Національно-визвольна війна в Україні

1648-1657

Богдан Хмельницкий

Карл-Густав

Василь Лупул

Юрій II Ракоці

Ян-Казимир

Олексій Михайлович

Мехмед IV

Державний комітет
архівів України

Центральний державний
історичний архів України, м. Київ

Національно-визвольна війна в Україні 1648-1657

Збірник за документами актових книг

Київ 2008

Це архівне видання послуговується всім дослідникам теми й періоду Національно-визвольної війни в Україні 1648–1657 рр. під проводом Богдана Хмельницького для поглибленого їх вивчення. Базується на документах з актових книг – унікального джерела з історії України, що зберігається в Центральному державному історичному архіві України, м. Київ. Величезний масив використаних документів (понад 4,7 тис.) стосується тієї частини України, що в результаті національно-визвольних змагань не увійшла до Козацької держави, але залишилася у складі Речі Посполитої; акти висвітлюють ці змагання не з точки зору ініціаторів, але протилежного їм табору. Видання складається з трьох частин. Перша включає 10 розділів, кожному з яких відповідає один з 1648–1657 років. Друга частина має 8 розділів, кожен з них являє собою складену упорядниками таблицю про сплату певного подимного податку, запровадженого упродовж досліджуваних років. Частина третя – це науково-довідковий апарат і додатки. Покажчики – імен та географічних назв, містять зведену інформацію і є самостійними науковими довідниками для істориків, краєзнавців і тих, хто займається генеалогією. Додано словник термінів і застарілих слів; важливу інформацію містять й інші додатки. У передмові визначено основні засади й принципи організації видання, особливості подання текстів документів тощо.

Керівник проекту

Музичук Ольга Володимирівна

Упорядники

Сухих Лідія Андріївна
Страшко Віктор Васильович

Редактор

Сухих Лідія Андріївна

ISBN 978-966-8225-25-3

“Оголошуємо …, що ми приєднуємося [до поляків] як люди вільні, свободолюбні, що ми не хотіли б, аби нас принизили у чеснотах наших шляхетських, бо ми народ настільки шляхетний, що не поступимося жодному народові в світі й усвідомлюємо, що за шляхетністю ми рівні всякому іншому народові. Але у нас є ще й князівські роди, які за своїм походженням мають у нас особливе становище й честь: ми б не бажали, аби їхню честь хоч якось було применшено; тому просимо зберегти їм ту родову честь. Окрім того, – ми люди іншої ніж ви віри, найперше [ми] греки [православні]: просимо, аби нас не принижували й нікого не силували до іншої віри”.

З промови князя Костянтина Вишневецького (молодшого брата Дмитра Байди), виголошеної на Люблінському сеймі 1569 року.

Переклад з польської

Держави, церква, монархія дужа,
Війська численні й потуга, що мужня,
Іде усе те крізь нехіть в руїну,
В незгоді світ цей вола й гине, гине!

Данило Братковський.

З польської мови переклав Валерій Шевчук

Український нарід не пережив свого раю в часах Богдана – ні в иншій добі своєї минувшини. Наші соціальні, політичні і культурні ідеали лежать перед нами, а не за нами. Але Хмельниччина була все-таки великим етапом в поході українського народу, українських мас до своїх соціальних, політичних, культурних і національних ідеалів. Ся кривава руїна, облита слізьми й потом, хаотична і невдала у своїх досягненнях доба була і зістанеться великим і високим моментом українського життя, повним великого напруження і великих змагань.

М. С. Грушевський. Історія України – Руси

2 - 8-929

Від упорядників

Національно-визвольна війна українського народу середини 17 ст. під проводом Богдана Хмельницького (далі – Національно-визвольна війна, Війна) одна з тих тем вітчизняної історії, що викликає постійний і неперехідний інтерес у фахівців-істориків, діячів культури і мистецтва, широкого загалу. Обсяги різнорідної літератури з цього питання є вражаючими[1]. Дослідники різних часів і країн зробили свій внесок у вивчення історії цієї війни, її причин і характеру, різних аспектів. Водночас склалися стереотипні підходи до теми (найміцніші з них – радянського часу), відбулася міфологізація багатьох сюжетів цього періоду. Об'єктивне висвітлення історії Національно-визвольної війни, як і загалом історії України, є нагальною потребою українського суспільства в справі утвердження незалежної держави. Здійснити таке завдання неможливо без повернення до першоджерел, наукового аналізу усього комплексу документів.

Мета цього видання – підготувати до наукового використання практично весь великий масив документів стосовно Національно-визвольної війни, що зберігаються в Центральному державному історичному архіві України, м. Київ (далі – ЦДІАК України, Архів) і які лише частково вивчені істориками. Отже, джерельною базою видання стали актові книги – збірки актів судово-адміністративних установ Речі Посполитої (перелік опрацьованих фондів і актових книг див. у відповідному додаткові: Список актових книг, використаних для підготовки видання). Також використано ту невелику частину документів Гетьманської України, що збереглася в ЦДІАК України, – з кількох ратушних книг, а також окремі документи з ф. 2072, Дерманський чоловічий монастир; пояснення щодо їх використання див. у згаданому додатку. До видання не увійшла вже опублікована частина збірки ЦДІАК України, що стосується становлення української козацької держави в середині 17 ст.[2].

Територіально основний масив документів стосується населених пунктів Волинського (найбільше; складалося з Володимирського, Кременецького і Луцького повітів), а також Київського (Житомирський, Овруцький і правобережжя Київського повітів) воєводств Речі Посполитої. Набагато менше представлено Брацлавське (Брацлавський і Вінницький повіти) і Чернігівське (Новгород-Сіверський і Чернігівський повіти) воєводства. Цьому є кілька пояснень, найбільш вагомі з них – це перехід значної території (насамперед у Київському, Чернігівському і Брацлавському воєводствах) під контроль козацької адміністрації, а також знищення документів судово-адміністративних установ Речі Посполитої у районах активних бойових дій. Про населені пункти лівобережної частини Київського повіту Київського воєводства, а також Подільського і Руського воєводств є лише окремі згадки.

[1] Як приклад, див. бібліографічні огляди з теми, складені у 80–90-х роках 20 ст., як-то: Методические указания и библиография по изучению спецкурса "Освободительная война украинского народа 1648–1654 гг. и воссоединение Украины с Россией. – Ч. 1. – Днепропетровск, 1980; Плохий С. Н. Освободительная война украинского народа 1648–1654 гг. в латиноязычной историографии середины XVII века. – Днепропетровск, 1983; Мыцык Ю. А. Записки иностранцев как источник по истории Освободительной войны украинского народа 1648–1654 гг. – Днепропетровск, 1985; Ковальский Н. П., Мыцык Ю. А. Анализ отечественных источников по истории Освободительной войны украинского народа 1648–1654 гг. – Днепропетровск, 1986; Мыцык Ю. А. Анализ архивных источников по истории Освободительной войны украинского народа 1648–1654 годов. – Днепропетровск, 1988; Мицик Ю. Джерела з історії Національно-визвольної війни українського народу середини XVII століття. – Дніпропетровськ, 1996; Визвольна війна українського народу середини XVII ст. (до 350-ї річниці початку бойових дій). Київ. 21–22 травня 1998 р. Міжнародна наукова конференція. Каталог книжкової виставки. – К., 1998; Цибульський В. Визвольна війна українського народу середини XVII ст. у зарубіжній історіографії. – Рівне, 2000,

Якщо порівняти з сучасним адміністративно-територіальним поділом, то Волинське воєводство – це територія Волинської та Рівненської областей, північної частини Хмельницької (Білогірський, Волочиський, Ізяславський, Красилівський, Славутський і Шепетівський райони) й Тернопільської (переважно Теофіпольський і Шумський райони) областей, а також (частково) Новоград-Волинський район Житомирської області. Київське воєводство (його правобережжя) – це територія сучасних Житомирської і частини Київської областей. Тут доречно відмітити включення до збірника цікавої інформації про населені пункти північної правобережної частини Київського воєводства, зокрема сучасних Овруцького району Житомирської області й Чорнобильського району Київської області, а також тієї частини колишнього Овруцького повіту, що тепер у складі Республіки Білорусь. Щодо Брацлавського воєводства – у збірнику найчастіше згадуються населені пункти, що тепер входять до складу Вінницької області, а Чернігівського – тут найбільше представлено Новгород-Сіверщину, хоч, повторимося, ці згадки не мають системного характеру.

В період Національно-визвольної війни шляхта трьох воєводств – Київського, Чернігівського і Брацлавського, територія яких контролювалася козаками, змушена була покинути насиджені місця і, зрештою, знайшла прихисток на Волині. Саме тому в актових книгах відклалася досить значна група документів стосовно цих воєводств, насамперед ухвали (лявдуми) сеймиків. Їх детально анотовано у першій частині видання; див. також додаток Сеймики Волинського, Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств Речі Посполитої, що відбулися упродовж 1648–1657 років.

Вважаємо, що пропонованим доробком ми продовжуємо роботу, започатковану Київською археографічною комісією (1843 – 1921 рр.) та Київським центральним архівом давніх актів (далі – КЦАДА; 1852 – 1943 рр.) щодо включення архівних документів у науковий обіг. Загалом погоджуючись з узагальненою оцінкою сучасними істориками діяльності цих інституцій[3], ми з вдячністю ставимося до їхньої діяльності щодо виявлення і збору актових джерел та їх масової публікації, зокрема тих, що стосуються Національно-визвольної війни[4]. Саме в цьому напрямі діяльності вказаних установ ми б хотіли вважатися їхніми наступниками.

Публікації видання передував значний підготовчий період. Насамперед було визначено хронологічні межі збірки: їх ми обмежили 1648 – 1657 рр., визначивши кінцевим рік смерті Богдана Хмельницького. Згідні з тими дослідниками, які вважають, що національно-визвольні змагання тривали й опісля – варіантів з кінцевими датами є кілька. Однак то були вже інші етапи боротьби, а перший, на наш погляд, завершився саме 1657 р. Як виняток, до збірника включено кілька документів, датованих пізнішими роками. Ми не змогли відмовитися від включення цих яскравих за змістом актів, що стосуються подій Війни, хоч розуміємо, що ці виявлення випадкові, а в відповідних актових книгах є набагато більше подібних документів і вони чекають на своїх дослідників.

Звертаємо увагу, що серед дослідників дебатується питання й про те, яким саме терміном означити події, що розгорнулися в Україні, починаючи з 1648 р. Найчастіше усталену за радянської доби назву "Визвольна війна" історики слушно подають як "Національно-визвольна війна" (на чому, власне, зупинилися й ми). Інші групи вчених теж небезпідставно означають ці події як революцію або як громадянську війну. Вважаємо, що включення в науковий обіг пропонованих нами документів сприятиме остаточному вирішенню цього питання. До речі, вже сучасники подій намагалися якось означити ті події. У документах (слід пам'ятати,

та багато інших, а також численні публікації з теми часів Незалежності України. Упорядники, як архівісти, не ставили за мету огляд і аналіз історичної літератури.

[2] Див. Документи Богдана Хмельницького (1648 – 1657). – К., 1961; Універсали Богдана Хмельницького. 1648 – 1657. – К., 1998.

[3] Грімстед Кеннеді Патриція. Археографія на службі імперської політики: заснування Київської археографічної комісії та Київського центрального архіву давніх актів // Матеріали ювілейної конференції, присвяченої 150-річчю Київської археографічної комісії (Київ, Седнів, 18 – 21 жовтня 1993 р.). – К., 1997. – С. 11 – 33.

[4] Памятники, изданные временною комиссиею для разбора древних актов. У 4-х тт. – К., 1845 – 1859; 2-е вид.: у 3-х тт. – К., 1897 – 1898; Архив Юго-Западной России, издаваемый комиссиею для разбора древних актов. 35 томов у 8-ми сериях. – К., 1859 – 1911, та ін. видання – див. додаток: Перелік видань, в яких опубліковано окремі документи з актових книг ЦДІАК України, анотовані у збірнику. Про роль і участь КЦАДА у підготовці цих видань див: Київський центральний архів давніх актів. 1852 – 1943. Збірник документів у двох томах . – Т. 1. 1852 – 1921. – К., 2002.

що їх складали представники протилежного ініціаторам національно-визвольних змагань табору) для цього вжито: "лита злыє"[5], "кровавый потоп", "домовоє войны" тощо (див. наведені в окремих анотаціях цитати з документів).

[5] Саме цей вираз використано у назві другої частини збірника. Див. значення слова "злый" у словнику термінів і застарілих слів.

Було сформульовано й принцип відбору документів до видання. В його основу покладено якнайповніше виявлення актів, тобто, обліковувалися всі документи, що мають відношення до теми, навіть якщо в них була тільки єдина згадка про визвольні змагання. Розглядалися й документи з суто побутових справ й частину з них включено до видання – ті, в яких (на думку упорядників) відображені події розвивалися б інакше у мирний час, або в яких відображено тло подій – наступи козаків, напади татар, участь в окремих битвах тощо. Причиною включення документа у видання слугувала, зокрема, наявність у ньому певного прізвища – або якогось відомого діяча, або активного учасника подій у регіоні, що випливає з виявлених документів. Прикладом можуть слугувати два документи за травень 1648 р. про уповноваження двома володимирськими євреями реєнта Володимирської ґродської канцелярії Павла Тетері на ведення їхніх судових справ. Ці акти не мають відношення до власне подій Національно-визвольної війни, але відомості про майбутнього українського гетьмана, безумовно, становитимуть інтерес для дослідників, тому анотації на ці акти включено до видання. Інший приклад: епізод про введення 1652 р. Марцина Калиновського у володіння кількома селами на Брацлавщині теж на перший погляд не мав би фігурувати у збірнику. Але для появи його там у нас було два аргументи: прізвище М. Калиновського, достатньо відомого тогочасного діяча, а також те, що документів про Брацлавщину збереглося надто мало, через те навіть перелік існуючих тут на період Війни кількох сіл є цікавим. Досить повно упорядники підібрали документи для характеристики, наприклад, Федора Липки, одного з активних діячів з числа покозаченого населення м. Луцьк. У збірнику вміщено й групу документів стосовно діяльності Луцького православного братства й загалом про православ'я в цьому регіоні. Обмежимося цими прикладами гнучкого підходу до включення документів у збірник, хоч їх, звичайно, є набагато більше.

Окремо слід зупинитися на т. зв. "єврейській" темі. Питанню про значне або й цілковите винищення єврейського населення козаками та покозаченим населенням українських воєводств Речі Посполитої присвячено значну кількість наративних джерел і розвідок єврейських авторів. Під час виявлення документів для видання упорядники поставили за мету зібрати якнайбільше документальних свідчень, що проливають світло на цю проблему. І в результаті виявилося, що в актових книгах документи про переслідування й винищення євреїв безумовно є, але масштаби цих страшних подій набагато менші за окреслені в названих публікаціях. Причину такого стану речей ми вбачаємо, зокрема, в тім, що досліджені нами акти належать до порівняно спокійних як на ті часи Волині й частини Київщини. Більшість актів стосовно подій, що відбувалися в районах активних дій козацького війська, загинула, або й не була складена, бо суди там тривалий час не діяли.

Вважаємо, що відтворенню історичної правди допоможе та включена до збірника група документів, в якій йдеться про сплату євреями податків (власне, факт цієї сплати вже заперечує їхнє тотальне знищення), і боргові документи. Збереглася значна кількість судових присяг (юраментів) єврейських громад міст і містечок, насамперед волинських, про сплату подимного податку, в яких, зокрема, йдеться й про знищення певної, досить значної кількості єврейських димів під час війни (ці відомості вміщено в таблицях другої частини видання), декрети Головного люблінського

трибуналу у справах єврейських громад –неплатників податків, списки цих неплатників тощо. До видання включено й боргові документи, які підтверджують лихварську діяльність євреїв (тільки частину таких документів, у яких йдеться про позику найбільших грошових сум). Загалом їх в архіві зберігається набагато більше, ніж включено у збірник (звертаємо на це увагу дослідників), але анотувати всі їх у виданні, враховуючи дотичний характер теми, ми не вважали за потрібне. Ці документи засвідчують існування єврейських громад у конкретних населених пунктах, рівень заможності окремих євреїв тощо і слугують серйозним джерелом до об'єктивного вивчення теми "Національно-визвольна війна і єврейське населення України".

Через те, що обсяг виявлених документів перевищив усі наші сподівання і становить понад 4,7 тис. одиниць (значна кількість їх пропонується увазі дослідників уперше; точну кількість позицій у першій і другій частинах видання див. у цій передмові далі), постало питання про форму і спосіб подання інформації у збірнику. Тому з загальної маси виявлень було виділено один, але найчисельніший вид документів: судові присяги (юраменти) підданих про правомірність сплати подимного податку. Вміщена в них конкретна інформація становить інтерес не тільки для теми, визначеної в назві збірника, але й для вивчення історії землеволодіння і судочинства, податкової системи в Речі Посполитій, заселення України, антропонімії тощо. Однак у центрі нашої уваги все ж перебували фінансові заходи уряду Речі Посполитої, спрямовані на зміцнення боєздатності армії з метою ліквідації "рєбєллиє козацкоє" і "выузданного хлопства".

Цей комплекс документів уже потрапляв у поле зору дослідників, найперше В. Ф. Владимирського-Буданова[6]. У названому виданні інтерес для нас становить розділ XXVI: "Данные, извлеченные из присяжных показаний о количестве дымов в городах и селах, подлежавших оплате подымного во время войн Хмельницкого 1648 – 1655 гг.". Подані тут відомості стосуються Житомирського повіту[7] за 1650 р., а також Луцького і Володимирського (з деякими відомостями по Кременецькому) повітах за 1648 – 1655 рр., а по окремих населених пунктах цих повітів – за 1657 – 1658 рр. Авторів розділу у виданні не вказано, тому дослідники вважали ним В. Ф. Владимирського-Буданова, автора передмови й упорядника т. 2 ч. VII АЮЗР, де й вміщено названу публікацію. Однак у ф. 83, Каманін Іван Михайлович, що зберігається в ІР НБУВ, є дві справи: № 52, "Присяжные показания о количестве домов, подлежащих оплате до и после Освободительной войны 1648 – 1654 гг. в Луцком повете" (191 арк.) і № 53, "Присяжные показания о количестве домов в городах и селах, подлежащих оплате по дымном [!] до и после войн Хмельницкого" (69 арк.), в цій другій використано юраменти з актових книг Кременецького ґродського суду. Порівнявши зміст справ № 52 і 53 ф. 83 ІР НБУВ з таблицями, вміщеними у т. 2 ч. VII АЮЗР, доходимо висновку, що йдеться про частину рукопису і публікацію одного і того самого дослідження. З аналізу названих архівних справ вияснилося, що копіювання судових присяг і зведення статистичних відомостей з них у таблицю здійснили співробітники КЦАДА. Опрацювали їх для видання керівник цього архіву І. М. Каманін (чорні олівець і чорнило) та В. Ф. Владимирський-Буданов (синій олівець). Остаточно світло на авторство цієї публікації в АЮЗР проливає запис – автограф І. М. Каманіна: "В типографию г. Корчака-Новицкого г. Мазурову для набора. Моя и проф. Буданова рукопись"[8].

Підкреслимо цінність цієї публікації, що насамперед полягає в акцентуванні уваги дослідників на унікальному джерелі для вивчення одного з найважливіших періодів історії України. Однак суттєвим її недоліком є надто сміливе і, на наш погляд, багато в чому необґрунтоване причислен-

[6] Див. АЮЗР. – Ч. VII. – Т. 2. Акты о заселении Юго-Западной России. – К., 1890. – С. 423 – 496.

[7] Насправді наведені в цій частині таблиці дані стосуються населених пунктів не тільки Житомирського, але й Овруцького й правобережжя Київського повіту Київського воєводства – це можна прослідкувати за Покажчиком географічних назв, доданого до нашого видання. Припускаємо, що назва підрозділу таблиці – "Житомирський повіт" виникла через те, що її складено на основі судових присяг (юраментів), вміщених в житомирських ґродських актових книгах; тепер це ф. 11, Житомирський ґродський суд у ЦДІАК України.

[8] ІР НБУВ, ф 83, спр. 50, арк. 190 зв.

ня упорядниками кількості димів, наведених у юраментах під визначенням "Було", до певного року, не вказаного в документі (найбільше це стосується поданих у виданні відомостей за 1648 – 1650 рр.). Тлумаченням джерела у такий не підтверджений документами спосіб автори публікації значно знизили достовірність наведеної інформації та можливість її наукового використання, що посилюється відсутністю архівних посилань на кожний юрамент (в кінці публікації вміщено узагальнене посилання на актові книги й використані в них аркуші). До того ж у повному обсязі юраменти в публікації не використано (див. додаток до цього видання – Список актових книг, використаних для підготовки видання. Відмітимо для полегшення порівняння, що в Список не включено документи після 1657 р., бо вони виходять за хронологічні рамки нашого збірника, а в публікації в АЮЗР їх використано).

Було б неприпустимим обминути увагою доробок ще одного визначного українського історика – О. І. Барановича, насамперед його розвідку "Залюднення Волинського воєводства в першій половині XVII ст.". (К., 1930). Автор досліджує заселення Волині, але дещо іншого хронологічного періоду – у переддень Національно-визвольної війни. Є дві причини, через які ми, упорядники, з пієтетом називаємо О. І. Барановича своїм попередником. Перша – це блискуче використання ним цінного джерела – судових присяг (юраментів)[9], починаючи з 1629 р., часу запровадження в Речі Посполитій подимного податку, а також за 1631, 1635 та ін. роки. На основі цього джерела він розгорнув багатовекторне дослідження, зробив глибокі припущення й висновки. Друга причина ще більше важлива. Йдеться про висновок О. І. Барановича, який ми цілковито підтримуємо: наведені В. Ф. Владимирським-Будановим у вже згадуваному т. 2 ч. VII АЮЗР відомості про кількість димів за 1648 і навіть 1649 рр. не є даними за ці роки, а стосуються саме 1629 р. – року запровадження подимного податку. Цей висновок ученого вважаємо настільки важливим, що наводимо його дослівно: "Закінчуючи розглядати подимне як джерело, я повинен додати ще один важливий момент про подимне 1629 р. ... Справа в тім, що, на мою думку, це єдине подимне, яке можна використати, щоб підрахувати число людності в першій половині XVII ст., в часи перед Хмельниччиною. Подимне наступних років це не подимне тих наступних років, це є подимне 1629 р. з деякими варіаціями. Подимне наступних років – зібране за атестаціями 1629 р., всі відомості подимного наступних років це є відомості про число димів 1629 р. Виняток може бути тільки тоді, коли маєток володільця зазнав якоїсь руїни, коли володілець, не хотячи платити з неіснуючих димів, подав атестацію і присягу до ґроду про це зменшення числа димів. ... Коли 1631 р. збирали подимне, то збирали його за реєстром, якого склав 1629 р. тодішній поборця. Подимне 1631 р. це є подимне, зібране за атестаціями 1629 р., зазначене в списках подимного 1631 р. є число димів не цього року, а число димів 1629 р. Беремо подимне 1635 р. Це подимне так само зібране за атестаціями і квитами 1629 р.; ... з ... судових справ видно, що платників притягають до відповідальності за невиплату подимного "згідно з юраментом року 1629". Нарешті й подимне 1648 р., що його видрукував Владімірський-Буданов[10], дає в основі число димів 1629, а не 1648 р. Це є змінені списки димів 1629 р., змінені в тих випадках, коли протягом цих років маєток було спустошено і подані були тому щодо цих маєтків зменшені числа. Це видно з порівняння відомостей про число димів 1629 р. і число їх, подане в списках 1648 р. Здебільшого маємо викази цілком тотожні ... Мій висновок, здавалося б, могли захитати ті випадки, коли в числах димів, поданих 1629 р. та 1648 р., є розходження, цих випадків є досить... Переглядаючи книги, з яких Владімірський-Буданов брав відо-

[9] Саме судових присяг (юраментів), а не поборових реєстрів, яких за цей період в актових книгах не виявлено; це відмічає й сам О. І. Баранович. Документи, що їх використав дослідник, мають зазвичай такий діловодний заголовок: "Ѡблята атестации и выконане присеги подданых..." (далі за текстом). Однак деякі історики дотепер чомусь вперто стверджують, що вони у своїх розвідках використовували саме поборові реєстри, при цьому посилаючись на аркуші актових книг, де якраз вміщено юраменти.

[10] Арх. Ю.З.Р., ч. VII, т. II – *зноска О. І. Барановича.*

мості про число димів за часів Хмельниччини, ви помітите досить хутко, що він не міг в них знайти списку димів 1648 р., що число димів 1648 р. здебільшого взято з атестацій 1649 і 1650 років, до того взято з юраментів про спустошення... Що видрукуване від Владімірського-Буданова подимне 1648 р. в жаднім разі не дає числа димів 1648 р., промовляє й те, що 1648 р. в книгах актових нема атестацій про число димів всіх володільців, ми маємо тільки додаткові юраменти окремих володільців про те, що вони не можуть платити за старими квитами, бо маєтності їхні спустошені"[11].

Таких самих висновків своїм шляхом дійшли й упорядники пропонованого видання, однак О. І. Баранович зробив їх першим. Отже: судова присяга зазвичай здійснювалася і, відповідно, в актову книгу записувався документ у разі, якщо за період між сплатою двох подимних податків – попереднього і наступного, відбувалися зміни у кількості димів порівняно з 1629 р., часом запровадження подимного податку. Однак в умовах надзвичайної ситуації, спричиненої Війною, кількість димів з неминучістю змінювалася, насамперед у бік зменшення; часто у вирі подій гинули квити про сплату попередніх податків. Тому присяги (юраменти) про наявну кількість димів, з яких і сплачувався податок, набули тотального характеру. В розділах-таблицях другої частини видання зафіксовано випадки складання присяги навіть тоді, коли кількість димів залишалася незмінною (насамперед це було пов'язано зі знищенням квитів).

У роки, що становлять хронологічні межі збірника (1648–1657 рр.), актуальним стало й питання щодо скасування сплати податків згідно з квитами 1629 р. (тобто, з зафіксованої тоді кількості димів). Незважаючи на саме такі ухвали сеймів і, відповідно, сеймиків, де-факто податки вже з початку Війни сплачувалися з наявної кількості димів, тобто, згідно з юраментами. Але починаючи з 1651 р., й де-юре відправними документами було визнано квити попереднього поборці (у 1651-му – за 1650 р. і т. д.), на практиці податки сплачували тільки з наявної кількості димів, підтвердженої судовими присягами. Див. про це також у частині передмови, вміщеної на початку другої частини видання.

Керуючись наведеними аргументами, подаємо як додаток до видання Витяг з конституції сейму від 20 лютого 1629 р. про запровадження подимного податку. Вважаємо також за необхідне наголосити на важливості розвідки О. І. Барановича для нас і необхідності розглядати статистико-економічні відомості, наведені в частині другій нашого видання, в комплексі з доробком цього історика, а також, безумовно, В. Ф. Владимирського-Буданова, І. М. Каманіна та ін. вчених, які публікували документи з актових книг про Національно-визвольну війну в АЮЗР та ін. виданнях Київської археографічної комісії.

Отже, виділивши з загальної маси виявлених документів судові присяги (2211 позицій)[12], що стосуються сплати подимних податків, ми створили на їхній основі окрему, другу частину видання. Враховуючи досвід попередників, яким так і не вдалося створити на основі юраментів чітку й узагальнену картину руху українського населення упродовж Національно-визвольної війни, упорядники згрупували відомості з цих документів у межах періоду збору окремих подимних податків, створивши для кожного з них окрему таблицю (за винятком останньої, в якій йдеться про два податки; загальна кількість представлених у 8 таблицях податків – 9). На наш погляд, такий підхід більше відповідає темі збірника, бо кількісно і якісно характеризує дію системи оподаткування в Речі Посполитій, висвітлює хід фінансового забезпечення заходів польського уряду, спрямованих на придушення "рєбєллиє козацкоє". До кожної такої таблиці додано довідку про організацію і хід сплати того або ін-

[11] Баранович О. Залюднення Волинського воєводства в першій половині XVII ст. – К., 1930. – С. 10 – 13. У цій великій за розміром цитаті довелося пропустити конкретні приклади з документів, наведені автором на підтвердження висунутих положень.

[12] Саме позицій, бо власне судових присяг, використаних у другій частині видання, трохи менше: інколи виникали ситуації, коли починали збирати щойно запроваджений податок, ще не завершивши збір попереднього. Тому в певній частині юраментів йдеться про одночасну сплату двох податків. Такі акти використано двічі, інформацію про окремі податки розділено між відповідними таблицями. Кожного разу такий факт відмічено в колонці "Примітки ... ".

шого подимного податку, складену на основі документів, анотованих у першій частині видання. При цьому було виявлено інформацію про ще 7 подимних податків, запроваджених упродовж 1648–1657 рр., однак судові присяги (юраменти) про їхню сплату не збереглися. Цю інформацію оформлено в довідки про кожен з 7 податків; їх об'єднано в додаток під назвою "Довідки про подимні податки, відомостей про сплату яких у документах немає (без таблиць)". Додамо, що наявність покажчиків – імен і географічних назв, значно розширює можливість використання включених у таблиці даних. Детальні пояснення щодо організації таблиць для зручності дослідників виокремлено з цієї передмови й подано на початку другої частини видання.

Решта виявлених документів, а їх налічується 2580, склали першу частину збірника. Звичайно, опублікувати таку кількість джерел у повному обсязі в одному виданні неможливо. Але метою публікації упорядники апріорі визначили надання дослідникам саме повноти джерельної бази. Детально вивчаючи доробок Київської археографічної комісії, упорядники дійшли висновку, що навіть великі за обсягом видання, як це було з АЮЗР, не дозволяють охопити всі виявлені документи, тому з неминучістю відбувається досить значне втручання упорядників, які, включаючи документи у збірник або відкидаючи їх, фактично цензуруючи їх свідомо чи підсвідомо, вибудовують своє бачення певного питання. З метою максимального уникнення цього (водночас не тішачись зайвими ілюзіями) було вирішено покласти в основу видання принцип анотування документів з тим, аби всю групу виявлених актів представити у збірнику. Для уникнення зайвої стандартизації викладу змісту документів і надмірного нав'язування упорядниками свого бачення конкретних проблем запроваджено досить широке цитування документів, причому в обох частинах збірника (детальніше про це див. далі, у рубриці "Цитування документів").

Охарактеризуємо включені у першу частину збірника документи за видами. Це насамперед конституції 11 сеймів[13], ухвали (лявдум, laudum) й інструкції депутатам сеймиків (найбільше – Волинського воєводства, але є й Київського, Чернігівського й Брацлавського воєводств, об'єднаних – 2 або 3 воєводств, а також кількох сеймиків Володимирського повіту; див. ще один додаток до збірника[14]). Далі за ступенем важливості слід назвати документи тогочасного польського короля Яна-Казимира: універсали (крім короля, їх видавали й інші високопосадовці Речі Посполитої – примас, гетьмани, воєводи, каштеляни, а також скарбники, поборці тощо – всіх їх представлено у виданні), привілеї, патенти, дипломи, різного роду листи тощо. Високим ступенем інформативності відрізняються декрети тогочасних судів; цей вид документів в актових книгах і, відповідно у збірникові, добре представлено кількісно.

Таким офіційним, нормативним документам протистає не менш важливий величезний за обсягом документальний блок, в якому найбільш яскраво відображено живе море тогочасного бурхливого життя. Це маніфестації, протестації[15], свідчення, оповідання шляхтичів, церковних діячів і міщан, реляції возних, судові присяги (юраменти) підданих про збитки, заподіяні татарами, козаками, військовими підрозділами Речі Посполитої, а також через стихійні лиха, пошесті; реєстри корогв, а також реєстри заподіяних шкод тощо. Анотовано й цікаву групу документів – тестаменти (духовні заповіти). Їхній основний зміст (стосовно спадщини) не розкрито, бо це не має прямого стосунку до теми дослідження. Упорядники мали на меті більше розповісти про конкретних людей, учасників тогочасних подій, додати біографічних даних, вказати (що важливо) конфесійну приналежність тощо.

[13] Див. додаток: Сейми в Речі Посполитій, що відбулися упродовж 1648 1657 років.

[14] Назва додатку: Сеймики Волинського, Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств Речі Посполитої, що відбулися упродовж 1648–1657 років. Значну кількість ухвал сеймиків опубліковано, див.: АЮЗР. – Ч. II. Постановления дворянских провинциальных сеймов в Юго-Западной России. – Т. 1. – К., 1861; Ч. II. – Т. 2. Акты для истории провинциальных сеймиков Юго-Западного края во второй половине XVII века. – К., 1888.

[15] Зауваження щодо анотування протестацій: цей вид актів зазвичай поділявся на дві частини: власне протестацію і свідчення (реляцію) возного з питання, піднятого заявником. Однак в анотаціях упорядники виділяли реляції возних тільки

Основною своєю метою упорядники вважали якомога повніше запровадження в науковий обіг комплексу документів стосовно Національно-визвольної війни. Їхній аналіз, концептуальні розробки – то прерогатива істориків. Саме тому в передмові "Від упорядників" зроблено тільки короткий огляд документів за найбільшими змістовими групами і практично немає викладу історичних подій. Нагадаємо принагідно ще раз, що джерельною базою видання стали акти судово-адміністративних установ кількох українських воєводств у складі Речі Посполитої, тобто, протилежного – ворожого козацтву табору. Отже, і всі події Війни в документах подано саме крізь таку призму.

в тому разі, якщо в них повідомлялися додаткові значимі факти, про які не йшлося в першій частині документа, і не згадували про них, якщо возний лише підтверджував викладене заявником.

Причини Національно-визвольної війни, її переддень уже були в сфері уваги українських архівістів, які підготували відповідний документальний збірник[16]. Вважаємо, що вміщена в ньому підбірка документів не втратила свого наукового значення, достатньо повно й об'єктивно висвітлює визначену тему. Через те упорядники, особливо не заглиблюючись у висвітлення питання про переддень Війни, обмежилися невеликою групою досить яскравих документів, які характеризують становище населення українських воєводств Речі Посполитої, що їх датовано виключно 1648 р., – з січня і до початку власне подій Війни (у нашому виданні це документ за 3 червня 1648 р.).

[16] Україна перед Визвольною війною 1648 – 1654 рр. Збірка документів (1639 – 1648 рр.). – К., 1946.

Одна з найбільших і найзначиміших документальних груп стосується початкового періоду Національно-визвольної війни (1648–1649 рр.) й розкриває дії козаків у цьому регіоні, покозачення селян і міщан, розгортання повстанського руху, що переріс у селянську війну. Йдеться про самоорганізацію покозаченого населення, поділ його на сотні і навіть полки, про численних ватажків, які заявили про себе активними діями, – напр., в м. Гоща – полковник Листопад (він же возний Іван Куковський), осавул Андріяш Гайдук, сотники, десятники; Тишик, звягельський полковник та ін. Ще один особливо помітний спалах визвольної боротьби відбувся після перемоги козацького війська в Батозькій битві 1652 р.; найбільше документів про це записано в актові книги 1653 р. (і, відповідно, їх вміщено у розділ "Року 1653" першої частини видання). В числі найяскравіших виділяються події в м. Луцьк. Його міщани серед перших включилися у визвольну боротьбу – вже влітку 1648 р. (і аж до 1651 р.), покозачилися й самоорганізувалися за козацьким зразком під керівництвом Федора Липки, який оголосив себе полковником. Обмежимося ще одним прикладом стосовно Луцька: за свідченням документів, у жовтні–листопаді 1655 р. в місті перебувала козацька залога.

З документів вимальовується не тільки визвольний характер боротьби, але її грабіжницький і розбійницький аспекти, переплетення інтересів, зведення рахунків тощо. Виникла чимала кількість загонів, що діяла "способо*м* своєво*л*ны*х* козако*в*". Непоодинокими були й факти, коли селяни при нападах виконували волю своїх панів. Про це також йдеться у виданні.

Детальний огляд цих джерел, характеристику дій місцевого, українського населення упродовж 1648 – 1649 рр. блискуче виконав І. М. Каманін у своїй розвідці "Участие южно-русского населения в восстании Богдана Хмельницкого", що слугує передмовою до одного з томів АЮЗР під назвою "Акты, относящиеся к эпохе Богдана Хмельницкого"[17]. Цей огляд, що не втратив свого значення дотепер, територіально стосується переважно Луцького повіту Волинського воєводства і Житомирського повіту Київського воєводства. В кінці передмови вчений обіцяв також "представить движение среди крестьян и мещан во Владимирском и Кременецком поветах Волынского воеводства, в Подолии и Брацлавщине; остается определить участие в козацком движении дворянства и духовен-

[17] АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – К., 1914. – С. I – CI.

ства и рассмотреть меры борьбы с движением правительства и общества … мы имеем в виду дать окончание ее в другом месте, в ежегоднике – “Сборник” Киевской комиссии для разбора древних актов[18].

Конспективно викладемо зміст інших найзначніших груп анотованих у збірнику документів. Це втечі з регіону шляхти, наляканої стрімким розгортанням подій Національно-визвольної війни, насамперед на початковому її етапі (1648 – 1649 рр.) – записи про них в актових книгах зустрічаються упродовж багатьох років після зазначених подій. Знищення козаками і повсталим місцевим населенням майнових документів шляхти, а також масова загибель цих актів під час бойових дій, напр., у битвах поблизу Пилявців, Зборова та ін. (зазвичай шляхтичі возили їх з собою); у цій групі актів є описи окремих битв періоду Війни, людських поневірянь, полонення тощо. На нашу думку, саме цими фактами і подіями було започатковано трагічну сторінку в історії української шляхти в майбутньому – її тривалу боротьбу за поновлення своїх станових прав, коли після поділів Речі Посполитої у кін. 18 ст. і входження правобережних українських земель до складу Російської імперії довелося “шукати” (підтверджувати) дворянство. Одним з способів цього “пошуку” стало фальшування відповідних документів і незаконний їх запис у вже існуючі актові книги, насамперед періоду 18 ст.[19]. Події навколо Зборівського миру 1649 р. і Білоцерківського договору 1651 р. Збитки, заподіяні військовими підрозділами (з обох сторін), а також повсталими підданими, свавільними загонами. Дії татарських орд на Волині, моровиця (найбільшою була пошесть, що охопила край влітку й восени 1652 р.), сарана, голод. Земельні й маєткові проблеми. Церковне життя. Заходи уряду Речі Посполитої, спрямовані на організацію боротьби проти повстанців: організація посполитих рушень; стягнення подимних та ін. податків і поборів [документи розкривають справжню ціну, що їх заплатила (коштами і кров'ю) тоді Україна за спробу здобути незалежність і створити державність]; організація нових військових підрозділів; діяльність (чи її припинення) судів тощо.

В документах також йдеться про дипломатичні місії (Адам Кисіль, Станіслав-Казимир Беневський та ін.), є згадки про кордон Української держави по р. Горинь. Цікаві документи стосуються походу в жовтні 1654 р. московсько-козацького війська на Полісся, у т. ч. на його волинську частину, а також воєнних подій 1656 – 1657 рр.: шведсько-польської кампанії, російсько-шведської війни, ролі й діяльності семигородського князя Юрія Ракоці (1656 – 1657 рр.). Цим переліком не вичерпується, але тільки намічається розмаїття тем документів, анотованих у збірнику.

В основу організації збірника покладено хронологічний принцип. Про його другу частину вже йшлося: вона складається з 8 розділів-таблиць, кожна з яких присвячена одному з подимних податків (розміщення – за наростанням років). Детальніше про організацію другої частини видання див. на її початку.

Перша частина видання складається з десяти розділів, кожен з яких відповідає певному рокові, від 1648 до 1657 включно. Принцип розміщення анотацій всередині розділів – теж хронологічний, але за датою запису документа в актову книгу, а не за датою його складання, які нерідко різняться між собою. Отже, якщо ці дати не співпадають, то дату складання документа упорядники наводили в тексті анотації, а якщо документ складено і записано одного і того самого дня, то в анотації дату не вказано.

Для більшої очевидності наведемо два приклади з розділу “Року 1649”:

1) Вересня 11. – Лист короля Яна-Казимира від 3 вересня 1649 р. до луцького старости [далі за текстом];

[18] АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. CI. Щодо заявлених публікацій І. М. Каманіна: в “Сборнике статей и материалов по истории Юго-Западной России” (вип. 2. К., 1916) їх немає, але на с. 2–3 розд. III вказано, що вип. 3 цього видання (під редакцією професора С. Т. Голубєва) “находится в печати”, а вип. 4 – “приготовляется к печати”. Однак ці збірники відшукати не вдалося; невідомо, чи побачили вони світ (враховуючи бурхливість 1917 і подальших років) і чи десь збереглися рукописи І. М. Каманіна, якщо він реалізував намічені плани.

[19] Див. про це, зокрема: Київський центральний архів давніх актів. – Т. 1. – С. 178–191.

2) Вересня 13. – Протестація від імені Владислава Хребтовича перед Луцьким ґродським урядом проти покозачених селян [далі за текстом].

Звертаємо увагу читачів на цю важливу для пошуку потрібної інформації обставину і наведемо з цього приводу ще один яскравий приклад: друкований примірник конституції сейму від 22 листопада 1649 р. (йдеться, зокрема, про Зборівський мирний договір 1649 р.) внесено до актової книги Луцького ґродського суду 12 лютого 1650 р. і саме під цією датою включено в збірник.

І ще одне зауваження щодо пошуку необхідної інформації. У зв'язку з надзвичайними обставинами, спричиненими насамперед воєнними діями, суди діяли нерегулярно, з перервами (інформація про це є в збірнику). Саме через те записи про певні події нерідко зустрічаються в актах пізнішого часу. Наприклад, в актових книгах за 1648 р. майже не збереглося документів про події того року, насамперед про обставини наступу козаків на Волинь, зате документів за 1649, 1650 і навіть пізніші роки зі згадками про ці події збереглася велика кількість. Так само на багато років розтягувалася сплата окремих подимних: напр., дані про цей податок за 1648 р. зустрічаються в документах за весь період Війни, аж до 1657 р. (звичайно, йдеться про його несплату).

Від нумерації позицій в обох частинах видання упорядники відмовилися, аби уникнути громіздкості (йдеться про чотиризначні цифри), та й не вбачаючи в цьому особливої потреби. Загальні кількісні показники щодо включених в обидві частини документів наведено в цій передмові.

Анотації. Основною метою при складанні анотацій упорядники вважали детальне висвітлення всіх подій і фактів стосовно Національно-визвольної війни, що згадуються в окремих документах. Найбільш детально, за пунктами, в анотаціях розкрито зміст конституцій сеймів і ухвал сеймиків, враховуючи їх нормативний характер, багатоплановість, а також важливість для розкриття теми збірника. До багатьох анотацій додано цитати з документів, що, на наш погляд, значно поглиблює і конкретизує виклад їхнього змісту (детальніше про це див. далі). В анотаціях наведено тільки ті посади й титули представників шляхетського стану, які є визначальними в контексті документа і необхідні для розкриття його змісту. Якщо в акті йдеться про маєткові справи, то посади й титули власників маєтків не наведено.

Власні імена. Повну форму написання шляхетських імен (якщо це було вияснено з документів) з усіма родовими і власницькими визначеннями наведено в Покажчику імен; в обох основних частинах видання (анотаціях і таблицях) їх подано в скороченому варіанті. Форма подання жіночих імен відповідає усталеному для тієї доби зразкові й залежить від повноти її подання в акті. При написання власне імен упорядники намагалися зберегти дух епохи, подаючи, наприклад, форми *Федір* і *Хведір* (як у документах; для підданих), або тільки *Костантий (Константий),* бо сучасна форма імені – *Костянтин*, не трапилася жодного разу. Детальніше про принципи й особливості подання імен і складання Покажчика імен див. в окремій довідці до нього.

Географічні назви. Багатоваріантність подання цих назв у документах створює значні труднощі, насамперед з їхньою ідентифікацією і правильним написанням. Водночас тій самій ідентифікації сприяє факт, що широка практика перейменувань населених пунктів, характерна для багатьох реґіонів України у радянську добу, щонайменше торкнулася Волині й прилеглих до неї територій. Тому упорядники, намагаючись зберегти варіанти назв окремих населених пунктів 17 ст., у багатьох випадках могли орієнтуватися й на сучасне їхнє найменування. Всі географічні

назви у збірнику подано тільки в називному відмінкові. У подвійних назвах населених пунктів, де до основного слова додано означення Старий, Новий, Великий, Малий, Верхній, Нижній і т.п., ці означення подано на другому місці (напр., Житин Великий і Житин Малий; Костянтинів і Костянтинів Старий, Старокостянтинів тощо), але Нове Село, Новий Двір, Новий Став і т.д. Якщо у склад найменування входило слово Воля (Волька, Волиця), то його подано на другому місці, без інверсії – напр., Більська Воля.

Певні труднощі виникають з трактуванням за документами адміністративного статусу населеного пункту (село – містечко – місто). Це зауважив ще І. М. Каманін, готуючи до публікації "Акты, относящиеся к эпохе Богдана Хмельницкого": "небольшие местечки XVII в. мало чем отличались от сел и часто в актах того времени именуются безразлично и одновременно то местечками, то селами; даже занятия их были одинаковы. Большие города, центры поветов, действуют напротив, самостоятельно"[20]. Додамо, що інколи один і той самий населений пункт іменувався в актах то містом, то містечком. Саме через це у списку скорочень пропонованого видання скорочення "*м.*" розшифровується, залежно від контексту, і як місто, і як містечко, хоч скорочення "*м-ко*" у збірнику теж запроваджено. Детальніше про принципи й особливості подання географічних найменувань і складання Покажчика географічних назв див. в окремій довідці про нього.

[20] АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – К., 1914. – С. XXIX.

<u>Легенди</u>. Оскільки видання підготовлено на основі документів тільки одного архіву – ЦДІАК України, у легендах його назву опущено, вони починаються з номера фонду. Назви фондів у легендах теж не наведено, бо їх вміщено у додаткові: Список актових книг, використаних для підготовки видання. Далі в легенді вказано номер опису (хоч в абсолютній більшості використані у збірнику фонди мають один опис, № 1), номер справи, номери аркушів. Номери актів мають допоміжну функцію при пошуку (для цього достатньо номерів аркушів), до того ж їх не завжди проставлено в діловодстві. Все ж ці номери наведено в легенді в разі, якщо в документах їх проставлено цифрами, а не літерами.

Ступінь збереженості окремих документів в анотаціях не відмічено. Найгірше збереглися акти ф. 21, Кременецький ґродський суд. Стан решти, враховуючи їхню давність і вплив багатьох надзвичайних ситуацій, можна оцінити як задовільний. Невелика кількість актів має вицвілий текст або пошкодження вологою.

Фахівцям відома одна з особливостей форми середньовічного діловодства, якою є актова книга: оригінальний документ набував юридичної сили тільки в разі внесення його в цю книгу, після чого записаний акт набував усіх автентичних рис. Через те, що абсолютну більшість документів для видання взято з актових книг, питання про визначення документа в легенді як оригіналу або копії перед упорядниками не стояло.

<u>Посилання на публікації джерел</u>. Упорядникам довелося здійснити значну роботу щодо встановлення фактів публікації джерел попередниками. Про те, кого ми вважаємо своїми попередниками, вже сказано на початку цієї передмови. Отже, коло видань документів з актових книг, що стосуються Національно-визвольної війни, ми обмежили доробком Київської археографічної комісії, КЦАДА (найперше І. М. Каманіна) а також українських архівістів і археографів, які публікували окремі актові (зокрема ратушні) книги – див. додаток: Перелік видань, в яких опубліковано окремі документи з актових книг ЦДІАК України, анотовані у збірнику. Інші публікації, зокрема в періодичних виданнях, не досліджувалися. Посилання на опублікування окремих документів вміщено в кінці анотації, після легенди. Слід відмітити, що в збірник включено

невелику кількість анотацій на документи з актових книг, що не збереглися дотепер. Їх зроблено за публікаціями, про що вказано в легенді. Найперше, йдеться про кільканадцять документів з втраченої актової книги Вінницького ґродського суду (старий № 4598)[21] та один документ з публікації, підготовленої А. В. Стороженком[22]. Конституції шести з загальної кількості 11 сеймиків за 1648–1657 рр. у збірнику анотовано за виданням: Volumina legum. – Т. 4. – Peterburg, 1899[23].

Мови документів. Офіційною діловодною мовою в українських воєводствах, що в результаті Люблінської унії 1569 р. перейшли від Великого князівства Литовського до Польщі в межах Речі Посполитої, залишалася згідно зі Статутом Великого князівства Литовського староукраїнська мова. Однак на практиці все стійкіші позиції завойовувала польська мова. При цьому кожен регіон мав свої особливості, які багато в чому визначалися складом місцевих урядів. За нашими спостереженнями, староукраїнська мова найбільше переважає в луцьких актових книгах, хоч і в них уже є значна кількість актових записів, зроблених двома мовами: напр., початок і кінець акта, тобто, частина, що вносилася від імені уряду, виконувалися староукраїнською мовою, а документ, що записувався в книги – польською, як і поданий оригінал. У володимирських і кременецьких книгах порівняно небагато документів, написаних тільки староукраїнською мовою і переважає двомовність. В усіх названих книгах є акти, складені виключно польською мовою. Книги ж житомирські й Дубнівського магістрату у переважній більшості складено тільки польською мовою. Інформацію про мови документів подано в кінці анотацій, одразу після легенди. Однак до цієї інформації не включено одне важливе загальне застереження, аби уникнути повторів і не збільшувати обсяги видання. Йдеться про велику кількість латинських слів і виразів (переважно юридична термінологія) якими буквально пересипано тексти більшості документів. Причому в документах, написаних староукраїнською мовою, ці слова і вирази транслітеровано кириличною абеткою.

Сполучення літер *кг*, яким у староукраїнській мові позначався проривний задньоязиковий приголосний звук, досить широко вживано в документах з актових книг, написаних староукраїнською мовою. У пропонованому виданні двобукву *кг* передано сучасною літерою ґ, тим паче, що саме такий спосіб передання *кг* запропонував ще 1619 р. у своїй "Граматиці" Мелетій Смотрицький[24]. *Кг*, зокрема, досить широко застосовувався при написанні прізвищ (всередині їх і на початку). Це добре ілюструє доданий до збірника Покажчик імен: кількість прізвищ, що починаються з *кг* (передано *ґ*), виявилася несподівано значною.

Певні труднощі під час підготовки видання викликало прочитання літери *ε* ("епсілон"; у документах, написаних староукраїнською мовою, зображувалася двома типовими графемами: *ε* і *є*). За нашими спостереженнями, епсілон міг замінювати практично всі голосні[25], тому далеко не завжди її слід читати як сучасне *е*. Саме цим пояснюються деякі відмінності у поданні географічних назв і, найбільше, прізвищ у пропонованому виданні порівняно з іншими публікаціями. Упорядники здійснили досить копітку роботу під час опрацювання покажчиків – імен та географічних назв, порівнюючи написання відповідних термінів у різних документах. Якщо, наприклад, при написанні одного і того самого прізвища в одному акті вживався *ε*, а в другому – інша голосна літера, саме цій останній ми надавали перевагу. Так, у покажчику імен подано: *Кашовський* (в документах: Кашεвъский на Кашовъкгродε, Кашовъский на Кашовъкгродε; в сучасній літературі більш усталеною є форма Кашевський); *Коритинський* (в документах: Корытεнъский, Корытынъский; в літературі – Коритенський); *Підгородинський* (в документах: Подгородεнъский,

[21] Тобто, номер згідно з Списком актових книг, що зберігалися в КЦАДА (опубл. 1862 – 1864 рр.; див. його також у ф. 237, оп. 1, спр. 73). Згодом, вже у ЦДІАК України масив актових книг було поділено на окремі фонди і Вінницький ґродський суд тепер має номер 44.

[22] АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 701 – 706; Ч. VI. – Т. 1. – С. 580 – 583; Ч. VII. – Т. 1. – С. 470 – 481; Местечко Борисполе в XVII в. Акты мейского уряда 1612 – 1699 гг. с предисловием А. В. Стороженка. – К., 1892. – С. 48.

[23] Детальніше про це див. у додатку: Сейми в Речі Посполитій, що відбулися упродовж 1648–1657 років.

[24] Німчук В. В. Про графіку та правопис як елемент етнічної культури: історія ґ // Мовознавство. – 1990. – № 6. – С. 3–10; 1991. – № 1. – С. 9–18; № 2. – С. 18–24; № 3. – С. 12–21.

[25] Страшко В. В. Про поліфонічність вживання літери "ε" (епсілон) в актових книгах // Архіви України. – 2003. – № 1-3. – С. 254–257.

По*д*городинъски*й*, Подъгородынъски*й*; в літературі частіше Підгороденський, Подгороденський). Цю особливість тогочасної староукраїнської мови, що дещо утруднює читання і розуміння документів, слід мати на увазі дослідникам теми.

Цитування документів. Принцип відбору цитат визначався насамперед їхньою змістовою яскравістю й насиченістю, інформативністю щодо теми, винесеної в заголовок видання. Тематика цитат, включених до анотацій першої частини збірника, надзвичайно різноманітна, так само як власне анотовані документи. Незважаючи на значну стереотипність тексту судових присяг, на основі яких створено другу частину збірника і, у зв'язку з цим, певну одноманітність взятих з них цитат, все ж наводимо їх у відповідній графі таблиць, бо вважаємо, що вони становлять значний інтерес, насамперед для історії окремих населених пунктів. За змістом це описи розорення і знищення димів у конкретних населених пунктах, заподіяних козаками, татарами, окремими короговами Речі Посполитої; вимирання населення через військові дії, епідемії, голод.

Тексти з польськомовних документів дано у перекладі на сучасну українську мову. При переданні текстів з актів, написаних староукраїнською мовою, застосовано спрощений дипломатичний метод. Їх набрано сучасним шрифтом з відтворенням літер, яких немає у сучасному українському алфавіті: ε, ω, ъ, ѣ, ѧ. Виносні літери й буквосполуки введено в рядок і передано курсивом. Надрядкові діакритичні знаки (паєрки) не зберігаються. Ті з цих знаків, які в текстах актів слугують для позначення звука "й", передано введеною в рядок курсивною літерою *й*. Розшифрування скорочень під титлами подано окремою групою у додаткові – Списку скорочень. Пошкоджені й здогадні фрагменти слів відтворено в квадратних дужках, так само як усі інші доповнення від упорядників. Вживання знаків пунктуації, прописних і строчних літер наближено до умов сучасного правопису. Відмітимо, що в документах роки зазвичай написано не цифрами, а словами. В цитатах задля скорочення, їх подано цифрами, в квадратних дужках:[1648], [1657] тощо.

Художнє оформлення. Для нього у виданні використано насамперед заставні літери, зразки шрифтів, оригінальні малюнки пером з актових книг, а також автографи гетьмана Богдана Хмельницького, окремі документи тощо. Портрети провідних політичних діячів, малюнки зброї, військових одностроїв, замальовки чи фотографії українських замків, картосхеми взято з різних видань, у т. ч. енциклопедичних. Використані для шмуцтитулів і форзаца, вони мають виключно ілюстративний характер.

Епіграфи. Особливістю видання є досить широке використання в ньому епіграфів: загального для всього збірника і першої його частини, до другої частини, окремих її розділів і навіть до окремих складових науково-довідкового апарату, вміщених у Додатках. Упорядники мали на меті через найяскравіші свідчення – документальні й поетичні, якомога глибше й насиченіше передати дух тієї буремної епохи. В цитатах з судових присяг (юраментів), вміщених у другій частині видання перед кожним її розділом (таблицею, в якій зібрано відомості про те чи інше подимне), відтворено основні причини скорочення кількості димів у певний період Національно-визвольної війни (цитати вибрано з числа вміщених у колонці відповідної таблиці під назвою: "Примітки. Причини змін у кількості димів".

Крім того, як епіграфи до видання використано фрагмент промови кн. Костянтина Вишневецького, виголошеної на Люблінському сеймі 1569 р., й цитату з праці видатного українського історика М. С. Грушевського "Історія України–Руси" з оцінкою подій і наслідків Національно-визвольної війни.

Окремо слід сказати про повернення із забуття доробку українського польськомовного поета і громадського діяча 2-ї пол. 17 – поч. 18 ст. Данила Братковського, уривки з сатиричних віршів якого теж використано як епіграфи. У пропонованому виданні є відомості про рід Братковських (див. через Покажчик імен). Сам поет народився десь на початку Війни. Його єдину віршовану збірку надруковано 1697 р. у м. Краків. А 2004 р. з ініціативи Волинського крайового братства святого апостола Андрія Первозванного цю збірку перевидано у м. Луцьк під назвою "Світ, по частинах розглянутий". Складається з фототипічного видання віршів Данила Братковського і перекладу їх на українську мову, виконаного Валерієм Шевчуком. Данило Братковський навдивовижу точно відобразив різні сторони життя волинської шляхти 17 ст. (участь у сеймах, сеймиках, сплата подимних податків, судова система, розлад всередині шляхти тощо). 26.XI.1702 Данила Братковського за перехід на бік повсталих козаків та участь в організації повстання під проводом Семена Палія було страчено в м. Луцьк. Дослідник життя і діяльності, перекладач його віршів Валерій Шевчук високо оцінив цю особистість, використавши давній символ – "діамант у попелі".

Отже, видання поділяється на дві частини – першу: "И хмєлєм головы ѡбложоныє маючы", в якій вміщено анотації на 2580 документів і яка включає 10 розділів (1648–1657 рр., до кожного розділу включено документи за один рік) і другу: "Лита злыє", з відомостями про сплату подимних податків, що складається з 8 розділів – таблиць, кожна з яких стосується певного подимного; загальна кількість позицій у другій частині – 2211. До збірника додано передмову "Від упорядників", яку, для зручності користування пропонованим досить об'ємним виданням, поділено на два блоки: основну інформацію щодо організації і способу подання таблиць про подимні податки, що складають другу частину видання, виділено і вміщено на початку цієї частини. Так само інформацію від упорядників, що стосується окремих складових науково-довідкового апарату, найперше покажчиків – імен і географічних назв, теж подано безпосередньо перед ними.

Додатки. Включають значний науково-довідковий апарат, зокрема, словник термінів і застарілих слів; покажчики – імен і географічних назв [суттєвим доповненням до цього останнього слугуватиме вміщений у виданні фрагмент розвідки О. І. Барановича "Залюднення Волинського воєводства в першій половині 17 ст." (К., 1930) під назвою "Реєстр поселень (за абеткою) з зазначенням числа димів кожного"]; Сейми в Речі Посполитій, що відбувалися упродовж 1648–1657 років; Сеймики Волинського, Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств Речі Посполитої, що відбулися упродовж 1648–1657 років. До другої частини видання включено Витяг з конституції сейму від 20 лютого 1629 р. про запровадження подимного податку – базового документа, на який опирався збір подимних податків за весь час їх існування, а також деякі інші, див. їх за змістом.

* * *

Загальне керівництво підготовкою видання здійснила директор ЦДІАК України О. В. Музичук. Передмову написала Л. А. Сухих; вона ж здійснила наукове редагування видання.

Виявлення документів для збірника і попереднє складання заголовків провели співробітники відділу давніх актів Архіву В. Л. Бабкіна, О. Г. Полегайлов, Г. С. Сергійчук і В. В. Страшко. Концепцію і схему побудови видання розробили Л. А. Сухих і В. В. Страшко, схему таблиць для другої частини видання – Л. А. Сухих. Звірка з оригіналом

і остаточне складання анотацій на відібрані документи – В. В. Страшко, їхнє редагування – Л. А. Сухих. Покажчики імен і географічних назв – Л. А. Сухих і В. В. Страшко за участю Л. Я. Демченко (друга частина видання. Вона також надала значну методичну допомогу при підготовці збірника). Словник термінів і застарілих слів – В. В. Страшко і Л. А. Сухих. Решту додатків підготувала Л. А. Сухих. Комп'ютерне складання збірника виконали О. М. Загорецька, Т. Л. Кузик і Л. М. Муравцева. Концепція художнього оформлення видання – О. В. Музичук. Підбір ілюстративного матеріалу – Л. А. Сухих та В. В. Страшко, його виготовлення для видання – А. А. Демченко. Видача справ з архівосховища і звірка частини текстів після набору – О. І. Безхлібна. Консультації й конкретну допомогу в перекладі на українську мову латинських юридичних термінів і виразів надала доктор історичних наук професор Н. М. Яковенко, а також кандидат історичних наук М. В. Довбищенко.

Упорядники щиро дякують за сприяння виходові у світ збірника голові Державного комітету архівів України у 2002–2006 рр., доктору історичних наук Г. В. Боряку, завідуючій Державної наукової архівної бібліотеки, м. Київ Г. В. Порохнюк і співробітникам бібліотеки Н. П. Лоцман і В. М. Мамчич.

Л. А. Сухих

“И головы хмелем обложоные маючы”

Частина 1

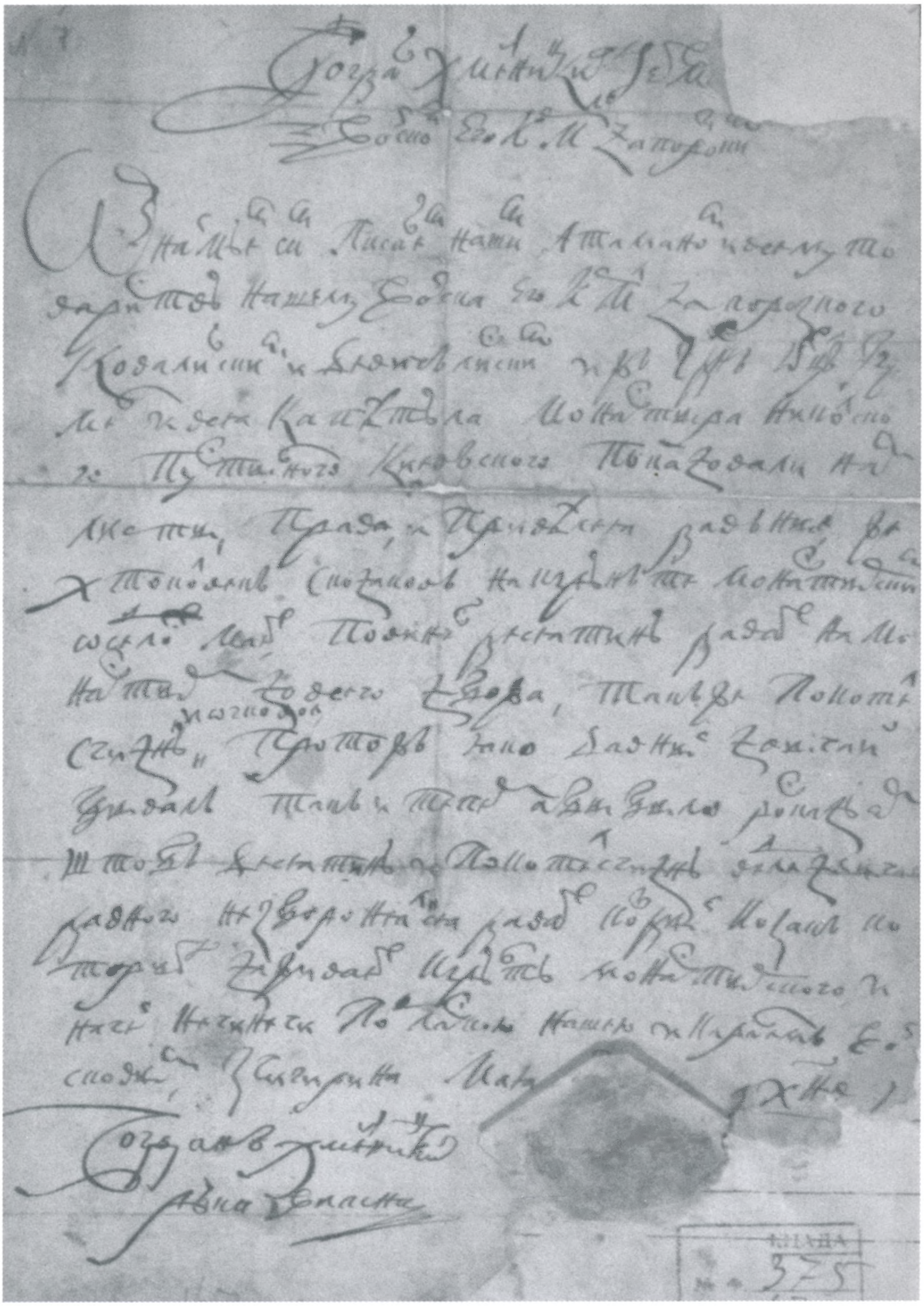

Універсал гетьмана Богдана Хмельницького від 30 травня 1652 р. з Чигирина.
ЦДІАК України, ф. 220, оп. 1, спр. 153.
Мова староукраїнська. Автограф і печатка гетьмана

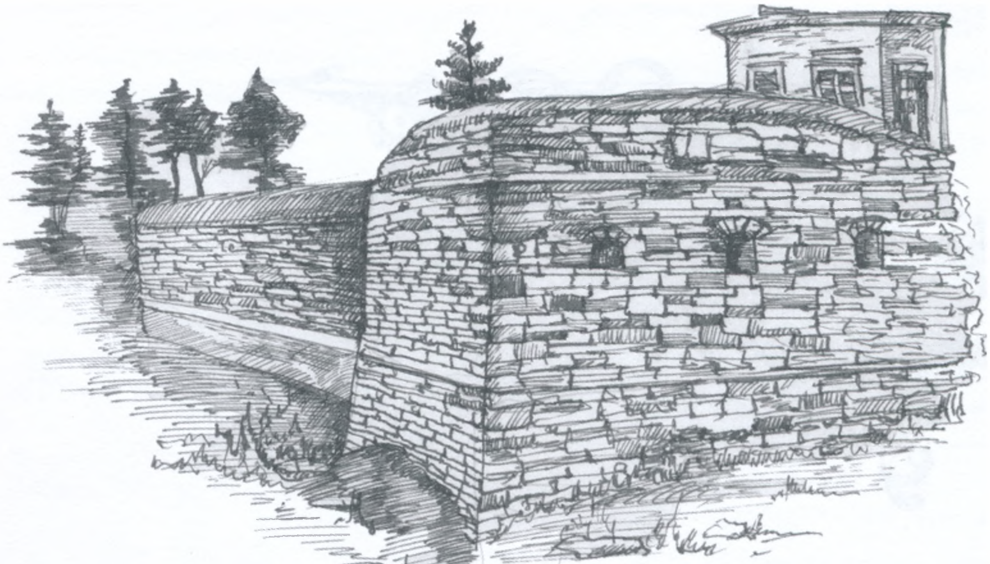

Року 1648

Січня 3. – Лист Катерини Рогуської від 30 грудня 1647 р. про передання у трирічне заставне держання подружжю Броніславу і Катерині Жерницьким за позичені у них 1,5 тис. польських золотих частини свого дідичного с. Богурин у складі двору, чотирьох кінних і одного пішого пlivволочних підданих та трьох загородників. Маєтність було передано на таких умовах:

◊ пlivволочні піддані мали відробляти панщину взимку три дні на тиждень, а влітку – чотири дні, кінні піддані – двічі на рік відбувати підводну повинність за 20 миль, а підводну повинність за 4 милі відбувати як панщину. Крім того, пlivволочні піддані повинні щороку платити сторожівщину по 0,5 золотого і давати кожен по дві курки, а по двоє – давати одну гуску;

◊ двоє загородників мали влітку і взимку відробляти два дні панщини щотижня і щорічно давати по одній курці; а третій – відробляти щотижня, влітку і взимку, один день панщини;

◊ на ведення власного господарства, для роботи в якому піддані виставлятимуть два плуги, державці одержали від дідички 9 волок поля і 2 сіножаті; їм надано право щотижня брати в її лісах два вози дров влітку і три вози взимку, а також користуватися для власних потреб її млином і ловити рибу в р. Горинь та озерах.

Якщо 1651 р. заставлену маєтність не буде викуплено за позичену суму, то ця можливість наставатиме через кожні наступні три роки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 261, арк. 3 – 7, акт 9. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: Україна перед Визвольною війною. 1648 – 1654 рр. – К., 1946. – С. 215 – 220. – Док. 103.

Січня 25. – Лист Данієля Стемпковського від 25 січня 1648 р. про передання у дворічне заставне держання Марцину Воронецькому за позичені у нього 3,5 тис. польських золотих частини свого дідичного маєтку с. Хрінники у складі житлового будинку, двох одноволочних підданих, п'яти півволочних підданих і одного загородника з усіма їхніми повинностями [не деталізовано]. На ведення власного господарства державець одержав від дідича 17 волок поля, сіножатей на 10 косарів, а також городи, і мав право, не платячи за помел, молоти у хрінницькому млині дідича по 20 мац зерна на рік, рубати у хрінницькому гаю дрова за потребою та ловити рибу. Однак, заставлені піддані повинні, як і раніше, купувати алкогольні напої виключно у шинках і корчмах дідича.

Якщо 1650 р. заставлену маєтність не буде викуплено за позичену суму, то ця можливість наставатиме через кожні наступні два роки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 261, арк. 150 – 152, акт 111. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: Україна перед Визвольною війною… – С. 220 – 223. – Док. 104.

Лютого 13. – Декрет Луцького ґродського суду про хід розгляду справи щодо небажання дерптського воєводи, дубнівського старости Андрія

Ф. 25, оп. 1, спр. 249, арк. 122 – 129. Мова староукраїнська.

Лещинського врахувати Яну Кроґулецькому, державці його м. Торговиця і сіл Підлозці, Підгайці, Рудлів і Баболоки, збитки, що сталися внаслідок великого неврожаю 1647 р. у Волинському воєводстві.

Опубл.: Україна перед Визвольною війною… – С. 167 – 168. – Док. 80 (фрагмент).

Лютого 14. – Декрет Луцького ґродського суду про хід розгляду справи щодо нападу 31 жовтня 1647 р. міщан новоосадженого м. Осницьк, селян с. Осницьк Старий і сл. Осницька (теж новоосаджена), підданих кн. Миколая [Святополка] Четвертенського, на державцю с. Поташня Андрія Хмелецького, який з листом кн. Святополка Четвертенського приїхав забрати з сл. Осницька своїх підданих-втікачів, побиття і пограбування його з челядниками, ув'язнення і знущання над ним та спробу втопити.
Містечко і слободу осадив Семен Бережецький, слуга Миколая Святополка Четвертенського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 249, арк. 372 зв. – 379 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: Україна перед Визвольною війною… – С. 161 – 165. – Док. 78 (фрагмент).

Лютого 14. – Лист короля Владислава IV від 7 лютого 1648 р. до луцького старости кн. Владислава-Домініка Заславського у справі щодо повернення міщанській громаді м. Луцьк ґрунтів і волок [яких саме – у акті не вказано], захоплених володимирським земським суддею Станіславом Корчминським.

Ф. 25, оп. 1, спр. 261, арк. 302 – 303 зв., акт 61. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 15. – Протестація Войцеха Станішевського, брата вбитого Петра Станішевського, та Галшки Гулевичівни, вдови Петра Станішевського, від себе і від імені малолітніх сина і дочки Петра Станішевського, перед Луцьким ґродським судом проти ксьондза Миколая Красицького та його спільників – ксьондза Францішка Гоголинського, луцького земського судді Андрія Линевського і брацлавського каштеляна Ґабріеля Стемпковського за збройний наїзд 8 лютого 1648 р. на маєток Петра Станішевського с. Омеляник, смертельне поранення самого Станішевського, побиття його дружини і дітей, поранення слуг та спробу викрадення його племінниці Анни Станішевської для примусового видання її заміж за Яна Линевського, сина Андрія Линевського і племінника Ґабріеля Стемпковського.
Реляція возного Івана Кучковського про огляд тіла Петра Станішевського, його вдови, дітей і слуг, а також будинку та про обволання його вбивць.

Ф. 25, оп. 1, спр. 260, арк. 436 зв. – 444, акт 183. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. VIII. – Т. 3. – С. 603 – 612.

Лютого 17. – Декрет Луцького ґродського суду про зобов'язання Зофії з Кромовичів Коховської, державці м. П'ятка, дідицтва кн. Владислава-Домініка Заславського, сплатити відшкодування та судові штрафи за насильства, здирства і грабежі, заподіяні нею 5 міщанам м. П'ятка. У разі несплати справу мало бути передано до Головного люблінського трибуналу для засудження Зофії Коховської до баніції.
17 лютого Луцький ґродський суд розглянув ще 5 справ за аналогічними скаргами інших міщан м. П'ятка на свого державця й ухвалив аналогічні рішення.

Ф. 25, оп. 1, спр. 249, арк. 547 – 548 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: Україна перед Визвольною війною… – С. 182 – 184. – Док. 86. Див. також ф. 25, оп. 1, спр. 249, арк. 539 – 541, 541 – 543 зв., 544 – 546 зв., 549 – 550 зв., 550 зв. – 551 зв.

Лютого 17. – Протестація від імені Криштофа Сапеги перед Володимирським ґродським урядом проти ковельського підстарости Кароля Клявдома, урядників Ковельського магістрату, єврея Маєра Вікторчика та їхніх спільників за ув'язнення 29 грудня 1647 р. у м. Ковель його дідичного підданого Філона Стефановича з с. Дороготижі, який повертався з м. Кисилин, везучи куплене там жито, безпідставне обвинувачення його у крадіжці жита з Вербецького фільварку і катування 13 січня 1648 р. згідно з неправомірною ухвалою Ковельського магістрату.

Ф. 28, оп. 1, спр. 84, арк. 138 зв. – 141 зв., акт 120. Мова староукраїнська. Опубл.: Україна перед Визвольною війною… – С. 184 – 185. – Док. 87 (фрагмент).

Реляція возного Кирика Островського про огляд 16 січня 1648 р. у Ковельському магістраті потерпілого Філона Стефановича, засвідчення ран і ушкоджень, заподіяних йому катуванням, та про відмову підстарости і урядників магістрату звільнити його з тюрми.

Лютого 20. – Протестація православного луцько-острозького єпископа Атаназія Пузини перед Луцьким ґродським урядом проти греко-католицького володимирсько-брестського єпископа Йозефа [Мокосія] Баковецького, кобринського архімандрита Павла Овлочинського, брестського протопопа Петра Рогозицького, кобринського священика Кіндрата Ќорита і всього Брестського капітулу за тяжкі утиски і насильства, заподіяні православним віруючим його діоцезії у містах Кобрин, Люблін, Брест, Красний Став, Ковель, Грубешув, Бельськ (та навколишніх селах цього міста), Клещелі, Лосичі, Парчев, Кам'янець-Литовський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 260, арк. 498 – 501, акт 228. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. І. – Т. 6. – С. 814 – 818.

Березня 4. – Протестація подружжя Петра-Яна і Настазії Муканських, суборендарів м. Вижва і с. Вижва Стара Ковельського староства, перед Володимирським ґродським урядом проти подружжя Станіслава і Зофії Пшонок, орендарів цього маєтку у подружжя Олександра і Маріанни Чапличів Шпановських, за їх небажання захищати своїх суборендарів від зловживань ковельського підстарости, ковельського провентового писаря і вижвівського війта, які примушували вижвівських міщан і селян до незаконних платежів і незаконної панщини, а лісничих примусили до послушенства собі; та за їх небажання надати протестуючим інвентар суборендованого маєтку. Внаслідок цих зловживань, а також великого неврожаю 1647 р. протестуючі зазнали збитків на 2 тис. польських золотих, а кілька десятків підданих розійшлося.
Свідчення возного Миколая Бохновського, зокрема, на підтвердження втечі кількох десятків вижвівських міщан і селян.

Ф. 28, оп. 1, спр. 84, арк. 152 – 156, акт 130. Мова староукраїнська. Опубл.: Україна перед Визвольною війною... – С. 189 – 192. – Док. 90.

Квітня 1. – Декрет Володимирського ґродського суду про засудження до інфамії Тобіяша Іваницького і Якуба Любенецького, обвинувачених луцько-брестським біскупом Андрієм Ґембицьким та луцьким піддеканом, володимирським плебаном Матеушом Вишинським у сповіданні аріанської віри, організації 1646 р. в с. Іваничі аріанського святкування Різдва, у наверненні до аріанства католика, публічному похованні за аріанським обрядом та в інших проявах аріанства.

Ф. 28, оп. 1, спр. 84, арк. 1252 зв. – 1255, акт 845. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. І. – Т. 6. – С. 818 – 821.

Квітня 20. – Протестація від імені Томаша Козики перед Володимирським ґродським урядом проти подружжя Яна і Гельжбети Лисаковських, орендарів його дідичного с. Біскупичі, за порушення ними умов орендної інтерцизи, а саме:
◈ невиплату Миколаю Чапському 3 тис. польських золотих і незвільнення заставлених йому за цю суму підданих;
◈ переобтяження понад інвентар орендованих підданих не тільки у своєму селі, але і в інших маєтках орендарів, внаслідок чого кільканадцять підданих розійшлося, а орендарі привласнили залишене ними майно;
◈ привласнення 40 кіп жита з поля, яке лишилося поза орендою;
◈ недотримання умов оформлення інтерцизи в книгах Володимирського ґродського суду.

Ф. 28, оп. 1, спр. 84, арк. 357 – 359, акт 287. Мова староукраїнська. Опубл.: Україна перед Визвольною війною... – С. 196 – 198. – Док. 93.

Травня 15. – Свідчення володимирського міщанина, єврея Йосифа Зовелевича перед Володимирським ґродським урядом про уповноваження на ведення всіх його судових справ та здійснення юридичних дій реєнта Володимирської ґродської канцелярії Павла Тетері (Тетерева) та люблінського синдика Боруха, а також уповноважених ними осіб.

Ф. 28, оп. 1, спр. 84, арк. 435 зв. – 436 зв., акт 360. Мова староукраїнська.

Травня 26. – Свідчення володимирського міщанина, єврея Мошка Цирлича, суконника, перед Володимирським ґродським урядом про уповноваження на ведення всіх його судових справ та здійснення юридичних дій реєнта Володимирської ґродської канцелярії Павла Тетері (Тетерева) та люблінського синдика Боруха, а також уповноважених ними осіб.

Ф. 28, оп. 1, спр. 84, арк. 449 – 450, акт 371. Мова староукраїнська.

Червня 3. – Універсал коронного хоружого Олександра Конецпольського від 1 червня 1648 р. до шляхти Волинського воєводства з повідомленням про розгром козаками і татарами кварцяного війська під керівництвом коронних гетьманів [великого – Миколая Потоцького і польного – Марцина Калиновського] у Жовтоводській і Корсунській битвах [травень 1648 р.], просування повстанців в глиб країни, приєднання до них жителів багатьох українських міст та з закликом якнайшвидше збиратися поблизу м. Глиняни для з'єднання з сандомирським воєводою [кн. Владиславом-Домініком Заславським] і відсічі неприятелю.

Ф. 25, оп. 1, спр. 261, арк. 807 – 808 зв., акт 1. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 8 – 9.

Червня 5. – Універсал сандомирського воєводи, луцького старости кн. Владислава-Домініка Заславського від 4 червня 1648 р. до шляхти Луцького повіту із закликом якнайшвидше збиратися для відсічі козакам і татарам.

Ф. 25, оп. 1, спр. 261, арк. 809 – 810 зв., акт 2. Мови староукраїнська і польська.

Червня 9. – Універсал волинського воєводи кн. Адама-Олександра Санґушка від 6 червня 1648 р. до шляхти Волинського воєводства з повідомленням про смерть польського короля Владислава IV, початок козацьких бунтів і небезпеку татарського і турецького нападів та з закликом якнайшвидше збиратися поблизу м. Луцьк у розпорядження волинського каштеляна [Миколая Чорторийського] для організації відсічі неприятелю.

Ф. 25, оп. 1, спр. 261, арк. 811 – 812 зв., акт 3; ф. 28, оп. 1, спр. 84, арк. 746 зв. – 747, акт 563. Мови староукраїнська і польська.

Червня 10. – Універсал гнєзненського архієпископа, примаса Польщі Мацея Лубенського від 26 травня 1648 р., зокрема, про:
- смерть о 2 годині ночі 20 травня короля Владислава IV;
- призначення генеральних повітових сеймиків на 25 червня;
- призначення генерального конвокаційного сейму на 16 липня у м. Варшава;
- утворення каптурових судів;
- знищення повсталими козаками та їхніми союзниками – татарами, частини війська Речі Посполитої на р. Жовті Води;
- вербування за гроші, зібрані за рішенням останнього сейму, повітових жовнірів, або направлення, за бажанням воєводств, цих грошей до вже діючих корогов, щоб підкріпити ослаблене військо Речі Посполитої;
- термінову сплату заборгованості по ухвалених останнім сеймом податках і відправлення зібраних грошей коронному підскарбію;
- термінову сплату з держав і староств кварти на утримання війська і готовність безпосередньо відбути військову службу зобов'язаних державців;
- заклик до шляхтичів добровільно вступати у військо;
- заклик до братерського згуртування шляхти й припинення чвар і розбрату для спільного порятунку Вітчизни;
- зобов'язання воєвод і старост не допускати скупчень "свавільних людей" та карати винних;
- зобов'язання шляхти розробити на сеймиках заходи щодо дотримання громадської безпеки й надати їх на розгляд конвокаційного сейму;
- нагадування воєводам, старостам та урядовцям прикордонних міст і постів щодо недопуску чужоземців без пашпортів на територію Речі Посполитої, а у разі прибуття іноземних посольств – просити у примаса дозволу на їхній пропуск.

Ф. 25, оп. 1, спр. 261, арк. 813 – 816, акт 4. Мови староукраїнська і польська. Друкарський відбиток з підписом і печаткою примаса. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 2 – 7; Памятники … – 2-е изд. – Т. 1. – Разд. III. – С. 203 – 208; Volumina legum. – Т. 4. – С. 72–74.

Червня 12. – Протестація Андрія Скипора перед Володимирським ґродським урядом про збройний наїзд співвласника с. Твориничі Миколая Витвинського зі слугами, челяддю й підданими 2 червня 1648 р. на двір його брата Яна Скипора у с. Твориничі й поранення його.
Зазначено, що Ян Скипор "жадноє причины и ωкъказии до бунтовъ и замєшаня въ сусєдствє нє давалъ".

Ф. 28, оп. 1, спр. 84, арк. 464 – 466, акт 380. Мова староукраїнська.

Червня 20. – Універсал Ради, зібраної примасом Польщі Мацеєм Лубенським, від 9 червня 1648 р., зокрема про:
◈ катастрофічний стан Речі Посполитої, яка втратила короля, а через одного ребелізанта [Богдана Хмельницького] збунтоване козацтво і хлопство у спілці з татарами знесло все кварцяне військо разом з обома коронними гетьманами, захопило велику кількість українських міст і замків; розпущені ж на території королівства татарські загони захопили в неволю безліч шляхти;
◈ небезпеку нападу на Річ Посполиту сусідніх держав, які завжди пильнують на такі оказії;
◈ нагальну потребу якнайшвидше обрати короля; для того, порушивши давні звичаї, слід обрати його безпосередньо на конвокаційному сеймі, або, принаймні, скликати елекційний сейм через два тижні після сейму конвокаційного;
◈ вербування воєводствами жовнірів за аналогією дій у Речі Посполитій під час польсько-шведської війни 1617 – 1629 рр. [т. зв. Прусська війна – за балтійське узбережжя] – в рахунок дозволеного на одну чверть подвійного подимного податку. Якщо воєводства або повіти мають зібраних повітових жовнірів або готові гроші в рахунок того самого подвійного подимного, то негайно мусять використати їх на порятунок Вітчизни. Причому, потрібне "огнисте, залізне військо" – гусари, рейтари, драгуни і німецька піхота, бо надію можна покладати не на затяг свого хлопства, а лише на шляхетство і найманих чужоземців;
◈ визначення цього універсалу за перші віці до посполитого рушення. Шляхетство, яке вступить тепер до війська, від майбутнього посполитого рушення буде звільнено, як це передбачено конституцією сейму 1621 р.;
◈ заклик до інших воєводств наслідувати приклад Мазовецького воєводства, яке виставило 600 коней гусар, 300 коней рейтар і 750 коней драгунів;
◈ розгляд, за прикладом Мазовецького воєводства, податкових і військових справ у генеральних каптурових судах;
◈ пропозицію обміркувати, в який саме спосіб можна відновити кварцяне військо при зменшених державних доходах, оскільки охоплені повстанням і татарськими погромами краї платити податків не можуть, і розраховувати можна лише на великопольські воєводства, а з малопольських – тільки на Краківське, Сандомирське, Люблінське, Руське, Подільське, Белзьке, Волинське і Підляське;
◈ прохання до Великого князівства Литовського зібрати військо, за прикладом періоду Прусської війни, розміром у третину коронного, і якнайшвидше направити його проти України;
◈ доручення сандомирському воєводі кн. Владиславу-Домініку Заславському, коронному підчашому Миколаю Остророгу і коронному хоружому Олександру Конецпольському виконувати обов'язки коронних гетьманів;
◈ доручення оборони міст Краків і Люблін краківським біскупу, воєводі і старості, а оборони м. Львів і замку м. Кам'янець – виконуючим обов'язки коронних гетьманів;

Ф. 25, оп. 1, спр. 261, арк. 817 – 824 зв., акт 5. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 10 – 17.

◈ зобов'язання старшого над коронною арматою забезпечити боєприпасами і продовольством коронний обоз і гарнізони замків, надання йому для роботи у варшавському цейхгаузі частини вибранців Мазовецького воєводства та призначення йому з нової кварти 3 тис. польських золотих додаткової оплати;
◈ нагадування сенаторам-резидентам їхнього обов'язку бути у Варшаві при особі примаса і разом з іншими сенаторами скласти його Раду;
◈ надання дозволу, не чекаючи проведення сеймиків і конвокаційного сейму, відкрити актові книги ґродських судів для запису приватних контрактів.

Липня 8. – Протестація володимирського єврея Нісона Лейзаровича, різника, найнятого володимирськими євреями для охорони орендованих ними у володимирського старости сіножатей, перед Володимирським ґродським урядом про наїзд на сіножаті жителів Рилавиць та Михайловець (передмість м. Володимир) – підданих володимирського войського Філона Єловицького.
Реляція возного Миколая Бохновського про огляд пораненого Нісона Лейзаровича.

Ф. 28, оп. 1, спр. 84, арк. 484 зв. – 486 зв., акт 389. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Ухвала сконфедерованого конвокаційного сейму Корони і Великого князівства Литовського у м. Варшава, зокрема, про:
◈ заходи для підготовки елекційного сейму, зокрема надання обіцянки щодо ухвали на сеймі рішень, які повинні заспокоїти прихильників православної віри;
◈ визнання законності ухвал місцевих сеймиків, які відбулися під час безкоролів'я, щодо оборони від свавільних дій козаків;
◈ визнання законними збір податків, ухвалених під час безкоролів'я місцевими сеймиками, і притягнення їх ретенторів до місцевих каптурових судів;
◈ призначення відкриття елекційного сейму на 6 жовтня і визначення терміну його роботи у 6 тижнів;
◈ призначення місцем проведення сейму пляцу поблизу м. Варшава, "по той бік від Волі";
◈ визнання законними військові загони, сформовані під час безкоролів'я для боротьби проти козаків і союзних їм татар, і зобов'язання цих загонів терміново приєднуватися до обозу реґіментарів, призначених генеральною конвокацією;
◈ сформування для боротьби проти козаків 50-тисячного війська, до якого мали увійти й загони місцевого формування;
◈ ремонт укріплень м. Смоленськ і виплату на 22 серпня жалування його гарнізону;
◈ оголошення посполитого рушення, якщо найманe військо самостійно не впорається з небезпекою. Право оголошення надано примасу разом з призначеними конвокацією депутатами, а цю постанову визнано першими віцями;
◈ заборону коронному і литовському підскарбіям витрачати кошти Речі Посполитої на будь-що, окрім оплати ухваленого війська;
◈ те, що депутатські сеймики повинні відбутися як звичайно, а Головний люблінський трибунал – розпочати свою роботу через два тижні після закінчення коронаційного сейму;
◈ зобов'язання воєвод і старост прикордонних воєводств постійно перебувати у своїх прикордонних замках;
◈ призначення для заспокоєння Війська Запорозького комісії на чолі з брацлавським воєводою Адамом Киселем, яка повинна відзвітуватися на елекційному сеймі;

Подано за: Volumina Legum. – Т. 4. – С. 74 – 87.

◈ призначення комісії для з'ясування кількості уцілілого кварцяного війська Речі Посполитої;
◈ затвердження полків, сформованих примасом під час безкоролів'я;
◈ призначення строків проведення реляційних сеймиків у воєводствах, повітах і землях Корони і Великого князівства Литовського – переважно на серпень, одночасно з елекцією депутатів до трибуналів.

Липня 23. – Реляція возного Миколая Бохновського перед Володимирським ґродським урядом про вручення позовів до Головного каптурового суду Волинського воєводства Філонові Єловицькому, державці володимирських передмість Рилавиця та Михайловець, й кільком жителям цих містечок у справі щодо їхнього наїзду на сіножаті Володимирського староства, орендовані володимирськими євреями Меєром Юськовичем і Беіоміном [так у тексті] Левковичем, та побиття при цьому володимирського єврея Нісона Лейзаровича.

Ф. 28, оп. 1, спр. 84, арк. 488 – 489 зв., акт 400. Мова староукраїнська.

Серпня 21. – Протестація Юди Мошковича і Фроїма Самсоновича, від себе і від черняхівських євреїв рабинського збору, перед Луцьким ґродським урядом про розбійницьку розправу, вчинену над ними в с. Клесів підданими венденського каштеляна Генрика Кашовського разом з жителями с. Чехів (побиття, пограбування і втоплення 14 єврейок).
Черняхівські євреї, втікаючи від козаків, зупинилися на якийсь час у Клесові.

Ф. 25, оп. 1, спр. 260, арк. 1267 зв., 1259 і зв., акт 10. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 24 – 26.

Серпня 29. – Протестація біженців з м.Звягель – євреїв Якушка Шломовича і його дружини Рисі, перед Луцьким ґродським урядом про напад на них Стралковського на перевозі поблизу м. Луцьк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 25 і зв., акт 15. Мова староукраїнська. Кінець акта не зберігся.

Вересня 15. – Універсал волинського воєводи кн. Адама-Олександра Сангушка від 10 вересня 1648 р. до шляхти Волинського воєводства про формування військових загонів в інших воєводствах і збір їх до його табору поблизу м. Луцьк.

Ф. 28, оп. 1, спр. 84, арк. 779 і зв., акт 584. Мова польська.

Жовтня 6 і листопада 17. – Два акти вального елекційного сейму про обрання Яна-Казимира королем Речі Посполитої (місцем зібрання сейму було визначено пляц поблизу м. Варшава, неподалік передмістя Воля):
1. Жовтня 6. – Порядок на сеймі вальному елекційному...; в акті йдеться, зокрема, про:
◈ асигнування 90 451 золотого з суми перших податків, що мали надійти до скарбу Речі Посполитої, для виплати кредиторам з м. Львів: на їхні гроші у місті було сформовано корогви, які стримували наступ неприятеля;
◈ надання дозволу шляхетству Київського, Руського, Волинського, Подільського, Брацлавського і Чернігівського воєводств, чию територію захопив неприятель [козаки], провести реляційні сеймики 23 листопада у костелах м. Варшава;
◈ декларування послами коронних воєводств і земель, не охоплених наступом Війська Запорозького, згоди виставити кінні збройні загони різної кількості, сплатити подвійний (деякі з них обіцяли чотирикратний) подимний податок, який слід передати коронному підскарбію упродовж двох тижнів, та, у разі подальшої небезпеки, дозволити збір посполитого рушення.
2. Листопада 17. – Голосування воєводств і земель коронних та Великого князівства Литовського, згодних на найяснішого Яна-Казимира, обраного короля...:

Подано за: Volumina Legum. – Т. 4. – С. 87 – 116.

◈ в акті подано прізвища депутатів сейму, які проголосували за Яна-Казимира, за воєводствами, зокрема, Київського (с. 104), Руського (с. 105), Волинського (с. 105 – 106), Подільського (с. 106), Смоленського з Стародубським повітом (с. 106), Брацлавського (с. 115), Чернігівського з Новгород-Сіверським повітом (с. 116).

Листопада 18. – Постанова міщан вірменської юрисдикції м. Кам’янець про негайне вжиття заходів щодо захисту міста від небезпеки з боку повсталих підданих, козаків і татар.

Ф. 39, оп. 1, спр. 40, арк. 66, зап. 3. Мова польська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 37 – 39.

Грудня 11. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою міщанки м. Дубно Данилової Придаткової на золотаря Марцина про привласнення належних їй 60 польських золотих, закопаних ним напередодні наступу козаків у Дубнівському монастирі Чесного Хреста.
Позваний свідчив, що гроші відкопали козаки.

Ф. 33, оп.1, спр. 6, арк. 1 і зв., акт 1. Мова польська.

Грудня 28. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Рафала Хрінницького на міщанина м. Дубно Степана Бутка про неповернення заставленого йому коштовного одягу.
Позваний свідчив, що заставлені речі, сховані в Дубнівському монастирі св. Спаса, забрали козаки.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 2 і зв., акт 3. Мова польська.

Грудня 29. – Універсал гетьмана Богдана Хмельницького з м. Київ про взяття Себастіяна Снятинського під гетьманський захист, надання йому права безпечного і недоторканого проживання у м. Коростишів або у власному будинку в с. Городськ чи деінде, про вільне і безпечне пересування територією Війська Запорозького та про повернення майна, захопленого у нього козаками і селянами.
Винним у порушенні універсалу загрожувало покарання на горло.

Ф. 49, оп. 2, спр. 1589. Мова староукраїнська. Копія кін. 19 – поч. 20 ст. О п у б л .: Документи Богдана Хмельницького. – С. 89 – 90; Універсали Богдана Хмельницького. – С. 86 – 87.

* * *

1664 р., квітня 17. – Маніфестація Міхала Халаїма перед Житомирським ґродським урядом про втрату майнових документів під час втечі його батька Валеріана Халаїма 20 червня 1648 р. до Польщі перед наступом козаків.

Ф. 11, оп. 1, спр. 15, арк. 31 зв. – 32, акт 23. Мова польська.

1665 р., лютого 14. – Маніфестація Анни Карвовської перед Житомирським ґродським урядом про втрату під час “козацької сваволі” в Україні [1648 р.?] майна і документів, зокрема, на маєтки: с. Юрківщина й с. Вилуски в Звягельському ключі та с. Вайки в Острозькому ключі.

Ф. 11, оп. 1, спр. 15, арк. 102 зв. – 103 зв., акт 17. Мова польська.

Wárszáwskiego / 1649.

Approbácya Declárátiey łáski
Woysku Zaporoskiemu dány

Opátrzenie Stołu Krolow

Consens ná confero
Krolewicow

CONSTITVCIE
SEYMV WALNEGO
KORONNEGO,
ZESCNIEDZIELNEGO,
WARSZAWSKIEGO
Roku Páńskiego, M.DC.XLIX.
Dnia 22 Listopada.

Cum Gratia & Priuilegio S. R. M.
W WARSZAWIE,
W Drukárniey PIOTRA ELERTA J.K.M. Typográphá.

Року

1649

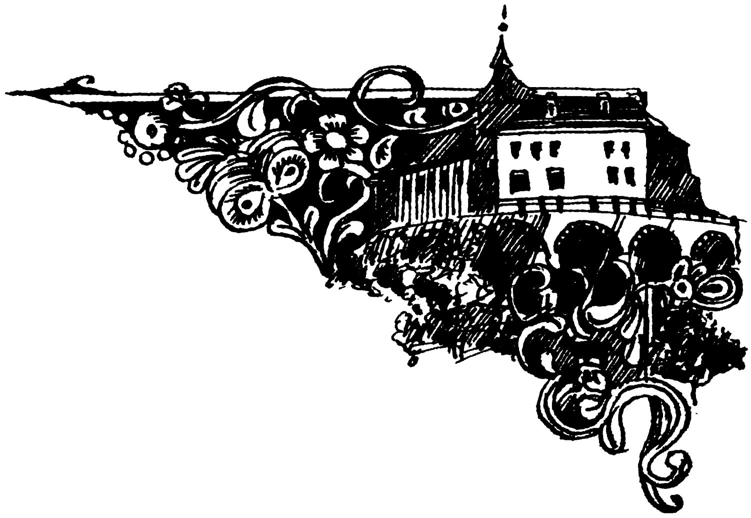

Січня 8. – Декрет суду Дубнівського магістрату про оцінку будинку й комори єврея з м. Дубно Гошія Гуза (вбитого разом зі своєю родиною козаками) з метою погашення його боргу в сумі 100 польських золотих Григорію, зятеві сурмицького мельника Миська.
Опис оцінених будівель.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 3 зв., акт 6. Мова польська.

Січня 8. – Декрет суду Дубнівського магістрату про ув'язання Моленди у володіння будинком єврея з м. Дубно Цайла (вбитого козаками) за його несплачений борг матері Моленди.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 5, акт 10. Мова польська.

[Січня 17 або 19]. – Конституція вального коронаційного сейму у м. Краків, зокрема, про:
◈ зобов'язання воєводств і земель, які ще не виплатили ухваленого на елекційному сеймі подвійного подимного податку, внести його до скарбу або видати за скарбовими асигнаціями;
◈ обрання комісії для перевірки 20 травня у м. Львів особобового складу кварцяного війська і виплати заборгованості його підрозділам;
◈ доведення чисельності кварцяного війська до тієї, яку воно мало перед Корсунською битвою 1648 р., та обмеження чисельності однієї корогви 100 кіньми;
◈ формування ще й суплементових (додаткових) військових частин, які мали оплатити з спеціально ухваленого більшістю воєводств подвійного подимного податку;
◈ дозвіл скликати посполите рушення, причому надавати першим віці силу других;
◈ обрання комісії для ведення переговорів щодо укладення вічного миру з Швецією;
◈ призначення реляційних сеймиків: Київського воєводства – на 15 березня у м. Луцьк; Волинського – на 15 березня [у м. Луцьк]; Брацлавського – на 2 березня у м. Львів; Чернігівського – на [3] березня у м. Люблін.
Ці воєводства заявили про неможливість сплачувати будь-які податки, зокрема, й подвійний подимний податок на оплату додаткового війська, ухвалений уцілілими від розорення іншими воєводствами Речі Посполитої.

Подано за: Volumina Legum. – Т. 4. – С. 120 – 127. У виданні вказано тільки рік ухвалення конституції цього сейму – 1649, без точної дати. 17 січня – дата коронації Яна-Казимира, визначена в історичній літературі.

Січня 18. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою острозького міщанина і купця Бартоломея Зубинського на міщанина і купця з м. Дубно Филипка про несплату йому частини грошової суми

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 7 і зв., акт 19. Мова польська.

(50 польських золотих) за куплене 1648 р. вино, вишинковане козаками. Сам боржник перед небезпекою козацького нападу виїхав з Волині до Польщі.

Січня 30. – Тестамент Катерини з Смиковських Миколаєвої Сокіл від 30 січня 1649 р., складений у м. Луцьк, зокрема, про поховання її у Луцькій братській церкві.
До Луцького ґродського уряду тестамент подала сама Катерина Соколова.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 4 – 6 зв., акт 3. Мови староукраїнська і польська.

Січня 30. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою протопопової з м. Дубно Вацихи Апостолової на підданих з с. Іванпиничі – Грициху і Степаниху, обвинувачених нею у привласненні її речей (сорочки, скатертини, полотна тощо) під час наступу козаків 1648 р., коли доводилося ховатися по лісах.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 11, акт 33. Мова польська.

Лютого 1. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Марцинової з с. Кубраківка на всю кубраківську громаду, підданих протопопа, про привласнення її збіжжя (гречки – 40 кіп, гороху – 3 вози, жита – 3 міри) та ременанту.
Обвинувачені піддані пояснювали це тим, що "нам козаки казали і самі над нами стали, і вони усе собі побрали … за працю деяким по осьмусі дали".

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 11 зв. – 12, акт 36. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 41 – 42.

Лютого 9. – Маніфестація від імені вдови і нащадків Адама Свищовського перед Луцьким ґродським урядом про вбивство 1648 р. козаками, які наздогнали на Поліссі поблизу с. Червище їхню сім'ю під час втечі, самого Адама Свищовського та про знищення ними (частково затоптали у болото, частково попалили або подерли) сімейних майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 125 – 126 зв., акт 83. Мова староукраїнська.

Лютого 9. – Маніфестація луцького підкоморича Вацлава Гулевича перед Луцьким ґродським урядом про спалення козаками 1648 р. його замку у с. Конюхи, в якому загинули, зокрема, всі його родові і майнові документи.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 126 зв. – 127, акт 84. Мова староукраїнська.

Лютого 11. – Маніфестація Збігнева Любенецького перед Луцьким ґродським урядом, засвідчена реляцією возного, про збитки, заподіяні козаками і власними його підданими в селах Дубляни, Свищів, Лішня та Ільпибоки, орендованих ним у брацлавського каштеляна Ґабрієля Стемпковського і його дружини Зофії з Конецпольських.
Реєстр збитків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 135 – 138 зв., акт 89. Мова староукраїнська.

Лютого 12. – Маніфестація від імені Адама Вещицького перед Луцьким ґродським урядом про спустошення 1648 р. козаками і татарами орендованих ним у Владислава Немирича м. Немиричів та сіл Вигнан[ка], Колмів, [Вигнанська] Волиця і Зборощів.
Реєстр збитків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 115 – 117 зв., акт 76. Мова староукраїнська.

Лютого 16. – Протестація Вацлава Орловського, товариша кварцяної корогви королівського ротмістра Яна Аксака, від себе та від імені свого брата Андрія, перед Луцьким ґродським урядом про вбивство їхнього брата Вавринця і поранення інших товаришів корогви під час нападу на них 11 лютого 1649 р. міщан м. Горохів.
Реляція возного Яна Репецького про обволання вбивць.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 146 зв. – 148 зв., акт 99. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 45 – 47.

Лютого 17. – Маніфестація Марцина Дідковського перед Луцьким ґродським урядом про загибель його майна і майнових документів у вересні 1648 р. під час відступу від м. Пилявці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 98 і зв.; 100, акт 60. Мова староукраїнська.

Лютого 18. – Протестація возного Томаша Камінського від імені Олександра Гулевича [Дрозденського] перед Луцьким ґродським урядом про розграбування і спалення панського двору у с. Дроздні 1648 р. місцевими селянами – підданими Павла Гулевича [Дрозденського], який відмовився покарати своїх підданих.
Реляція того самого возного про засвідчення протестації та про припоручення Павлу Гулевичу його обвинувачених підданих під заклад у 15 тисяч польських золотих.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 102 – 105, акт 63. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 47 – 51.

Лютого 19. – Маніфестація Катерини Русинович Берестецької перед Луцьким ґродським урядом про виявлення і знищення козаками 1648 р. її майнових документів, шкатулу з якими вона перед втечею до Польщі "по розгромєню войска полского" закопала "въ цєрkви Русинового Бєрєстєчъка в олтару самом".

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 139 і зв., акт 90. Мова староукраїнська.

Лютого 20. – Маніфестація Костантого Бронницького перед Луцьким ґродським урядом про загибель при взятті козаками [влітку 1648 р.] м. Луцьк його майнових документів, які він передав на зберігання до Луцького домініканського костелу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 212 зв. – 213, акт 167. Мова староукраїнська.

Лютого 20. – Тестамент Марини з Ободного Янової Цебровської від 30 січня 1649 р., складений у с. Глупонин, про розподіл її спадщини та про її поховання у костелі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 23 – 24 зв., акт 11. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 22. – Тестамент Олександри Промнейківни Шимонової Сковородки від 30 січня 1649 р., складений у с. Жалин, про розподіл її спадщини.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 31 і зв., акт 15. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 23. – Маніфестація від імені Марини Підгородинської перед Луцьким ґродським урядом про спустошення, яке вчинили козаки 1648 р. в її маєтках у Луцькому і Володимирському повітах, зокрема в замку с. Затурці та у дворах в селах Шельвів, [Л]ичини і Качин.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 214 зв. – 215, акт 169. Мова староукраїнська.

Лютого 23. – Тестамент Богомили з Бережецьких Войцехової Ґурської від 11 липня 1648 р., складений у с. Терешки, зокрема, про її поховання: "згідно з обрядами костелу католицького у костелі Горохівському".

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 32 – 33, акт 16. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 23. – Тестамент Кристини Миколаєвої Войн від 28 січня 1649 р., складений у м. Клевань, зокрема, про її поховання у Клеванському костелі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 34 – 36, акт 18. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 23. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою міщанки з м. Дубно Маруші Куфловської на дубнівського міщанина Прокопа Булгака про неповернення позичених 17 польських золотих і 3 чверток жита.
Під час слідства Прокіп Булгак стверджував: "бо коли козаки напали [на м. Дубно] і її [Марушу Куфловську] били і мордували, тоді вона дівку прислала з козаками до мене, щоб я гроші дівці віддав, і я мусив віддати". Куфловська визнала, що посилала дівку, але Булгак боргу не повернув.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 19 зв., акт 59. Мова польська.

Лютого 23. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою корнинського священика Василя Окулича на підданого кн.[Владислава

Заславського] з с. Ступне Андрія Микитеню про неповернення церковних і власних священикових речей (одягу і тканин), доручених підданому на зберігання перед небезпекою наступу козаків. — Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 19 зв. – 20, акт 60. Мова польська.

Лютого 23. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою міщанина м. Дубно Миколая на дубнівську міщанку Гасю Талащиху про те, що вона направила козаків забити його свиней (їх козаки з'їли). — Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 21 зв., акт 63. Мова польська.

Лютого 24. – Декрет суду Дубнівського магістрату в справі за скаргою міщанина єврея з м. Дубно Елькома на Ясю Бабичівну про привласнення нею постелі й посуду, що залишилися в будинку Елькома після його втечі перед наступом козаків. — Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 22 і зв., акт 65. Мова польська.

Лютого 25. – Маніфестація Самуеля Хом'яка перед Луцьким ґродським урядом про загибель у вересні 1648 р. в обозі поблизу м. Пилявці його шкатули з грішми і документами. — Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 106 і зв., акт 66. Мова староукраїнська.

Лютого 25. – Маніфестація Вацлава Загоровського перед Луцьким ґродським урядом про спустошення 1648 р. козаками і ордою його маєтку с. Лаврів, який він тримав у заставі від луцького підкоморича Вацлава Гулевича [Воютинського]. — Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 108 зв. – 109 зв., акт 68. Мова староукраїнська.

Лютого 25. – Протестація від імені Генрика Кашовського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення ігуменею Луцького Успенського василіанського монастиря Серафиною Ярмолинською під час його втечі від козаків 1648 р. належного йому с. Холпнів і заподіяння там різних збитків. — Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 109 зв. – 110 зв., акт 69. Мова староукраїнська.

Лютого 26. – Протестація від імені Яна Головинського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, які Войцех Дубиский, "по*д* бу*р*ды и своєволю коза*ц*кую прыбра*в*шы, такъ пєхоты, яко и чєляды лю*з*ноє до чоты*р*дєся*т* чловєка", заподіяв 6 лютого 1649 р. у його с. Кривичі. — Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 85 і зв., акт 51. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 55.

Лютого 26. – Протестація від імені Яна Головинського перед Луцьким ґродським урядом про грабежі, що їх заподіяв у вересні – жовтні 1648 р. у його с. Кривичі разом з козацьким загоном намісник с. Городок (належного Києво-Печерському монастиреві) Нектарій [Гектор] Заневич. — Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 85 зв. – 87, акт 52. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 53 – 54.

Лютого 26. – Маніфестація ченців Луцького домініканського монастиря перед Луцьким ґродським урядом про розгром його 1648 р. та про вбивство пріора, перехопленого козаками під час втечі в Литву разом з монастирським майном, святинями і документами. — Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 87 зв. – 88 зв., акт 55. Мова староукраїнська. Кінець акта не зберігся. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 57 – 59.

Лютого 26. – Маніфестація від імені Криштофа Сапеги перед Луцьким ґродським урядом про те, що 1648 р., "по*д* часъ рєбє*л*ли коза*ц*коє смє*р*тью с того свєта зшо*л*" його судовий повірений (рукодайний юриста) Ян Кольчицький і козаки знищили всі довірені йому панські майнові документи. — Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 112 і зв., акт 73. Мова староукраїнська.

Лютого 26. – Свідчення дубнівських міщан перед міським урядом стосовно захоплення гречки, належної Юрію Божкевичу з фільварку за Луцькою брамою в м. Дубно під час наїзду козаків і вивезення гречки до фільварку місцевого протопопа. — Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 22 зв. – 23, акт 67. Мова польська.

Березня 1. – Тестамент Мацея Малиновського від 23 лютого 1649 р., складений у м. Острожець, зокрема, про поховання його у Луцькому домініканському Діви Марії монастирі біля дружини.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 45 – 46 зв., акт 26. Мови староукраїнська і польська.

Березня 2. – Протестація дозорці Яна Жилицького, від імені спадкоємиць державці сіл Шепель і Войсич – Станіслава Соколовського (дідичної маєтності кн. Миколая Чорторийського), перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні у цих селах луцьким ландвійтом Федором Липкою під час перебування у м. Луцьк козацької залоги.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 218 зв. – 219 зв., акт 173. Мова староукраїнська. Кінець акта не зберігся.

Березня 2. – Маніфестація Яна Жилицького, дозорці сіл Шепель і Войсич, перед Луцьким ґродським урядом про спустошення, заподіяні 1648 р. в цих селах козаками і татарами, а також підданими.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 221 зв. – 223, акт 174. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 61 – 63.

Березня 2. – Протестація Настазії Клюської проти Міхала Лаґановського, турійського економа і старости, та підданих з с. Растів Турійської волості перед Володимирським ґродським урядом про захоплення належного їй табуна коней під час втечі перед наступом козаків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 2 – 3, акт 2. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 63 – 64.

Березня 3. – Маніфестація Миколая Карсницького перед Луцьким ґродським урядом про загибель його майна та майнових і юридичних документів, коли після його втечі з свого с. Криківці під час селянських виступів "хлопы *их мл.* панов сусєдовъ розъны*х* поблизу мєшкаючыхъ зобра*в*шысє, двор мо*й* злупили".
Серед втрачених документів були, зокрема, боргові документи немирівського орендаря Беніаміна, його сина Наїма та ін. євреїв на загальну суму 1100 польських золотих; немирівського єврея Зеліка на 220 золотих; немирівського міщанина і криковецького орендаря Моська на 480 золотих і на столове срібло та персні, позичені на заручини його дочки; зорниського [ймовірно, жорницького] орендаря Іцка і сина його Хаїма на 550 золотих; кальницького міщанина і краснянського орендаря Беня на 50 золотих; немирівського міщанина Юзефа Кравця на 80 золотих та "зло*т*ника, которы*й* в Нємировє мешъкалъ" на 7 гривень срібла.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 160 зв. – 162, акт 116. Мова староукраїнська.

Березня 3. – Маніфестація від імені кн. Стефана Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні йому 1648 р. козаками і повсталими селянами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 162 і зв., акт 117. Мова староукраїнська. Кінець акта не зберігся.

Березня 3. – Протестація кн. Григорія [Святополка] Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про розгром козаками 29 вересня 1648 р., "*юж* по роспрошєню во*й*ска коронъного прєзъ инъку*р*сиє козаковъ и татаровъ, кгды южъ вси ѡбыватєлє выєхали з Волыня", його дворів у селах Серники і Черчиці й загибель при цьому його майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 163 – 164, акт 118. Мова староукраїнська.

Березня 3. – Протестація Гельжбети Смитковської проти покозачених підданих кн. Владислава-Домініка Заславського "сєла Бо*л*ьболъ [Бобли] въ ключу Туры*ском* будучоє" перед Володимирським ґродським урядом про вбивство її сина, поранення її самої, захоплення різного майна та знищення майнових документів.
Свідчення возного Януша Смидецького про огляд ран і обволання вбивць.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 4 – 9 зв., акт 4. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 65 – 71; Ч. VI. – Т. 1. – К., 1876. – С. 552 – 558.

Березня 4. – Протестація Самуеля й Галшки Вольських перед Володимирським ґродським урядом про знищення козаками їхнього родинного

архіву "по выєханю з дому своєго передъ наєздомъ козацъким на сторону ровно з уходячими инъшыми въсими их мл., такъ далшыми, яко и близшыми сусєдами своими ... За чым тыє нєприятелє коронъныє козаки вєликими войсками наступивъши по въсихъ краяхъ нашыхъ в розсыпъку скочивъши, дворы, гумна, сєла палили и вънивєчъ въсє што бы ωдно найти могли ωборочали, коморы, лиωхи, пивныци, склєпы, въ гумнах, хлєвахъ, ωборах нє толко дворских, алє и в коморах, домах и стодолах хлопъских, хотяжъ и на нєподобных мєсцах копали и єсли што гдє налєзли, брали, гдє и в маєтности их мл. панов Волских в сєлах Ставочку и Закглинъках, въ повєтє Холмъским лєжачихъ, чинили".

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 9 зв. – 11 зв., акт 5. Мова староукраїнська.

Березня 5. – Запис квиту Галшки [Гельжбети] Смитковської володимирським євреям Агронові і Мошкові Шоломовичам про скасування чинності їхнього боргового запису на 300 польських золотих, втраченого нею під час козаччини, та визнання чинним нового документа (цеографа) на таку саму суму, з розподілом її на кілька частин.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 320 зв. – 321 зв., акт 226. Мови староукраїнська і польська.

Березня 6. – Протестація від імені Олександра Білецького і його дружини Гельжбети про грабунки, які ландвійт м. Луцьк Федір Липка, оголосивши себе полковником, "а прибравшы до сєбє козацтва и гультайства, по маєтностях и дворах шляхецъких єсчє нє попалєныхъ єждячы в надию козацъкую маєтъности и вси збєраня шляхецъкиє бралъ, плюндровал, пустошылъ, пасєки вылуповалъ", та заподіяв, зокрема, 29 жовтня – 8 грудня 1648 р. грабунки у їхньому с. Полонне і належних до нього присілках.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 201 – 202 зв., акт 156. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 72 – 73.

Березня 6. – Маніфестація від імені кн. Федора Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про спустошення 1648 р. козаками і татарами його заставних маєтків – сіл Великий і Малий Боратин та Княгинин.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 204 зв. – 205, акт 159. Мова староукраїнська.

Березня 6. – Протестація Марцина Русина Берестецького, сина покійного Богдана Русина Берестецького, синівця покійного Яна Русина Берестецького, перед Луцьким ґродським урядом про взяття ним 1649 р. в посесію у с. Русинове Берестечко маєтку, що сталося після вбивства Яна Русина Берестецького і захоплення татарами його дружини і дітей, та про вписання возним Миколаєм Требинським до луцьких ґродських книг неправомірного акта щодо взяття у посесію цього маєтку Самуелем Русином Берестецьким.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 205 зв. – 206, акт 160. Мова староукраїнська.

Березня 6. – Протестація писаря Луцької кафедральної консисторії, чорторийського плебана, ксьондза Павла Веселовського перед Луцьким ґродським урядом про поранення його 20 грудня 1648 р. жовнірами корогви кн. Захаріяша [Святополка] Четвертенського при його спробі зупинити насильства, які жовніри чинили у м. Баранів – державі ксьондза Миколая Красицького.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 206 – 208, акт 161. Мова староукраїнська.

Березня 6. – Патент короля Яна-Казимира від 28 лютого 1649 р. белзькому каштелянові Андрієві Фірлею з подякою за його дії щодо захисту Речі Посполитої у минулому році та про призначення його полковником над розміщеним на Волині військом, а в разі об'єднання з військом, розміщеним на Поділлі під командою полковника, кам'янецького каштеляна Станіслава Лянцкоронського і полковника, коронного підчашого Миколая Остророга, – призначення його найпершим полковником і старшим над ними.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 321 зв. – 323, акт 227. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 59 – 60.

Березня 10. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Сидора Каплунені з с. Заруддя на острозьких євреїв Берка і Аврама, у яких він впізнав свого коня, захопленого у нього 1648 р. німецькими жовнірами.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 26 і зв., акт 79. Мова польська.

Березня 12. – Маніфестація Кристини Шишки, від себе та від імені своїх дітей, перед Луцьким ґродським урядом про вбивство козаками її чоловіка та захоплення майна і майнових документів, коли їх сім'я тікала в Литву після розгрому у вересні 1648 р. польського війська поблизу м. Пилявці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 180 зв. – 181, акт 143. Мова староукраїнська.

Березня 12. – Маніфестація Григорія Ліплянського перед Луцьким ґродським урядом про загибель майна і майнових документів, які він покинув "в року близъко прошъломъ [1648] за наступєнъємъ нєпрыятеля Крыжа Святого уходєчи з Конъстантынова Старого под час розгромєня войска полского под Пилявъцами прєз козаков и татаровъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 181 зв. – 183, акт 144. Мова староукраїнська.

Березня 12. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою погорільцівського орендаря Йоська Мошковича на Семена Бичка, підданого з с. Погорільці, про захоплення двох стирт гороху під час втечі скаржника 1648 р. перед "козацькою тривогою".

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 27 зв., акт 84. Мова польська.

Березня 15. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Івана Коробчені, єзуїтського підданого з с. Білобережжя, на паволоцьких євреїв Іллю і Зраїла, у яких він впізнав свого коня, втраченого ним під час втечі з обозу з-під м. Пилявці.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 28 і зв., акт 87. Мова польська.

Березня 15. – Реляція возного Антона Маловича перед Луцьким ґродським урядом про вручення Олександрові[-Андрію] Закревському, поручникові корогви венденського каштеляна Генрика Кашовського, позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо заподіяння жовнірами кривд і збитків під час вибирання його корогвою стації у "посполства сєла Хрослиного вєлъможного єго мл. пана Єрого Рєчыцъкого, старосты урєнъдовъского дєдичъного".

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 184 зв. – 185 зв., акт 146. Мова староукраїнська.

Березня 15. – Тестамент сохачівської ловчини Євфрузини з Городища Криштофової Пстроконської від 20 грудня 1648 р., складений у м. Дорогоща, про розподіл її спадщини, коли вона "за карою Божою, яку Пан Бог Всемогутній на нас через ворогів Костелу Божого, не шкодуючи Дому Свого допустив, життя моє, з чоловіком моїм до Польщі, батьківщини чоловіка мого, віднесла".
Випис з актових книг Ленчицького ґродського суду Ленчицького воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 69–74, акт. 39. Мови староукраїнська, латинська і польська.

Березня 15. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою орендаря с. Погорільці єврея Йоська [Мошковича] на Максима Полішка та його сина Івана щодо захоплення ними 25 мац жита, яке він закопав, тікаючи 1648 р. перед наступом козаків.
Максим свідчив, що він те жито переніс до іншої ями, а його забрали погорільцівський отаман Володько та інші.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 28 зв., акт 89. Мова польська.

Березня 16. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою орендаря с. Погорільці Йоська Мошковича на підданого з того самого села Яцька Страшеню, причетного до пропажі 7 волів, залишених 1648 р., перед втечею скаржника до Польщі у зв'язку з наступом козаків.
Яцько заперечував обвинувачення і назвав прізвища односельців, які разом з козаками з'їли волів.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 29, акт 91. Мова польська.

Березня 16. – Маніфестація Федора Козинського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення майна і знищення документів козаками, які наздогнали його під час втечі 1648 р. з с. Борисковичі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 165 і зв., акт 121. Мова староукраїнська.

Березня 16. – Маніфестація Петра Билини Мислишевського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення козаками після битви поблизу м. Пилявці у вересні 1648 р. його майнових документів, що він їх, утікаючи, "в Костанътыновє зоставилъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 165 зв. – 166, акт 122. Мова староукраїнська.

Березня 16. – Маніфестація Яна Явицького перед Луцьким ґродським урядом про втрату його майнових документів під час захоплення козаками обозу польського війська після його поразки у вересні 1648 р. поблизу м. Пилявці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 170 і зв., акт 131. Мова староукраїнська.

Березня 16. – Маніфестація від імені Яна Іскоростенського перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1648 р. його майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 170 зв. – 171 зв., акт 132. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Маніфестація Стефана Коритинського перед Луцьким ґродським урядом про спалення козаками і татарами 1648 р. його двору в с. Свищів та загибель про цьому майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 172 і зв., акт 134. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Маніфестація Федора і Стефана Коритинських, синів Григорія Коритинського, перед Луцьким ґродським урядом про спалення 1648 р. козаками і татарами їхнього двору у с. Коритне, а також спіймання і вбивство їхнього батька та спалення майнових документів, які були при ньому.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 172 зв. – 173 зв., акт 135. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Маніфестація Адама Корчевського, від себе та від імені своїх стриєчних братів, перед Луцьким ґродським урядом про захоплення їхніх речей та майнових документів, коли козаки 6 серпня 1648 р. наздогнали їх під час втечі до Польщі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 174 і зв., акт 138. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Маніфестація Марцина Хруслинського, від себе та від імені своїх братів, перед Луцьким ґродським урядом про загибель їхніх майнових документів, схованих у маєтку с. Добрин, коли козаки 26 липня 1648 р. спустошили його.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 174 зв. – 175, акт 139. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Ухвала (лявдум) реляційного сеймику Київського воєводства від 15 березня 1649 р. у м. Луцьк (відбувся після коронаційного сейму, що розпочався 19 січня 1649 р.), зокрема про:
◈ набір упродовж двох років 3 тис. кінного війська та 1 тис. драгунів, тип озброєння якого мав визначити генеральний полковник воєводства у приповідних листах ротмістрам, з встановленням плати кіннотникам по 30 золотих на чверть року, а драгунам по 11 золотих на місяць;
◈ ухвалення, для оплати цього війська, збору 13-кратного подимного податку на перший рік та 12-кратного на другий; збір провадити за чвертями року, причому, у першій чверті першого року зібрати чотирикратне подимне, а у наступні чверті – по трикратному;
◈ надання поборцям права, у разі загибелі попередніх квитів і реєстрів, приймати подимний податок за юраментами підданих;
◈ ухвалення збору чопового податку, за який його орендарі мали платити київському ловчому Яну Крентовському 20 тис. золотих, як це платилося раніше, однак, збір чопового надано на розсуд ловчому, бо на річну оплату кінних жовнірів потрібно 360 тис. золотих, а на драгунів – 132 тис. золотих річних і 11 тис. золотих – на їхній затяг;

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 83 – 89, акт 44. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 349 – 361; Ч. III. – Т. 4. – С. 74 – 82.

◈ ухвалення набору на один рік 300 іноземних піхотинців для гарнізону фортеці у с. Горошки, з виплатою їм щомісячно по 11 золотих, причому, за першу чверть року повинно бути сплачено й по 11 золотих затягових; річної виплати на піхоту треба 42,9 тис. золотих. Всього на військо потрібно 581,9 тис. золотих, а генеральному полковнику воєводства – по 2 тис. золотих за кожну чверть року, які він повинен одержувати з ретент попередніх податків;
◈ ухвалення оплати боєприпасів, інших військових потреб, а також шпигунів за рахунок податкової суми, що залишиться після оплати війська;
◈ обрання для збору чотирикратного подимного податку за першу чверть першого року Миколая Прушинського, для збору трикратного у другу чверть – Остафіяна Тушевського, для збору трикратного у третю чверть – Адама Корчевського, для збору трикратного в останню чверть першого року – Олександра Корчевського;
◈ організацію збору податку, передання зібраних грошей ротмістрам та звітності;
◈ доручення обраним поборцям стягнути з колишніх поборців чи їхніх спадкоємців решти податкових сум, які у них залишилися, і використати ці гроші на оплату війська;
◈ організацію роботи судів для стягнення ретент та покарання ротмістрів, які, одержавши гроші, не поставили свої корогви у військовий обоз;
◈ обрання київського підкоморія Юрія Немирича, київського стольника Владислава Хребтовича, київського підстолія Міхала Аксака і Томаша з Біберштейну Казимирського комісарами для контролю за справжньою кількістю асигнованого сеймиком війська та його оплатою;
◈ обрання генеральним полковником для керівництва збройними силами воєводства і відповідальним за безпеку у воєводстві київського підкоморія Юрія Немирича;
◈ надання дозволу розташовувати жовнірів на зиму не тільки у королівських, але й у духовних і шляхетських маєтках, та визначення норми у 20 димів для постачання продовольства й фуражу на утримання одного жовніра, його челяді і коней;
◈ обрання Томаша Казимирського і Стефана Немирича послами до короля з проханням, щоб воєводство не утримувало іншого війська, окрім воєводського;
◈ надання дозволу на скликання воєводського посполитого рушення, яке повинен скликати або майбутній київський воєвода, або обрані на сеймику комісари, і яке мало діяти тільки у межах воєводства.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику київський стольник Владислав Хребтович.

Березня 17. – Запис про обрання сеймиком Київського воєводства від 15 березня 1649 р. в м. Луцьк депутатами до Головного люблінського трибуналу київського підстолія Міхала Аксака і Томаша Казимирського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 89 і зв., акт 46. Мови староукраїнська і польська.

Березня 17. – Ухвала реляційного сеймику Волинського воєводства, що відбувся 15 – 17 березня у м. Луцьк (після коронаційного сейму, який почався 19 січня 1649 р.), зокрема, про:
◈ оголошення на 8 квітня 1649 р. огляду боєздатності землевласницької шляхти воєводства як найближчої до "виузданого хлопства" і здійснюваних ним наїздів;
◈ зобов'язання кожного такого землевласника виставити на огляд з кожних 30 димів, в тому числі і з духовних маєтків, по одному спорядженому кіннотнику; тим, хто володів меншою кількістю димів, слід об'єд-

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 89 зв. – 91 зв., акт 47. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 362 – 366; Ч. III. – Т. 4. – С. 83 – 86.

нуватися з сусідами і виставляти кіннотника спільно, і тільки тим, хто володів маєтками між рр. Случ і Горинь, можна вийти на огляд без цього додаткового виставлення;
◈ постанову щодо обрання під час огляду полковника і ротмістрів та заходи щодо подальшої оборони краю;
◈ доручення поборцям підрахувати під час огляду обсяг можливого оподаткування;
◈ зобов'язання володимирського старости відкрити екстраординарні судові рочки для розгляду податкових справ і покарання ретенторів;
◈ надання дозволу волинському скарбнику і поборці Марцину Домбровському сплатити з коштів, зібраних в рахунок ухваленого сеймиком 1648 р. двократного подимного податку (не чіпаючи, однак, коштів, зібраних в рахунок чопового податку), заслужену винагороду повітовим ротмістрам – луцькому підсудку кн. Захаріяшу [Святополку] Четвертенському, чернігівському стольнику Роману Загоровському, звенигородському старості Лукашу Гулевичу [Воютинському], Олександру Лисаковському, Яну Гулевичу і Яну Линевському;
◈ надання дозволу шляхті Київського воєводства, яка паралельно проводила свій реляційний сеймик у домініканському костелі м. Луцьк, розглядати свої податкові справи на тих самих екстраординарних судових рочках, на яких розглядатимуться аналогічні справи волинської шляхти;
◈ надання дозволу київському підкоморію Юрію Немиричу, оскільки його обрано полковником Київського воєводства, не ставати на огляд особисто, але зобов'язати його виставити там почет, належний з його волинських маєтків.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Криштоф Линевський.

Березня 17. – Інструкція волинському ловчому Андрію Кашовському та волинському підстолію Томашу Козиці, послам до короля Яна-Казимира від реляційного сеймику Волинського воєводства, що відбувся 15–17 березня у м. Луцьк, зокрема, про:
◈ повідомлення щодо небезпеки, яку для воєводства становила велика кількість наявного у краї свавільного селянства;
◈ прохання надіслати для ліквідації цієї небезпеки військо, бо приборкати селян лише збройними силами воєводства неможливо;
◈ прохання щодо зняття з воєводських поборців Шимона Козики і Адама Гулевича [Воютинського] інфамії, яку під час елекційного сейму 1648 р. наклав на них Варшавський каптуровий суд.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 91 зв. – 92 зв., акт 48. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 367 – 369; Ч. III. – Т. 4. – С. 86 – 87.

Березня 17. – Оголошення Якубом Ґлембоцьким, від імені князівських ревізорів, перед війтом м. Дубно про накладення арешту на будинок і солодовню дубнівського міщанина, єврея Лейби, Аронового зятя, який не зберіг залишені йому під час відступу 1648 р. з-під м. Пилявці речі на суму 500 польських золотих.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 29 зв., акт 94. Мова польська.

Березня 18. – Маніфестація Лукаша Порванецького перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1648 р. його майнових документів, кинутих у захопленому козаками обозі польського війська поблизу м. Пилявці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 168 і зв., акт 126. Мова староукраїнська.

Березня 18. – Маніфестація Томаша Ґумовського перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1648 р. його майнових документів "прєз своволныє козаки, з ордою татарскою злучєныє, пры роспрошєню сє войска под мєстом Конъстанътыновом побраныє сут, а сам протєстуючий залєдво толко здоровє своє унєсти моглъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 3 – 4 зв. Мова староукраїнська.

Березня 20. – Протестація Василя Масальського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування всього його майна і спалення будинку 4 жовтня 1648 р. повсталими селянами "громадє сєла Чорнижа, дєдичным єго мл. п[ан]а Войцєха Станишєвъского, а на тот час дєржавы своєє".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 17 зв. – 18 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 88 – 90.

Березня 20. – Маніфестація Францішка Злоторовича, сина покійного луцького райці Шимона Злоторовича, перед Луцьким ґродським урядом від себе та від імені своїх молодших братів, про загибель 1648 р. їхнього батька, а також майна і майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 23 зв. – 24. Мова староукраїнська.

Березня 21. – Свідчення Єви Матківни з м. Межиріч, кухарки острозького єврея Абрамка, з яким вона від'їжджала до Польщі, перед судом Дубнівського магістрату про те, що її привезла до м. Дубно острозька єврейка Маріанна Шведова, і про свій намір повернутися до батьківського дому в м. Острог.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 31, акт 98. Мова польська.

Березня 22. – Реєстр шкод, заподіяних корогвою Олександра Лисаковського у с. Садів.
Реєстр подано ксьондзом Андрієм Бриським.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 105 – 117 зв., акт 58. Мови староукраїнська і польська.

Березня 22. – Протестація каноніків Луцької біскупської кафедри перед Луцьким ґродським урядом про незаконність рішення сеймику Волинського воєводства від 15 березня 1649 р. щодо залучення католицького духівництва воєводства до обов'язку виставляти кінного воїна з кожних 30 підданських димів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 25 – 26 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 90 – 92.

Березня 22. – Протестація від імені подружжя Костантого і Анни Гулевичів перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою повітового ротмістра Волинського воєводства Яна Линевського 3–6 серпня 1648 р. у м-ку Острожок та с. Острожок Старий (Заболоття), зокрема реєстр грабунків і насильств, заподіяних євреям Менделю, Лейбу Міхалчику, Іршу, Іцку Абрамовичу (у якого від побоїв померла мати), Абраму Череватому, Шмойлу та єврейці Зраїловій.
Судові присяги підданих про засвідчення протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 26 зв. – 34; реєстр – арк. 29 зв. – 30. Мова староукраїнська. Опубл. (у скороченому варіанті – відсутні реєстр грабунків і насильств та тексти судових присяг): АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 93 – 95.

Березня 22. – Протестація луцького каноніка і офіціала, острозького пробоща Миколая-Олександра Рамулта перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні 1648 р. корогвою Заруцького, ротмістра [кн. Владислава-Домініка Заславського] в маєткові с. Людчин, належного Острозькому костелу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 34 – 35. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація луцького вікарія Андрія Бриського від імені луцького суфрагана, олицького пробоща Миколая Красицького перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні 1649 р. корогвою Генрика Кашовського у с. Колодяжне.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 35 і зв. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація луцького вікарія Андрія Бриського від імені луцького суфрагана, олицького пробоща Миколая Красицького перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні у березні 1649 р. в с. Боків корогвою ротмістра Романа Загоровського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 35 зв. – 36 зв. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація луцького вікарія Андрія Бриського від імені Луцького капітулу перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні 1648 р. у с. Садів корогвою королівського ротмістра Олександра Лисаковського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 36 зв. – 37 зв. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація луцького вікарія Андрія Бриського від імені луцького суфрагана, олицького пробоща Миколая Красицького перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні 1649 р. в с. Колодяжне і присілку Будище корогвою звенигородського старости, полковника і ротмістра Лукаша Гулевича [Воютинського].

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 37 зв. – 38 зв. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація луцького офіціала і каноніка, острозького пробоща Миколая-Олександра Рамулта перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні у серпні 1648 р. в маєткові Острозького костелу – с. Людчин полком Криштофа Корицького, полковника [кн. Владислава-Домініка Заславського], який рухався до польського табору поблизу м. Пилявці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 38 зв. – 39 зв. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація луцького офіціала і каноніка, острозького пробоща Миколая-Олександра Рамулта перед Луцьким ґродським урядом про розграбування його майна і розорення хутора 1648 р. повсталими селянами с. Полонне Мале, підданими Луцько-Острозької єпископії, держави луцького підсудка кн. Захаріяша [Святополка] Четвертенського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 39 зв. – 41. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 95 – 97.

Березня 22. – Протестація від імені Киліяна Вільгорського перед Луцьким ґродським урядом про його незгоду з двома пунктами ухвали сеймику, що відбувся [15 – 17 березня 1649 р.] щодо умови винагороди повітовим ротмістрам (з решти подимного податку, що була у волинського скарбника) та зняття інфамії з поборців подимного податку, а також про його вимогу щодо арешту решти подимного: "на положєньє арєшту на тыє вси рєшту, которая при єго м*л.* пану скаръбнику волынъскомъ зостаєть до далъшоє дєкляряции ихъ м*л.* пановъ ѡбыватєловъ воєводъства тутє*й*шого афєктовалъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 41 – 42 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 92 – 93.

Березня 22. – Протестація прокуратора, ксьондза Валентого Добрівського від імені ректора і братії Луцького єзуїтського колегіуму перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні 1648 р. в с. Лище корогвою Рафала Хмелецького, ротмістра [кн. Владислава-Домініка Заславського].

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 43 – 44 зв. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація луцького офіціала, острозького пробоща Миколая-Олександра Рамулта перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні у серпні 1648 р. в с. Людчин волинським полком посполитого рушення тодішнього полковника Адама Киселя, а на час складання документа – київського воєводи.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 44 зв. – 45 зв. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація луцького вікарія Андрія Бриського від імені луцького суфрагана, олицького пробоща Миколая Красицького перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні 1648 р. в с. Колодяжне корогвою Олександра Лисаковського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 45 зв. – 46. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Василя з с. Ратчин, козака з корогви кн. [Владислава-Домініка Заславського], на Кирила з с. Мокре, підданого Стрешковської, у якого він упізнав свого коня.
Кирило засвідчив, що того коня йому залишили козаки Богдана Хмельницького замість його власного.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 32, акт 102. Мова польська.

Березня 23. – Протестація Яна-Казимира Рожинського перед Володимирським ґродським урядом про спалення його двору в с. Туличів та знищення ґродських книг і різних документів козаками й покозаченими

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 23 зв. – 24 зв, акт 14. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 97 – 99.

селянами з сіл Купичів, Туличів і Черниїв, "умыслънє зконъфєдєровавъшисє на зънисчєнъє въсєє Рєчи Посъполитоє и єксътєрминацию стану рыцєрского".

Березня 24. – Декрет суду магістрату м. Дубно у справі за скаргою Івана Кулаєні з с. Ратчин про ув'язнення дубнівського міщанина Семена, Бакумового зятя, який, покозачившись, приїхав з козаками до Ратчина і викопав у нього піввідра меду.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 32 і зв., акт 103. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 99.

Березня 24. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою дубнівської міщанки Германової Краснички на Трохима Ґуца (мешкав у м. Дубно за Луцькою брамою), який, покозачившись і підперезавшись рушником, їздив з козаками на грабунки, зокрема, викопав її скриню з грошима і речами, а також захопив півмаци пшениці.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 33, акт 105. Мова польська.

Березня 26. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою базалійської орендарки, єврейки Динки Маєрової та її зятя Лейби Маєровича, які повернулися в м. Базалія після втечі до Польщі, на Олександра Перехриста, Яцька Перехриста та ін. розбійників про напад на їхню господу, пограбування та вбивство Маєра, тестя скаржників.
Перед стратою Олександр Перехрист, відмовляючись від сповіді, свідчив, що він, як багато інших євреїв, вихрещений козаками насильно і хоче померти у єврейській вірі при імені Лейб.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 34 – 36 зв., акт 110. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 100 – 106.

Березня 26. – Свідчення Олександра Перехриста перед судом Дубнівського магістрату з розпорядженнями щодо боргів та нерухомого майна.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 36 зв., акт 111. Мова польська.

Березня 26. – Тестамент Олександра Красинського від 6 березня 1649 р., складений у м. Луцьк, зокрема, про поховання його у костелі Луцького домініканського Діви Марії монастиря, змурування у монастирі на його кошт каплиці і перенесення до неї його тіла.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 118 – 121, акт 60. Мови староукраїнська і польська.

Березня 26. – Протестація архімандрита Миколая-Нicифора Лосовського і капітулу Жидичинського монастиря, як дідичів, та луцького ключника Яна Кашовського, як державці с. Нужель, перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні 27 січня 1649 р. у цьому селі корогвою звенигородського старости ротмістра Лукаша Гулевича Воютинського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 59 – 61 зв. Мова староукраїнська.

Березня 26. – Маніфестація Лева Тиші Биковського перед Володимирським ґродським урядом про знищення документів з родинного архіву під час нападу козаків на його двір у с. Безів Київського воєводства.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 32 і зв, акт 18а. Мова староукраїнська.

Березня 27. – Протестація Олександра Жабокрицького, від себе і від імені своєї дружини Теренції, перед Луцьким ґродським урядом про розграбування міщанами м. Клевань та селянами навколишніх сіл, що належали Миколаю[-Юрію] Чорторийському, у вересні – жовтні 1648 р. їхнього фільварку і гумна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 62 зв. – 64. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 106 – 107.

Березня 27. – Протестація Олександра Жабокрицького, від себе і від імені своєї дружини Теренції, перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні їм підданими з с. Пашова 1648 р., під час наступу козаків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 64 – 66. Мова староукраїнська.

Березня 27. – Маніфестація від імені смідинського державці Андрія Фірлея перед Луцьким ґродським урядом про загибель його майнових документів при розграбуванні і спаленні козаками у вересні 1648 р. його двору в с. Голоби.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 66 – 67 зв. Мова староукраїнська.

Березня 29. – Маніфестація Зофії Крушинської перед Володимирським ґродським урядом про втрату майнових документів при спаленні козаками її двору в с. Хоболтова.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 37 – 38, акт 21. Мова староукраїнська.

Березня 29. – Маніфестація Романа Городиського від імені свого батька Вацлава Городиського перед Володимирським ґродським урядом про спустошення козаками й повсталими підданими їхнього маєтку с. Городище, зокрема, знищення майнових документів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 38 і зв., акт 22. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 108.

Березня 30. – Протестація від імені канцлера Великого князівства Литовського кн. Ольбрихта-Станіслава Радзивілла про його незгоду з пунктом ухвали сеймику Волинського воєводства від 15 березня 1649 р. про спорядження на посполите рушення кінного воїна з кожних 30 димів, оскільки його Олицьку волость розорено козаками і татарами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 68 – 69. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 109.

Березня 30. – Маніфестація Петра Загоровського перед Володимирським ґродським урядом про знищення документів під час спалення 1648 р. козаками його двору в с. Хорів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 40 і зв., акт 25. Мова староукраїнська.

Березня 31. – Маніфестація Юрія Бережницького перед Луцьким ґродським урядом про спустошення 1648 р. татарами його маєтку с. Олізарів, зокрема, про спалення 11 з 14 хлопських халуп і часткове знищення, а часткове забрання у неволю 70 підданих, та про неможливість у зв'язку з цим виконати рішення сеймику Волинського воєводства від 15 березня 1649 р. щодо підготовки до посполитого рушення.
Реляція возного Миколая Опанасовича про збитки, заподіяні татарами у цьому селі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 70 зв. – 71 зв. Мова староукраїнська.

Березня 31. – Маніфестація від імені Андрія Єловицького перед Луцьким ґродським урядом про знищення 1648 р., під час козацького наступу, його будинку і всієї маєтності.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 72. Мова староукраїнська.

Березня 31. – Маніфестація Тобіяша Іваницького перед Володимирським ґродським урядом про знищення козаками скрині з "старожитніми" документами під час пожежі 1648 р. в замочку у с. Іваничі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 52 і зв., акт 31. Мова староукраїнська.

Березня 31. – Маніфестація Андрія Бурчака перед Володимирським ґродським урядом про знищення фамільних майнових документів під час спалення 1648 р.козаками його двору в с. Верба (Вохновичі).

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 53 і зв., акт 32. Мова староукраїнська.

Квітня 1. – Протестація міщанина й орендаря з м. Вільськ єврея Іцка Баленка перед Володимирським ґродським урядом проти державці с. Войковичі Миколая Гавратинського і його підданого за збитки, заподіяні йому через безпідставне обвинувачення у привласненні коня, насправді купленого ним для втечі до Польщі під час козацького наступу 1648 р., невизнання виправдального вироку війтівського уряду м. Корець у цій справі і невідшкодування пов'язаних з нею витрат; та, зрештою, через захоплення в нього цього коня.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 59 зв. – 61 зв., акт 35. Мова староукраїнська.

Квітня 2. – Протестація від імені брацлавського каштеляна Ґабріеля Стемпковського перед Луцьким ґродським урядом про його незгоду з пунктом ухвали сеймику Волинського воєводства від 15 березня 1649 р. щодо оплати повітових ротмістрів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 82 і зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 110 – 111.

Квітня 2. – Протестація Реміяна Ґавловського перед Володимирським ґродським урядом про знищення козаками та литовезькими підданими родинних маєткових документів під час спалення 1648 р. його двору в м. Литовеж.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 63 – 64, акт 37. Мова староукраїнська.

Квітня 7. – Протестація від імені волинського воєводи кн. Адама-Олександра Санґушка перед Луцьким ґродським урядом про його незгоду з усіма пунктами ухвали сеймику Волинського воєводства від 15 березня 1649 р. оскільки всі вони порушували закони і права Речі Посполитої.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 90 зв. – 93 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 134 – 137.

Квітня 7. – Протестація від імені Богуслава Гораїна перед Луцьким ґродським урядом про кривди і шкоди, заподіяні 1648 р. луцькими міщанами у його маєткові с. Яровиця.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 98 зв. – 100. Мова староукраїнська.

Квітня 8. – Протестація возного Ізидора Задзиборовського, слуги червоноградської старостини Марини Данилович, перед Луцьким ґродським урядом про шкоди, заподіяні 23 березня 1649 р. у її с. Хорупань німецькими офіцерами і солдатами королівського полковника Криштофа Приємського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 100 – 104. Мова староукраїнська.

Квітня 8. – Протестація від імені коблинського пробоща, ксьондза Андрія Рибинського перед Луцьким ґродським урядом про шкоди, заподіяні 30 березня 1649 р. німецькими офіцерами і солдатами королівського полковника Криштофа Приємського у костельному маєткові с. Волиця, який перед тим постраждав від козаків і татар.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 104 – 106 зв. Мова староукраїнська.

Квітня 8. – Маніфестація Юрія і Вацлава Чечелів Новоселицьких перед Луцьким ґродським урядом про загибель їхніх майнових документів при спаленні козаками 1648 р. їхнього двору в с. Витків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 108 і зв. Мова староукраїнська.

Квітня 9. – Універсал регіментаря коронних військ, белзького каштеляна Андрія Фірлея про розпуск корогви новгород-сіверського старости [Яна Пісочинського] та з наказом відшкодувати збитки, заподіяні нею жителям м. Кременець.

В актових книгах за 1649 р. Кременецького ґродського суду (ф. 21), що збереглися, цей документ не виявлено. Наводимо за публікацією: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 111. Мова польська.

Квітня 9. – Тестамент Костантого Ближинського від 8 березня 1649 р., складений у м. Межиріч, зокрема, про його поховання у Рівненському костелі, “де милі родичі мої лежать”.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 126 – 127 зв., акт 63. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 9. – Тестамент Катерини з Керсновських Петрової Муравської від 8 лютого 1649 р., складений у м. Гоща, про передання спадщини її малолітнім дітям з зауваженням: “що стосується речей рухомих, то вони всі під час нинішнього вторгнення козацького розграбовані”.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 132 зв. – 134, акт 66. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 9. – Реляція возного Яна Раціборовського перед Луцьким ґродським урядом про вручення повітовому ротмістрові Волинського воєводства Янові Линевському позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо заподіяння кривд і шкод міщанам, євреям і селянам м. Острожок і с. Острожок Старий під час триденного вибирання його корогвою незаконних стацій.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 121 – 122 зв. Мова староукраїнська.

Квітня 9. – Протестація Юрія Свентицького перед Луцьким ґродським урядом проти Криштофа Сестровитовського, одруженого з його сестрою Анною, який сам вступив до війська, а дружину залишив удома, не вивізши її нікуди перед небезпекою: “Где якось пру*д*ко по то*м* тоть

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 123 – 124 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. VIII. – Т. 3. – С. 616 – 618.

неприятел Хмелницький с потугою своєю, такъ козаками яко и ωрдою, под Замосътъе наступилъ, скол тотъ же неприятел и по розъных местъцахъ загоны свои росъпушъчал. Же теж певного часу в повете Хелъмским и до села до Хойна тые жъ неприятеле козацы припали, где помененая пани Сесътревитовская, сама в том Хойне покинена будучы, стамътолъ яко могучы до села до Белъки пехотою уходила, и тамъ у певъного хлопа, на йме Якуба Бакулы гаевого, мешъкала. А на завтрее, алъбо другого дня, и тамъ до того села Белъки козацы впадли, где ωная страпленая небога, хотечы яко колвекъ увесты здоровъе свое, уходила до болота и тамъ криючыс перед тым неприятелем, през три дни по шыю седила въ воде. Которую тотъ же хлопъ Бакула, у которого то ωна перед тым мешъкала, по ωдойстю юж козаковъ праве пер казумъ фортуитум ходячы по боре понад болотю, налезлъ ее въ води ледве южъ жывую, взялъ до себе до халупы, где прудко потом в килъка дни якос коло ωферованъя Насвятъшое Панъны с перемерзненъя срокгого пану Богу духа ωддала".

Квітня 9. – Маніфестація Яна Головинського перед Луцьким ґродським урядом про загибель його майнових документів 1648 р., після розгрому кварцяного війська поблизу м. Корсунь.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 124 зв. – 126. Мова староукраїнська.

Квітня 9. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про спустошення козаками і татарами 1648 р. орендованої Андрієм Корицьким частини с. Підгайчики.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 126 – 127. Мова староукраїнська.

Квітня 9. – Маніфестація кременецького войського Маркіяна-Міхала Єловицького перед Луцьким ґродським урядом про загибель його майнових документів 1648 р. під час наступу козаків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 130 і зв. Мова староукраїнська.

Квітня 9. – Декрет суду магістрату м. Дубно у справі за скаргою Петра Потриковського на дубнівського міщанина Івана Науменка і Стефана, Стадникового сина, які під час козацької тривоги показачилися, підперезалися рушниками й надали козакам кілька десятків голів великої рогатої худоби, що належала позивачеві.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 37 зв., акт 114. Мова польська.

Квітня 10. – Приповідний лист короля Яна-Казимира київському ловчому, звенигородському старості Лукашу Гулевичу [Воютинському] на формування кварцяної козацької корогви.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 161 – 162, акт 84. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 10. – Оповідання від імені Даніеля Балабана перед Луцьким ґродським урядом про вбивство двох його слуг, взяття в неволю племінника, розграбування майна та втрату майнових документів, коли 1648 р. "ωного в селе Самаровичах близко границ Кобринъских дня десятого ωктобра нагонили" козаки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 133 і зв. Мова староукраїнська.

Квітня 10. – Маніфестація Маріанни Чеконської, від себе та від імені своїх неповнолітніх дітей, перед Луцьким ґродським урядом про напад козаків 14 жовтня 1648 р. у кобринських лісах на табір шляхти, яка тікала від них, вбивство козаками її чоловіка, захоплення майна і знищення майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 139 зв. – 141. Мова староукраїнська.

Квітня 10. – Протестація Остафіяна Пясецького перед Луцьким ґродським урядом про захоплення 1648 р. покозаченими міщанами м. Жорнів і селянами навколишніх сіл його майна у селах Лукарівка й Іванківці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 145 – 149 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 115 – 116.

Квітня 10. – Протестація Бенедикта Островського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування і спалення 1648 р. в с. Городище двору кременецького підкоморія Даніеля Єловицького та захоплення майна протестанта покозаченими міщанами м. Рівне і селянами навколишніх сіл, а також про поруб ними городиських лісів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 149 зв. – 151 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 116 – 118.

Квітня 10. – Маніфестація Романа Загоровського перед Луцьким ґродським урядом про втрату майнових документів частково в обозі поблизу м. Пилявці, частково у своїх спустошених козаками і татарами маєтках, селах Малів і Загорів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 151 зв. – 152 зв. Мова староукраїнська.

Квітня 10. – Реляція возного Войтеха Петровського перед Луцьким ґродським урядом про огляд належних [на доживотному праві] Кристині на Вишнівці Данилович і орендованих Міхалом Завадським сіл Малин, Пелжа, Заболоття, Борбин, Ставища та Уїздці і засвідчення спустошень, які заподіяли 1648 р. козаки і татари.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 152 зв. – 154. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 119 – 120.

Квітня 10. – Протестація Остафіяна Пясецького перед Луцьким ґродським урядом про розграбування 1648 р. покозаченими селянами сіл Радів, Косарів і Божкевичі та їхніми спільниками його майна у селах Лукарівка й Іванківці, і спалення його двору, "котори*м* таковымъ своимъ посътупъко*м* мєнованыє по*д*аныє право по*с*политоє знєважыли, в*є*р*ность подданъства пано*м* свои*м* зламали; зачым въ вины в правє написаныє попали".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 156 – 157 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 112 – 113.

Квітня 10. – Маніфестація Яна Кашовського перед Луцьким ґродським урядом про спустошення 1648 р. козаками і татарами його дідичних, заставних і орендованих маєтків, в яких загинули його майнові документи.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 158 – 159. Мова староукраїнська.

Квітня 10. – Свідчення возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про подання Войтехові Клосинському, хоружому і товаришу корогви Романа Загоровського, позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо захоплення ним 18 голів великої рогатої худоби у маєткові Міхала Шимковича Шклинського с. Липляни.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 161 зв. – 162 зв. Мова староукраїнська.

Квітня 10. – Протестація Остафіяна Пясецького перед Луцьким ґродським урядом про захоплення 1648 р. покозаченими селянами с. Волиця його майна, звезеного ним "пєрє*д* козака*ми*" до свого двору в м. Дубно.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 162 зв. – 163 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 113 – 114.

Квітня 10. – Маніфестація Анни Чернівської перед Луцьким ґродським урядом про розграбування і спалення 1648 р. двору її першого чоловіка Андрія Мшальського у с. Гуляники, при чому загинули всі майнові документи.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 178 – 179. Мова староукраїнська.

Квітня 13. – Протестація Андріяша Лемешівського, княгининського боярина кн. Федора Святополка Четвертенського, перед Луцьким ґродським урядом про наїзд 12 квітня 1649 р. на його двір у с. Княгинин Ґабріеля Кулика і його сина, "кгды сынъ єго панъ А*н*др*єй* Куликъ *ѡд* своволъны*х* козако*в*, с которимы на во*й*ну ходи*л*, тыми часы пов*є*р*нулъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 184 зв. – 185. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 121 – 122.

Квітня 13. – Протестація Геліяша Малюшицького перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні 18 вересня 1648 р. "по*д* часъ инътєрєкгнумъ по*д* бунъты и своєволю козацькую" у його с. Омеляна намісником маєтку Києво-Печерського монастиря с. Городок Гектором Заневичем.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 185 зв. – 186 зв. Мова староукраїнська.

Квітня 13. – Протестація від імені Даніеля Єловицького проти покозачених острозьких міщан та хорівських селян, підданих кн. Владислава-Домініка Заславського, перед Володимирським ґродським урядом про наїзди на маєтки Єловицького села Плоска, Стадники і Оженин.
Реєстр збитків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 67 – 68 зв., акт 40. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 122 – 124.

Квітня 13. – Протестація від імені Даніеля Єловицького на громади покозачених підданих сіл Погорільці, Ратчин і Сурмичі, належних кн. Владиславу-Домініку Заславському, перед Володимирським ґродським урядом про наїзди на маєтки Єловицького села Мирогоща і Липа, спалення двору й гумна, захоплення рухомого майна, в т.ч. у підданих.
Прізвища ватажків та учасників наїздів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 68 зв. – 70 зв., акт 41. Мова староукраїнська.

Квітня 14. – Маніфестація чернігівського граничного коморника Прокопа Верещаки перед Луцьким ґродським урядом про його долю під час подій 1648 р. та втрату половини довірених йому документів, коли "повкъ козаковъ роменъских ωд челяды протесътанътис полапаное, взявшы ведомость о скриняхъ его в монастире Гостькомъ, тамъ напалъ и межы инъшыми скринями скрини ωбедве зъ справами порозбиявъшы, … одны пошарпал, другие в болото и въ воду повкидал, а ωстатокъ выузъданое гултайство на ладунъки розωбрало, заледве половицу побожъные законъники гоские упросили и до скринь забрали".
В документі повідомляється, що під час сутички з польським загоном поблизу м. Острог козаки взяли Прокопа Верещаку в полон і відправили до Богдана Хмельницького, де його мало не вбив козацький полковник [Филон] Джелалій, але врятував київський митрополит [Сильвестр Косів].

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 187 зв. – 191 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 124 – 129.

Квітня 14. – Маніфестація Теодора Нецевича, від себе та від імені своєї матері Зофії Лясковської, перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1648 р. "по роспрошонымъ войску Речы Посъполитое спод Пилявецъ" її майна і майнових документів при спустошенні козаками і татарами орендованої нею у Романа Загоровського частини с. Малів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 193 і зв. Мова староукраїнська.

Квітня 14. – Маніфестація від імені Яна Княгининського перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1648 р. його майна і майнових документів під час триденного спустошення татарами його маєтку с. Княгинин.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 193 зв. – 194 зв. Мова староукраїнська.

Квітня 15. – Маніфестація Дмитра Урсула Рудецького перед Луцьким ґродським урядом про загибель його майна і майнових документів у його маєткові селах Рудка і Вороничі у вересні 1648 р. "за инъкурсиєю выузъданого хлопъства козаковъ въ воеводство тутошъное Волынъское".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 196 зв. – 198. Мова староукраїнська.

Квітня 15. – Лист Федора Яковицького до володимирського бурґрабія Григорія Ласка Черчицького зі скаргою на турійського старосту Михайла Лаґановського щодо спустошення Туропинського лісу підданими Турійської волості та намір вбити скаржника, який переховувався в монастирі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 77 зв. – 78, акт 46. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 129 – 130.

Квітня 15. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою від імені Гельжбети Хондзінської на міщанина м. Дубно Остапа Бичка з приводу неповернення двох скринь Хондзінської з різним майном, наданих йому на зберігання під час небезпеки від повстанців.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 38 і зв., акт 116. Мова польська.

Квітня 16. – Протестація від імені Стефана Песляка перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, заподіяні 1648 р. покозаченими міщанами м. Ясногородка і жителями навколишніх сіл на чолі з ясногородським війтом і його синами, які стали козацькими сотниками, у його хуторі Любачівщина, та про знищення при цьому його майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 200 – 203. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 131 – 134.

Квітня 16. – Протестація Федора Рудницького, підданого з с. Коблин, дідицтва червоногродської старостини Марини Данилович, держави Яна-Романа Борецького, перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні у коблинському маєтку жовнірами Андрія Суходольського, полковника кн. Владислава-Домініка Заславського, які у грудні 1648 р. "стациє у подданых тоє Коблинъскоє волости выбєраючи жє и тот ѡстатокъ, што ѡт спустошєня козацького и татарского тамтым подданым зостало было, повыбєрали".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 203 – 207 зв. Мова староукраїнська.

Квітня 16. – Маніфестація волинського скарбника Марцина Домбровського перед Луцьким ґродським урядом про розшарпання козаками, при взятті 1648 р. м. Луцьк полками Курила і Вовка, його власних і службових документів, переданих ним перед від'їздом до війська у двох скринях на зберігання в Луцький кафедральний костел.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 208 зв. – 210. Мова староукраїнська.

Квітня 16. – Маніфестація від імені Богдана Братковського перед Луцьким ґродським урядом про знищення 1648 р. козаками і татарами його майнових документів, зокрема на володіння с. Братківці Брацлавського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 216 зв. – 217. Мова староукраїнська.

Квітня 16. – Маніфестація кн. Катерини [Святополк] Четвертенської перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1648 р. її майнових документів "под тыє часы нєдавъно проминулыє, мизєрныє, а правє ѡплаканыє".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 217 – 219. Мова староукраїнська.

Квітня 16. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою підданих [Юрія] Божкевича – Харка Ломачки з товаришами, на міщанина м. Дубно Пилипа Капусту, підданого монастиря св. Спаса, передміщанина з с. Волиця, який, покозачившись, захопив разом з козаками їхні скрині та мішки з речами і грошима, закопані у лісі.
Зазначено, що піддані, покозачившись, підперезалися рушниками.
Зізнання свідків у цій справі та детальний перелік речей.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 38 зв. – 39 зв., акт 117. Мова польська.

Квітня 17. – Маніфестація Олександра і Стефана Хрінницьких перед Луцьким ґродським урядом про знищення козаками 1648 р. їхніх майнових документів при наїзді на замочок Хрінницьких у с. Буремель.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 223 – 224. Мова староукраїнська.

Квітня 17. – Протестація кременецького ґродського писаря Яна-Казимира Рожинського перед Кременецьким ґродським урядом про насильства, заподіяні 1648 р. "на выкорєнєнє стану рыцєрского и на затълумєнє а правє знисчєнє и выгублєнє шъляхєцких волъностєй" козаками полку [Филона] Джелалія та сотників з полків Максима Кривоноса і самого Богдана Хмельницького, які 30 жовтня захопили м. Кременець і, зокрема, "въ подзємъных мурованых съклєпах замъками объварованыє съкрыни, въ которых акъта, так зємъскиє яко и гродскиє добърєпорядне и выразъне ѡбъварованє были, … тыє акта помєнєныє, и рєєстры, и пъротоколы, ѡдни з политєръ пообъдирали, другиє вънивєчъ подєрли, търєтиє въ ковалки посєкъли, чєтвєртыє, попсовавъши, рознє порозмєтали, которыє подъ сънєгами, а потом под досчами аж адъ модєрнум мєнъсєм априлєм розно лєжали; съ которых нєкоторыє лєдъво сє гдє налєзъли и то надъпсованыє".

Ф. 21, оп. 1, спр. 140а, арк. 55 – 56 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 137 – 140.

Квітня 19. – Маніфестація від імені Мацея, Адріяна, Олександра, Шимона, Вавринця і Костантого Рогозинських перед Луцьким ґродським урядом про загибель їхніх майнових документів "при нагло*м* въ Браславъскоє воєво*д*ство козако*в* своєво*л*ны*х* и татаро*в*, по ро*з*громєнъю ква*р*цяного во*й*ска въ прошло*м* року [1648], насътупєнє, кгды кожъды*й* нєма*л* з ѡбыватєлѡ*в* тамошъны*х* зал*є*двє здоровє своє унєслъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 224 – 225. Мова староукраїнська.

Квітня 19. – Маніфестація чернігівського граничного коморника Прокопа Верещаки перед Володимирським ґродським урядом про знищення козаками з м. Ромни документів різних осіб, у т. ч. Адама Киселя, залишених маніфестантом 1648 р. у Гощанському монастирі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 81 зв. – 83, акт 50. Мова староукраїнська.

Квітня 20. – Протестація Валентого Ґурського, товариша корогви Яна Пісочинського, перед Кременецьким ґродським урядом проти універсалу реґіментаря коронного війська Андрія Фірлея про розпуск корогви.
Запис універсалу Андрія Фірлея про надання корогві Яна Пісочинського Кременецького староства для становиська та збору продовольства.

Ф. 21, оп. 1, спр. 140а, арк. 75 і зв. Мови староукраїнська і польська. Кінець акта не зберігся, тому дату складання універсалу не встановлено.

Квітня 20. – Маніфестація Самуеля Даниловича Чеконського перед Луцьким ґродським урядом про загибель родинних документів і вбивство його старшого брата Миколая, коли той 1648 р. тікав "ѡ*д* нєбєсъпєчєнъства збунътованого хлопъства и козако*в*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 230 зв. – 231 зв. Мова староукраїнська.

Квітня 21. – Протестація від імені київського воєводи Адама Киселя перед Луцьким ґродським урядом про незаконність рішення сеймику Київського воєводства, ухваленого 15 березня 1649 р. в м. Луцьк тільки кількома десятками шляхтичів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 234 і зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 140.

Квітня 21. – Протестація від імені червоногродської старостини Марини Данилович перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні німецькими офіцерами і солдатами реґіменту королівського полковника Криштофа Приємського у її Коблинській волості.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 234 зв. – 241 зв. Мова староукраїнська.

Квітня 22. – Скарга підданих кременецького підкоморія [Данієля Єловицького] з с. Плоска перед Кременецьким ґродським урядом про пограбування їх 15 серпня 1648 р. корогвою ротмістра Романа Загоровського, яка супроводжувала брацлавського воєводу Адама Киселя та інших комісарів, відправлених для укладання мирного договору з козаками.

Ф. 21, оп. 1, спр. 140а, арк. 45 і зв. Мова староукраїнська. Кінець акта не зберігся. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 141 – 142.

Квітня 22. – Маніфестація Катерини Пясецької перед Володимирським ґродським урядом про знищення 1648 р. родинних майнових документів під час спалення козаками її двору в с. Шайна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 84 зв. – 85 зв., акт 51. Мова староукраїнська.

Квітня 24. – Універсал короля Яна-Казимира до шляхти всіх коронних воєводств і земель з повідомленням про надання дозволу постраждалим від спустошень воєводствам сплатити лише полуторний подимний податок замість подвійного, ухваленого на коронаційному сеймі 1649 р. для оплати суплементового війська. Це полуторне подимне потрібно було зібрати до кінця квітня і внести до скарбу у м. Варшава.

Ф. 2227, оп. 1, спр. 81. Мови польська і латинська. Оригінал. Автограф короля [латинською мовою]. Велика коронна печатка.

Квітня 26. – Маніфестація Самуеля Вишковського, сина померлого Павла Вишковського, перед Луцьким ґродським урядом про часткову загибель довірених його батькові майнових і юридичних документів різних осіб при викопанні козаками 1648 р. скрині і шкатули, в яких вони зберігалися.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 246 зв. – 247 зв. Мова староукраїнська.

Квітня 26. – Протестація від імені кн. Катерини [Святополк] Четвертенської перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні жовнірами корогви королівського ротмістра Романа Загоровського 13 квітня 1649 р. у її с. Борухів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 247 зв. – 251. Мова староукраїнська.

Квітня 26. – Маніфестація від імені володимирського старости Даніеля Стемпковського перед Володимирським ґродським урядом "в тот способъ, ижъ счо въ року [т]єперєшнєм [1649] припадаєт тєрминъ ѡдданя кварты зъ староства Володимєрского до Скарбу Рєчы Посъполитоє въ Равє. Тєды ижъ тоє старосъство Володимєрскоє и само мисто Володимєр прєз нєприятєля коронного, тоєст прєз козаков, въ року близко прошлом [1648] барзо єст зубожоноє и знисъчоноє, жє болшая част мисъта домов, такъ крєстиянскихъ, яко и жыдовскихъ, пустъками стоят, въ которыхъ ныхъто нє мєшъкаєт, бо жыди нємал въси выгинули такъжє и мєсъчанъ сила погынула" і про неможливість через те зібрати з Володимирського староства звичні доходи для сплати кварти.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 88 і зв., акт 54. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 149.

Квітня 28. – Маніфестація дубнівського війта Марцина Феневича перед Луцьким ґродським урядом про розграбування козаками 1648 р. м. Дубно, зокрема, знищення ними документів кн. Владислава-Домініка Заславського та дубнівських міських книг, та про розорення будинку війта.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 252 зв. – 253 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 150 – 151.

Квітня 28. – Реляція возного Марцина Юрги перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Луцького земського суду колишньому полковникові Волинського воєводства Адамові Киселеві у справі про вбивство і збитки, заподіяні його полком у серпні 1648 р. в маєткові Острозького костелу с. Людчин при переході до м. Пилявці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 253 зв. – 254 зв. Мова староукраїнська.

Квітня 28. – Протестація від імені Генрика Кашовського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування покозаченими міщанами міст Четвертня й Вишеньки (Новий Острів), за участю луцького священика Якова Літинського, 1648 р. його маєтку в с. Холпнів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 254 зв. – 256 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 151 – 153.

Квітня 28. – Маніфестація від імені дерптського воєводи Андрія Лещинського перед Луцьким ґродським урядом про втрату його майнових документів, які зберігались у скрині, розбитій козаками при взятті ними 1648 р. замку в м. Чорторийськ.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 257 зв. – 258 зв. Мова староукраїнська.

Квітня 29. – Протестація від імені Яна Одинця Соколовського перед Кременецьким ґродським урядом про заподіяння йому кривд і збитків в с. Бегень повсталими підданими с. Городок, маєтку Києво-Печерського монастиря.

Ф. 21, оп. 1, спр. 140а, арк. 48 зв. – 49. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 165 – 166.

Квітня 29. – Протестація від імені Яна Одинця Соколовського перед Кременецьким ґродським урядом про захоплення його майна і документів повсталими селянами з сіл Стовпець, Комарівка і Богданівка.

Ф. 21, оп. 1, спр. 140а, арк. 49 і зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 166 – 167.

Квітня 29. – Протестація ксьондза Антонія Янишевського, президента Луцького бернардинського монастиря св. Хреста, від себе і всієї братії, перед Луцьким ґродським урядом проти священиків і міщан м. Луцьк, приміських слобожан і селян, зокрема підданих Луцького жіночого Богородицького монастиря, "ижъ тыє вси выжєй мєнованыє (року прошлого [1648] под часъ тоє нєсчасливоє инъкуръсии злучывшысє зъ татарами козацъкоє тутъ на Волынъ и в панъства єго кор. мл. коронъныє),

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 260 зв. – 264 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 154 – 159.

нє помнєчы ничого на срокгос*т* права посполитого и вины в нємъ на таковыхъ дєзоляторовъ ѡписаныє, тутъ на пєрє*д*мєстю Луцъкимъ за ѡстатнєю брамою костєлъ Святого Крыжа, яко сє помєнило, и кляшторъ внивєчъ спустошили, цмєнъта*р* розобрали и тыє вси рєчы, будынъки, паръканы, плоты, збожа, лєкгумина на сво*й* пожытокъ ѡбє*р*нули, прє*з* што вины правъныє на ѡсобы свои затягнули". Реляція возного Миколая Опанасовича про засвідчення протестації та про труднощі у виявленні захопленого майна.

Квітня 29. – Протестація Яна Охрімовича перед Луцьким ґродським урядом про розграбування офіцерами і солдатами чужоземних реґіментів Криштофа Приємського і Яцька Розражевського у вересні 1648 р. його запасів вина, залишеного на схов у кам'яниці луцького міщанина під наглядом ксьондза Антонія Янишевського, і загибель при цьому майнових документів, довірених йому різними особами, зокрема брацлавським каштеляном Ґабріелем Стемпковським.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 264 зв. – 267 зв. Мова староукраїнська.

Квітня 29. – Протестація ксьондза Антонія Янишевського, президента Луцького бернардинського монастиря св. Хреста, від себе і всієї братії, перед Луцьким ґродським урядом [про привласнення священиком с. Гнідава монастирських речей, залишених 1648 р. бернардинами у сховищі, коли вони втікали перед наступом козаків, та про небажання луцько-острозького єпископа Атаназія Пузини притягти його та інших священиків до відповідальності].
Реляція возного Миколая Опанасовича про огляд розкритої схованки бернардинів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 267 зв. – 269 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 159 – 161.

Квітня 29. – Маніфестація від імені Самуеля Вольського перед Володимирським ґродським урядом про спустошення козаками сіл Радовичі і Літин, заставлених йому спадкоємцями володимирського земського писаря Миколая Гораїна на 3 роки за 5 тис. польських злотих, та про відмову підданих, які не пішли з козаками, виконувати повинності.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 89 зв. – 93, акт 56. Мова староукраїнська.

Квітня 29. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою острозького купця і міщанина Бартоломея Зубинського на міщанина м. Дубно Нестора Квашу про неповернення ним частини речей (тканин, одягу, подушок), наданих на зберігання 1648 р. перед небезпекою наступу козаків.
Позваний свідчив, що речі забрали козаки, а позивач наголошував супроти цього, що Нестор Кваша вимагав з нього винагороду для себе, жінки і доньки.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 42 зв. – 43, акт 127. Мова польська.

Квітня 29. – Протокол допиту в суді Дубнівського магістрату Юська, сина Федора Парфенчича, підданого з с. Іванне, у справі за скаргою старости м. Дубно Еразма Тиравського про наїзд Юська спільно з козаками на двір Тиравського у с. Суйми.
Згадується козацький полковник Сава.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 43 – 44 зв., акт 128. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 161 – 165.

Квітня 30. – Тестамент Миколая Ласинського від 10 січня 1649 р., складений в с. Березолуки, зокрема, про його поховання у Луцькому домініканському костелі у змурованому ним гробі перед олтарем Діви Марії. На олтарі вміщено ікону Святої Діви, подарованої костелові ним, Ласинським, і його дружиною.
До Луцького ґродського уряду тестамент подала його дружина Олександра з Загоровських.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 211 зв. – 214 зв., акт 112. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 30. – Маніфестація Криштофа Перетятковича, від себе та від імені своїх родичів, перед Луцьким ґродським урядом про втрату після розгрому у вересні 1648 р. польського війська поблизу м. Пилявці майна і майнових документів, які залишилися їм у спадщину після вбитого козаками його батька Антонія Перетятковича.	Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 270 – 271. Мова староукраїнська.
Квітня 30. – Маніфестація Яна Оратівського перед Луцьким ґродським урядом про розгром татарами 1648 р. після п'ятиденної облоги його дідичної маєтності м. Оратів Вінницького повіту Брацлавського воєводства, спалення замку, полонення скаржника разом з його підданими та загибель при цьому його майна і майнових документів.	Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 271 – 272. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 168 – 169.
Квітня 30. – Маніфестація від імені жидичинського архімандрита, вітебського єпископа Миколая-Ницифора Лосовського і його капітулу про спустошення козаками 1648 р. с. Жидичин та належних до нього сіл і присілків.	Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 279 зв. – 280 зв. Мова староукраїнська.
Квітня 30. – Протестація Андрія Чаплича Шпановського перед Володимирським ґродським урядом про спустошення козаками 1648 р. маєтків орендованого ним Ковельського староства; порожні двори: в м. Ковель – 155 єврейських і 156 християнських; у Вербському [Вербецькому] ключі: в с. Верб[ець] – 2, в с. Скулин – 100, в с. Стеблі – 49, в с. Білин – 63, в с. Бахів – 17, в с. Гойшин – 16, в с. Дубова – 19, в с. Облапи – 54, в с. Мо[щ]ана – 16, в с. Хоташів – 64, в с. Нуйно – 46; у Миляновицькому ключі: в м. Миляновичі – 46, в с. Ольшан[иця] – 4, в с. Годовичі – 12, в с. Туровичі – 8, в сс. Поридуби Старі і Нові – 34, в с. Клевецьк – 16, в с. Зелів – 3, в м. Вижва – 76, в с. Вижва Стара – 46, в с. Гритковичі – 3, в с. Шайна – 40, в с. Красна Воля – 5 порожніх дворів, через що немає можливості зібрати належні податки.	Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 99 зв. – 101зв., акт 62. Мова староукраїнська.
Травня 4. – Тестамент луцької підсудкової кн. Регіни з Хрінницьких Захаріяшевої [Святополк] Четвертенської від 2 травня 1649 р., складений в с. Передмостя, зокрема, про поховання її поряд з чоловіком "за обрядом Церкви старожитної релігії грецької" у церкві м. Четвертня.	Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 215 – 216 зв., акт 113. Мови староукраїнська і польська.
Травня 4. – Реєстр шкод, заподіяних корогвою Киліяна Вільгорського у маєткові Олександра Блендовського селах Деречин і Завидів.	Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 217 – 225, акт 114. Мови староукраїнська і польська.
Травня 4. – Протестація Пашка Войтовича, Юська Чепіги і Стася Завистовського, підданих з сіл Деречин і Завидів, належних Луцькому пробощству, держави Олександра Блендовського, про збитки, заподіяні підданим корогвою Киліяна Вільгорського.	Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 283 – 284. Мова староукраїнська.
Травня 4 і 5. – Універсал короля Яна-Казимира від 22 квітня 1649 р. до шляхти Волинського воєводства про скликання у м. Луцьк 14 травня 1649 р. воєводського сеймику для вирішення питання обороноздатності краю, зокрема, про організацію збору подимного податку та посполитого рушення. Універсали було надано кожному повіту Волинського воєводства і записано у відповідні актові книги. У луцькі ґродські книги універсал внесено 5 травня, у володимирські – 4 травня.	Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 227 – 228, акт 116; Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 366 зв. – 367 зв., акт 262. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 143 – 144.

Травня 5. – Маніфестація Раїни, вдови Гектора Корчевського, перед Луцьким ґродським урядом про втрату нею 1648 р., під час наступу козаків, чоловіка, а також майна і майнових документів на арендовані ними села Сарни і Доротичі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 286 і зв. Мова староукраїнська.

Травня 5. – Протестація від імені Міхала Загоровського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і нищення покозаченими міщанами м. Четвертня та м. Вишеньки (Новий Острів) й селянами с. Суськ, починаючи з 15 вересня 1648 р. і аж до кінця року, його майна у селах Луків, Суськ і Петрашевичі.
Реляція возного про засвідчення протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 294 зв. – 298 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 175 – 177.

Травня 6. – Тестамент Єви з Жабокриків Янової Чеконської від 23 грудня 1648 р., складений у с. Чекнь, зокрема, про поховання її "звичаєм християнським і обрядом Церкви східної релігії грецької в церкві монастиря Чеконського", ігумен якого через її неписьменність написав і підписав тестамент.
До Луцького ґродського уряду тестамент подав чоловік небіжчиці, який на час написання тестаменту "для швидкого наступу неприятеля" втік зі свого маєтку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 230 – 232, акт 119. Мови староукраїнська і польська.

Травня 6. – Маніфестація від імені Станіслава Хмелівського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування і спалення його двору в с. Людвищі Кременецького повіту і загибель при цьому його майнових документів "подъ часъ завзятоє рєбєлии и выузъданоє своєволи прєзъ козаковъ и прєзъ нихъ плюнъдрованъє краєвъ тутошъныхъ Волынъскихъ нє толъко сами козаки спустошєнъє в маєтъностяхъ чынили, алє имъ и подъданыє тутошъныє, такъже сусєди своим сусєдомъ злость выражаючи, таковοго учынъку и своволєнъства допомагали".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 301 – 302 зв. Мова староукраїнська.

Травня 7. – Тестамент Оксентії Мелешківни Вацлавової Яроцької від 25 лютого 1649 р., складений у с. Голятин, зокрема, про поховання її чоловіком у церкві тієї місцевості, де її спіткає смерть, "за обрядом християнським релігії грецької".
До Луцького ґродського уряду тестамент подала сама Оксентія Яроцька.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 253 – 254 зв., акт 129. Мови староукраїнська і польська.

Травня 7. – Протестація Шимона Моюницького, слуги Юрія Чаплича Шпановського, перед Луцьким ґродським урядом про розграбування луцькими міщанами при взятті 1648 р. козаками м. Луцьк збіжжя і солодів, сторгованих його паном луцькій єврейці Краков'янці.

Ф.25, оп. 1, спр. 263, арк. 305 зв. – 306 зв. Мова староукраїнська.

Травня 7. – Протестація від імені подружжя Олександра і Теренції Жабокрицьких перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і вбивства, зокрема, війта, які заподіяли 1648 р. покозачені міщани і селяни м. Білів і с. Диків, орендованих Жабокрицькими у кн. Миколая-[Юрія] Чорторийського і його дружини Ізабелли.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 306 зв. – 307 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 177 – 179.

Травня 7. – Маніфестація від імені Яна і Гелени Масальських перед Луцьким ґродським урядом про спустошення козаками і покозаченими підданими у липні – листопаді 1648 р. їхніх маєтків с. Пищів і Молодьків Малий, при чому загинули й майнові документи.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 315 – 316 зв. Мова староукраїнська.

Травня 7. – Маніфестація братів Яна і Миколая Кевличів Бражинських перед Луцьким ґродським урядом про втрату ними [1648 р.] родичів, зокрема, старшого брата Івана, а також майна і майнових документів

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 319 – 320. Мова староукраїнська.

після розгрому польського війська, до обозу якого вони приєдналися “для лепшого безпеченства и захованнія здоровья своего”.

Травня 7. – Протестація від імені Януша Прусиновського перед Луцьким ґродським урядом про збитки і насильства, заподіяні у серпні 1648 р. і березні 1649 р. корогвою Петра Фалибовського у його маєткові с. Радомишль, яке зазнало, крім того, ще й спустошень “през ребелълию козацкую ... и непрыятеля Крыжа Святого татаровъ”.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 326 – 330. Мова староукраїнська.

Травня 7. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Марціяна-Міхала Єловицького та Яна Кроґулецького на Федора з Клекотова і його сотню, які, наїжджаючи на села Мільче, Пелча і Будераж, грабували й мордували підданих, гвалтували жінок тощо.
Зізнання свідків у цій справі.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 48 – 49 зв., акт 140. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 179 – 184.

Травня 8. – Запис до книг Дубнівського магістрату про мирову угоду у справі за скаргою міщанки з м. Дубно Германової Краснички на дубнівського міщанина Трохима Ґуца, який навів козаків на місце, де було закопано її речі.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 45, акт 130. Мова польська.

Травня 10. – Протестація Яна Княгининського, товариша з кварцяної корогви ротмістра Петра Фалибовського, перед Луцьким ґродським урядом про розграбування і знищення 1648 р. покозаченими княгининськими селянами, підданими Костантого Порванецького, його майна у належній йому частині с. Княгинин, коли він “засланяючи ωдъважъне персями своими милую ωтчизну свою, важачи на то немалый кошътъ, зоставалъ подъ повятовою на тотъ час хоругвою речоного его мл. пана Фалибовъского подъ Пилявъцами, а малжонъку свою з некоторою субстанциею в Полские выправилъ крае”.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 331 – 332 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 184 – 186.

Травня 10. – Протестація Яна Княгининського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення його худоби покозаченими селянами с. Букойма, підданими волинського хоружого Даніеля Єла Малинського, коли він, врятувавшись при розгромі у вересні 1648 р. польського війська поблизу м. Пилявці і дізнавшись про захоплення козаками м. Дубно, мусив тікати від них зі своєї частини с. Княгинин.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 333 – 335. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 187 – 189.

Травня 10. – Маніфестація Олександра Закревського, сина Олександра-Андрія Закревського, перед Луцьким ґродським урядом про захоплення козаками 1648 р. в лісі між селами Самаровичі і Лиликів його зведеної сестри Зофії Мшальської та її чоловіка, а також сімейного майна і майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 335 – 336. Мова староукраїнська.

Травня 10. – Протестація Войтеха Чеховського, від себе та від імені спадкоємців Олександра Корницького, перед Луцьким ґродським урядом про вбивство селянами і урядником с. Гнойниця Велика двох їхніх челядників та захоплення належної їм зброї і коней.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 336 і зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 189 – 190.

Травня 10. – Маніфестація Галшки Гулевичівни, удови Петра Станішевського, від себе та від імені своїх дітей, перед Луцьким ґродським урядом про розграбування і спалення 1648 р. козаками “з хлопъствомъ збунътованымъ” її дворів у селах Вишків та Омеляник Великий і загибель при цьому майнових і юридичних документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 337 зв. – 338 зв. Мова староукраїнська.

Травня 11. – Протестація від імені Яна Будеразького перед Луцьким ґродським урядом про страту жовнірами корогви [Олександра] Лисаковського двох його челядників, безпідставно обвинувачених глинським орендарем євреєм Ахроцьком (Ароном) та його синами Ранком (Абрамом) і Мошком в участі у козацькому повстанні.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 342 – 343. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 193 – 194.

Травня 11. – Протестація Марка Гулевича перед Луцьким ґродським урядом про розграбування його майна на 20 тисяч польського золотих у селах Дуліби і Симонів міщанами м. Гоща та передміщанами і селянами прилеглих сіл Воскодави, Чудниця, Мнишин, Красносілка і Терентіїв підданими київського воєводи Адама Киселя 1648 р. "южъ по розєръванию во*й*ска подъ Пилявцами зѡбравъшисє с тоє жъ Гошъчи войт, мєшъчанє и пєрєдъмєшъчанє, и зъ присєлъковъ до Гошъчи належачихъ хлопы, ѡбрали собє за пулъковъника Листопада, алиасъ Ивана Куковъского, тамъ жє мєшъкаючого в Гошъчи, а за асаулу Анъдриаша Га*й*дука, а другихъ мєшъчанъ починивъши собє сотъниками, [и] десятъниками".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 343 зв. – 346 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 190 – 192.

Травня 12. – Протестація Анни Слончевської перед Луцьким ґродським урядом про розграбування покозаченими селянами с. Конюшків і прилеглих сіл її майна, яке вона у квітні 1648 р. залишила на схов у замку цього села, маєтності коронного хоружого Олександра Конецпольського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 350 зв. – 354 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 194 – 196.

Травня 12. – Маніфестація Раїни Сущевської перед Луцьким ґродським урядом про втрату майна і майнових документів, коли козаки минулого 1648 р. наздогнали її над р. Буг у с. Руда.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 359 і зв. Мова староукраїнська.

Травня 14. – Протестація Станіслава Щепановського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування і спалення 1648 р. його двору селянами орендованого ним с. Кораблищі, про спустошення, заподіяні у цьому селі татарами, зокрема полонення всіх жінок, та про відсутність у ньому озимих і ярових посівів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 359 зв. – 361. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 197 – 198.

Травня 14. – Маніфестація Миколая Хрощеховського перед Володимирським ґродським урядом про втрату родинних майнових документів у таборі поблизу м. Пилявці 1648 р., "кгды по розгромєню того жъ обозу вєспо*лъ* зъ инъшы*ми* *их мл.* и протєста*н*съ уносячи зъдоровє своє, такъ тую шъкатулу зъ справа*ми*, яко и инъшыє ѡ*д* мала до вєля рєчє*й* покинувъши, мусилъ уходити".

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 127 зв. – 128, акт 80. Мова староукраїнська.

Травня 14. – Протестація Яна Будеразького перед судом Дубнівського магістрату про переховування Лавріном Житкевичем своєї доньки Оксимки, чоловік якої, Федір Клекотовський, покозачившись і зібравши сотню, наїхав на села Будераж і Пелча і захопив там худобу та інше майно.
Клекотовська після затримання чоловіка погрожувала підпалити маєтки позивачів.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 46 зв., акт 136. Мова польська.

Травня 14. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Петра Потриковського на Петра Артемовича, підданого з с. Тороканів, про захоплення у нього худоби (бика і яловиць), яку перед наступом козаків гнали до лісу.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 46 зв. – 47, акт 137. Мова польська.

Травня 14. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Петра Потриковського на Йоська Находа з с. Тороканів про захоплення у нього під час козаччини худоби (бика-бугая і яловиць).

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 47, акт 138. Мова польська.

Травня 14. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Петра Артемені, підданого кн. [Владислава-Домініка Заславського] з с. Тороканів, на Грицька – управителя маєтку Петра Потриковського, з приводу продажу скаржникові під час козаччини панської худоби як своєї власної.
Позваний свідчив, що гроші за худобу відібрали у нього козаки.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 47 і зв., акт 139. Мова польська.

Травня 15. – Ухвала реляційного сеймику Волинського воєводства від 14 травня 1649 р. в м. Луцьк про організацію збору двох подвійних подимних податків [далі в документах їх частіше називають чотирикратним податком, бо збиралися вони одночасно], зокрема, про:
◈ обрання поборцею першого подвійного подимного податку Криштофа Линевського, а поборцею другого подвійного подимного податку – Костантого Бронницького. Збір подимного мав початися з дня роботи сеймику і закінчитися через два тижні, винагороду поборцям призначено вже усталену, судове переслідування ретенторів і звітність поборців мала відбуватися згідно з конституцією коронаційного сейму;
◈ набір за гроші, зібрані в рахунок подимного податку і старих ретент, 1,5 тис. війська, причому, кожен ротмістр повинен був сформувати споряджену по-козацьки корогву у 100 коней. Це військо мало використовуватися тільки для захисту Волинського воєводства;
◈ заборону війську брати стації в шляхетських маєтках;
◈ визначення плати війську згідно з конституцією коронного сейму, але полковнику за першу чверть року призначалася плата в 4 тис. золотих, а ротмістрам – по 1 тис., однак за наступні чверті плата їм повинна визначатися за нормами кварцяного війська;
◈ призначення поблизу м. Луцьк через два тижні після закінчення роботи сеймику попису набраного війська, яке потрібно укомплектувати досвідченими жовнірами;
◈ забов'язання полковника після проведення попису направити корогви до кордонів воєводства;
◈ обрання полковником Волинського воєводства брацлавського каштеляна Ґабріеля Стемпковського, а в разі його незгоди – надання ротмістрам дозволу вибрати полковника з-поміж себе;
◈ обрання ротмістрами венденського каштеляна Генрика Кашовського, кременецького земського судді Яна Ярмолинського, волинського ловчого Андрія Кашовського, волинського підстолія Томаша Козику, кн. Юрія Воронецького, Андрія Чаплича [Шпановського], Яна Гулевича, Яна Линевського, Богуслава Гораїна, Олександра Хрінницького, Володимира Гулевича, Раєцького, Петра Фалибовського і Яна [Шимковича] Шклинського;
◈ надання полковникові дозволу призначати становиська корогов тільки у королівських і духовних маєтках;
◈ призначення на 5 червня поблизу м. Луцьк збору посполитого рушення воєводства і приведення його в порядок згідно з конституцією 1621 р. Ті особи, які на законних підставах не братимуть участі у посполитому рушенні особисто, повинні виставити до нього свої почти. У посполитому рушенні повинна взяти участь і та шляхта, яка мала маєтки за р. Горинь.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Ян Кашовський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 275 – 277, акт 145. Мови староукраїнська і польська. Початок акта не зберігся, тому дату проведення сеймику встановлено за іншими документами (див. запис від травня 4 і 5, а також акти далі). Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 198 – 202.

Травня 15. – Протестація Владислава і [Яна]-Олександра Хребтовичів перед Луцьким ґродським урядом про розграбування і спалення міщанами міст Чорторийськ і Колки (Романів) та селянами прилеглих сіл, підда-

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 372 зв. – 374 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 202 – 205.

ними дербтського воєводи, дубнівського старости Андрія Лещинського, 1648 р. майна покійної сестри у селах Хряськ і Жолудськ та їхніх присілках.

Травня 15. – Протестація Василя Масальського перед Луцьким ґродським урядом про розорення орендованого ним с. Чорниж, яке заподіяли "по*д*даныє чорънизкиє, которыє подъ ча*с* свояволи козацъкоє збунътовалисє", а також жовніри кварцяної корогви Лукаша Гулевича [Воютинського], надісланої в село директором коронного війська, белзьким каштеляном Андрієм Фірлеєм.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 382 і зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 205 – 206.

Травня 15. – Протестація Василя Масальського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення 1648 р. покозаченими міщанами м. Колки (Романів), підданими Андрія Лещинського, 28 горілчаних і 4 пивних котлів та пуздра цини [олова], які він затопив у ставу с. Чорниж перед втечею до Польщі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 383 – 384. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 206 – 207.

Травня 15. – Маніфестація Павла Доленґовського перед Луцьким ґродським урядом про втрату ним майна і майнових документів, коли козаки 11 жовтня 1648 р. наздогнали його та інших шляхтичів – втікачів, у с. Самаровичі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 384 і зв. Мова староукраїнська.

Травня 15. – Протестація возного Івана Суховецького від імені подружжя Андрія і Анни Соколів перед Луцьким ґродським урядом про розграбування майна його вірителів в орендованому ними с. Семенівка, заподіяне під час наступу козаків 1648 р. селянами сіл Рогізне і Матіївка, належного спадкоємцям Василя і Яна Рогозинських.
Реляція того самого возного про засвідчення збитків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 386 – 388. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 207 – 210.

Травня 15. – Протестація возного Івана Суховецького від імені подружжя Андрія та Анни Соколів перед Луцьким ґродським урядом про розграбування збіжжя його вірителів у с. Семенівка підданими спадкоємців Адама Жоравницького з маєтків Теслугів, Доброводка та ін. сіл 1648 р. "подъ ча*с* завзятоє рєбєлълии прє*з* козако*в*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 396 – 397 зв. Мова староукраїнська.

Травня 15. – Протестація Лукаша Погорільського, від себе і від імені своєї дружини Анни, перед Луцьким ґродським урядом про розграбування селянами орендованого ними с. Суха Воля 1648 р. їхнього майна, коли вони, тікаючи від козаків і татар, виїхали до Литви, та про перехоплення й пограбування їх козаками поблизу с. Стульне.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 399 – 400 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 210 – 212.

Травня 15. – Маніфестація Юрія Чаплича Шпановського, від себе та від імені своєї дружини Ізабелли, перед Луцьким ґродським урядом про втрату 1648 р. майна і майнових документів під час "своєволи выу*з*даноє хло*п*скоє пога*н*ськоє коза*ц*коє, кгды протє*ст*а*н*съ з ы*н*шыми и*х* м*л*тями паны ѡбывателями воєво*д*ства Волы*н*ского пєрє*д* тыми*ж* рєбєлълиза*н*тами ѡборо*н*ною рукою к Ли*т*вє уходи*л*, гдє в сєлє нєяко*м* Самаровича*х* по*д* Кобрино*м* тыє*ж* рєбєллиза*н*ты в ки*л*кудєся*т* тисячє*й* на манифє*ст*а*н*та и другы*х* и*х* м*л*. пано*в* коллєкго*в* єго м*л*. напа*д*ши".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 405 зв. – 406. Мова староукраїнська.

Травня 17. – Протестація Ерика Аґзберка перед Луцьким ґродським урядом про розграбування 1648 р. його збіжжя з гумна у с. Баб'є покозаченими бабинськими підданими Андрія Воронецького.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 407 зв. – 408 зв. Мова староукраїнська.

Травня 18. – Маніфестація Стефана Рибчинського перед Луцьким ґродським урядом про втрату ним 1648 р. майна і майнових документів, коли

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 413 і зв. Мова староукраїнська.

козаки захопили його с. Кобче, а сам він "залєдво за утєчькою здоровє своє ωдъ нихъ єлибєровалъ".

Травня 18. – Маніфестація від імені Геліяша Єловицького перед Луцьким ґродським урядом про спустошення козаками 1648 р. м. Сокіл і належних до нього сіл та про загибель при цьому його майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 415 зв. – 416 зв. Мова староукраїнська.

Травня 18. – Маніфестація Геліяша Вербського перед Володимирським ґродським урядом про спалення козаками 1648 р. у с. Верба (Вохновичі) його двору і шкатули з документами.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 133 зв. – 134 зв., акт 84. Мова староукраїнська.

Травня 20. – Тестамент Юрія Сасиновського від 4 вересня 1648 р., складений у с. Більче, зокрема, про поховання його "порядком Церкви східної апостольської" при Малівській церкві, де поховано його матір.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 305 – 307 зв., акт 167. Мови староукраїнська і польська.

Травня 20. – Маніфестація від імені Олександри [Миколаєвої] Ласинської перед Луцьким ґродським урядом про розграбування і спалення козаками 1648 р. її двору в с. Березолуки, при чому загинули майнові та юридичні документи.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 423 і зв. Мова староукраїнська.

Травня 20. – Маніфестація від імені подружжя Самуеля і Зофії Припковських перед Луцьким ґродським урядом про розорення 1648 р. "прєз нєприятєля, тоєстъ татарина, козаковъ и прєз хлоповъ побунътованыхъ" орендованого ними у коронного хоружого Олександра Конецпольського маєтку м. Лешнів, сіл Корсів, Піски, Шнирів, Коззя та ін. належних до нього сіл.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 425 – 427 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 212 – 215.

Травня 20. – Маніфестація Єви з Гулевичів Биковської перед Володимирським ґродським урядом про знищення козаками родинних майнових документів під час втечі маніфестантки з м. Ратне 1648 р., коли "панъ Богъ въсємогусчи*й* зъ прєзрєня сво*єго* свят*ого* нєприятєл*єм* козацьки*м* всполокъ з ωрьдою тата*р*скою злучоны*м* Корону По*л*скую навєжити рачилъ, гдє нє толъко добра шляхєцькиє, которыє собє до пожытъку налєзти мили, алє зъ которы*х* и пожытъку жадного нє маючи мєновитє дворы фунъдитусъ палили и вънивєч зъгола въси добра а навєтъ справы шляхєцькиє, гдє *ω*дно ко*л*вєкъ зна*й*ти могли палили, топили, ша*р*пали и вънивєчъ оборочали".

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 139 – 140, акт 88. Мова староукраїнська.

Травня 21. – Протестація від імені Абрама Ґрабовецького перед Луцьким ґродським урядом про пограбування і побиття його жовнірами з корогви Станіслава Конецпольського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 431 – 432 зв. Мова староукраїнська.

Травня 21. – Маніфестація від імені Катерини з Коріатів Курцевичів Балицької перед Володимирським ґродським урядом про знищення козаками родинних майнових документів під час її втечі з м. Володимир до м. Володава.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 140 – 141, акт 89. Мова староукраїнська.

Травня 22. – Тестамент Галшки Внуківни Григорової Ремчицької від 29 травня 1648 р., складений у с. Зульня, зокрема, про поховання її в Березницькій церкві поряд з покійним чоловіком "з церемоніями і обрядами згідно з порядком і звичаєм Церкви східної грецької".

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 308 – 310 зв., акт 168. Мови староукраїнська і польська.

Травня 22. – Тестамент Костантого Гречини від 13 травня 1649 р., складений у м. Степань, зокрема, про поховання його "звичаєм християнським, за статками моїми, тут у Степані в церкві св. Трійці".

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 316 – 318 зв., акт 172. Мови староукраїнська і польська.

Травня 22. – Маніфестація вдови Абрама Гулевича Воютинського – Гелени, перед Луцьким ґродським урядом про розграбування і спалення козаками 1648 р. її двору у с. Матейки, при чому загинули майнові документи.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 438 зв. – 439. Мова староукраїнська.

Травня 22. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення школьникові Іцку Рудому, цирульнику Маркові, різнику Менделю та іншим луцьким євреям рабинської громади позову до Головного люблінського трибуналу "в жалобє *ин*стикгатора и *его* дєлятора урожоно*го* пана Томаша Сосницького, рєєнта ка*н*цєляриє*й* зє*м*скоє Лу*ц*коє и Капътуровоє, в справє до при*с*луханя*с* на позваны*х* винъ пра*в*ны*х* взглядо*м* кгвалътовъного на*с*тя на ка*н*цєлъ*я*рию Капътуровую зок*р*вавєнє дєлятора и кныгъ капътуровыхъ ωк*р*вавєнє".
З контексту документа виходить, що напад стався влітку 1648 р., після смерті короля Владислава IV.

Ф.25, оп. 1, спр. 263, арк. 442 і зв. Мова староукраїнська.

Травня 22. – Маніфестація волинського скарбника Марцина Домбровського перед Луцьким ґродським урядом про неможливість сплатити кварту з маєтку, наданого йому королем Сигізмундом III, внаслідок спустошень, заподіяних 1648 р. козаками і татарами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 442 зв. – 443. Мова староукраїнська.

Травня 26. – Реєстр обраних 14 травня 1649 р. сеймиком Волинського воєводства у м. Луцьк ротмістрів воєводського посполитого рушення.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 330 і зв., акт 182. Мови староукраїнська і польська.

Травня 26. – Маніфестація від імені подружжя Томаша і Зофії Сапег перед Луцьким ґродським урядом про розорення у жовтні 1648 р. козаками і татарами їхніх містечок Дорогостаї й Муравиця та с. Дорогостаї.
Повідомляється про знищення всіх димів: у м. Дорогостаї їх було 128, у м. Муравиця – 44, у с Дорогостаї – 83.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 445 зв. – 448. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 226 – 228.

Травня 26. – Маніфестація Адама Станкара перед Луцьким ґродським урядом про неможливість сплатити подимне за свого підданого з с. Перекладовичі, бо він, "збунътовавъшисє з ынъшими рєбєлизанътами, зъ жоною, дєтьми и всєю субстанъциєю своєю прєчъ пошолъ", а двір його спалено дощенту.
Реляція возного Миколая Опанасовича про засвідчення відсутності підданого і спалення його двору.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 449 зв. – 451. Мова староукраїнська.

Травня 26. – Маніфестація Ґабріеля Підгородинського перед Володимирським ґродським урядом про спустошення 1648 р. козаками його маєтку с. Верба Велика.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 142 зв. – 143 зв., акт 91. Мова староукраїнська.

Травня 27. – Оповідання Раїни Ґосцімінської перед Луцьким ґродським урядом про сплюндрування козаками і татарами 1648 р. її двору у с. Перекали, при чому загинули й сімейні майнові документи.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 454 зв. – 455. Мова староукраїнська.

Травня 27. – Протестація від імені Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про незаконність рішення сеймику Волинського воєводства від 14 травня 1649 р. "лявъдумъ по*с*тановълєны*м* в року [1649] м*с*ца мая чотыръна*д*ъцато*го* дня прє*з* ихъ м*л*. пановъ ωбыватєлиовъ воєво*д*ства Волынъского намовълєны*м*" щодо стягнення чотирикратного подимного податку із спустошеного 1648 р. Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 459 зв. – 460. Мова староукраїнська.

Травня 27. – Протестація Ґреґора Парзницького перед Володимирським ґродським урядом проти бурмістра і райців м. Ратне, які відмовилися покарати міщанина Івана Харковича, "который под час тоє рєбєллии козацкоє, собє покозачившисє, свою волю козацькую выпольнялъ" і 7 жовтня 1648 р. напав з двома помічниками на протестанта, пограбував його і мало не вбив.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 146 – 147 зв., акт 93. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 228 – 230.

Травня 28. – Маніфестація від імені володимирського і берестецького єпископа Йосифа Мокосія Баковецького перед Володимирським ґродським урядом про відсутність у володимирських ґродських книгах сеймикової постанови щодо сплати чотирикратного подимного податку та про необхідність здійснити перепис димів, оскільки багато маєтків спустошено.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 147 зв. – 148 зв., акт 94. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 230 – 231.

Травня 28. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Греськової Кухарової на дубнівську міщанку балвірку Гальку Станіславову за неповернення грошей, доручених їй на зберігання перед приходом козаків.
За свідченням позивачки, вона двічі зверталася до позваної з проханням сховати гроші, а саме – перед першим і другим захопленнями м. Дубно козаками.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 50, акт 141. Мова польська.

Травня 28. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою уїздцівських підданих Степана, Павла та ін. на чорторийського єврея, різника Зеліка, у якого вони впізнали своїх волів.
За свідченням різника, він купив їх у жовніра "під час перших козаків".

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 50 і зв., акт 142. Мова польська.

Травня 29. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про спустошення, заподіяні 1648 р. татарським і козацьким військами під час нічлігів у с. Пулгани – маєткові подружжя Кучевських, Андрія і Марціанни з Лазнева, орендованого ними у подружжя Древинських.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 475 і зв. Мова староукраїнська.

Травня 29. – Маніфестація Андрія Жджарського перед Луцьким ґродським урядом про неможливість сплатити ухвалене сеймиком Волинського воєводства чотирикратне подимне з його сіл Кустин і Прус[к]и, які були спустошені козаками і татарами 1648 р. і знову захоплені у травні 1649 р. козаками, від яких він сам ледве врятувався втечею до м. Дубно.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 487 зв. – 488. Мова староукраїнська.

Травня 29. – Маніфестація від імені полковника посполитого рушення Волинського воєводства Ґабріеля Стемпковського перед Луцьким ґродським урядом щодо зриву контрольного збору посполитого рушення, призначеного на 29 травня у м. Луцьк, через "нєвзятє пинєзєй".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 498 і зв. Мова староукраїнська.

Травня 29. – Свідчення возного Миколая Бохновського перед Володимирським ґродським урядом про ув'язання Павла Ґроновського, богослова (схоластика) і проповідника Володимирської кафедри, в будинки та крамниці володимирських євреїв Ірша Цирлича, Цодика, Юська Мірочника та ін. за борги кафедральній школі та особисто Ґроновському.
Зазначено, що "тыє домы вси бєз двєрей, ѡкон, пєчєй, лавъ, столовъ, зыдловъ прєз козацчизну спустошоныє".

Ф.28, оп. 1, спр. 85, арк. 150 зв. – 152, акт 97. Мова староукраїнська.

Травня 31. – Маніфестація від імені волинського каштеляна кн. Миколая-[Юрія] Чорторийського перед Луцьким ґродським урядом про

неможливість швидко зібрати ухвалений сеймиком Волинського воєводства від 14 травня 1649 р. чотирикратний подимний податок через спустошення 1648 р. та постійні напади козаків, які, переходячи прикордонну р. Горинь, захоплювали і переганяли на свій бік коней та іншу худобу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 502 зв. – 503 зв. Мова староукраїнська.

Травня 31. – Реляція возного Миколая Бохновського перед Володимирським ґродським урядом про засвідчення збитків у маєтках кременецького підкоморія Даніеля Єловицького селах Мирогоща й Липа, заподіяних 1648 р. покозаченими селянами сандомирського воєводи [кн. Владислава-Домініка Заславського] з сіл Іванне, Погорільці, Рачин і Сурмичі.
Подано прізвища учасників наїздів та їхніх ватажків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 152 – 154 зв., акт 98. Мова староукраїнська.

Травня 31. – Реляція возного Миколая Бохновського перед Володимирським ґродським урядом про засвідчення збитків у маєтку кременецького підкоморія Даніеля Єловицького с. Городище, заподіяних 1648 р. покозаченими рівненськими міщанами і підданими Яна Замойського з сіл Колоденка, Житин, Глинки і Бармаки.
Повідомляється про покозачення 60 міщан, які проживали в м. Рівне по вул. Омелянській.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 154 зв. – 156, акт 99. Мова староукраїнська. На арк. 156–157 зв. йдеться про напад покозачених підданих кн. Заславського з с. Хорів на села Єловицького – Плоска, Стадники й Оженин.

Червня 1. – Протестація від імені Даніеля Єла Малинського перед Кременецьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні жовнірами козацької корогви ротмістра Понятовського та волоської корогви ротмістра Романовського, належних руському воєводі кн. Єремію-Міхалу Корибуту Вишневецькому, під час дводенної стоянки в травні 1649 р. у маєткові Єла Малинського м. Шумськ і належних до нього селах.

Ф. 21, оп. 1, спр. 140а, арк. 136 і зв. Мова староукраїнська.

Червня 1. – Маніфестація від імені володимирського і берестецького єпископа Йосифа Мокосія Баковецького та його капітулу перед Луцьким ґродським урядом про неможливість сплатити призначений сеймиком Волинського воєводства від 14 травня 1649 р. чотирикратний подимний податок через розорення 1648 р. кафедральних маєтків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 536 зв. – 537. Мова староукраїнська.

Червня 1. – Маніфестація Міхала Єрлича перед Луцьким ґродським урядом про розграбування 1648 р. покозаченими міщанами м. Коростишів і селянами с. Копачів його залишеного у Коростишеві майна та виготовлення ними набоїв з його майнових документів.
Вказано, що "тоє мисто Коростєшовъ, сполнє з другим гультайством збунътовавъшисє, послушєнство козакомъ ωддавши".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 538 – 540 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 234 – 237.

Червня 2. – Тестамент Гелени зі Збаража, дочки київського стольника кн. Матиса Збаразького, вдови Семена Вітонізького, складений 30 квітня 1649 р. у с. Іванчиці, зокрема, про її бажання "в вірі святій стародавній релігії грецької дні мої закінчити" і бути похованою "в монастирі Загорівському, де і дочок моїх тіла відпочивають".

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 360 – 362, акт 4. Мови староукраїнська і польська.

Червня 2. – Маніфестація Юрія Чечеля Новоселицького перед Луцьким ґродським урядом про втрату ним 1648 р. в маєткові Пором'янка Київського воєводства майна і майнових документів "под часъ своєволи и рєбєллизни козацъкоє, кгды сполнє з ωрдою злучившисє, до кгрунъту зємлю Короны Полскоє ωбєрнули".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 555 – 556. Мова староукраїнська.

Червня 2. – Маніфестація Яна Гладуновича Дубиського перед Луцьким ґродським урядом про втрату його майна і майнових документів під час

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 556 – 557. Мова староукраїнська.

розграбування 1648 р. його маєтку с. Рагонка Київського воєводства, коли "нєзвычайныє тыранъскиє поступъки выконывали..., усылаючи, абы и имъя шляхецъкоє з зємли выгладили".

Червня 2. – Протестація володимирського єврея Давида Шломовича, колишнього мешканця ґронівського маєтку Сенявського, перед Володимирським ґродським урядом про викрадення з його садиби трьох коней. В акті зазначено, що скаржник після повернення з Польщі, куди втікав від козаків, оселився у м. Володимир за сприяння місцевих євреїв і володимирського старости [Данієля Стемпковського], який дозволяв надавати для поселення євреям єврейські будинки, що стояли пустками, бо їхніх мешканців 1648 р. було вигублено.

Ф.28, оп. 1, спр. 85, арк. 158 зв. – 159 зв., акт 102. Мова староукраїнська.

Червня 3. – Маніфестація від імені Яна Гулевича, обраного на посаду повітового ротмістра сеймиком Волинського воєводства від 14 травня 1649 р., перед Луцьким ґродським урядом про несплату йому волинськими поборцями 4 тис. польських золотих, належних на формування корогви.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 563 зв. – 564. Мова староукраїнська.

Червня 4. – Маніфестація Андрія Житовецького перед Луцьким ґродським урядом про втрату майна і майнових документів, які він 1648 р. закопав у скринях в землю, а козаки відкопали.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 578 і зв. Мова староукраїнська.

Червня 4. – Маніфестація від імені Самуеля Хрінницького перед Луцьким ґродським урядом про втрату майна і майнових документів, закопаних його дружиною 1648 р. в скринях у землю і відкопаних козаками.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 580 і зв. Мова староукраїнська.

Червня 4. – Протестація від імені Андрія Заленського перед Володимирським ґродським урядом про відмову володимирського войського Філона Єловицького покарати своїх підданих з орендованого ним с. Михайловець, які 1648 р. "сами сє те*ж* покозачивъши и в купу зобравъши, *а*рматъно з розн*ы*м ѡружъємъ и стрє*л*бою наєхали на замочокъ и дво*р* хвалими*ц*ки*й* в посєсии протє*с*та*н*тово*й* будучи*й*, напєрє*д* уря*д*ника Стани*с*лава *Я*скулъского, в то*м* замо*ч*ку зостаючого, ро*з*ными муками змучили и тыра*н*ско замо*р*довали и забили, жону єго такъжє ѡгнє*м* пєкъли и мучили, ро*з*ныє муки є*й* задавали, а пото*м*" захопили все майно урядника, пана і панського орендаря єврея Арона.
Перелік захопленого майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 159 зв. – 160 зв., акт 103. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 237 – 238.

Червня 5. – Маніфестація групи шляхтичів перед Луцьким ґродським урядом про прибуття їх, та про неприбуття всіх інших у м. Луцьк на збір воєводського посполитого рушення, призначеного на 5 червня рішенням сеймику Волинського воєводства від 14 травня 1649 р.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 580 зв. – 581 зв. Мови староукраїнська і польська.

Червня 5. – Маніфестація ще однієї групи шляхтичів перед Луцьким ґродським урядом про прибуття їх, та про неприбуття всіх інших у м. Луцьк на збір воєводського посполитого рушення, призначеного на 5 червня рішенням сеймику Волинського воєводства від 14 травня 1649 р.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 581 зв. – 583. Мови староукраїнська і польська.

Червня 5. – Маніфестація від імені луцького каноніка і офіціала Миколая-Олександра Рамулта перед Луцьким ґродським урядом про відмову підданих його фільварків – с. Людчин поблизу м. Острог та с. Юськівці поблизу м. Сураж, сплатити чотирикратний подимний податок через розорення і спустошення, заподіяні їм козаками, татарами і жовнірами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 595 зв. – 596. Мова староукраїнська.

Червня 5. – Маніфестація Вацлава Сеправського, сина Павла Сеправського, перед Луцьким ґродським урядом про те, "ижъ кгды за наступенємъ кгва*л*тов*н*ыхъ ѡ*д* рєбелии гультайскоє нєбєзпєчєнстъ*в* родич манифєста*н*ты*с* ку краю*м* Литєвъски*м* уходить мусєлъ, в сєлє Чє*р*вишъча*х* ѡ*д* того *ж* гу*л*та*й*ства заскочоны*й* ѡкрутънє забиты*й* єсть, гъдє пры згинєню нємалоє субста*н*цыи, вси справы… в шкатулє будучыє згинули".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 596 і зв. Мова староукраїнська.

Червня 5. – Маніфестація від імені Станіслава Роґуського, дідича частини с. Богурин, перед Луцьким ґродським урядом про неможливість зібрати чотирикратний подимний податок з свого маєтку "за великими нєбєзъпєчє*н*ствами будучыми ѡколо рєки Горыня ѡ*д* рєбєлизанътовъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 601 і зв. Мова староукраїнська.

Червня 7. – Універсал короля Яна-Казимира від 22 травня 1649 р. про захист від військових постоїв маєтків кн. Владислава-Домініка Заславського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 379 – 379а зв., акт 16. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 218 – 219.

Червня 7. – Протестація від імені Андрія Жолкевського, державці с. Гольче, дідичного маєтку кн. Владислава-Домініка Заславського, перед Луцьким ґродським урядом про кривди і збитки, заподіяні у селі гусарською корогвою князя 24 березня 1649 р. під час її переходу в м. Острог.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 617 зв. – 620. Мова староукраїнська.

Червня 7. – Протестація Станіслава Морштина, від себе та від імені своєї дружини Зофії, перед Луцьким ґродським урядом про розграбування селянами орендованих ними у Яна Гулевича і його дружини частин сіл Стрільче, Печихвости і Матів у червні 1648 р. (коли скаржник втік до Польщі) їхнього стрільченського двору, а згодом (коли козаки і татари перейшли до Замостя) – і всього іншого майна у тих селах.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 623 – 625 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 239 – 240.

Червня 7. – Свідчення костянтинівського татарина Яна з реґіменту Сохацького судові Дубнівського магістрату щодо продажу кременецькому євреєві Шломі коня, здобутого як здобич поблизу м. Тульчин.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 52 зв. – 53, акт 151. Мова польська.

Червня 7. – Свідчення від імені острозького татарина Сіхоза, перед судом Дубнівського магістрату щодо продажу міщанинові м. Дубно єврею Давидові Лейбовичу коня, здобутого у бою з козаками поблизу с. [С]ульжинці.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 53, акт 152. Мова польська.

Червня 8. – Тестамент Овдоті з Кашовських Якубової Обремської, складений 12 листопада 1648 р. в Білостоцькому монастирі, "такимъ способом: напро*д* сто золотыхъ на мурованъє цєрькви заложєнъя Святого и Животворящого Духа в монастири Бєлостоцъкомъ, гдє и тѣло моє грѣшъноє поховано быти маєть, на лямъпу до тоє жъ цєрькви, абы справлєна была. Другую сто золотыхъ, до шпиталя Братъства Луцького при цєрькви Чєстънаго и Животворящого Крєста Господъня пя*т*дєсять золотыхъ ѡ*т*казую. На погрєбъ мо*й* три*д*цать золотыхъ, на сорокоустъ священъникомъ, в томъ жє монастири мєшъкаючимъ, абы за душу мою грѣшную Господа Бога просили золотыхъ два*д*цєтъ".
До Луцького ґродського уряду тестамент подав намісник Білостоцького монастиря о. Іосиф Теодорович.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 391 – 392, акт 21. Мова староукраїнська.

Червня 8. – Маніфестація від імені Павла Гулевича Воютинського про втрату 1648 р. майна та майнових документів його вірителя "за навалъностю кгвалтовъною нєприятєлъ та*к* домовыхъ, яко посторонъныхъ, тоєсть козаковъ и татаровъ, правє нєсподиванє и наглє … уторъгнєныхъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 634 зв. – 635 зв. Мова староукраїнська.

Червня 8. – Маніфестація ксьондза Бенедикта Мокосія Баковецького, від себе та від імені інших опікунів Єви, доньки покійного Богдана Попеля, перед Володимирським ґродським урядом про засвідчення застави її покійним батьком за 15 польських золотих ферезії з коштовними ґудзиками володимирському міщанинові, євреєві Іцкові Краков'янинові, який на час подання маніфестації втік з речами до Польщі, рятуючись від небезпеки.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 166 і зв., акт 108. Мова староукраїнська.

Червня 9. – Протестація Яна Скипора і Миколая Грибовського перед Володимирським ґродським урядом проти Костантого та ін. Скаржевських, Миколая Витвинського і Дороти Поплавської за невідшкодування збитків у маєтках, спустошених їхніми покозаченими підданими з сіл Роговичі і Твориничі, які частинами належали відповідачам.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 169–171, акт 112. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 241 – 244.

Червня 9. – Свідчення острозького татарина Яна Хмелівського перед судом Дубнівського магістрату щодо продажу корецькому євреєві Ґецеві Айзиковичу коня, здобутого у бою з козаками поблизу с. [С]ульжинці.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 53, акт 154. Мова польська.

Червня 11. – Протестація отамана с. Кунин Феська перед судом Дубнівського магістрату проти дерманського підданого Лойченяти, який, покозачившись під час козацького наступу на Волинь, побив і пограбував Феська у с. Дермань.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 54, акт 158. Мова польська.

Червня 12. – Реляція возного Сака Малярського перед Володимирським ґродським урядом про вручення позову до Володимирського ґродського суду волинському підстолію Томашеві Козиці за скаргою Андрія й Федори Садовських про спалення і спустошення його покозаченими підданими їх двору в с. Черчиці.
Є перелік прізвищ підданих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 176 зв. – 178, акт 118. Мова староукраїнська.

Червня 12. – Квит Дем'яна Тузовича і В. Феневича ревізорам кн. [Владислава-Домініка Заславського], складений у м. Дубно, про передання з наказу ревізорів до князівського скарбу подвійного подимного податку, зібраного з с. Дермань (116 польських золотих з 116 димів, засвідчено 22 пустки і 12 згорілих халуп), з половини с. Мізочок Малий (18 польських золотих з 18 димів), з с. Кунин (55 польських золотих з 55 димів, засвідчено 10 пусток), з с. Коршів (17 польських золотих з 17 димів, засвідчено 5 пусток).

Ф. 2072, оп. 1, спр. 72, арк. 3. Мова польська.

Червня 14. – Протестація Лукаша Божевського та Юрія Маркушевського, слуг Констанції Мировицької, перед Володимирським ґродським урядом про побиття й поранення їх 8 червня 1649 р. підданими Геляша Вербського – Василем Перехристом та ін. з с. Верба (Вохновичі).
Реляція намісника володимирського підстарости Андрія Бурчака про огляд потерпілих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 181–183, акт 121. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 244 – 247.

Червня 14. – Маніфестація від імені Юрія Чаплича Шпановського про знищення козаками родинних майнових документів, схованих ним 1648 р. у кам'яниці замочку м. Кисилин перед наступом козацького війська.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 183–184, акт 122. Мова староукраїнська.

Червня 15. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою дубнівського міщанина, єврея Жися Йоськовича на дубнівського міщанина, стріхаря Дмитра про несплату 23 польських золотих за купленого у скаржника коня.
Повідомляється, що коня забрали козаки під час перебування в м. Дубно.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 57 зв., акт 168. Мова польська.

Червня 16. – Протестація від імені кн. Владислава-Домініка Заславського перед Луцьким ґродським урядом про незгоду з рішенням сеймику Волинського воєводства від 14 травня 1649 р., ухваленого за його відсутності, який встановив збір чотирикратного подимного податку з його розорених 1648 р. волинських маєтків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 680 зв. – 682. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 247 – 248.

Червня 16. – Маніфестація від імені Анни-Алоїзії Ходкевич перед Луцьким ґродським урядом про неможливість сплатити визначений сеймиком Волинського воєводства від 14 травня 1649 р. чотирикратний подимний податок внаслідок розорення її маєтків 1648 р. "частю прєзъ нєпрыятєля Крыжа Святого, частю прєзъ бунъты козацъкиє и самыхъ жє подъданыхъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 682 і зв. Мова староукраїнська.

Червня 16. – Реляція возного Миколая Бохновського перед Володимирським ґродським урядом про введення Олександра-Андрія Закревського у володіння будинком (стояв пусткою) володимирського єврея Ірша Цирлича згідно з судовими рішеннями у справі щодо несплати Цирличем боргу – 900 польських золотих.

Ф.28, оп.1, спр.85, арк. 387 зв. – 388 зв., акт 281. Мова староукраїнська.

Червня 17. – Маніфестація поборці Волинського воєводства Криштофа Линевського, від себе і від імені Костантого Бронницького, обраних на сеймику воєводства від 14 травня 1649 р. для збору чотирикратного подимного податку, перед Луцьким ґродським урядом про їхню готовність ще 17 травня 1649 р. почати і до 29 травня 1649 р. завершити збір цього податку, та про несплату його волинською шляхтою.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 689 – 690. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 249 – 250.

Червня 19. – Тестамент Миколая Мисятковського від 20 березня 1648 р., складений у с. Тростянець, зокрема, про поховання його в костелі Корецького францисканського монастиря.
До Луцького ґродського уряду тестамент подав Ян Расковський, – з затримкою, "*иж* то*т* тєстамєн*т* нєри*х*ло для и*н*ку*р*си*й* нєприятє*л*ски*х* до рукъ прышолъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 409 – 410 зв., акт 33. Мови староукраїнська і польська.

Червня 19. – Протестація синдика, ксьондза Юрія Копиловського від імені Луцького домініканського монастиря і підданого Кирика з монастирського маєтку с. Новий Став перед Луцьким ґродським урядом про наїзд з наказу Адама Киселя 31 травня – 4 червня 1649 р. його "пахо*л*ковъ бояровъ и козаковъ рєбє*л*лизанътовъ, которы*х* на то*т* ча*с* при собє на залогу до Го*с*чы *ωд* Хмє*л*ни*ц*ко*го* мє*л*" на с. Новий Став та пограбування ними підданих і побиття Кирика.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 702 зв. – 703 зв. Мова староукраїнська.

Червня 19. – Протестація синдика, ксьондза Юрія Копиловського від імені пріора та братії Луцького домініканського монастиря перед Луцьким ґродським урядом про захоплення 14 червня 1649 р. челяддю корогви повітового ротмістра Волинського воєводства Яна Шимковича Шклинського кількох десятків волів у монастирському с. Верб'яїв та про образу грабіжниками ксьондзів-адміністраторів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 703 зв. – 705. Мова староукраїнська.

Червня 19. – Протестація від імені королівського ротмістра Романа Загоровського перед Володимирським ґродським урядом про примусове вибирання стацій у маєтку с. Загорів жовнірами полку німецької піхоти на чолі з полковником Станіславом Лятальським, всупереч охоронному універсалові коронного польного гетьмана.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 198 – 199 зв., акт 134. Мова староукраїнська.

Червня 19. – Протестація від імені вдови Яна Клюського Настазії перед Володимирським ґродським урядом про спалення козаками 1648 р. її двору в с. Клюськ й захоплення рухомого майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 202 і зв., акт 136. Мова староукраїнська.

Червня 23. – Універсал луцького підкоморія Григорія [Святополка] Четвертенського від 22 червня 1649 р. до шляхти Волинського воєводства про призначення збору посполитого рушення на 30 червня 1649 р. поблизу м. Луцьк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 428 – 429, акт 43. Мови староукраїнська і польська.

Червня 23. – Маніфестація від імені Павла Лоскуцького перед Луцьким ґродським урядом про загибель майнових документів, закопаних ним у шкатулах і скринях у своєму м. Шепетин та відкопаних козаками, коли 1648 р. "мцєй ѡктобра, новємбра и дєкабра козаки и подданыє рєбєлизовавъшы", разом з татарами захопили Волинське воєводство.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 719 – 722. Мова староукраїнська.

Червня 25. – Протестація від імені Войцеха Парульського, орендаря Ляховецької волості у Петра Сенюти (на час подання протестації покійного) перед Кременецьким ґродським урядом про захоплення майна, спалення будівель і цілковите розорення волості ляховецькими селянами під час його втечі до Польщі після розгрому у вересні 1648 р. коронного війська поблизу м. Пилявці.

Ф. 21, оп. 1, спр. 140а, арк. 160 зв. – 162. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 258 – 259.

Червня 25. – Маніфестація від імені унівського і четвертнянського архімандрита Теодоріуша Сосновського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування козаками 1648 р. його майна і документів, залишених у церкві Четвертнянського монастиря на час від'їзду архімандрита до Унівського монастиря.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 731 зв. – 732 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 260 – 261.

Червня 25. – Універсал володимирського войського Філона Єловицького з розпорядженням шляхті збиратися до Володимирського замку для обговорення питання про оборону повіту.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 402 зв. – 403 зв., акт 293. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 256 – 257.

Червня 25. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Себастяна Босталовського, який впізнав у чуднівського єврея Іцка свого коня, захопленого у нього козаками 1648 р. в с. Коблин.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 60 і зв., акт 177. Мова польська.

Червня 26. – Протестація ігумена Милецького православного монастиря Ісайї Грушовського перед Луцьким ґродським урядом про кривди і збитки, заподіяні кременецьким войським і підстаростою Міхалом-Марціяном Єловицьким у фундованому його батьком – кременецьким войським Олександром Єловицьким, 1641 р. монастирі, а саме "шпитал, ... по уступєню козаковъ которого козаки нєдопустошыли, самъ єго мл. ѡстатька допустошыл, двєри, лавы, ѡконници, пєчъ порозбиравъшы, до сєбє побрал", а також не давав на шпиталь належного за фундушем одягу і збіжжя; 27 травня 1649 р. розкопав монастирську греблю і спустив став, а також проклав гостинець через монастирську сіножать; 13 червня захопив у підданих монастиря 2 волів і 5 поросят; примусив підданих до робіт на себе; два роки не давав монастиреві належного за фундушем збіжжя, а також чинив інші утиски.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 744 – 745 зв. Мова староукраїнська.

Червня 26. – Протестація Урсули Турської та її дітей перед Володимирським ґродським урядом про смертельне поранення їхнього чоловіка і батька Андрія Турського 1648 р. підданими луцького підкоморича Вацлава Гулевича з с. Білопіль, які ще живого Турського і двох його синів передали козакам.
Наведено прізвища підданих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 215 – 216, акт 148. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 261 – 262.

Червня 26. – Запис до книг Дубнівського магістрату про накладення, згідно з єврейським духовним декретом, арешту на будинок міщанина м. Дубно єврея Абрама Ковтунця (вбитого зі всією родиною козаками) на прохання дубнівського орендаря єврея Герцика за борг покійного.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 61 зв., акт 181. Мова польська.

Червня 26. – Запис до книг Дубнівського магістрату про відкладення розгляду справи за скаргою міщанки з м. Дубно єврейки Давидової Німчикової на міщанина Івана Годуна щодо спустошення її будинку, в якому він жив під час її від'їзду у зв'язку з наступом козаків.
Перелік залишеного в будинку майна.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 61 зв. – 62, акт 183. Мова польська.

Червня 26. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Криштофа Пстроконського на міщан м. Дубно – сусідів: ткачову Войцехову, кушніра Наума, Васька Богушеню, Павла Свищовського-Щуригу та інших, які, змовившись з управителем маєтку позивача Федором Пчолкою, розграбували під час "козацької сваволі" його будинок і двір (скрині з речами, ікони, посуд, лави, вікна тощо).

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 62 – 63, акт 185. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 265 – 268.

Червня 30. – Протестація луцького плебана і каноніка, ксьондза Луцького костелу св. Якуба Мацея Поплавського перед Луцьким ґродським урядом про пограбування під час наступу козаків на м. Луцьк 1648 р. костелу й костельної частини с. Німецьке з намови ігумена Мелентія Мокосія Дениска і ченців Луцького Хрестовоздвиженського монастиря.
В акті вказано, що на час складання протестації ігумена заміщав Олександр Мокосій Дениско.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 760 – 762. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 268 – 271.

Червня 30. – Протестація Мацея Поплавського перед Луцьким ґродським урядом про пограбування селянами с. Жидичин, підданими жидичинського і пінського архімандрита Миколая-Ницифора Лосовського, 1648 р. фільварку у с. Німецьке, належного Луцькому костелу св. Якуба.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 762 і зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 273 – 274.

Червня 30. – Протестація Яна Лиховського перед Володимирським ґродським урядом про розграбування 1648 р. його майна в с. Кремеш покозаченими підданими Романа Загоровського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 218 зв. – 219 зв., акт 152. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 271 – 273.

Червня 30 і липня 1. – Універсал коронного регіментаря Андрія Фірлея від 30 червня 1649 р. з обозу поблизу м. Збараж зі спростуванням поширених дизертирами чуток щодо поразки польського війська та із застереженням, що відступ війська від м. Костянтинів до м. Збараж відбувся з причин, які не кожному треба знати.

Ф. 21, оп. 1, спр. 140а, арк. 163 – 164; ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 462 і зв., акт 3. Мови староукраїнська і польська. До кременецьких ґродських книг універсал записано 30 червня, до луцьких – 1 липня. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 274 – 275.

Липня 3. – Протестація Олександра Закревського, сина Олександра-Андрія Закревського, про пограбування його батька власною челяддю під час втечі 1648 р. з Волині до м. Люблін.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 771 зв – 772 зв. Мова староукраїнська.

Липня 5. – Реляція возного Миколая Бохновського перед Володимирським ґродським урядом про ув'язання Яна Ґаєвського в будинок володимирського єврея Якуба Лейбовича (стояв пусткою), згідно з декретом намісника володимирського підстарости, для відшкодування суми в 600 польських золотих, та про попереднє накладення на цей будинок арешту, на що дали згоду старші володимирської єврейської громади.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 406 – 407, акт 296а. Мова староукраїнська.

Липня 7. – Маніфестація Юзефа Савицького перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1648 р. майнових документів, довірених йому різними особами і залишених ним перед своєю втечею з м. Луцьк на зберігання у Луцькому Братському монастирі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 789 і зв. Мова староукраїнська.

Липня 8. – Протестація Яна Лайщевського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення покозаченими селянами с. Грушвиця після роз-

грому у вересні 1648 р. польського війська поблизу м. Пилявці майна з заставної маєтності протестанта с. Омеляна (сам він на той час втік до Польщі).

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 794 – 796. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 281 – 283.

Липня 8. – Протестація Яна Лайщевського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення селянами с. Ставок його збіжжя у с. Омеляна після його втечі 1648 р. від козаків, "кгды ѡповєдаючы*й* сє уносєчы здоровє своє, з маєтьности д*е*ржавы своєє сєла Омєляноє до По*л*ски *ѡ*д*є*ха*л*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 796 зв. – 797. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 279 – 280.

Липня 8. – Протестація Олександра Коцевського, сина Яна Коцевського, перед Луцьким ґродським урядом про участь підданих (є перелік) коронного хоружого Олександра Конецпольського з м. Лешнів і с. Корсів у розграбуванні 1648 р. "по*д* ча*с* инъкуръсы*й* козацки*х*" майна його батька у с. Полоничне Кременецького повіту, яке батько мав у заставній посесії від кременецької земської суддиної [Гельжбети] Ледуховської.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 800 зв. – 802 зв. Мова староукраїнська.

Липня 9. – Протестація Яна Буркацького, від себе та від імені своєї дружини Галшки, перед Луцьким ґродським урядом про участь підданих (є перелік) кн. Стефана Святополка Четвертенського з м. Володимирець у розграбуванні 1648 р. його майна у с. Острівець, що було у держанні в подружжя.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 802 зв. – 803 зв. Мова староукраїнська.

Липня 9. – Маніфестація ротмістра Волинського воєводства кн. Юрія Воронецького перед Луцьким ґродським урядом про затримку волинськими воєводськими поборцями грошей з подимного податку, зібраного на утримання воєводських корогов.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 803 зв. – 804 зв. Мова староукраїнська.

Липня 9. – Протестація Остафіяна Пясецького перед судом Дубнівського магістрату про викрадення його речей, у т.ч. коштовностей і грошей, його слугою Іваном Лущенятою під час від'їзду протестанта до Польщі перед "козацькою тривогою" – на загальну суму 5000 польських золотих ("двір мій оголений пусткою залишив").

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 64 і зв., акт 188. Мова польська.

Липня 12. – Маніфестація Василя Ляховича перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1648 р. його власних та довірених йому різними особами майнових документів, схованих ним у скрині в Луцькому кафедральному костелі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 809 зв. – 810 зв. Мова староукраїнська.

Липня 12. – Протестація Яна Баранецького перед Луцьким ґродським урядом про захоплення торговицьким старостою Миколаєм Чарнотою з міщанами, передміщанами і підданими з м. Торговиця 7 липня 1649 р. його обозу з продовольством і речами, який простував з його маєтку с. Ситне до с. Підлозці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 812 – 813 зв. Мова староукраїнська.

Липня 13. – Свідчення міщанина з м. Дубно єврея Мошка, Щурихового зятя, перед судом Дубнівського магістрату про повернення міщанином Авдієм Галатою двох кіз, які його теща – дубнівська міщанка Щуриха, залишила у нього, тікаючи у зв'язку з наступом козаків до Польщі.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 65 зв., акт 194. Мова польська.

Липня 14. – Маніфестація від імені Анни [Вацлавової] Домбровської перед Луцьким ґродським урядом про втечу з її маєтку с. Хоцинь (одержаного від Ґабрієля Стемпковського в заставу за 11 тис. польських золотих) усіх підданих з усім майном в результаті надмірного збору стацій.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 824 і зв. Мова староукраїнська.

Липня 14. – Протестація від імені кн. Владислава-Домініка Заславського як дідича, а сохачівського підсудка, луцького підстарости Щасного-Збожного Лайщевського як заставного посесора с. Коршів, перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні у селі повітовою корогвою Волинського воєводства ротмістра Яна Линевського 22 травня 1649 р. під час ночівлі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 825 – 827. Мова староукраїнська.

Липня 15. – Реляція Костантого Пузини перед Луцьким ґродським урядом про роборацію свого тестаменту, який він, "ѡдъєжъджаючи до во*й*ска на усълугу Рєчи Посполитоє", склав 8 липня 1649 р. в м. Луцьк і "до рукъ въ пану Богу ясънє прєвєлєбъному єго м*л*. ѡтъцу Атаназєму с Козєлъска Пузыне, єписъкопови луцъкому и ѡсътрозъскому, стриѡви своєму и єкъзєкуторови того тє*ст*[а]мєнъту, ѡрыиналъ ѡ*д*да*л*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 482 – 483 зв., акт 16. Мова староукраїнська.

Липня 15. – Лист приставів від гетьмана [Богдана Хмельницького] і Війська Запорозького у гощанському маєткові Адама Киселя – переяславського полковника Андрія Романенка і чигиринського сотника Тимоша [Хмельницького], від 26 лютого 1649 р. з м. Гоща до селян с. Симонів з наказом надіслати до Гощанського замку 6 возів сіна та людей на замкову сторожу і догляд за козацькими кіньми.
До Луцького ґродського уряду листа подав слуга Даніеля Єла Малинського, дідича частина с. Симонів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 485 – 486, акт 18. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 56.

Липня 15. – Лист приставів від гетьмана [Богдана Хмельницького] і Війська Запорозького у гощанському маєткові Адама Киселя – переяславського полковника Андрія Романенка і чигиринського сотника Тимоша [Хмельницького], від 26 лютого 1649 р. з м. Гоща до священика с. Симонів з наказом припинити протидію Киселеві та з погрозами репресій у разі непослуху.
До Луцького ґродського уряду листа подав слуга Даніеля Єла Малинського, дідича частина с. Симонів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 486 і зв., акт 19. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 56 – 57.

Липня 19. – Маніфестація Філона Стрільницького, сина Даніеля Стрільницького, перед Луцьким ґродським урядом про пропажу безвісти у вересні 1648 р. в битві поблизу м. Пилявці його батька, а також разом з ним майна і родинних майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 841 зв. Мова староукраїнська.

Липня 21. – Маніфестація віце-економа Острозького єзуїтського колегіуму Войцеха Хільковського перед Луцьким ґродським урядом про неможливість сплатити подимний податок з маєтків колегіуму – сіл Княгинин, Мощаниця й Сураж з присілками, через розорення їх козаками й польським військом та через захоплення козаками у Суразькому замку економа колегіуму Войцеха Кукавського, який збирав там подимний податок.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 844 – 845. Мова староукраїнська.

Липня 23. – Універсал короля Яна-Казимира від 16 липня 1649 р. до шляхти Волинського воєводства про треті віці на збір посполитого рушення для порятунку оточеного [поблизу м. Збараж] польського війська.
Посполите рушення мало якнайшвидше сходитися до королівського обозу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 499 – 501, акт 26; ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 420 – 421 зв., акт 304. Мови староукраїнська і польська.

Липня 23. – Протестація від імені Юрія Річицького перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, заподіяні повсталими міщанами м. Михнівка та селянами належного до містечка с. Буджаки, підданими Філона Єловицького, під час козацького наступу 1648 р. в його маєткові Стобихва і належних до нього селах.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 849 – 850. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 303 – 305.

Липня 24. – Реляція возного Миколая Рудзевського за скаргою Даніела Єла Малинського і його дружини перед Луцьким ґродським урядом про відмову Адама Киселя покарати своїх гощанських підданих, які 1648 р. на чолі з Іваном Листопадом (він же возний Іван Куковський) і Андріяшем Гайдуком розграбували фільварок скаржника у с. Симонів; та про припоручення їх Киселеві, під заклад у 100 тис. польських золотих.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 861 – 862. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 305 – 307.

Липня 27. – Лист короля Яна-Казимира від 23 липня 1649 р. з обозу поблизу м. Замостя про надання київському підкоморію Юрію Немиричу посади полковника посполитого рушення Київського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 505 і зв., акт 30. Мови староукраїнська і польська.

Липня 30. – Універсал короля Яна-Казимира від 23 липня 1649 р. з обозу поблизу м. Замостя до ротмістрів і шляхти Київського полку посполитого рушення про збір і приєднання до королівської армії.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 522 – 523, акт 40. Мови староукраїнська і польська.

Липня 30. – Протестація Адама Недобильського перед Луцьким ґродським урядом про побиття і пограбування його 21 липня 1649 р. покозаченими луцькими міщанами Василем Шильнем [Шильневичем], його шваґром Геліяшем Шелейком та їх помічниками. Описано події у м. Луцьк в липні 1649 р. Під час переслідування Недобильського міщани викрикували "бийтє ляховъ, поганъскыхъ сыновъ, тєпєръ часъ маєтє". Реляція возного Миколая Опанасовича про засвідчення побоїв, заподіяних Недобильському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 875 – 878 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 307 – 311.

Липня 30. – Маніфестація Яна Зяловського від імені членів родини Зяловських перед Луцьким ґродським урядом про втрату майна і родинних документів, закопаних 1648 р. у їхньому маєткові с. Бежів Великий Житомирського повіту Київського воєводства і, за вказівкою підданих, викопаних козаками.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 878 зв. – 880. Мова староукраїнська.

Серпня 4. – Протестація від імені Станіслава-Казимира Беневського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні у квітні 1649 р. в його маєткові селах Голятин і Новий Став корогвою ротмістра Волинського воєводства Яна Линевського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 885 зв. – 887. Мова староукраїнська.

Серпня 14. – Універсал волинського каштеляна кн. Миколая Чорторийського від 1 серпня 1649 р. з розпорядженням про прибуття посполитого рушення усіх трьох повітів Волинського воєводства – Луцького, Кременецького і Володимирського, до обозу королівського війська для проведення загального попису.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 429 – 431, акт 315. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 16. – Лист волинського каштеляна кн. Миколая Чорторийського від 1 серпня 1649 р. до шляхти Волинського воєводства про приєднання 10 серпня 1649 р., згідно з повторним королівським універсалом, посполитого рушення до королівського обозу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 526 зв. – 527 зв., акт 2. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 3. – Маніфестація Василя Масальського перед Луцьким ґродським урядом про загибель його майна і майнових документів, які були в обозі, втраченому 15 серпня 1649 р. на переправі під час битви поблизу м. Зборів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 892 зв. – 894. Мова староукраїнська.

Вересня 3. – Маніфестація кн. Григорія [Святополка] Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про втрату 15 серпня 1649 р. поблизу м. Зборів всіх його документів та загибель старшого сина.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 894 – 895. Мова староукраїнська.

Вересня 3. – Маніфестація Марцина Матисовського перед Луцьким ґродським урядом про втрату його майна і майнових документів, коли козаки і татари 15 серпня 1649 р. розгромили поблизу м. Зборів посполите рушення Волинського воєводства, "сила шъляхты с того света позносили, а потом возы рожъных обывателєвъ воєводства порабовавъшы".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 895 – 896. Мова староукраїнська.

Вересня 4. – Тестамент Кристини з Ободного Олександрової Хрінницької, складений 15 січня 1649 р. у с. Буремець, зокрема, про поховання її "у церкві Братській Луцькій або Буремській, в замку" поряд з її дітьми й чоловіком.
До Луцького ґродського уряду тестамент подав Григорій Олександрович Мацедонський, який зазначив: "же того тєсътамєнъту нє подавано для инъкурсии нєприятєля коронного на тотъ-тамъ часъ насътупуючого".

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 528 – 531, акт 1. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 4. – Маніфестація волинського скарбника Марцина Домбровського перед Луцьким ґродським урядом про втрату поблизу м. Зборів через татар, козаків, челядь і німецьких драгунів майна на 30 тис. польських золотих та фінансових документів, зокрема, щодо витрат на військо зібраного з Волинського воєводства подвійного подимного податку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 896 – 897 зв. Мова староукраїнська.

Вересня 4. – Універсал короля Яна-Казимира до шляхти Київського воєводства від 25 серпня 1649 р. з розпорядженням зібратися 13 вересня на сеймик для елекції депутатів від воєводства до трибунальських судів не в м. Житомир, але в м. Володимир, оскільки традиційне місце збору ще небезпечне, бо неможливо так швидко відділити вже заспокоєне [Зборівським миром] Військо Запорозьке від "збунтованого поспільства".

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 431 – 432 зв., акт 316. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 4. – Універсал короля Яна-Казимира до шляхти Брацлавського воєводства від 25 серпня 1649 р. з розпорядженням зібратися 13 вересня на сеймик для елекції депутатів від воєводства до трибунальських судів не в м. Вінниця, але в м. Володимир, оскільки традиційне місце збору ще небезпечне через "збунтоване поспільство".

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 432 зв. – 444, акт 317. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 4. – Універсал короля Яна-Казимира до шляхти Чернігівського воєводства від 25 серпня 1649 р. з розпорядженням зібратися 13 вересня на сеймик для елекції депутатів від воєводства до трибунальських судів не в м. Чернігів, але в м. Володимир, оскільки традиційне місце збору ще небезпечне через "збунтоване поспільство".

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 444 – 445 зв., акт 318. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 5. – Свідчення Бальтазара Копецького, слуги Габріеля Ленського, про оцінку будинку на Жидівській вулиці в м. Дубно, належного покійному дубнівському євреєві Беркові, який заборгував позивачеві 100 польських золотих.
Повідомлено, що Берка вбили козаки.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 76 зв., акт 232. Мова польська.

Вересня 7. – Протоколи допитів з катуванням від 18 грудня 1648 р. у м. Горохів семи горохівських міщан про їхню участь у діях повстанського загону Стефана Гирича в околицях міст Горохів і Стоянів та про насильства, вчинені над шляхтою, євреями і селянами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 532 – 534, акт 3. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 316 – 320.

Вересня 11. – Лист короля Яна-Казимира від 3 вересня 1649 р. до луцького старости кн. Владислава-Домініка Заславського з повідомленням про призначення на 22 листопада 1649 р. у Варшаві коронного вального сейму, та про розпорядження скликати на 11 жовтня у Луцьку повітовий сеймик, а на 25 жовтня 1649 р. – у м. Корчин головний, на яких мають бути обрані посли до сейму.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 534 – 536, акт 4. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 13. – Тестамент Констанції, дочки володимирського городничого Юрія Лади, дружини Самуеля Мушатича Охлоповського, складений 1 квітня 1649 р. у с. Добрятин, зокрема, про її поховання: "порядком християнським католицьким у костелі римському".
До Луцького ґродського уряду "подалъ пер ѡблятам спродартємъ межы виршами тєстамєнътъ ѡстатъноє воли зошълоє урожоноє панєє Конъстацыи" її чоловік.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 537 – 538 зв., акт 6. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 13. – Запис про обрання сеймиком Волинського воєводства від 13 вересня 1649 р. у м. Луцьк депутатами "на суды даст п. Богъ прышлыє трыбуналскиє": робчицького старосту кн. Самуеля-Кароля Корецького, овруцького старосту Владислава Немирича, волинського стольника Самуеля Долмата Ісайковського, Стефана Хрінницького, Филипа Бокія і Линевського.
До Луцького ґродського уряду подано маршалком сеймику Владиславом Немиричем.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 538 зв. – 539 зв., акт 7. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 13. – Протестація від імені Владислава Хребтовича перед Луцьким ґродським урядом проти покозачених селян с. Плоска, які під час перебування його у польському війську поблизу м. Зборів розграбували його майно у с. Коростова.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 903 зв. – 904 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. ІІІ. – Т. 4. – С. 331. Анотація І.

Вересня 13. – Протестація Андрія Коморовського перед Луцьким ґродським урядом проти Катерини Миколаєвої Сокіл, яка «напєрєдъ протєстуючому малжонъку взяла, которая з нимъ мєшъкала в вєрє католицъкоє лєтъ двадъцатъ дєвятъ, розъмаитыми ѡбитъницами зводячы єє, ѡбєцуючы єй дєдыцътво своє даты, вароваты, записаты, "тылъко покинь вєру католицъкую, а ѡстанъ рускою". Чого доказала, жє єє звєла, жє рускою зостала», а потім відіслала новонавернену православну до володимирського підкоморія кн. Юрія Пузини, «а просєчы єго мл., абы єє мєлъ на ѡку, абы католичъкою знову нє ѡстала, "а я сє тымъ часомъ ѡ розъводъ буду старала". Нє досытъ на томъ маючы, жє малъжонъку протєстуючому взєла, алє упатрывъшы часъ, кгды протєстуючого в дому нє было, забрала протєстуючому дєты, цорокъ тры и сына чєтъвєрътого, и всє домовъство з ними забрала, с которых заразъ двє цорцє прымусила на вєру рускую… Нє досытъ на томъ маючы и нє конътєнътуючис тыми, алє єшъчє зал [так у тексті] до жалю прычиняючы, росказала под час бытъя козаковъ протєстуючому збожа помолотыти, всє домовъство мєжы сєбє побраты, и, єсли бы былъ дома на тотъ час протєстуючий, самого забиты».

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 908 – 909. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. VIII. – Т. 3. – С. 619 – 620.

Вересня 13. – Маніфестація від імені Яна Замойського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення і розгром козаками замку і міста Рівне, при чому, зокрема, було вбито рівненського війта Яроша Самчовського, який збирав чотирикратний подимний податок з його маєтків у Луцькому і Кременецькому повітах, та захоплено зібрані ним гроші.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 912 – 913 зв. Мова староукраїнська.

Вересня 13. – Реляція возного Івана Боняковича перед Луцьким ґродським урядом про огляд і засвідчення (підрахунок у копах) неврожаю у орендному маєткові Станіслава і Зофії Морштинів – селах Печихвости, Матів та Стрільче.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 913 зв. – 914. Мова староукраїнська.

Вересня 13. – Привілей короля Яна-Казимира від 30 серпня 1649 р. ротмістрові Янові Проскурі Сущанському про надання йому за воєнні заслуги титулу чашника Київського воєводства.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 452 – 453, акт 324. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 14. – Тестамент Олександра Солтана, складений 4 листопада 1648 р. у с. Лахоничі, зокрема, про поховання його "згідно з законом християнським релігії нашої Римської при костелі".

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 453 – 456, акт 325. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 15. – Маніфестація кн. Іоанна Друцького Любецького перед Луцьким ґродським урядом про втрату своїх майнових документів при знищенні козаками 1648 р. його двору в с. Козин.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 926 і зв. Мова староукраїнська.

Вересня 17. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Станіслава Підгурського на Марцина Ґандзеля про неповернення 70 польських золотих і срібного персня, наданих йому на зберігання напередодні битви поблизу м. Пилявці.
Відповідач під час слідства заявив, що ці гроші та перстень, як і його власне майно, захопили козаки.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 69, акт 206. Мова польська.

Вересня 17. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою острозького скляра Стефана на острозького міщанина, єврея Шлому про неповернення застави (верстата, двох коців і панви).
Оскаржений свідчив, що він замурував ті речі разом з власними у льосі, ховаючи перед наступом козаків, а міщани, які про це дізналися, захопили їх.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 70, акт 209. Мова польська.

Вересня 20. – Тестамент володимирського підкоморія Юрія Пузини від 19 грудня 1648 р., складений у м. Замостя, зокрема, про поховання в Луцькій братській церкві, благословення і заклик до своїх дітей бути вірними прадідівській православній церкві і Луцькому православному братству: "також діток моїх під благословінням Божим і батьківським напучую, щоб тому місцю святому підтримку все життя своє надавали, статечно дотримуючись віри святої, в якій народилися і яка виховала ваших прадіда, діда і батька … Тому прошу, і напучую, і суворо під благословінням Божим і батьківським моїм заклинаю, щоб бажання моє останнє пам'ятали і при тій Церкві, матері своїй, при якій і я, ваш батько, помираю, міцно і непорушно стояли, не даючи себе зводити пишності світу цього".

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 542 – 544 зв., акт 12. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: Памятники, изданные Киевскою комиссиею для разбора древних актов. Издание второе с дополнениями. – К., 1898. – Т. 1. – С. 96 – 101.

Вересня 20. – Протестація вдови Юрія Братковського Зофії, від себе та від імені своїх синів, перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і нищення майна у належній їм частині с. Надчиці, заподіяні у жовтні – грудні 1648 р. надчицькими селянами – підданими подружжя [Стефана і Катерини] Коритинських.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 932 зв. – 933 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 331. Анотація II.

Вересня 20. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про відмову Андрія Фірлея покарати селян с. Романів, а Стефана Лясоцького – покарати селян с. Хорлупа, причетних до розграбування у м. Луцьк майна каптурового намісника, реєнта Луцької земської канцелярії Томаша Сосницького, та прийняття Фірлеєм і Лясоцьким, під закладами у 10 тис. кіп литовських та 10 тис. польських золотих, їх арештів.
Коротко описано взяття м. Луцьк 1 вересня 1648 р. "козаками и гул*тайством* з Олыки, до Лу*ц*ка идучыми".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 937 зв. – 939. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 329 – 331.

Вересня 20. – Маніфестація Томаша Сосницького перед Луцьким ґродським урядом про втрату документів і майна на двох возах, захоплених татарами 15 серпня 1649 р. під час битви на переправі поблизу м. Зборів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 939 і зв. Мова староукраїнська.

Вересня 20. – Протестація від імені Андрія Лещинського як дідича, а Яна Кашовського як державці с. Вельничі перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 4–5 серпня 1649 р. корогвою ротмістра Волинського воєводства Олександра Хрінницького під час стоянки в селі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 941 – 944. Мова староукраїнська.

Вересня 20. – Протестація від імені Андрія Лещинського як дідича, а Яна Кашовського як державці с. Вельничі перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 2–3 серпня 1649 р. корогвою ротмістра Волинського воєводства Яна Шимковича Шклинського під час стоянки в селі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 944 – 947 зв. Мова староукраїнська.

Вересня 20. – Протестація священика с. Вельничі Григорія Гапоновича перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні йому і його церкві корогвою ротмістра Волинського воєводства Яна Шимковича Шклинського у серпні 1649 р. під час стоянки в селі при відході від козацького кордону, що проходив по р. Горинь.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 947 зв. – 948 зв. Мова староукраїнська.

Вересня 20. – Маніфестація бурмістрів м. Рожищі Василя Гриневича та Івана Дубченяти перед Луцьким ґродським урядом про загибель міських юридичних і майнових документів у серпні 1649 р. при розгромі містечка татарами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 950 зв. – 951. Мова староукраїнська.

Вересня 20. – Маніфестація Теодора Нецевича перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1648 р. майнових документів родин Білецьких і Чурилів, закопаних в церкві м. Корець і знайдених козаками.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 954 і зв. Мова староукраїнська.

Вересня 22. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Матіяша Павловського на міщанина м. Дубно Івана Капусту щодо неповернення коня, наданого для служби у польському війську.
Повідомляється що під час битви поблизу м. Зборів позваний Іван Капуста служив у Матіяша Павловського під корогвою пана Завальського.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 72, акт 217. Мова польська.

Вересня 23. – Маніфестація від імені спадкоємців Петра Неналтовського перед Луцьким ґродським урядом про напад козаків 1648 р., після битви поблизу м. Пилявці, на заставне с. Лаврів, вбивство Петра Неналтовського, захоплення майна і знищення майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 955 і зв. Мова староукраїнська.

Вересня 24. – Маніфестація Стефана Древинського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування татарами його майна і майнових документів, залишених ним на зберігання у волинському маєткові Яна Косовського с. Волька під час перебування його самого в оточеному м. Збараж.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 955 зв. – 956. Мова староукраїнська.

Вересня 24. – Маніфестація Теодора Нецевича перед Луцьким ґродським урядом про загибель його власних та доручених йому на зберігання майнових документів при захопленні козаками і татарами обозу королівського війська на переправі поблизу м. Зборів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 957 – 958. Мова староукраїнська.

Вересня 28. – Маніфестація Криштофа Свищовського перед Луцьким ґродським урядом про те "и*ж* што року прошълого [1648] по*д* Пилявъцами за на*с*тупєнє*м* козаковъ рєбєлизанътовъ с татарами, кгды ма*л*жо*н*ка манифє*с*та*н*ти*с*, уносєчы здоровє своє з дєтъками з ма*є*тности до Ко*н*станътынова зо въсєю субъстанъциєю своєю убогою прыпала и скрыню ѡ*д*ну в цєръкви тамошъно*й* соборъно*й*, розумєючы быты мє*ст*цє яко набє*з*пє*ч*нє*й*шоє, з справами вставила, а другиє в дворє свои*м*, та*м*жє в Ко*н*станътыновє будучы*м*, пры собє мєла тоды впа*д*шы козаки с татарами

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 963 і зв. Мова староукраїнська.

до Конъстантынова с под Пилявец нє толко малъжонъку манифєстантис з детками в нєволю завзєли, алє и въси справы… забраныє суть и дотол оных нє вєдаєт и нєзнаєт, єсъли з малжонъкою забраныє, чыли спалєныє албо затопълєныє суть".

Вересня 28. – Маніфестація посесора м. Рожищі Міхала Лаґановського перед Луцьким ґродським урядом про спалення татарами містечка і належних до нього присілків і захоплення у неволю міщан і підданих.
Реляція возного Григорія Кор[с]няковського про огляд спаленого містечка і присілків та засвідчення захоплення у неволю 700 міщан та 60 підданих, окрім вбитих, і повного спустошення маєтку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 964 і зв. Мова староукраїнська.

Жовтня 1. – Тестамент Теодори Самуелевої Солоневської, складений 18 липня 1649 р. у Крехівському монастирі, зокрема, про те, що "вирушивши з маєтності моєї у повіті Луцькому с. Пулган[и] … за наступом небезпеки великої і добравшись до краю Підгірського, завітала з умислу і волі моєї до монастиря Крехівського, будучи до того хворобою від Бога обтяженою", де і склала свій тестамент.
До Луцького ґродського уряду випис з книг Львівського ґродського суду з тестаментом Теодори Солоневської подав один з ченців Крехівського монастиря.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 576 – 578, акт 3. Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 1. – Лист короля Яна-Казимира від 5 вересня 1649 р. про надання Веспасіану Хмелецькому, товаришу корогви руського воєводи [кн. Єремії Вишневецького], майна трьох кременецьких передміщан, страчених за вбивство його дядька і матері.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 578 – 580, акт 4. Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 2. – Реляція возного Діонісія Піратинського перед Луцьким ґродським урядом про огляд орендованого у Андрія Жолкевського маєтку Петра Круша – сіл Жоравники та Жоравницька Воля, і засвідчення спустошення, заподіяного сараною і татарами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 968 – 969 зв. Мова староукраїнська.

Жовтня 4. – Протестація від імені Адама Киселя перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні жовнірами повітових корогов Волинського воєводства у його маєтках Гоща та Воскодави, незважаючи на відправлення ним однієї власної корогви до м. Збараж, а другої – до королівського війська, яке прямувало до м. Зборів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 970 – 972 зв. Мова староукраїнська.

Жовтня 5. – Протестація Веспасіяна Хмелецького, товариша корогви руського воєводи кн. Єремії Корибута Вишневецького, перед Луцьким ґродським урядом проти ігумена і духівництва Луцького Братського монастиря, які відмовилися, всупереч королівському привілеєві, видати скаржникові майно луцького райці Василя Шильневича (Сильневича), винного у вбивстві і пограбуванні 1648 р. його шваґра Кузьми-Дем'яна Ящурського.
Реляція возного Валентого Павловського про засвідчення відмови видати майно або прийняти його арешт.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 972 зв. – 974 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 331 – 334.

Жовтня 5. – Декрет суду Дубнівського маґістрату про визначення власника будинку покійного дубнівського єврея Абрама Ковтунця, вбитого з усією родиною козаками.
Крім Томаша Беліни, на будинок у м. Дубно претендували євреї Лесько Гошієвич та орендар Герцик.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 76, акт 230. Мова польська.

Жовтня 6. – Протестація дубнівського міщанина аптекаря Зельмана, який повернувся з Польщі після втечі у зв'язку з наступом козаків, перед судом маґістрату м. Дубно проти подружжя Терпиловських, які спустошили його будинок і побили Зельмана при спробі повернути своє майно.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 76 зв. – 77, акт 233. Мова польська.

Жовтня 8. – Реляція возного Яна Долмацького перед Луцьким ґродським урядом про огляд частини с. Тернки, держави Барбари Кашовської, і засвідчення відсутності засіву озимини та знищення сараною ярини.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 980 зв. – 981 зв. Мова староукраїнська.

Жовтня 8. – Свідчення від імені Ґабріеля Ленського перед судом Дубнівського магістрату про ув'язання його у садибу й майно єврея з м. Дубно Берка, вбитого разом з родиною козаками, за несплачений борг Берка.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 78, акт 240. Мова польська.

Жовтня 8. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою дубнівського міщанина, єврея Пейсаха на міщанина Андрія Вальченю і його дружину Оришку про неповернення йому речей (одяг, посуд тощо), переданих їм на зберігання при втечі з м. Дубно перед наступом козаків. Вальченя відмовлявся тим, що речі позивача, так само як майно інших людей, повідкопували і позабирали козаки, які захопили м. Дубно.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 78 зв., акт 242. Мова польська.

Жовтня 8. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою склярки Валентової на міщанина м. Дубно Петра Ткача щодо неповернення ним штуки мухояру, заставленого її покійним чоловіком "ще перед тривогами козацькими" для потреб ковальського цеху.
Оскаржений свідчив про захоплення застави козаками разом з його власними речами.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 83 і зв., акт 263. Мова польська.

Жовтня 12. – Протестація Киліяна Вільгорського перед Луцьким ґродським урядом про напад 22 серпня 1649 р. слуг ломжинського старости Ієроніма Радзієвського, крилівського підстарости Флоріана Павловського і капітана Войцеха Биковського з драгунами та міщанами й передміщанами м. Крилів на його дітей та інших родичів і осіб, які, тікаючи від козаків, стали господою у цьому місті.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 982 зв. – 985 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 359. Анотація І.

Жовтня 12. – Маніфестація Димитра Урсула Рудецького перед Луцьким ґродським урядом про втрату ним майна і майнових документів при знищенні 1648 р. його замку у дідичному с. Рудка Луцького повіту "за инъкурсиєю выузданого хлопства, козаковъ и татаровъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 986 – 987. Мова староукраїнська.

Жовтня 12. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про огляд орендованого у опікунів покійної Кристини Непокойчицької маєтку Андрія Сокола і його дружини Анни – с. Семенів[ка], і засвідчення спустошень, заподіяних татарами, а також сараною.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 988 зв. – 989 зв. Мова староукраїнська.

Жовтня 12. – Маніфестація Адама Ласка перед Луцьким ґродським урядом про втрату 1648 р. сімейних майнових документів, які частково пропали у його будинку, частково – у маєткові Андрія Ласка с. Перекали, а частково – у маєтку його вбитого швагра Миколая Римаровського с. Червищі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 989 зв. – 990 зв. Мова староукраїнська.

Жовтня 12. – Протестація Яна Одинця Соколовського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, заподіяні селянами с. Городок, належного Києво-Печерській лаврі, у жовтні – грудні 1648 р. у його с. Бегень, коли скаржник втік до Польщі.
Вказано, що ці дії відбувалися за наказом архімандрита лаври Йосифа Тризни.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 993 – 996. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 343 – 346.

Жовтня 12. – Інструкція елекційного сеймику Брацлавського воєводства від 11 жовтня у м. Володимир своїм послам на вальний сейм у м. Варшава, зокрема, про:
◈ обрання послами на сейм Данієля Житкевича, Казимира Пісочинського, Олександра Крушельницького і Олександра Гораїна;

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 476 – 480 зв., (стара нумерація: 456 – 460 зв.), акт 343. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 334 – 342.

◈ складання подяки королю і всім тим, хто брав участь у захисті Вітчизни поблизу міст Зборів і Збараж;
◈ надання вакансій, які виникли внаслідок угоди з ханом щодо пунктів, наданих козакові [Богдану Хмельницькому];
◈ фінансову звітність;
◈ оплату війська;
◈ ухвалення податків, за умови суворого дотримання давніх прав;
◈ термінове надіслання кримському ханові досі затриманих упоминків;
◈ вжиття всіх заходів для розірвання союзу між козаками і татарами, бо він призвів Вітчизну чи не до останньої згуби;
◈ притягнення до суду посланця до кримського хана, призначеного під час безкоролів'я, який одержав відповідні кошти, але до хана не поїхав;.
◈ визначення кількості кварцяного війська відповідно до давніх прав, а на один поточний рік – у кількості 15 тис.;
◈ вшанування короля за його дії на захист воєводства;
◈ роз'яснення загрози, що її становлять 40 тис. реєстрових козаків, розміщених у трьох воєводствах, зокрема Брацлавському, для вольності і цілісності Речі Посполитої, її фінансової і військової могутності та для безпеки шляхетських прав;
◈ декларування необхідності подальшого ведення війни проти козаків, для чого треба за прикладом предків дозволити надзвичайні податки з духовних і світських станів, чужоземних купців і євреїв;
◈ згоду, щоб воєводство платило податки нарівні з іншими воєводствами, але тільки після того, як буде позбавлене козацької сваволі і реєстру;
◈ термінове відправлення комісарів для укладення вічного миру зі Швецією;
◈ приєднання до загальної згоди у справах щодо визначення нових способів оборони Речі Посполитої, затримання [у війську] жовнірів та звільнення духовних і світських маєтків від жовнірських становиськ;
◈ реорганізацію управління монетною справою і забезпечення випуску дрібної монети;
◈ приєднання до інших воєводств у похвалі польській королеві;
◈ згоду надати королевичу Карлу прибутки Могильського абатства;
◈ вимогу, щоб амністія, надана козакам [за Зборівським миром] не поширювалася на шляхтичів, які, прикриваючись козацтвом, громили маєтки своїх сусідів;
◈ вимогу, щоб боржники та ті особи, які заставили, здали в оренду і т. ін. свої маєтки, не порушували своїх зобов'язань, незважаючи на заподіяні війною збитки;
◈ відновлення приватних документів, які загинули під час війни;
◈ відновлення привілеїв Київського князівства та Волинського і Брацлавського воєводств, які загинули під час війни;
◈ вимогу, щоб духовні особи, які вчинили кримінальні злочини, підлягали трибунальському судові;
◈ вимогу, щоб при переданні кримському хану такої значної суми упоминків було порушено питання щодо звільнення коронних гетьманів та інших офіцерів, які попали в полон після битв поблизу Жовтих Вод і м. Корсунь;
◈ вимогу щодо призначення для подальшої війни проти козаків, аж доки не буде визволено з неволі гетьманів, вождя, у якого енергія, мужність і щастя були і нині є [тобто кн. Ярему Вишневецького];
◈ згоду на нобілітацію відважних і вірних Республіці козаків [Семена] Забуського, Яська[Ясноборського] і [Івана] Ганжі;

♦ вимогу, щоб трибунальські книги воєводств Київського, Волинського, Брацлавського і Чернігівського були відкриті на весь час роботи трибуналу;
♦ вимогу щодо ретельного дотримання шляхетських прав, свобод і вольностей;
♦ клопотання щодо надання заслужених винагород київському воєводі [Адаму Киселю], руському воєводі [кн. Яремі Вишневецькому] та обом кн. [Святополкам] Четвертенським;
♦ клопотання щодо порушення луцьким біскупом справи у Римі про покарання духовних осіб, винних у вбивстві [Петра] Станішевського;
♦ клопотання щодо зняття інфамії з Яна Копчинського;
♦ клопотання щодо збереження за Прокопом Верещакою наданих йому королем привілеїв.
До Луцького ґродського уряду інструкцію подав маршалок сеймику Стефан Святополк Четвертенський.

Жовтня 13. – Маніфестація Юрія Чечеля Новоселицького перед Луцьким ґродським урядом про втрату 1648 р. залишених в м. Межиріч майна і майнових документів, коли він і його дружина втекли від козаків до Польщі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1002 зв. – 1003. Мова староукраїнська.

Жовтня 14. – Маніфестація королівського ротмістра Андрія Чаплича [Шпановського] перед Луцьким ґродським урядом про загибель його майнових документів при захопленні татарами поблизу м. Зборів скарбових возів королівського війська.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1009 зв. – 1010. Мова староукраїнська.

Жовтня 14. – Маніфестація Бальтазара Раєцького перед Луцьким ґродським урядом про втрату його майна і майнових документів при розоренні козаками і татарами його маєтків сіл Вовковиї та Радошівка 1648 р., а 1649 р. – при захопленні ними його возів під час Зборівської битви.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1010 – 1011 зв. Мова староукраїнська.

Жовтня 14. – Маніфестація Яна Ольшамовського перед Луцьким ґродським урядом про втрату майнових документів та майна при захопленні 15 серпня 1649 р. козаками і татарами його возів на переправі поблизу м. Зборів, "кгды во*й*ско з но*ч*лєгу рушыло*с* и далє*й* ку Збаражу на *ωд*сє*ч* ωбълєжоному в Збаражу во*й*ску на мє*с*тє*ч*ко Зборо*в* тя*г*нуло и пєрєправовало*с*, тамъ жє пры то*й* пєрєправє козаки з ω*р*дою, которы*х* была ба*р*зо потуга вєликая *ин*спєратє зо вси*х* правє сторо*н* во*й*ско всє єго ко*р*. м*л*. ωскочы*в*шы возы позадє ку пєрєправє идучыє, мєжы которыми и манифєстуючого*с* шли пожаковали, гдє нє то*л*ко рєчы манифє*с*та*н*ти*с* розныє, в воза*х* будучыє, побрали, алє и шкатулу зо вси*ми*, в которо*й* справы розныє были, взяли … тыє тєды вси помєнєныє справы и рєчы выжє*й* мєнованыє з шкатулою прє*з* козако*в* и татаровъ забраны".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1011 зв. – 1013 зв. Мова староукраїнська.

Жовтня 14. – Оповідання від імені Казимира Station Station Станіславського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні у його с. Грушвиця жовнірами волоської корогви ротмістра Андрія Ґрохольського на початку жовтня 1649 р. під час тижневої стоянки у селі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1014 зв. Мова староукраїнська.

Жовтня 15. – Інструкція елекційного сеймику Волинського воєводства від 11 жовтня у м. Луцьк своїм послам на вальний сейм, зокрема, про:
♦ обрання послами на сейм кременецького підкоморія Даніеля Єловицького, чернігівського хоружого Ґабріеля Гулевича, волинського підстолія Томаша Козику, звенигородського старосту Лукаша Гулевича, луцького земського писаря Марка Гулевича і Яна Линевського;

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 603 – 604 зв., акт 18. Мови староукраїнська і польська. Середина документа не збереглася. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 347 – 348.

◈ вітання королеві, побажання йому здоров'я і довгих років правління та подяку йому від імені всього воєводства за сповнену небезпеки працю на захист Республіки від збуреного плебсу;
◈ звільнення воєводства від жовнірських обтяжень;
◈ клопотання про задоволення прохання луцьких міщан – райці Василя Шиленя і бурмістра Костянтина Слизня, щодо кадуків;
◈ клопотання щодо забезпечення правоздатності суддів, які склали присягу під час посполитого рушення.
До Луцького ґродського уряду інструкцію подав маршалок сеймику Богуслав Гораїн.

Жовтня 15. – Протестація від імені Марка Гулевича перед Луцьким ґродським урядом про поруби міщанами і передміщанами м. Гоща та селянами належних до неї сіл, підданими Адама Киселя, 1648 і 1649 рр., "по*д* ча*с* рєбєллии и бунъто*в* козацъки*х* и холопски*х*", лісів у його селах Симонів і Дуліби.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1017 зв. – 1018 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 359. Анотація II.

Жовтня 19. – Тестамент Яна Івановича Порванецького, складений 20 вересня 1649 р. у с. Порванче, зокрема, про поховання його "братом моїм стриєчним його милістю паном Ґабріелем Порванецьким і дружиною моєю милою в церкві Порванецькій згідно з обрядом релігії Грецької".
До Луцького ґродського уряду тестамент подав Габріель Порванецький.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 613 зв. – 616 зв., акт 24. Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 20. – Тестамент волинського підчашого Жиґмунта Вилежинського, який "вирішивши добровільно виступити проти того неприятеля, який так багато невинної крові шляхетської розлив, бажаючи і ім'я шляхетське викоренити, так багато костелів попустошив, ікон святих попсував, слуг Божих священиків і ченців повбивав, а на останок так багато образ самому Богу, оскверняючи Святі Дари, заподіяв, і тому, виїжджаючи до захисту милої Вітчизни моєї, бажаючи мститися за кривду Божу і будучи готовим до смерті", заповідав поховати його у каплиці Сокальського бернардинського костелу та розпорядився щодо поділу своєї спадщини.
До Луцького ґродського уряду тестамент подав кн. Вацлав Святополк Четвертенський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 266 і зв., акт 215. Закінчення акта не збереглося. Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 20. – Протестація від імені кн. Миколая-Юрія Чорторийського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і збитки, заподіяні повітовою корогвою Волинського воєводства ротмістра Яна [Шимковича] Шклинського у першій половині 1649 р. в його Клеванській волості, зокрема у селах Суськ і Жильжа, зокрема вбивство трьох підданих та інші злочини.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1036 – 1038 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 349 – 352.

Жовтня 20. – Протестація від імені кн. Миколая-Юрія Чорторийського перед Луцьким ґродським урядом проти всіх шести повітових корогов полку посполитого рушення Київського воєводства, які під проводом свого полковника Юрія Немирича вчинили значні насильства і збитки в Клеванській волості тоді, коли коронне військо рухалося в напрямі м. Збараж: "єго м*л.* панъ Нємиричъ с пу*л*ко̀мъ свои*м*, нє идучы за єго м*л.* пано*м* бє*л*ски*м* для ѡбороны ѡ*й*чызны с пови*н*ности своєє, алє вышє*д*шы з-за Горыня на має*т*ности кнєжати єго м*л.* волости Клєва*н*скоє, … мєшъкаючы по вси*х* має*т*ностє*х* волости помєнєноє Клєванъскоє и в само*м* мє*с*тє Клєваню, которыє року прошлого [1648] з допу*с*чєня Божого всє фунъдиту*с* згорєло, стациє нєзно*с*ныє розны*м* быдъло*м* и збожємъ, пинєзьми, што єно могли вымы*с*лити, брали и фа*н*ты, кгды ю*ж* убогий хлопокъ нє мє*л* чого дати, грабили, а панъ Сулимовъски*й*, самъ прыєхавъшы до Клєваня, прєзъ ки*л*ка днє*й* стоячы, напоє розныє

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1039 – 1040. Мова староукраїнська.

казавъшы собє мєсчаномъ куповати, килка дєсятъ золотых напил и стацию пинєжную правє на мєсчанах убогихъ вытємєжывъшы, золотых сто взял и коня мєсчанинови ωдному нєвинънє заграбил, жє ωд такъ тяжкого а штодєнного а нєзносного драпєзства, битя и фуканя, кгды юж убогиє хлопъковє нє мєли што давати их мл. мусєли з домовъ своих прєчъ утєкати и такъ вєлє кривдъ и шкод нєзносных убогим людємъ начынивъшы а правє помєнєныє добра кнєж єго мл. знисчывъшы, лєдво … с тых маєтности вышъли".

Жовтня 22. – Протестація Яна Кобильського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування селянами с. Порськ 1648 р. "кгвалтовнє и сполєчнє мєсто козаков" його майна у маєтках селах Порська Волька і Заставич та про неодноразову відмову Гельжбети Вилежинської відшкодувати йому збитки, заподіяні її підданими.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1041 зв. – 1043. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 359. Анотація III.

Жовтня 22. – Протестація Яна Кобильського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування селянами сіл Свидники і Поповичі під час наступу козацького війська 1648 р. понад 300 кіп жита на полях його маєтків у селах Порськ і Заставич та про відмову Міхала Завадського відшкодувати збитки, заподіяні його підданими, хоча "копъноє право хлоповъ сусєдъских" присудило винних до сплати винагороди.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1043 зв. – 1044 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 359. Анотація IV.

Жовтня 22. – Протестація Яна Кобильського перед Луцьким ґродським урядом про розгром покозаченими селянами сіл Переспа і Линівка, підданими волинського скарбника Марцина Домбровського, 1648 р. його двору в с. Порська Волька.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1045 – 1046 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 359. Анотація V.

Жовтня 23. – Протестація вікарія луцької кафедри, ксьондза Андрія Бриського від імені аргивненського біскупа, колишнього луцького, а на час протестації суфрагана куявського, ксьондза Миколая Красицького про його незгоду з пунктами інструкції, наданої елекційним сеймиком 11 жовтня 1649 р. послам Волинського воєводства до сейму, якими обмежувалися права католицького духівництва.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1047 зв. – 1048 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 352 – 354.

Жовтня 26. – Протестація луцького каноніка і плебана, ксьондза Мацея Поплавського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення селянами с. Княгинин, належного державцям кн. Федору і луцькому підкоморію кн. Григорію [Святополкам] Четвертинським, 1648 р., "под нєбытност протєстанъта, на то умыслнє змовывшысє и козаками почынивъшы, яко здрайци якиє своволнє роспасавъшысь на вшєлякую роспусту", захопили у фільварку с. Німецьке в частині, належній луцькому костелу св. Якуба, 30 кіп вівса.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1053 – 1054. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 359. Анотація VI.

Жовтня 26. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про огляд маєтків Олександра Жабокрицького і засвідчення спустошення сараною полів у селах Сухівці, Білів і Диків, зриву греблі у с. Руда та спустошення с. Пашова козаками, татарами і сусідами: "року нинєшънєго [1649] мца июля дня двадцатъ дєвятого … был в сєлєх Суховъцах, Бєлωвє и Дыковє, дєржавы на тот час тогож єго мл. пана Жабокрыцкого. Там жє был на полях напрод, видєл на полях суховєцъких, жє крєсцєньцыи ωзимыє, такъ пшєницу, яко и жыто саранъча зъила, жє толко копъ дєвєтдєсят жыта вжало сє, с которого на насєнє молотячы з дєсятка копъ, залєдво мацу вымолотили. Въ Дыковє зас впул правє зъила, в Бєлωвє такжє, а ярыну такъ в Дыковє, Бєлωвє, Суховъцах всю аж досчєнту зъила и внивєчъ ωбєрнула. Того ж року мца вышъпомєнєных, а дня трыдцатого был в сєлє Рудє, дєржавє тогож єго мл. п. Жабокрыцкого,

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1056 – 1057. Мова староукраїнська.

где видел греблю зорваную на ставе Красновъским, пустый ставъ и вода толко рѣчкою текла, жадного зонятья гребъли не было. Того *ж* року а мца августа шостого дня был в селе Пашовой на полях и ланах дворных. Там же видел иωгледал, же збожа ничого а ничого не маш до зжынаня на теперешный рокъ. А село помененое Пашовую видел спустошоное барзо презъ козаковъ и татаровъ, былдо, кони повыбераные, где толко плуговъ тры на паренину выходило, а подводы жадное не машъ".

Жовтня 26. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про арешт і припоручення: клеванському старості Матіяшу Грушвицькому – міщан м. Клевань і селян Клеванської волості з сіл Дерев'яне, Голишів, Сморжів і Олишвяни; олицькому старості Стефану Лясоцькому – селян і мельника з с. Мительне Олицької волості; ксьондзу, клеванському пробощу – селян с. Новий Став; всі вони були причетні до захоплення "под час ребеллии козацькоє" майна державці Олександра Жабокрицького в селах Диків, Руда і Сухівці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1057 – 1058. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 360. Анотація VII.

Жовтня 26. – Маніфестація від імені Андрія Любича Гостинського та його дружини Єви перед Луцьким ґродським урядом про втрату майнових документів при знищенні козаками їх двору у с. Водиради після розгрому у вересні 1648 р. польського війська поблизу м. Пилявці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1059 зв. – 1061. Мова староукраїнська.

Жовтня 27. – Протестація Яна Проскури Сущанського, сина покійного земського писаря Київського воєводства Федора Проскури Сущанського, від себе та від імені свого молодшого брата Петра перед Луцьким ґродським урядом про вбивство у м. Калуш ротмістром корогви "с пулку людей велкополских" Петром Томицьким його брата Марка Проскури Сущанського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1062 – 1063 зв. Мова староукраїнська.

Жовтня 29. – Універсал гнєзненського архієпископа Мацея Лубенського від 29 червня 1648 р. воєводам, каштелянам, старостам та ін. урядовцям про вільний пропуск і надання всілякої допомоги священику Петронію Ласку [Черчицькому] та ін. послам, відправленим Адамом Киселем до Війська Запорозького.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 530 зв. – 531 зв., акт 377. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 354 – 355.

Жовтня 30. – Маніфестація від імені Григорія Стрільбицького перед Луцьким ґродським урядом про захоплення козаками і дідичними підданими Яна Гулевича з с. Печихвости його майна і знищення документів, захованих ним перед втечею з села після розгрому 1648 р. козаками волинського посполитого рушення поблизу м. Луцьк "в самую навалност козацкую, кгды манифестуючый с посполитого рушеня по том несчасномъ розгроме спод Луцъка до Печыхвост прые[ха]въшы, скрыню з розными речами и зо всею убогою субстанциею своею, тоест з сукнями, футрами, полотнами, ωбрусами, хустами и зъ сребром ламаным, также з розными справами старыми, муниментами, привилеями и диспо[з]ициями, записами, рекокгъницыями, церокгрофами, есче по небожчыку деду, предеду и бабце, анътецесорахъ манифестуючого на розъные добра, волности и дожывотя позосталыми такъ на добра в повете Премыскомъ, яко и в повете тутошънем Луцъком будучые и служачые, в гумне закопавъшы, цыну и мѣдъ, которое на трыста золотых было, в сажевъци затопивъшы, сам толко з жоною и детъками своими легко здоровя свои уношечы, до Замостя уходил".

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 149 – 150., акт 102. Мова староукраїнська.

Жовтня 30. – Протестація луцького плебана і каноніка, ксьондза Мацея Поплавського перед Луцьким ґродським урядом про спаш 200 кіп збіжжя у належній луцькому костелові св. Якуба частині с. Німецьке, побиття і

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1071 зв. – 1074. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 356 – 359.

розігнання костельних підданих та погрози монастиря вбити його самого, вчинені ігуменом Олександром Мокосієм Дениском і ченцями Луцького братства 1649 р. "под час татарскоє инъкурсыи мсца авкгуста розных днєй сталоє ..., кгды протєстанс, ... целости здоровя своєго ѡстєрєгаючы ..., услышавъшы ѡ близко нєприятєлским тыранствє панующым, здоровє своє уношєчы ушол".

Жовтня 30. – Протестація від імені подружжя Стефана і Катерини Коритинських перед Луцьким ґродським урядом про розграбування їхнього майна у селах Надчиці і Свищів, заподіяне у вересні – грудні 1648 р. надчицькими посесійними підданими Юрія Братковського і його дружини Зофії.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1074 – 1076. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 331. Анотація III.

Жовтня 30. – Протестація ректора Луцького єзуїтського колегіуму, ксьондза Войцеха Мировського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування луцькими міщанами і селянами навколишніх сіл 1648 р. "под час козацкоє рєбєллии и збунътованого хлопства", костелу та майна колегіуму у м. Луцьк та належного єзуїтам с. Лище.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1079 – 1081. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 360. Анотація VIII.

Жовтня 30. – Маніфестація Теодора Будеразького, від себе та від імені своїх брата й сестри та стрия Яна Будеразького, перед Луцьким ґродським урядом про втрату майна і майнових документів 1648 р. при вбивстві козаками у с. Міньківці Кременецького повіту їхньої матері, та 1649 р. при нападі татар на Милецький монастир, у якому зберігалося майно стрия.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1084 зв. – 1085 зв. Мова староукраїнська.

Жовтня 30. – Маніфестація Романа Лемеша перед Луцьким ґродським урядом про загибель його шкатули з майновими документами при спаленні татарами у вересні 1649 р. церкви у с. Расники, у якій він закопав шкатулу, йдучи до королівського війська.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1085 зв. – 1086 зв. Мова староукраїнська.

Жовтня 30. – Маніфестація від імені Олександра Вільгорського перед Луцьким ґродським урядом про втрату своїх майнових документів при службі 1649 р. в посполитому рушенні Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1089 і зв. Мова староукраїнська.

Жовтня 30. – Протестація від імені Ґабріеля Стемпковського перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні у його маєтках Несвіч, Лаврів, Перепілки, Митищі з багатьма хуторами та інших фільварках луцьким міщанином Федором Липкою, який при захопленні козаками 1648 р. Луцького повіту приєднався до них, одержав в управління ці маєтки Стемпковського і заподіяв йому великі збитки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1089 зв. – 1091. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 360. Анотація IX.

Жовтня 30. – Свідчення острозького протопопа Стефана Слабоша та острозьких священиків Івана Сліпецького і Павла Криловського перед судом Дубнівського магістрату про те, що Павло Іванович Бойко з м. Острог, який шинкував у королівському обозі і якого пограбовано і роззброєно при поверненні з м. Львів до м. Дубно, не є козаком.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 84 зв., акт 269. Мова польська.

Жовтня 30. – Протестація Миколая Фрикача перед Кременецьким ґродським урядом про спалення 18 селянських хат і його двору в селах Зозулинці і Шмирки козаками й татарами, які під час Зборівської кампанії 1649 р. перебували там 6 тижнів.

Ф. 21, оп. 1, спр. 140а, арк. 193 зв. Мова староукраїнська. Зберігся лише початок акта. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 360. Анотація X.

Листопада 3. – Оповідання Хвеська Потапика і Петра Бурди, підданих Яна Кашовського з маєтку луцького ключництва с. Кольчин, перед Луцьким ґродським урядом про напад 25 серпня 1649 р., "под том час, кгды их мл. пановє обыватєлє воєводства Волынского на посполитоє рушєнъє

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1094 – 1095. Мова староукраїнська.

до боку *єго* ко*р*. м*л*. єхали"; на село татар, які спалили 20 і спустошили 5 димів, та знищили або забрали в неволю багатьох людей.
Судова присяга цих підданих про засвідчення оповідання.

Листопада 5. – Тестамент Зофії Тилицької, дружини Юрія Тилицького, складений нею "під такий час небезпечний, від вторгнень неприятельської ребелії козацької і неприятелів Хреста Святого татар повсякчас наступаючий", зокрема, про поховання її згідно з християнським обрядом у Войницькій церкві без будь-якої пишності, тільки з нагодуванням убогих людей.
До Луцького ґродського уряду тестамент подав її чоловік.

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 632 зв. – 634 зв., акт 2. Кінець акта не зберігся. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 5. – Маніфестація Юрія Тилицького перед Луцьким ґродським урядом про втрату 1648 та 1649 рр. всіх своїх майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1104 зв. – 1105 зв. Мова староукраїнська.

Листопада 5. – Декрет суду Дубнівського магістрату про смертний вирок підданому Овсієві Рудчені з с. Дерев'янче, який, покозачившись, разом зі спільниками був причетний до грабежів, убивств та інших злочинів.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 85 зв. – 86 зв., акт 271. Мова польська.

Листопада 5. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Ярмака Гачка з с. Ратчин на Фенька, Костюкового сина, про неповернення речей (хусток і сорочок), залишених у нього напередодні татарського нападу 1649 р. дружиною скаржника.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 87 зв., акт 275. Мова польська.

Листопада 5. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Палажки Якубівни з с. Ратчин на односельця Матфія про неповернення їй речей (сорочок, скатертин тощо), залишених нею 1649 р. напередодні татарського нападу.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 87 зв., акт 276. Мова польська.

Листопада 6. – Протестація від імені Стефана Тишкевича перед Луцьким ґродським урядом про розорення 1648 – 1649 рр. його м. Шепетин Дубнівської волості, державцею якого він був упродовж багатьох років, міщанами і передміщанами м. Кременець, які "будучи *ѡд*ное рады и намовы зъ укр[а]инъ[ны]*м* хлопъствомъ, до рєбєллии и бунътовъ роковъ помєнєныхъ по*д*нєсєныхъ, которыє розшырати и ѡкрутъную свою волю множыти помагаючы, по ки*л*какротъ украинъноє хлопъство на залогу собє для жо*л*нєро*в* Рєчы Посъполитоє умысълнє затєгали и до Крємєнъца въпроважали, с которыми а вєнъцє*й* сами ѡбвинєныє та*къ* въ самоє замєшанє, яко и по тракътатахъ Рєчы Посъполитоє зъ козаками року тєпєрєшънєго" чинили напади на його маєток.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1105 зв. – 1106 зв. Мова староукраїнська.
Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 360 – 362.

Листопада 8. – Тестамент Олександра Окорського від 1 листопада 1648 р., складений у м. Замостя, зокрема, про його поховання: "у церкві релігії Грецької".

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 637 – 639 зв., акт 4. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 9. – Протестація від імені Генрика Кашовського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і збитки, заподіяні 27 [вересня] 1649 р. Братерською корогвою Київського воєводства на чолі з поручником Тишкевичем у його с. Блудів Луцького повіту на р. Горинь при поверненні корогви до воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1108 – 1109. Мова староукраїнська.

Листопада 9. – Протестація від імені Генрика Кашовського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і збитки, заподіяні під час нічлігу 27 вересня 1649 р. власною корогвою Юрія Немирича у його с. Бранів Луцького повіту на р. Горинь при поверненні корогви до маєтку Немирича у Київському воєводстві.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1109 і зв. Мова староукраїнська.

Листопада 10. – Маніфестація Адама Ручинського перед Володимирським ґродським урядом про знищення козаками його майнових документів у с. Трублі, коли 1648 р. "нє толко добра шляхєцьскиє пустошили, палили и внивєчъ оборочали, алє й самыє особы шляхецскиє стинали и выгубивали; справы навєтъ гдє одно найты моглы, палили, шарпали, топили, кабы з них ничого нє было".	Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 242 зв. – 243, акт 170. Мова староукраїнська.
Листопада 12. – Маніфестація від імені вдови загиблого на війні з козаками Даніеля Ободинського Зофії перед Луцьким ґродським урядом про знищення в селах Садки, Морозівка та в інших місцях сімейного майна і майнових документів "под нєсъчасъныє ωд року прошълого [1648] … часы, кгды розжарєная на вшєлякиє ωкрутєнъства и збродни зъ рєбєллии и бунътовъ козаковъ запорозъких злостъ мєжы народом хлопъским русъкимъ шыроцє ни пожаром яким палала".	Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1118 – 1119 зв. Мова староукраїнська.
Листопада 12. – Протестація від імені Андрія Загоровського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення торчинськими міщанами його 418 овець і 38 кіз, "прєпомнєвшы права посъполитого вин в нєм написаных въ року прошълом [1648] субъ тємъпус инътєррєкгни".	Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1126 – 1127 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 367 – 369.
Листопада 18. – Протестація підданих Яна Замойського з сіл Хоцинь і Решицьк перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні в селах у квітні 1649 р. корогвою повітового ротмістра Волинського воєводства Яна Линевського. Реєстр захопленого майна.	Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1161 зв. – 1172 зв. Мова староукраїнська.
Листопада 18. – Протестація підданих Яна Замойського з с. Хоцинь перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні в селі у квітні 1649 р. корогвами Марцина Олесницького, ротмістра самого Замойського, та повітового ротмістра Волинського воєводства Лукаша Гулевича.	Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1172 зв. – 1173 зв. Мова староукраїнська.
Листопада 18. – Протестація підданих Яна Замойського з с. Хоцинь перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні в селі Петром Запорським, жовніром корогви ротмістра Андрія Фірлея, при зборі 1649 р. надмірної стації для своєї корогви.	Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1173 зв. – 1176 зв. Мова староукраїнська.
Листопада 18. – Протестація підданих Яна Замойського з с. Хоцинь перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні під час стоянки в селі 1649 р. корогвою повітового ротмістра Волинського воєводства Килияна Вільгорського.	Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1176 зв. – 1180. Мова староукраїнська.
Листопада 18. – Маніфестація Даніеля Крупецького, пленіпотента кн. Федора Святополка Четвертенського, про спустошення татарами 1649 р. дідичних і заставних маєтків його вірителя у Луцькому повіті – сіл Сіянці, Садки, Боратин Великий та Малий і Княгинин.	Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1184 – 1185. Мова староукраїнська.
Листопада 18. – Протестація Станіслава Підгородинського та його братів Матія, Адама і Ярослава перед Володимирським ґродським урядом проти підданих Адама Киселя з с. Оздютичі та новоосадженої слободи Воля Миколаївка (вона ж Брусилівка), про вбивство ними їхнього челядника Станіслава Жуковського, захоплення майна і спустошення с. Твердині 1648 р. під час втечі братів до Польщі перед наступом татар і козаків.	Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 246 – 247 зв., акт 173. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 365 – 367.
Листопада 19. – Свідчення острозького міщанина, котлярчика Марцина Боркловського перед судом Дубнівського магістрату про одержання від міщанина м. Дубно Павла Шарупи всіх речей, відданих його покійним вітчимом котлярем Шимоном та матір'ю Ганною на зберігання в Дубнівський замок напередодні козацького наступу.	Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 92 зв., акт 293. Мова польська.

Листопада 22. – Маніфестація Мойзеша Сенюти, від себе та від імені Костантого Сенюти, перед Луцьким ґродським урядом про захоплення 1648 р. козаками та ляховецькими міщанами і селянами майна і майнових документів, захованих ними у замку м. Ляхівці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1190 – 1191 зв. Мова староукраїнська.

Листопада 23. – Маніфестація від імені овруцького архімандрита, луцького братського і милецького ігумена Олександра Мокосія Дениска перед Луцьким ґродським урядом про втрату власних і церковних майнових документів, які погнили, будучи замурованими "подъ часъ єкъспєдиции козацькоє по*д* Збаражомъ и Зборовомъ … в монастырє Брацъкимъ Луцъкимъ на мєстъцу пєвнымъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1198 – 1199. Мова староукраїнська.

Листопада 25. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Хацька, підданого [Криштофа] Пстроконського з с. Цурків, щодо його коня, якого він впізнав у тетіївського єврея Абрама Маєровича.
Коня забрали у скаржника 1648 р. козаки, повертаючись з-під Замостя.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 91, акт 286. Мова польська.

Листопада 26. – Протестація від імені Генрика Кашовського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 12 липня 1649 р. татарською корогвою Криштофа Гарниша, ротмістра кн. Самуеля-Кароля Корецького, у його маєткові – селях Андрусіїв, Сенів та їх присілках.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1205 зв. – 1206 зв. Мова староукраїнська.

Листопада 26. – Маніфестація володимирського міщанина, єврея Якуба Левковича перед Володимирським ґродським урядом про неприбуття до м. Володимир Яна Ґаєвського для повернення срібла, заставленого йому Якубом Левковичем за 1 тис. польських золотих перед своєю втечею до Польщі для порятунку "пєрє*д* нєприятєломъ коро*н*нымъ, пєрє*д* которымъ нє то*л*ко жыды, алє и пановє шля*х*та до краю*в* По*л*ски*х* уходили".
Перелік заставленого срібла.

Ф.28, оп.1, спр.85, арк. 251 зв. – 252 зв., акт 178. Мова староукраїнська.

Листопада 26. – Універсал короля Яна-Казимира від 4 жовтня 1649 р. про заборону вимагати неналежні стації у королівщинах та заборону постоїв і стацій в духовних маєтках.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 503 – 504, акт 359. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 27. – Протестація від імені архімандрита Києво-Печерського монастиря Йосифа Тризни і його капітулу перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 1649 р. корогвами королівського ротмістра Яна Замойського у монастирському маєткові селах Городок і Обарів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1207 зв. – 1209 зв. Мова староукраїнська.

Листопада 27. – Протестація від імені архімандрита Києво-Печерського монастиря Йосифа Тризни і його капітулу перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 18 липня 1649 р. корогвою [Данієля] Стемпковського у монастирському маєткові с. Городок при переході корогви від р. Горинь до королівського обозу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1209 зв. – 1211. Мова староукраїнська.

Листопада 27. – Протестація від імені архімандрита Києво-Печерського монастиря Йосифа Тризни і його капітулу перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 18 липня 1649 р. полковником Волинського воєводства Ґабріелем Стемпковським у монастирському маєткові селах Городок і Обарів при переході жовнірів від р. Горинь до королівського обозу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1211 – 1212 зв. Мова староукраїнська.

Листопада 27. – Протестація від імені диякона Києво-Печерського монастиря Мартирія перед Луцьким ґродським урядом про побиття і пограбування його жовнірами корогви Яна Замойського 30 жовтня 1649 р. під час поїздки до монастирського маєтку с. Городок.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1212 зв. – 1216. Мова староукраїнська.

Листопада 27. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Яна Павловського на золотаря з м. Дубно Марцина про неповернення скрині з речами, переданих йому на зберігання напередодні козацького наступу.
Позваний розповів, що частину речей захопили козаки, а скриню з постільною білизною, подушками і periною позивач може отримати в монастирі св. Хреста.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 97, акт 305. Мова польська.

Листопада 29. – Маніфестація Андрія Гораїна перед Луцьким ґродським урядом про втрату його майнових і юридичних документів 1648 р. поблизу м. Пилявці, а 1649 р. – поблизу м. Зборів, де він перебував у складі корогви повітового ротмістра Волинського воєводства Киліяна Вільгорського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1219 зв. – 1220 зв. Мова староукраїнська.

Грудня 3. – Протестація від імені Яна Цебровського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 1648 р. в належній йому частині с. Хрінів селянами сіл Тесів, Хрінів і [Тесівська] Волиця, "по*д* тую инъкуръсию тата*р*скую и выузъданую своєволю коза*ц*кую … збєраючысє громадою зъ ки*й*ми, косами во дво*х*сотъ во*з*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1234 – 1237. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 378. Анотація I.

Грудня 3. – Маніфестація Яна Желицького, дозорці маєтків дочок і спадкоємиць Станіслава Соколовського – сіл Войсич і Шепель, перед Луцьким ґродським урядом про спустошення, заподіяні татарами у панських маєтках під час відходу в серпні 1649 р. волинської шляхти у посполите рушення.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1241 зв. – 1242 зв. Мова староукраїнська.

Грудня 5. – Запис на титульній сторінці актової книги Житомирського ґродського суду про відкриття ґроду, який не діяв з липня 1648 р., та про події 1648 – 1649 рр. в Київському і сусідніх воєводствах.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 1 і зв., акт 1а. Мова польська.

Грудня 5. – Маніфестація реєнта канцелярії Житомирського ґродського суду Яна Чарноцького перед Житомирським ґродським урядом про те, що всі доручені йому документи за 1647 і 1648 рр. загинули разом з житомирськими ґродськими книгами під час наступу козаків і татар.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 1 зв., акт 1. Мова польська.

Грудня 7. – Маніфестація вдови Лукаша Ґрота Спасовського Зофії перед Луцьким ґродським урядом про втрату її майнових документів під час вбивства козаками 1648 р. в с. Калинів її родича Яна Кросницького, якому вона передала їх на зберігання.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1249 зв. – 1250 зв. Мова староукраїнська.

Грудня 7. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою міщанина з м. Дубно єврея Шломи на вдову Войтчиху з с. Сурмичі про несплату 5 польських золотих за взяту у нього вовну.
Войтчиха свідчила, що сукно, виготовлене з тієї вовни, забрали козаки.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 99а, акт 320. Мова польська.

Грудня 10. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Яна Будеразького на Лавріна Жидкевича про неповернення панциря з карвашами й мисюркою, позиченого ним для Миколая Жидкевича.
Покликаний при цьому свідок Дмитро Жидкевич визнав, що сам був у тому спорядженні під час битви поблизу м. Пилявці.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 99а зв., акт 322. Мова польська.

Грудня 10. – Протестація від імені Стефана і Ґабрієля Тирачевських перед судом Дубнівського магістрату про розграбування їхнього двору в м. Дубно ковалем Іваном і мельником Хилимоном з с. Іванне, коли козаки "під час сваволі козацької" напали на місто.
Перелік заподіяних збитків.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 100 зв. – 101, акт 326. Мова польська.

Грудня 10. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою коблинського плебана і ксьондза [Андрія] Рибицького на Омеляна Поповича з с. Іванне про захоплення ним "під час сваволі козацької" худоби позивача.
Позваний присягнув, що не займав худоби позивача, а за нею приїздили козаки.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 101 зв., акт 329. Мова польська.

Грудня 11. – Протестація від імені Геліяша Вербського перед Володимирським ґродським урядом проти покозачених підданих частини с. Верба (Вохновичі) Володимирського повіту, належної королівському секретареві Філонові-Петрові Лямбарді Мировицькому, які спустошили 1648 р., "под протєксътомъ тоє жъ рєбєллии козацькоє собє сваволю козацькую поднєшши", належну протестантові частину того села.
При цьому один з підданих вимінював у козаків порох на пшеницю.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 259 – 261 зв., акт 184. Мова староукраїнська.

Грудня 13. – Протестація від імені Кріштофа, Андрія, Петра, Олександра і Яна, синів урендовського старости Юрія Річицького, який, будучи в королівському війську, загинув під час Зборівської битви 1649 р., перед Володимирським ґродським судом проти ротмістра Самуеля Ґодельського і жовнірів Пінського повіту, які, видаючи себе за козаків, наїхали 20 серпня 1649 р. на маєтки протестантів села Грива і Боровне, били, мучили, ґвалтували підданих і захопили в них 30 пар волів і на 1 тис. польських золотих іншого майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 262 – 263, акт 186. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. ІІІ. – Т. 4. – С. 369 – 371.

Грудня 14. – Маніфестація Олександра Ґуровського перед Житомирським ґродським урядом про втрату майна і родинних майнових документів під час втечі маніфестанта від козаків, які захопили його 11 червня 1648 р. в м. Ворсівка Київського воєводства.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 3 – 4 зв., акт 4. Мова польська.

Грудня 14. – Протестація від імені кн. Федора Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення 4 вересня 1649 р. милятинським селянином Стефаном Воробейком (який 1648 р. був у козацькому загоні з 80 чол., виставленому с. Милятин) 20 овець з отари княжого маєтку с. Сіянці та про побиття ним канчуком пастуха за допомогу сіянцівських селян польському війську під час збору стацій.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1265 і зв. Мова староукраїнська.

Грудня 14. – Маніфестація від імені володимирського войського Філона Єловицького перед Володимирським ґродським урядом про загибель його майна і майнових документів під час пожежі у замку м. Ланівці, спаленому татарами 1649 р. "кгды вси их мл. панове ωбыватєлє воєводства Волынского вєспол зъ єго кор. мл. на посполитоє рушєнъє выєхали".

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 263 – 264, акт 187. Мова староукраїнська.

Грудня 14. – Декрет суду Дубнівського магістрату про публічне тілесне покарання Андрія Костюковича з с. Ратчин, оскарженого Іваном Омелянчичем з с. Ступне у причетності до вбивства, разом з козаками, його брата й сина і захоплення рухомого майна.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 102 зв., акт 333. Мова польська.

Грудня 17. – Протестація Яроша Калусовського перед Володимирським ґродським урядом проти повсталих селян с. Радовичі, які 1648 р. "под часъ рєбєлли козацькоє и своєволи хлопъскоє" вбили брата протестанта Миколая і його дружину Зофію та привласнили їхнє майно.
Вказано, що брат з дружиною не змогли втекти до Польщі перед наступом козаків і переховувалися в лісах, а до с. Радовичі в дім священика прийшли по харчі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 271 – 272, акт 192. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. ІІІ. – Т. 4. – С. 371 – 372.

Грудня 17. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Захара Шевця на будеразького орендаря, єврея Давида про неповернення ним заставленого турецького пояса та несплату дрібних сум.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 105, акт 341. Мова польська.

Позваний, заперечуючи борги, повідомив, що пояс разом з його власними речами пропав у замку м. Дубно під час воєнної тривоги.

Грудня 18. – Маніфестація і протестація Стефана Левковського, від себе та від імені своїх братів, перед Володимирським ґродським урядом про втрату його майна і документів родів Левковських, Булгаковських, Верповських і Геєвських, коли 1648 р. чата Канівського полку, проходячи Овруччиною, віднайшла і викопала скриню з цим майном і документами: "кгды поменєноє Войско Запорозкоє в тутошныє краи ишло и чата пулку Канєвского и в т[а]м тых краях будучи, тую скриню поменєного пана Стєфана Лєвковъского в закопаную въ ѡстровє Моровинє будучую нашодши и ѡную выкопавши, добра и ѡхандозства розныє побравши, а тыє вси справы попалили и в попєл ѡбєрнули".

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 273 – 274 зв., акт 194. Мова староукраїнська. Запис цього документа в актову книгу від 26 березня 1689 р. див. також у ф. 2, оп. 1, спр. 5, арк. 46 – 47 зв., акт 12. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. IV. – Т. 1. – С. 96 – 99.

Грудня 20. – Протестація від імені Андрія Мощеницького перед Житомирським ґродським урядом проти Василя та Івана Андрійовичів Трипольських за збройний наїзд, спільно з козаками Овруцького полку, на маєток Мощеницького с. Скородне і захоплення належних йому 16 кадей меду, 270 золотих чиншу та 80 возів заліза.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 6 зв. – 7, акт 7. Мова староукраїнська. Опубл.: Ділова мова Волині і Наддніпрянщини XVII ст. – К., 1981. – С. 180 – 181.

Грудня 20. – Маніфестація Мацея Рогозинського, від себе та від імені своїх братів Адріяна, Шимона, Олександра і Костантого, перед Луцьким ґродським урядом про втрату шкатули з сімейними правовими і майновими документами при захопленні козаками і татарами обозу королівського війська поблизу м. Зборів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1274 і зв. Мова староукраїнська.

Грудня 20. – Маніфестація Мацея Рогозинського перед Луцьким ґродським урядом про спустошення козаками і татарами, під час його перебування у королівському війську поблизу м. Зборів, сімейного маєтку с. Рогізне.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1274 зв. – 1275. Мова староукраїнська.

Грудня 20. – Протестація від імені Олександра Гулевича [Воютинського] перед Луцьким ґродським урядом про захоплення міщанами м. Вишеньки (Новий Острів) у грудні 1648 р. худоби та іншого майна у його спаленому козаками дворі в с. Володьківщина.
Вказано, що міщани діяли, "маючи ѡд тых же козаковъ ѡтуху ѡ нєвєрнєнъю пановъ ѡбыватєлєвъ воєводства тутошънєго".

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1276 – 1278. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 378. Анотація III.

Грудня 20. – Протестація Мацея Рогозинського перед Луцьким ґродським урядом про побиття і роззброєння його, коли він доганяв корогву ротмістра Петра Фалибовського, в якій служив, міщанами м. Коцьк, підданими сандомирського воєводи Андрія Фірлея, на чолі з паном Чарноцьким під час їхнього нападу 21 листопада 1648 р. на корогву ротмістра Возючинського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1278 зв. – 1280. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 378. Анотація IV.

Грудня 20. – Маніфестація від імені кн. Михайла Воронецького перед Володимирським ґродським урядом про знищення 1648 р. козаками й селянами у с. Тристинь його майна і майнових документів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 277 зв. – 279, акт 196. Мова староукраїнська.

Грудня 23. – Протестація від імені подружжя Прокопа-Міхала і Барбари Венцковських перед Луцьким ґродським урядом про захоплення покозаченими міщанами м. Мосор у вересні – листопаді 1648 р. їхнього майна у належній їм половині с. Вітоніж.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1284 – 1285 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 379. Анотація V.

Грудня 23. – Протестація луцьких прелатів і каноніків, генерального офіціала, ксьондза Миколая-Олександра Рамулта і ксьондза Олександра Могильницького та вікарія і писаря луцької консисторії ксьондза Андрія

Бриського, від імені луцького і берестейського біскупа Андрія Ґембицького і його капітулу, перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 1649 р. [в маєтках біскупської кафедри] корогвою Станіслава Ґурського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 1288 і зв. Мова староукраїнська. Кінець акта не зберігся.

Грудня 23. – Протестація від імені пріора і ченців Затурцівського Пустельницького монастиря ордену св. Августина перед Володимирським ґродським урядом проти повсталих підданих с. Затурці за напади 1648 і 1649 рр., під час наступу козаків і татар, на монастир, осквернііння костелу й поховань, які були там, вбивство двох ченців й розграбування фільварку.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 287 зв. – 289, акт 204. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 373 – 374.

Грудня 23. – Маніфестація від імені Анни Петрової Суходольської перед Володимирським ґродським урядом про знищення козаками 1648 р. у с. Моковичі її родинних майнових документів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 291 і зв., акт 207. Мова староукраїнська.

Грудня 24. – Привілей короля Яна-Казимира про надання київському підчашому Криштофу Тишкевичу посади житомирського старости.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 7 – 8, акт 9. Мови староукраїнська і польська. Частково опубл.: Ділова мова Волині і Наддніпрянщини… – С. 182.

Грудня 24. – Маніфестація Андрія Совинського перед Луцьким ґродським урядом про засвідчення того, що березолупські піддані розійшлися не з його вини, а через град, голод і війну.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 237, акт 198. Мова староукраїнська.

Грудня 24. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі про встановлення власника коня, якого Михно з с. Тараканів впізнав як свого у Лавріна з м. Жорнів.
Один з претендентів на коня Іван Гайдук свідчив про своє перебування в оточеному козаками м. Замостя та м. Збараж.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 106 зв., акт 346. Мова польська.

Грудня 28. – Маніфестація братів Петра і Валеріана Куровських перед Житомирським ґродським урядом щодо втрати свого майна і майнових документів під час втечі 1648 р.перед наступом козаків, "которыє сє были вынуздали до выглажєня крови хрєст*ян*ской шляхє*ц*кой и всих субст*а*нцы*й* ѡных".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 10 і зв., акт 12. Мова староукраїнська. Опубл.: Ділова мова Волині і Наддніпрянщини…. – С. 185 – 186.

Грудня 29. – Маніфестація від імені кн. Владислава-Домініка Заславського перед Луцьким ґродським урядом про спустошення 1648 та 1649 рр. його маєтків у Луцькому, Володимирському і Кременецькому повітах Волинського воєводства та про неможливість платити з них податки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 256 зв., акт 205. Мова староукраїнська.

Грудня 29. – Протестація Реміана Ґавловського перед Володимирським ґродським урядом про вбивство 1648 р. покозаченими міщанами м. Литовеж і селянами с. Лішня, підданими кн. Владислава-Домініка Заславського, матері протестанта, захоплення майна, знищення майнових документів і спалення його двору в м. Литовеж.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 297 – 298 зв., акт 211. Мова староукраїнська.

Грудня 29. – Протестація від імені Катерини Дуніної Вольської, дружини поручника корогви кн. Дмитра Вишневецького, перед Володимирським ґродським урядом про спустошення 1648 р. її с. Дубники повсталими підданими Володимирсько-Брестської єпископії з сіл Микуличі, Хрипаличі, П'ятидні та ін., а також міщанами м. Володимир.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 300 зв. – 303 зв., акт 213. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 375 – 378.

Грудня 29. – Протестація Марини Хижевської перед Володимирським ґродським урядом про вбивство 1648 р. покозаченою громадою с. Сикунь, підданими Яна Блиновського, чоловіка протестантки Войцеха Хижевського і захоплення панського майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 308 і зв., акт 216. Мова староукраїнська.

Грудня 30. – Маніфестація Станіслава Ґижовського перед Житомирським ґродським урядом про втрату свого майна і майнових документів 1648 р., коли "бы*л* пре*з* татаровъ по*й*маны*й*, гдє субстанъцыю свою всю, и што *ωд*но ме*л* на то*т* ча*с* при собє записовъ, обликго*в* и розных мунимє*нтов* и ды*с*позыцы*й*, мусе*л* всєго пострада*т*".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 13 і зв., акт 15. Мова староукраїнська. Опубл.: Ділова мова Волині і Наддніпрянщини… – С. 189 – 191.

Грудня 30. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі про встановлення власника коня, якого впізнав як свого Кирило Кононний, підданий Стралковського з с. Кораблищі, у любартівського міщанина Феська Супруненяти.
Кирило Кононний розповів, що того коня захопили у нього 1648 р. козаки поблизу м. Пилявці.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 108, акт 350. Мова польська.

Грудня 31. – Протестація від імені Войцеха Радошевського перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні йому 1648 та 1649 рр. підданими з с. Коршів, що було у його держанні.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 259 зв. – 261, акт 208. Мова староукраїнська.

Грудня 31. – Маніфестація Яна Закревського перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні йому 1648 р. підданими с. Пожарки, орендованого його батьками у луцького і острозького єпископа Атаназія Пузини і його капітулу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 261 зв. – 262 зв., акт 210. Мова староукраїнська.

Грудня 31. – Маніфестація Полонії Закревської перед Володимирським ґродським урядом про втрату родинних майнових документів, які були при її покійному чоловікові Миколаєві Закревському, вбитому 1648 р. козаками.

Ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 309 зв. – 311, акт 218. Мова староукраїнська.

[Грудень]. – Тестамент Олександра Макарського від 7 листопада 1648 р., складений у с. Цепорів, зокрема, про його поховання "въ цєръкви Полонъско*й*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 656 і зв. Початок акта не зберігся. Мова староукраїнська.

Року 1650

Січня 7. – Протестація Щасного Вонсовського, намісника Звягельської волості, маєтності Анни-Алоїзії Ходкевич, перед Житомирським ґродським урядом проти Яна Білецького, намісника м. Вільськ, держави Олександра Цеклінського, дідицтва кн. Владислава-Домініка Заславського, який "будучи мєжи козак*ами* писаръчик*ом*, … южъ по зава*р*тю пакътъ по*д* Збара*ж*ємъ постановлєныхъ" викотив із Звягельської волості до м. Вільськ понад 500 підданих і захопив частину їхнього майна "яко козакъ пєрє*д* ты*м* будучи*й*".
Реляція возного Антона Трубельського про припоручення Білецького його панові Олександру Цеклінському на 100 тис. кіп литовських грошів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 15 – 17, акт 2. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 380 – 382; Ч. VI. – Т. 1. – С. 558 – 562; Ділова мова Волині і Наддніпрянщини. – К., 1981. – С. 192 – 196.

Січня 7. – Маніфестація Григорія Ліплянського, опікуна дітей покійного Миколая Прежовського, перед Житомирським ґродським урядом про поїздку разом з возним і шляхтичами-свідками до належних підопічним маєтків з метою їхнього інвентаризування.
Повідомлено про знищення козаками майнових документів на маєтки: обидва Прежови, Кодня, Трибіси (Городище), Шершні та Корпилівка і цілковите знищення с. Городище.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 17 – 18, акт 3. Мова староукраїнська. Опубл.: Ділова мова Волині і Наддніпрянщини… – С. 196 – 197.

Січня 9. – Квит Грибовського, поручника корогви кн. Дмитра-Юрія Корибута Вишневецького, про одержання стації від єврейської громади м. Кременець.
Від імені громади квит до Кременецького ґродського уряду подав Лейб Абрамович.

Ф. 21, оп. 1, спр. 143а, арк. 5 зв. Мова староукраїнська.

Січня 10. – Реляція возного Миколая Бохновського про накладення арешту на два будинки онуки покійного володимирського митника, єврея Якуба Длугача (відсутньої на той час у м. Володимир) та її теж уже покійного чоловіка Ізраїля і про надання будинків у володіння королівському поручникові великопольської корогви Вільгельмові Дулісу для сплати йому боргу Ізраїля та його дружини – 160 золотих без 14 грошів.
Арешт було прийнято, а будинок надано у володіння Дулісу володимирською єврейською громадою.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 2 зв. – 3 зв., акт 3. Мова староукраїнська.

Січня 12. – Маніфестація Гельжбети Смитковської перед Володимирським ґродським урядом про вбивство 1648 р. козаками і повсталими селянами з с. Оздютичі її сина і захоплення майна, в т. ч. родинних майнових документів, під час її переховування у Туропинському лісі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 5 зв. – 7, акт 6. Мова староукраїнська.

Січня 14. – Маніфестація Себастяна Красовського перед Житомирським ґродським урядом про знищення 1648 р. козаками й татарами його родинних майнових документів, зокрема на маєтки Вероківщина, м. Михайлів і Вощининські поля.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 20, акт 5. Мова староукраїнська. Опубл.: Ділова мова Волині і Наддніпрянщини… – С. 197 – 198.

Січня 15. – Маніфестація вдови Даніеля Грудницького – Теодори, перед Луцьким ґродським урядом про загибель у серпні 1649 р. її чоловіка, а також майна і майнових документів під час нападу на Волинь козаків і татар.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 316 зв. – 317 зв., акт 255. Мова староукраїнська. Кінець акта не зберігся.

Січня 18. – Протестація від імені кн. Владислава-Домініка Заславського перед Володимирським ґродським урядом проти Адама Киселя про збройні наїзди підданих Киселя з с. Оздютичі на Уймицький ліс Заславського, поруб дерев і побиття гайових.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 13 і зв., акт 15. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 396. Анотація II.

Січня 18. – Запис міщан м. Дубно Андрія Москаля, Леська Толочка та інших осіб до книг Дубнівського магістрату про те, що вони взяли на поруки й обіцяли представити на суд синів Сергія Жили – Івана й Семена, які повернулися додому з козацького війська.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 112, акт 360. Мова польська.

Січня 18. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Томаша Загурського про відмову Сори, дружини Лейба, повернути йому лисяче хутро, передане Загурським на зберігання під час наступу козаків.
Оскаржена у цьому не зізналася.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 112, акт 361. Мова польська.

Січня 19. – Протестація Михайла і Ґабріеля Тишів Биковських перед Житомирським ґродським урядом проти київського митрополита Сильвестра Косова і всього капітулу Києво-Софійського монастиря за захоплення під час втечі протестантів до Польщі перед наступом татар і козаків ґрунтів у с. Горбулів, знищення млина на р. Осечанка та спуст ставу. При цьому було розігнано підданих, а їхні хати знесено.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 23 і зв., акт 9. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 396. Анотація III; Ділова мова Волині і Наддніпрянщини… – С. 202 – 203.

Січня 19. – Протестація Івана Лемеша та його дружини Настазії з Хрумлинських перед Житомирським ґродським урядом проти київського городничого Семена Вигури та його спільників: Даніеля, Юрія і Якова Виговських, ченця Вигівського монастиря Петронія Виговського та ін. осіб, які "починившиса сотъниками под час рєбєлиєй козацкой, были южъ по завартю контракту с козаками арамата манус, моцно на дом протєстуючихъ в сєлє Сєлцу алияс Рудню, маєтности дєдичной тєпєрєшнєго протєстуючогося, в том жє сєлу будучий протєстуючихся, по килку раз, сам ѡсобою своєю и насылаючи, наєзджаючи року близко прошълого [1649] и року тєпєрєшнєго [1650] розныхъ днєй и мцєй".
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 23 зв. – 26 зв., акт 10. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 388 – 392; Ділова мова Волині і Наддніпрянщини… – С. 203 – 209.

Січня 19. – Протестація від імені архімандрита і капітулу Жидичинського монастиря, як дідичів, та кн. Адама-Олександра Санґушка, як державця сіл Рокині і Боголюбе, перед Луцьким ґродським урядом про кривди і збитки, заподіяні корогвою Генрика Кашовського під час її перебування 16 травня – 14 червня 1649 р. у цих селах.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 321 – 322 зв., акт 263. Мова староукраїнська. Кінець акта не зберігся.

Січня 19. – Протестація від імені [кн. Адама-Олександра Сангушка] перед Луцьким ґродським урядом про вбивство бурмістра та інші насильства, заподіяні у січні 1649 р. в м. Камінь корогвою [Генрика Кашовського].

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 1 зв., 5 і зв., акт 2. Мова староукраїнська. Середина акта не збереглася.

[Січня 19]. – Протестація від імені [Марка Гулевича] перед Луцьким ґродським урядом про пограбування на 150 польських золотих його підданих з сіл Симонів і Дуліби німцями і волохами надвірного війська Адама Киселя у жовтні 1649 р. під час їхнього триденного становиська в цих селах.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 4 і зв., 2, акт 2а. Мова староукраїнська. Початок акта не зберігся.

Січня 19. – Маніфестація подружжя Олександра і Анни Яковських перед Луцьким ґродським урядом про вбивство козаками 1648 р. в с. Кричильськ бережницького плебана, ксьондза Войцеха Підбузького, стрия і опікуна Анни Яковської, і втрату при цьому її майна і документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 3 і зв., акт 4. Мова староукраїнська.

Січня 19. – Маніфестація Івана Ходаковського, від себе та від імені Трипольських, Суринів, Павшів, Кевличів, Виговських, Дідковських, Іскоростенських, Щеніївських, Сингаєцьких, Ходаковських, Каленських, Меленевських, Білошицьких, Пашинських, Войновських, Скуратовських та інших шляхтичів Житомирського і Овруцького повітів (окрім тих, які приєдналися до Війська Запорозького), перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні їм козаками з полку [Яна] Бруяки, та про врятування їх лише через заступництво київського митрополита [Сильвестра Косова] перед гетьманом [Богданом Хмельницьким].

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 1 і зв., 3 зв., акти 5 (початок) та 1 (закінчення). Мова староукраїнська.

Січня 19. – Протестація [Яна]-Олександра Хребтовича перед Луцьким ґродським урядом про тяжке поранення і пограбування 21 листопада 1649 р. у м. Олевськ його брата – київського стольника Владислава Хребтовича (який 14 листопада повернувся з королівського війська з-під м. Зборів), корогвою ротмістра Київського воєводства Владислава Немирича, а також Турівською сотнею сотника Семена Проскуреняти, Олевською сотнею сотника Гордія Волошина і Сущанською сотнею сотника Уласа Бобровника, що діяли за наказом овруцького підстарости Яна Бруяки (козацький полковник в Овруцькому старостві).

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 6 – 9 зв., акт 6. Мова староукраїнська.

Січня 19. – Протестація від імені кн. Адама-Олександра Санґушка перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні кварцяною корогвою королівського полковника і ротмістра Лукаша Гулевича у селах Рокині і Боголюбе під час становиська корогви 1649 р. у м. Торчин, після відходу 1648 р. козаків на Україну.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 9 зв. – 12, акт 7. Мова староукраїнська.

Січня 20. – Універсал короля Яна-Казимира від 3 січня 1650 р. до шляхти Овруцького староства про розквартирування у старостві корогви Юрія Немирича й татарської корогви Войцеха Качинського.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 27 і зв., акт 11. Мова польська.

Січня 20. – Маніфестація Олександра Серебриського перед Житомирським ґродським урядом про втрату 1648 р. у таборі поблизу м. Пилявці свого майна і родинних майнових документів, зокрема, доживотного запису Антонія Тишкевича на частину ґрунту с. Мизинівка і трьох підданих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 27 зв., акт 12. Мова староукраїнська. О п у б л.: Ділова мова Волині і Наддніпрянщини... – С. 210.

Січня 20. – Лист київського православного митрополита Сильвестра Косова від 7 січня 1650 р. до шляхти Волинського воєводства про вибори нового єпископа замість померлого луцького і острозького єпископа Атаназія Пузини.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 51 зв. – 52 зв., акт 28. Мови староукраїнська і польська.

Січня 20. – Протестація від імені Мойзеша Сенюти і його дружини Кристини перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, заподіяні 1648 р. покозаченими селянами сіл Милостів і Плоска (в них Кристина Сенюта мала двори).

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 12 – 13 зв., акт 8. Мова староукраїнська. О п у б л.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 396. Анотація IV.

Січня 20. – Маніфестація вдови Марка Ґдешинського – Кристини, перед Луцьким ґродським урядом про загибель їхніх документів під час розгрому козаками 1649 р. у м. Летичів ґродського суду.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 13 зв. – 14 зв., акт 9. Мова староукраїнська.

Січня 20. – Протестація луцького каноніка і плебана, ксьондза Мацея Поплавського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, насильства і підпали, заподіяні жовнірами королівського полковника Яцька Розражевського під час ночівлі у м. Торчин 1648 р. при пересуванні полку до м. Пилявці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 14 зв. – 15 зв., акт 10. Мова староукраїнська.

Січня 22. – Протестація від імені ректора Войцеха Мировського і братії Луцького єзуїтського колегіуму перед Луцьким ґродським урядом про неодноразові поруби селянами с. Романів лісу-запусту у їхньому с. Ботин 1648 р., "по*д* часъ инътє*р*рєкгнумъ и рєбєлии козацькоє".

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 17 – 18, акт 13. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 396. Анотація V.

Січня 22. – Маніфестація від імені Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про спустошення, заподіяні упродовж 1648 – 1649 рр. в його Олицькій, Крупській і Яблунській волостях козаками і татарами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 21 і зв., акт 17. Мова староукраїнська.

Січня 24. – Протестація Адама Ржищівського, власника частини с. Ржищів, перед Луцьким ґродським урядом про розграбування підданими 1648 р. "по*д* прєтє*к*сто*м* и ѡказиєю тоє выузъданоє своєволи коза*ц*коє" його ржищівського двору і спалення корчми під час його втечі від козаків до Польщі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 24 зв. – 25 зв., акт 23. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 396. Анотація VI.

Січня 24. – Маніфестація Лукаша Визґерда Заблоцького перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1648 р. у с. Заболотці його двору з усім майном і майновими документами, "кгды ѡповєдаючы*й*, уносєчы здоровьє своє пєрєдъ рєбєлълиєю козацькою в року [1648], правє по всємъ Волыню и инъдє*й* всюды по росъпрошєнъю войска польского сподъ Пилявєцъ шырячыхъсє..., до мєста Луцъка, нє могучы далє*й* пєрє*д* тымъ нєпрыятєлємъ нагълє наступълєнымъ у*й*ти, прыєхалъ и тамъ зосътавалъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 26 зв. – 27, акт 25. Мова староукраїнська.

Січня 24. – Протестація буського ґродського писаря Яна Іловського та його дружини перед Володимирським ґродським урядом про захоплення їхнього майна і спалення двору на хуторі Острівець поблизу м. Володимир "въ коза*ц*чыжъну близъко прошълую" підданими володимирського плебана ксьондза [Матеуша] Вишинського і замковими слугами (їхні прізвища подано).
Оповідання протестанта про те, "ижъ зъ Островъца въ тую жъ коза*ц*чижъну по*д*даныє нєкоторыє..., по*с*маковавъшы собє своволю козацъкую, зъ жонами, дє*т*ми и зо въсимъ домовъство*м* своимъ зъ козаками въ Украину пошли, дворъ на Островъцу спаливъшы и сила шкодъ починивъшы".

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 20 зв. – 21 зв., акт 24. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 392 – 394.

Січня 25. – Маніфестація від імені Лукаша Ольшанського перед Луцьким ґродським урядом про те, що 1648 р. в м. Клевань "нєяки*й*съ Тышикъ, пулъковьникъ Звягєлъски*й*, з гу*л*та*й*ство*м* до мєста Клєваня доброволънє впушъчоны*й*, спраты вшєлякиє рабовалъ, ѡ*д*накъ болъшє*й* нє бралъ, толъко пинєзи, золото, срєбро и стрєлъбу, инъшиє рєчы та*м* же*є* гдє были вцалє зоставуючи; которое то гульта*й*ство скоро до Олыки ѡдъвєрънуло, допєро жъ самыє мєшъчанє клєванъскиє... в склєпа*х* замъку Клєванъского вси спраты вырабовали и до сєбє побрали, и потомъ домы шляхєцъкиє и католицъкиє вылупи*в*шы, плю*д*ровали и бєзъ милосє*р*дя тыє слова, што разъ з натрасаня мовєчы: "нєха*й* и памєтъка лядъская нє будєтъ",

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 35 – 39 зв., акт 34. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 394 – 396.

шкодыли... Ажє и року близъко прошълого [1649], под часъ инъкурсии тоє нєшъчасноє ωрды в краи нашы, кгды ωбозъ нашъ зъ єго кор. мл. под Зборовомъ зоставал, державу пана протєстанътис, такъ Новый Став, яко и Новосюлки, кгды сє подданыє в замочъку Жуковъскимъ боронили, килка татаровъ пры штурмє забили, прєзъ ωгонъ фунъдытус знєсли».

Січня 26. – Тестамент Олександра Івановича Щеніївського, складений 5 січня 1649 р. у Тригірському монастирі, зокрема, про його поховання: "которое тило моє вєлєбныє их мл. ωйцовє законъники Тригорскиє, под Дєнєшами в пушъчи Трояновъской мєшъкаючиє, у манастырє при церкви Спаса стого з милости и побожъности своєє з мєнованою малжонъкою моєю Катєриною Вышъполского поховати мают". Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 29 зв.–31, акт 14. Мова староукраїнська.

Січня 26. – Маніфестація групи шляхти Волинського воєводства перед Луцьким ґродським урядом проти послів на сейм від цього воєводства, які мусили відзвітувати перед реляційним сеймиком воєводства через 2 тижні після закінчення роботи сейму [йдеться про сейм, що відбувся 22 листопада 1649 р. – 13 січня 1650 р.], але "ани сами зъєхали, и ани конъституцию сєйму тєпєрєшънєго на тотъ тєрминъ нє присълали и водлугъ звычаю до акътъ нє подали". Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 39 зв. – 40 зв., акт 35. Мова староукраїнська.

Січня 27. – Маніфестація Яна Малинського перед Луцьким ґродським урядом про втрату дружини, а також майна і документів, коли після розгрому польського війська поблизу м. Пилявці [вересень 1648 р.] козаки наздогнали його неподалік м. Кобрин. Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 43 – 44, акт 37. Мова староукраїнська.

Січня 27. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Олександра Миньковського на Олександра та інших Будоразьких, за яких він відбував військову службу, про зволікання з розрахунком з ним. При цьому Миньковський повідомив про свою участь 1649 р. у битві поблизу м. Зборів.
Повідомляється, що Олександр Будоразький обіцяв Олександру Миньковському за 3 місяці військової служби 24 польських золотих і півтори міри вівса, але не сплатив, бо той не повернув йому коня. Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 117 і зв., акт 373. Мова польська.

Січня 28. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою міщанина м. Осів золотаря Павла на міщанку м. Дубно слюсарку Васькову про неповернення її матір'ю наданих на зберігання під час "тривог козацьких" речей (олов'яного посуду, полотен, одягу і зброї).
Реєстр захоплених речей. Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 117 зв. – 118, акт 374. Мова польська.

Січня 29. – Маніфестація Вацлава Макарського перед Луцьким ґродським урядом про втрати 1649 р. майна і майнових документів, коли він "в ωбозє под Зборовом вєспол з инъшими их мл. паны ωбыватєлями воєводства Волынъского готов был здоровє за милую ωйчызну покладати", а також у своєму маєткові, який сплюндрували татари. Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 49 – 50, акт 44. Мова староукраїнська.

Січня 31. – Маніфестація Яна Шидловського перед Житомирським ґродським урядом про вбивство козаками його малолітніх дітей і знищення родинних та інших доручених йому шляхетських документів під час нападу козаків 1648 р. на м. Махнівка, а також зруйнування замку. Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 34 і зв., акт 18. Мова польська.

Січня 31. – Лист православної шляхти Волинського воєводства про обрання архімандрита Милецького монастиря Йосифа Чаплича [Шпановського] луцьким і острозьким єпископом. Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 82 і зв., акт 47. Мови староукраїнська і польська.

Січня 31. – Протестація від імені Андрія Жджарського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, заподіяні міщанами м. Олександрія і селянами з сіл Житин Малий і Заборо[в'я] у його селах Кустин і Пруски 1648 р. під час безкоролів'я і козацького наступу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 50 – 52 зв., акт 45. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 396. Анотація VII.

Лютого 1. – Тестамент Олени з Махаринських, у першому шлюбі Богданової Лишковської, а у другому – Миколаєвої Казновської, складений 19 грудня 1648 р. в Тригірському Пустинному монастирі, яка "уродивъшися въ вєрє хрєстиянской православъной цєркви восточной Кгрєцкой", заповідала поховати її "пристойнє водлугъ звичаю и цєрємониєй вєри нашой хрєстиянъской Кгрєцкой на мєйсцу свєтом в манастирє Пустинно-Тригорскимъ, за Дєнєшами в пушчи Трояновъской будучим при цєркви Спаса святого".
До Житомирського ґродського уряду тестамент подав чернець Тригірського монастиря Макарій Симонович, "которого подаючи, таковоє ѡповєданъє протєстуючис чинил, жє для нєбєзпєчєнъства ѡд нєприятєл Крижа Святого, такъ татаровъ, яко и рєбєлизантовъ козаков, вчаснє того тєстамєнту кгроду нинєшнєго подати нє могъ, тєпєр тєды подаючи за успокоєнєм ся того нєбєзпєчєнства".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 34–36 зв., акт 19. Мова староукраїнська. Опубл.: Ділова мова Волині і Наддніпрянщини... – С. 215 – 219.

Лютого 1. – Маніфестація Олександра і Регіни Жасковських перед Житомирським ґродським урядом про захоплення 1648 р. повсталими козаками їхнього майна, схованого в церкві Тригірського Пустинного монастиря, та знищення родинних майнових документів, зокрема, заставного запису Єремії Тиші Биковського на половину с. Соболівка.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 36 зв., акт 20. Мова польська.

Лютого 1. – Універсал короля Яна-Казимира від 19 січня 1650 р. про затвердження сеймом Зборівського мирного договору 1649 р., призначення київського воєводи Адама Киселя комісаром для його виконання та про дозвіл шляхті повертатися до своїх маєтків.
Цей універсал записано в актові книги Житомирського (ф. 13), Луцького (ф. 25) та Володимирського (ф. 28) ґродських судів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 36 зв. – 37 зв., акт 21 (запис від 1 лютого); Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 79 зв. – 81 зв., акт 46 (запис від 31 січня); Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 887 зв. – 888 зв., акт 676 (запис від 28 січня). Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 386 – 388; Пам'ятники... – Т. 2. – Отд. III. – С. 1 – 8.

Лютого 1. – Квит Яна Казновського, поручника корогви київського хоружого, королівського ротмістра Реміяна Єльця, про сплату ротмістром йому і всій корогві за чергову чверть 1649 р. затриманої платні.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 88 і зв., акт 50. Мова староукраїнська.

Лютого 1. – Протестація синдика Луцького домініканського монастиря, ксьондза Юрія Копиловського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, заподіяні луцьким міщанином Федором Липкою у монастирському маєткові, "кгды козаки року [1648] мсця сєпътємбра пєрвого дня до мєста туточного впали, зараз до них прыстал, а прыставъшы до всєго плюнъдрованя добръ шляхєцьких и духовъныхъ побудкою прычыною и прыводцєю был. А найбарзєй, самъ вєлє добр, прыбравшы до сєбє нємалую купу гултяєв, поплюндровал, гумна помолотилъ, ставы позловялъ, пасєки повыдєралъ, дворы попалил, и нєзносъныє шкоды почынилъ ... тєды и до маєтъности протєстанътовъ сєла Нового Ставу зъ гултяйствомъ до сєбє южъ прыбраным року того жъ [1648] розных часовъ, розных мисяцєй и днєй в сєнътєбрє, въ ѡктобрє, в новємъбрє нападываючы..., навєтъ и конъвєнътови самому протєстанътов тутъ в Луцьку будучому нє пєрєпусътил ... ѡвозгола нєзносъныє шкоды протєсътанътомъ почынилъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 54 – 57, акт 47. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 409. Анотація І.

Лютого 1. – Протестація синдика Луцького домініканського монастиря, ксьондза Юрія Копиловського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування селянами с. Пулганів монастирської пасіки в цьому селі 1648 р., коли ченці втекли до Польщі, і заподіяння цим збитків на суму 500 польських золотих.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 57 – 59, акт 48. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 409. Анотація II.

Лютого 1. – Протестація синдика Луцького домініканського монастиря, ксьондза Юрія Копиловського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, заподіяні 1648 р. селянами с. Боротин у монастирському маєткові – селах Новий Став і Верб'яїв.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 59 – 60 зв., акт 49. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 409. Анотація III.

Лютого 1. – Протестація синдика Луцького домініканського монастиря, ксьондза Юрія Копиловського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування 1648 р. селянами с. Пулганів монастирської пасіки на 300 вуликів у с. Новий Став і заподіяння цим збитків на 800 польських золотих.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 60 зв. – 62, акт 50. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 409. Анотація II.

Лютого 1. – Протестація Олександра Солтана Сульницького перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 1648 р. показаченими селянами його с. Мощаниця Мала в його ж маєткові, зокрема про закопання ними живцем 29 жовтня 1648 р. його підданого Трохима разом з жінкою і дочкою.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 62 – 63 зв., акт 51. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С.409. Анотація IV.

Лютого 1. – Протестація від імені Катерини Ґротовської перед Луцьким ґродським урядом про грабунки на 6 тис. польських золотих, заподіяні 1648 р. в її маєткові с. Довге селянами сіл Борисковичі і Полге [так у тексті; Довге?], які "на то умыслнє змовивъшы и козаками почынивъшы … и з козаками *ѡд* сєла до сєла *єждячы*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 67 зв. – 68 зв., акт 55. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 409. Анотація V.

Лютого 3. – Маніфестація від імені Андрія й Маріанни Чапличів [Шпановських] перед Володимирським ґродським урядом про спустошення 1649 р. маєтків Ковельської волості татарами й королівським військом.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 30 і зв., акт 30. Мова староукраїнська.

Лютого 4. – Привілей короля Яна-Казимира від 12 січня 1650 р. про надання овруцькому архімандритові Олександру Мокосію-Дениску архімандрії Жидичинського монастиря.

Ф. 25, оп. 1. спр. 264, арк. 91 – 92 зв., акт 53. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 4. – Протестація від імені Федора Трипольського перед Житомирським ґродським урядом проти міщан і бояр з м. Овруч і м. Норинськ (прізвища подано) про наїзд на с. Богданівщина і овруцький двір й захоплення його рухомого майна та родинних майнових документів.
У числі нападників були священик овруцької Воскресенської церкви Варфоломій Юшкевич, шляхетні Іван Бруяка і Федір Геєвський.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1. спр. 13, арк. 38 – 41 зв., акт 23. Мова польська.

Лютого 4. – Протестація від імені Федора Трипольського перед Житомирським ґродським урядом проти міщан м. Овруч і підданих Павла Ставецького з с. Черніговичі про повторний збройний наїзд 8 січня 1650 р. (вже після Зборівського мирного договору 1649 р.) на належні Трипольському села Богданівщина, Коцівщина, Клочки і Мамеч.
Видаючи себе за жовнірів, нападники вимагали з підданих стації, а самі їх грабували.
Перелік захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 42 – 43 зв., акт 25 Мова польська.

Лютого 4. – Лист короля Яна-Казимира від 20 січня 1650 р. до володимирського земського писаря Юрія Гораїна, волинського стольника Самуеля Долмата Ісайковського та Петра Гулевича з дорученням допомогти овруцькому архімандритові Олександру Мокосію-Дениску вступити у володіння наданою йому архімандрією Жидичинського монастиря.

Ф. 25, оп. 1,спр. 264, арк. 92 зв. – 93 зв., акт 54. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 4. – Привілей короля Яна-Казимира від 11 листопада 1649 р. про надання жовнірові Вацлаву Злотолинському за бойові заслуги половини с. Собичі Новгород-Сіверського повіту Чернігівського воєводства, яка залишилася вільною після смерті попередніх державців Яна і Августини Могильницьких.

Ф. 25, оп. 1,спр. 264, арк. 93 зв. – 94 зв., акт 55. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 5. – Протестація адміністратора жидичинської архімандрії, ігумена Жировицького монастиря Натанаеля Лозовицького, від себе та від імені митрополита київського, галицького і всієї Русі, архієпископа полоцького Антонія Селяви, перед Луцьким ґродським урядом про самовільний, без присутності королівських комісарів, вступ овруцького і жидичинського архімандрита Олександра Мокосія-Дениска у володіння архімандрією Жидичинського монастиря, наданою йому королем.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 72 – 74, акт 61. Мова староукраїнська.

Лютого 5. – Протестація Катерини Смиковської перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, заподіяні 1648 р. селянами с. Смиків у її смиківському маєткові "под часъ рєбєлълиєй козацькоє и побунтованю хлопъства…, на то умыслънє намовивъшыся и козаками почынившы".

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 76 зв. – 77 зв., акт 64. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 409. Анотація VI.

Лютого 5. – Протестація від імені Марцина Яневського, державця сіл Цепцевичі і Кидри Луцького повіту, перед Володимирським ґродським урядом проти війта, старців і всієї громади с. Сарни (дідич – кн. Чорторийський, державець – Раїна Корчевська), "ижъ мєнованыє хлопи з сєла Сарнъ в выузданой своєволи своєй нє устаючи", під час від'їзду Яневського перед наступом татар до м. Олика, наїхали збройно на двір і фільварок с. Цепцевичі та захопили його майно.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 31 зв. – 32, акт 32. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 409. Анотація VII.

Лютого 7. – Протестація Яна Гнатовського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, які 1648 р. піддані Костантого Порванецького – селяни с. Княгинин, "с помєнєными нєприятєли Короны Полскоє компанию принявшы", заподіяли у княгининському маєткові Гнатовського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 79 зв. – 81, акт 67. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 409. Анотація VIII.

Лютого 7. – Маніфестація Яна Гнатовського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення татарами 20 серпня 1649 р. у с. Вичолків його дружини, дітей, а також майна, при чому загинули і його майнові документи.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 81 і зв., акт 68. Мова староукраїнська.

Лютого 7. – Протестація Войцеха Жеґоти перед Луцьким ґродським урядом про захоплення 1648 р. показаченими селянами с. Дорогостаї, підданими Томаша й Зофії Сапег, його худоби в с. Корито ("удаючы сєбє за козаков и татаров").

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 82 – 83, акт 69. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 409. Анотація IX.

Лютого 7. – Маніфестація від імені Юзефа Глинки Вольського перед Луцьким ґродським урядом про загибель його майнових документів 1648 р., під час наступу козаків.

Ф. 25, оп. 1,спр. 265, арк. 84 – 85, акт 71. Мова староукраїнська.

Лютого 7. – Свідчення золочівського міщанина Стефана Орвата перед судом Дубнівського магістрату про затримання його державцею с. Ташки під час подорожі з м. Кременець до Києва та звільнення і повернення забраних речей після пред'явлення свідоцтва про свою благонадійність і непричетність до дій козаків.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 119, акт 377. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 397 – 398.

Лютого 8. – Ухвала реляційного сеймику Волинського воєводства від 7 лютого 1650 р. у м. Луцьк, який відбувся після шеститижневого сейму [22 листопада 1649 р. – 13 січня 1650 р.], зокрема про:

◈ затвердження збору подвійного подимного податку, ухваленого сеймом для оплати війська;

◈ визначення місцем збору подимного м. Луцьк і, через розорення воєводства, тільки за юраментами підданих;
◈ обрання поборцею подимного податку волинського хоружича Стефана Хрінницького з наданням йому звичайної винагороди згідно з коронним правом;
◈ зобов'язання поборці згідно з сеймовою конституцією доставити зібрані гроші на 5 березня в м. Люблін для виплати війську;
◈ надання дозволу ґродовим урядовцям брати за юраменти звичайну винагороду згідно з коронним правом.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Андрій Заленський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 99 і зв., акт 59. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 398 – 399.

Лютого 8. – Маніфестація Тибурція Злотницького і його дружини Ядвіги перед Луцьким ґродським урядом про втрату 1648 р. їхнього майна і майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 85 – 86, акт 72. Мова староукраїнська.

Лютого 9. – Протестація подружжя Веспасіяна і Катерини Беневських перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, заподіяні їм 1648 р. козаками і показаченими селянами орендованих у Ґабріеля Стемпковського сіл Кукли і Кам'яна Гора: "нєприятєлє Короны По*л*скоє, тоєстъ козаки и таtаровє, в нєдєлъ ки*л*ка на воєводъство Волынъскоє напа*д*шы, с которы*ми* и по*д*даныє єго м*л*. пана брасълa*в*ского … с поменєныхъ сєлъ комъпанию прыня*в*шы и козако*в* на поменєную д*є*р*жаву протє*с*тyючыхсє навє*д*шы, ро*з*ныє рєчы рухомыє, што ты*л*ко рєчою рухомою на*з*вати имєноватисє можєть, збожа ро*з*ныє, жа*д*ноє и намнє*й*шоє рєчы протє*с*танътo*м* нє зоставивъшы, мєжы сєбє розєбрали; дворы, млыны, ко*р*чъмы, ку*з*ни, ско*л* бы протє*с*танътє*с* пожыто*к* мєти мєли, попустошыли и *в*нивє*ц* ѡбє*р*нули", та про порушення Стемпковським умов оренди.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 91 зв. – 96, акт 78. Мова староукраїнська.

Лютого 9. – Протестація від імені Даніеля Єловицького перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 28 листопада 1649 р. у його маєткові с. Городище корогвою [Станіслава] Яницького, ротмістра у Яна Замойського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265 арк. 96 – 98 зв., акт 79. Мова староукраїнська.

Лютого 9. – Протестація Веспасіяна Беневського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, заподіяні 1648 р., після розгрому польського війська поблизу м. Пилявці, міщанами міст Колки і Чорторийськ у його с. Кукли.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 100 зв. – 102 зв., акт 81. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 409. Анотація X.

Лютого 9. – Маніфестація Олександра Дубницького перед Житомирським ґродським урядом про втрату 1648 р. своєї родини (дружини Барбари та дітей), а також рухомого майна й документів у м. Полонне, під час втечі перед наступом козаків.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 43 зв. – 44, акт 26. Мова польська.

Лютого 10. – Свідчення возного Мойзеша Неналтовського про надання 3 лютого 1650 р. Петронелі, удові Даніеля Голуба, в держання заставного маєтку її покійного чоловіка с. Кам'янка поблизу м. Корець, невдовзі після відходу козаків – "яко сє тылъко табо*р*счыжъна успокоила козацъкоя".

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 102 зв. – 103, акт 82. Мова староукраїнська.

Лютого 11. – Маніфестація від імені архімандрита Унівського і Четвертянського монастирів Теодосія Сосновського перед Луцьким ґродським урядом про розгром татарами 1649 р. Четвертнянського монастиря.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 106 – 107, акт 85. Мова староукраїнська.

Лютого 11. – Декрет суду Дубнівського магістрату в справі за скаргою міщанина м. Дубно єврея Леська, сина Гошія Гуза, на міщанина, солодовника Гарасима про привласнення семи з половиною мац пшениці, залишеної [1648 р.] матір'ю скаржника (на час суду покійною) в солодовні під час її втечі перед наступом козаків.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 122, акт 385. Мова польська.

Лютого 12 і після квітня 30. – Конституція шеститижневого сейму в м. Варшава від 22 листопада 1649 р., зокрема, про:
◈ визначення податків, спрямованих на оплату кварцяного війська;
◈ скасування всіх привілеїв і вольностей щодо звільнення від сплати податків та торговельних мит міст, містечок або окремих купців, навіть якщо їх затверджено сеймовими конституціями;
◈ заміну виставлення піхоти з вибранецьких волок податком у 60 золотих за кожного невиставленого вибранця;
◈ встановлення податку для забезпечення провіантом кварцяного війська – по копі збіжжя з кожного лану у всіх маєтках, що підлягали військовим стаціям і зимівлі;
◈ зобов'язання коронних гетьманів розміщувати якнайближче до України кварцяне військо, яке слід забезпечити на цьому сеймі надійними джерелами платні і провіанту. Влітку воно повинно бути в обозі, а взимку – на становиськах. Встановлено заборону розміщувати військо у віддалених від України волостях, а за самовільні становиська в них чи ґвалтовні витягання стацій жовніри відповідатимуть перед гетьманом або трибуналом і каратися на горло;
◈ призначення комісії, яка на 5 березня 1650 р. повинна прибути в м. Люблін і разом з коронним підскарбієм і депутатами від корогов виплатити належне жалування військовим частинам, що брали участь у Корсунській і Зборівській битвах, Збаразькій облозі, належали до Львівського, Замойського [йдеться про м. Замостя] і Кам'янецького формувань і становили гарнізон фортеці Кодак;
◈ заборону приватним особам без відповідних повноважень формувати військові підрозділи, що їх повинна оплачувати Річ Посполита. Ця заборона не поширювалася на право приватних осіб формувати військо, яке вони оплачували самі;
◈ заборону жовнірам, під загрозою втрати жалування, стягати на своїх становиськах стації більше ніж по 6 золотих із засвідченого поборовим квитом осілого лану. Починати збір стацій вони можуть лише з 1 січня. У дідичних шляхетських маєтках жовніри, під загрозою інфамії, не мали права вимагати ані стацій, ані найменших екзакцій;
◈ форму ратифікації Зборівського договору [текст цього пункту конституції ми наводимо цілком у перекладі з польської]: "Затвердження Декларації милості Нашої, наданої Війську Запорозькому. Оскільки згідно з Конституцією Щасливої Коронації Нашої було досягнуто заспокоєння запорозьких козаків, тому Декларацію милості Нашої, даної під Збором Війську Запорозькому, авторитетом нинішнього сейму, за згодою всіх станів, затверджуємо";
◈ призначення послів і комісарів та оформлення документів для проведення, разом з посередниками, з'їзду з метою укладення з Швецією вічного миру;
◈ надання гарнізонові у м. Кам'янець-Подільський такого самого статусу, як гарнізонові фортеці Кодак;
◈ нобілітацію, за вірну службу Речі Посполитій, запорозьких козаків Семена Забузького, Яська Ясноборського та Івана Ганжі;
◈ накладення на купців, коронних і іноземних, 60 тис. золотих донативи;
◈ призначення комісарів, які повинні упереджувати конфлікти між коронним кварцяним військом і Військом Запорозьким для збереження миру і наданої Війську Запорозькому декларації;
◈ звільнення м. Львів і його передмість на 10 років від податків, за винятком кварти і мита, і від жовнірських переходів; підтвердження

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 129 – 156 зв., акт 18 (запис від 12 лютого). Друкарський примірник з печаткою. Мова польська; ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 170 – 195 зв., акт 149 (запис після 30 квітня). Друкарський примірник. Мова польська. Опубл.: Volumina Legum. – Т. 4. – С. 127 –151.

наданих місту привілеїв; повернення місту грошей, взятих на військові потреби і виплату татарам;

◈ зобов'язання Волинського, Чернігівського, Подільського, Брацлавського, Київського і Белзького воєводств і земель Руського воєводства сплатити ретенти з податків за 1642, 1643, 1646 і 1647 роки;

◈ заява шляхти Київського воєводства про згоду сплатити подвійний подимний податок, але тільки після повернення у свої маєтки. Реляційний сеймик воєводства призначено на 21 лютого 1650 р. у м. Житомир;

◈ заява шляхти Волинського воєводства про згоду сплатити подвійний подимний податок, незважаючи на заподіяні спустошення. Реляційний сеймик призначено на 7 лютого 1650 р. у м. Луцьк;

◈ заява шляхти Брацлавського воєводства про згоду сплатити подимний податок на тих самих умовах, що й Київське воєводство. Реляційний сеймик воєводства призначено на кінець лютого 1650 р. у м. Володимир;

◈ заява шляхти Чернігівського воєводства про згоду сплатити подимний податок на тих самих умовах, що й Київське воєводство, і разом з ним провести власний воєводський сеймик наприкінці лютого 1650 р. у м. Житомир;

◈ зобов'язання воєводських поборців доставити зібрані гроші на 5 березня 1650 р. у м. Люблін.

Лютого 12. – Реляція возного Прокопа Гоголевича перед Луцьким ґродським урядом про вручення смідинському державці Андрієві Фірлею одного позову до Головного люблінського трибуналу і двох позовів до Луцького ґродського суду у справах щодо розграбування і спалення 1648 р. міщанами і селянами його Мосорської волості двору Андрія Вітонізького у с. Вітоніж та викочення його підданих.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 113 зв. – 115, акт 91. Мова староукраїнська.

Лютого 14. – Протестація від імені архімандрита Йозефа Чаплича [Шпановського] і братії Милецького монастиря перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки на 2 тис. польських золотих, заподіяні у листопаді 1649 – січні 1650 р. корогвою ротмістра Павла Корицького у монастирському с. Пісочне.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 118 – 123 зв., акт 95. Мова староукраїнська.

Лютого 14. – Маніфестація від імені Юрія Бережницького перед Луцьким ґродським урядом про втрату майна і майнових документів 1648 р., а також 1649 р. поблизу м. Зборів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 124 зв. – 125, акт 98. Мова староукраїнська.

Лютого 14. – Маніфестація від імені Маріанни [Ушак] Куликовської перед Луцьким ґродським урядом про спалення її двору в маєткові Тростянець, що коштував 10 тис. золотих, розорення мурованої церкви, в якій було сховано її документи, та про захоплення у Остро-Четвертнянському жіночому монастирі майна Марини [Ушак] Куликовської, що його вчинили "по*д* ча*с* взятя звытязтва пр*е*з *я*вныхъ вс*ей* Коронѣ здра*з*цовъ и татаро*в*, а меновитє року [1648], ты*еж* гу*л*тяи и вла*с*ныє по*д*даныє, такъ самоє прот*е*стуючоє, яко и сус*ед*скоє".

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 125 – 126, акт 99. Мова староукраїнська.

Лютого 14. – Реляція возного Валентого Павловського перед Луцьким ґродським урядом про арешт у Луцькому Братському Хрестовоздвиженському монастирі залишених там на схов скринь з речами колишнього луцького ландвійта Федора Липки та Стефана Столяра, обвинувачених ректором Войцехом Мировським і братією Луцького єзуїтського колегіуму у розграбуванні їхнього майна під час захоплення 1648 р. козаками м. Луцьк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 128 і зв., акт 101. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 400 – 401.

Лютого 14. – Маніфестація Станіслава Білинського перед Луцьким ґродським урядом про втрату 1648 р. майна і майнових документів, коли козаки наздогнали його у с. Ржищів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 129 і зв., акт 102. Мова староукраїнська.

Лютого 14. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою дубнівського міщанина Греська Рожанського на Івана Крутка та його дружину про привласнення 6 бочок і 7 відер питного меду, який вони вишинкували козакам, а гроші забрали собі.
Повідомлено, що, рятуючись від козацького наступу на м. Дубно, позивач втік до Польщі.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 122 зв. – 123, акт 387. Мова польська.

Лютого 15. – Лист короля Яна-Казимира від 24 січня 1650 р. про підтвердження прав і привілеїв Києво-Печерського монастиря.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 157 – 158, акт 79. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 15. – Протестація Гельжбети Бронницької перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, заподіяні селянами с. Бронники, підданими Данила і Олександра [Гавсовичів] Шостаковських, у її бронницькому маєткові 1648 р. під час втечі скаржниці до Польщі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 129 зв. – 132 зв., акт 103. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 409. Анотація XI.

Лютого 15. – Протестація Андрія Длотовського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування і спалення селянами с. Охматків, підданими Романа Загоровського, 1648 р. його двору і заподіяння шкоди на 2 тис. польських золотих.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 145 зв. – 146, акт 107. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 410. Анотація XII.

Лютого 15. – Протестація від імені Прендоти Пчолки Вільчопольського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування селянами з сіл Малів і Охмат[к]ів його маєтку у с. Більче, "на то умыслнє змовившыся и козаками почынившы", 1648 р. під час його втечі до Польщі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 147 – 149, акт 109. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 410. Анотація XIII.

Лютого 15. – Протестація від імені Петра Пашинського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, заподіяні Прокопом Любенецьким зі спільниками у його с. Угли в грудні 1648 р. (нападали й на сусідські маєтки), коли козаки вже повернулися з Волині на Україну.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 149 – 150 зв., акт 110. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 410. Анотація XIV.

Лютого 16. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою дубнівського міщанина Матіяша Драгана на жителів с. Іванне Федора Ворону і Грицька Тарасового, які, покозачившись, ходили з козаками на грабунки і захопили в його будинку 3 маци житнього борошна.
Суд, беручи до уваги визнання позваними своєї вини і те, що вони брали борошно за наказом козаків, присудив винуватцям повернути його позивачеві упродовж 14 днів.
В акті повідомлено, що напередодні наступу козаків сам Матіяш з дружиною втік з м. Дубно.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 123 і зв., акт 388. Мова польська.

Лютого 16. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою дубнівського міщанина Матіяша Драгана на Зінька Лопавського і Трохима Гончара, які під час нападу козаків на м. Дубно покозачилися і захопили у позивача кабана.
Суд, беручи до уваги, що позвані визнали свою вину і забрали кабана за наказом козаків, присудив винуватцям відшкодувати позивачеві гроші упродовж 14 днів.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 123 зв., акт 389. Мова польська.

Лютого 17. – Маніфестація володимирського реєнта Григорія Стрільбицького перед Володимирським ґродським урядом про порядок зберігання актових книг Володимирського земського суду у попередні роки, "якож и ѡстатныє роки зємскиє володимєрскиє Святотрєкролскиє в

Ф. 28, 1, спр. 86, арк. 45 зв., акт 47. Мова староукраїнська.

року [1647] скончивши и интроликговавши тыє вси книги зємъскиє володимєрскиє в скрыню вєликую, а в другую, мєншую, порядне зложивши, колодками позамыкавши и пєчатю зємъскою володимєрскою запєчатовавши, при бытности выжєй мєнованого зошлого єго мл. пана писара зємъского володимєрского до цєркве катєдралноє володимєрскоє запровадивши, там на мєстцу звычайномъ, гдє и пєред тым бывали, зоставил, а потом кгды козаки до Володимєра пришли и в помєнєной цєркве катєдралной володимєрской были помєнєныє скрыни, в которых книги были, поωдбивали книги и продукта пороскидали, а иншыє пошарпали, гдє потом нє вєдати кто и якая ωсоба тыє книги в скрыню ωдну повкидал, а другоє мєншоє скрыни и нє маєшъ".

Лютого 17. – Маніфестація володимирського земського писаря Юрія Гораїна перед Володимирським ґродським урядом про незадовільний стан зберігання книг Володимирського земського суду, "которыє жє застал ωтвартыє и єсчє по своєволи козацкой, яко дал ω томъ сам панъ Грєгорый Стрєлбицкий справу (которому яко рєєнътови по отъцєссумъ писара вєдати [...]єрєрат) ажъ до того часу ани замъкнєныє, ани запєчатованыє ... зостаючиє. Про то салвуючи свою у их мл. пановъ брати чуйност ... єго мл. панъ писар пану Стрєлбицкому ..., абы тыє книги болшє в таком нє былы нєпорядку, алє водлугъ звычаю скрыня трыма колодками замъкнєная и пєчатьми ωного запєчатованая была".

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 45 і зв., акт 46. Мова староукраїнська.

Лютого 18. – Універсал київського воєводи Адама Киселя від 7 лютого 1650 р. до шляхти Київського й Чернігівського воєводств про підтвердження скликання об'єднаного реляційного сеймику обох воєводств на кінець лютого та про скасування видрукуваної декларації Київського воєводства щодо скликання сеймику 21 лютого.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 44 зв., акт 27. Мова польська.

Лютого 18. – Протестація Петра Загоровського перед Володимирським ґродським урядом про спустошення його маєтків Острівець і Колмовичі жовнірами з корогви кн. Дмитра Вишневецького, що призвело до відходу підданих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 47 зв. – 49 зв., акт 49. Мова староукраїнська.

Лютого 18. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою міщанина м. Дубно єврея Шапсая, сина Козла, на міщанина Павла Свищовського щодо відмови повернути заставу швагра скаржника – Гумпрахта Бриндзи (на час суду покійного).
Свідчення свідків про те, що речі (заставу) викопали і забрали козаки.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 125 і зв., акт 394. Мова польська.

Лютого 19. – Тестамент Самуеля Сокора, складений 10 грудня 1648 р. у с. Нове Поле, який "хрещеним будучи в православній вірі святій християнській апостольській Церкви Східної від Єрусалиму", заповідав поховати його тільки у власному маєткові в замку дідичного містечка Милогородище над р. Сож у фундованій ним церкві Успення Діви Марії.
До Житомирського ґродського уряду тестамент подано у виписі з книг каптурового суду Ошмянського повіту Віленського воєводства.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 45 – 48 зв., акт 28. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 21. – Протестація братів Остафія, Олександра, Йосифа, Павла і Андрія Трипольських перед Житомирським ґродським урядом проти ченців та намісника Овруцького Заручайського Успенського монастиря Антонія Горбачевського про неповернення різного рухомого майна, дорученого їм на зберігання перед наступом козаків 1648 р., після поразки коронного війська поблизу м. Корсунь.
Реєстри захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 49 зв. – 50 зв., акт 30. Мова староукраїнська.

Лютого 21. – Протестація братів Остафія, Олександра, Йосифа, Павла й Андрія Трипольських та їхньої матері Федори з Ставецьких Трипольської перед Житомирським ґродським урядом проти міщан міст Овруч, Норинськ і Кли[н]ець, бояр і підданих з сіл Заставичі і Острів, належних до Овруцького замку, про збройний напад на с. Лукішки та спустошення двору.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 50 зв. – 52 зв., акт 31. Мова староукраїнська.

Лютого 22. – Протестація королівського секретаря, чернігівського граничного коморника, учасника посольства до гетьмана Богдана Хмельницького – Прокопа Верещаки, перед Луцьким ґродським урядом про відібрання у нього 1648 р. Києво-Печерським монастирем сіл Романів Міст, Бурковець і Горбовичі, наданих йому київським митрополитом Петром Могилою.
Реєстр привласненого монастирем майна (вказано, зокрема, ціни на продовольство у Києві восени 1648 р.), опис знущань над ним членів монастирського капітулу та загальний опис його бурхливої долі 1648 р. Верещаку було заарештовано 1648 р. і за наказом Богдана Хмельницького відправлено в Києво-Софійський монастир.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 175 – 180 зв., акт 125. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 402 – 408.

Лютого 22. – Протестація від імені кн. Владислава-Домініка Заславського перед Луцьким ґродським урядом про знехтування Юзефом Тризною права подання на києво-печерську архімандрію, яке Заславський одержав у спадщину від кн. Острозьких, та про незаконне одержання Тризною посади архімандрита і опанування маєтками Києво-Печерського монастиря, зокрема селами Городок і Обарів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 182 зв. – 183, акт 128. Мова староукраїнська.

Лютого 22. – Протестація від імені Ґабріеля Стемпковського перед Луцьким ґродським урядом про втрату майнових документів внаслідок дій його повіреного у справах з 1647 р., реєнта Володимирської ґродської канцелярії Павла Тетері, який 1648 р. приєднався до козаків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 184 зв. – 185 зв., акт 130. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 401 – 402.

Лютого 23. – Диплом короля Яна-Казимира і сейму від 12 січня 1650 р., наданий на основі Зборівського договору 1649 р., про підтвердження прав і вольностей християн православного віросповідання у Речі Посполитій.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 180 – 183 зв., акт 94. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 370 – 377.

Лютого 23. – Маніфестація Міхала Верховського, від себе та від імені своїх братів, перед Луцьким ґродським урядом про втрату сімейних майнових документів під час загибелі поблизу м. Зборів їхнього батька Стефана Верховського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 192 – 193, акт 138. Мова староукраїнська.

Лютого 23. – Декрет суду Дубнівського маґістрату у справі за скаргою міщанина м. Дубно єврея Зискеля Йоськовича про порушення міщанином Миськом Симоненею мирової угоди щодо розрахунку за шкури, захоплені з двору Зискеля під час козаччини.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 125 зв. – 126, акт 396. Мова польська.

Лютого 25. – Протестація Олександра Хребтовича від свого імені, а також своєї піврічної племінниці Євфрозини Хребтович, перед Луцьким ґродським урядом про смерть 13 лютого 1650 р. його брата, а її батька – київського стольника Владислава Хребтовича від ран, заподіяних йому 27 листопада 1649 р. під час організованого овруцьким старостою, ротмістром Київського воєводства Владиславом Немиричем наїзду на м. Олевськ, до якого Владислав Хребтович прибув для похорону свого тестя – Олександра Немирича, “зошълого през замордованє ѡкрутъноє рєбєлизанътов гултайства хлопъского”, та для забезпечення спадкових

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 213 зв. – 220, акт 155. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 410. Анотація XV.

прав своєї малолітньої доньки на м. Олевськ і належні до нього села. Крім Владислава Немирича, обвинувачення у наїзді і вбивстві було пред'явлено жовнірам його власної корогви, овруцькому підстарості Яну Бруяці, "перед тымъ пулковникови буръды выузданоє, рєбєллии козацъкоє, в старосътвє єго мл. Овруцъким будучымъ", турівському сотнику Семену Проскуреняті і його сотні, рукодайному слузі овруцького старости Гордію Волошину, олевському сотнику Турчину і його сотні, сущанському сотнику Уласу Бобровнику і його сотні, отаману Веремію, осавулу Івану Біді, Івану Хаєцькому, Криві з Кайчі, осавулу Васькові Рублію, овруцькому шляхтичу Мартину та іншим особам.
Реляція возного Миколая Поневиського про огляд тіла покійного і обволання у м. Луцьк його вбивць.

Лютого 25. – Протестація Йосифа Тризни, архімандрита Києво-Печерського монастиря, перед Володимирським ґродським урядом про спустошення монастирського маєтку с. Городок з присілком Обарів жовнірами волоської корогви на чолі з ротмістром Петром Корицьким, що призвело до відходу підданих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 57 зв. – 60, акт 57. Мова староукраїнська.

Лютого 25. – Маніфестація Зузанни Костантової Напольської перед Володимирським ґродським урядом про вбивство її першого чоловіка – Бенедикта Костюшковича, розграбування майна й знищення документів козаками і татарами під час переховування в Туропинському лісі та спалення двору в с. Хоболтова.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 61 зв. – 62 зв., акт 59. Мова староукраїнська.

Лютого 26. – Маніфестація Павла Бутовича перед Житомирським ґродським урядом про втрату родинних майнових документів у таборах поблизу міст Корсунь і Пилявці, зокрема, квитів на сплачений подимний податок з маєтків Брусилівської та Кочерівської волостей.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 54 зв. – 55, акт 34. Мова польська.

Лютого 26. – Маніфестація від імені Катерини Янової Остророг перед Луцьким ґродським урядом про загибель її майна і майнових документів, коли козаки 1648 р. розгромили її замок у с. Шклинь та двір у с. Мислині.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 230 – 231, акт 166. Мова староукраїнська.

Лютого 26. – Маніфестація шляхтича Чернігівського воєводства Криштофа Силича перед Луцьким ґродським урядом про втрату 1648 р. дружини, дітей, а також майна і майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 232 – 233, акт 168. Мова староукраїнська.

Лютого 28. – Запис від імені маршалка реляційного сеймику Київського воєводства, житомирського старости Криштофа Тишкевича до книг Житомирського ґродського суду про спільну згоду шляхетства перенести на 7 березня подальшу роботу сеймику.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 55 і зв., акт 35. Мова польська.

Лютого 28. – Реєстр шкод, заподіяних у лютому 1650 р. корогвою ротмістра Криштофа Корицького у маєткові луцького біскупства с. Садів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 186 – 191 зв., акт 96. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 28. – Свідчення єврея з м. Дубно Лейзора, сина покійного Гуза, перед судом Дубнівського магістрату про відшкодування йому міщанином Андрієм Придатковичем вартості корит і хмелю, забраних з солодовні Лейзора під час козаччини до своєї солодовні.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 129, акт 407. Мова польська.

Березня 1. – Маніфестація Івана Кевлича [Бражинського] перед Житомирським ґродським урядом про втрату майнових документів, що перебували з ним [1648 р.] у військовому таборі поблизу м. Пилявці під час захоплення Кевлича у татарський полон.
Перелік втрачених документів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 63 зв. – 65 зв., акт 40. Мова польська.

Березня 1. – Протестація Реміяна Єльця перед Житомирським ґродським урядом проти міщан м. Ворсівка і селян с. Ходорів, підданих Яна Ярмолинського (прізвища подано), за збройні наїзди на маєтки Єльця – містечко Городище і села Малин та Реміянівку (починаючи з літа 1648 р. і до весни 1650 р., навіть після Зборівського миру 1649 р.), вбивство двох його слуг, захоплення рухомого майна, знищення рудень, млинів і фільварків, спалення майнових документів, що зберігалися у Городиському замку, захоплення замкового арсеналу й осквернення костелу.
Перелік захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 66 – 68 зв., акт 42. Мова польська.

Березня 1. – Протестація Реміяна Єльця перед Житомирським ґродським урядом проти Павла Підліського, шепелицького урядника ігумена Київського Пустинно-Миколаївського монастиря Ісайї Козловського та підданих з с. Шепеличі, які, видаючи себе за козаків, здійснили збройний наїзд на с. Павловичі, мордували місцевого отамана, вимагаючи відомостей про сховане майно, знищили й розграбували його двір.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 68 зв. – 69 зв., акт 43. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 431. Анотація І.

Березня 1. – Протестація Реміяна Єльця перед Житомирським ґродським урядом проти Каспера Ореховського, який разом із зібраним ним загоном, видаючи себе за жовнірів, по дорозі на сеймик до м. Житомир напав на маєток протестанта с. Ліпляни і, вимагаючи стацій, пограбував підданих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 69 зв. – 70, акт 44. Мова польська.

Березня 1. – Протестація Реміяна Єльця перед Житомирським ґродським урядом проти Івана Домановського, урядника Адама Киселя, та підданих з сіл Веприн і Кухарі (прізвища подано) про наїзд на маєток Єльця – Любовичі, вбивство підданого Стефана Москаленка та захоплення рухомого майна.
Перелік захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 70 зв. – 71, акт 45. Мова польська.

Березня 1. – Протестація Станіслава Яблонського, старшого шпитального луцького шпиталю св. Лазаря, перед Луцьким ґродським урядом про захоплення у вересні 1649 р. Станіславом Чаєвським, товаришем з корогви ротмістра Станіслава Ґурського, належного шпиталеві будинку для свого становиська і заподіяння у ньому збитків на 115 польських золотих і 15 грошів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 278 – 279 зв., акт 215. Мова староукраїнська.

Березня 1. – Протестація від імені Олександра Блендовського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою королівського ротмістра Киліяна Вільгорського з грудня 1649 р. до лютого 1650 р. у селах Завидів і Деречин, що перебували у нього в держанні.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 287 – 291 зв., акт 226. Мова староукраїнська.

Березня 1. – Протестація від імені спадкоємців Станіслава Даниловича перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвами полковника Криштофа Корицького та ротмістрів Станіслава Ґурського, Вольського і [Андрія] Русиновського у липні 1649 р. у їхній Коблинській волості.
Судова присяга підданих з містечка Коблин і сіл Коблинської волості на засвідчення заподіяних грабунків і насильств.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 296 зв. – 304, акт 231. Мова староукраїнська.

Березня 1. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі про встановлення власника коня, якого Роман Карпович, підданий з с. Тороканів, впізнав як свого на торзі в м. Дубно у корецького міщанина Савки Новака.
Зі слів Романа, коня забрали козаки, які 1649 р. проходили разом з Богданом Хмельницьким.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 129 зв., акт 409. Мова польська.

Березня 2. – Протестація Криштофа Омецинського перед Житомирським ґродським урядом про втрату 1648 р. свого майна, в т. ч. документів, у м. Костянтинів Старий під час втечі перед наступом козаків й татар.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 146 – 147, акт 114. Мова польська.

Березня 2. – Протестація Єви Миколаєвої Вілямовської перед Житомирським ґродським урядом про втрату родинних майнових документів, у т. ч. на осадження с. Соснівка (надано Владиславом-Домініком Заславським), які були при її покійному чоловікові Миколаєві Вілямовському в таборі поблизу м. Пилявці.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 71 зв. – 72, акт 47. Мова польська.

Березня 2. – Протестація Єви Миколаєвої Вілямовської перед Житомирським ґродським урядом проти Андрія Русиновського, який, служачи під однією корогвою з її покійним чоловіком Миколаєм Вілямовським, після смерті того привласнив його майно (перелік додано).

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 72 і зв., акт 48. Мова польська.

Березня 2. – Протестація Марцина Гулькевича перед Житомирським ґродським урядом проти архімандрита Києво-Печерського монастиря Йосифа Тризни з капітулом про збройний наїзд 1649 р. козаків, разом з якими були о. Костантий Негребецький, о. Меркурій та інші, на дім Гулькевича в м. Радомисль, ув'язнення його у Радомисльському замку та привласнення майна, з яким він повернувся додому після Зборівського миру 1649 р. з козаками.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 74 зв. – 76 зв., акт 51. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 431. Анотація II.

Березня 2. – Протестація від імені капітулу Луцької біскупської кафедри перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні у січні 1650 р. корогвою Криштофа Корицького, ротмістра кн. Владислава-Домініка Заславського, у селах Садів й Смолигів з присілками.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 331 зв. – 334 зв., акт 266. Мова староукраїнська.

Березня 3. – Протестація Захаріяша Андрушевича та його дружини Марини перед Житомирським ґродським урядом про знищення козаками у м. Костянтинів разом з різним домашнім майном їхніх родинних майнових документів, зокрема, на право володіння с. Тенка.
Вступ до протестації – описання дій козаків після поразок коронного війська поблизу Жовтих Вод, Корсуня й Пилявців.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 77 зв. – 79, акт 53. Мова польська.

Березня 3. – Привілей короля Яна-Казимира від 6 лютого 1650 р. милецькому архімандритові Йосифу Чапличу [Шпановському] на Луцько-Острозьку православну єпископську кафедру.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 196 – 197 зв., акт 100. Мови староукраїнська і польська.

Березня 3. – Маніфестація поборці Волинського воєводства Стефана Хріницького перед Луцьким ґродським урядом про недобір у воєводстві подвійного подимного податку, встановленого конституцією шеститижневого сейму від 22 листопада 1649 р. й ухваленого реляційним сеймиком у м. Луцьк 7 лютого 1650 р., внаслідок несплати його частиною шляхти та відмову тих, хто все-таки сплатив податок, дозволити йому перевірити справжній стан димів у їхніх маєтках, а також про свій від'їзд з Луцька до Любліна для здачі зібраних грошей "до Скаръбу Рєчы Посъполитоє альбо на Комисию Любєлъскую для заплаты войску".

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 380 – 381 зв., акт 327. Мова староукраїнська.

Березня 3. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Яна Маґнушовського на Яна Жоленського про неповернення місюрки, позиченої йому при відході з-під м. Пилявці.
Під час слідства Ян Жоленський розповів, що цей шолом у Дубні "козаки з іншими речами взяли".

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 129 зв., акт 410. Мова польська.

Березня 5. – Протестація від імені Андрія Чаплича [Шпановського] перед Луцьким ґродським судом про незаконні дії Теодора Соловицького, суколектора поборці Волинського воєводства Стефана Хріницького,

який, незважаючи на спустошення 1648 – 1649 рр., вимагав сплати подвійного подимного податку за старими квитами "з маєтностьки ... дедичъноє Берєсъка и инных присєлковъ". Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 407 зв. – 409, акт 355. Мова староукраїнська.

Березня 5. – Судова присяга підданих милецького архімандрита, луцького і острозького єпископа Йосифа Чаплича [Шпановського], перед Луцьким ґродським судом про грабунки і насильства, заподіяні у с. Пісочне корогвою Павла Корицького. Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 420 – 421 зв., акт 368. Мова староукраїнська.

Березня 5. – Маніфестація від імені Якуба Острожецького перед Луцьким ґродським судом про позику 1648 р. 500 польських золотих рівненському війту Ярошу Самчовському під заставу його двору в передмісті м. Рівне та про загибель війта і всіх документів при взятті 1649 р. міста спочатку козаками, а потім татарами. Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 430 – 431, акт 378. Мова староукраїнська.

Березня 5. – Протестація від імені ксьондза Миколая-Олександра Рамулта перед Луцьким ґродським судом про захоплення у березні 1649 р. слугами і челяддю Станіслава Ґурського, ротмістра кн. Владислава-Домініка Заславського, 10 волів, 10 баранів і 1 яловиці вартістю в 242 польських золотих у маєткові острозького костелу с. Людчин. Ф. 25, спр. 265,арк. 435 – 436, акт 382. Мова староукраїнська.

Березня 5. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на розгляд Головного люблінського трибуналу справи щодо накладення баніції на міщан м. Кашовґрод євреїв Лейба Маєровича, Шмойла Песаховича, Юська Перховича, Іцка Абрамовича і Якуба Маєровича за неявку в суд у справі про несплату позичених ними 1648 р. в Олександра Пируського 446 польських золотих. Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 51 зв. – 53 зв., акт 24. Мова староукраїнська.

Березня 7. – Маніфестація Романа Колодинського перед Житомирським ґродським урядом про знищення козаками в м. Черняхів родинних майнових документів під час його втечі 1648 р. до Польщі.
Згадка про знищення козаками [житомирських ґродських] книг. Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 81 і зв., акт 55. Мова польська.

Березня 7. – Протестація Яна Святського перед Житомирським ґродським урядом проти повсталих міщан м. Овруч, які вбили 1649 р. його батька Щасного Святського. Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 81 зв. – 82, акт 56. Мова польська.

Березня 7. – Ухвала об'єднаного реляційного сеймику Київського і Чернігівського воєводств від 7 березня 1650 р. в м. Житомир, що відбувся після шеститижневого сейму [почався 22 листопада 1649 р.], зокрема, про:

◈ обрання київського скарбника Даніеля-Юрія Воронича поборцею ухваленого сеймом подвійного подимного податку від Київського воєводства, а новгород-сіверського земського підсудка Петра Хоревського поборцею цього податку з Чернігівського воєводства;

◈ визначення умов його збору у кожному воєводстві та представлення на 21 червня зібраних грошей до коронного скарбу;

◈ обрання 11 комісарів для стягнення ретент з чопового, подимного і склепового податків минулих років та про призначення з зібраних ретент 4 тис. золотих київському підкоморію Юрію Немиричу та 3 тис. золотих київському воєводі Адаму Киселю для відшкодування витрат на спорядження ними під м. Зборів двох корогов;

◈ додатковий збір однократного подимного податку з Київського воєводства та подвійного – з Чернігівського, для оплати існуючих та сформування й оплати нових повітових корогов: 5 – для Київського і 3 – для Чернігівського воєводств, про підпорядкування всіх 8 повітових ко-

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 28 і зв., 29 зв., акт 18; спр. 13, арк. 82 – 84 зв., акт 57. Мова польська. Опубл.: АЮЗР.– Ч. III. – Т. 4. – С. 410 – 416.

рогов обох воєводств київському воєводі і генералу, сторожу спокою і генеральному комісару України Адаму Киселю, про норми оплати та про місця розташування корогов, які мають, разом із Військом Запорозьким, придушувати виступи непокірних селян;
◈ обрання поборцею додаткового однократного подимного з Київського воєводства того самого Даніеля-Юрія Воронича, який мав зібрати цей податок і з м. Київ, хоча це місто й звільнено від сплати податків, та про обрання поборцею додаткового подвійного подимного податку з Чернігівського воєводства чернігівського земського підсудка Якуба Войну Оранського;
◈ обрання для ревізії житомирських ґродських книг королівського дворянина Людвіка Ворошила і київського граничного коморника Миколая Тачавецького, та про обрання для ревізії овруцьких ґродських книг Яна Кевлича і граничного коморника Андрія Говажевського.
До Житомирського ґродського уряду ухвалу подали: маршалок сеймику Київського воєводства Криштоф Тишкевич; маршалок сеймику Чернігівського воєводства Прокіп Верещака.

Березня 7. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським судом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою поморського воєводи Людвіка Ваєра 28 лютого 1650 р. у його містечку Крупа.
Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 467 зв. – 470, акт 419. Мова староукраїнська.

Березня 7. – Маніфестація Гелени Насиловської перед Луцьким ґродським судом про безуспішні пошуки майнових документів її покійного першого чоловіка Флоріяна Стемпковського, які зникли у 1648 – 1649 роках.
Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 490 зв. – 491 зв., акт 440. Мова староукраїнська.

Березня 7. – Маніфестація від імені Петронели Несвіцької перед Луцьким ґродським судом про загибель 1648 р. її майна і майнових документів, коли вона з дітьми ледве врятувалися втечею від козаків.
Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 492 зв. – 493, акт 442. Мова староукраїнська.

Березня 7. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою єврея Лейзора, сина Гошія Гуза, на Лавріна Садівничого про захоплення пшениці і солодів з солодовні скаржника під час козаччини, та опитування свідків в цій справі.
Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 130 і зв., акт 412. Мова польська.

Березня 8. – Маніфестація Зофії з Бліжковських Скавінської перед Житомирським ґродським урядом про вбивство 1648 р. її чоловіка Яна Скавінського під час нападу козаків на с. Любарці поблизу с. Ксаверів, розграбування двору та знищення родинних майнових документів.
Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 87 і зв., акт 61. Мова польська.

Березня 8. – Протестація перед Луцьким ґродським судом колишнього урядника маєтків Жидичинського монастиря Миколая Шантира, який після боїв з козаками поблизу м. Домбровиця повернувся з корогвою волинського ловчого Андрія Кашовського з Литви на Волинь, про безпідставність обвинувачень його адміністратором жидичинської архімандрії ігуменом Жировицького монастиря Натанаелем Лозовицьким у заподіянні збитків Жидичинському монастиреві.
Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 517 зв. – 519 зв., акт 471. Мова староукраїнська.

Березня 8. – Маніфестація Павла Зюлковского перед Луцьким ґродським судом про загибель 1648 р., "кгды во*й*ско розгро*м*лєно сподъ Пилявєцъ усътупило наза*д*", його батька та втрату майна і документів.
Ф. 25, спр. 265, арк. 524 зв. – 526, акт 477. Мова староукраїнська.

Березня 8. – Запис угоди між дубнівським передміщанином Скобелкою з с. Сурмичі та вдовою Грицьковою Жорнівчихою у книгах Дубнівського

магістрату від 4 грудня 1649 р. стосовно опіки над майном її покійного чоловіка, в т. ч. над частинами його синів Данила і Павла, які перебували в татарському полоні.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 131 і зв. акт 415. Мова польська.

Березня 9. – Маніфестація Петра Залеського, поручника корогви [кн. Домініка-Владислава Заславського], та його дружини Зофії перед Житомирським ґродським урядом щодо захоплення 1648 р. козаками й повсталими міщанами всього їхнього майна в м. Корнин, у т. ч. родинних майнових документів, зокрема на м. Корнин, села Клітище і Копана, поранення й ув'язнення Залеського.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 90 – 91, акт 66. Мова польська.

Березня 9. – Маніфестація Марцина Омецинського та його дружини Настазії з Щеніївских перед Житомирським ґродським урядом про наступ 1648 р. козаків і татар на м. Костянтинів Старий і захоплення їхнього майна, в т. ч. родинних майнових документів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 95 – 96, акт 70. Мова польська.

Березня 9. – Маніфестація братів Миколая, Остапа, Федора і Ґабріеля Зубрів та їх сестер Марини й Катерини перед Житомирським ґродським урядом про вбивство козаками 24 серпня 1648 р. їхніх батьків у заставному с. Ґута (Закриниччя), розграбування і спалення двору.
При цьому згоріли родинні майнові документи.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 99 і зв., акт 75. Мова польська.

Березня 9. – Протестація Федора Фонтана перед Житомирським ґродським урядом про наїзд козацького загону на його двір у с. Біла Криниця Радомисльського ключа, розграбування рухомого майна, в т. ч. документів, зокрема, на с. Біла Криниця і слободу Мокрець.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 99 зв., акт 76. Мова польська.

Березня 9. – Привілей короля Яна-Казимира від 11 квітня 1649 р. про звільнення на 3 роки міщан м. Києва, зубожілих через "козацьку і татарську інкурсію", від різних податків і контрибуцій, жовнірських стацій тощо.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 99 зв. – 100, акт 77. Мова польська.

Березня 9. – Маніфестація Якуба Лідавського перед Житомирським ґродським урядом про втрату поблизу м. Пилявці 1648 р. "під час сурового наступу козацької сваволі" свого майна, в т. ч. родинних майнових документів, серед яких – борговий запис Северина Потоцького на 500 польських золотих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 100 і зв., акт 78. Мова польська.

Березня 9. – Маніфестація Зофії Степчинської перед Житомирським ґродським урядом про втрату 1648 р. всього свого майна, в т. ч. документів, при наступі козаків і татар на м. Івниця.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 101 зв. – 102, акт 81. Мова польська.

Березня 9. – Протестація і юрамент підданих Павла Гулевича з сіл Бородчичі, Охлопів і Білий Стік перед Луцьким ґродським судом про насильства і грабунки, заподіяні упродовж 1648 – 1650 рр. в їх селах десятьма корогвами польського війська.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 590 зв. – 598 зв., акт 522. Мова староукраїнська.

Березня 9. – Маніфестація луцького ґродського писаря Станіслава-Казимира Беневського перед Луцьким ґродським судом про розгром козаками архіву Луцького ґродського суду при взятті ними 1648 р. м. Луцьк: "ижъ року прошълого [1648] рєбєлълизантовє козаки по розъпрушєню ѡбозу Пилявєцького пулъки свои по вълосътях єго кор. мл. и шляхєцъких росъпусътывшы и южъ правє вси влосты ѡпановавъшы и въ воєвудствє тутошъном Сєдєм собє учынивъшы, кгды до Луцъка и до кгроду тутошъного въпали, склєпы, въ которых книги тутошъного кгроду, такъжє скрыни, въ которых ѡрыигналы и сєксътєрна кныгъ старых и новых єшъчє нє инътроликгованых позамыканыє были, поѡдбияли, гдєс ѡрыиналы,

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 603 – 604, акт 526. Мова староукраїнська.

термины, протестацыи, рєлъляцыи, продукъта рочъковыє розьныє, нєкоторыє пошаръпали, а нєкоторыє побрали. Такжє сєксътєръна кныгъ новыхъ нєинътроликгованых и старых пошаръпали, а нєкоторыє зъ собою на ладунъки побрали. А кныги зас старыє, которыє въ шафахъ позамыканыє были, поωдбиявъшы шафы, порозъкидали, подоптали. За которым то таковым поωдбиянєм склєповъ, скрынъ ωрыиналовъ, тєръминъ, протєстацый, рєлляцый, продукътовъ рочъковых, протокуловъ поточъных и судовых розъных литъ и мисєцєй, сєкъсътєръновъ новых и старых кныгъ нє инътроликгованых вєлю нє достаєтъ".

Березня 10. – Протестація від імені Себастяна й Катерини Красовських перед Житомирським ґродським урядом проти ігумена Київського Михайлівського Золотоверхого монастиря, архімандрита Овруцького Пречистенського монастиря Йосифа Кононовича та намісника Овруцького монастиря Антонія Горбачевича і всього капітулу того монастиря про збройний наїзд спільно з овруцькими козаками (під час перебування Красовського в королівському війську аж до Зборівського миру 1649 р.) на їхній маєток с. Вероківщина в Овруцькому повіті Київського воєводства і Вощининські поля, належні до королівських столових маєтків, спустошення двору, захоплення худоби, збіжжя та ін. майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 102 – 103 зв., акт 82. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 431. Анотація III.

Березня 10. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським судом про вручення рівненським євреям – орендареві с. Глинськ Арону [Ахроцьку] і його синам Абрамові [Ранкові] і Мошку, трьох позовів до Луцького ґродського суду у справі щодо страти жовнірами корогви [Олександра] Лисаковського двох челядників Яна Будеразького, безпідставно обвинувачених Ароном і його синами у причетності до козаччини.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 630 зв. – 632, акт 551. Мова староукраїнська.

Березня 10. – Маніфестація від імені Яна Лади, товариша корогви королівського ротмістра Станіслава Ґурського, перед Луцьким ґродським судом про відмову селян з сіл Тернки і Седмярки надати йому стацію, незважаючи на захоплення у заставу їхньої худоби.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 632 – 633, акт 552. Мова староукраїнська.

Березня 11. – Маніфестація Настазії, у першому шлюбі Федорової Верещаки, у другому – Криштофової Лещинської перед Житомирським ґродським урядом про втрату свого майна, в т. ч. документів, під час втечі перед наступом козаків на табір поблизу м. Пилявці, до якого вона прибула, шукаючи порятунку від наступу "неприятеля домового і Крижа Святого" на територію Київського воєводства.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 103 зв. – 104, акт 83. Мова польська.

Березня 11. – Привілей короля Яна-Казимира від 13 січня 1650 р. про надання пінському ігумену Макарію Токаревському овруцької архімандрії після того, як попередній архімандрит Олександр Мокосій-Дениско одержав жидичинську архімандрію.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 238 – 239, акт 121. Мови староукраїнська і польська.

Березня 11. – Реляція возного Семена Андрушевича перед Луцьким ґродським судом про вручення колишнім волинським поборцям чотирикратного подимного податку 1649 р. – Криштофу Линевському і Костантому Броницькому, позову до Луцького ґродського суду у справі за скаргою щодо несплати ними 2 тис. польських золотих на утримання корогви королівського ротмістра Киліяна Вільгорського, яка на той час була на службі у Волинському воєводстві.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 662 і зв., акт 584. Мова староукраїнська.

Березня 11. – Маніфестація Міхала Рибчинського від імені своєї дружини Маріанни перед Луцьким ґродським судом про втрату нею родинного майна і документів під час вбивства козаками 1648 р. її батька Якуба Ростковського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 670 зв. – 671, акт 593. Мова староукраїнська.

Березня 11. – Протестація від імені Кристини на Вишнівці Данилович перед Луцьким ґродським судом про грабунки, заподіяні 1650 р. всупереч універсалу руського воєводи кн. Єремії Вишневецького, корогвою ротмістра Ґротковського з полку [Стефана] Чарнецького у її селах Велицьк і Селець.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 671 – 672 зв., акт 594. Мова староукраїнська.

Березня 11. – Маніфестація від імені Войцеха Козловського перед Луцьким ґродським судом про спустошення козаками, покозаченими селянами і татарами 1648 – 1649 рр. його с. Верхів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 673 і зв., акт 596. Мова староукраїнська.

Березня 11. – Маніфестація Івана Виговського перед Луцьким ґродським судом про втрату 1648 р. майна і майнових документів "подъ часъ замєшаня того въ Коронє за наступєнєм великим прєзъ рєбєллию козацъкую и хлопъскую на краи Волынъскиє, которыи зъ урожоной своєй злости завъзявшы протывъко паномъ своим нєхуть, хотєчы их самых и зо въсєю маєтносътю выгубити, … тоє гултайство рєчы въси манифєсътантовыє – шаты, золото, сърєбро, клєйноты, цин, мид и инншыє добытъки забравъшы, межы сєбє розъдєлили, а скрыню зъ справами и кныгами розъными … възявъшы, соломою ѡбъволокшы, зо въсим спалили".

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 677 зв. – 681, акт 600. Мова староукраїнська.

Березня 11. – Маніфестація від імені вдови Януша Брама – Анни, перед Луцьким ґродським судом про втрату 1648 р. її майна і майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 681 – 682 зв., акт 601. Мова староукраїнська.

Березня 11. – Протестація від імені вдови Януша Брама – Анни, перед Луцьким ґродським судом про захоплення Самуелем Калусовським, поручником корогви Цеклінського, ротмістра з полку кн. Владислава-Домініка Заславського, 80 волів, 120 корів, 8 коней, 2 лошат, 200 овець і 50 кіз у її маєткові с. Бочаниця.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 682 зв. – 683 зв., акт 602. Мова староукраїнська.

Березня 11. – Протестація від імені Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про спалення 4 серпня 1648 р. селянами сіл Річиця і Риствинець скотарського двірця у належній йому частині Котівської пущі.
Реляція возного Стефана Малиновського про огляд 10 серпня 1648 р. місця події і засвідчення заподіяних збитків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 89 – 90, акт 68. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 435. Анотація II.

Березня 11. – Універсал короля Яна-Казимира від 22 січня 1650 р. про призначення любомльських євреїв Менделя Іршовича і Якуба Кельмановича дозорцями цельних комор і прикоморків Волинського і Брацлавського воєводств, занепалих за час козацького повстання.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 980 – 981 зв., акт 734. Мови староукраїнська і польська. Запис у кременецькі ґродські книги – 13 травня 1650 р.; див. ф. 21, оп. 1, спр. 144, арк. 69 і зв. Кінець акта не зберігся.

Березня 12. – Маніфестація Олександра Іллінського перед Житомирським ґродським урядом про загибель документів з родинного архіву при наїзді повсталих селян на його двір у с. Середниця Чернігівського повіту і воєводства.
При цьому Іллінського врятував від смерті місцевий священик, викупивши його у нападників.
Опис ситуації у Київському, Руському, Волинському, Подільському, Белзькому, Брацлавському, Чернігівському та ін. воєводствах 1648 – 1649 роках.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 104 зв. – 106 зв., акт 85. Мова польська.

Березня 12. – Маніфестація Марини Бранської перед Житомирським ґродським урядом про втрату майна, в т. ч. документів, під час втечі до Польщі при нападі повсталих селян з маєтку Києво-Печерської архімандрії с. Чоповичі та сіл Рутвянки й Вороб'їв.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 106 зв. – 108, акт 86. Мова польська.

Березня 12. – Маніфестація Стефана Міхаловича Вишпольського перед Житомирським ґродським урядом про втрату 1648 р. рухомого майна, а також документів з родинного архіву, під час втечі перед наступом полку задніпрянських козаків поблизу м. Турів, між містами Петриковичі та Слуцьк.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 108 – 109 зв., акт 86а. Мова польська.

Березня 14. – Реляція возного Себастяна Скочковича перед Луцьким ґродським судом про вручення луцькому земському писареві Маркові Гулевичу і його слугам двох позовів до Головного люблінського трибуналу у справі щодо розслідування заподіяних ними насильств, зокрема бешкету, вчиненого у Луцькому кафедральному костелі 1648 р. під час сеймику.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 751 – 752, акт 661. Мова староукраїнська.

Березня 14. – Маніфестація Марцина Яновського перед Луцьким ґродським судом про загибель 1648 р. орендарів корчем у його селах Кидри і Цепцевичі – берестецьких євреїв Сохора і Єфраїма, та втрату разом з ними квитів про сплату чопового податку за 1647 – першу половину 1648 років.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 752–753, акт 662. Мова староукраїнська.

Березня 14. – Протестація луцького земського судді Андрія Линевського перед Луцьким ґродським судом про відмову Євфрозини Рожинської, вдови загиблого 1649 р. поблизу м. Зборів кременецького ґродського писаря Яна-Казимира Рожинського, повернути належні йому судові справи, які були у її покійного чоловіка.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 753 і зв., акт 663. Мова староукраїнська.

Березня 14. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо розграбування 1648 р. покозаченими селянами с. Лаврів, підданими Ґабріеля Стемпковського, двору і двох гумен вбитого козаками Петра Неналтовського.
Перелік захопленого збіжжя і худоби.
Справу порушено вдовою (у новому шлюбі Козинською) і дітьми вбитого.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 768 зв. – 771, акт 251. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 432. Анотація V.

Березня 14. – Протестація ковельського плебана Петра Козаковича Прошицького перед Володимирським ґродським урядом проти підданих краківського воєводи [Владислава-Домініка Заславського] з с. Задиби про напад їх 1648 р. "по*д* ча*с* рєбєллии коза*ц*коє" на органіста Андрія Луговського і захоплення богослужебних речей костела м. Ковель.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 81 – 82, акт 71. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 416 – 417.

Березня 14. – Маніфестація ковельського плебана Петра Козаковича Прошицького перед Володимирським ґродським урядом про знищення козаками 1648 р. документів на маєтки костелу в м. Ковель при їх нападі на костел і вбивстві тодішнього плебана Якуба Косинського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 82 – 83, акт 72. Мова староукраїнська.

Березня 14. – Протестація ковельського плебана Петра Козаковича Прошицького перед Володимирським ґродським урядом про грабунки, руйнування і насильства, заподіяні 1648 р. покозаченими міщанами м. Ковель: "в самую козачизну року прошло*го* [1648], заразъ по забитю и тыранъско замордованю вєлєбно*го* ксєндза Якуба Косинъско*го*, плєбана Ковє*л*ско*го,* антєцєсъсора протєсътанътисъ, прєпомнєвши права посъполито*го*, на вшєлякую своєволю и роспусту выуздавшисє, розъныє єксъцєсъса посъполу з козаками рознымъ тєжъ католикомъ злости

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 83 – 85 зв., акт 73. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 417–419; Ч.VI. – Т. 1. – С. 563 – 565.

розъмаитыє виражали, до вєры своєє принєволяли, въ водє, такъ католиковъ, яко и жыдов позосъталыхъ для убозства вєлыкого уходити нє могучих, топили, а над то костєлъ тамошный, двєры вырубаши[!], злупили … и што колъвєкъ єно спряту костєлного было, всє тоє выкопавши, в способъ лупу побрали и мєжи сєбє подєлили…, а над то тыє жъ мєшчанє борокъ, до костєла налєжачый, вырубали, выпустошили под тотъ часъ и вънивєчъ обєрнули, жє толко пнє сосєнъ зостаютъ, которых и зличити трудно, и шкод на тисєчу золотых учинили".

Березня 15. – Протестація від імені Януша Прусиновського перед Луцьким ґродським судом про грабунки і насильства, заподіяні жовнірами корогви Станіслава Ґурського в грудні 1649 р. у с. Радомишль.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 765 – 769 зв., акт 675. Мова староукраїнська.

Березня 15. – Маніфестація Марка Кропиви перед Луцьким ґродським судом про втрату 1648 р. його майна і майнових документів в спаленому дворі у частині с. Кустин, що була у його держанні.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 769 зв. – 770, акт 676. Мова староукраїнська.

Березня 15. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на розгляд Головного люблінського трибуналу справи щодо накладення баніції на спадкоємців острозького орендаря єврея Юська Носановича – його вдову Сипору і сина Маєра Юськовича, за неявку в суд у справі про неповернення ними 500 польських золотих, наданих Вацлавом Чечелем Новоселицьким 1647 р. Юськові Носановичу на зберігання.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 194 – 196 зв., акт 66. Мова староукраїнська.

Березня 15. – Протестація від імені Миколая Киселя перед Володимирським ґродським судом про спустошення його маєтку – с. Квасів, жовнірами з корогви королівського ротмістра Киліяна Вільгорського.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 95 – 97, акт 82. Мови староукраїнська і польська.

Березня 15. – Маніфестація Станіслава, Костантого і Томаша Скаржевських перед Володимирським ґродським судом про вбивство козаками їхньої матері Зофії Скаржевської, захоплення майна, захованого у Крилівському замку, в т. ч. майнових документів, зокрема на маєтки Роговичі й Березовичі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 97 – 99, акт 83. Мова староукраїнська.

Березня 16. – Протестація від імені Міхала і Ґабріеля Тишів Биковських перед Житомирським ґродським урядом проти київського митрополита Сильвестра Косова та капітулу Києво-Софійського монастиря про організацію у 1648 – 1649 рр. численних наїздів підданих і козаків, які у цей час за наказом гетьмана Богдана Хмельницького стояли залогами у митрополичих селах Потіївка, Облітки, Веремійки, Буки і сл. Личана, на маєтності Тишів, зокрема на горбулівські, осецькі і видиборські ґрунти, захоплення різного майна та заподіяння інших шкод, зокрема повне знищення с. Рудня з 15 димами і млином, що призвело до масового відходу підданих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 111 – 113, акт 88. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 431 – 432. Анотація IV.

Березня 16. – Маніфестація від імені Міхала Коморовського перед Луцьким ґродським судом про втрату майна і майнових документів, "кгды в року [1648] и [1649] близко прошлом водза своволи своєй нєугамованоє бєзбожная и проклятая (напєрєдъ пана Бога самого в прєнасвятийшомъ сакрамєнтє профануючая, потом костєлы на Єго стую хвалу выставълєныє кгвалтячая, кровъ нєвинную ганєбнє з людєй нєвиннє и тыранъско забияючыхъ пролєваючая) своволя козацкая и хлопская роспустившы, а тая жъ на здоровъя и субстанцыи пановъ своих бєзбожнє наступаючы, з тых жє ωдных субстанъциами и здоровъємъ их окрутнє пожєрала, других, за провидєнцыєю Бозкою здорово ушлыхъ, на збиорах внивєчъ пωборочала".

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 777 зв. – 779, акт 686. Мова староукраїнська.

Березня 16. – Протестація Людвіка Жджарського перед Луцьким ґродським судом про втрату майнових документів, закопаних ним 1648 р. перед втечею з дому через наступ козаків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 787 – 788, акт 694. Мова староукраїнська.

Березня 16. – Маніфестація Зофії Соколовської перед Луцьким ґродським судом про ймовірне знищення Андрієм Соколовським, стриєм її покійного чоловіка Яна Соколовського, її майнових документів, закопаних 1648 р. перед втечею від козаків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 790 – 791, акт 697. Мова староукраїнська.

Березня 16. – Декрет Володимирського ґродського суду за скаргою Реміяна Ґавловського, його сина Реміяна і пасинка на литовезьких міщан – підданих кн. Владислава-Домініка Заславського, про вбивство 1648 р. їхньої дружини і матері.
Оскільки обвинувачені до суду не з'явилися, їх було позбавлено права подати свідчення і виконати присягу на своє виправдання.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 1461 – 1463 зв., акт 1065. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 432. Анотація VI.

Березня 16. – Декрет Володимирського ґродського суду про хід розгляду справи щодо вбивства 1648 р. покозаченими селянами с. Болбол [Бобли] Турійського ключа, підданими кн. Владислава-Домініка Заславського, молодшого сина Гельжбети Смитковської, заподіяння їй інших кривд та захоплення майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 1468 зв. – 1472 зв., акт 1069. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 432. Анотація IX.

Березня 16. – Декрет Володимирського ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо вбивства 1648 р. покозаченими селянами с. Болбол [Бобли] Турійського ключа, підданими кн. Владислава-Домініка Заславського, молодшого сина Гельжбети Смитковської, заподіяння їй інших кривд та захоплення майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 1472 зв. – 1476 зв., акт 1070. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 432. Анотація X.

Березня 16. – Декрет Володимирського ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо небажання кн. Владислава-Домініка Заславського надати Гельжбеті Смитковській відшкодування за вбивство 1648 р. його покозаченими підданими, селянами с. Болбол [Бобли] Турійського ключа, її молодшого сина, заподіяння їй інших кривд та захоплення майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 1476 зв. – 1481, акт 1071. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 432. Анотація XI.

Березня 17. – Маніфестація Єви-Ізабелли Фалибовської перед Луцьким ґродським судом про захоплення її майна і майнових документів кількома корнетами королівської німецької гвардії полку Корфа у серпні 1649 р. поблизу м. Львів, куди вона тікала від козаків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 802 зв. – 804, акт 711. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Маніфестація Симеона Городиського перед Луцьким ґродським судом про захоплення козаками і татарами 16 серпня 1649 р. поблизу с. Несвіч, куди він тікав до фортеці, його дітей, а також майна і майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 804 – 805, акт 712. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо обвинувачення Войцехом і Зофією Витвинськими своїх підданих з орендованих сіл Вітковичі, Богуші і Княже у тому, що "кгды въ року про*ш*ломъ [1648], по наступєню тръвогъ и бунътованю инъшыхъ по*д*даныхъ ровъно з вами, поводовє вси рєчи и господа*р*ство своє … въ тыхъ … маєтъностєхъ, гдє вы мєшъкаєтє, зоставивъши, до мєста Олыки ω*д*єхати мусєли и тамъ ажъ до розъгромєня во*й*ска по*л*ского зоставали, и кгды поводовє до тыхъ маєтъностє*й* собє арє*н*довъны*х* слугъ и чєля*д* своихъ для живъно*с*тє*й* посылали, тєды вы … ωныхъ били, топили, якожъ уря*д*ника поводовъ шляхє*т*ного пна Пєтра Котовъско*го* забили и сокирами розъсєкли, рєчи єго вла*с*ныє, и рєєстра

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 570 зв. – 573 зв., акт 171. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 419–423.

въси при немъ на тотъ часъ будучие пошарпали, побрали естє, такъ тежъ и хлопъца поводовъ шляхетъного Алекъсанъдра Сачъковского, въ томъ же року [1648] до села Витъковичъ для живъностий ѡд поводовъ присъланого, утопили естє, и въсє господарство ѡд маля до веля быдла, збожа презъ поводовъ въ тыхъ маетъностяхъ зоставленые розобрали естє, и долъговъ въсихъ, которых болшей нижели тисечу золотыхъ за збожа розные которыми под часъ дорогий поводове васъ закладали, такъ же тєж за подымное, которое поводове Скарбови въ року [1648] за васъ заплатили, и чинъшовъ триста золотыхъ, поводом не ѡддали естє".

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Троянівка волинському поборці Андрію Єловицькому накладеного на них чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 9 – 10 зв., акт 3. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Рафалівка волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства..

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 10 зв. – 12, акт 4. Мова староукраїнська

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Клевань волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 12 – 13 зв., акт 5. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Горохів волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 13 зв. – 15, акт 6. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Береськ волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 15 зв – 16 зв., акт 7. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Кременець волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 491 – 493, акт 135. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Олика волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 493 – 494 зв., акт 136. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Турійськ волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 495 – 496, акт 137. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Хлапотин волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 496 – 497 зв., акт 138. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про публікацію баніції, накладеної Головним люблінським трибуналом на євреїв усіх трьох повітів Волинського воєводства – з міст Ляхівці, Шумськ, Дзвиняча, Четвертня Нова, Гоща, Озеряни, Рохманів, Рожищі, Володимир, Мельниця, Кунів, Камінь, Лабунь, Остропіль, Полонне, Любар, Баранів, Судилків, Лешнів, Кошар, Глинськ, Соколь, Корниця, Курчиці, Казимирець, Маначин, Гулевичів, Соколь, Несухоїжі, Троянівка, Мосор, Збараж, Стобихва, Володимирець, Кисилин, Порицьк, Вишнівець, Гриців, Радивилів, Вишгородок, Ямпіль, Ожигівці та Козин за несплату ними волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства та про проведення екзекуції для стягнення з банітованих несплаченого податку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 510 – 512 зв., акт 144. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Заслав волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 512 зв. – 514 зв., акт 145. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Острог волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 514 зв. – 516 зв., акт 146. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Межиріч волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 516 зв. – 517 зв., акт 147. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Корець волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 518 – 519 зв., акт 148. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Межиріч Корецький волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 519 зв. – 521, акт 149. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Луцьк волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 521 – 522 зв., акт 150. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Степань волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 522 зв. – 524 зв., акт 151. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Тучин волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 524 зв. – 526 зв., акт 152. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Хупків волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 526 зв. – 528, акт 153. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Кашівка волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 528 – 529 зв., акт 154. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Колки волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 529 зв. – 531, акт 155. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Острожець волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 531 – 532 зв., акт 156. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Торчин волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 532 зв. – 533 зв., акт 157. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Ковель волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 633 – 634 зв., акт 195. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Муравиця волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 634 зв. – 636 зв., акт 196. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Берездів волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 636 зв. – 638 зв., акт 197. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Локачі волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 638 зв. – 640 зв., акт 198. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Бережниця волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 853 – 854, акт 294. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Деражня волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 854 – 855 зв., акт 295. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Смолдирів волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 855 зв. – 857 зв., акт 296. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Шепетівка волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 857 зв. – 859, акт 297. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Тайкури волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 859 – 860 зв., акт 298. Мова староукраїнська.

[Березня 17]. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м-ка Литовеж волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 1007 і зв., акт 354а. Мова староукраїнська. Початок акта не зберігся.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями частини м. Острог волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 1007 зв. – 1009, акт 355. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Кароліна волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 1009 – 1011, акт 356. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Звягель волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 1011 – 1012 зв., акт 357. Мова староукраїнська.

17 - 8-929

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати євреями м. Острів Новий волинському поборці Андрію Єловицькому чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 1012 зв., акт 358. Мова староукраїнська. Зберігся тільки початок документа.

Березня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо втечі 1648 р. двох родин підданих з маєтку луцького підкоморича Вацлава Гулевича [Воютинського] с. Конюхи до маєтку Якуба Ґлембоцького с. Смордва.

Ф. 25, оп. 1, спр. 266, арк. 621 – 623 зв., акт 190. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Декрет Володимирського ґродського суду у справі за скаргою Реміяна-сина і Реміяна-батька Ґавловських та Юрія Щуровського на литовезьких міщан і передміщан, дідичних підданих кн. Владислава-Домініка Заславського (їх імена подано), які "в року близько прошъло*м* [1648] по*д* часъ коза*ц*чижъны, кгды тотъ нєпрыятє*л* тутъ на Волыню и дале*й* кгра*с*соваль, тыє то помєнєныє по*д*даныє литовизъкиє, напушоныє будучи духо*м* козацки*м* а разумєючи, жє южъ в то*й* своволи коза*ц*кои безъ пановъ свои*х* зоставати будутъ и шля*х*та до ни*х* нє в*є*рнутъ, а имъ во*л*но и*н*пунє кровъ шляхє*ц*кую пролєвати", напали на двір Ґавловських в передмісті м. Литовеж, захопили майно, спалили дім, і з жорстокістю вбили дружину і матір позивачів Настазію Ґавловську, у першому шлюбі Щуровську.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 1508 – 1510, акт 1084. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 432. Анотація VII.

Березня 18. – Протестація від імені Андрія Жолкевського перед Луцьким ґродським судом про збитки, заподіяні 30 травня і 13 червня 1649 р. корогвою повітового ротмістра Киліяна Вільгорського у маєткові Жолкевського с. Жоравники.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 808 – 810, акт 716а. Мова староукраїнська.

Березня 18. – Протестація від імені кременецького земського судді Юрія Ярмолинського перед Луцьким ґродським судом про перешкоди, чинені поборцею подвійного подимного податку з Волинського воєводства Стефаном Хрінницьким та його суколекторами Теодором Соловицьким і Олександром Ольшамовським у прийомі від слуг і підданих його та інших шляхтичів Кременецького повіту судових присяг, складених тими у Кременецькому ґроді.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 825 – 826 зв., акт 730. Мова староукраїнська.

Березня 18. – Маніфестація Данієля Ґрота Вядовського перед Луцьким ґродським судом про втрату у серпні 1649 р. поблизу м. Зборів майна і майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 826 зв. – 827 зв., акт 731. Мова староукраїнська.

Березня 18. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським судом про грабунки і насильства, заподіяні 1649 р. корогвою ротмістра Яна Линевського у його містечку Крупа.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 827 зв. – 828 зв., акт 732. Мова староукраїнська.

Березня 18. – Протестація Федора Романовського, священика церкви св. Трійці у м. Крупа, маєтку кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла, перед Луцьким ґродським судом про знущання і тяжкі побої, заподіяні йому 4 серпня 1649 р. з наказу луцького земського судді Андрія Линевського, а перед тим – побиття і пограбування його козаками.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 829 – 831 зв., акт 733. Мова староукраїнська.

Березня 18. – Протестація від імені Раїни Домбровської і Марини Сологуб, сестер вбитого козаками 1649 р. в м. Київ Данієля Голуба, перед Луцьким ґродським судом про фальшивість поданого для запису в київських ґродських актах тестаменту їхнього брата, та про одноосібне, хоча вони також перебували тоді у Києві, привласнення його вдовою Петронелою Голуб всього його рухомого майна на 30 тис. польських золотих.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 831 зв. – 833, акт 734. Мова староукраїнська.

Березня 21. – Маніфестація кременецького міщанина, єврея Якуба Іршовича від імені острозького міщанина, єврея Шмайки Ізраїловича про втрату його майна і майнових документів, коли “тая помєнєная своявоя козацкая и хлопская, зоставши выузданая на вшєлякиє нєцноты, забои и нєвыповєдєныє єксцєсси, наєзджаючи и палячи дворы, сєла, мєста, мєстєчка пановъ своих и тых срокгою смєртю з того свєта зносячи, рєчы, срєбра, злота, быдла и вшєлякиє спряты кгвалътовънє бєручи, гдє, кгды и до мєста Острога въ року близко прошломъ [1648] въ мцу авъгусту, з таковою жъ заєдлостю и роспусчєнємъ на вше[ля]киє збродни впавшы” і напали на дім маніфестанта.

Ф. 21, оп. 1, спр. 146, арк. 26 – 27 зв. Мова староукраїнська.

Березня 21. – Протестація від імені Олександра Чаплича [Шпановського] і всіх міщан м. Кисилин перед Володимирським ґродським судом про розорення населення надмірними стаціями, стягненими жовнірами корогви кн. Владислава-Домініка Заславського (розміщувалася в м. Торчин). Реєстр захопленого 1649 р. майна, забраного в рахунок стацій з поіменним зазначенням платників, у т. ч. євреїв, та юраменти підданих щодо правдивості поданого реєстру.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 133 – 137, акт 111. Мова староукраїнська.

Березня 21. – Протокол опитування свідків в суді Дубнівського магістрату у справі про обвинувачення євреями м. Дубно міщанина Лавріна Садівничого щодо присвоєння ним під час козаччини пшениці з солодовні єврея Леська Гузовича.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 139, акт 436. Мова польська.

Березня 21. – Декрет суду магістрату м. Дубно у справі за скаргою Шимона Німця на Васька Ювченю про неповернення грошей за пиво. Повідомляється, що дружина скаржника шинкувала пивом у польському таборі поблизу м. Пилявці, а при загальній втечі доручила його Васькові, який обіцяв сплатити гроші дещо пізніше. Під час слідства відповідач повідомив, що грошей за це пиво не вторгував, бо його випили козаки.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 139 зв. – 140, акт 437. Мова польська.

Березня 22. – Універсал київського воєводи Адама Киселя від 19 березня 1650 р. до шляхти Київського воєводства про призначення на 4 квітня сеймику в м. Житомир для елекції земських урядовців замість покійних підсудка Лукаша Вітовського і писаря Федора Проскури Сущанського.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 114 зв. – 115, акт 92. Мова польська.

Березня 22. – Протестація Марцина Домбровського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою королівського ротмістра Станіслава Гурського у листопаді 1649 р. – лютому 1650 р. в селах Своз [Звози], Дідовичі, Сопотовичі, Васильковичі, Солтиси і Козин, що були в його держанні.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 881 зв. – 888, акт 783. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою ротмістра Яна Линевського 29 липня – 1 серпня 1649 р. у с. Микулин.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 890 – 891 зв., акт 785. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою ротмістра Яна Линевського на початку липня 1649 р. у селах Жорнищі і Носовичі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 891 зв. – 893, акт 786. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про розграбування 7 вересня 1649 р. луцьким земським суддею Андрієм Линевським разом з челяддю і підданими бортної пущі, належної Радзивіллу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 893 – 894 зв., акт 787. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою ротмістра Яна Линевського 16 – 20 серпня 1648 р. у містечку Крупа.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 891 зв. – 893, акт 788. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою ротмістра Андрія Чаплича [Шпановського] 28 червня 1649 р. у селах Гремяче, Нова Воля, Цумань і Корпилівка.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 896 – 897 зв., акт 789. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою ротмістра Яна Линевського 27 – 29 липня 1649 р. у с. Длуґоша.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 897 зв. – 899, акт 790. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою ротмістра Стефана Немирича 25 липня 1649 р. у с. Длуґоша.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 899 – 900, акт 791. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою ротмістра Олександра Хрінницького 24 червня 1649 р. у с. Дідичі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 900 – 901 зв., акт 792. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою ротмістра Томаша Козики 3 липня 1649 р. у селах Сильне, Городище, Берестяни, Карпилівка і Цумань.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 901 зв. – 903, акт 793. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою ротмістра Реміяна Єльця 25 липня 1649 р. у с. Пітушків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 903 – 904, акт 794. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою ротмістра Яна Ярмолинського 28 – 30 червня 1649 р. у містечку Крупа.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 904 – 905 зв., акт 795. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою ротмістра Яна Линевського 22 – 25 травня 1649 р. у с. Длуґоша.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 905 зв. – 907 зв., акт 796. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні жовнірами полковника Київського воєводства Юрія Немирича та його ротмістрів Реміяна Єльця, Стефана Немирича і Олександра Хребтовича 15 – 20 травня 1649 р. у містечку Крупа.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 907 зв. – 909, акт 797. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою ротмістра Яна [Шимковича] Шклинського 28 липня 1649 р. у селах Длуґоша та Пітушків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 909 зв. – 911, акт 798. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою ротмістра Олександра Хрінницького 27 червня 1649 р. у с. Цумань.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 911 – 912 зв., акт 799. Мова староукраїнська.

Березня 22. – Декрет Володимирського ґродського суду про стягнення з Стефана, священика, Івана, дяка П'ятницької церкви, та Тимоша, священика Миколинської церкви м. Литовеж, відшкодування й судових штрафів за захоплення 1648 р. майна Реміяна Ґавловського у його дворі в передмісті м. Литовеж.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 1617 зв. – 1618 зв., акт 1127. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 423. Анотація VIII.

Березня 22. – Декрет Володимирського ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Реміяна-батька і Реміяна-сина Ґавловських і Юрія Щуровського на кн. Владислава-Домініка Заславського про спустошення і спалення його підданими – литовезькими міщанами, 1648 р. двору Ґавловських у передмісті м. Литовеж і вбивство Настазії Ґавловської.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 1631 зв. – 1633 зв., акт 1135. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 423. Анотація VII.

Березня 23. – Протестація студентів Луцького єзуїтського колеґіуму Міхала Ходоровського і Яна Старуського перед Луцьким ґродським урядом про побиття і пограбування їх та інших студентів колеґіуму 22 березня 1650 р. жовнірами корогви Станіслава Ґурського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 915 зв. – 918, акт 803. Мова староукраїнська.

Березня 23. – Реляція возного Миколая Поневиського перед Луцьким ґродським урядом про подання овруцькому старості, ротмістру Київського воєводства Владиславу Немиричу трьох позовів до Головного люблінського трибуналу у справі щодо організації ним у листопаді 1649 р. вбивства у м. Олевськ київського стольника Владислава Хребтовича і захоплення його майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 918 – 920, акт 804. Мова староукраїнська.

Березня 24. – Маніфестація Івана і Ганни Халепських перед Житомирським ґродським урядом про наїзд козаків 1648 р. на орендовану ними частину с. Филиповичі і захоплення різного майна, в т. ч. документів, зокрема, заставного запису Івана Филиповського на цей маєток.
Халепський повернувся до села 1649 р., "скоро тільки по заспокоєнню вторгнення козацького і встановлення миру між Річчю Посполитою і Військом козаків Запорозьких".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 115 зв. – 116, акт 94. Мова польська.

Березня 24. – Свідчення кременецьких міщан, євреїв Гедалія Мошковича та Іцка Михелевича перед Кременецьким ґродським урядом про продаж ними кременецькому міщанинові, єврею Якубу Абрамовичу по номінальній ціні боргового зобов'язання на 4 тис. польських золотих, даного кн. Євгенією-Катериною Вишневецькою, на час запису покійною, їхньому стриєві (теж уже покійному) – Мікелю Носановичу.

Ф. 21, оп. 1, спр. 143а, арк. 116 зв., 124. Мова староукраїнська.

Березня 24. – Судова присяга Яна Охрімовича перед Луцьким ґродським урядом про грабунки на суму в 700 польських золотих, заподіяні йому 1648 р., при поході під Пилявці, ротмістрами найманого чужоземного війська Криштофом Приємським і Яцьком Розражевським.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 932 зв. – 933 зв., акт 818. Мова староукраїнська.

Березня 24. – Протестація від імені Марка Гулевича перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 3 та 6 липня 1649 р. корогвою ротмістра Яна Линевського у належній Гулевичу частині с. Симонів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 936 зв. – 938а, акт 822. Мова староукраїнська.

Березня 24. – Протестація від імені Марка Гулевича перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 6 липня 1649 р. корогвою ротмістра Килияна Вільгорського у с. Дуліби.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 938а – 941 зв., акт 823. Мова староукраїнська.

Березня 26. – Протестація від імені подружжя Ґабріеля і Зофії Стемпковських перед Луцьким ґродським урядом про зловживання управительки їхніх фільварків Янової Брожчиної "под часъ тых нє до

конъца успокоєных єшчє заверух по своєволи и инъкурсыахъ козацких, кгды их мл. року прошлого [1649] на початку, зараз яко южъ ωбыватєлє краєвъ тутошных на мєстъца и домовъ своих зъ забєговъ поворочали". | Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 950 – 951 зв., акт 832. Мова староукраїнська.

Березня 26. – Протестація від імені кн. Владислава-Домініка Заславського, дідича, та Станіслава-Казимира Беневського, державці містечка Голятин і належних до нього присілків, перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні у квітні – травні 1649 р. в цьому маєткові корогвою ротмістра Яна Линевського. | Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 959 – 965, акт 842. Мова староукраїнська.

Березня 28. – Маніфестація Яна Борейка Кнерутського перед Луцьким ґродським урядом про втрату його майна і майнових документів 15 серпня 1649 р. у битві поблизу м. Зборів. | Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 984 – 985, акт 860. Мова староукраїнська.

Березня 28. – Протестація від імені Андрія Лещинського, дідича, та Яна Кашовського, державці с. Вельничі, перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні у цьому селі 25 – 27 березня 1650 р. волоською корогвою кн. Дмитра Вишневецького. | Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 989 зв. – 993, акт 864. Мова староукраїнська.

Березня 28. – Протестація архімандрита Милецького монастиря Йосифа Чаплича Шпановського перед Володимирським ґродським судом про спустошення монастирських маєтків Комарів, Солов'їв та ін. жовнірами ротмістра Кондрацького з полку [Криштофа] Корицького всупереч королівському охоронному універсалові.
Реєстр захопленого майна. | Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 182 зв. – 192, акт 147. Мова староукраїнська.

Березня 28. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Микити Кульшиного з приводу захоплення "по козаках перших" панського жита Приснячкою і Стефаном Листвинським.
Під час слідства позвана Приснячка показала, що "козаки, які напали, те [жито] мололи, їли, і всі ми те жито їли, і Стефан Листвинський [також їв]".
Суд присудив Стефану Листвинському і Приснячці повернути згадане жито панові. | Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 143 зв., акт 443. Мова польська.

Березня 29. – Протестація від імені Яна Комара перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 1649 р. в його будинкові в м. Луцьк жовнірами корогви Станіслава Ґурського. | Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 997 – 998, акт 869. Мова староукраїнська.

Березня 29. – Протестація від імені кн. Вацлава [Святополка] Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою ротмістра Томаша Козики в червні 1649 р. у м. Четвертня і належних до нього селах Лище, Залюбич, Годомичі, Тростянець і Острів. | Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 1000 зв. – 1001 зв., акт 871. Мова староукраїнська.

Березня 29. – Маніфестація Петра Пашинського перед Луцьким ґродським урядом про втрату в обозі під час битви поблизу м. Зборів [серпень 1649 р.] майна і майнових документів. | Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 1001 зв. – 1002 зв., акт 872. Мова староукраїнська.

Березня 29. – Маніфестація від імені Войцеха Пясецького перед Луцьким ґродським урядом про втрату в серпні 1649 р. його майна і майнових документів, захоплених татарами по дорозі до м. Олика. | Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 1003 і зв., акт 873. Мова староукраїнська.

Березня 29. – Маніфестація луцьких бурмістрів Стефана Нестеровича і Ґабріеля Вирозуба перед Луцьким ґродським урядом про одержання універсалу коронного підскарбія Богуслава Лещинського щодо сплати купцями м. Луцьк на 1 березня 1650 р. до королівського скарбу в м. Люблін | Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 1011 зв. – 1012 зв., акт 877. Мова староукраїнська.

600 польських золотих донативи і про неможливість сплатити цю суму, бо "въ мѣстѣ Луцьку жадных купцов по инкурсыях нѣпрыятѣльских и по зънесѣню ѡгънем нѣмал всего миста нѣ зосътало".
Свідчення возного Миколая Опанасовича про одержання універсалу підскарбія 29 березня 1650 р. та про розорення м. Луцьк і відсутність у ньому купців.

Березня 29. – Протестація від імені Станіслава Корчминського перед Луцьким ґродським урядом про розгром 1648 р. луцькими міщанами на чолі з бурмістрами Василем Шильнем, Костантим Слизнем і Федором Липкою, "подъ часъ козачызъны заровъно с козаками кграсъсуючымъ", його маєтку поблизу м. Луцьк – с. Двірець.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 1012 зв. – 1017 зв., акт 878. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 424 – 428.

Березня 29. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою міщанина м. Дубно, єврея Йося Мордушевича на Матвія Футреняту щодо привласнення 60 баранячих шкур, наданих йому для вичинення Йосевим братом (на час суду покійним), та цегли з розібраної печі у братовій солодовні.
Один із свідків повідомив, що братову дружину мордували козаки, вимагаючи грошей.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 146 зв. – 147, акт 450. Мова польська.

Березня 30. – Маніфестація Костантого Кміти перед Луцьким ґродським урядом про втрату [у серпні 1649 р.] на переправі під час битви поблизу м. Зборів майна і майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 1024 і зв., акт 886. Мова староукраїнська.

Березня 30. – Протестація Філона Єловицького перед Володимирським ґродським судом про збитки, заподіяні його підданим в передмісті м. Володимир – Михайловець і Рилавиця (були в його держанні), жовнірами з корогви ротмістра кн. Дмитра-Юрія Вишневецького.
Реєстр потерпілих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 205 зв. – 209, акт 157. Мова староукраїнська.

Березня 31. – Реляція возного Яна Билини перед Луцьким ґродським урядом про вручення поручнику корогви Цеклінського з полку Владислава-Домініка Заславського Самуелеві Калусовському, та Янові Парисові двох позовів до Головного люблінського трибуналу у справі щодо захоплення ними у червні – липні 1649 р. коней і худоби у маєткові Анни Брам с. Бочаниця.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 1033 – 1035 зв., акт 894. Мова староукраїнська.

Березня 31. – Протестація Марцина Скармировського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування корогвою Андрія Суходольського його майна 12 грудня 1648 р. у с. Кияни Люблінського воєводства, де він знайшов притулок, тікаючи від козаків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 1037 зв. – 1038 зв., акт 896. Мова староукраїнська.

Березня 31. – Протестація луцького біскупа Андрія Ґембицького перед Володимирським ґродським урядом про неналежне витягання стацій у маєтках Хотачів, Русів, Желинів й Верхнів жовнірами кн. Дмитра Вишневецького.
Реєстр заподіяних збитків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 209 – 211, акт 158. Мова староукраїнська.

Березня 31. – Протестація ксьондза Августина Бельського, пріора Затурцівського монастиря святого Августина Пустельника, перед Володимирським ґродським урядом про вбивство 1649 р. супріора цього монастиря Якуба покозаченими підданими Яна Сапеги з с. Березолупи, осквернінння костелу і захоплення різного майна.
Свідчення возного Миколая Бохновського про арешт підданих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 211 – 213, акт 159. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 429 – 431.

Квітня 1. – Протестація від імені Марка Гулевича перед Луцьким ґродським урядом проти київського воєводи Адама Киселя за стягнення з підданих в селах Симонів і Дуліби незаконної стації, здійснене двічі – в жовтні і грудні 1649 р., німецькими і волоськими найманцями Киселя. Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 1 – 4, акт 1. Мова староукраїнська.

Квітня 1. – Протестація луцького каноніка Мацея Поплавського від імені всього капітулу луцької кафедри та селян належного капітулові с. Садів з присілками перед Луцьким ґродським урядом про незаконне стягнення 3 червня 1649 р. в цьому селі, вже двічі спустошеному "прєзъ нєприятєля", грошових і натуральних стацій королівським ротмістром Андрієм Кашовським з товариством (імена товаришів подано). Реєстр стягненого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 12 – 14 зв., акт 12. Мова староукраїнська.

Квітня 1. – Протестація луцького каноніка Мацея Поплавського від імені всього капітулу луцької кафедри та підданих з с. Садів і його присілків перед Луцьким ґродським урядом проти королівського ротмістра Петра Фалибовського та поручника Станіслава Мровинського за те, що вони в серпні 1649 р., від'їхавши від своєї корогви і обозу поблизу м. Збараж й зібравшись зі спільниками, заподіяли в с. Садів кривди й збитки, незаконно стягнувши з підданих капітульного маєтку обтяжливу стацію. Реєстр заподіяних кривд і збитків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 15 – 16 зв., акт 13. Мова староукраїнська.

Квітня 1. – Універсал коронного підскарбія Богуслава Лещинського від 23 лютого 1650 р. про накладення на всіх євреїв Корони згідно з сеймовою конституцією [див. запис від 22 листопада 1649 р.] певної суми поголовного податку та звільнення їх у зв'язку з цим від сплати інших податків на особу [фактично ж подимний податок вони платили й далі].

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 1058 зв. – 1059 зв., акт 792. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 4. – Універсал київського воєводи Адама з Брусилова Киселя від 26 березня 1650 р. до шляхти Київського воєводства з повідомленням про розпорядження короля, який для підтримання спокою серед підданих заборонив шляхті залишати свої маєтки, а йому виїзджати з Києва, і про скасування, у зв'язку з цим, призначеного на 4 квітня сеймику і перенесення елекції земських урядовців на сеймик для елекції депутатів до Головного люблінського трибуналу, який також мав відбутися у м. Житомир.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 133 – 134, акт 108. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 5. – Протестація Войцеха Жеготи перед Луцьким ґродським урядом проти громади с. Уїздці та Марцина Пужинського, возного з с. Пелза – підданих [Августина]-Домініка [Єла] Малинського, за те, що вони 1648 р. під час безкоролів'я і козацького повстання, коли скаржник перебував у Польщі, "на то умыслънє змовывъшысє, козаками и здрайцами почынивъшы, а на вшєлякую роспусту роспасавъшисє", наїхали на с. Корито, захопили худобу і видерли бджіл.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 32 – 33, акт 27. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 435. Анотація I.

Квітня 6. – Протестація Федора, Тараса, та ін. Васьковських і Мойсея, Богдана та ін. Барановичів перед Житомирським ґродським урядом про кривди і збитки, заподіяні їм у с. Гошів жовнірами корогви [Юрія] Немирича, розміщеної в м. Овруч. Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 137 зв. – 139 зв., акт 113. Мова староукраїнська.

Квітня 6. – Протестація панів Васьковських та Ущапів перед Житомирським ґродським урядом про спустошення їхніх маєтків Васьківці та Ущапи жовнірами корогви [Юрія] Немирича. Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 139 зв. – 141, акт 114. Мова староукраїнська.

Квітня 6. – Запис про презентацію від імені житомирського старости Криштофа Тишкевича на Житомирському ґродському уряді коней, відібраних у селян-втікачів, які переходили на Україну повз с. Вереси та м. Житомир.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 141 зв., акт 115. Мова староукраїнська.

Квітня 7. – Протестація від імені Януша Прусиновського перед Луцьким ґродським урядом проти кн. Самуеля-Кароля Корецького, який "року прошлого [1649] пєрєдъ єксъпєдициєю Зборовъскою становъшы з людомъ своимъ власнымъ ѡбозомъ подъ мєстєчъкомъ То*рг*овицєю..., мсца июля чєтвєрътого дня ... смєлъ и важылъсє ... до маєтности сєла Радомышля, любо баръзо а правє вниєвчь, такъ прєзъ нєприятєлъ Короны Полъскоє, яко тєжъ прєзъ частоє пєрєхожєнъє и становєнъє сє кгвалътовноє жолънирō*в*, спустошоно*й* и спалєно*й* ..., людє*й* свои*х* козаковъ украинъныхъ конє*й* двєстє, давъшы ѡнымъ и назначывъшы тыє добра сєло Радомышлъ за прыставъство алъбо ѡ*д*почнєнъє, присла*т* и стацию брати ... нєзносную у по*д*даны*х* и всєє громады Радомыскоє, што сє которому з ны*х* подобало кгвалътомъ брали и на пожытокъ сво*й* ѡбєрътали".
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 40 – 43 зв., акт 35. Мова староукраїнська.

Квітня 7. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу за несплату подвійного подимного податку луцькому підкоморію кн. Григорію Святополку Четвертенському, луцькому земському писарю Марку Гулевичу, багатьом іншим особам, а також євреям міст Кременець і Луцьк від волинського скарбника Марцина Домбровського, обраного на сеймику в м. Луцьк 25 червня [1648 р.] екзактором цього податку у Волинському воєводстві.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 44 зв. – 49 зв., акт 37. Мова староукраїнська.

Квітня 7. – Маніфестація Яна Закревського від імені своїх батьків Олександра-Андрія і Потенції Закревських перед Луцьким ґродським урядом про те, що 1648 р. під час повстання козаки захопили в лісі між селами Саморовичі і Лиликів "урожоную панюю Зофию Павєцького Алєкъсанъдровую Мшалъскую, цоръку самоє єє *мл*. панєє Закърєвъскоє", та родинні майнові документи й речі, що були при ній, які не повернули і невідомо куди поділи.
Перелік захоплених документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 59 зв. – 60 зв., акт 44. Мова староукраїнська.

Квітня 7. – Маніфестація від імені Героніма Россена перед Луцьким ґродським урядом про те, що в маєтках Остальці Великі і П[і]сків Степанського ключа, які були у його державні, зібрано 72 польські золоті подимного податку [якого саме – в акті не вказано, але ймовірно – затвердженого 7 лютого], однак через велике спустошення цих сіл не вдалося залучити жодного підданого до виконання судової присяги. Без цього гроші не можна було віддати поборці, тому їх здано в уряд.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 62, акт 46. Мова староукраїнська.

Квітня 7. – Протестація Петра Загоровського перед Володимирським ґродським урядом про неналежне вибирання стацій у його дідичних маєтках Острівець, Колмівщина і Василівщина поблизу м. Володимир жовнірами кн. Дмитра Корибута Вишневецького, що призвело до відходу підданих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 227 зв. – 230, акт 175. Мова староукраїнська.

Квітня 8. – Маніфестація від імені Миколая Сенюти Ляховецького перед Луцьким ґродським урядом про напад на його маєток с. Серхів в жовтні 1648 р. повсталих селян, які не тільки розграбували і сплюндрували його, спаливши двір і будинок, але й, знайшовши закопані майнові документи Сенюти, "позабирали, пошаръпали и што видати, яко кгдє ѡбєрънули".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 67 – 68, акт 52. Мова староукраїнська.

Квітня 8. – Протестація від імені ректора Андрія Скибицького і братії Ярославського єзуїтського колегіуму перед Луцьким ґродським урядом про незаконне стягнення жовнірами волоської корогви ротмістра Петра Корицького в жовтні 1649 р. стацій з підданих належного колегіуму с. П'ятигорщина, в якому вже було зібрано стацію корогвою кн. Дмитра-Юрія Вишневецького.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 71 зв. – 73, акт 56. Мова староукраїнська.

Квітня 9. – Протестація від імені Самуеля Лещинського, дідича м. Торговиця і належних до нього сіл, та його батька – дерптського воєводи Андрія Лещинського, перед Луцьким ґродським урядом проти жовнірів волоської корогви ротмістра Петра Корицького з полку Криштофа Корицького за захоплення в серпні 1649 р. худоби у їхніх підданих під час ночівлі в місті.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 73 – 74 зв., акт 57. Мова староукраїнська.

Квітня 9. – Протестація від імені Андрія Лещинського, дідича м. Романів (Колки), перед Луцьким ґродським урядом про те, що поручник корогви Станіслава Ґурського – Ян Шашевський з товаришами цієї корогви, повертаючись 1649 р. від Збаража чи від Зборова, наїхав на Романівську [Колківську] волость і заподіяв там великі шкоди і насильства, побивши підданих й стягнувши з них обтяжливі стації.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 75 – 76 зв., акт 58. Мова староукраїнська.

Квітня 9. – Маніфестація Яна Шистовського, урядника [Анни Шимкович] Шклинської в селах Затурці, Шельвів і Шельвівська Волька, перед Луцьким ґродським урядом про невідповідність реєстрів попередніх урядників на збір прибутків з сіл через спустошення та розграбування їх "прєзъ своволъныє купы и того ж нєприятєля Крижа Свєтого", з переліком підданих, яких вбито, взято в татарський полон або які розійшлися "на своволю козацькую".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 77 – 79, акт 59. Мова староукраїнська.

Квітня 11. – Протестація ігумена Милецького монастиря Юзефата Куцевського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування монастиря кременецьким підстаростою і войським Міхалом-Марціяном Єловицьким, який "року нєдавно баръзо прошлого [1649] в мєсєцу сєпътєбрє с посполитого рушєнья приєхавъшы и взявъшы вєдомость жє прошлого ѡтъца игумєна и законъниковъ того жъ монастира татаровє з козаками ѡдных в цєръквє, а других в монастирє и за монастыром тиранъско позабияли, поморъдовали и монастиръ самый запаливъшы, тыє тєла попалили", захопив монастирські села Загірці і Довга Волиця, а також майно.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 84 – 86 зв. Мова староукраїнська.

Квітня 12. – Протестація єврея Шмуйла Носановича, колишнього орендаря м. Стемпків Новий – маєтку Ґабрієля Стемпковського, перед Луцьким ґродським урядом проти Веспасіяна Беневського, орендаря інших сіл Стемпковського, який, "кгды южъ по уступєню рєбєлизанътовъ козаковъ людє назадъ до домовъ своих повєрътали и тотъ жыдъ, тєпєрєшный протєстанъсъ, повєрънул и убозтво своє, котороє былъ пєрєдъ тымъ в зємлю, утєкаючы, поховал, провидєнъция дивина всє въцалє … ничого нє попсованых застал, єго мл. пан Бєнєвъский довєдавъшысє, ѡ томъ нє маючы жадного права и прєтєксъту до нєго, … што всє коштовало золотых сто, кгвалътовнє взялъ, пограбилъ и того всєго на свой пожытокъ зажываєтъ, а протєстанътови привєрънути нє хочєтъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 93 – 94, акт 71. Мова староукраїнська.

Квітня 12. – Протестація від імені Марцина Шадурського перед Луцьким ґродським урядом про заподіяння йому шкод і збитків сусідом по с. Борисковичі Олександром Ґротовським, який під час перебування Шадурського у війську в липні 1649 р. перешкодив жовнірам, під час їх-

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 94 – 96 зв., акт 72. Мова староукраїнська.

нього переходу повз с. Борисковичі, зібрати в ньому законно встановлену стацію, побивши й зневаживши їх, за що вони помстилися, наїхавши наступного дня на село (у тому числі на частину Шадурського), сплюндрувавши, спустошивши і розграбувавши його. Крім того, Ґротовський захопив майно в підданих Шадурського та намагався примусити їх до виконання повинностей на свою користь.
Реєстр майна, захопленого у дворі Шадурського.

Квітня 12. – Протестація від імені Ґабріеля Стемпковського перед Луцьким ґродським урядом проти орендарів його ставів у с. Несвіч – міщан м. Горохів, підданих Киліяна Вільгорського, євреїв Юська Лейбовича та його сина Ґерсона, про те, що, орендувавши 1649 р. два стави за 5 тис. золотих, вони виловили й продали рибу і втекли, не доплативши за оренду 1800 польських золотих.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 103 – 104, акт 78. Мова староукраїнська.

Квітня 12. – Протестація Фляшинського, трубача корогви кн. Владислава-Домініка Заславського, перед судом Дубнівського магістрату проти міщанина м. Дубно Васька Величка про неповернення його ікон, які під час "козаччини" пропали в шпиталі, та поранення протестанта.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 150 зв., акт 460. Мова польська.

Квітня 12. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі про встановлення власника коня, якого впізнав як свого Ян Гронкевич, трубач корогви кн. Дмитра Вишневецького, у паробка чуднівського римаря.
Гронкевич стверджував, що того коня втратив поблизу м. Пилявці.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 150 зв. – 151, акт 461. Мова польська.

Квітня 13. – Маніфестація Миколая Янчинського, посесора частини с. Іванків, перед Житомирським ґродським урядом про втрату заставного запису Михайла Стрибиля на цей маєток, "кгды в року [1648] таборсчина козацькая зачавшися всюды".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 145 і зв., акт 120. Мова староукраїнська.

Квітня 13. – Реляція возного Петра Ленського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу євреям міст Острог і Львів від Яна Цешковського та межиріцького єврея і орендаря Лейба у справі про те, що 1648 р., під час безкоролів'я, острозькі євреї обманним шляхом одержали столове срібло кн. Самуеля-Кароля Корецького вагою 200 гривен і вартістю 10 тис. золотих, передали його львівським євреям і спільно з ними тримали й використовували для своїх потреб і оборудок.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 112 – 113, акт 88. Мова староукраїнська.

Квітня 13. – Реляція возного Міхала Козловича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу ротмістрам повітових корогов Волинського воєводства Янові Шимковичу Шклинському і Олександрові Хрінницькому, ротмістрові волоської корогви кн. Дмитра[-Юрія] Вишневецького – Самуелеві Зарудному, товариству та челяді їхніх корогов за скаргами Андрія Лещинського, дідича, Яна Кашовського, державці с. Вельничі, та вельницького священика Григорія Гапоновича про стягнення в 1649 – 1650 рр. "нєзъвичайноє стации".
Наведено прізвища товаришів цих корогов.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 115 зв. – 117 зв., акт 91. Мова староукраїнська.

Квітня 13. – Протестація Катерини Облапської, від себе та від імені свого сина Миколая Облапського, перед Луцьким ґродським урядом проти королівського ротмістра Криштофа Корицького та товаришів його корогви (їхні імена подано), які з підданих с. Облапи у 1649 – 1650 рр. "стацию николи пєрєд тымъ нєбывалую, правомъ заказаную, смєли и важылисє выбирати".
Перелік захоплених у підданих худоби і продуктів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 117 зв. – 119, акт 92. Мова староукраїнська.

Квітня 13. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Андрієві Лещинському від Миколая Сенюти Ляховецького про притягнення до відповідальності підданих Лещинського з с. Карасин Колківського ключа за те, що вони, покозачившись під час безкоролів'я і козацького повстання та об'єднавшись з жителями м. Чорторийськ і сіл Городок, Маневичі й Лішна Воля, розграбували і спалили в жовтні 1648 р. двір позивача в с. Серхів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 123 зв. – 125, акт 96. Мова староукраїнська.

Квітня 13. – Протестація луцького і острозького єпископа, архімандрита Милецького монастиря Юзефа Чаплича Шпановського перед Луцьким ґродським урядом про невиконання полковником і ротмістром Кріштофом Корицьким та всім товариством його корогви, що квартирувала в містечку Торчин, декрету комісарського суду в м. Люблін щодо повернення монастиреві захопленої худоби або сплати відшкодування за неї.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 128 зв. – 129, акт 99. Мова староукраїнська.

Квітня 13. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Володимирським ґродським урядом про збитки, заподіяні його підданим у с. Городище неналежним вибиранням стацій жовнірами волоської корогви кн. Владислава-Домініка Заславського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 241 і зв., акт 188. Мова староукраїнська.

Квітня 13. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Володимирським гродським урядом про неналежне вибирання стацій з його підданих у с. Нова Воля жовнірами кн. Владислава-Домініка Заславського з корогви ротмістра Адама Тремеського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 241 зв. – 242 зв., акт 189. Мова староукраїнська.

Квітня 13. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Володимирським ґродським урядом про неналежне вибирання стацій з його підданих у селах Оличка та Якубчиці жовнірами кн. Владислава-Домініка Заславського з корогви ротмістра Станіслава Ґурського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 242 зв. – 243, акт 190. Мова староукраїнська.

Квітня 13. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Володимирським ґродським урядом про неналежне вибирання стацій з його підданих у с. Яблонне жовнірами кн. Владислава-Домініка Заславського з корогви ротмістра Царини.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 243–244, акт 191. Мова староукраїнська.

Квітня 14. – Маніфестація від імені Абрама Стрибиля перед Житомирським ґродським урядом про втрату документів на маєтки: місто і село Ловків, містечко Смолівка, частину с. Калинівка, с. Кам'яний Брід та с. Булгаки 1648 р. поблизу містечка Шершні, під час втечі перед наступом козаків.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 147 зв. – 148, акт 124. Мова польська.

Квітня 14. – Маніфестація від імені Абрама Стрибиля перед Житомирським ґродським урядом про порушення контракту з гданським купцем Петром Бомбаром на вивезення поташу з маєтку Булгаки 1648 р. через війну з козаками.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 149, акт 126. Мова староукраїнська.

Квітня 14. – Протестація від імені Михайла Стрибиля перед Житомирським ґродським урядом про збройний напад повсталих міщан з м. Ліщин на його дідичний маєток с. Іванків та викочення іванківських підданих з усім їхнім майном.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 149–150, акт 127. Мова староукраїнська.

Квітня 14. – Протестація від імені малолітніх спадкоємців Яна Рогозинського та їхнього опікуна Мацея Рогозинського перед Луцьким ґродським урядом проти Олександра Зарудного, ротмістра волоської корогви кн. Дмитра Вишневецького, жовнірів цієї корогви про заподіяння кривд

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 130 – 131 зв., акт 101. Мова староукраїнська.

і збитків у березні 1650 р. під час постою корогви в їхньому дідичному с. Рогізне.
Реєстр захопленого майна.

Квітня 14. – Протестація луцького каноніка Миколая-Олександра Рамулта перед Луцьким ґродським урядом проти Станіслава Ґурського, ротмістра корогви [кн. Владислава-Домініка Заславського], розквартированої в м. Луцьк, та його слуг і челяді за стягнення з підданих в с. Вікторяни Луцької канонії, вже двічі спустошеному татарами, незаконної грошової і натуральної стацій.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 135 – 136 зв., акт 105. Мова староукраїнська.

Квітня 15. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу королівському ротмістрові Станіславові Ґурському та іншим товаришам цієї корогви за скаргою Марцина Домбровського про заподіяння шкод і збитків його підданим з різних сіл (їх в акті не названо; див. запис у цьому розділі від 22 березня).

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 136 зв. – 137 зв., акт 106. Мова староукраїнська.

Квітня 15. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Яну Свентицькому та Касперові Піотровському за скаргами Анни Чернівської та її чоловіка про неповернення майна (одягу, посуду, екіпажів, рушниць тощо), переданого їм на зберігання позивачкою та її першим чоловіком Андрієм Мшальським 1648 р. під час "инътєррєкгъни и самоє рєбєлълии козацъкоє".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 140 – 141, акт 109. Мова староукраїнська.

Квітня 15. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою козарівського орендаря єврея Міхеля на шинкарку Наталку Ковалиху про несплату 40 польських золотих за горілку.
Позвана свідчила, що гроші, одержані від шинкування, забрали у неї козаки.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 153, акт 468. Мова польська.

Квітня 16. – Протестація Павла Щеніївського перед Житомирським ґродським урядом про напад 8 липня 1648 р. на його будинок в с. Ханів повстанців з с. Унин, м. Бородянка та ін. і захоплення різного майна, підготовленого до вивезення (реєстр додано).
Щеніївського, підданого тортурам, врятував від смерті московський посол, який їхав до Адама Киселя: "хотєчи розстрєляти, на пляцъ вивєли и пєвнє бы были ростреляли, лєчъ в тим ѡпатръностъ Божая, хотєчи протєстанъта при животє заховати, посла московского до єго мл. пана Кисєля, тєпєрєшънєго воєводы, а на ѡн часъ кашътєляна києвского, пригодив, который литостю хрєстиянскою врузшєный, протєстанта ѡд смєрти ѡд тыхъ ѡкрутниковъ ѡдратовалъ".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 150 зв. – 152 зв., акт 129. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 435. Анотація III.

Квітня 16. – Протестація Олександра Ленкевича Іпогорського перед Житомирським ґродським урядом проти київського митрополита Сильвестра Косова щодо збройного наїзду 1648 р. його підданих з с. Унин на чолі з двома ченцями на його ґрунти в м. Розважів і с. Старовичі на р. Тетерів, знищення рудень і вбивство двох рудників.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 152 зв. – 154 зв., акт 130. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 435 – 436. Анотація IV.

Квітня 16. – Протестація Павла Щеніївського перед Житомирським ґродським урядом про знищення козаками 1648 р. документів родинного архіву, зокрема на маєтки Ханів, Унин та Рудка, доручених на зберігання ханівському підданому Юхимові Селивоненкові і схованих в його коморі.
Перелік документів, складений Щеніївським по пам'яті.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 154 зв. – 155, акт 131. Мова староукраїнська.

Квітня 16. – Протестація від імені ректора Яна Даровського, братії та підданих Острозького єзуїтського колегіуму проти ротмістра кн. Дмитра-Юрія Корибута Вишневецького та його корогви за те, що корогва, ставши в жовтні 1649 р. на постій в с. Княгинин, з підданих цього належного колегіуму села та його присілків "нєзъвичайную з лану албо з волоки стацию надъ посъполитоє право вытисъкали..., абы с кажъдого зособъна лану нє ωдєнъ, алє два полъты солонины, нє пєтънадъцєт, алє шєсъндъцєтъ кварътъ масла, нє трынадъцєтъ, алє трыдъцєтъ возовъ дровъ убогиє подъданиє давали, алъбо пинєзъми масъло и солонину платили...; инъ сумъма з волокъ сту пєтдєсят ωсми учынит золотых сємънадцат тысєчєй шєстъсот тридцатъ и грошєй пят..., выбирали волами, коровами, яловицами, вєпрами, яблыками, жытомъ в снопах, татаръкою и што колъвєкъ у хлопа знашли, а в самых пинєзєх взєли золотых пєт тысєчєй пєтсотъ чотыръдєсят тры", чиняючи при цьому насильства і зловживання, і, незважаючи на розорення колегіуму й на те, що колегіум "почєтъ значъный людєй на услугу Рєчы Посъполитоє такъ под Пилявъцы, яко подъ Зборовъ ставило", а також на спустошення його маєтностей сараною; у відповідь на подану кн. Дмитру Вишневецькому скаргу корогва наїхала на с. Мощаниця.
Перелік побоїв, ран та інших кривд і збитків, заподіяних підданим.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 145 – 156 зв., акт 114. Мова староукраїнська.

Квітня 16. – Реляція возного Валентого Павловського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу ротмістрові корогви [Владислава-Домініка Заславського] – Станіславові Ґурському, та його слузі за скаргами підданих і громад сіл Вікторяни Луцької канонії та Людчин Острозького пробозства про незаконне стягнення грошових і натуральних стацій.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 165 зв. – 166 зв., акт 124. Мова староукраїнська.

Квітня 16. – Протестація Павла Щеніївського перед Житомирським ґродським урядом проти київського митрополита Сильвестра Косова про збройні наїзди на маєток Щеніієвського с. Унин і спустошення села.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 155 зв. – 156, акт 132. Мова староукраїнська.

Квітня 20. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу поручникові Яну Шашевському та іншим товаришам корогви Станіслава Ґурського, а також кн. Самуелеві-Каролю Корецькому за скаргами Януша Прусиновського про насильницьке стягнення стацій і заподіяння кривд і збитків підданим у його с. Радомишль "прєзъ людъ кнєжати єго *мл.* козаковъ украинъныхъ з росъказанья кнєжати єго *мл.*, кгды самъ сталъ ωбозомъ подъ мєстътєчъкомъ Торъговицєю року прошълого" [1649], а в 1649 і 1650 рр. – товариством роти Ґурського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 166 зв. – 167 зв., акт 125. Мова староукраїнська.

Квітня 20. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу за скаргами кн. Федора [Святополка] Четвертенського різним особам, у тому числі ротмістрам Станіславові Ґурському та Самуелеві Калусовському з товариством їхніх корогов, за заподіяння шкод і збитків підданим князя в с. Сіянці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 175 зв. – 177, акт 131. Мова староукраїнська.

Квітня 20. – Протестація від імені Вацлава Чечеля Новоселицького перед Луцьким ґродським урядом проти громади містечка Гоща і с. Воскодави з присілками – маєтків Адама Киселя, про те, що ці його піддані упродовж 1648 – 1649 рр., під час безкоролів'я та початку козацького повстання, обравши собі ватажків, кілька разів нападали на с. Витків, вбили Зофію Яблонську, захопили її майно, спалили двір, порубали ліс і захопили худобу в підданих.
Реляція возного Яна Білини про огляд вирубаних гаїв та могили вбитої Яблонської.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 180 – 182, акт 134. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 433 – 435.

Квітня 21. – Оповідання Базилія Козинського перед Луцьким ґродським урядом про напад на нього 21 березня 1650 р. в с. Острів (тут він мешкав в частині свого родича Івана Козинського) братів Костюка і Степана Савчиків, підданих кн. Григорія Святополка Четвертенського з цього села, які тяжко побили і поранили його, забрали шапку й гроші, погрожуючи при цьому таким чином: "єсъчє то ничого, алє обачышъ, што сє з тобою будєтъ дєяло и зъ другими панами, тыло трохи вытрываємо, по єдному знову васъ кажъдого шляхъту будємо низаты яко на вєнъду и топиты".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 183 зв. – 186, акт 136. Мова староукраїнська.

Квітня 21. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу ротмістрові Андрієві Суходольському та всій його корогві за скаргою Марцина Скармировського про захоплення в його господі в с. Кияни Люблінського воєводства, де він мешкав у грудні 1648 р. "подъ часъ инъкуръси*й* козацъкихъ", одягу, килимів, зброї та ін. речей.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 187 зв. – 188 зв., акт 139. Мова староукраїнська.

Квітня 21. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу ротмістрам Генрикові Кашовському і Лукашеві Гулевичу та їхнім корогвам за скаргами волинського воєводи кн. Адама-Олександра Санґушка й адміністратора і капітулу Жидичинського монастиря про заподіяння кривд і збитків, стягнення неналежних стацій в с. Ольбле, м. Камінь, селах Рокині і Боголюбе, а також стягнення незвичайного мита із підданих Санґушка з с. Зміїнець.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 189 зв. – 191, акт 141. Мова староукраїнська.

Квітня 21. – Реляція возного Корнилія Хлодзинського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу ротмістрам Ґабріелю Стемпковському, Данієлеві Стемпковському та Мацеєві Порембському, поручникові корогви Данієля Стемпковського, за скаргою архімандрита Юзефа Тризни та всього капітулу Києво-Печерського монастиря про стягнення стацій в монастирських маєтках селах Городок і Обарів, захоплення коней та взяття із с. Городок до обозу поблизу м. Зборів компанією Ґабрієля Стемпковського дев'яти, а Данієля Стемпковського – двох підданих з кіньми і возами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 191 зв. – 193, акт 142. Мова староукраїнська.

Квітня 21. – Протестація слуг Юрія Гораїна, від себе та від імені свого пана, перед Луцьким ґродським урядом проти Геліяша та Яна Бабинських, Сохацького – поручника татарської корогви, та ін. їхніх спільників, "которыхъ было шляхъты и инъны*х* польского народу людє*й* ѡколо ста, а татаро[в]ъ пятъдєсять…, яко и волошы … и люзънахъ рожъныхъ людє*й* чоловика подъ сто" за ңаїзд у квітні 1650 р. на двір заставного маєтку Гораїна с. Бабин в той час, коли слуги готувалися виїхати з 10 возами припасів для свого пана, побиття і арешт їх під татарською вартою у дворі, а потім у хліві і зрештою вигнання з села та розграбування двору. Реляція возного Якуба Литорського про огляд місця події, звільнення ув'язнених Яном Бабинським та про огляд і засвідчення побоїв і ран, завданих потерпілим.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 193 – 197 зв., акт 143. Мова староукраїнська.

Квітня 22. – Маніфестація Петра Прушинського перед Луцьким ґродським урядом про вбивство козаками і татарами 1648 р., після поразки кварцяного війська поблизу м. Корсунь, його батька Міхала Прушинського, який втікав від небезпеки з с. Чолівка Овруцького повіту Київського воєводства, та пропажу майнових документів, що були при вбитому.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 198 – 199, акт 144. Мова староукраїнська.

Затримку у поданні маніфестації Прушинський пояснив "часътъю за трывогами пєрєдъ тим будучыми, яко тєжъ и въ войску на услузи Рєчи Посполитоє прєз увєсъ часъ будучы, до того прыйти нє моглъ".

Квітня 22. – Реляція возного Міхала Козловича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Мелентію та Олександру Мокосіям Денискам – колишньому і нинішньому ігуменам, та ченцям Луцького братського монастиря при церкві Воздвиження св. Христа за скаргою луцького каноніка і плебана Мацея Поплавського про привласнення речей, закопаних 1648 р. під час козацького повстання поблизу і в костелі св. Якуба, та захоплення належних костелу деревини, збіжжя, худоби в маєтку с. Німецьке.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 200 зв. – 202, акт 146. Мова староукраїнська.

Квітня 22. – Протестація возного Захарія Новицького перед Володимирським ґродським судом про побиття його поручником і товаришами з корогви ротмістра Владислава Немирича при врученні їм позову до Головного люблінського трибуналу.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 252 зв. – 253 зв., акт 202. Мова староукраїнська.

Квітня 23. – Маніфестація Катерини Зимницької перед Володимирським ґродським урядом про знищення козаками майнових документів під час пожежі 1648 р., що сталася у її дворі в с. Радів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 259 і зв., акт 208. Мова староукраїнська.

Квітня 25. – Маніфестація Казимира Станцевича перед Луцьким ґродським урядом про залишення урядові 419 польських золотих ухваленого сеймиком 1648 р. подимного податку з орендованої ним у Альбрихта-Станіслава Радзивілла Яблонської волості, оскільки воєводський скарбник і поборця Марцин Домбровський їх не приймав.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 202 – 203, акт 147. Мова староукраїнська.

Квітня 25. – Маніфестація Самуеля Угруського, учасника посполитого рушення 1649 р., перед Луцьким ґродським урядом про загибель поблизу м. Зборів його майнових документів, захоплених неприятелем разом з возами та іншим майном.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 204 зв. – 205 зв., акт 149. Мова староукраїнська.

Квітня 26. – Протестація королівського секретаря Томаша Казимирського перед Житомирським ґродським урядом про спустошення його маєтку с. Андрієвичі корогвою кн. [Владислава]-Домініка Заславського. Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 159 – 160, акт 137. Мова староукраїнська.

Квітня 26. – Маніфестація Маґдалени Тиші Биковської та її синів Михайла і Ґабріеля Тишів Биковських перед Житомирським ґродським урядом про цілковите знищення татарами 31 червня 1648 р. їхнього маєтку с. Криве, що унеможливило сплату подимного та ін. податків.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 160 і зв., акт 138. Мова староукраїнська.

Квітня 26. – Протестація від імені Киліяна Вільгорського перед Володимирським ґродським судом про спустошення його маєтків Рачин та Озерці корогвою Миколая Врища, яка, не будучи на службі у Речі Посполитої, наїжджала на шляхетські маєтки.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 261 зв. – 262 зв., акт 212. Мова староукраїнська.

Квітня 27. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення Янові Казновському позовів до Головного люблінського трибуналу за скаргами Миколая Малинського – за несплату обіцяної винагороди позивачеві, "под Зборовомъ будучому"; про стягнення стації, належної Малинському, в с. Тягнин, продаж та використання її на свою користь; позовів Янові Сулимовському, Войцехові Качинському і Романові Колодинському – за захоплення у підданих у с. Горщик, "чынєчы сє жолънирами", збіжжя, худоби та птиці під виглядом стації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 207 – 208, акт 151. Мова староукраїнська.

Квітня 27. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Роману Загоровському за скаргою подружжя Андрія та Зофії Длотовських про непритягнення до відповідальності його підданих з с. Охматків за заподіяння скаржникам кривд і збитків під час "своволи козацькоє в року прошломъ [1648] розных часовъ почынєных".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 210 зв. – 211 зв., акт 154. Мова староукраїнська.

Квітня 27. – Протестація від імені луцького підкоморія кн. Григорія [Святополка] Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про зневагу його честі Станіславом Мровинським, який, незважаючи на благородне походження і високу посаду Четвертенського, позивав його до неналежних судових інстанцій, обвинувачуючи у покровительстві "здрайцомъ" Речі Посполитої ("важылъсє манъдаты выноситы нєслушнє нєправънє Задворъныє потивко ясному праву..., мєшаючы до якихси здрайцовъ Рєчы Посполитоє, абы их мєлъ быты протєкторємъ").

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 211 зв. – 212 зв., акт 155. Мова староукраїнська.

Квітня 28. – Маніфестація Лева Тиші Биковського перед Житомирським ґродським урядом про втрату родинних майнових документів при нападі козаків 28 липня 1648 р. на його маєток с. Бежів Житомирського повіту Київського воєводства.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 167 зв. – 168, акт 146. Мова староукраїнська.

Квітня 28. – Маніфестація Петра Гулевича перед Луцьким ґродським урядом про загибель під час козацького повстання і татарського нападу всіх його документів, у тому числі поборових квитів і ретентових реєстрів, які згоріли під час пожежі разом з будинком.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 220, акт 162. Мова староукраїнська.

Квітня 28. – Протестація луцького бурґрабія Геліяша Малюшицького перед Луцьким ґродським урядом про наїзд товаришів корогви ротмістра Станіслава Ґурського, розміщеної в м. Луцьк, на міст і браму верхнього луцького замку – Дітинця, та побиття й поранення там його самого і його намісника Яна Зяловського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 225 і зв., акт 165. Мова староукраїнська.

Квітня 29. – Маніфестація від імені Аґнешки Ястрембської – втікачки з Овруцького повіту, перед Луцьким ґродським урядом про те, що 1649 р., під час боїв поблизу м. Зборів, татари, напавши на місце її перебування – с. Омеляна на Волині, знищили єдине, що їй вдалося вивезти з дому – шкатулу з майновими документами.
Реєстр деяких документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 225 зв. – 226 зв., акт 166. Мова староукраїнська.

Квітня 29. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою міщанки м. Дубно єврейки Росі Желікової на різника Яна, Шликового зятя, про неповернення 100 аршинів полотна, переданого йому для вибілювання ще перед "козацькими тривогами".
Позваний свідчив, що те полотно разом з його власним забрали козаки.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 158, акт 477. Мова польська.

Квітня 30. – Маніфестація Костантого Сульмана перед Житомирським ґродським урядом про знищення козаками належних йому майнових документів при нападі 1648 р. на село Дивлин [Дивин?] в Олевській волості, куди він втік з родиною з с. Некраші.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 168 зв. – 169 зв., акт 148. Мова староукраїнська.

Квітня 30. – Тестамент Яна Кореновського, складений 9 березня 1650 р. у с. Навколиски, зокрема, про поховання його згідно з християнським обрядом у Затурцівському костелі.
До Володимирського ґродського суду тестамент подав пріор Затурцівського монастиря ксьондз Августин Більський.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 1086 – 1088, акт 818. Мови староукраїнська і польська.

Травня 2. – Протестація від імені Реміяна Єльця перед Житомирським ґродським урядом про пограбування у лютому 1650 р. підданих в його маєтках м. Городище, слободі – м-ку Городище Нове, м-ку Єльцівка, селах Любовичі, Пинязевичі, Малин, Ґута, Головки, Реміянівка, м-ку Баранівка, селах Ломля, Морсола, Скакунка, Федорівка, Палюхівка, рудні Палюхівка, с. Селище, м-ку Кам'янка й с. Ліпляни корогвою Юрія Немирича при переході з м. Житомир до м. Овруч.
Реєстр захопленого майна (на 40 тис. польських золотих, окрім стації).

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 196 – 199 зв., акт 150. Мова староукраїнська.

Травня 2. – Запис квиту Івана Водяника, реєстрового козака Війська Запорозького, від 1 травня 1650 р., даний вільському старості Янові Білецькому про одержання від нього свого майна, забраного на Різдво 1649 р. в м. Вільськ "способом мимоходщизни" при переході з с. Черниця на Україну.
Квит до Житомирського ґродського уряду подав Іван Водяник, а написав і засвідчив Ян Грибовський, спеціальний комісар, призначений київським воєводою Адамом Киселем і гетьманом Війська Запорозького, чигиринським старостою Богданом Хмельницьким для врегулювання цієї справи.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 200 і зв., акт 151. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: Каманин И. М. Материалы по истории козацкого землевладения (1494 – 1668 гг.) // Чтения в историческом обществе Нестора летописца. – 1894. – кн. 8. – Отдел III. – С. 20 – 22.

Травня 2. – Протестація від імені Реміяна Єльця перед Житомирським ґродським урядом про пограбування у лютому 1650 р. підданих в його маєтках м. Городище, слободі – м-ку Городище Нове, м-ку Єльцівка, селах Любовичі, Малин, Піріжки, с. (слободі) Ґута, селах Головки і Реміянівка, м. Баранівка, селах Ломля, Морсола, Скакунка, Федорівка, рудні Палюхівка, Пинязевичі, Селище, м-ку Кам'янка, селах Ліпляни, Кома, Новаки, м-ку Хотинівка й м-ку Немирівка татарською й волоською корогвами Юрія Немирича. Реєстр захопленого майна (на 20 тис. польських золотих).

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 200 зв. – 204 зв., акт 152. Мова староукраїнська.

Травня 2. – Реляція возного Валентого Павловського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу товаришам корогви Станіслава Ґурського, розміщеної в м. Луцьк, і їхнім слугам і челяді за скаргами студентів Луцького єзуїтського колегіуму Олександра Селецького, Стефана Барського, Станіслава Коцельського й ін. про збройний наїзд на їхню господу, побиття, поранення, пограбування та інші кривди.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 243 зв. – 245, акт 6. Мова староукраїнська.

Травня 2. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою теслі Васька та його дружини на Вівдю, дружину дубнівського шевця Івана Годунова, про покрадення під час "перших козаків" 1648 р. залишених у Дубнівському замку речей і грошей.
Повідомлено, що позивач Васько зі своєю родиною напередодні козацького наступу виїхав з м. Дубно.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 159 – 160, акт 480. Мова польська.

Травня 4. – Маніфестація Миколая Сколиби перед Житомирським ґродським урядом про втрату майнових документів у 1648 – 1649 рр. "чєр*е*з инъку*р*сиє в тыє часы и своволи коза*ц*коє".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 204 зв., акт 153. Мова староукраїнська.

Травня 4. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про огляд будинку Яна Комара на Троїцькій вулиці в м. Луцьк, спустошеного і пошкодженого товаришами корогви Станіслава Ґурського – Міхалом Вербовським і Францишком П'ястковським.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 251 – 252, акт 12. Мова староукраїнська.

Травня 4. – Маніфестація Войцеха Рокицького і Вацлава Кокорики, товаришів корогви королівського ротмістра Романа Загоровського, перед Луцьким ґродським урядом про увільнення їх з шеститижневого ув'язнення у вежі замку м. Луцьк, призначеного судом за причетність до вбив-

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 252 – 253, акт 13. Мова староукраїнська.

ства Вацлавом Тележинським товариша їхньої корогви Даніеля Білецького.
Звільнення відбулося після сплати вбивцею відшкодування братам загиблого і примирення сторін.

Травня 4. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу товаришам корогви Станіслава Ґурського – Міхалу Вербовському і Францішку П'ястковському, за скаргою Яна Комара про руйнування і розграбування його будинку на Троїцькій вулиці в м. Луцьк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 253 і зв., акт 14. Мова староукраїнська.

Травня 4. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою підданого з с. Погорільці Степана Страшені на шинкаря Сидора про привласнення 1649 р. вівса і ячменю, посіяного Сидором з половини.
Як з'ясувалося під час розгляду справи, урожай загинув у полі з настанням "козацької тривоги".

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 161 і зв., акт 484. Мова польська.

Травня 5. – Протестація Владислава Пашинського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення всього його похідного майна Миколаєм Окорським з челядниками і слугами в серпні 1649 р., коли він, хворий, перебував поблизу м. Глиняни, перевезений туди челяддю разом із своїми возами з-під м. Зборів.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 253 зв. – 255, акт 15. Мова староукраїнська.

Травня 5. – Протестація від імені Яна Замойського та всієї громади підданих його с. Волохи перед Луцьким ґродським урядом про неодноразове захоплення в них худоби упродовж 1649 р. челяддю і боярами Яна Чечеля Новоселицького, державці с. Коптовичі, під виглядом жовнірів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 256 зв. – 257, акт 17. Мова староукраїнська.

Травня 6. – Протестація Вацлава Юревича перед Житомирським ґродським урядом проти Юрія Немирича про пограбування жовнірами його корогви у 1649 – 1650 рр. підданих протестанта з маєтків Кропивня, Зарубинка й Горошки.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 208 – 209 зв., акт 157. Мова староукраїнська.

Травня 6. – Протестація Вацлава Юревича перед Житомирським ґродським урядом проти підданих Юрія Немирича з м. Горошки і м. Рафалів, які "п*о*д ча*с* инъку*р*сии до Короны прє*з* нєприятєля Крижа Святого и *с*воєволъно*й* рєбєлиє*й* коза*ц*ко*й*, зобравшисє въси способомъ якобы коза*ц*кимъ", напали на двір протестанта в с. Зарубинка й захопили різне майно.
Перелік захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 210 зв. – 211 зв., акт 159. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 451. Анотація I; весь документ – АЮЗР. – Ч. VI. – Т. 1. – С. 565 – 567.

Травня 6. – Протестація волинського чашника Яна Ґраєвського перед Володимирським ґродським сŷдом проти корогви кн. Дмитра Корибута Вишневецького за вибирання неналежних стацій у його дідичному маєтку с. Радовичі та ін. селах Володимирського повіту, підтверджене судовою присягою радовицьких підданих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 321 – 322 зв., акт 272. Мова староукраїнська.

Травня 7. – Маніфестація від імені Станіслава і Євфрузини Ойзринських перед Житомирським ґродським урядом про втрату "в року тисєча шєстсо*т* сорокъ ѡсмо*м* и дєвяты*м* прєзъ инъкуръсыю в тыє часы сваволи коза*ц*коє" майнових документів, зокрема, на заставу с. Жабчичі.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 212, акт 160. Мова староукраїнська.

Травня 7. – Протестація від імені кн. Владислава-Домініка Заславського перед Луцьким ґродським урядом проти київського воєводи і ротмістра Адама Киселя, поручника кварцяної козацької корогви Костантого Люлі

та всього її товариства за те, що увійшовши у квітні і травні 1650 р. в належну Заславському Степанську волость у Луцькому повіті, жовніри корогви на порушення права і конституцій здійснювали в селах волості часті ночівлі і постої, стягуючи з підданих стації продовольством, майном і грошима.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 258 зв. – 266, акт 20. Мова староукраїнська.

Травня 7. – Протестація від імені Андрія Лещинського, дідича м. Чорторийськ та належних до нього волостей, перед Луцьким ґродським урядом проти Адама Стремеського, ротмістра, та всієї його корогви, розміщеної в м. Степань, за наїзд 1649 р. на Собіщицьку волость та насильницьке стягнення стацій з підданих на порушення королівського універсалу, що звільняв від стацій, постоїв, ночівель тощо Чорторийськ і належні до нього волості.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 266 зв. – 269 зв., акт 21. Мова староукраїнська.

Травня 7. – Судова присяга міщан м. Колки Павла Скляра і Уласа, підданих дерптського воєводи [Андрія Лещинського], перед Луцьким ґродським урядом на підтвердження протестації свого пана від 9 квітня 1650 р. про заподіяння кривд і збитків міщанам товаришами корогви [Станіслава] Ґурського під керівництвом поручника Яна Шашевського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 278 – 279, акт 28. Мова староукраїнська.

Травня 7. – Реляція возного Нестора Микровського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу за скаргами Андрія Лещинського: Рафалові Хмелецькому, поручникові волоської корогви Петра Корицького, за захоплення худоби в підданих після ночівлі корогви в м. Торговиця, належного синові скаржника Самуелеві, та Янові Шашевському, поручникові корогви Станіслава Ґурського, за стягнення обтяжливих стацій в м. Романів [Колки] та волості 1649 р. під час повернення з-під м. Збараж, а також пізніше, коли корогва розмістилася на постій в м. Луцьк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 280 зв. – 281 зв., акт 30. Мова староукраїнська.

Травня 7. – Свідчення возного Яна Бoняковича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Павлові Ґавловському щодо захоплення ним 27 бочок солі з числа 30 в м. Луцьк "в замъку кгро*д*ски*м* пєрєдъ козаками запорозъки*ми* по*д* часъ бєзъкоролєвя в склєпє пєвъны*м* зложони*х*" і продажу їх по 15 золотих за бочку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 286 і зв., акт 35. Мова староукраїнська.

Травня 7. – Протестація від імені архімандрита Олександра Мокосія-Дениска та капітулу Жидичинського василіанського монастиря перед Луцьким ґродським урядом проти Станіслава Ґурського, ротмістра, Яна Шашевського, поручника, і всього товариства корогви, яка, прийшовши в жовтні 1649 р. на зимівлю в м. Луцьк, заподіяла кривди й збитки в монастирських селах Жидичин, Клепачів і Сапогів, насильницьки стягаючи обтяжливі стації на порушення загального права, а найбільше королівського універсалу, мордуючи підданих та примушуючи їх до виконання робіт на свою користь.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 287 зв. – 291, акт 37. Мова староукраїнська.

Травня 8. – Реляція возного Миколая Бохновського перед Володимирським ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу ротмістрові корогви Янові Кондрацькому, поручникові Олександрові Залеському та ін. з полків кн. Владислава-Домініка Заславського за скаргою архімандрита Милецького монастиря Йосифа Чаплича [Шпановського] про збитки, заподіяні у монастирських селах Ниці, Підсинівка, Соловіїв, Комарів і Соколища.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 446 – 448 зв., акт 354. Мова староукраїнська.

Травня 10. – Реляція возного Міхала Козловича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів (мандатів) до королівського Задвірного суду кн. Григорію Святополку Четвертенському, луцьким міщанам Миколаю Лахновичу, Савицькому, Грицьку Беззубому та ін. і володимирському войському Філонові Єловицькому – державцям рухомого й нерухомого майна Федора Липки і Василя Шильня, "яко здрайцахъ Рєчи Посъполитоє, при рєбєлълии своволной козацькой вязачихсє и много шкод розъным особомъ чинячих", за невіддання ними та членами Луцького [православного] братства цього майна, що перебувало під опікою братства, жовнірові Станіславові Мровинському, який одержав на нього королівський привілей за військові заслуги.
Запис мандатів від 5 квітня 1650 р. до королівського суду.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 297 – 302, акт 42. Мова староукраїнська.

Травня 10. – Реляція возного Міхала Козловича перед Луцьким ґродським урядом про поведінку луцького міщанина Миколая Лахновича під час вручення йому позову до королівського Задвірного суду за скаргою Станіслава Мровинського (суть справи див. у попередньому акті 42): "поменєный панъ Лахънович, зразу принявъши том позов албо манъдат, потом єго прочитавши ... за ворота выкинул и пост поновал".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 302 – 303, акт 43. Мова староукраїнська.

Травня 10. – Протестація архімандрита Києво-Печерського монастиря Йосифа Тризни перед Володимирським ґродським урядом проти кн. Владислава-Домініка Заславського щодо неналежного витягання стацій жовнірами його волоської корогви у монастирських маєтках Городок і Обарів, підтверджена судовою присягою підданих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 337 – 340 зв., акт 289. Мова староукраїнська.

Травня 11. – Універсал київського воєводи і генерала Адама Киселя від 27 квітня 1650 р. до шляхти Київського воєводства про необхідність якнайшвидше сплатити подвійний подимний податок, ухвалений об'єднаним сеймиком Київського і Чернігівського воєводств 7 березня 1650 р. і призначений на виплату жалування жовнірам кількох корогов за похід під м. Зборів, оскільки вони, не одержавши утримання, не розійдуться по домівках, а будуть обтяжувати постоями і стаціями шляхетські маєтки.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 216–217, акт 169. Мови староукраїнська і польська.

Травня 11. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу за скаргами чернігівського стольника, королівського ротмістра Романа Загоровського: Станіславові Лятальському, полковникові іноземних королівських найманців, капітанам Маєру і Соломону Шульцам ті ін. офіцерам і солдатам німецької піхоти – за насильницьке стягнення стацій, захоплення коней й ін. у підданих скаржника з с. Загорів 1649 р. на порушення універсалу коронного гетьмана [Андрія] Фірлея; полковникові королівської іноземної гвардії Криштофові Приємському та його підлеглим за захоплення в підданих з сіл Охматків і Малів коней з возами до обозу під Пилявці; Станіславові Фалибовському – товаришеві корогви, належної руському воєводі [Єремії Вишневецькому], та двом його челядникам за "възятє на дорозє з конъми поводовыми сєдла акъсамитъного зєлєного з стримєнами срибръными, плату такъжє аксамитного зєлєного з квєтами золотыми" в одного з гайдуків Загоровського, який їхав до с. Загорів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 308 – 310, акт 47. Мова староукраїнська.

Травня 11. – Реляція возного Войтеха Петровського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Янові Чечелю Новоселицькому за скаргою громади с. Волохи –

підданих Яна Замойського, "ѡ стацие претекъстом жолнирскимъ року прошлого [1649] розъных мцей и дней в тых подданых волами, коровами и ѡвъцами, и разъным быдломъ выберано".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 313 і зв., акт 50. Мова староукраїнська.

Травня 11. – Реляція возного Валентого Павловського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу товаришам корогви Станіслава Ґурського, розміщеної на постій в м. Луцьк, від луцького бурґрабія Геліяша Малюшицького за образу його честі, побиття і поранення на мосту перед "замкомъ, Детинъцемъ названым, где Акта зостають, суды и сусъцепъты звыкли се ѡдправовати", та про вручення такого самого позову Станіславові Ґурському і Яну Шашевському як ротмістрові і поручнику цієї корогви.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 316 – 317 зв., акт 52. Мова староукраїнська.

Травня 13. – Маніфестація від імені Берната Вилежинського перед Житомирським ґродським урядом про спустошення його маєтку м. Краснопіль корогвами кн. Владислава-Домініка Заславського.
Реляція возного Яна Охрімовського і свідчення міщан: "же в месте Красноролю перед тоею войною козацкою найдовалосе месчан и подымя до килку сот, а тепер по той войне не найдуетсе венцей подымя над трыдцат; а могло бы их и болшей знайдоватсе над трыдцатъ, юж по той войне козацкой, кеды бы не жолнире яснеѡсвецоного княжати его мл. пана воеводы краковского с-под певных корогвей, до того спустошеня не помогли".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 217 і зв., акт 170. Мова староукраїнська.

Травня 13. – Реляція возного Міхаеля Чаєвича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Марцинові Харевському, товаришеві корогви Криштофа Корицького, за скаргою Якуба Руцького щодо захоплення в його челядника коня "з двома парми суконъ" під час втечі позивача, який служив товаришем у корогві сандомирського каштеляна [Станіслава] Віт[ов]ського, з-під Пилявців – "зъ погрому Пилявецкого".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 323 зв. – 324 зв., акт 57. Мова староукраїнська.

Травня 13. – Судова присяга підданих кн. Катерини [Святополк] Четвертенської з містечка Острів Новий, перед Луцьким ґродським урядом на підтвердження минулорічної протестації своєї пані про заподіяння кривд і збитків на 400 золотих підданим з цього містечка корогвою волинського підстолія Томаша Козики під час постою у ньому.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 324 зв. – 325 зв., акт 58. Мова староукраїнська.

Травня 13. – Судова присяга підданих кн. Катерини [Святополк] Четвертенської та її дітей з с. Борухів перед Луцьким ґродським урядом на підтвердження минулорічної протестації своїх панів про заподіяння кривд і збитків підданим з цього села на 130 золотих корогвою королівського ротмістра Романа Загоровського під час постою в ньому.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 325 зв. – 326 зв., акт 59. Мова староукраїнська.

Травня 13. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Міхалові Козубовському, колишньому жовнірові корогви кн. Дмитра Вишневецького, за скаргою Маріанни Суходольської щодо захоплення ним під час козацької облоги м. Збараж усього майна її покійного брата – королівського ротмістра Яна-Казимира Понятовського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 326 зв. – 327 зв., акт 60. Мова староукраїнська.

Травня 13. – Реляція возного Яна Раціборовського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу неосілим Реїні (Катерині) Лукашевій Кравцовій та її синові Миколаю Лукашевичу (Ходоровському), які проживали у передмісті Луцька, за

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 328 – 329, акт 61. Мова староукраїнська.

скаргою Томаша Сосницького про крадіжку його грошей “въ каменицы деляторовой *под* часъ ребелълии хлопъское и козацъкое ночънымъ способо*м* и на сво*й* пожитокъ ѡбернєнъє”.

Травня 13. – Маніфестація Яна Мелешка Микулицького перед Володимирським ґродським урядом про втрату своїх речей, в т. ч. й документів, “по*д* часъ єкъс[п]едиции Пилявецъкоє, ... кгды ... пре*з* неприятєля то*го* ѡбо*з* и табо*р* во*й*ска коронъного знєсєны*й*”.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 347 зв. – 348 зв., акт 298. Мова староукраїнська.

Травня 13. – Протестація луцького й берестейського біскупа Андрія Ґембицького перед Володимирським ґродським урядом проти жовнірів корогви кн. Владислава-Домініка Заславського за протизаконне витягання стацій в м. Торчин та належних до нього селах.
Реєстр збитків, заподіяних підданим (їхні імена подано).

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 350 зв. – 369, акт 301. Мова староукраїнська.

Травня 13. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою десятника угорської піхоти Міклоша Лапка на острозького міщанина Івана Скопировича про неповернення коня, якого позивач втратив [1648] р. поблизу м. Пилявці.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 168 зв. – 169, акт 500. Мова польська.

Травня 14. – Свідчення возного Антона Трубельського перед Житомирським ґродським урядом про відмову підданих с. Городище “ажє бы за панъсчызну” виконувати повинності і сприяти державці Самуелю Подобинському, коли “ѡ*н* в року прошлимъ [1648] мца юня в нєдє*л* килка по розгромєню во*й*ска по*л*ского по*д* Ко*р*сунє*м*, по*д* ча*с* вєлики*х* трывогъ и нєбєзпєчє*н*ства, такъ ѡ*д* козаковъ, яко и ѡ*д* татаровъ и своєво*л*ноє рєбєлиє*й* холопско*й*, ... хотєчи збо*р* сво*й* домовы*й*, бы*д*ло рогатоє, и инъшыє дробязки, которыє мє*л*, на тотъ ча*с* вывєзти и угнати ... ку По*л*счє”.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 218–219, акт 172. Мова староукраїнська.

Травня 14. – Протестація Марцина Трсцінського перед Житомирським ґродським урядом проти своїх слуг, які у вересні 1649 р. розікрали його майно в м. Корець.
При цьому Трсцінський свідчив про свої поневіряння у воєнний час.
Реєстр вкраденого військового спорядження та ін. речей.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 219–221, акт 173. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 451. Анотація II.

Травня 14. – Лист луцького єврея Лахмана Мошковича від 4 квітня 1650 р., засвідчений старшими луцької рабинської громади Давидом Михалевичем, Мошком Абрамовичем, Абрамом Лейбовичем, Якубом Іцковичем та Ізаком Абрамовичем, щодо продажу ним пріорові Луцького монастиря добрих братів Григору Полицькому за 500 польських золотих свого незабудованого пляцу в м. Луцьк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 643 – 647 зв., акт 50. Мови староукраїнська і польська.

Травня 14. – Протестація від імені номіната на Луцько-Острозьку єпископію Юзефа Чаплича [Шпановського] та Андрія Кашовського – державці належних до єпископії сіл Тернки і Седмярки, перед Луцьким ґродським урядом проти поручника Яна Шашевського та все товариство корогви на чолі з ротмістром Станіславом Ґурським за неодноразові наїзди в листопаді 1649 р. і квітні 1650 р. на названі села, що не підлягали військовим постоям і поборам, та, незважаючи на добровільне постачання їм слугами Кашовського продовольства і дров, захоплення в підданих грошей, худоби, збіжжя та ін. майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 331 зв. – 334 зв., акт 64. Мова староукраїнська.

Травня 14. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу ротмістрові Станіславові Ґурському, поручникові Яну Шашевському та всьому товариству їхньої корогви за скаргою Андрія Кашовського про заподіяння кривд і збитків в селах Тернки і Седмярки, належних до Луцької єпископії.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 342 зв. – 343 зв., акт 70. Мова староукраїнська.

Травня 14. – Реляція возного Григора Молявки перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу луцьким міщанам Федору Липці, Романові Тропку, Федору Сухоносу, Семену Крупецькому та багатьом іншим за скаргою ксьондза Войцеха Мировського та всієї братії Луцького єзуїтського колегіуму щодо заподіяння ними тяжких кривд і збитків в костелі, колегіумі та належних до нього фільварках і маєтках 1648 р. під час козацького повстання.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 347 зв. – 349 зв., акт 74. Мова староукраїнська.

Травня 16. – Маніфестація Щасного Тишкевича та його матері Барбари з Харлинських Тишкевич перед Житомирським ґродським урядом про втрату майнових документів у 1648 – 1649 рр. під час воєнної небезпеки

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 222 зв., акт 175. Мова староукраїнська.

Травня 17. – Маніфестація Вацлава Корчевського та його матері Агнешки з Ґродиловських Корчевської перед Житомирським ґродським урядом про втрату родинних майнових документів, у т. ч. заставного запису Владислава Немирича на с. Путиловичі під час втечі батька маніфестанта (на час запису покійного) 1648 р. до м. Пінськ перед наступом козаків.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 222 зв. – 223 зв., акт 176. Мова староукраїнська.

Травня 17. – Маніфестація Романа Бересневича перед Луцьким ґродським урядом про готовність виконати умову приятельської угоди з товаришем корогви королівського ротмістра Яна Кондрацького – Ґабріелем Милевським, щодо ув'язнення у вежі замку м. Луцьк за поранення Милевського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 355 зв. – 356, акт 78. Мова староукраїнська.

Травня 17. – Протестація Вацлава Козики перед Володимирським ґродським урядом про наїзд 13 травня 1650 р. німецької драгунської корогви кн. Єремії Вишневецького на його маєток с. Замличі, побиття й поранення Козики, членів його родини і підданих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 378 зв. – 380 зв., акт 310. Мова староукраїнська.

Травня 17. – Протестація Марцина Піонтковського перед Володимирським ґродським урядом проти драгунської корогви Єремії Корибута Вишневецького за публічну зневагу, побиття й поранення його при наїзді корогви 13 травня 1650 р. на с. Замличі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 380 зв. – 381 зв., акт 311. Мова староукраїнська.

Травня 18. – Маніфестація Олександра Цеклінського перед Житомирським ґродським урядом про втрату ним 1648 р. у таборі поблизу м. Пилявці, "под часъ розгромєня войска коронъного чєрєз войско татарскоє и козацкоє", родинних майнових документів, у т. ч. королівських привілеїв на маєтки Яцковичі, Романів[ка] і Жадків[ка] в Овруцькому повіті.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 225 зв. – 227, акт 180. Мова староукраїнська.

Травня 18. – Реляція возного Стефана Созанського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу ротмістрові Петру Корицькому та його корогві за скаргою ректора Андрія Скибицького та всієї братії Ярославського єзуїтського колегіуму на незаконний (не маючи на те асигнацій від коронного гетьмана) збір стацій в с. П'ятигорщина та заподіяння інших кривд.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 357 – 358, акт 80. Мова староукраїнська.

Травня 18. – Реляція возного Стефана Созанського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу ротмістрові кн. Дмитру-Юрію Корибуту Вишневецькому та товариству його надвірної корогви, розміщеної на постій в с. Княгинин, за скаргою ксьондза Яна-Казимира Даровського, ректора, та всієї братії Острозького єзуїтського колегіуму про незаконний збір стацій, побиття підданих та інші кривди, заподіяні в маєтках Княгининського і Суразького ключів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 358 – 359, акт 81. Мова староукраїнська.

Травня 20. – Протестація від імені Реміяна Єльця перед Житомирським ґродським урядом проти київського воєводи Адама Киселя щодо пограбування 6 – 10 травня 1650 р. його підданих надвірною волоською корогвою воєводи у маєтках м. Городище, селах Малин, Пиріжки та Пинязевичі.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 229 зв. – 231 зв., акт 184. Мова староукраїнська.

Травня 20. – Реляція возного Федора Григоровича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу за скаргами Павла Гулевича [Воютинського] різним особам, у тому числі ротмістрам Волинського воєводства Киліянові Вільгорському і Петру Фалибовському, [Самуелю]-Каролеві Корецькому, полковникові кн. Богуславу Радзивіллу та товариству їхніх корогов і полку щодо стягнення незаконних стацій та заподіяння кривд і збитків підданим Гулевича з сіл Охлопів, Бородчичі і Білий Стік.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 363 – 364 зв., акт 85. Мова староукраїнська.

Травня 20. – Повторна протестація, на додаток до поданої 14 липня 1649 р., від імені кн. Катерини [Святополк] Четвертенської та її дітей від першого шлюбу з Єронімом Харлинським – Адама і Анни Харлинських перед Луцьким ґродським урядом на корогву ротмістра Томаша Козики за наїзд 2 липня 1649 р. на містечко Острів Новий та заподіяння тяжких кривд і збитків міщанам, шляхтичам і священикові під час насильницького стягнення з них стацій.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 364 зв. – 367, акт 87. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. VI. – Т. 1. – С. 567 – 570.

Травня 20. – Протестація Яна Ґраєвського перед Володимирським ґродським урядом проти корогви кн. Єремії-Міхала Вишневецького за неналежне вибирання стацій у с. Радовичі.
Реєстр заподіяних збитків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 384 – 386, акт 314. Мова староукраїнська.

Травня 21. – Маніфестація від імені Реміяна і Федори Тушевських перед Житомирським ґродським урядом про спустошення під час козацької війни [1648 р.] належної їм частини маєтку с. Бежів Великий.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 233 зв. – 234, акт 187. Мова староукраїнська.

Травня 21. – Маніфестація від імені Реміяна і Федори Тушевських перед Житомирським ґродським урядом про знищення козаками 1648 р. родинних документів, зокрема, на частину с. Бежів Великий і с. Минійки.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 234, акт 188. Мова староукраїнська.

Травня 21. – Маніфестація від імені Костантого Пузини перед Луцьким ґродським урядом про презентацію та виручення з уряду двох коней, покинутих у лісі поблизу с. Ярославичі якимось втікачем з волоської корогви, що його зустрів в цьому лісі підданий Пузини.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 368 і зв., акт 88. Мова староукраїнська.

Травня 23. – Оповідання від імені Діонізія Балабана перед Луцьким ґродським урядом про презентацію та виручення з уряду двох коней, захоплених під час останнього наїзду Тимінського, який неодноразово завдавав шкоди належним Балабанові запустам поблизу с. Хорохорин під приводом потреб корогви, розквартированої в м. Торчин.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 372 і зв., акт 91. Мова староукраїнська.

Травня 23. – Протестація від імені кн. Катерини [Святополк] Четвертенської та її дітей від першого шлюбу Адама і Анни Харлинських перед Луцьким ґродським урядом про захоплення 16 травня 1650 р. Андрієм Павловським, жовніром розквартированої у м. Торчин корогви ротмістра Криштофа Корицького, у їхніх підданих з с. Богушівка, які приїхали на торчинський торг, чотирьох волів з возами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 372 зв. – 374, акт 92. Мова староукраїнська.

Травня 23. – Реляція возного Томаша Суєти перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу ротмістрові Криштофові Корицькому та товариству його корогви за скаргою кн. Катерини [Святополк] Четвертенської та її дітей від першого шлюбу Адама і Анни Харлинських щодо захоплення у їхніх підданих з с. Богушівка, які приїхали на торг до м. Торчин, чотирьох волів з возами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 374 – 375, акт 93. Мова староукраїнська.

Травня 24. – Протестація Петра Омецинського перед Луцьким ґродським урядом на Єнича, який "възго*р*дивъши свєбодою, во*л*ностю и ми*ло*стъю ѡ*т*чизъны а удавъши сє до рєбєлиза*н*товъ коза*цких* нє жєбы в во*й*ска*х* нєприятєлъских, алє в купа*х* зъ гулътаи*ство*м и хлопъство*м* побунтованы*м*, до сєбє въ ко*м*панию прибраны*м*", пустошив і руйнував шляхетські маєтки не тільки під час "тоє*й* завзятоє и пануючоє рєбє*л*лии коза*ц*коє", але й після укладення Зборівського миру 1649 р., і, зокрема, наїхав у вересні того року на с. Узносичі, що було у державні Омецинського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 376 зв. – 378, акт 95. Мова староукраїнська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 451. Анотація III.

Травня 24. – Протестація Казимира Станцевича перед Луцьким ґродським урядом проти Єнича, який на чолі ватаги свавільних людей пустошив і руйнував шляхетські маєтки не тільки під час козацького повстання [1648 – 1649 рр.], але й після укладення 1649 р. Зборівського миру, і, зокрема, того року, "хлопъскиє при собє водячи купы пєвъны*х* часо*в* днє*й* и мцє*й*", напав і розграбував належні Станцевичу села Яблонне і Тинне, побивши його челядників і вбивши кількох з них.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 378 – 380, акт 96. Мова староукраїнська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 438 – 440.

Травня 24. – Протестація Марцина Радзицького перед Луцьким ґродським урядом проти Єнича, який на чолі ватаги свавільних людей пустошив і руйнував шляхетські маєтки навіть після укладення Зборівського миру 1649 р., і, зокрема, у вересні того року наїхав на с. Немовичі і, окрім іншого "то*т* то Єничъ, у хлопа ѡ*д*ного головъню ро*с*палєную взявъши, дво*р* и мєшъканъє протє*с*татисъ..., которыє подъ ча*с* тоє завєрухи и нєбєзъпєчєнъства ѡ*д* нєприятєля цєлыє были зо*с*талыє..., въ ки*л*ку мє*ст*ца*х* волюнътариє по*д*паливъши, спалили".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 380 – 381 зв., акт 97. Мова староукраїнська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 451. Анотація IV.

Травня 24. – Реляція возного Марцина Юрґи перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу ротмістрові Криштофу Корицькому та товариству його корогви за скаргою капітулу луцької католицької кафедри про незаконне стягнення стацій з їхніх підданих в селах Садів і Смолигів з належними до них присілками під час перебування корогви в м. Торчин.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 381 зв. – 383, акт 98. Мова староукраїнська.

Травня 25. – Реляція возного Яна Дворецького перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу луцьким бурмістрам, лавникам і міщанам за скаргою володимирського земського судді Станіслава Корчминського щодо спустошення і розграбування маєтку в с. Двірець, захоплення речей в Луцькому замку, де мешкала його покійна дружина, та заподіяння ними інших шкод і збитків "по*д* часъ рєбє*л*лии козацъкоє".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 383 і зв., акт 99. Мова староукраїнська.

Травня 25. – Маніфестація від імені Теодори Виґуранки, вдови Марцина Ронжевського, перед Луцьким ґродським урядом про втрату майна і майнових документів й загибель самого Ронжевського під час нападу татар і козаків [у серпні 1649 р.] на обоз волинського посполитого рушення поблизу м. Зборів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 384 і зв., акт 100. Мова староукраїнська.

Травня 26. – Протестація Анни Запольської і Ядвіги Ціоснавської перед Володимирським ґродським урядом проти жовнірів корогви кн. Владислава-Домініка Заславського про неналежне витягання стацій у селах Шепель і Войсич, побиття і поранення підданих.
Реєстр заподіяних збитків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 399 зв. – 403, акт 324. Мова староукраїнська.

Травня 27. – Реляція возного Томаша Камінського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу ротмістрові Адаму Стремеському та товариству його корогви за скаргою Андрія Лещинського щодо заподіяння кривд і збитків його підданим з Собіщицької і Чорторийської волостей.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 388 – 389, акт 103. Мова староукраїнська.

Травня 30. – Маніфестація ігумена Тригірського монастиря Никифора Оношкевича перед Житомирським ґродським урядом про напад 1648 р. на монастир козаків та заподіяні ними насильства і шкоди.
Було захоплено й шляхетське майно, яке зберігалося в монастирі.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 243 зв. – 244, акт 202. Мова польська.

Травня 30. – Свідчення Галшки Станішевської перед Луцьким ґродським урядом про припинення судової справи проти ротмістра Криштофа Корицького і товариства його корогви за грабунки і насильства, заподіяні ними у її маєткові – селах Омеляник і Вишків (побиття підданих і спалення двох з них разом з гумнами, виловлення сітями риби у ставку, захоплення баранів і потоптання збіжжя).
Причину припинення справи у акті не вказано.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 713 – 714, акт 91. Мова староукраїнська.

Травня 30. – Протестація Кристини Мисловської перед Луцьким ґродським урядом проти полковника Яна Любишевського та жовнірів його полку, належного кн. Дмитру Вишневецькому, за незаконне стягнення обтяжливих стацій в лютому 1650 р. в її маєтку с. Новосілки Кременецького повіту, спустошеному перед цим козаками і татарами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 397 зв. – 398 зв., акт 111. Мова староукраїнська.

Травня 30. – Заручний лист короля Яна-Казимира від 30 квітня 1650 р. до володимирського старости Даніеля Стемпковського та ґродського уряду у справі щодо охорони життя і здоров'я Іцка Беняшевича, Авуся Шмойловича, Лейба Менделевича, Мошка Воромковського та інших євреїв містечка Камінь – підданих Адама-Олександра Санґушка, від небезпеки з боку володимирського войського Філона Єловицького, який чинив погрози на їхню адресу.
Реляція возного Миколая Бохновського про обволання і публікацію цього листа.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 1128 зв. – 1130, акт 854. Мови староукраїнська і польська.

Травня 31. – Маніфестація королівського ротмістра Боґуслава Гораїна перед Луцьким ґродським урядом "ω то, ижъ ка*р*та пєвъная *ωд* єє *мл.* панєє Даниєлєвоє Гулєвичовоє … з шкатулою при и*н*ши*х* справа*х* и рєча*х* по*д* Зборовомъ в року прошло*м* [1649] з возами прєзъ нєприятєля Крижа Святого татаро*в* и козаковъ єсть взятая".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 421 зв., акт 124. Мова староукраїнська.

Червня 1. – Маніфестація Целестина Датковича, вікарія Соколівського домініканського монастиря, перед Житомирським ґродським урядом про руйнування, яких зазнав монастир упродовж 1648 – 1649 рр. під час козацької війни.
В числі інших втрат вказано й знищення архіву.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 111, акт 84. Мова польська.

Червня 1. – Маніфестація Яна й Петра Проскурів Сущанських перед Житомирським ґродським урядом про втрату родинних майнових документів, знищених козаками у маєтках Корнин й Мартиновичі і татарами у таборі поблизу м. Зборів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 258 і зв., акт 211. Мова староукраїнська.

Червня 1. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу полковникові кн. Дмитра Вишневецького – Янові Любишевському, за скаргою Кристини Мисловської про ґвалтовне і незаконне стягнення стацій з її власних підданих з с. Новосілки як з королівських [село належало до Кременецького війтівства].

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 422 зв. – 423 зв., акт 2. Мова староукраїнська.

Червня 2. – Протестація від імені подружжя Костантого і Анни Гулевичів перед Луцьким ґродським урядом про незаконне стягнення стацій та заподіяння кривд їхнім підданим в містечку і селі Острожець 31 травня 1650 р. корогвою ротмістра Станіслава Ґурського.
Серед інших згадано острожецьких євреїв, з яких взяли "бочку пива за золотыхъ чотыры, на мясо золоты*х* тры, на гори*л*ку пу*л*чва*р*та [3 золотих і 15 грошів]".
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 424 зв. – 427 зв., акт 4. Мова староукраїнська.

Червня 3. – Реляція возного Івана Івашковського перед Житомирським ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу ротмістрові київського воєводи [Адама Киселя] Царині за витягання непомірних стацій з підданих королівського секретаря і дворянина Томаша Казимирського в маєтку Андрієвичі.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 264 зв. – 265, акт 219. Мова староукраїнська.

Червня 4. – Тестамент Станіслава Бедрицького, складений 31 травня 1649 р. в с. Давидки, про призначення Яна Длуголенцького опікуном своїх малолітніх дітей та про розподіл спадщини.
До Житомирського ґродського уряду тестамент подав Ян Длуголенцький.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 269 зв. – 271, акт 225. Мови староукраїнська і польська.

Червня 4. – Маніфестація ксьондза Целестина Дудковича, вікарія Соколовського домініканського монастиря, перед Житомирським ґродським урядом про спустошення у 1648 – 1649 рр. цього монастиря козаками: "тоє*ж* сваволє*н*ство, напа*д*шы на кляшъторъ и костєлъ Соколовски*й*, в мє*с*тє Соколовъскимъ будучыє, ωха*н*дозтво костє*л*ноє – апараты, срєбъро, крыжы, кєлихи, ωрънаты будучыє злупили, ωлътарє, гдє сє ωфира Па*н*ская ω*д*правовала, фунъдитусъ знє*с*ли, ωбразы Божиє попсовали и яко сє подобало па*с*твили надъ ними ωво всє ω*д* мала до вєля, такъ з ко*с*тєла, яко и з кляшътора забрали, гдє и справы вси, яко сє выжє*й* ωписало тому костєлови и кляшъторови Соколовъскому служачыє и налєжачыє, побрали и вивє*ч* ωбє*р*нули".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 272 зв. – 273, акт 229. Мова староукраїнська.

Червня 4. – Маніфестація від імені Андрія Сокола, який повернувся додому після служби у корогві кн. [Самуеля-Кароля] Корецького, а перед тим служив у війську Речі Посполитої під час облоги козаками м. Збараж [літо 1649 р.], перед Луцьким ґродським урядом про знищення козаками документів, закопаних ним 1648 р. в маєтку с. Рудка.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 430 – 431, акт 9. Мова староукраїнська.

Червня 4. – Протестація Яна Верховського, від себе та від імені своїх родичів, перед Луцьким ґродським урядом про наїзд 5 травня 1650 р. корогви Миколая Киселя на їхній маєток Козинщина, який вони мали в державі від Андрія Фірлея, та заподіяння їм та їхнім підданим кривд і збитків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 435 зв. – 437 зв., акт 13. Мова староукраїнська.

Червня 7. – Протестація від імені ректора Острозького єзуїтського колегіуму Яна Даровського перед Луцьким ґродським урядом проти кн. Дмитра-Юрія Корибута Вишневецького та товариства його надвірної корогви за заподіяння кривд та стягнення надзвичайних стацій в містечку

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 440 зв. – 445, акт 16. Мова староукраїнська.

Сураж та належних до нього селах у жовтні 1649 р., "ничого нє помєтаючы на дєзоляцию ѡплакануую мєстєчка Суража и сєл до нєго належачых, на млодъ шлях[є]цъкую фунъдованьє, которыє ѡд нєприятєля коронъного ѡгнєм знєсєныє и внивєчъ ѡбєрнєныє суть".
Зазначається, що піддані, які не мали чим сплатити стації, розійшлися; вказано їхню кількість у кожному населеному пункті.
Реєстр захопленого майна.

Червня 8. – Судова присяга підданих Даніеля Стемпковського перед Володимирським ґродським урядом на засвідчення збитків, заподіяних жовнірами з підрозділу Криштофа Приємського "под часъ єкъспєдиции Пилявєцъкоє" [1648 р.] у селах Товпижин і Хрінники.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 441 і зв., акт 352. Мова староукраїнська.

Червня 8. – Реєстр збитків, заподіяних у серпні 1649 р. підданим Даніеля Стемпковського в селах Хрінники і Товпижин жовнірами кн. Владислава-Домініка Заславського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 441 зв. – 446, акт 353. Мова староукраїнська.

Червня 8. – Реляція возного Романа Русовського перед Володимирським ґродським урядом про огляд торчинських міщан, підданих Луцько-Острозької єпископії, побитих і поранених жовнірами ротмістра Криштофа Корицького з надвірної корогви кн. Владислава-Домініка Заславського, яка мала становисько у м. Торчин.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 449–451, акт 356. Мова староукраїнська.

Червня 8. – Судова присяга підданих Стефана Коленди, Лавріна Гуйтина, війта Олешка та ін. перед Володимирським ґродським урядом про збитки, заподіяні корогвою кн. Дмитра Корибута Вишневецького в маєтках Луцько-Брестського біскупства – селах Хотачів, Русів, Рогожани, Желинів та Верхнів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 1144 зв., акт 868. Мови староукраїнська і польська.

Червня 9. – Маніфестація ігумена Тригірського монастиря Никифора Оношкевича перед Житомирським ґродським урядом у відповідь на претензії панів Радзимінських щодо повернення 150 овець, залишених ними в монастирі перед наступом козаків.
Ігумен свідчив, що овець та інше шляхетське майно захопили козаки "за наяздами розныхъ полковъ козацъкихъ на том монастыръ ихъ Трыгорский".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 280 зв. – 281, акт 238. Мова староукраїнська.

Червня 9. – Протестація Фрідеріка Шимковича Шклинського від імені своєї дружини та її матері перед Луцьким ґродським урядом про наїзд 5 травня 1650 р. корогви Миколая Киселя на с. Козинщина поблизу м. Володимир та заподіяння Киселю та його родичам кривд і збитків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 454 зв. – 457, акт 28. Мова староукраїнська.

Червня 9. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Луцького ґродського суду Стефанові Мерлеському за скаргою луцьких міщан – кушніра Яроша з дружиною, щодо незаконності декрету, отриманого Мерлеським на березневих рочках цього суду у справі за обвинуваченням їх у привласненні срібла, грошей та ін. речей, "до схованя под час козаччызны ѡным якобы данoє".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 457 зв. – 458, акт 30. Мова староукраїнська.

Червня 9. – Протестація від імені коронного обозного Самуеля-Юрія Калиновського перед Володимирським ґродським урядом проти чернігівських міщан за спротив у виконанні повинностей і привласнення прибутків з маєтків у Чернігівському воєводстві, наданих Калиновському королем, та проти намісника Київського замку Євстафія Виговського за відмову внести протестацію до київських ґродських книг.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 453 зв. – 455 зв., акт 359. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 440 – 442.

Червня 10. – Протестація Петра Пузиревича, державці м. Водотиї та належних до нього сіл Водотиї Старі й Соловіївка, перед Житомирським ґродським урядом про позбавлення його оренди дідичами маєтків Катериною та Юрієм Пузинами, "кгды по успокоєню сваволноное рєбєлиєй хлопской покой достатєчный мєжы Войском Козацкимъ єго кор. мл. Рєчю Посполитою станолъ, и кгды тож кождый ѡбыватєл воєводства тутошъного Києвского року тєпєрєшного [1650] ѡд дня и свята святого Василя Руского [1 січня] до маєтности и дєржавъ своихъ поврацали". Реєстр збитків.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 281 зв. – 285 зв., акт 240. Мова староукраїнська.

Червня 11. – Маніфестація Марціяни Вишпольської перед Житомирським ґродським урядом про втрату 1648 р. всього свого майна, в т. ч. й документів, поблизу м. Костянтинів під час втечі перед наступом козаків, коли "манифєстуючая возы своє зо всєю маєтностю и убозтвом своим на дорозє под мєстом Конъстантиновом покинувъши, сама толко з душєю и дєтьками своими за помочю Божєю лєдво нє лєдво до мєста ушла".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 286 і зв., акт 241. Мова староукраїнська.

Червня 11. – Маніфестація Марцина Карвовського перед Житомирським ґродським урядом про втрату рухомого майна, а також документів 1648 р. "под час всчатоє своєволи козацькоє".
Перелік втрачених документів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 286 зв. – 287, акт 242. Мова староукраїнська.

Червня 11. – Протестація Марцина Карвовського перед Житомирським ґродським урядом проти Оранського щодо привласнення речей зі скрині протестанта, залишеної йому на зберігання 1648 р., та неповернення іншої скрині.
Реєстри речей, переданих на зберігання.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 287–288, акт 243. Мова староукраїнська.

Червня 11. – Маніфестація житомирського підстарости Андрія Аслановича перед Житомирським ґродським урядом про втрату майнових документів, доручених ним 1648 р. на зберігання міщанинові м. Житомир Матвієві Юренку і захоплених у нього козаками.
Перелік втрачених документів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 290 зв. – 291 зв., акт 246. Мова староукраїнська.

Червня 11. – Маніфестація перед Житомирським ґродським урядом Криштофа Виговського та його неповнолітніх братів Якуба, Яна і Ґабріеля, синів покійного Адама Виговського, які залишилися сиротами "по милых родичахъ своихъ, тыранско прєзъ руки козацкиє замордованых", про втрату у 1648 – 1649 рр. родинних майнових документів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 291 зв., акт 247. Мова староукраїнська.

Червня 11. – Маніфестація Олександра Пашинського і Федора, Самуеля і Дем'яна Ларіоновичів Виговських та їхнього братанка Криштофа Виговського перед Житомирським ґродським урядом про втрату в 1648 – 1649 рр. майнових документів "прєзъ инкурсыю и своєволю козацъкую и хлопскую".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 291 зв. – 292, акт 248. Мова староукраїнська.

Червня 11. – Протестація Яна Гоголівського та його дружини Анни перед Житомирським ґродським урядом проти Миколая Кисловича-Маловича Новоселицького про неповернення шкатули з документами та фальшування запису [вчинив "запис здрапаный"] тестя протестанта Івана Кислого, вбитого козаками, на маєток Новоселиця (Насташка).

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 294 і зв., акт 251. Мова староукраїнська.

Червня 11. – Протестація від імені кн. Миколая[-Юрія] Чорторийського перед Луцьким ґродським урядом на підтвердження і доповнення минулорічної протестації проти жовнірів повітової корогви Волинського воєводства під керівництвом ротмістра Яна [Шимковича] Шклинського про збір стацій, влаштування постоїв і ночівель 1649 р., на порушення права

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 469 – 472 зв., акт 40. Мова староукраїнська.

та спеціальної постанови сеймику Волинського воєводства, в маєтках – м. Клевань та належних до нього волостях, а зокрема в селах Зильжа [Жильжа] і Суськ (на яке було вчинено збройний напад і вбито підданих) всупереч охоронному універсалові реґіментаря королівського війська Андрія Фірлея, даного на маєтки Чорторийського за р. Горинь.
Реєстр заподіяних кривд і збитків.

Червня 11. – Протестація від імені кн. Миколая Чорторийського перед Луцьким ґродським урядом на підтвердження і доповнення минулорічної протестації проти жовнірів полку Київського воєводства під керівництвом полковника Юрія Немирича за влаштування тижневого постою в маєтках Клеванської волості – містечку Білів, селі і містечку Жуків та ін., збір під час постою обтяжливих стацій і заподіяння підданим кривд 1649 р., під час походу коронного війська під Збараж.
Реєстр заподіяних кривд і збитків та судова присяга підданих з населених пунктів Білів, Жуків і Клевань про підтвердження протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 472 зв. – 482, акт 41. Мова староукраїнська.

Червня 11. – Протестація від імені кн. Ольбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом проти Криштофа Станковського, ротмістра волоської і татарської корогви кн. Єремії-Міхала Корибута Вишневецького, за незаконний і насильницький збір стацій у травні 1650 р. в маєтках Радзивілла селах Посників і Новосілки.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 487 – 495 зв., акт 46. Мова староукраїнська.

Червня 14. – Маніфестація Яна Скірмонта перед Житомирським ґродським урядом про втрату майнових документів 1648 р. при розгромі коронного війська поблизу м. Пилявці.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 294 зв., акт 252. Мова староукраїнська.

Червня 14. – Протестація від імені Даніеля Єла Малинського перед Луцьким ґродським урядом проти жовнірів корогви коронного хоружого Олександра Конецпольського, які в червні 1650 р. поблизу м. Буськ захопили підводи з пшеницею Єла Малинського, що прямували до м. Львів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 499 – 500 зв., акт 52. Мова староукраїнська.

Червня 14. – Реляція возного Миколая Бохновського перед Володимирським ґродським урядом про арешт і припоручення міщанина м. Локачі єврея Зельмана Лейзаровича державцеві Олександру Даньківському, міщанській та єврейській громадам міста та про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу згаданим громадам і державцеві, а також дідичеві м. Локачі Владиславу-Домініку Заславському й самому Зельманові Лейзаровичу у справі щодо неповернення ним Миколаєві Витвинському шат або сплати за них 1000 польських золотих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 459 зв. – 461 зв., акт 364. Мова староукраїнська.

Червня 15. – Декрет Кременецького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо стягнення орендарем з м. Корниця, євреєм Іллею незаконного мита з худоби, купленої для власної потреби Теодора Людвиського та образу при цьому честі Людвиського (Ілля кинув на землю його автентичний лист).
У акті згадано конституцію коронного сейму 1567 р., якою “б*ез* взгляду на *жад*ныє листы … *мит*, целъ, жупъ, коръчомъ и вшєляких *най*мовъ тримать вамъ, жидомъ, заборонєно” під загрозою штрафу у 200 польських гривень.

Ф. 21, оп. 1, спр. 145, арк. 38 і зв. Мова староукраїнська. Кінець акта не зберігся.

Червня 15. – Свідчення каноніків Луцько-Брестської біскупської кафедри перед Луцьким ґродським урядом про припинення судової справи проти королівського ротмістра Андрія Кашовського і товариства його

корогви за взяття 1 квітня 1650 р. надмірної стації з кафедрального маєтку с. Садів з присілками. Причину припинення справи у акті не вказано.	Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 771 – 773, акт 28. Мова староукраїнська.
Червня 15. – Привілей короля Яна-Казимира від 27 квітня 1650 р. про надання Олександру Винницькому кафедри Перемишльсько-Самбірської єпископії.	Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 777 – 778, акт 31. Мови староукраїнська і польська.
Червня 15. – Реляція возного Миколая Гапоновського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу товариствам повітової корогви Волинського воєводства та всіх повітових корогов Київського воєводства за скаргами кн. Миколая Чорторийського про незаконний збір стацій, заподіяння кривд і збитків (у тому числі вбивства й поранення підданих) 1649 р. в маєтках Клеванської волості селах Суськ, Зильжа, Дерев'яне, містечках Клевань, Білів та інших.	Ф.25, оп. 1, спр. 267, арк. 505 і зв., акт 57. Мова староукраїнська.
Червня 15. – Реляція возного Ґриґора Молявки перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу Петру і Криштофу Корицьким та всьому товариству їхнього полку і корогви за скаргою громад підданих з сіл Ботин і Лище та братії Луцького єзуїтського колегіуму про заподіяння великих кривд і збитків і збір незаконних стацій в маєтках колегіуму.	Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 506 – 507, акт 58. Мова староукраїнська.
Червня 15. – Протестація Сильвестра Ленкевича, ігумена Люблінської церкви св. Спаса, від себе та від імені київського, галицького та всієї Русі митрополита Сильвестра Косова, перед Луцьким ґродським урядом на кількох уніатських ченців-василіан, які 1650 р., всупереч королівському наказові не чинити опору переданню церкви Київській митрополії, винесли з неї все богослужбове майно і церковне оздоблення. Реєстр захоплених речей.	Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 512 – 513 зв., акт 63. Мова староукраїнська.
Червня 15. – Протестація від імені київського скарбника Даніеля-Юрія Воронича перед Володимирським ґродським урядом проти житомирських міщан за спустошення 15 липня 1648 р. замочку й слободи Крошня, захоплення різного майна, в т. ч. документів.	Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 461 зв. – 463 зв., акт 365. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 443–445.
Червня 17. – Запис квиту від 14 червня 1650 р. євреїв м. Вільськ Йосифа Якубовича і Нахима Абрамовича, родичів і спадкоємців убитих козаками вільських євреїв, наданий Абраму Стрибилю щодо припинення судової справи проти нього за пограбування їх та ув'язнення. Справу припинено після одержання компенсації.	Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 300–301, акт 261. Мови староукраїнська і польська.
Червня 17. – Маніфестація Самуеля Качинського про вбивство 1648 р. його двоюрідного брата Петра Качинського та захоплення його майна, у т. ч. майнових документів, козаками, які, "поднєсшы руку протывко Рєчы Посъполитой, плонъдруючы мєста короля єго милости, княжыє и шляхецкиє маєтъносты", напали на маєток кн. Григорія [Святополка] Четвертенського с. Острів, заставлений на той час Петрові Качинському.	Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 527 зв. – 528 зв., акт 72. Мова староукраїнська.
Червня 18. – Маніфестація Янової Брожчиної перед Луцьким ґродським урядом про неможливість скласти звіт брацлавській каштелянці Зофії Стемпковській щодо її майна і худоби, яким за її дорученням Брожчина розпоряджалася в кількох її фільварках, оскільки це майно, а також облікові реєстри на нього, заховані перед наступом козаків і татар 1648 і 1649 рр., було знайдено і розграбовано частково ними, а частково підданими каштелянки.	Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 536 зв. – 537 зв., акт 79. Мова староукраїнська.

Червня 18. – Протестація Марцина Ґрабовського, слуги і економа кременецького підкоморія Даніеля Єловицького, від себе та від імені своєї дружини Анни, свого пана та його підданих, перед Луцьким ґродським урядом на надвірну корогву Яна Замойського, жовніри якої, незважаючи на дворазовий збір стацій та ночівлю в маєтку Єловицького с. Городище, в листопаді 1649 р. знову наїхали на маєток, вчинивши в ньому ексцеси: вбивства підданих, тортури, знущання (у тому числі над дружиною Ґрабовського), розграбування двору і села.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 537 зв. – 542, акт 80. Мова староукраїнська.

Червня 18. – Реляція возного Стефана Малиновського перед Луцьким ґродським урядом про огляд наслідків наїзду надвірної корогви Яна Замойського на маєток Даніеля Єловицького – половину с. Городище, та про передання на поруки до початку розгляду судової справи урядника і підданих с. Житин, які брали участь у наїзді.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 542 – 543, акт 81. Мова староукраїнська.

Червня 18. – Реляція возного Войцеха Трушевича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Криштофові Стапковському, ротмістрові, та всьому товариству волоської і татарської корогви кн. Єремії-Міхала Корибута Вишневецького за скаргою кн. Ольбрихта-Станіслава Радзивілла щодо насильницького стягнення незаконних і обтяжливих стацій в його селах Посників і Новосілки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 543 і зв., акт 82. Мова староукраїнська.

Червня 18. – Свідчення хоружого і жовнірів надвірної корогви [Владислава-Домініка Заславського] перед дубнівським війтом Марцином Феневичем про ґвалтовне стягнення жовніром цієї корогви Боровицьким 12 золотих з дубнівського єврея Леська [Гошієвича] 1648 р., коли корогва, тікаючи після погрому поблизу м. Пилявці, прибула до м. Дубно.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 178 і зв., акт 518. Мова польська.

Червня 20. – Маніфестація Яна Сташкевича перед Житомирським ґродським урядом про те, що під час поїздки в поліські маєтки свого пана київського підчашого Самуеля Воронича і його брата Олександра, київського чашника, в панському с. Троянівка [Троянів] застав “подданих тамошънихъ, в бунтах нєустаючих и на Украйну проч уходити готовых”. Познайомивши громаду з панським універсалом про послушенство і залишивши по собі Яна Зубрицького, зобов’язав його стримувати свавільних селян до повернення державці Якуба Воляновського.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 318 і зв., акт 286. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 451. Анотація V.

Червня 21. – Протестація київського чашника, колишнього королівського ротмістра Яна Проскури Сущанського перед Житомирським ґродським урядом проти своєї корогви за вчинені грабунки і невиконання його наказу – розійтися по домівках.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 311 і зв., акт 277. Мова староукраїнська.

Червня 21. – Реляція возного Яна Долмацького перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу королівському ротмістрові Станіславові Ґурському та всьому товариству його корогви за скаргою підданих з сіл Тернки і Седмярки, дідицтва Луцько-Острозької єпископії, а держави Андрія Кашовського, про заподіяння їм кривд та збір надмірних стацій 1649 і 1650 рр., під час квартирування корогви в м. Луцьк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 552 – 553, акт 91. Мова староукраїнська.

Червня 25. – Маніфестація Самуеля Мишки Холоневського, жовніра корогви Киліяна Вільгорського, перед Луцьким ґродським урядом про загибель його документів разом з іншим майном 1648 р. під час розгрому польського війська поблизу м. Пилявці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 564 зв., акт 104. Мова староукраїнська.

Червня 25. – Маніфестація від імені новгород-сіверського підстолія Каспера Ростопчі та його дружини Зофії перед Луцьким ґродським урядом про те, що їхні майнові документи на с. Міжин Новгород-Сіверського повіту Чернігівського воєводства, звідки вони втекли на Волинь 1648 р. перед наступом козаків і татар, загинули у цьому селі разом з іншим їхнім майном, та про загибель (спалення) також новгород-сіверських ґродських книг, з яких можна було б взяти виписи щодо права власності на це село.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 572 зв. – 573 зв., акт 115. Мова староукраїнська.

Червня 25. – Реєстр шкод і кривд, заподіяних 30 квітня 1650 р. жовнірами корогви кн. Дмитра Вишневецького в с. Шельвів і Шельвівська Волька.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 504–507, акт 399. Мова староукраїнська.

Червня 27. – Протестація Мацея Косицького перед Житомирським ґродським урядом проти Івана Гречаниченка й Данила Хвещенка про їхній наїзд 25 червня 1650 р. разом з 30 корецькими татарами "способо*м* своєво*л*ны*х* козако*в*" на маєток Тишкевичів м. Пулини, зневагу й побиття Косицького і його дружини та захоплення різного майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 320 і зв., акт 290. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. ІІІ. – Т. 4. – С. 451. Анотація VI.

Червня 27. – Протестація від імені Станіслава-Казимира Беневського перед Луцьким ґродським урядом проти корогви королівського ротмістра Криштофа Корицького, що перебувала на постої в містечку Торчин, за наїзди упродовж січня – березня 1650 р. на с. Полонне Велике Луцького повіту та збір в ньому незаконних обтяжливих стацій.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 576 зв. – 578 зв., акт 119. Мова староукраїнська.

Червня 27. – Протестація від імені Станіслава-Казимира Беневського перед Луцьким ґродським урядом проти бояр з с. Городині, підданих Луцько-Брестського біскупства, які, "зо*с*тавуючи в купє нємало*й* людє*й* служалы*х*, маючи собє за вожа а*л*бо дирєкъто*р*а нємъца якого*с*..., жольнирьски*м* трыбомъ року ... [1649], мца авъгусъта два*д*цє*т* ѡсъмого дня" під виглядом стацій пограбували підданих в с. Полонне Велике.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 578 зв. – 580 зв., акт 120. Мова староукраїнська.

Червня 28. – Реляція возного Антонія Трубельського перед Житомирським ґродським урядом про арешт підданих кн. Анни-Алоїзії Ходкевич з с. Цвіля Мала (прізвища подано), які "по угодє и тра*н*сакцыє*й* мєжы Рєчю По*с*политою а Во*й*ско*м* Козацькимъ [йдеться про Зборівський мир 1649 р.], способомъ нєпри*с*то*й*ны*м* ... в способъ здобычы" розграбували фільварок кн. Миколая [Святополка] Четвертенського у с. Цвіля Велика.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 323 зв. – 324, акт 295. Мова староукраїнська.

Червня 28. – Судова присяга перед Луцьким ґродським урядом дідичних підданих кн. Владислава-Домініка Заславського – Івана Ломаки, Андрія Ковбаси та Івана Німця з сіл Степанської волості Янковичі, Любаша та Рокитна на підтвердження протестації свого пана щодо заподіяння в квітні і травні 1650 р. шкод у цих селах козацькою корогвою київського воєводи Адама Киселя.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 582 – 583, акт 122. Мова староукраїнська.

Червня 28. – Реляція возного Марка Плетенецького перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу київському воєводі Адамові Киселю, ротмістрові та товариству його козацької корогви за скаргою кн. Владислава-Домініка Заславського щодо заподіяння шкод громадам його підданих з сіл Янковичі, Любаша та Рокитна Степанської волості.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 583 – 584, акт 123. Мова староукраїнська.

Червня 28. – Протестація від імені кн. Катерини [Святополк] Четвертенської перед Луцьким ґродським урядом проти ротмістра Юрія Немирича та товариства його корогви за заподіяння збитків підданим її

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 584 – 586 зв., акт 124. Мова староукраїнська.

с. Липа під час постоїв у ньому в серпні 1649 р. по дорозі на Зборів та у вересні того самого року – на зворотньому шляху.
Реєстр захопленого майна.

Червня 28. – Реляція возного Міхала Козловича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу за скаргами Станіслава-Казимира Беневського щодо заподіяння 28 серпня 1649 р. шкод підданим з його с. Полонне [Велике] жовнірами корогви ротмістра Криштофа Корицького та боярами з с. Городині, підданим Луцько-Брестського біскупства, "трыбомъ жолънирьски*м*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 588 зв. – 590, акт 126. Мова староукраїнська.

Червня 28. – Протестація Олександра Ольшамовського, уповноваженого і суколектора поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького, перед Луцьким ґродським урядом проти урядовців Кременецького ґродського суду за незаконні дії й рішення на шкоду скарбові Речі Посполитої, вчинені в ході судового процесу проти неплатників подвійного подимного податку, затвердженого 7 лютого 1650 р. реляційним сеймиком Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 590 – 592 зв., акт 127. Мова староукраїнська.

Червня 28. – Протестація від імені кн. Вацлава [Святополка] Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом проти Михайла Загоровського, поручника корогви Романа Загоровського і свого сусіда, за наслання 15 травня 1650 р. на м. Четвертня "под прєтєксъто*м* жолъни*р*ски*м*" кільканадцятьох своїх челядників з с. Луків, які захопили у четвертнянських міщан гроші, горілку й мед і примушували ремісників до роботи на свою користь.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 593 і зв., акт 128. Мова староукраїнська.

Червня 28. – Реляція возного Йозефа Пчолки перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Янові Головинському за скаргою луцького бурґрабія Геліяша Малюшицького у справі щодо накладення на нього баніції за невиконання жовнірських обов'язків і відсутності у війську під час боїв поблизу міст Корсунь, Пилявці, Збараж і Зборів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 596 – 597 зв., акт 131. Мова староукраїнська.

Червня 30. – Маніфестація брацлавського ловчого Петра Сулимирського перед Житомирським ґродським урядом про втрату 1648 р., під час втечі до Польщі перед наступом козаків, майнових документів, у т. ч. королівського привілею на с. Сулимирка (Хом'яківка).

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 328, акт 299. Мова староукраїнська.

Червня 30. – Протестація Тетяни Тиші Биковської перед Житомирським ґродським урядом проти Яна Тиші Биковського, який збройно наїхав 29 березня 1650 р. на її с. Болячів, навернув у своє підданство понад 50 найбагатших підданих маєтку, а потім, "за нєдє*л* двє а*л*бо далє*й* по пє*р*шимъ наєздє … казалъ вси*м* хлопо*м*, што ко*л*вєкъ было мєжы ними протє*с*тую*ч*о*й* рєчє*й* розобраныхъ … по*д* ча*с* коза*ч*счызны тоє*й*, на сєбє поѡ*д*бира*т*".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 328 – 330, акт 300. Мова староукраїнська.

Червня 30. – Протестація Остафія Трипольського перед Житомирським ґродським урядом проти Стефана Кобилянського, поручника розміщеної в м. Овруч корогви овруцького старости Владислава Немирича, про напад 26 червня 1650 р. на слуг Трипольського, посланих ним до фільварку с. Лукішки, поранення їх та пограбування.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 333 і зв., акт 304. Мова староукраїнська.

Червня 30. – Протестація від імені подружжя Романа й Олександри Родкевичів перед Житомирським ґродським урядом проти Олександра Лесевича, його слуг і підданих та Миколая Тучаницького про наїзд

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 333 зв. – 334 зв., акт 305. Мова староукраїнська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 451. Анотація VII.

21 червня 1650 р. на частину м. Ходорків, зневагу, побиття слуги й пограбування протестанта та захоплення маєтку.
У наїзді брали участь кільканадцять реєстрових козаків.

Липня 1. – Запис в луцьких ґродських книгах реляції возного Романа Русовського до Люблінського ґродського уряду про вручення ротмістрові Киліянові Вільгорському і товариству його корогви позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо захоплення ними коней, худоби та іншого майна у маєткові Марка Гулевича с. Дуліби.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 903 зв. – 905, акт 5. Мови староукраїнська і польська.

Липня 1. – Запис в луцьких ґродських книгах реляції возного Романа Русовського до Люблінського ґродського уряду про вручення ротмістрові Янові Линевському і товариству його корогви позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо захоплення ними коней, худоби та іншого майна у маєткові Марка Гулевича с. Симонів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 905 – 906 зв., акт 6. Мови староукраїнська і польська.

Липня 1. – Запис в луцьких ґродських книгах реляції возного Романа Русовського до Люблінського ґродського уряду про вручення київському воєводі Адамові Киселю позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо стягнення його німецькими і волоськими жовнірами надмірних грошових і натуральних стацій у маєткові Марка Гулевича селах Дуліби і Симонів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 907 – 908, акт 7. Мови староукраїнська і польська.

Липня 1. – Протестація від імені вдови новгород-сіверського ловчого Гелени Львової перед Луцьким ґродським урядом проти кн. Єремії-Міхала Корибута Вишневецького за недопущення її до продовження оренди м. Борщагівка з присілками в Брацлавському воєводстві, розграбованому міщанами за час її втечі 1648 р. від козаків і покозачених селян.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 601 зв. – 604, акт 4. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 452 – 453.

Липня 1. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу ротмістрові кварцяного війська Станіславові Ґурському та товариству його корогви у справі щодо заподіяння ними шкод 31 травня 1650 р. в містечку Острожець і с. Острожець, дідицтві Костантого і Анни Гулевичів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 604 зв. – 605 зв., акт 6. Мова староукраїнська.

Липня 1. – Протестація від імені Вацлава Калусовського, опікуна дітей покійного Семена Гулевича Дрозденського, перед Володимирським ґродським урядом проти підданих з сіл Гудчий Брід і Дроздні, які 1648 р. "по*д* часъ рєбєлии козацкоє козаковъ покрєвъных свои*х* при сєбє маючи и з ними пєрєставаючи", захопили майно опікуваних Калусовським дітей, в т. ч. скриню з документами, і спалили панські двори в селах Дроздні і Семеринки.
Реєстр заподіяних збитків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 529 – 530 зв., акт 419. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 483. Анотація I.

Липня 4. – Протестація Агнешки Соколовської, вдови Войцеха Соколовського, "по*д* ча*с* рєбєллиє*й* коза*ц*кой ѡкру*т*нє и тыра*н*ско забито*го*" козаками, перед Житомирським ґродським урядом проти Андрія Соколовського, брата покійного, щодо привласнення ним скрині з документами і грішми, дорученої 1648 р. на зберігання священикові в с. Холосне.
Повідомлено про знищення козаками житомирських ґродських книг.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 342 і зв., акт 312. Мова староукраїнська.

Липня 4. – Маніфестація від імені корогви ротмістра Стефана Немирича перед Житомирським ґродським урядом про невиплату належного їм за одну чверть року жолду.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 343 і зв., акт 313. Мова староукраїнська.

Липня 4. – Реляція возного Міхала Козловича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу ротмістрам Станіславу Ґурському і Самуелові Калусовському, товариству їхніх корогов, а також слугам, челяді і підданим Ґурського за скаргою кн. Федора Святополка Четвертенського та його підданих з с. Сіянці щодо захоплення у травні 1649 р. худоби та заподіяння інших шкод.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 612 зв. – 613 зв., акт 11. Мова староукраїнська.

Липня 4. – Свідчення Костантого Сошинського перед Луцьким ґродським урядом на підтвердження реляції возного Петра Ленського про подання позову від нього, Сошинського, подружжю Реміяна і Анни Ґорчинських у справі щодо скасування баніції, незаконно накладеної на нього тоді, коли він перебував на військовій службі і, керуючи полком кн. Самуеля-Кароля Корецького, об'їзжав волості і маєтки князя, "абы сє на якую мєжы тыми*ж* по*д*даними нє заносило своєволю".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 613 зв. – 614 зв., акт 12. Мова староукраїнська.

Липня 5. – Маніфестація Андрія Визґерда Олишвянського перед Луцьким ґродським урядом про загибель його майнових документів, яка сталася 1648 р., коли повсталі козаки разом з навколишніми підданими увійшли до його с. Олишва в Луцькому повіті, спалили двір, а також майно, роздане на зберігання олишвянським підданим, а скриньку з документами, що її зберігав один з підданих, вкрав і невідомо де подів інший підданий, який поїхав з козаками.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 619 – 620 зв., акт 17. Мова староукраїнська.

Липня 6. – Квит від 14 червня 1650 р. єврейки Яхими Єфраїмової, колишньої горбулівської орендаревої, сестри колишнього шафаря й орендаря с. Кам'яний Брід (вбитого козаками), підданої Міхала і Ґабрієля Тишів Биковських, наданий Абрамові Стрибилю про одержання від нього відшкодування за напад на неї та її родичів, пограбування і ув'язнення, і на відкликання у зв'язку з цим декрету Головного люблінського трибуналу про баніцію, накладену на Стрибиля за цей злочин.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 344–345, акт 315. Мови староукраїнська і польська.

Липня 6. – Реляція возного Станіслава Лазовського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу урядовцям Кременецького ґродського суду за скаргами поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького щодо порушень, допущених ними під час розгляду справи проти шляхтичів Волинського воєводства, які не сплатили подвійного подимного податку, затвердженого 7 лютого 1650 р. реляційним сеймиком воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 629 зв. – 630 зв., акт 26. Мова староукраїнська.

Липня 6. – Реляція возного Григорія Блонського перед Володимирським земським судом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу жовнірам корогви кн. Дмитра Корибута Вишневецького у справі щодо вибирання ними неналежних стацій і спустошення маєтків Петра Загоровського – Острівець, Ко̀лмівщина і Василівщина, внаслідок чого розбіглися піддані з 12 селянських дворів.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 24 зв. – 26, акт 20. Мова староукраїнська.

Липня 7. – Судова присяга Олександра Манцевича, слуги Міхала Тиші Биковського, перед Житомирським ґродським урядом про випровадження ним на продаж до м. Ярослав 160 волів, не куплених, а власних панських, частково зібраних з підданих ходорківських і горбулівських маєтностей як поволовщина, а частково з власної панської обори раніше захоплених, а тепер відшуканих і відібраних у тих самих підданих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 349 зв., акт 321. Мова польська.

Липня 7. – Протестація Яна Соліборського перед Житомирським ґродським урядом проти підданих Юрія Немирича з с. Топорища (прізвища подано) про збройний напад на нього "способо*м* своєво*л*ни*х* козако*в*,

которых козаков єшъчє в тых *тут* краях нє было", під час втечі перед наступом козаків 1648 р., "кгды с краєв тутошных воєводства Києвского яко нєбєзпєчных пєрєд пожаром рєбєлиєй козацкой, ѡбыватєли воєводства Києвского з домов своих ку Полсчи з нєкоторыми рєчами рухомыми и ѡхєндоством своим уходили", побиття протестанта і захоплення його майна.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 351 і зв., акт 324. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 483. Анотація II.

Липня 7. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу "яко пулковника и дирєктора войска воєводства Волынъского" Ґабріелю Стемпковському, а також ротмістрам Генрікові та Андрію Кашовським, Яну Ярмолинському, Томашеві Козиці, поручникам, хоружим і всьому товариству корогов Волинського воєводства за скаргою Адама Киселя у справі щодо заподіяння кривд і збитків його підданим з Гощанської волості, а також йому самому, розграбування й спустошення міста і замку Гоща, належних до нього сіл і панських фільварків в цих селах та насильства над підданими, вчинені 1649 р. під час постоїв і наїздів війська.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 637 – 639, акт 31. Мова староукраїнська.

Липня 7. – Протестація перед Луцьким ґродським урядом ченця Гощанського монастиря Петронія Ласка Черчицького від імені свого брата Марцина, двір якого в с. Гоща він доглядав під час перебування брата в 1648 – 1649 рр. у війську Речі Посполитої, про розграбування цього двору та захоплення худоби з міської череди жовнірами, слугами і челяддю ротмістра Волинського воєводства Яна Ярмолинського 1649 р., під час перебування його корогви в обозі поблизу с. Мнишин.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 639 зв. – 641, акт 33. Мова староукраїнська.

Липня 9. – Протестація перед Луцьким ґродським урядом Якуба Кобильницького, жовніра з корогви Романа Загоровського, від себе та від імені свого челядника, про захоплення трьох волів і яловиці та побиття челядника державцею с. Радохівка Остафіяном Пясецьким під час проїзду протестуючого разом з іншими жовнірами 7 липня 1650 р. по дорозі з України через село.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 648 зв. – 650 зв., акт 38. Мова староукраїнська.

Липня 9. – Протестація Семена Городиського перед Луцьким ґродським урядом проти судді Андрія Линевського та писаря Луцького земського суду Марка Гулевича, які, не зважаючи ні на його тяжкі обставини – втрату 1649 р. під час втечі від татар та повсталих козаків і селян майна і документів й захоплення в татарський полон дітей, ні на настійливі прохання, не відкривали 1650 р. святотроїцької судової сесії та земських книг для взяття необхідних йому виписів в його справі з Даніелем Єловицьким.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 650 зв. – 651, акт 39. Мова староукраїнська.

Липня 9. – Декрет Володимирського земського суду в справі за скаргою Юхима Скойтина і Федора Гусовиника, дідичних підданих кн. Адама-Олександра Санґушка, про побиття їх і покалічення на ринку в м. Володимир, де вони продавали куплене в м. Камінь полотно, слугами Ґраєвських.
Потерпілих запідозрили у причетності до козаків.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 55 – 58 зв., акт 39. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 463 – 467.

Липня 11. – Протестація Прокопа Кернозицького перед Житомирським ґродським урядом про знищення козаками 1648 р. родинних майнових документів, захованих ним у с. Осники.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 356 зв. – 357, акт 330. Мова староукраїнська.

Липня 11. – Реляція возного Антона Багриновського перед Житомирським ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу ротмістру Войцеху Качинському і жовнірам татарської і волоської корогви Юрія Немирича та самому Юрію Немиричу, а також ротмістру Доброшицькому і жовнірам волоської корогви Адама Киселя та самому Адаму Киселю за скаргами Реміяна Єльця у справах щодо витягання стацій в його маєтках та пограбування підданих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 359 – 360 зв., акт 334. Мова староукраїнська.

Липня 12. – Реляція возного Яна Долмацького перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу поручникові корогви Романа Загоровського – Михайлу Загоровському, за скаргою кн. Вацлава Святополка Четвертенського у справі щодо стягнення з його підданих міщан м. Четвертня челяддю Загоровського незаконної стації, побиття їх та ін. кривди.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 667 – 668, акт 55. Мова староукраїнська.

Липня 12. – Протестація перед Луцьким ґродським урядом від імені Даніеля Єла Малинського та його підданих з с. Івачків проти Войцеха Ленпінського, який в травні 1650 р. разом з жовнірами корогви кн. Дмитра Корибута Вишневецького та ін. спільниками наїхав на це село і захопив у підданих хліб, масло, сири, крупи та ін., побивши при цьому одного з них.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 670 зв. – 671, акт 59. Мова староукраїнська.

Липня 14. – Судова присяга Войцеха Стралковського, слуги київської підсудкової Анни з Микулинських Лукашової Вітовської, перед Житомирським ґродським урядом про випровадження ним на продаж до м. Луків 110 волів, не куплених, а власних панських, частково доморощених, з маєтностей Ставки [Ставок Великий і Ставочок], Рижани та інших фільварків його пані, відшуканих у панських підданих, які їх раніше захопили, а частково зібраних з тих підданих як поволовщина.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 364 зв. – 365 зв., акт 340. Мова польська.

Липня 14. – Пленіпотенція товариства корогви королівського ротмістра Станіслава Вадовського товаришам корогви Якубу Суласу, Станіславу Кузьминському і Войцеху Милевському на ведення справ корогви у всіх судах Київського, Волинського, Брацлавського і Чернігівського воєводств та у Головному люблінському трибуналі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 971 – 972 зв., акт 38. Мова староукраїнська.

Липня 14. – Протестація перед Луцьким ґродським урядом Миколая Унічевського, слуги кн. Яна Масальського, який їхав до м. Люблін у справах свого пана, про розбійницький напад 13 липня 1650 р. на дорозі між селами Борухів і Ківерці на нього трубача і офіцера з німецької драгунської корогви та захоплення ними шкатули з документами і грошима Масальського, з яких згодом було повернуто лише невелику частину.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 675 – 677, акт 63. Мова староукраїнська.

Липня 14. – Реляція возного Стефана Малиновського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу Самуелові Колодинському та іншим товаришам корогви Яна Замойського за скаргою Даніеля Єловицького у справі щодо наїзду, пограбування та ексцесів, вчинених в його маєткові – половині с. Городище, та за скаргою слуги й економа Єловицького – Марцина Ґрабовського і його дружини, у справі щодо кривд і збитків, заподіяних їм особисто (побиття, зневаження, пограбування тощо).

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 682 – 683, акт 67. Мова староукраїнська.

Липня 14. – Реляція возного Матіяша Садильського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу ротмістрові Юрію Немиричу та товариству його корогви за скаргою громади підданих княжни Катерини [Святополк] Четвертенської з с. Липа щодо стягнення стацій та заподіяння різних шкод.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 687 зв. – 688 зв., акт 71. Мова староукраїнська.

Липня 14. – Декрет Володимирського земського суду у справі за скаргою Бенедикта Мокосія Баковецького про спустошення 1648 р. його маєтку с. Біличі покозаченими міщанами м. Литовеж і селянами с. Грибовиця та ін. литовезьких присілків, дідицтва кн. Владислава-Домініка Заславського, а державы Станіслава Корчминського.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 230, акт 125. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 467 – 471.

Липня 15. – Судова присяга Яна Погоновського і Андрія Вербицького, слуг Андрія Бонковського, перед Житомирським ґродським урядом про випровадження ними на продаж до м. Кобилин 300 волів, не куплених, а власних панських, частково доморощених, з с. Куїлівка та інших українних фільварків їхнього пана, відшуканих у панських підданих, які їх раніше захопили, а частково зібраних з тих підданих як поволовщина.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 365 зв. – 366, акт 341. Мова польська.

Липня 15. – Маніфестація ротмістра Киліяна Вільгорського перед Луцьким ґродським урядом проти Олександра Блендовського, одного з державців сіл Деречин і Завидів, належних луцькому капітулові, за невиконання умов угоди, укладеної у справі щодо стягнення у березні 1649 р. корогвою Вільгорського стацій з деречинських і завидівських підданих. Згідно з цією угодою, підтвердженою декретом Головного люблінського трибуналу, Вільгорський мав сплатити і справді сплатив Блендовському в призначений строк відшкодування за збитки, однак луцький канонік Олександр Могильницький від імені всього капітулу наклав арешт на цю суму, через що Блендовський не підтвердив квитом її одержання.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 689 зв. – 692, акт 73. Мова староукраїнська.

Липня 15. – Протестація Олександра Блендовського перед Луцьким ґродським урядом проти Киліяна Вільгорського за порушення угоди та декрету Головного люблінського трибуналу у справі щодо заподіяння збитків корогвою Вільгорського в селах Завидів і Деречин через сплату ним визначеної для компенсації цих збитків суми знеціненими талярами, а потім через дозвіл луцькому капітулу, який не мав відношення до справи, накласти на цю суму арешт.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 692 – 693 зв., акт 74. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Універсал троцького воєводи, медзельського старости, генерала артилерії Великого князівства Литовського, оберштера королівського пішого реґіменту Миколая Абрамовича на Ворнянах та його дружини Гельжбети Горностаївни, від 2 червня 1650 р. з м. Вільно до своїх підданих міщан з міст Горностайпіль, Самуельпіль, Козаровичі, Бородянка та селян належних до них сіл, про призначення управителем їхніх волостей Данієля-Юрія Воронича, якому надавалося право відновлювати панську адміністрацію (призначати урядників і дозорців) і збирати платежі з підданих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 368 і зв., акт 344. Мови староукраїнська і польська.

Липня 16. – Глейт королівської канцелярії від 8 липня 1650 р. про надання королівському ротмістру Криштофу Корицькому шестимісячної відстрочки у приведенні в дію інфамії, накладеної на нього Головним люблінським трибуналом за грабунки і насильства, заподіяні його корогвою у с. Людчин, маєткові Острозької плебанії; пробощ – Миколай-Олександр Рамулт.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 982 – 984, акт 43. Мови староукраїнська і польська.

Липня 16. – Реляція возного Валентого Павловського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Киліянові Вільгорському за скаргою Олександра Блендовського, державця сіл Завидів і Деречин, у справі щодо невиконання угоди й декрету трибуналу про відшкодування збитків, заподіяних його корогвою стягненням надмірних стацій з підданих у цих селах.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 697 зв. – 698 зв., акт 78. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Реляція возного Валентого Павловського перед Луцьким ґродським урядом про накладення арешту від імені луцького капітулу на грошову суму, сплачену згідно з декретом Головного люблінського трибуналу для відшкодування збитків, заподіяних корогвою ротмістра Киліяна Вільгорського в селах Деречин і Завидів, належних капітулові, та про недопущення державця цих сіл Олександра Блендовського до одержання цієї суми, аж поки справу не буде остаточно вирішено.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 701 і зв., акт 81. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з посесором с. Білий Стік Юрієм Посавцем щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 р.: “ѡ то, ижъ ѡни праву посполитому и конъституцыєй сєйму близко прошлого спротивляючисє, подымного двойга на сєймє шєстнедєлном Варшавъском близко прошлом на заплату войску ухвалєного, а на сєймику рєлляцийномъ Луцкомъ дня сємого фєвраля инъ анъно прєзєнъти дєклярованого, з добр своихъ выжєй выражоныхъ части в сєлє Бєлом Стоку, которыє в диспозиции и посєссии своєй маютъ, тоєст золотых дванадцати скарбови Рєчи Посполитоє прєз руки дєлятора яко поборци приходячого и налєжачого, нє толко на час конституциєю помєнєною и ухвалою сєймиковою ѡзначоный нє заплатили, алє и до того часу платити и ѡддаты нє хочутъ”.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 424 – 425 зв., акт 213. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з посесором с. Буремель Олександром Хрінницьким щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 425 зв. – 427, акт 214. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Декрет Володимирського земського суду у справі поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з посесором частини сіл Дроздні і Гудчий Брід Андрієм [Гулевичем] Дрозденським щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 427 – 428 зв., акт 215. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з татарами м. Острог щодо відмови сплатити подвійний подимний податок за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 428 зв. – 430, акт 216. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з дідичем і посесором частин с. Колпитів [Яном] Колпитовським щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 430 – 431 зв., акт 217. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з посесорами с. Сердятичі (їх не названо) щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 431 зв. – 433, акт 218. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з посесорами с. Шубків (їх не названо) щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 433 – 434 зв., акт 219. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з дідичем с. Шпанів (його не названо) щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 434 зв. – 436, акт 220. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з посесорами сіл Коритне і Біла Криниця (їх не названо) щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 436–437, акт 221. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з Генриком Кашовським, дідичем містечка Мельниця, с. Млинів з належними до них присілками, щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 437 зв. – 438, акт 222. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з кн. Владиславом-Домініком Заславським щодо несплати подвійного подимного податку з м. Межиріч за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 439–441, акт 223. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з Северином Марковським щодо несплати подвійного подимного податку з частини с. Марковичі за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 441 – 444 зв., акт 224. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Протестація ковельського старости Криштофа Опалинського перед Володимирським ґродським урядом щодо спустошення м. Ковель і волості корогвою ротмістра [Яна] Кондрацького з полку кн. Корецького.
Реєстр заподіяних збитків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 558–562, акт 439. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Протестація Станіслава й Зофії Ґощинських перед Володимирським ґродським урядом щодо вбивства їхньої дочки селянами з біскупських маєтків Желинів й Рогізне та захоплення ними її рухомого майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 562–564, акт 440. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Протестація Яна Олтаревського перед Луцьким ґродським урядом проти підданого Костантого Чаплича [Шпановського] – Савки Тихненяти, який "дыхаючи бунътомъ козацъкимъ своєволи", 20 червня 1650 р. напав на нього на дорозі в с. Плоска і жорстоко побив києм.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 703 зв. – 704 зв., акт 83. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Протестація від імені кн. Гелени з Четвертенських Вилежинської перед Луцьким ґродським урядом проти Олександра Ольшамовського, суколектора волинського поборці Стефана Хрінницького, за взяття, всупереч судовій присязі, згідно з яким у селах Перемиль, Смолява й Гумнище залишилося 34 දими, надмірного податку.
Запис квиту Олександра Ольшамовського від 22 квітня 1650 р. на 44 польські золоті [тобо, з 44 димів].

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 705 і зв., акт 84. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Запис про публікацію Володимирським земським судом баніції різним особам, які ухилилися від сплати подвійного подимного податку на утримання війська, затвердженого сеймиком Волинського воєводства 7 лютого 1650 року.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 463 зв. – 472, акт 237. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з посесорами (їх не названо) сіл Тр[о]стянець, Личко, Острів, половини сіл Миків, Миківська Воля, Домашів й Пулганів щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 472–473, акт 238. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з Адамом Клюнським щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 р. з маєтку Печихвости.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 473 – 474 зв., акт 239. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з Яном Марковським щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 р. з частини с. Марковичі.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 474 зв. – 475, акт 240. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з Олександром Чапличем [Шпановським] щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 р. з належного йому містечка Кисилин.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 475 зв. – 476 зв., акт 240а. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з Адамом Киселем щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 р. з маєтків у різних повітах (назви їх не вказано).

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 477 і зв., акт 241. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з Филипом Бокієм щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 р. з маєтків Печихвости, Бодачів і Навколиски.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 478–479, акт 242. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з посесорами (їх не названо) с. Губин, належного до Луцької єпископії, щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 479 – 480 зв., акт 243. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з дідичем і посесором (їх не названо) маєтку с. Жорнищі щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 480 зв. – 481 зв., акт 244. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з дідичами і посесорами (їх не названо) маєтку Красів, належного до с. Звиняча, щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 482–483, акт 245. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з канцлером Великого князівства Литовського кн. [Ольбрихтом]-Станіславом Радзивіллом щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 р. з маєтків Яблонської волості.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 483 зв. – 484 зв., акт 246. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького з посесорами маєтку Романа Гулевича с. Ощів щодо несплати подвійного подимного податку за 1650 рік.

Ф. 27, оп. 1, спр. 42, арк. 484 зв. – 485 зв., акт 247. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Реляція возного Григорія Блонського перед Володимирським ґродським урядом на засвідчення збитків, заподіяних у маєтку Бенедикта Баковецького с. Біличі повсталими підданими кн. Владислава-Домініка Заславського з с. Грибовиця 11 лютого 1649 р., "скоро *є*дно инъку*р*сиє нєприятєлъскиє коза*ц*киє и *ω*рды кримъскиє успокоили сє и нєприятєлъ з Панъствъ Коро*н*ны*х* в Украину и на свои кочовиска пов*є*рнулъ сє, заразо*м* по зв*є*рнєню сє становъ шляхєцьки*х* до ма*єт*ностє*й* и *ω*сє*д*лости*й* своих".

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 564–566, акт 441. Мова староукраїнська.

Липня 19. – Маніфестація Криштофа Вишпольського перед Житомирським ґродським урядом про втрату 1648 р. родинних майнових документів, доручених на зберігання Андрієві Ві[д]згі, зокрема, заставного запису Ієроніма Зборовського на частину м. Івниця.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 378 зв. – 379, акт 358. Мова польська.

Липня 19. – Протестація Івана Кевлича перед Житомирським ґродським урядом проти повсталих черняхівських міщан, підданих Стефана Немирича (прізвища подано) про збройні наїзди в 1648 – 1649 рр. на належну Кевличу частину с. Корчів під назвою Сліпчиці і побиття челяді.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 381 – 382 зв., акт 361. Мова староукраїнська.

Липня 19. – Протестація Івана Кевлича перед Житомирським ґродським урядом проти повсталих підданих Адама Корчевського з с. Корчів й підданих Катерини Ярмолинської з с. Кам'яний Брід (прізвища подано) про збройні наїзди на належну Кевличу частину с. Корчів під назвою Сліпчиці, побиття челяді та захоплення різного рухомого майна.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 383 – 385 зв., акт 362. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 483. Анотація III.

Липня 19. – Протестація Івана Кевлича перед Житомирським ґродським урядом проти міщан м. Горошки і селян с. Горошечки, підданих Юрія Немирича, щодо захоплення майна Кевлича, складеного в цейхгаузі Горошківського замку 1648 р., під час безкоролів'я і козацької війни.
Свідчення возного Антонія Трубельського про відмову Юрія Немирича відшкодувати збитки, заподіяні його підданими.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 386 – 387 зв., акт 363. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 471 – 474.

Липня 19. – Маніфестація від імені Настазії Машовської перед Житомирським ґродським урядом про втрату родинних майнових документів, знищених козаками: "и*ж* в року прошлы*м* [1648] по*д* ча*с* р*є*б*є*ллиє*й* хлопско*й* а за наступєнє*м* своєво*л*ны*х* козаковъ и *ω*рды тата*р*ско*й* при розны*м* ωханъдозътвє и рєчє*й* рухомыхъ, в възахъ и въ скриня*х* будучы*х* а ч*є*р*є*зъ своєво*л*ны*х* хлоповъ порозъбияны*х* вси муним*є*нта и справы, што *ω*дно ко*л*вєкъ и на якиє колъ сумы у мєнованой пан*є*й Машовско*й* славноє памєти нєбо*ж*чика урожоного пана Яна Машовского и у приятєлъ повєроныє зо*с*тавали, тыє вси до*с*ч*є*н*ту погинули и прєзъ нєприятєля суть знєсєныє".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 387 зв. – 388, акт 364. Мова староукраїнська.

Липня 19. – Протестація перед Житомирським ґродським урядом Григорія Ліплянського, призначеного королем опікуном дітей Миколая Прежовського, про наїзд 1648 р., під час козацької війни, корпилівських і прежівських підданих Северина Потоцького (прізвища подано) на маєток Ліплянського с. Городище [Трибіси] і захоплення різного майна.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 388 зв. – 389 зв., акт 366. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 483. Анотація IV.

Липня 19. – Протестація від імені Реміяна Ґавловського перед Володимирським ґродським урядом проти литовезьких священиків: п'ятницького – Стефана, і миколинського – Тимоша, за напади зі своєю челяддю на його сільце поблизу м. Литовеж під час "рєбєлии козацькоє" 1648 р., захоплення збіжжя, збройні напади на підданих та ін. кривди і збитки. При цьому нападники заявили: "Нєха*й* вашъ бисовъ панъ нє до польского права, алє до пана Хмєльницького насъ позываєтъ, бо мы сє права лядзъкого не боимо".

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 566 зв. – 570, акт 442. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 474 – 478 зв.

Липня 20. – Реєстр збитків, заподіяних 26 – 28 червня 1650 р. підданим державці Криштофа Рисинського в слободі Лісноґрод жовнірами іноземного полку мальборського воєводи [Якуба] Ваєра.
Судова присяга підданих у цій справі.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 391 зв. – 393 зв., акт 370. Мови староукраїнська і польська.

Липня 20. – Глейт з королівської канцелярії від 8 липня 1650 р. про надання міщанам м. Луцьк Василю Сильню [Шильневичу], Костантові Слизню, Федору Липці та їхнім спільникам шестимісячної відстрочки у приведенні в дію інфамії, накладеної на них Головним люблінським трибуналом за розграбування і спалення 1648 р. маєтку Станіслава Корчминського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 1016 зв. – 1018 зв., акт 61. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 457 – 459.

Липня 20. – Глейт з королівської канцелярії від 8 липня 1650 р. про надання міщанам м. Луцьк, причетним до розграбування 1648 р. маєтку Богуслава Гораїна с. Яровиця, шестимісячної відстрочки у приведенні в дію інфамії, накладеної на них Головним люблінським трибуналом.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 1023 – 1025, акт 64. Мови староукраїнська і латинська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 461 – 463.

Липня 20. – Глейт з королівської канцелярії від 8 липня 1650 р. про надання ландвійту, магістратові та всім міщанам м. Луцьк, причетним до розорення 1648 р. Луцького єзуїтського колегіуму, шестимісячної відстрочки у приведенні в дію вироку Головного люблінського трибуналу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 1025 – 1026 зв., акт 65. Мови староукраїнська і латинська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 459 – 461.

Липня 20. – Протестація Петра Попеля перед Володимирським ґродським урядом проти Миколая Мишковського та його підданих з с. Бутятичі про неодноразові напади 1648 р. "по*д* часъ рєбєлии козацькоє и инъку*р*сиє ты*х* жє з ордою Кри*м*скою злучєны*х*" на с. Русовичі, захоплення майна та за відмову відшкодувати збитки.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 575 зв. – 578, акт 447. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 483. Анотація V.

Липня 21. – Маніфестація Павла-[Казимира] Конопки перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1648 р. його майнових документів, закопаних у дворі с. Харалуг, яке він тримав у заставі від кн. [Самуеля-Кароля] Корецького, під час "бу*н*товъ и завзятоє своєволи козацькоє, кгды ..., помєнєноє козацтво на своєволю вшєлякую выузъдавъшысє, до которыхъ и хлопи з розъныхъ сєлъ и влости побунътованыє лучылисє, в томъ часє дворы, маєтъности ω*д*бєжалыє, розъмаитє пу*с*тошили, дєва*с*товали и вънивєчъ ωборочали и достатъки забєрали".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 707 зв. – 709, акт 87. Мова староукраїнська.

Липня 21. – Квит Жиґмунта Мисловського архімандритові Дерманського монастиря, складений у замку м. Острог, про одержання згідно з наказом кн. [Владислава-Домініка Заславського] з монастирських сіл Дермань, Коршів і Кунин 130 польських золотих подимного податку.

Ф. 2072, оп. 1, спр. 72, арк. 4. Мова польська. Печатка, частково збереглася.

Липня 23. – Маніфестація від імені Абрама Стрибиля перед Житомирським ґродським урядом про неможливість сплатити потрійний подимний податок до королівського скарбу, оскільки повсталі піддані спільно з козаками не тільки спустошили його маєтки і тримали його в ув'язненні, але й самі "на Украину зо вси*м* свои*м* доста*т*комъ про*ч* поуходили".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 399 зв. – 400, акт 379. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 479 – 480.

[Про додаткове (третє) подимне у Київському воєводстві див. запис від 7 березня 1650 р. ухвали об'єднаного реляційного сеймику Київського і Чернігівського воєводств].

Липня 23. – Протестація Самуеля Подобинського перед Житомирським ґродським урядом проти корнилівських підданих Северина Потоцького (прізвища подано) про напад 1648 р. на його маєток с. Городище "способомъ своєво*л*ных козаковъ" і захоплення майна, зокрема "вєпровъ бутанъскиx сємъ, ко*ж*ды*й* вєпръ кошътуючы*й* по золотыx два*д*ца*т*".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 400, акт 380. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 484. Анотація VI.

Липня 23. – Реляція возного Антонія Трубельського перед Житомирським ґродським урядом про арешт підданого Самуеля Подобинського – Оноприка, який втік з усім майном з маєтку с. Городище до маєтку Станіслава Козицького м. Ліщин.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 400 зв., акт 381. Мова староукраїнська.

Липня 23. – Реляція возного Мартина Чернявського перед Житомирським ґродським урядом про арешт підданого Реміяна Тушевського – двірника Івана Кучкевича, який 1648 р., "по*д* часъ рєбєлиє*й* козацько*й* зо*с*тавшы козакомъ", захопив доручене йому панське майно і, спустошивши панське господарство, втік з с. Бежів Великий до с. Сколобів, маєтку Яна Крентовського.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 400 зв. – 401, акт 382. Мова староукраїнська.

Липня 23. – Маніфестація Адама Щеніївського перед Житомирським ґродським урядом про втрату 1648 р. при втечі з табору поблизу м. Пилявці свого майна, в т. ч. документів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 467 і зв., акт 460. Мова староукраїнська.

Липня 23. – Акт Монетної комісії від 16 травня 1650 р. з Варшави про регулювання грошового обігу в Речі Посполитій. Зокрема, встановлено курс талера у 1,5, а червінця – у 3 польські золоті.
Автограф і печатка коронного підскарбія.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 1041 – 1046 зв., акт 73. Мови староукраїнська і польська. Друкарський текст.

Липня 23. – Маніфестація чернігівського мечника Стефана Іваницького перед Володимирським ґродським урядом про втрату майнових документів під час втечі його [1648 р.] з табору поблизу м. Пилявці після розгрому польського війська.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 582 зв. – 583 зв., акт 453. Мова староукраїнська.

Липня 27. – Тестамент Маґдалени з Бутовичів, у першому шлюбі Павлової Стрибилевої, у другому – Юрієвої Голубової, складений 3 липня 1648 р. в м. Брусилів, "котор[ая] вышърєчоная *єє мл.* пани Голубовая, уходєчы с ты*х* краю*в* по знєсєнъю во*й*ска єго *кор. мл.* и Рєчы По*с*политоє прє*з* козако*в* по*д* Ко*р*сунємъ справивъши, по*д* датою в Брусиловє дня трє-тє*го* юля року [1648] и подписами рукъ людє*й* зацны*х*.. дала до вє*р*ныхъ рукъ и схова*н*я вєлєбному в Богу єго *мл.* ксє*н*дзу Икгнацєму Ельцови, зако*н*никови социєтати*с* Езу колєнумъ Ксавиро*в*ско*го*.. Лє*ч* жє єго *мл.* ксє*н*дзъ Елє*ц*, уносєчы здоро*в*є своє пєрє*д* своєволєю козацкою, в Корону Литовъскую уєха*л* былъ, а *єє мл.* пани Голубовая по розны*х* мєсца*х* туляючысє, в дорозє умє*р*ла, єго *мл.* за*с* ксєнъдзы Елєцъ, а*ж* допюро с краєвъ Литовъкихъ приєхавъши, урожоному єго *мл.* пану Стєфанови Стрыбылови тотъ тє*с*тамє*нт* ω*д*далъ, а такъ помєнєны*й* єго *мл.* панъ Стрыбылъ, яко скоро ω*д*шука*в*ши помєнєны*й* тєстамє*нт*, до актыкова*н*я до актъ нинєшни*х*" подав.
Маґдалена Голуб заповідала поховати її у Києво-Печерському монастирі.
До Житомирського ґродського уряду тестамент подано від імені Стефана Стрибиля, сина Маґдалени Голуб від першого шлюбу.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 404–406, акт 388. Мови староукраїнська і польська.

Липня 27. – Субмісія (зобов'язання) перед Житомирським ґродським урядом Миколая Данецького, урядника Катерини Потоцької в селах Хмелище і Скаківка, на покарання її підданих з цих сіл і [надвірних] козаків з м. Білилівка якщо вони виявляться винними у побитті й пограбуванні Криштофа Земблицького 25 липня 1650 р. на ґрунті с. Половецьке.	Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 407 і зв., акт 390. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 484. Анотація VII.
Липня 27. – Протестація Криштофа Земблицького перед Житомирським ґродським урядом проти урядника Миколая Данецького за напад на нього підданих з керованих ним сіл Хмелище і Скаківка та "козачковє бєлиловскиє и народискиє з оружєєм и стрєлъбою ωгнистою".	Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 410 і зв., акт 396. Мова староукраїнська.
Липня 27. – Реляція возного Миколая Поневиського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Войцехові Лемпінському за скаргою Даніеля Єла Малинського та його підданих щодо наїзду Лемпінського зі спільниками на с. Івачків, стягнення незаконної стації та поранення одного з підданих.	Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 725 – 726, акт 99. Мова староукраїнська.
Липня 27. – Реляція возного Олександра Козлиницького перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу ротмістрові Лукашеві Гулевичу Воютинському та товариству його корогви за скаргою громади с. Нужель – підданих державці Яна Кашовського, а власності Жидичинського монастиря св. Миколи, щодо стягнення з них 27 січня 1649 р. "нєзвычайныхъ стацый".	Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 726 – 728, акт 100. Мова староукраїнська.
Липня 27. – Протестація від імені ротмістра кварцяного війська [Августина]-Домініка Єла Малинського перед Луцьким ґродським урядом проти Юрія Козики, виконуючого обов'язки поручника корогви кн. Самуеля-Кароля Корецького, та товариша цієї корогви Маскевича за те, що, знаючи про спустошення маєтків протестуючого через часті постої і нічліги війська, вони, однак, в липні 1650 р. зупинилися з корогвою на постій в селах Малин, Уїздці і Ставища, заподіявши підданим Єла Малинського і йому самому кривди й збитки.	Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 730 – 731 зв., акт 102. Мова староукраїнська.
Липня 27. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою підданого з с. Мощаниця Велика Тимоша Козака на своїх односельців Васька Щербаня і Андрія Малика, які під час "сваволі козацької", покозачившись, вбили двох синів позивача – Оксента і Андрія, мучили дружину і дочку, а також захопили його майно. Суд засудив до смерті Андрія Малика і звільнив Васька Щербаня від ув'язнення і тортур згідно з волею позивача.	Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 184 зв. – 185 зв., акт 537. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 480 – 483.
Липня 28. – Реляція возного Валентого Павловського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу, за скаргами Олександра Блендовського та громад сіл Завидів і Деречин, королівському ротмістрові Киліянові Вільгорському і жовнірам його корогви для накладення баніції у справі щодо стягнення стацій в названих селах і несплату відшкодування за це, а також луцькому канонікові Олександру Моґильницькому за втручання в цю справу.	Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 734 – 735, акт 105. Мова староукраїнська.
Липня 29. – Протестація від імені Андрія Вітонізького перед Луцьким ґродським урядом щодо заподіяння йому та його слугам і підданим з с. Вітоніж шкод і збитків "подъ прєтєкстомъ стану жолнєрского" Яном Кондрацьким, ротмістром, й Олександром Залеським, поручником волоської корогви кн. [Владислава]-Домініка [Заславського], та їх челяддю і слугами під час неодноразового кількаденного постою 1650 р. в будинкові Прокопа Венцковського у цьому селі, а найбільше в липні того року.	Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 750 зв. – 752, акт 118. Мова староукраїнська.

Липня 30. – Реляція возного Миколая Гапоновського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу командирам посполитого рушення Київського воєводства – полковникові Юрію Немиричу, ротмістрові Стефану Немиричу та підполковникові і ротмістрові [Яну]-Олександру Хребтовичу, за скаргою міщанських громад міст [Білів, Жуків і Клевань] і підданих з належних до них волостей, а також їхнього дідича кн. Миколая[-Юрія] Чорторийського про незаконний тижневий постій у цих володіннях, стягнення обтяжливих стацій та заподіяння тяжких кривд і збитків, у тому числі вбивство двох підданих.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 754 – 756, акт 121. Мова староукраїнська.

Липня 30. – Протестація від імені Войцеха Мировського, ректора, і всієї братії Луцького єзуїтського колегіуму перед Луцьким ґродським урядом проти компанії мальборського воєводи Якуба Ваєра на чолі з капітаном [його ім'я не вказано], яка у липні 1650 р. заподіяла кривди й збитки в маєтку колегіуму с. Ботин під час добового постою в ньому.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 758 зв. – 760, акт 125. Мова староукраїнська.

Липня 30. – Протестація від імені Войцеха Мировського, ректора, і всієї братії Луцького єзуїтського колегіуму перед Луцьким ґродським урядом проти капітана і всієї компанії Якуба Ваєра, яка у липні 1650 р. заподіяла кривди й збитки в маєтку колегіуму с. Лище під час добового постою в ньому.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 760 – 761 зв., акт 126. Мова староукраїнська.

Липня 30. – Протестація від імені Войцеха Мировського, ректора, і всієї братії Луцького єзуїтського колегіуму перед Луцьким ґродським урядом проти Лукаша Лапковського, капітана, і всієї корогви кн. Дмитра Вишневецького, яка у липні 1650 р. заподіяла кривди й збитки в маєтку колегіуму с. Ботин під час добового постою в ньому.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 763 – 765, акт 128. Мова староукраїнська.

Липня 30. – Протестація від імені Войцеха Мировського, ректора, і всієї братії Луцького єзуїтського колегіуму перед Луцьким ґродським урядом проти Криштофа Корицького, полковника або ротмістра [так в акті], і всієї компанії його корогви за заподіяння кривд і збитків в маєтку колегіуму с. Ботин у липні 1650 р. під час добового постою в ньому.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 765 – 767, акт 129. Мова староукраїнська.

Липня 30. – Протестація від імені ректора Войцеха Мировського і всієї братії Луцького єзуїтського колегіуму перед Луцьким ґродським урядом проти корогви руського воєводи кн. Михайла-Єреміяша Вишневецького під керівництвом ротмістра Криштофа Слабковського (Стемпковського) за заподіяння кривд і збитків в маєтку колегіуму с. Ботин у травні 1650 р. під час постою в ньому впродовж двох діб.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 767 зв. – 769 зв., акт 131. Мова староукраїнська.

Серпня 2. – Протестація Костантого Крижанівського, тучинського пробоща, проти Миколая Погойського, Ґабріеля Рокицького та їхніх спільників, які 1649 р., під час "рєбєлълиє*й* козацъкоє, кгды хоро*г*вє наши воєво*д*ства Волынъского на Погоры*н*, для за*с*лоны краєвъ тыхъ жє волынъскихъ *ωд* козаковъ по Полє*с*ю на ωнъ часъ вєшаючы*х*сє, стягати*с* мєли", наїхали "аръма*т*но з стрє*л*бою ωгни*с*тою, банъдолєтами, пи*с*толєтами и луками" на с. Малятин, належне по праву держання тучинському пробоству, та "по*д* прєтєксътомъ засъ жо*л*ниръскимъ и якобы то за козаками подъєздомъ идучи" захопили з підданих худобу, птицю та продовольчі припаси.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 777 зв. – 780, акт 5. Мова староукраїнська.

Реляція возного Стефана Малиновського про арешт і припоручення Погойському Войтка, Мартинового сина – втікача з с. Малятин, який навів нападників.

Серпня 2. – Реляція возного Івана Теляковича перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Вацлаву Тележинському за скаргою Костантого, Юрія і Яна Сасиновських щодо невідбуття Тележинським ув'язнення у вежі Луцького замку за вбивство з бандолета їхнього брата Даніеля в м. Іновлодзь, де розміщувалася корогва Романа Загоровського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 780 – 781 зв., акт 6. Мова староукраїнська.

Серпня 2. – Реляція возного Корнилія Хлодзинського перед Володимирським ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Петрові Корицькому, ротмістрові волоської корогви кн. Владислава-Домініка Заславського, за скаргою архімандрита Києво-Печерського монастиря Йосифа Тризни про збитки, заподіяні підданим монастирських сіл Городок і Обарів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 601 зв. – 602 зв., акт 473. Мова староукраїнська.

Серпня 4. – Протестація Марцина Щепковського перед Луцьким ґродським урядом проти Вацлава Бронницького, який, служачи разом із Щепковським у повітовій корогві Волинського воєводства під керівництвом ротмістра Романа Загоровського, під час повернення корогви з Київського воєводства на Волинь у липні 1650 р. під час ночівлі в містечку Стрибіж напав і поранив протестуючого.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 791 – 793 зв., акт 13. Мова староукраїнська.

Серпня 5. – Декрет Головного люблінського трибуналу від 16 червня 1650 р. про засудження до інфамії і смертної кари луцького ландвійта Федора Липку та його спільників – міщан м. Луцьк, причетних до розорення 1648 р. Луцького єзуїтського колегіуму.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 1091 – 1095, акт 6. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 446 – 450.

Серпня 5. – Декрет Головного люблінського трибуналу від 1 липня 1650 р. про засудження до інфамії міщан м. Луцьк (у т. ч. Федора Липку, Костантого Слизня та ін.), причетних до розорення 1648 р. Луцького бернардинського монастиря.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 1149 – 1151 зв., акт 31. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 454 – 457.

Серпня 5. – Протестація ігумена Зимненського монастиря Якима Малковського перед Володимирським ґродським урядом про збройний напад Ґабріеля Лісовича, боярина Семена Данилика і мельника Кирила 30 липня 1650 р. на його монастирську келію і захоплення "в способъ лупу" різних речей, зокрема, "*книг самых руских за пулътораста золотых*".

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 614 і зв., акт 483. Мова староукраїнська.

Серпня 9. – Протестація перед Житомирським ґродським урядом Євстафія-Станіслава Славецького з корогви Яна Пісочинського, делегованого до королівського скарбу для одержання платні для корогви, проти Яна Чудовського за привласнення 500 польських золотих.
Славецький свідчив, що віддав гроші Чудовському на зберігання [у серпні 1649 р.] під час битви поблизу м. Зборів, а той стверджував, що вони пропали.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 93 і зв., акт 68. Мова польська.

Серпня 9. – Протестація різника Івана Полонського, міщанина з м. Полонне Велике, підданого білоцерківського старости Костантого Любомирського, від себе та від імені свого товариша різника Адама Панченяти, теж полонського міщанина, перед Житомирським ґродським урядом проти [Євстафія]-Станіслава Славецького, який 7 серпня 1650 р., коли вони йшли з м. Котельня на ярмарок у м. Бердичів і заночували у його с. Половецьке,

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 94, акт 69. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. VI. – Т. 1. – С. 571 – 572.

ув'язнив їх і, об'явивши шпигунами і свавільними козаками, хотів тієї ж ночі стратити, але їм вдалося втекти. При ув'язненні у них забрали 110 польських золотих різною монетою, шапку, пояс і срібний перстень.

Серпня 9. – Протестація Євстафія-Станіслава Славецького перед Житомирським ґродським урядом проти Яна Чудовського щодо привласнення ним 500 польських золотих одержаної платні для своєї корогви.
Чудовський свідчив, що гроші пропали [у серпні 1649 р.] під час бою з татарами поблизу м. Зборів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 426 зв. – 427 зв., акт 416. Мова староукраїнська.

Серпня 9. – Маніфестація Євстафія-Станіслава Славецького перед Житомирським ґродським урядом про втрату 1648 р. майнових документів, доручених ним для вивезення перед козацькою небезпекою родичеві Войцеху Славецькому, який загинув поблизу м. Костянтинів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 429 і зв., акт 419. Мова староукраїнська.

Серпня 9. – Маніфестація Романа Бересневича перед Луцьким ґродським урядом про виконання ним умови приятельської угоди з Ґабріелем Милевським, товаришем корогви ротмістра [Яна] Кондрацького, щодо 12-тижневого ув'язнення його у вежі Луцького замку за поранення Милевського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 803 – 804, акт 22. Мова староукраїнська.

Серпня 12. – Протестація Яна Щеніївського перед Житомирським ґродським урядом про втрату різного майна, в т. ч. майнових документів, під час втечі 1648 р. від козаків і повсталих підданих з с. Щеніїв Малий, коли "бу*н*ты и рєбєлиза*н*ти козаки запороскиє и *в*ся Украина и За*д*нєпръє, яко и по*д*даныє тутошъныє вси воєво*д*ства Киє*в*ско*го* и и*н*ши*х* воєво*д*ствъ, по*д*нєши руку проти*в*ко єго ко*р*. *мл*. пана нашого милостивого и проти*в*ко пано*м* свои*м*".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 438 – 439, акт 427. Мова староукраїнська.

Серпня 12. – Маніфестація від імені Самуеля і Анни Меленевських перед Житомирським ґродським урядом про втрату влітку 1648 р., "зара*з* по*д* ча*с* Святокъ Зєлєныхъ в*е*длє калє*н*дара руско*го*", різного рухомого майна, зокрема майнових документів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 440 – 441, акт 429. Мова староукраїнська.

Серпня 12. – Маніфестація Станіслава Камінського перед Луцьким ґродським урядом проти Станіслава Мирського за порушення жовнірського і шляхетського слова та відмову відшкодувати збитки, заподіяні тим, що кінь, переданий йому Мирським в обмін на його коня і проданий згодом Адамові Кобилинському, упізнав і забрав у Кобилинського Каспер Базилицький (товариш корогви Станіслава Ґурського), який стверджував, що втратив його під час втечі від козаків 1648 р.] з табору після розгрому польського війська поблизу м. Пилявці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 820 зв. – 822, акт 34. Мова староукраїнська.

Серпня 12. – Оповідання Яна Лук'янського перед урядом Дубнівського магістрату про те, що він упізнав у острозького міщанина Юська Левухненяти свою золоту монету португал, яка зникла разом з іншими монетами і перснями його скарбу.
Повідомляється, що схований скарб залишився неушкодженим після козацького наступу на м. Острог і зник після Пилявецької битви [вересень 1648 р.]; у тому скарбі було: 6 оздоблених камінням перснів, 90 польських золотих і 4 португали.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 186 зв. – 187, акт 539. Мова польська. Закінчення акта не збереглося.

Серпня 16. – Протестація від імені ректора Войцеха Мировського і всієї братії Луцького єзуїтського колегіуму перед Луцьким ґродським урядом проти міщан м. Луцьк, засуджених Головним люблінським трибуналом до інфамії за спустошення колегіуму під час козацького повстання 1648 р., за незаконне одержання з королівської канцелярії охоронної грамоти – ґлейту.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 833 зв. – 834 зв., акт 42. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 484 – 485.

Серпня 17. – Маніфестація від імені Доміц[ели] Радлінської перед Житомирським ґродським урядом про втрату майнових документів, зокрема на рухоме майно у с. Середниця, доручених 1648 р. під час козацької небезпеки її братові, Олександрові Іллінському і "погинєних за тою сваволєю хлопскою".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 448 зв. – 449, акт 437. Мова староукраїнська.

Серпня 17. – Маніфестація від імені Маруші Некрашевич перед Житомирським ґродським урядом про втрату 1648 р. під час козацької війни документів на маєтки у Київському, Чернігівському і Смоленському воєводствах.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 450 і зв., акт 440. Мова староукраїнська.

Серпня 17. – Протестація від імені Яна Ярмолинського перед Житомирським ґродським урядом проти київського воєводи Адама Киселя за розміщення його волоської корогви на лежу в маєтках Ярмолинського містечках Ворсівка і Янівка та селах Березовиця, Ходорів, Ґута й Минійки, витяганні неналежних стацій і пограбуванні підданих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 452 зв. – 454, акт 442. Мова староукраїнська.

Серпня 17. – Протестація від імені Андрія Филипецького перед Житомирським ґродським урядом проти міщан і передміщан м. Любартів, підданих білоцерківського старости Костантого-Гіацинта Любомирського (прізвища подано), які "в року прошлимъ [1648] м*с*ца ѡктобра и въ нємъ дне*й* розних*ъ* кгва*л*товънє инъ тумультно, по*д* ча*с* рєбєли*йє* и бунтовъ на тотъ ча*с* коза*цких* звишъ дано*й* своєволи, и здавъна противъко протє*ст*а*н*тови завъзятого ра*н*кору, со*т*нями [з] асаулами, сотниками, ѡтаманами, з розними ѡружъємъ до во*й*ни налєжачи*м*, такжє з возами на дво*р*, фолварокъ, гумъно и пасєку наєждаючи" в орендованому маєтку в с. "Коживи" частково захопили, частково знищили панське майно.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 454 – 455 зв., акт 443. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 486 – 488.

Серпня 19. – Протестація Андрія Бонковського перед Житомирським ґродським урядом проти котельнянських міщан, підданих калуського старости Яна Замойського (прізвища подано), які, покозачившись, напали на костел в м. Котельня й розграбували рухоме майно, сховане там протестантом.
Протестація того самого Бонковського проти Івана Кучевича, війта м. Паволоч, за привласнення шляхетського майна.
Реєстр заподіяних збитків.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 460 – 461, акт 450. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 489 – 492.

Серпня 19. – Протестація Андрія Бонковського перед Житомирським ґродським урядом проти лучинецьких підданих [Олександра]-Ігнатія Єльця, ксьондза Ксаверівського єзуїтського колегіуму (прізвища подано), які 1648 р., після поразки коронного війська поблизу м. Корсунь, напали на маєток Бонковського с. Куїлівка й розграбували майно.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 462, акт 452. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 501, примітка.

Серпня 25. – Протестація Михайла й Ґабріеля Тишів Биковських перед Житомирським ґродським урядом про спустошення їхнього двору в Києві 1648 – 1649 рр. сусідом – київським війтом Андрієм Ходикою.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 470 зв. – 472 зв., акт 464. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 492 – 495.

Серпня 25. – Маніфестація від імені Костантого, Юрія і Яна Сасиновських перед Луцьким ґродським урядом проти Вацлава Тележинського за невиконання декрету Головного люблінського трибуналу щодо ув'язнення його на 2 роки і 12 тижнів у вежі Луцького замку за вбивство їхнього брата Даніеля Сасиновського в м. Іновлодзь під час постою там корогви Романа Загоровського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 872 зв. – 873 зв., акт 170. Мова староукраїнська.

Вересня 1. – Маніфестація Вацлава Любавицького, Яна Голянського, Адама Петриковського та Людвіка Вільчинського перед Житомирським ґродським урядом про неможливість сплатити потрійний подимний податок з маєтків Шахворостівка, Кулішівка, Лукашівка і Здвиж "через непослушенство подданыхъ и штоденные бунты их".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 478, акт 471. Мова староукраїнська.

Вересня 1. – Маніфестація від імені Олександра Замойського та опікуваних ним Яна, Михайла і Станіслава Олізарів Волчковичів перед Житомирським ґродським урядом про неможливість сплатити подимний податок з орендованих маєтків (назви не вказано) через козацьку сваволю та непослушенство підданих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 478 зв., акт 472. Мова староукраїнська.

Вересня 1. – Протестація Андрія Заленського та його дружини Анни Пузинянки перед Володимирським ґродським урядом проти Йосифа Чаплича Шпановського, луцького і острозького єпископа, архімандрита Милецького монастиря, який, повертаючись з Києва після посвячення в сан єпископа і маючи при собі кілька сотень збройного почту, захопив 15 серпня 1650 р. орендований ними церковний маєток Фалимичі, забрав їхнє майно й вигнав з Фалимицького замку їхнього малолітнього сина Казимира з мамкою і слугами.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 682 – 683 зв., акт 530. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 516. Анотація I.

Вересня 2. – Тестамент Зузанни Верцинської від 24 грудня 1648 р. на користь Унівського монастиря, де вона з дочкою і онуками знайшла притулок від козаків і татар.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 684–6[illegible], акт 531. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 519 – 523.

Вересня 3 і 6. – Маніфестація від імені Сабіни Суходольської перед Житомирським ґродським урядом про неможливість сплатити потрійний подимний податок з її маєтків (були у держанні) містечок Карабчиїв, Трубіївка, Крилівка та Романівка і сіл Романівка та Харліївка у призначений строк через непослушенство підданих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 74 і зв., акт 53 (запис від 3 вересня). Мова польська; спр. 13, арк. 484 і зв., акт 480 (запис від 6 вересня). Мова староукраїнська.

Вересня 3. – Маніфестація від імені Самуеля Мережки перед Житомирським ґродським урядом про неможливість сплатити потрійний подимний податок з с. Харитонівка через непослушенство підданих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 478 зв. – 479, акт 473. Мова староукраїнська.

Вересня 3. – Протестація від імені Олександра і Євфрузини Замойських перед Житомирським ґродським урядом проти Яна Родкевича, який, "под час непокою и своеволенства козацкого, в небытности тогож протестуючого в року прошълом [1648] мца юля ажъ до року [1650] мца марца, розных дней прибираючи собе купу немалую людей розных люзных своеволных, ему самому з имен и прозвискъ лепей ведомых, под претекъстом козаков Войска его кор. мл. Запорозкого" спустошив і захопив їхні маєтки Сквира, Жидівці, Ставище і Вілле.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 479–480, акт 474. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 517. Анотація IX.

Вересня 4. – Протокол опитування свідків у суді Дубнівського магістрату у справі про вбивство міщанина м. Дубно єврея Шапсая Чорного, його дружини й дитини та захоплення їхнього майна покозаченими селянами с. Дитиничі.
Слухання селян-свідків відбулося на прохання двох зятів Шапсая.
Подробиці злочину.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 192 зв., акт 550. Мова польська.

Вересня 6. – Реляція возного Івана Болгара перед Кременецьким ґродським урядом про передання кременецьким міщанином євреєм Шмойлом Хаїмовичем, опікуном дітей його покійного брата Іцка Хаїмовича, у посесію Андрієві Болбасу Ростоцькому двох садів і двору в передмісті м. Кременець, та про ув'язання посесора у передану йому маєтність.

Ф. 21, оп. 1, спр. 141, арк. 186 зв. – 187. Мова староукраїнська.

Вересня 7. – Універсал київського воєводи Адама Киселя від 2 вересня 1650 р. до шляхти Київського воєводства про похід Запорозького Війська і татар до Молдавії і з порадою не залишати своїх маєтків.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 484 зв., акт 481. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 502; Пам'ятники… – Т.2. – Отд. III. – С. 36 – 39. – Док. IV.

Вересня 7. – Протестація луцького каноніка і плебана костелу св. Якуба Мацея Поплавського перед Луцьким ґродським урядом проти Костантого Пузини, його спільника Миколая Лахновича та його челяді за обстріл з луків костелу св. Якуба та виявлену цим зневагу до храму.
Реляція возних Валентого Павловського і Міхала Козловича про огляд місця подій.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 919 – 922, акт 14. Мова староукраїнська.

Вересня 12. – Протестація Марини Кулачковської перед Житомирським ґродським урядом проти підданих села Михайлів[ка] (Буда Рожнятівська), орендованого у покійних Людвіга Олізара Волчковича та його дружини Францішки, які 1648 р., "коли бунтівники й ребелізанти козаки запорозькі і вся Україна, як і піддані тутешні, підняли руку на короля його милість та своїх панів", покозачилися і розграбували все її майно.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 68, акт 47. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 516. Анотація II.

Вересня 12. – Протестація від імені Марини Серховецької перед Житомирським ґродським урядом про розграбування повсталими підданими с. Жарів всього її рухомого майна, в т. ч. майнових документів, та спалення будинку.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 68 зв., акт 47а. Мова польська.

Вересня 12. – Протестація від імені Маруші [Мірош] перед Житомирським ґродським урядом про втрату листів-записів її першого чоловіка Павла Визґерда Посника – на 1 тисячу польських золотих, і Станіслава Тишкевича – на 2,5 тисячі польських золотих, забезпечених маєтком с. Кучківці в Житомирському повіті Київського воєводства, який знищили повсталі селяни.
Повідомлено також про знищення житомирських ґродських і земських актових книг.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 69 і зв., акт 48. Мова польська.

Вересня 12. – Маніфестація від імені Маруші Мірош перед Житомирським ґродським урядом про втрату під час козацької війни 1648 р. родинних майнових документів, зокрема на маєток с. Андріїв.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 488 і зв., акт 485. Мова староукраїнська.

Вересня 12. – Маніфестація від імені Марини Серховецької перед Житомирським ґродським урядом щодо розграбування рухомого майна, в т. ч. документів, 1648 р. при спустошенні і спаленні її двору в с. Жарів Олександром Жаровським.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 489 і зв., акт 487. Мова староукраїнська.

Вересня 12. – Запис про обрання сеймиком Київського воєводства від 12 вересня 1650 р. в м. Житомир житомирського і нехворощанського старости Криштофа Тишкевича і черкаського старости Миколая Киселя депутатами до Пйотрковського і Люблінського трибуналів.
До Житомирського ґродського уряду елекцію подав маршалок сеймику Криштоф Тишкевич.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 498 і зв., акт 490. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 12. – Ухвала сеймику Київського воєводства від 12 вересня 1650 р. в м. Житомир про обов'язкову участь у посполитому рушенні в разі небезпеки від козаків і виступ у призначене місце на перший заклик воєводи, під загрозою інфамії та конфіскації майна.
До Житомирського ґродського уряду елекцію подав маршалок сеймику Криштоф Тишкевич.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 499 і зв., акт 492. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 503 – 504; Пам'ятники… – Т. 2. – Отд. III. – С. 40 – 48. – Док. V.

Вересня 12. – Запис про обрання сеймиком Чернігівського воєводства [від 12 вересня 1650 р.] в м. Житомир чернігівського чашника Адама Буркацького і чернігівського мечника Стефана Іваницького депутатами до Пйотрковського і Люблінського трибуналів.
До Житомирського ґродського уряду елекцію подав маршалок сеймику Миколай Кисіль.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 498 зв., акт 491. Мова староукраїнська.

Вересня 12. – Ухвала сеймику Чернігівського воєводства [від 12 вересня 1650 р.] в м. Житомир про участь у посполитому рушенні спільно зі шляхтою Київського воєводства.
До Житомирського ґродського уряду елекцію подав маршалок сеймику Миколай Кисіль.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 499 зв. – 500 зв., акт 493. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 505 – 506; Пам'ятники… – Т. 2. – Отд. III. – С. 49 – 56. – Док. VI.

Вересня 12. – Маніфестація Єроніма і Яна Овсієвських перед Житомирським ґродським урядом про знищення козаками 1648 р. родинних майнових документів, закопаних в їхньому будинкові в м. Радомисль, серед яких – консенс (дозвіл) київського митрополита Петра Могили на продаж двору, а також кілька боргових записів радомисльських євреїв.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 501 зв. – 502, акт 495. Мова староукраїнська.

Вересня 12. – Маніфестація Романа і Богдани Колодинських перед Житомирським ґродським урядом про знищення під час козацької війни 1648 р. належних їм майнових документів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 502–503, акт 496. Мова староукраїнська.

Вересня 13. – Маніфестація Захаріяша Яблоновського перед Житомирським ґродським урядом про втрату під час взяття козаками 1648 р. м. Махнівка боргового запису на 2 тисячі польських золотих.
Повідомляється про штурм Махнівки та про знищення козаками житомирських ґродських книг.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 55 і зв., акт 38. Мова польська.

Вересня 13. – Маніфестація Василя Вишпольського та його матері Єви Стралковської перед Житомирським ґродським урядом про втрату родинних майнових документів в числі іншого майна 1648 р. поблизу м. Звягель під час втечі до Польщі через наступ козаків.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 57 і зв., акт 40. Мова польська; спр. 13, арк. 520 і зв., акт 512. Мова староукраїнська.

Вересня 13. – Маніфестація Даніеля-Юрія Воронича перед Житомирським ґродським урядом про втрату родинних майнових документів, схованих ним 1648 р. в Денешівському монастирі при втечі маніфестанта до Польщі через наступ козаків.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 58, акт 41. Мова польська; спр. 13, арк. 506 зв. – 507, акт 500. Мова староукраїнська.

Вересня 13. – Протестація Івана Кевлича [Бражинського] перед Житомирським ґродським урядом проти повсталих підданих с. Термахівка Велика, належного Олександру Конецпольському, та м. Красятичі, належного Олександрові й Міхалу Олізарам Волчковичам, щодо збройного нападу на його с. Левковичі та цілковите спустошення маєтку.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 61 – 62 зв., акт 43. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 517. Анотація V.

Вересня 13. – Протестація від імені Криштофа та Анни Третяків перед Житомирським ґродським урядом проти жовнірів корогви Владислава Немирича (прізвища подано) щодо пограбування підданих під час постою в їхньому маєтку с. Шоломки.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 503–504, акт 497. Мова староукраїнська.

Вересня 13. – Протестація від імені Зофії-Серафини Ярмолинської, ігумені Корецького монастиря, перед Житомирським ґродським урядом проти жовнірів корогви Владислава Немирича (прізвища подано) щодо вимагання неналежних стацій, побиття, поранення і пограбування підданих у монастирських маєтках м. Клинець, селах Жолонь, Куряни, Адамівка, Оришки, Піївщина, Пашути, Павловичі, Зеневичі, Шишоли.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 504 – 505 зв., акт 498. Мова староукраїнська.

Вересня 13. – Маніфестація від імені Катерини Подорецької перед Житомирським ґродським урядом про втрату 1648 р. під час козацької небезпеки майнових документів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 506, акт 499. Мова староукраїнська.

Вересня 13. – Тестамент Миколая Вілямовського, складений 16 липня 1649 р. в м. Дубно, зокрема, про поховання його у Дубнівському костелі.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 510 – 512 зв., акт 503. Мова польська.

Вересня 13. – Калькуляція київського скарбника і поборці Даніеля-Юрія Воронича, надана призначеним сеймиком Київського воєводства (об'єднаний з Чернігівським воєводством) від 7 березня 1650 р. в м. Житомир ревізорам на зібрані ним суми подимного податку.
В рахунок загальнодержавного подвійного подимного податку зібрано 4781 польський золотий, а в рахунок однократного подимного, визначеного на потреби воєводства, – 659 золотих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 520 зв., акт 513. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 13. – Маніфестація Захаріяша Яблоновського перед Житомирським ґродським урядом про втрату майнових документів, зокрема, на заставу підданих у с. Вовчинчик, під час захоплення 1648 р. козаками м. Махнівка.
Згадка про знищення житомирських ґродських книг.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 520 зв. – 521, акт 514. Мова староукраїнська.

Вересня 13. – Протестація Настазії Орепи перед Житомирським ґродським урядом про напад на неї повсталих підданих з м. Пулини спільно з міщанами з м. Корнин під час втечі перед козацькою небезпекою 1648 р., вбивство її малолітніх дітей і захоплення майна, в т. ч. документів.
Саму протестантку було піддано тортурам, і вона "с того тєды зби*тя* и *з*муч*єня* прє*з* цалыє двє лєтє въ шпитали Пулинъски*м* и по ро*з*ны*х* мє*ст*цахъ жєбрєчи ча*с* травила, *ωд* голоду въся была ωпу*х*ла, и тєпє*р* лє*д*во трохи до сєбє почєла приходи*т*".

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 53 і зв., акт 36. Мова польська; спр. 13, арк. 522 і зв., акт 516. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 516. Анотація IV.

Вересня 13. – Запис угоди Самуеля Подобинського з Григорієм Ліплянським від 12 червня 1650 р. щодо продовження терміну оренди ґрунтів і підданих у с. Городище.
Трирічну оренду 1648 р. перервала "ребелія хлопська на Корону Польську і стан шляхетський", що змусило Подобинського тікати з орендованого села.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 524 зв. – 526 зв., акт 520. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 13. – Запис маніфестації Яна Лисака Зґлобицького перед Белзьким ґродським урядом про втрату 1648 р. майна і загибель юридичних та майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 1242 – 1244, акт 14. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 13. – Універсал короля Яна-Казимира від 11 липня 1650 р. щодо призначення королівського коморника Мацея Щепковського для збору з уцілілих міст держави підводних грошей на утримання пошти.
До Луцького ґродського уряду універсал подав луцький бурмістр Ґабріель Вирозубович.

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 1244 – 1246 зв., акт 15. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 14. – Протестація Лукаша Виговського перед Житомирським ґродським урядом про напад на нього і заподіяння побоїв Іваном Виговським в с. Давидки 11 серпня 1649 р. та повторний – 14 серпня того року, збройний напад спільно з козаками Овруцького полку сотні Василя Желізка, які йшли до м. Звягель проти польського війська.
Напавши на двір протестанта в с. Давидки, козаки зв'язали його й мордували, питаючи про іншу шляхту.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 45 – 46, акт 29. Мова польська; спр. 13, арк. 529 – 530, акт 525. Мова староукраїнська. Опубл. (із спр. 3): АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 507 – 510.

Вересня 16. – Протестація київського війта Андрія Ходики перед Житомирським ґродським урядом проти міщан, які, при спробі покарати їх за причетність до "заврухи", під загрозою смерті позбавили його влади і примусили підписати скрипт на 6 тисяч польських золотих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 534 і зв., акт 529. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 510 – 512.

Вересня 16. – Протестація Юрія-Ґабріеля Ференсбаха перед Луцьким ґродським урядом проти Петра Ґавловича, який відмовився повернути срібний кубок, що якимось чином потрапив до нього із скрині, схованої в замковій церкві м. Луцьк разом з речами інших втікачів до Польщі 1648 р. "по*д* ча*с* рєбє*л*лии козацкоє, а по ро*с*прушєню во*й*ска коронъного".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 936 зв. – 938, акт 24. Мова староукраїнська.

Вересня 16. – Маніфестація Катерини Ленчицької перед Луцьким ґродським урядом про втрату 1648 р. всіх належних їй та чоловікові документів в обозі поблизу м. Пилявці, де під час розгрому польського війська загинув і сам її чоловік.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 941 зв. – 942, акт 27. Мова староукраїнська.

Вересня 17. – Протестація писаря Ковельського замку Стефана Цеплінського перед Володимирським ґродським урядом про спустошення містечка Миляновичі, сіл Поридуби і Ольшанка німецькою корогвою кн. Єремії Вишневецького.
Реєстр заподіяних збитків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 720 зв. – 722 зв., акт 553. Мова староукраїнська.

Вересня 19. – Протестація від імені Григорія Ліплянського перед Житомирським ґродським урядом проти Юрія Лисицького за наїзд 16 вересня 1650 р., "а *з*вла*ш*ча по*д* то*т* ча*с* тєпєр*є*ш*н*и*й*, кєды своявоя хлопъска в краю тутє*й*шимъ торє*м* да*л*шє*й* украи*н*ски*х* рєбєлиза*н*товъ яко знову взнєца*н*сє и виника*т* почє*л*а, и хлопы, видєчи Хмє*л*ницъкого, гєтъмана свого, з во*й*ски ку ѡбозови нашому помикаючисє, бу*н*ти всюди всчали", на дідичну маєтність протестанта с. Городище, підбурення проти нього підданих, образу і побиття його самого та заподіяння різних шкод і збитків.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 539–540, акт 532. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 517. Анотація VII.

Вересня 19. – Маніфестація перед Луцьким ґродським урядом ігумені "монастыра прє*з* *я*снєвє*л*мо*ж*ного єго м*л*. пана Адама з Брусилова Кисє*л*я, на ѡнъ ча*с* кашътєляна, а тєпєрєшнєго воєводы києвъского, носовъского старосты, в маєтъности єго м*л*. на урочисчу Попово*м* Млинє заложєнє свято*го* Миколая фунъдованого" Серафини Яковицької та черниці Олександри Гулевич Дрозденської про розграбування монастиря козаками 1648 р. та пошкодження при цьому оригіналу фундуша на монастир від київського каштеляна Адама Киселя: "фунъдушъ на па*р*кгаминє писаны*й* тому*ж* монастырови Кгноєнъскому на урочисчу Попово*м* Млынє ѡ*д* єго м*л*. пана києвъского служачы*й*. Самы*й* ѡриина*л* поша*р*пали и пєчатє*й* завєсисты*х* пятъ при нє*м* будучы*х*, такъжє по*д*писовъ приятє*л*ски*х* ки*л*ка ѡдъризавъши, зъ собою взяли и инъшихъ шко*д* нємало начинили".

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 947 – 948, акт 31. Мова староукраїнська.

Вересня 20. – Маніфестація Марини Кулачковської перед Житомирським ґродським урядом про втрату під час козацької війни 1648 р. свого майна, в т. ч. документів, зокрема на маєток с. Михайлів[ка].

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 488 зв. – 489, акт 486. Мова староукраїнська.

Вересня 20. – Протестація перед Луцьким ґродським урядом від імені Петра Беша, капітана німецької корогви Яна Замойського, його челядника й жовнірів корогви проти Костантого Пузини і його челядників за збройний напад на передмістя м. Луцьк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 957 – 958 зв., акт 39. Мова староукраїнська.

Вересня 22. – Маніфестація від імені Яна, Ґабріеля і Павла Тишів Биковських перед Житомирським ґродським урядом про втрату майнових документів, разом з іншим майном, під час втечі 1648 р. перед козацькою небезпекою.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 541 зв. – 542 зв., акт 534. Мова староукраїнська.

Вересня 22. – Екстракт універсалу гетьмана Богдана Хмельницького від 28 серпня 1650 р. до Війська Запорозького про заборону чинити насильства і збитки шляхті Київського й Чернігівського воєводств та Житомирського староства й зобов'язання підданих і нереєстрових козаків коритися своїм панам та з наказом київському і чернігівському полковникам карати на смерть, не відсилаючи до гетьмана, всіх порушників цього універсалу.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 542 зв. – 543, акт 535. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 512 – 514; Документи... – С. 185 – 186. – Док. 115; Пам'ятники... – 2-е вид. – Т. 2. – Отд. III. – С. 573 – 575. – Док. IV; Універсали Богдана Хмельницького... – С. 112 – 113.

Вересня 23. – Протестація Яна Орловського перед Луцьким ґродським урядом проти новгород-сіверського підсудка Петра Харевського за те, що він не тільки звільнив свого підданого – міщанина м. Глухів Юрка Годуна від смертної кари, призначеної йому київським воєводою [Адамом Киселем] і сотниками гетьмана Богдана Хмельницького за розбійницький напад у червні 1650 р. на господу Орловського в с. Клин Новгород-Сіверського повіту, де він "нє устаючи въ своєй воли своюй козацкой, прибравъшы собє чоловєка кил*кадєсят*ь ар*матъно зъ стрє*л*бою ωгнистою, на мєновануюго*с*поду єго м*л*. протєсту*ючого нападъшы", вбив одного та поранив двох челядників і захопив майно, але й сам він, Харевський, у вересні того самого року напав на господу протестуючого в с. Більче Річицького повіту на р. Березині, де той разом з іншими шляхтичами Новгород-Сіверського повіту зупинився по дорозі на Волинь, рятуючись від небезпеки татарського нападу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 963 зв. – 965, акт 43. Мова староукраїнська.

Вересня 24. – Маніфестація Яна Сеньковського перед Луцьким ґродським урядом про загибель його майнових документів 15 серпня 1649 р. поблизу м. Зборів, коли татари, напавши на передні вози королівського війська, захопили серед інших і його віз з майном.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 969 зв. – 971, акт 47. Мова староукраїнська.

Вересня 24. – Протестація чернігівського граничного коморника, королівського секретаря Прокопа Верещаки перед Луцьким ґродським урядом про захоплення намісником Києво-Печерського монастиря Атаназієм Файлуковичем, з наказу києво-печерського архімандрита Юзефа Тризни, документів, довірених Верещаці краківським воєводою кн. Владиславом-Домініком Заславським, київським воєводою Адамом Киселем та іншими особами для ведення їх судових справ у Головному люблінському трибуналі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 971 – 973 зв., акт 48. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 517. Анотація VIII.

Вересня 27. – Універсал житомирського старости Криштофа Тишкевича від 27 вересня 1650 р. до шляхти Житомирського повіту з розпорядженням з'явитися на сеймик, який мав розпочатися 1 жовтня у м. Житомир.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 544 зв., акт 538. Мова польська.

Вересня 28. – Реляція возного Яна Кунашевського перед Володимирським ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу володимирському орендареві євреєві Маєру та володимирському бурґрабію Андрієві Бурчакові за скаргою кількох купців з м. Острог Новий щодо заподіяння їм збитків на 4 тис. польських золотих через закриття і опечатання їхніх комор з товаром і заборону торгувати після відмови сплатити надто високе мито.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 737 зв. – 739, акт 565. Мова староукраїнська.

Вересня 30. – Протестація перед Житомирським ґродським урядом Яна Слежинського, державці м. Норинськ, проти овруцького старости Владислава Немирича та міського уряду м. Овруч за відмову покарати норинських міщан (прізвища подано), які 25 квітня 1648 р. вбили двох слуг протестанта і захопили в них 5470 золотих.	Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 546 зв. – 547 зв., акт 541. Мова староукраїнська.
Вересня 30. – Свідчення підданих з різних сіл перед підстаростою і міським урядом м. Рівне від 25 вересня 1650 р. про збройний опір, вчинений міщанами м. Мильськ і селянами Тайкурської волості на чолі з ксьондзом Яном Чолганським жовнірам [Яна Замойського], які проходили через села волості на становисько у м. Рівне.	Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 1301 – 1302 зв., акт 43. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 514 – 516.
Жовтня 3. – Універсал гетьмана Богдана Хмельницького від 20 вересня 1650 р. з м. Ямпіль до товариства Війська Запорозького та підданих з Київського воєводства, які, скориставшись походом Війська Запорозького в Молдавію, повстали проти своїх панів, з наказом білоцерківському і київському полковникам придушити, разом з панами, це повстання і покарати на смерть його учасників.	Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 550 зв. – 551, акт 546. Мова староукраїнська. Опубл.: Пам'ятники... – Т. 2. – Отд. III. – С. 57 – 63. – Док. VII; АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 517 – 518; Ч. VI. – Т. 1. – С. 573 – 574; Документи Богдана Хмельницького... – С.189 – 190. – Док. 118; Універсали Богдана Хмельницького... – С. 113– 114.
Жовтня 3. – Маніфестація від імені подружжя Якуба і Гелени Кашовських перед Луцьким ґродським урядом про знищення козаками 1648 р. частини їхніх майнових документів, залишених на схов у підданих з с. Любриковичі Пінського повіту.	Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 400 зв. – 401, акт 330. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 519. Анотація I.
Жовтня 7. – Свідчення возного Миколая Ястрембського перед Житомирським ґродським урядом про арешт двох родин підданих Олександра та Евфрузини Замойських, які втекли з їхнього маєтку (назву не вказано) до с. Озеряни, належного Андрієві Соколовському, "которыє то по*д*аныє по*д* ча*с* тоє прошълоє рєбєлиє*й* хлопъско*й* вєликиє шкоды починивши ... и зашкоди*в*шы", били й мучили слуг.	Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 555 і зв., акт 550. Мова староукраїнська.
Жовтня 8. – Протестація Яна Дахновича Гатиського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення покозаченими селянами с. Ватинець у вересні 1648 р. його збіжжя і волів, а в березні 1649 р. мідного та олов'яного посуду і теслярського інструменту, затоплених ним у ставку.	Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 990 зв. – 991 зв., акт 26. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 519. Анотація II (з неточностями).
Жовтня 12. – Декрет Головного люблінського трибуналу від 7 травня 1647 р. у справі за скаргою київського підкоморія Юрія Немирича та його дружини Гельжбети на спадкоємців комісара Речі Посполитої до Війська Запорозького Станіслава Потоцького про позбавлення Немирича права власності на м. Кременчук з належними до нього селами Максимівка, Новий Потік, Городище, Пиви, Броварки, Уласівка, Бонча і Будейки. Декретом передбачалася компенсація збитків на суму 20 тисяч польських золотих.	Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 556 – 559 зв., акт 552. Мова польська.
Жовтня 12. – Маніфестація від імені Якуба і Ядвіги Воляновських перед Житомирським ґродським урядом про втрату майнових документів, зокрема на половину м. Троянів та села Коща і Рудня, під час втечі 1648 р., коли перед наступом козаків "въсихъ субъста*н*цыє*й*, збєровъ и доста*т*ковъ своихъ ѡ*д*бєшы, здоровє ти*л*ко своє уносєчи".	Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 562 і зв., акт 554. Мова староукраїнська.

Жовтня 14. – Маніфестація перед Луцьким ґродським урядом луцьких каноніків – Миколая-Олександра Рамулта, номіната, суфрагана і офіціала та королівського секретаря Олександра Могильницького від імені всього луцького капітулу у справі щодо заподіяння кривд у належних капітулу селах Завидів і Деречин корогвою ротмістра Киліяна Вільгорського. Скаргу вже розглянув Головний люблінський трибунал, засудивши ротмістра до сплати певної суми на відшкодування збитків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 985 – 986 зв., акт 43. Мова староукраїнська.

Жовтня 14. – Маніфестація від імені ротмістра Киліяна Вільгорського перед Луцьким ґродським урядом про спротив Олександра Блендовського [державці сіл Деречин і Завидів] декретові Головного люблінського трибуналу в справі між ним, його підданими з цих сіл та ротмістром щодо [незаконного стягнення стацій].

Ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 986 зв., акт 45. Мова староукраїнська. Зберігся тільки початок документа.

Жовтня 14. – Свідчення перед судом Дубнівського магістрату міщан м. Дубно Марцина Ґандзля і теслі Яна про те, що під час "других козаків" міщанин Стефан Воротилко розбирав пекарню єврея Шапсая.
На той час, коли впала стіна й завалився дах, у пекарні були єврейські діти.
Свідків поставив єврей Гірш Шапсаєвич згідно з урядовим припозовом.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 198 зв., акт 560. Мова польська.

Жовтня 15. – Маніфестація вдови Павла Муховицького – Катерини, від себе та від імені своїх дітей, перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1648 р. під час козацького наступу родинних майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 432 зв. – 433, акт 355. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Протестація Марцина Недзялковського перед Житомирським ґродським урядом проти свого слуги – шляхетного Івана Яцьковського, який, "будучи слугою рукодайнымъ в року прошълы*м* [1648] по*д* ча*с* замєшаня в Коронє По*л*ской и за *в*торъгнє*м* з войскомъ козацки*м*, кєды протє*с*туючи*й* пєрє*д* таковымъ нєбєзпєчєньство*м* з воєво*д*ства Брацлавъского, з дєръжавы своє*й* мє*с*та Кублича уносєчи здоровє своє, зо*с*тавившы в дому свои*м* вси до*с*т*а*тки и спряти домовыє, з ы*н*шими ѡбыватєлями ку По*л*сче уходилъ, ... на зрадє пану сво*й*му нє єдучи за паномъ свои*м* и нє пи*л*нуючи ро*с*казаня пана свого, до рєбє*л*лиза*н*товъ зрадєцъко прєдавшисє, вси рєчи и домовство, што ѡ*д*но ко*л*вєкъ вє*д*ворє были позо*с*таванные, наєха*в*шы з ы*н*шыми козаками, позабира*л*".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 565 зв. – 566, акт 560. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Маніфестація Олександра Камінського перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1648 р. його майна і майнових документів, "кгды тыєжъ рєбєлиза*н*ты, збу*н*тованая бу*р*да козацькая, впро*д* на Погорыню сє всчала, шляхту, ѡбыватєліо*в* тамо*ш*нихъ, наєжъджаючы, забивалы и ... тыра*н*ско мо*р*довали".

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 349 – 350, акт 284. Мова староукраїнська.

Жовтня 18. – Протестація від імені Миколая Витвинського перед Володимирським ґродським урядом проти Яна Скипора про грабунки в с. Твориничі ніби за невідшкодування збитків, заподіяних підданими Витвинського 1648 р., коли "нєсчасноє рєбєлии хлопъскоє козацкоє пануючи*м*, хлопи панъскиє по сєла*х*, будучи тоє надєи, жє ужє пановє по свои*х* конъдиция*х* и на*д* ними нє будутъ пановати, собє такиє жъ, а ма*л* єсчє нє го*р*шиє бу*р*ды по*д*носячи, своволю чинили".

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 744 зв. – 746, акт 571; арк. 762 – 763 зв., акт 582 (протестацію записано двічі). Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 519. Анотація IV.

Жовтня 20. – Протестація Андрія Вільковского, Марціяна і Станіслава Цетнерів проти Владислава Харлинського перед Житомирським ґродським урядом про захоплення містечка Квасова 7 жовтня 1650 р., побиття, поранення й ув'язнення Цетнерів.
Вказано, що до збройного наїзду було залучено козаків з м. Макарів, незважаючи на укладений 1649 р. Зборівський мирний договір.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 79 і зв., акт 58. Мова польська.

Жовтня 21. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою міщанина м. Дубно єврея Пейсаха на шевця Мойсея про відмову сплатити в повному обсязі вартість майна, залишеного ним у Мойсея при від’їзді перед наступом козаків.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 200 і зв., акт 564. Мова польська.

Жовтня 21. – Декрет суду Дубнівського магістрату у справі за скаргою Якуба Ґлембоцького на міщанина м. Дубно Лейбу, Аронового зятя, про неповернення речей, переданих на зберігання Лейбі перед наступом козаків.
Лейб свідчив, що залишені речі відібрала мати Глембоцького.

Ф. 33, оп. 1, спр. 6, арк. 200 зв. – 201, акт 565. Мова польська.

Жовтня 25. – Декрет Кременецького ґродського суду про перенесення на наступні судові рочки розгляду справи щодо захоплення подружжям Олександром і Зофією Лащами 20 серпня 1648 р. 6 корів з телятами, ціною по 15 польських золотих за корову, 1400 кварт простої горілки, по 6 польських грошів за кварту, та 450 кварт оковитої горілки, по 12 грошів за кварту, у кременецького міщанина єврея Нахима Міхелевича, орендаря корчми у їхньому с. Ледухів.

Ф. 21, оп. 1, спр. 147, арк. 121 – 122. Мова староукраїнська. Середина акта не збереглася.

Жовтня 25. – Декрет Кременецького ґродського суду у справі щодо захоплення ледухівськими державцями подружжям Олександром і Зофією Лащами 2 січня 1649 р., при поверненні до с. Ледухів після втечі 1648 р. в Польщу, в ледухівського орендаря, кременецького міщанина єврея Нахима Міхелевича коня ціною 40 польських золотих, корови ціною 15 польських золотих і трьох срібних ложок ціною 20 польських золотих.

Ф. 21, оп. 1, спр. 147, арк. 46 і зв. Мова староукраїнська. Початок і кінець акта не збереглися.

Жовтня 26. – Маніфестація перед Луцьким ґродським урядом від імені пріора Київського домініканского монастиря, ксьондза Петра Сераковського про розгроми козаками 1648 і 1649 рр. монастиря і втрату ченцями майна, святинь і документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 369 – 371, акт 303. Мова староукраїнська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 519. Анотація V.

Жовтня 27. – Маніфестація від імені братів Абрама й Михайла Стрибилів та Анни Михайлової Стрибилевої перед Житомирським ґродським урядом про знищення козаками 1648 р. їхніх родинних майнових документів, у т. ч. “мапъпу, прєзъ уряд подкоморъский также и суд зємский Києвский выданую и вымалованую водлуг дєкрєту трыбуналского коронного Любєлского и руками суду зємского подписаную мєжы добрами кгрунту Ловковского а добрами мєста Котєлни”.
Скриню з документами було залишено на зберігання в церкві Ловківського замку.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 584 зв. – 585 зв., акт 581. Мова староукраїнська.

Жовтня 29. – Протестація від імені київського каштеляна Максиміліана Брозовського перед Житомирським ґродським урядом проти кількох слуг Стефана Стрибиля щодо їхньої відмови покарати підданих з с. Котівка за напад 22 вересня 1650 р. на підводу вепринського шафаря київського воєводи [Адама Киселя], єврея (його прізвище не вказано), який їхав до м. Гоща, а також згвалтування жінок та захоплення різного майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 39 – 40 зв., акт 26. Мова польська.

Жовтня 29 і 31. – Універсал короля Яна-Казимира від 20 вересня 1650 р. до шляхти Київського і Волинського воєводств з повідомленням про скликання 5 грудня екстраординарного двотижневого сейму в м. Варшава, а 7 жовтня – воєводських, земських і повітових партикулярних сеймиків і 22 жовтня, згідно з давнім звичаєм, – генерального сеймику в м. Корчин для вирішення питань щодо оборони держави і оплати війська.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 589 зв., акт 585 (запис від 29 жовтня); ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 1400 – 1401 зв., акт 73 (запис від 31 жовтня). Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 29. – Протестація олицького декана, ксьондза Іоанна-Георгія Древинського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування 1648 р. покозаченою громадою с. Золочівка його фільварку у с. Пашова.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 474 і зв., акт 385. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 519. Анотація VI.

Листопада 3. – Протекційний лист короля Яна-Казимира від 30 січня 1649 р. королівському секретареві, чернігівському граничному коморнику Прокопу Верещаці для захисту його життя і майна від небезпеки з боку ченців Києво-Печерського монастиря.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 592 – 593, акт 588. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 538 – 539. Анотація II.

Листопада 5. – Маніфестація перед Луцьким ґродським урядом удови Юрія Злоби Чернчицького – Олександри, про загибель 1648 р. родинних майнових документів.
Є згадка про знищення повстанцями овруцьких ґродських книг.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 530 – 531, акт 425. Мова староукраїнська.

Листопада 7. – Інструкція елекційного сеймику Київського воєводства від 7 листопада 1650 р. у м. Житомир послам від воєводства на вальний екстраординарний двотижневий сейм у м. Варшава, зокрема, про:
◈ обрання послами на сейм київського підкоморія Юрія Немирича, коронного стражника Олександра Замойського і белзького хорунжого Миколая Скашевського;
◈ вимогу вивести козаків з належних шляхті маєтків в маєтки короля і Речі Посполитої;
◈ вимогу створити при королі раду з представників воєводств, по одному від кожного, які мали діяти до наступного сейму;
◈ вимогу припинити зниження курсу монети;
◈ пропозицію обдумати способи оплати війська;
◈ вимогу більш доцільно розмістити зимові квартири війська;
◈ вимогу зрівняти воєводства у сплаті податків;
◈ заборону королівській канцелярії видавати кілька привілеїв на один маєток чи уряд, та скасувати дії тих з них, які видані пізніше;
◈ призначення до київського воєводи [Адама Киселя] принаймні трьох комісарів для розгляду справ між шляхтою і козаками;
◈ вимогу оплатити з коронного скарбу ті 5 військових корогов, оплату яких Люблінська комісія асигнувала з Київського воєводства, і які розорене воєводство оплатити не може; – заборону дозволяти будь-які податки з воєводства доти, доки шляхта не повернеться у свої маєтки за рр. Тетерів і Дніпро;
◈ вимогу, щоб спадкоємці коронного підскарбія склали звіт про його борги перед Річчю Посполитою;
◈ вимогу створити у Київському воєводстві, за прикладом Волинського воєводства, земські суди у кожному повіті;
◈ клопотання щодо заспокоєння православної церкви і повернення їй, а також католицькій, захоплених маєтків;
◈ вимогу провести люстрацію розорених королівських маєтків і міст для зменшення належної з них податкової кварти;
◈ вимогу якнайшвидше закінчити переговори зі Швецією, надіслати посольство в Москву, обміркувати зв'язки з англійським королем і не запечувати проти індіґенату кого-небудь з сусідніх монархів [йдеться про трансільванського князя Юрія II Ракоці];
◈ клопотання щодо залишення за київським воєводою [Адамом Киселем] Богуславського староства, надання заслужених винагород краківському воєводі [кн. Владиславу-Домініку Заславському], кн. Вишневецьким, київському каштеляну [Максимиліану Брозовському], київському підкоморію Юрію Немиричу, житомирському старості Криштофу Тишкевичу, овруцькому старості Владиславу Немиричу, київському хорунжому

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 142 і зв., акт 111 (без закінчення); спр. 13, арк. 596 зв. – 599 зв., акт 593. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 523 – 530.

Реміяну Єльцю, Абраму Стрибилю, Потоцькому, Аксакам, та залишення Остерського старости за київською земською суддевою [Катериною] Аксак;
◈ клопотання щодо скасування сеймової інфамії з Олександра Хребтовича і виплату йому жалування за дві чверті року служби у війську;
◈ клопотання щодо зняття баніції та відкладення судових процесів з осіб, які служать у війську або потрапили у полон;
◈ клопотання щодо повернення Київському домініканському монастиреві захоплених козаками маєтків;
◈ клопотання щодо звільнення від податків і повинностей розорених війною міст Костянтинів, Збараж, Пилявці Старі та Пилявці Нові;
◈ згоду нобілітувати осіб, зазначених у королівській інструкції;
◈ клопотання щодо підтвердження чотирирічного звільнення міщан· м. Київ від сплати старих і нових мит у Короні, а також у Великому князівстві Литовському, щодо видання їм глейту до наступного шеститижневого сейму та щодо звільнення їх від нових податків.
До Житомирського ґродського уряду інструкцію подав маршалок сеймику Владислав Немирич.

Листопада 7. – Протестація подружжя Марцина і Настазії Броневських перед Житомирським ґродським урядом проти священика Замкової церкви в м. Черняхів Богдана та міщан – підданих Стефана Немирича (прізвища подано), які, незважаючи на королівську амністію згідно зі Зборівським миром 1649 р., наїхали збройно на маєток Мокренщина, розібрали дворові будівлі, знищили пасіку, захопили худобу та ін. майно.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 599 зв. – 601 зв., акт 594. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 539. Анотація III.

Листопада 7. – Протестація перед Луцьким ґродським урядом від імені Петра Беша (Беса), капітана німецької корогви калуського старости Яна Замойського, про обстріл ксьондзом Андрієм Старшевським з міщанами і підданими м. Мильськ його корогви і вбивство одного з жовнірів, коли вони проходили через міські фільварки.
Свідчення возного Войцеха Покровського про огляд покійного і обволання його вбивць.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 544 – 545 зв., акт 442. Мова староукраїнська.

Листопада 8. – Маніфестація подружжя Андрія й Гелени Служевських перед Житомирським ґродським урядом про знищення козаками й татарами орендованих ними сіл Строк[ів], Буки, Бакоша й Чубинці, – "добръ єго ко*р. мл.* и Рєчи По*сполитой*".
При цьому частину підданих забрали в полон татари, а частину було вписано до козацького реєстру.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 609 і зв., акт 600а. Мова староукраїнська.

Листопада 10. – Маніфестація перед Луцьким ґродським урядом від імені подружжя Миколая і Марини Окорських про загибель 1648 р. першого чоловіка Марини Окорської – Войцеха Поплавського, та захоплення майна і майнових документів, коли козаки наздогнали їх у с. Ганськ Холмської землі Руського воєводства, де вони зупинилися, тікаючи від повстанців до Польщі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 541 – 542, акт 438. Мова староукраїнська.

Листопада 10. – Інструкція елекційного сеймику Волинського воєводства від 7 листопада 1650 р. у м. Луцьк послам воєводства на двотижневий сейм у м. Варшава, зокрема, про:
◈ обрання послами кн. Григорія Святополка Четвертенського, володимирського старости Даніеля Стемпковського, луцького підсудка Вацлава Гулевича [Воютинського], луцького ґродського писаря [Станіслава]-Казимира Беневського, Яна Линевського і Костантого Чернівського;

Ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 1430 – 1436, акт 10. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч.II. – Т.1. – С. 378 – 390.

◈ надання повноважень на ухвалення заходів, необхідних для захисту Речі Посполитої і передбачених давніми звичаями і правом;
◈ вказівку щодо впливу на стан Речі Посполитої Зборівської угоди 1649 р. з Військом Запорозьким;
◈ заборону погоджуватися на нові податкові обтяження воєводства, розореного війною і постоями власних жовнірів;
◈ вимогу зрівняти Волинське воєводство у видатках з іншими воєводствами;
◈ надання на сейм поборових квитів і здійснення розрахунку зі скарбом;
◈ прохання до короля успішно завершити мирні переговори зі Швецією;
◈ виплату жовнірам належного утримання;
◈ стягнення відшкодувань за розорення шляхетських маєтків становиськами приватних почтів і корогов;
◈ заборону знижувати вартість монети;
◈ оплату видатків особам, які виставляли військо за власний кошт;
◈ скасування баніції, накладеної на поборців Шимона Козику і Адама Гулевича і виплату відшкодування брацлавському каштеляну [Ґабріелю Стемпковському];
◈ покарання за злочини, вчинені під час безкоролів'я;
◈ відшкодування всім ротмістрам майнових втрат у Пилявецькій битві;
◈ звільнення поборці Василя Масальського від відповідальності за суму податку, визначеного для євреїв, оскільки в його поборство їх було звільнено від сплати цього податку;
◈ подальшу організацію збору ланових жовнірів;
◈ надання заслуженим особам належних винагород і відзнак;
◈ зняття інфамії з Яна Чечеля Новоселицького;
◈ повернення маєтків архімандриту Жидичинського монастиря [Олександру Мокосію-Дениску] і збереження за ним Овруцької архімандрії;
◈ звільнення розореного неприятелем і власними жовнірами м. Луцьк від будь-яких поборів і жовнірських становиськ на час, необхідний для його відновлення.

До Луцького ґродського уряду інструкцію подав маршалок сеймику луцький підсудок Вацлав Гулевич.

Листопада 12. – Протестація Яна Добринського перед Володимирським ґродським урядом проти рокитнянського священика Яхима, війта Васька та ін. підданих Йосифа Мокосія Баковецького щодо побиття й поранення його та челядника при поверненні з м. Ковель до с. Радовичі.
Нападники прийняли їх за поляків і перед нападом "кри*к*нули: *ѡн* лях єдєтъ, би*й*мо єго, пога*н*ского сына".
Реляція возного Миколая Бохновського про огляд потерпілих і засвідчення заподіяних їм ран і побоїв.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 797–799, акт 610. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 530 – 532.

Листопада 14. – Протестація перед Луцьким ґродським урядом від імені подружжя Олександра-Андрія і Потенції Закревських про розграбування і спалення 1648 р. їхнього двору підданими з с. Пожарки, вбивство їхніх слуг і челядників та про залишення підданими села: "*ѡ*дни въ Украину зъ козака*ми*, а другиє до ро*з*ны*х* має*т*носътє*й*, до єпи*с*копии Лу*ц*коє налєжачы*х*, яко до Рожисчъ, до Топо*л*ного, до Жолобова, и инъшы*х* має*т*нос*т*є*й*, прочъ пошъли и поуходили".

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 559 зв. – 562 зв., акт 456. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 533 – 536.

Листопада 15. – Протестація перед Луцьким ґродським урядом від імені Генрика Кашовського про кривди і збитки, заподіяні у березні 1650 р. надвірною козацькою корогвою Адама Киселя у маєткові Кашовського селах Андрусіїв і Бранів.
Реєстр заподіяних збитків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 448 – 450, акт 368. Мова староукраїнська.

Листопада 15. – Судова присяга перед Луцьким ґродським урядом підданих Генрика Кашовського про збитки і кривди, заподіяні у березні 1650 р. надвірною козацькою корогвою Адама Киселя у маєткові їхнього пана селах Андрусіїв і Бранів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 451 зв. – 452 зв., акт 370. Мова староукраїнська.

Листопада 18. – Маніфестація Анни Янчевської перед Житомирським ґродським урядом про втрату родинних майнових документів, зокрема, на села Болотня й Макарівка у Приборському ключі Київського воєводства, залишених 1648 р. в с. Баворів під час втечі через наступ козаків.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 618 і зв., акт 610. Мова староукраїнська.

Листопада 19. – Маніфестація Олександра Рупновського перед Житомирським ґродським урядом про втрату майнових документів, залишених 1648 р. в замку м. Горошки.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 644 зв., акт 628. Мова староукраїнська.

Листопада 22. – Маніфестація Юрія Жджарського перед Житомирським ґродським урядом про втрату майнових документів разом з іншим майном під час втечі 1648 р. з табору поблизу м. Пилявці.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 647 зв. – 648, акт 634. Мова староукраїнська

Листопада 24. – Маніфестація Яна Дубровського перед Житомирським ґродським урядом про втрату майнових документів, залишених 1648 р. на зберігання вільському протопопові Іоаннові Єзерському під час втечі до Польщі через наступ козаків.
У числі втрачених були листи-записи кількох паволоцьких євреїв-орендарів та белзького різника Абрама на 700 польських золотих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 648 зв. – 649, акт 637. Мова староукраїнська.

Листопада 24. – Маніфестація Марцина Дідковського перед Луцьким ґродським урядом про втрату майна і майнових документів, закопаних ним 1648 р. перед відходом до корогви Яна Аксака у дворі свого маєтку с. Дідківці, "кгды … выузъдавъшысє на въшєлякиє збро*д*ни рєбєллиза*н*ци козаки и хлопи, а руки противъко пано*м* свои*м* и Рєчы По*с*политой по*д*нєсшы, нєбєзпєчє*н*ство*м* такъ здоровю, яко и субъста*н*ции кожъдому грозили".

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 505 – 506, акт 411. Мова староукраїнська.

Листопада 26. – Маніфестація Олександри Карказанової перед Житомирським ґродським урядом про втрату майнових документів разом з іншим майном 1648 р. "по*д* часъ рєбєлиє*й* козацько*й*, при зъбурєню мє*с*та Поло*н*ного през̂ъ ты*х* жє рєбєлизанътовъ".

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 650 зв., акт 640. Мова староукраїнська.

Листопада 28. – Маніфестація Галшки Тишкевич перед Житомирським ґродським урядом про загибель її чоловіка Самуеля-Огія Тишкевича та втрату майна і майнових документів під час втечі 1648 р. польського війська з табору поблизу м. Пилявці.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 119, акт 93. Мова польська; спр. 13, арк. 652 зв. – 653 зв., акт 643. Мова староукраїнська.

Листопада 29. – Маніфестація Катерини Білецької перед Луцьким ґродським урядом про загибель у с. Перекали її майна і майнових документів: 1648 р. – через козаків, а 1649 р. – через татар.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 516 зв. – 517, акт 418. Мова староукраїнська.

Листопад. – Протестація від імені брата Лукаша Ольшанського перед Луцьким ґродським урядом про побиття і пограбування його на початку травня 1648 р. міщанами м. Олександрія.

Ф. 25, оп. 1, спр. 247, арк. 499 і зв., 501, акт 404. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 537 – 538. Початок акта не зберігся.

Грудня 10. – Реляція возного Івана Ваневського перед Житомирським ґродським урядом про припоруку підданих Катерини Флоріанової Потоцької з сіл Хмелище і Скаківка (прізвища підданих вказано), причетних до нападу на [Криштофа] Земблицького під час його подорожі до м. Гоща, поранення та пограбування.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 112, акт 85. Мова польська.

Грудня 19. – Протестація Андрія Бонковського перед Житомирським ґродським урядом проти міщан м. Котельня, підданих Яна Замойського (прізвища подано), які під час походу гетьмана Богдана Хмельницького в Молдавію, сподіваючись нового селянського повстання, напали на Бонковського, який їхав до Польщі, й захопили різне майно і худобу.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 666 зв. – 667, акт 659. Мова староукраїнська.

Грудня 20. – Протестація Миколая Мишковського перед Володимирським ґродським урядом проти Зофії Малащинської та її синів Андрія і Миколая Малащинських за спустошення і спалення 1648 р. їхніми покозаченими підданими на чолі зі священиком і дячком двору Мишковського в с. Бутятичі під час його втечі перед козацькою тривогою та відмову Малащинських відшкодувати збитки.

Ф. 28, оп. 1, спр. 86, арк. 848 зв. – 850, акт 646. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 542, примітка.

Грудня 28. – Універсал київського воєводи і генерала Адама Киселя від 22 грудня 1650 р. до шляхти Київського воєводства про намір короля затримати на місці військо до укладення остаточного миру з гетьманом [Богданом Хмельницьким], про своє (Киселя) посольство в м. Чигирин і готовність до ведення подальших переговорів з гетьманом.

Ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 669 і зв., акт 674. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 539 – 540; Пам'ятники... – Т. 2. – Отд. III. – С. 73 – 79. – Док. X.

* * *

1715 р., березня 15. – Привілей короля Яна-Казимира від 10 січня 1650 р. про підтвердження права власності Кобилинських на ґрунт Кобилинський і острів Круковський в Овруцькому повіті Київського воєводства та про підтвердження їх належності до шляхетського стану.

Юридичні і майнові документи роду Кобилинських, окрім випису з книг Київського ґродського суду від 13 жовтня 1573 р. з листом короля Сигізмунда-Августа, було знищено під час козацької війни.

Ф. 3, оп. 1, спр. 1, арк. 679 зв. – 681 зв., акт 101а. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. IV. – Т. 1. – С. 99 – 101.

25 - 8-929

Року 1651

Січня 2. – Маніфестація перед Луцьким ґродським урядом від імені Абрама Ґрабовецького про втрату ним шкатули з юридичними і майновими документами під час розгрому козаками литовського війська поблизу м. Кобрин [11 листопада] 1648 р., в день римського свята св. Мартина.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 1 – 2, акт 1. Мова староукраїнська.

Січня 2. – Маніфестація перед Володимирським ґродським урядом від імені Максиміліана Брозовського, про втрату в липні 1648 р. його майна і майнових документів, коли "козаци своволъныє з великою купою гултайства под место Полонънє притягнувши, гдє напєрєд двох мєсъть Нового и Старого, а потомъ за кгвалтовными и навалными штуръмами и трєтєго, самоє форътєци, яко и замъку Полонъского, добывши, дєпозита ясънє вєлможных ихъ мл. пановъ грабєвъ на Вишъничу Любомирскихъ, воєводы и воєводычовъ краковских, яко и вєлю шляхъти зацноє, приятєлєв и слугъ єго мл. пана воєводы краковского тамъ згромажоных, зо всими ихъ достатками пожаковали; гдє и єго мл. пана києвского, при вєлю єго мл. коштовных рєчахъ диспопозиции и ринъшътунках воєнъных, справы, права, привилєя, барзо потрєбныє в скринях будучиє …, за квалтовнымъ наступлєнъємъ и добитъємъ нєприятєлъскимъ тоє фортєци, тамъ зостали и пропасти мусило".

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 1 – 2, акт 1. Мова староукраїнська.

Січня 2. – Маніфестація перед Володимирським ґродським урядом від імені Максиміліана Брозовського про спалення 1648 р. його замку у с. Деревичі і заподіяння інших збитків повсталими селянами Полонської волості, станом на 1651 р. підданими сондецького і білоцерківського старости Костантого Любомирського, про відмову Любомирського відшкодувати ці збитки та про позбавлення його Любомирським у березні 1650 р. доживотного держання с. Деревичі всупереч наданню його покійного батька – краківського воєводи [Станіслава] Любомирського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 2 – 4 зв., акт 2. Мова староукраїнська.

Січня 2. – Маніфестація перед Володимирським ґродським урядом від імені Максиміліана Брозовського про втрату при штурмі у липні 1648 р. козаками і повсталими селянами фортеці і замку м. Полонне його майнових документів, зокрема щодо надання йому краківським воєводою [Станіславом] Любомирським у доживотне держання с. Деревичі, зобов'язання воєводи відшкодувати витрати Брозовського на спорудження замку в Деревичах (3 тис. польських золотих) та про позику в нього сином воєводи – сондецьким і білоцерківським старостою Костантим Любомирським, 1 тис. [польських] золотих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 4 зв. – 6, акт 3. Мова староукраїнська.

Січня 3. – Запис квиту Стефана Миколаєвського, наданого 2 січня 1651 р. Стефанові Стрибилю на 2300 польських золотих, заборгованих його батькові Янові Миколаєвському (вбитому козаками) і забезпечених 23 родинами підданих з с. Глинища.
В акті відмічено, що оригінал заставного запису Стрибиля Янові Миколаєвському та екстракт з житомирських ґродських книг пропали під час воєнних дій, а самі книги пошкоджено.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 4 зв. – 5 зв. Мови староукраїнська і польська.

Січня 7. – Протестація Яна Ґраєвського перед Володимирським ґродським урядом проти жовнірів німецької корогви Якуба Зейда, розміщеної у м. Володимир, про стягнення незвичайної грошової стації з маєтків протестанта сіл Зимне і Горичів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 23 зв. – 24, акт 15. Мова староукраїнська.

Січня 13. – Ухвала реляційного сеймику Волинського воєводства від 12 січня 1651 р. у м. Луцьк, зокрема, про:
◈ затвердження ухвали екстраординарного сейму (листопад – грудень 1650 р.) щодо збору з воєводства для оплати війська 30 тисяч польських золотих шляхом сплати подвійного подимного податку;
◈ звільнення підданих від платежу за складання судової присяги й зменшення до 7 грошів їхніх платежів за одержання екстракту з актових книг щодо складання цієї присяги;
◈ збір подвійного подимного податку і сплату ротмістрам належних грошей до 15 лютого;
◈ обрання поборцею подвійного подимного податку Филипа Бокія;
◈ скасування попередніх винагород поборці і його суколекторам (по грошу за сплачений золотий та за видання квиту) і встановлення плати за видання квиту в 3 гроші;
◈ покриття з суми подвійного подимного податку заборгованості війську згідно з атестаціями попередніх поборців Криштофа Линевського і Костантого Броницького;
◈ передання залишків суми подвійного подимного податку (секвестр) до Луцького земського суду;
◈ сплату ротмістрові Яну Гулевичу з суми подвійного подимного податку 1200 [польських] золотих, які він витратив на утримання своєї корогви у Зборівському поході;
◈ зобов'язання депутата від воєводства до Радомського трибуналу Станіслава-Казимира Беневського домогтися від трибуналу скасування банiції, накладеної на попередніх поборців Адама Гулевича і Шимона Козику, оскільки вони передали 10 тис. [польських] золотих брацлавському каштеляну Ґабріелю Стемпковському;
◈ зобов'язання волинського скарбника Марцина Домбровського цілком розрахуватися з ротмістрами, відправленими воєводством у Пилявецький похід;
◈ зобов'язання поборці Филипа Бокія збирати подвійний подимний податок згідно з оголошеним на сеймі курсом польської валюти;
◈ припинення збору з євреїв воєводства чотирикратного подимного податку, ухваленого 1648 р., і зобов'язання поборці Андрія Єловицького передати воєводству зібрані 2,5 тис. польських золотих.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Юрій-Олександр Остророг.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 28 – 30 зв., акт 26. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 543 – 546.

Січня 14. – Тестамент Адама Потриковського від 28 грудня 1650 р., зокрема, про його бажання "у вірі святій католицькій Римській вмерти", про поховання його у разі швидкої смерті – у Соколівському домініканському костелі, а якщо пізніше – в Коростишівському костелі.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 15 – 17 зв. Мова польська.

Січня 16. – Свідчення возного Миколая Опанасовича перед Луцьким земським судом про вручення Владиславу Немиричу позову до Луцького земського суду за скаргою від імені Єфрозинії Хребтовичової з приводу наїзду його корогви на маєток Олевськ Житомирського повіту, вбивство її батька Владислава Хребтовича та захоплення речей, коней і грошей.

Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 1395 – 1397, акт 54. Мова староукраїнська.

Січня 17. – Протестація від імені фундатора Ксаверівського єзуїтського колегіуму Олександра-Ігнатія Єльця перед Житомирським ґродським урядом проти овруцького войського Юрія Проскури Сущанського, київського граничного коморника Андрія Говажевського і підданих з містечка й села Татаринівка та ін. щодо нападу на шляхетські двори, фільварки, церкви й каплиці у містах Базар і Калинівка, селах Белти, Мар'ятин і Савлуки, слободах Зерев, Любарка, Ксаверів Новий та ін. маєтках, про грабунки й підпали.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 163 і зв., акт 128. Мова польська.

Січня 17. – Протестація Василя Ходаковського перед Житомирським ґродським урядом проти Каспера й Марини Ореховських та їхніх слуг щодо збройного наїзду 1650 р. на маєток Ксаверівського єзуїтського колегіуму м. Базар, розграбування і спалення міста та вбивство підданих. Серед захопленого – документи, доручені Ходаковським на зберігання у замковій церкві.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 20 – 21. Мова польська.

Січня 17. – Протестація Даніеля Довята, слуги Ксаверівського єзуїтського колегіуму, перед Житомирським ґродським урядом проти Каспера й Марини Ореховських щодо збройних наїздів їхніх слуг і підданих на маєтки колегіуму – міста Базар і Калинівка, села Белти, Мар'ятин і мар'ятинський двір та Савлуки, слободи Зерев, Любарка та ін. маєтки, знищення їх і спалення, вбивство підданих, поранення протестанта і його дружини Зофії.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 21 – 22 зв. Мова польська.

Січня 17. – Протестація від імені фундатора Ксаверівського єзуїтського колегіуму ксьондза [Олександра-Ігнатія] Єльця та його слуг перед Житомирським ґродським урядом проти Каспера й Марини Ореховських щодо наїздів на маєтки колегіуму (див. попередні анотації).

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 23 і зв. Мова польська.

Січня 17. – Запис про презентацію на Житомирському ґродському уряді тіл підданих з сіл, належних Ксаверівському єзуїтському колегіуму (прізвища подано), вбитих під час наїздів Каспера й Марини Ореховських на міста Базар і Калинівка, села Белти, Мар'ятин і Савлуки, слободи Зерев, Любарка, Ксаверів Новий та ін. маєтки.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 23 зв. – 24. Мова польська.

Січня 17. – Протестація від імені фундатора Ксаверівського єзуїтського колегіуму Олександра-Ігнатія Єльця перед Житомирським ґродським урядом проти овруцького войського Юрія Проскури Сущанського та київського граничного коморника Андрія Говажевського, які разом з Каспером Ореховським брали участь у наїздах на належні колегіуму села.
Список слуг і підданих Проскури Сущанського, учасників наїздів та розподілу захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 24 зв. – 25. Мова польська.

Січня 17. – Протестація від імені Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про незаконність ухвали реляційного сеймику Волинського воєводства від 12 січня 1651 р. щодо збору з воєводства подвійного подимного податку, оскільки сейм призначив зібрати з воєводства лише 30 тисяч польських золотих.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 67 і зв., акт 55. Мова староукраїнська.

Січня 17. – Свідчення возного Миколая Опанасовича перед Луцьким земським судом про вручення кн. Самуелю-Каролю Корецькому двох позовів до Луцького земського суду за скаргами подружжя Миколая і Катерини Малинських з приводу наїзду на с. Устя татарської корогви Корецького та розігнання місцевих підданих, а також з приводу недопущення до засіву волок у маєтку Кобилля.

Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 1416 – 1417, акт 70. Мова староукраїнська.

Січня 17. – Декрет Луцького земського суду про хід розгляду справи щодо наїзду 25 листопада 1649 р. за наказом овруцького старости і ротмістра Київського воєводства Владислава Немирича на м. Олевськ та вчинення там грабунків і насильств, зокрема поранення київського стольника Владислава Хребтовича, який 13 лютого 1650 р. помер від заподіяних ран.

Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 83 – 93 зв., акт 30. Мова староукраїнська. Опубл. (фрагментами): АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 547 – 553.

Січня 18. – Протестація Вацлава Лонцького та його дружини Євдоксії перед Житомирським ґродським урядом проти Андрія й Меланії Бесмянів про те, що, сподіваючись нової небезпеки під час походу гетьмана [Богдана Хмельницького, восени 1650 р.] у Молдавію, протестанти від'їхали з с. Насташка, залишивши Бесмянам свої майнові документи, а, повернувшись, одержали їх у меншій кількості.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 25 зв. – 26. Мова польська.

Січня 18. – Маніфестація Андрія Суходольського перед Луцьким ґродським урядом про втрату ним 1648 р. під час втечі з табору поблизу м. Пилявці майна і майнових документів "за на*ступєнєм* нєпрыятєлски*м* и роспрошє*нєм* во*й*ска коро*нного*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 70 зв. – 71, акт 59. Мова староукраїнська.

Січня 18. – Реєстр на виплату грошей з королівського скарбу жовнірам корогви королівського ротмістра Яна Аксака.
Квит Яна Аксака від 12 жовтня 1650 р. з обозу поблизу м. Кам'янець про одержання грошей.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 49 – 51 зв., акт 40. Мови староукраїнська і польська.

Січня 19. – Оповідання і судова присяга підданих Станіслава і Яроша [Болбасів] Ростоцьких з с. Коростова, перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 3 – 6 січня 1651 р. в їхньому селі жовнірами корогви кн. Дмитра Вишневецького.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 80 зв. – 82, акт 66. Мова староукраїнська.

Січня 19. – Реляція возного Тимофія Вробеля перед Луцьким земським судом у справі про відшкодування державцею м. Олександрія Миколаєм Богдашевським збитків, заподіяних Андрієві Жджарському під час нападу олександрійських міщан на його с. Кустин: розграбування майна і підпалення найбільшого будинку.
У документі є повідомлення, що повсталі міщани оголосили Олександрію козацьким містечком: "тєды по*д* часъ рєбєлии коза*ц*коє в року прошло*м* [1648] при таково*й* погод*ной* ѡказии бєзъправя и бєзъпаньствя, възявъши на сєбє форъмамъ юстилитати*с* а купу своволъную з собою зобравъши, мєнячы сє быти мєсътєчъкомъ козацьки*м*, за рєкою Горынъю лєжачую".

Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 1465 – 1466 зв., акт 110. Мова староукраїнська.

Січня 19. – Реляція возного Тимофія Вробеля перед Луцьким земським судом у справі про відшкодування державцею м. Олександрія Миколаєм Боґдашевським збитків Маркові Кропиві та арешту винуватців – міщан, за напади упродовж 1648 – 1649 рр. на його фільварок і гумно поблизу с. Кустин, захоплення худоби і збіжжя, а також за спроби замаху на його життя. У документі є повідомлення, що серед повсталих міщан були Тарас Наливайко з двома синами, Довбиш, Теліга, Чортопадик і ще вісім їхніх товаришів, які "възявъши на сєбє фо*р*му и имя козаковъ", оголосили Олександрію козацьким містечком.

Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 1471 – 1472, акт 116. Мова староукраїнська.

Січня 19. – Свідчення возного Тимофія Вробеля перед Луцьким земським судом про вручення дідичеві м. Олександрія Яну Замойському та державці Миколаю Боґдашевському позовів до Луцького земського суду в справі щодо відшкодування збитків Андрієві Жджарському та покарання їхніх олександрійських підданих, які пограбували підданих Жджарського з с. Кустин.

Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 1476 – 1477, акт 121. Мова староукраїнська.

Січня 20. – Протестація від імені Войцеха Ґощицького перед Луцьким ґродським урядом проти селян з с. Клепачі, які "року прошло*го* [1648] по*д* ча*с* рєбєлии коза*ц*коє и побу*н*тованого хлопъства, затягну*в*шы з собою хлапоти*н*ских, бєрєздо*в*ски*х*, гли*н*ницки*х*, блосчє*н*ски*х* и и*н*ни*х*, та*к* вєлє прыятє*л* свои*х* а по*д*аныx єє м*л*. панєє воєводыноє вилє*н*скоє, та*м* жє по*д* нєбы*т*ность протєста*н*та, гдє з и*н*шы*ми* ѡбыватєлями воєво*д*ства Волы*н*ско*го* в По*л*счє, яко и другиє, зостава*л*, маючи ча*с* по тому и на вшєлякую ро*с*пусту и своєволю роспасавшысє, а козаками почыни*в*шы", напали на його фільварок у с. Крилів, вбили урядника і захопили майна на 15 тис. польських золотих.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 117 зв. – 119, акт 96. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 553 – 555.

Січня 20. – Приповідний лист короля Яна-Казимира від 2 січня 1651 р. королівському ротмістрові волинському ловчому Андрієві Кашовському на формування козацької корогви у 150 коней.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 56 – 57 зв., акт 44. Мови староукраїнська і польська.

Січня 20. – Запис про асигнацію військовим суддею Стефаном Чарнецьким від 3 січня 1651 р. з Варшави козацькій корогві волинського ловчого Андрія Кашовського становиська у м. Кунів і Кунівському ключі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 57 зв. – 58, акт 45. Мова польська.

Січня 20. – Запис про асигнацію військовим суддею Стефаном Чарнецьким від 2 січня 1651 р. з Варшави піхоті (200 чол.) волинського ловчого Андрія Кашовського становиська у Чорштинському старостві.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 58 – 59, акт 46. Мови староукраїнська і польська.

Січня 20. – Запис про асигнацію військовим суддею Стефаном Чарнецьким від 2 січня 1651 р. з Варшави волинському ловчому Андрієві Кашовському становиська на 150 коней у селах Перемиль і Лани.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 59 і зв., акт 47. Мови староукраїнська і польська.

Січня 23. – Протестація Федора Трипольського перед Житомирським ґродським урядом проти овруцького старости Владислава Немирича щодо розміщення корогви Немирича у заставленому протестантові с. Красноволока, вимагання жовнірами неналежних стацій і пограбування підданих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 29 і зв. Мова польська.

Січня 23. – Протестація від імені Івана Свідерського перед Житомирським ґродським урядом про передання ним "під час своєволі і хлопських бунтів" на зберігання Іванові Недашківському оригіналів своїх майнових документів, а також майна і 1150 польських золотих, про втрату цих документів та попсування "через ту своєволю" житомирських і овруцьких книг, в яких ці документи було записано, про привласнення Іваном Недашківським довіреного йому майна та про захоплення Яцьком Гавриловичем й Іваном і Андрієм Мишковичами Недашківськими після миру з козацьким військом його полів, сіножатей і бортних дерев в с. Недашків і поблизу нього, чим йому було заподіяно збитків на 800 польських золотих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 30 зв. – 31 зв. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. IV. – Т. 1. – С. 102 – 103.

Січня 23. – Протестація братів Яна і Ґабріеля Аксаків, спадкоємців покійного київського земського судді Стефана Аксака, перед Житомирським ґродським урядом проти їхньої мачухи Катерини Аксакової, яка 1650 р., випросивши у гетьмана [Богдана Хмельницького] універсал і загін козаків, захопила належні протестантам маєтки з обох сторін Дніпра: за козацьким кордоном – міста Гоголів і Світильнів, містечко Рожівка і

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 32 – 33. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. VI. – Т. 1. – С. 574 – 576.

належні до них села – Димерка, Стариче, Богданівка, Красилівка, Бобриця, Рудня, Плоска, Русанів, а з правої сторони – місто Княжичі, містечко Солтанівка і належні до них села – Забір'я, Данилівка, Солтанівка, Лисівка, привласнила прибутки й пограбувала їх слуг.

Січня 23 і 24. – Конституція і ухвала двотижневого сейму від 5 грудня 1650 р. у м. Варшава, зокрема, про:
◈ затвердження актів і декретів Люблінської податкової комісії;
◈ призначення комісії для розгляду нових прохань Війська Запорозького;
◈ підтвердження амністії шляхті, яка перебувала у Війську Запорозькому, та про скасування привілеїв, виданих різним особам на її конфісковані маєтки;
◈ скликання посполитого рушення Корони та Великого князівства Литовського;
◈ призначення піхоті гарнізону м. Кам'янець-Подільський такого самого жалування, яке одержувала піхота кварцяного війська;
◈ заходи щодо дотримання жовнірами військової дисципліни;
◈ накладення на купців Корони 120 тис. польських золотих податку – донативи, яку за асигнаціями коронного підскарбія треба сплатити до Радомського трибуналу;
◈ накладення на євреїв Корони 70 тис. польських золотих поголовного податку, який треба сплатити призначеним поборцям за 4 рази, і після сплати якого (а також ретент за минулі роки) бути вільними на весь рік від інших податків, окрім державних мит;
◈ надання субсидії англійському королеві для боротьби проти Англійської республіки;
◈ надання м. Львів для впорядкування міських укріплень надходжень від чопового податку: з самого міста – упродовж 5 років, з навколишніх містечок – за 4 роки;
◈ нобілітацію трьох запорозьких козаків – Дмитра Мароґевича, Войцеха Горського і Дорошенка, які залишилися вірними Речі Посполитій;
◈ заяву шляхти Київського воєводства про неможливість сплатити подвійний подимний податок. Рішення з цього питання перенесено на реляційний сеймик, призначений на 19 січня 1651 р. у м. Житомир;
◈ заяву шляхти Волинського воєводства про згоду сплатити 30 тис. польських золотих подимного податку. Реляційний воєводський сеймик призначено на 12 січня 1651 р. [у м. Луцьк];
◈ заяву шляхти Брацлавського воєводства про призначення реляційного сеймику на 16 січня 1651 р. [місце проведення не вказано] і перенесення його через тиждень у м. Володимир в разі небезпеки;
◈ заяву шляхти Чернігівського воєводства про проведення свого реляційного сеймику разом з шляхтою Київського воєводства цього разу й надалі, доки триватиме небезпека;
◈ зобов'язання воєводських поборців внести на 24 січня 1651 р. зібрані гроші в скарб.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 72 – 90 зв., акт 56 (запис від 23 січня); ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 460 зв. – 477 зв., акт. 342 (запис від 24 січня). Мова польська. Текст друкований, на арк. 477 зв. слід великої коронної печатки. Опубл.: Volumina Legum. – С. 152 – 165.

Січня 25. – Скрипт реляційного сеймику Київського воєводства від 24 січня 1651 р. у м. Житомир про виплату воєводським скарбником і поборцею Юрієм Вороничем белзькому хоружому Миколаєві Скашевському 1000 польських золотих з подвійного подимного податку [ухваленому 7 березня 1650 р. на об'єднаному реляційному сеймикові Київського і Чернігівського воєводств] як нагороду за послуги воєводству під час депутатства на сеймі.
До Житомирського ґродського уряду скрипт подав маршалок сеймику Ян Проскура Сущанський.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 35 зв. – 36. Мова польська.

Січня 25. – Привілей короля Яна-Казимира від 19 грудня 1650 р. про надання Самуелю Голубу за воєнні заслуги слобідок Багачка та Білоцерківка над рікою Псел у Миргородському ключі Київського воєводства.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 37 зв. – 38 зв. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. VII. – Т. 1. – К., 1886. – С. 464 – 466.

Січня 25. – Універсал поборці Волинського воєводства Филипа Бокія Печихвостського від 14 січня 1651 р. про початок вибирання ним подвійного подимного податку, ухваленого на реляційному сеймику Волинського воєводства від 12 січня 1651 р. в м. Луцьк.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 478 і зв., акт 348. Мови староукраїнська і польська.

Січня 26. – Маніфестація Адама Недзвецького перед Луцьким ґродським урядом про втрату 1649 р. сімейних майнових документів під час облоги козаками м. Збараж та під час захоплення ними поблизу м. Зборів возів посполитого рушення Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 124 зв. – 125 зв., акт 102. Мова староукраїнська.

Січня 26. – Універсал короля Яна-Казимира від 5 січня 1651 р. до шляхти Волинського воєводства про оголошення першого і другого віці на збір генерального посполитого рушення та з розпорядженням приєднатися до королівського війська після третього віці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 101 – 102 зв., акт 61. Мови староукраїнська і польська.

Січня 28. – Маніфестація від імені Яна Ушака Куликовського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування козаками, покозаченими селянами і татарами у 1648 – 1649 рр. його маєтку і втрату при цьому майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 138 зв. – 139 зв., акт 116. Мова староукраїнська.

Січня 28. – Запис про лімітацію (відкладення) Луцьким земським судом на шість тижнів усіх призначених на цей час судових засідань у зв'язку з оголошенням генерального посполитого рушення та небезпеками, "*ωт* нєприятєля домового наступаючиє".

Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 639–640, акт 250. Мова староукраїнська.

Січня 28. – Маніфестація перед Луцьким земським судом возного Войтеха Петровського від імені шляхтичів Юрія Шорнеля, Яна Дорицького, Андрія Петровського та інших осіб про те, що вони не могли прибути до Луцького земського суду самі або направити туди свідків у справі щодо обвинувачення їх ченцями Києво-Печерського монастиря у наїздах на монастирські ґрунти і угіддя (у різних воєводствах Речі Посполитої) у зв'язку з оголошенням генерального посполитого рушення.

Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 1534 і зв., акт 172. Мова староукраїнська.

Січня 28. – Реляція возного Міхала Козловича перед Луцьким земським судом про вручення позовів до Луцького земського суду Янові та Катерині Ґноїнським та їхньому факторові євреєві Абраму – орендареві міст Корець і Маринин, за скаргами Яна-Августина Щепковського щодо випасу збіжжя і трав та вилову риби і псування сажавок в с. Гуляники.

Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 1536 і зв., акт 175. Мова староукраїнська.

Січня 31. – Тестамент Анни з Козик, у першому шлюбі Андрієвої Тарановської, у другому – Войцехової Вольської, від 20 січня 1651 р., складений у м. Володимир, зокрема, про поховання її "в костелі тутешнім Володимирськім отців домініканів у фамільному гробі панів Козик".

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 488–489, акт 356. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 1. – Протестація від імені луцького і острозького єпископа, мілецького архімандрита Юзефа Чаплича Шпановського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 21 січня 1651 р. корогвою ротмістра Костантого Чернівського у маєткові Милецького монастиря с. Пісочне.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 174 зв. – 176 зв., акт 6. Мова староукраїнська.

Лютого 1. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про огляд 6 жовтня 1649 р. ґрунтів у селах Цепцевичі та Кидри й засвідчення озимого засіву 3 мац жита замість 30 мац, як бувало раніше, та про огляд ґрунтів тих самих сіл 20 серпня 1650 р. і засвідчення збору тільки 15 кіп врожаю.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 188 зв. – 190, акт 18. Мова староукраїнська.

Лютого 1. – Приповідний лист короля Яна-Казимира від 2 січня 1651 р. чернігівському стольникові Роману Загоровському на формування козацької корогви у 100 коней.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 132 – 134, акт 4. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 3. – Протестація від імені Андрія Суходольського, державці слободи Буки, перед Житомирським ґродським урядом про збройний наїзд жовнірів татарської корогви руського воєводи кн. [Єремії]-Міхала Корибута Вишневецького під керівництвом поручника Яна Дубровського на його двір у сл. Буки.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 161 і зв., акт 126; спр. 14, арк. 54 зв. – 55. Мова польська.

Лютого 3. – Запис про презентацію слугою Андрія Суходольського перед Житомирським ґродським урядом тіла його підданого Івана Решотника, вбитого під час збройного наїзду жовнірів татарської корогви кн. [Єремії]-Міхала Корибута Вишневецького на слободу Буки Житомирського повіту Київського воєводства, та про обволання возним його вбивць.

Ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 162 і зв., акт 127; спр. 14, арк. 55 – 56. Мова польська.

Лютого 3. – Судова присяга підданих Юрія Гораїна з с. Яровиця перед Луцьким ґродським урядом про засвідчення грабунків і насильств, заподіяних у їхньому селі жовнірами надвірної волоської корогви овруцького старости [Владислава Немирича].

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 201 – 202 зв., акт 30. Мова староукраїнська.

Лютого 3. – Видеркафний лист київського воєводи Адама Киселя від 1 грудня 1650 р. про сплату ним ігуменові Київського Богоявленського братського монастиря, ректорові Київського братського колегіуму Лазареві Барановичу процентів за позичені йому Братським монастирем 66 тис. польських золотих шляхом передання монастиреві у заставне держання свого маєтку містечка Новосілки на р. Ірпінь з замком і сіл Богушівка, Дзвінки, Замостичі і Лобачів з фільварками.
Випис з ґродських книг Київського воєводства.
Випис подав до Луцького ґродського суду ректор колеґіуму Гощанського братського монастиря Леонтій Шашкевич.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 137 – 140 зв., акт 8. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 4. – Лист короля Яна-Казимира від 30 липня 1650 р. до луцького старости кн. Владислава-Домініка Заславського про звільнення міщан м. Луцьк від судових переслідувань за участь 1648 р. у розоренні шляхетських маєтків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 148 і зв., акт 13. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 564. Анотація II.

Лютого 4. – Лист з королівської канцелярії від 30 грудня 1650 р. про звільнення Федора Липки, Костантого Слизня, Василя Шильня та всіх інших райців, бурмістрів, лавників і міщан м. Луцьк від інфамії, накладеної на них Головним люблінським трибуналом за участь 1648 р. в розоренні Луцького бернардинського монастиря.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 149 – 150 зв., акт 14. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 564. Анотація III.

Лютого 4. – Маніфестація від імені Шимона Клюського перед Володимирським ґродським урядом про втрату майна і майнових документів, які "року прошлого [1648] под час инкурсии козацкоє панъ протєстуючой з маєтности своєє сєла Лозовикъ, на Украини будучоє, сохраняючи здоровья своєго, ѡдєхалъ; и розныє рєчи и спряты домовыє з скринями, яко тєж ѡсобно скрынку з справами и розными мунимєнтами, ...в той маєтъности Лозовиках на пєвънымъ мєсцу позакопывавши, зоставил".

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 49 зв. – 50 зв., акт 34. Мова староукраїнська.

Лютого 4. – Свідчення возного Антона Скрипецького перед Володимирським ґродським урядом про арешт і припоручення Павлові та Анні Гулевичам Дрозденським їхніх підданих з с. Клюськ і Клюська Волиця, "которыє под часъ козачизны в року [1648] пасєку єго мл. пана Клюского, в Клюску будучую, улєвъ з пчолами сто и три на голову выбили и улъє побрали".

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 50 зв. – 52, акт 35. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 564. Анотація I.

Лютого 7. – Тестамент Реїни з Могильницьких Шимонової Олізаровської від 27 січня 1651 р., складений у с. Малів, зокрема, про поховання її "в церкві у м. Русиновім Берестечку, де лежать мої родичі".	Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 158 – 160, акт 19. Мови староукраїнська і польська.
Лютого 9. – Маніфестація Єроніма Коховського від імені своєї матері Зофії Коховської перед Житомирським ґродським урядом про несплату Каспером Богуцьким, на час запису покійним, решти заставної суми за маєток с. Олішки і втрату боргового запису 1648 р. разом з іншими актами Житомирського ґродського суду.	Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 66. Мова староукраїнська.
Лютого 9. – Маніфестація Андрія Чарноцького, який щойно повернувся з татарського полону, перед Житомирським ґродським урядом про втрату 1648 р. при наступі орди різного майна і документів, у т. ч. на Синявський хутір над р. Раставиця в Таборівському ключі та заставних документів паволоцьких євреїв Хонона, Айзика Ароновича і школьника Ядида.	Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 66 зв. Мова староукраїнська.
Лютого 9. – Тестамент володимирського войського Філона Єловицького від 3 січня 1651 р., складений у с. Крилів, зокрема, про те, що він, будучи "у вірі святій старожитній Грецькій народжений і вихований, в обрядах святої Церкви літа свої провадив", заповідав поховати його "в церкві міській при монастирку, мною заснованим у м. Філонові, в каплиці по лівому боці від входу до церкви, заснованої в ім'я патрона мого св. Філона".	Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 502 – 508 зв., акт 368. Мови староукраїнська і польська.
Лютого 11. – Свідчення возного Івана Ваневського перед Житомирським ґродським урядом про ув'язання Самуеля Голуба у слободки Багачка й Білоцерківка, надані йому згідно з королівським привілеєм за військові заслуги.	Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 70 і зв. Мова староукраїнська.
Лютого 13. – Універсал короля Яна-Казимира від 14 січня 1651 р. про дотримання курсу польської монети, встановленого 16 травня 1650 р. актом створеної сеймом 1649 р. Монетної комісії.	Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 200 – 201 зв., акт 47. Мови староукраїнська і польська.
Лютого 14. – Протестація від імені Яна Кашовського перед Луцьким ґродським судом про грабунки і насильства, заподіяні 12 – 14 січня 1651 р. жовнірами надвірної німецької корогви (але сформованої з шляхтичів, включаючи інфаміса Островського) руського воєводи кн. Єремія-Міхала Вишневецького у його маєткові м. Кашовград, хоч вони у жовтні 1650 р. і взяли з містечка 175 польських золотих належної їм стації.	Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 450 – 452 зв., акт 270. Мова староукраїнська.
Лютого 16. – Маніфестація волинського поборці Филипа Бокія перед Луцьким ґродським урядом про несплату частиною шляхти Волинського воєводства до визначеного терміну – 15 лютого, подвійного подимного податку, ухваленого сеймиком Волинського воєводства 12 січня 1651 р., та про свій намір притягти неплатників податку до судової відповідальності.	Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 504 зв. – 505 зв., акт 313. Мова староукраїнська.
Лютого 16. – Приповідний лист короля Яна-Казимира від 2 січня 1651 р. ротмістрові Стефану Янджулі на формування козацької корогви у 100 коней.	Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 518 зв. – 519 зв., акт 376. Мови староукраїнська і польська.
Лютого 17. – Квит поборці Волинського воєводства Филипа Бокія архімандриту Дерманського монастиря [Іоанну] Дубовичу, складений у м. Луцьк, про одержання з монастирських маєтностей – с. Дермань (60 димів), с. Кунин (30 димів), с. Коршів (10 димів), с. Мізочок (6 димів) – 106 польських золотих подвійного подимного податку в рахунок	Ф. 2072, оп. 1, спр. 72, арк. 5. Мова польська. Печатка.

30 тис. польських золотих, накладених на Волинське воєводство для оплати жовнірів конституцією двотижневого сейму 1650 р. і ухвалених волинським реляційним сеймиком 12 січня 1651 р. у м. Луцьк.

Лютого 20. – Тестамент Захаріяша Калусовського від 9 березня 1648 р., складений у с. Михаль, зокрема, про поховання його в Михальській церкві священиком релігії Грецької Шимоном Скибицьким.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 530 зв. – 531 зв., акт 384. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 21. – Маніфестація поборці Волинського воєводства Филипа Бокія перед Луцьким ґродським урядом про несплату шляхтою Волинського воєводства 16 тис. польських золотих подвійного подимного податку з числа загальної суми 30 тис. польських золотих, ухвалених волинським сеймиком 12 січня 1651 р., та про свій намір притягти неплатників податку до судової відповідальності.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 559 і зв., акт 366. Мова староукраїнська.

Лютого 25. – Протестація від імені дідича – Андрія Чаплича [Шпановського], та державців двох частин сіл Милостів і Плоска – подружжя Стефана і Кристини Ростків, перед Луцьким ґродським урядом "противъко роботъному Калюхови Кай*ч*еняти альбо Ка*й*цє, ... явъному здра*й*цы, рєбєлизанътови козацъкому, и въ рєбєли*є*й субъ тємъпу*с* инътє*р*рєкгни єтъ имъпунє кгра*с*санъти*с* своєволи хлопъскоє козацъкоє в року [1648] будучому, а потомъ тоєю жъ своєволєю рєбєлиєю засмакованому и ωною надутому такъ в лєтє*х* свижо проминулыъ [1649, 1650] яко и въ тєпєрєшъномъ [1651] явъному збо*й*ци и злодєєви приличъному", який не тільки постійно розорював зі своїми спільниками панські маєтності і підданих, але й "подъ тотъ жє ча*с* рєбєли*є*й жолънєровъ Речи Посполитоє, снать сподъ Пилявєцъ уходячыхъ, з своими адъгєрє*нтами*, таковыми жъ збо*й*цами, яко самъ и рєбєлизанътами, на дорозє гдєсъ задыбавъшы, тыранъско позабиявъшы, тєла в рыцє потопилъ", а зброю і їхнє майно привласнив.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 598 зв. – 601 зв., акт 405. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 555 – 559.

Лютого 25. – Протестація від імені Стефана Ростка перед Луцьким ґродським урядом проти міщан м. Білів, підданих державці Олександра Жабокрицького, які "в року прошло*м* [1648] субъ тємпусъ инътє*р*рєкгъни *єт* и*м*пунє кгра*с*санъти*с* своєволи выузъданоє хло*п*скоє козацъкоє, на дє*р*жаву протє*с*та*н*ти*с* въночи по злодє*й*ску наєхавъши, и в дворъ до замочъку въ Милостовє будучого впа*д*ши", захопили всю його велику рогату худобу, а "по усмєрє*н*ю сє тєды трохи рєбє*л*лии, уступєню ку Украинє за Случъ гулта*й*ства козацъкого, єго *мл.* панъ Жабокри*ц*ки*й* до по*с*сєсии ты*х* добръ Бєлωва в року [1649] пришо*в*ши, и ча*ст* позостало*го* бы*д*ла вла*с*ного протє*с*та*н*ти*с* у по*д*даны*х* выжє*й* мєнованы*х* заста*в*ши, до сєбє всє позабєралъ, и до має*т*носты*й* свои*х* дєдичъны*х* ... ω*д*пуди*т* казалъ; ... нє вєдати якоє причини, в способъ грабєжы*й* помєнєноє бы*д*ло тримаючи, протє*с*танътови нє ωдда*єт*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 615 – 617, акт 411. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 565. Анотація XIV.

Березня 1. – Протестація від імені Яна Масальського перед Кременецьким ґродським урядом про спустошення 1648 р. панського двору в с. Молодьків, заставленого скаржникові кн. Корецьким, повсталими дідичними підданими кн. Самуеля-Кароля Корецького з м. Ярунь та сіл Филиповичі, Молодьків Великий, Молодьків Другий (Підгайці), Багате і Молодьків при Тозирці.

Ф. 21, оп. 1, спр. 148, арк. 117 – 118 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 569 – 571.

Березня 1. – Протестація Яна Гораїна Полонського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення селянином с. Линів Іваном Кирдейком зі спільниками у жовтні 1648 р. його майна у Линівському лісі, коли він з родиною і майном ховався від козаків, та про небажання линівського державці Адама Жабокрицького повернути це майно.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 646 зв. – 648, акт 2. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 573 – 575.

Березня 1. – Протестація ректора Вінницького [єзуїтського] колегіуму, ксьондза Яна Жуховича перед Луцьким ґродським урядом про заподіяння корогвою овруцького старости Владислава Немирича збитків на 200 польських золотих під час її незаконної стоянки 18 вересня 1650 р. у маєткові колегіуму с. Замисловичі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 648 – 649 зв., акт 3. Мова староукраїнська.

Березня 1. – Маніфестація Олександри Стемпковської перед Володимирським ґродським урядом про втрату майнових документів, переданих на зберігання її племіннику Тобіяшеві Іваницькому до його замочку в с. Іваничі "гдє, кгды за допусъчєнємъ Панъски*м* в року прошъломъ [1648] рєбєлия козацъкая наступила, дворы и субъстанъции шляхєцъкиє ωгънємъ и мєчємъ зносила, а помєнєны*й* панъ Иваницъки*й* конъсулє*н*до витє сує лєдъвє з малъжонъкою и з дєтъками своими зъ здоровємъ ушолъ..., тєды тотъ нєпрыятє*л* наступивъшы и вырабовавъшы, што ко*л*вєкъ ω*д*но было рєчы*й* в томъ замочъку Иваницъкомъ, и скрыню тую зъ справами знашє*д*шы и ω*д*копавъшы, ωныє справы и мунимєнъта вси, ωдъныє пошаръпалъ [и] попсовалъ, другиє попалилъ и внивєчъ ωбє*р*нулъ".

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 107 – 108 зв., акт 67. Мова староукраїнська.

Березня 1. – Лист київського воєводи Адама Киселя до свого шваґра Андрія Суходольського від 24 липня 1650 р. про незадовільний результат його переговорів з козаками в м. Черкаси, намір ще раз повернутися до цих переговорів через три тижні, а також про небезпеки і труднощі воєнного часу.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 546 і зв., акт 396. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 571 – 573.

Березня 2. – Запис про квитування Яном Зимницьким володимирського міщанина, єврея Шломи Якубовича у зв'язку з сплатою ним боргу – 100 золотих ("рекокгниция по*д* ча*с* коза*ч*чи*з*ны мєжы инъшыми справа*ми* зознаваючо*го* зъгинула").

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 559 зв. – 560, акт 400. Мова староукраїнська.

Березня 3. – Маніфестація поборці Волинського воєводства Стефана Хрінницького перед Луцьким ґродським урядом про смерть його суколектора Олександра Ольшамовського, у якого залишилися фінансові документи та кілька тисяч польських золотих зібраного подимного податку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 664 зв. – 665 зв., акт 17. Мова староукраїнська.

Березня 3. – Маніфестація поборці Волинського воєводства Филипа Бокія перед Луцьким ґродським урядом про відправлення зібраного ним у воєводстві подимного податку "до ска*р*бу єго ко*р*. м*л*., тоє*ст* на трыбуна*л* Радом*ский*", оскільки ротмістри з відповідними скарбовими асигнаціями до нього за грішми так і не з'явилися.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 672 і зв., акт 26. Мова староукраїнська.

Березня 3. – Привілей короля Яна-Казимира від 20 грудня 1650 р. про підтвердження надання королем Владиславом IV Рафалові Чаплинському, жовнірові корогви кн. [Самуеля]-Кароля Корецького, і його дружині Кристині права доживотного володіння містечком Таборівка Київського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 292 зв. – 294, акт 14. Мови староукраїнська і польська.

Березня 8. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про допит обвинуваченого у грабунку жовніра Владислава Нещевського і засвідчення належності його не до полку Яна Ясноборського, а до полку Семена Забузького.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 756 і зв., акт 66. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 575. Анотація III.

Березня 8. – Маніфестація королівського полковника Яна Ясноборського перед Луцьким ґродським урядом про дотримання у його полку суворої дисципліни та про несправедливість обвинувачень у грабунках його жовнірів, оскільки їх чинять жовніри інших полків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 760 зв. – 761 зв., акт 69. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 575. Анотація IV.

Березня 8. – Маніфестація Стефана Древинського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 26 лютого 1651 р. Криштофом Вигнанським, поручником корогви Яна Ясноборського, у його с. Пулганів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 761 зв. – 762 зв., акт 70. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 575. Анотація V.

Березня 8. – Маніфестація луцьких бурмістрів Стефана Нестеровича і Яна Мазурковича від імені громади міщан м. Луцьк перед Луцьким ґродським урядом про збір, незважаючи на розорення міста і утиски від жовнірів, 200 польських золотих донативи, визначеної конституцією сейму і універсалом великого коронного підскарбія Богуслава Лещинського, та про затримку з відсилкою її до Радомського трибуналу внаслідок ненадходження грошей, зібраних з міст Володимир, Кременець і Ковель.
Реляція возного Миколая Опанасовича, який "бы*л* в м*є*ст*є* Лу*ц*ку, [в]ъ улица*х* и п*є*р*є*д*м*є*стю* до н*є*го* належачы*х*, гд*є* в дома*х*, р*є*д*ко* для зн*є*с*є*ня *ω*гн*є*м зо*с*таючы*х*, люд*є*й н*є* за*с*тава*л*, ал*є* пу*с*т*ками позабиваныє; л*є*д*во гд*є* в которо*м* дому яко*го* ч*є*ловика знал*є*зшы вид*є*лъ и урядовн*є* зъ м*є*нованою шляхтою *ω*глядалъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 765 зв. – 767 зв., акт 75. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 575. Анотація VI.

Березня 8 і 11. – Екстракт з книг Головного люблінського трибуналу "з уписан*є*м апъпробати баниции *ωд* урожоного *є*го м*л*. пана Василя Маса*л*ского, побо*р*цы во*є*во*д*ства Волынъского" на євреїв рабинської та караїмської громад Волинського воєводства за несплату ухваленого 1647 р. подимного податку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 304 – 307, акт 20 (запис від 8 березня); ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 1354 – 1357 зв., акт 22 (запис від 11 березня). Мови староукраїнська і польська.

Березня 8. – Універсал короля Яна-Казимира від 1 березня 1651 р. до шляхти Волинського воєводства з нагадуванням, "абы готови были за ви*цями* тр*є*тими на посъполито*є* руш*є*нъ*є* противъко" козаків, які спільно з татарським військом виступили проти Речі Посполитої.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 307 – 309 зв., акт 21. Мови староукраїнська і польська.

Березня 9. – Приповідний лист короля Яна-Казимира від 30 грудня 1650 р. про надання Семену Забузькому [якого перед воєнною кампанією 1649 р. король, на противагу Богдану Хмельницькому, призначив гетьманом Війська Запорозького], права на формування корогви добровольців для війська Речі Посполитої.
Корогва не мала права на жовнірське жалування і на участь у військових конфедераціях, їй суворо заборонялося утискувати підданих з королівських і шляхетських маєтків, з яких вона мала збирати тільки визначені законом продовольство і фураж. Розпуск корогви повинен був відбутися на першу вимогу короля.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 310 – 311, акт 22. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 541 – 542.

Березня 10. – Приповідний лист короля Яна-Казимира від 30 грудня 1650 р. Янові Ясноборському на формування корогви добровольців для безоплатної служби під командою коронного великого гетьмана.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 314 – 315, акт 24. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 575. Анотація II.

Березня 13. – Протестація від імені Миколая Малинського, колишнього товариша корогви ротмістра Реміяна Єльця, перед Луцьким ґродським урядом про затримку Єльцем виплати грошей за чотири чверті року служби у його корогві, в тому числі й під час походу до м. Зборів, хоча сам Єлець вже одержав зі скарбу необхідну суму.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 802 зв. – 803, акт 101. Мова староукраїнська.

Березня 13. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Марка Кропиви на дідича м. Олександрія Яна Замойського і державця Миколая Богдашевського щодо їхньої відмови сплатити 1,5 тис. польських

Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 679 зв. – 682, акт 268. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 575. Анотація VII.

золотих за розграбування упродовж 1648 – 1649 рр. олександрійськими міщанами його фільварку і гумна у містечку Кустин.
Повідомляється, що "мєнованыє мєшчанє и пєрєдмєсчанє алєксанъдрийскиє вєспол з инъными сусєди своими, взявъши на сєбє форму и имя козаковъ, и козацъким мєстєчъком, яко за рєкою Горинъю сєдячи, быти сє мєнуючи, такъ пєрєд тым в року [1648] штодєннє на сєло Кусътинъ поблизкоє собє наєзджаючи, яко тєжъ и в року [1649], южъ по уступєню за Днипръ Войска Запорозкого, в засмакованой рєбєллии нє устаючи, и з чужоє праци жити хотячи, з форварьку и гумна выжєй мєнованого" захопили збіжжя і худобу скаржника і мали намір його вбити.

Березня 13. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою міщан м. Мосор, підданих Андрія Фірлея, на Прокопа-Міхала Венцковського і його дружину Барбару Венцковську щодо захоплення у міщан в серпні 1649 р. скошеного жита.

Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 682 – 684 зв., акт 269. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 576. Анотація VIII.

Березня 13. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою луцького війта Андрія Загоровського на міщан м. Торчин, підданих Луцько-Брестського біскупства, щодо захоплення у нього 24 грудня 1648 р. поблизу с. Боратин 418 овець і 38 кіз.

Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 765 – 768, акт 302. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 576. Анотація IX.

Березня 13. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Марцина Яневського на дідича маєтків сіл Кидри і Цепцевичі кн. Владислава-Домініка Заславського та на державця – Щасного-Збожного Лайщевського, щодо їх відмови компенсувати скаржникові збитки й покарати селян зі згаданих маєтків за розграбування 1648 р. майна, спалення дворів і корчми, "и лєдво повода самого з малъжонкою и дєтъками (кгды всюда их шукали) нє забили".

Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 802 – 806 зв., акт 316. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 576. Анотація X.

Березня 14. – Протестація Бальтазара Поломського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 4 березня 1651 р. піхотною корогвою ротмістра Яна Оринського з полку Яна Ясноборського у с. Романів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 810 зв. – 813, акт 113. Мова староукраїнська.

Березня 15. – Реєстр шкод, заподіяних піхотною корогвою ротмістра Яна Оринського з полку Яна Ясноборського в маєткові Андрія Фірлея с. Романів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 338 – 342 зв., акт 34. Мови староукраїнська і польська.

Березня 15. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Олександра Радзимінського та його дружини Ядвіги на кн. Олександра Санґушка щодо неповернення 1400 польських золотих, наданих йому на зберігання "в року прошъломъ [1648] мца авъкгусъта двадцат второго дня под часъ нєбєзпєчєнства рєбєлълии козацкоє".

Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 988 – 989 зв., акт 357. Мова староукраїнська.

Березня 15. – Декрет Луцького земського суду про подання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Олександра Струтинського і його дружини Олександри на кн. Іоанна Друцького Любецького і його дружину Настазію з приводу неповернення грошей, сукна та речей.
Повідомлено, що через наступ 1648 р. козаків і татарської орди князь з дружиною втекли до білоруського с. Відинич, де й перебували цілий рік.

Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 1053 – 1061 зв., акт 381. Мова староукраїнська.

Березня 16. – Маніфестація від імені Яна-Олександра Хребтовича про нез'явлення до Луцького земського суду Владислава Немирича, позваного у справі про замордування товаришами його корогви Владислава Хребтовича – батька малолітньої Єфрузини Хребтовичової.	Ф. 26, оп. 1, спр. 48, арк. 1555 зв. – 1557, акт 190. Мова староукраїнська.
Березня 17. – Протестація від імені Самуеля Лещинського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 9 березня 1651 р. надвірною волоською корогвою Владислава Немирича у містечку Торговиця та належних до нього селах.	Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 830 – 834 зв., акт 128. Мова староукраїнська.
Березня 17. – Протестація перед Луцьким ґродським урядом від імені Станіслава Корчминського, посесора сіл Красне, Ставрів і Кальнятичі, та від імені громад підданих цих сіл про вбивства, насильства і грабунки, заподіяні 1651 р. надвірною волоською корогвою Владислава Немирича.	Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 838 – 842, акт 133. Мова староукраїнська.
Березня 17. – Тестамент Станіслава Підгородинського від 25 лютого 1651 р., складений у с. Твердині, зокрема, про його поховання "в костелі Залужецькому отців августинців його милістю паном Ґабріелем Підгородинським".	Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 370 і зв., акт 46. Мови староукраїнська і польська.
Березня 22. – Протестація перед Луцьким ґродським урядом від імені Діонізія Балабана про насильства і грабунки, заподіяні з 10 лютого по 8 березня 1651 р. кварцяною корогвою королівського ротмістра Яна Линевського у дідичному маєткові Балабана с. Хорохорин.	Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 875 зв. – 877, акт 155. Мова староукраїнська.
Березня 23. – Оповідання від імені Яна Вилежинського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 2 – 3 березня 1651 р. надвірною волоською корогвою Владислава Немирича у його маєткові с. Перемиль.	Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 887 зв. – 888, акт 164. Мова староукраїнська.
Березня 23. – Протестація ксьондзів і каноніків Луцької біскупської кафедри перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 18 березня 1651 р. королівським ротмістром Костантим Чернівським і його драгунами у кафедральному маєткові у м. Луцьк, а також у кам'яниці луцького міщанина костельної юридики Войцеха Лензи.	Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 891 – 893, акт 168. Мова староукраїнська.
Березня 27. – Протестація від імені Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 7 березня 1651 р. корогвою ротмістра Романа Загоровського у с. Довгошиї.	Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 908 зв. – 911, акт 177. Мова староукраїнська.
Березня 27. – Протестація від імені Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про самовільний збір 13 листопада 1650 р. корогвою брацлавського воєводи [Станіслава] Лянцкоронського незаконної стації в селах Оличка, Корпилівка, Грем'яче та Кобле його Олицької волості.	Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 911 – 913 зв., акт 178. Мова староукраїнська.
Березня 28. – Протестація від імені Владислава-Домініка Заславського та архімандрита Дерманського монастиря Іоанна Дубовича перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 4 – 11 січня 1651 р. корогвою Дмитра Корибута Вишневецького у монастирському посесійному маєткові селах Дермань, Кунин, Коршів та половині сіл Мізочик Малий і Білашів.	Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 917 – 929, акт 183. Мова староукраїнська.
Березня 29. – Протестація Вацлава Козинського, від себе та від імені свого шваґра Войцеха Янишевського, перед Луцьким ґродським урядом про побиття, поранення і пограбування їх 21 березня 1651 р. на вулиці в м. Луцьк жовнірами корогви Костантого Чернівського.	Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 933 – 936 зв., акт 186. Мова староукраїнська.

Березня 29. – Протестація від імені Яна Ярмолинського перед Луцьким ґродським урядом про несплату поборцею Волинського воєводства Филипом Бокієм належної платні його корогві, внаслідок чого жовніри розійшлися, не повернувши одержаних від нього завдатків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 936 зв. – 938, акт 187. Мови староукраїнська і латинська.

Березня 31. – Протестація від імені спадкоємців Яна Раковського і громади с. Божів перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, заподіяні 7 березня 1651 р. в селі корогвою повітового ротмістра Волинського воєводства Киліяна Вільгорського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 952 – 953, акт 195. Мова староукраїнська.

Березня 31. – Протестація Юрія Гораїна перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 18 березня 1651 р. у с. Яровиця поблизу м. Луцьк надвірною волоською корогвою Владислава Немирича, коли "хлопомъ тамошънымъ єго м*л*. протєсътуючого вєликиє и нєзъносьныє кривъды, битьємъ и мо*р*д*є*р*ствомъ ихъ траплєчы, ... почынили".

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 963 – 964 зв., акт 202. Мова староукраїнська.

Березня 31. – Протестація Юрія Гораїна перед Луцьким ґродським урядом про образи і насильства, заподіяні 21 березня 1651 р. у с. Яровиця Змієвським, поручником надвірної волоської корогви Владислава Немирича, який "єго м*л*. протєсътуючого потъкалъ: "чы ра*д* єсы го*ст*юмъ?, бо єслисъ нє ра*д*, я самъ ра*д* соби буду" – и кгды єго пыталъ: "нє*х* пє*р*вє*й* вєдаю, кто быти хочєтъ в дому моимъ госъподарємъ?" – повєдилъ жє: "я Змиєвъски*й*! кланя*й* ми сє, єсли хочєшъ быти цєлымъ, бо я маю росъказанє *ѡд* єго милосъты пана старосъты, жє нє толъко у хлопа твоєго, алє и у тєбє самого, што маєшъ въ коморє, буду брати", а потім "*ѡд*єзъджаючы з дому єго м*л*. протє*ст*уючого, хлопа по*д*даного єго м*л*. протє*ст*уючого на имя Павла Тєрєсчыка с тоєю жъ дружыною своєю на дорозє по*т*кавъшы, ѡбухами положывъшы на зємли, такъ збити казалъ, жє потомъ в*ѡд*вє нєдєли умєр*л*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 964 зв. – 966 зв., акт 203. Мова староукраїнська.

Квітня 1. – Протестація Вавринця Борковського перед Луцьким ґродським урядом про пограбування його міщанами м. Острог Новий 26 вересня 1648 р., "кгды протєстанъсъ по*д* часъ наступуючого нєбєзъпєчєнъства для тръво*г* *ѡд* нєприятєля Крыжа Святого татарина и рєбє*л*лизанътовъ козаковъ ку Полсчи у*єжджал* и дорогу на Новоє мєсто Ѡстрогъ прыпадаючую мє*л*".
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 3 – 4, акт 3. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 580. Анотація І.

Квітня 4. – Маніфестація луцького каноніка і плебана, ксьондза Мацея Поплавського перед Луцьким ґродським урядом про загибель документів Луцької католицької консисторії, "которыє акъта конъсисто*р*скиє року прошлого [1648] по*д* ча*с* рєбє*л*лии козацъкоє и побунътованого хлопства въ катєдрє Луцъко*й* *ѡд* ты*х* жє козако*в* зънєсєныє, пошарпаныє и вънивєчъ ѡбє*р*нєныє сутъ", серед яких загинули і документи про пожертви 450 польських золотих на костел у м. Торчин.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 10 зв. – 11, акт 10. Мова староукраїнська.

Квітня 4. – Протестація від імені подружжя Казимира і Марети Нарушевичів перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 3 і 29 березня 1651 р. козацькою надвірною корогвою Адама Киселя у їхніх дідичних маєтках селах Сенів і Тудорів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 13 – 16 зв., акт 12. Мова староукраїнська.

Квітня 4. – Судова присяга дідичних підданих Діонізія Балабана з с. Хорохорин перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні у лютому 1651 р. корогвою ротмістра Яна Линевського в цьому селі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 16 зв. – 18, акт 13. Мова староукраїнська.

Реляція возного Міхала Чаєвича про подання ротмістрові Яну Линевському позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо розслідування дій корогви Линевського в с. Хорохорин.

Квітня 6. – Протестація від імені Самуеля Лещинського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 17 – 20 березня 1651 р. волонтерськими корогвами Стефана Яндж[у]ли і Радлінського у його Колківській і Чорторийській волостях.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 20 – 21 зв., акт 16. Мова староукраїнська.

Квітня 6. – Протестація від імені Самуеля Лещинського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 1 – 3 березня 1651 р. волонтерською корогвою новонобілітованого ротмістра Яська Ясноборського в його маєткові – м. Торговиця і належних до нього селах.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 23 – 24, акт 18. Мова староукраїнська.

Квітня 6. – Протестація від імені Самуеля Лещинського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 22 березня 1651 р. надвірною корогвою Владислава Немирича у його с. Ситниця Колківської волості.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 24 – 25, акт 19. Мова староукраїнська.

Квітня 7. – Маніфестація генерального луцького офіціала, ксьондза Миколая-Олександра Рамулта перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1648 р. архіву Луцької біскупської кафедри.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 29 і зв., акт 24. Мова староукраїнська.

Квітня 12. – Реляція возного Федора Григоровича перед Луцьким ґродським урядом про вручення Даніелю Чаплинському, ротмістру надвірної корогви Олександра Конецпольського, позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо розслідування насильств і грабунків, заподіяних його корогвою 27 липня 1649 р. у маєткові Павла Гулевича [Воютинського] с. Бородчичі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 33 – 34, акт 28. Мова староукраїнська.

Квітня 18. – Тестамент Берната Косцинського від 15 квітня 1651 р., складений у м. Клевань, зокрема, про поховання його у Клеванському костелі.
До Луцького ґродського уряду тестамент подано за дорученням дружини покійного Анни з Покривницьких.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 492 – 494, акт 33. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 19. – Маніфестація від імені подружжя Станіслава і Барбари Високинських з дітьми перед Луцьким ґродським урядом про загибель їхніх майнових документів "по*д* часъ рєбє*л*лии козацкоє и сваєволи хлопъскоє ..., кгды з Волыня зъдоровє своє и субъстанъции ча*сть* гдє та*кж*є тыє права и ди*с*позициє, записы, квиты, цырокграфы зоставали в року [1648 і 9] зъ Корє*ч*чызны до По*л*ски уносили".

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 61 і зв., акт 46. Мова староукраїнська.

Квітня 20. – Протестація від імені Андрія Чаплича [Шпановського] перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 10 – 11 квітня 1651 р. корогвою Костантого Чернівського у його маєткові с. Зденіж.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 67 – 70, акт 50. Мова староукраїнська.

Квітня 21. – Протестація подружжя Катерини і Юрія Гораїнів та підданих Гораїнів з половини с. Бабин перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 1 квітня 1651 р. в цій частині села надвірною корогвою Владислава Немирича.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 77 – 82 зв., акт 56. Мова староукраїнська.

Квітня 21. – Протестація від імені Андрія Чаплича Шпановського перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні його підданим в м. Береськ жовнірами корогви обозного Великого князівства Литовського Томаша Сапеги.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 155 зв. – 156, акт 105. Мова староукраїнська.

Квітня 27. – Юрамент перед Луцьким ґродським урядом поборці Волинського воєводства Филипа Бокія про передання ним до скарбу 30 тис. польських золотих подимного податку, зібраних ним з воєводства згідно з конституцією двотижневого сейму від 5 грудня 1650 р., і лише монетою, передбаченою королівським універсалом.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 95 зв. – 96 зв., акт 67. Мова староукраїнська.

Квітня 29 – травня 1. – Універсал короля Яна-Казимира від 20 квітня 1651 р. з оголошенням третіх і останніх віці та з розпорядженням зібрати 9 травня у м. Луцьк воєводський сеймик і прибути 5 червня на збір посполитого рушення до м. Костянтинів Старий.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 535 – 537, акт 59 (запис від 29 квітня); ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 631 зв. – 632 зв., акт 459 (запис від 1 травня). Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 576 – 579.

Квітня 29. – Протестація від імені державці с. Гольче Андрія Жолкевського та громади підданих перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 23 квітня 1651 р. у цьому селі охотницькою корогвою ротмістра Симона Забузького.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 105 зв. – 110, акт 75. Мова староукраїнська.

Травня 5. – Універсал короля Яна-Казимира від 24 квітня 1651 р. до любачівського і ратненського старост про надання становиськ і продовольства, а також виплату по 12 польських золотих з кожної волоки родинам тих шляхтичів Київського воєводства, які добровільно служили у війську Речі Посполитої (це воєводство було звільнено від посполитого рушення).

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 544 – 545, акт 4. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 578 – 580.

Травня 9. – Тестамент Анни Журковської від 2 червня 1650 р., складений у с. Пирятин, яка, зокрема, заповідала, аби тіло її "в монастирі Милецькому при церкві Різдва Богородиці поховане було ченцями того монастиря релігії Грецької, в православ'ю будучими, згідно з порядком Церкви Східної".
До Луцького ґродського уряду тестамент подано від імені луцького і острозького єпископа, милецького архімандрита Йосифа Чаплича [Шпановського].

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 561 – 563, акт 14. Мови староукраїнська і польська.

Травня 9. – Універсал краківського каштеляна, коронного великого гетьмана Миколая Потоцького від 8 травня 1651 р. з обозу під Сокалем до шляхти Волинського воєводства про одержані від шпигунів, язиків і кореспондентів відомості щодо розпочатого Богданом Хмельницьким наступу козацького і татарського військ та із закликом приєднуватися до королівської армії.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 568 зв. – 569 зв., акт 17. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 580 – 581.

Травня 9. – Ухвала сеймику Волинського воєводства від 9 травня 1651 р. у м. Луцьк, скликаного згідно з королівським універсалом від 20 квітня 1651 р., про обрання полковником воєводського посполитого рушення кременецького старости кн. Міхала-[Юрія] Чорторийського та про збір рушення 24 травня поблизу м. Радомисль.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Вацлав Гулевич [Воютинський].

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 570 – 571 зв., акт 18. Мови староукраїнська і польська.

Травня 11. – Тестамент Гелени Черниківни Янової-Явгелової Марцишевської від 10 травня 1651 р., складений у м. Луцьк, зокрема, про поховання її в "маєтності домовій або там, де буде можливість і час, при церкві святій християнським обрядом священиками православними послушенства Східного", та про розподіл її спадщини, зокрема виплату Луцькому православному братству 500 польських золотих.
До Луцького ґродського уряду тестамент подала сама Гелена Марцишевська.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 595 зв. – 596 зв., акт 30. Мови староукраїнська і польська.

Травня 9. – Протестація від імені Ґабрієля Тиші Биковського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 11 березня 1651 р. у його с. Горбулів татарською корогвою ротмістра Стефана Немирича, "з розных людєй и наций зобраною", а також боярами і міщанами м. Черняхів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 125 зв. – 127, акт 12. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 587. Анотація І.

Травня 9. – Протестація Вівді Захарчихи з с. Омеляник, підданої Галшки Станішевської, перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 5 травня 1651 р. корогвою Адама Киселя у цьому селі, і вбивство, зокрема, її сина Корнія челядником поручника цієї корогви.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 127 – 128, акт 13. Мова староукраїнська.

Травня 9. – Протестація управителя Кременецької уніатської діоцезії Флавіяна Дубницького перед Луцьким ґродським урядом про захоплення жидичинським і овруцьким архімандритом Олександром Мокосієм-Дениском у жовтні 1648 р. уніатських церков м. Кременець, навернення їх у православ'я і заподіяння Дениском різних утисків уніатам.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 131 – 133, акт 17. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 581 – 584.

Травня 9. – Маніфестація від імені Катерини Шмоневської перед Володимирським ґродським урядом про втрату її майнових документів в с. Теребетич, коли "в року прошлом [1648] рєбєлля нєсчасная козацкая, з ѡрдами татарскими злучившисє, в тутошниє крає Волынскиє наступила была".

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 168 і зв., акт 117. Мова староукраїнська.

Травня 11. – Тестамент Яна Марцишевського Явгеля від 10 травня 1651 р., складений у м. Луцьк в час, коли він "разом з їх милостями панами обивателями воєводства нашого Волинського на посполите теперішнє рушення з дому свого виїжджав", зокрема, про поховання його у разі загибелі "в костелі Межиріцькому поблизу Острога".
До Луцького ґродського уряду тестамент подав сам Ян Марцишевський Явгель.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 597 зв. – 599 зв., акт 31. Мови староукраїнська і польська.

Травня 12. – Тестамент Стефана Стрибиля від 2 березня 1651 р., складений у м. Корець, зокрема, про його бажання, аби тіло його "там, де була б воля їх милостей панів приятелів і дітей моїх, порядком християнським поховано було; для того костелу заповідаю 3 тис. золотих польських".
До Луцького ґродського уряду тестамент подано від імені Яна Ярмолинського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 600 – 605, акт 32. Мови староукраїнська і польська.

Травня 12. – Тестамент Луції з Кашовських Олександрової Кобецької від 16 березня 1651 р., складений у с. Ківерці, зокрема, про поховання її в костелі, визначеному екзекуторами її останньої волі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 605 – 613 зв., акт 33. Мови староукраїнська і польська.

Травня 12. – Тестамент Агнешки з Ясликовських Андрієвої Ястрембської від 30 січня 1651 р., складений у м. Корець, зокрема, про поховання її "їх милостями францисканами корецькими у своєму Корецькому костелі згідно з обрядом нашим католицьким" та про розподіл решток її спадщини, "бо покійний пан чоловік мій, будучи на експедиції посполитого рушення під Зборовом з королем його милістю паном нашим милостивим, половину майна убогого нашого з собою забрав, де й загинув разом з майном, яке з собою взяв".
До Луцького ґродського уряду тестамент подав гвардіан Корецького францисканського монастиря Томаш Хойнацький.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 614 зв. – 616, акт 35. Мови староукраїнська і польська.

Травня 12. – Маніфестація від імені Яна Білецького і вдови кременецького підстарости Олександра Білецького – Гельжбети, посесорів королівського маєтку с. Немиринці Кременецького повіту, перед Луцьким ґродським урядом про неможливість сплатити кварту внаслідок розорення їхнього маєтку козаками.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 141, акт 28. Мова староукраїнська.

Травня 12. – Маніфестація гвардіана Корецького францисканського монастиря ксьондза Томаша Хойнацького перед Луцьким ґродським урядом про те, що "в тыє завєрухи козацъкоє инъкурсии з ордою нєпрыятеля Крыжа Святого в панъства єго кор. мл. згинул" оригінал документа про пожертви, зроблені монастиреві кн. Самуелем-Каролем Корецьким, Якубом Ґарбовським і Яном Петровським.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 145 і зв., акт 32. Мова староукраїнська.

Травня 17. – Протестація від імені вдови і сина державці с. Лідава Яцька Ленцького перед Луцьким ґродським урядом про напад на нього 25 квітня 1651 р. у с. Мізоч жовнірів з полку [Яна] Ясноборського та про смерть Ленцького 13 травня від заподіяних ран.
Реляція возного Миколая Опанасовича про огляд тіла покійного і прокламацію його вбивць.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 169 зв. – 170 зв., акт 48. Мова староукраїнська.

Травня 18. – Протестація корецького єврея Іцка Шмойловича перед судом Дубнівського магістрату про напад у с. Ужинець кравця з м. Корець Новий Андрія Хувицького та його спільників на євреїв-біженців, розграбування майна і захоплення коней, внаслідок чого 46 євреїв мусило залишитися у селі.

Ф. 33, оп. 1, спр. 1, арк. 1 зв. – 2 зв., акт 2. Мова польська.

Травня 20. – Маніфестація від імені Анни Радовицької перед Володимирським ґродським урядом про втрату її майнових документів вночі проти 13 лютого 1651 р. під час пожежі в с. Овадне.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 178 зв. – 180, акт 129. Мова староукраїнська.

Травня 22. – Маніфестація від імені Олександри Тимінської перед Володимирським ґродським урядом про втрату її родових майнових документів, коли "в року [1648] под Пилявъцами на ωбоз польский нєприятєлъ козацъкий з ωрдою татарскою злучоный нападшы, возы порабовалъ".

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 183 зв. – 184 зв., акт 131. Мова староукраїнська.

Травня 22 – червня 6. – Універсал володимирського старости Данієля Стемпковського від 22 травня 1651 р. до міщан м. Володимир з вимогою про убезпечення міста від сваволі "злих людей" і "людей без певної служби" та про надання допомоги замковому гарнізону.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 717–718, акт 512. Мова староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 586 – 587.

Травня 23. – Протестація від імені Криштофа Чаплича Шпановського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 13 травня 1651 р. у с. Понебель татарами і козаками надвірної корогви [Яна] Замойського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 176 – 177, акт 55. Мова староукраїнська.

Травня 23. – Протестація від імені Криштофа Чаплича Шпановського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 9 травня 1651 р. у с. Понебель повітовою корогвою ротмістра Київського воєводства [Яна] Бруяки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 177 – 178 зв., акт 56. Мова староукраїнська.

Травня 23. – Свідчення возного Миколая Бохновського перед Володимирським ґродським урядом про огляд 23 лютого 1651 р. ксьондза Павла Ґроновського, побитого угринівськими міщанами, підданими державці м. Угринів Белзького воєводства Яна Олтаревського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 188 і зв., акт 133. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 587. Анотація II.

Травня 24. – Тестамент Криштофа Чаплича Шпановського від 23 травня 1651 р., складений у м. Луцьк, яким він, зокрема, "зарівно з їх милостями панами обивателями воєводства Волинського на теперішнє посполите рушення з дому мого виїжджаючи", заповідав у разі загибелі поховати його у костелі м. Клевань.
До Луцького ґродського уряду тестамент подав сам Чаплич Шпановський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 654 – 657 зв., акт 55. Мови староукраїнська і польська.

Травня 26. – Універсал полковника посполитого рушення Волинського воєводства, кременецького старости кн. Міхала-Юрія Чорторийського від 25 травня 1651 р. до шляхти Волинського воєводства про прискорення збору посполитого рушення воєводства в його обозі поблизу с. Радомишль.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 668 – 669 зв., акт 61. Мови староукраїнська і польська.

Травня 27. – Лист коронного великого гетьмана, краківського каштеляна Миколая Потоцького від 23 травня 1651 р. з обозу під Сокалем до Костантого Сошинського, полковника надвірного війська кн. Самуеля-Кароля Корецького, з наказом не йти на місце збору посполитого рушення Волинського воєводства, а залишатися для оборони м. Корець.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 671 – 672, акт 64. Мови староукраїнська і польська.

Травня 27. – Протестація Андрія Гораїна, від себе та від імені своєї дружини і пасинків, перед Луцьким ґродським урядом про насильства і ґрабунки, заподіяні 15 жовтня 1650 р. та 16 і 23 лютого 1651 р. надвірною корогвою Владислава Немирича та корогвою його ротмістра Яна Островського у с. Яблунівка та м. Іскорость Овруцького повіту Київського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 182 зв. – 185 зв., акт 61. Мова староукраїнська.

Травня 27. – Універсал полковника посполитого рушення Волинського воєводства кн. Міхала-Юрія Чорторийського від 21 травня 1651 р. з обозу поблизу с. Радомишль до волинської шляхти з оголошенням посполитого рушення і закликом збиратися до його обозу.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 708 зв. – 709 зв., акт 506. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 587. Анотація III.

Червня 6. – Маніфестація володимирського войського Яна Гулевича і володимирського ґродського судді, луцького городничого Петра Жиковича Князького перед Володимирським ґродським урядом з розпорядженням: "ижъ ихъ милость, по*д* ча*с* посъполитого рушєнъя тєпєрєшънє*го* проти*в*ко рєбєллизанътомъ – козакомъ з ѡръдами тата*рскими* злучоны*х* ѡ*д*правуючо*го* сє, кгды уже тота нобилита*с* воєво*д*ства Волынъского а повєту Володим*є*рского з домовъ своихъ до ѡбозу до боку єго ко*р*. *мл*., пана нашого милостиво*го*, по*д* Сока*л* выєхали и уже єксъпєдициѡнє бєлълика зостають, праву посполитому и повинъности свое*й* ... чинячи доситъ, до мєста и кгроду тутошнєго Володим*є*рского на рєзи*де*нцию зєха*в*шисє ... уря*д* мєски*й* и цєхи вси мєста тутошънєго Володим*є*рского ѡ то*м* ѡбвєстили, и абы поря*д*ныє были, и готовость вшєлякую маючи до даня вшєлякоє помочи за*м*кови, кгды того потрєба укаже*т* и росказанє пановъ рєзид*е*нтовъ наступитъ, были прєсто, гу*л*тає*в* жа*д*ны*х* бєзъ слу*ж*бы будучихъ в мєстє нє т*є*рпили, и ѡвшємъ ѡны*х* хватали и урядови ѡ*д*давали для учынєня з ни*х* єкзєкуции, в правє ѡписаноє; которую юри*с*дицию свою фу*н*довапую и бєзпєчєнъсто публичноє, такъ в мєстє тутошнє*м* Володим*є*рскомъ, яко и мє*стц*а*х* до нє*го* прилє*г*лы*х*, возному урядовому шляхєтъному Миколаєви Бо*х*новъскому ѡбволати и публиковати ро*с*казали".

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 196 зв. – 197, акт 141. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 593. Анотація I.

Червня 7. – Протестація від імені ротмістра Криштофа Третяка і всієї корогви Овруцького повіту, створеної для втихомирення і покарання повсталих селян, перед Володимирським ґродським урядом про збройний напад селян і козаків Кам'янецької волості (була у держанні Віленського капітулу) 2 травня 1651 р. поблизу с. Городок на двох шляхтичів корогви, поранення й пограбування їх, та про відмову підстарости, війта та іншої адміністрації Кам'янецької волості війта покарати винних.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 197 – 199, акт 142. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 587 – 590.

Червня 7. – Протестація від імені ротмістра Криштофа Третяка і всієї корогви Овруцького повіту, створеної для втихомирення й покарання повсталих селян, перед Володимирським ґродським урядом про збрій-

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 199 – 200 зв., акт 143. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 591 – 593.

ний напад 23 травня 1651 р. на неї міщан м. Колки при переправі через р. Стир та про відмову колківського старости, економа і війта покарати винних.

Червня 13. – Протестація від імені Галшки Станішевської перед Володимирським ґродським урядом про збитки, заподіяні жовнірами полку кн. Владислава-Домініка Заславського в її маєтку с. Омеляник.
Протестацію внесено до володимирських ґродських книг, "понєважж акъта кгродскиє Луцкиє суть завартыє для наступуючих трывогъ, и уряду буркграбъского нє машъ".

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 202 зв. – 204, акт 147. Мова староукраїнська.

Червня 14. – Маніфестація від імені Самуеля й Марини Калусовських перед Володимирським ґродським урядом про втрату рухомого майна, в т. ч. документів, під час пожежі в маєтку Козиків с. Мокрець Володимирського повіту, "кгды в року тепєрєшнєм [1651] мца июня сємого дня уходячи пєрєд нєприятєлєм коронным козаками рєбєлизантами, з ωрдами татарскими злучоными, здоровє уносячи рувъно з другими их мл. паны ωбывателями воєводства Києвъского, пришло им стати тутъ … для выдхнєня конюмъ, собє самому и чєляди своєй".

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 204 зв. – 205 зв., акт 149. Мова староукраїнська.

Червня 20. – Протестація від імені Яна Ґраєвського перед Володимирським ґродським урядом про витягання неналежних стацій жовнірами ротмістра Стефана Яндзули у його маєтках с. Зимне й Горичів, підтверджена судовою присягою підданих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 206 зв. – 208, акт 151. Мова староукраїнська.

Червня 30. – Протестація перед Володимирським ґродським урядом євреїв Ізраїля Марковича, сина володимирського орендаря, та Ілляша, шафаря несвіцького орендаря [Габріеля Стемпковського], які прямували з сіл Тирятин і Городло до м. Володимир для купівлі харчів, про побиття їх, захоплення золотого персня, коней і 80 золотих ксьондзом [Луцького домініканського монастиря Раймундом Лайком].
Ізраїль Маркович з матір'ю у с. Тирятин, а Ілляш в с. Городло перебували "в забєгу там на тот часъ пєрєд трывогами ωд козаковъ и татаровъ будучоє".

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 218 – 219 зв., акт 163. Мова староукраїнська.

Липня 14. – Приповідний лист короля Яна-Казимира від 26 червня 1651 р. Янові Бруяці на формування корогви "на пультораста коней ωхотника".

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 727–728, акт 519. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 595. Анотація I.

Липня 15. – Протестація урядника с. Новосілки Северина Чорного перед Володимирським ґродським урядом проти "Иванка Сололоя, хлопа простоє кондиции, которого … повєдил быти возницєю яснєвєлъможъного и прєвєлєбнєго єго мл. ксєндза бискупа луцъкого и бєрєстєйского, … ω то, иж … року тєпєрєшнєго [1651] мца июля дєсятого дня под час посполитого рушєня тєпєрєшнєго противъко нєприятєлєви Крыжа Святого козакомъ и татаромъ, кгды вышєй помєнєный панъ Сєвєрин Чорный скаръжачийся, яко урядникъ … помєнєного Иванъка Сололоя, принципала, вєрхом на коню ворономъ сєдячого, жидовъ, которыє з утєчъки назад поворочали, которыє были для нєбєзпєчєнъстъ нєприятєлских уєхали, шарпаючого и галасуючого, в том жє сєлє Новосюлках надєхавъши", спробував втихомирити, то Сололой "костуром в руках своих маючим рану, ωдну в руг головы з правоє стороны, другую и трєтюю посєрєд головы, крывавыє, шкодливыє, долъгиє, глубокиє и шєрокиє, позадававши, уєзджати почал" і втік від погоні.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 222 зв. – 224, акт 169. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 593. Анотація II.

Липня 15. – Протестація Андрія Сенюти перед Володимирським ґродським урядом проти підданих Петра Загоровського з с. Кремеш про те, що "кгды протєстансъ в року тєпєрєшнєм [1651] в дєнъ Квитьноє нєдєли, тоєстъ дня второго мца априля, єхалъ з Бєрєсътєчъка ку Локачо*м*, ... та*м* жє помєнєныє хлопы кримє*с*кие, по*д*даныє єго *мл*. пана по*д*су*д*ковы, ... которы*х* было по*д*во*д* до пятъна*д*цати, потъкалисє з про[тє]ста*н*то*м* на дорозє, гдє протєста*н*та ... жє и*м* толъко з дороги нє уступи*л*, рєбєлълиєю хлопъскою, по*д* тотъ ча*с* уже гору бєручую, на знєвагу ѡсобы шляхє*цк*оє поду*ш*чоными будучи, и хмєлє*м* головы ѡбложоныє маючы, впєрє*д* воланє*м* и крико*м* своимъ знєважили, мовячи: «ляшє, утєка*й* з дороги» – и кгды и*м* з дороги нє уступи*л*, та*м* жє ѡни до киє*в* до нє*го* сє по*р*вали ... били яко хотили киями, дєсъпєкътовали и знєважали, шаблєю єго*ж* вла*с*ною, которую єму з рукъ выд*є*рли, в руку правую ѡного ѡкаличили, ... и тоєго збитого, зранєно*го* и ѡкаличоно*го*, правє уже за ум*є*рлого на дорози покинувъши, *ѡд*єхали ... тыє*ж* помєнєныє ѡбвинєныє в способъ лупу шаблю, стр*єл*бу, и *и*нши*х* рєчи*й* нємало, ... и готовы*х* пинязє*й* з мишко*м* с кишєни золоты*х* три*с*та, взяли".

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 225 – 226, акт 171. Мова староукраїнська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 593. Анотація III.

Липня 17. – Маніфестація від імені подружжя Марціяна і Гельжбети Ґдешинських перед Луцьким ґродським урядом про неможливість сплатити до скарбу 160 польських золотих кварти з с. Карчинці Барського староства та 45 польських золотих з сіл Івонинці і Межичаплі ("Мєдзѡчапли") Летичівського повіту, оскільки ці села захопили козаки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 194 зв. – 195 зв., акт 4. Мова староукраїнська.

Липня 17. – Протестація перед Володимирським ґродським урядом володимирського орендаря єврея Марка Ізраїлевича проти ксьондза Луцького домініканського монастиря Раймунда Лайка, який покалічив його сина Ізраїля Марковича та Ілляша, шафаря орендаря с. Несвіч, належного [Габріелю Стемпковському], захопив у них коней, перстень і 80 золотих. Зокрема, повідомляється про відібрання Марком Ізраїлевичем з допомогою німців з корогви познанського воєводи [Криштофа Опалинського] коней у ксьондза, а також взяття його воза з солодом і хмелем за заподіяні збитки.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 227 – 228 зв., акт 173. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Маніфестація від імені Петра Хоревського перед Луцьким ґродським урядом про відсутність у м. Луцьк депутованої сеймиком особи, якій можна було б сплатити доставлений за маєток с. Ромейки надзвичайний подвійний подимний податок, ухвалений волинською шляхтою 14 липня 1651 р. у таборі поблизу м. Берестечко.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 195 зв. – 196, акт 5. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Маніфестація від імені Яна Зайця перед Луцьким ґродським урядом про відсутність у м. Луцьк депутованої сеймиком особи, якій можна було б сплатити доставлений за маєтність його вірителя – села Півче і Деревянче, надзвичайний подвійний подимний податок, ухвалений волинською шляхтою 14 липня 1651 р. у таборі поблизу м. Берестечко.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 197 і зв., акт 7. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Маніфестація від імені Адама Вільги перед Луцьким ґродським урядом про відсутність у м. Луцьк депутованої сеймиком особи, якій можна було б сплатити доставлений за дідичну маєтність Сенюти, а в держанні Вільги – с. Камінь Човганський, надзвичайний подвійний подимний податок, ухвалений волинською шляхтою 14 липня 1651 р. у таборі поблизу м. Берестечко.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 197 зв. – 198, акт 8. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Маніфестація від імені Адріяна Вещицького перед Луцьким ґродським урядом про відсутність у м. Луцьк депутованої сеймиком особи, якій можна було б сплатити доставлений за дими, які лишилися у маєткові Вещицького с. Вольбарів після сплюндрування його 1651 р. козаками і татарами, надзвичайний подвійний подимний податок, ухвалений волинською шляхтою 14 липня 1651 р. у таборі поблизу м. Берестечко.
Юрамент двох підданих Вещицького з с. Вольбарів про неможливість сплатити податок згідно з квитом поборці Филипа Бокія, "*иж* в мєнова*ном* сєлє Во*л*баровє по ωтрыманы*м* квитє *ωд* єго м*л*. пана Бокия, побо*р*ци прошълого волынъского, пре*з* спалєнє козаковъ с татарами нє зо*с*тало бо*л*шєй, то*л*ко липянокъ шєсть, въ которы*х* на*с* дво*х* и вдовъ чотыры мєшкаємо, а ωстатокъ сєла нєпрыятє*л* спали*л* и фунъдитусъ знєслъ, по*д*даны*х* *ωд*ны*х* выстина*л*, а други*х* в нєволю побра*л*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 198 – 199, акт 9. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Маніфестація від імені Андрія Новицького перед Луцьким ґродським урядом про відсутність у м. Луцьк депутованої сеймиком особи, якій можна було б сплатити доставлений за маєтність, що була у держанні його Новицького – села Топори Великі і Закривич, надзвичайний подвійний подимний податок, ухвалений волинською шляхтою 14 липня 1651 р. у таборі поблизу м. Берестечко.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 199 і зв., акт 10. Мова староукраїнська.

Липня 19. – Маніфестація володимирського ґродського судді, луцького городничого Петра Жиковича Князького перед Володимирським ґродським урядом про припинення ним охорони м. Володимир, "услышавъши ω *с*часливы*м* прокгрє*с*сє, жє за ла*с*кою Божою и сча*с*тє*м* єго ко*р*. м*л*., тоє во*й*ны з нєприятєлємъ коро*н*ны*м*, и роспусчєнъя по*с*политого рушєня *ωд* боку єго ко*р*. м*л*. до домовъ свои*х*".

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 229 і зв., акт 175. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 593. Анотація IV.

Липня 19. – Реєстр особового складу роти познанського воєводи, ковельського старости Криштофа Опалинського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 732 і зв., акт 523. Мови староукраїнська і польська.

Липня 21. – Реєстр особового складу повітової корогви ротмістра Волинського воєводства, луцького ґродського писаря, королівського секретаря Станіслава-Казимира Беневського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 679 – 682 зв., акт 2. Мови староукраїнська і польська.

Липня 21. – Ухвала екстраординарного сеймику Волинського воєводства від 14 липня 1651 р., скликаного воєводським посполитим рушенням у генеральному обозі коронного війська поблизу м. Берестечко, зокрема, про:
◈ розпуск після перемоги над козаками воєводського посполитого рушення;
◈ вирядження замість розпущеного посполитого рушення в похід на козацьку Україну двох найманих корогв у 200 коней з ротмістрами [Августином]-Домініком Єлом Малинським і Ярославом Потієм, надавши ротмістам трактаменту по 2 тис. золотих, а жолду по 60 золотих на коня;
◈ сплату кожним учасником посполитого рушення для утримання цих найманців надзвичайного подвійного подимного податку за квитами Филипа Бокія, поборці подвійного подимного податку, встановленого 12 січня 1651 р.;
◈ обрання Яна Борейка поборцею надзвичайного податку, що збирався з тих, хто не заплатив його у таборі. Поборця мав провадити цей збір у м. Луцьк строком до 1 серпня;

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 682 зв. – 685, акт 3. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 595. Анотація II.

◈ використання залишку грошей для сплати винагороди особам, визначеним в ухвалі попереднього сеймику;
◈ зобов'язання Яна Борейка скласти фінансовий звіт наступному сеймикові, який мав відбутися у м. Кременець;
◈ зобов'язання ротмістрів повітових корогв скласти реєстри особового складу і передати ці реєстри полковникові посполитого рушення Волинського воєводства, кременецькому старості кн. Міхалу-Юрію Чорторийському, який повинен був передати їх до запису в актові книги Луцького ґродського суду.
До Луцького ґродського суду ухвалу подав маршалок сеймику Станіслав-Казимир Беневський.

Липня 21. – Реєстр особового складу повітової корогви ротмістра Волинського воєводства, мінського каштеляна кн. Миколая Святополка Четвертенського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 686 і зв., акт 6. Мови староукраїнська і польська.

Липня 21. – Реєстр особового складу повітової корогви ротмістра Волинського воєводства, венденського каштеляна Генрика Кашовського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 687 – 688, акт 7. Мови староукраїнська і польська.

Липня 21. – Реєстр особового складу повітової корогви ротмістра Волинського воєводства кн. Яна-Кароля Чорторийського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 688 – 689 зв., акт 8. Мови староукраїнська і польська.

Липня 21. – Реєстр особового складу повітової корогви полковника Волинського воєводства, кременецького старости кн. Міхала-Юрія Чорторийського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 699 – 702, акт 16. Мови староукраїнська і польська.

Липня 21. – Оповідання Ґабріеля Ґротовського, дозорці маєтностей кн. Адама-Олександра Санґушка, перед Луцьким ґродським урядом про напад на нього 19 липня 1651 р. поблизу с. Семидуби, який вчинила "компания кгвардии, нє вєдати чыєє, гултайско бавячаясє … зъ криком и галасом, зъ стрєлбы огънистоє з банъдолєтовъ и пистолєтовъ".
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 200 – 203 зв., акт 12. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 595. Анотація III.

Липня 24. – Квит ротмістра Волинського воєводства Ярослава Потія від 14 липня 1651 р. з табору поблизу м. Берестечко про одержання від Андрія Внучка Передільського і Костантого Сенюти, "поборцомъ на тотъ час хоругвє повєтовоє воєводства Волынъского", 2112 польських золотих і 19 польських грошів, зібраних на утримання його корогви під час її походу на козацьку Україну після Берестецької битви.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 704 і зв., акт 18. Мови староукраїнська і польська.

Липня 27. – Протестація від імені Марцина Більського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення селянами с. Рогачів 11 липня 1651 р. його худоби, яку він переховував у м. Олика і яку його пастухи повертали після відступу з-під Олики козаків.
Всього захоплено 5 волів, 1 яловицю, 10 овець і 4 корови з телятами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 216 зв. – 217, акт 20. Мова староукраїнська.

Липня 29. – Маніфестація від імені Войцеха Козловського перед Луцьким ґродським урядом про спустошення у 1648 – 1649 рр. козаками і татарами, а 1651 р. королівським військом його заставного маєтку с. Верхів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 223 і зв., акт 27. Мова староукраїнська.

Липня 31. – Протестація київського стольника Яна-Олександра Хребтовича перед Луцьким ґродським урядом проти міщан м. Тайкури, які замість допомоги його підданим з с. Богурин, що діяли на переправі через р. Горинь проти козаків після їхньої поразки поблизу м. Берестечко, упродовж 14 – 16 липня 1651 р. "до сєла Богурына прыєздзаючи, мєсто

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 225 – 226, акт 29. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 594 – 595.

громєня козаковъ и браня *од* них*х* конє*й*, быдє*л* розны*х*, у по*д*даны*х* єго м*л*. тамошъны*х* богурынъски*х* кони и*х* власныє, волы и инъшыє бы*д*ла..., кгва*л*товънє и бєзправънє побрали, пограбили, и ... на пожытокъ сво*й* *о*бє*р*нули".

Липня 31. – Протестація Яна-Олександра Хребтовича перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 10 – 16 травня 1651 р. волоською корогвою овруцького старости [Владислава Немирича] у його маєткові с. Богурин під час участі його самого у посполитому рушенні.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 228 і зв., акт 31. Мова староукраїнська.

Липня 31. – Протестація Яна-Олександра Хребтовича перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні у першій половині 1651 р. корогвою Яна Бруяки у його маєтках на Погоринні – с. Богурин, с. Жолудськ та ін., а також у маєткові його дружини селах Жуки, Сіянці та Морозівка.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 229 зв. – 230 зв., акт 33. Мова староукраїнська.

Серпня 1. – Маніфестація від імені кн. Стефана Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про спустошення, заподіяні козаками і татарами у травні – червні 1651 р. у його дідичному маєткові м. Володимирець з належними до нього селами Воронки, Новаки, Грані, Березна Воля, Голузії, у його заставних селах Омельне і Бужани, та про загибель при цьому його юридичних і майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 233 – 234, акт 1. Мова староукраїнська.

Серпня 1. – Маніфестація Яна Ґноїнського перед Луцьким ґродським урядом про загибель його рухомого майна і майнових документів під час пожежі 27 травня 1651 р. у м. Кисилин, в якому переховувалася родина Ґноїнського під час його участі у посполитому рушенні.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 236 зв. – 237, акт 4. Мова староукраїнська.

Серпня 3. – Протестація від імені луцького біскупа Андрія Ґембицького та капітулу перед Луцьким ґродським урядом проти Федора Липки, Василя Шильня, Костантого Болтутовича Слизня, Максима і Семена Сокольників, Дениса Кашубського і його дружини Гапки, "такъжє вси*м* *о*бывателє*м* мєста Лу*ц*ка рєлии кгрє*ц*коє, рєбєлии и своволи коза*ц*коє помагаючы*м*, ... и*ж* выжє*й* помєнєниє ра*й*цы, бу*р*мистровє, лавници и и*н*ныє *о*сєлыє и люзниє мєсчанє луцъкиє спєцификованыє, а нєкоторыє спєваки, завъзя*в*ши нєпрыятє*л*ски*й* афєктъ а правє врожоную бунътовничую нєнави*ст* и нєху*т* противко вєрє свєто*й* католи*ц*ко*й* ры*м*ско*й*, взбужєниє и повабл́єниє рєбєлиєю коза*ц*кою, братъи своєє, в року [1648] поча*в*ши а прими*с* диєбусъ сє*м*тє*м*би*с* а*ж* до Божо*го* Нарожє*ня* розны*х* днє*й*, такъ купою грома*д*нє, яко тє*ж* и поєдинъкомъ ко*ж*ды*й* з нихъ, козаковъ, на костє*л* катєдра*л*ны*й* лу*ц*ки*й* наводыли, и*з* ными вєспо*л* вєликиє шкоды, кгвальты, мо*р*ды, боє, розля*н*є кръвє нєви*н*ноє людий католи*ц*ких почынили, ... в ко*с*тєлє самы*м* вє внутръ якобы и*н*спєлюнъка лятронумъ гу*л*та*й*скихъ по*с*тупъковъ, гранъя ка*р*тъ, пи*т*я, выкрыкива*н*я и спєванъя ка*р*чємъного козако*м* допомагали; *о*лтари Богу и свєты*м* Єго *о*даныє и ко*н*сєсєрованыє, напрод: вєлики*й* Тро*й*цє Свєтоє, други*й* Цибориу*м*, трєти*й* свєто*го* Мацєя и па*н*ны Марии – в вєлю мє*с*т*ц*а*х* порубали; *о*собы рытиє и малованыє у крыжовано*го* Хри*с*туса на дєспєкътъ нєви*н*ноє и *о*ку*т*ноє муки Єго тыра*н*ско сєкъли, ламали; та*к*жє и и*н*ныє *о*бразы свєты*х* посєкъли и попсовали внивєчъ; ... библиотєку костє*л*ную, в которо*й* было кни*г* розны*х* *а*второ*в* по*д* пя*т*сотъ, *о*дни зошлы*й* єго м*л*. *о*цъ владика лу*ц*ки*й* привє*р*нулъ, а *д*ругиє чє*р*нъци лу*ц*киє, а *д*ругиє посполство, мєжы сєбє порозбєрали; яко*ж* *о*дє*н* з обвинєныхъ Ко*н*станъты*й* Слизєнъ Бо*л*тутови*ч* лицємъ вє*р*нулъ ка*р*тъ

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 247 зв. – 251 зв., акт 13. Мова староукраїнська. О п у б л.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 605. Анотація I.

петнадцеть паркгаминовых з ґрадалу друкованого, за который треба бы тепер дати пульторы тисечы золотых, которые то урядови нинешъному през капълановъ презенътованые карты лицем верненые и юбдукованые возным зостали; юстаток книг подартым зоставыли в костеле".

Серпня 7. – Запис атестації полковника Волинського воєводства кн. Михала-Юрія Чорторийського від 15 червня 1651 р. з табору поблизу м. Берестечко про службу Павла Гулевича Воютинського у посполитому рушенні воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 718 і зв., акт 4. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 7. – Маніфестація від імені кн. Федора Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про спустошення, заподіяні козаками в травні – липні 1651 р. у його маєтках – дідичних селах Сіянці і Садки, та заставних – Боротин Великий і Малий і Княгинин, і про загибель при цьому його юридичних і майнових документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 265 зв. – 266 зв., акт 23. Мова староукраїнська.

Серпня 9. – Маніфестація подружжя Яна і Настазії Боговичів перед Луцьким ґродським урядом про загибель його майнових і юридичних документів при нападі козаків 6 липня 1648 р. на м. Корець.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 271 зв. – 272 зв., акт 26. Мова староукраїнська.

Серпня 9. – Судова присяга підданого Богдана Братковського перед Луцьким ґродським урядом про наявність димів у панському маєткові під час збору подвійного подимного податку, ухваленого 14 липня 1651 р. волинською шляхтою у таборі поблизу м. Берестечко.
У належній Богданові Братковському частині с. Свищів під час попереднього збору подимного податку димів не було, а на час складання присяги оселився один підданий.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 276 зв. – 277, акт 29. Мова староукраїнська.

Серпня 11. – Маніфестація луцького міщанина, єврея Мошка Абрамовича перед Луцьким ґродським урядом про загибель 10 возів рухомого майна, належного йому та його синові Лейбу, а також майнових документів під час пожежі 5 червня 1651 р. у господі в м. Городло Белзького воєводства. Тут він зупинився на ночівлю під час втечі з Луцька до Польщі у зв'язку з наступом козаків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 282 зв. – 286 зв., акт 33. Мова староукраїнська.

Серпня 12. – Протестація від імені Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про свою незгоду з ухвалою сеймику в таборі поблизу м. Берестечко від 14 липня 1651 р. щодо збору подвійного подимного податку для оплати добровольців і звільнення решти шляхти воєводства від посполитого рушення: "которое лявдумъ иж противко праву посполитому стануло".

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 289 зв. – 290, акт 36. Мова староукраїнська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 605. Анотація II.

Серпня 12. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про огляд ґрунтів орендованого маєтку подружжя Павла і Дороти Зюлковських с. Правотин і засвідчення великого неврожаю озимини.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 290 і зв., акт 37. Мова староукраїнська.

Серпня 12. – Маніфестація від імені адміністратора Кременецької діоцезії Флавіяна Дубницького перед Луцьким ґродським урядом про загибель людей католицької віри, а також костельного майна і документів при взятті у вересні 1648 р. козаками м. Кременець: "где тыхъ часовъ людей велю в вере святой католицкой знайдуючыхсе тыранско позабиявши, межы которыми и велебного ютца Теюдора Туранского-Турского през лет петдесят и ввесъ час жытя веку своего и на юстатным муки его пляцу в Унией Светой будучого, и статочного в летех седивых и барзо подешлыхъ, в шпиталю седячого, антецессора манифестанта его мл. ютца Дубницкого,

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 293 – 295, акт 40. Мова староукраїнська.

при которым розные справы такъ церквий менованых, яко и шпиталные з розными особами были, помененая выузданая сваволя ребелизанти (о которых ребелизантах именах волная номинация за възятемъ ведомости манифестантови зоставуєтсе) первей се насмеваючы из жытя его в Єдности Светой, уругаючы, за бороду торгаючы, биючы, мордуючы барзо юж хорого, шаблею тыранско стяли, тело на пожарте бестиом выкинули". А документи протопопії повстанці: "одни до себе побрали, з других справ ладунки собе поробили, а остаток спалили. Некоторые, з земъного схования поодкопивавшы, посекли, попсовали, и вси внивеч обернули, и в болото вдоптали, и под тот же час вси тые мунимента ... згинулы. На остаток, часу недавного церковъ з Мертвых Встаня Панского [Воскресіння Господня] и шпитале ... фундитус огнем, з образами, звонами и зо всимъ, также дворы манифестантис тамечные, на Сычовце и в месте будучые, зо всим спрятом и розными депозитами спалили и вничеч обернули".

Серпня 14. – Протестація добринського скарбника, королівського ротмістра Стефана Ґембарта перед Володимирським ґродським урядом про закриття міщанами м. Ґлогов Сандомирського воєводства воріт міста та обстріл з мурів жовнірів його корогви, посланої з-під м. Берестечко для боротьби проти повсталих селян Краківського воєводства.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 251 – 253 зв., акт 200. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 596 – 599.

Серпня 16. – Тестамент мозирської маршалкової Кристини з Харлежа Янової Бабинської від 1651 р., складений у м. Люблін, зокрема, про поховання її "в костелі католицькому Скорецькому у вітчизні моїй у [с.] Скорчі поряд з предками моїми".

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 754 – 755 зв., акт 25. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 16. – Реєстр особового складу повітової корогви ротмістра Волинського воєводства Яна Шимковича Шклинського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 756 – 757 зв., акт 26. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 16. – Реєстр сплати шляхтою повітової корогви ротмістра Волинського воєводства Яна Шимковича Шклинського надзвичайного подвійного подимного податку, ухваленого сеймиком Волинського воєводства 14 липня 1651 р. у таборі поблизу м. Берестечко для фінансування найманців, які звільняли воєводське посполите рушення від обов'язку особистого походу в козацьку Україну.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 757 зв. – 759 зв., акт 27. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 16. – Реєстр особового складу повітової корогви ротмістра Волинського воєводства Вацлава Гулевича [Воютинського].

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 762 – 763 зв., акт 30. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 17. – Реєстр сплати шляхтою повітової корогви ротмістра Волинського воєводства кн. Миколая Святополка Четвертенського надзвичайного податку, ухваленого сеймиком Волинського воєводства 14 липня 1651 р. у таборі поблизу м. Берестечко для фінансування найманців, які звільняли воєводське посполите рушення від обов'язку особистого походу в козацьку Україну.
Квит ротмістра Волинського воєводства [Августина]-Домініка Єла Малинського від 14 липня 1651 р. з табору поблизу м. Берестечко про одержання ним від Святополка Четвертенського 2014 польських золотих.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 779 – 780, акт 43. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 17. – Протестація від імені Василя Масальського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення селянами с. Чорниж під проводом синів і зятя чорнизького священика у червні 1651 р., коли він перебував у посполитому рушенні, його майна у заставленій йому половині цього села.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 320 зв. – 323, акт 52. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 605. Анотація III.

Серпня 17. – Протестація Адама-Конона Лазовського перед Луцьким ґродським урядом про побиття його 5 серпня 1651 р. на ринку в м. Острог Андрієм Косинським та іншими жовнірами суплементової корогви плоцького воєводича Красинського.
Реляція возного Яна Кунашевського про огляд потерпілого і засвідчення заподіяних йому побоїв.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 330 – 334 зв., акт 56. Мова староукраїнська.

Серпня 18. – Універсал короля Яна-Казимира від 20 лютого 1650 р. про надання міщанину і райці м. Луцьк Федору Липці звання королівського слуги та всіх належних цьому званню привілеїв.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 793 зв. – 794 зв., акт 54. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 599 – 601.

Серпня 18. – Маніфестація Миколая Кміти Суткевича перед Луцьким ґродським урядом про втрату під час взяття козаками 4 липня 1651 р. м. Степань сімейного майна і спалення майнових документів, схованих його матір'ю у троїцького священика.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 336 – 339, акт 58. Мова староукраїнська.

Серпня 20. – Протестація від імені князів Ієремії-Міхала, Дмитра-Юрія та Костантого-Криштофа Корибутів Вишневецьких перед Кременецьким ґродським урядом проти сеймикової постанови волинської шляхти від 14 липня 1651 р. у таборі поблизу м. Берестечко щодо розпуску воєводського посполитого рушення і сплати надзвичайного податку для оплати двох найманих корогов.

Ф. 21, оп. 1, спр. 148, арк. 214 – 215 зв. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 605. Анотація IV.

Серпня 21. – Маніфестація від імені Юрія Немирича перед Житомирським ґродським урядом про спустошення під час війни заставлених йому Владиславом Немиричем маєтків: м. Лугини, сіл Теснівка, Глухів, Лугинки, Терехів і Дивлин, з яких відійшло 270 родин підданих; враховуючи новопоселених, 190 дворів залишилося порожніми.
Іменний реєстр підданих, а також євреїв.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 72 – 73 зв. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. VI. – Т. 1. – С. 576 – 579; Ч. VII. – Т. 1. – С. 466 – 470.

Серпня 22. – Протестація від імені подружжя Марини і Прендоти Пчолок Вільчопольських перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, заподіяні у 1648 – 1649 рр. селянами частини с. Більче, належної спадкоємцям Юрія Сасиновського, у належній подружжю частині цього села та спалення їхнього двору.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 362 зв. – 364, акт 75. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 605. Анотація V.

Серпня 22. – Протестація від імені Самуеля Лещинського та його опікунів перед Луцьким ґродським урядом про розграбування "трибом козацкимъ" 22 червня 1651 р., під час посполитого рушення, покозаченими селянами с. Стидень Великий і с. Стидень Малий Степанської волості, підданими Стефана Лесневського, належного Лещинському с. Заріччя Велике Чорторийської волості, про небажання Лесневського їх покарати та про припоручення їх його урядникові під заклад у 2 тис. кіп литовських грошів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 365 – 367, акт 77. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 601 – 603.

Серпня 23. – Маніфестація Януша Бохенського, десятника корогви ротмістра Руцького, перед Житомирським ґродським урядом про втечу хоружого з усією корогвою з-під м. Чуднів та захоплення при втечі воєнних риштунків, продуктів і здобичі.
При цьому Бохенський представив покинутий прапор корогви (з червоної китайки з білим хрестом), передавши його до секвестру Житомирського замку.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 75. Мова польська.

Серпня 23. – Запис квиту Станіслава Мровинського від 3 серпня про припинення судової справи проти луцького райці Федора Липки за розграбування його майна 1648 р. під час захоплення козаками м. Луцьк.
Справу припинено після порозуміння сторін.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 806 зв. – 809 зв., акт 60. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 605. Анотація VII.

Серпня 23. – Реляція возного Миколая Опанасовича перед Луцьким ґродським урядом про введення луцького міщанина Федора Липки у право власності будинком в м. Луцьк поблизу Покровської церкви.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 370 зв. – 371 зв., акт 81. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 605. Анотація VI.

Серпня 23. – Протестація від імені Ґабріеля Стемпковського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення 19 червня 1651 р. шляхтою полку посполитого рушення Сандомирського воєводства худоби і свиней, схованих від коронного війська у замку його м. Несвіч.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 371 зв. – 373 зв., акт 82. Мова староукраїнська.

Серпня 23. – Протестація від імені Ґабріеля Стемпковського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування 17 червня 1651 р. його маєтку – сіл Лаврів та Рикани, жовнірами надвірної піхотної корогви коронного маршалка Юрія Любомирського під командою ротмістра Браницького.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 373 зв. – 376, акт 83. Мова староукраїнська.

Серпня 23. – Протестація від імені Ґабріеля Стемпковського перед Луцьким ґродським урядом про розграбування 20 червня 1651 р. його маєтку – с. Рикани з фільварком Лучиці жовнірами надвірного полку підканцлера Великого князівства Литовського Казимира-Лева Сапеги під командою полковника Паца.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 376 – 378, акт 84. Мова староукраїнська.

Серпня 23. – Маніфестація від імені спадкоємців Станіслава Соколовського перед Луцьким ґродським урядом про спустошення і грабежі, заподіяні 1648, 1649 і 1651 рр. козаками, татарами та коронним військом у маєткові покійного Соколовського – селах Шепель і Войсич.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 378 – 379, акт 85. Мова староукраїнська.

Серпня 25. – Протестація від імені Миколая Вилежинського та громад сіл Брани і Бранська Волька перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 6 червня 1651 р. у цих селах корогвою ротмістра Стефана Немирича.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 379 – 380, акт 86. Мова староукраїнська.

Серпня 25. – Протестація від імені подружжя Олександра і Терези Жабокрицьких перед Луцьким ґродським урядом про розграбування селянами с. Малів під проводом малівського урядника Василя (Вацлава) Формуза їхнього с. Пашова, "упатривъшы ча*с* способны*й*, кгды вси и*х* м*л*. панове ѡбыватєлє и єго м*л*. панъ Жабокрицки*й* на оборону ѡ*т*чизн*ы* до ѡбозу на посполитоє рушєнє, а сама єє м*л*. пани Жабокрицкая до маєтьности дє*р*жавы своєє по*д* Люблинъ выяхали року тєпєрєшнєго [1651] мца июля зо̃дня второго на дєнъ трєти*й* внучи".

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 383 зв. – 386 зв., акт 89. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 605. Анотація VIII.

Серпня 26. – Тестамент Олександри з Загоровських Миколаєвої Ласинської від 18 серпня 1651 р., складений у с. Березолуки, зокрема, про поховання її в костелі Луцького домініканського монастиря "в склепі, де й святої пам'яті чоловік мій Миколай Ласинський лежить".

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 814 – 818 зв., акт 64. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 29. – Маніфестація та юрамент дідичного підданого Яна Замойського з с. Тютковичі, що було у держанні рівненського ксьондза-плебана [Шимона Бриського], перед Луцьким ґродським урядом про спалення 19 червня 1651 р. козаками понад 10 димів, в тому числі і його власного, в якому зберігалися податкові документи.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 406 – 407 зв., акт 104. Мова староукраїнська.

Вересня 2. – Протестація Остафіяна Пясецького перед Луцьким ґродським урядом про захоплення 27 травня 1651 р. селянами сіл Перемилівка і Мошків його майна у с. Лукарівка і с. Іванківці під час його поїздки на прощу до м. Дубно.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 415 – 417 зв., акт 1. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 622. Анотація I.

Вересня 4. – Протестація від імені Олександра на Галичанах Чаплича [Шпановського] перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 1651 р. корогвою овруцького старости Владислава Немирича у його селах Галичани, Зборошів та інших.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 422 і зв., акт 6. Мова староукраїнська.

Вересня 4. – Протестація від імені Анни-Алоїзії Ходкевич перед Луцьким ґродським урядом про неможливість сплатити діючому волинському поборці Янові Борейку Кнерутському за квитами попереднього поборці Филипа Бокія [Печихвостського] подвійний подимний податок, ухвалений сеймиком Волинського воєводства у таборі поблизу м. Берестечко 14 липня 1651 р., оскільки після сплати попереднього подимного її маєтки було спустошено козаками. Внаслідок цього в Острозькому ключі залишилося 152 дими, а у Звягельському – 51 дим.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 422 зв. – 423 зв., акт 7. Мова староукраїнська.

Вересня 5. – Протестація від імені Яна Вилежинського перед Луцьким ґродським урядом про підпали, насильства і грабунки, заподіяні 12 – 17 червня 1651 р. полком посполитого рушення Сандомирського воєводства у його с. Смолява.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 426 зв. – 429 зв., акт 11. Мова староукраїнська.

Вересня 5. – Протестація від імені Яна Вилежинського перед Луцьким ґродським урядом про спустошення млина в його с. Перемиль (збитки оцінено в 3 тис. польських золотих) загоном посполитого рушення більського земського писаря (його прізвище в акті не вказано) 19 червня та 15 липня 1651 р., під час його переходів через село.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 429 зв. – 430 зв., акт 12. Мова староукраїнська.

Вересня 5. – Протестація від імені Яна Вилежинського перед Луцьким ґродським урядом про заподіяння йому у червні – липні 1651 р. військовою челяддю коронного підскарбія, великопольського генерала Богуслава Лещинського збитків на 1,5 тис. польських золотих шляхом викошення на обшарах його с. Перемиль 200 кіп ячменю і 600 кіп вівса та захоплення у його перемильських підданих 30 голів худоби.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 430 зв. – 431 зв., акт 13. Мова староукраїнська.

Вересня 5. – Протестація від імені Яна Вилежинського перед Луцьким ґродським урядом про спаші, вчинені полком посполитого рушення Волинського воєводства в червні 1651 р. під час тижневої стоянки у його с. Перемиль.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 431 зв. – 432 зв., акт 14. Мова староукраїнська.

Вересня 6. – Протестація від імені Яна Вилежинського перед Луцьким ґродським урядом про знищення збіжжя на ґрунтах його маєтків – сіл Смолява, Перемиль і Гумнище в Луцькому повіті, полком краківського воєводи і полковника краківського воєводського посполитого рушення кн. Владислава-Домініка Заславського під час переходу з Краківського воєводства під м. Берестечко.
Реєстр заподіяних збитків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 288 зв. – 292 зв., акт 226. Мова староукраїнська.

Вересня 9. – Універсал короля Яна-Казимира від 31 серпня 1651 р. про взяття, на клопотання київського митрополита [Сильвестра Косова], під свою королівську протекцію православного духівництва та його майна, маєтків, монастирів і церков.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 858 – 859, акт 11. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 603 – 604.

Вересня 9. – Маніфестація від імені Вацлава Загоровського перед Луцьким ґродським урядом про спустошення його держави – частини с. Лаврів: "року тє*п*ер*є*ш*н*єго [1651] такъ людє з во*й*ска коро*н*ного на чаты ходячиє, яко т*є*ж и нєприят*є*л Крыжа Свят*ого* татаровє добра … внивєчь спу*с*тошыли, по*д*даны*м* бы*д*ла и вш*є*лякиє дробязки забрали, так жє в ты*х* добрахъ ничого а ничого быдъла и ш*є*р*с*тины нє зостало.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 439 зв. – 440, акт 21. Мова староукраїнська.

На ѡстатокъ людей нєкоторых татаровє постинали, а нєкоторых до ѡрды побрали. За которым спустошєнъємъ тоє маєтъности єго мл. панъ Вацлавъ Загоровъский пожытъку мєти нє можєтъ и ѡрати чымъ поля на тєпєрєшънюю парєнину нє маєт".

Вересня 9. – Протестація Марини, вдови Юрія Сасиновського, перед Луцьким ґродським урядом про спалення двору і грабунки, заподіяні їй та її підданим з належної їй частини с. Більче 1649 р., "прудко по єксъпєдициєй Зборовъской", та в серпні 1650 р. підданими Марини з Сасиновських, дружини Прендоти Пчолки Вільчопольського, з її частини с. Більче.
Реєстр заподіяних збитків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 444 зв. – 446, акт 25. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 605. Анотація V.

Вересня 11. – Запис про елекцію сеймиком Чернігівського воєводства, що відбувся 11 вересня 1651 р. у м. Житомир, депутатів до Люблінського і Пйотриковського трибуналів – чернігівського підсудка Якуба Война Оранського та чернігівського мечника Стефана Іваницького.
До Житомирського ґродського уряду запис подав маршалок сеймику Петро Харевський.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 76 зв. – 77. Мова польська.

Вересня 11. – Запис про елекцію сеймиком Київського воєводства, що відбувся 11 вересня 1651 р. у м. Житомир, депутатів до Люблінського і Пйотриковського трибуналів – житомирського старости, королівського ротмістра Криштофа Тишкевича і Стефана Немирича.
До Житомирського ґродського уряду подано маршалком сеймику Олександром Цеклінським.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 77 зв. – 78. Мова польська.

Вересня 11. – Протестація Себастяна Красовського перед Житомирським ґродським урядом проти ротмістра Олександра Цетнера та його корогви (прізвища подано) щодо наїзду на маєток протестанта с. Вероківщина і пограбування підданих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 77 і зв. Мова польська.

Вересня 13. – Протестація Олександра Стрільбицького, жовніра корогви [Реґіяна] Єльця, перед Житомирським ґродським урядом проти Даніеля Дашкевича щодо нападу на нього 7 серпня в с. Соснівка (поблизу м. П'ятка), коли коронне військо переслідувало козаків після битви поблизу м. Берестечко, побиття його, пограбування й ув'язнення.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 81 – 82. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 612 – 615.

Вересня 13. – Протестація Яцька Ясликовського перед Житомирським ґродським урядом проти Самуеля Калусовського щодо звільнення ним священика Тихона Лажка, який повернувся з України і був заарештований Ясликовським за спалення 1649 р. спільно з козаками кількох дворів і збіжжя в його с. Колодяжне.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 84 і зв. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 610 – 612.

Вересня 13. – Скарга Мацея Улятовського перед Володимирським ґродським урядом про те, що селяни з сіл Липляни та Студинь (дідич – кн. Владислав-Домінік Заславський, державці – Юрій Чаплич [Шпановський] і Стефан Лесневський), "нє конътєнтуючисє пєршою козацкою рєбєлиєю и вътоpгнєнємъ в крає тутошныє рєбєлизанътов, по которой, засмаковавши собє лупы добръ шляхєцких, … выконываючи над ѡнымиж заєдлую сво[ю] злостъ хлопъскую, року тєпєрєшного [1651] дня двадцат трєтого июня, … привєрнувшисє до пєршоє своєє своєволи и бунътовъ, козакомъ допомагаючи а злуповъ добр шляхєцких прагнучи, козацким трибом" напали на с. Тельчі Чорторийської волості (було в держанні Улятовського), розорили його, захопили майно скаржника та його селян, а в результаті застосованих ними тортур кілька його підданих померло.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 308 – 311, акт 224. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 606 – 610.

Вересня 14. – Інтерциза Єремії-Міхала Корибута Вишневецького від 1 листопада 1647 р. про передання в оренду Олександру Замойському і його дружині свого дідичного маєтку м. Лубни з належними до нього фільварками і сіножатями.
Маєток передано в оренду на 3 роки за 21 тис. польських золотих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 86 – 87 зв. Мова польська.

Вересня 14. – Маніфестація Яна й Зузанни Хлопицьких перед Житомирським ґродським урядом про знищення козаками 1649 р. їхніх майнових документів у м. Білий Камінь.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 87 зв. Мова польська.

Вересня 14. – Маніфестація від імені Олександра Замойського перед Житомирським ґродським урядом про знищення козаками 1651 р. його родинних майнових документів, залишених разом з іншими речами на зберігання у замку м. Коростишів під час втечі маніфестанта перед козацьким наступом до коронного війська.
В їх числі – заставний запис кн. Єремії-Міхала Корибута Вишневецького на м. Лукомль з належними до нього селами за позику в Замойського 5 тис. польських золотих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 88 і зв. Мова польська.

Вересня 15. – Протестація Стефана Ростка перед Луцьким ґродським урядом про те, що селяни з с. Милостів "року тєпєрєшнєго [1651], под час тєпєрєшных тривогъ ..., кгды рєбєллизанъци своволя выузданая хлопская козаци тутъ ку Волынєви втилюны з юрдою сє скопившы для знєсєня Кролєвъства Полского и Рєчы Посполитоє пулками надходили, за мил чотиры вышєдъшы, пулки нєприятєлскиє розными гостынъцами што прудъшєй, яко вєдомыє будучы, прєзъ Горынъ пєрєправуючы наводили, и умыслнє до сєла Милостова килка тисєчєй з собою для снаднєйшого и бєзъпєчънєйшого зрабованя, абы нєкоторыє сусєди тых жє подданых в той их завзятой сваволє гамовали, прывє[л]и", і разом з ними розграбували все майно Ростка у цьому селі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 452 – 454 зв., акт 30. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 616 – 619.

Вересня 19. – Тестамент Олександри з Вороницьких Миколаєвої Колосович від 7 липня 1651 р., складений у Луцькому братському монастирі, зокрема, про поховання її "в костелі Луцькому в їх милостей отців домініканов", та про розподіл її спадщини, зокрема, про надання 50 польських золотих ігуменові Луцького братського монастиря.
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Олександри Колосович подав її чоловік Миколай Колосович.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 872 – 873 зв., акт 20. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 19. – Маніфестація подружжя Матіяша і Овдотії Грушвицьких перед Луцьким ґродським урядом про втрату їхнього сімейного майна і майнових документів, "кгды Найвызшый за провидєнъциєю своєю Бозкою и выроком своим свєтымъ напустившы на Корону Полскую заєдлых рєбєллизанътовъ козаковъ, а пры них вєликост злучоноє юрды, року прошълого [1648] инъ сєнътєбрє, которыє югнємъ и мєчємъ нєкоторыє краи зносєчы и в далшыє запустивъшыс, манифєстанъта под Кобрынємъ а сєлом Саморовичами, который пєрєдъ тымиж нєприятєли здоровьє своє уносил, нападъшы, вси а вси рєчы и супєлєктилия манифєстанътис пожаковавъшы ... побрали, пошарпали и внивєчъ юбєрнули".

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 463 – 464, акт 35. Мова староукраїнська.

Вересня 20. – Запис про звільнення (релаксацію) королем Яном-Казимиром від 3 січня 1651 р. Абрама Стрибиля від двох баніцій, присуджених Головним люблінським трибуналом у справі за скаргою вільських орендарів, євреїв Юзефа Якубовича, Нахима і Мошка Абрамовича – спадкоємців убитих козаками кантора Мошка Сапсаєвича і школьника Абрама Сапсаєвича, щодо пограбування та ув'язнення їх Стрибилем.
Баніції скасовано після примирення Стрибиля з потерпілими євреями.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 90 – 91 зв. Мова польська.

Вересня 20. – Тестамент Олександра Рупновського від 12 червня 1648 р., складений тоді, коли він "поніс груди свої разом з усією братією за цілість Вітчизни проти того неприятеля коронного, де може його Пан Бог будь-яким способом взяти з цього світу".
До Житомирського ґродського уряду тестамент подала Зузанна з Мерзвина Рупновська, знайшовши його серед документів покійного чоловіка.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 92 – 94. Мова польська.

Вересня 20. – Протестація від імені Богуслава Гораїна перед Житомирським ґродським урядом проти Самуеля Лазаровича Виговського та ін. Виговських, а також Івашковських, які вчинили 15 вересня 1651 р. наїзд на його маєток с. Карабачин, пограбували підданих і вбили його слугу Яна Тура.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 94 – 95. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. IV. – Т. 1. – С. 104 – 106.

Вересня 20. – Протестація Олександра на Галичанах Чаплича перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 19 травня 1651 р. у його с. Галичани волоською корогвою овруцького старости Владислава Немирича та міщанами з м. Вигнанка.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 471 і зв., акт 41. Мова староукраїнська.

Вересня 23. – Протестація від імені Катерини Потоцької та її синів Яна, Кароля і Костантого Потоцьких перед Житомирським ґродським урядом проти овруцького старости Владислава Немирича; ротмістра і жовнірів його кінної і пішої корогов; ротмістра і жовнірів корогви ксьондза, єзуїта Олександра-Ігнатія Єльця та волохів, які приєдналися до цієї корогви після розгрому їхньої; полковника Шимона Павші та ротмістра і жовнірів його полку з війська Великого князівства Литовського; овруцьких бояр, базарських козаків та інших невідомих протестантам осіб, які 16 червня 1651 р. вчинили наїзд на маєток протестантів м. Народичі, грабували, катували і вбивали (близько 50 чол.) міщан, а під кінець спалили замок і міські фільварки.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 95 – 96. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 622. Анотація II.

Вересня 23. – Протестація від імені Катерини Потоцької та її синів Яна, Кароля й Костантого Потоцьких перед Житомирським ґродським урядом проти Базилія Бачинського, колишнього жовніра волоської корогви, а після її розгрому – жовніра корогви Яна Островського й учасника погрому м. Народичі, який після розпуску корогви, зібравши 20 червня 1651 р. загін і розпустивши його чати у маєтностях протестантів, вбив у с. Ноздрище двох селян, у с. Ставок катував селянина, здираючи з нього шкіру, а у м. Народичі тяжко поранив міщанина.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 96 зв. – 97. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 622. Анотація III; Ч. IV. – Т. 1. – С. 579 – 580.

Вересня 23. – Протестація від імені Катерини Потоцької та її синів Яна, Кароля і Костантого Потоцьких перед Житомирським ґродським урядом проти ксьондза, єзуїта Ігнатія-Олександра Єльця, його рукодайних слуг та ротмістрів і жовнірів його корогви (прізвища подано), які самовільно влаштували у першій половині березня 1651 р. двотижневе становисько у маєткові Потоцьких м. Народичі Старі і стягали незаконні стації з міщан та з підданих у навколишніх селах: Сільце, Болотниця, Ноздрище, Язберин, Дорогинь й Давидки.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 97 і зв. Мова польська.

Вересня 23. – Протестація від імені Катерини Потоцької та її синів Яна, Кароля і Костантого Потоцьких перед Житомирським ґродським урядом проти овруцького старости Владислава Немирича та ротмістра і жовнірів його волоської корогви, які самовільно влаштували у першій половині березня 1651 р. двотижневе становисько у маєткові Потоцьких м. Народичі Нові і стягали незаконні стації з міщан та з підданих у навколишніх селах: Сільце, Болотниця, Шарків, Ноздрище, Язберин, Дорогинь й Давидки.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 97 зв. – 98. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 622. Анотація IV.

Вересня 23. – Протестація від імені Катерини Потоцької та її синів Яна, Кароля і Костантого Потоцьких перед Житомирським ґродським урядом проти овруцького старости Владислава Немирича та ротмістра його корогов Яна Островського, який 13 квітня 1651 р. влаштував становисько своєї піхотної корогви у маєткові протестантів с. Сільце, а кінної – у с. Ставок, де жовніри розграбували майна підданих на 2 тис. польських золотих, а також відрядив до маєтку Потоцьких м. Народичі свого писаря, який стягнув з міщан 200 польських золотих стації і пообіцяв, що корогви залишать маєтки, однак жовніри тричі ночували у селах Язберин, Ноздрище, Дорогинь й Давидки, де заподіяли збитків на 3 тис. польських золотих, а також били і мордували підданих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 98 зв. Мова польська.

Вересня 23. – Реєстр збитків, заподіяних жовнірами волоської корогви овруцького старости Владислава Немирича упродовж 2 тижнів березня 1651 р. у маєтку Катерини Потоцької м. Народичі Нові, засвідчений присягою перед Житомирським ґродським урядом війта Матвія Островича.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 99 – 100 зв. Мова польська.

Вересня 23. – Реєстр збитків, заподіяних жовнірами корогви ксьондза, єзуїта Олександра-Ігнатія Єльця упродовж 2 тижнів березня 1651 р. у маєтку Катерини Потоцької м. Народичі Старі, засвідчений присягою перед Житомирським ґродським урядом війта Василя Кринця.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 100 зв. – 102. Мова польська.

Вересня 28. – Запис про атестацію полковника посполитого рушення Пінського повіту, пінського підкоморія Миколая Кунцевича від 16 липня 1651 р. щодо військової служби Юзефа Немирича й Феліціяна Родаковського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 898 – 899, акт 36. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 28. – Протестація Вацлава Загоровського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення у вересні – листопаді 1648 р. селянами с. Лаврів і с. Митищі на чолі з лаврівським протопопом його майна в належній йому частині с. Лаврів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 493 – 494 зв., акт 58. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 622. Анотація V.

Жовтня 2. – Протестація Яна Виговського, від себе та від імені всіх родичів, перед Луцьким ґродським урядом про підступне вбивство їхнього родича Яна Виговського Бартоломеєм Яронтовським 29 червня 1651 р. під час Берестецької битви, "кгды скочыли противько непрыятєлеви Крыжа Свят*ого* и Рєчы По*с*политоє жадє*н* спо*д* тоє хорогъвє зъ стрє*л*бы нє стрєли*л*, то*л*ко шаблями старъшисє, а давъшы въ стрєнъть нєпрыятєлєви южъ на *ѡ*дворо*т* умысълнє до єго м*л*. пана Выговъск*ого*, панъ Яронътовъски*й* с писътолєту прєзъ рамъє своє в лобъ вымєры*л* и, стрєливъшы, заби*л*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 511 – 512, акт 6. Мова староукраїнська.

Жовтня 3. – Протестація Григорія Ліплянського перед Житомирським ґродським урядом проти Юрія Кевлича [Бражинського] і Миколая Островського, які організували збройний загін і, видаючи себе за жовнірів коронного війська, що стояло поблизу м. Біла Церква, напали 5 серпня 1651 р. на маєток протестанта с. Рудка, грабували, били й мучили підданих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 106 – 107 зв. Мова польська.

Жовтня 5. – Протестація від імені Олександра на Кисилині Чаплича Шпановського перед Володимирським ґродським урядом проти Яна Ґноїнського з дружиною та корецького орендаря єврея Абрама (Авразя), які, "року тєпєрєшного [1651] уєжджаючи пєр*є*д тривогами нєприятєлъскими до По*л*ски", зупинилися 27 травня на нічліг у м. Кисилин, де внаслідок недбалого поводження з вогнем влаштували пожежу, в якій згоріло 14 дворів кисилинських міщан.
Реляція возного Криштофа Метельського про огляд пожарища і засвідчення заподіяних збитків.

Ф. 28, спр. 87, арк. 326 зв. – 328, акт 247. Мова староукраїнська.

Жовтня 6. – Декрет Луцького земського суду про зобов'язання Раїни Матчинської повернути Вавринцю Борковському його клумок з речами, переданий на зберігання її першому чоловікові Якубові Самчевському в серпні 1648 р. у с. Полонне Велике Луцького повіту під час наступу козацького війська.

Ф. 26, оп. 1, спр. 49, арк. 131 – 132 зв., акт 56. Мова староукраїнська.

Жовтня 6. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Вавринця Борковського на міщан окольного замку м. Острог та бурмістра Яроша Савченяту – підданих віленської воєводини Анни-[Алоїзії] Ходкевич, які у вересні 1648 р. пограбували Борковського.
Повідомлено, що Вавринець Борковський тікав перед наступом козацького війська, а острозькі міщани захопили у нього двох коней, зброю, одяг та інші речі.

Ф. 26, оп. 1, спр. 49, арк. 134 зв. – 136 зв., акт 58. Мова староукраїнська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 630. Анотація I.

Жовтня 6. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Костантого Чернівського і його дружини Анни про наїзд 1 серпня 1651 р. на орендований ними маєток с. Теремне Луцького повіту 150 піхотинців – підданих луцького і острозького єпископа Юзефа Чаплича Шпановського, захоплення речей, коней і збіжжя та вигнання з маєтку Анни Чернівської разом з дітьми.
Повідомлено, що позивачі отримали 1649 р. маєток Теремне на правах трирічної оренди від колишнього луцького і острозького єпископа Атаназія Пузини (помер 1649 р.).

Ф. 26, оп. 1, спр. 49, арк. 157 – 160 зв., акт 63. Мова староукраїнська.

Жовтня 6. – Реляція возного Домініка Обоцького перед Луцьким земським судом про вручення 6 листопада 1650 р. кн. Самуелеві-Каролю Корецькому (на той час ще живому) листа від Яна Масальського і його дружини Гелени з Цебровських про неможливість сплатити орендну плату за села Пищів, Дідовичі, Багате і Молодьків Луцького повіту, оскільки "в Писчовє по*д*аны*х* нє зо*с*тало в*є*н*цей*, то*л*ко три, а в Дидовича*х* нє зо*с*тало в*є*н*цей*, то*л*ко по*д*аны*х* ѡсм[ъ], а въ Богато*м* и Моло*д*ковє жа*д*но*го* нимашъ, то*л*ко голы*й* грунътъ, котороє спу*с*тошєнє мєновали и*х* м*л*. пановє Маса*л*скиє бы*ти* сталыє ча*с*тю ѡ*д* кнєжа*ти* єго м*л*., а ча*с*тю ѡ*д* нєпрыятєля Крыжа Свято*го* козаковъ с татарами".

Ф.26, оп. 1, спр. 49, арк. 624–626, акт 18. Мова староукраїнська.

Жовтня 7. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Яна Масальського і його дружини Гелени на дербтського воєводича Самуеля Лещинського, спадкоємця кн. Самуеля-Кароля Корецького, з приводу розорення постоями князівської корогви селян з сіл Пищів, Дідовичі і Багате Луцького повіту, "за которы*ми* таковыми н*є*с*л*ушъными єкъсъакъциами по*д*аны*х* ро*с*пудилъ, а за жывота єсчє кнєжати єго м*л*. мало што и*х* зо*с*тало. А по зо*с*тю с того свєта кнєжати єго м*л*. и ѡстатокъ по*д*аны*х* для голоду в*є*ликого розошло*с*, жє в сєлє Писчовє нє зо*с*тало, в*є*н*цей* тры, а в сєлє Дидовича*х* то*л*ко ѡсмъ, а в сєлє за*с* Богаты*м* *жа*д*но*го нимаєшъ".

Ф. 26, оп. 1, спр. 49, арк. 228 – 234 зв., акт 81. Мова староукраїнська.

Жовтня 7. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Данієля Єловицького на кн. Владислава-Домініка Заславського за відмову відшкодувати збитки в сумі 10 тис. польських золотих й заарештувати командирів двох князівських надвірних татарських корогов, які у травні – червні 1651 р. пограбували його підданих з маєтку с. Плоска (скрині з речами, збіжжя, худобу) і вивезли награбоване до маєтку Заславського м. Дубно.

Ф. 26, оп. 1, спр. 49, арк. 244 – 246 зв., акт 87. Мова староукраїнська.

Повідомлено, що жовніри цих двох татарських корогов кн. Заславського були з міст Острог і Костянтинів; вони перед небезпекою козацького наступу втікали до м. Дубно разом зі своїми дружинами і дітьми.

Жовтня 9. – Декрет Луцького земського суду про хід розгляду справи за скаргою Вацлава Козинського і його дружини Марини на інфаміса Войтеха Станішевського і його дружину Теодору з причини вибиття їх з оренди с. Красна Воля та захоплення речей тоді, коли позивач виїхав до посполитого рушення.

Ф. 26, оп. 1, спр. 49, арк. 268 зв. – 275 зв., акт 99. Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 9. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Яна Фалибовського на Киліяна Вільгорського про примушення його підданих з с. Звиняча до оранки ґрунтів у маєткові Вільгорського м. Горохів з використанням волів (належних підданим і позивачеві), що їх було відігнано до Горохова перед загрозою наступу козаків і татар.
Повідомлено, що звиняцькі піддані, а також воли позивача використовувалися Киліяном Вільгорським на оранці горохівських ґрунтів м. Горохів у період 19 червня – 26 серпня 1651 р., і тільки коли почався "поморокъ на быдло", то підданих із зараженою худобою відпустили, стягнувши, однак, за неї і за овець викуп, причому після повернення до с. Звиняча від пошесті здохло 40 волів і корів позивача.

Ф. 26, оп. 1, спр. 49, арк. 299 зв. – 301, акт 111. Мова староукраїнська.

Жовтня 10. – Протестація Криштофа Виговського перед Житомирським ґродським урядом проти Олександра, Самуеля, Яроша, Дмитра та ін. Виговських, які, видаючи себе за жовнірів, але не будучи на час наступу козаків у коронному війську, вчинили 28 і 29 серпня 1651 р. наїзд на маєток протестанта с. Копище, захопили майно у нього і в підданих (є перелік); катували підданого, вимагаючи у нього гроші; били жінок, також дітей, від чого двоє з них померли.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 111 зв. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 630. Анотація III.

Жовтня 10. – Протестація Криштофа Виговського перед Житомирським ґродським урядом проти Дурановського, який, дізнавшись про поразку козаків поблизу м. Берестечко і відсутність протестанта (а сам не будучи на службі ані в коронному, ані в литовському війську), вчинив 2 серпня 1651 р. наїзд на маєток протестанта с. Копище, де, катуючи підданих, дізнався про його закопане майно (є перелік), яке і вивіз до свого с. Корчівка.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 112. Мова польська.

Жовтня 10. – Протестація Яна Іскоростенського перед Житомирським ґродським урядом проти Олександра, Самуеля, Яроша, Дмитра та ін. Виговських, які 25 вересня 1651 р., коли протестант їхав з с. Давидки до своїх підданих у с. Дорошичі, напали на нього, поранили і пограбували.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 112 і зв. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. IV. – Т. 1. – С. 106 – 107.

Жовтня 10. – Декрет Луцького земського суду про стягнення з маєтків Киліяна Вільгорського 5880 польських золотих закладу за порушення умови орендного контракту і несплату подружжю Адаму і Маріанні Будзишевським, орендарям його с. Холонів, відшкодування за 321 копу пшениці (по 1,5 золотих за копу), які орендарі 1648 р. недобрали до гарантованого інвентарем рівня внаслідок знищення посівів сараною, про стягнення з тих самих маєтків відшкодування за цю втрату та про призначення екзекуції для виконання цих стягнень.

Ф. 26, оп. 1, спр. 49, арк. 342 зв. – 345, акт 127. Мова староукраїнська.

Жовтня 10. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою підданих Яна Фалибовського з с. Звиняча на Киліяна Вільгорського за примушення їх

Ф. 26, оп. 1, спр. 49, арк. 421 – 423, акт 158. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 630. Анотація II.

до оранки ґрунтів у його м. Горохів, використання при цьому їхніх та панських волів та за відмову відшкодувати їм збитки.
Повідомлено, що воли скаржників було відігнано до м. Горохів перед загрозою наступу козаків і татар, а також про те, що після цих робіт (з 19 червня до 26 серпня 1651 р.) воли почали здихати від пошесті, а зі скаржників при відпуску з Горохова було стягнуто викуп за худобу і вівці.

Жовтня 10. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою підданих Яна Фалибовського з с. Звиняча на Киліяна Вільгорського за примушення їх до оранки ґрунтів у його маєтку м. Горохів та за стягнення з них неправомірного викупу.
Повідомлено, що позваний стягнув по 1 золотому за кожного вола та по 15 грошів за кожну вівцю, відігнаних у червні 1651 р. до м. Горохів перед загрозою наступу козаків і татар.

Ф. 26, оп. 1, спр. 49, арк. 423 зв. – 425 зв., акт 159. Мова староукраїнська.

Жовтня 10. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Олександра Жабокрицького, його дружини Терези і двох їхніх підданих на Романа Загоровського щодо відмови покарати винних і відшкодувати збитки (1000 кіп литовських грошів), заподіяних його підданими з с. Малів під час наїзду 2 липня 1651 р. на їхнє с. Пашова, коли Жабокрицький був у посполитому рушенні, а дружина виїхала до м. Люблін.

Ф. 26, оп. 1, спр. 49, арк. 439–442, акт 164. Мова староукраїнська.

Жовтня 11. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Стефана, Андрія та Олександра Балабанів на Яна Гулевича щодо наїзду його підданих з маєтку с. Радошин на ґрунти їхнього маєтку с. Битень і захоплення у підданих коней, возів, плугів і речей.
У документі зазначено, що згадані наїзди відбувалися, "поча*в*ши *ѡд* року [1649] по уступеню нєприятє*л* Короны По*л*скоє спо*д* Замостя ажъ до тыхъ ча*с* ро*з*ныхъ мцє*й* и днє*й*".

Ф. 26, оп. 1, спр. 49, арк. 479–482, акт 181. Мова староукраїнська.

Жовтня 12. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Веспасіяна Беневського на Ґабріеля Стемпковського за вибиття його 10 червня 1651 р., під час перебування Беневського у королівському війську, з оренди с. Кукли і захоплення документів і рухомого майна.

Ф. 26, оп. 1, спр. 49, арк. 562–567, акт 207. Мова староукраїнська.

Жовтня 12. – Декрет Луцького земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою кн. Вацлава Святополка Четвертенського на Марину Масальську про намовлення 1648 р. її підданими козаків до пограбування монастиря у м. Четвертня, де зберігалися речі позивача, та відмову позваної повернути захоплене її підданими майно.

Ф. 26, оп. 1, спр. 49, арк. 584 – 585 зв., акт 215. Мова староукраїнська.

Жовтня 13. – Маніфестація ігумена Тригірського монастиря Никифора Оношкевича перед Житомирським ґродським урядом про наїзди у липні 1651 р. різних свавільних людей та німецьких загонів на монастир, захоплення ними майна і знищення документів, зокрема, на с. Щеніїв Великий та фільварок у с. Щеніїв Малий.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 112 зв. – 113. Мова польська.

Жовтня 13. – Маніфестація від імені Мацея Козинського перед Житомирським ґродським урядом про втрату ним майна і документів під час нападу 28 червня 1651 р. татар на його двір у с. Митищі, тоді, коли він сам брав участь у битві поблизу м. Берестечко.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 538 і зв., акт 31. Мова староукраїнська.

Жовтня 14. – Протестація від імені Самуеля Посоховського перед Житомирським ґродським урядом проти ясноґродського підстарости Криштофа Лазаревича, його брата і шваґра за збройний напад насланих ними жовнірів і їхньої козацької челяді (прізвища подано) 1 вересня 1651 р. на господу протестанта у с. Мотузин при поверненні його з Києва, з табору литовського війська, до табору коронного війська, зневагу його, пограбування та ув'язнення.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 113 – 114 зв. Мова польська.

Жовтня 14. – Протестація Миколая Трушковського, щойно звільненого з татарської неволі, перед Житомирським ґродським урядом проти Василя Березецького, який, назвавшись козацьким сотником і залучивши підданих з сіл Осова і Курчиця (були у його державні), 28 травня 1648 р. вбив брата Трушковського – Марцина, а також його дружину, які втікали з орендованого ними с. Стовпи до Польщі перед козацькою небезпекою, і захопив їхнє майно разом з документами.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 115 – 117. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 630. Анотація IV.

Жовтня 16. – Протестація Стефана Ласка перед Житомирським ґродським урядом проти Криштофа Виговського, який під час козацької війни 1648 р., оголосивши себе у м. Овруч козацьким сотником, викрав сестру протестанта і насильно, "козацьким правом", одружився з нею.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 117 і зв. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 630. Анотація V; повний текст – АЮЗР. – Ч. IV. – Т. 1. – С. 107 – 108.

Жовтня 18. – Протестація Яна Коженевського перед Житомирським ґродським урядом проти котельнянського намісника Зіґмунда Чарнецького і Бальцера Доманевського, які 17 жовтня 1651 р. напали на нього з челяддю і міщанами під час вибирання ним хліба для корогви калуського старости Яна Замойського в м. Котельня, побили й заарештували їх.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 119 зв. – 120. Мова польська.

Жовтня 19. – Протестація від імені Прокопа Верещаки перед Житомирським ґродським урядом проти Андрія Маґнушовського, жовніра з корогви Станіслава Ґурського, та його спільників, жовнірів з корогви Андрія Русиновського, і помічників – новопольських, іванівських та колодіївських бояр і підданих, за наїзд 20 вересня 1651 р. на маєток протестанта с. Грушки, доживотно наданий йому за військові заслуги, захоплення 700 кіп збіжжя й вибиття з маєтку.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 120 зв. – 122. Мова польська.

Жовтня 21. – Протестація Настазії Затиркевич Плотницької перед Житомирським ґродським урядом проти київського митрополита Сильвестра Косова і капітулу Софійського монастиря щодо позбавлення її 1648 р., під час козацької війни, оренди сіл Буки і Потіївка (через втрату документів).
Повідомлено, що чоловіка протестантки страчено 1648 р. повсталими підданими і козаками. Згодом ченці остаточно присвоїли названі маєтки.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 122 – 125 зв. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 630 – 631. Анотація VI.

Жовтня 21. – Реляція возного Марцина Камінського перед Житомирським ґродським урядом про арешт підданих Київського Софійського монастиря в с. Потіївка, які 1648 р. замордували свого державцю Вацлава Затиркевича Плотницького.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 127 зв. – 128 зв. Мова польська.

Жовтня 23. – Тестамент Олександри з Путошинських Макарської від 14 жовтня 1651 р., складений у с. Оздів, зокрема, про поховання її "в церкві Полонській, де тіло небіжчика чоловіка мого лежить".

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 946 – 947 зв., акт 20. Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 25. – Маніфестація Самуеля Мережки перед Житомирським ґродським урядом про втрату 1648 р. родинних майнових документів, у т. ч. на будинок і фільварок у м. Коростишів та на грошові суми, забезпечені маєтком с. Харитонівка.
В акті є згадка про знищення житомирських ґродських книг.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 131 – 133. Мова польська.

Жовтня 26. – Протестація Гликерії Прокопової Верещакової перед Житомирським ґродським урядом проти Андрія Маґнушовського за захоплення маєтку с. Грушки, доживотно наданого за військові заслуги її чоловікові – Прокопу Верещаці, ув'язнення її та дітей, погрози спалити двір та вбити самого Прокопа Верещаку.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 133 – 134. Мова польська.

Жовтня 26. – Тестамент Настазії з Ґонсинських Янової Бродовської від 5 травня 1651 р., складений у м. Клевань, зокрема, про поховання її у "костелі Клеванському згідно з обрядом християнським".

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 965 – 967, акт 28. Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 26. – Декрет Володимирського земського суду про передання до Головного люблінського трибуналу "на ѡбяснєнє и публикованъє" свого вироку про засудження Івана Салолоя до інфамії і смертної кари за побиття новоселицького урядника Северина Чорного, який спробував захистити від Салолоя євреїв, що поверталися додому після втечі від козацької небезпеки.

Ф. 27, оп. 1, спр. 43, арк. 79 – 81, акт 36. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 631. Анотація VII.

Жовтня 30. – Реляція возного Івана Ваневського перед Житомирським ґродським урядом про збитки, заподіяні покозаченими підданими державців Самуеля і Анни Подобинських в маєтку с. Городище.
Реєстр збіжжя, дрібної худоби, птиці та господарського реманенту, розданих упродовж 1650 – 1651 рр. зубожілим підданим, які залишилися в маєтку.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 135 – 137 зв. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 631. Анотація IX.

Жовтня 30. – Реляція возного Івана Ваневського перед Житомирським ґродським урядом про ув'язання Самуеля Голуба у містечка Багачка і Білоцерківка та належні до них села і слободи, надані йому за військові заслуги, згідно з королівським універсалом.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 137 зв. – 138. Мова польська.

Жовтня 30. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою підданих Зофії Линевської з с. Чесний Хрест на підданих володимирського і брестського єпископа Йосифа Мокосія Баковецького та капітулу кафедральної церкви з сіл Біскупичі й Грошовиця (всі імена подано) щодо побиття й пограбування їх "часу нєда*вно*го, удаючи*с* за жо*л*нєро*в*, тривоги чинєчи, жє южъ татарове су*т* в·Кисєлинє".

Ф. 27, оп. 1, спр. 43, арк. 180 – 182 зв., акт 88. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 631. Анотація VIII.

Жовтня 31. – Маніфестація Павла Лоскуцького перед Луцьким ґродським урядом про загибель його власних і доручених йому документів краківського воєводи кн. Владислава-Домініка Заславського "подъ часъ замєшанъя тєпєрєшънєго в Рєчы Посъполито*й*, кгды нєпрыятєлъ коронъны*й*, рєбєлизованоє козацтво з о*р*дами татаръскими злучонє, крає воєво*д*ства Волынъского нєдавно вта*р*гнувъшы".

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 582 – 583, акт 60. Мова староукраїнська.

Листопада 3. – Декрет Володимирського земського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Павла Гулевича Дрозденського на підданих Анастазії Клюської, які 1648 р. "по*д* часъ рєбєлълии хлопъскоє" захопили майно в належній йому частині с. Клюськ.

Ф. 27, оп. 1, спр. 43, арк. 343 зв. – 345, акт 156. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 631. Анотація X.

Листопада 4. – Декрет Володимирського земського суду про хід розгляду справи за скаргою возного Парфена Скрипецького та його свідків-шляхтичів щодо нападу на них 24 червня 1650 р. підданих Адама Киселя, які, при спробі скаржників заарештувати в слободі втікачів з с. Туличів, побили їх, пограбували, мало не втопили і, врешті, вигнали голими з слободи.

Ф. 27, оп. 1, спр. 43, арк. 389 – 392, акт 165. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 631. Анотація XI.

Листопада 6. – Протестація міщан м. Котельня, підданих Яна Замойського, перед Житомирським ґродським урядом проти Андрія Бонковського, який у вересні 1651 р. затримав їх у своєму с. Куїлівка (була у його держанні), коли вони після Білоцерківського миру з Військом Запорозьким поверталися до м. Котельня. Бонковський, страхаючи міщан небезпекою від чат німецьких найманців, забрав у них кілька десятків золотих і захопив 60 корів і волів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 139 і зв. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 631. Анотація XII.

Листопада 6. – Протестація Людвіка Ворошила перед Житомирським ґродським урядом проти Станіслава Дитинецького, ротмістра волоської корогви руського воєводи кн. Яреми Вишневецького, за напад 2 серпня 1651 р. на м. Городок Халаїмів (був у держанні Ворошила) при марші коронного війська з-під м. Берестечко на Україну, побиття й поранення міщан та урядника Олександра Рокицького, захоплення коштовностей та ін. рухомого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 139 зв. – 140 зв. Мова польська.

Листопада 6. – Протестація міщан м. Котельня, підданих Яна Замойського, перед Житомирським ґродським урядом проти Яна, Міхала і Ґабріеля Тишів Биковських, які у серпні 1651 р. напали на протестантів, коли ті, рятуючись від наступу війська, доїхали до їхнього м. Ходорків, і захопили у цих міщан 50 возів з майном, 157 голів худоби і 200 овець.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 140 зв. – 141. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 631. Анотація XIII.

Листопада 6. – Лист Войцеха Скаржевського до Станіслава Яницького з проханням позичити гроші для викупу з татарської неволі його швагра Подорецького.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 143 зв. – 144. Мова польська.

Листопада 6. – Реєстр майна, що залишилося після померлого в м. Паволоч Миколая Тиського, поручника з корогви Станіслава Яницького, в т. ч. грошей, асигнованих для поїздки до Богдана Хмельницького.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 144 зв. – 145. Мова польська.

Листопада 6. – Протестація міщан і духівництва міст Котельні Стара й Нова перед Житомирським ґродським урядом проти ротмістра Яна Подорецького про збройний наїзд 30 липня 1651 р. на ці міста його корогви, пограбування і вбивство багатьох міщан.
Реєстр захоплених церковних речей та ін. майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 145 – 146 зв. Мова польська.

Листопада 7. – Протестація від імені Яна Фалибовського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 12 – 16 липня 1651 р. полком посполитого рушення Плоцького повіту у замку і с. Звиняча, що в трьох милях від м. Берестечко.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 604 – 613, акт 15. Мова староукраїнська.

Листопада 7. – Декрет Володимирського земського суду про засудження до інфамії Бенедикта Баковецького, який піддав тортурам Андрія Юхимовича, підданого кн. Домініка-Владислава Заславського, за підозрою у причетності до козаччини.

Ф. 27, оп. 1, спр. 43, арк. 445 – 454, акт 186. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 631. Анотація XIV.

Листопада 9. – Маніфестація від імені дітей покійного новгород-сіверського мечника Яна Осинського перед Луцьким ґродським урядом про загибель батьківських майнових документів під час пограбування 1648 р. їхнього двору і майна в с. Радичів Новгород-Сіверського повіту Чернігівського воєводства, яке вчинили "неприятєлє коронъныє, зрєбєллизованыє козаки".

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 615 зв. – 616 зв., акт 18. Мова староукраїнська.

Листопада 21. – Маніфестація від імені возного Томаша Бурнака перед Луцьким ґродським урядом про загибель його автентика на вознівство під час взяття козаками 1648 р. м. Стародуб.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 653 і зв., акт 39. Мова староукраїнська.

Листопада 21. – Маніфестація від імені возного Яна Милевського перед Луцьким ґродським урядом про загибель його автентика на вознівство під час взяття козаками 1648 р. м. Стародуб.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 654 і зв., акт 40. Мова староукраїнська.

Листопада 23. – Супліка війта і бурмістрів м. Кальник (Старого і Нового) від 15 листопада 1651 р. своєму панові кн. Миколаю[-Юрію] Чорторийському з проханням зняти з міста постій 10 німецьких корнетів [взводів], бо через утиски з їхнього боку міщани вже почали розбігатися.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 1036 – 1037 зв., акт 25. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 628 – 630.

Листопада 24. – Протестація міщан м. Котельня (прізвища подано) перед Житомирським ґродським урядом проти Миколая Янчинського, державці частини с. Іванків, за наїзд 6 серпня 1651 р. зі слугами та челяддю на Котельнянські хутори і захоплення худоби.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 157 і зв. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 631. Анотація XV.

Листопада 28. – Універсал короля Яна-Казимира від 9 листопада 1651 р. про звільнення від військових постоїв маєтків Луцько-Брестської біскупської кафедри.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 1041 зв. – 1043 зв., акт 27. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 29. – Тестамент Матфія Лісовського ("вірі святій католицькій добре навчений"), від 3 січня 1651 р., складений у с. Тараси зокрема, про поховання його "у Хабному в церкві Преображення Пана Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, де дружина моя другого шлюбу Раїна з Трипольських лежить".
До Житомирського ґродського уряду тестамент покійного Матфія Лісовського від себе та від імені своєї дружини Зофії з Лісовських подав Стефан Дашковський.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 158 зв. – 160 зв. Мова польська.

Грудня 4. – Протестація перед Житомирським ґродським урядом Савки Остаповича, підданого Юрія Любомирського, від себе та від імені громади с. Межирічка, проти Ґабріеля Яхимовича, ротмістра татарської корогви Яна-Кароля Лещинського та проти його спільників, зокрема Василя Бережецького, які, йдучи після Берестецької битви походом на Україну, 24 липня 1651 р. розграбували їхнє село, а перейшовши того самого дня до с. Підлуби і не заставши там жодного підданого, спалили 19 селянських дворів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 161 і зв. Мова польська.

Грудня 4. – Протестація двох підданих Юрія Любомирського з сіл Підлуби й Середи, від себе та від імені громад обох сіл, перед Житомирським ґродським урядом проти Петра Непокойчицького, Яна Баранецького та їхніх спільників, які, вдаючи, що йдуть військовим походом проти козаків, розграбували 31 липня 1651 р. с. Середи, до якого піддані Барашівської волості звезли своє майно і зігнали худобу, та били і мучили підданих, від чого дві жінки померли, а інші захворіли.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 161 зв. – 162 зв. Мова польська.

Грудня 5. – Універсал короля Яна-Казимира від 4 листопада 1651 р. про скликання 26 січня 1652 р. сейму у м. Варшава та 15 грудня 1651 р. – партикулярного сеймику Волинського воєводства у м. Луцьк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 1048 і зв., акт 1. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 7. – Протестація від імені Сабіни Суходольської перед Житомирським ґродським урядом проти поручника і жовнірів корогви брацлавського воєводи Станіслава Лянцкоронського, які у листопаді 1651 р.,

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 170 і зв. Мова польська.

вибравши перед тим належну їм законну стацію, напали на орендований маєток Суходольської с. Романівка і захопили всю худобу, внаслідок чого розійшлося 60 родин підданих, а залишилося ледве 10 родин.

Грудня 9. – Універсал коронного великого гетьмана Марцина Калиновського від 6 грудня 1651 р. до шляхти Київського воєводства з розпорядженням не забороняти козакам виселятися згідно з умовами Білоцерківського миру 1651 р. зі шляхетських маєтків до королівщин, не відбирати в них майна, не ув'язнювати їх і не страчувати.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 170 зв. – 171. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 632 – 633; Памятники.... – Т. 2. – С. 606 – 608. – Док. XIX.

Грудня 11. – Протестація від імені Федори Трипольської та її синів Олександра, Павла і Андрія Трипольських перед Житомирським ґродським урядом проти овруцького старости Владислава Немирича за відмову покарати міщан і бояр м. Овруч (їхні прізвища подано), які захопили збіжжя на її полях.
Трипольські під час козаччини 1651 р. покинули своє господарство і втекли разом з іншою шляхтою Київського воєводства.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 171 – 172 зв. Мова польська.

Грудня 11. – Тестамент Павла Русиновича від 19 листопада 1651 р., складений у с. Бармаки, зокрема, про поховання його "в братстві Луцькому в церкві Воздвиження Хреста Святого без витрат, розкошів світських, у загальному склепі".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Павла Русиновича від імені Анни з Ольшаниці Павлової Русинович подав Криштоф Ольшанський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 1056 – 1058, акт 6. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 12. – Універсал житомирського старости Криштофа Тишкевича до шляхти Київського воєводства з повідомленням про відкриття 26 січня 1652 р. сейму в м. Варшава, а 15 грудня 1651 р. – воєводського сеймику.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 172 зв. – 173. Мова польська.

Грудня 13. – Протестація від імені кн. Миколая Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні в його м. Курчиці (Соколь) та селах Цвіля і Ходорки жовнірами "хоругъвє двох: ѡдноє суплємєнтовоє, а другоє волоскоє и татарскоє, рукодайных" овруцького старости Владислава Немирича у березні – квітні 1651 р. на загальну суму 8270 польських золотих.
Судова присяга підданих на підтвердження протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 740 зв. – 745 зв., акт 25. Мова староукраїнська.

Грудня 13. – Протестація від імені кн. Миколая Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні в його м. Курчиці (Соколь) та селах Покощеве, Ходорки і Цвіля жовнірами корогви ротмістра Яна-Флоріяна Потоцького 25 – 28 березня 1651 р. на загальну суму 9932 польських золотих.
Судова присяга підданих на підтвердження протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 745 зв. – 750 зв., акт 26. Мова староукраїнська.

Грудня 13. – Протестація від імені кн. Миколая Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні в його м. Курчиці (Соколь) та селах Цвіля і Ходорки корогвами київського хоружого ротмістра Реміяна Єльця 12 – 19 квітня 1651 р. на загальну суму 7800 польських золотих.
Судова присяга підданих на підтвердження протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 750 зв. – 757 зв., акт 27. Мова староукраїнська.

Грудня 13. – Протестація від імені Олександра на Кисилині Чаплича [Шпановського] перед Володимирським ґродським урядом проти Михайла Лаґановського, який "дня трынадцатого ноября въ року тєпєрєшнємъ [1651] вєсполъ з паномъ Єрымъ Цєклинскимъ в килку дєсят

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 408 – 409 зв., акт 310. Мова староукраїнська.

чоловика до места пана протєстантисъ прыєхавъшы и господою у невєрного Пейсака, жыда и мєсчанина кисєлинского, становшы, помененого жыда и самую жыдовъку безъвиннє бити, толъчи, такжє лавы и тєртици кухарумъ рубати и ωгон розкладати для зъготованя собє єсти казалъ", а потім образив і тяжко побив слугу протестанта Чаплича – Яна Хамця, посланого для припинення бешкету.

Грудня 13. – Протестація Яна Хамця, слуги Олександра на Кисилині Чаплича [Шпановського], перед Володимирським ґродським урядом проти Михайла Лаґановського за образу і тяжке побиття його, коли він 13 листопада 1651 р. за наказом свого пана спробував припинити бешкет, влаштований Лагановським і його спільниками в м. Кисилин, у будинку кисилинського міщанина єврея Пейсаха.
Реляція возного Костантого Ярославича про огляд ран, заподіяних Янові Хамцю.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 409 зв. – 412 зв., акт 311. Мова староукраїнська.

Грудня 15. – Інструкція елекційного сеймику Київського воєводства від 15 грудня 1651 р. у м. Житомир послам від воєводства на шеститижневий сейм у м. Варшава, що мав початися 26 січня 1652 р., зокрема, про:
◊ обрання послами на сейм звенигородського старосту Лукаша Гулевича [Воютинського], Андрія Бонковського і Людвіка Ворошила;
◊ притягнення до суду осіб, через яких Берестецька перемога польського війська не призвела до ліквідації козацької небезпеки;
◊ заборону жовнірських постоїв у шляхетських маєтках та про суворе покарання порушників такої заборони;
◊ затримання на службі кварцяного війська та про сплату йому належного утримання, враховуючи, однак, спустошення Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств;
◊ нагороди чернігівського воєводи Марцина Калиновського;
◊ захист доброго імені київського воєводи Адама Киселя;
◊ відшкодування збитків, заподіяних козаками комісарам та їхнім почтам;
◊ повернення католикам воєводства сплюндрованих козаками костелів;
◊ організацію, за прикладом Волинського воєводства, у кожному з трьох повітів Київського воєводства самостійних ґродського і земського повітових судів;
◊ звільнення від жовнірських постоїв міст, зокрема м. Житомир, у яких відбувалися сеймики та інші публічні акції;
◊ спалені актові книги і знищені справи щодо майнових прав шляхти;
◊ повернення власникам підданих-втікачів;
◊ позбавлення прикордонних старост їхніх урядів, якщо вони не перебували у своїх староствах;
◊ ліквідацію волонтерської військової служби;
◊ роботу Шведської комісії [вела переговори про ухвалення мирного договору між двома державами];
◊ укріплення міст Кам'янець-Подільський і Краків;
◊ пропозицію щодо однократного подимного податку для сплати боргів воєводства перед корогвами київського воєводи Адама Киселя, київського підкоморія Юрія Немирича і Войцеха Качинського, які перебували на воєводському утриманні, та про призначення поборцею цього податку Андрія Бонковського з правом позивати неплатників до Головного люблінського трибуналу, і з погрозою судового переслідування поборці за ухиляння від цього призначення. Місцем збору податку призначено м. Житомир;

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 173 – 177. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 414 – 425.

◈ нагороди для коронного стражника Олександра Замойського, київського підкоморія Юрія Немирича, бєльського воєводича, брестського підкоморія [Владислава] Лещинського, житомирського і нехворощанського старости Криштофа Тишкевича, сина і спадкоємця київського каштеляна Олександра Пісочинського.
До Житомирського ґродського уряду інструкцію подав маршалок сеймику Криштоф Тишкевич.

Грудня 15. – Запис про асекурацію сеймиком Київського воєводства, який відбувся 15 грудня 1651 р. у м. Житомир, Лукашу Гулевичу, Людвіку Ворошилу й Андрієві Бонковському, обраним послами на сейм, виплати кожному з них по 1000 польських золотих з подимного податку.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 181 і зв. Мова польська.

Грудня 15. – Інструкція елекційного сеймику Чернігівського воєводства від 15 грудня 1651 р. у м. Житомир послам від воєводства на шеститижневий сейм у м. Варшава що мав початися 26 січня 1652 р., зокрема, про:
◈ обрання послами на сейм житомирського старости Криштофа Тишкевича, чернігівського чашника Якуба Стрільбицького, Олександра Лозинського і Прокопа Татомира;
◈ відмову погодитися з умовами Білоцерківського миру 1651 р., який не ліквідував козацьку небезпеку, внаслідок чого шляхта воєводства не могла повернутися до своїх маєтків, не мала можливості повернути католикам сплюндровані козаками костели, зокрема, повернути ченцям-домініканам їхній костел у м. Чернігів, який козаки обернули на церкву, не могла навіть провести у м. Чернігів свій сеймик;
◈ збільшення реальної чисельності війська до встановленого сеймом рівня та про розміщення у воєводстві його певної частини;
◈ надання належного відшкодування тим землевласникам воєводства, чиї землі відійшли до Московської держави під час розмежування державних кордонів;
◈ захист сеймом майнових і юридичних прав шляхти воєводства, яка постраждала через загибель актових книг;
◈ надання урядів у воєводстві тільки місцевій шляхті та скасування привілеїв на уряди, наданих неосілим у воєводстві особам;
◈ надання київському воєводі Адаму Киселю Богуславського староства;
◈ нагородження чернігівського воєводи, коронного польного гетьмана Марцина Калиновського;
◈ діяльність на сеймі спільно з послами Київського воєводства.
До Житомирського ґродського уряду інструкцію подав маршалок сеймику Прокіп Татомир.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 179 – 180 зв. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 426 – 433.

Грудня 15. – Маніфестація від імені Міхала Миньковського перед Луцьким ґродським урядом про втрату сімейного майна та майнових документів під час нападу 8 червня 1651 р. татар у с. Скорч на вози його дружини, яка тікала до м. Сокаль, коли він перебував у посполитому рушенні в таборі коронного війська поблизу м. Берестечко.

Ф. 25, оп. 1, спр. 270, арк. 771 зв. – 773, акт 32. Мова староукраїнська.

Грудня 16. – Інструкція елекційного сеймику Волинського воєводства від 16 грудня 1651 р. у м. Луцьк послам від воєводства на шеститижневий сейм у м. Варшава, що мав початися 26 січня 1652 р., зокрема, про:
◈ обрання послами на сейм кременецького старосту кн. Міхала-Юрія Чорторийського; городельського старосту Андрія Чаплича Шпановського; чернігівського стольника, королівського ротмістра Романа Загоровського;

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 1088 – 1097 зв., акт 25. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 391 – 414.

волинського підчашого Киліяна Вільгорського; луцького підсудка Вацлава Гулевича і королівського ротмістра Яна Линевського;
◈ звільнення розорених війною Волинського, Белзького і Подільського воєводств від податків і військових постоїв;
◈ припинення служби волонтерських корогов;
◈ роботу Шведської комісії [вела переговори про укладення мирного договору між двома державами];
◈ створення у кожному воєводстві фортеці, подібної до фортець у м. Кам'янець-Подільський і Краків, а у Волинському воєводстві – укріплення м. Луцьк;
◈ заборону амністії за злочини, заподіяні жовнірами коронних і приватних корогов у шляхетських маєтках;
◈ додаткову до умов Білоцерківського миру 1651 р. вимогу щодо повернення католикам костелів у м. Київ;
◈ збереження прав православної церкви і повернення православним захоплених у них маєтків і церков, зокрема, повернення їм церкви у м. Люблін, повернення єпископові [Діонізію] Балабану Холмської єпископії та збереження за Олександром Мокосієм Дениском Жидичинської й Овруцької архімандрій і належних до них маєтків;
◈ визнання достатньою звітність перед реляційним сеймиком поборців Шимона Козики і Адама Гулевича Воютинського;
◈ визнання достатньою звітність перед маршалком сеймику поборці Василя Масальського щодо 5270 польських золотих, стягнених з євреїв воєводства;
◈ визнання надзвичайного подвійного подимного податку, ухваленого 14 липня 1651 р. воєводським сеймиком у обозі поблизу м. Берестечко, не окремим воєводським, а державним податком;
◈ ревізію і коректуру актових книг ґродських і земських судів Луцького, Володимирського і Кременецького повітів воєводства;
◈ забезпечення стійкого курсу державної валюти;
◈ заборону шляхтичам під загрозою інфамії виїздити за кордон під час війни;
◈ спрощення судових процесів для повернення власникам підданих-втікачів;
◈ покарання міщан королівських міст, які під час козаччини грабували шляхетські маєтки;
◈ зобов'язання старост забезпечувати надійну охорону замків під час посполитого рушення;
◈ віддання під сеймовий суд чорштинського старости, за чиїм недбальством Чорштинський замок під час посполитого рушення 1651 р. захопили повстанці [Костки Наперського];
◈ розмежування Київського і Чернігівського воєводств;
◈ повернення Кременецькому старостству відмежованих територій;
◈ уславлення пам'яті покійного руського воєводи кн. Яреми Вишневецького та нагороди його сина і всіх інших осіб, які відзначилися або постраждали у війні проти козацтва;
◈ відшкодування синові покійного київського каштеляна Олександра Пісочинського за землі батька у Чернігівському воєводстві, які під час прикордонного розмежування відійшли до Московської держави;
◈ зняття інфамії з Яна Чечеля Новоселицького;
◈ звільнення на кілька років міст Луцьк, Володимир і Кременець від податків та жовнірських становиськ і переходів.
До Луцького ґродського уряду інструкцію подав маршалок сеймику Роман Загоровський.

Грудня 16. – Реєстр особового складу повітової корогви ротмістра Волинського воєводства Томаша Козики.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 1120 – 1121 зв., акт 36. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 22. – Протестація Стефана Миколаєвського та його дружини Зофії-Кунегунди Миколаєвської перед Житомирським ґродським урядом проти підданого Павла Бутовича за відмову повернути майно, доручене йому 1648 р., під час втечі Миколаєвських після розгрому коронного війська поблизу м. Корсунь.
Перелік майна та майнових документів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 187 – 188 зв. Мова польська.

Грудня 22. – Запис квиту володимирського ксьондза і плебана Станіслава-Яна Ґонсецького володимирським євреям Абрамові Лейзеровичу Длугачевичу та Ізраїлю Длугачевичу у зв'язку з сплатою ними згідно з вливковим записом боргу Вільгельмові Дулісу, капітану-лейтенанту полку Станіслава Конецпольського, – 160 польських золотих, забезпечених 2 кам'яними й одним дерев'яним будинком у м. Володимир.

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 856 зв. – 857 зв., акт 607. Мова староукраїнська.

Грудня 29. – Протестація Івана Кевлича [Бражинського] перед Житомирським ґродським урядом проти підданих Адама Корчевського з с. Корчів (їхні прізвища подано) про спалення двору в частині с. Корчів під назвою с. Сліпчиці.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 188 зв. – 189. Мова польська.

Грудня 29. – Запис квиту ченців Луцького домініканського монастиря про припинення судового процесу проти володимирського орендаря, єврея Марка [Ізраїлевича], його сина та німців-жовнірів з полку познанського воєводи [Криштофа Опалинського], які вчинили напад на ксьондза Раймунда [Лайка] на дорозі з м. Володимир до с. Устилуг.
Процес припинено після порозуміння сторін.

Ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 1148 – 1149 зв., акт 56. Мова староукраїнська. Кінець акта не зберігся.

Грудня 30. – Маніфестація Петра і Настазії Муканських перед Володимирським ґродським урядом про спустошення через голод орендованого ними у Войцеха й Катерини Колачинських с. Бродки Володимирського повіту.
Свідчення про це возного Миколая Бохновського: "вида*л* тоє се*л*цє Бро*д*ки, внивєчъ дощенту спустошалоє, в которо*м* и жо*д*но*го* хлопа нє маєшъ; котороє спустошєнє тотъ жє єго м*л*. п. Муканский мєни*л*: жє хлопи ѡ*д*ни з голоду, яко то по*д* часъ тру*д*ны*й*, ѡ*д*ни мусили поумирати, а другиє, шукаючи собє жы*в*ности, мусили прєчъ по*й*ти".

Ф. 28, оп. 1, спр. 87, арк. 434–435, акт 322. Мова староукраїнська.

Року 1652

Січня 12. – Тестамент Стефана на Филиповичах Стрибиля від 2 березня 1651 р., складений у м. Корець, зокрема, про те, що "яко костел римський віри святої католицької вірує, так і я вірую, і з тим помираю".

До Житомирського ґродського уряду випис з луцьких ґродських книг від 12 травня 1651 р. з тестаментом покійного Стефана Стрибиля подав Ян Островецький.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 202 – 205 зв., акт 6. Мова польська.

Січня 13. – Маніфестація Сабіни Суходольської перед Житомирським ґродським урядом про втрату майнових документів під час наступу татар і козаків у минулі роки.

Ф.11, оп. 1, спр. 14, арк. 208 і зв., акт 9. Мова польська.

Січня 16. – Мандат королівського інстиґатора від 1 лютого 1651 р. до коронного великого гетьмана Миколая Потоцького про виклик його до суду найближчого сейму у справі щодо обвинувачення його послами Московської держави в порушенні мирної угоди з нею від 1637 р. через недотримання у своїх листах точності у титулуванні московського царя.

Реляція возного Яна Вишомирського про подання мандата для запису в актові книги Вінницького ґродського суду та про вручення його Миколаєві Потоцькому 1 жовтня 1651 р., а також аналогічних мандатів – коронному польному гетьманові Марцину Калиновському (2 листопада 1651 р.) та королівському полковникові Станіславу Потоцькому (15 листопада 1651 р.).

Подано за: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 701 – 703. Мова польська. Актова книга (№ 4598), де вміщено цей документ, не збереглася; тематичний покажчик до неї див. ф. 44, оп. 1, спр. 15.

Січня 16. – Свідчення возного Яна Вишомирського перед Вінницьким ґродським урядом про надання Катерині з Комарова Струсівні Сининській слугами Марцина Калиновського в оренду згідно з контрактом з їхнім паном від 13 грудня 1651 р. містечок Клебань (Старгород), [Кирна]сівка, Федорів[ка], Холодівка, Крищинці, Вийтівці, Богданівка, Захаріяшівка та про інтромісію ним нової державці у орендований маєток.

Зарука за порушення умов контракту становила 200 тис. польських золотих, інші умови оренди у акті не вказано.

Подано за: АЮЗР. – Ч. VII. – Т. 1. – С. 470 – 471. Мова польська. Актова книга Вінницького ґродського суду (старий № 4598) не збереглася.

Січня 20. – Тестамент ігумена Тригірського пустинного монастиря ієромонаха Никифора Оношкевича від 7 січня 1652 р., складений у Тригірському монастирі, зокрема, з розпорядженнями щодо майнових справ монастиря.

До Житомирського ґродського уряду тестамент покійного ігумена подав чернець цього монастиря Ярофей.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 214 зв. – 215 зв., акт 17. Мова староукраїнська.

32 - 8-929

Січня 20. – Свідчення возного Яцька Куликовського перед Вінницьким ґродським урядом про передання львівському підстолію Здиславу Замойському і його дружині Зофії м. Ладижин, надане їм у заставне держання за 50 тис. польських золотих кн. Дмитром-Юрієм Корибутом Вишневецьким.

Подано за: АЮЗР. – Ч. VII. – Т. 1. – С. 472 – 473. Мова польська. Актова книга Вінницького ґродського суду (старий № 4598) не збереглася.

Січня 20. – Свідчення возного Яцька Куликовського перед Вінницьким ґродським урядом про передання Григору Важинському м. Баланівка і сл. Б[и]рлівка, наданих йому у доживотне держання кн. Дмитром-Юрієм Корибутом Вишневецьким.

Подано за: АЮЗР. – Ч. VII. – Т. 1. – С. 473 – 474. Мова польська. Актова книга Вінницького ґродського суду (старий № 4598) не збереглася.

Січня 26. – Маніфестація Захаріяша Андрушевича та його дружини Марини перед Житомирським ґродським урядом про збитки, заподіяні повсталими підданими з с. Недбаївка в Пулинської волості Соколівського ключа, заставленого йому Станіславом Тишкевичем, та ін. сіл (спалення двору і корчми, розкопання греблі та спуст ставу). В селі залишилося тільки 3 родини підданих.

Ф.11, оп. 1, спр. 14, арк. 218 зв. – 219, акт 21. Мова польська.

Лютого 1. – Свідчення Яна Лозицького перед Житомирським ґродським урядом про одержання від житомирського священика Василя Кохновича речей, доручених йому на зберігання двоюрідним братом Андрієм Лозицьким, який служив у корогві Яна Бруяки і загинув 1651 р. поблизу м. Біла Церква в бою проти козаків.

Ф.11, оп. 1, спр. 14, арк. 222 і зв., акт 25. Мова староукраїнська.

Лютого 1. – Протестація від імені Андрія Чаплича Шпановського перед Володимирським ґродським урядом проти підданих з с. Устилуг: "ижъ по*д*даныє устилузкиє, давъными бунътами и своєволєю будучи напєлнєныє, а звласча по*д* тую козачизну, гдє збожа шляхєцкиє рабовали, статъии розбирали ω*д* шкутъ, шкуты для жєлиза и на зло*ст* спъсовали, палили, и тєпє*р* тоє*ж* своєволи будучи по*л*ныє, ч[ас]тыє пєрєгро*ж*ки чинятъ на шпихлиръ вєлъмо*ж*ного єго м*л*. пана старосты …, ωбєцуючи єго ωгнємъ знєсти".

Ф.28, оп. 1, спр. 88, арк. 44 і зв., акт 30. Мова староукраїнська.

Лютого 2. – Свідчення возного Яна Вишомирського перед Вінницьким ґродським урядом про ув'язання Самуеля Груї у містечка Сомівка і Кам'яниця, передані йому згідно з контрактом від 3 січня 1652 р. в чотирирічну оренду князем Дмитром-Юрієм Корибутом Вишневецьким.

Подано за: АЮЗР. – Ч. VII. – Т. 1. – С. 477 – 478. Мова польська. Актова книга Вінницького ґродського суду (старий № 4598) не збереглася.

Лютого 5. – Протестація від імені Кристини Жаровської та її чоловіка Самуеля Жаровського перед Житомирським ґродським урядом проти Богдани Відзґи щодо неповернення речей, доручених їй на зберігання 1651 р. під час наступу козацького війська.
Під час взяття м. Черняхів козаки вбили власника речей Богдана Зміїівського, стрия скаржниці, а також чоловіка Богдани Відзґи.

Ф.11, оп. 1, спр. 14, арк. 222 зв. – 223 зв., акт 26. Мова польська.

Лютого 5. – Протестація від імені Кристини Жаровської та її чоловіка Самуеля Жаровського перед Житомирським ґродським урядом проти черняхівського міщанина і орендаря, єврея Маєрка щодо несплати заборгованих 120 польських золотих та неповернення речей, доручених йому на зберігання стрием Жаровської – Богданом Зміїівським 1651 р., під час наступу козацького війська.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 223 зв. – 224, акт 27. Мова польська.

Лютого 6. – Маніфестація брацлавського підстолія Станіслава [Р]жевуського перед Вінницьким ґродським урядом про збитки на 60 тис. польських золотих, яких він зазнав 1648 р. через "ребелію тамтешніх хлопів і козацьку сваволю" в орендованих ним у Яна Замойського містах

Подано за: АЮЗР. – Ч. VII. – Т. 1. – С. 475 – 476. Мова польська. Актова книга Вінницького ґродського суду (старий № 4598) не збереглася.

Красне, Рогізна Стара, Рогізна Нова, містечках Шпиків, Кобилля і селах Турківка, Уліхи, Ска[з]инці, Коханівка, Черемошне, Іванівці та про усунення його 1651 р., одразу після Білоцерківського миру з козаками, від цієї оренди слугами Замойського, які стягнули на користь свого пана всі підданські повинності і відправили зібране в м. Замостя і Тарнів, а його позбавили можливості відшкодувати заподіяні збитки.

Лютого 7. – Протестація Яна Клепацького, слуги товариша гусарської корогви коронного великого гетьмана Марцина Калиновського, перед Вінницьким ґродським урядом проти урядника, війта і всієї громади с. Жерденівка Вища (Яцьківка), підданих Андріяна Рогозинського, які 3 лютого 1652 р. тяжко побили і пограбували його при спробі стягнути з села стацію для свого пана.
Захоплено шаблю, пістолет, шапку і 60 червоних золотих.

Подано за: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 704 – 706. Мова польська. Актова книга (№ 4598), де вміщено цей документ, не збереглася.

Лютого 8. – Свідчення возного Яна Вишомирського перед Вінницьким ґродським урядом про ув'язання Самуеля Груї у м. Вахнова Гребля Вінницького повіту, передане йому згідно з заставним записом від 3 січня 1652 р. у держання за 7100 польських золотих кн. Костантим-Криштофом Корибутом Вишневецьким.

Подано за: АЮЗР. – Ч. VII. – Т. 1. – С. 478 – 479. Мова польська. Актова книга Вінницького ґродського суду (старий № 4598) не збереглася.

Лютого 8. – Лист Андрія Бонковського до Житомирського ґродського уряду зі скаргою на міщан м. Івниця за переслідування його та погрози позбавити життя.

Ф.11, оп. 1, спр. 14, арк. 227 зв. – 228, акт 31. Мова польська.

Лютого 9. – Тестамент Яна-Казимира Суходольського, зокрема, про його поховання в костелі м. Паволоч "перед чудотворним образом Найсвятішої Діви".

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 228 зв. – 230, акт 33. В акті текст тестаменту не дописано. Мова польська.

Лютого 10. – Протестація від імені Криштофа Тишкевича перед Житомирським ґродським урядом проти ротмістра Яна Душі Подорецького і жовнірів його охотницької корогви щодо нападу 15 липня 1651 р. заради здобичі на дідичний маєток Тишкевича м. Кодня й приміські фільварки.
Корогва вчинила напад, відірвавшись від передової сторожі коронного війська, що зупинилося поблизу м. Паволоч, чекаючи на основні сили війська, яке після перемоги поблизу м. Берестечко наступало на козацьку Україну в напрямі м. Біла Церква.
Перелік заподіяних злочинів і реєстр збитків.

Ф.11, оп. 1, спр. 14, арк. 232 – 234 зв., акт 36. Мова польська.

Лютого 10. – Протестація від імені Криштофа Тишкевича перед Житомирським ґродським урядом проти Петра Залеського та його спільників, які, утворивши охотницьку чату, але уникаючи приєднання до королівського війська, напали у серпні 1651 р. на старостинський маєток Тишкевича с. Вереси і захопили у підданих 30 волів і корів, 80 овець та 20 кіз, заподіявши збитків на 1 тис. золотих.

Ф.11, оп. 1, спр. 14, арк. 234 зв. – 235, акт 37. Мова польська.

Лютого 10. – Протестація від імені Криштофа Тишкевича перед Житомирським ґродським урядом проти Андрія Суходольського, ротмістра корогви краківського воєводи кн. Владислава-Домініка Заславського і жовнірів його корогви щодо нападу 16 липня 1651 р. на дідичний маєток Тишкевича м. Кодня й приміські фільварки.
Корогва була в складі передової сторожі коронного війська, що зупинилося поблизу м. Паволоч, чекаючи на основні сили війська, яке після перемоги поблизу м. Берестечко наступало в напрямі м. Біла Церква.
Реєстр підданих, у яких захоплено худобу та інше майно.

Ф.11, оп. 1, спр. 14, арк. 235 зв. – 239, акт 38. Мова польська.

Лютого 10. – Протестація від імені Криштофа Тишкевича перед Житомирським ґродським урядом проти братів Миколая та Юрія Підгаєцьких, які у серпні 1651 р., в ході боїв коронного війська проти козаків поблизу м. Біла Церква, видаючи себе за жовнірську чату, напали зі своєю челяддю, драгунами та підданими їхнього швагра з с. Городище на старостинський маєток Тишкевича с. Вереси і захопили там 15 панських волів і корів, а також побили підданого і відрізали йому вухо, заподіявши Тишкевичу збитків на 500 [польських] золотих за худобу та на 500 гривень за підданого, який, одужавши, втік з села.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 239 і зв., акт 39. Мова польська.

Лютого 10. – Протестація підданих Криштофа Тишкевича з с. Станишівка перед Житомирським ґродським урядом проти слуг і побережників Абрама Стрибиля з с. Ловків, які в серпні 1651 р., коли коронне військо вело бої проти козаків поблизу м. Біла Церква, напали, видаючи себе за жовнірську чату, на пасіку Тишкевича, розграбувавши 30 бджолиних пнів і заподіявши збитків на 1 тис. кіп литовських грошів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 239 зв. – 240, акт 40. Мова польська.

Лютого 10. – Свідчення і судова присяга підданих королівського ротмістра Криштофа Сапеги перед Луцьким ґродським урядом про наявність димів у його маєтку м. Несухоїжі під час збору подвійного подимного податку, ухваленого сеймиком Волинського воєводства 14 липня 1651 р. в таборі поблизу м. Берестечко.
У містечку Несухоїжі через козаків і татар, а також голод і пошесть залишилося 143 християнських і 6 єврейських димів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 271, арк.75 зв. – 77, акт 48. Мова староукраїнська.

Лютого 12. – Універсал короля Яна-Казимира від 18 січня 1652 р. командирам військових реґіментів про звільнення від постоїв спустошених війною маєтків Олександра Замойського Лукомль і Вілле в Київському повіті і з забороною перешкоджати осадженню підданих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 240 і зв., акт 41. Мова польська.

Лютого 14. – Протестація від імені Олександра і Євфрузини Замойських перед Житомирським ґродським урядом проти Станіслава Лянцкоронського, брацлавського воєводи, полковника і ротмістра коронного війська, щодо самовільного розквартирування 28 жовтня 1651 р. його козацької корогви в містечку Вілле і пограбування підданих.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 240 зв. – 244 зв., акт 42. Мова польська.

Лютого 16. – Протестація від імені Павла Олексича Ґиранойського перед Житомирським ґродським урядом проти поручника і жовнірів (їхні прізвища подано) корогви ольштинського старости [Яна-Олександра Даниловича] за насильства, грабунки і підпали, заподіяні ними під час постою в маєтках протестанта м. Чагів та с. Оситків.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 247 – 248 зв., акт 43а. Мова польська.

Лютого 16. – Протестація від імені архімандрита Києво-Печерського монастиря Йосифа Тризни перед Житомирським ґродським урядом проти Яна Домановського, вепринського урядника київського каштеляна Максиміліана Брозовського, слуг і бояр каштеляна щодо наїзду у вересні 1651 р. на монастирські маєтки села Межирічка і Вишевичі, захоплення збіжжя й худоби, спалення селянських дворів і гумен, побиття слуг та ін. кривди і збитки.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 248 зв. – 251, акт 44. Мова польська.

Лютого 16. – Протестація від імені ігумені Корецького і Клинецького монастирів Зофії-Серафини Ярмолинської перед Житомирським ґродським урядом проти овруцького старости Владислава Немирича та жовнірів його корогви (прізвища подано) щодо розквартирування у монастирському с. Клинці і пограбування підданих, що призвело до їх відходу.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 251 – 258 зв., акт 45. Мова польська.

Лютого 19. – Реляція возного Івана Ваневського перед Житомирським ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу київській міщанській громаді у справі щодо присудження їй баніції за скаргою житомирського старости Криштофа Тишкевича про несплату за 2 роки 10 тис. польських золотих чопового податку, ухваленого сеймом і затвердженого 1648 р. сеймиком Київського воєводства у м. Житомир.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 258 зв. – 259, акт 46. Мова польська.

Лютого 20. – Протестація від імені Яна Замойського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 4 – 6 січня 1652 р. у його Дорогобузькому ключі польськими і німецькими жовнірами капітана Криштофа Корманського з надвірного війська покійного руського воєводи кн. Єремії Вишневецького.
Судова присяга підданих на підтвердження протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 271, арк. 93 зв. – 96 зв., акт 47/63. Мова староукраїнська.

Лютого 21. – Протестація від імені Яна Ярмолинського перед Житомирським ґродським урядом проти жовнірів корогви ротмістра Яна-Станіслава Славинського (їхні прізвища подано) щодо незаконного, всупереч охоронному універсалу, розквартирування цієї корогви у маєтку Ярмолинського м. Ворсівка і пограбування міщан.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 259 – 260, акт 47. Мова польська.

Лютого 21. – Протестація від імені Яна Ярмолинського перед Житомирським ґродським урядом проти Лева Тиші Биковського, Яна Щерського та ін., які 14 жовтня 1651 р., вже після укладення Білоцерківського миру, назвавшись жовнірами, але не служачи у війську, ані кварцяному, ані суплементовому, напали з своєю рукодайною челяддю та різними набраними людьми на маєток Ярмолинського м. Янівка і захопили 30 волів, 30 корів, 15 яловиць, 100 овець і ягнят, 50 баранів і ялових овець, 30 свиней, 15 вепрів, 5 коней і 4 кобили, заподіявши йому і його підданим збитків на 4 тис. польських золотих.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 260 і зв., акт 48. Мова польська.

Лютого 23. – Протестація ректора Вінницького єзуїтського колегіуму ксьондза Яна Жуховича перед Луцьким ґродським урядом про розорення на 2 тис. польських золотих підданими Києво-Печерського монастиря – селянами с. Журевичі Київського воєводства, маєтку колегіуму с. Замисловичі, "будучы єсчє *ѡд* пєршоє коза*ч*чизны и выузданоє рєбєлии коза*ц*коє в нєпогамованой лицє*н*ции, маючы заят*р*єныє сєрца до выпє*л*нєнья вшєлякоє злости и своєволи за*в*зятоє, а ѡсобливє на костєли католи*ц*киє нєнавистю што найбо*л*шою наступуючы, в року нєдавно прош*лом* [1651] по*д* часъ выправованя сє коза*ц*кого войска под Бєрєстє*ц*кую, в надєю упє*в*нєного собє з Рєчы Посполитоє коро*н*ноє звитяз*тв*а".

Ф. 25, оп. 1, спр. 271, арк. 100 – 102, акт 51/67. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 706 – 708.

Лютого 24. – Протестація перед Луцьким ґродським урядом послів Війська Запорозького Гараська Яцьковича, Семена Несяртовича, Михайла Таборенка, Васька Хоменка, Андрія Лісівця і Федора Конельського, які прямували на сейм, та їхнього пристава – новгород-сіверського підсудка Петра Хоревського, про напад 23 лютого 1652 р. на їхню господу в м. Луцьк п'яних слуг Костантого Пузини.

Ф. 25, оп. 1, спр. 271, арк. 104 – 105 зв., акт 54/70. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 709 – 711.

Лютого 26. – Протестація від імені Северина Потоцького перед Житомирським ґродським урядом проти овруцького старости Владислава Немирича та жовнірів його охотницьких корогов під проводом ротмістра Яна Островського (прізвища подано), які у квітні 1651 р., під час чотиритижневих становиськ, розграбували маєтки Потоцького – містечка

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 263 – 270 зв., акт 51. Мова польська.

Клинець і Велідники та села Скребеличі, Юрківщина, Красилівка, Сорокопень, Білка, Стугівщина і Хлупляни.
Реєстр захопленого майна.

Лютого 26. –Лист короля Яна-Казимира від 3 березня 1650 р. до луцького підстарости Щасного-Збожного Лайщевського про підтвердження прав і привілеїв євреїв м. Луцьк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 104 – 106 зв., акт 111. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 28. – Протестація від імені Криштофа Пстроконського та його дружини Гелени перед Житомирським ґродським урядом проти Андрія Бонковського, який 8 жовтня 1651 р. розграбував обоз їхніх підданих при поверненні після Білоцерківського миру 1651 р. з козацької України до маєтку Пстроконських м. Івниця.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 274 – 276 зв., акт 54. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 28. – Протестація від імені Криштофа і Гелени Пстроконських перед Житомирським ґродським урядом проти ротмістра Яна Душі Подорецького та жовнірів його корогви, які у серпні 1651 р. напали заради здобичі на маєток Пстроконських м. Івниця, вбили 4 підданих, поранили і порозганяли інших, розграбувавши майна на суму понад 1,8 тис. польських золотих.
Корогва була у складі передової сторожі коронного війська, що зупинилася поблизу м. Поволоч, чекаючи на основні сили війська, яке після перемоги поблизу м. Берестечко наступало в напрямі м. Біла Церква.
Наведено прізвища загиблих і реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 285 – 287 зв., акт 59. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 28. – Тестамент венденської каштелян[ової] Анни Ґлембоцької від 8 лютого 1652 р., складений у с. Смордва, зокрема, про її поховання у Дубнівському францисканському костелі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 126 зв. – 130, акт 125. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 28. – Свідчення возного Яна Вишомирського перед Вінницьким ґродським урядом про огляд м. Комарів Вінницького повіту та його присілків [назви не вказано], маєтку королівського ротмістра Казимира Пісочинського, та про засвідчення їхнього розорення і спустошення татарами, козаками і коронним військом, а також моровицею.
У м. Комарів залишилося лише 50 халуп, в яких уціліло дуже мало людей, а від решти халуп залишилися тільки пусті пляци. В присілках більшість халуп спалено, а в уцілілих люди мешкали тільки деінде. Всі господарські споруди в маєтку знищено.

Подано за: АЮЗР. – Ч. VII. – Т. 1. – С. 480 – 481. Мова польська. Актова книга Вінницького гродського суду (старий № 4598) не збереглася.

Лютого 29. – Протестація від імені Григорія Ліплянського перед Житомирським ґродським урядом проти Павла Филиповського, який, "занехаявши свою шляхетську гідність", приєднався під час "козацької сваволі" до Війська Запорозького і, ставши там сотником, не раз нападав з своєю сотнею на маєток протестанта с. Рудня, продовжуючи ці напади і після Зборівського миру 1649 р., внаслідок чого заподіяв збитків на 500 польських золотих, а 12 лютого 1652 р., прийшовши до двору Ліплянського й захопивши перед цим збіжжя на руднянському млині, образив його і його дружину та пообіцяв вбити Ліплянського навесні, коли знову почнеться "війна з ляхами".

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 289 зв. – 290 зв., акт 62. Мови староукраїнська і польська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 711 – 713.

Лютого 29. – Протестація від імені Яна Ярмолинського перед Житомирським ґродським урядом проти Остафія Тушевського, який, назвавшись після укладення Білоцерківського миру 1651 р. жовніром, але не служачи ні у кварцяному, ані у суплементовому війську, наслав 6 жовтня 1651 р. свою рукодайну челядь з приєднаними до неї різними людьми на

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 295–296, акт 66. Мови староукраїнська і польська.

маєток Ярмолинського с. Березовиця й частину с. Минійки, заподіявши збитків на суму понад 2 тис. польських золотих.
Реєстр захопленого майна.

Березня 1. – Протестація Станіслава Синицького, від себе та від імені всіх родичів покійного Міхала Уренки [Вренґи?] Босого, перед Вінницьким ґродським урядом проти підданих Яна Замойського з сіл Баланівка і Диківка та міст Стіна і Ямпіль Брацлавського воєводства, які в лютому 1650 р. вбили і пограбували Міхала Вренґу Босого під час його повернення після Зборівського миру 1649 р. до свого маєтку – частини с. Баланівка.
Свідчення возного Шимона Шибинського про арешт вбивць.

Подано за: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 713 – 717. Мова польська. Актова книга Вінницького гродського суду (старий № 4598) не збереглася.

Березня 1. – Маніфестація Стефана Жабокрицького перед Вінницьким ґродським урядом про зловживання подружжя Станіслава і Маріанни Скоповських, державців його маєтків сіл Жабокрич, Торків і Сільниця. Скоповські стягали поволовщину щорічно, примушували підданих до підвод на 30 миль, а не на 7 згідно з інвентарем, а також священика с. Торків – до відбування підданських повинностей. На спробу Жабокрицького припинити ці зловживання Станіслав Скоповський заявив: "вільно мені над підданими робити все що завгодно" і погрожував йому.

Подано за: АЮЗР. – Ч. VI. – Т. 1. С. – 580 – 581. Мова польська. Актова книга Вінницького ґродського суду (старий № 4598) не збереглася.

Березня 5. – Протестація від імені київської підсудкової Анни Вітовської перед Житомирським ґродським урядом проти Яна Бруяки та його спільників [близько 150 чол.], які під військовими знаками, наїжджаючи "способом жовнірських чат", чинили у вересні – жовтні 1651 р. грабунки в її маєтках селах Ставок Великий, Ставочок і Юрівка.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 301 зв. – 303, акт 70. Мова польська.

Березня 5. – Протестація від імені Анни Вітовської перед Житомирським ґродським урядом проти Олександра Ґуровського, Марцина Радзіковського та їхніх спільників [понад 80 чол.], які, вже не перебуваючи на коронній військовій службі, "способом жовнірських чат" (але під військовим знаком замість корогви) наїжджали у вересні – жовтні 1651 р. і чинили грабунки в її маєтках селах Ставок Великий, Ставочок і Юрівка.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 303 зв. – 304, акт 71. Мова польська.

Березня 5. – Протестація від імені Анни Вітовської перед Житомирським ґродським урядом проти Якуба Вільчка Тушевського, Миколая Голянського та ін. слуг і бояр коронного стражника Олександра Замойського з м. Коростишів, які, не будучи на коронній військовій службі, але видаючи себе за жовнірів, чинили у вересні – жовтні 1651 р. наїзди і грабунки у маєтках Вітовської селах Ставок Великий, Ставочок і Юрівка.
Реєстр захопленого майна; свідчення возного Івана Подамацького про грабунки й арешт захопленого майна під заклад в 1 тис. кіп литовських грошів.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 304 – 305 зв., акт 72. Мова польська.

Березня 5. – Протестація від імені Олександра Гуменецького перед Житомирським ґродським урядом проти Криштофа Віталішевського, поручника корогви Олександра Замойського, який після Берестецької битви 1651 р. залишив свою корогву і, зібравши у м. Коростишів кілька десятків служилої челяді та колишніх реєстрових козаків, наїхав 10 серпня 1651 р. на маєтки Гуменецького села Городськ і Війташівка, захопив худобу і піддав тортурам підданого.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 305 зв. – 306, акт 73. Мова польська.

Березня 5. – Протестація від імені ректора Даніеля Люкановича і братії Луцького єзуїтського колегіуму перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 1 січня 1652 р. у належному колегіуму с. Ботин жовнірами капітана Криштофа Корманського з надвірного війська покійного руського воєводи кн. Яреми Вишневецького.
Судова присяга підданих колегіуму на підтвердження протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 271, арк. 143 зв. – 147, акт 93. Мова староукраїнська.

Березня 5. – Протестація від імені ректора Даніеля Люкановича і братії Луцького єзуїтського колегіуму перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 15 червня 1651 р. боярами і селянами сіл Воротнів і Романів, які "под час посполитого рушеня и експедиции Берестецкое, где под Берестечком будучы при его мл. пану Фирлееви, яко пану своем, а ротмистр[у] на тот час повετовом воεводства Волынского, и въ служъбε зъ ωнымъ зостаючы; которыε то бояровε и подданыε воротнεвъскиε и романовъскиε ωдлучывъшыс ωд хорогвε пана своεго, прыбравъшы до сεбε комъпании розноε; такъ жε хлопства, бояровъ зъ тых жε сεлъ; до килку дεсятъ конεй, ... по двакротъ на сεло Лысчε и Дивинъ, маεтъност протεстанътис, наεздзали".

Ф. 25, оп. 1, спр. 271, арк. 159 – 162, акт 98. Мова староукраїнська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 717 – 720.

Березня 13. – Асигнація короля Яна-Казимира про затвердження умов Білоцерківського миру 1651 р., видана Війську Запорозькому після зриву сейму 1652 р., який мав затвердити цей договір.

Ф. 1230, оп. 1, спр. 39, арк. 1. Мова польська. Фотокопія документа з Воєводського державного архіву у м. Гданськ, 300, 29/136, арк. 117.

Березня 14. – Асигнація духовних і світських сенаторів Корони і Великого князівська Литовського про затвердження умов Білоцерківського миру 1651 р., видана гетьману Війська Запорізького Богдану Хмельницькому після зриву сейму 1652 р., який мав затвердити цей договір.

Ф. 1230, оп. 1, спр. 39, арк. 1 – 2. Мова польська. Фотокопія документа з Воєводського державного архіву у м. Гданськ, 300, 29/136, арк. 117 і зв.

Березня 18. – Протестація від імені кн. Вацлава Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні у вересні 1651 р. у його селах Тростянець, Лище, Острів і м. Четвертня корогвою королівського ротмістра Олександра Жолкевського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 271, арк. 198 зв. – 202 зв., акт 120. Мова староукраїнська.

Березня 18. – Протестація від імені кн. Вацлава Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні у вересні 1651 р. у його селах Тростянець, Лище, Острів і м. Четвертня драгунською корогвою капітана Криштофа Корманського з надвірного війська покійного руського воєводи кн. Єремії Вишневецького.

Ф. 25, оп. 1, спр. 271, арк. 209 – 210, акт 125. Мова староукраїнська.

Березня 21. – Протестація від імені кн. Настазії Друцької Любецької перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні у другій половині 1651 р. в її селах Козин, Переспа і Любче жовнірами і челяддю корогви королівського ротмістра Томаша-[Казимира] Сапеги, які "збожа розныε – жита, грεчки и ячъмεни, у подданых тылко протεстанътис што найдовалос, тεлята порεзали, куры, ґусы, быдла, вεпри, свини побили, побрали, солонини, масла, сыры побрали, и сродзε тыε добра знисчыли, подданых такъ зъубожили, жε ωд голоду нεкоторыε поумεрали".

Ф. 25, оп. 1, спр. 271, арк. 215 – 216, акт 128. Мова староукраїнська.

Березня 25. – Протестація Станіслава Сарнецького перед Вінницьким ґродським урядом проти подружжя Олександра і Анни Бочковських за наїзд 20 липня 1651 р. на його заставний маєток с. Янків.
Перелік захопленого майна. Реляція возного Яна Осецького про засвідчення розграбування села і розігнання підданих.

Подано за: АЮЗР. – Ч. VI. – Т. 1. – С. 581 – 583. Мова польська. Актова книга Вінницького ґродського суду (старий № 4598) не збереглася.

Березня 26. – Маніфестація від імені Валеріана Ґурського перед Луцьким ґродським урядом про спустошення 1651 р. його заставного маєтку с. Черняхів: "презъ неприятеля коронного року прошлого [1651] тые крае воеводства Волынъского инъфесътуючого спустошоное, въ нем халупъ самыхъ фунъдитусъ огънемъ спалено десять, зъ другихъ халупъ подданые зъ жонами, детьми, конъми, волами и инъшымъ добытъкомъ до Оръды забрание, другые пречъ пошъли за сваволею".

Ф. 25, оп. 1, спр. 271, арк. 251 зв. – 252 зв., акт 150. Мова староукраїнська.

Березня 29. – Квит послів Війська Запорозького Михайла Таборенка і Федора Конельського (писаря), від себе та від імені своїх товаришів Гарасима Яцьковича, Семена Несяртовича, Васька Хоменка й Андрія Лісовця, а також новгород-сіверського підсудка Петра Х[а]ревського, володимирському підкоморичу Костантому Пузині і його слугам про скасування протестації від 24 лютого 1652 р. щодо побоїв, заподіяних ними посольству.
Протестацію скасовано внаслідок порозуміння сторін.

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 219 – 220 зв., акт 188. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 720 – 721.

Квітня 6. – Маніфестація Євфрозини з Кмитів, вдови Станіслава Мирського, жовніра корогви ротмістра Яна Линевського, перед Луцьким ґродським урядом про втрату 1651 р. майна і майнових документів під час втечі до м. Пінськ "под час наступуючых з Украины трвогъ и небезъпеченствъ, кгды неприятеле коронъные ребелълизанътове козаки [з о]рдою татарскою злученые в тутошъные краи впадывали".

Ф. 25, оп. 1, спр. 271, арк. 355а зв. – 356 зв., акт 211. Мова староукраїнська.

Квітня 6. – Реєстр кривд і збитків, заподіяних [1651 р.] підданим Петра Загоровського з сіл Хорів, Загайці й Валовичі іноземною надвірною корогвою київського воєводи [Адама Киселя] під час її триденного постою в селах.
Судова присяга підданих у цій справі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 529 – 533 зв., акт 400. Мова староукраїнська.

Квітня 9. – Протестація о. Бенедикта Мокосія Баковецького перед Володимирським ґродським судом про кривди і збитки, заподіяні 1651 р. підданим у його маєтку с. Біличі волоською корогвою київського воєводи Адама Киселя під час її дводенного постою в селі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 164 – 165 зв., акт 118. Мова староукраїнська.

Квітня 15. – Декрет Володимирського ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою власника м. Кисилин Олександра Чаплича [Шпановського] щодо необережного поводження з вогнем челядників Яна Ґноїнського та корецького орендаря неосілого єврея Абрама (Аврася), через що в місті згоріло 14 дворів з винницями, солодовнями, пасіками та ін., серед яких були будинки євреїв Шмойла й Ограма.
Пожежа сталася вночі проти 28 березня 1651 р. під час втечі Яна Ґноїнського з дружиною й челяддю та єврея Абрама "перед тривогами неприятелскими" до Польщі. Під час ночівлі в одному з порожніх будинків челядники пили горілку разом з євреєм Абрамом.

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 886 – 887 зв., акт 568. Мова староукраїнська.

Квітня 15. – Декрет Володимирського ґродського суду у справі про засудження до інфамії рокитнянського священика Євфімія і білашівських підданих Володимирсько-Брестського біскупства за заподіяння 28 жовтня 1650 р. тяжких побоїв і ран Яну Добринському та його слугам й захоплення їхнього майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 914 – 916 зв., акт 580. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 721 – 723.

Квітня 17. – Протестація від імені Павла Гулевича [Воютинського] та від громад його сіл Охлопів і Бородчичі перед Луцьким ґродським

Ф. 25, оп. 1, спр. 271, арк. 381 – 383, акт 234. Мова староукраїнська.

урядом про насильства і грабунки, заподіяні в цих селах у червні 1651 р. посполитим рушенням Сандомирського воєводства та надвірними корогвами кн. Єремії, Дмитра і Костантого Вишневецьких.

Квітня 17. – Протестація Миколая (на час запису – "законъникъ рєкгулы святого Базилєго Вєликого" Макарій) Фурсовича Божопольського перед Луцьким ґродським урядом про відшкодування подружжям Стефаном і Анною Лесневськими заподіяних йому збитків, оскільки він у 1648 р., "на ѡнъ ча*с* єсчє в станє свєцкомъ будучи*м*", орендував їхню посесію – села Стидень Великий і Стидень Малий Степанського ключа, дідицтва краківського воєводи [кн. Владислава-Домініка Заславського], а "в то*м* припа*д*ку во*й*ско Речи По*с*политоє коронъноє по*д* Пилявъцами розъпрошоноє зостало, подъ который ча*с* нєприятєлє выуъзданиє рєбє*л*лиза*н*ти – гультайство козацкоє з О*р*дою гору взявъшы, нава*л*ностю вєликою на Корону пошло, по*д* который часъ и протєстансъ с помєнєноє де*р*жавы своєє ничого а ничого пєнитусъ зъ собою нє бєручи, кгды*ж* до того нє пришъло, л*є*двє з душою ѡ*д* всих достатъковъ свои*х*, спрятовъ домовы*х*, ѡхєнъдозътва, шатъ, ринъштунъковъ, ѡ*д* шкатули и пинєзє*й* готовы*х* в нє*й* будучи*х*, кони, быдє*л*, и вшєляки*х* достатъковъ, л*є*двє в о*д*но*й* суконъци пєшо за Вислу ушо*л*. За*с*маковавъшы тєды по*д*даныє тамошъныє протєстанъти*с* арєнъдовныє своєволєю выу*з*даноє рєбє*л*лии, сами сє збунътовавъшы, протє*с*танъта ѡ*с*мєртъ приправити усилуючи шукали, а кгды нєналєзъли, до мєшъканя протєстанъти*с*, по воли всє собє ю*ж* справуючы, вшодъшы, … мєжы сєбє подє*л*или" його майно. Лесневецькі, повернувшись 1649 р. до маєтності, відібрали у підданих це майно, але не повернули його Фурсовичу, а привласнили. Вони також привласнили 2,5 тис. польських золотих передоплати за оренду, а в самій оренді відмовили.

Ф. 25, оп. 1, спр. 271, арк. 385 – 388, акт. 236. Мова староукраїнська.

Квітня 18. – Декрет Володимирського ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо привласнення турійським старостою Міхалом Лаґановським майна Галшки Смитковської, захопленого 1648 р. селянами с. Бобли Турійської волості Володимирського повіту у Туропинських лісах, де Смитковська ховалася від козаків, які "пнєю Сми*т*ковъскую, в лєса*х* Туропинъски*х* пєрє*д* тоєю рєбєллиєю козацъкою хоронянную сє, нашє*д*ши, сыночка єє забивши, и самую зранивши, вси доста*т*ки при нє*й* будучиє забрали".

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 1098 – 1100 зв., акт 660. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 723 – 725.

Квітня 20. – Протестація від імені дербтського воєводича Самуеля Лещинського і його опікунів та від імені державців його маєтку с. Користь перед Луцьким ґродським урядом про збитки і образи, заподіяні під час зупинки у цьому селі 10 квітня 1652 р. підданих і слуги Адама Киселя, "которыє з маєтности єго м*л*. украинъски*х* быдло до мєста Госчы пудили".

Ф. 25, оп. 1, спр. 69, арк. 412 зв. – 414, акт 287. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 726 – 728.

Квітня 22. – Реляція возного Семена Лукіяновича перед Луцьким ґродським урядом про арешт, під заклад у 6 тис. гривень, селян с. Цепорів, обвинувачених у наїзді 19 липня 1651 р. під проводом Костантого Чернівського на с. Теремне і заподіянні там вбивств, насильств і грабунків, і про вручення Чернівському трьох позовів до Головного люблінського трибуналу у справах щодо його наїздів, разом з цепорівськими селянами, на с. Теремне, а з жовнірами його корогви – на с. Пісочне.

Ф. 25, оп. 1, спр. 69, арк. 408 – 409 зв., акт 285. Мова староукраїнська. Кінець акта не зберігся. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 728 – 731.

Квітня 22. – Тестамент Яна Одинця Соколовського від 1 квітня 1651 р., складений у с. Столпин, зокрема, про поховання його у Межиріцькому костелі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 319 – 322, акт 260. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 22. – Тестамент Марцина Багинського від 5 березня 1652 р., складений у с. Трубиці, зокрема, про поховання його у Дубнівському бернардинському костелі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 322 зв. – 324 зв., акт 261. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 22. – Протестація від імені Олександра Загоровського перед Вінницьким ґродським урядом проти громади с. Бутківці, підданих кн. Михала-Юрія Чорторийського, які 5 березня 1651 р. розграбували в с. Девеньки майно Загоровського, провадженe слугами з панського маєтку сл. Білгород для схову в м. Бар, та про арешт 16 квітня 1652 р. трьох бутковецьких селян у м. Красне.
Запис про презентацію на ґроді вилученого у грабіжників панського коня, а також власного майна слуг.

Подано за: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 732 – 734. Мова польська. Актова книга Вінницького ґродського суду (старий № 4598) не збереглася.

Квітня 22. – Протестація від імені Стефана Волинського перед Вінницьким ґродським урядом проти підданих Яна Замойського з міст Красне і Рогізна та сіл Рахнівка й Іванівці, які упродовж 1648 – 1652 рр. постійно нападали на маєток Волинського села Звонич і Васильківці.
Свідчення возного Андрія Зубовича про заподіяні насильства, грабежі й спустошення.

Подано за: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 734 – 737. Мова польська. Актова книга Вінницького ґродського суду (старий № 4598) не збереглася.

Квітня 24. – Тестамент Шимона Сковородки від 8 лютого 1652 р., складений у с. Забір'я, зокрема, про поховання його "в Гощі у церкві мурованій, в монастирі", або там, де побажають виконавці його тестаменту.

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 333 – 335 зв., акт 266. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 24. – Протестація Євстахія-Станіслава Мушатича Охлоповського та його швагра Олександра Бобицького перед Володимирським ґродським урядом про захоплення 1651 р. худоби в їхньому маєтку с. Охлопів жовнірами кварцяної корогви ротмістра Яна Барановського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 286 зв. – 287 зв., акт 222. Мова староукраїнська.

Квітня 25. – Тестамент Ядвіги з Парисів Андрієвої Линевської від 12 квітня 1652 р., зокрема, з проханням "аби пан чоловік мій милий в Бабині згідно з обрядом релігії моєї, у якій жила і дні мої скінчила, у гробі звичайному з дітками моїми поховав".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Ядвіги Линевської подано від імені її чоловіка – луцького земського судді Андрія Линевського.
26 квітня 1652 р. тестамент було опротестовано. Див. ф. 25, оп. 1, спр. 271, арк. 419 – 422, акт 262; та арк. 422 – 423, акт 263.

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 347 – 348 зв., акт 271. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 30. – Тестамент луцького бурґрабія Геліяша Малюшицького від 8 квітня 1652 р., складений у м. Луцьк, зокрема, з дорученням і проханням до "милої пані дружини моєї уродженої пані Марини з Себастіяновичів Геліяшової Малюшицької, бурґрабиної луцької" та виконавців його тестаменту поховати його "при костелі кафедральному Луцькому їх милостей ксьондзів каноніків луцьких перед олтарем і образом найсвятішої Діви Марії костела того обрядом християнським поховане було".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Геліяша Малюшицького подано від імені його дружини.

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 361 зв. – 364 зв., акт 280. Мови староукраїнська і польська.

Травня 2. – Лист короля Яна-Казимира до луцьких каноніків і комісарів про повернення Жидичинської архімандрії її адміністратору Натанаелю Лозовицькому, у якого її відібрав Олександр [Мокосій] Дениско, коли "через криваве замішання ребелії козацької дійшло до того, що релігія Грецька, яка була у єдності святій з Костелом Римським, мусила ґвалт терпіти, і такі великі в правах своїх зносити беззаконня, що навіть церкви і духовні маєтності мусила протиправно уступати дезунітам".

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 365 і зв., акт 281. Мови староукраїнська і польська. Кінець акта не зберігся.

Травня 7. – Протестація від імені міщан м. Дорогобуж і селян с. Подолянці, маєтності Яна Замойського, перед Луцьким ґродським урядом про спалення 20 березня 1652 р. селянами с. Мнишин, належного Адамові Киселю (маєтки межували), їхнього збіжжя, яке стояло на полі у стогах.

Ф. 25, оп. 1, спр. 69, арк. 375 зв. – 377, акт 260. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 739 – 741.

Травня 7. – Протестація міщан м. Хмільник Федора Діброви, Федора Бутка, від себе та від імені Петра Пащенка, Семена Колупаченка і Лавріна Панасенка, перед Вінницьким ґродським урядом проти Яна Оратівського, який 10 квітня 1652 р. захопив їхнє майно, переховуване ними у його маєткові Оратів на час вторгнення татар і козаків та виступів підданих.
Реєстр захопленого майна.

Подано за: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 738 – 739. Мова польська. Актова книга Вінницького ґродського суду (старий № 4598) не збереглася.

Травня 11. – Лист-запис архімандрита Жидичинського монастиря Олександра Мокосія-Дениска і монастирського капітулу від 6 травня 1652 р. про передання с. Клепачів у трирічну аренду Павлу Пугалі Ґутковському і його дружині Зофії Гурківні за 2100 польських золотих "для реставрації місця того, тобто церкви Божої і монастиря самого, надзвичайно через неприятеля Крижа Святого і сваволю козацьку зруйнованих і внівеч обернених".

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 387 – 391, акт 304. Мови староукраїнська і польська.

Травня 11. – Тестамент Рафала Пясецького від 7 березня 1652 р., складений у с. Русинове Берестечко, зокрема, про поховання його "в костелі їх милостей отців бернардинів дубнівських без жодної бучності світу цього".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Рафала Пясецького подано від імені його дружини Настазії.

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 393 – 395, акт 307. Мови староукраїнська і польська.

Травня 13. – Тестамент Анни з Зорева Збігневої Любенецької від 6 травня 1652 р., складений у с. Теремне, зокрема, про поховання її "у Кисилині в гробі родичів моїх мурованому".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Анни Любенецької подано від імені її чоловіка Збігнева Любенецького.

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 404 зв. – 406 зв., акт 315. Мови староукраїнська і польська.

Травня 14. – Тестамент Олександри Брудзевської від 28 квітня 1652 р., складений у с. Новий Став, зокрема, про її поховання в Клеванському костелі.
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Олександри Брудзевської подав клеванський пробощ ксьондз Міхал Зборомирський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 413 і зв., акт 320. Мови староукраїнська і польська.

Травня 16. – Квит Яна-Олександра Хребтовича Богуринського полковнику Юрію Немиричу й ротмістру татарської корогви Войцеху Качинському про припинення порушеної проти них судової справи щодо вибирання неналежних стацій з його маєтку с. Кам'яний Брід.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 332 і зв. Мова польська.

Травня 22. – Маніфестація Андрія Малищинського, від себе та від імені своїх родичів, перед Володимирським ґродським урядом про захоплення 1648 р. різного рухомого майна, а також документів його покійної тітки Катерини Трушковської повсталими підданими кн. Миколая Святополка Четвертенського з містечка Курчичі: "тыє мєсчаны куръчицькиє из другими по*д*даными з сєла до Куръчиць належачомъ, збунътовавъшисє... до господы припали, та*м* жє зара*з* впа*д*ши, напро*д* самому пану Трушко*в*скому, малъжо*н*кови тютьки протєстуючого, а пото*м* и самоє в[ы]шє*й* мєнованоє панєє Трушко*в*скоє рожоноє, тютьки протєстуючого, шыю до порога поутинали, чєлядь ѡныхъ позабияли; а пото*м* въсє, шъто при нихъ было: коны, возы и въ возахъ пинязи готовыє, срєбра, зълота, шаты и клє*й*ноты, и лєкгумина розныє, а при то*м* справы, тоєсть: записы зознаныє

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 318 – 319, акт 244. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 741 – 743.

и ручьные, квиты, рекокгниции, инътерцизы, и иньшые муниментьта ѡд розьныхъ ѡсобъ на розные сумы и речь в тыхъ муниментах выражоные, позаберали; а домовство албо рачей господарство, тоестъ: стада быдла, збожа розмаитые, цыну, мидъ, и иньшое начинье, достатки домовые што се зостало в дому в селе Стольбах, тамошьные подданые того села Столбъ забрали, и межы собою роздиливъши, на пожытокъ свой ѡберънули".

Травня 27. – Протестація Андрія Потоцького перед Житомирським ґродським урядом проти міщан м. Білопілля, які під проводом свого урядника Голинського 23 травня 1652 р. напали на білопільському мосту на нього і його челядника та жорстоко побили їх.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 342 зв. – 344, акт 87. Мови староукраїнська і польська.

Травня 27. – Маніфестація Яна Таборовського, від себе та від імені сина Олександра, перед Житомирським ґродським урядом про втрату під час козацької війни майнових документів, зокрема на маєтки у Ковненському повіті (їх не названо).

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 346 і зв., акт 89. Мови староукраїнська і польська.

Травня 29. – Протестація Адама Стана проти Вацлава й Зофії Злобів перед Житомирським ґродським урядом про організований ними 14 серпня 1651 р. наїзд на його дім, спробу отруїти його 24 березня 1652 р. та отруєння його дружини, про яке він не міг повідомити раніше, оскільки з 1648 р. жодні суди в Київському воєводстві не діяли [так в акті].
Свідчення вихованки Злобів – Зофії Зелінської, про спробу отруїти Стана, підтверджене возним Іваном Ваневським.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 359 – 360 зв., акт 97. Мови староукраїнська і польська.

Червня 3. – Протестація від імені Юзефа Немирича перед Житомирським ґродським урядом проти ротмістра Феліціяна Родаковського про наїзд 29 лютого 1652 р. спільно з своєю корогвою, з корогвами лащівських, білилівських і мхарівських татар та з шляхтою, міщанами, боярами, козачками і драгунами із Корецької та Межиріцької волостей, маєтків Самуеля Лещинського (подано деякі імена і прізвища) на маєток Немирича – Олевську волость, вбивство слуг, поранення і ув'язнення протестанта та розграбування великої мурованої церкви у м. Олевськ.
В результаті наїзду 145 підданих померли від холоду, голоду і тортур.
Реєстри захопленого майна і реляція возного Івана Ваневського про арешт 680 нападників.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 365 – 374 зв., акт 102. Мови староукраїнська і польська.

Червня 3. – Протестація від імені Юзефа Немирича перед Житомирським ґродським урядом проти ротмістра Феліціяна Родаковського і його дружини Маріанни та їхніх спільників за наїзд 29 лютого 1652 р. на Олевську волость Немирича.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 384 і зв., акт 105. Мови староукраїнська і польська.

Червня 5. – Декрет Головного люблінського трибуналу від 20 квітня 1652 р. про засудження до баніції ротмістра корогви мхарівських татар Ґабріеля Яхимовича та Василя Бережецького за наїзд 24 липня 1651 р. на маєток Юрія Любомирського с. Межирічка Барашівської волості.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 385 – 386 зв., акт 106. Мова польська.

Червня 5. – Декрет Головного люблінського трибуналу від 20 квітня 1652 р. про засудження до баніції Феліціяна Родаковського, [Олександра] Корчинського та Боговича за наїзд 25 лютого 1652 р. на маєток Юрія Любомирського села Межирічка, Середи і Підлуби.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 386 зв. – 388 зв., акт 107. Мова польська.

Червня 5. – Декрет Головного люблінського трибуналу від 20 квітня 1652 р. про засудження до баніції Петра Непокойчицького, Яна Баранецького, Марцина Похойського та їхніх спільників за наїзд 31 липня 1651 р. на маєток Юрія Любомирського села Підлуби і Середи.

Ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 388 зв. – 391, акт 107а. Мова польська.

Червня 5. – Протестація від імені Яна Фалибовського перед Володимирським ґродським урядом про збитки на 5 тис. польських золотих, заподіяні 22 червня 1651 р. в його селах Звиняча і Новосілки управителем турійських волостей кн. Владислава-Домініка Заславського – Міхалом Лаґановським, який разом з супроводом (понад 200 служилих бояр і драгунів) провадив 200 возів з провіантом до полку Заславського в табір поблизу м. Берестечко і зупинився у селах Фалибовського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 365 зв. – 366, акт 278. Мова староукраїнська.

Червня 7. – Атестація королівських комісарів – волинського стольника Самуеля Долмата Ісайковського, володимирського земського писаря Юрія Гораїна та Петра Гулевича від 4 лютого 1650 р. про введення у Жидичинську архімандрію овруцького і жидичинського архімандрита Олександра Мокосія-Дениска. Визначаючи стан монастиря, комісари зауважили: "той же монастир Жидичинський з церквою соборною св. Миколая нині через спустошення козацьке і вторгнення татарське внівеч обернено".

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 496 зв. – 497 зв., акт. 393. Мови староукраїнська і польська.

Червня 7. – Асигнація коронного підскарбія Богуслава Лещинського від 18 квітня 1652 р. про надання Францішку Вольському права на збирання поголовного податку з євреїв Волинського воєводства – 4500 золотих, на утримання піхоти коронного польного гетьмана Марцина Калиновського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 636 зв. – 637, акт 465. Мови староукраїнська і польська.

Червня 7. – Квит Францішка Вольського єврейським громадам міст Луцьк і Володимир про одержання від них згідно з асигнацією коронного підскарбія Богуслава Лещинського 2400 польських золотих поголовного податку, призначених на утримання піхоти коронного польного гетьмана Марцина Калиновського, та про недоплату ними ще 2100 польських золотих.

ф.28, спр.88, арк.637 і зв., акт 466. Мова староукраїнська; підпис польською мовою.

Червня 11. – Інструкція елекційного сеймику Волинського воєводства від 11 червня 1652 р. у м Володимир послам від воєводства на сейм, зокрема, про:

◈ пояснення причин (пошесть і воєнна небезпека, що знову загрожувала Волині) перенесення сеймику з м. Луцьк до м. Володимир;

◈ обрання послами на сейм чернігівського стольника, королівського ротмістра Романа Загоровського, звенигородського старосту, королівського ротмістра Лукаша Гулевича [Воютинського], володимирського підстаросту Бальтазара Раєцького, Стефана Хрінницького, Даніеля Пузовського і Томаша Линевського;

◈ заборону самостійно погоджуватися на нове оборонне обтяження воєводства, оскільки воно вщент розорене неприятелем, а також власними жовнірами, а найбільше німецькою гвардією;

◈ неслушність нововведення, коли трибунальські декрети щодо інфамісів і банітів виносилися на сеймовий суд, який їх скасовував, та про зобов'язання послів одразу після відкриття сейму внести в Посольську ізбу декларацію щодо заборони такої практики;

◈ клопотання щодо королівської винагороди королівським ротмістрам Роману Загоровському, Лукашу Гулевичу, Даніелю Пузовському та королівському ротмістру [Яну-Флоріяну] Потоцькому.

До Володимирського ґродського уряду інструкцію подав маршалок сеймику луцький ґродський писар, королівський секретар Станіслав-Казимир Беневський.

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 643 зв. – 646, акт 471. Мова польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 434 – 439.

Червня 13. – Протестація острожецького орендаря Ірша та Іцка Кантора, євреїв з маєтку Костантого Гулевича м. Острожець, перед Володимирським ґродським урядом проти Андрія Ґрохольського, Романовського

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 369 – 370 зв., акт 282. Мова староукраїнська.

та їхніх спільників, які "року тепершнего [1652], кгды вышейменованые жиды, уходячи перед трывогами неприятелъскими в Полские краи, мсца июня десятого дня гостинцем публичънымъ презъ лисъ Войсицъкий при подводахъ вышъречоного его мл. пана Конъстантого Гулевича, пана своего, ехали, тамъ же вышъменованые панъ Кгрохолъский и панъ Романовъский з слугами и помочниками своими на тые подводы его мл. пана Гулевичовые и на тых жидовъ верхами на коняхъ наехавъши, наперед шабелъ подобывавъши, тыхъ жидовъ бити и сечи почали,... для которых таковых даных ранъ и разовъ вонътъливая речъ, жебы тые жиды живы были, по которым таковымъ посеченъю и зъбитю тых жидовъ, такъ самого его мл. пана Гулевича, яко и тых жидовъ протесътуючих, речий немало не ведати въ який способъ забрали", заподіявши Іршеві збитків на 2 тис. польських золотих, а Іцкові Кантору – на 1 тис. польських золотих.
Реляція возного Прокопа Саковича про огляд потерпілих, "на возах лежачих тутъ, в замъку Володимерскомъ", і засвідчення заподіяних їм ран, побоїв і збитків.

Червня 17. – Універсал короля Яна-Казимира від 9 червня 1652 р. до шляхти Волинського воєводства про знищення у Батозькій битві в травні 1652 р. коронного війська Речі Посполитої та про оголошення посполитого рушення для захисту держави.

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 646 – 647 зв., акт 472. Мови староукраїнська і польська.

Червня 17. – Декрет Головного люблінського трибуналу про засудження до баніції київського воєводу Адама Киселя за розорення його надвірною корогвою сіл Хорів, Валовичі і Загайці, належних Петрові Загоровському, та за відмову Киселя сплатити потерпілим – Загоровському і його селянам, визначену судом суму.

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 648 – 651 зв., акт 473. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 747 – 751.

Червня 2 [так у публікації]. – Універсал короля Яна-Казимира від 23 червня 1652 р. до шляхти Волинського воєводства про:

◈ приєднання до козаків, які після Батозької битви [травень 1652 р.] оточили м. Кам'янець-Подільський, не тільки татар, але і турків, що поставило Річ Посполиту під загрозу війни з Османською імперією;

◈ призначення у м. Луцьк на 8 липня 1652 р. воєводського сеймику для легалізації оголошеного універсалом від 9 червня 1652 р. посполитого рушення, яке після ухвали сеймику мало зібратися на 15 серпня 1652 р. (або, у разі необхідності, й раніше) поблизу [с.] Петровин [Люблінського воєводства];

◈ зобов'язання цим сеймиком воєводських поборців до негайного передання у скарб затриманих ними ретент з попередніх податків, оскільки гроші вкрай необхідні для відновлення війська, знищеного у Батозькій битві;

◈ обрання сеймиком послів на сейм, який мав вирішувати виключно військові питання.

Подано за: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 743 – 747. Мови староукраїнська і польська. В актових книгах Кременецького ґродського суду, що збереглися дотепер, цього документа не виявлено. В публікації помилково вказано 2 червня 1652 р. як дату запису універсалу від 23 червня 1652 р. до актової книги.

Червня 25. – Універсал короля Яна-Казимира від 14 червня 1652 р. до шляхти Волинського воєводства про треті віці на посполите рушення, місцем збору якого на 10 липня 1652 р. визначено район с. Петровин Люблінського воєводства.

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 653 зв. – 655, акт 475. Мови староукраїнська і польська.

Липня 23. – Конституція сейму у м. Варшава, зокрема, про:

◈ скорочення до двох тижнів терміну роботи цього сейму, який планувався як шеститижневий;

◈ призначення комісії для складання інструкції послам на переговори у м. Любек про вічний мир з Швецією;

Подано за: Volumina Legum. – Т. 4. – С. 165 – 183.

◈ стягнення ухваленого 1651 р. сеймиками воєводських посполитих рушень в обозі поблизу м. Берестечко подимного податку для оплати найманих корогов, які замість розпущених посполитих рушень повинні були того року вирушати в Україну – в Білоцерківську експедицію. Звільнялися від сплати цього податку Київське, Брацлавське і Чернігівське воєводства і Галицька земля;

◈ встановлення порядку формування і оплати воєводствами корогов ухваленого на цьому сеймі нового війська, до складу якого належатиме і кварцяне військо;

◈ проведення люстрації вибранецьких волок і сформування вибранецьких корогов, ротмістрів яких потрібно обирати на сеймиках з осілої шляхти;

◈ призначення на квітень 1653 р. двотижневого сейму;

◈ заборону жовнірських становиськ і нічлігів у шляхетських маєтках й заборону жовнірам стягати в них стації і приймати на них асигнації, а гетьманам і регіментарям такі асигнації не видавати під загрозою судової відповідальності перед трибуналом. При виданні асигнацій на королівські маєтки (тільки вони й повинні утримувати військо) слід рахувати тільки по 20 золотих з кожного засвідченого поборовим квитом осілого лану. Вибирання стації в асигнованому маєтку повинно тривати не більше двох днів, а після закінчення повинно квитуватися або засвідчуватися маніфестацією у найближчому гроді. Асигнації слід видавати лише один раз на рік на свято св. Мартина [11 листопада]. Заборонялося видавати дві асигнації на один маєток; такі подвійні асигнації піддані виконувати не повинні. За порушення цих настанов винні гетьмани чи регіментарі мали підлягати судовій відповідальності перед трибуналом. Заборонялося двом корогвам мати становисько в одному селі, а після відходу з села керівник корогви повинен дати атестацію, якою село звільнялося від наступного становиська. Винні у незаконних стаціях і грабежах повинні каратися військовим судом або трибуналом. Чужоземним військовим частинам для супроводу виділялися комісари з місцевих осілих шляхтичів. Міста Краків і Познань звільнялися від будь-яких військових податків і повинностей, а м. Пйотрков утримувало тільки військо свого воєводства;

◈ відмову вислухати посольство Війська Запорозького на сеймі і призначення комісії для його вислухання;

◈ накладення на єврейські громади Корони 70 тис. польських золотих поголовного податку та зобов'язання євреїв сплатити за старими квитами всі інші податки;

◈ призначення брацлавського ловчого Марцина Линевського для забезпечення продовольством гарнізону м. Кам'янець-Подільський та надання йому для цього з скарбу 20 тис. польських золотих. Звільнення міщан м. Кам'янець-Подільський на 6 років від усіх податків і контрибуцій й обіцянка повернути 5,7 тис. золотих, позичених ними кам'янецькому гарнізону;

◈ забезпечення оборони м. Львів;

◈ накладення на купців усіх націй 60 тис. польських золотих податку донативи;

◈ забезпечення оборони м. Смоленськ;

◈ нобілітація вірного Речі Посполитій козака Креси [можливо, йдеться про полковника Крису, який під час Берестецької битви 1651 р. перейшов на бік Речі Посполитої];

◈ звільнення від податків спустошеного Київського воєводства. Реляційний сеймик цього воєводства призначено водночас з депутатським

сеймиком, а місце проведення його повинен визначити київський воєвода або каштелян;
◊ передання на розгляд реляційному сеймикові Волинського воєводства питання про величину збору подимного податку, оскільки воєводство спустошено через війну і пошесть, а свою згоду на збір десятикратного подимного для оплати нового війська і восьмикратного – для виплати заборгованості вже існуючому, надали тільки менш постраждалі воєводства Речі Посполитої. Через пошесть волинський сеймик мав відбутися поблизу с. Зимне 3 вересня;
◊ заяву шляхти Брацлавського воєводства про неможливість сплачувати податки. Реляційний і депутатський сеймик мав відбутися 9 вересня у м. Володимир, але якщо у місті буде пошесть – то поблизу с. Зимне;
◊ заяву шляхти Чернігівського воєводства про неможливість сплачувати податки. Організація роботи чернігівського сеймика мала бути такою самою, як у Київському воєводстві.

Вересня 22. – Універсал коронного польного гетьмана Станіслава Потоцького від 17 вересня 1652 р. до шляхти Кременецького повіту про:
◊ рух татар, які начебто прямують до Молдавії, але можуть змінити напрям свого руху, та про Богдана Хмельницького, який з покорою пише до короля, але може нанести раптовий удар;
◊ з попередженням шляхті, яка перебувала у своїх домівках, про необхідність перестороги;
◊ з проханням до шляхти, яка бажала виступити у похід, приєднатися до коронного війська в обозі поблизу м. Сокаль.

Ф. 21, оп. 1, спр. 150, арк. 215 зв. – 216 зв. Мова староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 751 – 753.

Листопада 29. – Універсал короля Яна-Казимира від 2 листопада 1652 р. до шляхти Волинського воєводства про призначення місцем роботи створеної сеймом фінансової комісії м. Радом, яке ще не охоплене повсюдно поширеною епідемією.
Комісія мала організувати збір восьмикратного подимного податку для виплати боргів коронному війську.

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 512 зв. – 513 зв., акт 394. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 29. – Універсал короля Яна-Казимира від 8 листопада 1652 р. до шляхти Волинського воєводства про перенесення, внаслідок спалаху епідемії у м. Радом, місця роботи створеної сеймом фінансової комісії до м. Львів та про визначення початком її роботи 27 січня 1653 р.

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 513 зв. – 514 зв., акт 395. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 2. – Оголошення урядовців Володимирського ґродського суду про відновлення роботи суду в зв'язку з припиненням пошесті, яка влітку і восени 1652 р. охопила всю Волинь.

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 658 зв. – 659 зв., акт 478. Мова староукраїнська.

Грудня 2. – Тестамент Юрія на Олізарові Бережницького, зокрема, про поховання його "в церкві Олізарівській, мною збудованій, в гробному склепі, який собі змурував".

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 518 – 520 зв., акт 397. Кінець акта не зберігся. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 2. – Тестамент Даніеля Єловицького від 4 листопада 1652 р., складений у с. Торговище, зокрема, про його віросповідання: "наперед перед Творцем моїм і світом усім декларую, що у вірі святій католицькій [живу] і за неї померти хочу і прагну", та поховання "в костелі отців францисканів".

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 521 – 525, акт 397а. Акт зберігся не повністю. Мова польська.

Грудня 7. – Реєстр шкод, заподіяних у маєткові кн. Федора Святополка Четвертенського с. Княгинин корогвою королівського ротмістра Олександра Жолкевського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 530 – 531, акт 403. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 20. – Тестамент Ядвіги з Качинських Петрової Кулик від 24 серпня 1652 р., складений у с. Пелжа. До Луцького ґродського уряду тестамент подав її чоловік Петро Кулик. Затримка з поданням була викликана моровицею, через яку Луцький ґрод було закрито.

Ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 546 зв. – 547, акт 412. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 20. – Протестація Андрія Семашка й Даніеля Ждановича, які поверталися з полону (потрапили до нього після розгрому польського війська поблизу Батога) перед Володимирським ґродським урядом про напад на них 27 листопада 1652 р. жовнірів з корогви ротмістра Сулятицького, поранення й ув'язнення в с. Хотачів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 389 – 391 зв., акт 302. Мова староукраїнська.

Грудня 20. – Протестація Юрія Киселя та його родичів перед Володимирським ґродським урядом про вбивство Володимира Киселя, заподіяне 10 листопада 1652 р. жовнірами з полку коронного хоружого Олександра Конецпольського під час нападу жовнірів на господу Володимира Киселя у передмісті м. Львів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 391 зв. – 396 зв., акт 303. Мова староукраїнська.

Грудня 20. – Маніфестація бурграбія Володимирського замку Станіслава Лиховського перед Володимирським ґродським урядом про те, "ижъ въ року тєпєрєшънομъ [1652], по знєсєню подъ Батогомъ во*й*ска коронъного, кгды пєсъти*с*, нє малъ по всє*й* Корони Польско*й* кграсуючая, ѡпановала была и мєсто тутє*й*шоє Володимє*р*, такъжє и пєрєдъмєстя володимє*р*скиє панъ Богъ гнивомъ своимъ пре*з* мєчъ моровы*й* навєдилъ былъ, подъ ча*с* которого во*й*тъ Пєрєпунъка, подъданы*й* дєдычъны*й* манифєстуючого, на Залужу, на урочиску Колєнъковъскимъ назъванымъ будучи*й*, зо всимъ домомъ повитриємъ вымєръ; у которого то во*й*та вси квити, поборовыє и подимъныє, и инъшихъ розъныхъ мунимєнъτовъ было нємало, а мєновитє и квиты зъ ѡдъданя чворъга подимного, в року [1649] на сє*й*мику рєляци*й*ны*м* в Луцъку лявъдо публико ухвалєного, ѡ*д* и*х* м*л*. пановъ побо*р*цовъ воєводъства Волынъского на тотъ часъ будучихъ, тоєсть ѡ*д* єго м*л*. пана Конъстанъτого Бро*н*ни[ц]кого и зошлого с того свєта урожоного пана Крышътофа Линєвъского ѡтриманыє, которыє вси, такъ тыє мунимєнъта, яко и квиты вси, которыє тамъ при нємъ были, погинули и нє вєдати гдє ся позадивали".

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 396 зв. – 397 зв., акт 304. Мова староукраїнська.

Грудня 20. – Маніфестація від імені Андрія Суходольського і його дружини Гелени з Киселів перед Володимирським ґродським урядом про втрату родинних майнових документів, "кгды въ року прошло*м* [1650] мца априля два*д*цє*т* ѡсмого дня за допущєнє*м* Па*н*скимъ фо*л*варокъ въ Дорогиніча*х*, має*т*ности манифєста*н*товъ, гдє на то*т* часъ манифєста*н*тєсъ мє*ш*кали, зъ буди*н*ко*м* вси*м* ѡгнє*м* припа*д*ковымъ погорє*л*".

Ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 398 і зв., акт 305. Мова староукраїнська.

* * *

1666 р., січня 9. – Реляція возного Яна Мойсієвича перед Житомирським ґродським урядом про збереження від "козацької ребелії та хлопської сваволі" частини житомирських ґродських книг за 1649 – 1652 рр. та про призупинення роботи ґроду з 29 травня 1652 р. до 1664 року.

Ф. 11, оп. 1, спр. 15, арк. 174 зв. – 175 зв., акт 2. Мова польська.

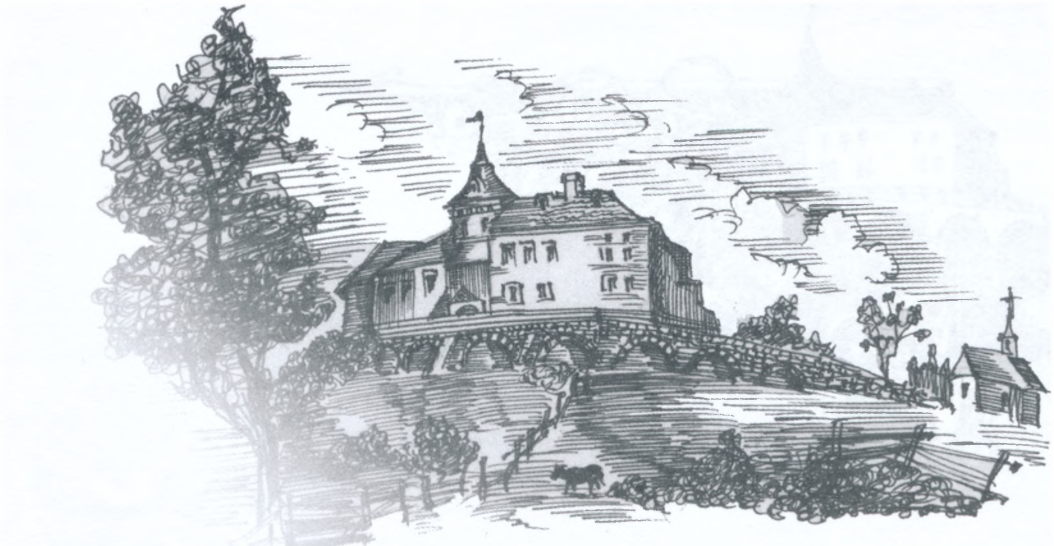

Року 1653

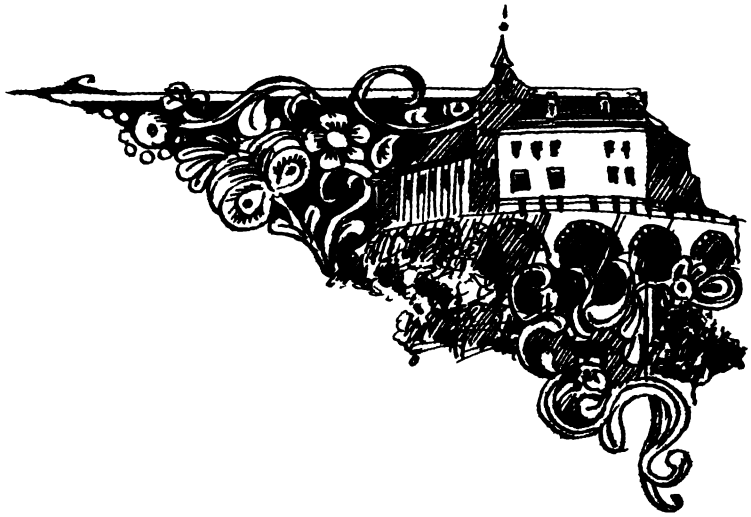

Січня 18. – Маніфестація дідичних підданих [Владислава-Домініка Заславського] з с. Вольбарів, що перебувало у держанні Адріяна Вещицького, перед Луцьким ґродським судом про насильства і збитки, заподіяні корогвою королівського ротмістра Олександра Жолкевського під час становиська 12 – 14 січня 1653 р. у їхньому селі.
Судова присяга підданих про заподіяні збитки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 83 – 84, акт 93. Мова староукраїнська.

Січня 20. – Маніфестація Яна Вросека перед Луцьким ґродським судом про втрату майна і майнових документів тоді, коли козаки, використавши паніку після Батозької битви, захопили 14 червня 1652 р. м. Корець.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 94 – 95, акт 102. Мова староукраїнська. Збереглася тільки частина акта.

Січня 20. – Маніфестація від імені кн. [Стефана] Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським судом про втрату майна і майнових та юридичних документів у замку м. Животів Брацлавського воєводства 1648 р., після Корсунської битви.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 95 – 96 зв., акт 103. Мова староукраїнська.

Січня 21. – Маніфестація від імені єврея Лейзорка Шмаревича перед Луцьким ґродським судом про його поранення й втрату майна і майнових документів у результаті нападу на нього 20 листопада 1652 р. поблизу м. Дубно "злых людей розъбойниковъ", коли він повертався додому в м. Четвертня Нова після втечі, до якої вдався внаслідок паніки, що охопила Волинь влітку 1652 р. "за зънєсєнъємъ войска коронъного подъ Батогомъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 26 – 27 зв., акт 158. Мова староукраїнська.

Січня 22. – Декрет Луцького ґродського суду про хід розгляду справи щодо грабунків і насильств, заподіяних у квітні 1651 р. суплементовою та рукодайною корогвами ротмістра Ремігіяна Єльця у маєткові Миколая Святополка Четвертенського – м. Курчичі (Соколь) та селах Цвіля і Ходорки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 274, арк. 72 – 75 зв., акт 30. Мови староукраїнська і польська.

Січня 23. – Декрет Луцького ґродського суду про хід розгляду справи щодо грабунків і насильств, заподіяних у березні 1651 р. двома корогвами – суплементовою та волоською і татарською королівського ротмістра Владислава Немирича у маєткові Миколая Святополка Четвертенського – м. Курчичі (Соколь) та селах Цвіля і Ходорки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 274, арк. 166 – 169, акт 51. Мова староукраїнська.

Січня 23. – Квит поборці Волинського воєводства Петра Жиковича Князького архімандриту і братії Дерманського монастиря, складений у м. Луцьк, про одержання з 47 димів монастирських сіл Дермань, Кунин,

Ф. 2072, оп. 1, спр. 72, арк. 6. Мова польська. Печатка.

Коршів і Мізочок 23 польських золотих і 15 грошів однократного подимного податку, дозволеного на оплату війська волинським реляційним сеймиком 23 жовтня 1652 р. у м. Турійськ.

Січня 24. – Протестація возного Петра Ленського перед Луцьким ґродським судом від імені Костантого Краєвського і його дружини Зофії про заподіяння селянами з сіл Кам'янка і Дераженка Мала у квітні й липні – вересні 1652 р. збитків на суму 450 польських золотих у маєткові Краєвських – селах Косинів і Токарів. Протестацію було внесено до суду "яко скоро только могль акьта прєзєньция адырє, понєважъ за насьтупєнъємъ зьнову войны козацькоє и своєє воли хлопьскоє, тудєжъ повєтра морового, зъ допусьчєня Божого вьсуды шыручого, сє нє только тутъ въ тымъ воєводьствє Волыньскимъ, алє и иньшыхъ прылєглыхъ въ Коронє Польской будучыхъ, суды, кгроды и акта заварътыє зосьтавали ажъ до толъ".
Свідчення того самого возного про заподіяні збитки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 126 зв. – 130 зв., акт 260. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 753 – 757.

Січня 24. – Тестамент Абрама Стрибиля від 16 грудня 1651 р., складений у с. Ловків, зокрема про його поховання в Ловківській церкві, у замку, "де родичі мої лежать".

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 76 – 77, акт 68. Мови староукраїнська і польська.

Січня 25. – Маніфестація від імені Федора Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським судом про втрату його майнових і юридичних документів, зокрема документів щодо права користування с. Неродинці Брацлавського воєводства, коли 1652 р., тікаючи від козаків і моровиці до Польщі, його слуга і пленіпотент Адам Ярачевський "нє вєдати гьдє сє подилъ, чы повєтрємъ умєръ, чыли тєжъ иньшымъ якимъ способомъ зъ тыми справами зьгинулъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 161 – 162, акт 289. Мова староукраїнська.

Січня 27. – Лист з Великої коронної канцелярії про скасування інфамії, накладеної Головним люблінським трибуналом на архімандритів Жидичинського монастиря – діючого Мелентія і покійного Олександра Мокосіїв-Денисків, та братію цього монастиря за пограбування 1648 р. костелу св. Якуба у м. Луцьк під час "козацької ребелії".
До Луцького ґродського суду лист подано від імені спадкоємців Олександра Мокосія-Дениска.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 103 зв. – 104 зв., акт 90. Мови староукраїнська і польська. Кінець акта не зберігся.

Січня 28. – Тестамент Яна Лишковського, складений 27 лютого 1651 р. в м. Дубно, тоді, коли надійшла чутка про королівські віці щодо збору посполитого рушення, які уже "до ґродов видано".
До Луцького ґродського суду тестамент покійного Яна Лишковського подано від імені його дружини Анни з Кавловичів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк.105 – 107, акт 91. Мови староукраїнська і польська.

Січня 28. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо грабунків і насильств, заподіяних у березні 1651 р. надвірною волоською корогвою королівського ротмістра Владислава Немирича у маєткові Самуеля Лещинського м. Торговиця і селах Торговицької волості.

Ф. 25, оп. 1, спр. 274, арк. 591 зв. – 599, акт 210. Мови староукраїнська і польська.

Січня 28. – Декрет Луцького ґродського суду про надання двотижневої відстрочки для примирення сторін у справі щодо грабунків і насильств, заподіяних у [березні] 1651 р. надвірною волоською корогвою Владислава Немирича у маєткові Станіслава Корчминського селах Красне, Кальнятичі й Ставрів.
Справу порушено громадами цих сіл.

Ф. 25, оп. 1, спр. 274, арк. 720 – 721, акт 261. Мова староукраїнська.

Січня 28. – Декрет Луцького ґродського суду про надання двотижневої відстрочки для примирення сторін у справі щодо грабунків і насильств, заподіяних у [березні] 1651 р. надвірною волоською корогвою Владислава Немирича у маєткові Станіслава Корчминського с. Двірець.
Справу порушено громадою цього села.

Ф. 25, оп. 1, спр. 274, арк. 721 – 722 зв., акт 262. Мова староукраїнська.

Січня 28. – Декрет Луцького ґродського суду про надання двотижневої відстрочки для примирення сторін у справі щодо вбивства Гаврила Чопика, підданого Станіслава Корчминського з с. Красне, заподіяного 8 березня 1651 р. жовнірами надвірної волоської корогви Владислава Немирича.
Справу порушено братом загиблого.

Ф. 25, оп. 1, спр. 274, арк. 722 зв. – 724 зв., акт 263. Мова староукраїнська.

Січня 29. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо грабунків і насильств, заподіяних у червні 1651 р. піхотним полком краківського воєводи Владислава-Домініка Заславського під час дводенної стоянки у належному Петрові Станішевському с. Омеляник.
Справу порушено вдовою і дітьми Станішевського та омеляницькою громадою.

Ф. 25, оп. 1, спр. 274, арк. 989 – 992 зв., акт 374. Мови староукраїнська і польська.

Січня 30. – Протестація перед Луцьким ґродським урядом від імені спадкоємців Литавора і Владислава Хребтовичів, дідичів сіл Богурин і Кунятків, про розкопання покозаченими селянами села Кухарі, частин сіл Завизів, Угольці й Симонів, підданими Даніеля Єла Малинського, у червні 1651 р., під час походу козаків під Берестечко, греблі, затоплення сіножатей та знищення млина, 16 бортних дерев і 20 пасічних пнів у с. Богурин.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 235 – 236, акт 373. Мова староукраїнська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 758 – 759.

Січня 31. – Протестація королівського ротмістра Яна Ґембултовського перед Луцьким ґродським урядом про несплату поборцею Волинського воєводства Петром Жиковичем Князьким йому і його волоській корогві належної за чверть року платні згідно з королівською асигнацією, даною на Волинське воєводство.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 255 і зв., акт 406. Мови староукраїнська.

Січня 31. – Тестамент волинської скарбникової Кристини з Завадських Марцинової Домбровської, складений 30 березня 1652 р. в с. Буремець.
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Кристини Домбровської подано від імені Міхала Завадського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 111 і зв., акт 96. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 4. – Протестація від імені Анни-Алоїзії Ходкевич перед Луцьким ґродським урядом про самовільне стягнення козацькою корогвою королівського ротмістра Яна Клопотовського у грудні 1652 р. та січні 1653 р. надмірних стацій з її містечка Острожок і належних до нього сіл Звягельської волості.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 287 зв. – 289, акт 38. Мова староукраїнська.

Лютого 6. – Асигнація короля Яна-Казимира від 8 жовтня 1652 р. до шляхти Волинського воєводства про виплату королівському ротмістрові Яну Ґембултовському грошей на формування волоської корогви у 120 коней, яка мала увійти у склад ухваленої сеймом 50-тисячної коронної армії. На коня мало бути сплачено по 31 польському золотому за чверть року.
Королівську асигнацію до Луцького ґродського уряду подав поборця Волинського воєводства Петро Жикович Князький.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 122 і зв., акт 6. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 7. – Тестамент Зофії з Роґалевських Андрієвої Братковської, складений 12 серпня 1651 р. у с. Воютин, яким вона, зокрема, просила чоловіка "повідомити кожного, кому про те знати потрібно" про її вірність до останнього подиху релігії, в якій вона весь вік жила і в якій дітей народила.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 123 і зв., акт 7. Кінець акта не зберігся. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 8. – Тестамент Андрія Жджарського, складений 27 серпня 1652 р. в Дубнівському Преображенському монастирі, зокрема, про його поховання "в костелі Межиріцькому у отців францісканів з відправою меси святої".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Андрія Жджарського подав його син Реміян Жджарський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 125 – 127, акт 10. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 10. – Маніфестація Миколая Красносельського перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1652 р. в замку с. Очеретня Брацлавського воєводства його майнових і судових документів, а також маєтностей "презъ неприятеля Крыжа Святого и ребелълию хлопъскую огънемъ и мечемъ знесеных".

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 346 – 347, акт 107. Мова староукраїнська.

Лютого 13. – Маніфестація перед Луцьким ґродським урядом, від імені королівського ротмістра Романа Загоровського і всієї його корогви, про відмову, "не найдуючы жадное в той мере имъпедлюючое прычыны", волинського поборці Петра [Жиковича] Князького видати платню корогві за дві чверті 1652 р. згідно з королівською асигнацією.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 371 і зв., акт 139. Мова староукраїнська.

Лютого 14. – Маніфестація поборці Волинського воєводства Петра Жиковича Князького перед Луцьким ґродським урядом про несплату частиною шляхти та всіма євреями Волинського воєводства подимного податку, ухваленого 23 жовтня 1652 р. реляційним сеймиком воєводства в м. Турійськ.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 384 і зв., акт 155. Мова староукраїнська.

Лютого 14. – Свідчення возного Валентого Павловського перед Луцьким ґродським урядом про вручення колишньому поборці Волинського воєводства Василеві Масальському позову до Головного люблінського трибуналу в справі щодо скасування баніції, накладеної за його позовом Володимирським ґродським судом 19 жовтня 1647 р. на луцьких євреїв рабинської та караїмської громад за несплату ними подвійного подимного податку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 387 зв. – 388 зв., акт 159. Мова староукраїнська.

Лютого 14. – Маніфестація луцького школьника, єврея Іцка Абрамовича, від імені рабинської та караїмської громад м. Луцьк, перед Луцьким ґродським урядом про несправедливе обвинувачення поборцею Волинського воєводства Петром Жиковичем Князьким луцьких євреїв обох громад у несплаті подимного податку, ухваленого 23 жовтня 1652 р. реляційним сеймиком Волинського воєводства в м. Турійськ, оскільки "его м*л*. панъ побо*р*ца ко*н*травениенъдо не ведати для яки*х* прычынъ, яко пере*д* тымъ не хотелъ *ѡд*бирати *ѡд* менованы*х* жыдовъ лу*цки*х и вси*х* зборовъ воево*д*ства Волынъского жыдовъски*х*, та*к* и тепе*р* не хочетъ; зачымъ манифесътуючы*й* постерегаючи целосъти жыдовъ збору рабанъского и караимъского лу*цки*х, абы напотомъ якое ѡ тое не*ѡд*дане не понесъли пены, кгдыжъ то не пре*з* упо*р* *и*х (которые, яко готовые были тую екъсъакъцию *ѡд*дати, такъ и теперъ готови сутъ) але пре*з* не*ѡ*дебране *ѡд* ни*х* тое екъсъакъции пре*з* его м*л*. пана побо*р*цу диетъся".

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 388 зв. – 389 зв., акт 160. Мова староукраїнська.

Лютого 15. – Протестація від імені володимирського земського писаря Юрія Гораїна та його дружини Катерини перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні у їхньому с. Ольшани 2 – 3 грудня 1652 р. жовнірами корогви королівського ротмістра Олександра Жолкевського. Жовніри, зокрема, "стражъ дво*р*ную, которая умы*с*лънe двору и гумъна пи*л*новала, *ѡд*ны*х* битемъ, а до други*х* з стрелъбы стрелянe*м* розъпрошывъшы, и хлопа *ѡдного* на *й*ме Ивана Пи*р*ка по*р*вавъшы, не ведати где подили, чыли забили, алъбо утопили, и и*н*ны*х* крывъдъ, шко*д*

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 392 – 393 зв., акт 163. Мова староукраїнська.

нє мало наробивъшы", а також відвезли захоплене збіжжя до становиська корогви у с. Серники.
Судова присяга про це ольшанського гуменника і війта Микити Реченяти.

Лютого 15. – Маніфестація ротмістра ланової піхоти Волинського воєводства Андрія Гуляницького перед Луцьким ґродським урядом проти Филипа Бокія і Міхала Загоровського, які, будучи призначеними сеймиком Волинського воєводства, що відбувся 23 жовтня 1652 р. в м. Турійськ, люстраторами, "абы въ добрах єго кор. мл. воєводства Волынского пєхоту, которая з давъных часовъ и давъными люсътрациами до служъбы воєнноє Рєчы Посполитоє єстъ назначоная, и под тєпєрєшъный часъ потрєбы Рєчы Посъполитоє гдє и с которых кгрунътовъ маютъ, могутъ и повинъни служыты, зрєвидовали и злюстровали", не виконали і досі цього доручення, внаслідок чого він не зміг сформувати свою корогву.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 395 – 396, акт 165. Мова староукраїнська.

Лютого 17. – Маніфестація від імені королівського ротмістра Киліяна Вільгорського та його корогви перед Луцьким ґродським урядом про несплату поборцею Волинського воєводства Петром [Жиковичем] Князьким жалування корогві за дві чверті 1652 р. згідно з королівською асигнацією.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 401 зв. – 402, акт 171. Мова староукраїнська.

Лютого 17. – Тестамент Олександра Жабокрицького, складений 12 липня 1652 р. в с.Малів, зокрема про те, що він "у вірі християнській католицькій, в Східній Грецькій церкві народжений будучи і турбуючись, аби ... в неготовості у ці нещасні часи замішання в Короні Польській смерть раптово не застала", заповідав поховати його "в монастирі Братському Луцькому при церкві Хрестовоздвиженській".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Олександра Жабокрицького подано від імені його вдови Терези Жабокрицької.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 156 – 157 зв., акт 37. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 19. – Реєстр шкод, заподіяних корогвою Романа Загоровського в с. Божів, належному Станіславові Корчминському, 1651 р. під час переходу до м. Сокаль перед Берестецькою битвою.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 158 зв. – 159 зв., акт 39. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 20. – Протестація від імені Антонія Мокосія Баковецького перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, підпал і образи, заподіяні суплементовою корогвою сандомирського воєводи у с. Порванче 13 – 16 лютого 1653 р.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 419 зв. – 420 зв., акт 189. Мова староукраїнська.

Лютого 21. – Протестація від імені Самуеля Лещинського та його опікунів перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою королівського ротмістра Олександра Цетнера у листопаді 1652 р. в його дідичному маєткові – містах Чорторийськ і Колки (Романів) і належних до них селах.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 425 – 426 зв., акт 195. Мова староукраїнська.

Лютого 21. – Маніфестація євреїв Шломи Рафаловича з м. Степань та Юська Якубовича з м. Деражня – підданих Владислава-Домініка Заславського; Ірша – школьника з м. Торговиця, Мордухая Беровича з м. Колки, Ірша Юдковича з м. Рафалівка – підданих Самуеля Лещинського; Мо[ш]ка Маєровича з м. Олика – підданого [Ольбрихта-Станіслава Радзивілла]; Юзефа Якубовича з м. Свинюхи – підданого Стефана Чарнецького (був державцем); Пейсаха Смарковича з м. Гулівка – підданого Яна Гулевича; Мордухая Зельмановича з м. Кременець – підданого [Міхала-Юрія] Чорторийського, від імені своїх громад, перед Луцьким ґродським урядом про безпідставність обвинувачення їх поборцею Волинського воєводства Петром Жиковичем Князьким у несплаті подимного податку, ухваленого 23 жовтня 1652 р. реляційним сеймиком Волинського воєводства в м. Турійськ.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 427 – 428, акт 196. Мова староукраїнська.

Лютого 21. – Маніфестація Юрія Чечеля Новоселицького перед Луцьким ґродським урядом про знищення козаками 1648 р. в його замку с. Горошки сімейних судових і майнових документів.
Першу його маніфестацію представлено до Київського ґродського суду 8 листопада 1650 р., але оскільки київські ґродські книги згоріли в Києві 1652 р., то він вніс повторну маніфестацію до книг Луцького ґродського суду.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 433 зв. – 434 зв., акт 204. Мова староукраїнська.

Лютого 22. – Протестація від імені архімандрита Юзефа Тризни та капітулу Києво-Печерського монастиря перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою королівського ротмістра Яна Стрижовського у грудні 1652 р. у монастирському маєткові селах Городок і Обарів.
Судова присяга про це монастирських підданих.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 436 зв. – 439 зв., акт 208. Мова староукраїнська.

Лютого 22. – Маніфестація від імені калуського старости Яна Замойського перед Луцьким ґродським урядом про зловживання поборці Волинського воєводства Петра Жиковича Князького під час збору з євреїв міст Рівне, Олександрія, Жорнів, Дорогобуж, Козлин та інших населених пунктів подимного податку, ухваленого 23 жовтня 1652 р. реляційним сеймиком Волинського воєводства в м. Турійськ.
Поборця, "хотєчи счосъ на них противъко праву учонити", відмовився приймати податок з наявної кількості димів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 440 зв. – 441, акт 210. Мова староукраїнська.

Лютого 22. – Маніфестація від імені Самуеля Лещинського перед Луцьким ґродським урядом про зловживання поборці Волинського воєводства Петра Жиковича Князького під час збору з євреїв міст Корець, Межиріч, Колки, Чорторийськ, Андріїв, Троянів та інших населених пунктів подимного податку, ухваленого 23 жовтня 1652 р. реляційним сеймиком Волинського воєводства в м. Турійськ.
Поборця, "ку шкодє знатъ пана манифєсътанътисъ чынєчи", відмовився приймати податок з наявної кількості димів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 441 і зв., акт 211. Мова староукраїнська.

Лютого 22. – Маніфестація поборці Волинського воєводства Петра Жиковича Князького про небажання євреїв Волинського воєводства платити подимний податок "во*д*луг стары*х* [кви]товъ, то*єст* єго *мл.* пана Міхала Линєвъско*го* [йдеться про 1629 р.], алъбо то*го*, который прокъсимє сукъцє*с* си*т* побо*р*цою", як того вимагав декрет Головного люблінського трибуналу.
Євреї хотіли сплатити податок з наявної кількості димів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 445, акт 217. Мова староукраїнська.

Лютого 22. – Реєстр шкод, заподіяних татарською корогвою ротмістра Челебія у липні 1652 р. в маєткові Гелени Вилежинської с. Порськ Великий.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 170 – 172, акт 51. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 22. – Реєстр шкод, заподіяних корогвою королівського ротмістра Белжецького у листопаді 1652 р. в маєткові Гелени Вилежинської селах Порськ Великий і Порськ Малий.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 172 – 174, акт 52. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 22. – Універсал короля Яна-Казимира від 14 січня 1653 р. до шляхти Волинського воєводства про скликання на 8 березня 1653 р. елекційного воєводського сеймику.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 174 зв. – 175 зв., акт 53. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 27. – Тестамент Юрія Березницького, складений 16 лютого 1653 р. в с. Олізарів з побажанням про поховання його "в церкві Олізарівській, мною збудованій, у гробному склепі, котрий собі змурував, згідно з обрядом християнським".

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 180 зв. – 185 зв., акт 60. Мови староукраїнська і польська.

До Луцького ґродського уряду тестамент Юрія Березницького подав його родич Доміціян Березницький.

Лютого 27. – Протестація від імені королівського рейтарського полковника Теодора Лешґванта та офіцерів і рейтарів двох корогов його полку перед Володимирським ґродським урядом проти міщан і всього поспільства м. Крилів, що був у держанні Станіслава Корчминського. Жителі міста мали "здавна заєтрεны*й* злы*й* а нεпристо*й*ны*й* умыслъ и ранъко*р* сво*й* з натуры своεε хлопъскоε противко людεмъ во*й*сковы*м* на услудзε εго ко*р*. м*л*. и Рεчи По*с*политоε будучи*м*", і коли обидві корогви прибули 25 лютого на становисько у м. Крилів, то "мεшъчанε и поспулъство криловъскоε, вεдаючи ω то*м*, жε тыε хорогъвы тамъ маютъ станути и ночъли*г* ω*д*правовати, з домовъ свои*х*, зо всимъ што ω*д*но мεли в дома*х* свои*х*, до замъку спровадили ся и поутикали, и домы пустыε свои [ωс]тавили, ω*д*повεди и похва*л*ки чинячи: ижъ жо*л*нирε, котории тутъ будутъ стали, нε ба*р*зо ся вы*в*часую*т*; яко*ж* нε застали людε*й* в мεстε. Ти*л*ко в ки*л*ку дома*х* жидовъ зостало было, которыε з домовъ своихъ нε втεкали; мусили тεды станути в пусти*х* домахъ и халупахъ, а нε маючи што εсты ани пити бε*з* господаровъ, з возовъ свои*х* вла*с*ныхъ мусили εсты и пити што мεли, залεдвε ти*л*ко чεлядъ, до фо*л*ва*р*ковъ ω*д*бεжалыхъ пошεдъши, соломы и сина для кони*й* нεкоторы*х* моглы достати,... а кгды южε зъ *в*то*р*ку на сεрεду годи*н* ки*л*ка вно*ч* было, и помεнεныε пановε жо*л*нирε, в господахъ пусты*х* стоячы, ю*ж* поснули были", то міщани вчинили підпал, внаслідок якого згоріло жовнірського майна і спорядження на 30 тисяч польських золотих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 1430 зв. – 1432, акт 675. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 759 – 762.

Березня 1. – Універсал київського воєводи і генерала Адама Киселя від 24 лютого 1653 р. до шляхти Київського воєводства про скликання на 8 березня 1653 р. елекційного воєводського сеймику в м. Володимир.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 200 і зв., акт 1. Мови староукраїнська і польська.

Березня 5. – Протестація від імені дідича сіл Романів, Воротнів і Звірів Андрія Фірлея та від імені орендарів цих сіл Андрія Журовського і його дружини перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні у листопаді 1652 р. в селах корогвою королівського ротмістра Яна Линевського.
Судова присяга підданих про підтвердження протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 474 – 477, акт 20. Мова староукраїнська.

Березня 6. – Протестація від імені Станіслава-Альбрихта Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні жовнірами корогви Олександра Конецпольського та корогви коронного ротмістра [Миколая] Зацвіліховського у лютому 1653 р. в його маєткові м. Олика.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 483 зв. – 485 зв., акт 28. Мова староукраїнська.

Березня 8. – Тестамент Яна Ницевича, складений 14 січня 1652 р. в м. Торговиця, зокрема, про поховання його в церкві [назву не вказано] у білому жупані з білим вовняним поясом, у зеленій шапці і з оправленою сріблом шаблею, та про розподіл його майна, набутого багаторічною військовою службою у мультянського [мунтенського] воєводи [Мацея Басараба].
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Яна Ницевича подав його брат Ярош Ницевич, зауваживши, що затримка з поданням тестаменту сталася частково через його перебування на чужині.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 224 – 225 зв., акт 16. Мови староукраїнська і польська.

Березня 8. – Інструкція елекційного сеймику Волинського воєводства від 8 березня 1653 р. у м. Луцьк послам від воєводства на сейм, що мав початися 24 березня 1653 р. у м. Брест-Литовський, зокрема про:

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 216 – 223 зв., акт 14. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. I. – С. 440 – 455.

◈ обрання послами на сейм городельського старосту Андрія Чаплича Шпановського, луцького земського підсудка Вацлава Гулевича [Воютинського], луцького підстаросту, сохачівського земського підсудка Щасного-Збожного Лайщевського, волинського підстолія Томаша Козику, щерчевського старосту, волинського великорадцю і мечника Яна Кашовського і луцького ґродського писаря, королівського секретаря Станіслава-Казимира Беневського;

◈ заяву щодо насильств і грабунків, заподіяних розореному і спустошеному п'ятирічною війною та епідемією воєводству військом Речі Посполитої при його самовільних переходах і становиськах у шляхетських маєтках та клопотання щодо надання потерпілим належних відшкодувань. Це військо зимувало в обозі поблизу м. Ковель, не одержавши належної платні;

◈ звільнення зубожілого воєводства від відповідальності за несплату ухваленого попереднім сеймом 10-кратного подимного податку, оскільки Волинське воєводство було спроможним сплатити лише ухвалений 23 жовтня 1652 р. сеймиком в м. Турійськ однократний подимний податок, на додаток до якого нинішній сеймик ухвалив подвійне подимне. Поборцею цього подвійного податку обрано володимирського ґродського суддю, луцького городничого Петра Жиковича Князького, який здійснював ще й збір ухваленого у м. Турійськ однократного подимного податку. Сплата цього подвійного податку мала відбуватися у м. Луцьк з 24 березня до 13 квітня згідно з квитами за попередній однократний податок, ухвалений у м. Турійськ. Євреїв воєводства зобов'язано сплатити однократний, а також подвійний подимний податок, але не за попередніми ("старими") квитами, а з наявної кількості димів, яка мала бути засвідченою їхньою присягою. У тих містах і містечках, де євреїв не було, присягу про це повинні складати християни;

◈ звільнення Волинського воєводства, за аналогією з Київським, Брацлавським і Чернігівським воєводствами, від податків і контрибуцій, оскільки волинська шляхта хоч формально й володіла своїми маєтками, але практично, завдяки постійним переходам і становиськам жовнірів Речі Посполитої, втратила майже все, навіть безпеку у власних домівках;

◈ рекомендації щодо поповнення скарбу Речі Посполитої без обтяження шляхти.

Інструкція також включала клопотання про:

◈ затвердження депутатів, обраних до Пйотрковського трибуналу на сеймику в м. Турійськ;

◈ винагороди для заслужених шляхтичів;

◈ скасування вироків Радомського трибуналу колишньому волинському поборці Стефану Хрінницькому та колишньому поборці податку з євреїв воєводства кн. Василю Масальському, а також виплати їм винагород за поборство;

◈ звільнення м. Луцьк від військових постоїв.

До Луцького ґродського уряду інструкцію подав маршалок сеймику Ян Кашовський.

Березня 8. – Інструкція об'єднаного елекційного сеймику Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств від 8 березня 1653 р. у м. Володимир послам від воєводств на сейм, що мав початися 24 березня 1653 р. у м. Брест-Литовський, зокрема про:

◈ обрання послами на сейм від Київського воєводства київського підкоморія Юрія Немирича, київського чашника Олександра Воронича і Богуслава Гораїна;

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 582 – 585 зв., акт 430. Мови староукраїнська і польська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. II. – Т. I. – С. 456 – 463.

◈ обрання послами на сейм від Брацлавського воєводства брацлавського чашника Криштофа Кордиша, галицького скарбника Петра Домбровського, королівського ротмістра Кароля Потоцького і Яна Корчинського;
◈ обрання послами на сейм від Чернігівського воєводства володимирського старосту Даніеля Стемпковського, овруцького старосту Владислава Немирича, чернігівського земського підсудка Якуба Войну Оранського і чернігівського чашника Адама Буркацького;
◈ заяву щодо повільного збору ухваленого попереднім сеймом війська, недостатню його оплату та бездіяльне стояння поблизу м. Ковель замість енергійної підготовки до подальших військових дій у зв'язку з наближенням весни;
◈ відшкодування збитків, заподіяних будинкам і майнові шляхтичів – вигнанців з козацької України, чужоземними військами Речі Посполитої, які чинили насильства і грабунки, не зважаючи на охоронні універсали коронного польного гетьмана;
◈ призначення коронного великого гетьмана.
До Володимирського ґродського уряду інструкцію подали: маршалок сеймику Київського воєводства Ян Крентовський; маршалок сеймику Брацлавського воєводства Петро Домбровський; маршалок сеймику Чернігівського воєводства Стефан Іваницький.

Березня 8. – Протестація шляхтича Брацлавського воєводства Миколая Дзика перед Володимирським ґродським урядом щодо привласнення його майна, в т. ч. документів, та захоплення трирічного сина Шимона і служниць-шляхтянок повсталими козаками його надвірної корогви та підданими з містечка Бабин і належних до нього сіл, що були у його державі, 28 травня 1652 р., після розгрому коронного війська у Батозькій битві.
Подано прізвища козаків і селян.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 1439 зв. – 1442, акт 683. Мова староукраїнська.

Березня 9. – Маніфестація Павла Олдаковського перед Луцьким ґродським урядом про втрату його майна і майнових документів під час нападу вночі проти 7 жовтня 1652 р. на його с. Дольговське поблизу м. Коростишів Київського воєводства козаків, наведених підданими.
Тоді, у жовтні 1652 р., на цю територію вступив Білоцерківський полк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 496 зв. – 497 зв., акт 39. Мова староукраїнська.

Березня 10. – Привілей короля Яна Казимира від 29 серпня 1652 р. про надання Теодорові Ярошинському, поручникові корогви королівського ротмістра Киліяна Вільгорського, маєтку у с. Коростівці Барського староства Подільського воєводства за бойові заслуги у війні проти козаків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 228 – 229, акт 20. Мови староукраїнська і латинська.

Березня 10. – Асигнація короля Яна-Казимира від 3 листопада 1652 р. до шляхти Волинського воєводства про виплату королівському ротмістру Киліянові Вільгорському грошей на формування козацької корогви у 100 коней, що мала увійти до складу ухваленої сеймом 50-тисячної коронної армії. На кожного коня мало бути сплачено по 31 польському золотому за чверть року.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 229 і зв., акт 21. Мови староукраїнська і польська.

Березня 10. – Асигнація короля Яна-Казимира від 3 листопада 1652 р. до шляхти Волинського воєводства про виплату королівському ротмістру [Міхалу-Юрію] Чорторийському грошей на формування козацької корогви у 150 коней, що мала увійти до складу ухваленої сеймом 50-тисячної коронної армії. На кожного коня мало бути сплачено по 31 польському золотому за чверть року.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 229 зв. – 230 зв., акт 22. Мови староукраїнська і польська.

Березня 10. – Асигнація короля Яна-Казимира від 3 листопада 1652 р. до шляхти Волинського воєводства про виплату королівському ротмістру Роману Загоровському грошей на формування козацької корогви у 100 коней, що мала увійти до складу ухваленої сеймом 50-тисячної коронної армії. На кожного коня мало бути сплачено по 31 польському золотому за чверть року.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 233 зв. – 234 зв., акт 24. Мови староукраїнська і польська.

Березня 10. – Квит королівського ротмістра Романа Загоровського волинському поборці Петру Жиковичу Князькому про одержання від нього 1200 польських золотих для часткової оплати чверті року служби своєї корогви.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 236 і зв., акт 26. Мови староукраїнська і польська.

Березня 10. – Протестація від імені Ґабріеля Стемпковського перед Володимирським ґродським урядом про збитки, заподіяні у січні 1653 р. надвірною волоською корогвою брацлавського воєводи Петра Потоцького в маєтках Лаврів і Митищі.
Реєстр захопленого у підданих майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 1442 зв. – 1446, акт 684. Мова староукраїнська.

Березня 10. – Протестація від імені Ґабріеля Стемпковського перед Володимирським ґродським урядом про збитки, заподіяні у лютому 1653 р. його підданим жовнірами кварцяної корогви Гуменецького в с. Лаврів.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 1446 зв. – 1447 зв., акт 685. Мова староукраїнська.

Березня 11. – Атестація коронного польного гетьмана, подільського воєводи Станіслава Потоцького від 4 березня 1653 р. Якубу Кашовському про його службу в коронному війську.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 240 і зв., акт 33. Мови староукраїнська і польська.

Березня 11. – Тестамент Гелени Лозчанки Якубової Кашовської, складений 24 травня 1651 р. в м. Мельниця, яка, зокрема, "насамперед визнавши, що охрещена в ім'я Бога Отця, Сина і Духа Святого і у вірі святій католицькій помираю, так як і батько мій покійний його милість пан Лаврін Лозка, підчаший київський, за що Богу Найвищому дякую", заповіла поховати її "в костелі, який буде найближчим і де його милість пан чоловік мій захоче, без будь-якої бучності світської згідно зі статками нашими, бо вже років кілька, як ми втекли з дому нашого власного".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Гелени Кашовської від імені її чоловіка Якуба Кашовського подав Ян Кореновський, зауваживши, що тестамент "давнє*й* готовъ былъ подати, лєчъ частъю за турбацыами ча[стыми] *ωд* нєприятєлъ заходячими, частю ωбъ кгра*с*санто*м* пєстє*м*, которая по вси*х* правє края*х* кгра*с*сабату*р*, до того при*й*ти нє моглъ, тєпє*р*, по ускромєнъю троха ты*х* ту*р*баци*й* и по усъмєрєню повєтра кумъ манифєсътациωнє подалъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 240 зв. – 242 зв., акт 32. Мови староукраїнська і польська.

Березня 11. – Асигнація короля Яна-Казимира від 7 листопада 1652 р. до шляхти Волинського воєводства про виплату королівському ротмістру, звенигородському старості Лукашеві Гулевичу [Воютинському] грошей на формування козацької корогви у 100 коней, що мала увійти до складу ухваленої сеймом 50-тисячної коронної армії. На кожного коня мало бути сплачено по 31 польському золотому за чверть року.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 248 і зв., акт 37. Мови староукраїнська і польська.

Березня 11. – Квит королівського ротмістра Лукаша Гулевича [Воютинського] поборці Волинського воєводства Петру Жиковичу Князькому про одержання від нього згідно з кварцяним жолдом по 31 польському золотому на кожного з 100 коней своєї корогви для оплати чверті року її служби.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 250, акт 38. Мови староукраїнська і польська.

Березня 11. – Квит королівського ротмістра Яна Ґембултовського поборці Волинського воєводства Петрові [Жиковичу] Князькому про одержання від нього згідно з кварцяним жолдом по 31 польському золотому на кожного з 120 коней своєї волоської корогви для оплати чверті року її служби.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 250 зв., акт 39; арк. 251 і зв., акт 40. Мови староукраїнська і польська.

Березня 11. – Лист волинського воєводи, маршалка Луцького трибуналу в скарбових справах кн. Адама-Олександра Санґушка від 9 березня 1653 р. до шляхти Волинського воєводства про збір ретенти з подвійного подимного податку за 1648 р., що залишилася після смерті поборці цього подимного – волинського скарбника Марцина Домбровського. Поборцею ретенти призначено Міхала Завадського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 252 і зв., акт 41. Мови староукраїнська і польська.

Березня 11. – Приповідний лист короля Яна-Казимира від 27 серпня 1652 р. королівському ротмістрові Юрію Немиричу на формування козацької корогви в 100 коней.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 594–595, акт 436. Мови староукраїнська і польська.

Березня 12. – Маніфестація Міхала Загоровського, від себе та від імені Филипа Бокія Печихвостського, перед Луцьким ґродським урядом про неможливість провести доручену їм реляційним сеймиком Волинського воєводства, який відбувся 23 жовтня 1652 р. у м. Турійськ, люстрацію вибранців ланової піхоти у королівщинах воєводств, оскільки "в року прошло*м* розш*є*роная плякга Па*н*ская, то*єст* моровоє повєтрє, на людє всюди в воєво*д*ствє Волы*н*ски*м* и повєта*м* єго пануючая, то*го* люстрова*ня* заборонила и нєдопу*с*тила, тєпє*р* за*сь* року тєпєрєшнєго, кгды манифє*с*та*н*съ почуваючи сє в повин*н*ости свое*й* зъ *єго мл.* пано*м* Бокиє*м* тую люстрацию *ѡд*правовати почали были, вє*н*цъ та*к* жє за вєлики*м* вой*ско*м всюди в добра*х* в воєво*д*ствє Волы*н*ски*м* будучи*х* на кватира*х* стоячи*м*, по*д*даниє и людє зєвшо*ндъ* з домо*в* свои*х* нє вєдати гдє розє*й*шли*сь* и порозходили и выбра*н*ца жа*д*ного по*д* то*м* ча*с* тру*д*но было выдити и налєзти".

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 519 – 520, акт 66. Мова староукраїнська.

Березня 12. – Універсал коронного польного гетьмана, подільського воєводи Станіслава Потоцького від 5 березня 1653 р. до польського і чужоземного коронного війська про звільнення від військових постоїв рівненського маєтку Яна Замойського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 254 зв. – 255, акт 43. Мови староукраїнська і польська.

Березня 13. – Маніфестація від імені Яна Ґраєвського перед Володимирським ґродським урядом про витягання неналежних стацій та кривди підданих маніфестанта у с. Радовичі, заподіяні в лютому – березні 1653 р. жовнірами корогов з полку полковника Войниловича.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 8 і зв., акт 8. Мова староукраїнська.

Березня 14. – Маніфестація Міхала Завадського, поборці несплаченого подвійного подимного податку, ухваленого 25 червня 1648 р. сеймиком Волинського воєводства в м. Луцьк, перед Луцьким ґродським урядом про небажання волинської шляхти ліквідувати заборгованість.

Міхала Завадського було призначено поборцею замість волинського скарбника Марцина Домбровського, "которо*го* подымного прєрєчоны*й* *єго мл.* панъ ска*р*бникъ волы*н*ский в нєкоторы*х* *их мл.* пно*в* ѡбыватєлє*в* туто*ш*нєго воєво*д*ства нєдобравъши, смє*р*тю с то*го* свєта зшо*л*, жє *єго мл.* манифє*с*туючому, яко дєдови внучки, а помєнєно*го* зошло*го* пна ска*р*бника волы*н*ского позо*с*талоє цорки и ѡпєкунови тєстамє*н*то*м* нєбо*ж*чыко*в*скимъ записаному, того двойга подымны*х* *их мл.* пановє судовыє спра*в* ска*р*бовы*х* в Лу*ц*ку ѡдправуючы*х*сє унивє*р*салитє*р* добєрати позволили".

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 529 зв. – 530, акт 74. Мова староукраїнська.

Березня 17. – Маніфестація від імені Миколая Витвинського перед Володимирським ґродським урядом про втрату майнових документів – його власних та Марцина Свирського й інших племінників і племінниць, наданих йому на зберігання, під час пожежі (через підпал) 16 січня 1653 р. його двору в с. Твориничі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 13 – 14, акт 10. Мова староукраїнська.

Березня 18. – Тестамент Ґабріеля Бартковського, складений 8 березня 1653 р. в с. Жабче про те, зокрема, щоб тіло його "в костелі Лешнівському в отців бернардинів поховане було".

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 274 – 275, акт 59. Мови староукраїнська і польська.

Березня 18. – Універсал поборці Волинського воєводства Петра Жиковича Князького від 10 березня 1653 р. про збір подвійного подимного податку, ухваленого воєводським посольським сеймиком 8 березня 1653 р. у м. Луцьк: цей податок треба було сплатити у м. Луцьк від Середопостя до Великодня [24 березня – 12 квітня] згідно з квитами, виданими Князьким за сплату попереднього подимного податку, затвердженого 23 жовтня 1652 р. в м. Турійськ. Якщо сталося нове спустошення, потрібно було складати нову присягу.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 639 – 640 зв., акт 457. Мови староукраїнська і польська.

Березня 20. – Реєстр шкод, заподіяних 13 березня 1653 р. німецькою компанією (ротою) Нейдера у маєткові держави Андрія Жолкевського с. Гольче.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 278 зв. – 280, акт 63. Мови староукраїнська і польська.

Березня 24. – Конституція і ухвала двотижневого сейму у м. Брест-Литовський, зокрема, про:

Подано за: Volumina Legum. – Т. 4. – С. 183 – 204.

◈ утворення, з метою організації стягнення ретент, Скарбового трибуналу у м. Львів і призначення його членів. Початок роботи трибуналу призначено на 16 червня, тривалість – два тижні;
◈ визначення обсягів збитків, заподіяних жовнірами у королівських, духовних і, найбільше, у шляхетських маєтках, та призначення судами для покарання винних Військової комісії, Коронного трибуналу і Гетьманського суду;
◈ підтвердження конституцій 1626, 1628, 1629 і 1635 рр. щодо заборони коронному війську порушувати кордони Великого князівства Литовського і стягати на його території кошти на своє утримання. Порушників потрібно притягати до ґродських судів і сеймового суду;
◈ надання коронному польному гетьману такої самої влади, як і в коронного великого гетьмана;
◈ асигнування з коронного скарбу додаткових коштів на утримання коронної артилерії;
◈ проведення ухваленої конституцією 1652 р. і не виконаної через пошесть ревізії вибранецьких ланів. На реляційних сеймиках потрібно обрати, або підтвердити це обрання, вибранецьких ротмістрів; всі вони повинні одержати затверджувальні листи з королівської канцелярії, а платню – зі скарбу. Корогви вибранецької піхоти повинні на Святки приєднатися до обозу коронного війська, по дорозі до якого вони не мали права вимагати стацій чи провадити будь-які екзакції;
◈ забезпечення оборони м. Смоленськ;
◈ призначення ревізорів для визначення компенсацій власникам маєтків, спустошених обозом коронного війська, зокрема, під час облоги м. Збараж;
◈ призначення гарнізону м. Львів з корогов ротмістрів Миколая Яницького (полковник гарнізону), львівського чашника Себастяна Кохановського, ломжинського підстолія Яна Скроцького і Миколая Бобовського;

◈ надходження коштів на купівлю продовольства для гарнізону м. Кам'янець-Подільський і на ремонт міських укріплень;
◈ призначення елекції депутатів від Волинського воєводства до трибуналу, яка через пошесть ще не відбулася, на 6 травня у м. Луцьк;
◈ обіцянку подбати про шляхту Стародубського повіту, яку через козацьку ребелію вигнано з повіту;
◈ підтвердження податку донативи, накладеного сеймом 1652 р. на купців Корони і через пошесть не сплаченого ними;
◈ підтвердження 70 тис. золотих поголовного податку, накладеного на єврейські громади Корони, та зобов'язання євреїв платити шосовий, подимний і чоповий податки і звільнення їх від всіх інших;
◈ призначення реляційних сеймиків Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств на 28 квітня у м. Володимир;
◈ заяву шляхти Волинського воєводства про згоду на виплату 25 тис. золотих податку. Реляційний сеймик у повіті призначено на 5 травня у [м. Луцьк].

Березня 26. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом проти Олександра Конецпольського та офіцерів і жовнірів польських і волоських корогов його полку про збитки, заподіяні в лютому 1653 р. десятьма цими корогвами під час 4-тижневого постою в Олицькій, Крупській та Яблонській волостях Радзивілла, коли вони "такъ по сєлахъ и фо*лва*р*к*ахъ, яко т*є*ж мєстєчъкахъ... стоячы, вєликиє шкоды убогимъ по*д*данымъ, ты*м* сє, што сами с чєля*д*ю єли и пили и кони ко*р*мили нє ко*н*т*єн*туючи, алє и *в* побра*н*ю та*к* пинєзи готовы*х*, яко воло*в*, быдє*л*, ѡвєцъ, свини, ку*р*, гуси, а на ѡстато*к* и кони, и в примушє*н*ю в ты*х* жє по*д*даны*х* до купова*н*я собє самы*м* и чєляди своє*й* мєдо*в*, пи*в* и горєлокъ, на три*д*цє*т* тисєчы зо*л*. по*л*. мнє*й*, а*л*бо и бо*л*шє*й*, починили".
Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 566 – 567 зв., акт 110. Мова староукраїнська.

Березня 27. – Протестація від імені Юрія Гораїна та його дружини Катерини перед Луцьким ґродським урядом проти Мацея Завіші, поручника козацької корогви коронного [польного] гетьмана Станіслава Потоцького, та його жовнірів про грабунки і стягнення стацій в лютому 1653 р., під час постою корогви у с. Ольшани.
Судова присяга війта про збитки, заподіяні жовнірами.
Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 570 зв. – 571 зв., акт 113. Мова староукраїнська.

Березня 27. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом проти Олександра Конецпольського та корогви ротмістра його полку Симона Забузького про збитки, заподіяні в лютому 1653 р., під час постою корогви в с. Цумань.
Судова присяга підданого про ці збитки.
Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 573 зв. – 574 зв., акт 116. Мова староукраїнська.

Березня 27. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом проти Олександра Конецпольського та корогви ротмістра його полку Станіслава Дитинецького про збитки, заподіяні в лютому 1653 р., під час постою корогви в селах Цумань, Корпилівка і Гремяче.
Судова присяга підданих про ці збитки.
Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 574 зв. – 579, акт 117. Мова староукраїнська.

Березня 27. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом проти Олександра Конецпольського та корогви ротмістра його полку Яна Проскури Сущанського про збитки, заподіяні в лютому 1653 р., під час постою корогви в селах Носовичі, Посників і Новосілки.
Судова присяга підданих про ці збитки.
Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 579 – 585, акт 118. Мова староукраїнська.

Березня 27. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом проти Олександра Конецпольського та корогви ротмістра його полку Яна Ясноборського про збитки, заподіяні в лютому 1653 р., під час постою корогви в селах Кобле, Сильне і Клобучин.
Судова присяга підданих про ці збитки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 585 – 589, акт 119. Мова староукраїнська.

Березня 27. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом проти Олександра Конецпольського та корогви ротмістра його полку Олександра Кобилинського про збитки, заподіяні в лютому 1653 р., під час постою корогви в селах Берестяни й Стара Воля.
Судова присяга підданих про ці збитки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 589 – 593, акт 120. Мова староукраїнська.

Березня 27. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом проти Олександра Конецпольського та корогви ротмістра його полку Олександра Грушецького про збитки, заподіяні в лютому 1653 р., під час постою корогви в с. Турчин.
Судова присяга підданих про ці збитки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 593 – 596, акт 121. Мова староукраїнська.

Березня 27. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом проти Олександра Конецпольського та корогви ротмістра його полку Марцина Стралковського про збитки, заподіяні в лютому 1653 р., під час постою корогви в селах Жорнищі і Селибери.
Судова присяга підданих про ці збитки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 596 – 604 зв., акт 122. Мова староукраїнська.

Березня 27. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом проти Олександра Конецпольського та корогви ротмістра його полку Миколая Зацвіліховського про збитки, заподіяні в лютому 1653 р., під час постою корогви в селах Хорлупа, Дідичі й Покащів.
Судова присяга підданих про ці збитки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 604 зв. – 614 зв., акт 123. Мова староукраїнська.

Березня 27. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом проти Олександра Конецпольського та корогви ротмістра його полку Станіслава Вижицького про збитки, заподіяні в лютому 1653 р., під час постою корогви в селах Довгошиї, Пітушків, Метельне і Ледчани.
Судова присяга підданих про ці збитки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 615 – 630 зв., акт 124. Мова староукраїнська.

Березня 28. – Маніфестація від імені королівського ротмістра кн. Міхала-Юрія Чорторийського перед Луцьким ґродським урядом про ухиляння поборці Волинського воєводства Петра Жиковича Князького від сплати корогві утримання згідно з королівською асигнацією.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 631 зв. – 632 зв., акт 126. Мова староукраїнська.

Квітня 1. – Протестація від імені Юрія Гораїна та його дружини Катерини перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні жовнірами волоської корогви королівського ротмістра Юріци у кінці березня 1653 р., які під час кількаденного постою в с. Бабин "у по*д*аны*х* пна протє*стан*ти*с* нєзвычай*н*ыє стацыє вытягаючы, збожа вшєлякиє пшєницы, жыта, гречки, ѡвъсы, ячъменя мало нє по мацы ѡ*д* ко*ж*дого хлопа, ко*ж*дого зособна, збожа бєручы, хлоповъ били; и горє*л*ки, пива собє куповати примушали; а пото*м* на дво*р* пановъ протєстанъти*с* кгва*л*товнє наєхавъшы, уря*д*ника пановъ протєстанъти*с* на имя Во*й*тєха За*слав*ского, в особє и*х* м*л*. пановъ протєстанъти*с* вє дворє будучо*го* и господа*р*-

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 639 – 640, акт 1. Мова староукраїнська.

ства пи*л*нуючого, на взга*р*ду стану шляхєцк*ого* взяли и звязавъшы, въ вязєню свои*м* приватъно*м*... тримаючи, ѡкуповати*с* казали, который, нє маючи своєє такъ вєлє на ѡкупъ субъстанъции, с примушєня того*ж* пна ротъмистра кгва*л*товного, збожа панъскиє вла*с*ныє дво*р*ныє, грєчку, ѡвє*с*, ячъмєнъ, спродавати въ вязєню сєдячи казати мусє*л*, и золоты*х* сто чоты*р*дєсятъ инъпарати*с* за сєбє самого дати мусє*л*".

Судова присяга гуменника Ждана Радченяти про заподіяні збитки.

Квітня 1. – Протестація від імені Юрія Гораїна та його дружини Катерини перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 18 березня 1653 р. корогвою галицького старости [Андрія Потоцького] у панському шпіхтері в с. Устилуг.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 640 і зв., акт 2. Мова староукраїнська.

Квітня 1. – Протестація від імені вдови і дочок Петра Станішевського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 29 січня 1653 р. жовнірами королівського ротмістра Теодора Раровського у с. Вишків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 643 – 644 зв., акт 6. Мова староукраїнська.

Квітня 6. – Квит поборці Волинського воєводства Петра Жиковича Князького архімандриту і братії Дерманського монастиря, складений у м. Луцьк, про одержання з 35 димів монастирських сіл Дермань, Кунин, Коршів і Мізочок 35 польських золотих подвійного подимного податку, ухваленого на оплату війська сеймиком Волинського воєводства у березні 1653 р. в м. Луцьк та про засвідчення зменшення кількості димів на 12 порівняно з його попереднім квитом.

Ф. 2072, оп. 1, спр. 72, арк. 7. Мова польська. Печатка.

Квітня 9. – Протестація від імені Владислава Немирича перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні в лютому – березні 1653 р. волоською і татарською корогвами кн. Дмитра Вишневецького у м. Немирівка та селах Старики, Волиця й Боришів.

Судова присяга підданих про заподіяні збитки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 674 зв. – 677, акт 48. Мова староукраїнська.

Квітня 10. – Протестація від імені луцького і брестського біскупа Андрія Ґембицького та його луцького капітулу перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні в червні 1652 р. жовнірами з корогви Петра Вільчопольського, піхотного ротмістра надвірного війська Яна Замойського, у м. Торчин, які "на пєрє*д*мєстю помєнєного мєста То*р*чина становъшы, нє жа*д*ноє зажываючи скро*м*ности яко належало, алє до кгва*л*товъ сє удали, коло*д*ки ѡ*д* комо*р* и ѡ*д* инъшого зава*р*тя по*ѡд*бияли, рєчи которыє*с* подобали и на тє*р*минє рєєстромъ деклярованыє будуть, побрали, а нєдоситъ на томъ маючи жє пєрє*д*мєсчанъ такъ сродзє злупили, алє ты*м* ба*р*зє*й* свою волю засмаковавъшы, зобравъшы*с* зъ стрє*л*бою ѡгнистою, яко до шъту*р*му идучи, кгды мєсто и*м* ѡ*д* кгва*л*товного наступу боронити*с* хотєло, на мєсто яко на нєприятєля шту*р*момъ ударили и побравъшы зъ шпиталовъ столы, лавы и инъшыє досчъки, ѡныє пєрє*д* собою провадыли, а самы за ни*х* стрє*л*бу ѡгнистую выпу*с*кали, которы*м* густы*м* стрєлянємъ ѡгнисты*м* ва*р*ту, которая была в брамє, ѡ*д*стрєлявъшы, и по*д* браму сє по*д*садивъшы, стрє*л*бу густую в мєсто выпустили, а тымъ часомъ браму соки*р*ками сєкли, ѡную шту*р*момъ и розмаитою потугою добывали, которую добывъшы, якобы на н[є]приятєля срожєчи*с*, помєнєны*х* мєсчанъ та*м* будучи[*х*] и инъны*х* на ратунокъ и*м* приходячы*х* обухами бючи и ручъною бронєю сєкучи, други*х* стрє*л*бы, сродзє побили, поранили яко*ж* мєсчанъ вєлє, тоєстъ: нєбо*ж*чикови Ю*с*кови Климєняти ногу ѡ*д*стрєлєно правую при колєни, которую ногу ѡ*д*ризано ножомъ з бутомъ, и ѡ*д* того разу умє*р*; другого Ва*с*ка Спу*л*ского

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 681 – 682 зв., акт 56. Мова староукраїнська.

в лєвую ногу на*д* пятою пострєлили и кулю в пудошви ви*р*знули; Касияна нижє*й* шии пострєлили при пацєра*х*, в которомъ куля и до ты*х* ча*с* зостаєть; Фєдора Романовича, бу*р*мистра, бючи ѡбухами плазомъ, которому уха лєвого на*д*тяли и разовъ ѡбуховы*х* по розъны*х* члонъка*х* тєла єго два*д*цєть задали; Уласови, бу*р*мистрови, разовъ ѡбуховы*х* по розъны*х* члонъка*х* трє*д*цєть задали; Сємєнови Чухра*л*кови налєзъшы єго в пивъници разо*в* ѡбуховы*х* пє*т*на*д*цєть, и разъ ѡдєнъ в шию шаблєю тяти*й*, задали; Макарови Икгєлєвичови, дєсятъникови мє*й*скому, разовъ по въсємъ тєлє дєсєть задали; Матияшови, ткачови в ратушу, на руцє лєво*й* разовъ шє*ст* ѡбуховы*х* задали; Иванови Сирємєтови мєжы коморами бочку селе*д*цовъ, которая єсчє нєпочатая была, ѡбручи поѡ*д*тинавъши розобрали; у Матиаша Гавриловича, ѡ*д*бившы коло*д*ку до пивницы, бочъку пива выпили; в брамє стрє*л*бы штукъ дєсєть и бубонъ взяли. Тыє єксцє*с*са зробившы, яко бы по яко*м* звытязтвє граючи и стрєляючи, уронъгаючи*с* з конътємъпту вышли".

Квітня 10. – Протестація від імені Самуеля Лещинського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні в червні 1652 р. надвірною корогвою Завальського, ротмістра краківського воєводи [кн. Владислава-Домініка Заславського], у селах Корецької волості.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 685 і зв., акт 59. Мова староукраїнська.

Квітня 10. – Протестація від імені Самуеля Лещинського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні в лютому 1653 р. корогвою королівського ротмістра Станіслава Ґурського у м. Корець.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 685 зв. – 686 зв., акт 60. Мова староукраїнська.

Квітня 11. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 10 квітня 1653 р. козацькою корогвою Станіслава Потоцького у с. Берестяни Олицької волості.
Судова присяга підданих про заподіяні збитки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 688 зв. – 690, акт 65. Мова староукраїнська.

Квітня 12. – Протестація луцького офіціала, ксьондза Миколая-Олександра Рамулта перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 20 березня 1653 р. надвірною корогвою коронного хорунжого Олександра Конецпольського у с. Чемерин.
Судова присяга підданих про засвідчення протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 698 зв. – 700, акт 77. Мова староукраїнська.

Квітня 12. – Протестація луцького офіціала, ксьондза Миколая-Олександра Рамулта перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 20 березня 1653 р. корогвою ротмістра [Миколая] Погойського у с. Чемерин.
Судова присяга підданих про засвідчення протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 700 – 701 зв., акт 78. Мова староукраїнська.

Квітня 12. – Протестація луцького офіціала, ксьондза Миколая-Олександра Рамулта перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 20 березня 1653 р. корогвою ротмістра Ґанджі у с. Хром'яків, жовніри якої, "нє рєспєкътуючи на дєзоляцию тоє маєтъности и убузътво по*д*даны*х*, вєликоє в забраню рєчє*й*, збожа, бы*д*ла, пинзє*й*, лєкгуминъ розны*х*, тамъты*м* по*д*данымъ шкоды вєликиє и кривъды починили и до ѡстатъного ю*ж* знисчєня ѡныхъ [пр]ивєли".
Судова присяга підданих про засвідчення протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 701 зв. – 703, акт 79. Мова староукраїнська.

Квітня 12. – Маніфестація поборці Волинського воєводства Петра Жиковича Князького перед Луцьким ґродським урядом про те, що він, згідно з ухвалою сеймику від 8 березня 1653 р. у м. Луцьк щодо збору подвійного подимного податку, "ѡ*д* нєкоторых[ъ] и*х* м*л*. пановъ ѡбыватєлєвъ

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 703 зв. – 704, акт 81. Мова староукраїнська.

воєводства тутошнего тоє двоє подымноє выберал, лечъ же некоторыє их мл. панове обывателе воєводства тутошънего противлячис праву посполитому и ухвале сеймиковой того подымного двойга, на котороє манифесътансъ аж до дня теперешнего очекивал, не oдали, презъ што въ вины правные, на таковых описаные, попали".

Квітня 12. – Універсал короля Яна-Казимира від 14 березня 1653 р. до польського і чужоземного коронного війська про звільнення від військових постоїв маєтків Яна Кашовського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 371 – 372, акт 38. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 16. – Реляція возного Романа Русовського перед Луцьким ґродським урядом про вручення Янові Замойському та його піхотному ротмістрові Петру Вільчопольському позовів до Головного люблінського трибуналу у справі щодо насильств і грабунків, заподіяних піхотою Замойського у м. Торчин, маєткові луцького і брестського біскупа Андрія Ґембицького та його капітулу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 722 – 723, акт 95. Мова староукраїнська.

Квітня 16. – Тестамент Мацея Роґуського, складений 4 листопада 1652 р. в м. Дубно, з проханням про його поховання "при костелі отців бернардинів у гробі своєму".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Мацея Роґуського подано від імені його дружини Зофії з Тиравських.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 375 і зв., акт 42. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 17. – Маніфестація перед Кременецьким ґродським урядом ямпільського єврея Шломи Хаїмовича про напад 7 квітня 1653 р. на ямпільського єврея Юся Шломовича: "подкавъшы его под селом Семидубами, жовънирская челяд оного самого побила, и што колвекъ мел пры соби пенезей оному oдняла, а на остатокъ и зъ сукни его oдерла, такъ же oдно в одномъ сардачъку его пустила".
Судова присяга Шломи Хаїмовича "на том, же в местечку Ямполю не машъ жад[ного] дому власного жыдовъского, а я сам в пус[тке жыву, а] другий жыд господар Янъкелъ Познанскый [в] дому шлях[етскомъ] мешъкает, кгды домы жыдовъские лет прошлых през не[при]ятели, яко и през жовънире, сут зънесеные и венцей жыдовъ в том местечку не найдуетсе".

Ф. 21, оп. 1, спр. 151, арк. 119 зв. – 120 зв. Мова староукраїнська.

Квітня 18. – Реляція возного Валентого Павловського перед Луцьким ґродським урядом про вручення Владиславу Немиричу та його волоській корогві позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо насильств і грабунків, заподіяних ними 1651 р. в с. Бабин, маєткові Юрія Гораїна та його дружини Катерини.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 736 – 737, акт 110. Мова староукраїнська.

Квітня 18. – Реляція возного Романа Русовського перед Луцьким ґродським урядом про вручення у луцькій синагозі позову до Головного люблінського трибуналу луцькому міщанинові, митникові цел і мит, євреєві Якубу Ґитличу в справі щодо несплати ним луцькому офіціалу і каноніку Миколаю-Олександру Рамулту з прибутків луцької митниці 110 польських золотих і 8 тисяч солі [так у тексті] канонічного провенту за 1651 та 1652 роки.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 734 і зв., акт 107. Мова староукраїнська.

Квітня 21. – Реляція возного Стефана Малиновського перед Луцьким ґродським урядом про вручення ротмістрам корогов полку Олександра Конецпольського та поручнику козацької корогви Станіслава Потоцького 10 позовів до Головного люблінського трибуналу в справах щодо заподіяння жовнірами їхніх корогов насильств і грабунків у селах Олицької волості, належних кн. Альбрихту-Станіславу Радзивіллу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 748 – 752 зв., акт 123. Мова староукраїнська.

Квітня 21. – Квит королівського ротмістра Романа Загоровського поборці Волинського воєводства Петру [Жиковичу] Князькому про одержання від нього 10 березня 1653 р. 1200 польських золотих для часткової оплати чверті року служби своєї корогви, а 21 квітня 1653 р. – ще 1900 польських золотих для цілковитого розрахунку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 396 і зв., акт 59. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 22. – Протестація від імені Ярославського єзуїтського колегіуму перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні 23 грудня 1652 р. корогвою королівського ротмістра Яна Стрижовського у маєткові колегіуму с. П'ятигори.
Судова присяга підданого про засвідчення протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 755 зв. – 756 зв., акт 126. Мова староукраїнська.

Квітня 22. – Тестамент Анни з Бруховських Андрієвої Жджарської, складений 12 серпня 1652 р. в Дубнівському Преображенському монастирі, зокрема, про поховання "в костелі велебних отців францісканів у кляшторі Межиріцькому".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Анни Жджарської подано від імені її пасинків Людвіка-[Олександра] і Реміяна Жджарських.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 400 – 402 зв., акт 62. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 22. – Квит депутата від корогви покійного королівського ротмістра Килияна Вільгорського поборці Волинського воєводства Петру [Жиковичу] Князькому про одержання від нього "су*м*му три тисєчи золоты*х* и сто полъ[ск]ихъ за ѡ*д*ну чвєртъ, на конъ по три*д*цати и ѡдъному золотыхъ рахуючи".

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 402 зв. – 403 зв., акт 63. Мова староукраїнська.

Квітня 22. – Універсал волинського воєводи, директора трибуналу Волинського воєводства у скарбових справах кн. Адама-Олександра Санґушка від 12 березня 1653 р. до шляхти воєводства про декрет створеного "в способ Радомського" трибуналу щодо обов'язкової сплати ретент з чотирикратного подимного податку [складався з двох подвійних], ухваленого воєводським сеймиком 14 травня 1649 р. у м. Луцьк, поборцями якого було обрано Костантого Бронницького і Криштофа Линевського; ретенту потрібно було платити у м. Луцьк поборці Бронницькому або його суколектору Теодору Соловицькому.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 683 і зв., акт 492. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 24. – Протестація міщанина м. Олика, єврея Якуба Мошковича, підданого Ольбрихта-Станіслава Радзивілла, перед Луцьким ґродським урядом про незаконне передання луцьким бурмістром Іваном Свинкою його вороного коня з возом (коштували 70 польських золотих) в обоз коронного польного гетьмана [Станіслава Потоцького], який від'їздив з м. Луцьк.
Якуб Мошкович їхав з 4 возами товару в Люблін і зупинився 21 квітня у м. Луцьк для сплати державних податків. Незважаючи на хабар у кілька талярів, гетьманська охорона не повернула йому коня і воза через три дні, як обіцяла.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 766 зв. – 767, акт 140. Мова староукраїнська.

Квітня 24. – Маніфестація луцького міщанина, єврея Якуба Ґитлича перед Луцьким ґродським урядом про непричетність його після Пасхи 1652 р. до збору мита в м. Луцьк, яке передали в оренду луцьким вірменам.
За його свідченням, пошесть 1652 р. тривала в Луцьку три чверті року, до самого Різдва.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 767 зв. – 768, акт 141. Мова староукраїнська.

Квітня 25. – Квит від імені королівського ротмістра Юрія Вільгорського поборці Волинського воєводства Петру Жиковичу Князькому про одержання від нього "сумъму три тисєчи золотыхъ и сто золоты*х* по*л*скихъ жолъду на хоруговъ єго м*л*. пана ротъмистра своєго на коне*й* сто, на конъ по золотыхъ три*д*цети и ѡ*д*ному рахуючи, за чвє*р*тъ другую".

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 688 і зв., акт 498. Мова староукраїнська.

Квітня 26. – Реляція возного Яна Максимовича перед Луцьким ґродським урядом про вручення королівському ротмістру Теодорові Раровському і його корогві позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо заподіяння насильств і грабунків у маєткові Галшки Станішевської та її дочок – с. Вишків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 774 зв. – 775 зв., акт 151. Мова староукраїнська.

Квітня 26. – Реляція возного Нестора Михровського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу у справах щодо заподіяння грабежів і насильств у маєтках Самуеля Лещинського: королівському ротмістрові Олександру Цетнеру та його корогві – у м. Колки (Романів); надвірному ротмістрові [Владислава-Домініка Заславського] Міхалу Завальському та його корогві – у селах Бабин, Піддубці та інших селах Корецької волості (їх у тексті не названо); королівському ротмістрові Станіславу Ґурському та його корогві – у м. Корець.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 781 – 782, акт 157. Мова староукраїнська.

Квітня 26. – Асигнація короля Яна-Казимира від 3 листопада 1652 р. до шляхти Волинського воєводства про виплату королівському ротмістру Яну Линевському грошей, належних на формування козацької корогви у 100 коней, що мала увійти до складу ухваленої сеймом 50-тисячної коронної армії. На коня визначалося сплатити по 31 польському золотому за чверть року.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 404 і зв., акт 64. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 26. – Квит депутатів корогви королівського ротмістра Яна Линевського поборці Волинського воєводства Петру [Жиковичу] Князькому про одержання від нього "суму тры тысєчи и сто зо*л*. по*л*. за ѡ*д*ну чвє*р*ть, на ко*н* по зо*л*. по*л*. три*д*цати ѡ*д*ному по*л*. рахуючи".

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 405, акт 65. Мова староукраїнська.

Квітня 30. – Квит депутатів корогви королівського ротмістра кн. Міхала-Юрія Чорторийського поборці Волинського воєводства Петру [Жиковичу] Князькому про одержання від нього "сумъму чотыри тысєчи шєстьсотъ пя*т*дєсятъ золотыхъ польскихъ за ѡдъну чвєртъ на конє*й* пультора [с]та, на конь по тридъцати и ѡ*д*ному золотому рахуючи..., на хороговъ помєнєную за ѡдъну чъвєртъ налєжачоє заплачєня".

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 408 зв. – 409 зв., акт 70. Мова староукраїнська.

Квітня 30. – Протестація від імені володимирського і берестецького єпископа Йосифа Мокосія Баковецького перед Володимирським ґродським урядом про спустошення церковних і власних єпископських маєтків Дорогиничі, Біскупичі й Божан[ка] (сума збитків – 30 тис. польських золотих) жовнірами коронного обозного Стефана Чарнецького при переході 1652 р. коронного війська з-під м. Сокаль.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 53 – 56 зв., акт 40. Мова староукраїнська.

Квітня 30. – Протестація від імені володимирського і берестецького єпископа Йосифа Мокосія Баковецького перед Володимирським ґродським урядом про збитки, заподіяні жовнірами польських і німецьких корогов полку королівського полковника [Гендрика] Денофа та козацької і волоської корогов, що стояли табором поблизу м. Ковель – селах Туличів, Літин, Радовичі, Черні[ї]в і Моковичі, у церковному маєтку с. Купичів. Загальну суму збитків визначено в 28 250 польських золотих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 56 зв. – 58 зв., акт 41. Мова староукраїнська.

Травня 2. – Реляція возного Тимофія Вробля перед Луцьким ґродським урядом про огляд і засвідчення ран і побоїв, заподіяних селянам с. Арестів, підданим Миколая Богдашевського, німецькими жовнірами капітана Мазневича, які катували їх, аби дізнатися, де саме вони закопали своє майно і збіжжя.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 834 зв. – 835 зв., акт 5. Мова староукраїнська.

Травня 5. – Ухвала реляційного сеймику Волинського воєводства від 5 травня 1653 р. у м. Луцьк (відбувся після сейму у м. Брест-Литовський), зокрема, про:
◈ згоду на збір посполитого рушення воєводства;
◈ згоду на збір з воєводства ланових жовнірів, якщо такий збір буде ухвалено в інших воєводствах Речі Посполитої;
◈ згоду на сплату за першу половину року восьмикратного подимного податку, поборцею якого залишався Петро Жикович Князький;
◈ обіцянку розглянути на елекційному сеймику у м. Володимир питання про дозвіл на сплату за другу половину року 17-кратного подимного податку;
◈ підтвердження відмови щодо збору з євреїв воєводства подимного за 1647 р. та доручення маршалкові сеймику повідомити про це Львівську комісію скарбового суду.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Ян Шимкович Шклинський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 416 – 417 зв., акт 6. Мови староукраїнська і польська.

Травня 6. – Запис про обрання тим самим сеймиком "пановъ дєпутатовъ воєво*д*ства тутошънєго Волынъского на суды, да*ст* панъ Бгъ, пришълыє трыбуналъскиє".

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 417 зв. – 419, акт 7. Мови староукраїнська і польська.

Травня 6. – Протестація від імені кн. Миколая [Святополка] Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні в січні 1653 р. корогвою королівського ротмістра Яна Проскури [Сущанського] під час стоянки у м. Соколь (Курчиці) та його присілках. Судова присяга підданих про засвідчення протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 855 зв. – 858 зв., акт 20. Мова староукраїнська.

Травня 6. – Протестація від імені Вацлава Гулевича [Воютинського] перед Володимирським ґродським урядом про стягнення 30 березня 1653 р. неналежних стацій жовнірами полку королівського полковника Гендрика Денофа у його маєтку с. Конюхи.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 82 і зв., акт 57. Мова староукраїнська.

Травня 7. – Судова присяга дідичних підданих Адама Харлинського, держави кн. Катерини [Святополк] Четвертенської, перед Луцьким ґродським урядом про засвідчення збитків на 523 золотих і 10 польських грошів, заподіяних у лютому 1651 р. в їхньому с. Липа корогвою овруцького старости Владислава Немирича.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 867 зв. – 868 зв., акт 32. Мова староукраїнська.

Травня 7. – Тестамент Зофії з Чернівських Войцехової Ґаленської, складений 27 квітня 1652 р. в с. Лички, в якому "насамперед те визнаю, що я охрещена … у вірі старожитній православній християнській Грецькій, у якій неодмінно перебіг життя мого закінчити хочу"; йшлося також про поховання її "урожоними панами Костантим і Самуелем Чернівськими, братами моїми милими рідними, при церкві Братській Луцькій Хрестовоздвиженській".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Зофії Галенської подано від імені пріора Луцького домініканського монастиря ксьондза Томаша Ґротовського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 423 зв. – 425 зв., акт 11. Мови староукраїнська і польська.

Травня 7. – Тестамент Петра Залеського, складений 14 грудня 1652 р. в с. Орепи, зокрема, про його поховання "в костелі конвенту Соколовського, в склепі моєму приготовленому".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Петра Залеського подано від імені його дружини Зофії.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 428 – 429 зв., акт 13. Мови староукраїнська і польська.

Травня 7.– Тестамент Самоеля Бистриєвського, складений 6 березня 1651 р., у якому, зокрема, йшлося про поховання його в Межиріцькому костелі.
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Самоеля Бистриєвського подав Андрій Усаковський "з манифєстацию *ωд*накъ: иж по тиє ча*сс*ы ча*ст*ю для воины, частю повєтра морового, котороє прєзъ часъ долги*й* кгра*с*совало, для чого *єт* акта прєзєнъция […] и того тєстамєнъту подати нє моглъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 437 – 439 зв., акт 19. Мови староукраїнська і польська.

Травня 7. – Свідчення возного Шимона Шибинського перед Володимирським ґродським урядом про накладення арешту в сумі 4 тис. кіп литовських грошів на майно колишнього бабинського орендаря, єврея Якуба Іршовича "яко збєгъло*го* прє*д* во*й*ною Ко*р*сунъскою з тоє має*т*носты помєнєноє Бабина, д*є*ржавы єго м*л*. пана Миколая Дзика, з стад[ом]ъ воловъ, которыє за пинязи пана своє*го* за арєнъду винъныє суму пу*л*трєти [2,5] тисєчи золоты*х* по*л*ски*х* скупова*л*, и спродавши *ωд*дати а*с*сєкуровалъ".

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 83 зв. – 84 зв., акт 59. Мова староукраїнська.

Травня 9. – Маніфестація від імені Настазії Мишки Холоневської перед Луцьким ґродським урядом про загибель її майнових і судових документів "въ року свижо прошълы*м* [1652] за знєсєнє*м* во*й*ска коронъного прєзъ рєбєлизанътовъ козаковъ и нєпрыятєля Крыжа Свято*го* татаровъ подъ Батогомъ, потымъ за наступєнє*м* *ωд* тыхъ нєпрыятєлє*й* трывогъ тая жъ вышъмєнованая єє м*л*. пани Холонєвъская конъсулєнъдо салюти сує пєрєдъ тымъ жє нєпрыятєлємъ вєсъпулъ з другими ихъ м*л*. паны ωбыватєлями воєводъ*ст*ва Волынъского въ Полскии краи уходила".

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 906 зв. – 907 зв., акт 68. Мова староукраїнська.

Травня 10. – Протестація від імені Миколая Богдашевського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні у квітні 1653 р. капітаном Адамом Маркевичем та його корогвою з полку Лончинського у с. Арестів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 915 зв. – 917, акт 77. Мова староукраїнська.

Травня 10. – Маніфестація Остафія Кублицького перед Луцьким ґродським урядом про втрату у містах Вінниця і Брацлав його майна та шкатул з майновими і судовими документами під час знищення 1652 р. коронного війська поблизу Батога.
Перелік втрачених документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 932 – 933, акт 89. Мова староукраїнська.

Травня 12. – Маніфестація від імені вдови брацлавського ловчого Анни Сулимирської перед Луцьким ґродським урядом про загибель її чоловіка та втрату майнових і судових документів, "кгды збунътованыи козаки, прыспособивъшы собє сылы покганъскии и знє*с*шы по*д* мє*ст*єчъко*м* Батаго*м* во*й*ска коронъныи,... поблизъшыи мє*ст*а, мє*ст*єчъка, замъки, сєла, двори ωбыватєлиωвъ брацълавъски*х* ωгнємъ и зєлизо*м* знєсли и спустошыли".
Перелік втрачених документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 935 – 936, акт 92. Мова староукраїнська.

Травня 14. – Тестамент Анни з Куклиновських, у першому шлюбі Андрієвої Мшальської, у другому – Самуелевої Чернівської, складений 7 лютого 1653 р. в с. Гуляники, зокрема, про поховання її "за звичаєм віри нашої святої католицької Римської".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Анни Чернівської подано від імені її чоловіка Самуеля Чернівського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 492 – 494, акт 59. Мови староукраїнська і польська.

Травня 16. – Маніфестація Яна Тарнавського перед Володимирським ґродським урядом про втрату 3 травня 1653 р. майнових документів під час пожежі (через підпал) в його дворі в с. Верба, заставленому йому Ґабріелем Підгородинським.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 102 і зв., акт 69. Мова староукраїнська.

Травня 20. – Судова присяга заставних підданих Марини Кашовської перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні корогвою королівського ротмістра Яна Линевського під час тижневого постою в квітні 1653 р. в с. Кураш Пінського повіту та належних до нього присілках.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 980 зв. – 981 зв., акт 121. Мова староукраїнська.

Травня 23. – Тестамент Томаша Сосницького, складений 18 травня 1653 р. в с. Гнійне, зокрема, про те, що він хоче піти з цього світу "у тій вірі, в якій був охрещений, сповідання релігії Грецької, церкви Східної", а поховання його має відбутися в м. Луцьк у Братській церкві.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 508 – 509 зв., акт 69. Мови староукраїнська і польська.

Травня 24. – Припровідний лист короля Яна-Казимира від 26 квітня 1653 р. овруцькому старості Владиславові Немиричу на формування козацької корогви у 200 коней.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 524 – 525 зв., акт 80. Мови староукраїнська і польська.

Травня 24. – Квит від імені королівського ротмістра Лукаша Гулевича [Воютинського] поборці Волинського воєводства Петру Жиковичу Князькому на одержання від нього 3100 польських золотих жолду, згідно з королівською асигнацією, з розрахунку за другу чверть на сто коней.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 736 зв. – 737, акт 531. Мова староукраїнська, підпис ротмістра польською мовою.

Травня 28. – Протестація від імені Вацлава Гулевича [Воютинського] перед Володимирським ґродським урядом про збитки, заподіяні його підданим у маєтках Біле Поле й Кути жовнірами німецької рейтарської корогви капітана Скале з полку велюнського старости [Гендрика] Денофа. Реєстр збитків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 120 зв. – 122 зв., акт 80. Мова староукраїнська.

Травня 29. – Реєстр коней, реквізованих у міщан м. Володимир жовнірами німецької корогви добринського скарбника, майора Стефана Ґембарта.
Судова присяга міщан про засвідчення переліку.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 124 зв. – 125 зв., акт 83. Мови староукраїнська і польська.

Травня 31. – Протестація від імені Адама Стемпковського про насильства і грабунки, заподіяні у березні – квітні 1653 р. корогвами подільського воєводи [Станіслава] та брацлавського воєводи [Петра Потоцьких] і корнетом капітана Деліпація з полку королівського полковника Цлярія у селах Баківці і Лаврів.
Судова присяга підданих про справедливість протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 1167 зв. – 1169, акт 264. Мова староукраїнська.

Травня 31. – Протестація ротмістра вибранецької піхоти Волинського воєводства Андрія Гуляницького перед Луцьким ґродським урядом про невіддання йому 26 травня 1653 р. воєводськими ревізорами реєстру вибранецьких волок, з власників яких він мав формувати свою корогву.
Ревізори Міхал Загоровський і Филип Бокій [Печихвостський] заявили, що вони ще не закінчили ревізії цих волок через чинені їм перешкоди у Ковельському старостві.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 1175 – 1176, акт 270. Мова староукраїнська.

Травня 31. – Оповідання і судова присяга дідичного підданого Марини Кобецької з с. Кобче, перед Луцьким ґродським урядом про розграбування слугами, боярами і підданими Андрія Фірлея маєтку його пані "року прошлого [1651] по*д* ча*с* єкъспєдиции воєнъноє Бєрєстєцькоє".

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 1177 зв. – 1178 зв., акт 273. Мова староукраїнська.

Червня 6. – Реєстр шкод, заподіяних у квітні 1653 р. корогвою руського воєводи [Станіслава Лянцкоронського] у маєткові Ґабрієля Стемпковського м. Стемпків Новий та с. Каменюха.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 599 і зв., акт 10. Мови староукраїнська і польська.

Червня 6. – Привілей короля Яна-Казимира від 17 липня 1651 р. про надання королівському ротмістру Мурзі Богдановичу та всій його татарській корогві за заслуги у боротьбі проти повсталих козаків і, зокрема, у Берестецькій битві 1651 р., м. Оратів з двома спустілими селами у Брацлавському воєводстві, двох спустілих сіл у Білоцерківському старостві та с. Вереси у Житомирському старостві.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 604 зв. – 605 зв., акт 16. Мови староукраїнська і польська.

Червня 6. – Екстракт з документів королівської Руської канцелярії про підтвердження прав, вольностей і привілеїв, наданих польськими королями князям, уланам, мурзам, хоружим, маршалкам і всім литовським і волинським татарам.
Екстракт подав Сулейман Селицький, товариш корогви королівського ротмістра Мурзи Богдановича.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 606 – 609 зв., акт 17. Мови староукраїнська і польська.

Червня 7. – Протестація від імені Міхала Загоровського перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні в вересні – жовтні 1652 р. корогвами коронних ротмістрів Юрижини і Синявського та поручника коронного [польного] гетьмана [Станіслава Потоцького] – [Мацея] Завіші, у селах Навіз і Копиль.
Реєстр захопленого майна і заподіяних збитків; судова присяга підданих про справедливість протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 1222 – 1224, акт 20. Мова староукраїнська.

Червня 9. – Протестація Андрія Гораїна, від себе та від імені своєї дружини і її сина від першого шлюбу, перед Луцьким ґродським урядом про те, "ижъ... панове Бєхъ, Ходаковъский и Синъгаєвъский, вєдаючы ѡ томъ добрє, ижъ протєсътанътєсъ зъ маєтъносъты своє въ воєводъствє Киѡвъскимъ а старостве Ѡвъруцъкимъ лежачоє сєли Яблоновъки, уносєчы пєрєдъ нєпрыятєли Короны Полъскоє зъдоровъє своє, тутъ до краиовъ Волынъскихъ ѡдъєхали, прыспособивъшы собє купу нємалую людєй своволъных з стрєлъбою ѡгънисътою до войныналєжачою, на туую жъ маєтность вышъмєнованую сєло Яблоновъку... въ року тєпєрєшънымъ [1653] мца мая двадъцєтъ дєвятого дня кгвалътовънє, с крыкомъ и галасомъ, яко якии нєпрыятєли, наяхали, [п]одъданыи протєсътуючыхсє, видєчы нєбєзпєчъность зъдоровя свого, ѡныє гдє который моглъ зъ домовъ своихъ кгды поуношали, тамъ же помєнєныє принъципалєсъ зъ своими комъпринъципалами и помоцъниками до домовъ подъданыхъ протєсътуючыхъсє въпавъшы, увєсъ зъбєръ ихъ, што колъвєкъ толъко который мєлъ рєчєй рухомихъ в изъбахъ и в коморахъ, порабовали и побрали, а востатъку быдъла рогатого у тыхъ же подъданыхъ яблоновъскихъ такъ вєлє възяли,... то въсє въ способъ якоєсъ зъдобычы забравъшы, ѡсобы вышъмєнованыє зъ своими помочъниками ку пожытковы своєму ѡбєрънули, маєтъность протєсътуючыхсє спусътошыли и въничєчъ ѡбєрънули".
Реєстр захопленого майна підданих та судова присяга підданих про справедливість протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 1228 зв. – 1230, акт 26. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 762 – 764.

Червня 9. – Тестамент Петра Хоревського, складений 3 червня 1653 р. в м. Дубно, зокрема, про "поховання його у костелі отців бернардинів в Дубні".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Петра Хоревського подано від імені його дружини Теофіли.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 616 зв. – 619, акт 26 Мови староукраїнська і польська.

Червня 10. – Маніфестація поборці Волинського воєводства Петра Жиковича Князького перед Луцьким ґродським урядом про неможливість притягнути до судової відповідальності неплатників однократного подимного податку, ухваленого воєводським реляційним сеймиком

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 1256 зв. – 1257 зв., акт 50. Мова староукраїнська.

23 жовтня 1652 р. у м. Турійськ, а також подвійного подимного податку, ухваленого воєводським посольським сеймиком 8 березня 1653 р. у м. Луцьк, хоча він “посътєрєгаючы цєлосъты ска*р*бовоє ѡ тоє нєѡдъданъє прєзъ ихъ м*л*. подымъно*го*, готовъ былъ, водълугъ того жъ лявъдумъ Турысъкого, яко тєжъ и ѡръдинации судовъ трыбуналъскихъ въ Луцъку адъ инъстаръ трыбуналу Радомъского ѡдъправуючы*х* сє, зъ ихъ м*л*. правънє посътупиты. Лєчъ ихъ м*л*. пановє судовыи судовъ трыбуналъскихъ суды свои лимитовали, и ажъ до толъ жадъныхъ судовъ, по пєръшо*й* лимитации инъ януариѡ стало*й*, ихъ м*л*. нє ѡдъправовали; за которымъ таковымъ нєѡдъправованъємъ судовъ манифєсътансъ, такъ зъ ихъ м*л*. паны ѡбыватєлями воєводъства тутошънєго, яко и жыдами, которыи такъ пєръшого, яко и другого дво*й*га нє ѡдъдали подымъного, нє могучы сє росъправыты, а посътєрєгаючы въ тымъ цало*с*ты такъ скаръбовоє, яко и своєє, тую заноситъ манифєсътацию”.

Червня 11. – Протестація від імені брацлавського підкоморія кн. Стефана Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні у лютому 1653 р. гусарською корогвою королівського ротмістра, сандомирського воєводи Владислава [Ґонзаґи] Мишковського у м. Четвертня Нова (Боровичі) та належних до нього селах.
Судова присяга підданих про справедливість протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 1261 – 1265, акт 53. Мова староукраїнська.

Червня 11. – Універсал волинського воєводи кн. Адама-Олександра Санґушка від 6 червня 1653 р. до шляхти Волинського воєводства про скликання 20 червня 1653 р. у м. Луцьк сеймику для вжиття заходів щодо оборони воєводства від наступу козаків і татар.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 633 зв. – 634 зв., акт 39. Мови староукраїнська і польська.

Червня 13. – Судова присяга Корнія Ляшка, підданого Миколая Богдашевського, перед Луцьким ґродським урядом про справедливість протестації [від 10 травня 1653 р.] щодо насильств і грабунків, заподіяних капітаном Адамом Маркевичем та його жовнірами з полку Лончинського у с. Арестів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 1274 зв. – 1275, акт 66. Мова староукраїнська.

Червня 13. – Протестація від імені волинського воєводи кн. Адама-Олександра Санґушка перед Луцьким ґродським урядом проти земських суддів, земських писарів та депутатів судів скарбових справ Луцького, Володимирського і Кременецького повітів у справі про неправомірне стягнення ретенти з подимного податку за 1647 р. з чернігівського хорунжого [Криштофа Сіножацького].

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 167 – 168 зв., акт 173. Мова староукраїнська.

Червня 13. – Реєстр шкод, заподіяних у різні часи коронним військом у селах Охлопів, Бородчичі та Білий Стік, маєтках Павла Гулевича Воютинського.
Судова присяга підданих про справедливість реєстру.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 638 – 641, акт 43. Мови староукраїнська і польська.

Червня 13. – Екстракт з кременецьких ґродських книг від 18 червня 1650 р. про накладення баніції на шляхтичів Володимирського повіту – неплатників подвійного подимного податку за 1648 рік.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 642 – 644 зв., акт 45. Мови староукраїнська і польська.

Червня 14. – Універсал короля Яна-Казимира [його дату в акті не вказано] до шляхти Волинського воєводства про збір посполитого рушення для захисту Речі Посполитої перед татарською небезпекою і наступом козаків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 862 – 865, акт 604. Мови староукраїнська і польська.

Червня 14. – Протестація від імені дідича – кн. Владислава-Домініка Заславського, та державці – Андрія Линевського, перед Володимирським ґродським урядом про спустошення у лютому 1653 р. маєтків Бужковичі, Луковичі, Ворища [Орищі], Ли[ш]ів і Холопичі жовнірами двох німецьких корогов полку Лончинського.
Реєстр заподіяних збитків та судова присяга підданих в цій справі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 193 – 196, акт 137. Мови староукраїнська і польська.

Червня 16. – Реєстр шкод, заподіяних у жовтні – грудні 1652 р. корогвою теребовльського старости [Рафала-Казимира Маковецького] у маєткові Яна Замойського м. Дорогобуж і належних до нього селах.
Судова присяга підданих про справедливість реєстру.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 675 зв. – 677 зв., акт 65. Мови староукраїнська і польська.

Червня 16 і 20. – Універсал короля Яна-Казимира від 30 травня 1653 р. до шляхти Волинського воєводства про збір посполитого рушення для оборони від наступу козаків і татар.
Універсал мав силу одразу всіх трьох віці.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 812 зв. – 814 зв., акт 577 (запис від 16 червня); ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 697 – 699, акт 73 (запис від 20 червня). Мови староукраїнська і польська.

Червня 20. – Протестація від імені Зузанни Кобецької та її чоловіка Адама перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні корогвою королівського ротмістра Яна Аксака в с. Липляни: "дня двадъцєтъ пятого мца ноябра року вышъписаного [1650] до маєтъносъты дє*р*жавы помєнєноє єє м*л*. панєє Кобєцъкоє сєла Липълянъ прыєхали, въ которо*й* толъко халупъ шєсть, а пусътокъ двє алъбо тры, и то прєзъ нєпрыятєля и пєрєходячыє жовънирє ба*р*зо зънисъчоныє, ѡбачывъшы нєвєлъкость того сєла, въ *єд*ны*х* халупахъ на двохъ товарышовъ, а въ другихъ на тро*х*, росъписали, и станувъшы у тыхъ подъданыхъ, што ко*л*вєкъ тоє убозътво мили, то въсє досчєнъту выбрали".
Судова присяга підданого про справедливість протестації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 1317 – 1319 зв., акт 99. Мова староукраїнська.

Червня 20. – Ухвала екстраординарного сеймику Волинського воєводства від 20 червня 1653 р. у м. Луцьк, скликаного згідно з універсалом волинського воєводи від 6 червня 1653 р., про збір посполитого рушення воєводства і приєднання його до королівської армії для протистояння наступові козаків і татар.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Міхал Загоровський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 699 і зв., акт 74. Мови староукраїнська і польська.

Червня 20. – Протестація від імені Андрія Фірлея перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 1653 р. корогвою королівського ротмістра Яна Линевського у його Голобській волості під час дев'ятитижневого постою в ній.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 1321 зв. – 1322 зв., акт 102. Мова староукраїнська.

Червня 20. – Реєстр збитків, заподіяних 1653 р. корогвою королівського ротмістра Яна Линевського у Голобській волості Андрія Фірлея.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 700 зв. – 704, акт 76. Мови староукраїнська і польська.

Червня 20. – Реєстр збитків, заподіяних 1653 р. корогвою королівського ротмістра Яна Сапеги у Голобській волості Андрія Фірлея.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 704 – 706 зв., акт 77. Мови староукраїнська і польська.

Червня 20. – Реєстр збитків, заподіяних 1653 р. корогвою королівського ротмістра Яна Линевського у маєткові Андрія Фірлея м. Мосор і с. Димитіянівка.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 706 зв. – 707 зв., акт 78. Мови староукраїнська і польська.

Червня 21. – Маніфестація спадкоємиць покійного Станіслава Соколовського перед Луцьким ґродським урядом про спустошення сіл Войсич і Шепель з належними до них присілками у вересні – грудні 1652 р. під

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 1340 – 1341 зв., акт 113. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. VI. – Т. 1. – С. 584 – 586.

час пошесті та у 1652 – 1653 рр. під час регулярних жовнірських переходів.
Реляція возного Парфена Паніковського про огляд спустошених сіл.

Червня 21. – Протестація від імені Андрія Кучевського перед Володимирським ґродським урядом про спустошення 1652 р. його маєтку с. Пулгани волоською корогвою і рукодайними слугами овруцького старости Владислава Немирича.
Реєстр заподіяних збитків і судова присяга підданих у цій справі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 204 і зв., акт 146. Мови староукраїнська і польська.

Червня 25. – Протестація від імені Олександра Чаплича Шпановського перед Володимирським ґродським урядом проти королівського ротмістра Яна Ґембултовського про шкоди і руйнування, заподіяні у м. Кисилин будинкам міщан, у тому числі євреїв, жовнірами його корогви.
Судова присяга бурмістра Абрама Заровського і школьника єврейської громади Йосифа про правдивість викладених в протестації фактів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 216 зв. – 220, акт 156. Мова староукраїнська.

Червня 25. – Лист переяславського полковника Павла Тетері від 25 липня 1653 р. про продаж ним бориспільському козаку Федору Дубровенку для покриття боргів Переяславського полку свого Пустівського хутора поблизу м. Бориспіль [дати подано за публікацією].
Хутір продано за 5 кіп литовських грошів.

Подано за виданням: "Местечко Борисполе в XVII в. Акты мейского уряда 1612 – 1699 гг.". – К., 1892. – С. 48. – Док. № 72. Мова староукраїнська.

Червня 30. – Реєстр збитків, заподіяних корогвою королівського ротмістра [Олександра] Жолкевського у маєткові кн. Вацлава [Святополка] Четвертенського – селах Серники і Тростянка (були в його державні).
Судова присяга підданих про справедливість реєстру.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 636 – 638, акт 42. Мови староукраїнська і польська.

Червня 30. – Маніфестація устилузького намісника Олександра Ковалевського перед Володимирським ґродським урядом про спустошення с. Устилуг державцем Миколаєм Лисаковським, а також через пошесть: "*иж* року прошлого, тоєстъ [1652], наставши до Устилога, зо*с*талъ млынокъ на Студнянъцє до Устилога належачи*й* спустошалы*й* фунъдитусъ прєзъ урожоного єго м*л*. пана Миколая Лысаковъского за д*єр*жавы єго, ѡ што манифєстацию заноситъ, а потомъ навєда*л* панъ Богъ тую маєтъность Устилогъ повитъриємъ на людє, почавши инъ сєпътємърє пєр*єд* Чєснымъ Хрєстомъ русъкимъ, такъ жє вє вси самомъ Устилогу и на Залужу выма*р*ло людє*й* ѡсмъдєсятъ двоє, прєзъ што нє то*л*ко диминуциа в роботизнє, алє и въ засивъка*х*, для нєдостатъку роботизны бити муситъ".

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 234 зв. – 235 зв., акт 169. Мова староукраїнська.

Червня 30. – Маніфестація володимирського земського судді Станіслава Корчминського перед Володимирським ґродським урядом про злочинні дії його слуги Станіслава Возницького, який "по ѡголошєню и выданю вици єго ко*р*. м*л*. на во*й*ну посполитымъ рушєнємъ готоватисє противко давно*й* рєбє*л*лии козацъко*й* тєды нє вєдати кво мало аффєкътусъ спиритусъ нє то*л*ко самъ, алє и другую чєлядъ протєсътанътисъ збунътовавши, с тоєю жъ помєнєною чєля*д*ю кони собє посє*д*лавъши, нєѡповє*д*нє прєчъ зъєхалъ".

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 236 – 237, акт 171. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 764 – 765.

Липня 3. – Маніфестація від імені Марціяна Ґдешинського і його дружини Гельжбети перед Луцьким ґродським урядом про неможливість сплатити кварту до королівського скарбу за надані їм села у Подільському воєводстві внаслідок розорення цих маєтків козаками і татарами: "ихъ м*л*. пановє Кгдєшинъскиє, малъжонъковє, тримаючи добра пєвъныє в воєво*д*ствє Подолъскомъ а повєтє Лятычовъскомъ

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 1392 і зв., акт 1. Мова староукраїнська.

и старо*ст*ве Ба*р*скомъ лежачые, *ѡд* его ко*р. мл.* з давъны*х* часовъ наданые, с которы*х*... ква*р*ту до Ска*р*бу его ко*р. мл.*, тое*ст* села Ка*р*чинецъ въ старостве Ба*р*скомъ лежачихъ, золоты*х* сто ше*ст*десят, [І]вонинецъ и Медѡвляплє [Межичаплі], въ повете Лятычовъско*м* будучи*х*, золоты*х* чоты*р*десят пят, *ѡд*давати повинни были, и теперъ готови бы *ѡд*дати, але же тые мае*ст*ности выже*й* меноване прє*з* неприятеля тепере́шънего, ребелъли козацъкое и ѡръды з ними злученое, сутъ не ты*л*ко спустошоные, але те*ж* в рука*х* неприяте*л*ски*х*... зостаютъ".

Липня 5. – Реєстр шкод, заподіяних 16 – 17 травня 1653 р. корогвою з полку королівського полковника Себастіяна Маховського у Лабунській волості, належній Юрію Любомирському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 749 – 750 зв., акт 11. Мови староукраїнська і польська.

Липня 5. – Реєстр шкод, заподіяних у травні 1653 р. корогвами полковника Себастіяна Маховського в селах належної Юрію Любомирському Лабунської волості, що були в держанні білоцерківського підстарости Жиґимунта Чорного.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 750 зв. – 751 зв., акт 12. Мови староукраїнська і польська.

Липня 7. – Протестація від імені Костантого Гулевича і його дружини Анни перед Луцьким ґродським урядом про насильства і грабунки, заподіяні ротмістром Міхалом Крисою та жовнірами надвірної корогви Яна Замойського у містечку Острожець 1 липня 1653 р., коли шляхта Волинського воєводства, рятуючись від козаків, залишила маєтки і заховалася у фортецях.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 1406 зв. – 1408, акт 11. Мова староукраїнська.

Липня 10. – Свідчення возного Стефана Шацького перед Луцьким ґродським урядом про ув'язання Луцького православного братства в дідичний маєток Олександра Славинського – частину с. Підгайці Нижчі (Вовкові), подарований ним братській церкві.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 150 зв. – 151 зв., акт 162. Мова староукраїнська.

Липня 11. – Протестація від імені Войцеха Ґощицького і його дружини Олександри перед Луцьким ґродським урядом про спустошення у 1648 – 1653 рр. їхнього заставного маєтку с. Користь.
Свідчення возного Міхала Козловича про огляд заподіяних спустошень.

Ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 1468 зв. – 1470 зв., акт 45. Мова староукраїнська.

Липня 14. – Універсал короля Яна-Казимира від 4 липня 1653 р. до шляхти Волинського воєводства про останні віці на збір посполитого рушення для оборони від наступу козаків і татар.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 783 – 785 зв., акт 34. Мови староукраїнська і польська.

Липня 17. – Протестація від імені кн. Владислава-Домініка Заславського перед Володимирським ґродським урядом про вибирання неналежних стацій жовнірами ротмістра Криштофа Сапеги в маєтках його Турійської волості "в року близко прошъломъ [1652] при ро*с*пушъченю во*й*скъ его ко*р. мл.* спо*д* Сокаля на зиму по волостя*х*".

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 264 – 266, акт 192. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Протестація підданих кн. Миколая Святополка Четвертенського і його дружини Доміцели про грабунки і насильства, заподіяні 16 травня 1653 р. татарською корогвою ротмістра Муракіци або Мурзака у м. Курчиці (Соколь).
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 189 – 193, акт 189. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Протестація підданих кн. Миколая Святополка Четвертенського і його дружини Доміцели про грабунки і насильства, заподіяні 22 травня 1653 р. козаками і татарами корогви ротмістра [Міхала] Криси у м. Курчиці (Соколь).
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 193 і зв., 199 зв. – 199, акт 190. Мова староукраїнська.

Липня 18. – Тестамент Олександра Болестрашицького, складений 16 січня 1653 р. зокрема, про поховання його в одному із костелів.
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Олександра Болестрашицького подано від імені Зофії з Русецьких, у першому шлюбі Олександрової Болестрашицької, а в другому – Самуелевої Чернівської.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 789 – 790 зв., акт 39. Мови староукраїнська і польська.

Липня 21. – Маніфестація від імені Сабіни Суходольської про втрату шкатули з майновими і судовими документами, яку вона, тікаючи з Волині після знищення польського війська 1652 р. у Батозькій битві, залишила у кляшторі м. Сокаль і яка пропала тоді, коли розпочалася моровиця.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 205 і зв., акт 199. Мова староукраїнська.

Липня 21. – Універсал волинського воєводи кн. Адама-Олександра Санґушка від 18 липня 1653 р. до шляхти Волинського воєводства про збір посполитого рушення для захисту від наступу козаків і татар.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 804 – 805, акт 47. Мови староукраїнська і польська.

Липня 21 і серпня 4. – Декрет Львівського головного коронного комісарського суду, ординованого Радомським трибуналом, від 30 червня 1653 р. про накладення баніції на всі єврейські громади Волинського воєводства "в справе ска*р*бовой ω нεωданъε поди*м*ного" [подвійного, 1647 р.] поборцям Войцехові та Самуелеві Вольським.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 873 – 875, акт 610 (запис від 21 липня); ф. 25, оп. 1, спр. 272, арк. 508 і зв., акт 389 (запис від 4 серпня; зберігся тільки початок документа). Мови староукраїнська і польська.

Липня 23. – Лист-запис луцьких міщан, євреїв Маєра Ізраїлевича та Лейба Якубовича від 23 липня 1653 р. про продаж луцьким міщанам, євреям Мосійові [так в акті] Абрамовичу і його дружині Тилі за 3 тис. польських золотих кам'яниці в м. Луцьк, викупленої у Луцького домініканського монастиря.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 805 – 806 зв., акт 48. Мови староукраїнська і польська.

Липня 23. – Універсал волинського воєводи кн. Адама-Олександра Санґушка від 18 липня 1653 р. з оголошенням збору посполитого рушення поблизу [с.] Квасів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 882 зв. – 883 зв., акт 617. Мови староукраїнська і польська.

Липня 28. – Лист короля Яна-Казимира від 4 червня 1653 р. до старост та їхніх урядів про виявлення і виловлення на території повітів чужих людей.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 822 і зв., акт 58. Мови староукраїнська і польська.

Липня 29. – Тестамент Адама Злотолинського, складений 3 квітня 1653 р. в с. Злотолин, зокрема, про поховання його "паном Вацлавом Злотолинським, племінником моїм, в маєтності і державі нашій у Злотині, в церкві".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Адама Злотолинського подав Вацлав Злотолинський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 823 – 824 зв., акт 59. Мови староукраїнська і польська.

Липня 31. – Лист волинського каштеляна кн. Миколая-[Юрія] Чорторийського від 21 липня 1653 р. до шляхти Волинського воєводства про нагальний збір посполитого рушення для протистояння козакам і татарам.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 825 – 826, акт 61. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 2. – Універсал волинського воєводи кн. Адама-Олександра Санґушка від 2 серпня 1653 р. до шляхти Волинського воєводства про скликання 11 серпня 1653 р. воєводського сеймику для вирішення питання щодо способу організації війська у воєводстві у зв'язку з тим, що в інших воєводствах Речі Посполитої замість посполитих рушень виставляли ланових або найманих жовнірів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 831 зв. – 834, акт 4. Мови староукраїнська і польська; ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 903 зв. – 905, акт 626. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 2. – Універсал волинського каштеляна кн. Миколая-[Юрія] Чорторийського від 26 липня 1653 р. до шляхти Волинського воєводства про неможливість взяти особисту участь у посполитому рушенні через хворобу.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 892 зв. – 893 зв., акт 623. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 7. – Протестація від імені володимирського войського Яна Гулевича перед Володимирським ґродським урядом про вбивство Семена Чеховського міщанами м. Локачі, маєтку кн. Владислава-Домініка Заславського.
Запис про презентацію на уряді тіла вбитого Чеховського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 305 – 305 зв., акт 217. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 765 – 766.

Серпня 12 і 15. – Ухвала екстраординарного сеймику Волинського воєводства від 11 серпня 1653 р. у м. Луцьк, скликаного згідно з королівським універсалом для вжиття термінових заходів проти козацької небезпеки, зокрема, про:
◈ збір подвійного подимного податку для формування і утримання воєводської корогви. Поборцею подимного обрано Самуеля Чернівського, який повинен був збирати цей податок згідно з квитами Петра Жиковича Князького, виданих ним за сплату однократного подимного податку, ухваленого сеймиком Волинського воєводства 23 жовтня 1652 р. в м. Турійськ;
◈ обрання комісарів для формування воєводської корогви;
◈ призначення ротмістром воєводської корогви Яна Мелешка;
◈ зобов'язання ротмістра і жовнірів воєводської корогви дотримуватися належної дисципліни і не чинити насильств і грабунків.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Томаш Линевський.
До Володимирського ґродського уряду ухвалу подав у виписі з луцьких ґродських книг слуга маршалка Ян Притицький.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 849 – 850 зв., акт 14 (запис від 12 серпня). Мови староукраїнська і польська.
Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 907 – 909 зв., акт 630 (запис від 15 серпня). Мови староукраїнська і польська.

Серпня 12. – Пленіпотенція ротмістра Волинського воєводства Яна Мелешка перед Луцьким ґродським урядом, надана Даніелеві Іваницькому на право одержання від поборці Волинського воєводства Самуеля Чернівського грошей, належних на утримання його корогви в 200 коней: "вышъменованы*й* урожоны*й* его м*л*. панъ Янъ Мелешъко, ротъмистръ воеводъства Волынъского, зоставъшы ротъмистромъ двохъсотъ коне*й* на се*й*мику дня ωдинадъцатого авъгуста презъ ихъ м*л*. пановъ ωбывателовъ воево*д*ства Волынского депутованымъ, на которую хоругвъ свою и жолъдъ собе на конъ по золотыхъ сто асъсикгнованы*й* маючы, которы*х* пинезе*й* не могучы самъ для инъшыхъ пилъны*х* потребъ своихъ *ωд* урожоного его м*л*. пана Самуеля Черъневъского, поборъцы на то*т* часъ воево*д*ства Волы*н*ского, *ωд*берати, ωные урожоному его м*л*. пану Даниелови Ивани*ц*кому *ωд* его м*л*. пана поборъцы *ωд*бирати позволяетъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 853 зв. – 854 зв., акт 18. Мова староукраїнська.

Серпня 12. – Протестація міщан м. Гоща і підданих з с. Терентіїв перед Володимирським ґродським урядом про спустошення 16 травня 1653 р. маєтку жовнірами королівських полковників Станіслава Яскульського, Андрія Суходольського та [Себастіяна] Маховського.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 317 зв. – 319 зв., акт 229. Мова староукраїнська.

Серпня 15 і 18. – Універсал короля Яна-Казимира від 12 серпня 1653 р. до шляхти Волинського воєводства з докорами за неухвали місцевими сеймиками рішень сейму щодо збору податків та за зловживання поборців, внаслідок чого жодне воєводство, земля чи повіт повністю не внесло до скарбу належних сум, а військо Речі Посполитої, не одержавши й половини визначеної платні, не виступило проти козацького війська, хоч воно й ослаблене частковими поразками у Молдавії й відсутністю при Богдані Хмельницькому татарських орд; та з розпорядженням про

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 865 зв. – 868 зв., акт 29 (запис від 18 серпня); ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 910 – 912 зв., акт 632 (запис від 15 серпня). Мови староукраїнська і польська.

скликання 29 серпня 1653 р. у м. Луцьк воєводського сеймику для організації збору визначених сеймом і не сплачених воєводством податків, перевірки діяльності поборців та для найшвидшого передання зібраних коштів на оплату війська, щоб не втратити остаточно час, придатний для воєнних дій.
До обох ґродських урядів (Володимирського і Луцького) універсал подав королівський поштар Роман Четвертак.

Серпня 20. – Квит поборці Волинського воєводства Самуеля Черніввського архімандриту і братії Дерманського монастиря, складений у м. Луцьк, про одержання згідно з квитом першої екзакції [Петра Жиковича] Князького з 47 димів монастирських сіл Дермань, Кунин, Коршів і Мізочок 47 польських золотих подвійного подимного податку, дозволеного на оплату повітових жовнірів волинським сеймиком 11 серпня 1653 р. у м. Луцьк.

Ф. 2072, оп. 1, спр. 72, арк. 8. Мова польська. Печатка.

Серпня 28. – Маніфестація ротмістра Яна Мелешка перед Володимирським ґродським урядом про неможливість представити сформовану ним корогву в 200 коней, оскільки вона саморозпустилася через невиплату утримання: "манифєстуючи*й*, будучи *ωд* и*х* м*л*. пановъ ωбыватєлєвъ воєво*д*ства Волынъского ля*в*до публико ротмистромъ дво*х* сотъ чловєка, на услугу тєпєрєшнюю єго ко*р*. м*л*. Рєчи Посполитоє ухвалєны*й* ωбранымъ, и *ωд* брати*й* до тоє*ж* услугы упрошонымъ, чинячи досытъ повинъносты своє*й* ротъмистровско*й* и фонъкции на сєбє вложоно*й*, нє ωмєшъка*л* ты*х* дво*х* сотъ кони*й* чловєка жо*л*нировъ затягънути, яко*ж* и затя*г*нулъ южє бы*л*, и мє*л* ко*м*панию зупо*л*ную, лєчъ жє пинязи с податъковъ тєпєрєшны*х* на тотъ затя*г* а*с*сикгнованыє нєрихло доходя*т* манифєстанта *ωд* єго м*л*. пана Чє*р*нєвъского, побо*р*ци волынъского, тєды сила и*х* м*л*. пановъ товари*с*тва с тоє комъпании затягънєноє, нє дочєкавшися ты*х* пинязи*й*, роз*є*хало".

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк: 335 зв. – 336, акт 244. Мова староукраїнська.

Серпня 30. – Тестамент Мацея Дідинського, складений 5 серпня 1653 р. в с. Житин Великий, зокрема, про поховання його "в костелі, у якому б хвалу Божу відправляли".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Мацея Дідинського подано від імені його дружини Катерини з Підбузьких.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 880 – 882 зв., акт 48. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 30. – Ухвала екстраординарного сеймику Волинського воєводства від 29 серпня 1653 р. у м. Луцьк, скликаного згідно з королівським універсалом від 12 серпня 1653 р. для вжиття заходів щодо стягнення ретенти з однократного подимного податку, ухваленого 23 жовтня 1652 р. на реляційному сеймику у м. Турійськ.
Поборця цього податку Петро Жикович Князький повинен був на кінець вересня внести до скарбу 17 тис. польських золотих, належні за останнє півріччя, але зміг зібрати і внести лише 5940 польських золотих. Для стягнення ретенти сеймик обрав поборцею його самого.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав директор сеймику Адам Гулевич Воютинський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 892 і зв., акт 54. Мови староукраїнська і польська. Кінець акта не зберігся.

Вересня 1. – Універсал поборці Волинського воєводства Петра Жиковича Князького від 29 серпня 1653 р. до шляхти Володимирського повіту про термінову, згідно з ухвалою сеймику від 29 серпня 1653 р. у м. Луцьк, сплату ретенти з однократного подимного податку, ухваленому 23 жовтня 1652 р. на реляційному сеймику в м. Турійськ.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 932 – 933, акт 643. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 2. – Реєстр особового складу воєводської корогви ротмістра Волинського воєводства Яна Мелешка, створеної на заміну воєводського посполитого рушення в боротьбі проти козаків і татар.
До Луцького ґродського уряду реєстр подали комісари Волинського воєводства – новгород-сіверський хоружий Ярослав Поцей, кн. Вацлав Святополк Четвертенський та Богуслав Гораїн.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 899 і зв., акт 6. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 3. – Свідчення Самуеля Вольського, який виконував обов'язки поборці Волинського воєводства щодо збору ухваленого 1647 р. подимного податку, перед Луцьким ґродським урядом про одержання належних платежів з єврейських громад міст і містечок Володимир, Свинюхи, Озеряни, Соколь, Горохів, Порицьк, Гулівка, Несухоїжі, Торчин, Берестечко, Ковель, Камінь, Локачі, Турійськ, Кисилин, Оздютичі, Стобихва, Луцьк (рабинського і караїмського зборів), Острожець, Торговиця, Муравиця, Дубно, Жорнівка, Клевань, Олика, Рожищі, Вишеньки, Четвертня, Боровичі, Колки, Чорторийськ, Кашівка, Янівка, Мельниця, Рафалівка, Троянівка й Мосор і звільнення всіх євреїв цих громад від накладеної на них довічної баніції (разом 37 рабинських і одна караїмська громади).

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 904 і зв., акт 10. Мова староукраїнська. Кінець акта не зберігся.

Вересня 3. – Свідчення Лейзора Іршовича, старшого єврейської громади м. Володимир, та Мося Абрамовича і Давида Хильковича, старших рабинської і караїмської громад м. Луцьк, перед Луцьким ґродським урядом про затвердження угоди, укладеної 3 вересня 1653 р. з Василем Масальським, під заставу в 2700 польських золотих.
Зміст угоди в акті не розкрито.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 905 зв. – 906, акт 13. Мова староукраїнська.

Вересня 3. – Свідчення Мося Абрамовича і Давида Хильковича, старших луцьких, та Лейзора Гіршовича і Зельмана Файнишовича, старших володимирських єврейських громад, перед Луцьким ґродським урядом про укладення ними 4 вересня 1653 р., від себе та від імені рабинських і караїмських громад Луцького і Володимирського повітів, угоди з Самуелем Вольським, під заставу в 2700 польських золотих.
Зміст угоди в акті не розкрито; саме так в ньому проставлено дати.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 906 зв. – 907, акт 14. Мова староукраїнська.

Вересня 11. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про незаконність і неслушність ухвали сеймику Волинського воєводства від 11 серпня 1653 р. щодо збору нового подимного податку за попередніми квитами Петра Жиковича Князького, оскільки Волинь спустошено козаками, королівським військом і через пошесть: "только на утяжєнє прєзъ нєприятєля внивє*ц* ѡбє*р*нєны*х* и лє*д*во гдє зо*с*таючыхъ такъ прє*з* повитрє моровоє, яко и прє*з* ча*с*того жо*л*нєра вкилъку всяхъ в попєлъ ѡбє*р*нєны*х* и дєзолованы*х* по*д*даны*х*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 256 і зв., акт 251. Мова староукраїнська.

Вересня 13. – Протестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом проти Самуеля Соботкевича, суколектора поборці ретенти з подимного податку, ухваленого сеймиком 29 серпня 1653 р., за відмову прийняти, під приводом неіснуючої епідемії, подимний податок з Олицької волості за квитами на подимне, ухвалене 8 березня 1653 р. воєводським сеймиком. Протестуючий "гото*в* былъ ѡ*д*даты поды*м*ноє з воло*с*ты княжъства Олы*ц*ко*го*, а ижъ помєнєны*й* єго м*л*. панъ сукѡлълєкто*р* для мнємано*го* нєякого*с* повє*т*ра, которо*го* за ла*с*кою Божєю та*м* в Олыцє нє слыхалы, и нє хотилъ ѡдобраты, и нє ѡдобралъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 258 зв. – 259, акт 254. Мова староукраїнська.

Вересня 15. – Маніфестація від імені Якуба Воляновського перед Володимирським ґродським урядом про втрату майнових документів "по*д* тотъ часъ тоє нєсъчасливоє во*й*ны, которую панъ Богъ на Корону По*л*скую допусти*л*, туляючисє и тамъ и самъ по розны*х* мєсца*х*, а самоє то*л*ко здоров*є* своє, ма*л*жо*н*ки и дєтокъ свои*х*, *ѡд* руки хлопъскоє нєзбо*ж*ноє и нєприятєля Крижа Святого уносячи".

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 358 зв. – 359, акт 262. Мова староукраїнська.

Вересня 19. – Квит поборці Волинського воєводства Петра Жиковича Князького архімандриту і братії Дерманського монастиря, складений у м. Луцьк, про одержання згідно з квитом його першої екзакції з 47 димів монастирських сіл Дермань, Кунин, Коршів і Мізочок 23 польських золотих і 15 грошів однократного подимного податку, дозволеного волинським сеймиком від 29 серпня 1653 р. у м. Луцьк.

Ф. 2072, оп. 1, спр. 72, арк. 9. Мова польська.

Вересня 20. – Привілей короля Яна-Казимира від 9 травня 1652 р. про надання королівському ротмістрові Роману Загоровському за бойові заслуги сіл Радомишль і Суха Воля.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 949 – 950, акт 51. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 22. – Реєстр збитків, заподіяних у березні – квітні 1653 р. жовнірами старої німецької корогви велюнського старости [Гендрика Денофа] в маєтку Яна Ґраєвського с. Радовичі.
Судова присяга підданих про засвідчення реєстру.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 368 зв. – 370 зв., акт 270. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 22. – Протестація від імені Яна Ґраєвського перед Володимирським ґродським урядом про спустошення в березні – квітні 1653 р. його маєтку с. Радовичі жовнірами старої німецької корогви велюнського старости [Гендрика Денофа], в т. ч. спалення кількох дворів підданих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 370 зв. – 371 зв., акт 270а. Мова староукраїнська.

Вересня 23. – Тестамент Фрідеріка Шимковича Шклинського, складений 12 вересня 1653 р. в с.Затурці, зокрема, про поховання його "в костелі Затурецькому отців августиніанів у каплиці святого Миколая".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Фрідеріка Шимковича Шклинського подано від імені його дружини Катерини з Верховських.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 954 – 955 зв., акт 56. Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 24. – Протестація синдика Луцького домініканського монастиря ксьондза Юрія Копиловського перед Володимирським ґродським урядом про збройний напад на нього 18 жовтня 1653 р. луцьких міщан Василя Колтуника, Марцина Петровича Плешкачика і Федька Мицевича, які "способомъ розбо*й*ничи*м* з гаю выпадши, ѡдєнъ з банъдолєту, а два з ручници на*д* протєстанътомъ выпалили, а пото*м* крыкомъ вєликимъ волаючи: "бы*й*, забы*й* ляха" – волали, и конът*є*мптомъ вєликимъ дисъгоноруючи, словы нєпристо*й*ными, протєстанъто*ви* ѡсобє єго кап[ъ]ланъко*й* шкодячоми, соромоти*ли*, и бы нє з охроны Бозкоє людє нє на*д*єхали, пєвнє бы протєстанътови ѡ сме*р*тъ приправили".

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 437 – 438, акт 335. Мова староукраїнська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 766 – 767.

Жовтня 25. – Протестація від імені поборці "прошлоє єкъзакъции" [1647 р.] Волинського воєводства Василя Масальського перед Володимирським ґродським урядом проти луцького старости Владислава-Домініка Заславського за протегування банітованим євреям воєводства у справі "ѡ нє *ѡд*данє до Ска*р*бу Рєчи По*с*политоє прє*з* ни*х* налєжитихъ податъковъ".

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 440 – 441 зв., акт 338. Мова староукраїнська.

Грудня 1. – Універсал короля Яна-Казимира від 12 листопада 1653 р. до шляхти Володимирського повіту з призначенням терміну воєводського сеймику на 31 грудня 1653 р. у м. Луцьк.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 1041 зв. – 1043, акт 722. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 4. – Універсал короля Яна-Казимира від 31 жовтня 1653 р. про звільнення від військових постоїв маєтків Луцького біскупства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 4, 3 і зв., акт 3. Мови староукраїнська і польська. На арк. 3 зв. зберігся тільки початок запису універсалу коронного польного гетьмана про те саме.

Грудня 19. – Універсал київського каштеляна Збігнева Ґоранського від 14 грудня 1653 р. про призначення терміну сеймику Київського воєводства на 31 грудня 1653 р. в м. Володимир.

Ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 1059 і зв., акт 733. Мови староукраїнська і польська.

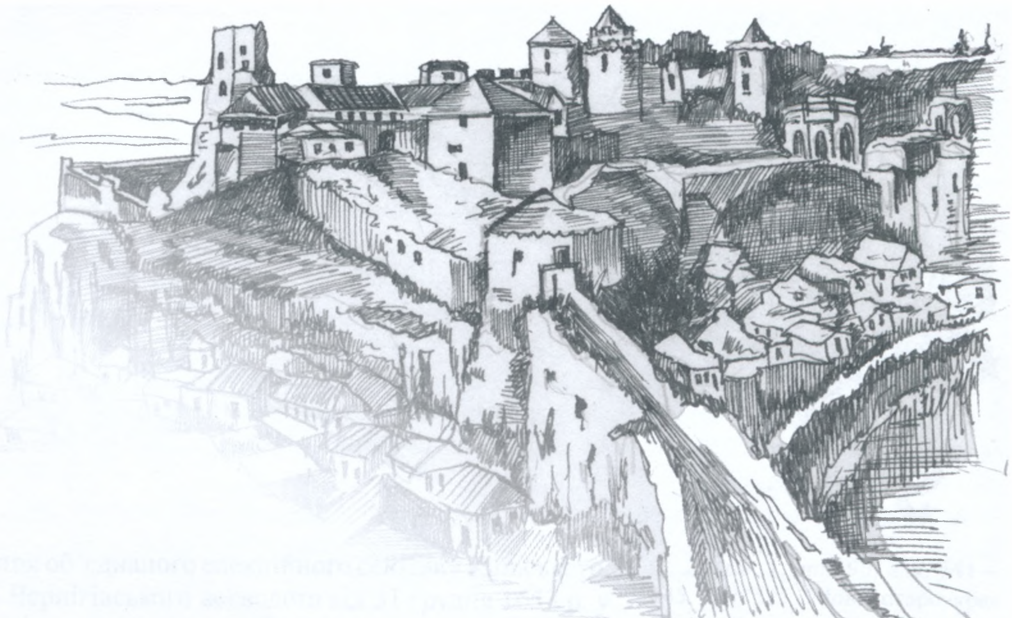

Року 1654

Січня 2. – Інструкція об'єднаного елекційного сеймику Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств від 31 грудня 1653 р. у м. Володимир послам на шеститижневий сейм, що мав розпочатися 11 лютого 1654 р. у м. Варшава, зокрема, про:

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 641 – 645, акт 525. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. I. – С. 464 – 474; Ч. III. – Т. 4. – С. 789 – 797.

◈ обрання послами на сейм від Київського воєводства – стольника Яна Аксака, чашника Яна Проскуру [Сущанського] і Костантого Ободинського; від Брацлавського воєводства – новгород-сіверського підкоморія, королівського ротмістра Яна [на Жорнищах] Пісочинського, коронного інстигатора Даніеля Жидкевича, брацлавського підстолія Стефана Пісочинського і Северина Клещовського; від Чернігівського воєводства – київського підчашого Людвіка Ворошила, чашника Адама Буркацького, мечника Стефана Іваницького і войського Яна Себастіяновича;

◈ призначення коронного великого гетьмана, під владою і судом якого мали перебувати не тільки наймані, але й повітові жовніри;

◈ засудження пасивної поведінки зібраного з великими видатками коронного війська, що призвело до обтяжливої угоди з кримським ханом [йдеться про Жванецьку угоду 1653 р.];

◈ розширення прав сенату;

◈ обмеження сваволі, привілеїв і кількості чужоземних найманих військ та збільшення кількості гусарської кінноти;

◈ збереження кількості наявного коронного війська, але без залучення чужоземних найманців;

◈ призначення комісарами, якщо буде укладено мир з Богданом Хмельницьким, тільки місцевих шляхтичів-землевласників; вони повинні обміркувати порядок виплати утримання військові та врегулювати службу ротмістрів;

◈ виявлення і покарання винних у випущенні з оточення поблизу м. Сучава [1653 р.] козаків;

◈ нобілітацію лише за військові заслуги;

◈ упорядкування і затвердження прав на землеволодіння у Чернігівському воєводстві;

◈ виділення коштів для укріплення фортець Кам'янець-[Подільський] і Смоленськ, виплату яких повинні контролювати лише місцеві шляхтичі-землевласники;

◈ забезпечення непорушення через індигенат семигородського князя [Юрія II Ракоці] права вільного вибору королів Речі Посполитої, оскільки це право є основою всіх шляхетських прав;

◈ звільнення воєводств від військових постоїв;

◈ звільнення від необхідності представляти майнові та юридичні документи, оскільки у воєводствах загинули актові книги гродських і земських судів;

◈ покарання осіб, які не перешкоджали або сприяли дезертирству ланових жовнірів;
◈ покарання осіб, які брали на військову службу або надавали притулок у своїх маєтках волохам – учасникам і проводирям татарських загонів під час спустошення у грудні 1653 р. татарами Волинського воєводства;
◈ надання в Україні замків і староств тільки місцевим шляхтичам, які повинні, під загрозою втрати надання, постійно проживати у таких замках;
◈ врегулювання порядку скасування інфамій;
◈ надання новгород-сіверському старості [Янові на Куневі Пісочинському], синові покійного київського каштеляна [Олександра Пісочинського], у дідичну власність Уланівського староства для відшкодування втрати маєтностей, які згідно з польсько-московською угодою 1646 р. відійшли до Московської держави;
◈ звільнення Барського староства, знищеного після Жванецької угоди 1653 р. татарами, від податків та становиськ і переходів жовнірів;
◈ повернення маєтностей Жидичинській архімандрії.
Для виконання артикулів інструкції посли трьох воєводств повинні були діяти спільно.
До Володимирського ґродського уряду інструкцію подали: від Брацлавського воєводства – маршалок сеймику Ян Пісочинський; від Київського воєводства – маршалок сеймику Теодор Гуменецький; від Чернігівського воєводства – маршалок сеймику Стефан Іваницький.

Січня 13. – Асигнація коронного польного гетьмана, київського воєводи Станіслава Потоцького від 20 грудня 1653 р., видана рейтарському полку конюшого Великого князівства Литовського [Богуслава Радзивілла] на збір стацій з королівських і духовних маєтків Ленчицького воєводства та з м. Луцьк і міських та навколишніх маєтків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 1 і зв., акт 3. Мови староукраїнська і польська. Кінець акта не зберігся.

Січня 15. – Тестамент Анни з Підгородної Адамової Липської, складений 2 грудня 1653 р. зокрема, про те, що вона "народилася у вірі святій католицькій загальній релігії Грецької правдивої унії" та "яко за життя мого дуже шанувала капітулу церкви кафедральної Володимирської, так і тепер у тій церкві хочу відпочивати … в тім склепі, який я сама коштом своїм змурувала і де кревних моїх тіла лежать".

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 646 зв. – 649, акт 527. Мови староукраїнська і польська.

Січня 26.– Тестамент Казимира Чаплича Шпановського, складений 16 січня 1654 р. у м. Рожищі, зокрема, про поховання його "старанням її милості пані Теофіли з Шостаковських, милої дружини моєї, в маєтності моїй батьківській Милостові при гробах їх милостей панів батьків моїх".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Казимира Чаплича Шпановського подав лектор Луцького домініканського монастиря Яцек Шостаковский.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 7 зв. – 9, акт 20. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 3. – Приповідний лист короля Яна-Казимира від 21 грудня 1653 р. королівському ротмістрові татарської корогви Адамові Тарасовському на формування козацької корогви в 120 коней, з оплатою за чверть року служби: ротмістрові за кожного коня по одному польському золотому, а товаришам – по 30 польських золотих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 660 і зв., акт 538. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 9. – Тестамент Олександри з Костюшковичів Трачевської, складений 20 грудня 1653 р. у м. Луцьк "с по*д*писомъ руки ѡ*т*ца Самоєля Шикєвича, игумєна Брацкого Луцкого, имєнє*м* єє, ижъ [с]ама писати нє вмєла", зокрема про поховання її "за звичаєм християнським, згідно з порядком Церкви святої східної".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Олександри Трачевської подав її син Войцех Трачевський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 18 зв. – 19 зв., акт 34. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 10. – Декрет суду Лохвицької ратуші про зобов'язання роменського і лохвицького війтів відшкодувати лохвицьким міщанам вартість коней, які згинули, "кгди Артємий воєвода [Артамон Матвєєв], посєл єго царского вєл з Чигирина до Москви, лєтънєго часу [у липні 1653 р.] чєрєз Лофицу ишол, тєди того часу для вистатъчєна пєтдєсят подвод мусили и въ купъцовъ конѣ под час ярмаръку ѡ стомъ Прокопіи силою брат".

Ф. 1528, оп. 1, спр. 1, арк. 3 зв. – 4. Мова староукраїнська. Опубл.: Лохвицька ратушна книга другої половини XVII ст. – С. 23 – 24. – Док. № 7.

Лютого 12. – Маніфестація від імені кн. Вацлава [Святополка] Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про розорення татарами, під час нападу в грудні 1653 р. на Волинь, його маєтків і захоплення належних скарбові возів, при чому сам князь ледве уникнув татарського полону.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 368 зв. – 369, акт 366. Мова староукраїнська.

Лютого 13. – Маніфестація Яна Ґноїнського перед Луцьком ґродським урядом про втрату документів, майна, а також дружини і дітей, захоплених татарами у Пінському повіті, куди він тікав у грудні 1653 р. під час розорення ними Волині, "сам килка раз пострєлєный, а килка раз ручъною бронию всєчоный, … толко на коню до лису, близко там будучого, зъ сыном толко ѡдным своим ушол".

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 370 – 371, акт 368. Мова староукраїнська.

Лютого 13. – Протестація від імені Лукаша Ольшанського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 6 січня 1654 р. корогвою кн. Костантого Корибута Вишневецького у селах Малин, Уїздці й Пелза (були в держанні Ольшанського).
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 372 – 374, акт 370. Мова староукраїнська.

Лютого 13. – Маніфестація Миколая Малинського перед Луцьком ґродським урядом про втрату поблизу с. Теребіж, неподалік м. Столин, дружини, дітей, а також майна і майнових документів, захоплених татарами у грудні 1653 р. під час розорення ними Волині.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 374 і зв., акт 371. Мова староукраїнська.

Лютого 14. – Маніфестація від імені Андрія Любича Ґостинського перед Луцьком ґродським урядом про розорення жовнірами орендованого ним с. Водиради "в року прошлом [1651], под часъ Бєрєстєцъкоє чатовницы, жолнирє, … в сєло Водєрады впадши, волы дворныє, а у подданых будучыє, єго мл. Кгостинъского власныє, за єго пинєзи купълєныє, вси побърали и на свой пожитокъ поѡборочали; а потом тєпєр в року свижо прошълом [1653] в мєсяцу дєкабрє з допушъчєня Найвышъшого нєприятєлє Короны Полскоє татаровє, тутъ, в тыє крає Волынскиє впадшы, прєз нєдєл килка людєй ѡдных стинаючи, других в нєволю вєчънуую беручи, двори, гумна и маєтности палячи пустошили, гдє и до маєтности тоєж, до·владыцътва Луцъкого належачоє, а єго мл. пану Кгостинъскому и панєй малжонъцє єго мл. арєнъдою и доживотъєм служачоє, сєла Водєрад в тыєж часы прєрєчоный нєприятєл татаровє частокротнє впадываючи, мєнованыє добра пустошили, двор и гумъно зо всими будынъкомъ, ѡгородою и збожєм прєз ѡгонь знєсли и в попєл ѡбєрнули, волы и быдло вси дворныє и у подданых будучиє єго мл. пана Кгостинъского власноє, за єго пинєзи покуплєныє а мєжи подданых розданыє, дошчату выбрали. Пєрєд которими то татарами подданыє тамошъныє, … там жє под тым сєлом Водєрадами по тыє часы юж зимно по болотах криючисє зоставали, и нєкоториє зъ них в том болотє зимно тєрплючы, за пристєм потом до домовъ жє прозябли, поумирали. Якож халупъ три зовсим вымєрло, и внивєцъ згола тыє добра Водєрады прєз тых нєприятєл суть спустошоныє".

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 376 і зв., акт 374. Мова староукраїнська.

Лютого 26.– Тестамент Вацлава Юревича, складений 5 січня 1654 р. у Дерманському монастирі, зокрема про його поховання "на розсуд дружини моєї милої", якій він залишив все своє рухоме й нерухоме майно в Житомирському повіті Київського воєводства.
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Вацлава Юревича від імені його дружини Марини з Дручанів Княгининських подав її брат Ян Дручан Княгининський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 30–31, акт 50. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 28. – Маніфестація від імені Енґрації з Соломирецьких, дружини Генрика Кашовського, перед Луцьком ґродським урядом про втрату родинного майна і майнових документів у час, коли в грудні 1653 р. татари поблизу с. Собіщиці захопили в полон її чоловіка, а біля м. Столин наздогнали її саму, і вона змогла утекти від них на човні тільки з дітьми.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 388 зв. – 389 зв., акт 390. Мова староукраїнська.

Лютого 28. – Маніфестація від імені подружжя Енґрації з Соломирецьких та Генрика Кашовських перед Луцьком ґродським урядом про полонення татарами 4 грудня 1653 р. Генрика Кашовського та захоплення майна і майнових документів, що були при ньому.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 389 зв. – 390, акт 391. Мова староукраїнська.

Березня 7. –Тестамент Яна Кленовського, складений 14 грудня 1653 р. у с. Затурці "с подписомъ руки урожоного єго мл. пана Алєкъсанъдра Мровинъского на мєстцу єго, ижъ писати нє умєл", зокрема: "тіло прошу, аби було в костелі Затурецькім поховане, де їх милості ксьондзи визначать".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Яна Кленовського подано від імені його дружини Гелени з Ґутковських.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 61–62, акт 78. Мови староукраїнська і польська.

Березня 10. – Маніфестація Самуеля Ґедройця перед Луцьком ґродським урядом про захоплення татарами в грудні 1653 р. у с. Цепцевичі, поблизу м. Степань його матері, а також майна і майнових документів: "в року тєпєр свижопрошлым [1653], кгды єго кор. мл. з войскомъ своимъ под Жванъцємъ зоставал, а нєпрыятєлъ Крыжа Свєтого татаровє, вторгнувшысє в тутєйшыє краи, людєй барзо вєлє в нєволю позабєрали, а других постинали, маєтности, гумна попалили. А манифєстанъс пєрєд тым жє нєпрыятєлємъ уношєчы здоровє з родытєлкою своєю ... и зо всєю субъстанъцыє ѡхєнъдозъством мужъскимъ и бєлоголовскимъ, такъжє з справами розъными, которыє были в скрынях з инъными рєчами позамыканыє, кгды до Литвы уходыли, том ж[є] нєпрыятєлъ татаровє ѡных нападшы в сєлє Цєпъцєвичах, за Стєпанємъ, родитєлку манифєстанътис порвали и до рукъ своих поганских в нєволю взяли, лєдво за провидєнциєю Божъскою самъ з здоровємъ своимъ ушолъ. Кгдє и всю субъстанцыю ѡхєндозъства скрини поѡдбиявъшы, ... прєзъ тых жє нєпрыятєлєй одни позабираныє и другиє попъсованыє и внивєчъ поѡборочаныє зостали, ѡво згола ничого а ничого нє зостало".

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 404 і зв., акт 408. Мова староукраїнська.

Березня 11. – Протестація Теодора Верещаки перед Луцьким ґродським урядом проти Юзефа Немирича, в результаті недбальства якого татари 21 грудня 1653 р. захопили брата – Яна Верещаку, який тоді перебував у маєтках Немирича в Овруцькому повіті Київського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 405 і зв., акт 409. Мова староукраїнська. Кінець акта не зберігся.

Березня 13. – Квит поборці Волинського воєводства Самуеля Вольського єврейським громадам міст і містечок Кременець, Шумськ, Ямпіль, Рохманів, Вишнівець, Маначин, Ожигівці, Збараж, Базалія, Птича, Козин, Шепетин, Радивилів та Ляхівці про одержання від них половини подвійного подимного податку, ухваленого воєводським сеймиком від 11 квітня [1647 р.] у м. Луцьк, та про звільнення єврейських громадських населених пунктів від баніції, накладеної на них за несплату податку.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 717–718, акт 567. Мова староукраїнська.

Самуель Вольський, “будучи декретомъ комис*са*р*с*кимъ Львовъски*м* назначоны*й* на Комис*с*ии, в року прошломъ [1653] *ωд* дня ш*е*с*т*над*ц*ато*го* июня ве Лвове зачатое и *ωд*правуючое се, на добиране подимъного по рожономъ свои*л* урожонымъ некгди его м*л*. пану Во*й*цеху Во*л*ски*м*, который бы*л* ωбраны*й* побо*р*цею воевод*с*тва Волынъско*го* в року [1647] а не добравъши ωного, см*ер*тю с того света зъшолъ”.

Березня 14. –Тестамент Єви з Підгородної Андрієвої Мисловської, складений 12 листопада 1653 р. у с. Ставок Олеський у дворі її шваґра Самуеля Вольського, “а оскільки сама підписатися не вмію, упросила її милість пані Анну з Підгородної Липську, кохану сестру мою, аби вона за мене іменем моїм підписалася”, зокрема, щодо поховання її у родовому склепі в кафедральній церкві м. Володимир.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 719 – 720 зв., акт 569. Мови староукраїнська і польська.

Березня 23. – Універсал коронного польного гетьмана, київського воєводи і генерала Станіслава Потоцького від 13 березня 1654 р. до жовнірів коронного війська про скаргу Даніеля Стемпковського на жовнірів, які вчинили наїзд на його маєтки [хто, де, коли – в акті не вказано], та про суворе застереження щодо віддання таких жовнірів під суд, а кожного неприбулого на призначений час до війська – покарання на горло, бо Річ Посполита утримує жовнірів для послуг і оборони шляхти, а не для того, аби вони утискували шляхту.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 733 – 734, акт 581. Мови староукраїнська і польська.

Березня 24. – Протестація Теодори Крентовської, від себе та від імені своїх дітей, перед Володимирським ґродським урядом про захоплення і спустошення 25 лютого 1654 р. орендованих ними маєтків Войковичі, Яковичі і Хворостів жовнірами полку кн. Дмитра-Юрія Корибута Вишневецького.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 4 зв. – 10, акт 4. Мови староукраїнська і польська.

Березня 24. – Протестація Стефана Суходольського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні в січні 1654 р. у його с. Клечани корогвою ротмістра Яна Бутлера.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 423 – 424, акт 433. Мова староукраїнська.

Березня 24. – Протестація Станіслава Мровинського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 22 березня 1654 р. корогвою ротмістра Станіслава Ґурського у його заставному маєткові с. Підліси Луцького повіту.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 428 зв. – 429 зв., акт 439. Мова староукраїнська.

Березня 26. –Тестамент Маріанни з Марковських Олександрової Линевської, складений 3 квітня 1653 р. у с. Линів “с по*д*писо*м* руки на м*ес*т*ц*у ее м*л*., яко писа*т* не умеючое, подъписаного се его м*л*. пана Адама Жабокрыцъкого”, зокрема, щодо забезпечення її незаміжньої дочки, про що мали дбати опікуни “до приїзду сина мого, поки його Пан Бог з війська поверне”.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 95 зв. – 96 зв., акт 111. Мови староукраїнська і польська.

Березня 26. – Свідчення володимирського міщанина Гриця Леницького перед Володимирським ґродським урядом у справі про захоплення двох бочок меду у Андрія Журовського: “ижъ ωнъ по*д* часъ тата*р*счизъны близъко прошлое, котора*яс* *ωд*правовала в року прошломъ [1653] ωстатъни*х* дни*й* мца декабра, ωсътавълены*й* бы*л* *ωд* Шломы, жида сафъя*н*ника володим*е*р*с*кого, который уехалъ бы*л* з Володимера пер*е*д трывогами, в дому его для пилънованъя и стереженя такъ дому, яко и речи*й* позо*с*талыхъ, в которомъ дому Шломинъскомъ зоставълены*й* тежъ былъ ме*д* и до схованя до коморы даны*й* *ωд* его м*л*. пана Журовъского з ынъшими речами, лекгуминами, тоестъ полубочъковъ два меду при*с*но*го*, *ωд*на бочъка великая, а другая менъшы*й* полубочокъ, и кгды татарове на Володим*ер*

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 10 зв. – 11 зв., акт 6. Мова староукраїнська, підпис польською мовою.

напали, тамъ же єго жону татаровє взяли, а ѡнъ, зас цило зоставъши ѡд татаровъ, пєрєнєслъ сє до дому пана Лагодовъского, близъко дому Шломиного стоячого, который мєд ижъ вцалє ѡд татаровъ зосталъ. Тєды ѡнъ, ѡповєдивъши ѡ томъ Maxiмowi [так в акті] Боровицъкому, господарови дому Лагодовъского, и Гуковичови, лєнътвойтови володимєрскому, ѡ томъ мєдє єго мл. пана Журовского и радилъ сє их, што бы с тым чинити, жєбы тотъ мєдъ нє згинулъ з дому Шломиного ѡд тых людєй, што то под тотъ часъ домы жидовъскиє ходячи рабовали. Порадили єму, жєбы до дому шляхєцкого єго мл. пана Лагодовъского з ынъшими рєчами и лєкгуминами пєрєнєслъ и тамъ єго в пивници зоставилъ. Кгдыжъ, повидаєтъ, в дому шляхєцъкимъ бєзъпєчънє єму будєтъ, нижєли в дому жидовъском, якожъ за позъволєнємъ госпо[да]ра дому пана Лагодовъского тыє ѡбєдъвє бочъки мєду вставилъ до пивъници єго. И стоял там прєзъ два дни, потом Аврашко, жид арєндар зимєнъский, довєдалъсє ѡ томъ мєдє и, пришєдши до дому пана Лагодовъского, в пивъници ѡгл[яда]лъ тотъ мєд, и ѡного лупалъ и ил, потом мовил до Макъсима Боровицкого, господара: «лєпєй бы розъсытити тотъ мєдъ и выпити єго». Максим повидил: «я єго сытити нє буду, бо то шляхєцкий мєдъ, нє мой». На што Аврашъко ѡдповєлъ: «понєважъ ты, панє Макъсимє, нє хочєшъ єго сытити, найдєтъсє такий, што єго розъсытитъ». И с тымъ ѡдойшолъ до замочъку до єго мл. ксєндза [Бенедикта Мокосія] Баковєцъкого, архимандрыты жидычинского, и ѡ томъ мєдє ѡному ѡповєдилъ, а потомъ вночи зъ замочъку прислано по тотъ мєдъ и двєри до дому пана Лагодовъского ѡдомкнувъши, собє двєри до избы поподпирали друками и дылями, а сами, ѡдбивъши колодку до пивъници, тот мєд ѡбидъви бочъки вынєсъли з лоху, на возъ вставили и до замочъку єго попровадили".

Березня 28. – Протестація Гелени Колесницької перед Володимирським ґродським урядом про напад 19 березня 1654 р. Самуеля Шуфринського, поручника корогви Миколая Погойського, спільно з жовнірами його корогви й німецькими рейтарами, на її двір на Підзамчі в м. Володимир, зневагу Колесницької, розшук її сина Яна й захоплення рухомого майна – "што тилко колвєкъ в ызби и въ комори было".

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 18 – 19, акт 11. Мова староукраїнська.

Березня 30. – Маніфестація від імені опікуна Анни Лисаковської – Станіслава Сарбієвського, перед Володимирським ґродським урядом у присутності возного про спустошення і спалення татарами маєтку його підопічної с. Устилуг: "мєновитє року прошлого, дня двадцатъ трєтєго дєцємбрис [1653] року пришли татаровє тымъ шлякомъ ѡд Володимєра и становъши у Устилугу кошом, загоны роспустили, на которыє три дни чєкаючи, на[пє]рєд гумно з стодолами, з шпихлирами, з оборами, з стайнями, и с коморками хлопскими, которых были в дворє пєрєд жолнирами сє ухиляючи набудовали, и лямус панъский досчєнту спалили. … В том жє гумънє дворскимъ вси збожа хлопъскиє, которыє были для ухоронєня сє ѡд жолнировъ позво[з]или, вси ѡраз с панъским попалєныє. Корчма на Залужу, коштом єго мл. пана старосты кграбовєцкого по козакахъ збудованая, спалєная, шпихлировъ тридцятъ три, халупъ згорило двадцят три, людєй взято шєстдєсят ѡсмъ, воловъ взято сорокъ чотири, коний взято ѡсмъ, гуси дворскиє, каплуны – вси, што ихъ было".

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 20 зв. – 22, акт 13. Мова староукраїнська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 807 – 808.

Квітня 8. – Реляція возного Федора Григоровича перед Володимирським ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу полковникові кн. Дмитрові Корибуту Вишневецькому та коронному обозному Стефану Чарнецькому за скаргами Шимона Петрашевського і Яна Дахновича [Гатиського] щодо витягання неналежних стацій з підданих у маєтках с. Бородчичі та с. [Ж]ашковичі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 26 і зв., акт 18. Мова староукраїнська.

Квітня 11. – Маніфестація возного Нестора Микровського перед Луцьким ґродським урядом про спустошення татарами у грудні 1653 р. маєтків Самуеля Лещинського – волостей Романівської (Колківської), Чорторийської і Собіщицької: "часу нєдавъно прєшълом, року [1653] мсца дєкавъра [!] двадцатого дня, под час єкспєдиции з рєбєлизанътами нєприятєлми корунъними, за допушчєнєм Божимъ нєприятюлъ Крижа Святого ωрди кильканадцатъ тысячєй в Полискиє краи, ту в воєводствє Волынскомъ будучиє, вторгнувъшы, и на волосты Романовъскую алиас Кольковъскую, Чарторискую ы Собєсчыцкую ... нападшы, и прєз дви нєдєли тыє волосты плюндруючи и палячи, люд стынаючи, другий в нєволю забираючи, тиє вышпомєнєниє волости, такъ самыє мєста з фолварками, гумънами панъскими, яко и сєлами, до ных належачими, попалили и в попєлъ ωбєрнули, людий хрєстианъских, душъ болъшъ чотирох тысєчий, в нєволю поганъскую забрали; коны и быдла, такъ панъскиє по фольваркахъ, яко и подданых, и иншиє збюры убогих подъданых побрали, и правє фунъдитусъ тиє вси три волости з мистами попустошили и знєсли".

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 449 зв. – 451, акт 472. Мова староукраїнська.

Квітня 11. – Привілей короля Яна-Казимира від 27 березня 1654 р. про надання Луцького і Острозького єпископства Діонізію Балабану.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 113 зв. – 114, акт 125. Мови староукраїнська і польська. Середина акта не збереглася.

Квітня 11. – Реляція возного Нестора Микровського перед Луцьким ґродським урядом про вручення корогві королівського ротмістра Романа Загоровського двох позовів до Головного люблінського трибуналу у справі щодо заподіяння грабунків і насильств у січні 1654 р. в маєтках Самуеля Лещинського – м. Чорторийськ і волостях Чорторийській і Собіщицькій, та про вручення ще одного позову корогві ротмістра Олександра Крушельницького у справі щодо заподіяння грабунків і насильств у маєткові того самого Самуеля Лещинського м. Колки (Романів) і Колківській (Романівській) волості.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 451 – 452, акт 473. Мова староукраїнська.

Квітня 11. – Судова присяга підданих з с. Десятинка (Десятина), що було в держанні Яна Собеського, перед Луцьким ґродським урядом про знищення 1653 р. в їхньому селі 12 дворів татарською корогвою кн. Дмитра Вишневецького під проводом ротмістра Григорія (Самуеля) Зарудного.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 455 зв., акт 477. Мова староукраїнська. Акт пошкоджено.

Квітня 11. – Реляція возного Олександра Кривковича перед Володимирським ґродським урядом про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу королівському полковникові Андрієві Суходольському та ротмістрам і жовнірам його полку за скаргою Анастазії Киселевої та громади м. Гоща щодо пограбування гощських міщан і підданих з с. Терентіїв.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 29 – 30а, акт 22. Мова староукраїнська.

Квітня 13. – Маніфестація від імені Зофії Станіславської перед Луцьким ґродським урядом про спустошення татарами її заставного маєтку сіл Грушвиця і Коростятин "под тыє часы вси нєсчасливє зачатоє рєбєллии козацкоє, такъ прєз нихъ жє самыхъ козаковъ, яко тєжъ прєз инъкурсии татарскыє и утяжєня розныє жолнирскыє в таковомъ замєшаню стану Рєчы Посполитоє, ωднакъ найбарзєй тєпєр, свижо в року нєдавно прошломъ [1653] пры доконченю ωного, кгды ωрды татарскыє потужнє заюшывъшы сє кровъ хрєстыянскую на выглажєнє правє и знєсєнє всих мєшканцовъ и ωсєлостєй ихъ, а зъвласча въ краяхъ и вствахъ, прылєглєйшыхъ Украинє, ωгнємъ и жєлєзомъ плюндруючы и в нєволю свою поганскую людєй срокгую моцъ забєраючы, ажъ за Бугомъ ωпєралися. Сутъ внивєч

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 459 зв. – 460 зв., акт 482. Мова староукраїнська.

ѡбєрнєныє, знєсєныє и спустошоныє, албо вємъ в обохъ тыхъ маєтностях мєнованыхъ дворы зѡ всимъ суть фунъдитусъ ѡгнєм знєсєныє и в попелъ ѡбєрнєныє. Такъже збожа вси панєє компарентисъ дворныє, в гумънахъ зложоныє, и хлопъскыє халупы и збожа попалєныє. Самыхъ подданых личбу нємалую, до двох сотъ в обохъ тыхъ сєлахъ людей... в нєволю забрано; быдла, кони и инъшыє добытки позабєрано, пасєки попустошоно, ѡво згола яко нє можєтъ буты горшей".

Квітня 14. – Свідчення возного Яна Долмацького перед Луцьким ґродським урядом про вручення корогві королівського ротмістра Станіслава Ґурського позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо спалення дворів двох підданих Станіслава Мровинського у с. Підлиси.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 462 і зв., акт 485. Мова староукраїнська. Акт пошкоджено.

Квітня 14. – Свідчення возного Яна Долмацького перед Луцьким ґродським урядом про вручення волоській корогві королівського ротмістра Мигаля позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо заподіяння 4 березня 1654 р. грабунків і насильств під час збору стації у частині с. Голузії, маєткові Луцького жіночого монастиря св. Бригіти.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 464 зв. – 465, акт 488. Мова староукраїнська.

Квітня 14. – Протестація від імені Андрія, Петра і Яна Річицьких перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні волоською корогвою королівського ротмістра Шемберка у березні 1654 р., під час чотиритижневого постою у їхніх селах Козлиничі, Козлів і Кречевичі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 465 – 466, акт 489. Мова староукраїнська.

Квітня 16. – Реляція возного Яроша Оранського перед Володимирським ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Стефану Чарнецькому, поручникові, хоружому й жовнірам його козацької корогви за скаргою Дороти Козики щодо кривд і збитків, заподіяних її підданим у селах Жашковичі, Жашковицька Волька, Щенютин і Ляхів "под часъ становисъка своєго близкопрошлого в року тєпєрєшнємъ [1654]".

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 32 зв. – 33 зв., акт 25. Мова староукраїнська.

Квітня 17. – Маніфестація Олександра Роґульського, поручника корогви королівського ротмістра Юрія Леновського, перед Володимирським ґродським урядом про захоплення його майна й документів, а також вбивство дружини, яка перебувала в с. Колмів – маєткові [Владислава] Немирича: "иж скоро по звєрнєню сє з войска спод Жванъца, идучи на становисъко с хорогъвою, довєдавши сє, жє прєзъ инъкурсиє нєприятєлъскиє тыє краи Волынъскиє фундитусъ зосталы спустошоныє. Гдє на тотъ часъ и Кулмов, сєло и з дворомъ у маєтъности вєлможъного єго мл. пана Нємирича, старосты ѡ[въ]руцъкого, нєприятєлъ зрабовал, в которомъ сєлє нєбожъку малжонъку манифєстанътисъ, на тотъ часъ в дворє тамейшомъ зостаючую з рожными рєчами и з справами, забралъ и мєчємъ с того свєта згладилъ. Тамъ справы... и инъшиє розныє вси дисъпозиции внивєчъ сут пошарпаныє и з дворомъ прєзъ ѡрду спалєныє".

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 36 і зв., акт 28. Мова староукраїнська.

Квітня 18. – Свідчення возного Василя Гужинського перед Луцьким ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу королівському ротмістрові Яну Линевському і жовнірам його корогви у справі щодо заподіяння ними грабунків і насильств у маєткові люблінських єзуїтів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 362 зв. – 362 (неправильно підшито аркуш), акт 348. Мова староукраїнська. Кінець акта не зберігся.

Квітня 18. – Універсал короля Яна-Казимира від 27 березня 1654 р. про звільнення від військових постоїв маєтків Києво-Печерської лаври сіл Городок і Обарів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 125 зв. – 126 зв., акт 137. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 18. – Універсал короля Яна-Казимира від 27 березня 1654 р. на право вільного проїзду з Варшави до Києва ієромонаха Києво-Печерської лаври Макарія Криницького.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 126 зв. – 127 зв., акт 138. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 18. – Протестація від імені Яна [Шимковича] Шклинського перед Володимирським ґродським урядом про збитки, заподіяні 20 березня 1654 р. його підданим в селах Качин і Личини жовнірами з корогви королівського ротмістра Яна-[Флоріяна] Потоцького.
Реєстр заподіяних збитків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 69 – 71, акт 44. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 18. –Тестамент Стефана Лози, складений 18 березня 1654 р. у с. Ружин, зокрема, про поховання його у с. Перевали та з проханням до плебана тамтешнього костелу – його родича ксьондза Павла Розвадовського, подбати про порятунок його душі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 751 зв. – 752, акт 594. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 22. – Реєстр шкод, заподіяних у березні 1654 р. волоською корогвою королівського ротмістра Шемберка в маєткові Андрія, Петра і Яна Річицьких селах Козлиничі, Козлів і Кречевичі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 141 – 144, акт 150. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 22. – Тестамент Костантого Ласка Черчицького, складений 17 вересня 1653 р. у м. Володимир, про поховання його у Володимирській церкві та про заповідання дружині всієї спадщини.
До Володимирського ґродського уряду тестамент покійного Костантого Ласка Черчицького подано від імені його дружини Анни з Мончинських.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 759 і зв., акт 601. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 25. – Протестація від імені Ярослава Потія перед Володимирським ґродським урядом про побиття й пограбування 10 квітня 1654 р. його підданих в селах Підгайці і Хмелів жовнірами корогви з німецького полку Генріха Вонвальда, розміщеної в м. Володимир.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 81 зв. – 85, акт 53. Мова староукраїнська.

Квітня 25. – Протестація перед Володимирським ґродським урядом від імені підданих Анастазії Кисіль – міщан і передміщан м. Гоща та належних до міста сіл Терентіїв, Чудниця, Красносілля, Воскодави, Мнишин та ін., спустошених татарами у грудні 1653 р., про неналежне витягання стацій 14 січня 1654 р. жовнірами корогви королівського ротмістра [Яна] Клопотовського.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 91 – 93 зв., акт 58. Мова староукраїнська.

Квітня 28. – Універсал короля Яна-Казимира від 8 квітня 1654 р. до польських і чужоземних жовнірів коронного війська з наказом негайно збиратися з зимових становиськ до табору коронного великого хоружого [Олександра Конецпольського].

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 767 зв. – 769, акт 607. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 29. – Універсал короля Яна-Казимира від 7 квітня 1654 р. до шляхти Волинського воєводства про призначення на 9 червня 1654 р. початку шеститижневого сейму в м. Варшава, на 19 травня – елекційного сеймику в м. Луцьк.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 769 – 770, акт 608. Мови староукраїнська і польська.

Травня 2. – Реєстр шкод, заподіяних 1654 р. корогвою Яна Линевського у маєткові Станіслава Фірлея с. Голоби.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 167 – 169 зв., акт 175. Мови староукраїнська і польська.

Травня 4. – Маніфестація від імені ігумені Луцького і Корецького монастирів Серафини Ярмолинської перед Луцьким ґродським урядом про втрату монастирських документів у грудні 1653 р., коли "з допусчєня Божого нєпрыятєлєй Крыжа Святого ѡрды татарскоє, впадъши в панъства єго кор. мл. в розныє воєводъства и повєты, вєлє людый, ѡсобъ шляхєцького стану и людий народу простого, в нєволю поганъскую забравъшы,

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 4 – 5, акт 4. Мова староукраїнська.

великие починили шкоды. В *том* же ча*с* и пленипотенътъ, завядуючы справами ее *мл.* монаст*ер*скими, урожоны*й* панъ Янъ Закусило, маючы пры собе справы некоторые монасътерские, здоровъе свое в тые ту*т* краи Волынъские унести пр*ез* ты*м* непрыятеле*м* хотечы, уежджалъ, которого подъ Па*р*шовою то*м* непрыяте*л* постигновъшы, не ведаты ежели забили, чыли в неволю поганъскую взяли".

Травня 4. – Декрет Головного люблінського трибуналу про засудження до довічної баніції кн. Дмитра-Юрія Корибута Вишневецького за наїзд 25 лютого 1654 р. на маєтки спадкоємців Яна Крентовського села Войковичі, Яковичі та Хворостів (були в оренді у Крентовських). Реєстр заподіяних збитків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 779 – 784 зв., акт 614. Мови староукраїнська і польська.

Травня 4. – Універсал короля Яна-Казимира від 7 квітня 1654 р. до шляхти Брацлавського воєводства про призначення на 9 червня 1654 р. початку шеститижневого сейму в м. Варшава, а на 19 травня 1654 р. – елекційного сеймику там, де вкаже брацлавський воєвода.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 790 – 791, акт 618. Мови староукраїнська і польська.

Травня 4. – Універсал короля Яна-Казимира від 7 квітня 1654 р. до шляхти Чернігівського воєводства про призначення на 9 червня 1654 р. початку шеститижневого сейму у м. Варшава, а на 19 травня 1654 р. – елекційного сеймику там, де вкаже чернігівський воєвода.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 791 – 792 зв., акт 619. Мови староукраїнська і польська.

Травня 4. – Універсал київського воєводи, коронного польного гетьмана Станіслава Потоцького від 24 квітня 1654 р. до шляхти Київського воєводства про визначення м. Володимир місцем проведення елекційного сеймику, який згідно з королівським універсалом призначено на 19 травня 1654 року.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 792 зв. – 793, акт 620. Мови староукраїнська і польська.

Травня 6. – Маніфестація Петра Шолухи перед Луцьким ґродським урядом про загибель у грудні 1653 р. його майна і майнових документів, коли він зміг втекти від татар з свого с. Збороль до м. Луцьк лише з дружиною і дітьми: "за которымъ то наглымъ тыхъ непрыятеле*й* в тые крае вто*р*гненъемъ манифестанъсъ *ѡд* вси*х* свои*х* речы*й*, справъ и спрято*в* в мешканю свои*м*, на селе Збороль будучымъ, та*м* маючыхъ и позосталы*х*, ледво тылько са*м* з малъжонъкою и детъками своими ту*т* до места Луцъка уяхалъ. А пр*е*речоные непрыятеле татарове, яко то по вси*х* маетъностяхъ воеводъства туте*й*шо*го* кгра*с*суючы, ѡгне*м* и мече*м* ѡселые воло*с*ти зносячы, такъ и та*м* в селе Збороль мешъканя манифест[...] вси речы, спряты домовые, такъже справы розные ..., в Збороль позосталые, все тое едно попалили, другое не ведаты где позадевали. Же манифе*с*танъсъ по уступеню непрыятелъски*м* з ты*х* кра*ѡ*въ тамъ до Збороля мешканя свого прыяхавъшы, жадное намне*й*шое речы, такъ з справъ, яко и зъ кгос-пода*р*ства речы и спрятовъ домовы*х*, не засталъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 18 і зв., акт 13. Мова староукраїнська.

Травня 7. – Маніфестація Андрія Ґонсецького перед Володимирським ґродським судом про втрату ним у грудні 1653 р. рухомого майна, а також документів під час татарського нападу на Волинь, "гды протестую[чы]*й*, уходячи пр*ед* тими татарами з краевъ тутошны*х* у безпечне*й*ши*й* кра*й* По*л*ски*й* зо всими достатъками, справами и субъстанъциею своею, теды тотъ неприятелъ коронъны*й* помененого манифестанъта, здоровемъ и субъстанъциею своею уходячого, в дорозе межи Дубную а Кригичино*м* з дня два*д*цатъ трето*го* на денъ два*д*цатъ четв*е*рты*й* декабра року выше*й*писано*го* [тобто 1653] вночи догонивши и напа*д*ши, вси достатъки его, бы*д*ла, стада, скрины, срибро и справы в ны*х* будучие, ... тотъ неприятелъ татарове забравши, з собою поправадили, а манифестуючи*й* самъ ледво живо *ѡд* и*х* рукъ за помо*ч*ю Бозкою уш*ол*".

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 159 зв. – 160, акт 112. Мова староукраїнська.

Травня 7. – Асигнація коронного польного гетьмана, київського воєводи Станіслава Потоцького від 24 квітня 1654 р. про призначення становиська корогві Служевського для відпочинку коней у маєтках Дороти Козики – селах Жашковичі, Колона й Радовичі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 810 і зв., акт 632. Мови староукраїнська і польська.

Травня 9. – Декрет Володимирського ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Яна і Марини Сікорських на міщан м. Торчин, які "под нєбытъностъ самого пана Сикорского, кгды былъ до ѡбозу под Жванєцъ до боку єго кр. мл., жону вє дворку [с]воим арєнъдовнымъ, на прєдмєстю торчинъским будучимъ, з увсєєю субъстанъциєю рухомою и добытъками зоставывъши, ѡдєхалъ, року прошлого [1653] мця сєнтємбра пєрвого дня на помєнєный дворокъ, домъ на тот час акъторовъ, гарматъно и кгвалтовънє, сподєваючисє тамъ застати малжонъку повода. Котороє тамъ нє заставъши, рєчы, в протєстации выражаныє, комоды, скрынє, и инъшиє спряти домовыє шляхєцкиє, двєри до них и замки кгвалтовънє повыбиявъши, забралистє, самоє поводки всюди, на здоровъє ѡноє суровє наступуючи, шукалистє, а нє званлєзшы, довєдавъшысє, иж подводы з нєкоторыми рєчами выправившы, здоровъє своє уносєчи, до єго мл. пана Сєраковъского, сусєда своєго, уєхала. За нєю сє гонили, котороє в дорозє нє догнавъши, подводы вси з рєчами акторовъ власными до Торчина до домовъ своих, мєжы сєбє подєливъшы, позаворочалистє".

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1299 – 1300 зв., акт 939. Мова староукраїнська.

Травня 9. – Декрет Володимирського ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи Барбари Бонковської з Міхалом Крисою, "пулковъникомъ и рєимєнтаромъ козаков" з Котельнянської волості, й слугами Яна Замойського з м. Котельня та маєтків волості у Житомирському повіті Київського воєводства (прізвища подано), які "в року близко прошломъ [1651] мца новємъбра двадцятого дня зобравши чловєка до пулторасотъ, ... на добра вышъпомєнованыє, тоєсть впєрєдъ на сєло Куйловъку наєхавши, и ѡкрикъ татарскимъ голосом волаючи учинивши", мало не вбили її чоловіка, побили і пограбували (захопивши 710 червоних золотих і коня) її саму, перелякали дітей та заподіяли насильства і грабунки у її селах Куїлівка і Маркова Волиця.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1303 зв. – 1307, акт 941. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. IV. – С. 808 – 814.

Травня 9. – Декрет Володимирського ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Барбари Бонковської на Яна Замойського про збройний напад 20 листопада 1651 р. його підданих з маєтків Котельнянської волості на її села Куїлівка і Маркова Волиця.
Подано прізвища нападників.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1307 – 1310, акт 942. Мова староукраїнська.

Травня 11.– Тестамент "с прыпѝсанъєм двох вєршовъ" Андрія Орловського, поручника корогви королівського ротмістра [Яна] Аксака, складений 8 травня 1654 р. в м. Дубно, зокрема, аби він "у костелі Сокольському був покладений".

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 179 зв. – 180 зв., акт 184. Мови староукраїнська і польська.

Травня 12. – Маніфестація від імені Данієля Стемпковського та його дружини Гелени-Гілярії з Киселів перед Володимирським ґродським урядом про втрату майнових документів, які зберігалися у їхнього урядника Миколая Низацького, вбитого у грудні 1653 р. під час вторгнення татар на Волинь, коли "тотъ жє нєприятєлъ помєнєного Низацкого уходячого здоровє єго, под Дубною догонивши и полапивъши, самого стяли, а жону, дити в вєзєнє з собою зо всимъ достатъкомъ, зъ [с]прєтами и квитами вышъписаными, такъ поборовыми яко и подымъными, взяли".

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 186 і зв., акт 136. Мова староукраїнська.

Травня 12. – Декрет Головного люблінського трибуналу від 18 березня 1654 р. про засудження до довічної баніції королівського полковника і ротмістра Андрія Суходольського за скаргою Анастазії Кисіль про наїзд 25 січня 1654 р. на її маєток – села Тумин і Губин.
Сама Анастазія ховалася тоді від татар у якійсь фортеці.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 845 – 848 зв., акт 651. Мови староукраїнська і польська.

Травня 12. – Декрет Володимирського ґродського суду про хід розгляду справи між поборцею Волинського воєводства Самуелем Чернівським і Яном Замойським щодо несплати подвійного подимного податку, ухваленого на сеймику в м. Луцьк 11 серпня 1653 р., з маєтків м. Дорогобуж з монастирем і належних до міста сіл Горбаків, Подоляни, Іллін, Дроздів, Вовкошів, Невірків, Липки; з м. Жорнів й належних до нього сіл Сатиїв, Дядьковичі, П'яне, Залав'я, [Олибів], Городниця, Ставок, Котів, Котова Волька; з м. Рівне і належних до нього сіл Басів Кут, Новий Двір, Став[ки], Тинне, Квасилів, Корнин, Колоденка, Золотіїв, Житинок [Житин Малий] і Глинки.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1410 – 1411, акт 979. Мови староукраїнська і польська.

Травня 12. – Декрет Володимирського ґродського суду про хід розгляду справи між поборцею Волинського воєводства Самуелем Чернівським і кн. Альбрихтом-Станіславом Радзивіллом щодо несплати подвійного подимного податку, ухваленого на сеймику в м. Луцьк 11 серпня 1653 р., з маєтків Олицької волості: Метельне, Пітушків, Довгошиї, Посників, Носовичі, Жорнищі, Бакорин, Новосілки, Пальче, Покащів, Водиради, Селибери, Турчин, Мощаниця, Дубища Великі, Дубища Малі, Ставок, Якубчиці, Кобла Воля, Клобучин, Цумань, Корпилівка, Грим'яче, Дерно, Городище, Берестяни й Дідичі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1411 – 1412 зв., акт 980. Мови староукраїнська і польська.

Травня 12. – Декрет Володимирського ґродського суду про хід розгляду справи між поборцею Волинського воєводства Самуелем Чернівським і Юрієм Любомирським щодо несплати подвійного подимного податку, ухваленого на сеймику в м. Луцьк 11 серпня 1653 р., з маєтків Лабунської, Судилківської, Полонської та Остропільської волостей.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1412 зв. – 1413 зв., акт 981. Мови староукраїнська і польська.

Травня 12. – Декрет Володимирського ґродського суду про хід розгляду справи між поборцею Волинського воєводства Самуелем Чернівським і Андрієм Суходольським щодо несплати подвійного подимного податку, ухваленого на сеймику в м. Луцьк 11 серпня 1653 р., з маєтку с. Дорогиничі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1413 зв. – 1414, акт 982. Мови староукраїнська і польська.

Травня 12. – Декрет Володимирського ґродського суду про хід розгляду справи між поборцею Волинського воєводства Самуелем Чернівським і Миколаєм Вилежинським та Михайлом Лагановським щодо несплати подвійного подимного податку, ухваленого на сеймику в м. Луцьк 11 серпня 1653 р., з сіл Туричани, Дуліби, [Дулібська] Волька, Обеніж, Соловичі, Кустичі й Бобли.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1414 – 1415, акт 983. Мови староукраїнська і польська.

Травня 13. – Маніфестація від імені Яна Шашовського, опікуна з 3 серпня 1649 р. дітей свого покійного брата Юрія Шашовського, перед Луцьким ґродським урядом про розорення маєтку його племінників – сіл Збитин і [Збитинська] Волиця, "часътю инъкурсиами козацкими и татарскими, часътю чатами, подизъдами, пєрєходами и становисъками жолнирскими, част̃ю злєжєнємъ под Дубномъ вєлю шляхты забєжанъ, з Украины выпужоных, часътю прєзъ навєжєнє Панскоє повитрєємъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 213 зв. – 214 зв., акт 168. Мова староукраїнська.

Травня 13. – Маніфестація Олександра Хилинського, економа звягельських маєтків покійної Анни-Алоїзії Ходкевич, перед Луцьким ґродським урядом про розграбування козаками і татарами 1653 р. "мєста Звягля,

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 1033 і зв., акт 888. Мова староукраїнська.

перє[д]мєст и прысєлъковъ до нєго належачыхъ” і загибель при цьому майнових документів.

Травня 15. – Лист коронного польного гетьмана, київського воєводи і генерала Станіслава Потоцького до ротмістрів, поручників і товариства польських корогов та офіцерів рейтарських і драгунських чужоземних реґіментів про призначення на 27 травня терміну його військового суду у справах щодо неявки до війська й самовільного його залишення.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 193 зв., акт 198. Мови староукраїнська і польська. Кінець акта не зберігся.

Травня 19. – Реляція возного Себастяна Скочковича перед Луцьким ґродським урядом про огляд сіл Пустомити і Мощани, маєтків Яна-Олександра Даниловича, орендованих Лукашем Насиловським, і засвідчення їх спустошення татарами, через моровицю й відхід підданих з козаками: “ωглєдалъ и видилъ въ Пустомытах сєлє подъданых тылко три, а въ сєлє Мосчанєхъ тылъко єдного и то барзо убогихъ, которыє жадного быдлєтя нє маю*т*, а другыє въ Козачъсчызну с козаками про*ч* пошли и въ нєволю прєзъ нєпрыятєля Крыжа Святого суть побраныє, яко и въ повєтрє повымєрали, за чымъ и ωбъшары дво*р*скиє ωблогомъ лєжачыє, и жадъныхъ засивъковъ на них нє ма*ш*”.

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 67 зв. – 68 зв., акт 51. Мова староукраїнська.

Травня 20. – Інструкція об’єднаного елекційного сеймику Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств від 19 травня 1654 р. у м. Володимир послам на сейм, що мав розпочатися 9 червня у м. Варшава, зокрема, про:

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 871 – 875 зв., акт 663. Мови староукраїнська і польська.

◊ обрання послами на сейм від Київського воєводства: київського підкоморія Юрія Немирича, брестського воєводича Казимира Масальського і Богуслава Гораїна; від Брацлавського воєводства: коронного інстигатора Даніеля Житкевича, брацлавського підстолія Стефана Пісочинського, брацлавського чашника Криштофа Кордиша і брацлавського земського писаря Сільвестра Черленковського; від Чернігівського воєводства: чернігівського хорунжого Ґабріеля Гулевича, чернігівського підсудка Якуба Война Оранського, новгород-сіверського підсудка Петра Хоревського, київського підчашія Людвіка Ворошила, новогород-сіверського підчашія Петра Пясецького і чернігівського чашника Адама Буркацького;
◊ підтвердження інструкції, даної послам воєводств на попередній сейм [див. позицію від 2 січня 1654 р.], оскільки він був зірваний;
◊ звільнення новороздaних старост від гетьманських асигнацій на утримання війська та ненадання староств неосілим чи банітованим особам;
◊ дотримання київським воєводою, коронним польним гетьманом [Станіславом Потоцьким] належної дисципліни у війську;
◊ сваволю деяких чужоземних реґіментів (зокрема, полку Валерада, жовніри якого розграбували двір [Гельжбети] Станішевської, а Миколая Кордиша пограбували на дорозі), для припинення якої слід офіцерів чужоземних військ призначати з осілої польської шляхти;
◊ надання більших прав підскарбію для збору коштів на утримання боєздатного найманого війська;
◊ вжиття заходів для відновлення посполитого рушення, яке повинно виступати разом з найманим військом;
◊ зобов’язання прикордонних старост перебувати у своїх староствах;
◊ покарання купців, які провозили з Корони й Великого князівства Литовського в Україну й продавали порох, селітру, свинець і продовольство;
◊ заборону цивільним особам тримати церковні маєтки;
◊ забезпечення платежів з церковних маєтків до скарбу;
◊ згоду на індігенат семигородського князя [Юрія II Ракоці], його синів і трьох семигородських панів, вказаних у королівській інструкції;
◊ нагородження і відзначення заслужених і впливових осіб.

До Володимирського ґродського уряду інструкцію подали: від Київського воєводства – маршалок сеймику Томаш Казимирський; від Брацлавського воєводства – маршалок сеймику Ян Кудевич Копчинський; від Чернігівського воєводства – маршалок сеймику Адам Буркацький.

Травня 23.– Тестамент Марини з Янішова Миколаєвої Ощовської, складений 14 грудня1653 р. у с. Острівець, зокрема про те, що тіло її "в костелі Берестецькім мало бути поховане згідно зі звичаєм Костелу Євангельського".

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 229 – 230 зв., акт 239. Мови староукраїнська і польська.

Травня 30. – Протестація Станіслава Мушатича Охлоповського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 16 січня – 29 квітня 1654 р. у його маєткові с. Княже (надане королем 16.01.1654 р.) поручником Олександром Соколовським і товариством корогви [Яна] Пісочинського, які чинили їх, "ѡпустивши ѡкказию воє*н*ную по*д* Уманъ и другиє мє*ст*ца, гдє за унивє*р*саломъ єго мл*ст.* пана гєтмана ровъно з другими коругвами ити бы*л* повинєнъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 135 зв. – 137, акт 109. Мова староукраїнська.

Травня 30. – Реляція возного Міхала Козловича перед Луцьким ґродським урядом про вручення поручникові Олександрові Соколовському королівського позову (мандата) у справі щодо наїзду на с. Княже, доживотний маєток волинського скарбника Станіслава Мушатича Охлоповського і заподіяння йому збитків на 10 тис. польських золотих.
Наведено текст позову.

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 137 – 138, акт 110. Мова староукраїнська.

Травня 30. – Маніфестація підданих Теодори Загоровської з с. Конюхи перед Луцьким ґродським урядом про зловмисне ухиляння громади підданих [Самуеля] Лещинського з с. Колодії від виконання декрету копного суду від 15 травня 1654 р. щодо складання присяги про її непричетність до розбиття і розграбування скрині Лещинського під час татарського нападу 1653 р. та свою готовність скласти таку присягу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 142 – 143, акт 113. Мова староукраїнська.

Червня 1.– Тестамент Марка Буйновського, складений 6 травня 1654 р. у м. Володимир, зокрема, з визначенням його як католика.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 886 – 887 зв., акт 673. Мови староукраїнська і польська.

Червня 2. – Протестація Стефана Ярошинського перед Володимирським ґродським урядом про збройний напад у травні 1654 р. жовнірів з полку коронного обозного Стефана Чарнецького на його двір у с. Павловичі, побиття й зневагу Ярошинського, його дружини, сина та слуг і захоплення майна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 237 зв. – 239, акт 181. Мова староукраїнська.

Червня 2. – Квит Яна Кавецького і Юрія-Ґабріеля Ференсбаха Стефанові Ярошинському про примирення з ним після одержання належного відшкодування їхнім товаришем – жовніром з полку Стефана Чарнецького, якого Ярошинський поранив у с. Затурці.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 891 і зв., акт 677. Мови староукраїнська і польська.

Червня 3. – Реєстр шкод, заподіяних 1654 р. корогвою королівського ротмістра Олександра Жолкевського під час пограбувань маєтків Яна-Кароля Чолганського, – м. Тайкури з належними до нього селами Мильськ, Посягва і М'ятин, що сталося двічі – перед походом корогви у складі коронного війська до м. Умань та після її повернення з цього походу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 267 і зв., акт 285. Мови староукраїнська і польська. Друга половина акта не збереглася.

Червня 3. – Протестація від імені Яна-Кароля Чолганського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні в січні – травні 1654 р. у його маєткові м. Тайкури і селах Мильськ, Посягва і М'ятин

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 168 – 171 зв., акт 133. Мова староукраїнська.

корогвою Олександра Жолкевського перед її походом у складі коронного війська до Умані та після її повернення з цього походу.
Свідчення возного Яна Лудзинського про огляд тайкурівської церкви і про безчинства, заподіяні у ній жовнірами Жолкевського.

Червня 3. – Маніфестація Катерини Валицької перед Володимирським ґродським урядом про втрату майнових документів 12 травня 1654 р., під час пожежі в її дворі у с. Озеряни.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 239 – 241, акт 182. Мова староукраїнська.

Червня 5. – Позов коронного польного гетьмана, київського воєводи Станіслава Потоцького від 9 травня 1654 р. до королівського оберштера [полковника; Генриха] Валерада та офіцерів його реґіменту з викликом їх на 27 травня до його суду за невиконання універсалів щодо заборони насильств і грабунків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 891 зв. – 892, акт 678. Мови староукраїнська і польська.

Червня 6. – Протестація Катерини Дунінової Вольської перед Володимирським ґродським урядом про наїзди 11 лютого, 6 березня і під час квітневих рочків Володимирського ґродського суду 1654 р. рейтарів полку Генрика Валерада на її двір та с. Дубники й захоплення майна – її власного і підданих.
Реєстр заподіяних збитків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 245 зв. – 248, акт 186. Мова староукраїнська.

Червня 9. – Угода між володимирським плебаном, ксьондзом Станіславом Урбановичем і євреями рабинської громади м. Володимир щодо умов торгівлі євреїв у місті під час християнських релігійних свят.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 899 – 903 зв., акт 684. Мови староукраїнська і польська.

Червня 9. – Конституція і ухвала шеститижневого сейму у м. Варшава, зокрема, про:
◈ скорочення роботи сейму до трьох тижнів;
◈ зобов'язання коронного підскарбія прибути на 25 листопада до м. Львів і організувати виплату заслуженого жалування, за винятком тих корогов, які минулої зими не виконували гетьманських універсалів; не повинно також виплачуватися жалування на дезертирів і померлих. Податки, заявлені воєводствами і землями, мали вноситися до скарбу у м. Львів: перший внесок розміром в одну чверть військової виплати – на 25 листопада, другий внесок розміром у дві чверті – на 2 травня 1655 р., третій внесок розміром у дві чверті – на 1 грудня 1655 р.;
◈ організацію стягнення ретент з неплатників податків;
◈ скасування постанови сейму, що відбувся у м. Брест-Литовський 1653 р., щодо надання коронному польному гетьману влади коронного великого гетьмана, оскільки ту постанову було ухвалено за відсутності великого гетьмана;
◈ ухвалення збору посполитого рушення, від якого звільнялися шляхтичі – вигнанці з Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств, спустошені маєтки руської воєводини [вдови кн. Яреми Вишневецького], двори королеви, королевича Карла, гнєзненського архієпископа, а також краківський ґродський писар;
◈ зобов'язання жовнірів служити у корогвах по чотири чверті року. Карою за дезертирство або самовільний перехід до іншої корогви визначено інфамію і конфіскацію майна;
◈ звільнення шляхетських маєтків від військових повинностей. Коронним гетьманам заборонялося видавати на них асигнації. Карою за випрошування асигнацій на стації чи становиська у шляхетських маєтках визначено інфамію;
◈ засвідчення загибелі земських і ґродських книг Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств і ухвалення порядку засвідчення особам

Подано за: Volumina Legum. – Т. 4. – С. 204 – 221.

з цих воєводств їх шляхетського походження, належності їм маєтків, сплати боргів і виконання угод;

◈ зобов'язання шляхти і духівництва сплачувати податки з кам'яниць, фільварків, дворів і ґрунтів, належних їм у містах;

◈ передання чопового податку, зібраного у м. Львів на ремонт міських укріплень та придбання військових припасів. Підтвердження привілеїв міста;

◈ накладення на купців Корони 50 тис. золотих податку донативи, від сплати якого звільнено убогі містечка і належні шляхті села;

◈ накладення на єврейські громади Корони 70 тис. золотих поголовного податку;

◈ списання з провіант-магістра м. Кам'янець-Подільський брацлавського ловчого Марцина Линевського захопленого неприятелем провіанту вартістю у 3900 польських золотих;

◈ заяву шляхти Київського воєводства про неможливість платити податки. Реляційний сеймик цього воєводства призначено на 7 серпня у м. Володимир, а у разі небезпеки від неприятеля – у м. Люблін. Там само у звичний час мала відбутися й депутатська елекція, бо м. Володимир визначено для проведення публічних актів київської шляхти доти, доки вона не зможе повернутися у своє воєводство;

◈ заяву шляхти Волинського воєводства про згоду, з метою виплати старого боргу війську, сплатити в Радомський трибунал чотирикратний подимний податок, а для оплати новонабраного війська сплатити до м. Львів упродовж п'яти чвертей п'ятикратний подимний податок. Реляційний сеймик у воєводстві призначено на 11 серпня [у м. Луцьк];

◈ поширення на Брацлавське воєводство порядку, визначеного для Київського воєводства;

◈ призначення реляційного сеймику Чернігівського воєводства на звичний час депутатської елекції у м. Володимир, а в разі небезпеки від неприятеля – у м. Люблін.

Червня 10. – Протестація Андрія Белдовського, від себе та від імені київського стольника Яна-Олександра Хребтовича, перед Володимирським ґродським урядом про неодноразові наїзди жовнірів ротмістра Яна Клопотовського, розміщених в м. Гоща, на маєток стольника с. Богурин, вбивство челядника і захоплення різного майна та про напад 26 травня 1654 р. на Белдовського по дорозі до м. Люблін на трибунал, "гдє впєрє*д* возы и што в ни*х* было лєкгуминъ ро*з*ныхъ пожаковавши, кони повыпрєгавши, справы, рєчи вси ... позабирали, справы є*д*ны посєкъли, другиє з собою взяли. На ѡстатокъ протєсътанъта ѡбухами збили и разовъ ѡному нємало ... позадававши, на томъ жє мєсъцу по*д* Посяхвою за забитого покинули".

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 258 – 260, акт 197. Мова староукраїнська.

Червня 11. – Розпорядження коронного польного гетьмана Станіслава Потоцького від 1 червня 1654 р. про арешт офіцерів рейтарського полку Валерада за наїзд і розграбування двору Гельжбети Станішевської.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 907 і зв., акт 689. Мови староукраїнська і польська.

Червня 13. – Реляція возного Томаша Камінського перед Луцьким ґродським урядом про вручення королівському ротмістру Яну Линевському і товариству його корогви п'яти позовів до Головного люблінського трибуналу у справах про грабунки і насильства, вчинені ними під час кількатижневого становиська, починаючи з 3 лютого 1654 р, у маєтках смідинського державці Андрія Фірлея м. Мосор і селах Мосор Старий, Голоби, Угли (Гугли), Вовчицьк, Пугині, Димитіянівка, а також упродовж 1 – 26 грудня 1653 р. – у с. Романів і Звірів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 217 зв. – 220 зв., акт 172. Мова староукраїнська.

Червня 13. – Маніфестація від імені Юрія Жджарського про захоплення татарами у грудні 1653 р. його тещі і дружини та про втрату при цьому родинних майнових документів, коли нападники "заюшывшыся на кров хресътианскую, переходечы краи Волынъскии и ажъ за Бугъ землю плонъдруючы, незрахованую личъбу в неволю людей забирали".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 220 зв. – 221 зв., акт 173. Мова староукраїнська.

Червня 18. – Маніфестація Єфрозини Стефанової Чиж перед Луцьким ґродським урядом про втрату, "кгды небезпеченства и знесене войскъ през неприятелей наступили", документа на право держання с. Брусилівка Брацлавського воєводства, наданого і забезпеченого на 1,5 тис. польських золотих її першому чоловіку Миколаю Чурилу кн. [Яном]-Каролем Корецьким. Те село вона тримала "до тол, поки козацъкая не насътупила ребеллия".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 1053 зв. – 1054 зв., акт 908. Мова староукраїнська.

Червня 20. – Маніфестація від імені і спадкоємців Станіслава Соколовського перед Луцьким ґродським урядом про спустошення татарами у грудні 1653 р. батьківських маєтків сіл Шепель і Войсич.

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 246 і зв., акт 193. Мова староукраїнська. Зберігся тільки початок документа.

Червня 22. – Маніфестація Катерини Нарбулт перед Луцьким ґродським урядом про загибель родинних майнових документів під час татарського нападу у грудні 1653 р. та про захоплення у полон її самої: "иж будучи взятою в неволю поганъскую до ωрди под час инъкурсии въ року свижо прошломъ [1653] де[це]мбрис в краи тутошъние Волынъские, у которихъ до тих час в неволи зоставала, а иж доперо з провиденъции Бозкое вышовъши з оное а не заставъши ничого въ дому кгосподарства – дворъ спалены зо въсимъ, гумъно з збожами розными, также халупы хлопъские и гумъна, и самихъ въ неволю забрано з быдлами и достатъками. … Справи вси, привиленя, диспозицие, записи, ωриинали … не ведаючи чыли ωгонъ пожаръль, чили тежъ през помененого неприятеля суть забрание".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 250 зв. – 251, акт 197. Мова старокраїнська.

Червня 30. – Лист коронного польного гетьмана, київського воєводи Станіслава Потоцького [дату не вказано] про звільнення від військових постоїв і стацій та взяття під свою протекцію маєтків Станіслава-Казимира Беневського – сіл Полонне [Велике], Городище, Горка, Баїв, Оздів, Ратнів і Коршів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 316 і зв., акт 350. Мови староукраїнська і польська.

Липня 6.– Тестамент Войцеха Качинського, складений 20 серпня 1653 р. у с. Смиків, зокрема, з проханням до дружини, щоб вона його "в костелі римському, в якому буде її воля, поховала".

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 323 – 324, акт 356. Мови староукраїнська і польська.

Липня 11. – Глейт короля Яна-Казимира від 3 липня 1654 р. про припинення дії довічної баніції, накладеної на королівського полковника Андрія Суходольського Головним люблінським трибуналом за скаргою Анастазії Кисіль та громади м. Гоща щодо пограбування ним гощських міщан і підданих з с. Терентіїв.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 959 – 960 зв., акт 727. Мови староукраїнська і латинська.

Липня 14.– Тестамент Петра Костюшковича Хоболтовського, складений 3 травня 1654 р. у с. Хоболтова, зокрема, про поховання його "дітками моїми милими в церкві Хоботовській про гробі родичів моїх".
До Володимирського ґродського уряду тестамент покійного Петра Костюшковича Хоболтовського подав Григорій Костюшкович Хоболтовський.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 960 зв. – 962, акт 728. Мови староукраїнська і польська.

Липня 23. – Протестація Прокопа Верещаки перед Володимирським ґродським урядом про відмову намісника Овруцького замку Геляша Васьковського покарати овруцьких бояр і міщан (співчували козакам)

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 349 – 350, акт 274. Мова староукраїнська.

за напад, після відходу татар 1653 р., на його маєток с. Кам'янка, де вони "ѡкъна побили, и пєчъ рудную спустошили в Камєнъцє будучую, в востатъку мєхи рудницъкиє и въсє начинъє до нєє належачоє, в мєсътє Ѡвручимъ на фолварках закопаныє, начинъє побрали и михи порізали, и шкоды на пятьсоть золотых полских учинили".
При цьому Васьковський відмовився прийняти скаргу до Овруцького ґроду.

Липня 28. – Оповідання від імені татарської корогви королівського ротмістра Мурзи Богдановича перед Луцьким ґродським урядом про наїзд 22 липня 1654 р. корогви королівського ротмістра Романа Загоровського на становисько татарської корогви у с. Боголюбе і заподіяння "розъныхъ єксъцєсъсовъ [и] шкодъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 351 зв. – 352 зв., акт 278. Мова староукраїнська.

Серпня 3.– Тестамент Яна Линевського, складений 16 липня 1654 р. у с. Холопичі.
До Володимирського ґродського уряду тестамент покійного Яна Линевського подано від імені його дружини Янової Линевської.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 983 – 985, акт 746. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 4. – Маніфестація Войцеха Ґосцімінського, від себе та від імені своєї дружини Раїни з Охлоповських, перед Луцьким ґродським урядом про розорення козаками і татарами в різні роки маєтку його дружини – частини с. Перекали, при чому загинули її майнові документи.

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 381 зв. – 382, акт 301. Мова староукраїнська.

Серпня 6. – Протестація Юрія Свенцицького й Олександра Білостоцького перед Володимирським ґродським урядом про образу їх самих і поранення їхнього слуги Томаша Гуляницького жовнірами корогви Яна Аксака в м. Локачі під час їх переїзду до м. Люблін на засідання трибуналу.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 390 – 391 зв., акт 311. Мова староукраїнська, підписи польською мовою.

Серпня 7. – Універсал коронного великого підскарбія Богуслава Лещинського від 28 липня 1654 р. про надання королівському ротмістру Мурзі Богдановичу у держання за бойові заслуги маєтку Рукині.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 386 і зв., акт 429. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 7. – Універсал короля Яна-Казимира від 11 липня 1654 р. до шляхти Київського воєводства про надання їй права на утримання і на розміщення для відпочинку в Солецькому, Козеніцькому й Парчевському староствах.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 985 зв. – 986 зв., акт 748. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 8. – Лист великого коронного підскарбія Богуслава Лещинського (серпень 1654 р.) про сплату Волинським воєводством королівському ротмістру Ждану Косеневичу для утримання його татарської корогви 3856 польських золотих, 26 грошів і 12 пенязів з суми податків, ухвалених 1654 р. сеймом.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 387 і зв., акт 430. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 8. – Протестація луцького міщанина, купця Матіяша Андрушевича перед Луцьким ґродським урядом про захоплення Отто Бутлером, рейтарським ротмістром з полку кн. Богуслава Радзивілла, "дня пят*ого* авъгус*та* року тєпєр*єшн*єго [1654], южє год*ин* килъка вночъ, кон*єй* двохъ протє*стан*тов*их*, єдъно*го* гнидо*го* кошътуючо*го* золот*их* триста, а другого тисаво*го* т*а*к*ж*є золот*их* триста кошътуюч*ого*, которихъ билъ протєстанъсъ для ѡхоронєня ѡнихъ до кляшътору *их* м*л.* ѡ*т*цовъ бонифратъро*в* закон*н*ико*в* луцъкихъ схорони*л*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 422 і зв., акт 335. Мова староукраїнська.

Серпня 8. – Реляція возного Валентого Павловського перед Луцьким ґродським урядом про передання, згідно з королівським привілеєм і листом коронного великого підскарбія, у держання королівському ротмістру Мурзі Богдановичу с. Рукині.

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 426 зв. – 427 зв., акт 334. Мова староукраїнська.

Серпня 11 і 21. – Ухвала реляційного сеймику Волинського воєводства від 11 серпня 1654 р. в м. Луцьк, зокрема, про:
◈ схвалення діяльності послів від воєводства на минулому шеститижневому сеймі;
◈ згоду на збір з воєводства ухваленого конституцією сейму чотирикратного подимного податку та однократного – за жовтневу чверть 1654 р.;
◈ обрання поборцею для збору з воєводства цього п'ятикратного подимного податку Костантого Зубцевського;
◈ зобов'язання поборці прибути 3 вересня у м. Луцьк і упродовж двох тижнів приймати цей подимний податок;
◈ згоду на збір поборцею як винагороду за свою працю по грошу від кожного прийнятого в рахунок податку золотого та по півзолотого за кожний виданий поборовий квит;
◈ призначення на наступному елекційному сеймику в м. Кременець звіту поборці про діяльність;
◈ обрання, згідно з конституцією минулого сейму, воєводського суду для стягнення ретенти за минулі подимні податки у складі: волинського ловчого Яна Шимковича Шклинського, Дмитра Урсула Рудецького, Стефана Хрінницького, Богуслава Гораїна, луцького бурґрабія Гієроніма Шолайського, Самуеля Вольського, Олександра Мровинського і Федора Линевського.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав 11 серпня маршалок сеймику Дмитро Урсул Рудецький.
До Володимирського ґродського уряду ухвалу у виписі з луцьких ґродських книг подав 21 серпня Теодор Соловицький.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 391 – 392, акт 433 (запис від 11 серпня); ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1004 – 1006 зв., акт 763 (запис від 21 серпня). Мови староукраїнська і польська.

Серпня 12. – Декрет Львівського комісарського суду в скарбовій справі про накладення баніції на острозького міщанина, єврея Менделя Іршовича, спадкоємця острозького міщанина, єврея Юська, та на костянтинівського міщанина, єврея Ґершона, резидуючого у м. Дубно, за несплату ухваленого 1646 р. подимного податку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 397 – 399, акт 439. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 17. – Маніфестація Якуба Любенецького перед Володимирським ґродським урядом про те, "ижъ в року близко прошло*м* [1653]..., кгды ѡ*р*да краи тутошниє Волынъскиє гостилитє*р* напа*д*ла и такъ по На*д*бужу, яко и за Буго*м* грасовала, люде в нєволю забирала, тамъ жє манифєста*н*та за Буго*м* нєдалєко Крилова до фо*р*тєции пєвъноє уходячого в дорозє заскочила, всю єго субъстанъцию..., а прито*м* вси справы ... такъ єму самому, яко и приятєлє*м* єго ро*з*нымъ служачиє, въ повєрєню у нє*го* будучиє, такъ тєжъ и квити подимниє и поборовиє, ѡдно згола, што ко*л*вє*к* было справъ, муниментъговъ и процє*с*совъ правны*х*, то всє з [с]кринєю забрали, и тыє справы ѡ*д*ни посєкли, ą другиє попалили, поро*з*кидали, которие тєжъ покинули, а навєтъ само*го* манифєстанъта в нєволю взяли, сына и чєля*д* єго вси забрали и до ѡ*р*ды попровадили, а манифєстантъ в дорозє за ѡсобливою ла*с*кою и ѡпатрностю Божєю с то*го* вєзєня и нєволи пога*н*скоє вишє*д*ши..., таковую на тотъ ча*с* манифєстацию свою занєслъ".

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 414 зв. – 415, акт 336. Мова староукраїнська.

Серпня 20. – Маніфестація братів Владислава й Миколая Вилежинських перед Володимирським ґродським урядом про взяття їхнім батьком Бернатом Вилежинським, на час складання запису покійним, у кн. Владислава-Домініка Заславського в заставне держання за 30 тис. польських золотих м. Краснопіль Житомирського повіту Київського воєводства. Однак "тєды тоє мєсто Кра*с*нопо*л* по*д* ча*с* козачи*з*ны прошлоє спустошєнє и знишъчєнє было ба*р*зо, такъ жє залєдвє чловєка з три*д*цатъ в нємъ зостало было, а пото*м* за*с* по*д* ча*с* єксъпєдиции Бєрєстє*й*скоє, кгды

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 420 і зв., акт 341. Мова староукраїнська.

ѡрда назад въ Украину поворочала, барзий єшчє знишъчєнє и спалєнє зостало, и людє ѡдни высєчєни, другыє в нєволю забраниє суть, а по Батоговъским погромє, становши с пулком, козаци до ѡстатку тоє мєсто зобрали и правє фунъдитус єго знєсли".

Серпня 20. – Маніфестація Владислава Вилежинського перед Володимирським ґродським урядом про втрату разом з іншим майном скрині з родинними документами під час його втечі перед наступом татар 1653 р. з їхнього маєтку с. Барилів до м. Горохів. Орда "ѡгнємъ и шаблєю пустошила и зносила и людей в нєволю забирала, гдє тєжъ и манифєстанъта под час тоєй инъкурсии з маєтъности своєй сєла Барилова до мєстєчка Горохова уходячого тая ж ѡрда в дорозє заскочила, и вси вози єго з конъми … собє забрала, а манифєстуючий сам толко вєрхом залєдво з рукъ поганъских ушол и до Горохова бєжал".

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 420 зв. – 421 зв., акт 342. Мова староукраїнська.

Серпня 21. – Маніфестація Олександра Фальковського перед Луцьким ґродським урядом про втрату ним 18 грудня 1653 р., при нападі татар, довірених йому юридичних і майнових документів подружжя Хруслинських – Адама і Галшки, "а манифєстуючый за вєликою ѡпатръностю Бозкою лєдво пєхотою ушол".
В акті згадується про загибель 1651 р. київських ґродських книг.

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 502 і зв., акт 391. Мова староукраїнська.

Серпня 21. – Реляція возного Томаша Камінського перед Луцьким ґродським урядом про вручення Томашеві і Янові Колесницьким, жовнірам корогви королівського ротмістра Миколая Погойського, позову до військового суду коронного великого гетьмана [Станіслава Потоцького] від Самуеля Шуфринського, поручника, та жовнірів корогви, у справі щодо їх від'їзду з корогви і заподіяння різних грабунків і насильств.

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 505 зв. – 506 зв., акт 394. Мова староукраїнська.

Серпня 22. – Маніфестація Себастіяна Ястрембського перед Луцьким ґродським урядом про втрату його юридичних і майнових документів і взяття татарами у полон його самого, коли козаки спільно з татарами взяли 1648 р. м. Чернігів: "ѡнъ в року [1648] будучы в Любълинє под час сужєня трибуналу, на которомъ мєлъ справы свои пилниє з розними ѡсобами. За чимъ по ѡдсужєню и ѡдволаню трибуналу єхал з Люблина до маєтъности своєє сєла названого Мартъвы, въ воєводствє Чєрниговъскимъ а повєтє Новокгродка-Сивєрского лєжачоє, до котороє под час знєсєня войска єго кор. мл. под Корсунємъ для рєбєлизанътовъ козаковъ и ѡрды з ными злучоноє, нє могучы заєхати посполу з другими их мл. паны обиватєлями коронъными и сусєдами своими, пєрєд тим нєприятєлєм коронным здоровє и субстанцию свою уносєчи, уходыти [м]усєлъ до замъку Чєрниговского. Которой тогож часу рєбєллизанъти з ордою прєзъ штуръмъ доставъши, тамъ жє в замъку том будучих пановъ ѡбиватєловъ коронных єдных позабєяли, а другихъ в вєчъную [нєв]олю побрали. Гдє и манифєстанта в нєволю взяли, при котором на тот час розныє справи єго были, которие там жє пошарпаныє зостали и погинули".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 508 зв. – 509, акт 399. Мова староукраїнська.

Серпня 28. – Реляція возного Яна Маковецького перед Луцьким ґродським урядом про вручення королівському ротмістру татарської корогви Мурзі Богдановичу позову до королівського суду у справі щодо незаконного надання йому привілею на маєток Жидичинського монастиря с. Рукині.
Возний і шляхтичі-свідки дали покази, що Мурза Богданович при врученні йому позову їх "яко хотєлъ знєважалъ…, нє ушанова вшы маєстатъ короля єго мл., мандатъ єго кор. мл. ѡ зємълю кидалъ, чынєчы єго фалєчънымъ, задавалъ знєвагу пєчаты королєвъской и всєму мандатови,

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 521 і зв., акт 412. Мова староукраїнська.

а кгдысъ мы, южъ ѡтдавшы мандатъ, вєрнули сє ку домови своєму, в погоню за намы чєлядника выслалъ, который намъ ѡн мандатъ єго королєвъской мл. до возу нашого въкинулъ, мовячы: "ижъ єго пан мой нє хочєтъ браты", а заразъ самъ сє вєрнулъ – и знову якосъ мы вєдомостъ пєвъную у пєрєвозников узялы, жє самъ панъ Мурза Богдановичъ въ трох конєх, абы насъ удєспєкътовалъ, гонылъ аж до пєрєвозу, а мы сє на ѡнную сторону Стыру пєрєправилы и ѡноє знєвагы ушлисмо".

Вересня 3. – Маніфестація поборці Волинського воєводства Костантого Зубцевського про початок прийому ним п'ятикратного подимного податку, ухваленого сеймом 1654 р. у Варшаві та реляційним сеймиком Волинського воєводства від 11 серпня 1654 р. у м. Луцьк і про ігнорування шляхтою цих рішень: "их мл. пановє ѡбыватєлє воєводства Волынского на сєймик рєляцийный в Луцку дня ѡдинадцатого августа в року тєпєрєшнєм [1654] ѡдправуючыйсє зъєхавшы, єго мл. пана Зубъцєвского для выбраня пятєрга подымного на сєймє валнымъ в Варъшавє в року тимъ жє тєпєрєшнєм ѡдправуючимсє уфалєного и на воєводство Волынскоє вложоного ѡбрали, и тєрминъ початя выбєраня того подымного дєнъ сєгоднєшный назначили, ѡ чим лявъдумъ на тым сєймику уфалєноє шырєй в собє маєт, до которого то лявдумъ єго мл. манифєстуючый [п]рихиляючис, на дєнъ сєгоднєшъный для ѡдбираня того подымного тут до Луцка зєхавшы, ѡноє подымноє ѡд их мл. панов ѡбыватєлов воєводства Волынского ѡдбирати, з одєбраня ѡного квитоват, и присягу на тож поборство вєдлуг права посполитого выконати готов бы[л]. Ажє жадєн зъ их милости панов урядниковъ зємских и кгродскихъ, такъ тєжъ ижъ ихъ мл. пановъ ѡбыватєловъ волынъских для прислуханяс тоє присєгы до кгроду нынєшнєго нє зєхали и слухати тоє присєгы єго мл. кому нє было".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 540 зв. – 541, акт 425. Мова староукраїнська.

Вересня 10. – Реляція возного Григорія Корсняковського перед Володимирським ґродським урядом про засвідчення неврожаю збіжжя на ґрунтах маєтків кн. Владислава-Домініка Заславського – сіл Задиби, Гаруша та Залісці.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 483 зв. – 484, акт 390. Мова староукраїнська.

Вересня 14. – Квит поборці Волинського воєводства Костантого Зубцевського архімандриту і братії Дерманського монастиря, складений у м. Луцьк, про одержання з 27 димів монастирських сіл Дермань, Кунин, Коршів і Мізочок 67 польських золотих і 15 грошів п'ятикратного подимного податку, ухваленого сеймом 1654 р. і дозволеного волинським реляційним сеймиком 11 серпня 1654 р. у м. Луцьк.

Ф. 2072, оп. 1, спр. 72, арк. 10. Мова польська. Печатка.

Вересня 15. – Маніфестація поборці Волинського воєводства Костантого Зубцевського перед Луцьким ґродським урядом про продовження початого 3 вересня прийому п'ятикратного подимного податку згідно з ухвалою останнього [11 серпня 1654 р.] реляційного сеймику Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 603 і зв., акт 511. Мови староукраїнська.

Вересня 16. – Маніфестація від імені Юрія Любомирського перед Луцьким ґродським урядом про те, "ижъ маєтности пана манифєстантисъ, мєновитє мєсто Лабунъ зо всими присєлками, мєстєчъко Судилковъ з присєлками и мєстєчко Барашовъ [Баранів] такъжє зо въсими присєлками, тутъ в вдствє [воєводстві] Волин. и повєтє Луцком лєжачиє, сутъ фунъдитусъ знєсєниє прєзъ розрии инкурсии нєприятєлъскии, и любо нєкоториє били халупи и подданиии зостали, тєпєръ и тии зъбунтовавшисє з рєбєллизантами козаками, з ними ку Украинє прочъ пошли, ѡво згола жадного а жадного, котрий би такъ повинность пану своєму, яко и податки до Скарбу Рєчи Посполитоє ѡддаватъ мєлъ, нє машъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 610 і зв., акт 524. Мова староукраїнська.

Вересня 16. – Ухвала реляційного сеймику Чернігівського воєводства від 14 вересня 1654 р. у м. Володимир, зокрема, про:
◈ подяку королю і сеймові за надання Шидловського і Стобницького староств і маєтків Володимирсько-Брестської єпископії на утримання і розміщення вигнаної з своїх маєтків шляхти Чернігівського воєводства;
◈ обрання депутатами для збору призначеного утримання чернігівського підсудка Якуба Войну Оранського та новгород-сіверського підстолія Каспера Ростопчу;
◈ визнання права на одержання утримання лише за осілою шляхтою воєводства;
◈ розподіл депутатами господ також лише серед осілих шляхтичів воєводства;
◈ складання депутатами звіту про діяльність на найближчому сеймику воєводства.
До Володимирського ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику чернігівський підсудок Якуб Война Оранський.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1061 зв. – 1062 зв., акт 805. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 475 – 478.

Вересня 19. – Універсал коронного великого гетьмана, київського воєводи і генерала Станіслава Потоцького від 6 липня 1654 р. до офіцерів коронного війська – польського і чужоземного, про звільнення від всіх військових повинностей маєтків у староствах Чорштинському, Радошинському, владицтві Луцькому і архімандрії Жидичинській, оскільки їх надано для утримання і розміщення вигнаній з своїх маєтків шляхті Брацлавського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 431 і зв., акт 482. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 19. – Маніфестація поборці Волинського воєводства Костантого Зубцевського перед Луцьким ґродським урядом про закінчення прийому п'ятикратного подимного податку, який він, згідно з рішенням реляційного сеймику Волинського воєводства від 11 серпня 1654 р., провадив упродовж двох тижнів, починаючи з 3 вересня 1654 р., та про обіцянку притягти до судової відповідальності тих, хто не сплатив цього податку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 644 – 645, акт 605. Мова староукраїнська.

Вересня 22. – Маніфестація від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про те, "ижъ въ маєтъносты кнєжаты єго млт., мєновитє мєстєчько Крупа зо въсими присюлками и сєло Яблонъка такъжє з присюлъками, сутъ прєзъ розъныє инъкуръсыє нєпъриятєлъскиє въниве́чъ спустошєныє, въ которыхъ то маєтностяхъ любо и што было подданых зостало, тєпєр ужє свєжо въ року тєпєрєшънєм [1654] и тыє прєзъ частыє там за Горыню рєкою (над которою и тыє маєтности зостают) нєпъриятєлъ рєбєлълизанътовъ козаковъ въпаднєнє и шкод почынєнє вєликиє, ωдни прєчъ нє вєдати гдє поутєкали, а другыє по лєсах, ямах покърили, з которых такъ повинъност жадная пану маныфєстантис, яко и податки до Скарбу Рєчы Посполытоє нє могутъ быты ωдданыє".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 650 зв. – 651, акт 618. Мова староукраїнська.

Вересня 22. – Маніфестація Катерини Дунінової Вольської перед Володимирським ґродським урядом про цілковите знищення її маєтку с. Дубники під час вторгнення татар на Волинь у грудні 1653 р., що унеможливило сплату п'ятикратного подимного податку.
При цьому згоріли квити про сплату податків за попередні роки.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 504 – 505, акт 413. Мова староукраїнська.

Вересня 24. – Маніфестація від імені волинського воєводи кн. Миколая-[Юрія] Чорторийського перед Луцьким ґродським урядом про те, що він "заведуючи сєломъ Холопамы, тутъ въ воєводствє Волынъскомъ а повєтє Луцкомъ над рєкою Случю лєжачимъ, ... готовъ былъ з помєнєного сєла пятєро подимнєє казат выбрати..., ажє нєприятєлє Короны Полскоє тоєж

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 657 зв. – 658, акт 627. Мова староукраїнська.

козаки з москвою и небезпеченства ωд них и трвоги великиє в томтых краях наступили. Для которыхъ [трв]огъ и небезпеченьствъ манифестанъсъ изъ инъшими ихъ милостямы паны ωбивателямы волинскимы, уносячи здорове своє з тоє маєтности вишъпоменованоє, подимъного нє вибравши, уєжджать муселъ".

Вересня 25. – Маніфестація Станіслава Порванецького, від себе та від імені нащадків Яковової Куцкевич, перед Луцьким ґродським урядом про неможливість сплатити п'ятикратний подимний податок з частин сіл Дераженка Середня і Горбашка Мала, оскільки "для спустошеня презъ неприятеля коронъного, за спаленемъ халупъ, подданихъ вистинанемъ и в неволю забранемъ з их добитьками, теперъ жадного диму и господара в тих частехъ вижей менованихъ нє машъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 662 і зв., акт 637. Мова староукраїнська.

Вересня 26. – Маніфестація від імені Яна Марцишевського [Явґеля] перед Луцьким ґродським урядом про неможливість сплатити п'ятикратний подимний податок з його дідичних маєтків с. Блудів за р. Горинь поблизу м. Корець та частини с. Дядьковичі внаслідок спустошення їх у кінці 1653 р. татарами "и для трвогъ и ребеллии неприятелъскоє козацькоє и московъскоє".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 673 – 674, акт 657. Мова староукраїнська.

Вересня 28. – Свідчення Миколая Солтикевича і Магвета Юракевича, депутатів від корогви королівського ротмістра Ждана Косеневича, оскільки вони "квиту же писати нє умєютъ", про одержання від волинського поборці Костантого Зубцевського згідно з наданою на Волинське воєводство асигнацією коронного підскарбія 2 тис. польських золотих "на ωдобранъє засълугъ на хоруговъ съвою".

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 434 зв. – 435 зв., акт 501. Мова староукраїнська.

Вересня 28. – Універсал короля Яна-Казимира від 15 вересня 1654 р до шляхти Волинського воєводства про термінову підготовку [перші віці за другі] до посполитого рушення.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1073 зв. – 1075, акт 817. Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 1. – Маніфестація від імені Барбари Данилович перед Луцьким ґродським урядом про неможливість сплатити п'ятикратний подимний податок з її маєтку м. Березне та сіл Березненської волості, "ажє неприятелє Короны Пол[скоє], тоєстъ козаки з мосъквою, въ тамтыє краи за рекою Горынєю коло реки Случы теперъ свєжо насътупили, с которыми неприятелъми и ребелизанъти месчанє березенъскиє и зъ селъ хълопи зъбратавъшисє, въси пречъ пошъли".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 678 – 679, акт 665. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Протестація Вацлава Гулевича [Воютинського] перед Володимирським ґродським урядом про спустошення у грудні 1653 р. та березні й травні 1654 р. його маєтку с. Конюхи з присілками Біле Поле, Кути й Защитів жовнірами корогви королівського ротмістра Яна-Кароля Потоцького, які, окрім заподіяння шкод на 3 тис. польських золотих, "хлоповъ велце, подданых дедичных протестанта, бьючи и розно утяжаючи, с поменених маєтъностий протестанъта розогнали".

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 515 зв. – 518, акт 422. Мова староукраїнська.

Жовтня 22. – Оповідання кролевецького ратушного писаря Яроша Стефановича перед судом ратуші м. Кролевець про небажання мельника Грицька платити податок "пороховщину", "который з афекту реклъ и мовил ω то: "таковых бывало в нас топятъ, и мы коли б такого втопили".

Ф. 1767, оп. 1, спр. 1, арк. 1 і зв. Мова староукраїнська. Друга половина акта збереглася частково.

Листопада 4. – Тестамент Регіни з Чернівських Янової Косинської, складений 6 жовтня 1654 р. у с. Осовець, зокрема, про поховання її "при костелі Ковельськім на цвинтарі".

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1086 зв. – 1087 зв., акт 830. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 6. – Привілей короля Яна-Казимира від від 6 грудня 1653 р. про надання Криштофові Кульчицькому, жовнірові з корогви вінницького старости Андрія Потоцького, маєтків Позняківщина й Видельця у Київському воєводстві за Дніпром, належні “ребелізантові” – козацькому сотнику Опанасові Предримирському.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1092 – 1093 зв., акт 834. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 14. – Квит Данієля Стемпковського жовнірам корогви королівського ротмістра Яна Бутлера про примирення сторін у справі щодо насильств, грабунків і підпалів, заподіяних корогвою 13 листопада 1654 р. під час ночівлі в маєтку Стемпковського с. Суходоли. Слуги, челядь і піддані Стемпковського вчинили опір жовнірам і ті повернули захоплене майно і худобу.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1098 зв. – 1099 зв., акт 839. Мова староукраїнська.

Листопада 24. – Декрет Луцького ґродського суду про визнання Петра Потоцького й товариства його надвірної волоської корогви несталими у суді при розгляді справи щодо заподіяння ними у кінці січня 1653 р. грабунків і насильств у маєткові Габріеля Стемпковського – селах Лаврів і Митищі, та про вислухання свідків обвинувачення.

Ф. 25, оп. 1, спр. 277, арк. 40 – 43 зв., акт 17. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 26. – Декрет Луцького ґродського суду про перенесення на наступні судові рочки розгляду справи щодо порушення волинським воєводою кн. Миколаєм-[Юрієм] Чорторийським та його дружиною Ізабеллою умов угоди про надання у посесію Лукашу Ольшанському сіл Новий Став і Новосілки.
Всупереч угоді, воєвода у 1651 та 1653 рр. надавав корогві свого сина, кн. Міхала-[Юрія] Чорторийського, асигнації на збір стації у посесійних селах.

Ф. 25, оп. 1, спр. 277, арк. 57 зв. – 58 зв., акт 27. Мова староукраїнська.

Листопада 27. – Протестація від імені громади євреїв м. Берестечко перед Луцьким ґродським судом проти стримелецького державці Тибурція Золотницького, який “подъ часъ трывогъ тєпєрєшъных року [1654] ωд рєбєлизанътовъ и москвы зашълых въ тыє краи, гдє и посъполъство ωдъно на другого глядячы на голову утєкало”, захопив все цінне майно єврейської школи вартістю 300 польських золотих.

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 820 і зв., акт 786. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 819 – 820.

Грудня 1. – Реєстр шкод, заподіяних 10 травня – 22 червня 1654 р. корогвою королівського ротмістра Миколая Врища в маєтку Павла Гулевича [Воютинського] с. Білий Стік.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 481 – 482 зв., акт 543. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 3. – Привілей короля Яна-Казимира від 29 квітня 1654 р. про підтвердження привілею короля Сигізмунда-Августа щодо надання волинським воєводам права суду над євреями воєводства.

Ф. 21, оп. 1, спр. 155, арк. 95 – 96 зв. Мови староукраїнська і латинська. Документ пошкоджено.

Грудня 3. – Протестація Людвіка Роґульського перед Володимирським ґродським судом про арешт його 17 жовтня 1654 р. королівським ротмістром пішої корогви Криштофом Лісовським під час повернення з м. Люблін, публічну зневагу, побиття, поранення й ув’язнення у м. Грубешув.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 587 зв. – 589 зв., акт 481. Мова староукраїнська.

Грудня 4. – Тестамент Олександри Копистинської, складений 8 вересня 1654 р. у с. Брани, зокрема, про заповідання “двох тисяч золотих для костела того, в якому грішне тіло моє буде поховане”.

Ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 491 зв. – 492, акт 560. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 4. – Протестація від імені Миколая Вилежинського і його підданих з с. Конюшки перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні у цьому селі в жовтні 1654 р. корогвою ротмістра Станіслава Радлінського з надвірного полку кн. Владислава-Домініка Заславського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 854 – 855 зв., акт 816. Мова староукраїнська.

Грудня 14. – Маніфестація від імені кн. Стефана Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про те, "иж в року тепершнем [1654] мсца октобра розных дней з допущеня Божого, кгды неприятел коронъный, тоесть ребелизанъти козаки з москвою, в крае Полеские з Украины втаргънули, яко веле инъшых их мл. пановъ обывателевъ воеводства Волынъского а повету Луцъкого веле розных местечокъ и сел огънем и мечем фунъдытус, праве дворы албо замки, гумна панъские, яко и хлопъские внивецъ обернули, знесли, зъдезолювали, и хлоповъ веле, яко ксенъжи, поповъ и шляхты немало, одных вызабияли, а других в неволю поганъскимъ обычаем забрали, золота, сребра, цину, мид, котълы, бани, быдла, кони и инъшие добытки, такъ хлопъские яко и панъские, и увес спрят домовый позабирали. А найбарзей и найсрожый з маетностю протестанътис обошъли, тоесть место и замокъ Влодимирецъ и волость до него належаючую, яко село Липъную, Анъдругу, Воронъки, Новаки, Печунъки, Єзоро, Граны две: Малую и Великую, Рыбъчыцу [Рубчиці], Трыпутъне, Дубую, Хиночъ, Радежовъ, Луку, Голузию, и всю влость вышъменованую мечем и огънем фунъдитус знесли и спалили. Другие теж маетности кнеж его мл. в воеводстве Волынъском а повете Луцъком, тоесть место и замокъ Новая Четвертъня, село Боровичы, Грузятынъ, Копылле, Гр[а]децъкую Волю, Омелную, в тых маетностях не палили, але вси добытъки, кони, быдло и ввес спратъ домовый, яко се выжей поменило, забрали. До того ве дворе Голузиском, яко на местцу спокойном будучого, справы вси, диспозыцие, прывилея и инъшие вшелякие докоменъта на добра розные, одни забрали, а другие огънем попалили; такъже часъти в Любечызне [Любче] належачые. А инъшие маетности прошлых роковъ фунъдитусъ здезолюваные зостают, и такъ позносили, же кнеж, его мл. панъ манифестанътис ничого пожытковъ мети не можетъ, и жадною мерою податки такие, якие первей инъкванътум бы од Речы Посполитое панов обывателевъ ухъваленые были, даваные быти не могутъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 1006 – 1007, акт 868. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 823 – 824.

Грудня 23. – Протестація володимирського плебана, ксьондза Станіслава-Яна Ґонсецького перед Володимирським ґродським урядом про розграбування 23 грудня 1653 р. селянами сіл Кубель, Матче і Лянки у Матчинському лісі, де всі вони переховувалися під час татарського нападу на Волинь, двох возів з костельним і його власним майном та 30 возів з майном його родича Андрія Ґонсецького.
Реєстр захопленого майна Станіслава-Яна Ґонсецького.

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 623 зв. – 625 зв., акт 515. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 820 – 822.

Грудня 23. – Протестація бурмістра м. Кисилин Яна Пригоцького, від себе, від імені Олександра Чаплича Шпановського та від імені всіх кисилинських міщан і євреїв, перед Володимирським ґродським урядом проти королівського ротмістра Мурзи Богдановича і жовнірів його татарської корогви, які 4 грудня 1653 р. "не яко кварцяный жолнер, але праве яко волюнариушъ пустошечи и нисчечи маетност пана протестуючого его мл. пана Чапълица, килкакротне наврацаючисе зъ корогвею, яко и приватне без корогви, зъ жонами и возами своими уежъджаючи … под час тривогъ тых, яко орда тут в тые краи впастъ мила, въяхавъши до места Киселина праве въночи", пограбували кисилинських міщан і євреїв на 1 тис. польських золотих. У травні – червні 1654 р. під час тритижневого становиська заподіяли шкод на 1,5 тис. польських золотих, та ще й примусили заплатити 550 польських золотих готівкою: "и тым се есче не контентуючи, тотъ же панъ Мурза Богдановичъ, ротмистр его кор. мл., року теперешнего [1654] под часъ трвоги козацкое, яко козацы, втаргнувши тут в краи Волынские, около Стыру закгоны свое роспусчали, где

Ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 626 – 627 зв., акт 516. Мова староукраїнська.

такъ пановє ωбыватєли волынъскиє, яко и розныє люди, прє*д* тыми трвогами уходитъ мусєли. Яко тєжъ такъ мєсчанє, яко и жыди кисєлинъскиє, зωставивъши в дома*х* сво*их* такъ збожа розъныє в гумъна*х* молочоныє и нє молочоныє, бы*д*ла розъныє, слоды въ винъница*х*, котъльı, пива, мєды и горє*л*ки бочъками и куфами в пивъница*х*, за на*г*лы*м* наступєнємъ трвогъ ω*д* того всє*го* уходитъ мусєли, тєды вышъмєнованы*й* єго м*л*. панъ ро*т*мист*р* з нємалою купою людє*й* … впа*д*ши до мєста Кисєлина … прєзъ дни пя*т* стоячи", розграбували місто.

Судова присяга кисилинських бурмістрів Яна Пригоцького і Дмитра Яцевича та кисилинського єврея Файбиша Давидовича про справедливість протестації.

Року 1655

Січня 5. – Маніфестація від імені ксьондза Малхера Михалевського, ректора Острозького єзуїтського колегіуму, перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні братами Сугаками, боярами з с. Милятин, та їхніми спільниками 10 – 12 листопада 1654 р. в маєткові колегіуму с. Княгинин.

Ф. 25, оп. 1, спр. 279, арк. 27 зв. – 29 зв., акт 30. Мова староукраїнська.

Січня 5. – Протестація від імені ксьондза Малхера Михалевського, ректора Острозького єзуїтського колегіуму, перед Луцьким ґродським урядом про захоплення 18 листопада 1654 р. двох волів, вчинене з наказу Миколая Вилежинського його підданими "по*д* прєтєкъстомъ жолънє*р*скымъ" у належному колегіуму с. Нараїв[ка].

Ф. 25, оп. 1, спр. 279, арк. 29 зв. – 30 зв., акт 31. Мова староукраїнська.

Січня 8. – Протестація від імені Бальтазара Раєцького перед Луцьким ґродським урядом про розграбування і спалення 23 грудня 1653 р., під час татарського нападу на Волинь, підданими з с. Городниця, дідичного маєтку Яна Замойського, "по*д* прєтєкъстомъ нєпрыятєля" панського двору в с. Княгинин, яке Раєцький мав у держанні від Пузинів, а також про захоплення 20 грудня 1654 р. козаками "назъвы*с*комъ крысынъцовъ" (стояли в с. П'яне) у княгининського підданого 5 кіп пшениці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 24 – 26, акт 30. Мова староукраїнська.

Січня 8. – Реляція возного Міхала Козловича перед Луцьким ґродським урядом про вручення Міхалові Завадському, опікунові і дідові спадкоємиці покійного волинського скарбника Марцина Домбровського, позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо зняття з Марка Гулевича баніції, накладеної на нього за несплату подвійного подимного податку (ухвалений сеймиком Волинського воєводства 25 червня 1648 р. у м. Луцьк) з 84 димів сіл Симонів і Дуліби.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 27 зв. – 28, акт 33. Мова староукраїнська.

Січня 8. – Квит Міхала Завадського від 19 грудня 1654 р. луцькому земському писарю Маркові Гулевичу про одержання від нього 84 польських золотих подвійного подимного податку з 84 димів належних Гулевичеві сіл Симонів і Дуліби.

Ф. 25, оп. 1, спр. 279, арк. 2 – 3 зв., акт 2. Мови староукраїнська і польська.

Січня 12. – Протестація від імені Леона Душі Подорецького перед Луцьким ґродським урядом проти Шимона Селецького та його спільників, які 28 жовтня 1654 р. на переправі через р. Случ вбили його підданого з с. Головин Степанської волості Тимоша Михалика і захопили у нього 8 волів і 15 овець. Михалик тоді повертався додому разом зі своєю худобою, втікши з полону, до якого попав, "кгды въ року прошълы*м* [1654] мця ѡктобра и въ нє*м* днювъ розны*х* зъ выузданоє своєволи и зло*с*ты запамєталоє козаки рєбє*л*лизанъты зъ нєпрыятєлє*м* заграничъны*м* мо*с*квою

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 44 – 46, акт 50. Мова староукраїнська.

туть въ воєводство Волынъскоє на [роз]ныє мєстца и до волосты Стєпанъскоє въторгнувъшы и до мєнованого сєла Головина полькомъ прышедшы".

Січня 12. – Маніфестація возного Яна Максимовича перед Луцьким ґродським урядом про загибель його автентика на вознівство під час спалення козаками і московським військом 21 жовтня 1654 р. с. Кононичі, в якому "манифєстанъсъ зъ жоною и дєтми своими … бытом зωставалъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 52 зв. – 53, акт 56. Мова староукраїнська.

Січня 15. – Свідчення королівського полковника Міхала Криси, від себе та від імені своєї дружини Марини, перед Луцьким ґродським урядом про надання повноважень своїм 13 приятелям на ведення його судових справ у Головному люблінському трибуналі та у всіх інших коронних судах.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 23 зв. – 25 зв., акт 41. Мова староукраїнська.

Січня 18. – Маніфестація від імені урядника с. Ставок Степанського ключа Яна Брезицького перед Луцьким ґродським урядом про те, що "товариство хоругвє пана Броячыноє [Бруяки] въ року тєпєрєшънємъ [1655] мисєца гєнъвара чєтъвєртого дня и пятого въ маєтносьтях и прысюлъках кнєжати єго мл. пана воєводы краковъского, до ключа Стєпанъского належачых стоячы, розниє нєзносъниє крывды и шкоды вєликиє, нє толко подданымъ кнєжати єго милости, алє и пану Брєзицкому, урядникови сєла Ставъку, … почынивъшы, за Горын ωдωшълы; потомъ … того жъ мисєця вышъмєнованого гєнъваря двадцатого дня зъпод корогви своєє зъ здобычу розною снат нєωповєднє выяхавъшы и до мєста Стєпаня прыєхавъшы, трвоги вєликиє, удаючы, ижъ козаки з мосъквою южъ въ милъ килъкунасътъ ωд Стєпаня идуть, учынили".

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 79 зв. – 81, акт 91. Мова староукраїнська.

Січня 19. – Реляція возного Станіслава Мулярського перед Кременецьким ґродським урядом про вручення Криштофові Сенюті Ляховецькому позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо зняття з Ієроніма Ледуховського баніції, накладеної трибуналом 1652 р. за витягання незаконних стацій і грабунки підданих Сенюти з м. Ляхівці.

Ф. 21, оп. 1, спр. 157, арк. 7 – 8. Мова староукраїнська.

Січня 20. – Протестація від імені брацлавського підкоморія кн. Стефана Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про безпідставне обвинувачення Костантим Довгирдом володимирецьких і дубських підданих князя у вбивстві спільно з козаками його батька – кременецького городничого Петра Довгирда.
За свідченням князя, козаків навів челядник Петра Довгирда. Вони вбили пана, захопили його дружину, а також розграбували і спалили м. Володимирець, слободу Дубу (Степаньгород) і навколишні села. Піддані до цього були непричетними, а челядник пішов з козаками.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 89 зв. – 90 зв., акт 100. Мова староукраїнська.

Січня 20. – Протестація від імені Олександра Порванецького та його дружини Марціяни перед Луцьким ґродським урядом про збитки, заподіяні їм у грудні 1653 р. і 28 серпня 1654 р. підданими з сіл Мирків і Верхостав'я.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 95 зв. – 96 зв., акт 107. Мова староукраїнська.

Січня 22. – Маніфестація поборці Волинського воєводства Костантого Сенюти перед Луцьким ґродським урядом про те, "иж кгды з прошълого сєйму Варшавъского воєводство Волынскоє податьки публичъныє поступуючи, ωсмєро подымного на заплату войску Рєчы Посполитоє ако єквазиωнєм з воєводствы коронными прєз дєклярациє пановъ посъловъ поступило, в способъ выбираня добрати взявъшы, и на сєймику рєляцыйным до пятєрга подымного урожоного єго мл. пана Константого

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 99 і зв., акт 110. Мова староукраїнська.

Зубъцєвъского за побо*р*цу ѡбра*в*шы, то*т*жє податокъ на трыбуналє Радо*м*скомъ и*н*па*р*тє, а на ко*м*ми*с*сии Лвовъско*й* инъпа*р*тє, ѡ*д*дали, до други*х* за*с* подымны*х*", поборцею обрали маніфестанта, який "пови*н*ность свою зача*л* и зачынаєть, … и такъ туть в Лу*ц*ку, яко въ Володымєри и Крємя*н*цу, самъ прє*з* сє сукъколълєкъторы свои то, што пови*н*ность побо*р*цы будєть налєжало єкъспєдиивати, субъми*т*туєть сє".

Січня 22. – Реєстр збитків, заподіяних у маєтку Казимира-Флоріяна Карпія с. Радовичі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 624 зв. – 625 зв., акт 21. Мови староукраїнська і польська.

Січня 23. – Маніфестація Яна Мокосія Баковецького, від себе та від імені всіх інших Баковецьких, співвласників с. Порванче, перед Луцьким ґродським урядом проти Зузанни, вдови Антонія Мокосія Баковецького, яка "позоставъшы сє по малъжонъку своимъ, а хотєчи зосътавати пры добра*х* малъжонъка своєго в сєлє По*р*ванъчу, подымъноє во*д*лугъ стары*х* квитовъ, утвє*р*жаючи собє яковуюсь поссєсъсию, з дымовъ два*д*цати сєми ѡ*д*дати важыла сє, … а нє зосътавало вєнъцє*й* в томъ сєлє По*р*ванъчу, и тєпє*р* нимашъ на часътє*х* ѡбо*х*, такъ пана малъжо*н*ка єє *мл.*, яко и зошълого свєтоє памєти єго *мл.* ѡ*т*ца єписъкопа Володымє*р*ского [Йосифа Мокосія Баковецького], только дымовъ шєстъна*д*цєтъ".
Судова присяга підданого Баковецьких з с. Порванче про наявність в обох частинах села тільки 16 димів, а не 27.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 109 зв. – 110 зв., акт 123. Мова староукраїнська.

Січня 23. – Маніфестація Самуеля Андрушевича, від себе та від імені своїх братів Романа і Філона, перед Луцьким ґродським урядом про "то, жє року прошъло*го* [1653] вєсєни, кгды ѡ*р*ды тата*р*скиє, по ро*с*пусчєню зпо*д* Зва*н*ца во*й*ска коро*н*но*го*, такъ в тыє ту*т* Волы*н*скиє краи, яко и*н*шыє воєво*д*ства, и*н*спєратє впа*д*шы, вєликиє ба*р*зо почынили прє*з* побранє в нєволю свою людє*й* стану шляхє*ц*ко*го*, яко и народу розмаито*го*, такъжє збєро*в* субъста*н*ции вєля; по*д* то*т* ча*с* и урожоную панюю Сурыновъну, … нєгды урожоно*го* Захариаша Анъдрушєвича, стрыя рожоно*го* манифєстанътис позо*с*талую ма*л*жонку, на ѡ*н* ча*с* в воло*с*ти Стєпа*н*ско*й* з краєвъ воєво*д*ства Києвъско*го* для и*н*ку*р*сы*й* ѡ*д* давъно*го* часу в то*м* туть воєво*д*ствє будучую, хорую, яко єсть до*с*коналая вєдомостъ, татаровє розсєкали. Пры которо*й* што было субъста*н*ции, … тоє всє то*т* нєпрыятєлъ зпло*н*дрова*л*, тамъжє справы, ды*с*позициє, записы на довъги, рєкокгънициє фидєли*с*, дєпозити, … нє вєдати єжєли прє*з* ты*х* жє нєпрыятєлє*й* коронъны*х* забраныє, алъбо спалєныє, чыли прє*з* позо*с*талыє, утєкълыє до фо*р*тє*ц*, людє побраныє сутъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 116 – 117, акт 130. Мова староукраїнська.

Січня 25. – Протестація від імені Стефана Пилиповського перед Луцьким ґродським урядом про підступне поранення його Яном Виговським 5 жовтня 1654 р. на вулиці с. Залісці, маєтку кн. Миколая Друцького Любецького.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 117 зв. – 118 зв., акт 132. Мова староукраїнська.

Січня 28. – Протестація Юрія-Ґабріеля Ференсбаха перед Луцьким ґродським урядом проти своїх сусідів Яна і Хризостома Вещицьких, які 18 січня 1655 р., "услышавши ѡ хоро*г*вє єго *мл.* пана Крысы, которая тягнєнємъ по маєтъностяхъ розны*х* … ходячи, ночълєгы ѡ*д*правовала, … заєхавши дорогу тоє*й* хоро*г*вє вышє*й*мєновано*го* пана Крысы, навє*р*нули ѡную и до маєтънос[ты] и дє*р*жавы протєстуючо*го* Ѡздютыч. Тамъжє того дня вышє*й*мєноного гєнъваря року тєпєрєшного пришє*д*ъши до тоє*ж* маєтънос[т]ы Ѡздютычъ пєрє*д*ъ ѡбидо*м*, ночовали, на завтроє ю*ж* ку вєчорови лєдво на ночъ вышли, и въ то*й* маєтъности протєсътуючого вєликиє крывды и шкоды почынили, вєпри и свини ко*р*мъниє у подъданы*х*

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 5 зв. – 6 зв., акт 16. Мови староукраїнська і польська. Кінець акта не зберігся.

тамошных побили и до возов побрали, яловици и телята поризали, куры, гуси и поросята побивши, до возовъ побрали в достатъку, выходячи, воловъ чотыри а коний пятнадцатъ взяли и инъших шкодъ немало починили, которие часу права ѡсобнымъ реестромъ будутъ спецификованые. А тоее все стало з намовы и за упрошенемъ вышейменованых пановъ Вешъчицъких, котории ... пошли триумъфуючи и мовячи: "жесми доказалы, чого хотели".
Реєстр захопленого майна.

Січня н. п. 30. – Протестація Станіслава Красно [так у документі] від імені свого пана [ім'я і прізвище не вказано] перед Луцьким ґродським урядом проти жовнірів волоської корогви ротмістра Станіслава Суходольського, які у вересні 1654 р. під час двотижневого становиська в "маетъности селе Хорупанях убогымъ подданымъ тамошнымъ хорупанъским в забраню збож их и фанътовъ розных, на ѡсобливымъ реестре списаных и спецификованых, починили, а тым се ешъче не конътенътуючи, з объшаровъ дворных панъских збожа протестанътис власные забравши, ѡные на свой пожитокъ ѡбернули, и тую маетъность помененую харупанъскую спустошили и вънивечъ ѡбернули".
Реєстр захопленого майна і судова присяга підданих про засвідчення протестації.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 7 – 8 зв., акт [18]. Мови староукраїнська і польська. Початок акта не зберігся.

Січня 30. – Маніфестація від імені Войцеха Станішевського перед Луцьким ґродським урядом про те, "ижъ в року прошълом [1654] вѡсени, за вторгненем непрыятеля Крыжа Святого козаковъ з москвою тут в краи Волынские, на маетность его мл. село Чорныжъ нападъшы, двор зо всими его б[у]дынками, гумъном и вшеляким збожем в ним будучым, спалили, же ледво толко сам з малжонкою и челядкою своею ѡд всего ушол, а достатки, ѡхендозтва, такъ самого его мл., яко и самое ее мл., пры которых и справы вси ѡд маля до веля, дыспозицие, записы, интерцызы на розные добра служачые, квиты поборовые и подымные, чыли забрали, чыли тежъ згорыли; же на тот час жадного муниментику мети не может".

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 135 зв. – 136, акт 164. Мова староукраїнська.

Лютого 1. – Квит від 1 лютого 1655 р., наданий ігуменом Луцького православного братства Савою Попелем – від імені духовних, та Юзефом Савицьким – від імені цивільних членів братства, волинському підчашому Павлові Гулевичу [Воютинському] про одержання від нього щорічного видеркафу за надані у кредит 1100 польських золотих.
Ці гроші своїм тестаментом від 4 лютого 1645 р. заповіла братству Катерина Защинська. З них 500 – на братську церкву Воздвиження св. Хреста, 500 – на законників церкви, 100 – на шпиталь при церкві. Гроші надано Гулевичу під 7% річних.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 117 зв. – 118 зв., акт 103. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 3. – Протестація представників громад м. Локачі та належних до нього сіл Крухиничі та Уймиця – маєтків кн. Владислава-Домініка Заславського, перед Володимирським ґродським урядом про збитки і кривди, заподіяні в цих населених пунктах упродовж 1654 р. жовнірами різних корогов.
Реєстр заподіяних збитків і судова присяга представників громад про засвідчення протестації й реєстру.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 17 – 19, акт 20. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 4. – Маніфестація від імені Самуеля Лещинського перед Луцьким ґродським урядом про те, "ижъ року прошлого [1654] в мцу ѡктобре пулъковъ два, килька тысечы козаковъ з москвою, непрыятюлъ Короны Польское, в Полеские крае в воеводъстве Волынъскимъ будучые вторгнувъшы, ѡгнемъ и шаблею той край пустошыли. Где и маетъности

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 174 зв. – 176, акт 34. Мова староукраїнська.

его м*л.* пана воєводича де*р*бъского, пана манифестанътисъ дедичъныє место Ча*р*торыс*къ* и место Колъки и волости до ни*х* належачиє, которыє и передъ тымъ през ты*х* же рєбєллиза*н*то*в* козаковъ и татаровъ, нєпрыятюлъ Крыжа Святого, летъ нєдавъно прошлы*х* по килъкакро*т* такъ жє огнємъ и шаблєю пре*з* инъку*р*сыє ихъ были значънє на*д*вєрєжоныє. А тепе*р* свижо року вы[ш]ъменованого в м*с*цю октобрє остатокъ сєлъ в обохъ мєнованы*х* волостяхъ и местахъ попалили, быдла фолъва*р*ковыє и хлопъскиє и въшелякиє спряти убоги*х* люди*й* досче*н*ту позабєрали, людє*й* помучили и вєлє позабєрали и фу*н*диту*с* тыє волосты знєсли. На остатокъ, дня шє*ст*на*д*цатого того*ж* мца октобра старосту ча*р*торы*с*кого урожоного Адама Либишевъского и шляхе*т*ного Павъла Мас*ловъского*, писара провєнътового, … тыє жъ нєпрыятели, на дорозє по*д* Гуловъкою в лесє нагнавъшы, вси возы и подводы з рєчами пана манифєстанъти*с* и слугъ того жъ пана манифєстанъти*с*, которы*х* было до чоты*р*десятъ, вси з конъми и волами, и бы*д*ла фолва*р*ковыє, зо всимъ забрали, челядъ пры возахъ будучую єдны*х* позабивали, другыє за охроною Божою з мєнованымъ старостою о*д* всего поутєкали, писара поимали, змучыли, зранили, а потомъ стамътолъ за милю о*д*вє*з*шы, в шыю шаблєю тя*в*шы, нагого за умє*р*лого его покинули. Гдє те*ж* межы и*н*шыми рєчами скрыню с пинезъми с провєнътовъ ча*р*торыски*х* выбраными, которы*х* было чотыры тысєчы золоты*х*, и другую скринъку, в которо*й* были розныє рахунъки, рєєстра и квиты, пи[с]аровы провєнътовому належачыє, и квиты поборовыє и подымъныє, тоє всє в тыхъ же воза*х* было и забрано. Жє толъко по уступенъю тыхъ нєпрыятюлъ с краю Поле*с*кого на тымъ жє побоовиску квитовъ подымъны*х* чотыры презъ месчанина трояновъского, поша*р*паны*х* и в болотє помазаны*х*, в дви нєделє нале-зяно: два квиты тєперъ свижо єкзакъцы*й* его м*л.* пана Зубъцевъского, жыдомъ ча*р*торыскимъ служачыє, трєти*й* его м*л.* пана Княз*кого* месту Ча*р*торыску, четвє*р*ты*й* его м*л.* пана Михала Линевъского те*ж* месту Ча*р*торыску служачыє, и инъшыє вси, и з Ко*р*ца квиты пры ты*м* жє писару подымъныє были и на то*т* жє ча*с* погинули нєкоторыє".

Лютого 4. – Протестація від імені луцького підсудка Вацлава Гулевича [Воютинського] перед Володимирським ґродським урядом проти жовнірів корогви королівського полковника Міхала Криси "о то, ижъ помєнєныє панове кресинцы, … нє идучи про*с*то до обозу и до во*й*ска его ко*р. мл.*, котороє тєпе*р* в Украинє єксъкубиасъ о*д*правуєтъ, алє … о*д* сєла до сєла кружаючи, убогихъ по*д*даныхъ дрє*н*ча*т* и по*д*водами трапечи, яко и протє*с*танътови недавныхъ часовъ, нє маючи доситъ на томъ ижъ в маєтности его Билополю стояли, но*члег* о*д*правова*ли* и шкоды немалыє и кри*в*ды по*д*даны*м* тамошни*м* починили и подводы вси забрали, который пре*з* цалы*й* тыденъ бавєчи, волы и кони внивечъ пооборочали. Алє надъ то єщє працовитого Хому Гривъку, по*д*даного з Бєлого Поля, дня оно*гдай*шого, тоє*ст* три*д*цатого гє*н*вара, в по*д*воду взявъши, того хлопа по*д*даного протє*с*та*н*тового немилосє*р*днє збили, жє о*д* того збитя и скалечєня ихъ в тои же по*д*водє в дороз[є] [б]удучи умє*р*ти мусилъ, приехавъши до сєла По*р*ванъча, которого они тамъ умєрълого покинули".

Реляція возного Грегора Блонського про огляд покійного та про обволання у м. Володимир його вбивць.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 20 – 21, акт 22. Мова староукраїнська.

Лютого 6. – Реєстр збитків, заподіяних 23 – 25 жовтня 1653 р. жовнірами корогви Челебія у маєтку Романа Загоровського с. Загорів.
Судова присяга підданих про засвідчення реєстру.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 644 – 648 зв., акт 35. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 8. – Тестамент Катерини Мотовидлівни Адамової Гулевич Воютинської, складений 28 вересня 1654 р. у с. Воютин, зокрема про поховання її у цьому селі.
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Катерини Гулевич Воютинської подав її чоловік Адам Гулевич Воютинський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 125 зв. – 126 зв., акт 111. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 9. – Маніфестація поборці Волинського воєводства Костантого Сенюти перед Луцьким ґродським урядом про те, що він, "будучы ѡбраный леитиме поборцою ѡд их мл. пановъ братий на сеймику ѡбиранъя депутатовъ въ Кременъцу до выданъя четверга подымъного, кгды тут до Луцъка водлугъ лявъдумъ дня четвертого генъвара року нынешнего для ѡдбиранъя того податку зехалъ и през неделъ две мешъкаючы, хотячы тот податок ѡд их млтей [милостей] выберати. Аже их мл. ведачы для чого не хотилы того податку выдавати, в чом его мл. пан Сенюта ѡбавляючы се трудъности ѡд Скарбу, а ѡстерегаючы целости гонору своего, пры конкурсие их мл. пановъ ѡбывателювъ подъ час судовъ земских луцких шедъшы до суду, ѡповедалъ то их млстям: для чого бы тот податокъ выдаваный не былъ, деклировали [на] то их мл., жебы ся затрымалъ до часу зязду их млтей пановъ судовыхъ форматы юдыцыи, где их млстъ пану поборцы мели были дати достатечную деклярацыю, если бы мелъ тот податокъ выберати за ѡдданъемъ през их млтей. На который термин же се их млтъ панове судовые форматы юдыцый не зехали, в зуполной личъбы и деклярацыи его мл. пану поборцы не дали. В чом его мл. панъ Сенюта и тут на том терминe стерегучы целости своее, тудежъ ѡбавляючы се трудности ѡд Скарбу водлугъ повинности своее, готовост свою перед урядомъ ѡсведъчывшы, ѡ прынятъе ѡное до книг просил".

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 194 і зв., акт 49. Мова староукраїнська.

Лютого 11. – Протестація кременецького міщанина Свирида Марциновича від свого імені, а також своєї дружини Катерини Ярошівни й подружжя Пелагії та Петра Ґронських, перед Кременецьким ґродським урядом про бешкет, побої і грабунки, заподіяні 18 січня 1655 р. двома товаришами і чотирма челядниками з корогви [Олександра] Замойського у дворі пані Ґронської в м. Кременець.
Реляція возного Андрія Ґорки про припоручення ним челядників їхнім панам під заруку в 20 тис. польських гривень.

Ф. 21, оп. 1, спр. 157, арк. 27 зв. – 29. Мова староукраїнська.

Лютого 15. – Оповідання від імені Яна-Олександра Хребтовича перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, "анъно презенъти [1655] сталые", заподіяні королівським капітаном Бартоломієм Калуським і його драгунами в с. Богурин.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 210 і зв., акт 63. Мова староукраїнська.

Лютого 15. – Оповідання від імені Яна-Олександра Хребтовича перед Луцьким ґродським урядом про захоплення 1655 р. поручником і жовнірами корогви Романа Загоровського у с. Жолудськ 300 польських золотих, 16 волів, 14 корів і вбивство підданого.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 210 зв. – 211, акт 64. Мова староукраїнська.

Лютого 16. – Протестація Юзефа Ігнатовського, від себе та від імені всіх спадкоємців Ґреґора з Ледухова Людвиського, перед Кременецьким ґродським урядом про викопання і привласнення Яном Заньковським і Василем Зузанським 13 січня 1649 р. 400 польських золотих "под час козаччизни схованые" [1648 р.] покійним Людвиським в с. Ледухів.

Ф. 21, оп. 1, спр. 157, арк. 35 – 36. Мова староукраїнська.

Лютого 22. – Протестація від імені Яна Замойського перед Луцьким ґродським урядом про збитки і кривди, заподіяні у його Рівненській волості корогвами полку Андрія Суходольського, які "зъ ѡрдинансу помененого пана пулковъника своего през тры мисеци, тоест през май, червецъ и

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 231 – 268 зв., акт 85. Мова староукраїнська.

липєцъ в року прошъломъ [1654], ωд мєста до мєста, ωд сєла до сєла с хорогвями и з возами кружачы, прохожали сє нєзвычайнє, ночлєги, а гдє инъдєй и по два дни, инъдєй засъ в килъка нєдєлъ по килкакрот наворочаючы, ωдправовали".
Реєстр заподіяних збитків і судова присяга підданих про засвідчення реєстру.

Лютого 22. – Тестамент Зузанни Ґротової Вядовської, складений 4 березня 1654 р. у с.Товпижин, зокрема, про поховання її "в костелі Лешнівському отців бернардинів".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Зузанни Ґротової Вядовської подав її чоловік Даніель Ґрот Вядовський.
Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 169 – 170 зв., акт 141. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 23. – Запис про розгляд судом Кролевецької ратуші справи щодо негідної поведінки з кролевецькими жінками жителів Комарицької волості Сєвського уєзду – "людєй служивых, которыє, єдучи до войска чєрєз мѣсто Кролєвєц, стали для попасовиска".
Збереглася тільки частина акта.
Ф. 1767, оп. 1, спр. 1, арк. 2 зв. Мова староукраїнська.

Лютого 24. – Оповідання остерського міщанина, купця Якова Івановича перед судом Остерської ратуші про пограбування у Мстиславському повіті Великого князівства Литовського його з товаришами, коли "ідучым имъ з Могилєва с товарами своими купєцкими, тогды их пєрєнявъшы на доброволной дорозѣ, вуйтъ сусловъский, зо всѣмъ своим сєлом збунтовавшысє, напавшы уночы противъ Стрѣтєния..., фєвраля второго дня, под сєлом Сусловичами ωного вышъмєнованого з товариством єго при юмъ будучым кгвалтовнє погромили, гдє ωни, будучы у нєволѣ, мусили ωт их ωткупитися. А на потом знову, пєрєбѣгшы до Рясного напєрєд, там жє собѣ з вуйтомъ ряснєнским и з мєщанами тамошными збунътовавшысє, в мѣстє Ряснє у двур до вуйта запровадившы, ωных усих товаришов погромили и всє их убоство ωт мала до вєлика, илє шо колвєкъ при них было, поωтбирали. А самого Іякова Ивановича з чєлядником и з товариством єго лєдво душами попускали".
Перелік захопленого майна.
Ф. 1471, оп. 1, спр. 1, арк. 163 і зв. Мова староукраїнська.

Лютого 25. – Реєстр шкод, заподіяних упродовж 1654 р. корогвами з полків Андрія Суходольського і Станіслава Ґурського у маєтку Даніеля Єла Малинського – м. Малин Новий і селах Глухи, Івачків, Завизів і Берег.
Судова присяга підданих Малинського і реляція возного Андрія Іскрицького про засвідчення реєстру.
Ф. 21, оп. 1, спр. 157, арк. 50 зв. – 55. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 25. – Маніфестація Зофії Станіславської перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1654 р. "под часъ инкурсыи нєпрыятєлъскоє заровно зъ инъшымы муниментамы" боргового документа на 600 польських золотих.
Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 280 зв. – 281, акт 98. Мова староукраїнська.

Лютого 26. – Протестація від імені Олександра Чаплича Шпановського і кисилинських міщан та євреїв перед Володимирським ґродським урядом проти жовнірів волонтерської корогви ротмістра Іполита Снітовського з полку Михайла Криси, які "до мєстєчъка Кисєлина року тєпєрєшнєго [1655] мца фєвраля двадцатъ трєтєго дня пришєдъши з хорогъвою, тамъ жє нєзвычайнє собє поступуючи, прєзъ цєлый тыждєн стоячи, нєзносныє крывъды и шкоды мєсчаномъ и жидомъ кисєлинъским починили, коморы поωдбиявъши и пивници, што им уподобало – такъ з фа[н]ътовъ, яко и зъ трунъковъ розъных брали; и прєзъ увєс тотъ тыжъдєн стоячи, такъ мєсчанє, яко и жиды, устєнтуючи ωных, мєнуютъ собє шкоды на тисєчу
Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 101 зв. – 103, акт 93. Мова староукраїнська.

золотых польских. А кгды єсчє и далей хотили стати, мусили [м]єсчанє яко и жиды кисєлинъскиє дати пану ротъмистрови и пану поручникови готовых пинязей золотых шестъсотъ, которыє их мл. пановє Снитовъский ротмистръ и Махаринский поручъникъ взявъши таковую конътєнтацию ωд жидовъ и мєсчанъ киселинских, залєдво з маєтъности єго мл. пана Чапълича уступили".

Лютого 27. – Реляція возного С[таніс]лава Мулярського перед Кременецьким ґродським урядом про вручення кн. Дмитру-Юрію Вишневецькому, "хоругвий килку люду служалого, яко то [та]таровъ, волоховъ и инъныхъ людей нєωсєлыхъ, маючого", припозову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо пограбування 3 червня 1652 р., після битви поблизу Батога, жовнірами його волоської корогви підданих кн. Чорторийських з м. Косів і належних до нього сіл, які їхали із збіжжям з України.

Ф. 21, оп. 1, спр. 157, арк. 115 зв. – 117 зв. Мова староукраїнська. Акт зберігся частково.

Лютого 27. – Протестація від імені Барбари Єловицької перед Луцьким ґродським урядом "противко урожоному єго мл. п. Андрєєви Суходолскому, пулковникови войска єго кор. мл., старостє литинскому, такъжє товариству в пулку єго мл. будучому, … иж помєнєный єго мл. п. пулковникъ и мєнованоє товарыство єго мл. в року нєдавно прошлом [1654] розных мцей в нєм будучых, ωд сєла до сєла ходячи, розныє крывды чинили и чынити казали, гдє и до маєтности єє мл. сєла Стадник и Озонина [Оженина], в том жє року в мцу ωктобрє и ноябрє зо всим пулком своим пришєдши и там прєз цєлыє три дни и три ночи зостаючи, вшєлякий достаток для сєбє самых, чєляди и коней давати росказовали, тым сє нє контєнтуючи, волов чотыры по зол. чотырдєсят а коней двоє по зол. шєстидєсят, збожа зас розного, так дворского яко и хлопского, копъ трыста, кождая копа по зол. тры, взяли, с тамтол до другоє маєтности сєла Плос[ко]и зо всим тым жє пулком прышєдши и там прєз цєлый тиждєн стоячи, такжє вшєлякиє достатки маючи, долы з житом и пшєницєю поωдкопивати, из нихъ того ж збожа, тоєст жита мац пят по зол. шєсти и пшєницы мац пулторы, маца по зол ωсми мєры ωстрозкоє, забрати и до домов своих … возити казали, и то всє на пожытокъ свой поωборочали, а зособна, того розного збожа на тот час для наступлєня трвог до гумна нє звєзєного, в копах в полю стоячого, копъ трыста конми и быдломъ своим спасли … и иншых шкод, которыє такжє в позвєх спєцификованє будут, нємало начынили".

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 298 і зв., акт 113. Мова староукраїнська.

Лютого 27. – Декрет Володимирського ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо зловживань Яна Лисаковського, а згодом його вдови і дітей, у селах Мирків і Верхостав'я, орендованих 1646 р. Лисаковським у Анастазії Мишки Холоневської, внаслідок чого багато підданих розійшлося з маєтку, що заподіяло дідичці збитків на 2 тис. польських золотих.
Порушуючи інвентар і орендну угоду, державці переобтяжували підданих повинностями, били їх і захоплювали їхнє майно.

Ф. 28, оп. 1, спр. 92, арк. 7 зв. – 11, акт 3. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. VI. – Т. 1. Приложение. – С. 1 – 5.

Лютого 27. – Декрет Володимирського ґродського суду про накладення баніції на братів Яна і Хризостома Вещицьких за наведення 18 січня 1655 р. корогви королівського полковника Міхала Криси на маєток Юрія-Ґабрієля Ференсбаха с. Оздютичі та участь у його розграбуванні.

Ф. 28, оп. 1, спр. 92, арк. 45 зв. – 48 зв., акт 17. Мова староукраїнська.

Лютого 27. – Протестація від імені Вацлава Гулевича [Воютинського] проти королівського ротмістра [Яна]-Кароля Потоцького і жовнірів його корогви, які "року [1654] мсца мая двадцатъ пєрвого дня пришєдши з

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 121 зв. – 125, акт 105. Мови староукраїнська і польська.

хорогвою до маєтъности дедичъных пана протестантис села Конюх, Белополя, Кутовъ, Засчитова, в тых менованых селахъ презъ неделъ ωсмъ и болшей ... з великимъ утяженемъ и шкодою не толъко подданых менованых селъ, але и самого пана протестантис, бо збожа вси пенитус в полю и сеножати пана протестантис повыпасали, сады поламали и въниве҄чъ поωборочали, ωвъци вси позабирали, рыбы в ставах выловили, во млынах и вшеляких доходах незъносные шкоды починили, а навєтъ подданых некоторых и челяд дворную поωдмовяли и зъ собою побрали".
Реєстр збитків і судова присяга підданих про засвідчення цих збитків.

Березня 1. – Протестація Яна Крогулецького перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 24 вересня 1654 р. жовнірами "с подпилыми гуморами" корогви королівського ротмістра Самуеля Голуба у його с. Задиби поблизу м. Ковель (було у його держанні).

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 299 – 299б зв., акт 1. Мова староукраїнська.

Березня 2. – Протестація від імені Станіслава Куклинського, ректора Луцького єзуїтського колегіуму, перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, знущання і насильства, заподіяні жовнірами з корогви королівського ротмістра Андрія Ґрохольського 17 листопада 1654 р. у маєтку колегіуму – селах Лище, Дивин, Ботин і Кучкоровець.
Реєстр збитків і судова присяга підданих про достовірність реєстру.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 302 зв. – 308 зв., акт 6. Мова староукраїнська.

Березня 2. – Протестація Яна Шистовського перед Володимирьким ґродським урядом про збройний напад 11 грудня 1654 р. лудинських підданих кн. Ольбрихта Радзивілла на його господу в корчмі с. Лудин поранення його, пограбування, "и кгды не шляхта зацна на тотъ час ночъ наехала, то певн[е] же бы его били другим наворотом утопили".
Реляція возного про огляд потерпілого.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 130 зв. – 132 зв., акт 109. Мова староукраїнська.

Березня 2. – Декрет Володимирського ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Яна Кашовського та ін. осіб на спадкоємців Станіслава, Мацея та ін. Підгородинських за спірні затурцівські маєтки: замок і села Затурці, Шельвів і Шельвівська Волька.

Ф. 28, оп. 1, спр. 92, арк. 136 – 141 зв., акт 49. Мова староукраїнська.

Березня 2. – Декрет Володимирського ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Василя Попийки, війта громад Рилавиця і Михайловець, передмість м. Володимир, маєтності володимирського земського судді Станіслава Корчминського і його дружини Гельжбети, на володимирського підсудка Миколая Загоровського та його дружину Барбару за їх відмову відшкодувати збитки, заподіяні їхнім підданим злотником Марцином, який у січні 1654 р. "смел и важил се халупы позосталые подданых з Михайловца, ωных самых през неприятеля Крижа Святого козаковъ и татаровъ выбраных, халупы их до маєтъности [Загоровських] на Василевъсчизне порозберати и позвозити, ωдны з них собе с користи ж, а другие такъ жидомъ до броваровъ и на будынъки росъпредавал, которых халупъ чотырнадцет розобралъ и позвозил потаемъне".

Ф. 28, оп. 1, спр. 92, арк. 150 – 152, акт 53. Мова староукраїнська.

Березня 2. – Декрет Володимирського ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи за скаргою Яна Шистовського на селян с. Лудин, які "заправивъшысе добре под час бунтовъ своеволи козацъкое, жадного респекъту на станъ шляхецкий не маючи", напали 1 грудня 1654 р. на нього у лудинській корчмі, побили і пограбували.

Ф. 28, оп. 1, спр. 92, арк. 152 зв. – 157 зв., акт 53а. Мова староукраїнська.

Березня 3. – Тестамент Гелени з Непокойчицьких Миколаєвої Бурдзиловської, складений 25 лютого 1655 р., зокрема, про те, аби "тіло моє … в церкві Божій способом християнським поховане було".

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 182 зв. – 183 зв., акт 157. Мови староукраїнська і польська.

Березня 6. – Квит Марини Войнилович, дружини "урожоного єго мл. пана Кгабрыєля Войниловича, суди войскового и поручъника яснєвєлможного єго мл. пана гєтмана вєликого коронъного хоругъви козацъкоє, который на том час в войску єго королєвъскоє мл. на услузє Рєчы Посполитоє на Украинє зостаєт", про передання Кременецькому ґродському урядові 3 коней і 8 волів, захоплених при наїзді на маєток і дім Кринської.

Ф. 21, оп. 1, спр. 157, арк. 79 – 80 зв. Мова староукраїнська.

Березня 6. – Протестація від імені Вінцента Шашкевича, пріора Луцького домініканського монастиря, перед Луцьким ґродським урядом проти Миколая Хижевського, поручника корогви королівського ротмістра Андрія Ґрохольського, який 29 грудня 1654 р. "до маєтности протєстуючихсє сєла Нового Ставу приєхавши и господою у робочого Мартина Котка, войта тамошнєго, станувъши, сына того ж Мартина на ймя Марка, в лєтєх шєстнадцати хлопъца, кгвалтовънє взялъ и, до мєста Луцка запровадивъши, за добоша собє принєволилъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 340 і зв., акт 33. Мова староукраїнська.

Березня 6. – Протестація від імені Вінцента Шашкевича, пріора Луцького домініканського монастиря, перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні королівським ротмістром Андрієм Ґрохольським і його корогвою в листопаді – грудні 1654 р. у монастирському маєткові – селах Новий Став і Верб'яїв.
Реєстр збитків і судова присяга підданих про достовірність реєстру.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 340 зв. – 344 зв., акт 34. Мова староукраїнська.

Березня 6. – Універсал королівського полковника Міхала Криси від 15 лютого 1655 р. до ротмістрів, поручників, хоружих і товаришів корогов свого полку про виступ згідно з наказами короля і коронного великого гетьмана у похід на козацьку Україну, та з розпорядженням, аби всі корогви негайно вирушили в цей похід, не зловживаючи по дорозі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 191 і зв., акт 162. Мови староукраїнська і польська.

Березня 8. – Протестація від імені новгород-сіверського войського Яна Себастіяновича перед Володимирським ґродським урядом проти ротмістра Криштофа-Олександра Снітовського та жовнірів його корогви щодо наїзду їх 29 лютого 1655 р. на с. Свойчів, "в котором то сєлє только хлоповъ тягълых дєвять, а ѡгородников чотыри", захоплення худоби, коней і майна та заподіяння різноманітних збитків власникові села Янові Себастіяновичу і його підданим, зокрема "у жида арєндара тамошънєго в корчъмє самъ панъ Снитовъский ротъмистръ станулъ и коний сорокъ в той корчъмє а чєлядий ѡсмънадцатъ посътановилъ. Которая то чєляд з власного росказаня єго милосъти пана Снитовъского комору у жида и пивъницу ѡдбили, жида з корчъмы самого и жону єго выгънали, а што колъвєкъ тамъ было въ корчъмє, в комори и въ пивъници, то всє кгвалтовънє побрали".
Реєстр збитків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 139 зв. – 148 зв., акт 116. Мова староукраїнська; підпис польською мовою.

Березня 9. – Тестамент Андрія Ґізевського, складений 26 січня 1654 р. в м. Дубно, зокрема, про його поховання "в костелі Дубнівському в кляшторі отців бернардинів".
До Кременецького ґродського уряду тестамент покійного Андрія Ґізевського подав Томаш Юревич "зъ манифєстацыєю, иж для трвогъ прошлых поданый быти нє могълъ".

Ф. 21, оп. 1, спр. 157, арк. 80 зв. – 82. Мови староукраїнська і польська.

Березня 9. – Тестамент королівського ротмістра Андрія Русиновського, складений 19 березня 1654 р. в с. Птича, зокрема, про його поховання “в костелі м. Дубно, в кляшторі отців бернардинів. На той костел записую золотих польських п’ятдесят, що їх дружина моя мила одразу після похорону отцям бернардинам повинна буде віддати”.
До Кременецького ґродського уряду тестамент покійного Андрія Русиновського подала його дружина Ядвіґа з Білецьких.

Ф. 21, оп. 1, спр. 157, арк. 82 – 83 зв. Мови староукраїнська і польська.

Березня 9. – Протестація королівського ротмістра Самуеля Голуба перед Луцьким ґродським урядом проти міщан м. Корець, які “кгди протєстуючый єшчє в року [1648] зωстаючы в службє єго кор. милости и Рєчы Посполитоє под часъ войны з рєбєлълизанти Рєчы Посполитоє козаками [и] татари и знєсєнємъ войска Рєчы Посъполитоє подъ Корсунємъ, с которого протєстуючый любо ранъный, ωднакъ за ωхороною Бозкою жывий вийшовъшы и прыбєгшы до двору своєго, в мєстє Корцу будучого, а нє могучы южъ рєчєй жядныхъ за наступєнєм рєбєлълии хлопскоє и забиянємъ пановъ своихъ забрати, рєчы розныє, [т]акъ пинєзи готовиє, яко ωхєндозтва розныє, сукни, срєбра, ωдно в скрини, другоє в бочъкахъ позабиваноє, в дворє своєм, в мєстє Корцу будучомъ, въ комори закопавшы, здоровє своє пєрєд нєбєзпєчєнством и рєбєлълиєю хлопскою вєсполъ з нашими их млст паны ωбывателями въ краи Полскиє уносити мусєлъ. Которую скрыню вышмєнованиє мєсчанє корєцкиє выкопавшы, рєчы в нєй будучыє повыбєрали, … ω што, кгды по повєрънєню войска козацкого спод Замостя и по успокоєню трохи рєбєллии хлопскоє, протєстуючий у зошлого кнєж єго мл. Корєцкого справєдливости с помєнєних подданых рєквировалъ…, а потом знову розныє инъкурсиє, такъ татарскиє, яко и рєбєлии козацъкоє, кождого року аж до тых часъ наступовалы, ω которую справєдливост протєстуючий частокротнє кождого року, скоро сє тылко трохи успокоит … рєквировалъ”, однак відшкодування так і не одержав.
Реєстр захопленого майна.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 353 – 355, акт 42. Мова староукраїнська.

Березня 10. – Екстракт з львівських ґродських книг у справі Львівського скарбового суду про збір волинським поборцею Костантим Зубцевським податків з Волинського воєводства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 214 зв. – 216 зв., акт 178. Мови староукраїнська і латинська.

Березня 11. – Запис про розгляд судом Кролевецької ратуші справи кролевецького жителя Васька Сидоренка і його дружини з Іваном Олізаровим Єдровським, “который єдучи до войска боярина и дворєцкого Василія Василєвича Бутурлина в єго полкъ [п]од Бѣлую Цєрковъ с товариши своими… Который то Иван Ѡлизаровъ Єдровъский, инозємєц кармовой єго царского вєличєства, сподкавши на добровολной дорозє пяным ωбычаємъ ωного Васка Сидорєнка з жоною єво Марєю Якимовною, побил, шаблєю порубал мало нє досмєрти”.
Справа закінчилася порозумінням сторін, бо “который то Иван Ѡлизаровъ Єдровской, видєчи свой таковый учинокъ, єдналъ и погодил Васка Сидорєнка, нє вдаючися до права пана полковника нѣжинского, що и згоду мєжи собою взєли, хуч бы послє тых ран наскорє и помєр”.

Ф. 1767, оп. 1, спр. 1, арк. 4 зв. Мова староукраїнська. Збереглася тільки частина акта.

Березня 13. – Маніфестація від імені Барбари Клодницької перед Луцьким ґродським урядом про загибель її майна і документів у грудні 1653 р., під час втечі від татар, “гдє яко зъ грому ωрда помєнєная на манифєсътанъта за Стыром и другихъ их мл. пановъ сусєдовъ напала”.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 365 і зв., акт 54. Мова староукраїнська.

Березня 13. – Протестація від імені Альбрихта-Станіслава Радзивілла перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні у квітні 1653 р. офіцерами та рейтарами з полку королівського чужоземного війська Богуслава Радзивілла, в маєткові його пана с. Хорлупа Олицької волості, "которыє давнєйшими и свижими правами ωд вшєлякихъ стаций, лєж и становискъ жолнєрскихъ сут уволнєниє".
Реєстр збитків і судова присяга підданих про достовірність реєстру.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 365 зв. – 367 зв., акт 55. Мова староукраїнська.

Березня 13. – Маніфестація Самуеля Голуба про втрату документів, які були у шкатулі, закопаній ним 1653 р. у своєму маєткові с. Кам'янка: "кгды манифєстанс приєхал до маєтности своєє вышмєнованого сєла Камωнъки, там жє засталъ шкатулу свою выкопаную з зємли и розбитую, с котороє справы выруцаныє, ωдни цєлыє, а другиє надшарпаныє позбєрат казалъ, а инъшиє зас погинули".

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 373 і зв., акт 62. Мова староукраїнська

Березня 15. – Королівський мандат від [7 вересня] 1654 р. луцькому й острозькому єпископу, милецькому архімандритові Денису (Діонізію) Балабану в його судовій справі з холмським і белзьким єпископом Якобом Сушею за порушення угоди 1634 р., згідно з якою Холмсько-Белзька єпископія залишалася за греко-католиками, та за захоплення у греко-католиків чудотворної ікони Холмської Богоматері.
Ця ікона після смерті 1649 р. греко-католицького холмського і белзького єпископа – номіната Атаназія Фурса була об'єктом запеклих конфліктів між православними і греко-католиками м. Холма і переходила з рук в руки. У березні 1651 р. її захопили православні, а напередодні битви поблизу м. Берестечко нею заволодів Суша, який прибув з іконою до королівського табору й перебував з нею на полі Берестецької битви. Перемогу війська Речі Посполитої над Військом Запорозьким було визнано як прояв чудотворіння ікони.
["Богоматір Холмська" збереглася дотепер у м. Луцьк].

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 251 і зв., акт 200. Мови староукраїнська і латинська.

Березня 15. – Протестація Олександра Милюкевича, товариша надвірної королівської татарської корогви ротмістра Мурзи Богдановича, від себе й від імені товариша тієї корогви Дзефера Богдановича, перед Володимирським ґродським урядом про напад на них [Юрія]-Ґабрієля Ференсбаха, коли вони 13 березня 1655 р. проїздили через його с. Оздютичі, побиття їх і пограбування.
Реляція возного Костантого Ярославича про огляд Дзефера Богдановича і засвідчення заподіяних йому ран і побоїв.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 160 зв. – 162 зв., акт 127. Мова староукраїнська.

Березня 16. – Реєстр збитків, заподіяних під час зимової стоянки у м. Турійськ і селах Турійської волості жовнірами полку краківського воєводи кн. Владислава-Домініка Заславського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 738 – 739 зв., акт 94. Мови староукраїнська і польська.

Березня 18. – Інвентар маєтку Олицького капітулу с. Пашова. Його складено після смерті ксьондза Яна-Юрія Древинського і засвідчено возним.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 260 – 261, акт 208. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. VI. – Т. 1. Приложение. – С. 5 – 8.

Березня 22. – Маніфестація єврея з м. Броди Лейба Маєровича перед Кременецьким ґродським урядом, який "постєрєгаючи цєлости своєє и инныхъ жидов", просив з'ясувати чутку щодо хрещення його сина Ізраїля.
Реляція возного Андрія Іскрицького про засвідчення розповіді Ізраїля щодо його хрещення пріором Белзького домініканського монастиря і

Ф. 21, оп. 1, спр. 157, арк. 101 і зв. Мова староукраїнська.

одержання ним імені Стефан, "для которое причины зостал добрим хрєстиянином, … и служити до товариша спод хоругвє тоє, которая тут стоит и идет под Зборов, присталом, и въ войску бавитисє буду".

Березня 22. – Протестація від імені Марка Гулевича перед Луцьким ґродським урядом "противъко урожоному пану Михалови Крысє, ротмистрови алиас полковъникови єго кр. мл." про грабунки і насильства, заподіяні 20 березня 1655 р. його корогвою у маєткові Гулевича с. Симонів. Реєстр збитків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 416 зв. – 418, акт 106. Мова староукраїнська.

Березня 23. – Протестація Федора Криси і трьох товаришів кварцяної корогви полку королівського полковника Міхала Криси перед Луцьким ґродським урядом про небажання поручника, хоружого і решти товариства цієї корогви виступати в похід на Україну слідом за трьома корогвами полку, які повів проти козаків сам полковник, та про заподіяні цими свавільниками у шляхетських маєтках грабунки і насильства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 418 – 419 зв., акт 107. Мова староукраїнська.

Березня 23. – Оповідання від імені Щасного-Збожного Лайщевського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення вночі проти 22 березня 1655 р. поблизу його с. Голятин викотці підданих, втечу викотці та про представлення на уряд захопленого у нього воза і двох коней.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 425 – 426, акт 112. Мова староукраїнська.

Березня 25. – Свідчення возного Якуба Борисовського перед Луцьким ґродським урядом про вручення королівському полковникові Андрієві Суходольському позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо пограбування корогвами його полку Рівненської волості, належної Яну Замойському, "през килка м[єся]цей тыє ноцълеги ωдправуючыє", та про вручення ще одного позову капітанові Бернарду в справі щодо заподіяння збитків у тій самій волості.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 438 – 439, акт 120. Мова староукраїнська.

Березня 26. – Реляція возного Міхала Козловича перед Луцьким ґродським урядом про вручення поручникові й товариству корогви королівського ротмістра Самуеля Голуба позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо пограбування ними у вересні 1654 р. с. Задиби, що було в держанні Яна Кроґулецького та ін.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 439 – 440 зв., акт 121. Мова староукраїнська.

Березня 26. – Маніфестація від імені Олександри Трипольської перед Луцьким ґродським урядом про загибель майна і документів під час втечі 1648 р. з належного їй с. Доробинь Овруцького повіту.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 458 зв. – 459, акт 133. Мова староукраїнська.

Березня 27. – Реляція возного Атаназія Войцеховича перед Луцьким ґродським урядом про вручення Федорові Крисі, братові "ротмистра албо пулъковника єго кор. мл." Міхала Криси, позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо пограбування корогвою його брата підданих Марка Гулевича з с. Симонів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 462 зв. – 463 зв., акт 136. Мова староукраїнська.

Березня 31. – Універсал чернігівського воєводи, коронного реґіментаря Криштофа Тишкевича від 12 березня 1655 р. з м. Брацлав до шляхти Волинського воєводства про вжиття заходів перестороги проти неконтрольованих дій союзного татарського війська.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 283 і зв., акт 229. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 1. – Свідчення волинського поборці Костантого Зубцевського перед Луцьким ґродським урядом про скасування баніції, накладеної на луцького і острозького єпископа, милецького архімандрита Діонізія Балабана і капітул його кафедральної церкви св. Іоанна Богослова за несплату п'ятикратного подимного податку з кам'яниці у м. Луцьк.
Баніцію знято після "одана того пєтєрга подымного з дыму єдного золотых двох и грошей пятнадцат".

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 285 і зв., акт 232. Мова староукраїнська.

Квітня 3. – Протестація [Юрія]-Ґабріеля Ференсбаха перед Володимирським ґродським урядом про спустошення 12 вересня 1654 р. його маєтку містечка Оздютичі (Брусилів Новий) жовнірами корогви королівського ротмістра Мурзи [Богдановича].

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 224 – 225, акт 168. Мова староукраїнська.

Квітня 3. – Протестація від імені Гелени Корчминської перед Володимирським ґродським урядом про збитки на 300 польських золотих, заподіяні піхотною корогвою ротмістра Войцеха Жеґоти під час постою у жовтні 1654 р. в її маєтку с. Затурці.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 228 зв. – 229, акт 171. Мова староукраїнська.

Квітня 3. – Протестація від імені Станіслава Корчминського перед Володимирським ґродським урядом про збитки на 500 польських золотих, заподіяні корогвою королівського ротмістра [Яна] Бутлера під час постою 30 вересня – 1 жовтня 1654 р. у м. Крилів, що було в його держанні.

Ф. 28. оп. 1, спр. 91, арк. 229 – 230, акт 172. Мова староукраїнська; підпис польською мовою.

Квітня 3. – Маніфестація чернігівської підстолини Анни Криницької та її синів перед Володимирським ґродським урядом про втрату родинного архіву під час втечі 1648 р., "за наступєнємъ рєбєлии и бунътовъ хлопъскихъ, тудєжъ во*й*ны козацъкоє", з їхнього маєтку містечка Басань, "за Києвомъ будучого".

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 250 зв. – 252, акт 187. Мова староукраїнська.

Квітня 8. – Маніфестація від імені новгород-сіверського підстолія Каспера Ростопчі перед Кременецьким ґродським судом про спустошення татарами і козаками у 1648, 1649, 1651 і 1653 рр. с. Рубче, дідичного маєтку кн. Миколая-[Юрія] Чорторийського і заставної посесії Ростопчі.

Ф. 21, оп. 1, спр. 157, арк. 142 зв. – 143. Мова староукраїнська.

Квітня 10. – Реляція возного Олександра Козлиницького перед Володимирським ґродським урядом про подання позовів до Головного люблінського трибуналу сандомирському каштеляну Станіславу Вітовському та офіцерам і жовнірам його корогви [прізвища подано] за скаргою Яна Кашовського "ѡ взятъє пре*з* позваныхъ в мєсътєчъку Кашо*в*кгродє и присєлъка*х* до нєго належачихъ нєзвыча*й*ны*х* стаци*й*, починєнъє розъныхъ кривдъ, шко*д*, єксъцє*с*совъ в позвє мєнованы*х*", та королівському ротмістру Яну Бруяці і його корогві за скаргою того самого Кашовського щодо "взятъє пре*з* нєго нєзвыча*й*ны*х* стаци*й* в мєстє Кашовъкгродє".

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 262 – 264, акт 195. Мова староукраїнська.

Квітня 12. – Декрет Кременецького ґродського суду про зобов'язання Данієля Єла Малинського сплатити Бальтазарові Раєцькому 36 тис. польських золотих відшкодування за порушення внаслідок подій 1648 – 1649 рр. умов оренди с. Радошівка.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158, арк. 5 – 7, акт 2. Мова староукраїнська.

Квітня 12. – Декрет Кременецького ґродського суду у справі за скаргою Мошка Мордухаєвича, Шимшона Шломовича і Шломи Юдовича Аптекаря – старших єврейської громади м. Берестечко, на Тибурція Злотницького за захоплення в них 1654 р., під час їхньої втечі перед наступом козацького і московського війська, коней і возів, для викупу яких вони змушені були віддати богослужебні речі на суму 300 польських золотих, все ще не повернуті їм.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158, арк. 170 – 171 зв. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 13. – Реляція возного Станіслава Мулярського перед Кременецьким ґродським судом про вручення Юрію-Себастіянові Любомирському припозову до Кременецького ґродського суду у справі щодо пограбування сіл Лаврів і Рикани, маєтку Ґабріеля Стемпковського, надвірною піхотною корогвою Любомирського, очолюваною ротмістром Браницьким. Вказано, що пограбування сталося 1651 р. під час Берестецької експедиції.

Ф. 21, оп. 1, спр. 157а, арк. 13 зв. – 14 зв., акт 17. Мова староукраїнська.

Квітня 13. – Реляція возного Лео Жука перед Кременецьким ґродським судом про вручення кн. Владиславу-Домініку Заславському двох припозовів до Кременецького ґродського суду у справі щодо вбивства [1648 р.] Самуеля Єловицького його підданими – міщанами м. Острог і селянами с. Хорів.

Ф. 21, оп. 1, спр. 157а, арк. 20 і зв., акт 23. Мова староукраїнська.

Квітня 13. – Реляція возного Адама Долецького перед Володимирським ґродським урядом про вручення позову до Головного люблінського трибуналу Криштофу-Олександрові Снітовському та його корогві за скаргою Яна Себастіяновича про наїзд 29 лютого 1655 р. на його маєток с. Свойчів: "и тамъ великих а незносъных кривдъ, такъ самому поводови, яко и подданымъ его мл., през помененого пана ротъмистра и комъпанию его барзо веле починеныхъ".

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 265 і зв., акт 197. Мова староукраїнська.

Квітня 13, 15 і 22. – Універсал короля Яна-Казимира від 31 березня 1655 р. до шляхти Волинського воєводства про "поновеня ωдных за двоє недавно выданых виций на посполитоє рушене ... такжє з стороны выправы пєхоты з ланов, з мест, мєстєчокъ, з суммъ, арендъ и иншоє substанции, и з стороны зложеня сеймиковъ и сейму".
Реляція возного Валентого Павловського про публікацію універсалу у м. Луцьк.

Ф. 21, оп. 1, спр. 157а, арк. 100 – 101 зв; ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 320 зв. – 322 зв., акт 263; ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 789 зв. – 791 зв., акт 124. Мови староукраїнська і польська. До володимирських ґродських книг (ф. 28) універсал записано 13 квітня, до луцьких (ф. 25) – 15 квітня, до кременецьких (ф. 21) – 22 квітня.

Квітня 13. – Універсал короля Яна-Казимира від 31 березня 1655 р. до шляхти Київського воєводства про оголошення перших і других віці на посполите рушення.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 791 зв. – 793, акт 125. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 13. – Універсал короля Яна-Казимира від 31 березня 1655 р. до шляхти Чернігівського воєводства про оголошення перших і других віці на посполите рушення.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 793 – 794 зв., акт 126. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 15. – Декрет Кременецького ґродського суду про хід розслідування справи щодо вбивства луцького войського Самуеля Єловицького підданими кн. Владислава-Домініка Заславського – міщанами м. Острог і селянами с. Хорів, під час наїзду 30 вересня 1648 р. на його маєток с. Плоска.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158, арк. 163 – 166 зв., акт 106. Мова староукраїнська.

Квітня 16. – Реляція возного Станіслава Мулярського перед Кременецьким ґродським судом про вручення офіцерам і жовнірам полку літинського старости [Андрія Суходольського] позову до Головного люблінського трибуналу за скаргою Даніеля Єла Малинського щодо відшкодування його підданим з м. Малин Новий і сіл Глухи, Івачків, Завизів і Берег за захоплені у них "жыта, пшеници, гречки, проса, ячменя, ωвъса, муки, сена, куръ, качокъ и иных речей, спалене стодолы ковалеви зе збожъемъ розным".

Ф. 21, оп. 1, спр. 157а, арк. 75 – 76, акт 85. Мова староукраїнська.

Квітня 17. – Протестація від імені Самуеля Гумницького і його шваґра Миколая Дзика перед Кременецьким ґродським судом про розграбування їхнього майна, шахрайство і втечу рукодайних слуг Гумницького – Павла Куклича, Ордановського і Шкаравського "року прошлого [1652] по знесеню войска Батоговского, кгды в Калнику козаки протестанта его мл. пана Гумницкого заскочыли", а також "кгды потым войско под Жванцем зоставало, протестанс не устаючы в службе Речы Посполитоє там же з ясне ωсвецоным кнежатем его мл. Чарторыйским, каштелляном волынским, служачы зоставал, з навеженя Бозкого през недель килка тяжко хоровал".

Ф. 21, оп. 1, спр. 157а, арк. 85 зв. – 87 зв., акт 100. Мова староукраїнська.

Квітня 17. – Реляція возного Григорія Блонського перед Володимирським ґродським урядом про вручення ротмістрові Іполиту Снітовському і його волонтерській корогві та королівському ротмістрові Мурзі Богдановичу і його татарській корогві двох позовів до Головного люблінського трибуналу за скаргами Олександра Чаплича Шпановського "в довоженю справедливости подданымъ своимъ – мешъчаномъ и жидомъ киселинским, в справе ω починенъе розных кривдъ и шкод презъ вышъменованых пановъ … в месте Киселине починеныхъ".

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 275 зв. – 277, акт 205. Мова староукраїнська.

Квітня 19. – Реляція возного Яна Танського перед Луцьким ґродським урядом про вручення королівському ротмістрові і полковнику Андрієві Суходольському позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо розграбування офіцерами і жовнірами його полку належних Даніелю Єлі Малинському м. Малин Новий і сіл Глухи, Івачків, Завизів і Берег.

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 591 зв. – 592 зв., акт 73. Мова староукраїнська.

Квітня 21. – Тестамент Войцеха Новицького [дату і місце написання не вказано], зокрема, про його поховання: "тіло моє згідно з обрядом костельним Костелу католицького римського в Межирічі перед олтарем найсвятішої Діви Марії в кляшторі закону святого Франциска нехай буде поховане, або там, де вирішить отець його милість гвардіан".
До Кременецького ґродського уряду тестамент покійного Войцеха Новицького від імені Межиріцького францисканського монастиря подав його гвардіян – ксьондз Людвік Беховський, який засвідчив, що тестамент "скоро ено прышолъ до рукъ conuentu того, за инкурсиами презъ тые лета вси непрыятелскими козацкими и татарскими и небытемъ въ тутошъних краях, повернувъшы до своих краевъ и кляшътору заразъ за ужытемъ и ωд Навышъшого троха покою и уступенемъ зъ тых же Волынских краевъ непрыятелеи коронных для въписаня въ книги" Кременецького ґродського суду без затримки було подано.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 88 – 89 зв. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 21. – Інвентар дідичного маєтку брацлавського каштеляна [Габріеля Стемпковського] с. Кам'яна Гора. Складено при переданні маєтку в трирічну оренду Веспасіанові Беневському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 339 і зв., акт 269. Кінець акта не зберігся. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. VI. – Т. 1. Приложение. – С. 8 – 10.

Квітня 22. – Реєстр шкод, заподіяних 1654 р. у м. Дубно і селах його волості, маєткові кн. Владислава-Домініка Заславського, жовнірами його власного полку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 345 – 352 зв., акт 274. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 28. – Інструкція елекційного сеймику Волинського воєводства від 28 квітня 1655 р. у м. Луцьк послам воєводства на шеститижневий сейм від 19 травня 1655 р. у м. Варшава, зокрема, про:
◈ обрання послами на сейм чернігівського хоружого Ґабріеля Гулевича Воютинського, волинського ловчого Яна Шимковича Шклинського, луцького ґродського писаря Станіслава-Казимира Беневського, Олександра Чаплича [Шпановського], кременецького земського суддича Стефана Ледуховського і луцького земського суддича Стефана Линевського;
◈ скорочення до двох тижнів шеститижневого терміну роботи сейму;
◈ збір ланової піхоти;
◈ якнайшвидше видання третіх віців на посполите рушення;
◈ залучення духовних осіб до надання ланової піхоти та виконання інших військових повинностей;
◈ використання на утримання піхоти надходжень до скарбу від кадукових маєтків;

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 375 – 382, акт 292. Мови староукраїнська і польська.

◈ відправлення у військо від кожної міської кам'яниці добре озброєного пахолка;
◈ укладення миру зі Швецією;
◈ визначення претензій від скарбу до воєводства щодо ретент за попередніми подимними податками;
◈ притягнення до судової відповідальності жовнірів полку [Міхала] Криси за вчинені ними у воєводстві грабунки і насильства;
◈ припинення затягу волонтерських корогов;
◈ припинення осадження у Белзькому воєводстві слобід, до яких переманювали тих нечисленних підданих з Волині, які ще залишилися, та про ухвалення сеймової конституції щодо боротьби з втечами і викоченням підданих;
◈ відзначення заслужених осіб воєводства;
◈ розслідування обставин здачі м. Смоленськ;
◈ заборону на час війни виїздити за кордон і вивозити майно, а також приватно виїздити у "ребелізовану" Україну і мати з нею конфіденційні зв'язки;
◈ рекомендацію судам амністувати банітів та інфамісів, які мали служити у королівському війську, а також амністувати засуджених до покарання на смерть, але конфіскувати їхнє майно;
◈ впорядкування роботи судів;
◈ виплату винагороди краківському воєводі, луцькому старості кн. Владиславу-Домініку Заславському;
◈ оголошення публічної королівської подяки гетьману Великого князівства Литовського, віленському воєводі кн. Янушу Радзивіллу і конюшому князівства кн. Богуславу Радзивіллу;
◈ надання на утримання коронного війська і коронних гетьманів (найперше коронного великого гетьмана [Станіслава Потоцького], який свої сенаторські прибутки віддав для купівлі приязні татар) королівських прибутків за лютий, березень і квітень;
◈ відшкодування чернігівському воєводі [Криштофу Тишкевичу] коштів, які він витратив на купівлю приязні татар;
◈ звільнення на 10 років м. Луцьк від жовнірських постоїв, переходів і стацій та надання луцьким міщанам і євреям права вільної торгівлі сукном, єдвабними тканинами, вином, медом і всіма іншими купецькими товарами.
До Луцького ґродського уряду інструкцію подав маршалок сеймику Юрій Вільгорський.

Квітня 28. – Інструкція об'єднаного елекційного сеймику Брацлавського і Чернігівського воєводств від 28 квітня 1655 р. у м. Володимир послам воєводств на шеститижневий сейм від 19 травня 1655 р. у м. Варшава, зокрема, про:

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 811 – 813, акт 141. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. 2. – С. 4 – 7.

◈ обрання послами на сейм від Брацлавського воєводства – коронного інстиґатора Данієля Жидкевича, брацлавського чашника Криштофа Кордиша, подільського ловчого Якова Шемберка і галицького скарбника Петра Дібровського; від Чернігівського воєводства – новгород-сіверського підчашого Петра Пісоцького, чернігівського підсудка Якуба Войну Оранського, чернігівського скарбника Криштофа Кольчицького і Баргулевича;
◈ проведення сейму упродовж двох тижнів, а не довше;
◈ вирішення сеймом лише найважливіших справ;
◈ вирішення всіма судами насамперед скарбових справ;
◈ надання винагород тільки заслуженим особам, насамперед обом коронним гетьманам: [великому – Станіславу Потоцькому і польному –

Станіславу Лянцкоронському], кн. Дмитру Вишневецькому та Стефану Чарнецькому;
◈ клопотання щодо заходів для звільнення шляхтичів, їхніх дружин і дітей, які потрапили до московської неволі, зокрема, Прокопа Верещаки та Павші.
До Володимирського ґродського уряду інструкцію подали: маршалок сеймику Брацлавського воєводства Криштоф Кордиш і маршалок сеймику Чернігівського воєводства Криштоф Кольчицький.

Квітня 28. – Ухвала елекційного сеймику Київського воєводства від 28 квітня 1655 р. у м. Володимир, зокрема, про:
◈ скасування ухвали сеймику Київського воєводства від 9 грудня 1654 р. у м. Володимир і підтвердження ухвали елекційного сеймику від [19 травня] того року;
◈ квитування Олександра Корчевського, Яна Стецького, Яна Щерського і Івана Кевлича на 2600 золотих, зібраних з наданого на утримання київських шляхтичів-вигнанців Парчевського староства;
◈ призначення Романа Радкевича ревізором Парчевського староства. Матеріали ревізії надати наступному реляційному сеймику;
◈ квитування Романа Радкевича на 477 золотих, зібраних з наданих на утримання київських шляхтичів-вигнанців м. Сок[олів] і [с.] Козинці;
◈ вимогу до житомирського войського Олександра Сурина і королівського секретаря Андрія Соколовського, які не привезли зібрані гроші на сеймик і не з'явилися на нього самі, представити ці гроші на наступний реляційний сеймик;
◈ зобов'язання екзакторів зібрати з наданих на утримання київських шляхтичів-вигнанців староств решту грошей і представити їх на наступний реляційний сеймик;
◈ квитування Миколая Прушинського на 200 золотих;
◈ зобов'язання київського підстолія Федора Гуменецького сплатити борг у 90 золотих на наступному реляційному сеймику;
◈ зобов'язання Прокопа Верещаки сплатити 100 золотих житомирському ґродському писарю Яну Вудловському, нагородженого цією сумою за врятування від неприятеля житомирських ґродських книг;
◈ обрання Марцина Залеського для судового переслідування осіб, які не склали рахунків перед воєводством;
◈ скасування постанови сеймику від 9 грудня 1654 р., а також острівського лявдуму, ухваленого без скликання сеймику;
◈ вигнання з кола шляхти Київського воєводства тих осіб, які протестуватимуть проти ухвали цього сеймику.
До Володимирського ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Андрій Мощеницький.
У документі сеймик названо антекомісіальним [передкомісійним?].

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 817 зв. – 819, акт 143. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. 2. – С. 1 – 3.

Квітня 28. – Інструкція елекційного сеймику Київського воєводства від 28 квітня 1655 р. у м. Володимир послам воєводства на шеститижневий сейм від 19 травня 1655 р. у м. Варшава, зокрема, про:
◈ обрання послами на сейм київського підкоморія Юрія Немирича, київського ловчого Андрія Мощеницького і Богуслава Немирича;
◈ вимогу розмістити для захисту військо на території воєводства, яке значно потерпіло від татар, насамперед через полонення багатьох жителів (всупереч угоді з королем);
◈ вимогу судити на сеймі смоленського воєводу та інших осіб, винних у здачі м. Смоленськ;
◈ вимогу оголосити посполите рушення через два тижні після закінчення роботи сейму;

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 813 – 817 зв., акт 142. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. 2. – С. 7 – 13.

◈ вимогу, аби духівництво і міста виставили піхоту до посполитого рушення;
◈ прохання використовувати гроші, якими шляхта з менш розорених воєводств відкуповувалася від посполитого рушення, не тільки на формування найманого війська, але і для нагород заслужених осіб;
◈ прохання створити з сенаторів і послів сейму військову раду, половину місць у якій виділити для представників українських воєводств, і оплачувати цю раду зі скарбу Речі Посполитої;
◈ вимогу не продовжувати роботу сейму і не розглядати на ньому судових справ, окрім скарбових;
◈ вимогу до старост воєводства сплачувати належні кошти на утримання війська;
◈ укріплення фортець Бар, Костянтинів Старий, Меджибіж і Полонне, розміщених на шляху наступу неприятеля;
◈ повторне внесення в конституцію сейму рішення щодо надання кн. Дмитрію-Юрію Корибуту Вишневецькому відшкодування за збитки, заподіяні йому облогою 1649 р. м. Збараж [вперше включено в конституцію сейму від 24 березня 1653 р., що відбувся у м. Брест];
◈ звільнення м. Берестечко від стацій і жовнірських становиськ;
◈ вжиття заходів для викупу полонених, зокрема, Прокопа Верещаки;
◈ прохання щодо надання заслужених винагород коронному великому гетьману і київському воєводі [Станіславу Потоцькому]; коронному польному гетьману і руському воєводі [Станіславу Лянцкоронському]; гетьманові Великого князівства Литовського, віленському воєводі кн. Янушу Радзивіллу; чернігівському воєводі [Криштофу Тишкевичу]; київському підкоморію Юрію Немиричу; київському підчашому Яну Проскурі Сущанському; київському стольнику Яну Аксаку і коронному обозному Стефану Чарнецькому;
◈ індігенат баронів Ульріка і Фердінанда з Біберштейну Казимирських;
◈ повернення жовнірові Яну Голянському відібраної держави.
До Володимирського ґродського уряду інструкцію подав маршалок сеймику Андрій Мощеницький.

Квітня 30. – Маніфестація Яна Борейка Кнерутського, поборці подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. посполитим рушенням Волинського воєводства у таборі поблизу м. Берестечко і недобраного тоді призначеними для його збору у таборі повітовими ротмістрами, перед Луцьким ґродським урядом про свою готовність подати, згідно з декретом суду скарбових справ Волинського воєводства від 12 лютого 1653 р., до цього суду список неплатників податку та про неможливість це зробити вчасно, оскільки "постъ актумъ того декрєту жаднис суды скарбовиє нє були сужониє".

Ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 654 зв. – 655 зв., акт 120. Мова староукраїнська.

Квітня 30. – Свідчення поборці Волинського воєводства 1647 р. Василя Масальського перед Луцьким ґродським урядом про сплату йому євреями рабинського і караїмського зборів Острозького повіту [так у тексті] подвійного подимного податку за 1647 р., звільнення їх у зв'язку з цим від судової справи й вироків у ній та про дотримання в силі судових рішень у справі з євреями обох зборів Кременецького повіту, які досі не сплатили цього подимного.
Подимне було сплачено з міст і містечок: Острог, Гоща, Хлапотин, Берездів, Костянтинів, Корець, Володимирець, Межиріч, Олександрія, Кунів, Гриців, Тучин, Березна [Андріїв], Хупків, Звягель з Острогом Малим [Острожок], Степань, Деражня, Заслав, Межиріч Малий, Краснопіль, Рівне, Полонне Велике, Любартів Старий, Остропіль, Судилків, Лабунь, Баранівка, Шепетівка і Корчин.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 400 зв. – 401 зв., акт 310. Мова староукраїнська.

Травня 4. – Реєстр шкод, заподіяних 1654 р. у [частині] м. Острог, маєткові кн. Владислава-Домініка Заславського, жовнірами його власного полку.	Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 419 – 421 зв., акт 325. Мови староукраїнська і польська.
Травня 4. – Реєстр шкод, заподіяних у м. Межиріч, маєткові кн. Владислава-Домініка Заславського, жовнірами його власного полку, який мав поблизу міста становисько.	Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 421 зв. – 422 зв., акт 326. Мови староукраїнська і польська.
Травня 4. – Реєстр шкод, заподіяних під час восьмитижневого становиська у містах Заслав Старий і Новий, маєткові кн. Владислава-Домініка Заславського, жовнірами його власного полку.	Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 422 зв. – 425, акт 327. Мови староукраїнська і польська.
Травня 4. – Реєстр шкод, заподіяних у с. Васьківці, державі Зузанни [Войцехової] Слупської, жовнірами полків [Андрія] Суходольського і [Станіслава] Гурського.	Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 425 і зв., акт 328. Мови староукраїнська і польська.
Травня 4. – Реєстр шкод, заподіяних у 1651, 1652 і 1654 рр. в с. Дермань, маєткові кн. Владислава-Домініка Заславського, жовнірами кн. Дмитра Вишневецького.	Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 425 зв. – 428 зв., акт 329. Мови староукраїнська і польська.
Травня 4. – Маніфестація від імені кременецького войського, підстарости і бургграбія Марціяна-Міхала Єловицького перед Луцьким ґродським урядом про готовність своєчасно виконати декрет Головного люблінського трибуналу у справі щодо несплати до коронного скарбу чопового податку, зібраного з міщанської громади м. Кременець, та про неможливість це зробити через воєнні дії. Зібране чопове становило 625 польських золотих і 27 польських грошів. Рік його збору у акті не вказано.	Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 11 – 12, акт 5. Мова староукраїнська.
Травня 4. – Маніфестація від імені міщанської громади м. Кременець перед Луцьким ґродським урядом про її готовність своєчасно виконати декрет Головного люблінського трибуналу у справі щодо несплати до коронного скарбу зібраного з них чопового податку та про неможливість це зробити через воєнні дії. Див. попередню позицію.	Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 12 – 13, акт 6. Мова староукраїнська.
Травня 4. – Судова присяга Васька Римаря, міщанина з половини м. Острог, належної кн. Владиславу-Домініку Заславському, про засвідчення представленого до Луцького ґродського уряду реєстру шкод, заподіяних острозьким підданим кн. Заславського (християнам і євреям) корогвами ротмістрів Царини, Вольського і [Юрія] Чаплича [Шпановського] "и другиє ихъ м*л*., … розьными стоячы часы и *с*тановис*к*ъ *ѡд*правуючы с корогвами своими, такъ вєлє шко*д* задали и почынылы, яко в р*єє*стрє по*д*писаны*м* и запєч[ат]ованы*м* *є*кспр*є*с*с*є а до*с*татєчнє *єст* описано". Самого реєстру в акті немає.	Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 19 і зв., акт 10. Мова староукраїнська.
Травня 4. – Судова присяга єврея рабинського збору Якова, міщанина м. Острог з частини кн. Владислава-Домініка Заславського, про засвідчення представленого на Луцький ґродський уряд реєстру шкод, заподіяних міщанам цієї частини міста (євреям і християнам) під час постоїв у ній корогов ротмістрів Царини, Вольського, [Юрія] Чаплича [Шпановського] та ін. Самого реєстру в акті немає.	Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 20 і зв., акт 11. Мова староукраїнська.
Травня 14. – Тестамент Анни-Зофії Янової Гулевич з Кашовських, складений 9 травня 1654 р. в м. Поворськ, зокрема, про те, "аби її було поховано в костелі отців кармелітів у Любліні". До Луцького ґродського уряду тестамент подано в екстракті з актових книг Серадзького ґродського суду.	Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 450 – 451 зв., акт 353. Мови староукраїнська, польська і латинська.

Травня 15. – Протестація від імені Даніеля Єла Малинського перед Кременецьким ґродським урядом про постій 1655 р. одразу двох королівських корогов – ротмістрів Сошинського та Юрія Доґеля-Царини, у його м. Малин Новий і селах Малинського ключа та про вчинені ними насильства і грабунки.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 145 зв. – 146 зв., акт 106. Мова староукраїнська.

Травня 15. – Тестамент Маруші з Мокренських Бенедиктової Єловицької, складений 10 лютого 1655 р. в м. Дубно, зокрема, про те щоб її було поховано при дубнівській церкві св. Миколая згідно з обрядами релігії Грецької.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 455 – 456, акт 356. Мови староукраїнська і польська.

Травня 15. – Маніфестація від імені Каспера Копистенського і його родичів перед Луцьким ґродським урядом про спалення татарами і козаками їхніх дворів у селах Поляхова, Залужжя та ін. Кременецького повіту, при чому було розграбовано майно і загинули документи.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 121 – 122, акт 71. Мова староукраїнська.

Травня 19. – Реляція возного перед Кременецьким ґродським урядом про неможливість знайти у кременецьких записових книгах 1645 р. борговий запис братів Ледоховських, оскільки "тыє книги су*т* пошa*р*паныє по во*й*нє Пилявєцько*й*, кгды козаки замо*к* Крємєнєцьки*й* зрабовали и вси книги поро*з*руцали и попсовали, мєжы тыми и тыє книги року 1645 поша*р*пали и записы того року то*л*ко до ма*р*ца зостаю*т*, што дал*є**й* нє ма*ш*".

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 149 зв. – 150. Мова староукраїнська.

Травня 20. – Протестація від імені ігумена Луцького братства Сави Попеля й усього братства перед Луцьким ґродським урядом про несплату кн. Вацлавом Святополком Четвертенським щорічної провізії (10%) за позичені йому 19 травня 1654 р. 2 тисячі польських золотих, заповіданих на братську церкву покійним Павлом Русиновичем.
Реляція возного Валентого Павловського про засвідчення несплати.
За умовами позики у разі такої несплати князь повинен передати у посесію братству свою частину с. Черчичі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 165 – 166 зв., акт 98. Мова староукраїнська.

Травня 20. – Маніфестація Яна Островецького перед Луцьким ґродським урядом про його поранення у м. Клевань і загибель там його документів у грудні 1653 р., під час нападу татар на Волинь.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 186 зв. – 187 зв., акт 111. Мова староукраїнська.

Травня 22. – Маніфестація від імені Марціяна Ґдешинського і його дружини Гельжбети перед Луцьким ґродським урядом про неможливість сплатити кварту у королівський скарб з маєтків у Барському старостві та в Летичівському повіті Подільського воєводства, які "прє*з* нєпрыятєля тєпєръшънє*го*, рєбєлии козацькоє и ѡръды з ними злучоноє, яко тєжъ и прє*з* домово*го* жольнєра, нє то*л*ько спустошоныє суть, алє тєжъ и в рука*х* нєпрыятєлъских ... зостаю̇тъ, и зъ ни*х* и*х* млт. панове Кгдешынъскиє жадноє инътраты и пожытъковъ нє бєрутъ и жа*д*но*го* прыступу до ни*х* нє маютъ".
З с. Карчинці треба було платити 160 польських золотих, а з сіл Живовинці й Медіочаплі – 45.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 219 і зв., акт 135. Мова староукраїнська.

Травня 25. – Тестамент Якуба Василевського, складений 7 лютого 1655 р. в с. Лобачів, який під час служби на трьох конях у корогві Романа Загоровського отримав "рану шкідливу стріляну, від якої мені смерть визначається".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Якуба Василевського подав його брат Петро Василевський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 482 і зв., акт 382. Мови староукраїнська і польська.

Травня 25. – Протестація Олександри Серебриської перед Володимирським ґродським урядом про напад 24 травня 1655 р. на неї жовніра з корогви Жидкевича, під час її повернення із м. Замостя, і поранення челядника.
Свідчення возного Адама Долецького про огляд пораненого.
Протестантка їздила до м. Замостя, щоб одержати від [Яна] Замойського допомогу "для свободзєня з рукъ нєприятєлских татарских и выкупєнья малъжонъка своєго под час єксъпєдиции Батовъскоє възятого, урожоного єго мл*ти* пана Станислава Сєрєбрыского, поручника хорогвє усарскоє помєнєного єго мл. пана подчашого коронъного, по зошлом славъноє памєти кнєжати єго мл. Єрємию Вишънєвєцкимъ позосталоє".

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 372 зв. – 375 зв., акт 277. Мова староукраїнська.

Травня 26. – Протестація Теодора Микулинського перед Кременецьким ґродським урядом про вбивство власними слугами [в тексті їх названо українцями] його двоюрідного брата – товариша козацької корогви Адама Плоновського, коли він "ωд Конъстантынова єхал и в сєлє Корчовкє, до Базалии налєжачомъ, в котором жадного будынку нє маш, ночлєг ωдправовати почал. Помєнєныє украинцы, заюшоны будучы на крьви хрєстиянской, а своєму злому замыслови досит чынячы, помєнєного пана своєго, пана Плоновского, брата протєстуючого, в самыє пєрвоспы тыранско а нємилосєрднє и ωкрутнє, запомнєвшы боязни Божоє, срокгости правноє, а нєпомнєчи на то, жє до рукъ ихъ татарскихъ взяти нє дал и ωборонил, забили, замордовали, голову мало нє проч ωттяли, и тєло єго, на зєдєнє дикимъ звєрятом и птахом, з дороги в болото ωдволокшы, поруцили".
Реляція возного Станіслава Мулярського про огляд тіла Плоновського.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 155 зв. – 156 зв. Мова староукраїнська.

Травня 26. – Реєстр шкод, заподіяних 1653 р. в м. Степань, маєткові кн. Владислава-Домініка Заславського, жовнірами чужоземних полків [Теодора] Лешґванта й [Яна] Бутлера.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 487 – 489, акт 386. Мови староукраїнська і польська.

Травня 26. – Реєстр шкод, заподіяних 1652 р. в м. Бережниця, маєткові кн. Владислава-Домініка Заславського, жовнірами корогви Окуня.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 489 – 490 зв., акт 387. Мови староукраїнська і польська.

Травня 26. – Реєстр шкод і насильств, заподіяних 1652 р. в м. Бережниця, маєткові кн. Владислава-Домініка Заславського, жовнірами корогви сандомирського воєводи [Владислава Ґонзаґи Мишковського].

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 490 зв. – 494 зв., акт 388. Мови староукраїнська і польська.

Травня 26. – Реєстр шкод, заподіяних 1653 р. в с. Корост, маєткові кн. Владислава-Домініка Заславського, жовнірами-німцями, які мали становисько у м. Степань.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 495 – 497 зв., акт 389. Мови староукраїнська і польська.

Травня 26. – Реєстр шкод, заподіяних 1653 р. в м. Деражня і належних до нього селах, маєткові кн. Владислава-Домініка Заславського, жовнірами, зокрема з корогви Окуня.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 497 зв. – 501 зв., акт 390. Мови староукраїнська і польська.

Травня 26. – Реєстр шкод, заподіяних 1653 р. в с. Городець, маєткові кн. Владислава-Домініка Заславського, жовнірами полків кн. Богуслава Радзивілла і [Теодора] Лешґванта.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 503 – 505 зв., акт 392. Мови староукраїнська і польська.

Травня 26. – Реєстр шкод, заподіяних у селах Ремчиці і Студинь, маєткові кн. Владислава-Домініка Заславського, жовнірами корогви сандомирського воєводи [Владислава Ґонзаґи Мишковського].

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 505 зв. – 507, акт 393. Мови староукраїнська і польська.

Травня 26. – Реєстр шкод, заподіяних у маєтках кн. Владислава-Домініка Заславського "в розных сєлах прєз жолнєровъ розных пулъковъ, рознєми часы почынєных".

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 507 – 509, акт 394. Мови староукраїнська і польська.

Травня 28. – Маніфестація Бенедикта Козинського про захоплення татарами 1653 р. "под час єкспєдиции под Жванцєм" у полон його матері Анни Козинської і сестри Гелени та розграбування сімейних коштовностей і знищення документів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 242 і зв., акт 145. Мова староукраїнська.

Травня 29. – Тестамент Яна Кашовського, складений 10 січня 1655 р. в м. Щерчев, зокрема, про його поховання: "місце обираю собі в Подрижі Великому на горі в дубняку напроти церкви; туди, відвезши парою коней на батьківський мій ґрунт труну с тілом, якнайглибше місце вимурувавши, вкласти, і над тим колону муруванням значним і міцно вивести".
До Луцького ґродського уряду тестамент внесено в екстракті з актових книг Пйотрковського ґродського суду.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 519 – 522 зв., акт 400. Мови староукраїнська, польська і латинська.

Травня 29. – Маніфестація поручника Олександра Лущевського та всього товариства корогви королівського ротмістра Андрія Жидкевича перед Володимирським ґродським урядом про конфлікт 28 травня 1655 р. на полі поблизу с. Літин між ротмістром Жидкевичем і поручником й товариством корогви, про похід корогви у розпорядження [київського воєводи і генерала, коронного великого] гетьмана [Станіслава Потоцького] та про вірність корогви королеві і Речі Посполитій і відсутність у її діях будь-яких ознак бунту.
Іменний список корогви.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 386 – 388 зв., акт 285. Мови староукраїнська і польська.

Червня 1. – Універсал київського воєводи і генерала, коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 15 квітня 1655 р. до відсутніх в обозі жовнірів, які, перебуваючи на волостях, чинили великі кривди убогим людям, про негайний збір до війська і покарання за нез'явлення.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 535 і зв., акт 408. Мови староукраїнська і польська.

Червня 1. – Універсал київського воєводи і генерала, коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 29 квітня 1655 р. до ґродських, земських і міських урядників та інших урядовців про надання необхідної допомоги королівському ротмістру Друшкевичу, якого він надіслав "на лапанє крисинцовъ", тобто для затримання і доставлення на його суд ротмістрів, поручників чи їхніх намісників тих корогов, які, не йдучи до його обозу, чинили по волостях грабунки і насильства.
Схоже на те, що прізвисько "крисинці" поширилося на всіх жовнірів, які займалися розбоєм і грабежами: чи не найбільше слави в цьому здобула корогва полковника Криси (1651 р. перейшов на бік королівського війська з оточеного поблизу Берестечка козацького табору).

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 867 зв. – 867а зв., акт 184. Мови староукраїнська і польська.

Червня 11. – Протестація олицького міщанина, єврея Хаїма, школьника єврейської громади м. Олика, від себе та від імені всієї громади, перед Луцьким ґродським урядом проти торгівців сіллю Івана Тугая та інших, які, приїхавши з сіллю на ярмарок до Олики, напали на поховальну процесію євреїв-втікачів з України, побили й поранили її учасників і поглумилися над тілом померлого Лейба.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 339 – 340, акт 43. Мова староукраїнська.

Червня 14. – Тестамент Анни з Єловицьких, у першому шлюбі Гієронімової Хребтович, у другому – Миколаєвої Бабинської, складений 17 травня 1655 р. в замку м. Богурин, зокрема, з проханням про поховання у Межиріцькому або якому іншому костелі, де буде воля чоловіка.
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Анни Бабинської подано від імені її чоловіка Миколая Бабинського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 581 – 584 зв., акт 439. Мови староукраїнська і польська.

Червня 15. – Протестація від імені брацлавського воєводи Петра Потоцького перед Луцьким ґродським урядом проти школьника та всієї єврейської громади м. Олика ("которыхъ было до двохсотъ и болшей"), підданих

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 362 зв. – 365, акт 63. Мова староукраїнська.

Ольбрихта-Станіслава Радзивілла, за напад поблизу єврейського кладовища за містом на слугу Потоцького – Станіслава Ґрозовського та двох його підданих, які приїхали до міста на ярмарок для продажу солі, безпричинні образи й жорстоке вбивство Ґрозовського.
Реляція возного Грицька Кузьмича про огляд тіла вбитого, обволання його вбивць та про припоручення всіх олицьких євреїв місцевому старості Токарському.

Червня 17. – Свідчення керівників Луцького православного братства: від духовних – ігумена Сави Попеля, від цивільних членів братства – Теодора Влостовського, від себе та від імені всіх членів братства, перед Луцьким ґродським урядом про одержання від Олександра Хрінницького 500 польських золотих, заповіданих його покійною дружиною Катериною на братську церкву Воздвиження св. Хреста та її законників.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 588, акт 442. Мова староукраїнська.

Червня 26. – Маніфестація від імені Анни Ґедройц перед Луцьким ґродським урядом про втрату її документів "под час тих часовъ неспокойных и трвог штодєнныхъ, а правє уставичныхъ утєчокъ прєд рєбєллиєю козацкою, кгды частокрот єє мл. пани Кгєдройцωвая лєдвє толко своє здоровє унєсти могучи, всєго спрату, так в дому, яко тєжъ и по гостинцах..., ωдбєгиват мусєла, справы розныє ... яко и гдє заподєлисє, тоєст чыли нєприятєл при забраню иншоє субстанции и тиє мунимєнта забрал, чили тєжъ пошарпалъ, любо попалилъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 456 і зв., акт 117. Мова староукраїнська.

Червня 28. – Маніфестація Захаріяша і Миколая Заблоцьких перед Кременецьким ґродським урядом про розорення козаками і татарами у 1649 – 1654 рр. їхніх маєтків і загибель при цьому майнових документів.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 200 і зв., акт 167. Мова староукраїнська.

Червня 30. – Свідчення керівників Луцького православного братства: від духовних – ігумена Сави Попеля, від цивільних членів братства – Теодора Влостовського, від себе та від імені всіх його членів, перед Луцьким ґродським урядом про надання 11 братчикам повноважень на ведення судових справ братства у земських і ґродських судах Волинського воєводства та у Головному люблінському трибуналі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 614 і зв., акт 464. Мова староукраїнська.

Липня 7. – Протестація від імені луківського земського судді Станіслава Домашевського перед Володимирським ґродським урядом про захоплення 30 червня 1655 р. худоби і поранення підданих жовнірами корогви королівського ротмістра Олександра Воронича у маєтку Домашевського с. Ружин.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 450 – 451, акт 315. Мова староукраїнська.

Липня 7. – Маніфестація жовнірів з корогви брацлавського воєводи [Петра Потоцького], перед Володимирським ґродським урядом про взяття ними у підданих з сіл Біскупичі Великі і П'ятикорови різної худоби тільки для забезпечення виплати тими підданими стації, належної їм згідно з асигнацією коронного великого гетьмана [Станіслава Потоцького], та про представлення на уряд для огляду взятої худоби.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 451 – 452, акт 316. Мова староукраїнська.

Липня 10. – Конституція двотижневого сейму від 19 травня 1655 р. у м. Варшава, зокрема, про:
- обмеження роботи сейму виключно вирішенням військових питань;
- виправу ланової піхоти;
- збір посполитого рушення;
- виправу піхоти з королівських маєтків;
- субсидію коронній артиллерії;
- оборону Познанського і Каліського воєводств від шведської загрози;

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 632 – 653 зв., акт 480. Мови староукраїнська і польська. Друкарський відбиток. Опубл.: Volumina Legum. – Т. 4. – С. 221 – 238.

♦ жовнірів, які самовільно залишили військо або не з'явилися до війська;
♦ тих волонтерів, які, створивши корогви, не приєдналися до війська;
♦ оплату оборонних робіт у м. Львів, надання дозволу на залишення у місті під час посполитого рушення львівської міської піхоти;
♦ про Радомський трибунал (мав почати роботу 1 вересня). Членами трибуналу, зокрема, було призначено: від Київського воєводства – київського підкоморія Юрія Немирича, від Волинського – чернігівського хоружого Ґабріеля Гулевича [Воютинського], від Подільського – Петра-Феліціяна Телефуса, від Брацлавського – брацлавського чашника Криштофа Кордиша, від Чернігівського воєводства – новгород-сіверського підчашія [Петра] П'ясецького;
♦ збір новопідвищеного мита;
♦ призначення депутатів для складання інструкції щодо заспокоєння України;
♦ збір податків, ухвалених сеймом 1654 р., лише за квитами 1629 р. та заборону звільняти від сплати цих податків будь-кого і на будь-яких підставах (арк. у спр. – 647 зв.);
♦ порядок забезпечення жовнірів на становиськах і в походах;
♦ сплату єврейськими громадами Корони 70 тис. польських золотих річного поголовного податку, а у разі скликання ухваленого цією конституцією посполитого рушення – сплату ще 20 тис. польських золотих надзвичайного поголовного податку;
♦ оплату гарнізону м. Кам'янець-Подільський;
♦ збір у Волинському воєводстві ретенти з ухваленого на попередньому сеймі [1654 р.] дев'ятикратного подимного податку. У воєводстві було зібрано лише п'ятикратний подимний податок, а для збору решти не вдалося обрати поборці. Тому коронний скарб для збору решти – чотирикратного подимного податку, призначив поборцею волинського скарбника Станіслава Мушатича Охлоповського. За видання кожного поборового квиту він мав право одержувати по 6 польських грошів. За оформлення юраментів ґродський уряд мав право одержувати не більше ніж по 7,5 польських грошів. Спірні питання повинні були вирішуватися у Головному люблінському трибуналі (арк. у спр. – 651 і зв.).
♦ посилення гарнізону м. Кам'янець-Подільський;
♦ реляційний сеймик Київського воєводства було призначено на 5 липня у м. Володимир, а в разі небезпеки від неприятеля – у м. Люблін;
♦ реляційний сеймик Волинського воєводства мав відбутися 16 липня [у м. Луцьк]; реляційний сеймик Брацлавського воєводства та реляційний сеймик Чернігівського воєвдства повинні були відбутися у м. Володимирі [дату не вказано].

Липня 12. – Свідчення підданих з с. Бабче, дідичного маєтку Станіслава Потоцького, перед Луцьким ґродським урядом про одержання відшкодування і скасування претензій до корогви королівського ротмістра Яна Загоровського щодо захоплення 7 волів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 662 – 663, акт 485. Мова староукраїнська.

Липня 14. – Свідчення поборці Волинського воєводства у 1647 р. Василя Масальського перед Луцьким ґродським урядом про одержання від єврейських громад Кременецького повіту подвійного подимного податку за 1647 р. і звільнення в зв'язку з цим їх самих, а також їхніх панів і кременецького старосту [Яна]-Кароля Чорторийського і Кременецький ґродський уряд від судового переслідування у справі щодо несплати цього подимного.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 663 і зв., акт 486. Мова староукраїнська.

Подимне було сплачено з міст і містечок: Кременець, Рохманів, Шумськ, Птича, Базалія, Ожигівці, Базар-Місто, Олексин, Маначин, Ямпіль, Шепетин, Ляхівці, Радивилів, Вишнівець, Козин "и инъных, которыє и которыє до того повєту и духовєнства належать".

Липня 14. – Реляція возного Федора Ростковського перед Луцьким ґродським урядом про вручення королівському полковникові Станіславові Янацькому позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо захоплення ним 11 коней у Яна Проскури Сущанського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 519 і зв., акт 40. Мова староукраїнська.

Липня 16. – Реєстр шкод, заподіяних у с. Радомишль, маєткові королівського ротмістра Яна Загоровського та Стефана і Міхала Загоровських, жовнірами корогви королівського ротмістра Казимира Прусиновського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 667 зв. – 668 зв., акт 490. Мови староукраїнська і польська.

Липня 17. – Ухвала реляційного сеймику Волинського воєводства від 16 липня 1655 р. у м. Луцьк, зокрема, про:

◈ згоду, незважаючи на розорення маєтків становиськами жовнірів, виправити 250 ланових піхотинців;

◈ обрати для інформування короля щодо стану воєводства резидентом при ньому волинського стольника Самуеля Долмата Ісайковського, призначивши йому 100 талярів утримання;

◈ обрання послів до коронних гетьманів для донесення скарг на кривди, чинені коронним військом волинському шляхетству, доведеному жовнірськими становиськами, асигнаціями і стаціями мало не до руїни;

◈ зобов'язання краківського воєводи, луцького старости [кн. Владислава-Домініка Заславського] забезпечити в рахунок 17 725 золотих і 15 грошів ретенти за подимний податок, не сплачений ним ще волинському скарбнику і поборці Марцинові Домбровському [подвійний подимний податок 1648 р.], піврічне утримання 118 піхотинців, рахуючи по 150 золотих на кожного, і представити цих піхотинців полковникові ланової піхоти Волинського воєводства Криштофові Сапезі;

◈ збір на утримання решти ланової піхоти по 150 золотих з кожних 30 димів у духовних маєтках, з кожних 50 димів у новостворених слободах, з кожних 20 купців та з кожних 30 тис. позичених золотих. Гроші потрібно доставити в м. Луцьк і передати обраному сеймиком поборці, а справедливість сплати засвідчити перед обраними сеймиком комісарами юраментом або контрактом чи церографом;

◈ обрання комісарами для виправи з воєводства ланової піхоти волинського стольника Самуеля Долмата Ісайковського, володимирського войського Яна Гулевича, волинського скарбника Станіслава Мушатича Охлоповського, Олександра на Галичанах Чаплича [Шпановського], Володимира Гулевича, Дмитра Урсула Рудецького, Богуслава Гораїна, Збігнева Любенецького, Яна Ольшамовського, Богдана Братковського, Яна Чеконського і Стефана Загоровського;

◈ збір з євреїв воєводства 120 золотих для двотижневої оплати офіцерів піхоти, а також призначення для їхнього подальшого утримання сіл Кольчин і Жидичин;

◈ призначення обраному сеймиком регіментареві воєводської піхоти Криштофові Сапезі 2 тис. золотих на піврічне утримання та на регіментарські видатки. Початком його служби слід вважати час збору піхоти і попис її сеймиковими комісарами;

◈ призначення, за браком наявних коштів для остаточної виправи ланової піхоти, збору з воєводства однократного подимного податку та обрання його поборцею Олександра Мровинського, який мав збирати цей податок за квитами Костантого Зубцевського, одержуючи за видання

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 669 – 673 зв., акт 491. Мови староукраїнська і польська.

поборових квитів по 6 грошів, і по 1 грошу – від кожного зібраного золотого. Діяльність поборці була підконтрольною комісарам;
◈ ведення судових справ проти ретенторів, оскільки скарбові суди не діяли, безпосередньо у Головному люблінському трибуналі;
◈ збір волинським скарбником Станіславом Мушатичем Охлоповським, якого скарб коронний призначив поборцею чотирикратного подимного податку, призначеного 1654 р. і своєчасно не зібраного. Сеймик ухвалив збирати його згідно з сеймовою конституцією від 19 травня 1655 р. ратами, але тільки за поборовими квитами Костантого Зубцевського, а не згідно з квитами 1629 р., як про це було постановлено у тій самій сеймовій конституції.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Адам Харлинський.

Липня 17. – Реєстр шкод, заподіяних 23 травня 1655 р. у селах Берестяни і Сильне, маєткові кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла, жовнірами волоської корогви королівського ротмістра Станіслава Суходольського. Судова присяга підданих про засвідчення реєстру.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 676 – 678, акт 493. Мови староукраїнська і польська.

Липня 17. – Реєстр шкод, заподіяних у травні 1655 р. в селах Дерно, Хром'яків і Ставок, маєткові кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла, що був у держанні Олицького капітулу, жовнірами волоської корогви королівського ротмістра Станіслава Суходольського.
Судова присяга підданих про засвідчення реєстру.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 678 – 679 зв., акт 494. Мови староукраїнська і польська.

Липня 17. – Протестація луцького підсудка Вацлава Гулевича [Воютинського] перед Луцьким ґродським урядом про грабунки і насильства, заподіяні 1655 р. в його с. Конюхи корогвою Стефана Чарнецького всупереч сеймовій конституції, яка звільнила шляхетські маєтки від військових постоїв.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 536 і зв., акт 55. Мова староукраїнська.

Липня 19. – Маніфестація волинського скарбника Станіслава Мушатича Охлоповського, призначеного коронним скарбом поборцею чотирикратного подимного податку за 1654 р., перед Луцьким ґродським урядом про ухвалу реляційного сеймику Волинського воєводства від 16 липня 1655 р. в м. Луцьк збирати цей податок за останніми квитами Костантого Зубцевського, а не згідно з переписом 1629 р. і квитами Міхала Линевського [збирав 1629 р. подимний податок], як про це було записано в конституції сейму від 19 травня 1655 р. в м. Варшава.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 537 зв. – 538 зв., акт 58. Мова староукраїнська.

Липня 19. – Маніфестація волинського поборці Олександра Мровинського, обраного для збору однократного подимного податку, ухваленого реляційним сеймиком Волинського воєводства 16 липня 1655 р., перед Луцьким ґродським урядом про свою готовність почати збір цього податку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 538 зв. – 539, акт 59. Мова староукраїнська.

Липня 19. – Маніфестація Самуеля Вольського перед Луцьким ґродським урядом про його незгоду з пунктом ухвали реляційного сеймику Волинського воєводства від 16 липня 1655 р. щодо збору ретент і розгляду справ щодо цього в суді.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 539 – 540 зв., акт 60. Мова староукраїнська.

Липня 23. – Універсал 12 комісарів Волинського воєводства від 17 липня 1655 р. "до духовєнства рєлии кгрєцкоє, до старостовъ и дєржавъцовъ добр королєвъских и до инныхъ ωсобъ, стороны выдаваня податъковъ на пєхоту лановую", ухвалених на воєводському реляційному сеймику 16 липня 1655 р. у м. Луцьк.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 877 – 878 зв., акт 231. Мови староукраїнська і польська.

Липня 28. – Універсал коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 25 липня 1655 р. до шляхти Волинського воєводства про наступ війська Богдана Хмельницького, зокрема на м. Кам'янець, та про вжиття заходів необхідної перестороги.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 703 зв., акт 513. Мови староукраїнська і польська.

Липня 29. – Універсал коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 25 липня 1655 р. "до *их мл.* пановъ ѡбывателовъ воєводствъ Украинє поблишъшых" про небезпеку від переміщення козацького війська до м. Кам'янець.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 898 зв., акт 242. Мови староукраїнська і польська.

Липня 31. – Реєстр шкод, заподіяних 26 червня 1655 р. у с. Ярославичі, що були у держанні королівського ротмістра Адама Харлеського, жовнірами корогви королівського ротмістра Станіслава Суходольського.
Судова присяга підданих про засвідчення реєстру.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 704 – 705, акт 514. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 2. – Тестамент Яна Ґраєвського, складений 3 липня 1654 р. в с. Берестовець, зокрема, про поховання його в Калинівському костелі або в Берестовецькому костелку, "котре тіло моє до того має в костелі у Ґраєві виставлене бути".
До Луцького ґродського уряду тестамент подано в екстракті з актових книг Володимирського ґродського суду.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 709 – 711 зв., акт 520. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 3. – Реєстри шкод і забраних коней у селах Красів і Мислині, що були у заставному держанні Владислава Ясинського, вчинених у червні 1655 р. жовнірами корогви Андрія Суходольського.
Судова присяга підданих про засвідчення реєстру.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 712 і зв., акт 521. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 3. – Універсал коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 27 липня 1655 р. про звільнення маєтків Міхала Завадського від будь-яких утисків – через військові переходи, становиська, стації тощо.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 714 і зв., акт 523. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 3. – Універсал короля Яна-Казимира до шляхти й міщан Володимирського повіту Волинського воєводства від 2[1] липня 1655 р. про збір посполитого рушення.
Універсал мав юридичну силу других віці.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 899 – 900, акт 243. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 4. – Універсал короля Яна-Казимира до шляхти й міщан Кременецького повіту Волинського воєводства від 21 липня 1655 р. про збір посполитого рушення.
Універсал мав юридичну силу других віці.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 233 – 234, акт 196. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 4. – Універсал короля Яна-Казимира до шляхти й міщан Кременецького повіту Волинського воєводства від 20 липня 1655 р. про спорядження і відправлення до війська ланової піхоти.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 234 – 235, акт 197. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 4. – Універсал короля Яна-Казимира від 25 липня 1655 р. до шляхти [Луцького] повіту Волинського воєводства про збір посполитого рушення.
Універсал мав юридичну силу других віці.
В акті повіт названо Волинським.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 717 зв. – 718 зв., акт 527. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 4. – Універсал короля Яна-Казимира від 20 липня 1655 р. до шляхти й міщан Луцького повіту Волинського воєводства про спорядження і відправлення до війська ланової піхоти.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 718 зв. – 719 зв., акт 528. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 6. – Маніфестація від імені Зузани Кобецької перед Луцьким ґродським урядом про презентацію нею на утримання ланової піхоти 10 тис. польських золотих, позичених Юрію Гораїну, Добеславу Цеклінському та спадкоємцям Фрідеріка Шимковича Шклинського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 632 зв. – 633, акт 42. Мова староукраїнська.

Серпня 6. – Універсал короля Яна-Казимира до шляхти й міщан Володимирського повіту Волинського воєводства від 30 липня 1655 р. про збір посполитого рушення до м. Дубно не пізніше 15 серпня.
Універсал мав юридичну силу третіх віці.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 900 – 901 зв., акт 244. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 7. – Маніфестація Павла Клячковського, суколектора волинського скарбника і поборці Станіслава Мушатича Охлоповського, від себе та від імені Охлоповського, перед Луцьким ґродським урядом про готовність почати збір чотирикратного подимного податку, ухваленого 1654 р., та про ухиляння шляхти воєводства від його сплати.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 636 зв. – 637 зв., акт 44. Мова староукраїнська.

Серпня 7. – Маніфестація волинського поборці Олександра Мровинського перед Луцьким ґродським урядом про ухиляння шляхти воєводства від сплати однократного подимного податку, ухваленого волинським реляційним сеймиком 16 липня 1655 р. на затяг ланової піхоти.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 638 і зв., акт 45. Мова староукраїнська.

Серпня 7. – Протестація від імені Олександра Сапеги перед Володимирським ґродським урядом про збройний наїзд 2 серпня 1655 р. корогви королівського ротмістра Якуба Шароґродського на його дідичне м. Маціїв. Свідчення про це возного Семена Трубельського та реєстр збитків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 493 – 499 зв., акт 352. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 8. – Універсал короля Яна-Казимира до шляхти й міщан Кременецького повіту Волинського воєводства від 30 липня 1655 р. про збір посполитого рушення до м. Дубно не пізніше 15 серпня.
Універсал мав юридичну силу третіх віці.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 236 зв. – 237 зв., акт 198. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 9. – Реляція возного Валентого Павловського перед Луцьким ґродським урядом про вручення волинському поборці подимного податку 1654 р. Костантому Зубцевському позову до Головного люблінського трибуналу у справі щодо скасування баніції, накладеної на братів Гнатовських за несплату 1654 р. п'ятикратного подимного податку.
Свідчення ксьондза Людвіка Гнатовського про підтвердження від свого імені та від імені своїх трьох братів автентичності врученого Зубцевському позову.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 650 – 651, акт 65. Мова староукраїнська.

Серпня 9. – Маніфестація свинюського єврея, доктора Ізраїля Шмойловича від імені своєї сестри Малки Мошкової з м. Муравиця перед Володимирським ґродським урядом про відмову Олександра Хрінницького викупити срібні речі та інше майно, заставлені її чоловікові муравицькому орендареві Мошкові перед Батозькою битвою в 1652 р. за 300 золотих, та з проханням оцінити заставлене майно і дозволити його продати.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 504 – 505, акт 357. Мова староукраїнська.

Серпня 9. – Ухвала екстраординарного, скликаного згідно з королівськими універсалом і віці, надісланих до Люблінського воєводства, сеймику Київського воєводства від 9 серпня 1655 р. у м. Володимир, зокрема, про:
◈ обрання послами від воєводства до генерального сеймику малопольських воєводств від 15 серпня 1649 р. у м. Люблін чернігівського воєводу, житомирського і нехворощанського старосту Криштофа Тишкевича, київського підкоморія, овруцького старосту Юрія Немирича і королівського дворянина Романа Казимирського;
◈ зобов'язання всіх шляхтичів воєводства, незважаючи на звільнення зруйнованого Київського воєводства від посполитого рушення, зібратися на 20 серпня до м. Парчев і бути готовими рушити на те місце збору посполитого рушення малопольських воєводств, яке визначить люблінський сеймик;

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 901 зв. – 903, акт 245. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. 2. – С. 13 – 16.

◈ обрання керівником воєводського посполитого рушення Юрія Немирича, а його заступником – Олександра Корчевського, з винагородою у 300 золотих;
◈ вимогу добиватися згоди і постанови, аби київські шляхтичі, які мали посесії у різних воєводствах, відбували тільки посполите рушення Київського воєводства.
До Володимирського ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Томаш Казимирський.

Серпня 14. – Маніфестація від імені полковника ланової піхоти Волинського воєводства Криштофа Сапеги перед Луцьким ґродським урядом про несплату йому волинським поборцею Олександром Мровинським грошей з однократного подимного податку, затвердженого 1655 р. і зібраного для формування цієї піхоти.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 658 і зв., акт 74. Мова староукраїнська.

Серпня 18. – Тестамент новгород-сіверської ловчиної Гелени з Микулинських Стефанової Левової, складений 1 квітня 1655 р. в с. Глинськ, зокрема, про її поховання "у церкві Глинській способом християнським, а обрядом Східної Церкви".
До Кременецького ґродського уряду тестамент покійної Гелени Левової подано від імені Анни Хомяк.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 253 – 254 зв. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 21. – Ухвала екстраординарного, скликаного згідно з королівським універсалом, що мав силу третіх віці, сеймику Волинського воєводства від 19 серпня 1655 р. в м. Луцьк про збір воєводського посполитого рушення 21 серпня 1655 р. між селами Миловші, Зміїнець і Боголюбе і обрання там його керівництва.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Богуслав Гораїн.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 745 зв. – 746 зв., акт 545. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 21. – Маніфестація від імені волинського скарбника і поборці Станіслава Мушатича Охлоповського перед Луцьким ґродським урядом про несплату шляхтою Волинського воєводства чотирикратного подимного податку, ухваленого 1654 року.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 673 – 674 зв., акт 90. Мова староукраїнська.

Серпня 23. – Універсал кременецького підстарости і войського Міхала-Марціяна Єловицького до шляхти і міщан Кременецького повіту від 23 серпня 1655 р. про збереження порядку в повіті під час посполитого рушення.
Реляція возного Станіслава Мулярського про публікацію цього універсалу.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 240 зв. – 241, акт 202. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 23. – Маніфестація волинського каштеляна і полковника Волинського воєводства кн. Міхала-Юрія Чорторийського перед Луцьким ґродським урядом про становлення ним 21 серпня між селами Миловші і Зміїнець обозу для збору посполитого рушення воєводства, призначення сімох ротмістрів для організації корогов воєводського полку та з закликом до шляхти активніше збиратися до його обозу.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 681 – 682, акт 97. Мова староукраїнська.

Серпня 24. – Універсал волинського каштеляна і полковника кн. Міхала-Юрія Чорторийського до шляхти Кременецького повіту від 21 серпня 1655 р. з обозу поблизу с. Боголюбе про терміновий збір повітового посполитого рушення до його обозу.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 241 – 242. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 28. – Універсал волинського каштеляна і полковника кн. Міхала-Юрія Чорторийського від 28 серпня 1655 р. з обозу поблизу м. Торчин до шляхти Луцького повіту про незадовільний стан збору посполитого

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 758 зв. – 759, акт 552. Мови староукраїнська і польська.

рушення, внаслідок чого він був змушений пересувати свій обоз від с. Миловші до с. Боголюбе і м. Торчин, та з розпорядженням зібратися без жодної відмови на 5 вересня 1655 р. до його обозу поблизу с. Квасів.

Серпня 29. – Універсал волинського каштеляна і полковника кн. Міхала-Юрія Чорторийського до шляхти Володимирського повіту від 28 серпня 1655 р. з обозу поблизу м. Торчин про незадовільний стан збору посполитого рушення, внаслідок чого він був змушений пересувати свій обоз від с. Миловші до с. Боголюбе і м. Торчин, та з розпорядженням зібратися без жодної відмови на 5 вересня 1655 р. до його обозу поблизу с. Квасів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 931 зв. – 932, акт 268. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 31. – Універсал волинського каштеляна і полковника кн. Міхала-Юрія Чорторийського до шляхти Кременецького повіту від 28 серпня 1655 р. з обозу поблизу м. Торчин про незадовільний стан збору посполитого рушення, внаслідок чого він був змушений пересувати свій обоз від с. Миловші до с. Боголюбе і м. Торчин, та з розпорядженням зібратися без жодної відмови на 5 вересня 1655 р. до його обозу поблизу с. Квасів.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 245 зв. – 246 зв., акт 206. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 28. – Маніфестація від імені кн. Стефана Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про розорення його маєтків козаками і татарами, внаслідок чого він не зміг сплатити податки, встановлені сеймиком Волинського воєводства 17 [так у тексті; потрібно 16] липня 1655 р.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 686 зв. – 687, акт 104. Мова староукраїнська.

Вересня 1. – Глейт коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 28 серпня 1655 р. про надання дозволу на приєднання до війська інфамованому останнім сеймом [Криштофу]-Олександру Снітовському, аби, виявивши відвагу в бою, він мав можливість повернути втрачену честь, та про призначення йому як особі, позбавленій честі, становиська за межами загального військового обозу.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 937 зв. – 938, акт 273. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 1. – Протестація від імені Криштофа Конецпольського перед Володимирським ґродським урядом про збитки в його маєтку Гриковичі, заподіяні 9 серпня 1655 р., під час наїзду козацької корогви королівського ротмістра [Ґабріеля] Свирського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 529 зв. – 530 зв., акт 370. Мова староукраїнська.

Вересня 1. – Маніфестація перед Володимирським ґродським урядом від імені Міхала Тиші Биковського, “который нєдавно вышєлъ з вєзєня з рукъ нєприятєлских ωд татаров з ωрды с Криму, а зостаючи прєз килка лєт в Кримє, будучий взятый єсчє зараз по Бєрєстєцкои под часъ Бєлоцерковъскоє войны, скоро толко сє войско рушыло зпод Бєрєстєчка под Билую Цєрковъ … кгды року прошлого [1651] мця июля двадцатого дня манифєстуючий … посполу з єго мл. паном Кгабриєлємъ Тышєю Быковъским, братом своим рожоным, з войском, котороє тягнуло ку Украинє под Бєлую Цєрковъ, хотєчи подданыхъ своихъ, в Ходорковє будучихъ и сєлахъ тамочных, ωд чатъ жолънирскихъ и войсковых ωхоронити, жадъного подступу и здрады ωд подданыхъ нє сподєваючи сє, впрод пєрєд войском яко до маєтности своєє приєхали. Там жє за данєм знати прєз подданых тамочных до сотника и козаков, которыє с Ходоркова сышєчи поблизу ω войску поуходили были, жє манифєстуючий приєхалъ, там жє килка сотъ конєй наєхавъши до помєнєного Ходоркова, дом албо двор в коло ωступивъши, гдє манифєстуючий посполу з помєнєным паном братом своим станулъ былъ, по нєприятєлску ωкрикъ учинили, стрєляти и забияти почали, а до килкудєсятъ тыранъско и нєлютостивє позабияли. А самых пановъ Тышовъ ωбохъ побравши, до Хмєлницького ωдпровадили. А Хмєлницький засъ зараз Каммаматъ

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 530 зв. – 531 зв., акт 371. Мова староукраїнська.

муръзє татарскому, которы*й* былъ на ѡнъ часъ ста*р*шы*м* надъ войско*м* татарски*м*, до Криму ѡ*д*далъ. При которо*м* то наєханю и побраню ихъ самыхъ, што ѡдно ко*л*вєкъ было маєтности ... всє ѡ*д* мала до вєля забрали, та*м* жє взяли и скриню з ѡправами розными, в которо*й* были на маєтности ихъ дєди*ч*ныє привилєя ... и инъшыє вшєлякиє и розныє справы. Што ѡдно было, скриню роз*б*ивши, всє забрали, ѡ*д*ны поша*р*пали и попалили, а другиє з собою побрали".

Вересня 3. – Маніфестація Андрія Рогуського перед Луцьким ґродським урядом про відсутність у м. Луцьк волинського скарбника і поборці Станіслава Мушатича Охлоповського чи його суколектора, коли він не раз приїздив до міста, щоб сплатити подвійний подимний податок в рахунок чотирикратного подимного, ухваленого сеймом 1654 р., яке воєводський реляційний сеймик 16 липня 1655 р. ухвалив платити в дві рати.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 695 і зв., акт 4. Мова староукраїнська.

Вересня 6. – Маніфестація від імені кн. Миколая-Юрія Чорторийського перед Луцьким ґродським урядом про відсутність у м. Луцьк волинського скарбника і поборці Станіслава Мушатича Охлоповського, а також його суколектора чи намісника тоді, коли клеванський староста князя приїхав до міста, щоб сплатити подвійне подимне в рахунок чотирикратного подимного податку, ухваленого 1654 року.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 698 зв. – 699, акт 8. Мова староукраїнська.

Вересня 6. – Маніфестація від імені острозького старости і губернатора всіх маєтків покійної Анни-Алоїзії Ходкевич в Звягельському тракті Криштофа Космовського перед Луцьким ґродським урядом про неможливість зібрати подимний податок з підлеглих йому маєтків, оскільки "такъ в мєсътах самыхъ, яко и сєлахъ, почовъшы ѡ*д* Вєликоє ночы ажъ дото*л*, жа*д*но*го* господаря в дѡмахъ, для устави*ч*ныхъ трывогъ и нєбєзпєчєнъствъ, для которы*х* ка*ж*ды*й* гдє кто мож*є*т утєкати и тулитыся муси*т*, нє зостало".

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 699 і зв., акт 9. Мова староукраїнська.

Вересня 9. – Маніфестація від імені літинського старости, королівського полковника Андрія Суходольського перед Луцьким ґродським урядом про відсутність у м. Луцьк волинського скарбника і поборці Станіслава Мушатича Охлоповського, а також його суколектора під час кількоразових приїздів слуги полковника до міста для сплати чотирикратного подимного податку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 703, акт 12. Мова староукраїнська.

Вересня 10. – Оповідання і скарга лохвицького отамана Остапа Горбаненка перед урядом Лохвицької ратуші про негідну поведінку Івана Хмелівського, посланця гетьмана Богдана Хмельницького, який «идучи з Чигирина ѡ*т* вє*л*. єго мл*с*ти пана гє*т*мана, повѣда*л*ся быти по*л*ко*въ*нико*м* сѣвє*р*ски*м*. Тєды-то Ѡстапа атамана бєзъ даня причины, идучи прє*з* мо*ст* до господи, знєважи*л*, и ущипъливыми словами, листи гє*т*ма*н*скіи показуючи, и мови*л*: "ты, атаманє, сяки*й* и ѡваки*й* сыну, лис*то*въ ты*х* нє годє*н* єси и в руки и*х* брати". Зара*з* в то*м* жє частѣ и и*н*ши*х* козако*в*ъ и людє*й* познєважалъ, Ивана Кудру на мосту, тако*ж* бє*з* даня причины, сромо*т*нє зганилъ. Тєды, по*д*воду єму да*в*ъши, з мѣста поихалъ. Чєля*д*ни*к* за*с* Тєрє*ш*ковъ, бы*в*ъши посланы*й* ѡ справа*х* господа*р*ски*х*, нагна*л* в полю ѡного Ивана, то*т* Ива*н* у того чєля*д*ника то*т* ву*з* с конє*м* в по*д*воду собѣ узя*л*, а то*й* по*д*води, которая дана была єму з мѣста, каза*л* за собою ихати. И и*н*ши*й* єксцєса нємалыє починилъ».

Ф. 1528, оп. 1, спр. 1, арк. 27. Мова староукраїнська. Опубл.: Лохвицька ратушна книга другої половини XVII ст. – К., 1986. – С. 61. – Док. № 56.

Вересня 13. – Ухвала депутатського сеймику Київського воєводства від 13 вересня 1655 р. у м. Володимир, зокрема, про:

◈ об'єднання з шляхтою Руського, Белзького і Волинського воєводств і з київським воєводою, коронним великим гетьманом [Станіславом По-

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 951 – 952, акт 282. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. II. – Т. 2. – С. 16 – 18.

тоцьким] для захисту своїх країв в умовах несподіваної шведської війни й наступу з усіх сторін інших ворогів;
◊ обрання директором воєводства Юрія Немирича і надання йому абсолютної влади;
◊ збір усієї київської шляхти на 20, а запізнілих – на 23 вересня до м. Дубно над Бугом і здійснення там її попису.
До Володимирського ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Теодор Гуменецький.

Вересня 13. – Запис про обрання сеймиком Київського воєводства від 13 вересня 1655 р. у м. Володимир "дєпутатовъ на суды бли*с*ко пришълыє головъниє трибуна*л*скиє Лубє*л*скиє и Пютръковъ*с*киє" Юрія Немирича і Томаша Казимирського.
До Володимирського ґродського уряду подано маршалком сеймику Теодором Гуменецьким.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 952 і зв., акт 283. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 13. – Запис про обрання депутатським сеймиком Брацлавського воєводства від 13 вересня 1655 р. у м. Володимир "дєпутатовъ воєво*д*ства Браславъского на суды головъныє коронъныє трибуна*л*скиє Пє*тр*ковъскиє и Любє*л*скиє близко при*ш*лыє" Яна Кудевича Копчинського і Стефана-Baскана Древинського.
До Володимирського ґродського уряду подано маршалком сеймику Миколаєм Дзиком.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 953 і зв., акт 284. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 13. – Запис про обрання депутатським сеймиком Чернігівського воєводства від 13 вересня 1655 р. у м. Володимир "депутатів на суди головні депутатські коронні" чернігівського підсудка Якуба Войну Оранського і чернігівського мечника Стефана Іваницького.
До Володимирського ґродського уряду подано маршалком сеймику Адамом Буркацьким.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 953 зв., акт 285. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 16. – Універсал [кременецького земського писаря] Якуба Єловицького до шляхти Кременецького повіту від 16 вересня 1655 р. з м. Дубно про терміновий збір повітового посполитого рушення поблизу с. Іванне (біля м. Птича).

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 252, акт 212. Мова польська. Початок акта не зберігся.

Вересня 20. – Маніфестація орендарів чопового податку, луцьких міщан, євреїв Лемеля Юдича, Юди Новаковича, Абрама Лейбовича та Лемеля Юзефовича перед Луцьким ґродським урядом про неможливість зібрати цей податок через наступ козацького війська та необхідність рятуватися від цієї небезпеки їм самим.
У адміністратора Волинського воєводства, володимирського войського Яна Гулевича євреї орендували чоповий податок з 17 липня 1655 р. по 17 липня 1656 р. за 1500 польських золотих, з яких сплатили 375 золотих першого внеску.

Ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 716 і зв., акт 21. Мова староукраїнська.

Листопада 24. – Маніфестація реєнта канцелярії Володимирського ґродського суду Григорія Ласка Чернчицького перед Володимирським ґродським урядом про те, що він "повє*р*нувъши зъ утєчки своє пєрє*д* козаками, занєслъ маниф[єста]цию въ то*т* способъ: ижъ кгды въ року тєразнє*й*ши*м*, выжє*й* на актє мєнованo*м*, за допущєнє*м* Бозкимъ, а за роспрошєнє*м* войскъ ква*р*цяны*х* коро*н*ны*х* и посполито*го* рушєня, нєприятєлє коро*н*ныє рєбє*л*лизанътовє козаци зъ москвою злучєныє гору взявъши, въ панъства єго к*р*. м*л*. и Рєчи Посполитоє, такъ Волы*н*скиє яко и Коро*н*ныє, ... кграссуючи, палєчи, пустошєчи, людє*й* стинаючи, пошли. Тєды пєрє*д* ты*м* нєприятєлє*м* ... и манифєстансъ, ѡ близко наступуючимъ

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 565 зв. – 566 зв., акт 397. Мова староукраїнська.

неприятелю услышавъши ..., зъ кгроду тутейшого Володимерского з людми утекаючи, книги кгродзкие володимерские на местцу звычайном въ церкви мурованой катедралной Володимерской, где и книги земские володимерские зоставалы, въ скринях позамыкавъши и запечатовавъши, въ край Полский уходити мусил. Там же неприятел тот до Володимера нападши ..., албовемъ и на церковъ соборную Володимерскую нападши и ѡную ѡдбивши, цо колвекъ было ѡхендозтва церковъного вырабовавши, умерлых з гробув повыкидавши, скрини тежъ зъ книгами, такъ кгродскими яко и земъскими будучие, поѡдбиял, книги вси, секстерна, протокулы, продукта, ѡрииналы, термины, справы и мунимента вшелякие зъ скрин повыруцавши, пошарпал, подоптал, покгиатвалъ, же не тылко по церкви, але и по цминтари книг и паперовъ полно было".

Грудня 7. – Тестамент Теодори з Підберезьких Олександрової Макарської, складений 16 листопада 1654 р., зокрема, про поховання її "в церкві Полонській".

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 767 – 768 зв., акт 561. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 13. – Маніфестація реєнта канцелярії Володимирського земського суду Романа Городиського перед Володимирським ґродським урядом про розгром архіву земського суду, коли "козаки и москва кграсъсуючи в краяхъ тутошъныхъ и пустошачи домы Божые костелы и церкви межы инъшыми и церковъ тутошъную катедралную ... рабуючи, книги помененые земские Володимерские въ скрини трома колодками замкненые и запечатованые, скриню столъкши и колодки поѡдбиявши, по церкви и по цменътару порозносили и порозкидали, ѡдные подерли и пошарпали, а другие не ведати чы з собою побрали, чили тежъ попалили".

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 570 зв. – 571 зв., акт 399. Мова староукраїнська.

Грудня 18. – Універсал волинського каштеляна кн. Міхала-Юрія Чорторийського від 18 грудня 1655 р. до шляхти Луцького повіту Волинського воєводства про збір для боротьби проти шведів повітового посполитого рушення 28 грудня поблизу м. Луцьк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 771 зв. – 772 зв., акт 564. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 18. – Універсал волинського каштеляна кн. Міхала-Юрія Чорторийського від 18 грудня 1655 р. до шляхти Володимирського повіту Волинського воєводства про збір для боротьби проти шведів повітового посполитого рушення 28 грудня поблизу м. Володимир.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 969 зв. – 971, акт 298. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 20 і 24. – Універсал київського воєводи і генерала, коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького та руського воєводи і генерала, коронного польного гетьмана Станіслава Лянцкоронського від 16 грудня 1655 р. до шляхти Волинського воєводства з викладом складних обставин, в яких опинилася Річ Посполита, та про збір посполитого рушення для боротьби проти шведів спільно з коронним військом.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 269 – 271 зв., акт 224 (запис від 24 грудня); ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 773 – 774 зв., акт 565 (запис від 20 грудня). Мови староукраїнська і польська.

Грудня 20. – Маніфестація від імені Яна Ґроґулецького перед Володимирським ґродським урядом про знищення й захоплення козацьким і московським військом різного майна у його маєтках Задиби, Гаруша й Залісці (були у його державні).
Серед іншого втрачено документи родинного архіву, в т. ч. інвентар маєтків, і пограбовано єврея – орендаря корчми і млина.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 576 зв. – 578, акт 404. Мова староукраїнська.

Грудня 22. – Універсал київського воєводи і генерала, коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького та руського воєводи і генерала, коронного польного гетьмана Станіслава Лянцкоронського від 16 грудня 1655 р. до шляхти Володимирського повіту з викладом складних обставин, в яких опинилася Річ Посполита, та про збір посполитого рушення для боротьби проти шведів спільно з коронним військом.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 973 зв. – 977, акт 301. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 23. – Універсал волинського каштеляна кн. Міхала-Юрія Чорторийського від 18 грудня 1655 р. до шляхти Кременецького повіту про збір 28 грудня повітового посполитого рушення поблизу м. Луцьк для боротьби проти шведів.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 268 – 269, акт 223. Мова староукраїнська і польська.

Грудня 28. – Ухвала екстраординарного сеймику Володимирського повіту від 28 грудня 1655 р. у м. Володимир (скликаного згідно з універсалами коронних гетьманів і волинського каштеляна кн. Міхала-[Юрія] Чорторийського), зокрема, про:

◈ збір посполитого рушення повіту на 7 січня 1656 р. до м. Володимир;

◈ зобов'язання з'явитися на посполите рушення всіх боєздатних шляхтичів: землевласників і безземельних – усіх, хто тільки має шляхетський титул;

◈ зобов'язання посесорів королівських і духовних маєтків виставити на посполите рушення кожного сьомого підданого, надійно забезпечивши їх зброєю і одягом;

◈ обрання після збору посполитого рушення ротмістрів і встановлення військового порядку;

◈ покарання тих, хто не з'явиться на посполите рушення.

До Володимирського ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Стефан Іваницький.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 977 – 978 зв., акт 302. Мови староукраїнська і польська. О п у б л .: АЮЗР. – Ч. II. – Т. 2. – С. 18 – 20.

Грудня 29. – Тестамент Маруші з Ржищівських Янової Порванецької, складений 7 грудня 1655 р. в с. Порванче, яка просила поховати її в порванецькій церкві.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 776 зв. – 778 зв., акт 567. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 29 і 31. – Ухвала екстраординарного сеймику Волинського воєводства від 28 грудня 1655 р. у м. Луцьк (скликаного згідно з універсалами коронних гетьманів і волинського каштеляна кн. Міхала-Юрія Чорторийського), зокрема, про:

◈ зобов'язання всіх, хто вважає себе шляхтичем, з'явитися згідно з другим універсалом коронних гетьманів і волинського каштеляна на визначене у ньому місце;

◈ обрання кн. Міхала-Юрія Чорторийського, кн. Миколая [Святополка] Четвертенського і Самуеля [Долмата] Ісайковського для переговорів щодо спільних дій з шляхтою інших воєводств. До Володимирського ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Марцин Ледуховський.

Ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 273 і зв. (запис від 31 грудня); ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 776 і зв., акт 566 (запис від 29 грудня). Мови староукраїнська і польська. До володимирських ґродських книг цю ухвалу сеймику записано 1 січня 1656 р. (див. ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 312 і зв., акт 1).

* * *

1658 р., березня 7. – Ординанс (постанова) про порядок і норми збору з м. Луцьк податків на утримання жовнірів та інші потреби, ухвалений 12 березня 1655 р. Луцьким міським урядом і луцьким духівництвом. Реєстр жителів міста – платників податків і належних з них платежів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 285, арк. 608 – 610 зв., акт 11. Мови староукраїнська і польська.

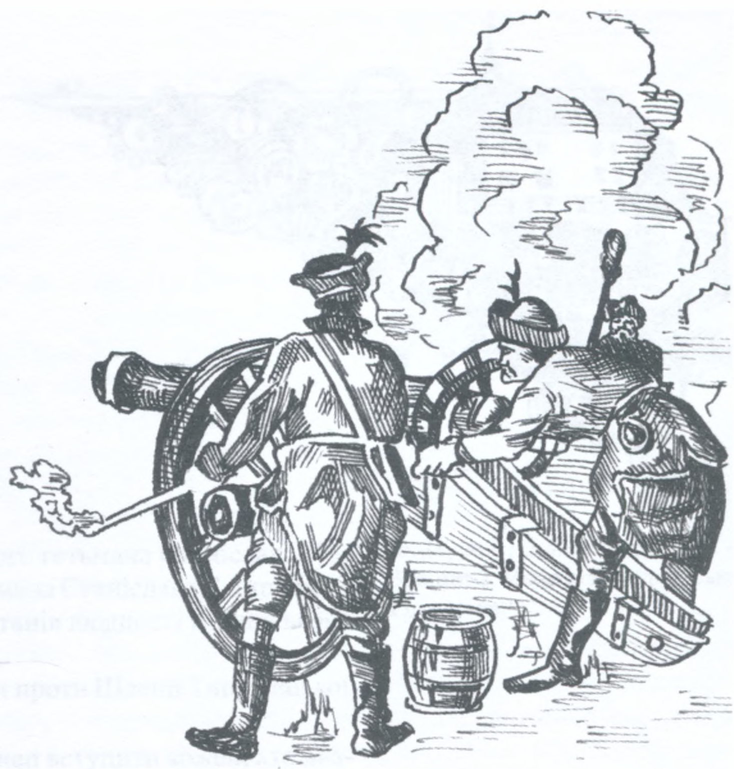

Року 1656

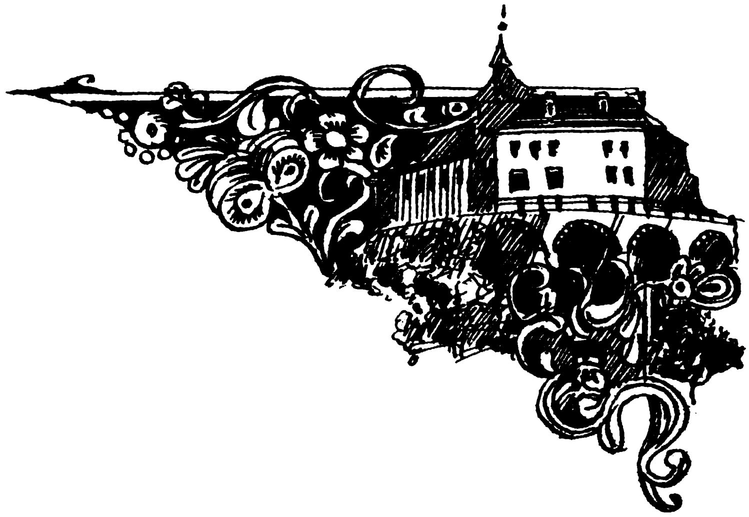

Січня 3. – Універсал коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького та коронного польного гетьмана Станіслава Лянцкоронського від 31 грудня 1655 р. до всіх станів людності Волинського воєводства, зокрема, про:

◊ створення на боці короля для війни проти Швеції Тишовецької конфедерації;

◊ збір посполитого рушення. До нього повинен вступити кожен, хто вважає себе шляхтичем, і привести з собою від кожних 5 ланів землі або від кожних 15 міських димів по одному кінному жовніру. Небоєздатні (вдови, діти, духівництво) мали виставляти жовнірів за цією самою нормою. З кожних 10 тис. золотих у маєтностях також потрібно виставити одного добре спорядженого кінного жовніра. Ці норми виставлення почтів поширювалися й на тих осіб, які служили у війську: споряджених жовнірів вони мали включати до своїх корогов. У війні дозволялося брати участь також інфамісам, банітам та іншим, аби спокутувати вину, а також нешляхтичам, якщо вони не на панщині;

◊ забезпечення кожного полку воєводства, землі чи повіту гарматою з ядрами. Євреї від кожної особи чоловічої статі мали виставити по фунту свинцю і фунту пороху, передавши їх полковникам своїх воєводств, земель або повітів;

◊ виставлення у всіх полках посполитого рушення від кожних 10 димів (сільських і міських) одного піхотинця з мушкетом; для керівництва цією піхотою на пописі відповідного полку потрібно обрати ротмістра. Ланову піхоту, яка за рішенням останнього сейму мала служити ще півроку, мали виставити її ротмістри;

◊ збір полку посполитого рушення Волинського воєводства 8 січня 1656 р. поблизу м. Володимир, проведення до 15 січня попису й повідомлення гетьманів про свою готовність;

◊ сувору заборону мати будь-які зв'язки з шведами.

За невиконання вимог універсалу винним загрожувало покарання.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 312 зв. – 316, акт 2. Мови староукраїнська і польська.

Січня 8. – Тестамент Катерини з Сестревитовських, у першому шлюбі Стефанової Линевської, у другому – Станіславової [Дуніної] Вольської, складений 30 грудня 1655 р. в м. Володимир, зокрема, про поховання її "в костелі їх милостей отців домініканів володимирських".

До Володимирського ґродського уряду тестамент покійної Катерини Вольської подав її син від першого шлюбу Адам Линевський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 93, арк. 318 – 319, акт 6. Мови староукраїнська і польська.

Січня 8. – Ухвала екстраординарного сеймику Володимирського повіту від 8 січня 1656 р. у м. Володимир (скликано володимирською шляхтою через зрив шляхтою Луцького і Кременецького повітів воєводського посполитого рушення), зокрема, про:

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 316 і зв., акт 3. Мови староукраїнська і польська.

◈ засвідчення прибуття шляхти повіту в м. Володимир згідно з своєю ухвалою від 28 грудня 1655 р.;
◈ одержання універсалу коронних гетьманів щодо збору шляхти всіх трьох повітів Волинського воєводства на 8 січня в м. Володимир;
◈ неприбуття шляхти Луцького і Кременецького повітів на призначений день у м. Володимир;
◈ неможливість у зв'язку з цим організувати воєводське посполите рушення, передбачене універсалом коронних гетьманів;
◈ заяву щодо своєї готовності зібрати окреме посполите рушення повіту, якщо буде відповідний універсал коронних гетьманів, волинського воєводи або волинського каштеляна з вказівкою часу і місця його збору.
До Володимирського ґродського уряду ухвалу подано від імені маршалка сеймику Стефана Іваницького.

Січня 10. – Маніфестація Антонія Куперського від імені своєї дружини Малґожати перед Луцьким ґродським урядом про те, "*иж* року нєдавно про*шлого* [1655] мсца ѡкътобря два*д*цєтъ сємого, два*д*цєтъ ѡ*с*мого, два*д*цє*т* дєвятого днє*й* купы козаковъ нємалыє по ки*л*ку тысєчє*й*, такъ рєєстровы*х* яко и сваво*л*ныхъ, с пулъку Дунъцового, с пулъку Выговъского и инъныхъ пулъковъ, которыє поза Бугомъ были и наза*д* южъ ку Украинє поворочали сє, напа*д*шы на монасты*р* Милєцъки*й*, тамъ прєзъ днє*й* т[р]ы мєшъкаючы, ѡкърутъныє тыранъства в монастєру яко и по лєса*х* надъ людъми, такъ шляхєцъкого яко и прост*ого* стану, выконывали, лупы чинили, муки задавали, вшєлякиє звєзєныє доста*т*ки до того монастєра прєзъ розныє людє, позабєрали. Малъжонъка манифєстуючоє [першого шлюбу] нєдалєко ѡ*т* того мона*с*тєра в лєсє помєнєного урожоного пана Алєксанъдра Струтинъского тыранъско на см*є*р*т*ъ забили, а самую малъжонъку манифєстуючого мучыли, свицами пєкли, вшєлякиє достатъки ... манифєстуючоє власныє забрали. ... Такъжє справы розныє, записы, рєкокгницыє ѡ*д*ны побрали, другиє поді*є*р*ли, ... ѡгнємъ попалили и въ попєлъ ѡбєрнули".

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 844 зв. – 845 зв., акт 10. Мова староукраїнська.

Січня 12. – Тестамент Барбари з Ґрохова Криштофової Яйковської, складений 2 грудня 1655 р. в замку м. Дубно, зокрема, про поховання її у Дубнівському бернардинському костелі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 879 зв. – 882 зв., акт 6. Мови староукраїнська і польська.

Січня 19. – Протестація від імені кн. Яна Святополка Четвертенського перед Луцьким ґродським урядом про грабунки, заподіяні луцьким бурмістром та луцькими міщанами і селянами з сіл Двірець, Ярославичі, Привередів та ін. (прізвища подано) у його дворі в передмісті м. Луцьк у жовтні – листопаді 1655 р., під час перебування у Луцьку козацької залоги, "по*д* прєтєкъстомъ козацъкимъ выузъдавъшис на вшєлякую своєволю".

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 804 зв. – 806, акт 14. Мова староукраїнська.

Січня 22. – Маніфестація від імені подружжя Войцеха і Катерини Колачинських перед Луцьким ґродським урядом про загибель їхніх документів під час нападу на їхні вози, "кгды и*х* м*л*. в року свижопрошъло*м* [1655], уносєчы здоровє своє пєрє*д* нєпрыятєля*ми* коро*н*ни*ми* мо*с*квою єтъ инътє*с*тини*с* [спільно з] козаками, до Вы*ж*вы были уєхали".

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 808 зв., акт 16. Мова староукраїнська.

Січня 22. – Маніфестація від імені луцького підкоморича Яна Гулевича перед Луцьким ґродським урядом про загибель його возів з майном і документами, "кгды року свижопєрєминулого [1655] мца ѡкто*м*бры*с* дня пе*т*на*д*цєтого козаки з мо*с*квою злучєныє на мє*с*то єго к*р*. м*л*. Люблин напали, а пєрє*д*мистя вси ѡ*гн*є*м* и мєчємъ зносили, достатъки за*с* розныє, такъ по дъвора*х* шляхєцъки*х*, яко и кляшътора*х*, брали".

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 809 і зв., акт 17. Мова староукраїнська.

Січня 28. – Протестація адміністратора с. Городок, маєтку Києво-Печерського монастиря, Яна Проскури Сущанського перед Луцьким ґродським урядом про насильства, заподіяні у Городку ротмістром [Яна Замойського] Войцехом Жеґотою "с пєхотою ровє*н*скою".

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 814 зв. – 815, акт 22а. Мова староукраїнська.

Січня 28. – Маніфестація Вацлава з Юшківців Гулевича перед Луцьким ґродським урядом про загибель його документів і майна на 7 тис. польських золотих, переданих ним при відході 1655 р. в посполите рушення на зберігання законникам Білостоцького монастиря, "за удєрєнємъ прє*з* нєпрыятєля козаковъ з москвою на мєнованы*й* мона*сты*р и пры вырабованю ωного".

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 815 – 816, акт 23. Мова староукраїнська.

Січня 28. – Маніфестація Адама Білостоцького, від себе та від імені свого синівця Олександра Білостоцького, перед Луцьким ґродським урядом про загибель 1655 р. возів з їхніми документами і майном при розгромі 1655 р. козацьким і московським військами посполитого рушення Волинського воєводства: "прє*з* єго кр. м*л*. пана нашого милостивого в року прошъло*м* [1655] вицями на по*с*политоє рушєнє по*д* Краковєцъ ставє*с*чы, пры рєча*х* розны*х* шкатулу з ро*з*ными муним*єнтами* ... взялъ былъ. Тєды за удєрєнємъ прє*з* нєпрыятєля козаковъ з москвою на ωбо*з* посполито*го* рушєня и пры ро*з*кгромєню ωного то всє, што сє выжє*й* помєнило, з возами забрано, жє жа*д*ноє на*м*нє*й*шоє рєчы манифєстуючы*й* з собою увєсти нє моглъ и нє увєзлъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 816 і зв., акт 24. Мова староукраїнська.

Січня 31. – Реляція возного Григорія Корсняковського перед Володимирським ґродським урядом про огляд і засвідчення побиття градом озимини на ґрунті орендованих Мацеєм Боршковським сіл Клюськ і Клюська Волиця та про засвідчення скарги орендаря, який "вєликую тє*ж* кривду и шкоду свою быти указыва*л* за наступєнє*м* нєприятє*л*ски*м*: и*ж* єму по*л* тамо*шних* восєни про*шлой* арє*н*довны*х* нє засєяно такъ, яко было потрєба, а то прє*з* тоє, жє по*д*даныє тамо*ш*ниє, збу*н*товавъшис, по*л* нє хотєли ωзиминою засєяти, яко*ж* мало што засєяно; и в по*д*воду, навє*т* на тую утє*ч*ку, нє хотєли ити и рєчи*й* па*н*ски*х* увозити, которыє вси нєма*л* в Клю*с*ку зо*с*тали и прє*з* нєприятєля побраныє и порабованыє су*т*ъ".

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 8 – 9 зв., акт 16. Мова староукраїнська.

Лютого 1. – Протестація Вавринця Крочовського перед Володимирським ґродським урядом про захоплення 1656 р., "въ дє*н* ново*го* лита" Станіславом Остинським, поручником з розміщеної у м. Володимир корогви королівського ротмістра Миколая Сенинського, 4 волів, "коштуючи*х* золоты*х* дєвє*т*дє*сят*", у маєтку луцького біскупа – с. Хотачів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 11 – 12, акт 18. Мова староукраїнська.

Лютого 4. – Протестація від імені Станіслава Сарбієвського перед Володимирським ґродським урядом про спустошення, заподіяні в маєтку його підопічної Анни Лисаковської – с. Устилуг: 1653 р. – татарами, а 1655 р. – козаками.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 13 зв. – 15, акт 20. Мова староукраїнська.

Лютого 7. – Маніфестація і протестація від імені Марцина Люшковського, орендаря належних до Ковельського староства м. Вижва та сіл Вижва Стара, Гриковичі, Шайна і Красна Воля, перед Володимирським ґродським урядом про збитки, яких зазнав орендар внаслідок переходу на початку 1656 р. Ковельського староства від познанського воєводи Криштофа Опалинського до київського каштеляна Стефана Чарнецького, "а пєрє*д* ты*м* єсчє, в року близкопрошло*м* [1655] и*н* сєнътєбро, козаки и мо*с*ква с потугою своєю наступивши, тыє*ж* добра и вси пожи*т*ки и*х* знєсли и внивє*ч* ωбє*р*нули".

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 15 – 16 зв., акт 21. Мова староукраїнська.

Лютого 9. – Протестація від імені Геліяша Єловицького перед Володимирським ґродським урядом про напад 8 лютого 1656 р. Францішка Суходольського, поручника полку Андрія Суходольського, на обоз з його майном, що прямував з м. Замостя до маєтку Єловицького м. Соколь, і захоплення його мисливських хортів та про побиття і пограбування челяддю Суходольського його слуг і підданих, які супроводжували цей обоз.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 19 зв. – 20 зв., акт 23. Мова староукраїнська.

Лютого 22. – Приповідний лист короля Яна-Казимира від 19 лютого 1656 р. королівському ротмістрові Тібурцію Бартлінському на формування корогви в 100 піхотинців.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 899 зв. – 900, акт 11. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 22 і 24. – Універсал короля Яна-Казимира від 20 лютого 1656 р. з м. Львів до шляхти Волинського воєводства з повідомленням про рух коронного війська під проводом київського каштеляна Стефана Чарнецького до м. Сандомир та з розпорядженнями про скликання 7 березня у м. Володимир воєводського сеймику для організації збору поблизу м. Крилів воєводського посполитого рушення, про сплату на цьому сеймику заборгованості з усіх податків і доставку зібраних грошей у м. Львів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 900 зв. – 901, акт 12 (запис від 22 лютого); ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 352 і зв., акт 34 (запис від 24 лютого). Мови староукраїнська і польська.

Лютого 22 і 23. – Універсал коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 21 лютого до шляхти Волинського воєводства про перебування шведського короля і розміщення шведського війська у м. Казимир Дольний та вжиття заходів необхідної перестороги.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 901 зв. – 902, акт 13 (запис від 22 лютого); ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 351 зв., акт 33 (запис від 23 лютого). Мови староукраїнська і польська.

Лютого 26. – Протестація від імені Олександра на Кисилині Чаплича Шпановського перед Володимирським ґродським урядом про збитки на 1600 польських золотих, заподіяні 23 лютого 165[6] р. його підданим міщанам і євреям м. Кисилин жовнірами з волонтерської корогви ротмістра Іполита Снітовського з полку Міхала Криси.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 101 зв. – 103, акт 93. Мова староукраїнська.

Лютого 28. – Універсал коронного польного гетьмана Станіслава Лянцкоронського від 28 лютого 1656 р. з м. Луцьк до шляхти Волинського воєводства про пересування шведського війська в напрямі Волині (після розгрому польської армії поблизу м. Големб) та з закликом рушати до м. Луцьк для об'єднання у боротьбі проти неприятеля.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 904 зв. – 905, акт 17. Мови староукраїнська і польська.

Березня 3. – Маніфестація Юрія Зайончковського перед Луцьким ґродським урядом про загибель його документів і поранення його самого 15 жовтня 1655 р. "подъ час козацькоє и московъскоє инъкурсыи" на м. Люблін.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 838 зв. – 839, акт 2. Мова староукраїнська.

Березня 6. – Тестамент Яна Толстяковича, складений 30 травня 1655 р. в м. Луцьк, який, зазначивши, "що я у вірі святій загальній християнській Грецькій народившись, в ній життя закінчити хочу", заповідав поховати його у тій церкві, яку оберуть його дружина і родичі.
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Яна Толстяковича подала його дружина Олександра з Перекладовських.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 906 зв. – 907 зв., акт 2. Мови староукраїнська і польська.

Березня 7. – Ухвала екстраординарного сеймику Волинського воєводства від 7 березня 1656 р. у м. Володимир (скликаного згідно з королівським універсалом), зокрема, про:
◈ обрання ротмістрами воєводського посполитого рушення володимирського старосту Данієля Стемпковського, волинського підстолія Томаша Козику та Яна Мелешка;
◈ зобов'язання ротмістрів рушити свої корогви з м. Володимир через три дні після сеймику і на 14 березня зібратися поблизу м. Крилів;

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 361 зв. – 362 зв., акт 41. Мови староукраїнська і польська.

◊ зобов'язання воєводських поборців подимних податків надати податкові реєстри і зібрані гроші;
◊ обрання послів до короля.
До Володимирського ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Олександр на Галичанах Чаплич Шпановський.

Березня 8. – Реєстр шкод, заподіяних у листопаді 1655 р. в маєткові Чаплинських с. Миловші королівським полковником Андрієм Суходольським і його челяддю.
Судова присяга підданих про засвідчення реєстру.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 907 зв. – 908 зв., акт 3. Мови староукраїнська і польська.

Березня 8. – Реєстр шкод, заподіяних у грудні 1655 р. в маєткові Чаплинських с. Миловші корогвою королівського ротмістра Стефана Радлінського з полку Андрія Суходольського.
Судова присяга підданих про засвідчення реєстру.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 908 зв. – 909, акт 4. Мови староукраїнська і польська.

Березня 9. – Маніфестація від імені Зофії Красинської та її опікунів перед Луцьким ґродським урядом про захоплення козаками її речей і розшарпання документів при нападі 26 жовтня 1655 р. на с. Ремків, маєток її брата кн. Андрія Чорторийського, де вона та її опікун Даніель Єло Малинський ховалися "пере*д* нєпрыятєлємъ на па*н*ства єго ко*р*. мл*с*ти и Рєчы Посъполито*й* насътупуючымъ козаками и мосъквою... Тєды заразъ козацы ... въ ба*р*зо вєлико*й* напа*д*шы купє, чєля*д* єго мл*с*ти пана бєлзкого, ѡпєкуна єє мл*с*ти, нєкоторую посєкъшы, поранивъшы, а нєкоторыє з чєляды єго мл*с*ти до козаковъ прыстали".

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 841 зв. – 842 зв., акт 6. Мова староукраїнська.

Березня 10. – Маніфестація від імені Даніеля Єла Малинського перед Луцьким ґродським урядом проти шести його рукодайних слуг, які 26 жовтня 1655 р., під час козацького нападу на маєток кн. Андрія Чорторийського с. Ремків, де перебував тоді Єло Малинський, перейшли до козаків, і хоча невдовзі повернулися назад, але одразу й порозбігалися, забравши панське майно.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 842 зв. – 843, акт 7. Мова староукраїнська.

Березня 10. – Маніфестація від імені Даніеля Єла Малинського та його дружини Галшки перед Луцьким ґродським урядом про захоплення їхнього майна та попсування і пошарпання документів при козацькому нападі 26 жовтня 1655 р. на маєток с. Ремків кн. Андрія Чорторийського, де тоді перебувало подружжя і частина челяді якого перейшла до козаків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 843 зв. – 844, акт 8. Мова староукраїнська.

Березня 11. – Реєстр шкод, заподіяних 1655 р. "прє*з* инъку*р*сыю козацькую и козаковъ самыхъ" у Милецькому монастирі.
Реєстр подано від імені милецького архімандрита, луцького і острозького єпископа Діонізія Балабана.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 909 – 910, акт 5. Мови староукраїнська і польська.

Березня 13. – Універсал коронного хоружого Олександра Конецпольського від 4 березня 1656 р. до коронного війська про збереження належної дисципліни під час перебування на Волині.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 910 і зв., акт 6. Мови староукраїнська і польська.

Березня 13. – Універсал короля Яна-Казимира від 27 лютого 1656 р. до шляхти Волинського воєводства про необхідність терміново сплатити ухвалений 1654 р. чотирикратний подимний податок і ліквідувати заборгованість з інших подимних, аби утримувати іноземне наймане військо.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 912 – 913, акт 8. Мови староукраїнська і польська.

Березня 13. – Універсал волинського скарбника і поборці Станіслава Мушатича Охлоповського від 1 березня 1656 р. до шляхти Луцького повіту про прибуття його 10 березня 1656 р. в м. Луцьк для збору, згідно з королівським універсалом, ухваленого 1654 р. чотирикратного подимного податку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 910 зв. – 912, акт 7. Мови староукраїнська і польська.

Березня 14. – Універсал короля Яна-Казимира від 15 лютого 1656 р. до шляхти Волинського воєводства про необхідність терміново сплатити ухвалений 1654 р. чотирикратний подимний податок для утримання найманого війська.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 366 – 367, акт 46. Мови староукраїнська і польська.

Березня 14. – Універсал волинського скарбника і поборці Станіслава Мушатича Охлоповського від 1 березня 1656 р. до шляхти Володимирського повіту про прибуття його 10 березня 1656 р. в м. Луцьк для збору чотирикратного подимного податку.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 367 – 368, акт 47. Мови староукраїнська і польська.

Березня 16. – Протестація Абрама Сестровитовського та його дружини Теофілії з Коморовських перед Володимирським ґродським урядом про збройні наїзди у січні 1656 р. його брата Данієля Сестровитовського на їх двір у с. Мишів, побиття й поранення слуг та челяді.
При цьому нападники видавали себе за шведів: "ѡкрыкъ и трвогу въ селє учинили ѡпу*л*ночы, удаючи, и*ж* шведовє напали, вяжуть, сєкуть. Которы*й* ѡкрыкъ и гала*с* помєнєная пани Сєстрєвитовъская, по*д*столина ч*є*рниговъская, почувъшы, пєр*є*страшєная будучи зъ двора утєкати мусила; ки*л*ка разовъ падъшы, на гололєди ро*з*биласє ба*р*зо, и ѡ*д* тыхъ ча*с* до здоровя пє*р*шо*го* пры*й*ти нє можєтъ".

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 27 зв. – 29, акт 28. Мова староукраїнська.

Березня 20 і 22. – Універсал короля Яна-Казимира від 14 березня 1656 р. до посполитого рушення Волинського воєводства з наказом вирушати з-під м. Крилів на з'єднання з військом під командуванням київського каштеляна Стефана Чарнецького.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 936 зв. – 937 зв., акт 21 (запис від 22 березня); ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 369 зв. – 370, акт 50 (запис від 20 березня). Мови староукраїнська і польська.

Березня 21. – Універсал короля Яна-Казимира від 14 березня 1656 р. до тієї частини шляхти Волинського воєводства, яка не приєдналася до посполитого рушення поблизу м. Крилів, із закликом зібратися, обрати ротмістрів і рушити на з'єднання з коронним військом.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 936 і зв., акт 20. Мови староукраїнська і польська.

Березня 23. – Універсал стольника Волинського воєводства Самуеля Долмата Ісайковського від 21 березня 1656 р. до волинської шляхти про скликання 24 березня у м. Луцьк сеймику.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 938 і зв., акт 22. Мови староукраїнська і польська.

Березня 24. – Універсал короля Яна-Казимира від 5 березня 1656 р. до шляхти Волинського воєводства, яку покликано зібратися посполитим рушенням поблизу м. Крилів, про облогу шведами м. Замостя та про необхідність якнайшвидше з'єднатися з коронним військом, яким через хворобу коронного великого гетьмана [Станіслава Потоцького] командував київський каштелян Стефан Чарнецький.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 941 і зв., акт 26. Мови староукраїнська і польська.

Березня 24. – Маніфестація від імені Олександра Ґлуховського перед Володимирським ґродським урядом про знищення козаками й татарами його приватного архіву при нападі 1654 р. "на м*а*є*т*ность вышъпомєнєного єго *мл.* пана Алєксанъдра Кглухо*в*ского Полохачовъ алиа*с* Робовъсчизъну" Овруцького повіту Київського воєводства.

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 192 – 193, акт 148. Мова староукраїнська.

Березня 26. – Маніфестація Адама Бледзейовського перед Володимирським ґродським урядом про розграбування 1655 р. його майна, у т. ч. шкатули з документами, загоном козацько-московського війська, який наздогнав його обоз на дорозі поблизу м. Коцьк під час втечі до Луківського краю.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 41 зв. – 42, акт 35. Мови староукраїнська і польська.

Березня 28. – Ухвала екстраординарного, скликаного згідно з королівським універсалом, сеймику Волинського воєводства [в ньому взяла участь шляхта двох повітів – Луцького і Кременецького] від 28 березня 1656 р. в м. Луцьк, зокрема, про:
◊ готовність згідно з універсалом короля зібрати на 7 березня воєводське посполите рушення поблизу м. Володимир і рушити далі згідно з королівським ординансом;
◊ згоду виконати вимоги королівського універсалу – зібратися посполитим рушенням 3 квітня до с. Боголюбе й вирушити звідти на з'єднання з посполитим рушенням Володимирського повіту.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Самуель Долмат Ісайковський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 946 – 947, акт 30. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 3. – Протестація від імені володимирського земського судді Станіслава Корчминського і всіх міщан м. Крилів перед Володимирським ґродським урядом про збитки на 500 польських золотих, заподіяні 30 вересня – 1 жовтня 1654 р. корогвою королівського ротмістра [Яна] Бутлера, зокрема, про те, що поручник корогви "в дому жидо*в*скимъ стоячи на имє И*р*шовымъ жидо[въ]скимъ, добивъшисє до коморы, такъ самого господара яко и господыню росъпудивъши, куха*р*ку *их* на имє Марушку в томъ жє дому зкгвалътил*и*".

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 229 – 230, акт 172. Мова староукраїнська.

Квітня 10. – Приповідний лист короля Яна-Казимира від 9 березня 1656 р. Ризванові Рудзієвичу на формування татарської корогви у 100 коней.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 375 і зв., акт 55. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 10. – Універсал короля Яна-Казимира від [5] квітня 1656 р. до шляхти Володимирського повіту з докором за несплату до 10 березня 1656 р. ретент з податків за минулі роки, як було пропоновано королівським універсалом від 17 лютого 1656 р., та з проханням сплатити ці гроші, вкрай необхідні на утримання війська.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 375 зв. – 376, акт 56. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 19. – Універсал короля Яна-Казимира від 10 квітня 1656 р. до шляхти Волинського воєводства з повідомленням про успіхи у боротьбі проти шведів, яких коронним і литовським військом було притиснуто до р. Вісла, та з наказом зібрати посполите рушення поблизу м. Луцьк і на 4 травня прибути до королівського табору поблизу Тишова, а також про швидкий прихід союзного татарського війська та з порадою сховати, виявивши пересторогу перед союзниками, своє майно у містах і замках.
До луцьких ґродських книг цей універсал, у зв'язку з нечинністю упродовж певного часу уряду після смерті в квітні 1656 р. луцького старости Владислава-Домініка Заславського, було внесено 18 січня 1657 р. – див. ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 27 зв. – 28 зв., акт 13.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 380 – 381, акт 60. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 27. – Маніфестація королівського ротмістра Самуеля Голуба перед Володимирським ґродським урядом про захоплення подружжям Яном і Олександрою з Загоровських Марковськими після смерті його дружини Зофії з Загоровських майна і майнових документів на маєтки Голубів у Волинському воєводстві.
Є згадка про участь Голуба в березні 1656 р. у посольстві до Війська Запорозького.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 49 зв. – 50 зв., акт 41. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 29. – Протестація Яна Червінського перед Володимирським ґродським урядом про захоплення його збіжжя й іншого майна передміщанами м. Володимир Миськом Боранчуком, Филипом Борисиком та ін. підданими володимирської земської суддини [Гельжбети Корчминської] 1655 р., під час наступу козацького і московського війська.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 51 зв. – 52 зв., акт 43. Мови староукраїнська і польська.

Травня 2. – Універсал короля Яна-Казимира від 22 квітня 1656 р. до командування коронного і найманого війська про звільнення євреїв від військових постоїв.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 394 і зв., акт 71. Мови староукраїнська і польська.

Травня 6. – Універсал короля Яна-Казимира від 8 лютого 1656 р. про звільнення від військових постоїв та вибирання стацій з маєтків перемишльського підчашого Марцина-Костантого Красицького – м. Камінь, сіл Ворокомле, Видерта та ін. у Волинському воєводстві.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 404 і зв., акт 77. Мови староукраїнська і польська.

Травня 9. – Протестація від імені архімандрита Бенедикта Мокосія Баковецького перед Володимирським ґродським урядом проти Яна Гораїна, який "смєлъ и важилъсе пєвъныє сєла, мєновитє Рукини и Бурєм*єц* з ихъ приналєжъностями, до аръхима*н*дрии Жыдичинъскоє належачиє, у короля шве*д*ского упрошати" і 11 грудня 1655 р. їх захопив.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 97 – 98 зв., акт 63. Мова староукраїнська.

Травня 9. – Протестація від імені Катерини Овлочинської перед Володимирським ґродським урядом про збройний напад 4 травня 1656 р. жовнірів корогви королівського ротмістра Тележинського на її двір і маєток Овлочин, вбивство, побиття, поранення й пограбування підданих і челяді.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 72 зв. – 74 зв., акт 58. Мова староукраїнська.

Травня 9. – Протестація від імені Гелени Вилежинської перед Володимирським ґродським урядом про збройний напад 3 травня 1656 р. жовнірів корогви Адама Харлинського на її двір і маєток в с. Порськ, поранення й пограбування підданих і челяді.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 74 зв. – 76 зв., акт 59. Мова староукраїнська.

Травня 9. – Протестація від імені Криштофа Конецпольського перед Володимирським ґродським урядом про збитки, заподіяні 9 серпня 1655 р. козацькою корогвою королівського ротмістра Ґабріеля Свирського в його с. Гриковичі.
Судова присяга підданих і реєстр збитків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 76 зв. – 87, акт 60. Мова староукраїнська.

Травня 9. – Протестація від імені архімандрита Жидичинського монастиря Бенедикта Мокосія Баковецького перед Володимирським ґродським урядом про захоплення 14 березня 1656 р. монастирських маєтків Боголюбе й Рукині з Підгоровським млином королівським ротмістром Station Суходольським "в пулъку *ѡр*динанъски*м* помєнєного зошлого кнєжати єго м*л*. пана воєводы краковского [кн. Владислава-Домініка Заславського] подъ комєнъдою засъ урожоного єго м*л*. пана Анъдрєя Судо*л*ского".
Реєстр збитків у тих маєтках.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 87 – 94, акт 61. Мова староукраїнська.

Травня 9. – Реляція возного Яна Занькевича перед Володимирським ґродським судом про вручення позову до королівського задвірного суду ротмістрові Станіславу Суходольському з полку Андрія Суходольського за скаргою архімандрита Жидичинського монастиря Бенедикта Мокосія Баковецького у справі щодо захоплення ним монастирських маєтків Боголюбе і Рукині з Підгорів[ським млином].

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 94 – 96 зв., акт 62. Мови староукраїнська і польська.

Травня 9. – Протестація від імені володимирського і брестського єпископа Яна-Михайла Потія перед Володимирським ґродським урядом про збитки, заподіяні 1655 р. жовнірами корогви Даніеля Стемпковського у маєтку Володимирської кафедральної церкви с. П'ятидні.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 98 зв. – 100, акт 64. Мова староукраїнська.

Травня 12. – Протестація державці с. Облапи Ковельського староства – Станіслава Якубовського, від себе та від імені громади с. Облапи, перед Володимирським ґродським урядом "на урожоного пана Родако*вского*, ро*тм*ис*т*ра єго ко*р*. м*л*., и ко*м*панию єго ѡ починєнє розьны*х* кривъдъ

Ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 330 – 332, акт 250. Мови староукраїнська і польська.

и шко*д* в року тєпєрєшни*м* по*д*даны*м* ѡблапъскимъ и тоє маєтъности зубожєнє и вънивєчъ ѡб*є*рнєнє".
Реєстр збитків.

Травня 12. – Універсал короля Яна-Казимира від 27 квітня 1656 р. до ґродських, земських і міських урядів та шляхти Волинського воєводства, "на поко*й* и бєспєчє*н*ство жыдо*м* даны*й*".

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 405 і зв., акт 78. Мови староукраїнська і польська.

Травня 12. – Квит "*ѡд* ска*р*бу єго ко*р*. *мл.* жыдо*м* воєво*д*ства Волы*н*ского" про одержання від них 2 тисяч польських золотих поголовного податку.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 405 зв. – 406, акт 79. Мови староукраїнська і польська.

Травня 14. – Протестація від імені Юрія-Ґабріеля Ференсбаха перед Володимирським ґродським урядом "напротивъко урожонымъ паномъ Му*р*зє Богдановичови, ротъмистрови хорогвы т[а]та*р*скоє єго ко*р*. *мл.* надво*р*ноє, и Дзєфєрови Богдановичови, товаришови зпо*д* тоє*ж* корогвы братъи ... [о] то, и*ж* помєнєныє пановє Богъдановичовє, нє ко*н*тє*н*туючи*с* пє*р*шими розными и розмаиты*ми* кривдами и шкодами..., хотячи протєста*н*та такъ здоровъя яко и маєтъности позбавити. Мєновитє панъ Дзифєрый Богданови*ч* значъныє пєрєхва*л*ки и *ѡд*повєди пєрє*д* розными лю*д*ми грозячи и пєрєхваляючи*с* на протєсъта*н*та и субста*н*цию єго *ѡ*гнємъ ма*єт* спалєнє*м* маєтъности по килъкакро*т* чини*л*, и тєпє*р* чинити нє пєрєста*єт*".

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 350 зв. – 351 зв., акт 264. Мова староукраїнська.

Травня 16. – Запис про сплату, згідно з королівською асигнацією від 12 травня 1656 р., міщанами і євреями м. Володимир 500 польських золотих на утримання корогви королівського ротмістра Андрія Жухорського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 406 і зв., акт 80. Мови староукраїнська і польська.

Травня 17. – Маніфестація від імені Яна Масальського перед Володимирським ґродським урядом про неможливість взяти участь у посполитому рушенні через хворобу: "такъ ба*р*зо єстъ сто*р*ганы*й* и здєбилитованы*й*, жє и вла*д*нути собою слушнє нє може*т*, и прєто*ж* на тую тєпєрє*ш*нюю єго ко*р*. *мл.* и Рєчи Посполитоє услугу противъко швєдомъ ... на мєсцу своимъ шляхтича ... урожоного пана Миколая Вєнъкгрино*в*ско*го* (которого бытъє на томъ посполитомъ рушєню часу потрєбы пописъ єнєра*л*ны*й* пулъковъничи*й* высвє*д*читъ) ... *ѡ*рдиновалъ".

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 102 зв. – 103 зв., акт 68. Мова староукраїнська.

Травня 23. – Маніфестація від імені Яна Мисловського перед Володимирським ґродським урядом про залишення 2 березня 1656 р. королівським ротмістром Станіславом Івановським з полку луцького старости кн. Дмитра-[Юрія] Вишневецького своїх возів з майном у маєтку Мисловського с. Свинарин та про самовільний переїзд челяді Івановського 4 травня 1656 р. до с. Осекрів, де ці вози і майно Івановського захопила старостина кн. Дмитрова Вишневецька і відправила в с. Войковичі.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 105 – 106, акт 71. Мова староукраїнська.

Червня 17. – Реляція возного Данієля Пирятинського перед Володимирським ґродським урядом про вручення королівському ротмістру Рафалові Милецькому і товаришеві його корогви Литвиновському двох позовів до гетьманського суду у справі щодо захоплення ними збіжжя у маєтку Миколая Вилежинського с. Брани.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 126 зв. – 127, акт 90. Мови староукраїнська і польська.

Липня 3. – Універсал короля Яна-Казимира від 26 червня 1656 р. до шляхти Володимирського повіту, яка залишилася у своїх домівках, а також до всього населення повіту, про наближення союзної татарської орди, для якої потрібно зібрати провіант, а також про вжиття заходів необхідної перестороги.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 431 зв. – 432, акт 105. Мови староукраїнська і польська.

Липня 4. – Маніфестація державців Яна і Якуба Зелінських перед Володимирським ґродським урядом про збитки, заподіяні у березні 1656 р. козацькою корогвою сандомирського каштеляна [Станіслава Вітовського] в їх селах Шпрахи і Городище.
Судова присяга підданих на підтвердження маніфестації.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 139 зв. – 141 зв., акт 101. Мови староукраїнська і польська.

Липня 4. – Маніфестація державців Яна і Якуба Зелінських перед Володимирським ґродським урядом про захоплення у липні 1655 р. худоби жовнірами корогви королівського ротмістра Казимира Прусиновського у підданих Зелінських в селах Шпрахи і Городище.
Судова присяга підданих про захоплення 8 волів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 141 зв. – 143, акт 102. Мови староукраїнська і польська.

Липня 26. – Маніфестація володимирських міщан, євреїв Лейзора Мощковича і Шломи Якубовича та локацького міщанина, єврея Іцка Яхилевича, факторів поборці Волинського воєводства Яна Гулевича, перед Володимирським ґродським урядом про неможливість зібрати чоповий податок за останню чверть 1656 р. з єврейської громади м. Володимир через "інкурсію московську і козацьку" і з проханням перенести строк сплати на наступний рік.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 144 зв. – 145 зв., акт 105. Мови староукраїнська і польська.

Липня 26. – Маніфестація луцьких міщан, євреїв Лемеля Юдича, Абрама Левковича [Лейбовича], Юди Новаковича, Лемеля Юшовича, факторів волинського поборці Яна Гулевича, перед Володимирським ґродським урядом про неможливість зібрати чоповий податок за четверту чверть 1656 р. з єврейської громади м. Луцьк через "інкурсію московську і козацьку" і з проханням перенести строк сплати на наступний рік.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 145 зв. – 147, акт 106. Мови староукраїнська і польська.

Липня 29. – Лист короля Яна-Казимира від 4 липня 1656 р. до київської воєводини Анастазії Кисіль з розпорядженням передати в королівську канцелярію документи з архіву її покійного чоловіка Адама Киселя стосовно встановлення кордонів між Річчю Посполитою і Московським царством.
Реєстр переданих документів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 441 – 443 зв., акт 117. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 4. – Протестація від імені Яна Замойського та його підданих – рівненських міщан і євреїв, перед Володимирським ґродським урядом про розбійницькі наїзди 1655 р. корогви королівського ротмістра Ґабріеля Свирського на м. Рівне і маєтки Рівненського ключа, смертельне поранення рівненського плебана, ксьондза Адама Зимницького, грабунки та ін. безчинства.
Під час наїзду ксьондз сховався від нападників у будинку рівненського єврея Шломи Шмойловича.
Реєстр захопленого майна та судова присяга підданих.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 156 зв. – 164, акт 115. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 4. – Протестація від імені Яна Замойського перед Володимирським ґродським урядом про спустошення, заподіяні 1655 р. жовнірами корогви королівського ротмістра Ґабріеля Свирського у його маєтку с. Сатиїв.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 164 – 174, акт 116. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 8. – Реєстр корогви полковника і ротмістра посполитого рушення Волинського воєводства, волинського каштеляна кн. Міхала-Юрія Чорторийського, яка стала на військову службу з 1 травня 1656 року.

Ф. 21, оп. 1, спр. 160, арк. 56 – 57 зв. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 8. – Реєстр корогви ротмістра посполитого рушення Волинського воєводства Ярослава Потія, яка стала на військову службу з 1 травня 1656 року.

Ф. 21, оп. 1, спр. 160, арк. 57 зв. – 58 зв. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 8. – Реєстр корогви ротмістра посполитого рушення Волинського воєводства Самуеля Долмата Ісайковського, яка стала на військову службу з 1 травня 1656 року.

Ф. 21, оп. 1, спр. 160, арк. 58 зв. – 60. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 8. – Реєстр корогви ротмістра посполитого рушення Волинського воєводства Томаша Козики, яка стала на військову службу з 1 травня 1656 року.

Ф. 21, оп. 1, спр. 160, арк. 60 – 61. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 8. – Реєстр корогви ротмістра посполитого рушення Волинського воєводства Яна Шимковича Шклинського, яка стала на військову службу з 1 травня 1656 року.

Ф. 21, оп. 1, спр. 160, арк. 61 – 62 зв. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 8. – Реєстр корогви ротмістра і стражника полку посполитого рушення Волинського воєводства Володимира Гулевича, яка стала на військову службу з 1 травня 1656 року.

Ф. 21, оп. 1, спр. 160, арк. 63 зв. – 63 зв. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 8. – Реєстр корогви ротмістра посполитого рушення Волинського воєводства Яна Мелешка, яка стала на військову службу з [1 травня] 1656 року.

Ф. 21, оп. 1, спр. 160, арк. 63 зв. – 64 зв. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 8. – Реєстр корогви ротмістра посполитого рушення Кременецького повіту Волинського воєводства Стефана Ледуховського, яка стала на військову службу з 1 травня 1656 року.

Ф. 21, оп. 1, спр. 160, арк. 64 зв., 78 – 79 зв. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 14. – Маніфестація Стефана Єла Букоємського перед Володимирським ґродським урядом про неможливість приєднатися до посполитого рушення через хворобу.
Замість нього вирушив його брат Юрій Єло Букоємський.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 180 зв. – 181 зв., акт 122. Мови староукраїнська і польська.

Серпня 19. – Універсал короля Яна-Казимира від 13 серпня 1656 р. до шляхти Волинського воєводства з наказом посполитому рушенню прибути 20 серпня 1656 р. в район м. Белжиці для посилення коронного війська після поразки від шведів поблизу м. Варшава.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 462 і зв., акт 134. Мови староукраїнська і польська. До луцьких ґродських книг цей універсал внесено 18 січня 1657 р.; див. ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 31 і зв., акт 16.

Вересня 12. – Універсал короля Яна-Казимира від 5 вересня 1656 р. до шляхти Волинського воєводства з повторним наказом посполитому рушенню прибути 13 вересня в район м. Казимир Дольний.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 497 – 498, акт 165. Мови староукраїнська і польська. До луцьких ґродських книг цей універсал внесено 18 січня 1657 р.; див. ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 31 зв. – 32 зв., акт 17.

Вересня 12. – Маніфестація від 11 вересня 1656 р. у м. Володимир маршалка сеймику Волинського воєводства Францішка-Станіслава Чапського, від себе та від імені частини шляхтичів, які зібралися того дня на сеймик і підписали маніфестацію, перед Володимирським ґродським урядом про нез'явлення решти волинської шляхти 8 вересня 1656 р. на умовлене місце збору воєводського посполитого рушення поблизу м. Сокольа, нез'явлення їх 11 вересня 1656 р. на нове місце збору поблизу м. Володимир та про своє очікування на їхнє приєднання.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 501 зв. – 504, акт 168. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 14. – Запис про розгляд у суді Лохвицької ратуші справи щодо захоплення шапки у жителя м. Лохвиця Василя Бородаєнка, який повідомив, що 25 грудня 1655 р., "кгды ра*т*ныє людє єго ца*р*. вє*л*. чєрєзъ Ло*х*вицу ишли, тогды шапку с хаты в окна з головы в мєнє, которымъ хлѣбъ давалъ москалѣ схопили. И тєпє*р* тую шапку чє*р*воную фалє*н*дишовую, куницєю ѡбложєную, в Ма*р*ка Назарова, са*л*дата полку Яблонєвского, позналъ. Тєды мы, врядъ, выслухавши тоє*й* ѡповєди, казали ѡному

Ф. 1528, оп. 1, спр. 1, арк. 32 зв. – 33. Мова староукраїнська. Опубл.: Лохвицька ратушна книга другої половини XVII ст. – С. 71 – 72. Док. № 67.

Марку ста*т*, которо*го* пытали, *ѡт* кого бы тую шапку мѣлъ. Што ѡнъ имєновалъ, жє тую шапку в Бѣло*й* Цє*р*кви в сальдата купилъ. И мы наказали, жєбы Васко при шапцѣ своє*й* зосталъ, а Ма*р*ку шкоды своє*й* на заво*д*ци повинєнъ доходи*т*".

Вересня 16. – Лист групи шляхтичів Кременецького повіту до Кременецького ґродського уряду від 15 вересня 1656 р. з м. Ляхівці про неможливість виступити у посполите рушення внаслідок недавнього розорення їхніх маєтків козаками ("тєпє*р* свєжо прє*з* інку*р*сию коза*ц*кую зъруинованыхъ").

Ф. 21, оп. 1, спр. 160, арк. 72 зв. – 73 зв. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 18. – Протестація луцького міщанина, караїма Абрама Шмойловича, від себе та від імені всієї громади луцьких караїмів, перед Володимирським ґродським урядом проти Адама Кобецького, Олександра Вроблевського та ін., які 14 вересня 1656 р., під час ярмарку в м. Луцьк, громили зі своєю челяддю караїмські будинки і обстріляли караїмську кінасу.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 206 зв. – 207 зв., акт 142. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 18. – Універсал короля Яна-Казимира від 13 вересня 1656 р. до всіх урядів Волинського воєводства й військового командування з наказом не кривдити євреїв і боронити їх від утисків.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 512 і зв., акт 178. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 18. – Універсал короля Яна-Казимира від 13 вересня 1656 р. до шляхти і урядів Волинського воєводства щодо непоширення на волинських євреїв юридичних норм про кадуки.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 512 зв. – 513, акт 179. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 20. – Реєстр шляхтичів Кременецького повіту, "прє*з* инъку*р*сию коза*ц*кую свєжо зъдєзолѡваныхъ", які не змогли внаслідок цього виступити у посполите рушення.
Реєстр складено у м. Ляхівці.

Ф. 21, оп. 1, спр. 160, арк. 77 зв. Мови староукраїнська і польська. Кінець акта не зберігся.

Вересня 22. – Маніфестація від імені волинського каштеляна кн. Міхала-[Юрія] Чорторийського перед Володимирським ґродським урядом про його прибуття 10 вересня 1656 р., із запізненням на два дні від визначеного терміну, до м. Соколь і марне двотижневе очікування, спочатку у таборі поблизу с. Жджари, а потім поблизу с. Литовеж, збору шляхти на посполите рушення, а також про його готовність своєчасно прибути до визначеного місця нового збору посполитого рушення.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 207 зв. – 208 зв., акт 143. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 23. – Універсал волинського каштеляна кн. Міхала-Юрія Чорторийського від 23 вересня 1656 р. до шляхти Володимирського повіту з закликом приєднатися до його табору, який ще ненадовго затримається поблизу с. Крилів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 530 зв. – 531, акт 191. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 25. – Тестамент Теодора Костенецького, складений 29 березня 1656 р., зокрема, про те, що він "немалий час провів на службі Речі Посполитої з ясновельможним його милістю паном Олександром на Конецполі Конецпольським, воєводою сандомирським теперішнім, а перед тим хоружим коронним, за що мені винно платні за три роки"; ту платню він заповів своїй дружині.
До Володимирського ґродського уряду тестамент покійного Теодора Костенецького подала його дружина Кристина з Ґедройців.

Ф. 25, оп. 1, спр. 93, арк. 531 зв. – 533 зв., акт 192. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 26. – Універсал волинського каштеляна кн. Міхала-Юрія Чорторийського від 26 вересня 1656 р. до шляхти Володимирського повіту з проханням зібратися на посполите рушення 29 вересня 1656 р. до м. Володимир.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 538 зв. – 539 зв., акт 196. Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 4. – Ухвала екстраординарного сеймику Володимирського повіту від 29 вересня 1656 р. у м. Володимир (скликаного згідно з універсалами – королівським і волинського каштеляна), зокрема, про:
◈ неможливість зібратися посполитим рушенням поблизу м. Соколь чи с. Крилів без шляхти Луцького й Кременецького повітів;
◈ неможливість виступити посполитим рушенням до королівського війська через небезпеку від козаків і орди та хворобу, яка поширилася на села наче пошесть;
◈ сформування замість повітового посполитого рушення найманої корогви на 100 коней;
◈ збір з Володимирського повіту на утримання цієї корогви шестикратного подимного податку;
◈ обрання поборцею Яна Кашовського, який повинен збирати цей податок за старими квитами і юраментами й завершити збір за два тижні;
◈ зобов'язання тих, хто не хоче платити, служити в корогві без утримання;
◈ обрання ротмістром корогви Яна Мелешка;
◈ призначення утримання на чверть року: ротмістрові 1,5 тис. польських золотих, товаришеві – по 60 польських золотих на коня, але якщо виникне потреба у службі корогви ще на одну чверть року, то оплату мало бути проведено за ставками кварцяного війська;
◈ обрання послами для повідомлення королеві рішень сеймику Федора Линевського і Стефана Тишецького, на посольство яких виділено 400 польських золотих. Повернутися і скласти звіт вони повинні через три тижні.
До Володимирського ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Якуб Война Оранський.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 559 – 560 зв., акт 214. Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 5. – Універсал короля Яна-Казимира від 13 вересня 1656 р. до старост Луцького, Кременецького і Володимирського повітів Волинського воєводства та їхніх підстарост про пильний нагляд за збором податків, зокрема з євреїв, та за оплатою жовнірів.

Ф. 21, оп. 1, спр. 160, арк. 88 зв. – 89. Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 7. – Маніфестація Самуеля Лещинського та його брата і сестер перед Володимирським ґродським урядом про знищення шведами їхнього родового архіву у замку с. Баранів під час вторгнення шведського війська в Люблінське воєводство.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 214 зв. – 215 зв., акт 150. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 13. – Протестація від імені Юрія Пузини перед Володимирським ґродським урядом про напад на нього підданих Марцина Люшковського 1655 р., під час повернення з м. Люблін на Волинь, пограбування, побиття й поранення його.
Реєстр захопленого майна.
Протестацію внесено до ґродських книг із запізненням через перебування Пузини у посполитому рушенні, хворобу, нечинність упродовж кількох місяців Луцького ґродського уряду у зв'язку зі смертю в квітні 1656 р. луцького старости Владислава-Домініка Заславського і створення нового уряду старостою Дмитром-[Юрієм] Вишневецьким.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 253 зв. – 257 зв., акт 171. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 13. – Маніфестація від імені Овдоті Калусовської перед Володимирським ґродським урядом про втрату разом з іншим майном 1655 р. під час "інкурсії козацької", в с. Любитів документів з родинного архіву.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 257 зв. – 258, акт 172. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 15. – Маніфестація від імені Станіслава Сарбієвського, опікуна Анни Лисаковської, перед Володимирським ґродським урядом про спустошення упродовж 1656 р. її маєтку с. Устилуг коронним військом.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 261 зв. – 263, акт 174. Мови староукраїнська і польська.

Серед інших названо корогви кн. Міхала Радзивілла і кн. Дмитра Вишневецького.
Реєстр захопленого майна.

Грудня 14. – Протестація Адама-Олександра Дзербицького, капітана королівського війська, перед Володимирським ґродським урядом про спустошення і спалення 9 грудня 1656 р. маєтку с. Смідин (був у держанні Дзербицького) жовнірами королівського ротмістра Станіслава Служевського.
Реляція возного Семена Трубельського про огляд поранених підданих і обволання вбивства підданого Яроша Хилькевича.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 285 – 288 зв., акт 190. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 16. – Протестація від імені Петра Косаковського, поручника корогви київського каштеляна Стефана Чарнецького, перед Володимирським ґродським урядом про пограбування 17 листопада 1655 р. повсталими міщанами м. Локачі його підданих з с. Боратин Кременецького повіту, які поверталися додому після втечі перед козаками і московським військом.
Список пограбованих міщан.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 291 – 292 зв., акт 193. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 23. – Протестація підданого Адама-Олександра Дзербицького з с. Смідин перед Володимирським ґродським урядом про смертельне поранення його батька Хвеська Лемещича при нападі 9 грудня 1656 р. на село корогви королівського ротмістра Станіслава Служевського.
Реляція возного Адама Долецького про огляд небіжчика та обволання вбивці.

Ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 302 – 303, акт 203. Мови староукраїнська і польська.

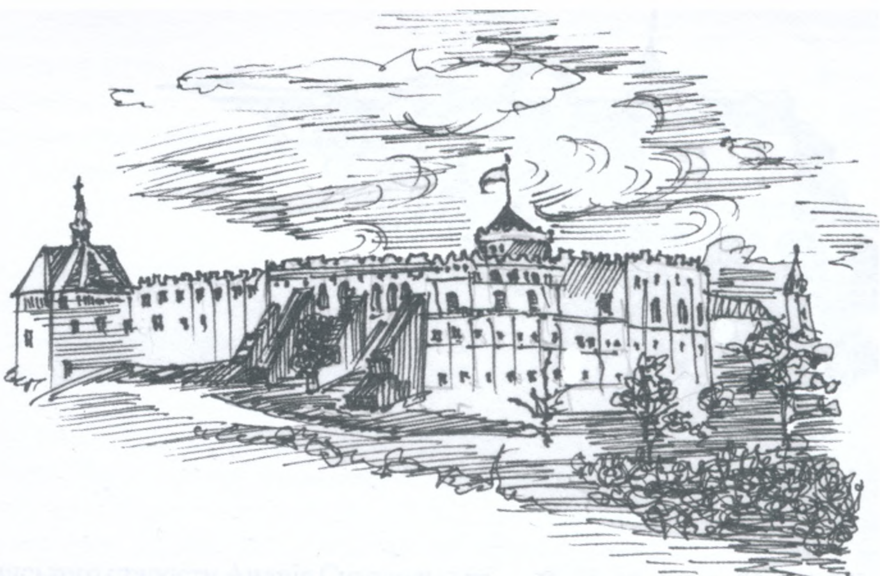

Року 1657

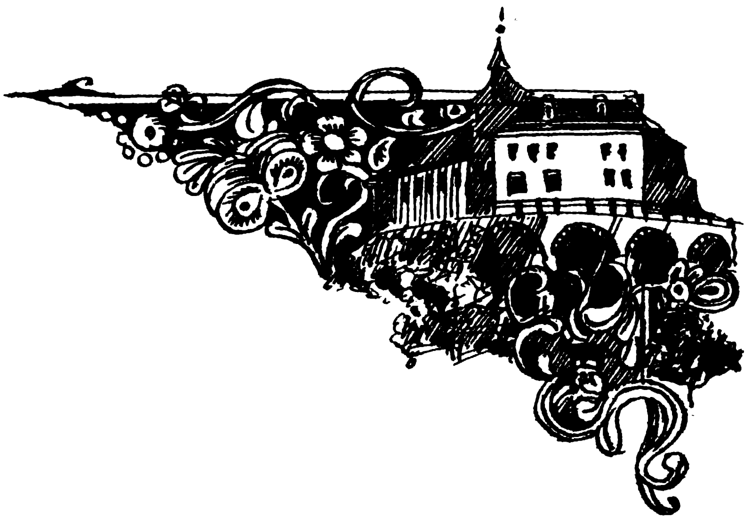

Січня 3. – Тестамент літинського старости Андрія Суходольського, складений 18 лютого 1656 р. в с.Дорогиничі, який, “ідучи для служби Речі Посполитій на війну” у разі можливої загибелі розпорядився, зокрема, про своє поховання в Острівському костелі, “де рідні з предками своїми і моїми поховані”. До Володимирського ґродського суду тестамент покійного Андрія Суходольського подала його дружина – Гелена з Брусилова Киселівна.

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 245 – 247 зв., акт 7. Мови староукраїнська і польська.

Січня 10. – Протестація Міхала-Марціяна Єловицького перед Володимирським ґродським судом проти Станіслава Камінського, який намовляв жолобецьких підданих Єловицького і гайдуків не виконувати своїх повинностей.

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 51 – 52 зв., акт 35. Мови староукраїнська і польська.

Січня 15. – Асигнація коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 24 листопада 1656 р. на утримання коронної козацької короги у Володимирському і Грубешувському староствах.

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 265 і зв., акт 19. Мови староукраїнська і польська.

Січня 18. – Універсал волинського скарбника і поборці Станіслава Мушатича Охлоповського від 14 грудня 1656 р. до шляхти Волинського воєводства про його готовність почати збір ретенти з ухваленого 1655 р. чотирикратного подимного податку [йдеться про ухвалений 1654 р. податок, обов'язковість збору якого підтверджено сеймовою конституцією від 19 травня 1655 р.].

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 22 зв. – 23, акт 6. Мови староукраїнська і польська.

Січня 18. – Універсал волинського каштеляна кн. Міхала-Юрія Чорторийського від 24 серпня 1656 р. до шляхти Луцького повіту про необхідність надання допомоги коронному війську в районі м. Варшава і збір посполитого рушення Волинського воєводства 8 вересня поблизу м. Соколь.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 23 і зв., акт 7. Мови староукраїнська і польська.

Січня 18. – Універсал короля Яна-Казимира від 5 квітня 1656 р. до євреїв Волинського воєводства про призначення ленчицького каштеляна Олександра Сельського “на завідування справами і потребами скарбу коронного” і про термінову сплату євреями податкової заборгованості.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 24 зв. – 25 зв., акт 9. Мови староукраїнська і польська.

Січня 18. – Універсал короля Яна-Казимира від 5 квітня 1656 р. до шляхти Луцького повіту Волинського воєводства з докором за несплату до 10 березня 1656 р. ретент з податків за минулі роки, як було пропоновано королівським універсалом від 17 лютого 1656 р., та з проханням сплатити ці гроші, вкрай необхідні на утримання війська.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 25 зв. – 26, акт 10. Мови староукраїнська і польська.

Січня 18. – Універсал короля Яна-Казимира від 10 квітня 1656 р. до луцького старости, краківського воєводи кн. Владислава-Домініка Заславського з розпорядженням відновити 19 квітня роботу Луцького ґродського суду, в якому поборці могли б судитися з ретенторами і згідно з декретами якого було б можливе примусове стягнення податків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 26 і зв., акт 11. Мови староукраїнська і польська.

Січня 18. – Універсал короля Яна-Казимира від 26 червня 1656 р. до шляхти Волинського воєводства, яка залишилася по своїх домівках, а також до всього населення воєводства про наближення союзної татарської орди, для якої необхідно зібрати провіант, а також вжити заходів необхідної перестороги проти її можливої сваволі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 27 і зв., акт 12. Мови староукраїнська і польська.

Січня 18. – Універсал волинського каштеляна кн. Міхала-Юрія Чорторийського від 12 вересня 1656 р. з м. Соколь до шляхти Волинського воєводства з докорами через неявку на посполите рушення до цього міста на 8 вересня 1656 р. та про своє очікування на запізнілу шляхту.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 30 – 31, акт 15. Мови староукраїнська і польська.

Січня 19. – Протестація Ієроніма Солайського перед Луцьким ґродським урядом про розорення у жовтні 1655 р., "по розъгромєнью во*й*ска коронъного по*д* Солоны*м* Горо*дком*", козацько-московським загоном з війська наказного гетьмана Данила Виговського, наведеного люблінським міщанином Мартином Кремпським, його маєтку с. Насутів поблизу м. Люблін та про перебування його у козацькому полоні, до якого він потрапив з намови Кремпського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 5 – 8, акт 4. Мова староукраїнська. Опубл.: Пам'ятники… – Т. 3. – С. 226 – 232.

Січня 19. – Протестація Ієроніма Солайського перед Луцьким ґродським урядом про його майнові втрати під час походу у жовтні 1655 р. на м. Люблін козацько-московського війська, очолюваного наказним гетьманом Данилом Виговським.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 8 – 11, акт 5. Мова староукраїнська. Опубл.: Пам'ятники…. – Т. 3. – С. 221 – 226.

Січня 19. – Протестація Павла Силяви перед Луцьким ґродським урядом про привласнення люблінським міщанином, кушніром Себастяном Сестровичем двох скринь з майном і документами, переданої йому Силявою 1655 р. на зберігання перед відходом з м. Любліна до війська.
Сам Павло Силява був з Волині.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 11 – 12 зв., акт 6. Мова староукраїнська.

Січня 23. – Протестація віце-ректора і братії Луцького єзуїтського колегіуму перед Луцьким ґродським урядом про спалення 15 листопада 1656 р. якимись ворогами єзуїтів належного їм гумна поблизу с. Дивин, "в которомъ были зъложыли тры сты*р*ты [жита], в ко*ждой* по сту копъ, на кгру*н*тє вла*с*нымъ своимъ Диви*н*скимъ, в лєсє тамо*ш*нымъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 22 і зв., акт 15. Мова староукраїнська.

Січня 24. – Тестамент Зофії з Брозовських Ґабріелевої Козинської, складений 29 березня 1656 р. в м. Луцьк "с пєчатю єє, а с по*д*писомъ руки урожоного єго м*л*. пана Стєфана на Бы*л*чу Сасиновъско*го* на мє*ст*цу єє, и*ж* сама писа*т* нє умєла", зокрема, про поховання її "при костелі в Крупій, маєтності ясноосвєцоного княжати його милості Радзивілла, канцлера Великого князівства Литовського ".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Зофії Козинської подав її чоловік Габріель Козинський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 43 – 44 зв., акт 26. Мови староукраїнська і польська.

Січня 29 і 31. – Універсал волинського воєводи Миколая-Юрія Чорторийського від 28 січня 1657 р. до шляхти Волинського воєводства про чутки щодо воєнної небезпеки та про скликання на 6 лютого у м. Луцьк воєводського сеймику.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 60 зв. – 61, акт 35 (запис від 29 січня); ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 287 зв. – 288 зв., акт 33 (запис від 31 січня). Мови староукраїнська і польська.

Січня 29. – Протестація Яна-Августина Щепковського перед Луцьким ґродським урядом про кривди і збитки, заподіяні 13 березня 1656 р. фуражирами корогви королівського ротмістра Рокитницького з полку коронного хоружого Яна Собеського у належній йому і його племіннику частині с. Гуляники.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 33 зв. – 35, акт 29. Мова староукраїнська.

Січня 31. – Тестамент Івана Дідовича Трипольського, складений 25 січня 1656 р. в с. Бобли, зокрема, з розпорядженням, щоб "тіло моє грішне дружина моя мила з дітками моїми згідно з законом нашим християнським в церкві, яка буде найближчою, поховали".

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 285 – 287 зв., акт 32. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 1. – Тестамент Юрія Ґлембоцького, складений 24 квітня 1656 р. в с. Озліїв, зокрема, про його поховання "в костелі Острозькім їх милостей отців єзуїтів".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Юрія Ґлембоцького від імені ректора і братії Острозького єзуїтського колегіуму подав ксьондз Ян Стефановський.
Див. ще один тестамент Юрія Ґлембоцького за датою запису – 21 квітня.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 68 зв. – 71, акт 1. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 6. – Ухвала екстраординарного сеймику Волинського воєводства від 6 лютого 1657 р. у м. Луцьк (скликано згідно з універсалом волинського воєводи [Миколая-Юрія Чорторийського]), зокрема, про:
◈ готовність виступити воєводським посполитим рушенням у разі загрози з боку Семигороддя і Війська Запорозького;
◈ відмову платити податки, не ухвалені сеймом;
◈ обрання цехановського стольника Яна-Францішка Любовицького послом від Волинського воєводства до короля для засвідчення йому (або гнєзненському примасу чи коронному великому маршалкові) твердої готовності воєводства до захисту Речі Посполитої.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Стефан Ледуховський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 72 – 73, акт 3. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 7. – Універсал коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 2 лютого 1657 р. до депутатів корогов, висланих з асигнаціями для збору продовольства, про відомості щодо загрози раптового нападу з боку Семигороддя, Війська Запорозького і Молдавії та з наказом прискорити збір і доставку до війська зібраного продовольства.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 80 і зв., акт 8. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 7. – Універсал коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 2 лютого 1657 р. до жовнірів полку коронного стражника, луцького старости кн. Дмитра Вишневецького про відомості щодо загрози раптового нападу з боку Семигороддя, Війська Запорозького і Молдавії та з наказом зібратися до своїх корогов.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 81 і зв., акт 9. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 7. – Запис 18 декретів скарбового суду Волинського воєводства від 3 лютого – 6 червня 1653 р. про покарання волинської шляхти за несплату податків.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 81 зв. – 106, акт 10. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 8. – Квит ігумена Луцького братського монастиря Самуеля Шиковича і провізорів Луцького православного братства Павла Силяви і Теодора Созоновича волинському підчашому Павлу Гулевичу [Воютинському] про одержання від нього 77 польських золотих щорічного видеркафу (7%) за позичені йому 1100 польських золотих.
Ці гроші 1645 р. заповіла братству Анна Мушата Охлоповська.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 108 і зв., акт 13. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 13. – Універсал коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 9 лютого 1657 р. до шляхти Волинського воєводства про загрозу нападу війська семигородського князя Юрія II Ракоці та про необхідність "громадитися до купи" для боротьби проти цієї небезпеки.

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 306 і зв., акт 41. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 14. – Два універсали коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 10 лютого 1657 р. на охорону маєтків Красицьких, зокрема, перемишльського підчашого Марцина Красицького й Адама Красицького.

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 307 і зв., акт 42; 307 зв. – 308 зв., акт 43. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 14. – Протестація Якуба Войни Оранського перед Володимирським ґродським урядом про захоплення Якимом, Максимовим сином, дідичним підданим Семена Костюшковича з Глуботинської Волі (який долучився до козаків під час нападу козацько-московського війська в листопаді 1656 р. на Волинь), овець Войни у с. Вербичне.

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 124 зв. – 125, акт 77. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 15. – Тестамент Яна Сватковського, складений у день Воздвиження св.Хреста (14 вересня) 1656 р. в с.Сторожів, який "на теперішній час будучи на службі Речі Посполитої" і бажаючи убезпечити дружину і малолітнього сина від претензій з боку інших родичів, заповів їм все своє майно у Сандомирському повіті Сандомирського воєводства.
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Яна Сватковського подано від імені його дружини Реїни з Волковицьких.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 112 зв. – 113 зв., акт 20. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 15. – Універсал коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 9 лютого 1657 р. до шляхти Волинського воєводства про виступ проти Речі Посполитої семигородського князя Юрія II Ракоці, утворення для боротьби проти нього Тишовецької конфедерації та з закликом приєднуватися до коронного війська, не чекаючи королівської декларації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 113 зв. – 114 зв., акт 21. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 19. – Свідчення вдови Шимона Злоторовича – Катерини, перед Луцьком ґродським урядом про повідомлення своєму сину Міхалу Злоторовичу застереження його батька щодо намірів старшого брата Міхала – Францішка, привласнити всю батькову спадщину.
Шимон Злоторович помер 1648 р. у м. Баранів, розміщеному за 7 миль за м. Люблін, до якого їхня сім'я втекла, рятуючись від наступу козацького війська.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 116 – 117 зв., акт 23. Мова староукраїнська.

Лютого 21. – Універсал коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 17 лютого 1657 р. до шляхти Волинського воєводства про приєднання упродовж двох тижнів до коронного війська або до Тишовецької конфедерації.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 122 – 123 зв., акт 27. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 23. – Асигнація коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 17 лютого 1657 р. ротмістру татарської корогви Мурзі [Богдановичу] на право збору хліба для його корогви.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 124 і зв., акт 28. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 23. – Роборація Станіславом-Казимиром Беневським свого тестаменту, коли він "будучы *ωд* наяснєйшо*го* Яна-Казимира, короля пол*ского* и шв*єдского*, посло*м* и комисаромъ до урожоного Богдана Хмє*л*ницъко*го* и всє*го* Войска Запорозко*го* дєзикгънованы*й* и в тую дорогу пустивъшысє, маючы инъко*нсилию* нєпєвъности рєчы*й* людзъки*х* и засадзъку смє*рти* на кажъдо*м* мєс*т*цу народови людзъкому способлєную" [поїздка в Чигирин відбулася у березні 1657 р.].
До Луцького ґродського уряду роборацію подав сам Станіслав-Казимир Беневський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 124 зв. – 125, акт 29. Мова староукраїнська.

Лютого 23. – Маніфестація колишнього жовніра Вацлава Садовського перед Луцьким ґродським урядом про захоплення селянами с. Кривда Луківського повіту під час відступу польського війська 1655 р. возів з його майном і документами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 81 і зв., акт 46. Мова староукраїнська.

Лютого 23. – Протестація від імені Станіслава-Казимира Беневського, посла від короля Яна-Казимира до гетьмана Богдана Хмельницького, перед Луцьким ґродським урядом про небажання євреїв м. Львів сплатити 2 тис. польських золотих, асигнованих королем на його посольство, та про підтримку євреїв львівським старостою Яном Мнішеком.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 81 зв. – 82 зв., акт 47. Мова староукраїнська.

Лютого 26. – Тестамент Яна Лямбарди Мировицького, складений 6 лютого 1657 р. в с. Соловичі, зокрема, про його поховання в Привальському костелі.
До Володимирського ґродського суду тестамент покійного Яна Лямбарди Мировицького подала його дружина Олександра з Коханів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 326 – 327 зв., акт 55. Мови староукраїнська і польська.

Лютого 27 і 28. – Універсал волинського воєводи кн. Миколая-Юрія Чорторийського від 26 лютого 1657 р. до шляхти Волинського воєводства про збір коронного війська й посполитих рушень інших воєводств і повітів до м. Любачів, збір на 14 березня 1657 р. до м. Горохів волинського воєводського посполитого рушення і рух його до м. Любачів або туди, де будуть збиратися інші посполиті рушення.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 128 зв. – 129 зв., акт 32 (запис від 27 лютого); ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 333 зв. – 335 зв., акт 58 (запис від 28 лютого). Мови староукраїнська і польська.

Березня 5. – Маніфестація Олександра Якимовича Гуляницького перед Луцьким ґродським урядом про викопання козаками, які 1655 р. вторглися на Волинь, його скрині з майном і документами, що її він закопав на гумні в с. Гуляники.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 88 і зв., акт 8. Мова староукраїнська.

Березня 7. – Універсал коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 26 лютого 1657 р. до шляхти Волинського воєводства із закликом про об'єднання з коронним військом поблизу м. Білгорай.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 141 – 142, акт 5. Мови староукраїнська і польська.

Березня 10. – Маніфестація Павла Клячковського, суколектора волинського скарбника і поборці Станіслава Мушатича Охлоповського, від імені їх обох, перед Луцьким ґродським урядом про їхнє перебування з 15 грудня 1656 р. до 10 березня 1657 р. у м. Луцьк для збору ретенти з ухваленого 1655 р. чотирикратного подимного податку, та про несплату цієї заборгованості.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 93 зв. – 94, акт 13. Мова староукраїнська.

Березня 13. – Універсал короля Яна-Казимира від 27 лютого 1657 р. до шляхти Волинського воєводства про скликання посполитого рушення перед небезпекою вторгнення війська семигородського князя [Юрія II Ракоці].

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 377 і зв., акт 85. Мови староукраїнська і польська.

Березня 17. – Ухвала екстраординарного сеймику Волинського воєводства від 16 березня 1657 р. у м. Горохів (скликано згідно з універсалом волинського воєводи [Миколая-Юрія Чорторийського]), зокрема, про:
◊ неможливість зібрати згідно з універсалом воєводи посполите рушення через скресання річок і через втому від попередніх походів;
◊ готовність зібрати посполите рушення після видання королівського універсалу;
◊ обрання цехановського стольника Яна-[Франціішка] Любовицького послом від воєводства для повідомлення королеві [Янові-Казимиру] й коронному великому гетьману [Станіславу Потоцькому] рішення сеймику.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подано за дорученням маршалка сеймику Юрія Вільгорського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 170 і зв., акт 26. Мови староукраїнська і польська.

Березня 27. – Універсал короля Яна-Казимира від 8 березня 1657 р. до шляхти Волинського воєводства про вторгнення війська семигородського князя [Юрія II Ракоці] і з наказом у зв'язку з цим збиратися поблизу м. Шоки коронному війську, а також на 20 березня 1657 р. там само – посполитому рушенню.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 179 – 180, акт 31. Мови староукраїнська і польська.

Березня 31. – Тестамент Анни з Гораїнів Шолайської, складений 9 березня 1657 р. в м. Луцьк, зокрема, про поховання її "в костелі їх милостей отців єзуїтів луцьких".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Анни Шолайської подав її чоловік – луцький бурґрабій Гієронім Шолайський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 184 – 185 зв., акт 36. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 5. – Протестація від імені київського ловчого Станіслава Ковалевського перед Володимирським ґродським урядом про наїзд, всупереч королівському охоронному універсалові, 3 квітня 1657 р. драгунів капітана Рильського з полку Пісочинського на м. Кисилин, жорстоке вбивство кисилинського міщанина, мельника Гриця, тяжке поранення з пістолета Рильським кисилинського міщанина Марка й поранення драгунами інших міщан.
Реляція возного Адама Долецького про огляд тіла Гриця і засвідчення вбивства його драгунами.

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 160 – 161, акт 103. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 10. – Універсал волинського воєводи кн. Миколая-Юрія Чорторийського від 7 квітня 1657 р. до шляхти Волинського воєводства про скликання на 17 квітня у м. Луцьк воєводського сеймику для організації виконання королівського універсалу щодо збору посполитого рушення.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 190 зв. – 191, акт 4. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 10. – Універсал волинського воєводи кн. Миколая-Юрія Чорторийського від 7 квітня 1657 р. до шляхти Володимирського повіту про скликання на 17 квітня у м. Луцьк воєводського сеймику для організації виконання королівського універсалу щодо збору посполитого рушення.

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 407 і зв., акт 113. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 16. – Тестамент Даміяна Калусовського, складений 4 квітня 1657 р., зокрема, про поховання його згідно з артикулами "Церкви святої релігії Грецької". До Володимирського ґродського суду тестамент покійного Даміяна Калусовського подано від імені Даміяна Гулевича [Дрозденського] і Яна Калусовського.

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 412 – 414 зв., акт 118. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 17. – Універсал коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 10 квітня 1657 р. до корогов, які перебували на лежах або переходах, з повторним наказом приєднатися до війська.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 194 і зв., акт 7. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 17. – Ухвала екстраординарного сеймику Волинського воєводства від 17 квітня 1657 р. у м. Луцьк (скликано згідно з універсалом волинського воєводи [Миколая-Юрія Чорторийського]), зокрема, про:
◈ збір воєводського посполитого рушення на 8 травня 1657 р. до м. Володимир, де буде встановлено військовий порядок і обрано ротмістрів;
◈ встановлення і спорядження з кожних засвідчених поборовими квитами 15 димів – кінного жовніра, а з 10 димів – пішого;
◈ обрання луцького земського судді Андрія Линевського і луцького войського Богуслава Гораїна послами від воєводства до коронного стражника [луцького старости кн. Дмитра Вишневецького] з проханням вжити заходів для виведення з воєводства корогов коронного війська, які постійно чинили насильства і грабунки в шляхетських маєтках;
◈ обрання волинського стольника Самуеля Долмата Ісайковського і Степана Коритинського послами від воєводства до краківської воєводини

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 194 зв. – 195 зв., акт 8. Мови староукраїнська і польська.

[вдови луцького старости кн. Владислава-Домініка Заславського] з таким самим проханням.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подав маршалок сеймику Володимир Гулевич.

Квітня 21. – Тестамент Юрія Ґлембоцького, складений 20 грудня 1656 р. в с. Озліїв, зокрема, про його поховання, "про що велебних в Пану Богу їх милостей отців бернардинів дубнівських покірно і шанобливо, а також їх милостей панів екзекуторів цього тестаменту останньої волі моєї нижче поіменованих, прошу".
Див. ще один тестамент Юрія Ґлембоцького під датою запису – 1лютого.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 209 – 212, акт 16. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 24. – Тестамент Анни Ґабріелевої Свирської, складений 9 січня 1657 р. в м.Дубно, зокрема, про її поховання в бернардинському костелі.
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Анни Свирської подав ґвардіан Дубнівського бернардинського монастиря, капелан краківської воєводини ксьондз Вікторин Ґодлевський.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 214 – 215, акт 18. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 26. – Привілей короля Яна-Казимира від 10 лютого 1657 р. про надання Олександрові Довґирду посади житомирського войського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 215 зв. – 216 зв., акт 20. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 27. – Тестамент Марини з Чеконських Петрової Макарської, складений 1 серпня 1656 р. в с.Ватин, зокрема, про її поховання "згідно зі звичаями і обрядами святої Східної церкви християнської, у Ватині".

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 218 – 220, акт 22. Мови староукраїнська і польська.

Квітня 27. – Тестамент Катерини з Заленжа Даніелевої Пузовської, складений 27 квітня 1656 р. в с.Пузів, зокрема, щодо поховання її "у Володимирському костелі отців домініканів, в гробі батька мого".

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 415 зв. – 418 зв., акт 121. Мови староукраїнська і польська.

Травня 2. – Тестамент Міхала Завадського, складений 28 березня 1657 р. в с. Овлочин, зокрема, про його поховання в м. Луцьк у отців домініканів.
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Міхала Завадського подано за дорученням його дружини Анни.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 230 зв. – 232 зв., акт 2. Мови староукраїнська і польська.

Травня 4. – Протестація Петра Станкара перед Луцьким ґродським урядом про кривди і збитки, заподіяні 10 – 12 жовтня 1656 р. корогвою королівського ротмістра Юрія Вільгорського у його маєткові с. Жоравичі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 148 – 149, акт 4. Мова староукраїнська.

Травня 5. – Тестамент волинського чашника Миколая Фрикача, складений 16 листопада 1656 р. в м. Кременець, зокрема, про його поховання "тут, в Кременцю, у костелі отців францисканів".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Миколая Фрикача подано від імені його брата Олександра Фрикача.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 241 – 243, акт 9. Мови староукраїнська і польська.

Травня 9. – Універсал волинського каштеляна кн. Міхала-Юрія Чорторийського від 9 травня 1657 р. до шляхти Волинського воєводства, яка зібралася посполитим рушенням на визначений сеймиком термін до м. Володимир, про її терміновий перехід до м. Соколь.

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 423 зв., акт 125. Мови староукраїнська і польська.

Травня 12. – Приповідний лист короля Яна-Казимира від 14 січня 1656 р. королівському ротмістрові Богдану Лосю на формування татарської корогви в 100 коней.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 252 і зв., акт 17. Мови староукраїнська і польська.

Травня 14. – Універсал волинського воєводи кн. Миколая-Юрія Чорторийського від 12 травня 1657 р. до тієї частини шляхти Волинського воєводства, яка не зібралася на 8 травня 1657 р. посполитим рушенням до м. Володимир, про перенесення збору цього рушення на 22 травня 1657 р. у м. Луцьк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 258 і зв., акт 22; ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 424 зв. – 425 зв., акт 126а. Мови староукраїнська і польська.

Травня 14 і 15. – Універсал коронного великого маршалка, коронного польного гетьмана Юрія Любомирського від 14 травня 1657 р. до шляхти Волинського воєводства про збір воєводського посполитого рушення на 22 травня у м. Луцьк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 258 зв. – 260, акт 23 (запис від 15 травня); ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 426 – 427, акт 127 (запис від 14 травня). Мови староукраїнська і польська.

Травня 14 і 15. – Універсал волинського каштеляна кн. Міхала-Юрія Чорторийського від 14 травня 1657 р. до шляхти Волинського воєводства з проханням виконати універсал коронного маршалка, [коронного польного гетьмана Юрія Любомирського] і зібратися посполитим рушенням на 22 травня 1657 р. у м. Луцьк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 260 – 261 зв., акт 24 (запис від 15 травня); ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 424 і зв., акт 126 (запис від 14 травня). Мови староукраїнська і польська.

Травня 30. – Маніфестація Андрія Єловицького перед Луцьким ґродським урядом про загибель родинних майнових документів при захопленні його 24 грудня 1653 р. в полон татарами, які після Сочавської експедиції коронного війська [проти Тимоша Хмельницького] розпустили свої загони на Волині.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 172 і зв., акт 29. Мова староукраїнська.

Червня 1. – Реляція луцького бурґрабія Ієроніма Солайського перед Луцьким ґродським урядом про роборацію свого тестаменту, складеного 30 травня 1657 р. в м. Луцьк, "ижъ его милость сознаваючы*й*, идучы на услугу Рєчы Посполитоє на посполитоє рушєнє".

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 280 і зв., акт 1. Мова староукраїнська.

Червня 2. – Універсал волинського каштеляна кн. Міхала-Юрія Чорторийського від 30 травня 1657 р. до шляхти Волинського воєводства про неможливість довше чекати на запізнілих до посполитого рушення і про виступ на з'єднання з коронним військом.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 280 зв. – 281 зв., акт 2. Мови староукраїнська і польська.

Червня 18. – Реєстр кривд і збитків, заподіяних 23 – 24 травня 1656 р. у с. Голятин, маєткові Щасного-Збожного Лайщевського, корогвою Station Станіслава Фалибовського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 287 зв. – 288, акт 6. Мови староукраїнська і польська.

Червня 18. – Реєстр кривд і збитків, заподіяних 18 травня 1657 р. у с. Голятин, маєткові Щасного-Збожного Лайщевського, корогвою [Станіслава] Домашевського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 288 і зв., акт 7. Мови староукраїнська і польська.

Червня 19 і 20. – Універсал волинського воєводи кн. Миколая-Юрія Чорторийського від 18 червня 1657 р. до шляхти Волинського воєводства про призначення на 7 липня поблизу м. Радомисль збору шляхтичів, які запізнилися до воєводського посполитого рушення.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 290 зв. – 293, акт 10 (запис від 19 червня); ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 431 – 432 зв., акт 131 (запис від 20 червня). Мови староукраїнська і польська.

Липня 2. – Універсал короля Яна-Казимира від 14 червня 1657 р. до шляхти Волинського воєводства про збір, згідно з уже не раз повтореними універсалами, воєводського посполитого рушення, яке за цими універсалами мало зібратися, і 30 червня 1657 р. приєднатися до коронного війська під командуванням київського воєводи, [коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького] там, де цього вимагатиме військова потреба.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 314 і зв., акт 1. Мови староукраїнська і польська.

Липня 16. – Маніфестація від імені королівського ротмістра Олександра Дзербицького перед Луцьким ґродським урядом про неможливість через воєнну небезпеку доставити податкову кварту у 303 польських золотих і 10 грошів, яку він, "маючы *ωд* короля єго м*л*. пана наш*єго* милостив*ого* сєло Смидино, в воєво*д*сътвє Волы*н*скомъ а поветє Луцькомъ [так в акті; Володимирському] лєжачую, собє *ωд* того*ж* наяснє*йшого* короля *єго* м*л*. ко*н*фєровануую" повинен був сплатити за 1657 р. "тамъ, гдє то*т* податокъ выбєраю*т*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 225, акт 16. Мова староукраїнська.

Липня 17. – Ухвала екстраординарного сеймику Волинського воєводства від 15 липня 1657 р. в обозі поблизу с. Горбків (скликано воєводським посполитим рушенням), зокрема, про:
◈ звільнення волинського каштеляна кн. Міхала-Юрія Чорторийського з посади директора воєводського посполитого рушення через призначення його брацлавським воєводою;
◈ обрання директором і полковником воєводського посполитого рушення кременецького старосту кн. Яна-Кароля Чорторийського;
◈ обрання ротмістрами воєводського посполитого рушення директора і полковника воєводського посполитого рушення, кременецького старосту кн. Яна-Кароля Чорторийського, волинського ловчого Яна Шимковича Шклинського, Володимира Гулевича, Богуслава Гораїна, Яна Мелешка, Томаша Линевського, Стефана Ледуховського, Яна Гулевича;
◈ збір 22 липня 1657 р. на Квасівських полях воєводського посполитого рушення, організованого у полк і корогви;
◈ приєднання там до нього всіх запізнілих шляхтичів з їхніми почтами.
До Луцького ґродського уряду ухвалу подано від імені маршалка сеймику Олександра на Галичанах Чаплича Шпановського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 337 зв. – 339, акт 23. Мови староукраїнська і польська.

Липня 18. – Протестація від імені Петра Дзика і його дружини Овдотії перед Луцьким ґродським урядом про кривди і збитки, заподіяні їм селянами с. Худча Холмської землі, маєтку красноставського підстарости Францішка Ґорковського, які навели козаків на їхню схованку в лісі, коли вони 1657 р. "в дє*н* Свято*й* Тро*й*ци уходили зо въсимъ до фо*р*теци в Крупимъ, вєдаючы, жє тамъ нємало ωбыватєлєвъ зємъли Хє*л*мъскоє зоставало, юж ωколо ωгнє*м* сєла и самъ Хєлъмъ ωкрожоно, шля*х*ты нємало по дорогахъ побрано, побито, поработано. Нє моглъ до то*го* при*й*ты, зъза Бугу повє*р*нувъшы, мусєлъ в лєсє кри*т*сє, гдє нємало днє*й* вцалє зоставалъ. Ажъ кгды до сєла Худъча козаки напали, по*д*даныє тамошъныє, збу*н*товавъшысє, шукаючы собє здобычы, вы*ш*пєкго*в*вашы добрє гдє што крито, а жєбы сами в покою зоставали, повєдили козакомъ: «занєха*й*тє вы на*с*, мы ва*с* навєдємъ на добрую зъдобы*ч*, а намъ жывъно*ст* позво*л*тє» – тамъ жє навєли на возы, ωсобъно на кони, и на похова*н*є по дєрєва*х* рєчє*й*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 225 зв. – 226 зв., акт 17. Мова староукраїнська.

Липня 30. – Маніфестація володимирського земського реєнта Романа Городиського перед Володимирським ґродським урядом про діяльність комісії у складі Городиського, а також володимирського ґродського реєнта Григорія Ласка Чернчицького, Людвіка Роґульського, Станіслава Пневського і Ґродзицького, яка одразу після відступу неприятеля [козаків, 1657 р.] з м. Володимир упорядковувала архіви володимирських земського і ґродського судів, що зберігалися в скринях у володимирській кафедральній церкві.
З'ясувалося, що скрині було повідбивано і 40 земських актових книг викинуто, пошарпано і попсовано. Реґести, протоколи – судові й поточні, продукти і оригінали також викинуто із скринь, розшарпано і перемішано

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 213 зв. – 214, акт 141. Мови староукраїнська і польська.

з аналогічними документами ґродського суду настільки, що за короткий час роботи комісії розібрати їх не змогли. Всі матеріали було зібрано і вкладено в скрині, і їх залишено в церкві.

Липня 30. – Маніфестація володимирського ґродського реєнта Григорія Ласка Чернчицького перед Володимирським ґродським урядом про те, що козаки, які у кількості кількох сотень у червні 1657 р. захопили м. Володимир, розграбували володимирську муровану кафедральну церкву, де зберігалися скрині з архівами володимирських земського і ґродського судів. Шукаючи коштовності, вони повідбивали скрині, повикидали з них актові книги, протоколи, продукти, оригінали, терміни і всі інші папери, порозкидали по церкві і навколо неї, потоптали їх і пошарпали. Повернувшись після відходу неприятеля до м. Володимир, Чернчицький позбирав їх і поклав у скрині. Розгром архіву засвідчено возним і шляхтою.

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 214 – 215, акт 142. Мова польська.

Липня 31. – Протестація київського стольника Яна-Олександра Хребтовича перед Луцьким ґродським урядом про кривди і збитки, заподіяні йому Самуелем Метельським, ротмістром татарської корогви Яна Замойського, та його товариством при нападі 14 липня 1657 р. на його господу у єврейському домі в м. Рівне, де він зупинився, їдучи на посполите рушення згідно з королівським і гетьманським універсалами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 250 – 251, акт 40. Мова староукраїнська.

Серпня 1 і 6. – Ухвала екстраординарного сеймику Волинського воєводства від 1 серпня 1657 р. в обозі поблизу м. Берестечко (скликано воєводським посполитим рушенням), зокрема, про:
◈ розпуск воєводського посполитого рушення у зв'язку з укладенням миру з Семигородським князівством;
◈ підтвердження обрання кременецького старости кн. [Яна]-Кароля Чорторийського полковником воєводського посполитого рушення;
◈ заяву щодо готовності збиратися згідно з універсалами полковника на нове посполите рушення під командою тих самих ротмістрів;
◈ зобов'язання ретенторів, у разі заміни збору посполитого рушення збором грошей на формування найманих корогов, служити у тих корогвах за власний кошт;
◈ виставлення у посполите рушення по одному коню з кожних засвідчених поборовими квитами 15 димів підданих;
◈ зобов'язання полковника провадити попис посполитого рушення через три дні після оголошеного терміну його збору.
До Луцького і Володимирського ґродських урядів ухвалу подано від імені маршалка сеймику Ярослава Потія.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 370 – 371 зв., акт 1 (запис від 1 серпня); ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 447 – 448 зв., акт 144 (запис від 6 серпня). Мови староукраїнська і польська. Опубл.: (з ф. 28): АЮЗР. – Ч. II. – Т. 2. – С. 20 – 22.

Вересня 6. – Універсал чернігівського воєводи Криштофа Тишкевича від 2 вересня 1657 р. до шляхти Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств про скликання 10 вересня 1657 р. сеймику у м. Володимир для виборів депутатів до Пйотровського і Люблінського головних трибуналів.

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 460 зв. – 461, акт 154. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 7. – Тестамент канцлера Великого князівства Литовського кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла, складений 12 серпня 1656 р. в м. Гданськ, зокрема, про його поховання: "тіло моє плюгаве хочу, аби в костелі Олицькім поховане було, але як перше, так і тепер триває непевний мир з козаками, якими нас Бог карає і те зло на тамтешні напускає краї, тому на волю дружини моєї коханої даю і їх милостей панів опікунів, якщо тим часом на Волині заспокоється; або в Пельпліні, якщо в Пруссах умру; або якщо в Князівстві Великому Литовському, то

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 388 зв. – 400 зв., акт 6. Мови староукраїнська, польська і латинська.

у Вільні у св. Яна в каплиці Найсвятішої Матері Божої, де образ Благословенного Костки є, або в Піску у панів єзуїтів має бути покладене, зробивши склеп без надгробка, щоб і пам'яті не було про грішного чоловіка. А золото там має належати ... де воскресіння мертвих і Страшного Суду дочекатися має мізерне тіло".
До Луцького гродського уряду екстракт з книг метрики Малої королівської канцелярії з тестаментом покійного кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла подано від імені його дружини – кн. Кристини з Любомира Радзивіллової з маніфестацією, "жє дав*нєй* для уставычноє вой*ны и инъку*р*сии нєприятє*л*скихъ зє Кгданъска адъ акта прєзє*н*ция нє моглъ бы*т* пєрєнєсєни*й*, тєпє*р* за уво*л*нєнє*м* та*м*тых крає*в* и яко скоро с та*м*то*х* єсть пры*с*ланы*й* в способъ пєрєнєсєня пє*р* ѡблята*м* подалъ".

Вересня 7. – Тестамент Людвіка-Олександра Жджарського, складений 7 березня 1657 р. в с. Кустин, зокрема, про його поховання в одному з костелів, який визначать його дружина і приятелі.
До Луцького гродського уряду тестамент покійного Людвіка-Олександра Жджарського подано від імені його дружини – Анни з Олізарів.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 402 – 403 зв., акт 8. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 10. – Запис про обрання сеймиком Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств 10 вересня 1657 р. у м. Володимир "пановъ дєпутатовъ на суди близкопришлыє трибуна*л*скиє головъныє Пєтръковъскиє и Любє*л*скиє".
До Володимирського гродського уряду подано генеральним маршалком Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств Якубом Войною Оранським.

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 462 і зв., акт 156. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 13. – Запис про презентацію Станіславом Стасеровським, слугою Яна Замойського, і возним Яном Долмацьким перед Луцьким гродським урядом тіла Івана Клочка, дідичного підданого Яна Замойського з с. Крупа, вбитого товариством татарської корогви ротмістра Лося при їх нападі 31 серпня 1657 р. на крупецький сад Замойського, в якому Клочко був сторожем.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 279 і зв., акт 10. Мова староукраїнська.

Вересня 20. – Протестація Петра Станкара перед Луцьким гродським урядом про кривди і збитки, заподіяні при нападі на його с. Жоравичі товариством татарської корогви королівського ротмістра Биковського, які, маючи асигнацію на вибирання стації у м. Мельник на Підляшші, вибирали її на Волині й Поліссі.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 298 зв. – 299, акт 23. Мова староукраїнська.

Вересня 22. – Маніфестація королівського ротмістра Валеріана Хлібовського перед Володимирським гродським урядом про захоплення його 1653 р. між містами Жванець і Гусятин татарами в полон, про неможливість, у зв'язку з цим, своєчасно подати на вписання до кременецьких гродських книг наданого йому 8 листопада 1653 р. у таборі поблизу м. Жванець за бойові заслуги королівського привілею на майно обвинувачених в участі у повстанні кременецьких міщан, про вихід його 1657 р. з татарського полону і намір якнайшвидше подати збережений привілей та інші документи до Кременецького гродського уряду.

Ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 231 зв. – 233, акт 156. Мови староукраїнська і польська.

Вересня 28. – Тестамент Сильвестра Клещовського, складений 6 квітня 1656 р. в с. Бармаки, зокрема, про долю його захоплених козаками маєтностей: "дідичні добра мої, які тепер у неприятельських руках перебувають, коли дасть Пан Бог мир, то ті при дітках моїх, як прямих моїх спадкоємцях, залишаю".
До Луцького гродського уряду тестамент покійного Сильвестра Клещовського подано від імені його дружини Катерини з Соколовських.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 424 – 425 зв., акт 22. Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 2. – Запис про презентацію товариством татарської надвірної корогви Юрія Любомирського та возним Валентим Павловським перед Луцьким ґродським урядом тіла товариша цієї корогви Речипа Галешовича, вбитого і пограбованого товариством корогви літинського старости Миколая Суходольського 25 вересня 1657 р. під час бійки у м. Олика.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 311 зв. – 313, акт 5. Мова староукраїнська.

Жовтня 4. – Реляція возного Валентого Павловського перед Луцьким ґродським урядом про огляд ран, заподіяних 25 вересня 1657 р. товариству татарської надвірної корогви Юрія Любомирського товариством корогви Миколая Суходольського під час бійки у м. Олика.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 313 і зв., акт 6. Мова староукраїнська.

Жовтня 10. – Маніфестація люблінського чашника Лукаша-Олександра Ольбенського перед Луцьким ґродським судом про загибель його майнових документів "по*д* ча*с* инъку*р*сыи нεприятεлскоε, тоε*ст* козаковъ и мо*с*квы, в року [1655] мця сεптε*м*бра дня дεсятого в маε*т*ности манифεстанъти*с* в сεлε Кгε*л*дзъвы".

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 350 – 351, акт 43. Мова староукраїнська.

Жовтня 11. – Реляція возного Яна Сказинського перед Луцьким ґродським судом про подання Марціянові і Галшці Ґдешинським двох позовів до Луцького ґродського суду за скаргами підданих "з сεла Голεшова, до старо*с*тва тутεчного Луцъкого налεжачого…, в справε ω пограбεнъε воловъ, коровъ, ωвεцъ, вεпровъ и и*н*шы*х* рεчы*й*; до вε*р*нεня того грабεжу, алъбо заплачεня за нε*го* таксы з совитостю и винами правными" та підданих "з сεла Кра*с*ного, такъжε до староства Луцъкого налεжачого, в справε ω пограбεнъε такъжε воловъ, яловицъ, збожа и инъны*х* рεчы, а за ты*м*, ω вε*р*нεнъε того грабεжу, а*л*бо заплачεнъε за нεго такъсы з совитостю и винами правнъными".

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 352 зв. – 353, акт 46. Мова староукраїнська.

Жовтня 11. – Реляція возного Яна Долмацького перед Луцьким ґродським судом про вручення волинському скарбникові і поборці Станіславові [Мушатичу] Охлоповському позову до Луцького ґродського суду у справі про несплату луцькому і острозькому єпископу, милецькому архімандритові Діонізію Балабану 2500 польських золотих згідно з королівською асигнацією.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 357 зв. – 358, акт 51. Мова староукраїнська.

Жовтня 11. – Декрет Луцького ґродського суду про зобов'язання Марціяна і Галшки Гдешинських сплатити підданим з с. Красне Луцького староства відшкодування за захоплене в них 1656 р. майно.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 130 – 131 зв., акт 66. Мова староукраїнська.

Жовтня 11. – Декрет Луцького ґродського суду про зобов'язання Марціяна і Галшки Гдешинських сплатити підданим з с. Голишів Луцького староства відшкодування за захоплене в них 1656 р. майно.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 131 зв. – 133 зв., акт 67. Мова староукраїнська.

Жовтня 12. – Маніфестація Олександра Мишки Холоневського перед Луцьким ґродським судом про загибель його майнових документів 1655 р., коли у його с. Холонів стояло кількасот козаків, а він саме перебував у посполитому рушенні.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 369 зв. – 370, акт 65. Мова староукраїнська.

Жовтня 12. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо привласнення Луцьким єзуїтським колегіумом 1651 р. двору Базиля Низовського на вул. Великій у м. Луцьк.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 206 зв. – 207 зв., акт 99. Мова староукраїнська.

Жовтня 15. – Реляція возного Валентого Павловського перед Луцьким ґродським судом про те, що в "урожоного εго м*л*. пана Станислава Охлоповъского, ска*р*бника и побо*р*цы волынъского, арεштовалъ су*м*му пинεзы сто шε*ст*дεся*т* золоты*х* по*л*ски*х* тоε*ст* жо*л*ду на чотири кони,

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 379 зв. – 380, акт 80. Мова староукраїнська.

на чв*ер*тъ кгродєцъкую за а*с*сикгнацыєю єго м*л.* пана подъска*р*бєго коронъного на хорого*в* зошлого єго м*л.* пана старосты звиникгородъско*го* [Лукаша Гулевича Воютинського], по*д* которою єго м*л.* панъ Данієлъ Гулєвичъ зоставалъ, даною, тому*ж* єго м*л.* пану Гулєвичови прыходячого, абы єго м*л.* панъ побо*р*ца того жо*л*ду никому нє ѡ*д*давалъ, алє тыє пинєзы сто шє*ст*дє*с*я*т* золоты*х* єго м*л.* пану Гулєвичови заплатилъ; которы*й* арєшъ*т*ъ єго м*л.* панъ ска*р*бникъ прыня*л*, и тыє пинєзы заслужоныє затрыма*т* и єго м*л.* пану Гулєвичови ѡ*д*да*т* дєкляровалъсє".

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейськими (рабинською і караїмською) громадами м. Луцьк подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 289 зв. – 291 зв., акт 135. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Володимир подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 291 зв. – 293, акт 136. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Кременець подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 293 – 295, акт 137. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейськими (рабинською і караїмською) громадами м. Дубно подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 15, оп. 1, спр. 284, арк. 295 – 296 зв., акт 138. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Острог подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 297 – 298 зв., акт 139. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейськими (рабинською і караїмською) громадами м. Олика подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 298 зв. – 300, акт 140. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Торчин подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 300 зв. – 302, акт 141. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Локачі подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 302 – 304, акт 142. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Ковель подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 304 – 306, акт 143. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Гулевичів подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 306 – 307 зв., акт 144. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Кашів[ка] подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 307 зв. – 309 зв., акт 145. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Острог Новий подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 309 зв. – 311, акт 146. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Рівне подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 311 – 313, акт 147. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Гоща подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 313 – 314зв., акт 148. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Корець подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 315 – 316 зв., акт 149. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Межиріч Корецький подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 316 – 318, акт 150. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Клевань подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 318 – 319 зв., акт 151. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Степань подвійного подимного подат-

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 319 зв. – 321, акт 152. Мова староукраїнська.

ку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Бережниця подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 321–322 зв., акт 153. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Деражня подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 322 зв. – 324, акт 154. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Тучин подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 324 – 325 зв., акт 155. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Торговиця подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 326 зв. – 327, акт 156. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Колки подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 327 – 328 зв., акт 157. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Чорторийськ подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 328 зв. – 330, акт 158. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Четвертня Нова подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 330 – 331 зв., акт 159. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Заслав подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 331 зв. – 333 зв., акт 160. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Турійськ подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 333 зв. – 335, акт 161. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справи щодо несплати єврейською (рабинською) громадою м. Горохів подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику поблизу м. Берестечко, поборці цього податку Янові Борейку Кнерутському.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 335 – 336 зв., акт 162. Мова староукраїнська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про публікацію баніції, накладеної на неплатників подвійного подимного податку, ухваленого 1651 р. на сеймику Волинського воєводства в таборі поблизу м. Берестечко, за поданням поборці цього податку Яна Борейка Кнерутського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 337 – 341, акт 163. Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 17. – Декрет Луцького ґродського суду про публікацію баніції, накладеної на неплатників ухваленого 1655 р. чотирикратного подимного податку за поданням скарбника Волинського воєводства і поборці цього податку Станіслава Мушатича Охлоповського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 284, арк. 341 – 352, акт 164. Мови староукраїнська і польська.

Жовтня 19. – Реляція возного Валентого Павловського перед Луцьким ґродським урядом про відмову волинського скарбника і поборці чотирикратного подимного податку Станіслава Мушатича Охлоповського виконати видану на корогву звенигородського старости [Лукаша Гулевича Воютинського] асигнацію коронного скарбу і сплатити Яну Клечковському 130 польських золотих за його чвертьрічну службу на трьох конях у цій корогві, "а возны*й*, шляхту пры собѣ маючи, у єго м*л*. пана скар*б*ника ввє*с* жу*л*дъ, илє на чвє*р*тъ ѡ*д*ну на конє*й* три єго м*л*. пану Клєчковъскому налєжалъ бы, правнє арєштовалъ и по*д* винами правными, абы никому инъшому, то*л*ко пану Павлови Клєчковъскому, рєкокгницию маючому ѡ*д*далъ, прыручилъ, которы*й* арєштъ єго м*л*. панъ ска*р*бникъ волынъски*й* прынялъ".

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 394 зв. – 395, акт 99. Мова староукраїнська.

Жовтня 26. – Протестація від імені Гелени, вдови королівського ротмістра Рафала Милецького, перед Луцьким ґродським урядом про кривди і збитки, заподіяні 14 жовтня 1657 р. у її селах Жоравники і Жоравницька Волька корогвою королівського ротмістра Себастіяна Маховського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 399 зв. – 401 зв., акт 104. Мова староукраїнська.

Жовтня 31. – Реляція возного Яна Долмацького перед Луцьким ґродським урядом про відмову волинського скарбника і поборці чотирикратного подимного податку Станіслава [Мушатича] Охлоповського виконати видану на корогву звенигородського старости [Лукаша Гулевича Воютинського] асигнацію коронного скарбу і сплатити Радзицькому 80 польських золотих за його чвертьрічну службу на двох конях у цій корогві.
Пояснюючи відмову, «єго м*л*. панъ ска*р*бныкъ повєди*л*: "жє я прива*т*нє с товари*ств*о*м* рахова*т*сє нє повынєнъ и ты*х* золоты*х* ѡсмъдєся*ти* плати*т* нє буду", а возны*й* з шляхтою тє*х* золоты*х* ѡсмъдєся*т* у єго м*л*ти правъне арєшътовалъ, и абы никому, то*л*ко єго м*л*. пану Радзицкому заплати*л*, прыручи*л* по*д* винами правными, кот[о]ры*й* арєш*т* єго м*л*. п. ска*р*бни*к* приня*л*».

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 409 зв. – 410, акт 113. Мова староукраїнська.

Листопада 2. – Тестамент Миколая Миновицького, складений 9 вересня 1657 р. в с. Хорохорин, зокрема, про його поховання в Хорохоринській церкві.
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Миколая Миновицького подала його дружина Катерина з Хоєцьких.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 481 – 482 зв., акт 1. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 6. – Тестамент Яна Охрімовича, складений 2 жовтня 1657 р. в м.Клевань, зокрема, про його поховання у Клеванському костелі.
До Луцького ґродського уряду тестамент покійного Яна Охрімовича подав екзекутор тестаменту – клеванський пробощ, ксьондз Себастіян Фрієвич.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 483 – 490, акт 2. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 7. – Протестація Петра Станкара перед Луцьким ґродським урядом про кривди і збитки, заподіяні у його с. Жоравичі 23 жовтня 1657 р. корогвою королівського ротмістра Стефана Пісочинського, "колы ю*ж* инъшыє хорогъвє... по*д* Зъборовъ пошли".

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 411 і зв., акт 1. Мова староукраїнська.

Листопада 20. – Універсал коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 13 листопада 1657 р. до офіцерів і жовнірів коронного війська про звільнення від жовнірських екзакцій, тобто від нічлігів, попасів, відпочинків, вимагання підвід та виконання асигнацій, волинських маєтків вдови кн. Владислава-Домініка Заславського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 516 і зв., акт 25. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 22. – Реляція возного Федора Григоровича перед Луцьким ґродським урядом про ув'язання ігумена Білостоцького православного монастиря в фундуш волинського підчашого Павла Гулевича Воютинського с. Білий Стік з замком і мурованою церквою Св. Духа, "и по*д*даны*х* все*х* до грома*д*ды зобравъшы, пови*н*нос*т* и послуше*н*ство помєнєному ѡ*т*цу игумєнови бєлостоцъкому наступъцомъ и зако*н*никомъ єго ѡво зъгола цєлому монастырови Бєлостоцъкому прыказа*л*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 430 зв. – 431, акт 22. Мова староукраїнська.

Листопада 23. – Асигнація коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 12 листопада 1657 р. про призначення сіл Стобниця і Стобихва на утримання корогви королівського ротмістра Яна Пісочинського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 518, акт 28. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 23. – Тестамент Єви з Злотолинських Янової Жуховецької, складений 4 травня 1656 р. в с.Злотолин "с пєча*т*ю єє и с по*д*писо*м* руки вєлє*б*ного ѡ*т*ца Тарасого Масєвича, протопопи Стєпа*н*ско*го*, на мє*ст*цу єє, и*ж* сама писа*т* нє умєла".
До Луцького ґродського уряду тестамент покійної Єви Жуховецької подав Вацлав Злотолинський, маніфестуючи, що цей тестамент "яко скоро рукъ подаваючого по зостю урожоного пана Єрого Єнича, су*д*и кгро*д*ского Крємєнєцъкого, в схова*н*ю *єго* зостаючы*й* дошє*д*лъ и ѡ*д*даны*й* *єст* кумъ манифєстационє, жє былъ нє вєда*т* для якоє причыны затрымаы*й*".

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 518 – 519, акт 29. Мови староукраїнська і польська.

Листопада 24. – Лист короля Яна-Казимира від 13 червня 1657 р. до луцького і острозького єпископа, милецького архімандрита Діонізія Балабана про надання йому дозволу на поїздку до Києва для участі в обранні після смерті [Сильвестра] Косова нового митрополита, та з висловленням надії, що, будучи обраним на цю посаду, він дбатиме про інтереси Речі Посполитої.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 521 – 522, акт 31. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 1. – Універсал коронного великого гетьмана Станіслава Потоцького від 15 листопада 1657 р. до рицарства коронного війська про взяття під свою протекцію маєтків удови кн. Владислава-Домініка Заславського.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 545 і зв., акт 1. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 10. – Реєстр шкод, заподіяних корогвою Олександра Цетнера у селах Романів, Воротнів, Звірів і Клечани, маєтках смідинського державці Андрія Фірлея.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 578 зв. – 580 зв., акт 22. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 15. – Тестамент Зофії Зузанської, дружини Реміяна Зузанського, складений 26 грудня 1656 р. в с. Кустин, зокрема, про її поховання у костелі св. Анни.

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 589 – 590 зв., акт 28. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 18. – Реєстр шкод, заподіяних корогвою [Олександра Цетнера] у м. Береськ і с. Старе Село [Береськ Старий], маєтках Ярослава Потія і Марціяна Чаплича [Шпановського].

Ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 590 зв. – 596, акт 29. Мови староукраїнська і польська.

Грудня 20. – Маніфестація від імені Себастіяна Война, королівського ротмістра татарської корогви з полку коронного великого гетьмана [Станіслава Потоцького], перед Луцьким ґродським урядом про відсутність підданих в асигнованих його корогві маєтках Жидичинської архімандрії, внаслідок чого жовнірів було позбавлено належного зимового відпочинку.

Ф. 25, оп. 1, спр. 283, арк. 471 і зв., акт 27. Мова староукраїнська.

Грудня 31. – Квит Станіслава Мушатича Охлоповського, скарбника Волинського воєводства і адміністратора, призначеного коронним скарбом для стягнення з воєводства двома ратами чотирикратного подимного податку, ухваленого на оплату нового війська сеймом 1654 р., архімандриту дубнівському і дерманському Прокопу Хмелевському та братії Дерманського монастиря про одержання згідно з квитом [Костантого] Зубцевського з 27 димів монастирських сіл Дермань, Кунин, Коршів і Мізочок 54 польських золотих цього подимного податку.

Ф. 2072, оп. 1, спр. 72, арк. 13. Мова польська. Печатка.

* * *

1658 р., березня 8. – Привілей короля Яна-Казимира від 3 грудня 1657 р. про надання волинському каштелянові Станіславу-Казимиру Беневському Богуславського староства за успішну діяльність упродовж 1657 р. у складі двох посольств до Війська Запорозького.

Ф. 25, оп. 1, спр. 285, арк. 614 зв. – 616, акт 13. Мови староукраїнська і польська.

1660 р., травня 4. – Маніфестація Яна Добринського перед Володимирським ґродським урядом про розграбування "невідомо через кого" у 1657 р. поблизу м. Ковель скарбового воза з усіма речами і документами під час наступу військ семигородського князя [Юрія II Ракоці], козаків і шведів та відступу від м. Бреста польського війська.

Ф. 28, оп. 1, спр. 97, арк. 310 зв. – 311, акт 199. Мови староукраїнська і польська.

1665 р., травня 6. – Тестамент Катерини з Соколовських, у першому шлюбі Лукашової Хмелевської, у другому – Богуславової-Янової Гораїн, складений 7 січня 1657 р., зокрема, про те: "насамперед визнаю, що я охрещена … у вірі старожитній православній християнській Грецькій, в якій неодмінно перебіг життя мого закінчити хочу", та про поховання її "у церкві Братській Луцькій Воздвиження Св. Хреста".
До Житомирського ґродського уряду випис з книг Луцького ґродського суду з тестаментом покійної Катерини Гораїн подано від імені її чоловіка Богуслава-Яна Гораїна.

Ф. 11, оп. 1, спр. 15, арк. 164 зв. – 167, акт 58. Мова польська.

1683 р., червня 30. – Декрет копного суду у с. Мошки Овруцького повіту від 1 лютого 1657 р. про накладення на Івана і Матфія Кузьменків Мошковських, які видрали у своїх околичних сусідів 9 роїв бджіл, штрафу у дві копи литовських грошів за кожний видраний рій.

Ф. 15, оп. 1, спр. 3, арк. 190 зв. – 191 зв., акт 137. Мова староукраїнська. Опубл.: АЮЗР. – Ч. IV. – Т. 1. С. 109 – 111.

1683 р., листопада 23. – Свідчення Криштофа Перетятковича перед Луцьким ґродським судом про його службу Речі Посполитій, зокрема, про поїздку 1657 р. до гетьмана Богдана Хмельницького в Чигирин з дипломатичною місією щодо відкликання корпусу Антона Ждановича з війська семигородського князя Юрія II Ракоці.

Ф. 25, оп. 1, спр. 381, арк. 981 зв. – 987 зв., акт 47. Мови староукраїнська і польська. Опубл.: Памятники… – Т. 3. – С. 341 – 355.

"Лнта злые"

Частина 2

Актові книги. З колекції ЦДІАК України.

Від упорядників

Про поголовне на Волині

Дав Бог по-правді, тож лестити шкода,
Вже тепер ліпша, хвала Богу, мова,
Що голови ми вже не окупляєм,
Тільки подимно від диму складаєм.
Чорт дав: раніше таки окупляли –
Куплені кримці в нас голови брали.

Данило Братковський.
З польської мови переклав Валерій Шевчук

В основному тексті передмови "Від упорядників", вміщеному на початку видання, уже йшлося про засади його організації, найперше про поділ на дві частини; там викладено й головні принципи формування цих складових збірника. Для зручності користування розділ передмови, що безпосередньо стосується другої частини видання, виокремлено.

Робота над документами, що склали першу частину збірника, не виходила за межі суто архівного їх опрацювання, насамперед виявлення й анотування різноманітних за змістом окремих актів, які стосуються періоду Національно-визвольної війни. На відміну від цього друга частина включає 8 розділів – таблиць (остання, восьма, об'єднує два податки – див. усіх їх за змістом), створених упорядниками на основі уніфікації і зведення відомостей, вміщених тільки в одному видові документів – судових присягах (юраментах) про кількість димів, з яких сплачувалися подимні за різні роки у визначених темою збірника хронологічних межах (1648–1657 рр.). Звертаємо увагу дослідників на те, що таблицю за 1648 р. не складено через відсутність юраментів про сплату податків за цей рік. З інших документів відомо, що їх було запроваджено два: подвійний подимний податок, затверджений 25 червня 1648 р. сеймиком Волинського воєводства, і чотирикратний подимний податок, накладений на євреїв цього воєводства, який було затверджено воєводським сеймиком 1648 р. під час безкоролів'я – див. про них у розділі другої частини під назвою: "Довідки про подимні податки, відомостей про сплату яких у документах немає (без таблиць)". З документів також видно, що починаючи з 1656 р., ухвали про запровадження подимних податків успіху не мали через цілковите розорення і знекровлення Волинського воєводства. Відомостей про нові податки за 1657 р. не виявлено. Упродовж цих двох років чинилися спроби збору ретент (недоїмок) з раніше запроваджених податків. Ухвали про подимні, так само як про інші податки, приймалися на сеймах і записувалися в їхні конституції. В цих рішеннях, зокрема, окреслювалося призначення податкових коштів, а залежно від розмірів необхідної суми – кратність подимного податку[1]. Ухвали сеймів щодо податків на воєводському рівні розглядалися на реляційних сеймиках, які скликалися після завершення роботи сеймів. В ухвалах (лявдумах) сеймиків визначалися терміни і порядок збору податків, обиралися поборці, вирішувалися й інші організаційні питання. Детальніше про це див. у першій частині збірника через посилання на документи, зроблені в додатках: Сейми в Речі Посполитій, що

[1] Під час Війни чітко прослідковувалася тенденція до збільшення кратності податків: у такий спосіб керівництво Речі Посполитої чинило спроби, на фоні різкого зменшення кількості податкових одиниць – димів, компенсувати гостру нестачу коштів.

відбулися упродовж 1648–1657 років і Сеймики Волинського, Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств Речі Посполитої, що відбулися упродовж 1648–1657 років.

Територіально друга частина збірника стосується значно меншої кількості населених пунктів, ніж перша. Це переважно Волинське воєводство за одним винятком, коли йдеться про збір подимного податку на правобережжі Київського воєводства – саме з цієї частини населених пунктів збереглися судові присяги підданих (поборових реєстрів та інших документів про сплату подимного не виявлено взагалі). Практично немає даних про сплату подимних податків у Чернігівському і Брацлавському, а також Київському (окрім згаданого) воєводствах. Шляхта цих воєводств, розмістившись на порівняно спокійнішій Волині, збиралася на сеймики спочатку в м. Луцьк, а потім переважно в м. Володимир, і певний час ще ухвалювала рішення про податки (див. відповідні ухвали сеймиків у першій частині видання). Однак виконати ці ухвали вона, відірвана від своїх маєтків і підданих, можливості не мала.

Довідки про конкретні подимні податки, вміщені у другій частині видання перед кожним розділом-таблицею, складено упорядниками з метою полегшення користування наведеними відомостями. Вони, звичайно, не претендують на вичерпне і всебічне висвітлення проблеми – це справа дослідників теми, істориків, а насамперед слугують містком між обома частинами видання та роблять другу частину збірника більш завершеною. Нагадуємо, що анотації документів, на які зроблено посилання в довідках про подимні податки до окремих розділів-таблиць другої частини видання, слід шукати в першій його частині за датою їх запису в актові книги: цю дату у довідках вказано.

Крім того, складено 7 довідок про подимні податки, щодо яких судові присяги не збереглися (а, отже, не створено й таблиць), однак в анотаціях на документи, вміщених у першій частині збірника, про ці податки є інформація. Упорядники вирішили теж скласти на основі цих досить-таки фрагментарних відомостей довідки, аби звернути на такий факт увагу дослідників, а також якнайповніше розкрити тему оподаткування підданих під час Національно-визвольної війни – надзвичайно важливу для вивчення багатьох її історичних аспектів. Їх об'єднано під назвою: "Довідки про подимні податки, відомостей про сплату яких у документах немає (без таблиць)" і вміщено в кінці другої частини збірника.

Порядок збору й оформлення подимного податку було визначено під час його запровадження 1629 р. відповідною сеймовою конституцією. Він залишався практично незмінним упродовж наступних років, у т. ч. в період Війни, зокрема, залишалися незмінними і його розміри (тому виходячи з наведених у документах відомостей про кількість димів і враховуючи кратність податку, кожного року можна визначити суму податку). Саме тому на початку другої частини видання вміщено Витяг з конституції сейму від 20 лютого 1629 р. про запровадження подимного податку.

Форма таблиць загалом однотипна для всіх розділів, що відповідають окремим подимним податкам, водночас кожна з них має свої певні особливості. Найсуттєвішими є відмінності між таблицями, що стосуються Волинського воєводства, і однією, належною до Київського воєводства (від 7 березня 1650 р.). Вони викликані деякими відмінностями в організації збору податку та в діловодстві цих воєводств. Так, якщо у Волинському воєводстві (насамперед у його Луцькому повіті) складання судової присяги і внесення податкових грошей зазвичай здійснював один представник від маєтку: найчастіше це був підданий (міщанин), інколи – слуга, війт, отаман і т. д., то в Київському воєводстві у переважній більшості, крім підданих, з'являвся ще й слуга, який оголошував маніфестацію перед урядом, після чого підданий присягав. В окремі роки така практика частково прослідковується у Володимирському повіті Волинського воєводства.

В юраментах, складених у Київському воєводстві, не відмічалася кількість димів за попередні роки; йшлося тільки про наявні дими, з яких сплачували податок. Піддані ж з Волинського воєводства заявляли не тільки про наявну кількість димів, але й про ту, що була під час сплати попереднього податку (детальніше про це див. далі, коли йтиметься про відповідні колонки таблиць). Через те, що в юраментах з Київського воєводства не йшлося про попередню кількість димів, не було потреби розкривати причини змін у їхній кількості, що було обов'язковим на Волині. Тому в цій єдиній таблиці, яка стосується Київщини, немає останньої, восьмої колонки: "Примітки. Причини змін у кількості димів", що несе велике смислове навантаження в усіх інших розділах-таблицях.

Перейдемо до характеристики змісту кожної колонки по порядку.

Колонка "Легенда". Посилання на архівне джерело дано для кожної позиції в таблиці. Зазвичай юраменти не розкидано по багатьох книгах, як це ми спостерігаємо щодо документів, вміщених у першій частині видання, а їх у переважній більшості зібрано за один рік в одній гродській книзі

для кожного повіту, хоч окремі з них зустрічаються і в інших книгах. Розміщення позицій у таблицях зроблено за наростанням номерів фондів, у межах фонду – за наростанням номерів справ (якщо їх є більше однієї), а в межах справи – за наростанням номерів аркушів (якщо при цьому не порушується хронологія). Вказано також номери актів, якщо їх проставлено в книзі.

Слід відмітити, що принцип розміщення позицій у таблицях визначається ще й датою запису юрамента в актову книгу. "Дата запису" – саме такою є назва наступної, другої колонки в таблиці. Вже згадане наростання номерів фондів, справ і аркушів проведено в межах кожної дати запису судової присяги в книгу. Рік складання присяги виділено в цій колонці окремим рядком (він інколи не співпадає з роком запровадження сплачуваного податку). Недоліком такого принципу подання інформації є її певна розірваність: відомості про один і той самий населений пункт можуть бути в двох і більше місцях у межах однієї таблиці. Однак ця незручність цілком компенсується наявністю Покажчика географічних назв.

Третя колонка: "Дідич (власник) і (або) державець маєтку". Категорії дідич – державець визначалися виключно за документами. А в них не було чітко виробленої схеми подання такої інформації. Досить часто не наводилося жодних означень, інколи вказано тільки державця, але не названо дідича і т. п. Тому упорядники під час підготовки покажчиків – імен і географічних назв, доповнювали відомості про кожного власника з усіх документів, де він згадувався, й узагальнювали цю інформацію. Результати такої роботи подано в квадратних дужках у колонках – третій та під назвою "Населені пункти", а також у покажчиках. Подвійне означення дідич (власник) запроваджено через те, що в документах йдеться не тільки про окремі особи дідичів, але й про Острозьку ординацію[2], королівщини[3], міські землі, монастирі, церкви тощо. Термін "державець" є дещо узагальнюючим: в юраментах йдеться про маєтності "засътавъныє", "арєндовъныє", "в дєржавє", однак у виданні форми держання не деталізувалися. Наведені в юраментах титули і посади дідичів і державців у таблицях не вказано, їх подано в Покажчику імен. Це зроблено, аби не перевантажувати таблиці, полегшити сприйняття основної інформації. У колонці відмічено й єврейські громади, що існували на території королівських або приватновласницьких міських поселень.

Наступною, четвертою у таблицях сформовано колонку "Піддані, які складали присягу" (про варіанти цієї назви в одній з таблиць, що стосується Київщини, вже йшлося раніше). Питання про доцільність запровадження такої колонки у виданні перед упорядниками виникало, бо воно пов'язано насамперед зі значним збільшенням обсягу Покажчика імен. Все ж взяло верх розуміння потреби "залюднення" історії України, інтересу до такої інформації на рівні конкретної регіональної історії, краєзнавства, антропоніміки. Але головна причина полягала в тому, що саме піддані (селяни й міщани) були активними дійовими особами Національно-визвольної війни – багато прикладів цього наведено у першій частині видання. Прізвище кожного підданого записано з нового рядка, зазвичай навпроти певної географічної назви, поданої в колонці "Населені пункти". У збірнику це означає, що саме з цього населеного пункту він походив. Частими були випадки, коли один підданий присягав від кількох населених пунктів, що становили єдиний маєток або й ключ, або на присягу одночасно ставало кілька підданих від окремих населених пунктів. Усі ці варіанти (а їх кільканадцять) подано описово у колонці поряд з прізвищем. Крім того, інформацію про належність підданого до певного населеного пункту (звичайно, якщо такі відомості є в документі) подано в Покажчику імен.

Географічні назви у колонці "Населені пункти" розміщено кожну з нового рядка, у наведеному в юраменті порядку, хоч ніякої системи у поданні цих назв в актах не помічено. Перед назвою вказано адміністративний статус населеного пункту у скороченому вигляді (с. – село, сл. – слобода, м. – місто, містечко, м-ко – містечко). Слід відмітити нестійкість визначення цього статусу в документах: один і той самий населений пункт в різних актах названо то селом, то містечком,

---

[2] Острозька ординація – це маєтності кн. Януша Острозького, останнього представника чоловічої лінії роду Острозьких, які 1609 р., ще за його життя (п. 1620 р.) перетворено на ординацію (майорат) з правом наслідування чоловіками з роду кн. Заславських. Інша частина володінь кн. Острозьких, що належала Олександру, брату Януша, після його смерті (п. 1603 р.) перейшла до трьох дочок. З них на час Війни залишалася живою (п. 1654 р.) остання представниця роду Острозьких – Анна-Алоїзія, дружина Яна-Кароля Ходкевича. Інші дві доньки: Софія (п. 1622 р.) – була замужем за Станіславом Любомирським, Катерина (п. 1642 р.) – за Томашем Замойським. Див. Яковенко Н. М. Українська шляхта з кінця XIV до середини XVII ст. (Волинь і Центральна Україна). – К., 1993. – С. 93, 94, 277.

[3] Королівськими володіннями у межах Волинського воєводства були Ковельське і Кременецьке староства, м. Луцьк з кількома селами (Луцьке староство) і м. Володимир з частиною передмість (Володимирське староство).

або містечком і містом; саме тому скорочення "м." має подвійне значення; див. про це також в основній частині передмови "Від упорядників". Подане в багатьох позиціях цієї колонки визначення "частина" означає, що в акті йдеться не про населений пункт загалом, а тільки про його частину, належну певному власникові. На цей факт слід звернути увагу тим дослідникам, яких цікавить інформація про кількість димів у певному населеному пункті загалом. Виявлення таких зведених даних слід здійснювати з допомогою Покажчика географічних назв, хоч, звичайно, повної картини за всіма населеними пунктами таблиці не відтворюють. У колонці також подано курсивом додаткові означення, що стосуються групи населених пунктів, наведених в одній позиції (ключ, волость, повіт тощо) – у разі, якщо такі додаткові означення є в документі. Фігурні дужки у цій і наступних двох колонках застосовано тоді, коли йдеться про кількість димів, спільну для частини населених пунктів, наведених у певній позиції. Такі випадки, коли не вказано кількості димів окремо у кожному населеному пунктові, в юраментах є досить частими.

Колонка "Було димів ...". Друга частина її назви різна для кожного з розділів-таблиць, що стосуються Волинського воєводства (її зовсім немає у таблиці, складеній на основі юраментів про сплату подимного податку в Київському воєводстві, затвердженого 7 березня 1650 р., – про це вже йшлося раніше). У таблиці за 1649 р. назву колонки сформульовано так: "Було димів за «старими квитами», найчастіше – це 1629 р."; за 1650 р.: "Було димів за попередніми квитами, зокрема 1629 р."[4]. А починаючи з 1651 р., наявну кількість димів, згідно з конституцією відповідних сеймів, а також ухвалами сеймиків Волинського воєводства, в основному порівнювали з відповідними цифрами попереднього подимного податку (1651 р. – з 1650-м, 1652 р. – з 1651-м і т. д.). Отже, вивчаючи, наприклад, хід сплати такого податку за 1650 р., слід враховувати відомості, наведені у таблиці, що стосується наступного подимного податку – за 1651 р., у колонці: "Було димів у 1650 р." – звертаємо на такий факт увагу дослідників). Це було пов'язано зі спустошенням Волині, настільки значним, що порівняння з 1629 р. стало цілком некоректним[5]. Всі зауваження з цього приводу, виявлені в документах, процитовано в останній, 8-й колонці таблиць: Примітки. Причини змін у кількості димів.

При заповненні колонки № 6 "Було димів..." упорядники керувалися принципом – вносити в неї тільки цифри, прямо названі в юраментах. Однак досить часто в цих актах називалася тільки кількість димів, що залишилася на час сплати певного податку, а також кількість спустошених і знищених димів (тобто, скільки було димів раніше – прямо не вказувалося). В такому разі цифра в колонці № 6 не проставлялася (арифметичні дії не проводилися), а відомості про зменшення кількості димів наводилися в цитаті. Таке рішення виникло після того, як ми здійснили порівняння даних про конкретний населений пункт, наведених в таблицях (а значить у документах) за різні роки і виявили досить часті різночитання в цифрах. Аби уникнути додаткових непорозумінь, упорядники зазвичай дотримувалися тільки документа, мінімально привносячи свої міркування.

Загальні зауваження щодо заповнення цієї і наступної ("Наявні дими") колонок. Якщо у юраменті не вказано кількість димів, у таблиці це місце залишається просто незаповненим. Прочерк (–) у цих двох колонках означає, що в документі сказано про повну відсутність димів у населеному пункті, навпроти назв якого він стоїть (див. колонку "Населені пункти").

Якщо в юраментах не визначалася кількість димів за окремими населеними пунктами, а наводилася загальна цифра стосовно всіх населених пунктів, названих у конкретній позиції, у колонках "Було димів..." і "Наявні дими" перед цифрою проставлено слово "Разом". Для більшої чіткості застосовано ще й фігурні дужки, про що йшлося раніше.

І, нарешті, остання колонка: "Примітки. Причини змін у кількості димів". До неї упорядники включили всі ті конкретні цифри й відомості щодо сплати подимних податків, що траплялися в юраментах, але за змістом не вписувалися у жодну з колонок, інколи сюди включено й певні спостереження упорядників (частина "Примітки"). Зміст другої частини колонки "Причини змін у кількості димів" у переважній більшості розкрито цитатами з документів або переказом їхнього змісту. Тут принагідно зауважити, що в документах роки зазначено словами (напр., "тысєча шє*ст*сотъ

[4] О. І. Баранович, використовуючи порівняльні статистичні дані, довів, що орієнтиром при сплаті подимних податків упродовж 1-ї пол. 17 ст., включаючи 1648 р., у переважній більшості слугувала кількість димів, встановлена згідно з атестаціями і судовими присягами 1629 р. – див. Баранович О. Залюднення Волинського воєводства в першій половині XVII ст. – К., 1930. – С. 11. Маємо підстави стверджувати, що це правило поширювалося і на сплату подимного у 1649 і 1650 роках. Детальніше – в основній частині передмови.

[5] Про використання судових присяг (юраментів) іншими авторами у своїх дослідженнях див. в основній частині передмови до видання "Від упорядників".

четы*р*дєсять дєвятого”), але для скорочення упорядники в цій колонці передали їх цифрами в квадратних дужках: [1649]. Див. також основну частину передмови “Від упорядників”, рубрику “Цитування документів”.

Причини змін у кількості димів (майже завжди в бік зменшення) можна встановити на основі відстеження змісту цитованих документів. Це: “по съпустошєню козацько*м*” (велика кількість варіантів); “по*д*данные з казака*ми* прочъ розошълися”, “прєзъ нєприятє*л* Крыжа Свєтого татаровъ и зърєбє*л*лизованого хлопъства козаковъ”, “прє*з* татаровъ” (“прє*з* ωгонъ”, “для забраня по*д*даны*х* в нєволю”, “прєз выбранє и выстинанє ωд ωрды” і т. п.); “часты*м* перейстъє*м* войскъ коро*н*ных”, “для нєзъно*с*ных стацы*й* жо*л*ни*р*ских”, “за спустошєнє*м* жо*л*нира уставичъного” тощо. З текстів юраментів, що стосуються певного подимного податку, прослідковуються 2–3 основні причини, через які зменшилася кількість димів саме на той час. Вичленивши відповідні найяскравіші цитати з переліком таких причин, упорядники повторили їх як епіграфи до кожного розділу – таблиці про певне подимне. Незважаючи на певну однотипність цитат, їх у таблицях наведено в значній кількості, бо, вважаємо, вони становитимуть інтерес для історії окремих населених пунктів. За нашими спостереженнями, численні сюжети стосовно спустошень стосуються не тільки дій козацького війська під час його неодноразових переходів через Волинь і боїв на її території, а, найбільше, місцевих підданих, які покозачилися. Свідчення цього є у великій кількості документів, анотації на які вміщено у першій частині видання.

Юраменти, на основі яких складено таблиці, написано мовами: з ф. 25 – переважно староукраїнською, з ф. 21 і 28 – староукраїнською і польською (документи в основному двомовні), з ф. 11 – у більшості польською. Всі вони включають значну кількість термінів латинською мовою.

Л. А. Сухих

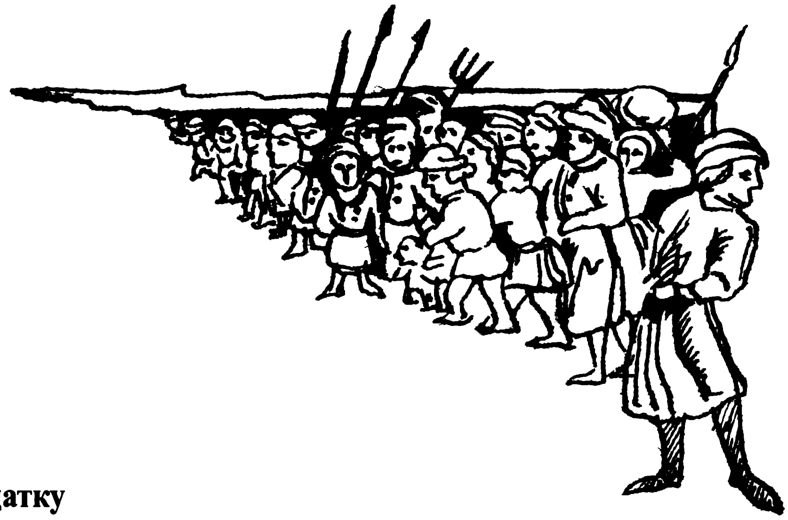

Витяг з сеймової конституції від 20 лютого 1629 року про запровадження подимного податку

Подимне

Бажаючи задовольнити потребу Речі Посполитої з найменшим обтяженням між іншими різними способами збирання грошей на підтримку подальшої війни[1], постановляємо, аби міста й містечка Наші, також людей духовного і шляхетського стану, а так само *всі без винятку* села давали податки у такий спосіб.

У головніших містах міщани мають давати від кожної більшої кам'яниці по 3 золотих, від меншої – по 2 золотих, не бороняючи себе цей раз вольностями чи урядами. А від домків, які бувають при місті – по півзолотого. На передмістях також від більших шинкових домів – по 2 золотих, а від менших домків – по півзолотого. На це в кожному місті уряди мають делегувати *під загрозою обвинувачення у зраді* двох добре осілих старших із міської Ради. А ці двоє депутатів мають у найближчому ґроді *під тією ж загрозою обвинувачення у зраді* скласти присягу й записати в ґроді, що вони вчинили справедливий поділ кам'яниць і домів на більші та менші й полічили як кам'яниці, так і доми. Належно оформлений автентичний реєстр цього підрахунку вони повинні подати до ґродів. Ґродський же уряд, *під загрозою негайного штрафу в 1 тис. гривень*, про що ми призначаємо *судовий розгляд* у ближчому ґроді, мусить прийняти цей реєстр і *з обов'язку присяги* обійти кам'яниці і доми й дати підтвердження та записати справедливий підрахунок.

У менших містечках від більших кам'яниць і шинкових домів – по 2 золотих, від менших домків – по півзолотого. Про це саме мають скласти в ґроді присягу та, списавши реєстр, подати його до найближчого ґроду також двоє старших добре осілих, що делеговані від [міського] уряду, як згадувалося, *під загрозою обвинувачення у зраді*. А державця містечка, а якщо [воно] духовне чи шляхетське – *власник*, а *в заставних– орендар або [сам] дідич*, чого йому *орендар* не має забороняти, повинен або сам, або пославши когось від себе, порахувати всі доми й розсудити, чи вчинено справедливий поділ. Підтвердження ж, яке належить вписати при реєстрах, *власник* має якнайшвидше подати сам *під загрозою штрафу в 1 тис. гривень* з кожного села *стільки разів, скільки він буде позваний*, без апеляції, про що *судовий розгляд* у найближчому ґроді *без апеляції*.

З містечок, котрі як селяни відробляють панам *сільські повинності*, а також з інших менших містечок, які не займаються жодною торгівлею, також з усіх нових осад (слобід), воль, як у Короні, так і в Сіверщині[2], піддані мають давати по півзолотого від кожного дому, великого й малого. А написавши підтвердження обрахунку кількості домів, державця або дідич повинен подати його до найближчого ґроду *під загрозою вищевказаного штрафу*. А слуга, війт або господар, якого він пошле, має у ґроді присягнути, що порахував справедливо згідно з цим підтвердженням. Млини, папірні, кузні, гути й інші всі доми, в яких мешкають люди, мусять належати до тих самих податків і рахунків і сплачувати по півзолотого.

Оскільки у деяких воєводствах люди шляхетського стану, розмножившись, мають доми на селянських наділах, то з тих усіх домів, розміщених на таких землях, з яких давали побори, повинні платити так: хто сидить на волоках – по золотому, хто на пlivволоках – по півзолотому, а хто на менших – по 10 грошів від дому, оскільки ні *благо Речі Посполитої*, ні її *прибутки* не мають *зменшуватися*. І кожний шляхтич мусить стати у найближчому ґроді й визнати, з якого села і від скількох домів дає, а ґрод повинен це належно збирати і записувати, аби кожне село сплатило податок, що з нього припадає, повністю й неподільно.

---

[1] Йдеться про війну 1617–1629 рр. Речі Посполитої зі Швецією.

[2] Частина Сіверської землі відійшла до Речі Посполитої згідно з Деулінським перемир'ям (грудень 1618 р.), укладеним з Московською державою. Див. про це: Кулаковський П. Чернігово-Сіверщина у складі Речі Посполитої (1618–1648). К., 2006.

Атестації і реєстри від кожної особи ґроди повинні приймати безплатно *під загрозою штрафу в 100 гривень*, що вільно оскаржувати скривдженим у найближчому ґроді *без апеляції з негайною виплатою*. А якби поборці намірилися зволікати з квитами і порушувати умову стосовно шляхти, а також і стосовно міських урядів, то такий має бути покараним *подвійним штрафом у 40 гривень перед гродським урядом без апеляції та з поверненням* того, що взяв, і *половина* цього штрафу належатиме *урядові*, а друга *половина – скаржникові*.

Стягнення цих податків має початися *першого червня*, а стягати їх повинні *до останнього дня липня* у тих воєводствах, що, як ближчі, судяться у Пйотркові, а в тих, що в Любліні – *до останнього дня* серпня. Віддавати [податки] належить поборцям, котрих воєводства самі собі визначили універсалом, а ці поборці складуть у ґроді таку присягу, яка описана на стягнення поборів. Поборця ж має з усіма зібраними грошима прибути до вельможного коронного підскарбія і комісарів, призначених сеймом Речі Посполитої, отримавши *автентичні* реєстри і підтвердження з ґроду, за що ґрод також не повинен брати жодної платні *під загрозою вказаного вище штрафу*. Комісари там будуть у такий час: для ближчих поборців – *у день 15 серпня*, а для дальших – *15 вересня*. Належить все *вірно* віддати згідно з реєстрами й підтвердженнями *під загрозою штрафів, встановлених* як щодо поборців, так щодо тих, хто би не доплатив чогось із податків: поборці мають вимагати це за такою самою судовою процедурою, яка описана для процесу про побори. Винагорода поборцям – по грошу від золотого, а доставку податку вони повинні справити за власний кошт.

Стягатиметься це подимне тільки один раз, і *надалі* воно ні в чому не зашкодить давнім квитам – подимним, а також лановим, котрі на майбутнє цілком зберігатимуть свою силу. ·

Ця конституція має діяти до наступного сейму. А *розподіл* і *розрізнення* міст і містечок має тлумачитися згідно з давніми статутами.

Ф. 25, оп. 1, спр. 166, арк. 218 зв. – 219 зв. Мова польська з вкрапленнями латини (ці вкраплення у перекладі на українську мову у нашому виданні подано курсивом).

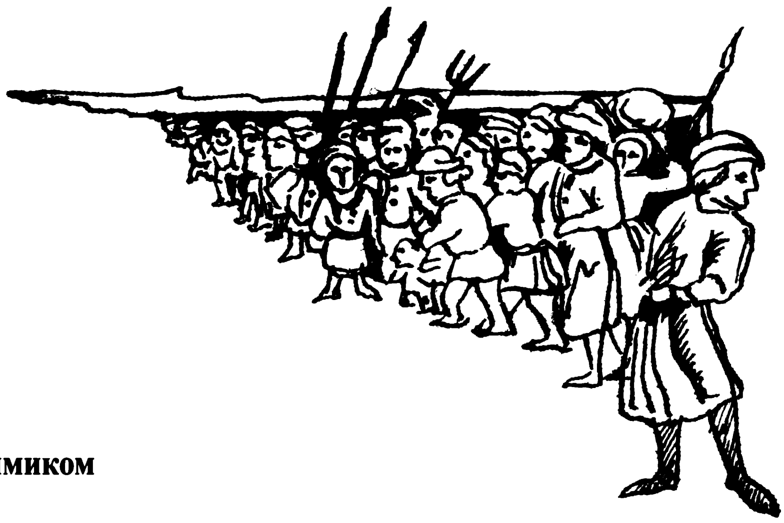

Чотирикратний (два подвійні) подимний податок, затверджений 14 травня 1649 року реляційним сеймиком Волинського воєводства

"при то*м* ба*р*зо вєлє му*с*чизнъ и бєлы*х* головъ, велики*х* и малы*х*, *ѡр*да в нєволю побрала… И нє было кому и чы*м*… на вє*с*ну пу*л* всих засєяти"

ф. 25, оп. 1, спр. 263, арк. 694 зв. – 695 зв.

У конституції коронаційного сейму за січень 1649 р. (див. її у першій частині збірника) йшлося про ухвалення більшістю воєводств подвійного подимного податку на формування суплементових (додаткових) військових частин. Депутати від Волинського, Брацлавського і Чернігівського воєводств заявили про неспроможність сплатити цей, а також будь-які інші податки через значні розорення і спустошення. Своїм універсалом від 24 квітня 1649 р. король Ян-Казимир дозволив спустошеним воєводствам сплатити полуторний подимний податок замість подвійного, ухваленого на коронаційному сеймі. Реляційний сеймик Волинського воєводства, що відбувся 14 травня 1649 р. в м. Луцьк [запис ухвали (лявдуму) в актову книгу – від 15 травня], вирішив зібрати з воєводства два подвійні подимні податки, обрав для кожного з них окремого поборцю: Криштофа Линевського і Костантого Бронницького. Причину такого збільшення розміру подимного встановити не вдалося, бо початок ухвали цього сеймику втрачено. Збір обох податків мав початися з дня роботи сеймику і закінчитися за два тижні. Однак з документів видно, що на практиці це подимне збирали одночасно, а поборці співпрацювали; саме тому в переважній більшості актів його називали чотирикратним.

17 червня 1649 р. поборці записали в актову книгу спільну маніфестацію щодо несплати податку волинською шляхтою, в якій, зокрема, відмітили свою готовність завершити збір подимного ще 29 травня (початком збору вони назвали 17 травня). Однак про ліквідацію заборгованості з цього податку йшлося ще й в універсалі волинського воєводи, директора трибуналу у скарбових справах Волинського воєводства кн. Адама-Олександра Сангушка від 12 березня 1653 р. (запис в актовій книзі від 22 квітня) до шляхти воєводства про декрет цього трибуналу щодо обов'язкової сплати ретенти з чотирикратного подимного податку, ухваленого 14 травня 1649 р. Ретенту з цього чотирикратного (двох подвійних) податку декретом доручалося приймати в м. Луцьк одному з його поборців – Костантому Бронницькому, а також його суколектору – Теодору Соловицькому.

В актових книгах вміщено чимало протестацій власників маєтків, в яких йшлося про неможливість сплати чотирикратного подимного з маєтків, спустошених упродовж 1648 – 1649 рр. Про це заявляли, зокрема, литовський канцлер Альберт-Станіслав Радзивілл (запис від 27 травня 1649 р.), волинський каштелян Миколай Чорторийський (запис від 31 травня), луцький староста Владислав-Домінік Заславський і віленська воєводина Анна-Алоїзія Ходкевич (обидва записи від 16 червня 1649 р.) й багато інших. Калуський староста Ян Замойський 13 вересня записав до актових книг, що під час захоплення козаками замку й міста Рівне загинув рівненський війт Ярош Самчовський, який збирав чотирикратне подимне з маєтків Замойського у Луцькому й Кременецькому повітах, при чому пропали й зібрані війтом гроші. А 18 травня 1649 р. володимирський і брестський єпископ Йосиф Мокосій Баковецький заявив про необхідність здійснити загальний перепис димів, оскільки багато маєтків спустошено, і вже на основі цього перепису збирати податок.

У пропонованій таблиці зведено всі відомості з судових присяг (юраментів), які вдалося виявити в актових книгах стосовно чотирикратного подимного податку за 1649 р., зібраного у Волинському воєводстві. Основну масу юраментів вміщено у двох актових книгах Ф. 25, Луцький ґродський суд, оп. 1 – спр. 247 і 263. Подимне збирали за "старими квитами й реєстрами"; з документів видно, що тут йдеться про ухвалений 1629 р. перший подимний податок.

Довідку (без таблиць) про встановлення подимного податку 1649 р. у Київському воєводстві див. у розділі: "Довідки про подимні податки, відомостей про сплату яких у документах немає (без таблиць)".

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 263	**1649 рік**						
арк. 444 і зв.	26. 05	[Луцьке старосто, власник] Лукаш Погорільський і Напольський, державці частин села	Іван Логвинець	с. Суха Воля, належало до с. Радомишль: частина Погорільського частина Напольського	10	4 6	"хлоповъ *ω*дныхъ татаровє посътинали, других в нєволю забрали"
арк. 444 зв. – 445	–"–	[Ледуховські, дідичі] Ян Коц, [державець]	Омелян, війт	с. Полоничне		10	"в*є*длугъ да*в*ных квитовъ зо въсих дымо*в ω*дано быты нє можєть"
арк. 448 – 449 зв.	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Щасний-Збожний Лайщевський, державець	Іван Ємець, Михно Андросеня і Хвесько Гапоненя	с. Коршів	52	34	14 димів татари спалили, а 4 стояло пустками, "того податъку, тєпєр свижо ухъвалєного, водлугъ пєръшихъ квитовъ и рєєстровъ выбрати нє могъли"
арк. 453 – 454 зв.	27. 05	Лукаш Ольшанський, державець	Дмитро Голинка і Савка Терещеня	с. Вельбичі	28	10	Татари багатьох підданих знищили, 108 – взяли в полон
арк. 455 – 456	–"–	Луцький вірменський монастир св. Стефана	Фесько Міхал і Яцько Гордієвич	с. Цепорів	23	15	Вісім халуп згоріло
арк. 456 і зв.	–"–	Филип Бокій, дідич Андрій Корицький, державець	Семен Борецький	с. Печихвости (частина)	33	20	13 халуп знищено
арк. 456 зв. – 457 зв.	–"–	Станіслав Корчминський	Васько Безручко	с. Двірець, поблизу м. Луцьк	33	26	3 дими татари спалили, а з 4 – господарів з дружинами і дітьми забрали у неволю
арк. 457 зв. – 458	–"–	Олександр Кобецький, [дідич]	Матвій Морсус, війт	с. Ківерці		16	Після двотижневої стоянки татарської орди "большую половицу сєла ажъ досчє*н*ту выпалили такъ жє, тылко пєчы зостали, а самы*х* по*д*дани*х* до оръды загнали"
арк. 458 і зв.	–"–	Раїна з Охлоповських Ґостиминська, дідич	Павло Троян	с. Перекали (частина)	3	1	З двох димів татари забрали людей у неволю і один спалили, а другий дим спустів

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 460 – 461	28. 05	Жолкевські і Підгородинський, дідичі Петро Круш, державець	Мирон Кривченя, війт Хома Мащеня	с. Жоравники с. Жоравницька Воля	Разом 58	Разом 10	Решту 1648 р. спалили татари
арк. 461 і зв.	–"–	Антоній Мокосій Баковецький Юзеф Мокосій Баковецький	Васько Веселуха й Іван Стецькович	с. Порванче (2 частини)		Разом 25	Залишилося після подій 1648 р.
арк. 461 зв. – 462 зв.	–"–	Юрій Бережницький, дідич	Дорош Миневич	с. Олізарів (частина)	14	3	11 халуп знищено, а 70 підданих татари знищили або забрали в полон
арк. 462 зв.	–"–	Антоній Мокоса Баковецький	Васько Веселуха	с. Порванче (частина)		19	Залишилося після подій 1648 р., "кгдыж одныхъ татаровє постинали, других в нєволю побрали"
арк. 463 і зв.	–"–	Юзеф Мокосій Баковецький	Іван Стецькович	с. Порванче (частина)		8	Залишилося після подій 1648 р., "а другиє так попалєныє, яко тєж и пустыє зостали"
арк. 464 зв. – 465	–"–	Петро Круш, дідич Андрій Єловицький, державець	Лучка Баран	м. Ляшки		15	Залишилося після подій 1648 р.
арк. 465 і зв.	–"–	Андрій Єловицький, [дідич]	Петро Свиридик	с. Туриковичі с. Кам'яниця } с. Заболоття } с. Підлужжя		5 Разом 10 5	А в усіх селах "ѡсмъ водлугъ старых квитовъ, прєз дєзоляцию козацкую суть знисчоныє и фунъдитсъ знєсєныє"
арк. 465 зв. – 466	–"–	Андрій Братковський	Кирило Дадарик	с. Свищів (частина)		7	Залишилося після подій 1648 р., "а другиє фундытус прєз нєпрыятєля Крижа Святого, такъ халупи яко и людє, знисчоныє сут"
арк. 466 зв. – 467 зв.	–"–	Жидичинський Миколаївський монастир, власник; архімандрит – Миколай-Ницифір Лосовський	Павло Волос	с. Жидичин с. Клепачів с. Сапогів с. Жабка } с. Желізці }	56 23 16 Разом 7	20 11 9 1 –	"нє моглєм жадною жывою мэрою с тых добръ и сєлъ зупєлъна выбраты, а то для погорєлых пяты халупъ а спустошалых и внивєчъ ѡбєрънєных трыдцаты и ѡдноє в Жыдычынє, трох

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							погорєлых а дєвєты халупъ спустошалых в сєлє Клєпачовє, трох погорєлых а чотырохъ халуп спустошалых в сєлє Сапоговє; тылько смы в Жыдычынє з двадъцаты дымовъ, в Клєпачовє ѡдынадъцаты, а в Сапоговє з дєвєты, а з Жабки прысєлка тылько з одъноє халупы, а другиє халупы на Жабцє спустошалыє, такъжє и на Жєлизъцах прєчъ знєсєныє, в которых ѡбох тых сєлах шєсты нєдостаєт халупъ"
арк. 467 зв. – 468 зв.	–"–	Королівське місто Єврейська громада	 Ірш Лейзорович, міщанин, еврей	м. Володимир		 39	Вказано кількість єврейських димів, які залишилися після подій 1648 р.
арк. 470 зв. – 471		Королівське місто Єврейська громада Караїмська* громада	 Ілляш Маркович, міщанин, еврей Якуб Шломович, міщанин, еврей*	м. Луцьк	 84 23	 29 3	*Так в актах (тут і далі). Спустошення відбулося в 1648 р. під час козаччини "кгъды жыди поуходили, уносєчы здоровъє своє для наступєнъя козацького и татарского"
арк. 471 – 472	–"–	Андрій Лещинський, [дідич]	Тишко Коноваленя і Трохим Проник, торговицькі міщани	м. Торговиця с. Підлозці с. Баболоки } с. Рудлів }		46 33 Разом 7	Інші халупи татари спалили, а людей порубали
арк. 473 і зв.	29. 05	Луцько-Брестське біскупство, власник; біскуп – [Андрій Ґембицький]	Кирик Головка і Павло Онущеня з сіл Боратин і Буяни	с. Горо[диищ] с. Буяни с. Боратин	40 32 30	37 30 25	"а инъшыє прєз нєпрятєля снисчоныє суть"
арк. 473 зв. – 474	–"–	[Миколай Чорторийський, дідич] Ян Штома, державець	Пилип Радченя	с. Богушівка	15	12	3 дими згоріло 1648 р.
арк. 474 – 475	–"–	Олександр Пируський	Ювхим Гуценя	с. Лихачівка			У 1648 р. в селі спалено 3 халупи. Інших відомостей про кількість димів не наведено

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 475 зв. – 476 зв.	–"–	Іван Жабокрицький, дідич, покійний на час складання присяги	Ігнат Лісовець	с. Жабокрики (частина)		21	Решту димів знищено, а людей забрано в неволю
арк. 476 зв. – 477 зв.	–"–	Юрій Немирич	Іван Ткач	м. Немиричів	37	22	15 димів знищили татари й козаки 1648 р.
арк. 477 зв. – 478	–"–	[Єремія Корибут Вишневецький, дідич] Войцех Парульський, державець	Герман Гурцевич	с. Биківці, Рохманівського ключа	68	50	2 халупи згоріли, а 16 спустіли через знищення або полонення людей татарами
арк. 478 – 479	–"–	Рафал Будзишевський, державець	Пилип Саєня і Мойсей Басарабик	с. Золочівка	69	53	"ижъ мы дымы а*л*бо халупы справе*д*ливє в сє*л*є Злочовє будучиє поличыли и пораховали, которы*х* ни машъ бо*л*шє*й*, ты*л*ко пя*т*дєсятъ тры, а зособна пусто*к* ѡсъмъ а спє*л*єны*х* ѡсъмъ"
арк. 479 – 480	–"–	[Миколай Чорторийський, дідич] Спадкоємиці Станіслава Соколовського, [державці]	Федько Козинський Феська Капиця	с. Войсич с. Мости с. Волька	79 27 20	54 21 19	Решту димів частково у 1648 р. спалено, а частково спустошено татарами, які постинали або побрали людей до орди
арк. 480 і зв.	–"–	Костантий Порванецький	Васько Бондарчик	с. Княгинин (частина)		1	А решта підданих "суть року прошъ*л*о*го* [1648] прєз татаровъ и до о*р*ды побраныє, постынаныє, а халупы оны*х*, та*м* кошємъ стоячы, попалили"
арк. 482 зв. – 483	–"–	Войцех Млодзяновський, дідич	Гриць Подгурко	с. Підберезззя [частина]	41	36	5 димів спалили татари, а людей до орди побрали або постинали
арк. 483 – 484 зв.	–"–	Луцько-Брестське біскупство, власник; біскуп – Андрій Ґембицький Рабинська громада	Роман Шпульський та Іван Мойсеєвич, міщани Беняш Шломович, міщанин, еврей	м. Торчин		200 8	Християнські дими, що залишилися Єврейські дими
арк. 484 зв. – 485	–"–	[Даніель Стемпковський], дідич Ян Зелінський, державець	Яхим Волик	с. Городище		8	Решту димів спустошено козаками і татарами

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 485 – 486	–"–	Павло Гулевич [Воютинський]	Мисько Грицько Боярин Гапон Носалик Клим Кузька	с. Бородчичі с. Охлопів [частина] с. Холонів [частина] с. Білий Стік		61 39 9 33	Залишилося після подій 1648 р.
арк. 486 – 487	–"–	Владислав Лещинський, [дідич]	 Лаврін Ревака, війт Семен, війт	*[Присілки м. Берестечко]:* с. Пляшова с. Пляшівка Мала с. Ридків с. Волиця с. Острів с. Кутрів с. Мірва с. Волька с. Солонів		 15 13 5 10 16 25 20 6 24	Решту димів (їхню кількість не вказано) знищено 1648 р.
арк. 488 і зв.	–"–	[Луцько-Брестське біскупство, власник]; біскуп – [Андрій Ґембицький]	Лаврін Наум	с. Русів с. Хотачів с. Верх[н]ів с. Зелинів с. Рогожани	Разом 95	Разом 90	"ижъ мы дыми албо халупы в маєтьностях пана нашого вышъменованых справєдливє поличыли, которых ни машъ большєй, тылко дєвєтдєсять, а пустокъ и згорєлых пять"
арк. 489 і зв.	–"–	[Костантий Бронницький, дідич] Федір [Святополк] Четвертенський, державець	Федір Степанчик	с. Боратин	28	23	4 дими стояли пустками, а п'ятий – згорів
арк. 489 зв. – 490 зв.	–"–	Марина Прендотина Вільчопольська, дідич	Васько Пащеня	с. Більче (частина)	6	4	Один дим стояв пусткою, а ще один – згорів
арк. 490 зв. – 491 зв.	–"–	Стефан Гулевич Перекальський, дідич Томаш Гулевич Перекальський, покійний на час складання присяги	Андрій Ювчик	с. Перекали (2 частини)	10	6	4 дими стояли пустками, бо підданих з них взяли в полон татари
арк. 491 зв. – 492	–"–	Анна Домбровська, [державець]	Процько Бикун	с. Хоцинь		7	Інші спалили татари і козаки

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 492 – 493	–"–	Владислав Немирич	Гаврило з с. Колмів Пилип з с. Вигнанка Гарасим з с. Вигнанська Волиця	с. Колмів с. Вигнанка с. [Вигнанська] Волиця с. Зборошів [частина]		16 16 15 13	Кількість димів зменшилася через знищення і полонення підданих татарами, спалення халуп
арк. 493 – 494	–"–	Теодор Дедеркал-[Нестякович]	Іван Конон	с. Дедеркали Менші (частина) с. Лішня (частина)	8 1	8 1	У 1648 р. в цьому маєткові не було знищено жодного диму, а судову присягу складено через втрату поборових квитів
арк. 494 і зв.	–"–	Андрій Кучевський	Веремій Антонович	с. Пулгани [Пулганів]			"ижъ в року прошъломъ [1648] презъ дезоляцию козацькую и презъ вторъгнєнє татаровъ менованоє сєло Пульганов знисченоє и спалєноє єсть, мєновитє халупъ ѡсъмъ спалили, для чого подымъноє до Скарбу Рєчы Посполитоє вєдълугъ давных квитов зо всихъ дымовъ ѡданоє быты нє можєть"
арк. 496 зв. – 497	–"–	Юрій Сенюта	Стефан Литковський	с. Ліски		8	З інших димів піддані повмирали або їх знищили татари
арк. 497 – 498	–"–	Олександр і Петро Мелешки, сини і спадкоємці Томаша Мелешка, дідичі Федір Білостоцький, державець	Павло Мордика і Хвесько Трушеня	с. Березовичі		29	А з решти "ижъ в року прошъломъ [1648] козаки и татаровє нєпрыятєлє … Короны Польскоє … нападъши, подъданых … ѡдных побрали, других постынали, а трєтыє с тыми жъ ребєлизанътами прєчъ пошли"
арк. 498 зв. – 499	–"–	Андрій Фірлей, [дідич]	Павло Чернівець, мосорський міщанин і бурмістр, присягав від Голобського ключа	м. Мосор *Голобський ключ:* с. Голоби с. Вовчицьк с. Пугині с. Мосор с. Угли с. Вигнанка	117 96 20 10 22 14 6	110 81 18 8 15 13 2	Інші дими стояли пустками

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
			Данило Орейко, боярин з Осьмиговицького ключа	*Осьмиговицький ключ:* с. Осьмиговичі с. Синявка	55 15	12 10	3 халупи козаки спалили 5 димів стояло пустками
арк. 499 – 500	–"–	Анна Верховська	Шимко Якович, слуга	с. Верхівськ [частина]	6	4	2 халупи спалено 1648 р.
арк. 500 – 501	–"–	Даніель Балабан	Давид Третякович і Ойсій Качанович	с. Хорохорин		27	Решта зазнала руйнувань 1648 р.: "подданых *ѡ*дних татаро*м* в нєволю по*ѡд*давали, други*х* зо вси*х* субъстанъцый и*х* зобрали, а третыє протывъко пану своєму рєбєллию поднєсшы прєчь пошли"
арк. 501 і зв.	–"–	Костантий Гурко [Омелянський]	Шимко Якович, слуга	с. Омеляна (частина)	2		У 1648 р. спалено обидва дими, а підданих знищено
арк. 501 зв. – 502 зв.	–"–	Филип Бокій Печихвостський, [дідич]	Юрко Лісновський, боярин з с. Бодачів	*Частини сіл:* Бодачів } Смиків } Навколиски } Милятин }		Разом 19 Разом 15	"А нє достаєть дымовъ ѡсмы … суть чрєзъ тата*р* и козаковъ попустошоныє"
арк. 503 зв. – 504	31. 05	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Федір [Святополк] Четвертенський, державець	Лаврін Щочка і Андрій Хмеленя	с. Княгинин	41	35	5 димів стояло пустками, а шостий – спалено 1648 р.
арк. 504 – 505	–"–	Луцький домініканський монастир, власник	Федько Скок	с. Пулганів (частина)	30	21	5 димів спалено, а 4 – стояли пустками
арк. 505 і зв.	–"–	Луцький домініканський монастир, власник	Данило Гайда, міщанин	м. Луцьк (частина)	24	18	5 димів спалено, а 1 – стояв пусткою. Присягу складав "славєтъны*й* Данило Га*й*да, на кгру*н*тє ту*т* в Луцъку и*х* м*л* ѡ*т*цовъ доминикановъ луцъких мєшъкаючы*й*"
арк. 505 зв. – 506	–"–	Ян Котовський і Костантий Оцесальський	Івашко Кугутович	с. Серетець	1	1	Підданий це подимне й привіз
арк. 506 – 507	–"–	Ян Вилежинський, дідич	Лукаш, підзамковий підданий з с. Перемиль	с. Гумнище [половина] с. Перемиль (половина)	5	5 20	Решту спустошено 1648 р.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
			Онисько (Онушко) з с. Вербень	с. Вербень		14	
арк. 507 – 508	–"–	Миколай Чорторийський, дідич Юрій Руцький, державець	Олексій Курта	с. Тушебин (частина)	15	12	3 дими спалено 1648 р.
арк. 508 і зв.	–"–	[Миколай Чорторийський], дідич Андрій Болбас Ростоцький, державець	Іван Дудич	с. Бобрівці с. Крутнів		10 6	Решту спалено або спустошено 1648 р.
арк. 508 зв. – 509 зв.	–"–	Андрій, Вацлав і Ґабріель, спадкоємці Яна Болбаса Ростоцького	Грицько Шпак	*Частини сіл:* Ростоки Горинь Велика Горинь Мала Порич [Поріччя]		63 5 1 9	Решту спалено або спустошено 1648 р.
арк. 509 зв. – 510 зв.	–"–	Єремія-Міхал Корибут Вишневецький, дідич Адам Клюнський, державець	Іван Лацник з с. Печихвости Савка Полуянович з с. Матів	*[Частини сіл]:* Підберезззя Печихвости Стрільче Матів Смиків	Разом 144	Разом 124	Татари спалили 1648 р. у с. Підберезззя 7 димів, у с. Печихвости – 8, у с. Стрільче – 2, у с. Матів – 1, у с. Смиків – 2 дими
арк. 511 зв. – 512 зв.	–"–	Кристина з Вишневецьких Данилович	Гриць Карпеня, присяжний з м. Янів Савка Шух з с Літогоща	м. Янів с. Велицьк с. Кухарі } с. Селець } с. Літогоща с. Підлісці с. Арс[е]новичі		90 90 Разом 20 12 12 20	Відмічено, що у с. Селець, на відміну від інших названих населених пунктів, втрат не було, але окремо кількість димів у ньому не вказано
арк. 512 зв. – 513 зв.	–"–	[Кристина], Адамова Журавницька, дідич	Васько Карпеня, війт с. Теслугів	с. Теслугів с. Боратин с. Добриводи		45 14 10	Одні дими попалено, а з інших татари підданих забрали в полон або постинали
арк. 513 зв. – 514	–"–	[Гельжбета Ледуховська], дідич Вацлав [Болбас] Ростоцький, державець	Василь Клюй	с. Лосятин (частина)	19	16	Три дими спустошено татарами
арк. 514 і зв.	–"–	Ян Мушата Охлоповський	Войцех Мазур	с. Охлопів (частина)		6	А інші дими погоріли або стояли пустками після подій 1648 р.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 514 зв. – 515 зв.	–"–	Адам Жабокрицький	Матвій Грабарчук	с. Жабокрики (частина)		20	Решту димів спалено або спустошено у 1648 р.
арк. 515 зв. – 516	–"–	Юрій Підгородинський, державець	Яцько Хмарич	с. Цевів (частина)	11	5	6 димів стояли пустками
арк. 516 і зв.	–"–	Міхал [Шимкович] Шклинський	Грицько Шимчик	с. Кольчин	19	14	5 халуп згоріло, а людей татари забрали в полон, інші – повмирали
арк. 516 зв. – 517	–"–	Петрова Бабинська, вдова, [дідич]	Тиміш Плисеня	с. Бабин (частина)	28	13	У 1648 р. "дымовъ 15 на часты мєнованоὶ спалили и в попєл обєрнули"
арк. 517 зв. – 518	–"–	Миколай Вилежин-ський, [державець]	Павло Волчек [Вовчок]	с. Брани	50	30	20 димів згоріло 1648 р.
арк. 521 – 522	–"–	Стефан і Ян Ісерницькі, спадкоємці Василя Ісерницького	Шимон Шимоновський	с. Левковичі	12	7	"*иж* в маєтности пано*в* мои*х* сєлє Лє*в*ковичах по спу*с*тошєню козацько*м* и тата*р*ско*м* нє зостало бо*л*шє*й* дымовъ, только сє*м* …, а пя*т* дымо*в* а*л*бо халупъ таторовє прє*з* ѡго*н* фу*н*дитус зънє*с*ли"
арк. 522 і зв.	–"–	Павло, Мацей і Миколай Лешницькі	Федір	с. Андруга (частина)	5	1	4 халупи спалили татари. Відмічено, що Миколай Лешницький на час складання судової присяги перебував у татарському полоні
арк. 523 і зв.	–"–	Теофіла Якубова Собеська, дідич	Остап Лацинка	м. Свинюхи	275	254	21 дим стояв пусткою
арк. 523 зв. – 524 зв.	–"–	Андрій Ласко	Стась Кішечка	с. Перекали (частина)		6	А інші дими знищено 1648 р.
арк. 525 – 526	01.06	Стефан і Олександр Батковські, спадкоємці Юрія Батковського, [дідичі]	Яцько Кицун	с. Батків (Батьківці) с. Башарівка	Разом 49	Разом 24	19 димів стояло пустками, 6 – спалили татари
арк. 526 і зв.	–"–	Вацлав Гулевич Воютинський	Яцько, Мельників син	с. Юшківці		–	"Кгды *ж* року прошълог*о* [1648] тыє добра по*д* часъ инъкуръсы*й* козацьки*х* [і] нєпрыятєля Крыжа Свят*ого* фунъдитусъ прє*з* ѡгонъ знєсъли такъ, жє жадъноє халупы нє зостало,

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							и по*д*даныхъ вси*х*, нич*о*го нє зоставивъшы, до ѡрды забрали"
арк. 527 і зв.	–"–	Ян, Томаш, Мацей і Геліяш Грушвицькі, спадкоємці Павла Грушвицького	Станіслав Костур, двірник	с. Верхівськ (частина)	6	2	4 дими знищили татари
арк. 527 зв. – 528 зв.	–"–	Григорій Лешницький Василь Лешницький Ґабріель Лешницький	Васько Тишівець	с. Андруга (частина) с. Андруга (частина) с. Андруга (частина)	3 4 4	1 1 2	Інші дими знищили татари
арк. 528 зв. – 529 зв.	–"–	Реїна з Ясениницьких Семенова [Сенюта] Радогоська, [дідич] Войцех Парульський, [дідич] Спадкоємці Лукаша Головинського, [дідичі]	Ян Яненя	с. Ясениничі (3 частини)	22	19	"ижъ року прошълог*о* [1648] подъ ча*с* ин*ку*р*с*ии козацькоє з ѡрьдою злучоноє по*д*даны*х* тры сна*т* до козаковъ … про*ч* пошъли, а халупы и*х* пусътъками стоя*т*"
арк. 529 зв. – 530	–"–	Олександр і Ян Ґротовські, [дідичі]	Хвалько Кальномис Юрій Гарбуз	с. Борисковичі: частина Олександра Ґротовського частина Яна Ґротовського	 10	5 10	"с часъти єго м*л*. пана Алєксан*д*ра Кгротовъского во*д*лугъ стары*х* квито*в* зупєлнє выбрати нє могучы, кгды*ж* пре*з* ребєлию козаковъ с татарами, в року прошъло*м* злучоную, нєкоторыє дымы знєсєныє и спусътошалыє суть"
арк. 530 зв. – 531 зв.	–"–	Андрій Фірлей, [дідич]	Сидір Ясеня Давид	с. Романів с. Воротнів с. Звірів с. Клечани	91 77 56 17	87 73 50 17	Решту димів знищено, коли "року прошълог*о* [1648] по*д* ча*с* инъкуръсы*й* козацькы*х* [і] нєпрыятє*л* Крыжа Свят*о*г*о* татаровє, пусътошачы внивєчъ крає воєво*д*ства Волы*н*ск*о*г*о* и палячы маєтности розныє, гдє тє*ж* и въ помєнєны*х* добра*х*"

54 - 8-929

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 531 зв. – 532	–"–	Луцьке староство	Оксентій Трохименя	с. Красне	32	20	12 халуп стояло пустками, "кгдыж людє одны поумирали, другиє рожъно сє для знишченя розошли"
арк. 532 і зв.	–"–	Олександр Чаплич [Шпановський, дідич]	Дмитро Вовкодавик і Хвесько Приступа, міщани Якуб Тодрошович, міщанин, еврей рабинського збору	м. Кисилин *Присілки:* с. Дмитрівка с. Журавець	72* Разом 41	35** Разом 35	* з них 35 християнських і 37 єврейських ** з них 15 християнських і 20 єврейських
арк. 533	–"–	брати Костантий і Юрій Корницькі	Мацько Коваль	с. Залужжя	20	15	У 1648 р. згоріло 5 димів
арк. 533 і зв.	–"–	Луцьке староство	Іван Тищеня	с. Голишів	17	13	Інші дими спустіли
арк. 534 і зв.	–"–	Іван Колпитовський, [дідич]	Демид Тивон	с. Колпитів (частина)	20	15	5 димів спалили татари, а підданих з них забрали в неволю або знищили
арк. 534 зв. – 535	–"–	Ян Мицовський	Мисько Половка	с. Мирогоща (частина)		17	А інші дими спустіли
арк. 535 і зв.	–"–	[Катерина Святополк Четвертенська]	Іван Слончевський, міщанин	м. Острів Новий	125*	85**	* з них 100 християнських і 25 єврейських ** з них 80 християнських і 5 єврейських У 1648 р. знищено 20 християнських і 20 єврейських димів
арк. 535 зв. – 536 зв.	–"–	Зофія з Кобильських Станіславська, державець	Денис Калачик і Грицько Кученя	с. Грушвиця	210	185	25 димів частково знищено, частково – спустошено
арк. 542 зв. – 543	02. 06	Олександр Гулевич Воютинський	Гаврило Клишеня	с. Холонів (частина)	20	13	7 димів знищили татари
арк. 543 – 544	–"–	Жигмунт Вилежинський	Тиміш Демченя з с. Смолява Остап Забарний (Забаринник) з с. Перемиль	*Половини сіл:* Смолява Перемиль Гумнищі	 27 20 10	 7 10 5	Решту димів знищили татари
арк. 544 зв. – 545 зв.	–"–	спадкоємці Вацлава Зубцевського, [дідичі]	Іван Тихненя	с. Підгайці Великі с. Підгайці Малі [частина]	Разом 41	15 5	"ижъ в року прошъломъ [1648] … козацы и татаровє, въ помєнєнымъ сєлє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							Подъгайцах, чєрєз нєдєль кильжа ѡбозомъ и зъ арьматою стоячы, подъданих 21 фунъдитус ѡгнємъ знєшъшы, ѡдных в нєволю побрали, другихъ позабияли, а трєтиє помєръли"
арк. 545 зв. – 546 зв.	–"–	Ґабріель Стемпковський, дідич Збігнев Любенецький, державець [Станіслав] Зоревський, державець	Гордій Савич Юсько Оксес Пилип Овшеня Стефан Аврамович	с. Дубляни с. Лішня с. Ільпибоки с. Свищів	30 30 12 31	18 9 8 14	"в року прошлым [1648], нєпрыятєлє Короны Польскоє козаки и татаровє на помєнєныє добра пановъ их дєдычного и дєржавъцы на тотъ часъ, кгвалътовънє яко нєпрыятєли наступивъшы, подъданыхъ ѡдных въ нєволю побрали, другихъ позабияли, а трєтихъ фунъдитусъ ѡгънємъ знєсли"
арк. 547 – 548	–"–	Капітул Луцького кафедрального костелу св. Трійці, власник	 Андрій Каченя Грицько Сханик Васько Волошин	*Садівська волость:* с. Садів с. Висоцьк с. Воля с. Кошів с. Кошівська Волька с. Горзвин с. Жуковець с. Городець [Городок]	 43 44 34 43 15 41 38 8	 40 37 30 39 13 39 35 6	"ижъ року прошълого [1648], подъ часъ инъкуръсии козацькоє з оръдою злучоноє, подъданыє ѡдъны за помучєнъємъ чєрєзъ козаковъ поумирали, другиє до тыхъ жє козаковъ, з розъныхъ маєтъносътєй до сєла Садова належачыхъ, прєчъ пошъли"
арк. 548 і зв.	–"–	Дмитро Урсул Рудецький, [дідич]	Васько Тищеня Юрко Неїл	с. Рудка с. Вороничі	Разом 74	Разом 34	40 димів знищено козаками й татарами 1648 р.
арк. 548 зв. – 549 зв.	–"–	Федір Трачевський	Стефан Мінчук	с. Любитів (частина)	4	1	"ижъ што в року прошълымъ [1648] под час инъкурсый козацъкыхъ подданыхъ пана ѡповєдаючого, до козаков прыставшы, з ними зо всимъ сє выбравъшы пошли, … а тыє тры халупы пустъками стоят"
арк. 549 зв. – 550 зв.	–"–	Королівське місто Луцька міщанська громада	Іван Когут і Бенедикт Борисович, міщани	м. Луцьк	228	91	"ижъ тутъ в мєстє Луцъку прєрєчоныє козаки такъ пєрєходєчы, яко и стоячы в року прошълomъ [1648],

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							доми ωдныє попалили, другиє, дошчєнту порозбиравъшы, вднивєчъ попустошили и такжє попалили, трєтых господаровъ постинали, а инъшиє з домовъ такъ поуєждзали яко поумєрали, же домовъ такъ спустошєныхъ яко пляцовъ голыхъ, с которых домы фунъдитус знєсєныє, в местє тутєшъным Луцъку всих сто трыдцат сємъ, зъ которых пєрєд тымъ чворо подымноє водлугъ давных квитовъ чинило золотыхъ трыста дєвєтъдєсятъ и чотири …, а которыє цєлыє, такъ камєници и шляхєцъкиє яко рємєсничиє и шинъковыє домы тутъ в Луцку по козаках зостали, тєды тыє вси справєдливє пораховавшы з них чворо подымъноє выбрали …, которого подымъного с тых цєло зосталых домовъ всєго сумою чинитъ золотых трыста шєстъдєсятъ и чотири, а нє большєй"
арк. 551 – 552	–"–	Катерина [Святополк] Четвертенська	Максим Юдачко Роман Жукій	с. Суськ (частина) с. Олешковичі с. Носачевичі с. Смердин [частина] с. Петрашевичі	35 6 8 12 3	30 5 4 12 3	Решту димів знищили татари
арк. 552 – 553	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич [Гельжбета] Білецька, державець	Данило з с. Городище Васько Хиленя з с. Баїв	с. Полонне Велике с. Оздів с. [Горка] с. Городище с. Баїв	43 26 15 36 55	40 24 14 34 53	Решту димів спалили або спустошили татари
арк. 553 – 554	–"–	[Маріанна] Миколаєва Чеконська	Стецько Стріленя	с. Новосілки (частина)	8	7	Один дим знищено 1648 р.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 554 і зв.	–"–	Даніелева Гулевич Воютинська, дідич частини с. Воютин Луцько-Острозька єпископія, власник с. Підбереззя Абрам Ґрабовецький, державець обох маєтків	Семен Тимошеня Радко Чечель	с. Воютин (частина) с. Підберезззя	10 13	7 7	Від решти димів "толко голыє пляцы зосьтали"
арк. 557 зв. – 558	03. 06	Міхал Загоровський, дідич Станіслав Станкар, державець	Іван Левченя	с. Копилля (частина)	12	9	3 дими стояло пустками
арк. 558 і зв.	–"–	[Катерина з Бочаниці Брамівна] Миколаєва Ґротовська	Клим Красуцький	с. Довге (частина)	10	5	5 димів зруйновано або спустошено 1648 р.
арк. 559 – 560	–"–	Олександр Цетнер	Сень Куриленя Мисько Липський Роман Романчук	с. Шпиколоси с. Фусів с. Княже (частина)	42 33 12	40 30 11	Решту димів спалили татари
арк. 560 – 561	–"–	Базилій Беневський	Войтко	с. Княже (частина)	18	16	2 дими спалили татари
арк. 561 і зв.	–"–	[Олександр Конецпольський], дідич Притковський, державець	Іван Процикович і Яцько Ігнатенко, обидва – з с. Корсів	с. Корсів с. Коззя	30 21	25 14	Решту димів спалили татари
арк. 562 і зв.	–"–	[Андрій Єловицький, дідич] Криштоф Пстроконський, [державець]	Тиміш Молчанець з с. Микитичі	с. Микитичі с. Підлужжя	12 6	7 –	"господаровъ ѡдныхъ татаровє постинали, другихъ до орды забрали, трєтыє тєж поумирали", тому частина халуп стояла пустками
арк. 562 зв. – 563 зв.	–"–	Маріанна [Богуцька]	Кіндрат, війт	с. Селець	54	5	"а 49 згорєло, и внивєчъ попустошали и фунъдитус знєсли, а другихъ подъданыхъ до орды побрали"
арк. 564 – 565	04. 06	Стрибилі, дідичі Стефан Святополк Четвертенський, державець	Гриць Пінчук	с. Омельне с. Селець	Разом 71	Разом 40	Решту знищено під час нападу козаків

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 565 і зв.	–"–	[Опалинська], половина обох сіл Якуб Ясинський, друга половина цих сіл [обидвоє – державці]	Максим Дацків Павло	с. Мислині с. Красів	38 27	34 24	Решту димів спустошено козаками й татарами
арк. 565 зв. – 566 зв.	–"–	Ян Головинський, [дідич] 2/3 села Казимир Пісочинський, [державець] третини села	Ничипір, отаман	с. Кривичі	25	13	12 димів спалили татари
арк. 566 зв. – 567 зв.	–"–	Юрій Річицький, [дідич]	Яким Ваневич, міщанин Хведько Іванкович з с. Кречевичі	м. Стобихва с. Кречевичі с. Ломачанка	130 68 18	121 40 5	"тылъко в мєстєчъку Стобухвє сто два*д*ца*т* ωдєнъ, а знишъчєных чєрєз козако*в* и татаро*в* дєвєтъ; сєлє Крєчєвичахъ чотыръдєсятъ, а пустокъ двадъца*т* ω*с*мъ; такжє сєлє Ломачанъцє димовъ пятъ, а пустокъ тринадъцатъ"
арк. 567 зв. – 568	–"–	Стефан Святополк Четвертенський	Захарко Кривопляс	с. Годомичі	44	8	"ижъ в року прошъломъ [1648] козаки с татарами, такъ зъ Украины яко и на Украину чєрєзъ нєдєлъ килъкана*д*цатъ пєрєходєчи, помєнєноє сєло Годомичы внивєчъ ωбєрънули и спустошили"
арк. 568 – 569	–"–	Стефан Святополк Четвертенський, державець	Тиміш Коножченя	с. Бужани	117	60	Решту димів спалено або спустошено
арк. 569 – 570	–"–	Стефан Святополк Четвертенський	Мисько Муха і Давид Давидович, міщани	м. Четвертня Нова та її Луцьке передмістя *Належні села:* Боровичі Грузятин Голузії [частина] Копилля Градецьк[е] Піддубці [частина] Гаражджа	Разом 407	Разом 246	"по*д*даныхъ ω*д*ныхъ тиранъско позабияли, другихъ побравшы в нєволю, татаромъ поω*д*давали, а трєтиє кнєжати єго м*л*. пану … своєму рєбєлизовавъшы, с тыми жъ зра*й*цами Рєчи Посполитоє про*ч* пошъли"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 570 – 571 зв.	–"–	Стефан Святополк Четвертенський, дідич	Стефан Щербович, війт Мартин Бартощик, володимирецький міщанин	м. Володимирець *Належні села:* Липне Старики Андруга Воронки Хиночі Дуба Триграні Радежів Озеро Новаки Трипутні	Разом 545	Разом 175	"ижъ в року прошълом [1648] непрыятеле Короны Польскоє козаки и татарове на помєнєноє мєсто Володимєрєцъ и сєла до него налєжачиє … подъ часъ инъкуръсии и рєбєлии козацъкоє кгвалтовънє наступивъши, подъданыхъ ѡдных тыранъско позабияли, помучили, других, побравши в нєволю, татарамъ поѡддавали и домы ихъ фунъдитус ѡгнємъ знєсли, а третиє поумєрали. А въ ѡстатъку и войско литовскоє, так жє кгвальтовънє по уступєню козаковъ на тыє жъ маєтъности кнєжати єго мл. кгвальтовнє наступивши, подъданых до ѡстатъка повыстинали и розогнали"
арк. 571 зв. – 572	–"–	Владислав Лещинський, дідич Єврейська громада	Ізраїль Іршкович, міщанин, еврей	м. Берестечко		7* 12*	*єврейські шинкові дими *посполиті вуличні єврейські дими "а инъшиє вси под часъ бунътовъ козацъких посполу с татары в року прошъломъ [1648] фунъдитус знишъчєно, ѡдны попалєно, другиє порозбирано. Жыдовъ тєжъ ѡдныхъ постинано, другиє поумєрали"
арк. 572 – 573	–"–	Ян Гнатовський	Хилько Грушецький	с. Княгинин (частина)	10	1	9 халуп спалено 1648 р.
арк. 573 – 574	–"–	Генрик Кашовський, [дідич]	Лесько Котович Лесько Журавик Андрій Моквич Лучка Павло	м. Мельниця *Присілки:* с. Змуч [Жмудче] с. Кривлин с. Мірин с. Рудка			Після подій 1648 р. у м. Мельниця залишилося 57 пусток, у Змучі – 19, у Кривлині – 14, у Мірині – 10, у Рудці – 2: "подданыє, в тых добрахъ будучыє,

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							одны с козаками пречъ пошъли, другиє за напроваженємъ повєтра чєрєзъ козаковъ и крыючисє перед нєприятєлємъ Крижа Свєтого татарами, поумєрали"
арк. 574 – 575	–"–	Ян Кашовський, державець	Панас Конащик Васько Дудик	с. Вельничі с. Кольчин (частина)			"я, Панас Конасчъчикъ … справєдъливє дыми халупы в маєтносты пана мого сєлє Вєлъничах поличыл, тоєст пусток дєвєтъ, а пятъ засъ халупъ, што татаровє спалили …; я, Васко Дудикъ … справєдливє поличилъ и пораховал димы албо халупы на части пана мого в сєлє Колъчинє, которых єстъ пустых тринадцатъ, а татаровє зас димовъ дєсєт спалили"
арк. 575 і зв.	–"–	[Луцьке староство, власник] Януш Прусиновський, [державець]	Корній Співак і Юсько Забузький	с. Радомишль	120	82	21 дим стояв пусткою, а 17 – спалили татари. Постраждало близько тисячі чоловік
арк. 575 зв. – 576 зв.	–"–	Капітул Луцького біскупства, власник Миколай Красицький, державець	Кирик Зубареня	с. Смолигів	25	22	Димів "2 чєрез рєбєлию козацкую спалєныє, с которых ωдєнъ умєръ, а другий с козаками поєхалъ. А трєтый дымъ пустый зосталъ"
арк. 583 і зв.	05. 06	Луцько-Острозька єпископія, власник Станіслав-Казимир Беневський, державець	Грицько Миценя Васько Шуст, війт	с. Жабче с. Колодяж	21 84	13 60	"иж в сєлах Жабъчу ωсмы, а Колодєжы двадъцати чотырох дымов нєдостаєт, ωднакъ жє с тых всих дымов, которых тєпєр вцалє в добрах мєнованых, Жабъчу трынадъцатъ, а Колодєжах шєстдєсят зостало, справедливє выбравшы и до их мл. панов поборцовъ прывєзшы"
арк. 584 – 585	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Андрій Гультяєня	м. Голятин		30	Інші дими спустошено козаками і татарами 1648 р.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Станіслав-Казимир Беневський, державець	Стасько Грицько Лейба	с. Голятин Старий с. Новий Став с. Колмовичі		15 15 3	
арк. 585 – 586	–"–	Костантий Чаплич Шпановський, [дідич]	Семен Калійко	*Частини сіл:* Милостів Плоска	 13 12	 13 5	У Плоскій 5 халуп спалено, а 2 – спустошено
арк. 586 – 587	–"–	Андрій Лещинський, [дідич]	Пронь Боровинець	м. Троянів[ка]	160	100	"а ѡстатокъ рєбєлия козацькая, тоєсть шєстьдєсять, попустошыла и попалила"
арк. 587 і зв.	–"–	Геліяш Бабинський	Савка Трохимович	с. Бабин [частина]	28	23	5 димів стояло пустками
арк. 587 зв. – 588 зв.	–"–	Гелена з Четвертенських Вилежинська і спадкоємці Миколая Семашка	Терешко Пожежич	с. Порськ	62	47	"подъданыє з того сєла Поръска ѡдны за помучєнємъ ѡныхъ чєрєз козаковъ поумєрали, другиє прєчъ пошъли"
арк. 588 зв. – 589	–"–	Адам Свентоянський	Мануйло Ропненя	с. Ледухів (частина)	5	3	"дымовъ двохъ чєрєзъ рєбєлию козаковъ з оръдою та[та]ръскою злучоных пустыхъ найдуєтъсє, с которыхъ ѡдного татаровє господара стєли, а другий прєчъ пошолъ"
арк. 589 – 590	–"–	Стефан Коритинський	Стефан Бородій	*[Частини сіл]:* Свищів Надчиці			В обох селах стояло пустками 8 димів, кількість наявних димів в акті не вказано
арк. 590 і зв.	–"–	Скорчська плебанія, власник; Себастіян Фрієвич, плебан	Семен, війт с. Кровата	*[Частини сіл]:* Кровата Біскупичі Скорч	 15 5 2	 10 5 2	А 5 підданих "с того сєла Кроваты, до плєбании Скорєцскоє належачого, проч пошли, за которым прєчъ пойстємъ халупы ихъ пустками стоять"
арк. 590 зв. – 591 зв.	–"–	Ян Кашовський, [дідич]	Нестор Головня Наум Хацюта Гриць Кузьмич	м. Кашовгрод с. Подриж Великий с. Подриж Малий с. Іванівка			"ижъ в року прошълом [1648] подъ часъ инъкуръсыи козацькоє в мєстє Кашовкгродє дымовъ три хрєстяньскихъ згорєло, а двадцать и чотыры спустошало; в Подрижу Малымъ и Вєликимъ дымовъ згорєло тры, а трыдъцать и пять спустошало; в сєлє Ивановъцє дымовъ тры згорєло"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 591 зв. – 592 зв.	–"–	Катерина [Святополк] Четвертенська	Федір Салик	с. Липа	45	35	Після татарського нападу в селі спустіло 10 димів
арк. 592 зв. – 593	–"–	Самуель Бережецький	Процик Крученя	с. Бережці [частина]	13	7	"через спустошенє и спаленє неприятеля"
арк. 593 – 594	–"–	Стефан Хрінницький, [дідич]	Лесько Ванюкович	с. Лопавші	46	40	"татаровє тамъ людеи нємало постынали [и] до ωрды побрали"
арк. 594 і зв.	–"–	Даніелева Гулевич Воютинська	Хома Степанович	с. Зубильне	23	19	2 дими згоріло, а ще 2 – стояло пустками
арк. 594 зв. – 595 зв.	–"–	Андрій Лещинський, [дідич]	 Данило Лукашевич Ярош Бабич Лесько Соляник Олексій Миринович	*Присілки м. Чорторийськ:* с. Заболоття с. Суха Воля с. Колодії с. Вараш	 57 46 30 69	 27 18 20 40	"подданыє нєкоторыє поумєрали, другиє проч пошли, а трєтых домы и халупы … прєзъ ωгонь … попалєны сут"
арк. 601 зв. – 602 зв.	07. 06	Королівське місто Міщанська громада	Федір Себастіянович, лавник	м. Ковель	[360]	[250]	У місті пустками стояло 110 димів, з уцілілих ринкових, посполитих, вуличних, парканних та єврейських димів зібрано 500 польських золотих податку
арк. 602 зв. – 603	–"–	Федір Севрук, дідич	Сидір Шев'як	с. Перекали (частина)	5	2	3 дими спустіло
арк. 603 – 604	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Ян Фалибовський, державець	Денис Мукосієвич Васько Куліш	с. Звиняча с. Вольгівка	66 15	63 12	Решту димів зруйновано 1648 р. козаками й татарами
арк. 604 і зв.	–"–	Катерина Нарбурт, дідич	Сидір Шев'як	с. Княгинин (частина)	4	2	Всі 4 дими "фунъдитусъ ωгънємъ знєсєныє такъ суть, ижъ тылъко тєпєръ двохъ подъданыхъ з жонами і з дєтми позосътало. Нє маючы халупъ, а до того хоруючи, в будахъ мєшъкають"
арк. 604 зв. – 605	–"–	[Андрій Лещинський, дідич]	Яцько Торопович	с. Пуцеровичі	49	29	20 димів спустіло
арк. 605 – 606	–"–	Миколай [Сенюта] Радогоський, дідич частини с. Радогоща,	Левко Уланеня	с. Радогоща [Друга] (частина)	8	4	"прєзъ знишъчєнъє и спусътошєнъє ωдъ козаков и татаръ сталоє"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		[державець] частини с. Козин		с. Козин (частина)	6	3	
арк. 606 – 607	–"–	Марціян і Станіслав Цетнери, дідичі	Іван Новосілко і Федір Бородчинський з с. Крупець	с. Крупець *Присілки:* с. Старики с. Срібна с. Баранне с. Михайлів[ка] с. Ситне	Разом 276	Разом 130	У 1648 р. спустошено 146 димів "прєзъ нєприятєль козаковъ и татаровъ"
арк. 607 і зв.	–"–	Кіндрат Андрузький	Роман Гарсунович	с. Андруга	1	1	"яко толко ѡдєнъ я у пана мого былъ и тєпєръ знайдуюсє"
арк. 607 зв. – 608 зв.	–"–	Бальтазар Раєцький, державець	Юхим Кудинович	с. Обзир [Малий, частина]	22	17	"а халупъ пятъ пустъками стоятъ, с которых людє ѡдны с тыми жъ козаками пошъли, а другиє поумєрали"
арк. 608 зв. – 609 зв.	–"–	Ярош Болбас Ростоцький, дідич	Андрушко Толстий, підданий з с. Ростоки	*Частини сіл:* Ростоки Поріч[чя] Горинь Велика Горинь Мала		 28 6 1 1	Решту димів спалено і спустошено
арк. 609 зв. – 610	–"–	[Олександр Конецпольський, дідич] Єврейська громада	Лейзор Іршкович, міщанин, єврей	м. Радивилів		7	Інші єврейські дими знищено в 1648 р.
арк. 610 і зв.	–"–	Владислав Лещинський, [дідич]	Іван Дублиновський і Ян Грабовський, міщани	м. Берестечко з передмістями	315*	150*	* окрім єврейських. "а спустошалыхъ [165], с которых людє, в личбє [750], поумєрали, другиє в нєволю поганскую позабєраныє, трєтих постинано прєз татаровъ"
арк. 610 зв. – 611 зв.	–"–	Ян Кашовський, [дідич] Єврейська громада	Ізраїль Мошкович, єврей	м. Кашовгрод			"ижъ в помєнєнымъ мєстє Кашовъкгродє в року прошъломъ [1648] подъ часъ инъкуръсый козацъкихъ дымов жыдовъскихъ [9] згорєло, а [24] спустошало"
арк. 611 зв. – 612	–"–	брати Стефан і Федір Коритинські	Вавринець	*Частини сіл:* Коритне Біла Криниця		 13 2	"ижъ онъ в маєтностях пановъ своих на частєх сєлє Корытънє и сєлє Бєлой Криници

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							дыми альбо халупы справєдъливє поличылъ, которых нимашъ большей, тылько сєлє Корытънє тринадъцатъ, а сєлє Бєлой Криницы два, а инъшыє подъ часъ инъкурсий козацъкихъ с татары в року прошъломъ [1648] фунъдитусъ знишъчыныє зостаютъ"
арк. 612 і зв.	–"–	[Олександр Конецпольський, дідич]	Грегор Войткович і Мартин Мархоцький, міщани і лавники з м. Радивилів	м. Радивилів: *Присілки:* с. [Оп]арипси с. Лев'ятин с. Немирів		Разом 180	"ижъ оны в мєнованымъ мєстєчку и прысєлькахъ до нєго належачых, мєновитє сєлє Парыпсах и сєлє Лєвятинє и сєлє Нємировє, дымы альбо халупы справєдъливє поличыли и пораховали, которых нимашъ большей, тилько [180], ωпроч жыдовъскихъ, а инъшыє вси прєзъ нєпрыятєля мєчєм, ωгънємъ и повєтрємъ знишчоныє сут"
арк. 613 – 614	–"–	Андрій Лещинський, [дідич]	Павло Шкляр, міщанин	м. Колки (Романів)	376	246	"кгдыжъ ωдъныхъ подъданыхъ козаки постинали, другиє сами поумєрали, а трєтиє с козаками, зо всимъ сє выбравъшы, пошли"
арк. 614 – 615	–"–	Мойзеш і Костантий Сенюти [Ляховецькі]	Васько Послухайко з с. Ольшаниця	с. Ольшаниця с. Волоське с. Скроботівка	Разом 72	Разом 39	"людей ωдныхъ татаровє до ωрды побрали, другихъ постынали, а инъшыє сами поумєрали …, жє всихъ халупъ, такъ пустокъ яко и спалєных, в тыхъ трохъ маєтъностєхъ трыдъцатъ и тры, а цєлыхъ дымовъ, в которых людє мєшъкаютъ, в тых маєтъностєхъ всєго зостало трыдцать дєвєтъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 615 – 616 зв.	–"–	Володимирсько-Брестська єпископія, власник	Ян Метковський, слуга і економ добр єпископії	*Волость, належна єпископії:*			"за спустошенем великим добръ владыцтва Володимерского, такъ през войска непрыятелские, которые … презъ недель килъканадцатъ в томъ тракте и добрах епископъских заложоные мели, яко теж и по ωдвроте непрыятел, презъ жолънера Речи Посполитое затеги, становиска и тягъненъя хоругъвей розъныхъ, ωд которых и ωдного дня тые добра, праве на всем встренте лежачые, не были волъные"
			Василь Пахоцький, війт і дозорця Володимирського ключа і волості	Володимирський ключ[1]		85	
			Андрій Левончич, війт і дозорця Купичівської економії і волості	Купичівська економія і волость[2]		71	
			Ярмол Дерешко, війт	с. Городок		11	
арк. 617 і зв.	–"–	Андрій Чаплич Шпановський, [дідич]	Іван Козирадський	м. Береськ			У 1648 р. у Береську спалено 7 димів, а 6 – спустошено, у Ворончині спустошено 5 димів
			Мисько Пінчукович	с. Ворончин			
арк. 626 зв. – 627	08. 06	Міхал Загоровський, [дідич]	Андрій Щерба Лаврін Лесеня	с. Луків с. Навіз [частина] с. Загорів[ка] с. Суськ (частина)	20 30 10 8	12 20 6 6	Багато підданих розійшлося
арк. 627 – 628	–"–	[Кристина з Вишневецьких Данилович], дідич Петро Пашинський, державець	Сергій Чарторищеня	с. Угли		25	Інші дими згоріли або стояли пустками
арк. 628 – 629	–"–	Андрій Лещинський, дідич Ян Буркацький, державець	Іван Богуш Сидко	с. Острів[ок] с. Любахів		19 14	Обидва села зазнали значних знищень

[1] Залишилося димів: м. Володимир (частина) і належна до нього Владича Гора, Спащина й Зап'ятнич – 4, с. Огороди – 2, с. Шистів [частина] – 3, с. Федоровець – 2, с. Білі Береги [частина] – 1, с. Ольшанка і Вересів[ка] – 1, с. Хрипаличі – 3, с. Микуличі – 5, с. П'ятидні – 4, с. Божанка – 10, с. Дорогиничі – 28, с. Біскупичі Великі – 5, с. П'ятикорови – 6, села Яневичі і Щенютин – 11 димів (разом).

[2] Залишилося димів: с. Купичів – 4, м. Озеряни – 4, с. Солотвин – 2, с. Білашів – 15, с. Грушівка – 5, с. Ворона – 7, с. Рокитниця – 4, села Сушична і Карасин – 30 димів (разом).

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 629 – 630	–"–	Королівське місто Міщанська громада	Юрій Струницький і Тимофій Остапович, лавники	м. Володимир і передмістя		65	А інші міщанські дими знищено 1648 р.
арк. 630 і зв.	–"–	Андрій Лагодовський, [державець]	Гриць Москвитин	Зап'ятнич (частина), передмістя м. Володимир	20	13	7 димів стояло пустками
арк. 632 і зв.	–"–	Міхал Воронецький	Васько Ярмошеня Юсько Бразицький (хто з якого села – не вказано)	с. Раймісто (частина) с. Ясенівка (частина) с. Тристинь	Разом 41	Разом 30	"спусътошоных так през ωгонъ, яко и през постинанє людей, других поумєранє [11] халупъ"
арк. 635 зв. – 636	09. 06	Фрідерік Шимкович Шклинський, [державець]	Кузьма Лосик	с. Грив'ятки	25	15	10 димів стояло пустками
арк. 637 і зв.	–"–	Олександр Мокоса Шибинський, [дідич]	Стецько Копитченя	с. Шибене (Шибин)	15	7	8 димів стояло пустками
арк. 637 зв. – 638	–"–	Катерина з Шибинських Смиковська	Стецько Копитченя	с. Смиків (частина)	11	3	8 димів стояло пустками
арк. 638 – 639 зв.	–"–	Костантий Пузина, дідич	Ярош Лаврін Драбій Грицько Колбаска	с. Добрятин с. Ярославичі с. Городниця с. Підлісці с. Княгинин с. Привередів	Разом 183 28	Разом 143 24	У с. Добрятин 7 пусток, згоріло 28 халуп; у с. Ярославичі 1 пустка, згоріло 2 халупи; у с. Городниця 2 пустки; у с. Привередів 3 пустки, згоріла 1 халупа. У селах Підлісці й Княгинин втрат не було
арк. 639 зв. – 640 зв.	–"–	Федір Яковицький, [дідич]	Хведько Головка	с. Бобичі с. Туропин	17 6	11 4	6 халуп спалено 2 стояло пустками
арк. 640 зв. – 641 зв.	–"–	спадкоємці Андрія Рогалевського, державці	Семен Приступа	с. Пулганів (частина) с. Мстишин [частина]	22 40	14 36	У частині с. Пулганів 1 пустка, згоріло 7 халуп; у с. Мстишин згоріло 4 халупи
арк. 641 зв. – 642	–"–	Анна Мушата Охлоповська	Никін Зеневич	с. Охлопів (частина)	12	11	1 халупа стояла пусткою
арк. 642 зв.	–"–	Луцько-Острозька єпископія, власник Андрій Заленський, державець	Хома Годунець	с. Фалемичі с. Седмярки с. Фалемицька Волиця	16 26 12	4 20 11	Решту димів спалено або спустошено
арк. 648 і зв.	10. 06	[Андрій Лещинський, дідич] Єврейська громада	Мисан Мордушевич, міщанин, еврей	м. Колки		18	Інші єврейські дими стояли пустками. "кгдыж жыдовъ ωдных постинано, другиє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							поумєрали, трєтих єсчє и до того часу нє машъ и што вєдати єсли и будутъ"
арк. 649 і зв.	–"–	Станіслав Підгородинський та Криштоф Козика, дідичі	Симон Вовк Кузьма Гущик	*[Частини сіл]:* Твердині Мовчанів	Разом 39	Разом 29	10 димів спалено і спустошено
арк. 1294 і зв. та 1290	–"–	Томаш Сапега	Фесько Будко Веремій Пищеня Мартин Данилович	м. Дорогостаї с. Дорогостаї м. Муравиця	140 215 76	12 102 42	128 димів згоріло. 83 дими згоріло, 30 пусток. Згоріло 4 християнські дими, 30 пусток
арк. 1290 – 1291	11. 06	Ян Кашовський, [державець]	Андрій Гриневицький (з якого села – не вказано)	с. Туричани (половина) с. Ягідна	Разом 45	Разом 20	"подъданых *ω*дных позабивали, помучили, татаро*м* пово*д*давали, а другиє, скозачы*в*шысє, с тыми *ж* гультаями прєч пошли"
арк. 1291 і зв.	–"–	спадкоємці Олександра Красинського, [дідичі]	Максим Ювкал Стефан Мелещеня	с. Рикани с. Забороль	16 38	2 28	Решту димів спустошено. Кінець акта не зберігся
арк. 1292 – 1293	–"–	Ян Ушак Куликовський, [дідич]	Пилип Яковченя Яцько Острижунка Іван Гущеня, з сіл Пулганів і Куликів Ґрех Омельченя	*Частини сіл:* Лички Тростянець Пулганів Куликів с. Миківська Воля (цілком)	 10 6 15 7 15	 4 2 5 3 11	Решту димів знищено
арк. 1293 і зв., 1295	–"–	Андрій Заленський, дідич [перших трьох сіл, державець с. Микуличі]	Іван Шинкарик з с. Хмелівка-Болоховичі	с. Хмелів Великий [частина] с. Хмелівка-Болоховичі с. Підгайці [частина] с. Микуличі	Разом 41 56	Разом 36 40	"кгдыж прєз рєбєлию коза*ц*кую с татарами в року прошло*м* в *маєтностях* помєнєных пана мо*єго* дєзоляция вєликая стала*с*, та*к* ижъ в тро*х* сєла*х*, тоєстъ Хмєлова Вєлико*го* з Хмєло*в*кою, Болокови*ч* и По*д*гаєцъ, тылько сє зостало халупъ тры*д*цатъ шєстъ, а было чотыръдєсятъ и *ω*дна; а в Микуличахъ чоты*р*дєсятъ, а было пятъдєсятъ и шєстъ"

55*

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 1295 і зв.	–"–	[Костантий Пузина], дідич Самуель [Долмат] Ісайковський, державець	Процик Калішко	с. Остріїв	39	17	22 дими знищено, "гдє и людей ѡдных постинано, другихъ в нєволю поганъскую забрано"
Ф. 25, оп. 1, спр. 247							
арк. 226 – 227, акт 180	11. 06	[Маріанна] Ушак Куликовська, [дідич]	Васько Вуцич	*Частини сіл:* Тростянець Лички	Разом 36	Разом 16	20 димів було частково спалено, а частково спустошено
арк. 227 і зв., акт 181	–"–	Гелена з Романовських Людвікова Пузина, у першому шлюбі Андрієва Піщаровська, [дідич]	Севастіян Сущикович	с. Бруховичі	55	45	"по спустошєню и зънисчєню в року прошълом [1648], ѡдъ козаковъ и татаръ сталымъ"
Ф. 25, оп. 1, спр. 263							
арк. 655 зв. – 656 зв.	12. 06	Дмитро Корибут Вишневецький, дідич Миколай Гавратинський, державець	Федір Легкий Кузьма Приступа	с. Войковичі с. Хворостів с. Яковичі (частина)	67 49 21	65 47 20	Решту димів знищено 1648 р.
арк. 656 зв. – 657 зв.	–"–	Роман Загоровський, [дідич]	Іван Туркович і Грицько Ріпка з с. Загорів	с. Загорів с. Кремеш	53 24	45 20	"ижъ року прошълого [1648] подъ часъ инъкуръсы*й* козацъкихъ халупъ двє в мєнованымъ сєлє Загоровє козаки спалили, а шє*ст*, за постынанємъ з ни*х* господаровъ и жонъ, пустъками стоятъ; в сєлє Кримєшу такъжє пустокъ чотири стоитъ"
арк. 657 зв. – 658	–"–	Адамова Стемпковська Адам Стемпковський, її чоловік, опікун	Кіндрат Годовський	с. Омеляна (частина)	23	7	"ижъ року про*ш*лого [1648] … татаровє, на туую має*т*ность наєхавъшы, халупъ 16 фундитусъ прєзъ ѡгонъ знєсли, и людє*й* нєкоторыхъ постинали и до ѡ*р*ды в нєволю побрали"
арк. 658 і зв.	–"–	Олександр Конецпольський, дідич	Михайло Шатиленя	с. Сестрятин	50	25	"ижъ в року прошъломъ [1648] нєприятєлє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Олександр Мошинський, державець	і Антон Приходько				Короны Польское, тоест козаки і татарове, на помененое село Сестратынъ кгвалътовъне наступывъшы и тамъ частые и густые ночълеги, становиска и попасы през недилъ килъканадцатъ маючы, подъданых одных позабивали, помучили, других в неволю татарове побрали, а третые померли"
арк. 659 і зв.	–"–	Адам Стемпковський	Грицько Пігол	с. Лаврів (частина)	6	6	
арк. 659 зв. – 660	–"–	Ярославський єзуїтський колегіум, власник	Іван Пилипеня	с. П'ятигорщина (П'ятигори)	45	45	"водлугъ давъных квитовъ справедливе подлугъ лявъдумъ выбравъшы"
арк. 660 – 661	–"–	Томаш Непокойчицький і Самуель Чеконський	Семен Швець	*Частини сіл:* Демидів Лішня		Разом 6	З них 5 димів – у частині Непокойчицького і 1 – у Чеконського. Інші спалено 1648 р. (у частині Чеконського в с. Демидів спалено всі)
арк. 663 – 664	14. 06	Петро Довгирд, [дідич] с. Кононичі [Андрій Лещинський], дідич обох Медвежих Бенедикт і Олександр Довгирди, сини Петра Довгирда, державці обох Медвежих	Матіяш Миневич Федір Реконович і Федір Капуста від обох сіл	с. Кононичі с. Медвеже Старе с. Медвеже Нове	45 Разом 86	35 Разом 56	"непрыятеле Короны Польскои козаки с татарами … подданыхъ одных постинали, помучыли, и одтакъ с великих мукъ поумерали, других з собою побрали"
арк. 664 і зв.	–"–	Адам-Олександр Сангушко, [дідич] Єврейська громада	Ізраїль Іонович, міщанин, єврей	м. Камінь	12	5	А 7 єврейських димів "до кгрунъту спустошало"
арк. 664 зв. – 665	–"–	Анна з Порванецьких Миколаєва Гавсович Шостаковська, дідич	Максим Лахненя	с. Підгірці	23	22	1 халупа стояла пусткою

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 665 – 666	15. 06	Андрій Заленський, дідич однієї частини села, державець другої (її дідич – Томаш Свирський, на час складання юраменту покійний)	Кирик Ількович	с. Овадне (частини)		25	Інші знищено 1648 р.
арк. 666 і зв.	–"–	Ян і Юрій Бранські, брати	Ясек Лисик	с. Будки	13	3	10 димів "през інкурсыю козацкую попустошоно и фундитус огнємъ позношовано"
арк. 667 – 669	–"–	Марина Семашківна Данилович	Войташек Юзефеня Стефан Яценко Гарасим Вакуленя Олесько Ільченя Семен Гриценя Демко Дацик Сергій Жданик	м. Коблин с. Підгайці с. Ужинець с. Озліїв с. Аршичин с. Пекалів с. Млинів	24 18 24 26 35 23 25	13 12 15 14 20 15 15	11 пусток 6 пусток 9 пусток 12 пусток 15 пусток 8 пусток 7 пусток, 3 дими спалили татари
арк. 675 зв. – 676	16. 06	[Альбрихт-Станіслав Радзивілл, дідич] Єврейська громада	Ізак Мошкович, міщанин, єврей	м. Олика	30	20	Решту єврейських димів знищено в 1648 р., "*о*дны по*д* ча*с* козачъчизны … розобраные, другиє попалєные, а третиє пустък*ами* за выстынанємъ жыдовъ зостаю*т*"
арк. 676 – 677 зв.	–"–	Киліян Вільгорський, [дідич]	Андрій Деречка, горохівський міщанин Андрій Долбіка	м. Горохів і його передмістя *[Горохівська волость]:* с. Горохів Старий с. Скобелка с. Марковичі с. Озерці с. Рачин	Разом 366	Разом 211	Було знищено 1648 р.: у Горохові з предмістями – 50 димів, у селах Горохів Старий та Скобелка – 48, у с. Марковичі – 30, в с. Озерці – 12, с. Рачин – 15; разом 155 димів
арк. 677 зв. – 678 зв.	–"–	Адам Кисіль, [дідич]	Прокіп Вегера, війт с. Тумин Данило, війт с. Свойчів	*Гноїнська [і Свойчівська] волості*[3]		295	"в року прошъломъ [1648] розъны*х* мисєцєй и в нихъ днє*й* рєбєлълия козаковъ, з фрърдою татаръскою злучывъшысє, вєлє

[3] с. Гнойне з огородниками – 44 дими, с. Могильне з найбільш убогими – 53, с. Турія – 11, с. Смоля[нка] – 16, Попів Млин – 1, с. Свойчів з загородниками – 25, "в Волцє з Ксєнъжыми" [Свойчівська Волька] – 14, с. Коїльна з убогими підданими – 43, с. Коїл[ен]щина у м. Володимир – 8, с. Оздютичі – 18, с. Тумин – 30, с. Губин – 32 дими.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							маєтьностях волости Кгноинъское дымовъ ѡдных попалила, другихъ в пустъках зоставила"
арк. 683 – 684	17. 06	Костантий Пузина, [державець]	Ян Куклевич	с. Букойма (частина)	40	27	13 димів стояли пустками
арк. 684 і зв.	–"–	Миколай Кисіль	Савка Олійник	с. Квасів	49	45	4 дими спалили татари
арк. 684 зв. – 685	–"–	Юрій Костюшко-вич, дідич	Федько Плювака	с. Городилець (частина)	7	5	Один дим згорів, другий стояв пусткою
арк. 691 – 692	–"–	Адам-Олександр Сангушко, дідич	Іван Ляховчи[ч] і Стефан Василевич з с. Ворокомле	с. Ворокомле с. Видерта с. Глушець	132 64 89	80 40 55	"ребелизантовє Рєчы Посъполитоє, тоєсть козаки з татарами, на маєтъности кнєжати єго млсти в Полєсю будучыє наєхавъшы, подъданыхъ … ѡдныхъ позабияли, помучыли, другихъ в нєволю татаромъ ѡддали, а третыє помєрли"
арк. 692 – 693 зв.	–"–	Гельжбета Ледуховська Ян Ледуховський Стефан і Марцин Ледуховські	Грицько Кузик Грицько Остапчик з с. Коритне Гарасим з м. Краснопіль	с. Ледухів (частина) с. Коритне (частина) с. Ритків с. Хо[т]инь м. Краснопіль з передміс-тям с. Старики	92 18 18 22 140 70	32 13 6 13 80 40	"а то за спустошєнєм и попалєнємъ тых маєтностєй прєз козацкую рєбєллию вєспол з татарами злучоныхъ". Ледуховська та її три сини були дідичами названих населених пунктів
арк. 693 зв. – 694 зв.	18. 06	Ян Івоня	Процик Порохонька	с. Ледухів (частина)	14	7	4 дими стояло пустками, а 3 спалили татари
арк. 694 зв. – 695 зв.	–"–	[Кристина з Вишневецьких] Данилович, доживотний державець Міхал Завадський, державець	Лазко Шостаченя Федір Петриченя Максим Стадник Мисько Гойда Йовтух Гациненя Остап Шерстюк	с. Малин с. Уїздці с. Пелза с. Заболоття с. Ставища с. Борбин	Разом 290	Разом 201	У с. Малин знищено 10 димів, у с. Уїздці – 15, с. Пелжа – 5 димів і панський замок, у с. Заболоття – 30 димів, у с. Ставища – 4, в с. Борбин – 24 дими, а також панський двір і фільварок, "при том барзо вєлє мусчизнъ и бєлых головъ [жінок], вєликих і малых, ѡрда в нєволю побрала, и добра вышъпомєнєныє во всєм ѡголочоныє зостали. И нє было кому и чым єго мл. пану Завадзкому на вєсну пул всих засєяти"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 698 зв. – 699 зв.	19. 06	Миколай-[Юрій] Чорторийський, дідич Адам Клюнський, державець Домашевський, субдержавець ридомильських присілків Володкевич, субдержавець лосятинської частини	Гриць Лученя і Якуб Омеляненя з с. Ридомиль	с. Ридомиль *Його присілки:* Котовиця Юстечко с. Лосятин (частина)	Разом 205	Разом 148	У 1648 р. знищено 57 димів
арк. 699 зв. – 700	–"–	Олександр Підгірський, дідич	Роман Трачик	*Частини сіл:* Борок Лосятин	Разом 18	Разом 18	
арк. 700 – 701 зв.	–"–	Миколай-Юрій [Чорторийський], дідич Остафіян Пясецький, державець	Міхал Раневич	с. Радохівка	35	30	5 димів стояло пустками
арк. 705 – 706	21. 06	Марина [з Семашків] Данилович	Антон Галатик	с. Хорупань	45	21	Татари 24 дими перетворили на пустки
арк. 706 і зв.	–"–	Гієронім Ледуховський, дідич	Мисько Радченя	с. Лосятин (частина)	19	6	Кількість димів зменшилася "ча*ст*ю пре*з* спу*с*тошєнъє, ча*ст*ю пре*з* спалєнъє *ѡд* козаковъ и тата*р* сталыє"
арк. 707 зв. – 708 зв.	22. 06	Геліяш Єловицький, [дідич]	Самійло Карасевич і Артемій Климович, міщани	м. Соколь	166	85	В документі йдеться про християнські дими; відмічено, що була 81 пустка
арк. 708 зв. – 709	–"–	Геліяш Єловицький, [дідич] Єврейська громада	Ірш Зелікович, єврей рабинського збору	м. Соколь	38	5	Йдеться про єврейські дими; відмічено, що було 33 пустки
арк. 709 і зв.	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Петро Фалибовський, державець	Грицько Ревун	с. Угринів	64	60	4 халупи спустошили козаки 1648 р.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 709 зв. – 710 зв.	–"–	Марцин Лобос, [дідич]	Карпо	с. Загорівщина	13	12	Один дим було спалено
арк. 713 і зв.	23. 06	Ґабріель Стемпковський, дідич	Кузьма Макидонович з с. Митищі	*Лаврівська волость:* с. Несвіч с. Лаврів с. Митищі с. Рикани с. Лучиці	 68 76 29 22 22	 68 49 28 17 18	Кількість димів зменшилася "по *с*пустошєню і попалєню козацькомъ, с татарами злучоных"
арк. 723 – 724	–"–	Ярош Калусовський, дідич Вацлав Калусовський, державець	Омелян Бабич	*Частини сіл:* Вербичне Глоботинська Волька	 17 3	 17 3	"з которых чворо подымноє з ко*ж*дого дыму по золотых два во*длуг* старых квито*в* (которыє по*д* ча*с* козачъчызны в року [1648] прє*з* нєприятєля су*т* попалєныє) выбравъшы"
арк. 724 і зв.	–"–	Прокіп-Міхал Венцковський	Кіндрат Рибка	с. Вітоніж (половина)	39	10	"в сєлє Витонижу на половицы єго *мл.* дымовъ болшє*й* на*д* 10 нє машъ, а зъ 29 подданыє, такъ пєрє*д* ти*м* яко и по*д* ча*с* козачъчызны в року 1648, з козаками пошли, и на то*т* ча*с* ѡ*д*ны пу*ст*ками зостаю*т*, а другиє по*д* то*т* жє ча*с* порозбираныє и попалєныє"
арк. 727 – 728	25. 06	Олександр Мелешко	Хведько Гарасюк	с. Калусів	27	27	"з которых всих два*д*цати сєми чворо подымноє справє*д*ливє во*д*лугъ старых квито*в* выбравъшы для ѡ*д*даня их *мл.* пано*м* побо*р*цо*м* привєзлє*м*, а квиты старыє, во*длуг* которых з давъных часо*в* з тых до*бр* подымноє было ѡ*д*даваноє, в року прошъло*м* [1648] по*д* ча*с* козачъчызны погинули и на то*т* ча*с* их нє маю"
арк. 755 зв. – 756	28. 06	Костантий Пузина, дідич Богдан Братковський, державець	Яцько Демидчик	*Частини сіл:* Свищів Надчиці	Разом 7	Разом 5	Одну халупу спалено, а друга стояла пусткою

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 757 зв. – 758	–"–	Катерина з Ростопчів Зимницька	Улас Кученя	*Частини сіл:* Хоболтова Гл[о]ботинська Волька	4 6	2 5	2 пустки 1 пустка
арк. 758 зв. – 759 зв.	30. 06	Адам-Олександр Сангушко, [державець с. Рокині, дідич інших населених пунктів]	Стефан Колодчик, райця, і Василь Городський, кравецький цехмістр – міщани з м. Камінь	м. Камінь	310*	120*	* Йдеться тільки про християнські дими; 190 димів спустошено
			Хведько Приймак	с. Данники	34	13	21 дим спустошено
			Терешко Вакуленя	с. Перевісся	11	5	6 димів спустошено
			Грицько Приступа	с. Зміїнець	17	12	5 димів спустошено
			Мисько Смаль	с. Рокині	36	21	15 димів спустошено
арк. 765 і зв.	01. 07	Вацлав Гулевич [Воютинський, дідич]	Федір Бохонець	с. Кути	30	14	Татари спалили 16 димів
арк. 766 зв. – 767	–"–	Станіслав Корчминський, державець	Павло Величко Іван Куриленя	с. Красне с. Ставрів с. Кальнятичі	49 15 21	31 8 16	Зі знищених димів "люд*ей* ѡд*них* постинано, друг*их* до ѡрди забрано"
арк. 768 і зв.	03. 07	Семен Городиський, [дідич]	Грицько Ященя, боярин Петро Гаценя	с. Городище (половина) с. Лаврів (частина)	23 7	15 5	У с. Городище 8 пусток, звідки піддані пішли з козаками. У с. Лаврів "два по*д*даных зъ жонами и д*є*т*ми* по*д* ча*с* козачызны проч ѡдошли"
арк. 784 зв.	06. 07	Королівське місто Єврейська громада	Арон Желик, міщанин, еврей	м. Ковель	80*	20*	*Йдеться про єврейські публічні і посполиті дими. 60 димів стояло пустками, а людей "ѡстатокъ по*д* ча*с* ребє*л*лии козацкоє и тата*р*скоє в року прошло*м* [1648] ѡ*дних* по дорога*х* утєкаючы*х* козаки позабиали, друг*их* в мєстє самы*м* Ковлю в рыцє потопили, а трєт*их* з дєтми, з жона*ми* вистинали, которы*х* до*ми* тєпе*р* пусто стоять мус*ят*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні димі	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 786 і зв.	–"–	Королівщина Петро-Ян Муканський, державець	Силка Парахомович, бурмістр Іван Забілич	м. Вижва с. Вижва Стара	208 102	77 32	131 пустка 70 пусток. Деякі піддані повмирали, а решта розійшлася
арк. 786 зв. – 788	–"–	Ковельське староство; староста Криштоф Опалинський і його дружина Тереза, доживотні державці Андрій Чаплич Шпановський і його дружина, державці	Данило Дмитрович, лавник і міщанин з м. Миляновичі і належних до нього сіл Андрій Ужихорович, війт, з фільварку с. Гритковичі і його присілків Левко Лісович, війт с. Скулин, з фільварку с. Вербець і його присілків	*Села Ковельського староства*[4]	1317	835	Кількість димів зменшилася, "кгды *ж* ѡ*д*ни покозачивъшы, с козаками прєчь пошли, другиє ѡ*д* мучєня козацкого выличити*с* не могу*чи,* повымєрали, и нєкоторы*х* по*д*даны*х* постинано"
арк. 799 зв. – 800 зв.	08. 07	Адам-Олександр Сангушко, [дідич]	Нестор Вітрик – м. Кошар і Суха Воля Юсько Стеценя – с. Кошар Старий і с. Городелець	м. Кошар присілок Суха Воля с. Кошар Старий с. Городелець	62 Разом 98 26	58 Разом 76 18	34 дими стояли пустками
арк. 808 і зв.	10. 07	Домініканський монастир у м. Камінь [Коширський], власник	Максим Терешкович і Онисько Яцькович	с. Ольбле	58	20	Решта димів стояли пустками
арк. 817 і зв.	14. 07	Ян Гулевич, [дідич] Єврейська громада	Ґотлім Вольфович, міщанин, еврей	м. Гулевичів	20*	8*	*Йдеться тільки про єврейські дими. "а дванадцєть прєзъ дєзоляцию козацъкую прєз выстинанє жыдовъ пустками зостають"

[4] м. Миляновичі – 106–90, с. Ольшаниця – 15–11, с. Годовичі – 35–20, с. Поридуби – 89–47, с. Жилів [Зелів] – 10–8, с. Клевецьк – 45–30, с. Туровичі – 14–8, с. Мощана – 70–50; в Гритковицькому ключі: с. Шайна – 134–94, с. Гритковичі – 20–13, с. Красна Воля – 18–11; у Вербському ключі: с. Дубова – 64–40, с. Бах[ів] – 46–25, с. Облапи – 98–60, с. Гойшин – 33–19, с. Скулин – 109–49, с. Білин – 92–60, с. Стеблі – 33–17, с. Вербець – 4–3, с. Колодниця – 8-8, с. Нойно [Нуйно] – 129–92, с. Хоташів – 145–80. А 482 дими стояли пустками.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів "за старими квитами", найчастіше – це 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 279	**1659 рік**						
арк. 576 зв. – 576а, акт 489	03. 03	[Андрій Лещинський, дідич] Єврейська громада	Йона Шмойлович, міщанин, єврей	м. Торговиця[5]	5	3	Як виняток, чотири великих за обсягом цитати у кінці цієї таблиці перенесено з колонки "Примітки. Причини змін у кількості димів" у підрядкові примітки. Це зроблено з метою більш раціонального розміщення тексту. Номери цих приміток у тексті таблиці подано в колонці "Населені пункти".
арк. 634 і зв., акт 580	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, станом на 1649 р.] Єврейська громада	Абрашко Юдич, міщанин, єврей	м. Деражня[6]	5	3	
арк. 641 – 642, акт 587	04. 04	Миколай-Юрій Чорторийський, на 1659 р. покійний, дідич на 1649 р. Єврейська громада	Ошар Айзикович, міщанин, єврей	м. Клевань[7]	17	–	
арк. 645 і зв., акт 591	05. 04	[Ян Замойський], дідич	Парфен Трушко, міщанин	м. Рівне[8]		20	

[5] У 1649 р. м. Торговиця належала Андрієві Лещинському; після його смерті 1651 р. – його синові Самуелю. "я, Юна Шмойлович, присягаю … на томъ, ижъ по єкзакции [так у тексті; потрібно – експедиції] Зборовской и уступлєню нєпрыятєлєй, до єкзакъции єго млти пана Константого Бронницького домовъ в року [1649], нє зоставало болшъ ωсєлых, толко два, а трєтый хрєстианский, лєч в том жыд мєшкалъ, и на тот часъ нє зостаєтъ болшъ дымовъ, толко тры, з которых дымовъ трохъ подымноє єго млти пану Бронницькому налєжачоє прынєсълємъ; а за єкзакъции єго млти пана Михала Линєвского в року [1629] было дымовъ пять"

[6] "готовый будучы подымноє чєтвєро єкзакцыи єго мл. пана Константого Броницкого в року [1649] ωдправуючоє сє єго мл. пану Бронницкому ωддати, … прысєгу выконалъ в тыє слова: я Абрашко Юдыч, жыд и мєсчанин з мєста Дєразноє, прысєгаю … на томъ, иж нє зостало болшєй халуп въ мєстє Дєразной въ року [1649], до єкзакъцыи такъ єго мл. пана Крыштофа Линєвского, яко и єго мл. пана Константого Бронницкого, податокъ до Скарбу Рєчы Посполитоє ωддаваючых, толко тры; а за єкзакъцыи єго мл. пана Михала Линєвского въ року [1629] было дымов пять"

[7] "я, Ѡшаръ Айзикович, жыд и мєсчанин клєванъски, прысєгаю …, иж мєсъто Клєванъ року прошълого [1648], мца квєтня дня двадцать ωсмого, в дєнъ вторковый, всє правє до счату, жє нє зостало, толко дворъ ωдєнъ шляхєцкы, цєрковъ а шъпиталъ, такъ з мєйскими, яко и з нашыми жыдовскими домами, за годину згорєло и в попєл сє ωбєрънуло; за чым и податъковъ Рєчы Посполитоє, мєновитє єго мл. пану Конъстанътєму Броницкому в року [1649] ωбраному поборъцы, ωддавати зколъ, понєваж и ωдного дыму нє было жыдовского, жыды тамошныє погорєлцы нє мєли; а за єкзакъцыи зошълого єго мл. пана Михала Линєвского, пєршого прєд єго мл. паном Бронницкимъ поборъцы, было дымов сємънадцатъ"

[8] "я Парфєнъ Трушко, мєсчанинъ з мєста Ровного, подданый вышъмєнованого пана мого, прысєгаю … на том, иж в мєстє Ровным, по счасливыхъ пактах Зборовских и по уступлєню нєприятєля, до єкзакъцыи єго мл. пана Конъстанътого Броницкого, поборцы воєводства Волынского, и зошълого єго мл. пана Крыштофа Линєвского в року [1649] ωдправуючоє сє, нє зостало домов и халуп, такъ жыдовскихъ, яко и хрєстианъских, в мєстє Ровным, мєновитє хрєстиянъских чотырынадцатъ, а жыдовских шєст, з которых бы податокъ до Скарбу Рєчы Посполитоє плачоный быти можєтъ, инъ нумєро всих зъ жыдовскими двадцатъ; а за єкзакъцыи єго мл. пана Михала Линєвского въ року [1629] было домовъ и халуп, такъ жыдовских, яко и хрєстианъских, трыста чотырыдєсятъ чотыры, вынявшы дымовъ погорєлых сто пятдєсят и ωсмъ, которыє прєз розныє инъкурсиє нєпрыятєлскыє фунъдитус сутъ знєсєныє"

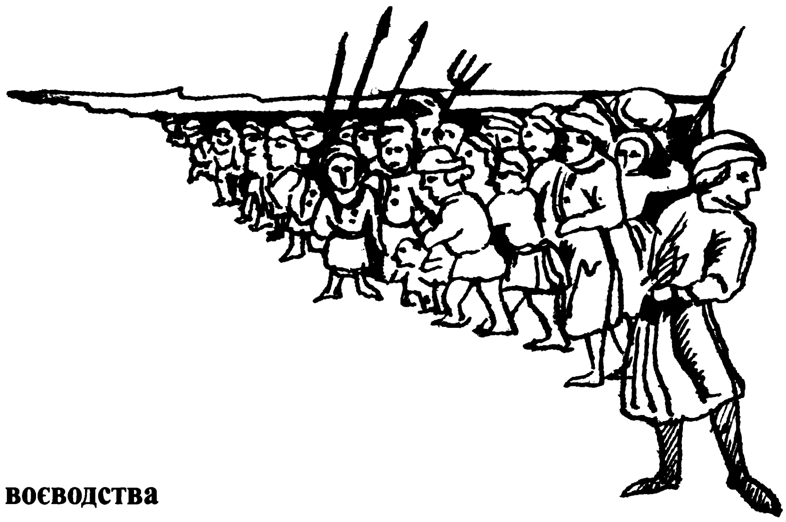

Подвійний подимний податок, затверджений 7 лютого 1650 року реляційним сеймиком Волинського воєводства

“для спустошєнъя ѡстатъка прєзъ нєприятєлє и лита злыє, так жє сє людє зъ хат своих, живи ти души, по свєти розлизти мусєли, пустъками хати покинувъши”

ф. 25, оп. 1, спр. 267, арк. 242 і зв.

“кгдыжъ татаровє ѡдны дымы попалили, з других подданых повыстинали”

ф. 25, оп. 1, спр. 265, арк. 545 зв. – 546 зв.

Цей податок ухвалено на сеймі 1649 р. згідно з його конституцією від 22 листопада (див. її у першій частині збірника за датою запису в актовій книзі – 12 лютого 1650 р.). Призначався на виплату жалування повітовим хорогвам, насамперед тим, які брали участь у Зборівській експедиції 1649 р. Затверджено на реляційному сеймикові Волинського воєводства 7 лютого 1650 р. в м. Луцьк (див. за датою запису – 8 лютого). Місцем збору подимного визначено м. Луцьк. Через значне розорення воєводства сеймик ухвалив збирати податок не за старими (тобто, 1629 р.) квитами і реєстрами, але тільки за юраментами підданих (на практиці порушувалося). Поборцею обрано волинського хоружича Стефана Хрінницького з наданням йому винагороди, усталеної в коронному праві. Згідно з уже згадуваною сеймовою конституцією він повинен був доставити на 5 березня зібрані гроші, що призначалися для виплати війську, в м. Люблін.

У своїй маніфестації, записаній в актову книгу 3 березня, Стефан Хрінницький заявив про недобір у воєводстві подвійного податку через несплату його частиною шляхти та відмову багатьох з тих, хто сплатив податок, дозволити йому перевірити справжній стан димів у їхніх маєтках. Поборця також повідомив про свій від’їзд у м. Люблін для передання в комісію зібраних грошей.

5 березня 1650 р. в актову книгу внесено протестацію від імені Андрія Чаплича Шпановського щодо незаконних дій Теодора Соловицького, одного з суколекторів Стефана Хрінницького, який вимагав сплати подвійного подимного податку за “старими квитами”, незважаючи на спустошення маєтків, що сталися упродовж 1648 – 1649 рр. Протестацію від імені Гелени з Четвертенських Вилежинської записано 18 липня проти іншого суколектора Стефана Хрінницького – Олександра Ольшамовського, який взяв надмірний податок з сіл Перемиль, Смолява й Гумнище: згідно з судовою присягою, у цих селах залишилося 34 дими, а суколектор зібрав і видав квит на 44 польські золоті (тобто, з 44 димів). 3 березня 1651 р. Стефан Хрінницький вніс до луцьких ґродських книг маніфестацію про смерть Олександра Ольшамовського, у якого залишалися фінансові документи й кілька тисяч польських золотих зібраного податку.

Досить глибокий конфлікт виник між поборцею Стефаном Хрінницьким з його суколекторами та урядовцями Кременецького ґродського суду. Поборці обвинувачували кременецьких урядовців у незаконних діях і рішеннях на шкоду скарбові Речі Посполитої (див., наприклад, анотації від 18 березня, 28 червня і 6 липня 1650 р.). До актових книг включено значну кількість документів у справах поборці Стефана Хрінницького з дідичами і державцями маєтків про несплату податків (див., зокрема, анотації від 16 і 18 липня 1650 р. та ін.).

Причини зменшення кількості димів достатньо повно відображено в таблиці в колонці “Примітки. Причини змін у кількості димів”.

Таблицю складено на основі судових присяг (юраментів), вміщених в актових книгах, що зберігаються у ф. 21, оп. 1, спр. 143а; ф. 25, оп. 1, спр. 247, 265, 267 і 274 та ф. 28, оп. 1, спр. 86.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 265	**1650 рік**						
арк. 118 і зв., акт 94	12. 02	Луція Олександрова Кобецька, [дідич]	Омелько, війт	с. Ківерці	18	6	12 халуп знищили татари 1649 р.
арк. 123 зв. – 124, акт 96	14. 02	Ян Кобильський	Іван Козика і Савка з с. Порськ	с. Порськ – його частина Ставич (Заставич), а також Порська Волька	20	10	"а другиє дєсять през татаровъ свижо вта*р*гнєных фуньдитись ѡгнємъ знєсєныє суть" у 1649 р.
арк. 150 зв. – 152, акт 111	16. 02	Ян Погрошовський, дідич	Мойсей Каліш Савка Фесько Тригубенко	с. Городище с. Решнівка с. Пашуки с. Серединці	Разом 137	Разом 69	Городище: спалено татарами 2 халупи, пусток – 13 Решнівка: спалено – 6, пусток – 6 Пашуки: спалено – 1, пусток – 10 Серединці: спалено – 5, пусток – 25
арк. 160 – 161 зв., акт 116	18. 02	Марина Сасиновська, вдова Юрія Сасиновського, та її діти	Гарасим Денисеня Іван	с. Більче с. Залужжя (частина)	13,5 11,5	7 6	"*иж* на помєнєно*й* части … в сєлє Бы*л*чу дымо*в* а*л*бо халупъ бо*л*шє*й* нє машъ ты*л*ко сємъ, а нєдостаєть водлу*г* да*в*ных квито*в* на то*й* ча*с*ти дымо*в*, за спалєнє*м* татарски*м*, пяти; а на ча*с*ти панєє Лєпєсови*ц*коє, которая ма*л*жонъкови панє*й* моє*й* належы*т*, в то*м* жє сєлє Бы*л*чу было дымо*в* пультора, и тыє суть спалєныє прєзъ татаро*в* … *иж* на часъти пано*в* моих въ сєлє Залужу дымо*в* бо*л*шє*й* а*л*бо халупъ по спалєню татаръски*м* и по выстинаню людє*й* нє машъ, ты*л*ко шєс*т*, а нєдостає*т* водлугъ да*в*ных квито*в* дымо*в* пулъшосъта"
Ф. 28, оп. 1, спр. 86							
арк. 949 і зв., акт 705	18. 02	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Філон Єловицький, державець	Стефан Парубоцький, михайловецький і рилавицький війт	*Передмістя м. Володимир:* с. Михайловець с. Рилавиця	78 29	30 5	Кількість димів зменшилася "по съпустошєню козацько*м*, яко и частым пєрєйстъє*м* войскъ коро*н*ных"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 265							
арк. 165 і зв., акт 118	19. 02	Марина з Білецьких Прендотина Пчолка Вільчопольська, [дідич]	Фесько Кострицький	с. Більче (частина)	6	1	Дими знищено татарами у 1648 і 1649 рр.
Ф. 21, оп. 1, спр. 143а							
арк. 42 і зв.; арк. 89 і зв. Цитата – арк. 42 і зв.	21. 02 01. 03	Королівське місто Єврейська громада	Лейб Абрамович, еврей, школьник	м. Кременець	169	51	Упродовж 1648 і 1649 рр. "неприятели коро*н*ныє козаки і татаровє … в Крємя*н*цу жыдовъ ѡ*д*ныхъ тыраньско позабивали, други*х* зъ собою в нєво*лю* забрали; и по сторонахъ, которыє зъ здоро*вєм* свои*м* у*й*ти нє могъли, а мєновитє въ Счєбрєшынє и *индей*, сила жыдовъ крємєнєцъки*х* погинуло, домы в Крємя*н*цу попустошыли и внівє*ц* поѡбє*р*тали, а на ѡста[токъ] прєзъ жо*л*нировъ домы знєсєныє су*т*". 70 еврейських дворів у Кременці залишилося пустками, а від 48 залишилися голі пляци
Ф. 25, оп. 1, спр. 265							
арк. 173 – 174, акт 123	21. 02	Гелена з Четвертенських Зиґмунтова Вилежинська	Леонтій Хвиленя і Кузьма Марченя	с. Порськ (частина)	62	27	Дими знищили татари у 1648 і 1649 рр.
арк. 181 і зв., акт 126	22. 02	Стефан Літинський	Андрусь Пікула	с. Порськ (частина)	3	1	2 дими знищили татари під час нападу 1649 р.
арк. 181 зв. – 182, акт 127	–"–	Андрій Єловицький, [державець]	Іван Сурайко	с. Ляшки	40	13	"а ѡстатокъ, тоє*ст* два*д*цєтъ и сємъ, такъ в року прошъломъ [1648], яко и тєп*е*р, свижо вта*р*гнєныхъ нєпрыятє*л* фунъдиту*с* знєсєны суть"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні диму	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 183 зв. – 184, акт 129	–"–	Луцько-Острозька єпископія, власник Олександр-Андрій Закревський та його дружина Потенція, державці	Семен Горбачович	с. Пожарки	34	11	"по*д*дание з ни*х* з козака*ми* прочь розошълися и пу*ст*ками зосътаютъ"
арк. 186 зв. – 187, акт 132	23. 02	Луцька вірменська церква св. Стефана, власник	Семен Ільченя	с. Цепорів	23	17	6 димів спалено 1648 р.
арк. 187 зв. – 188 зв., акт 134	–"–	Андрій Приємський	Павло Трушець і Хома Толкачик	с. Озденіж	36	17	"*иж* року прошълого [1649] неприяте*л* Крыжа Свят*ого* татарынъ, втo*р*гнувъшы в па*н*ства его *кр. мл.* воєво*д*ства Волынъского, гдє, повє*р*нувъшы ся назадъ з полоно*м*, по*д* сєломъ Озденижомъ ночова*л* и халупъ дєветъна*д*цатъ спалилъ и в попєлъ ѡбєрънулъ"
арк. 188 зв. – 189 зв., акт 135	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Петро Фалибовський, державець	Петро Голиш	с. Угринів	64	26	38 димів знищено козаками й татарами
арк. 189 зв. – 190 зв., акт 136	–"–	Павло і Станіслав Єничі	Омелько Попон і Тиміш Гуль	с. Макотерти	41	31	4 халупи спалено ще 1648 р., а 6 – залишилося 1649 р. пустками від орди
арк. 192 – 193, акт 138	–"–	брати Верховські – сини Стефана Верховського, загиблого поблизу м. Зборів, дідичі	Грицько Михненя	с. Верхівськ [частина]	17	12	Піддані повмирали або їх забрали в полон татари
арк. 194 – 195, акт 140	–"–	Луцько-Брестське біскупство, власник; біскуп – Андрій Ґембицький	Юсько Огур Ярмол Бородій	*Села Торчинської волості:* Кути Буяни Литва Старосілля [Старе Село] Городині Боратин	Разом 178	Разом 144	У 1648 і 1649 рр. спалено або спустошено 34 дими.
арк. 196 – 197, акт 142	25. 02	Владислав-Домінік Заславський, дідич Станіслав-Казимир Беневський, державець	Феська Пуцько	м. Голятин Новий с. Голятин Старий с. Новий Став с. Колмовичі	Разом 141	Разом 21	Залишилося в результаті розорення маєтків у 1648 і 1649 рр.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 197 зв. – 198, акт 143	–"–	Миколай Красицький	Прокіп Думанчик і Данило Кротик	с. Смолигів	25	22	"бо за ѡпатръностю Бозъкою, такъ ѡд пєршоє инъкуръсии, яко і ѡд другоє, маєтность вцалє зостала, и тылко тры халупы спустошалы"
арк. 198 – 199, акт 144	–"–	Андрій Єловицький, [дідич]	Миколай Понятовський, возний	с. Туриковичі с. Кам'яниця с. Заболоття с. Підлужжя	Разом 28	Разом 15	"а вєдлугъ давных квитов нєдостаєть дымов трынадцати, кгды ж тыє дымы нєпрыятєл знєсль"
арк. 202 – 204 зв., акт 147	–"–	Ян Кашовський, [дідич] м. Кашовґрод, сіл Подриж Великий і Малий та Іванівка, державець сіл: частини Кольчина, Нужель і Вельничі	Нестор Головня, міщанин	м. Кашовґрод	34	283	У с. Нужель "водлугъ квитов прошлых" невистачає 17 димів, "кгды ж з тоє маєтности в року нинєшънєм для нєзъносных стацый жолнирских подданых ѡсєлыхъ чотырнадъцать поутєкало, пустки тылко зостаютъ". В акті вказано, що Кашовґрод – нова осада
			Наум Хацюта, від сіл Подриж Великий і Малий	с. Подриж Великий с. Подриж Малий	Разом 122	Разом 54	
			Радко Війт з с. Іванівка	с. Іванівка	3	3	
		[Андрій Лещинський], дідич с. Вельничі	Стефан Полонка з частини с. Кольчин	с. Кольчин (частина)	48	20	
		Жидичинський монастир, власник с. Нужель	Хведько Можилик з с. Нужель	с. Нужель	27	10	
		с. Кольчин (цілком) належало до Луцького ключництва	Андрій Демченя з с. Вельничі	с. Вельничі	25	11	
арк. 204 зв. – 205 зв., акт 148	–"–	Луцький єзуїтський колегіум, власник	Матфій Бартник і Тиміш Линченя з с. Лище	с. Лище	47	3	У 1649 р. татари, повертаючись після нападу на Волинське воєводство, "на Лысчє зъ полоном шол, и сєло всє спалил и въ попєл ѡбєрнуль, жє тылко халупъ тры зоставил, тоєст сорокъ и чотыры халупъ фунъдитус знєсл"
				с. Ботин с. Кучк[о]-ровець Передмістя м. Луцьк за р. Глушець	Разом 55	Разом 55	
арк. 205 зв. – 206, акт 149	–"–	Костантий Бронницький, дідич Федір Святополк Четвертенський, державець	Максим	с. Боратин	28	23	Решту знищено або спустошено 1648 р.
арк. 206 зв. – 207, акт 150	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Федір Святополк Четвертенський, державець	Андрій Хмеленя і Лаврін Щучка	с. Княгинин	41	35	Решту знищено 1648 р.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 207 зв. – 208, акт 151	–"–	[Ян Замойський], дідич с. Солонськ [Миколай Чорторийський], дідич с. Богушівка Ян Стома, державець обох сіл	Хилько Гришкович	с. Солонськ с. Богушівка	Разом 31	Разом 21	Після подій 1649 р. " в сєлє Солонъску дымо*в* цалых дєвять, а спусътошалых сємъ, в сєлє Богушо*в*цє дымо*в* цалых двана*д*цатъ, а спусътошалых тры"
арк. 208 зв. – 209 зв., акт 152	–"–	Миколай Святополк Четвертенський, дідич	Тимко Усович і Якуб Оздик	м. Соколь (Курчиці)	224	120	Маєток зазнав значних руйнувань у 1648 і 1649 рр.
арк. 220 і зв., акт 156	–"–	Самуель [Ушак] Куликовський	Андрій Литвин	с. Куликів (частина)	8	7	Один дим спалили татари 1649 р.
Ф. 28, оп. 1, спр. 86							
арк. 957 зв. – 958, акт 710	–"–	Маріанна Богуцька, дідич Миколай Чапський, державець	Кирик Левчик, навратинський і житанський війт	с. Навратин с. Житані		9 29	
арк. 958 і зв., акт 711	–"–	Маріанна Богуцька	Іван Чех, війт	с. Селець		25	З них 5 старих і 20 нових димів
арк. 965 – 966, акт 715	26. 02	Костантова Напольська, у першому шлюбі Бенедиктова Костюшкович, дідич Андрій й Петронелла Радзимінські, подружжя, державці	Іван Внучко	*Частини сіл:* Хоболтова Глоботин		3 1	
арк. 966 і зв., акт 716	–"–	Абрам Витвинський, державець	Хведір Редька	с. Ростоки (частина)		13	Інші дими спустіли через полонення підданих татарами
арк. 966 зв. – 967 зв., акт 717	–"–	Адам Кисіль [дідич усіх населених пунктів, крім сіл Войковичі, Яковичі (частина) і Хворостів, які були в його державні; дідич – Дмитро Корибут Вишневецький]	Мартин Пастернак, війт Гноїнської волості Данило Ґоєня, війт Свойчівської волості	с. Гнойне с. Могильне с. Смолянка с. Турія с. Свойчів с. Свойчівська Волька с. Коїльна Коїленщина (в м. Володимир)		Разом 75 Разом 55	

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
			Прокіп Марченя, війт туминський, губинський і оздютинський	с. Тумин с. Губин с. Оздютичі }		Разом 55	
			Іван Курнацький, війт войковицький і яковицький	с. Войковичі с. Яковичі (частина) с. Хворостів }		Разом 68	
			Петро Хижий, війт хворостівський				
			Панько Свищин, війт суходольський і дьогтівський	с. Суходоли с. Дьогтів }		Разом 70	
			Андрій Занкович, війт низкиницький, тишковицький і полупанський	с. Низкиничі с. Тишковичі с. Полупанщина }		Разом 45	
Ф. 25, оп. 1, спр. 265							
арк. 221 – 222 зв., акт 157	–"–	Марціян Єловицький, дідич Мільчанський монастир, державець	Максим Пудивка Ілляш Семен	с. Мільче с. Пирятин с. Родки [Рудка] с. Загірці	23 19 13 2	18 16 9 2	Решту димів спалили татари в 1648 і 1649 рр.
арк. 222 зв. – 223 зв., акт 158	–"–	Андрій, Вацлав, Ґабріель і Юрій – сини покійного Яна Болбаса Ростоцького, дідичі	Івахно Кохан Іван Дудич	с. Ростоки (частина) с. Бобрівці (Бобровець) с. Крутнів } *Частини сіл:* Горинь Велика Горинка Мала Порич	75 Разом 58 27 7 9	51 Разом 14 – – –	"*иж* мы з ма*є*т*ностєй* вышъмєнованых, та*к* по спустошєню п*є*р*шом*, яко и други*м* *ωд* татаро*в* и козако*в* сталы*м*, нє мо*г*ли*с* ми бо*л*шє*й* выбрати ты*л*ко так ..., а*з* половицы та*к* Вєликого Горыня з дымо*в* два*д*цати сєми, яко тє*ж* з половицы Малоє Горынъки з дымо*в* сєми, яко тєжъ з половицы Порича з дымо*в* дєвяти, жє нє даємо, бо чого п*є*р*шыє татаровє нє допалили, то другиє, други*м* на*с*тупи*в*шы разо*м*, фунъдиту*с* вси халупы ω*г*нємъ знє*ш*шы, з зє*м*лєю зро*в*нали"

57*

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 223 зв. – 224, акт 159	–"–	[Кристина] Адамова Журавницька, [дідич]	Левко Смоляничок	с. Теслугів с. Боратин с. Добриводи	45 14 10	40 12 8	Решту димів спалено і спустошено під час наступу козаків і татар у 1648 – 1649 рр.
арк. 224 – 225 зв., акт 160	–"–	Стефан Святополк Четвертенський, дідич сіл Любче (частина), Переспа і Немир, державець сіл Мильськ, Рудка, Омельне і Годомичі	Юсько Тищеня і Мартин Романович з с. Мильськ	с. Любче (частина) с. Переспа [частина] с. Немир с. Мильськ } с. Рудка } с. Омельне с. Годомичі	Разом 200	2 3 5 Разом 37 30 8	"для дєзоляциı прєз козаковъ и инъкурсиє татарскиє року [1648] и свижопрошълого [1649] сталоє і для забраня подданых у нєволю". Села Любче, Переспа і Немир в іншому акті названо заставними (див. через географічний покажчик)
арк. 225 зв. – 226 зв., акт 161	–"–	Стефан Святополк Четвертенський, [дідич]	Марко Жукович і Іван Федорович з Володимирецької волості	м. Володимирець *Належні села:* Липне Старики Андруга Воронки Хиночі Дуба Триграні Радежів Озеро Новаки Трипутні	Разом 545	Разом 175	"а зо трохсоть и сємидєсять халупъ, которыє ѡдны прєзь своєволю козацкую попустошалы, а другиє прєз инъкурсию татарскую ѡгънєм знєсєныє и прєз забранє ѡдныхъ жє людєй в нєволю" у 1648 і 1649 рр. "пустками позосталыє, … нє моглис мы жадною жывою мєрою водлугъ давных квитов выбрати"
арк. 226 зв. – 227 зв., акт 162	–"–	Стефан Святополк Четвертенський, дідич	Іван Савостянчик і Петро Ґурський з м. Четвертня Нова	м. Четвертня Нова та її Луцьке передмістя *Належні села:* Боровичі Грузятин Голузії [частина] Копилля Градецьке Піддубці (частина) Гаразджа	Разом 407	Разом 201	Решту знищено або спустошено у 1648 і 1649 рр., переважно татарами
арк. 227 зв. – 228 зв., акт 163	–"–	Станіслав Козакович Прошицький, державець	Андрій Мороз	с. Тихотин	8	4	4 дими в с. Тихотин знищили татари, "такжє прєз спалєнє двору в Рудцє пана моєго пры наєздє козацким и квиты давныє погорєли"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 229 – 230, акт 165	–”–	Луцько-Брестське біскупство, власник; біскуп – Андрій Ґембицький	Федір Романович і Каленик, міщани	м. Торчин	269	209	Йдеться про християнські дими. В 1648 р. “по*д* часъ ребє*лл*ии коза*ц*коє кгва*р*дия нємє*ц*кая урожоного єго м*л*. пана Яцька Розражєвъского халупъ шє*ст*, а засъ того *ж* року в нєдє*л* ки*л*ка нєпрыятєль коро*нный*, татаровє, пудячы стадо на То*р*чынъ, халупу ѡ*д*ну на пєрє*д*мє*с*тю то*р*чынъскимъ а Луцъки*м* гости*н*цу, и козаки у мєсча*н* скрынъку з розъными справа*ми* и квитами поборовыми и подымъными, тому *ж* мєстуналєжачыми, спалили”, а 1649 р. “на пєрєдъмє*с*тю, до Садова єдучымъ, халуп двє нє вєдати хто спалилъ и в попє*л* ѡбє*р*нулъ. А на*д* то, трыдъца*т* и тры халупъ пу*стых*, а то прє*з* постинаня, пома*р*тє и до ѡ*р*ды побранє людє*й* ты*л*ко двє*с*тє дымо*в* [але далі в документі йдеться про 209 димів] зостаєтъ. А ѡсмна*д*цатъ халупъ пєрє*д* ты*м* юж да*в*но фунъдитусъ знєсєныє, жє гдє халупы на та*м*тых мє*ст*цах были и знако*в* нє машъ”
арк. 231 – 232, акт 167	–”–	Раїна з Ясениницьких Семенова Сенюта Радогоська, дідич однієї частини с. Омеляна та однієї частини с. Ясениничі	Омелян Лич	*Частини сіл:* Ясениничі Омеляна	6	4 1	Два дими у с. Ясениничі стояли пустками
		Войцех Парульський, дідич двох частин с. Ясениничі		с. Ясениничі (дві частини)	12	10	Двох димів не вистачає “во*д*лугъ да*в*ных квито*в*”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 233 – 234 зв., акт 169	–"–	Станіслав Корчминський, державець	Іван Гуляницький Павло Велич[ко] Хвесько Жданик	с. Ставрів с. Красне с. Кальнятичі	21 64 13	16 31 8	Решту димів спустошили і спалили татари в 1648 і 1649 рр.
арк. 234 зв. – 235, акт 170	–"–	Єронім Сулковський	Йов	с. Годовичі (частина)	7	1	Пустками стояло 6 халуп "за пойстєм подданых под час рєбєллии козацкоє сваволнє в козацтво в року прошълом [1648]"
арк. 236 – 237, акт 172	–"–	Даніель Єловицький, дідич	Олекса Холопеня	с. Михлин	48	27	Решту димів спустошено у 1648 – 1649 рр.
арк. 237 – 238, акт 173	–"–	Ян Друцький Любецький, [дідич]	Веремко з с. Козин	с. Любче [частина] *Його присілки:* с. Козин с. Переспа [частина] с. Рудка [частина] с. Залісці с. Тихотин с. Соловин Двір ("дворокъ") у м. Луцьк	Разом 94 (с. Козин – с. Соловин) 5 (Двір)	16 7 15 5 12 5 1 3	30 димів спустошено у 1648 – 1649 рр.
арк. 238 – 239, акт 174	–"–	Катерина [Стефанова Святополк] Четвертенська	Калко Пінчуків	с. Борухів	71	59	Решту димів спустошили татари
арк. 239 – 240 зв., акт 175	–"–	Юрій і Вацлав Чечелі Новоселицькі, [дідичі]	Ілляш Федір	с. Витків с. Підліски	35 24	19 14	"а нєдостаєть водлугъ давныхъ квитов за спалєнєм и спустошєнємъ татарскимъ и козацькимъ" у 1648 і 1649 рр.
арк. 240 зв. – 241, акт 176	–"–	Міхал Загоровський, дідич Станіслав Станкар, державець	Іван Левченя	с. Копилля (частина)	9	9	Подимний податок взято з "девяти дымов албо халупъ, водлугъ давных и свижых квитов выбравшы"
арк. 241 і зв., акт 177	–"–	Стефан і Ян Ісерницькі – сини покійного Василя Ісерницького	Івашко, Яцьків син	с. Левковичі (Левківці)	12	6	6 димів спалили і знищили в 1648 і 1649 рр.
арк. 242 – 243, акт 178	–"–	Скорчська плебанія, власник; плебан – Ян Пясецький	Семен Хвещеня	*Частини сіл:* Кровата Скорч Десятина	 5 2 5	 10 2 5	"в сєлє Кроватей дымов дєсять, а пєрєд тымъ водлугъ пєршоє прысєги нє было, тылко пят. В сєлє зас Скорчу водлугъ фунъдушу дымов тылько два, тыє,

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							которыє фунъдушом сутъ наданыє. В сєлє тєжъ Дєсятинє дымов пять, тыє, которыє фунъдушомъ тєжъ сутъ наданыє"
арк. 243 – 244 зв., акт 179	–"–	[Катерина Святополк] Четвертенська, дідич	Гурин Шайтурка Омелян Микула	*[Частини сіл]:* Скорч Біскупичі Десятина	126 50 9	100 50 9	"В сєлє Скорчу сто дымов, а пєрєд тым было водлугъ пєршоє присєги сто двадцать шєст, которыє розними роками и розними часы за розными прыпадки: частю прєз ωгонь, частю прєз нєпрыятєля коронъного, спустошали"
арк. 244 зв. – 245 зв., акт 180	–"–	[Катерина Святополк] Четвертенська	Марко Бокой	с. Липа	50	32	Решту димів спустошили татари
арк. 245 зв. – 246 зв., акт 181	–"–	[Миколай Чорторийський], дідич Адам Кл[ю]нський, державець	Левко Хвецевич і Трохим Ярошеня	с. Ридомиль	205	–	У 1648 і 1649 рр. "иж нєпрыятєлє Короны Полскоє, тоєст козаки і татаровє, на то мєнєноє сєло Ридомлъ наступившы и там власнє прєз тыє двє лєтє кочовиска своє маючы, фунъдитус дымовъ албо халупъ двєстє и пять ωгнємъ знєсли, подданых ωдных в нєволю побрали, других позабивали, а трєтыє помєрли, скол нє маючы жадного податъку ωд Рєчы Посполитоє, уфалєного дати, кгды ж и кола жадного нє зостало"
арк. 246 зв. – 247, акт 182	–"–	Федір Білостоцький, державець	Юхим Бачуневич і Манко Будникович	с. Березовичі	46	29	17 димів спустошено у 1648 р.
арк. 247 – 248, акт 183	–"–	Роман Загоровський, дідич	Грицько Шульженя Васько Лебедик	с. Малів с. Охматків	27 18	23 12	Решту димів знищили татари 1648 р.
арк. 248 і зв., акт 184	–"–	Олександр і Яцько [Ян] Ольшамовські	Макар Кривченя	с. Радовичі (частина)	8	6	"а ωсътатокъ, тоєст два дымы, инъкурсии прєз козацкоє и татарскоє спустошало, и болшєй двойга подымного над золотых шєст выбрати нє моглъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 248 зв. – 249 зв., акт 185	–"–	Острозький єзуїтський колегіум, власник	Данило Клим Липка Стефан Коваль з сіл Мартинів, Бодаки, Саварки і Замлиння Васько Іван Карпеня Денис Спілченя Олексій Потеня Савка Стефан Минько з сіл Нараївка і Новородчиці Федір Чепіжка Мисько Адаменя Семен Гончар Грицько Дем'янович Наум Гриценя	с. Княгинин с. Острів с. Мартинів с. Бодаки с. Саварки [Шарварки] с. Замлиння с. Білобережжя с. Уїзд с. Заруддя с. Спасів с. Волиця с. Нараївка с. Новородчиці с. Мощаниця с. Волосковичі [Волосківці] с. Мишківці с. Могиляни с. Кургани	·	Разом 297	"всєго волости Кнєгининъскоє и Мосчєницькоє нє машъ болшєй дымов тылко двєстє дєвєтдєсять сємъ, з которых по золотому выбравъшы, до єго мл. пана поборцы прывєзли"
арк. 249 зв. – 250 зв., акт 186	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Гельжбета Білецька, державець	Стефан Ковира Іван Сапішко	с. Полонне Велике с. Оздів с. Баїв с. Городище с. Горка		Разом 107	"с помєнєных сєлъ Полоноє, Ѡздова, Баєва, Городысча, Горъки выбраты нє могълъ, толко зо всих тых сєл з дымов ста и сєми, а ѡстатокъ нєпрыятєлє коронъныє татаровє попалили и попустошыли"
арк. 250 зв. – 251 зв., акт 187	28. 02	Андрій Лещинський, [дідич]	Овсій Нелюбчик і Кирик Хвалченя з м. Торговиця	м. Торговиця с. Підлозці с. Підгайці с. Рудлів } с. Баболоки }	132 50 20 Разом 21	18 33 20 Разом 7	Решту димів зруйновано у 1648 і 1649 рр.
арк. 252 і зв., акт 188	–"–	Капітул Луцького кафедрального костелу св. Трійці, власник	Борис Онишкович і Семен Дуденя з с. Садів	*[Садівська волость]:* с. Садів *Присілки:* с. Висоцьк с. Воля с. Кошів с. Кошівська Воля с. Горзвин с. Жуковець с. Городок	Разом 260	Разом 183	"такъ в самым сєлє яко и во всихъ прысєлках помєнєных сто ѡсмъдєсять и тры, ѡпроч погорєлых и спустошалых сємдєсять и сєми, которых халупъ водлє старых квитов во въсєй Садовской волости было ин [1630] двєстє пядєсять сєм"
арк. 252 зв. – 253 зв., акт 189	–"–	Томаш Сапега, дідич	Павло Огник	с. Дюксин с. Круги		87 6	"а ѡсътатокъ дымов роковъ прошълих татаровє спалили и

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Станіслав Єловицький, державець					пу*ст*ками почынили". Кількість димів за попередніми квитами не вказано
арк. 253 зв. – 254 зв., акт 190	–"–	спадкоємці Миколая Гораїна	Хацько Лісник Іван Гайдучок	с. Радовичі [частина] с. Літин (частина)	59 17	32 7	Решта халуп після подій 1649 р. стояла пустками
арк. 254 зв. – 255, акт 191	–"–	[Миколай Чорторийський], дідич Ян Ґраєвський, державець	Роман Хведореня Васько Назареня	с. Зимне с. Горичів		26 27	Решту димів спустошено 1648 р.
арк. 255 – 256, акт 192	–"–	Андрій Фірлей, [дідич], на час збору подимного покійний	Сидір Пасічник	с. Романів с. Воротнів с. Звірів с. Клечани	93 61 50 17	87 61 33 17	Решту димів спустошили татари
арк. 256 і зв., акт 193	–"–	Щасний Чехровський	Наум	с. Доросині с. Княж		Разом 42	У 1649 р. татари спустошили частину димів, а людей знищили або забрали в полон
арк. 256 зв. – 257 зв., акт 194	–"–	Миколай Семенович Лосятинський, дідич	Семен, Туришин зять	с. Лосятин (частини дідична і куплена)	22	6	Решту димів спалили або спустошили татари
арк. 257 зв. – 258, акт 195	–"–	[Гельжбета] Ледуховська, дідич Вацлав [Болбас] Ростоцький, державець	Іван	с. Лосятин (частина)	16	16	"такъ и тєпе*р* за провидєнъциєю Бозкою вцалє трымаючы"
арк. 258 – 259, акт 196	–"–	Ян Замойський, дідич Стефан Колюцький, державець	Роман Парфененя Мисько Радченя	с. Хотин с. Реш[и]цьк	37 42	24 32	
арк. 259 – 260, акт 197	–"–	Дзялинські, дідичі Казимир Скорупка Падлевський, державець	Олексій Шеленя	с. Соловин	24	20	"а нєдостаєть во*д*лугъ да*в*ных квито*в* чотыро*х*, кгдыжъ суть пре*з* нєпрыятє*л* забраныє"
арк. 260 – 261 зв., акт 198	–"–	[Катерина Святополк] Четвертенська	Максим Бортник	с. Суськ (частина) с. Смердин (частина) с. Носачевичі с. Петрашевичі с. Олешковичі	44 12 6 2 7	33 7 3 2 5	"розными часы и роки, за розными прыпа*д*ками, поспустошєли"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 261 зв. – 262, акт 199	–"–	[Андрій Лещинський, дідич] Ян Буркацький, державець	Левко, війт обох сіл	с. Любахів с. Острівок		11 12	Кількість димів за попередніми квитами не вказано
арк. 262 – 263, акт 200	–"–	спадкоємці Єроніма Харлеського, дідичі Стефан Святополк Четвертенський, державець	Тиміш Коножченя	с. Бужани		58	"а ѡстатокъ нєпрыятєл коронъны в роках прошлых [1648] и [1649] прєз ѡгон знєсълъ"
арк. 263 – 264, акт 201	–"–	Генрик Кашовський, дідич усіх трьох сіл Ян Марцишевський Явґель, державець с. Блудів	Петро Каспер Остап Лоґош Данило Терещеня	с. Блудів с. Андрусіїв с. Бранів		70 31 30	Інші дими спустошили або спалили татари в 1648 і 1649 рр. В ін. актах Марцишевського названо дідичем с. Блудів
арк. 264 – 265, акт 202	–"–	Миколай Вилежинський, державець	Павло Вовчок [Волчек]	с. Брани с. Бранська Волиця		Разом 30	Інші дими спалили татари в 1648 і 1649 рр.
арк. 265 – 266 зв., акт 203	–"–	Костантий Любомирський, [дідич]	Стефан Лисогорець і Микита Олибовець від обох Полонних Наум Удод з м. Баранівці Данило Новоселицький з м. Любартів Старий Ярмол і Гаврило Червеня з м. Остропіль	м. Полонне [Велике] м. Полонне [Мале] м. Баранівці *Належні до них села*[1] м. Любартів Старий *Належні до нього села*[2] м. Остропіль *Належні до нього села*[3]			Кількість димів за попередніми квитами не вказано. "иж мы, по инкурсиах ѡдъ нєпрыятєля Крыжа Святого" [у 1648 і 1649 рр.], "нє могучы водлугъ старых квитовъ подымного в мистахъ и сєлахъ выбраты, албовємъ халупы ѡдни попалєныє, другиє спустошалыє и фунъдитус зънєсєныє зостають, зъ которых халупъ ѡдныхъ

[1] м. Полонне (обидва міста) – 115, села: Тиранівка – 24, Дертка і Бортники – 15 (разом), Нагорошки [Горошки] – 18, Новоселиця – 20, Яцьківці – 10, Онацьківці – 18, Котелянка – 6, Борушківці – 15, Глизна – 11, Бражинці – 12, Купчинці – 24, Деревичі – 13, Завистів – 3, Житинці – 16, Лонківці – 15, Вишнопіль – 18, Привалівці – 20, Хробусна – 4, Кустівці – 35, Білецьке – 4, Голубче – 6; м. Баранівці – 202

[2] м. Любартів Старий – 180, села: Демківці – 4, Іванківці –10, Карпівці – 3

[3] м. Остропіль – 60, села: Губин – 10, Райки – 2, Решнівка – 10, Яремичі – 8, Хижники – 6, Вершики – 10, Чорна – 10, Москалів – 9, Вороб'ївка –12

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							подъданых татаровє постинали, других въ вєчъную нєволю побрали"
арк. 266 зв. – 267, акт 204	–"–	Андрій Чаплич [Шпановський, дідич] Казимир Чаплич [Шпановський, дідич]	Семен Лесеня Павло Карпеня	*Дві частини сіл:* Милостів Плоска *Частина сіл:* Милостів Плоска	50 26	30 18	Решту димів знищено 1649 р.
арк. 267 – 268, акт 205	–"–	Войцех Скниловський, [дідич]	Левко, Хведосів син	с. Мирогоща (частина)		19	Інші дими спустошено в 1648 і 1649 рр.
арк. 268 і зв., акт 206	–"–	Ярош Гулевич Воютинський	Федько	с. Серхів (частина)		3	Інші дими стояли пустками через відхід підданих
арк. 269 і зв., акт 207	–"–	Андрій Кучевський і Самуель Солоневський, на час присяги покійний	Іван Зінькович	с. Пулгани (Пулганів; частина)		14	Інші дими спустошили або спалили татари
арк. 269 зв. – 270, акт 208	–"–	Стефан Святополк Четвертенський	Войцех Мазепа, міщанин	новоосіла слобідка в передмісті м. Луцьк	40	30	"а дымо*в* дєсять розными часы спустошало, а мєноватє по*д* часъ инъку*р*си*й* козацъки*х* и тата*р*скихъ роко*в* прошълы*х* [1648] и [1649]"
арк. 270 зв. – 271 зв., акт 209	–"–	Міхал Загоровський, дідич	Павло Сидченя Андрій Яценя	с. Навіз [частина] с. Луків с. Суськ [частина] с. Загорівка		27 11 7 7	
арк. 272 зв. – 273 зв., акт 211	–"–	[Владислав Домінік Заславський]; дідич Щасний Збожний Лайщевський, державець	Іван Степаненя	с. Коршів		24	
арк. 273 зв. – 274 зв., акт 212	–"–	Самуель Бережецький і Криштоф Бережецький, дідичі частин с. Бережці	Яцько Пилипеня	*Частини села:* Бережці Бережці		 7 1	"на ча*с*ти пана моєго димо*в* зо*с*тало по спалєню тата*р*скимъ сємъ, а на ча*с*ти пана Крыштофа Бєрєжє*ц*кого … дымъ ωдєнъ, яко пєрє*д* тымъ было"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 274 зв. – 276, акт 213	–"–	Луцький домініканський монастир, власник	Федько Скок	с. Новий Став с. Верб'яїв с. Коршовець с. Пулганів (частина)		20 16 10 14	"а болшей дымовъ в тыхъ маєтъностъяхъ нє найдуєтъся, кгдыж их нєпрыятєл роковъ прошълыхъ сплюндровалъ"
арк. 276 – 277 зв., акт 214	–"–	Луцький домініканський монастир, власник	Тиміш Трохимович	грунт у м. Луцьк		20	Інші дими було вщент спалено
Ф. 28, оп. 1, спр. 86							
арк. 967 зв. – 968, акт 718	28. 02	Королівське місто Єврейська громада	Гірш Овзерович й Абрам Лейзерович, міщани, євреї	м. Володимир		15	Йдеться про єврейські дими. Решту їх спустошено або спалено в 1648 і 1649 рр.
Ф. 25, оп. 1, спр. 247							
арк. 341 і зв., 346, акт 273	01. 03	Даніель і Олександр Гавсовичі Шостаковські, [дідичі]	Федір Кудра Андрій Терешко	с. Бронники (частина) с. Шостаків		37 21	Стільки димів залишилось після спустошень 1648 і 1649 рр.
арк. 342 зв. – 343 зв., акт 275	–"–	[Андрій Лещинський], дідич Бенедикт і Олександр Довгирди, державці	Гордій Яцькович	с. Медвеже Старе с. Медвеже Нове		Разом 20	"кгдыж ѡрда, которая подъ тыми вєсками стала, ѡсътаток дымовъ попалила"
арк. 343 зв., 341, акт 276	–"–	Луцько-Острозька єпископія; єпископ – Йосиф Чаплич Шпановський	Логвин Кукавський	с. Кольчин (половина)		9	"ѡсътатокъ прєзъ ѡрду попалєно, а прєз жолнєра попусътошєныє зосътаютъ"
арк. 344 і зв., акт 277	–"–	Владислав Лещинський, дідич	Ян Ґрабовський та Іван Дублянин, міщани	м. Берестечко з передмістями		143	Разом християнських і єврейських димів залишилося "по сплюнъдрованъю и спусътошєнъю того мєсъта прєз нєприятєля Крижа Светого и рєбєллии козацъкоє, по забиранъє в нєволю ѡд ѡрды"
арк. 344 зв. – 345 зв., акт 278	–"–	Зофія Монвидовна Сапега та її чоловік Томаш Сапега	Роман Мисько Чернявський Матвій Самойлик Крат Тишетченя	м. Муравиця м. Дорогостаї с. Дорогостаї с. Зобрин	 45	40 9 90 45	

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 346 і зв., акт 279	–”–	Петро Довгирд, [дідич]	Якуб Стаськович	с. Кононичі		25	“а дымов бо*лш*е*й* в то*й* маєтъносъти нє машъ, кгды*ж* року прошлого ѡрда дымы нєкоторыє попалила”
Ф. 25, оп. 1, спр. 265							
арк. 279 зв. – 280 зв., акт 216	–”–	Андрієва Богуцька, дідич Рафал Будзишевський, державець	Мисько Лепешик	с. Золочівка	63	41	“по спусътошєнъю пре*з* рєбєллию козацъкую, яко тєжъ знєсєнъю ѡноє пре*з* нєприятєля Крижа Светого татаров ѡгнємъ, выбранъю люде*й* в нєволю поганъскую до ѡ*р*ды в рока*х* прошлы*х* [1648] и [1649]”
арк. 280 зв. – 281 зв., акт 217	–”–	Адам-Олександр Сангушко, дідич с. Зміїнець, державець с. Рокині	Карпо Кулик Іван Гарасименя	с. Рокині с. Зміїнець	21 17	21 10	
арк. 281 зв. – 282, акт 218	–”–	Владислав Лещинський, дідич	Микола Уласович (з якого села – не вказано)	*[Присілки м. Берестечко]:* с. Пляшова с. Пляшівка Мала с. Рідків с. Волиця с. Острів с. Кутрів с. Мірва с. Волька		 15 13 5 10 16 25 20 6	“ижъ в маєтъносъта*х* пана моєго дымовъ бо*лш*е*й* нє машъ, толко сто дєсєть водълугъ квитовъ прошлы*х* *их* *мл.* пановъ побо*р*цовъ”
арк. 282 зв. – 283, акт 219	–”–	Катерина Остророг	Сидір Ломійко	с. Шклинь		60	“ѡсътатокъ ѡ*д* нєприятєля коронъного в року прошломъ [1649] часътю пре*з* постинанъє хлоповъ, частю пре*з* побранъє в нєволю єсть спустошено и внивє*ч* ѡбє*р*нєно”
арк. 283 і зв., акт 220	–”–	Катерина Окорська та її діти, державці Годуновичі Дубиські, державці	Гриць Квач	с. Окорськ (частина) с. Окорськ (частина)		8 3	Інші дими спалили татари
арк. 284 і зв., акт 221	–”–	Королівське місто Єврейська громада	Жушман Мошкович, міщанин, єврей	м. Ковель	80	20	Йдеться про єврейські дими.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							"*иж* *ѡн* у помєнєномъ мєсътє Ковлю дымы албо халупы жидовъскиє зличилъ и пораховалъ, в которых жиды счєкгу*л*ныє мєшкаютъ, которых нє машъ бо*л*шє*й* дымовъ публичъных и посъполитых, то*л*ко двадъцатъ, а ѡстатокъ, по*д* часъ рєбє*л*лиє*й* и коза*ц*коє и тата*р*скоє в року прошъломъ [1649] ѡ*д*ных, по дорогах утєкаючих, козаки позабивали, других в мєсътє самы*м* Ковлю в рєчцє потопили, а трєтих з дєтьми, жонами выстинали, которых домы тєпєръ пусъто стояти мусятъ которых шє*ст*дєсятъ"
арк. 284 зв. – 285, акт 222	–"–	[Луцько-Брестське біскупство, власник]; біскуп – Андрій Ґембицький	Дмитро Войтеня Гаврило Пуп	с. Хотачів с. Русів с. Верхнів с. Зелинів с. Рогожани	Разом 101	Разом 90	Внаслідок подій 1648 і 1649 рр. у с. Хотачів стояло пустками 6 халуп, у с. Рогожани 1, у с. Верхнів 1, у с. Русів згоріло 3 халупи
арк. 285 і зв., акт 223	–"–	Катерина [з Бочаниці Брамівна Миколаєва] Гротовська	Клим Красуцький	с. Довге (частина)		5	"а бо*л*шє*й* дымовъ нє машъ, кгды*ж* роко*в* прошлых дымы нєкоторыє татаровє спалили"
арк. 286 і зв., акт 224	–"–	Стефан Гулевич Перекальський, [дідич] Томаш Гулевич Перекальський, на час складання присяги покійний	Семен Седайченя, підданий Стефана Гулевича Перекальського	с. Перекали (2 частини)		5	Інші дими спалили татари 1649 р.
арк. 292 – 293, акт 227	–"–	Юрій Любомирський	Терешко з м. Лабунь Новий Яцько з м. Судилків Старий	м. Лабунь Старий м. Лабунь Новий *Належні села*[4]		23 12	"ижъ в року нєда*в*но про*ш*ломъ [1649], в мцу сєнътєбру козаки своволъныє з вєликою ѡ*р*дою нєпрыятєлє*м* Крыжа Свєто*го*,

[4] Ходаки – 43, Титьків – 24, Микулин – 12, Киселі – 10, Корпилівка – 4, Крачанівка – 16, Сасинівка – 4, Новоселиця – 20, Роговичі – 30, Свинна – 50, Коханівка – 12, Калиничі (обидва) – 50, Клубачі – 15, Сушки – 13, Рожична – 15, Решнівка – 20, Траволин (Страволин) – 10, Хролини – 18, Новичі – 15, Медведівка – 20, Мужилівка – 11, Жолудки – 4, Сягрів – 3, Ночпали – 24, Березна – 21

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
			Олексій, підданий з с. Траволин Федір з с. Красносілка	м. Судилків Старий з передміс-тями *Судилківська волость*[5]		115	поворочаючи сподъ Збаража и Зборова, мєста ѡбєдъвє Лабунъскиє, Новоє и Староє, такъжє мєстєчко Судилъковъ и замок Судилъковъский ѡгънєм з кгрунту знєсли и въсє в попєл ѡбєрънули. А людей с тых мєстъ и волостей до ных налєжачих нєкоторыє ѡгнєм фунъдитусъ позъносивъшы, до килъка тысєчей в нєволю поганскую загорънули и тыє добра внивєчъ спустошили и сплюндровали. Стада быдла, ѡвъцы, свини и въси добитъки мєшчанъ лабунских и судилковъских изъ сєлъ до тих мєстъ налєжачих дошчєнъту забрали. Такъ жє во въсих маєтъностях єго мл. пана маршалъка тутъ, въ воєводъствє Волынскомъ, а повєтє Крємєнєцкомъ лєжачих, коня, ани быдляти шерштины нє зостало"
арк. 293 – 294 зв., акт 228	–"–	Адам-Олександр Сангушко, дідич	Іван Сидькович Хвесько Кузачка	с. Кошар Старий м. Кошар Новий с. Суха Воля с. Городелець	81 62 24 18	62 50 10 11	"инъ сумъма всихъ дымовъ цєлыхъ сто тридцат три, а пусътыхъ пятъдєсятъ и два"
арк. 294 зв. – 295, акт 229	–"–	спадкоємці Юрія Річицького, [дідичі]	Шимон Дзюдзик, міщанин	м. Стобихва *Належні села:* Козлиничі Кре[ч]евичі Ломач[анка] Обзир	158 18	118 81 40 5 55	"ѡсътатокъ нєприятєлъ Крижа Свєтого спалил и спусътошилъ"

[5] Села: Білокриниче – 43, Березна – 18, Лозична – 20, Красносілка – 3. Судилків Новий знищено повністю, залишився тільки міський шпиталь

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 295 зв. – 296 зв., акт 230	–"–	Ковельське староство; староста Криштоф Опалинський, [доживотний державець] Андрій Чаплич [Шпановський], державець	Мартин Бакунович Явтух Горкоп'ятич Іван Демидчик Федько Плищич – війти маєтностей Ковельського староства	*Волость Ковельського староства:* с. Поридуби с. Клевецьк с. Колодниця с. Мощана с. Шайна с. Ритковичі с. Красна Воля с. Дубова с. Бахів с. Облапи с. Гойшин с. Вербець с. Скулин с. Білин с. Стеблі с. [Н]ойно с. Хоташів м. Миляновичі с. Ольшаниця с. Годовичі с. Жилів с. Туровичі	Разом 1369	30 14 8 28 38 13 8 32 25 45 12 3 49 46 17 50 30 60 9 13 6 5	"ѡсътатокъ, тоє*ст* ѡсъмъ сотъ двадъцать и ѡсъмъ, такъ пре*з* нєприятєля Крижа Светого, яко и пре*з* жо*л*нира уставичъного попалєныє, спустошоныє, внивєчъ пооборочаныє зостаю*т*"
Ф. 28, оп. 1, спр. 86							
арк. 969 і зв., акт 720	–"–	Настазія Вербська, вдова Геліяша Вербського, [дідич]	Охрім Малуш	с. Верба Мала (Вохновичі), частина		7	
арк. 969 зв. – 970, акт 721	–"–	Володимирський домініканський монастир, власник	Ґриґель Шурин, війт	с. Шистів [частина] с. Білі Береги [частина] Ґрунт поблизу монастиря	Разом 27	Разом 20	"справєдливє пораховалъ, стосуючисє до пєршы*х* квито*в* подымны*х*, та*к* в року [1643] ѡ*д* єго м*л*. пана Шымона Козєки, яко тєжъ в року [1648] ѡ*д* єго м*л*. пана Ма*р*цина з До*м*бро*в*ки До*м*бровъского, ска*р*бника волынъского, побо*р*цовъ волынъски*х*, даны*х*"
арк. 970 зв. – 971, акт 722	–"–	Королівське місто Міщанська громада	Федір Кузьмич й Оксентій Сичевич, міщани, старі (колишні) райці	м. Володимир		55	"чинячи досить повинъности свое*й*, въси дымы, въпро*д* въ само*м* рынъку, пото*м* по улица*х*, па*р*каня*х* и пєрє*д*мєстя*х* по*д* юрисъдикъциєю мєскъкою зна*й*дуючихъ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							сє, порядне и справєдливє зрєвидовавши и ωныє зличивъши, которых нє маєшъ болшей, толко пятдєсят и пятъ, а инъшыє въси, такъ прєз нєприятєля в року прошломъ [1648] будучого, и прєз пановъ жолънирова в року тєпєрєшънємъ [1650], тутъ в мєстє Володимєру становиско своє маючих, знисчонсє и нєкоторыє халупы зобраныє"
Ф. 25, оп. 1, спр. 265							
арк. 304 зв. – 305 зв., акт 232	02. 03	Олександр Гулевич Дрозденський, дідич частин сіл Семиренки, Довге, Гудчий Брід і Дроздні, державець с. Черемошне	Онисько Гарасимчик з с. Дроздні Федько Старинчик з с. Черемошне	*Частини сіл:* Семеренки Довге Гудчий Брід Дроздні с. Черемошне		Разом 21 30	"татаровє с козакамы роковъ прошлыхъ халупы попустошылы и попалылы"
арк. 305 зв. – 306, акт 233	–"–	Федір [Святополк] Четвертенський, [дідич]	Васько	с. Сіянці с. Садки (частина)		Разом 37	
арк. 306 зв. – 307, акт 234	–"–	Луцьке староство Марціян Гдешинський, державець	Тиміш Дмитреня	с. Голишів		13	"а ωсътатокъ татаровє спалили" 1648 р.
арк. 307 і зв., акт 235	–"–	Геліяш Бабинський	Савка Трухонович	с. Бабин (частина)		17	Інші дими спалили і спустошили татари 1649 р.
арк. 308 і зв., акт 236	–"–	[Ян Замойський], дідич Станіслав Цуровський, державець	Степан Карпеня	с. Волохи		6	Інші дими вщент спалили татари 1649 р.
арк. 308 зв. – 309, акт 237	–"–	Фрідерік Шимкович Шклинський, державець	Ярош Варшкович	с. Грив'ятки		15	"для спусътошєнъя татарского"
арк. 309 – 310, акт 238	–"–	Матвієва Козинська, державець	Матвій Петриченя з с. Митищі	*Частини сіл:* Митищі Перепілки	3	3 6	Татари спричинили в с. Перепілки значні руйнування

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 310 і зв., акт 239	–"–	Павло Гулевич Воютинський	Демко	с. Бородчичі		51	Інші дими спалили і спустошили татари у 1648 і 1649 рр.
арк. 310 зв. – 311 зв., акт 240	–"–	Юрій Немирич	Іван Царик	м. Немиричів	37	37	"*иж* я дымы *ал*бо халупы в местечъку Немирычове справе*д*ливе поличылемъ и пораховал, которых, якъ веле перє*д* тымъ знайдовало, такъ и те*пе*ръ зна*й*дуетьсе тры*д*цять семъ"
арк. 311 зв. – 312, акт 241	–"–	[Ян Замойський], дідич [Криштоф Дунін]-Шпот, державець	Грицько Куць	с. Коптовичі		10	"за спаленъемъ ѡное презъ татаръ в року прошъломъ [1649]"
арк. 312 – 313, акт 242	–"–	Андрій Суходольський, державець	Кіндрат та Іван	с. Дорогиничі		49	Інші дими спалили і спустошили татари
арк. 313 і зв., акт 243	–"–	Костантий Чаплич [Шпановський, дідич]	Іван Микитич, від обох сіл	*Частини сіл:* Милостів Плоска		 11 4	Інші дими спустошено в минулі роки
арк. 313 зв. – 314, акт 244	–"–	Андрій Лещинський, дідич Олександр Пируський, державець	Пилип Семененя	с. Яблунька		24	Інші дими спалили татари 1649 р.
арк. 314 і зв., акт 245	–"–	Криштоф Чаплич [Шпановський]	Данило Лук'яненя з с. Понебель	*Третини сіл:* Понебель Корпилівка Рогачів		Разом 40	"ѡстатокъ неприяте*л* Крыжа Святого ѡгънє*м* фунъдытусъ знесль"
арк. 315 і зв., акт 246	–"–	Анастазія Лозчанка Міхалова Мишка Холоневська	Хома Войтович Олешко Клипик	с. Верхостав'я } с. Мирків } с. Козятин } с. Лемешів } с. Холонів (частина)	 4	Разом 29 4	"а бол*шей* не машъ, *ал*бовемъ в рока*х* прошълых татарове с козаками тыє маєтъности и халупы в *них* будучыє попустошыли и попалили, люди ѡ*д*ных постынали, други*х* до ѡ*р*ды побрали"
арк. 316 – 317, акт 247	–"–	Адам Кисіль, [дідич]	Мартин Ткач і Радко Глущеня з м. Гоща Пархом Трохименя з с. Воскодави	м. Гоща з передмістям *Присілки:* с. Воскодави с. Терентіїв с. Красносілля		150 50 20 15	

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
			Іван Фурсеня з с. Красносілля	с. Чудниця с. Мнишин } с. Ігнатків }		15 Разом 22	
арк. 317 і зв., акт 248	–"–	Гощанський монастир, власник	Лук'ян	с. Курозвани		40	Інші дими спустошили і знищили татари
арк. 317 зв. – 318, акт 249	–"–	Ярош Більський, державець	Терешко Вакуленя	с. Перевісся	10	5	"а пятъ ю*ж* да*в*но спустошало"
арк. 318 і зв., акт 250	–"–	Королівське місто Міщанська громада	Миколай Мартишевич, міщанин, лавник	м. Ковель		148	"а то за спустошенє*м* непрыятєля Крыжа Святого, яко и жо*л*нира уставичъного зостає*т*"
арк. 321 і зв., акт 252	–"–	Олександрова Гулевич Воютинська	Дацько Якимчик	с. Холонів (частина)		12	"по спустошєню и знєсєню такъ пє*р*шымъ, яко и другимъ разомъ ѡ*д* тата*р* сталымъ"
арк. 321 зв. – 322, акт 253	–"–	Луцьке староство Марціян Ґдешинський, державець	Оксентій Трохименя	с. Красне		20	"за спу*с*тошєнємъ такъ нєпрыятєлским, яко и за часты*ми* пєрєходами жо*л*ниро*в*"
арк. 322 зв. – 323, акт 254	–"–	[Луцьке староство] Януш Прусиновський, [державець]	Юсько Забузький	с. Радомишль		50	"прє*з* ѡгонъ, такъжє по стыланю и по забираню людє*й* ба*р*зо вєлє до ѡрды … подымъного двоі*й*га … выбрати нє моглъ"
арк. 323 зв. – 324, акт 255	–"–	Ян Головинський, [дідич]	Марцин	с. Кривичі		13	Залишилося димів після спустошення в минулі роки
арк. 324 – 325, акт 256	–"–	Казимир Нарушевич, [дідич]	Сидір Половник з с. Сенів	с. Тудорів с. Бокшин с. Сенів		80 76 10	"і*ж* в сєла*х* Тудоровє, въ Бокшынє и в Сєнєвє нє машъ болшє*й* подымя, то*л*ко всєго подымя сто шєстъдєсять и шєстъ, ѡстатокъ нєпрыятє*л* спустошылъ"
арк. 325 і зв., акт 257	–"–	[Костантий Пузина, дідич] Самуель Долмат Ісайковський, державець	Мартин Остапеня	с. Остріїв		15	Інші дими спустошено або спалено татарами
арк. 325 зв. – 326 зв., акт 258	–"–	Владислав Немирич	Михайло Войтович з с. Колмів	с. Колмів с. Вигнанська Волиця с. Зборошів (половина)		Разом 55	"ѡстатокъ нєпрыятє*л* спустошы*л*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 326 зв. – 327, акт 259	–"–	[Андрій Лещинський, дідич] Єврейська громада	Маєр Давидович, еврей	м. Колки		6	Йдеться про єврейські дими: "ижъ я подымъного нє могучы во*д*лугъ стары*х* квитовъ з мєста Ко*л*ковъ з дымо*в* жыдо*в*ских для спустошєня такъ пє*р*шымъ разомъ, яко и другимъ частю *ѡд* козако*в*, частю тєжъ *ѡд* тата*р*"
арк. 327 – 328, акт 260	–"–	Андрій Лещинський, [дідич]	Гірш Якубович, еврей	м. Андріїв		3	Йдеться про єврейські дими: "*иж я*, не могучы водлугъ стары*х* квитовъ поды*м*ного з мєста Єнъдрєєва выбрати", бо в 1648 і 1649 рр. "зрєбєлизованиє инъку*р*сорє*с* козаки з *ѡ*рдою злучєныє *ѡд*ни домы попалили жыдо*в*скиє, з други*х* жыдо*в* позабияли"
арк. 328 і зв., акт 261	–"–	спадкоємці Анни Гурківни Олександрової Верховської (частина села) Грушвицький (частина села)	Мартин Шимченя	с. Верхів[ськ] (обидві частини)		6	"по спустошєню *ѡд* тата*р* сталы*м*"
арк. 329 і зв., акт 262	–"–	Лукаш Погорільський, державець	Іван Логвинець	с. Суха Воля (частина)		3	"*иж я* дымо*в*, и то в зє*м*ли выкопаны*х*, в сєлє Сухо*й* Воли на ча*с*ти пана Погорє*л*ского нє наличилъ болшє*й*, толко тры, кгды*ж* татаровє фу*н*дитусъ вси дымы знє*с*ли и спали*ли*" у 1648 – 1649 рр.
арк. 329 зв. – 330, акт 263	–"–	Флоріян Спасовський	Мартин Шимченя	с. Тушебин (частина)		1	"*иж я* на части єго *мл.* пана Флорыяна Спасовъско*го* з сєла Тушєбина з дыму то*л*ко *ѡд*ного, бо сє то*л*ко знай*д*уєть, подымъноє взя*в*шы"
арк. 330 і зв., акт 264	–"–	Стефан Мишка Холоневський	Войцех	с. Холонів (частина)		4	"*иж я* дымы и халупы на части пана моєго справє*д*ливє поличылємъ, которы*х* нє машъ болшє*й* то*л*ко чатыры"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 28, оп. 1, спр. 86							
арк. 971 – 972, акт 723	02. 03	Ґабріель Підгородинський, [дідич]	Ілляш Бех, війт усіх 3 сіл	с. Верба Велика с. Руда с. Блаженик		Разом 76	"по спустошеню козацьком"
арк. 972 і зв., акт 724	–"–	Маріанна Богуцька, дідич Миколай Чапський, державець	Федько Мельник і Васько Іванчик	с. Бубнів		12	
Ф. 25, оп. 1, спр. 265							
арк. 334 зв. – 335, акт 267	03. 03	[Данієлева Гулевич Воютиниська, дідич частини с. Воютин] [Луцько-Острозька єпископія, власник с. Підбереззя] Адам (Абрам) Ґрабовецький, державець	Семен Олексеня Ювхим Грицевич	с. Воютин (частина) с. Підбереззя	7 7	7 6	Ще одна халупа стояла пусткою
арк. 335 зв. – 336, акт 268	–"–	спадкоємці Юрія Лади	Самон Машовчик	с. Ружин (частина)		32	"а ѡстатокъ нєпрыятєлє Крыжа Святого частю прєзъ ѡгонъ, частю прєз выбранє і постинанє подданых, знєсли"
арк. 336 – 337, акт 269	–"–	Королівське місто Міщанська громада	Денис Кашубянин і Роман Левонович, міщани	м. Луцьк		182	"с тых толко дымов албо халупъ цало позосталых – ста ѡсмъдєсятъ двох, которыє сутъ под правомъ мєстцъким и прєтєкстом, ѡкром шляхєцъких и жыдовъских, яко тєж и ксєнъжых, выбрали"; спустошених в 1648 і 1649 рр. "частю ѡд козаковъ, частю тєж и ѡд жолниров пєрєходячых, яко тєж и стоячых. Которыє дымы ѡдни сутъ попалєныє, другиє дошчату порозбираныє и внивєц попустошоныє, трєтих господаров постинано, чєтвєртии з домов поумєрали"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 337 і зв., акт 270	–"–	Станіслав Варшицький	Лаврін Смаль від м. Гриців і належних до нього присілків	м. Гриців *Присілки:* с. Губче с. Курганівка с. Ониськівці Великі с. Ониськівці Малі с. Москвитинівка с. Лутівка с. Саварка с. Гайворонка		Разом 15	"а ѡстатокъ нєпрыятєл спустошыл и вививєць ѡбєрнул ... прєз рєбєллию козацькую и нєпрыятєл Крыжа Святого татаровъ въ выбираню людєй до ѡрды"
арк. 337 зв. – 338, акт 271	–"–	луцький ксьондз-суфраган	Савка Ланченя Іван Завадійко	с. Колодежне с. Будища		Разом 30	
арк. 338 зв. – 339, акт 272	–"–	Анна [Янушова] Брам, дідич	Назар Сульхаченя	с. Бочаниця	50	35	"по спустошєню тоє маєтьности прєз рєбєллию козацькую, яко тєж знєсєню ѡноє ѡд нєпрыятєл Крыжа Святого татаровъ ... в роках прошлых [1648] и [1649]"
арк. 339 і зв., акт 273	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Фалибовський, державець	Денис Мукосієвич Васько Козниця	с. Звиняча с. Вольгів[ка]		Разом 65	
арк. 339 зв. – 340 зв., акт 274	–"–	Ян Гнатовський Костантий Порванецький	Ярош Москалик з частини Гнатовського Семен Плис з частини Порванецького	с. Княгинин (частина) с. Княгинин (частина)	10 7	2 2	"а то за спустошєнємъ прєз нєпрыятєля коронного козаковъ и татаровъ и знєсєнє ѡных частий ѡгънємъ, людєй в нєволю поганъскую вєчъную до ѡрды забранємъ в роках прошлых"
арк. 340 зв. – 341, акт 275	–"–	Адам-Олександр Сангушко, дідич Ян Сестровитовський, державець	Юсько Сич	с. Залісці с. Краснодуб'я (частина)	20 12	19 12	Один дим у с. Залісці стояв пусткою
арк. 341 – 342, акт 276	–"–	Григорова Гулевич Дрозденська, [дідич]	Лук'ян Тимошеня	*Частини сіл:* Ружин Городелець		4 1	"иж я дымы и халупы, по инъкурсии ѡд нєпрыятєля Крыжа Святого сталоє, в частєх сєл такъ Ружына яко и Городєлца справєдливє поличылъ и пораховалъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 342 і зв., акт 277	–”–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич Андрій Линевський, державець]	Корній Мазур	с. Ізбуж [Збуж] с. Тростянець с. Яполоть		26 68 37	Інші дими спустошили татари
арк. 342 зв. – 343, акт 278	–”–	[Анна з Порванецьких] Миколаєва [Гавсович] Шостаковська, [дідич]	Семен Коценя	с. Підгірці		12	Залишилося “по спустошеню ωд непрыятєля Крыжа Святого”
арк. 343 і зв., акт 279	–”–	Костантий Пузина	Ярош, війт с. Добрятин Григорій Буський, війт с. Ярославичі	с. Добрятин с. Брухів с. Привередів с. Ярославичі с. Підлісці с. Княгинин		43 10 16 70 21 –	Закінчення акта не збереглося, тому кількість димів у с. Княгинин встановити не вдалося
арк. 344 і зв., акт 280	–”–	Киліян Вільгорський, дідич Сокіл, державець	Іван Балюк	с. Старий Став		10	Інші дими спустошено і знищено в 1648 – 1649 рр.
арк. 344 зв. – 345 зв., акт 281	–”–	[Костантий Пузина, дідич] Богдан Братковський, державець	Андрій, Кіндратів син	с. Городниця		19	“а болш*єй* за спустошєнємъ прє*з* татаровъ и козаковъ роковъ прошлы*х* сталымъ ни машъ, ωпрочъ гайдука єго м*л.* пана Пузыны, по*д*коморыча володым*єр*ского”
арк. 345 зв. – 346 зв., акт 282	–”–	Даніель Стемпковський, [дідич]	Наум Хурсович Васько Левченя	с. Чаруків с. Вигуричі		48 32	
арк. 346 зв. – 347, акт 283	–”–	Даніель Стемпковський, дідич Ян Зелінський, державець	Шимко	с. Шпрахи с. Городище		21 6	Інші дими спалили татари в 1648 і 1649 рр.
арк. 347 зв. – 348, акт 284	–”–	Стефан Богдашевський	Гапон	с. Омеляна (частина)		2	“понєва*ж* вся помєнєная часть прє*з* нєпрыятє*л* Крыжа Святого тataро*в* в выбраню люде*й* до ω*р*ды и спалєня ωноє єсть спустошєная и внивєць ωб*є*р*н*єная в рока*х* про*шл*ых”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 348 і зв., акт 285	–"–	Ледуховські, дідичі Ян Коц, державець	Омелян Гаврильчук	с. Полоничне		6	"по спустошєню и сплюдрованю козацьким и татарским, такъжє выбраню людєй до ωрды"
арк. 348 зв. – 349 зв., акт 286	–"–	Адам-Олександр Сангушко, дідич Чапський, державець	Семен Сенченя Хома Панасеня	с. Тупали с. Краснодуб'я (частина)	25 7	11 7	
арк. 349 зв. – 350, акт 287	–"–	Юрій Бережницький, [дідич]	Мисько Гунька	с. Олізарів (частина)		3	Інші дими спалили татари в 1648 і 1649 рр., а людей забрали в неволю
арк. 350 – 351, акт 288	–"–	Гельжбета Ледуховська та її сини Ян, Стефан і Марцин, [дідичі]	Грицько Кузик Грицько Манульник	с. Ледухів (частина) с. Коритне (частина) м. Краснопіль з передміс-тям с. Ритків с. Хотин с. Старики м. Кременець (частина)		11 9 56 6 7 10 4	"ωстатокъ нєпрыятєл спустошыл"
арк. 351 і зв., акт 289	–"–	подружжя Андрій і Єва Ґостинські, державці	Степан	с. Водиради с. Тернки (частина)		9 4	Залишилося димів після спустошень у 1648 і 1649 рр.
арк. 352 і зв., акт 290	–"–	Галшка [Станіславова] Смитковська, державець	Семен Товстиченя	с. Окорськ (частина)		7	"а ωстаток спустошало и татаровє спалили"
арк. 352 зв. – 353, акт 291	–"–	Адамова Стемпковська Адам Стемпков-ський, її чоловік, опікун	Іван Шипіло Яцько Дурко	*[Частини сіл]:* Омеляна Лаврів		7 3	
арк. 353 зв. – 354, акт 292	–"–	спадкоємці Юрія Річицького	Радко Абрамович Гапон Ялопкович	с. Боровне с. Верхи с. Грива		47 35 80	"а ωстатокъ нєпрыятєли коронниє татаровє и козаки в роках прошлих [1648] и [1649] спалили и спустошили"
арк. 354 зв. – 355 зв., акт 293	–"–	Прокіп-[Міхал] Венцковський	Семен Гуцькович	с. Вітоніж (половина)		10	Решту димів спалили татари у 1648 – 1649 рр.
арк. 355 зв. – 356, акт 294	–"–	Катерина з Смиковських Миколаєва Сокіл, дідич	Роман Лустик	с. Смиків (частина)		2	Решту димів спалили татари у 1648 – 1649 рр.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 356 і зв., акт 295	–”–	Лукаш Ольшанський, державець	Дмитро Голинка	с. Вельбичі (Вільбичі)	28	10	У 1648 і 1649 рр. “нєпрыятє*л* корон*ный* татаровє, за рєбєлълиєю козацькою вторъгнувъши в панъство єго ко*р*. м*л*. воєводства Волынъского, в то*м* сєлє Вє*л*бичахъ дымо*в* ѡсмънадъцє*т* спалили и людє*й* з них выбрали”
арк. 356 зв. – 357 зв., акт 296	–”–	Лукаш Гулевич [Воютинський], [дідич]	Марцин Пашковський, шляхтич Стефан, війт с. Селець	с. Цевів (частина) с. [У]гів с. Селець		8 6 17	“по то*м* спустошєню тата*р*скомъ и козацькомъ”
арк. 357 зв. – 358 зв., акт 297	–”–	[Владислав-Домінік Заславський], державець Сокіл, субдержавець	Гриць Левонович	с. Чернігів (Чернихів)		18	“в которо*й* ма*єт*ности справє*д*ливє дыми а*л*бо халупы по *с*пу*с*тошєню прє*з* нєпрыятєля Крыжа Свєтого таторо*в*, такъжє и выбраню люди*й* до ѡ*р*ди, поличи*л* и пораховаль, котори*х* нє наличи*л* болшє, то*л*ко ѡ*с*мъна*д*цєтъ”
арк. 358 зв. – 359 зв., акт 298	–”–	Миколай-Олександр Рамулт	Грицько Петреня	с. Люхчин [Людчин]		25	“а ѡстатокъ димо*в* татаровє и козаци роко*в* прошли*х* попалили”
арк. 359 зв. – 360, акт 299	–”–	Григорій Городиський, дідич	Павло Безручко	с. Городище [частина]		6	Інші дими вщент знищено татарами
арк. 360 – 361, акт 300	–”–	Даніель Мільковський, дідич	Васько Гайдук	с. Войниця		15	Інші дими знищили татари
арк. 361 і зв., акт 301	–”–	Кирик Непокойчицький, дідич одних частин цих сіл і державець інших	Аврам Мадичич	*Частини сіл:* Демидів Лішня		Разом 8	Інші дими спалили татари
арк. 361 зв. – 362, акт 302	–”–	Єва Венґлинська та її діти від першого шлюбу [з Андрієм Роґалевським], дідичі однієї частини села і державці другої	Карпо Тищеня	с. Лаврів, дідична частина с. Лаврів, частина у держанні		3 1	Інші дими знищили і спалили татари
арк. 362 – 363, акт 303	–”–	Єва Венґлинська та її діти від першого шлюбу з Андрієм Роґалевським, державці	Лукаш Лобис	с. Мстишин [частина] с. Пулганів (частина) с. Лагодівка		37 2 2	Інші дими спалили і спустошили татари

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 363 – 364, акт 304	–"–	[Миколай Чорторийський, дідич] Заблоцькі, державці с. Заболотці спадкоємиці Станіслава Соколовського, державці решти сіл	Фесь Капиця	с. Шепель с. Мости с. Волька с. Селець с. Войсич с. Заболот[ці]		Разом 100	"ѡдни халупи в мєнованих сєлах попалєныє, другиє пустыє зостають, с которих халупъ єдьних подданих постинали, других татаровє въ вичную нєволю побрали"
арк. 364 і зв., акт 305	–"–	Ян-Юрій Древинський, дідич	Дмитро П'янчик	с. Пашова		11	Залишилося димів після спустошення і знищення у 1648 – 1649 рр.
арк. 364 зв. – 365 зв., акт 306	–"–	Януш Княгининський	Остап Гром	*Частини сіл:* Княгинин Перекали		 2 1	Маєток спалили татари у 1648 – 1649 рр.
арк. 365 зв. – 366 зв., акт 307	–"–	Стефан Богдашевський	Ілляш Порядко	с. Корито		9	"а ѡстатокъ ѡд нєпрыятєля спустошоныє зосътали"
арк. 366 зв. – 366а, акт 308	–"–	Іван Романович Козинський, державець	Тишко Яценя	с. Острів (частина)		11	"а ѡстатокъ нєпрыятєли коронныйє спустошили"
арк. 366а і зв., акт 309	–"–	[Опалинська], половина обох сіл Якуб Ясинський, друга половина обох сіл [обидвоє – державці]	Дем'ян Андросик Матвій Полиско	с. Мислині с. Красів		34 24	"ѡсътатокъ в року прошъломъ [1648] ѡдъ нєпрыятєля Крыжа Свєтого часътъю през посєчєнъє и высътынанъє, часътю през побъранъє людєй в нєволю поганьскую, єсть спусътошоно и вънивєцъ ѡбєрънєно"
арк. 366а зв. – 368, акт 310	–"–	Геліяш Єловицький, [дідич]	Матіяш Коминовський з м. Соколь Васько Дмитрович з с. Ситовичі Тиміш Бортник з с. Духче	м. Соколь *Села Сокольської волості:* Ситовичі Душче [Духче] с. Навіз [частина] с. Корсин, с. Літогоща } с. Красилівка, с. Підзамче } с. Смердин [частина], с. Кобче } с. Підліси	 Разом 26 Разом 8 Разом 26 26	124 19 10 25 Разом 26 Разом 8 Разом 26 26	"по сплондрованю ѡних през рєбєллию козацькую и нєпрыятєль Крыжа Свєтого татаровъ, въ выбраню людєй въ нєволю поганьскую до ѡрды, частю постинаню нєкоторих в роках прошълихъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 368 і зв., акт 311	–"–	Геліяш Єловицький, [дідич] Єврейська громада	Перец Пейсахович, міщанин, єврей	м. Соколь		10	"в которомъ то мєстє ѡповєдаючы*й* дымы и халупы жыдо*в*скыє, опрочь христианъскихъ, справєдъливє зличилъ и зъраховалъ по съпустошєню прєзъ козаковъ и татаровъ"
арк. 368 зв. – 369, акт 312	–"–	Роман Козинський, дідич	Хома Кравченя	с. Лаврів (частина)		2	Інші дими спустошили татари
арк. 369 зв. – 370, акт 313	–"–	[Кристина з Вишневецьких Петрова Данилович], дідич Петро Пашинський, державець	Панас Мельник	с. Угли	25	25	"кгдижъ квити старыє прє*з* рєбє*л*лиза*н*то*в* козаковъ и нєпрыятєль Крыжа Свєтого татаровъ суть побраныє и поша*р*паныє"
арк. 370 – 371, акт 314	–"–	Петро Станкар, дідич	Андрій Шепелик	с. Жоравичі	27	8	"а прє*з* инъку*р*сы*й*є нєпрыятєлъскы*й*є в року прошъломъ [1649] дымовъ [19] спусътошало, гдє тилъко голыє пляци зосътаютъ"
арк. 371 і зв., акт 315	–"–	Королівське місто Єврейська громада	Ілляш Маркович, міщанин, єврей	м. Луцьк		29	"я справєдъливє дымы алъбо халупи жыдо*в*скыє рабанъскыє туть в Луцьку поличилъ и пораховалъ, котори*х* всихъ нє машъ болъшє*й*, тилъко дымо*в* два*д*цєть дєвєть, ѡпърочь караимовъ, а ѡсътатокъ домовъ роковъ прошъли*х* по*д* часъ инъкурсы*й* козацьки*х* попусътошало и порозбыраныє су*т*"
арк. 372 і зв., акт 316	–"–	[Адам-Олександр Сангушко], дідич Лукаш Окол, державець	Павло Романович	с. Полиці	65	40	
арк. 372 зв. – 373 зв., акт 317	–"–	Адам-Олександр Сангушко, дідич	Оліхвір з с. Глуш[ець] Стефан з сіл Видерта і Данники Онисько з с. Ворокомле	с. Глуш[ець] с. Видерта с. Данники с. Ворокомле	89 64 34 132	55 40 13 80	

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 373 зв. – 374, акт 318	–"–	Андрій Петровський, дідич	Васько Сороченя	с. Кошатів [частина]	6	6	"кгдижъ квити старыє прєз рєбєллизанътовъ козаковъ сутъ пошарпаныє". За ін. документами дідичем Кошатова був Ян Замойський, а Петровський мав у держанні частину села. Див. через покажчики
арк. 374 – 375, акт 319	–"–	Ян Кашовський, [дідич] Єврейська громада	Якуб Маєрович, міщанин, еврей	м. Кашовгрод		5	"дымы альбо халупы жыдовскыє в томъ мєсътє справєдливє поличилъ и пораховалъ, которих нє машъ болшей, тилько дымовъ пятъ, а ѡсътатокъ домовъ роковъ прошъ-лихъ татаровє и козаки часътью попалили, а часътью порозбираныє и пусътъками починєныє сутъ"
арк. 375 – 376, акт 320	–"–	Ян Вилежинський, дідич	Лукаш, підзамковий підданий з с. Перемиль Онушко [Онисько] з с. Вербень	с. Перемиль (половина) с. Вербень с. Гумнище (половина)	 5	20 11 5	"а ѡсътатокъ татаровє спалили, и за посътинанємъ людей господаровъ и позабиранємъ до ѡрды спусътошали, и квєты подымныє козаки попалили"
арк. 376 і зв., акт 321	–"–	Антоній Мокоса Баковецький, дідич	Яцько Таланко	с. Порванче (частини)		27	"з части сєла Порванъча пана моєго такъ дєдичъноє, яко и тепер которую набулъ ѡд єго мл. ѡтца єписъкопа володимєрского"
арк. 376 зв. – 377 зв., акт 322	–"–	Ґабріель Стемпковський, дідич	Павло Шелемеха	с. Несвіч *Його присілки:* с. Лаврів с. Митищі с. Рикани с. Лучиці с. Гнідава [частина]	68 57 28 17 18 51	8 37 27 17 18 43	"по съплюнъдрованю и спалєню тыхъ маєтъностей ѡдъ нєпрыятєлъ Короны Польскоє козаковъ, такъже и татаровъ, въ выстыналю и позабираню некоторых людей до ѡръды в поганъскую нєволю, такъ року [1648], яко и тєпєръ нєдавъно проминулого [1649]"
арк. 377 зв. – 378, акт 323	–"–	спадкоємці Івана Жабокрицького	Гарасим	*Частини сіл:* Жабокрики Ситанка		 10 2	"по съпусътошєню, такъ пєрвъшомъ, яко и дру-гимъ разомъ, ѡд коза-ковъ и татаровъ сталим"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 378 зв. – 379, акт 324	–"–	Войцех Млодзяновський, дідич	Якуб Редька	с. Підберezзя (частина)		37	"*иж я дымы и халупы маєтносты пана моєго Подбєрєськоє по пєршом спустъошєню ѡд татар сталим справєдливє поличилєм и пораховал*"
арк. 379 і зв., акт 325	–"–	Юрій Костюшкович, [дідич]	Самійло Машовчик	*Частини сіл:* Городелець Ружин		 3 1	Інші дими стояли пустками, "*а ѡсътатокъ в роках прошълых* [1648] *и* [1649] *прєз нєпрыятєл Крижа Свєтого татаровъ суть спустошоныє прєз забъранъє людєй в поганъскую нєволю до ѡрды*"
Ф. 28, оп. 1, спр. 86							
арк. 973 зв. – 974, акт 726	03. 03	Міхал Длотовський, державець	Яцько Вечорка, війт	с. Амбуків (половина)		27	
Ф. 25, оп. 1, спр. 265							
арк. 383 – 385, акт 329	05. 03	Ян-Олександр Данилович, [дідич]	Ярмол Мальчик і Грицько Гулик з м. Коблин	м. Коблин с. Аршичин с. Пекалів с. Підгайці с. Млинів } с. Бенівщина } с. Ужинець с. Озліїв с. Хорупань	17 35 27 18 Разом 20 20 23 43	10 19 14 12 Разом 9 14 16 9	"*розными часы и прєз припадъки розныє, а найбарзєй прєз нєприятєля коронного, суть знисчоныє и спустошоныє*"
арк. 385 – 387 зв., акт 330	–"–	Ян-Олександр Данилович, [дідич]	Кирик Глазеня і Лаврін Буртеня, міщани з м. Хупків Іван Базуреня з с. Бистричі	м. Хупків с. Седлище с. Утинка с. Вілія с. Бистричі } с. Бистрицька Воля } с. Озерці с. Медведівка с. Добра Вода	180 80 53 11 Разом 141 45 31 29	126 55 50 10 Разом 130 40 28 26	"*которыє … прошлыми бурливыми часы суть знисчоныє*"
арк. 387 зв. – 388 зв., акт 331	–"–	Ян-Олександр Данилович, [дідич]	Мартин Котлович і Демид Стельмах, міщани; складали присягу й щодо єврейських димів	м. Андріїв	328*	200** 2***	*християнських і єврейських димів ** християнських димів *** єврейських димів

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 388 зв. – 391, акт 332	–"–	Ян-Олександр Данилович, [дідич]	Томаш Розга і Василій Коновник, міщани з м. Тучин Тиміш Скуратович з с. Коростятин. Тучинські міщани складали присягу й щодо єврейських димів	м. Тучин Новий (Тучин) м. Тучин Старий с. Коростятин с. Погорілівка с. Грушівка с. Городище с. Кадлубища с. Воронів с. Пустомити с. Мощани	427* 84 81 129 60 22 22 24 35 24	258** 54 75 120 57 15 18 21 20 10	* 377 християнських і 50 єврейських димів ** 238 християнських і 20 єврейських димів
арк. 391 – 392, акт 333	–"–	[Анна-Алоїзія Ходкевич], дідич Олександр Старицький, державець	Юсько Дудка Процько Андрій Суховеня	с. Лисиче с. Хоняків с. Переволока		46 27 17	Залишилося димів "за спалєнємъ тых маєтностей и спустошєнєм през татаръ, забраньєм людый до орьды и нєкоторых постинаньєм"
арк. 392 – 393, акт 334	–"–	Луцько-Острозька єпископія, власник	Федько Мороз і Макар Шафраник, міщани Васько Воробей і Максим Сушка	м. Рожищі с. Топільне		29 16	"остатокъ татаровє в року прошъломъ [1649] огънєм знєсли"
арк. 393 і зв., акт 335	–"–	костел м. Тучин	Опанас Михненя	с. Малятин	18	11	"до косътєла Тучынъского належачого"
арк. 393 зв. – 394, акт 336	–"–	Самуель Хрінницький	Яким Климович	с. Берестечко Русинове (частина)		4	"по сплюндрованю нєпрыятєлском од нєпрыятєль Крыжа Святого татаровъ и козаковъ"
арк. 394 – 395, акт 337	–"–	Шимон Папроцький, державець	Оксен Сульженя	с. Земшаки		13	"остатокъ нєпрыятєл спустошилъ"
арк. 395 і зв., акт 338	–"–	Андрій Лещинський, [дідич]	Семен Хвесюнчик	м. Троянівка		70	
арк. 395 зв. – 396, акт 339	–"–	Андрій Чаплич [Шпанович, дідич]	Грицько Дех і Фесько Ярмоленя з м. Береськ	м. Береськ с. Старе Село [Береськ Старий] с. Студинь с. Ворончин с. Котова Воля с. Волосівка с. Межилісся		Разом 170	"за попалєнєм халупъ презъ нєпрыятєля коронъного и спусътошєнєм нєкоторых"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 396 – 397, акт 340	–"–	Олександр Конецпольський, [дідич]	Сидір Тарнавський, бурмістр	м. Лешнів		30	"иж я за злеценємъ всєго мєста Лєшънова дымы албо халупы в ѡном справєдливє зличил и пораховалъ, которых нє мащъ болшей такъ рынковых, шинковых, яко и уличныхъ толко тридцеть. А ѡстатокъ през нєпрыятєля знесє-ныє и спустошонє суть"
арк. 397 і зв., акт 341	–"–	Данилова Пясецька з Городинських, у першому шлюбі Миколаєва Чеконська	Сидір Скрипчук	с. Новосілки (частина)		4	
арк. 397 зв. – 398, акт 342	–"–	[Теофіла Якубова] Собеська, [дідич]	Грицько Шумило, війт Грицько Жоглович Іван Харкович	м. Свинюхи с. Коритниця с. Войнин		116 45 39	"а дымов ѡстатокъ татаровє и козаки попалили роков прошълых"
арк. 398 зв. – 399, акт 343	–"–	Андрій Лещинський	Андрій Грицькович, міщанин (він присягав і щодо єврейських димів) Мойсей Ковінчич Іван Гавриленя Семен Гордієня Іван Мороз Іван Сергієня Конон Бурносович Лаврін Хмара, війт	м. Чорторийськ с. Полиці с. Заболоття с. Суха Воля с. Биричівка с. Поцеровичі с. Козлиничі с. Хряськ, с. Підга[ття], с. Лозки		210 100 21 15 36 20 18 Разом 55	Йдеться про 205 християнських і 5 єврейських димів у м. Чорторийськ. "а ѡстатокъ, такъ в мєстє Чарторыйску, яко и в мєнованых маєтностяхъ нєпрыятєл Крыжа Святого попу-стошилъ и попалилъ"
арк. 399 – 400, акт 344	–"–	Адам Кобилинський, опікун дітей Катерини Рогуської	Іван Шипуленя	с. Богурин (половина) с. Кунятків [частина] с. Підліська Волиця [половина]		Разом 44	"ѡстаток неприятєл коронный спустошилъ"
арк. 400 і зв., акт 345	–"–	Ян Хлопицький, дідич Ословський, державець	Яцько Верехович	с. Калинівка	8	6	
арк. 400 зв. – 401, акт 346	–"–	Юрій Підгородинський, державець	Іван	с. Цевів (частина)		7	"по спустошєню пєрєд тым и выбраню прєз нєприятєля подданых"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 401 – 402, акт 346а	–"–	Анна [Мушата] Охлоповська, дідич однієї частини села Ян [Мушата] Охлоповський (на час присяги покійний), дідич другої частини села	Фесько Чопик	с. Охлопів (дві частини)	Разом 22	Разом 18	"а чотиры пустки по спустошеню неприятелском зостает"
арк. 402 і зв., акт 347	–"–	Вацлав Козика, дідич	Гаврило Полуянко Клим Макович	с. Бер[м]ешів с. Замличі		22 35	"а остатокъ такъ през козаков яко и татаръ спустошоные зостают"
арк. 402 зв. – 403, акт 348	–"–	Діонізій Балабан, дідич	Ойсій Качанович	с. Хорохорин	92	62	
арк. 403 і зв., акт 349	–"–	Роман Загоровський, [дідич]	Лучка Хандожко	с. Загорів с. Кремеш	45	45 15	Інші дими спалили і знищили татари
арк. 404 і зв., акт 350	–"–	Андрій Лагодовський	Онисько Прокопеня	Зап'ятнич (частина), передмістя м. Володимир		8	Інші дими спустошили і знищили татари
арк. 404 зв. – 405, акт 351	–"–	Миколай Чапський, дідич	Фесько Колядчук	с. Бортнів	21	21	"тилко же квиты през ребелизантовъ козаковъ и татаровъ суть побраные и попаленые"
арк. 405 зв. – 406, акт 352	–"–	Андрій Кашовський	Андрій Пархоменчик	с. Тернки	38	38	
арк. 406 і зв., акт 353	–"–	[Андрій Лещинський, дідич] Анна Міховська, державець	Васько Сенчик, генеральний війт названих сіл	с. Чаплин с. Острів с. Космаки с. Річиця		Разом 16	Інші дими знищено "по инъкурсии од козаковъ и татаръ сталой"
арк. 406 зв. – 407 зв., акт 354	–"–	Миколай-Олександр Рамулт	Ярош Зозуленя	с. Юськівці (Юшківці)		21	"албовем едни халупы попустошоные, другие попаленые зостали, с которых халупъ одных постинали, других подданых татарове в неволю побрали"
арк. 409 і зв., акт 356	–"–	Ян Сапега	Веремко Куднович	с. Березолупи	30	15	"волости до места Ровного належачих"
арк. 409 зв. – 410, акт 357	–"–	Ян Замойський, дідич Осецький і [Ян] Добрицький, державці	Опанас Ридзеленя Олешко Лобченя	с. Богдашів с. Ільпінь		20 8	"по спустошеню през ребеллию козацькую и неприятелей Крижа Свтого татаровъ, за выбранемъ людый в неволю до орды"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 410 зв. – 411, акт 358	–"–	Андрій Лещинський, [дідич]	Іван Занькович, бурмістр	м. Колки (Романів)		153	Йдеться тільки про християнські дими
арк. 411 – 412, акт 359	–"–	Богдан Ісерницький, дідич	Івашко Мельниченя	с. Лосятин (частина)		1	"*иж* на той части нє машъ бол*шей* дымовъ, то*л*ко єдєнъ, а ѡстатокъ ѡ*д* нєприятєля спустошонє зостали"
арк. 412 і зв., акт 360	–"–	Луцько-Брестське біскупство, власник; біскуп – Андрій Ґембицький Єврейська громада	Якуб Фалькович, єврей	м. Торчин		8	Йдеться тільки про єврейські дими
арк. 412 зв. – 413 зв., акт 361	–"–	Ґабріель Гулевич [Воютинський], дідич	Улас Лапович Іван Довгаль	с. Лисин с. Берестечко Русинове [частина]		3 2	"по *сплюн*дрованю ты*х* маєтностє*й* ѡ*д* нєприятєл*ей*, такъ козако*въ*, яко и татаровъ, в вы*с*тинаню людый и въ забраню нєкоторы*х* до ѡръды в пога*н*скую нєволю и *з*нєсєню ѡныхъ ѡгнє*м* в рока*х* прошълы*х*"
арк. 413 зв. – 414 зв., акт 362	–"–	Катерина [Святополк] Четвертенська	Трохим Словик, міщанин; він складав присягу і щодо єврейських димів	м. Острів Новий	100* 20**	40* 5**	*Християнські дими ** Єврейські дими м. Новий Острів – "пєрє*д* ты*м* Вишє*н*ками названо*го*"
арк. 415 – 416, акт 363	–"–	[Ян-Олександр Данилович, дідич] Олександра [Миколаєва] Ласинська, державець	Ярош Протасеня	с. Березолуки с. Матіївка	26 25	15 22	
арк. 416 – 417, акт 364	–"–	[Катерина Святополк Четвертенська], дідич	Сенько Василеня	с. Богушівка		15	"по *с*пустошєню и *сплюн*дрованю прє*з* нєприятєля Крыжа Свято*го* татаровъ, такъжє и в выбраню людый до ѡръды в нєволю пога*н*скую"
арк. 417 – 418, акт 365	–"–	Луцько-Острозька єпископія, власник Станіслав-Казимир Беневський, державець	Васько Шуст, війт Грицько Миценя	с. Колодяж с. Жабче		45 11	Інші дими спалили татари

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 418 і зв., акт 366	–"–	Станіслав Мровинський	Пархом Корецький	с. Садки	40	27	Інші дими спустошили татари
арк. 418 зв. – 420, акт 367	–"–	Ян Замойський, дідич	Андрій Біленький і Кузьма Марченя міщани з м. Козлин Федір Олійник з с. Ремель Степан Роґавський з м. Дорогобуж Кіндрат Іванущеня з с. Подоляни Іван Борейко з с. Горбаків	м. Козлин м. Дорогобуж *Козлинська і Дорогобузька волості*[6]	.	160 74	"по великой дезоляцией тых маєтностий, такъ през ребєллиєю козацъкою, яко тєжъ и неприятєлей Крыжа Святого татаровъ за выпалєнємъ барзо вєлє дымовъ в розных маєтностях, почынєню пусътокъ нємало за постинанємъ людий и позабиранєм в нєволю поганскую, такъжє вымарътємъ под час тых инъкуръсый в роках прошлыхъ [1648] и [1649]"
арк. 421 зв. – 422, акт 369	–"–	Королівщина Петро-[Ян] Муканський, державець	Кузьма Дунець	м. Вижва с. Вижва (присілок)		Разом 45	Інші дими спалили або спустошили татари, а людей забрали до орди
арк. 422 зв. – 423, акт 370	–"–	Ян Замойський, дідич Криштоф Шпот, державець	Іван Петреня	с. Житин Великий		68	
арк. 423 – 424, акт 371	–"–	Ян Замойський, дідич Прокіп Шорнель, державець с. Котів Даніель Фалибовський, державець с. Мошків	Андрій Руденький, міщанин з м. Жорнів Яцько Мигун з с. Сатиїв Грицько Сергієня з с. Олибів Павло Савченя з с. П'яне	м. Жорнів *Жорнівська волость*[7]	[1]40	[1]10*	*З них 106 християнських і 4 єврейських димів. "року прошлого [1648] и року [1649] нєпрытєлъ коронный татаровє, за рєбєллыєю козацъкою вторъгнувши в панства єго кор. мл. воєводства Волынского, в добрах того жъ єго мл. пана старосты вєликиє спустошєня и попалєня почынили и людый з нихъ в нєволю забрали"

[6] Села Козлинської волості: Ремель – 13, Старики – 20; села Дорогобузької волості: Подоляни – 30, Дроздів – 20, Іллін – 26, Скарів – 12, Горбаків – 34, Горбів – 17, Невірків – 67, Вовкошів – 47, Липки – 90 ("яко пєред тымъ было"), Хотянка – 21

[7] Села: Сатиїв – 90 – 70, Дядьковичі – 23 – 20, Олибів - 50-26, П'яне – 89 – 80, Залав'я – 69 – 44, Городниця – 42 – 42, Крупа – 99 – 80, Ставок – 31 – 20, Котів – 77 – 70, Котова Волька – 25 – 24, Мошків – 34 – 9, Перемилівка – 28 – 17. Разом залишилося димів 612, а зникло 185 димів

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 424 зв. – 425 зв., акт 372	–"–	Андрій Фірлей, [дідич]	Роман Шитик з м. Мосор Павло з с. Осьмиговичі	м. Мосор *Належні села*[8]		110	"а ѡстатокъ прєз нєпрыятєлєй Крыжа Святого татаровъ под часъ инъкурсый козацких в роках прошлых [1648] и [1649] прєз ѡгон финъдитусъ позносили, другоє, за выстинанємъ людый и позабєранємъ в нєволю, попустошили"
арк. 425 зв. – 426 зв., акт 373	–"–	[Теофіла Якубова] Собеська, [дідич] Єврейська громада	Мордухай, міщанин, еврей, школьник рабинської громади	м. Свинюхи		4	Йдеться тільки про єврейські дими
арк. 426 зв. – 427, акт 374	–"–	[Миколай-Юрій] Чорторийський, дідич Андрій Переділський, державець	Петро Гордієня Мартин Максименя	с. Новосілки (частина) с. Переділи		15 40	"а дымовъ ѡстатокъ татаровє и козаки попали[ли] роковъ прошълых"
арк. 427 – 428, акт 375	–"–	Вацлав Святополк Четвертенський, [дідич]	Нестор Грипанович, бурмістр Яцько Бакай Андрій	м. Четвертня [Стара, половина] *Присілки:* с. Лище с. Залюбич		140 60 15	"ѡстатокъ зас нєпрыятєл спусътошилъ"
арк. 428 – 429, акт 376	–"–	Ян Блиновський	Матвій Случка, війт	с. Сикунь (Сушки)		16	
арк. 429 – 430, акт 377	–"–	Володимирсько-Брестська єпископія, власник	Ярмол Деречка з с. Купичів Хвесько Богданович з с. П'ятидні	*Волость, належна єпископії*[9]		110	"по сплюндрованю прєз нєпрыятєлєй Крыжа Святого татаров, кгдыж и взадъ и въпєрод року прошлого [1649] кочовисъча своє ѡдъправодили. Людый в нєволю выбравши, халупы фунъдитусъ ѡгнємъ знєсли"

[8] с. Осьмиговичі – 81, с. Пугині – 10, с. Вовчицьк – 16, с. Мосор Старий – 15, с. Вигнанка – 2, с. Угли – 10, с. Голоби – 17, с. Ловища – 6, с. Глуховичі – 1, с. Синявка – 6

[9] Села: Загороддя (Огороди) – 1, Білі Береги [частина], Ольшанка і Вересівка – не залишилося жодного диму, Хрипаличі – 1, Микуличі – 1, П'ятидні – 3, Божанка – 6, Дорогиничі – 20, Біскупичі Великі – 3, П'ятикорови – 1, Яневичі і Щенютин – 7 (разом), Купичів – 4, м. Озеряни – 4, Солотвин – 1, Білашів – 6, Федоровець – 1, Шистів [частина] – не залишилося жодного диму, Грушівка – 4, Ворона – 2, Рокитн[иця] – 2, Сушична і Карасин – 18 (разом), Городок – 9, Грошовиця – 17

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 28, оп. 1, спр. 86							
арк. 974 і зв., акт 727	–"–	Королівське місто	Яцько Мойсеєвич, замковий боярин, поїзник Володимирського староства	м. Володимир		7	Подимний податок сплатили поїзники Володимирського староства
арк. 975 і зв., акт 728	–"–	Королівське місто Володимирський замок	Ярмош	Підзамче в м. Володимир		11	"*ωд* под*ан*ы*х* за*м*ковы*х*, на кгрунътє замку єго ко*р*. *мл*. Володим*є*рско*го* на По*д*за*м*чу мєшъкаючихъ и на послузє за*м*ковой будучи*х*"
Ф. 25, оп. 1, спр. 265							
арк. 438 зв. – 439 зв., акт 386	07. 03	Олександр Конецпольський, [дідич] Єврейська громада	Давид Мошкович, єврей	м. Радивилів		4	Йдеться тільки про єврейські дими. Решту їх "нєпрыятє*л* Крыжа Святого татарынъ ωгънє*м* фунъдиту*с* знєслъ"
арк. 439 зв. – 440 зв., акт 387	–"–	Ян Замойський, дідич Ґабріель Цетнер, державець	Тиміш Простеня	с. Ставки с. Студянка		Разом 46	Інші дими спалено і спустошено
арк. 440 зв. – 441, акт 388	–"–	[Григорій Святополк Четвертенський], дідич Катерина Злотолинська, державець	Прокіп Редченя	с. Тростянець (частина)		30	"по *с*пусътошєню пєръшимъ, яко и другимъ, ωдъ татаровъ и козаковъ сталымъ, нє могл*е*м бол*ш*є*й* выбрати, ты*л*ко з дымовъ тры*д*цєти ωпро*ч* га*й*дука"
арк. 441 і зв., акт 389	–"–	Олександр Конецпольський	Грицько Приходько з с. Немирів	с. Немирів с. Опарипс[и] с. Глив'ятин (Лев'ятин)		Разом 48	Інші дими знищили татари
арк. 441 зв. – 442 зв., акт 390	–"–	Олександр Конецпольський, дідич	Михайло Мицевич	м. Радивилів		158	Інші дими знищили татари
арк. 442 зв. – 443, акт 391	–"–	Олександр Конецпольський, дідич	Яцько Ігнатеня	с. Корсів с. [Коззя]		Разом 30	Інші дими спалили татари
арк. 443 і зв., акт 392	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич]	Дацько Чайчик	м. Межиріч		–	"ижъ я по *с*пусътошєню и попалєню, ωдъ козаковъ и татаръ сталы*м*, в мєстє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Захаріяш Антонович, державець					Межирычу жадного дыму и халупы, с которыхъ бы подымное могло се выбрати, не наличилем"
арк. 444 і зв., акт 393	–"–	Петро Круш, державець	Хома Мащеня	с. Жоравники с. Жоравницька Воля		Разом 15	"а дымы инъшие татарове, которые под тым селомъ кочовиска свое мели, попалилы"
арк. 444 зв. – 445 зв., акт 394	–"–	Гельжбета [Криштофова] Бронницька	Гарасим Корнієня	с. Бронники (частина)		5	Інші дими спалили татари
арк. 445 зв. – 446, акт 395	–"–	Андрій Лещинський, дідич	Назар Ядринець	с. Маневичі с. Колки Старі с. Разничі с. Городок с. Карасин		30 40 15 50 30	"а остатокъ непрыятел спусътошыл и спалилъ"
арк. 446 і зв., акт 396	–"–	Вацлав Гулевич Воютинський, [дідич]	Семен Муха	*[Частини сіл]:* Лаврів Баківці		Разом 10	Інші дими спалили татари
арк. 446 зв. – 447, акт 397	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Захаріяш Антонович, державець	Савка з сіл Бельмяж і Завидів Стефан з с. Буща Лаврін з с. Борщівка	с. Бельмяж с. Завидів с. Буща с. Борщівка		24 14 70 17	Інші дими спалено або спустошено у 1648 і 1649 рр.
арк. 447 – 448, акт 398	–"–	Станіслав Серебриський, державець	Стась Ляшеня	с. Заріцьк		55	Інші дими і попередні поборові квити спалили татари
арк. 448, акт 399	–"–	Анна Ґлембоцька	Сидір Коток, війт	с. Смордва [частина]	39	15	"а дъвадцат и чотыры – року прошълого [1649] орьда спалила"
арк. 448 зв. – 449, акт 400	–"–	Ґабріель Стемпковський	Андрій Денис Юсько	с. Оконська Воля [Оконна] с. Кам'янка с. Кукли		10 16 35	
арк. 449 і зв., акт 401	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич [Ельжбета] Пісочинська, [державець]	Давид Ринковий, війт с. Жуків	с. Жуків с. Меречівка с. Дятелівка с. Нагачівка с. Лотавка		30 25 15 7 10	"по инъкурсий од козаков и татар сталой"
арк. 449 зв. – 450 зв., акт 402	–"–	Олександр Пируський	Васько Новоженя	с. Лихачівка	7	3	"а халупъ чотыри татарове с козаками роковъ недавьно прошлых … спалили"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 450 зв. – 451, акт 403	–"–	Андрій Лещинський, [дідич]	Кузьма Васильчич, генеральний війт усіх трьох сіл	с. Вараш с. Бабка с. Колодії		30 20 20	Інші дими спустошено і спалено козаками і татарами
арк. 451 і зв., акт 404	–"–	Раїна Гекторова Корчевська і Адам Корчевський, [державці]	Ігнат Хромчевич	с. Сарни присілок Доротичі	168 ·	4 38	"ижъ маєтност Сарьни … єст фуньдитусъ в року прошлом [1649] спалєна"
арк. 451 зв. – 452 зв., акт 405	–"–	Вацлав Линевський, дідич	Левко Пилипеня	с. Линів (дідична і куплена частини)		21	"по инъкурьсий, такъ ωдъ козаковъ, яко и татаръ, сталоє"
арк. 452 зв. – 453, акт 406	–"–	Олександр Конецпольський, [дідич]	Юсько Приходьків	с. Сестрятин		20	"а ωстаток нєпрыятєл Крыжа Святого татарынъ фуньдитусъ ωгънєм знєслъ"
арк. 453 – 454, акт 407	–"–	Ян Гулевич, [дідич] Єврейська громада	Ґотлім Вольфович, еврей	м. Гулівка [Гулевичів]		7	Залишилося єврейських димів. Інші спалили татари
арк. 454 – 456, акт 408	–"–	Андрій Вітонізький, дідич [с. Вітоніж], а також однієї частини с. Окорськ, державець другої Томаш Сосницький, дідич частини с. Окорськ, переданої в держання Вітонізькому	Ярмол Юрченя з с. Вітоніж Онисько Мартишеня з с. Окорськ Ігнат Остапеня з с. Іванчиці	с. Вітоніж (частина) с. Окорськ: дідична частина заставна частина с. Іванчиці	44 14 8 35	20 8 3 8	"которыє, такъ тєпєръ прєз нєпрыятєля коронного, яко и пєрєд тым прєз розныє прыпадки, знисчали и спусътошали" с. Іванчиці було [дідичною] власністю Вітонізького
арк. 456 – 457, акт 409	–"–	Криштоф Сапега, [дідич]	Труш Рощинич, бурмістр	м. Несухоїжі		150 10	Християнські дими Єврейські дими
арк. 457 – 459 зв., акт 410	–"–	Самуель-Кароль Корецький, дідич	Андрій Сасеня з м. Корець	*Корецький і Межиріцький ключі*[10]			"такъ в мєстахъ, яко и въ сєлах всих, такъ до ключа Корєцького,

[10] Залишилося димів: м. Корець з передмістям – 882, м. Ярунь – 130, м. Красилівка – 31, м. Межиріч – 288, м. Киликіїв – 81, м. Маринин – 70; села Клецька Велика і Клецька Мала – 66 (разом), Топча – 22, Річки – 60, Колпите – 17, Голичів[ка] – 12, Козак – 74, Головниця – 98, Гвоздів – 55, Морозівка – 27, Бабин – 49, Піддубці Великі – 28, Піддубці Малі – 5, Крилів – 81, Бриків – 45, Богданівщина – 34, Печибоди – 42, Бесідки – 51, Чорноколів – 36, Суха Воля – 23, Кутки – 33, Хвощівка – 23, Селичівка – 19, Правотин – 38, Мхарів – не залишилося жодного диму, [Шитень] – 66, Пельчини – 38, Мужиловичі – 21, Косинів – 85, Дережня – 56, Кобилля – 48, Сінча – 25, Кам'янка і Горбаша – 55 (разом), Даничів – 60, Залізниця – 34, Сосники – 12, Коловерть – 71, Харуча Велика – 42, Дивень – 55, Застав'я – 43, Янівка – 38, Столпин – 90 "яко и давно", Городище – 65, Сапожин, Погорілиця і Осташівка – 32 (разом) "яко и давно", Устя – 80, Сторожів – 113, Совча – 8, Солпа – 41, Хмелівка – 40, Вириця – 1, Пилиповичі – 54, Молодьків – 28, Лучиці – 45, Кам'янка – 7, Михіївка – 14, Кудиновичі, Молодьків і Кня[же] – 47 (разом), Дережня Велика – 40, Черниця – 53 "яко и давно", Користь – 86, Тростянець – 9 "яко и давно", Пищів – 24, Дідовичі – 53, Богате – 41, Кошелів – 16, Щикичин – 47 "яко и давно", Молодьків – 11 "яко и давно", Коритища – 50 "яко и давно", Дераженка – 5 "яко и давно", Невірків – 17 "яко и давно", Харучка Мала та Солпа Мала – 9 (разом) "яко и давно", Харалуг – 26, Жеребилівка та [Хилівка] – 20 (разом), Тожир – 40 "яко и давно", Горбаша Мала – 13, Самостріли – 54, Глибочок – 20, Жолобне – 91 "яко и давно"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
			Роман Ножченя з м. Межиріч Васько Юрченя з м. Ярунь Курило Боднар з м. Красилівка Клим Шикиненя з м. Киликіїв Хома Кивурченя з м. Маринин Ярош Форсенко з с. Кутки Дацько Устименя з с. Хвощівка Демид Давидченя з с. Правотин Данило Патриченя з с. Мхарів Демид Артушеня з с. Коловерть Костюк Шаповал з с. Харучка				яко и до ключа Меж*ирицкого* належачых, вси халупы и дымы поличили". Частину димів знищено в 1648 і 1649 рр.
арк. 459 зв. – 460, акт 411	–"–	Томаш Мочарський, дідич	Іван Капуста	с. Окорськ (частина)		7	Інші дими спалено дотла
арк. 460 – 461, акт 412	–"–	Данилова Гулевич Воютинська	Лук'ян Пугач	с. Зубильне		15	Інші дими спустошили татари
арк. 461 – 462 зв., акт 413	–"–	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Павло Макарович з м. Турійськ Яцько Богаткович з с. Ставок Андрій Зубреня з с Соловичі	м. Турійськ з присілками *Належні села*[11]		160	"по *с*плюндрованю пре*з* ребелиза*н*товъ козаковъ и неприятелей Крыжа Святого татаровъ, в выбраню людый в вичъную пога*н*скую неволю до *о*рды, постинаню некоторых, знесеню *о*г*не*м в роках прошълых [1648] и [1649]"
арк. 462 зв. – 463 зв., акт 414	–"–	Ян Замойський, [дідич]	Супрун з м. Рівне Яцько Марченя з м. Олександрія Васько Андрієня з с. Корнин Стефан з с. Глинки	м. Рівне *Належні населені пункти*[12]		20	Залишилося християнських і єврейських димів разом

[11] Залишилося димів: Залісці – 27, [Г]аруша – 20, Та[г]ачин – 22, Задиби – 50, Селець – 19, Бобли – 83, [Обеніж] – 53, Соловичі – 35, Кустичі – 24, Мировичі – 9, Кульчин – 14, Ставок – 26

[12] м. Олександрія – 286 (християнських і єврейських), с. Свять – 8, с. Житинок – 33, с. Колоденка – 34, с. Бармаки – 28 ("яко и передъ ты*м* было"), с. Арештів – 31, с. Квасилів – 19, с. Корнин – 42, с. Новий Двір – 38, с. Басів Кут – 81, с. Тинне – 60, с. Двірець – 16, с. Злотіїв – 48, с. Глинки – 15

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 495 зв. – 496 зв., акт 445	08. 03	Станіслав Підгородинський і Криштоф Козика, [дідичі]	Іван Хомич	*Частини сіл:* Твердині Мовчанів		Разом 12	Інші дими спалили татари
арк. 496 зв. – 497, акт 446	–"–	Стефан, Олександр і Юрій Батковські	Роман Івашко	с. Батків с. Башарівка с. Волиця		Разом 10	"а ѡстатокъ домовъ през инъкуръсиє нєприятєлскиє ѡдошълы"
арк. 497 – 498, акт 447	–"–	[Ян]-Олександр Хребтович, [державець]	Васько Січеня (від обох сіл)	с. Богурин (частина) с. Коростова		Разом 70	Інші дими спустошено татарами
арк. 498 – 499, акт 448	–"–	Даніель Стемпковський, [дідич]	Іван Заліський (від обох сіл)	с. Товпижин с. Хрінники		Разом 40	"а ѡстатокъ нєприятєлъ Крыжа Свя*того* татаринъ ѡгнє*м* фунъдиту*с* знєслъ"
арк. 499 і зв., акт 449	–"–	Миколай Бабинський	Савка Давиденя	с. Богурин (частина)		21	Інші дими спалили татари
арк. 499 зв. – 500 зв., акт 450	–"–	Владислав-Домінік Заславський, [дідич] Єврейська громада	Маєр, єврей	м. Локачі		14	Йдеться тільки про єврейські дими; "а ѡстатокъ нєпрыятє*л*, татаровє с козаками, попу*с*тошили и пре*з* ѡгонъ фунъдитусъ знє*сли*"
арк. 500 зв. – 501 зв., акт 451	–"–	Юрій і Станіслав Підгородинські	Федько Биркозик	с. Вічині	45	30	5 димів спустошено
арк. 501 зв. – 502, акт 452	–"–	Андрій Лещинський	Яким Уханьчик	с. Ситниця	45	25	А 20 димів спалено або спустошено козаками і татарами
арк. 502 – 503, акт 453	–"–	Станіслав Олешко, [державець]	Лесько Борецький	с. Перковичі (частина) с. Дубно с. Волохи с. Борки с. Мостища с. Бояри		Разом 70	Інші дими спалили татари
арк. 503 і зв., акт 454	–"–	Андрій Лещинський	Антон	с. Рудники	74	64	"десє*т* нєпрыятє*л* по*д* ча*с* инъку*р*сии спусътошылъ"
арк. 503 зв. – 504 зв., акт 455	–"–	Петро Фалибовський	Андрій Дяк	с. Новосілки		9	Інші дими спалили татари
арк. 504 зв. – 505 зв., акт 456	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Белдовський, державець	Остап Лещик Яцько Палюнка	с. До[ль]ськ с. Торговище с. Растів		10 23 18	Інші дими спустошено козаками і татарами

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 505 зв. – 506, акт 457	–”–	[Миколай-Юрій Чорторийський, дідич] Олександр Чудинович, державець	Клим Трущеня	с. Корчин	14	10	“за палєнємъ и людий в нєволю побранємъ”
арк. 506 – 507, акт 458	–”–	Костантий Бронницький	Грицько Тимченя	с. Вичовків	28	14	Решту димів спустошено
арк. 507 – 508, акт 459	–”–	Юрій Оссолінський	Миколай Білоніжка з м. Тайкури	с. Посягва с. Мильськ Старий с. М’ятин із частиною с. Мильськ Новий с. Мильськ Новий (інша частина)	47 24 Разом 29 83	47 24 Разом 29 83	“А ижъ з мєста Та*й*кура подыѵного нє выбралє*м* и ѡного нє ѡдаю, кгды*ж* прєзъ инъкуръсию такъ козацъкую, яко и татаръскую, яко в року [1648], такъ и [1649] сталоє помєнєноє мєсто Таикуръ фунъдиту*с* знєсєноє такъ єсть, жє и жадъного дыму, с которого бы сє подыѵноє могъло выбрати, нє зънайдуєтъ”
арк. 508 і зв., акт 460	–”–	Зузанна з Гораїнів Михайлова Шимкович Шклинська	Омелько	с. Липляни	14	14	“водълугъ давънихъ квитовъ, котороє подъ [ча*с*] инъкуръсиє нєприятє*л*скиє погинули”
арк. 508 зв. – 509, акт 461	–”–	Олександр Мокоса Шибинський, [дідич]	Стецько	с. Шибин	15	7	Решту димів спустошено
арк. 509 зв. – 510, акт 462	–”–	Захаріяш Святополк Четвертенський, державець	Яким	с. Полонне Мале	17	12	А 5 “нєприятє*л* коронъ*ный под* ча*с* инъкуръсы*й* спусътошылъ”
арк. 510 – 511, акт 463	–”–	Генрик Кашовський	Остап Лиходія	с. Холпнів (частина) с. Славожичі		Разом 37	Інші дими дотла спалили татари
арк. 535 і зв., акт 482	09. 03	Галшка Вроновська, [державець]	Аврам Менцький, слуга	с. Росолівці Костянтинівської волості с. Булаївка Новозаславської волості с. Ординці Базалійської волості		– – –	“прєзъ тыхъ жє тата*р* и козаковъ фунъдытусъ ѡ*г*нємъ спалєныє, в которы*х* сєла*х* жадъная халупа нє зосътала и хлопи зъ козака*ми* пошъли, а други*х* посътинано”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 535 зв. – 536, акт 483	–"–	Горохівське пробоство, власник	Карпо Тимошевич	с. Підліски с. Горохів Старий (частина)		Разом 13	"для великого ѡд непрыятєля Крыжа Свєтого роков прошълых, частю през ѡгон спусътошєня, частю тєжъ и самых подданых, ѡдныхъ постинаня, а других въ нєволю татарскую забраня"
арк. 536 зв. – 537, акт 484	–"–	Корецький монастир малих францисканців, власник	Онофрій Васьковський	с. Дуплинки	44	34	"по съплюнъдрованю и спалєню тоє маєтъносъти ѡдъ нєпрыятєля Крыжа Свєтого татаровъ, высътинаню и позабєраню нєкоторыхъ людєй до ѡръды"
арк. 537 – 538, акт 485	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Ян Заєць, державець	Юсько Палюнка Конон	с. Півче с. Дерев'янче	71 25	47 16	14 димів спалено, 10 – пусток 9 стояли пустками
арк. 538 – 539, акт 486	–"–	Киліян Вільгорський, [дідич]	Андрій Василькович і Мартин Мармиска, обидва – з м. Горохів	м. Горохів *[Горохівська волость]:* с. Горохів Старий с. Марковичі с. Рачин с. Озерці		Разом 250	У місті і його присілках разом 250 димів, християнських і єврейських; "ѡстатка, водлугъ старых квитовъ, для вєликого през нєприятєля коронного спустошєня добрат нє моглисмо"
арк. 539 – 540, акт 487	–"–	Андрій Лещинський, дідич Войцех Янишевський, державець	Микита Тищеня	с. Куликовичі с. Комарів		Разом 34	Інші дими спустошено і спалено
арк. 540 – 541, акт 488	–"–	Олександр Цетнер	Мисько Липський	с. Фусів с. Шпиколоси с. Кня[же], [частина]	30 40 11	27 38 11	Решту димів спустошено
арк. 541 і зв., акт 489	–"–	Ярославський єзуїтський колегіум, власник	Семен Мойсеня	с. П'ятигор-щина [П'ятигори]		9	"въ которой маєтъносъти за рєбєлълиєю козацькою и вътаръгнєнємъ по два разы нєпрыятєля коронного татаровъ въ панъства єго

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							королєвъскоє милости воєвуд*ства* Волынъского вси дымы спусътошалыє и нє ма*ш* ихъ бульше*й*, только дєвєть"
арк. 541 зв. – 542 зв., акт 490	–"–	Острозький єзуїтський колегіум, власник	Андрій Гасюрчик, міщанин з м. Сураж Улас з сіл Зіньки Дальші і Ближчі Грицько Мельник з с. Ходаки Дмитро з сіл Ісерна, Тетерівка й Андрушівка Василь з с. Сураж Старий Мартин з с. Турова	м. Сураж *Села Суразької волості:* Зіньки Дальші Зіньки Ближчі Ходаки Онишківці Ісерна Тетерівка Андрушівка Сураж Старий Турова		5 9 – – – 2 – – 4 7	Інші дими спустошено і спалено у 1648 – 1649 рр.
арк. 542 зв. – 543 зв., акт 491	–"–	Роман Бубка, [державець]	Грінь Уласенко	с. Погоріла		–	"вси дымы и халупы прєзъ рєбєлълию козацъкую з оръдою зълучєную фунъдитусъ ѡгънємъ такъ зънєсєныє суть, же только мєстца тыє, на которых только пєчыська знайдуютсє, зостаютъ"
арк. 543 зв. – 544 зв., акт 492	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Андрій Царина і Юрій Дяковський, державці	Андрій Лісовець	с. Кольчин Малий	12	2	Решту 10 димів спустошено у 1648 – 1649 рр.
арк. 545 і зв., акт 493	–"–	Станіслав Зоревський	Андрій	с. Линів (частина)	5	5	
арк. 545 зв.– 546 зв., акт 494	–"–	[Габріель Стемпковський, дідич] Збігнев Любенецький, державець	Іван з с. Дубляни Павло з с. Свищів	с. Дубляни, с. Лішня, с. Ільпибоки } с. Свищів	Разом 66 32	Разом 35 14	"кгдыжъ татаровє ѡдны дымы попалили, з других подданых повыстинали"
арк. 546 зв. – 547 зв., акт 495	–"–	Покошовський	Матіяш	с. Старики	20	7	Решту димів спустошено

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 547 зв. – 548 зв., акт 496	–"–	Андрій Огій, [державець]	Яцько Петреня	с. Огіївці		–	Всі дими знищено
арк. 548 зв. – 549 зв., акт 497	–"–	Юрій Верхняцький, [державець]	Фесько Хоменя	с. Верхняки		–	"вси дымы фунъдытусъ знєсєныє сут"
арк. 549 зв. – 551, акт 498	–"–	Ян Гулевич, [дідич]	Ян Тарабарка з м. Гулевичів Хведір Козакович з с. Радошин	м. Гулевичів с. Радошин с. Уховецьк (частина) с. Поворськ с. Озерне с. Руда		50 Разом 20 20 5 3	"а то для съпусътошєня и попалєня, такъ ѡдъ козаковъ, яко и татар, подъ час инъкуръсиє сталых, и частых жолниров, прєз тыє маєтности пєрєходячых"
арк. 551 і зв., акт 499	–"–	Луцько-Острозька єпископія, власник	Каліш Сидюк	с. Жолобів, належне до м. Рожищі		14	"для вєликого прєз татаровъ халупъ попалєня и людєй постыняня и въ нєволю забраня"
арк. 552 – 554, акт 500	–"–	Анна-Алоїзія Ходкевич, дідич [Марціян-Базилій] Мілевський, державець с. Синиця Велика після смерті попереднього державці Шимонової Павлович Залеський, державець с. Закриниччя Ястрембська, державець с. Монятин	Лесько Новачок з м Бероздів Денис Тушебинець з м. Клапотин Мартин Кіптач з с. Гориця Лаврін Гурма з с. Синиця Велика	м. Березців і Березців-ський ключ[13]			"ижъ року близъко прошълого [1648] и року [1649] нєпрыятєл коронный, драпєжъный бисуръманинъ за рєбєллиєю и выузъданєм сваволи козацъкоє вєсъпулъ зъ собою, въторгнувъшы, въ панъства єго королєвъскоє милосъты воєвудства Волынского въ добрах нижєй ѡписаных, тоєє жъ єє милосъты панєє воєводыноє виленъскоє вєликии спусътошєня и попалєня, людєй зъ них ганєбънє срокгоє мнозътво въ нєволю забравъшы, ... мало што гдє халуп и домувъ зоставивъшы, попалили, а другиє, хлопъство зъ собою на свою волю козацъкую набравъшы, пусътками поѡставъляли"

[13] м. Березців – було 289 (з них 15 єврейських) димів – залишилося 23 (тільки християнські); Березцівський ключ: м. Клапотин [Хлапотин] – 383 (з них 22 єврейські) – 28 (22 християнські і 6 єврейських); села: Правотин – було 31, залишилося 21, Синиця Велика – 24 – 11, Гориця і Березцівка – 66 – 40 (разом), Сенників – залишилося 22, Закринич[чя] – 30 – 12, Стовпи – 15 "вєдлє давънихъ квитов", Гозанка – 14 – 8, Колодинка (Колодинці) – 17 – 7, Кудинівка [Кудинка] – 11 – 4, Монятин – 15 – 6.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 554 – 557 зв., акт 501	–”–	Анна-Алоїзія Ходкевич, дідич Заблоцька, державець сіл Вилуски, Юрківщина і Вайки Комонський, державець с. Филиповичі	*Міщани:* Грицько Савич з м. Звягель Филон Зависький з м. Острожок Новий Тишко Дубина з м. Дубрівка Васько Волинець з м. Смолдирів *Піддані:* Грицько Олтухович з с. Рогачів Ничипір Мищеня з с. Кануни Трохим Дудченя з с. Стриєва Яхим Опанасеня з с. Кня[же]	м. Звягель і Звягельський ключ[14]			Кількість димів, що залишилася, порівняно з їхньою кількістю 1629 р. “тыє вышъмєнованыє домы, такъ въ прєрєчоныx мистах, яко тєж и ѡписаных сєлах, мало што дє халупъ и домув зосътавивъшы, попалили, а другиє, хлопъс[тво] зъ собою на свою волю козацъкую набравшы, пусътъками позосътавили”
арк. 557 зв. – 561, акт 502	–”–	Анна-Алоїзія Ходкевич, дідич Крушельницький, державець с. Яківці [Казимир] Браницький, державець с. Клепачі	*Міщани:* Ян Савич і Семен Попович з м. Острог Старий і Новий *Піддані:* Павло Малошеня з с. Вельбойна Корній Пушкареня з с. Глинники Гаврило Луксеня з с. Кривин Сахно Семеняка з с. Борисів	м. Острог Старий [частина] м. Острог Новий Острозький ключ[15]			“готови будучы на погорылыє и спустошалыє домы и хаты прысєгъгы, такъжє и на то, ижъ сєла Дубровицу, которая любо єст ѡписаная зъ дєсєтью подымя въ давних квитах, нє машъ и нє зънайдуєтсє въ ключу Острогскими, для того тєжъ жадного з нєє подымя нє выбралисъмо”

[14] м. Звягель – було 451 дим (з них 12 єврейських), залишився 1 дим (християнський, а єврейських не було); Звягельський ключ: м. Острожок Новий – 545 (з них 5 єврейських) – 130 (128 християнських і 2 єврейські), м. Домбровка (Дубрівка) – 112 – 2, м. Смолдирів – 226 – 110, с. Рогачів – 59 – 30, с. Канони – 24 – 4, с. Стриєва – 19 – 8, с. Сусли – 66 – 36, с. Княже (вигоріло) – 32 – 3, с. Завіз – 30 – [в акті не вказано кількість димів, що залишилися], с. Кормань і Горки – 80 – 50, с. Орепи – 21 – 21, с. Онисимовичі – 9 – 4, с. Киянка – 115 – 50, с. Вилуски – 26 – 6, с. Юрківщина – 28 – 22, с. Вайки – 20 – 15, с. Филиповичі – 90 – 50, с. Івашківщина – 17 – 17, с. Кикова – 43 – 43, с. [Су]ємці – 61 – 61, с. Кожушки – 19 – 19, с. Двірець – 6 – 6, с. Жданівці – 4 – 4, с. [В]ишківщина – 8 – 8, с. Залужжя – залишилося 10 димів; гутні дими [поблизу с. Онисимовичі] – 3 – (все спалено)

[15] м. Острог Старий – було 183 дими (з них 50 єврейських), залишилося 3 (2 християнські та 1 єврейський), м. Острог Новий, на Застав'ї – 513 (християнські) – 16, Кароліна, при Острозі Нова Воля – 393 (християнські і єврейські) – 100 (96 християнських і 4 єврейських); Острозький ключ: с. Плужне – 146 – 90, с. Боришів (Борисів) – 187 – 100, с. Війтівці – 33 – 8, с. Більчин – 52 – 17, с. Гнойниця – 69 – 45, с. Калитинці – 18 – 14, с. Явківці [Ювківці] – 33 – 6, с. Добрин – 35 – 18, с. М'якоти – 69 – 29, с. Сокириничі (Сокиринці) – 50 – 25, с. Коритна – 29 – 12, села Боровиця Велика і Боровиця Мала – 56 – 35 (разом), с. Білотин – 42 – 23, с. Вельбойне – 240 – 82, с. Нетішин – 50 – 23, с. Кривин – 142 – 80, с. Коломль – 32 – 32, с. Крупець – 34 – 9, с. Баранне – 43 – 28, с. Губельці (Убельці) – 28 – 28, с. Глинники – 61 – 32, с. Головлі – 54 – 16, с. Комарівка – 16 – 9, с. Улашинівка – 7 – 4, с. Долотче – 35 – 18, с. Соснівка – 9 – 6, с. Плоска [Друга] – 31 – 18, с. Красносілка – 12 – 5, с. Клепачі – 46 – 25, С. Радогоща – 18 – 5, с. Ґорщизна – 5 – 3, с. Плоска – 22 – 7, с. Корпилівка (Корпилівці) – 25 – 8, с. Загірці – 23 – 13, с. Коростова – 13 – 7, с. с. Понора – 9 – 3, с. Сатерники – 10 – 5, с. Ровки – 30 – 13, с. Скниця – 21 – 15, с. Нараївка – 24 – 7, с. Улашинівка – 16 – 7, с. Лідавка – 6 – 6, с. Радогоща [Друга] (частина) і с. Козин (частина) – 10 – 5 (разом)

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 561 зв. – 562 зв., акт 503	–"–	Спадкоємці Василя Рогозинського – половина с. Рогозне Дмитро Рогозинський – половина с. Рогозне і с. Семенів[ка]	Юсько Ярмоленя, підданий Мацея Рогозинського, одного зі спадкоємців Василя Рогозинського	с. Рогозне (половина) с. Рогозне (половина) с. Семенів[ка]	21 Разом 46	12 Разом 15	"ижъ на часты половицы сєла Рогозьна потомъковъ пана Василя Рогозинского дымовъ толко дванадцєт, а пусьтокъ симъ и дви зъгорылых; на другуй засъ половицы єго мл. пана Дмитра Рогозиньского дымовъ только такъ въ Рогозьнє и Сємєновє дымовъ только пєтьнадцєть, а пусьтокъ пєтнадьцєть, а спалєныхъ шєсьнадьцєть прєзь нєпрыятєля Крыжа Свєтого зосьтаєть"
арк. 562 зв. – 563 зв., акт 504	–"–	Миколай Кірдієвич-Джуса, дідич	Мисько Осогронич Петро	с. Ляхів с. Ілляшівка [частина]	22 5	6 3	"за спусьтошєнєм козацьким и татаръским"
арк. 564 – 565 зв., акт 505	–"–	[Юрій Оссолінський], дідич с. Глупонин Ян Цебровський, дідич с. Хрінів, державець с. Глупонин	Іван Людвік Кузьма Галатеня	с. Хрінів [частина] с. Глупонин	8 43	6 40	Залишилося після спустошень 1648 і 1649 рр.
арк. 604 – 605, акт 527	10. 03	Остафіян Пясецький, [Острозька ординація]	Наум Куприк	с. Іванківці		7	Інші дими спустошено і знищено татарами
арк. 605 – 606 зв., акт 528	–"–	Станіслав-Альбрихт Радзивілл, [дідич]	Марцин Речиць Левко Грицейко і Савка Тарасеня Іван Музичка Семен Іващеня	м. Олика Олицька волость м. Крупа Крупська волость	673 1615 Разом 559	470 1409 Разом 406	"прєзь инькурьсыю, такъ ѡдъ козаковъ, яко и ѡд татаръ сталую, въ маєтьностях домы ѡдни попусьтошалы, другиє попалєныє зосьтали, съ которых дымовъ подьданых ѡдьных посьтынали, других татаровє въ нєволю побрали, трєтии тєжъ поумєрали"
арк. 607 і зв., акт 529	–"–	[Миколай] Чорторийський, дідич Остафіян Пясецький, [державець]	Міхал Раневич	с. Радохівка		25	Інші дими спалено

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 608 – 609, акт 530	–"–	Станіслав-Альбрихт Радзивілл, дідич Юрій Тимінський, державець	Ярошеня Матущик	с. Башлик[и] с. Литва с. Гораїнівка	8 8 5	5 8 5	
арк. 610 і зв., акт 532	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Крогулецький, державець	Марко Боровик, війт с. Пелча	с. Пелча с. Будераж		51 8	"а ѡсътатокъ прєзъ козаковъ и ѡръду спусътошало"
арк. 611 – 612, акт 533	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Дем'ян Воропай	м. Острог Старий [частина] Його передмістя [Суха Воля і Зарванська Вулиця]		– 120	"а въ мисъты самомъ и жа*д*ного [диму] нє зосътало, только пєчишъча и зънаки, гдє домы стали, кгдыжъ нєпрыятєль Крыжа Свят*ого* татаровє, вънєрєд и взадъ идучы, ѡгнємъ фунъдытусъ зънєсъли"
арк. 612 – 613, акт 534	–"–	Олександр Хребтович	Мисько Костюченя	с. Жолудськ	60	50	
арк. 613 – 614, акт 535	–"–	Даніель Єло Малинський, [дідич] Станіслав Ґноїнський, дідич частини с. Симонів	Фесько Парфеня	м. Малин Новий м. Шумськ с. Симонів с. Завизів с. Угольці [частина] с. Бухарів с. Яськівці		– – Разом 73	У названих містах, а також у селах Глухи, Болотківці, Івачків, Боложівка, Васьківці, Кути, Літовище, Яловиця, Круголець, Носовиця, Берег і Букойма (частина) не збереглося жодного диму. Зокрема, сказано, що в цих селах залишилися "то*л*ко зънаки и пєчышъча, гдє дымы а*л*бо халупы пєр*єд* ты*м* сталы"
арк. 614 – 615, акт 536	–"–	Федір Трачевеький	Стефан [Мінчук]	с. Любитів (частина)		1	"ижъ на ча*с*ты пана моєго нє машъ бо*л*шє*й* дымовъ и халу*п*, ѡпрочъ ѡ*д*нои"
арк. 615 – 616, акт 537	–"–	Милецький монастир, власник; архімандрит Йосиф Чаплич [Шпановський]	Андрій Бондар	с. Пісочне		50	"того подымного во*д*лугъ стары*х* квитовъ, для вєликого прєзъ татаръ халупъ спусътошєня, людє*й* посътынаня и въ нєволю забраня (гдє по большо*й* часъты пусътокъ зосътаєтъ), вьсєго спол*ь*на выбраты нє моглъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 616 – 617, акт 538	–"–	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Федір Сахнович, міщанин	м. Локачі *Присілки:* с. Уйма с. Застав'я		Разом 160	
арк. 617 – 618 зв., акт 539	–"–	Генрик Кашовський, [дідич]	Лесько Котович, міщанин	м. Мельниця *Присілки:* с. Змуч [Жмудче] с. Крив[л]ин } с. Мірин } с. Рудка }	200	100 24 Разом 36	Християнські і єврейські дими (м. Мельниця); "а ѡсътатокъ нєпрыятє*л* Крыжа Свєтого татары*н* ѡ*д*но ѡгънємъ фунъдытусъ зънє*с*лъ, а другиє пустъками зосътало прє*з* выбранє людє*й* въ нєволю и высътынанє други*х*"
арк. 618 зв. – 620, акт 540	–"–	Ян Пісочинський, дідич [Ельжбета] Пісочинська, державець	Собек Сліпий, кунівський міщанин Хвесько Гурченя з с. Старики Іван Поперечко з с. Козин	м. Кунів *Присілки:* с. Закриничі с. Старики с. Полоничне с. Радогоща [Друга] (частина) с. Козин (частина) с. Переросле	3	5 3 5 4 3 2 –	"а з остатька, подымя, зъ которых бы во*д*лугъ старыхъ квитовъ тоє подымнєє было ѡданоє, нєпрыятєлъ ѡгънємъ знєсъ*л*, а зъ други*х* халупъ подъданы зъ козаками прочъ розошълися, и пустъками зосътають"
арк. 620 зв. – 621 зв., акт 541	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Григорій Святополк Четвертенський, [державець]	Юсько Дорош Семен Петриненя	с. Тростянка с. Серники	61 56	43 46	"по съпусътошєню и попалєню ѡ*д* тата*р* и козаку*в* сталы*м*"
арк. 621 зв. – 622 зв., акт 542	–"–	Зофія Красинська, дідич	Васько Левченя	с. Забороль с. Рикани с. Тополь [Тополя]		Разом 31	Інші дими спалили татари
арк. 622 зв. – 623 зв., акт 543	–"–	Жидичинський Миколаївський монастир, власник; архімандрит Олександр Мокосій-Дениско	Стефан Черет	с. Жидичин с. Клепачів с. Сапогів с. Жабка с. Желізці	Разом 103	Разом 41	"понєважъ въ Жыдычынє дымовъ тры*д*цєты сєми, въ Клєпачовє дымовъ ѡсъми, въ Жабъцы и Жєлисцахъ чотырохъ, яко пєрє*д* ты*м* ѡ*д*давано, нєдостаєть, а то для дєзоляцыи прє*з* своюволю козацъкую и инкуръсыє татарскиє свижо прошълых року*в*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 624 – 625, акт 544	–”–	[Августин]-Домінік Єло Малинський	Кіндрат Михненя Отвій Москаленко Клим Єремієня Мисько Демиденя Грицько Ножченя Бакум Яцущеня	с. Малин с. Уїздці с. Ставища с. Пелза с. Заболоття с. Борбин	Разом 299	Разом 195	Решту димів спустошено і спалено у 1648 – 1649 рр.
арк. 625 – 626, акт 545	–”–	Королівське місто Караїмська громада	Іцко Шломич, караїм (“жы*д* збору караи*м*ско*го*”)	м. Луцьк		3	“кгды*ж* нєпрыятєлє, козаки и татаровє, утєкаючы*х* караимо*в* по дорога*х* постынали, другиє пома*р*ли, ѡныє домы пу*ст*ками зостали”
арк. 626 і зв., акт 546	–”–	Єреміяш Богушевський	Кирик Дащеня	с. Годовичі (частина)	2	2	Було і залишилося “во*д*лугъ давъны*х* квито*в*”
арк. 627 і зв., акт 547	–”–	Гелена з Романовських, у першому шлюбі Андрієва Піщаровська, у другому – Людвікова Пузина, дідич	Сільвестр Тильминовець	с. Бруховичі		41	Інші дими спустошено
арк. 627 зв. – 628 зв., акт 548	–”–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Зофія Коморовська, державець	Мойсей Петреня	с. Новоставці (Новостав)	40	28	“а двана*д*цєть татаровє фунъдыту*с* часътю ѡгънє*м* зънєсли, часътю тєжъ зъ нєкоторы*х* халупъ по*д*даны*х* тыє жъ татаровє постынали, а други*х* и въ нєволю побрали”
арк. 628 зв. – 629зв., акт 549	–”–	[Ян Замойський, дідич] Станіслав Серебриський, [державець]	Андрій Клепаченя і Васько Гриб	с. Караєвичі	–	–	“въ сєлє Караєвича*х* нє машъ дыму жа*д*ного, толъко знаки и пєчысшъча, гдє дымы алъбо халупы пєрє*д* ты*м* стали, кгдыжъ татаровє, въпєрє*д* и въза*д* идучы, кочовисъка свои тамъ ѡ*д*правовали и вънивєчъ прєзъ ѡгонъ зънєсъли”
арк. 629 зв. – 630 зв., акт 550	–”–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Станіслав Глинка, [державець]	Войцех Глинка, родич і повірений Станіслава Глинки	с. Мотрунки Костянтинівського ключа		–	“кгдыжъ и жа*д*ного по*д*даного нє зосътало за выбранє*м* ѡны*х* до ѡ*р*ды, постынаню нєкоторы*х* прєзъ нєпрыятєля Крыжа Свято*го* татаровъ, яко тєжъ, знєсєню

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							ѡнои ѡгънє*м* въ рока*х* прошълы*х* [1648] и [1649], же то*л*ко гдє халупы были, ми*йст*ца л*єд*во што значьныє зосътають"
арк. 648 зв. – 649 зв., акт 569	11. 03	Дубнівський Спаський монастир, власник; архімандрит Прокопій Хмелевський	Кузьма Борковський, боярин з с. М'ятин	Волиця, передмістя м. Дубно с. М'ятин		Разом 54	Інші дими спустошено і знищено у 1648 – 1649 рр.
арк. 649 зв. – 650, акт 570	–"–	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Остап	с. Бісівка [Мала]		2	"сєло Бисув*ка* ѡ*д* нєпрыятю*л* козакувъ и татарувъ в рока*х* прошълы*х*, за выбранє*м* люде*й* прєзъ тataро*в* до ѡръды, спусъ[то]шоная зостала"
арк. 650 зв. – 651, акт 571	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Заєць, державець	Петро Сергієць	с. Мізочок		9	Інші дими спустошено у 1649 – 1649 рр.
арк. 651 – 652, акт 572	–"–	Лукаш Гулевич [Воютинський], дідич Костантий Пузина, державець	Ян Куклевич	с. Букойма (частина)		27	"по сплюнъдрованю прєзъ козакувъ и татаровъ в вы*с*тыню и выбраню люде*й* въ нєволю поганьскую до ѡ*р*ды въ рока*х* прошълы*х*"
арк. 652 – 653, акт 573	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Петро Заклика, державець	Грицько Шимончик	с. Стубель Острозької волості	18	8	"ижъ роковъ прошълы*х* [1648] и [1649] пры съпусътошєню прє*з* нєпрыятєля коронъного, рєбє*л*лизанътовъ и ѡ*р*ду тата*р*скую, краю*в* тутошъны*х*, и помєнєноє сєло Стубъло спусътошоно, въ которо*м* сєли халупъ спалєны*х* шы*ст*, пусты*х* чотыры, а цєлы*х* ѡсмъ зосътало"
арк. 654 – 655, акт 575	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Юрій Божкевич, державець	Галат	с. Головчичі Дубнівської волості	51	32	
арк. 655 – 656, акт 576	–"–	Андрій Загоровський	Юсько Хоменя	с. Колпитів [частина]		11	"а ѡсътатокъ въ ты*х* вси*х* маєтъносътяхъ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
			Калько Хом'ятич	с. Туличів [частина] с. Костюхнівка с. Вовчицька Воля		8 35 15	нєпрыятєл Крыжа Свєтого попалилъ, а зъ нєкоторых халупъ госъподаровъ зъ жонами, зъ дєтми въ нєволю ѡдных побрано, а других постинано, которыє халупи пустками стоят"
арк. 656 – 657, акт 577	–"–	Юрій Божкевич	Олешко Бохоненя	с. Мантин Дорогостайської волості	12	7	"ижъ роковъ прошлых [1648] и [1649] розьных мцєй нєпрыятєлъ коронный, рєбєллизанъти и ѡрда татарская, крає туточъныє инъфєсътуючы, и помєнєноє сєло Мантин, прєзъ выбранє людєй до ѡрды, спустошыли"
арк. 657 зв. – 658 зв., акт 579	–"–	Межиріцький францисканський монастир, власник	Грицько Струнський	с. Попівці	12	6	"а осътаток нєприятєлъ Крижа Свєтого татаровє з козаками огънємъ фунъдытусъ зънєсъли"
арк. 685 – 686, акт 604	12. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Федір Зюс Савка [Батиєня] Павло Русеня (Грусеня) з с. Голики Роман Гавриленя з с. Клембівка	м. Заслав Старий с. Мокрець Великий с. Голики с. Клембівка с. Митківці с. Криволука с. Теліжинці с. Мокрчик [Мокрець Малий]		46 18 10 8 1 1 10 3	40 християнських і 6 єврейських димів (у Заславі Старому); "а ѡстатокъ татаровє спалили и спустошыли"
арк. 686 і зв., акт 605	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич [Криштоф] Рисинський, державець	Іван Васенченя	с. Сушне с. Кузьминці		20 3	Інші дими розорили татари
арк. 686 зв. – 687 зв., акт 606	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Андрій Мончинський, державець	Костюк	с. Мислятин с. Сухожинці с. Путринці		30 12 8	Інші дими спустошили татари
арк. 687 зв. – 688, акт 607	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Чирна, державець	Іван Гусак	с. Павловичі		24	"а дымов ѡстатокъ татаровє и козаки роков прошлых попалилы"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 688 – 689, акт 608	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Мисько Гончаренко Грицько Дужий	с. Вербівці с. Мокіївці с. Ільщане с. Чотирбоки с. Вовківці с. Нічогівка с. Пиляї		9 8 17 8 18 4 4	"а ѡстатокъ татаровє вививєчъ, становиска своє ѡдъправуючи, спустошили"
арк. 689 – 690, акт 609	–"–	Владислав-Домінік Заславський	Федір Ярошеня Улас	м. [С]ульжинці с. Лисинці		18 2	Інші дими спустошено
арк. 690 і зв., акт 610	–"–	Самуель Хом'як, дідич	Савка Фиченя	с. Смордва (частина)	42	30	
арк. 691 і зв., акт 611	–"–	Ян-Миколай і Криштоф Модревські, [дідичі]	Яцько Кобузеня	с. Русивль [Його присілок] Капустин		Разом 64	Але в цьому акті: "сєла Русивля алиясь Капустина"; "того подымного водълугъ старыхъ квитовъ для вєликого прєзъ татаръ спустошєня всєго спольна выбрати нє моглъ"
арк. 691 зв. – 692 зв., акт 612	–"–	Григорій Святополк Четвертенський, дідич Єва Хом'яківна Вишотравка, державець	Федір Руденький	с. Майків (частина)	33	30	2 халупи спалено, а 1 стояла пусткою
арк. 692 зв. – 693, акт 613	–"–	Ян-Олександр Данилович, [дідич]	Федір Лочевич	с. Поташня [Поташня Рудня]	10	10	
арк. 693 – 697, акт 614	–"–	Ян-Олександр Данилович, [дідич]	Юсько Мелещеня Павлюк Кращеня Павло Степанович з. с. Моквин Степан Шильчин Мартин Шиленя Яцько Онищеня Охрім Редьчич Самійло Пащеня Дем'ян Дядькович Устим Заложеня	с. Білашівка с. Хотинь с. Моквин } с. Рудники } с. Тишиця с. Богуші с. Князь-Село с. Горлівка [Орлів] с. Поляни с. Вітковичі с. Бронне	50 52 Разом 70 20 12 20 8 20 20 25	20 30 Разом 30 10 10 15 5 12 15 15	"которыє тєпєр прєз нєпрыятєля суть спустошоныє"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 697 – 698, акт 615	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] [Войцех] Козловський, державець	Ярош Нехведович	с. Верхів	202	124	"*иж* в маєтъносты пана мо*его* селє В*е*рховє нє ма*еш* дымо*в* цєлы*х* бо*л*шє, то*л*ко сто два*д*цєть чотири, а ѡстато*к* дымо*в* пу*с*ты*х* и *з*горилы*х* сємъдєся*т* ѡсмъ"
арк. 698 – 699, акт 616	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Міхал Хоментовський, [державець]	Андрій Вакула	с. Лебеді	30	13	Решту димів знищили татари
арк. 699 і зв., акт 617	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Жигмунт Мисловський, державець	Семен	с. Бібчинці		2	Інші дими спустошили і спалили татари
арк. 699 зв. – 700 зв., акт 618	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Войцех Слупський, державець	Хома Михалченя	с. Васьківці		18	Інші дими спалили татари
арк. 700 зв. – 702 зв., акт 619	–"–	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Іван Семенович і Григорій Хоменя з м. Костянтинів Василь і Хома з м. Кузьмин	м. Костянтинів м. Кузьмин та належні до них села (їх в юраменті не названо)		– –	Не залишилось жодного диму; "*иж* што в рока*х* [1648] и [1649] зрєбєллизована фидє*с* коза*ц*ка проти*в*ко паномъ и панъству єго королєвъскоє м*л*., злучывъшысє з силами тата*р*скими, … знє*ш*ши во*й*ско ква*р*цяноє, и въ своє*й* воли завъзято*й* шырячысє, …огнє*м* и мєчє*м* такъ фу*н*диту*с* зносила, же ле*д*во знати, гдє якая фо*р*тєца, замокъ и будынокъ зна*й*довалсє, якож мєновитє … мєсто Коста*н*тыновъ и мє*с*тє*ч*ко Козминъ з и*х* прысє*л*ками и маєтъностями слу*ж*ными, до замъку Коста*н*тиновъского прыналежачыми, такъ … выпу*с*тошыли, жє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							тепер и жадьного дому…, с которого бы подымноє … могло сє выбрати …, кгдиж ωдни мєшчанє и поддание, такъ з мєста Костантынова яко из мєсьтєчка Козмина, козаками сє почынили и з ними пошли, другыє погинули, трєтих рєкузанътєс з ними конвєрсуючи постинали, нєкоторыє тєж ωд вєликого утрапєнъя поумирали"
арк. 703 зв. – 705, акт 621	–"–	Заславська плебанія, власник; плебан Ян-Баптист Замойський	Гапон Сошка	с. Вирова (Лютарівка) м. Заслав (частина, належна Заславській плебанії)	Разом 16	7 2	"дымы албо халупы в поменєнымъ сєлє Вировой алиас Лютаровъцє, яко и на мєйским кгрунтє, до плєбании налєжачих, справєдливє поличылъ, которых нє найдуєтъсє болшей толко дымовъ цєлых в сєлє сємъ, а въ мєстє два, а прєз инкурсию нєпрыятєлскую, козаковъ и татаровъ прошлых лятъ, року [1648] и року [1649] пустых халупъ сємъ"
арк. 710 – 711, акт 627	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] [Ян] Уляницький, державець	Яцько Д[з]юдзя	м. Білогородка Заславського ключа		12	Інші дими розорили татари
арк. 729 зв. – 730 зв., акт 640	14. 03	Ян Любашевський, державець	Валько Гаврило і Сергій з сіл Панасівка і Низківці	с. Серетець с. Панасівка с. Низківці	Разом 180	Разом 30	
арк. 730 зв. – 731 зв., акт 641	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Станіслав Корчминський, державець	Лаврін	с. Цеверичі		21	"по сплюндрованю ωного ωд козаковъ и татаровъ в роках прошлыхъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 731 зв. – 733, акт 642	–"–	Андрій Линевський Ядвіга Андрієва Линевська, у першому шлюбі Петрова Бабинська, державець частини с. Бабин	Ждан Федькович з с. Річиця	с. Шупків [Шубків] с. Річиця с. Риштвинець с. Бабин (частина)	61 58 42 36	38 25 40 12	"а то прєз попалє*не* и вєликоє зни*щ*ченъє маε*т*ности пана своєго такъ нєпрыятєля коро*н*ного, яко и жолнира коро*н*ного уставичъного"
арк. 733 і зв., акт 643	–"–	Луцький монастир св. Бригіти, власник	Верешко і Калько	с. Голузії (частина)		48	"*иж* в сєлє Голузяхъ на *ча*сти *их мл.* панєнъ зако*н*ных лу*ц*кихъ нє маєшъ бол*шей* дымовъ, толко чоты*р*дєся*т* ѡсмъ и з ка*ж*дого по золотому выбравъшы, до єго *мл.* пана побо*р*ци прынє*сли*"
арк. 733 зв. – 734 зв., акт 644	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Іван Присяжний Юсько Воронченя Гриць Бабин	м. Птича с. Білогородка с. Старики		103 12 7	Інші дими спалили і спустошили татари
арк. 735 і зв., акт 645	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич [Криштоф] Бистриєвський, державець	Іван Новоженя	с. Білашів	26	17	"ѡстато*к* нєпрыятє*л* спус*т*ошыл"
арк. 735 зв. – 736 зв., акт 646	–"–	Петро Опоцький, дідич [державець?]	Мартин Калитка	с. Точивки		18	"для спусътошєня нєпрыятєлъского"
арк. 736 зв. – 737 зв., акт 647	–"–	Абрамова Суходольська, дідич	Лахно Даниленя Федько Попович	м. Серкізів с. Дажва с. Новий Двір с. Нири с. Теребетич	22 17 17 20 9	15 14 14 11 9	"а ѡсътатокъ прєзъ *ин*куръсию козацъкую и татаръскую фунъдитусъ знєсєныє сутъ"
арк. 737 зв. – 738 зв., акт 648	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич]	Олександр Радзимінський, міщанин	м. Деражня	306	221	Решту димів спустошили і знищили татари
арк. 738 зв. – 739 зв., акт 649	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Юсько Старчевич (з якого села – не вказано)	с. Обгів с. Іванне с. Ратчин с. Тороканів	Разом 279	Разом 205	"а ѡстатокъ нєпрыятє*л* Крыжа Свєто*го* татаровє с козаками попус*т*ошыли и нєкоторыє ѡгнємъ знє*сли*"
арк. 739 зв. – 740 зв., акт 650	–"–	Дерманський монастир, власник; архімандрит Іоанн Дубович	Архип Савульський, боярин з с. Дермань	с. Дермань *Дерманська волость:* с. Мізочок Малий (половина) с. Кунин с. Коршів		88 6 53 21	Залишилося димів "для дєзоляции прє*з* своюволю коза*ц*кую и инъку*р*сиє тата*р*скиє роковъ свижо про*ш*лыхъ такъ попустошалыхъ яко и погорєлыхъ халупъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 740 зв. – 741 зв., акт 651	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Петро Мончинський, державець	Степан Хлистун	с. Двірець		10	"а ѡстатокъ дымы роковъ прошлых татаровє и козаки попалили"
арк. 741 зв. – 742 зв., акт 652	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Даньківський, державець	Левко	с. Крухиничі с. Уймиця		51 21	
арк. 742 зв. – 743 зв., акт 653	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] [Миколай] Зацвіліховський, державець	Гаврило Калениченя	с. Михля (належало до м. Заслав)		8	"а ѡстатокъ татаровє спалили и спустошыли"
арк. 743 зв. – 744, акт 654	–"–	Єремія Вишневецький, [дідич]	Шимон Ревуцький і Андрій Хоменя, міщани	м. Рохманів Приміський фільварок с. Обич		38 10	Єврейські і християнські дими (у м. Рохманів)
арк. 744 зв. – 745 зв., акт 655	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Балинт Дзюрдзій, державець с. Шкарівка Велика Миколай Скирський, державець с. Шкарівка Мала	Павло Зинон Дворниченя	с. Шкарівка Велика с. Шкарівка Мала		2 1	
арк. 745 зв. – 746, акт 656	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Станіславова Ставська, державець	Васько Панасеня	с. Залюбівка с. Грозів [частина]	Разом 28	Разом 23	А 5 димів стояли пустками
арк. 746 – 747 зв., акт 657	–"–	Станіслав Ґурський, дідич всіх сіл Валеріан Ґурський, державець с. Черняхів	Савка Хацина Хилько Онищеня Іван Собко Герман Немиреня Іван Шрамко	с. Милятин с. Михалківці с. Жаврів с. Черняхів с. Глибочок		128 33 68 29 29	"нє маєш болшєй дымовъ..., ѡстатокъ нєпрыятєл спустошыл"
арк. 747 зв. – 748 зв., акт 658	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Петро Прилуський, державець	Іван Васькович	с. Плоска с. Негрибова с. Перерosля		43 4 13	Інші дими спалено або спустошено

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 748 зв. – 749 зв., акт 659	–"–	[Ян] Головинський, дідич Адам Раковський, державець	Гаврило Колядченя	с. Ясениничі (частина)	6	6	
арк. 749 зв. – 751, акт 660	–"–	Ян-Олександр Данилович, [дідич]	Василь Криштопеня-Кориткович Дем'ян Пашкович	с. Борова [Борове] с. Голиші	60 30	40 15	"такъ пре*з* нєпрыятєля, яко и пре*з* розныє прыпа*д*ки спустошали"
арк. 760 і зв., акт 670	15. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Федір Дудка Мисько	с. Улашинівці [С]ульжинської волості с. Кольчин Костянтинівської волості		6 –	"*иж* в сєлє Улашыновъца*х* халупъ або дымовъ цєлы*х* зо*с*тало шєстъ, а в сєлє Ко*л*чынє жа*д*ная халупа нє зо*с*тала по спу*с*тошє*н*ю и инъку*р*сиахъ нєдавъны*х* нєпрыятє*л*ски*х*"
арк. 760 зв. – 762, акт 671	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Карпо Близенко, міщанин з м. Заслав Новий *Піддані з Новозаславської волості:* Іван з сіл Нове Село і Зелена Мартин з сіл Тарнівка і Васьківці Петро з с. Радосілка Каленик з с. Топори Грицько з м-ка Закриниччя і с. Голодьки Федько з с. Щурівці	м. Заслав Новий *Новозаславська волость:* с. Нове Село с. Зелена с. Тарнівка с. Васьківці с. Підлісці с. Радосілка с. Топори м. Закриниччя с. Голодьки с. Щурівці		9 29 8 30 15 8 80 8 10 – 7	"по ты*х* нєдавъны*х* инъку*р*сиахъ нєпрыятє*л*ски*х* и по спалє*н*ю поменєны*х* мєстъ и сєлъ зостало цєлыхъ"
арк. 762 – 763, акт 672	–"–	Міхал Воронецький	Дацько Гущик з м. Раймісто Хвиль Кухареня з сіл Тристень і Ясенівка	м. Раймісто (частина) с. Тристинь с. Ясенівка [частина]		15 13 2	"по ты*х* жє инъку*р*сиахъ цєлы*х* зо*с*тало, а нє бо*л*шє*й*"
арк. 763 – 764, акт 673	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Самуель Хом'як, державець	Ярош Олешко	с. Глинськ	84	70	"кгды по*д* часъ ты*х* инъку*р*си*й* пре*з* козаковъ и татаровъ спалєно и спу*с*тошоно дымовъ чоти*р*надъцє*т*"; "во*д*лугъ стары*х* квитовъ двої*й*га подымъного выбрати нє моглємъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 764 – 765, акт 674	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Барбара Криштофова Яйковська, державець	Васько Карпович	с. Мощаниця Велика	79	59	"а прєз инъкурсиє нєпрыятєлские двадцеть дымовъ спустошало"
Ф. 28, оп. 1, спр. 86							
арк. 94 – 95, акт 81	–"–	[Ковельське староство] Петро Пенський, державець 12 волок	Якуб Гулецький, слуга Мисько Войтович, двірник	с. Туровичі		–	"ажє в тамтой маєтности нє толко подданых, алє и халупъ хлопских нє маєшъ, толко голыє кгрунты зостаютъ"
Ф. 25, оп. 1, спр. 265							
арк. 773 і зв., акт 680	16. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич Анна Тишковська, державець	Грицько Вовчар	с. Жилинці	10	6	"толко з дымов цєлых шести, любо знайдуєт домовъ дєсєть, ωднакъ пусътъками стоять, с которыхъ нєпрыятєль Коронъны Полскоє татаровє людей въ нєволю въ роках прошълыхъ забрали"
арк. 773 зв. – 774, акт 681	–"–	Христйна Бабинська, державець	Васько Малощич	с. Бабин (половина)		30	"ижъ ωнъ ... з половицы сєла Бабина ... позосталоє, ωтдалъ двоє подымноє з трыдцети дымовъ трыдцєт золотых полских ... єго мл. пану Стєфанови Хрыницкому, поборцы тєпєрєшнєму"
арк. 774 – 775, акт 682	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Захаріяш Антонович, державець	Васько Гарасим Грабарчик Панас Дерначеня	с. Іванне (частина) с. Погорільці с. Студянка		34 126 28	"по спустошєню роковъ прошлыхъ прєз нєпрыятєля коронного, ребєллизанътовъ и ωрду татарскую"
арк. 775 і зв., акт 683	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Федір Яцькович і Петро Кононович	м. Степань		410	Йдеться про християнські дими; "иж по спустошєню роковъ прошлых [1648] и [1649] прєз нєпрыятєля коронного того ж мєста Стєпаня домовъ хрєстианъских цєлых або дымовъ по дзис дєнъ чотырыста и дєсєть в мєстє Стєпаню зостало"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 775 зв. – 776 зв., акт 684	–”–	Казимир Єло Малинський, [дідич]	Остап Лехненя	с. Верба с. Білогородка с. Стовпець (частина) с. Турія (частина)		Разом 18	“а ѡстатокъ нєпрыятєл фунъдитус знєслъ и хлоповъ в нєволю позабирал”
арк. 776 зв. – 777, акт 685	–”–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Єврейська громада	Ґершон Лешкович, єврей	м. Степань	52	25	“в котором мєстє дымы и домы въси жыдовъскиє справєдливє поличыл и зраховалъ, которых нє наличылъ болшєй, толко цело позосталых двадцєт пят, а ѡстатокъ нєпрыятєлъ коронъный спустошыл и ѡгнємъ позносил”
арк. 779 і зв., акт 687	–”–	Юзеф Чаплич [Шпановський], дідич	ГрицькоКівш	с. Космачів		48	“подданый прєвєлєбного єго мл. ѡтца Юзфа Чаплича … дєдичъный з сєла Космачова”; “того подымъного сполна водлугъ старых квитовъ для вєликого ѡд ѡрды и козаковъ спустошєня выбрати нє моглъ”
арк. 779 зв. – 780 зв., акт 688	–”–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Олександр Вольський, державець	Савка Вінниченя (з якого села – не вказано)	с. Кіндратка с. Соснівка с. Трусилівка с. Лучники с. Зубове Село с. Білів с. Сахнівці с. Щурівці с. Топорець	Разом 138	Разом 32	
арк. 780 зв. – 781 зв., акт 689	–”–	Криштоф Линевський, дідич	Іван Миникович	с. Копитків		25	Інші дими спалили і спустошили татари. В ін. акті Линевського названо державцею
арк. 781 зв. – 782 зв., акт 690	–”–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Прилуцький, державець	Павло Хвещеня	с. Мощаниця Мала	51	40	“ижъ въ помєнєномъ сєлє Мосчаници прєз нєпрыятєля коронного рєбєлизанътовъ козаковъ и татаровъ роковъ прошълих халупъ спалєных ѡсмъ пустихъ три”
арк. 782 зв. – 783, акт 691	–”–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Войтех Островський, державець	Ілляш Білик	с. Залужжя	23	20	“халупъ прєз нєприятєля коронного спустошоних пусътихъ дви, а спалєная прєз того ж єдна”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 791 зв. – 792 зв., акт 699	17. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Ісай Супрунчик	с. Ступне Дубнівського ключа		22	"ωстатокъ нєпрыятєл спустошыл"
арк. 792 зв. – 793 зв., акт 700	–"–	Семен Городиський, [дідич]	Антон	с. Лаврів (частина) с. Городище (половина)		4 13	"за спалєнъємъ тыхъ добъръ и спусътошєнъємъ прєзъ нєприятєлъ Крыжа Свєтого татаровъ в рокахъ прошълыхъ [1648] и [1649]"
арк. 793 зв. – 794 зв., акт 701	–"–	Андрій Єловицький, дідич Криштоф Пстроконський, державець	Олешко	с. Микитичі		6	"а ωстатокъ татаровє ωгнємъ фунъдитусъ знєсли, и толко знакъ, гдє халупы были"
арк. 794 зв. – 795, акт 702	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Олександр Цеклінський, державець	Грицько Білиненя	с. Бродів		22	"по сплюндрованю прєз рєбєллию козацкую и нєпреятєл Крыжа Стого татаровъ"
арк. 795 зв. – 796, акт 703	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич [Францішек] Вільчек, державець	Андрій Прудкович	с. Тотовичі Степанської волості		33	"по спустошєнью нєприятєлскому"
арк. 796 – 797, акт 704	–"–	Милецький монастир, власник; архімандрит Юзеф Чаплич [Шпановський]	Кирик Окаченя	с. Комарів с. Солов'їв с. Ниці с. Синів		Разом 100	Інші дими спустошено татарами
арк. 797 – 798, акт 705	–"–	Андрій Мілевський	Роман Лещик	с. Вербичне [частина]	2	2	"ижъ ωнъ подимноє водлугъ квитов старыхъ яко пєред тим з мєнованого сєла давано"
арк. 798 і зв., акт 706	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Андрій Тишевич, державець	Олешко Бондар	с. Тишевичі Заславського ключа		4	"а ωстатокъ спустошоныє и ωгнємъ знєсєныє сут"
арк. 798 зв. – 799 зв., акт 707	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Чурилова, державець	Федір Вовкович	с. Будераж		18	
арк. 799 зв. – 800 зв., акт 708	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Тележинський, державець	Антон Опришко	с. Пильки Заславського ключа		3	"а то за спустошєнъємъ прєзъ рєбєлию козацькую и нєпрыятєлъ Крыжа Свєтого татаровъ … в рокахъ прошлыхъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 807 зв. – 808, акт 715	18. 03	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Андрій Ільчич	с. Білашів		70	"ωстаток зисъ димов спустошоныє єдни зостали, другиє прєз нєпрыятєлєй Крижа Свєтого татаров ωгнєм фундитус знєсєниє сут"
арк. 810 зв. – 811, акт 716[6]	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Геліяш Лукаровський, державець	Каленик Воронович	с. Судобичі Дубнівської волості		20	"кгдыжъ тая маєтъность за провидєнцыєю Бозкою ωд нєпрыятєл цєлая и нєспустошоная зостала, алє єшчє килка подданых прыбудовалосє"
арк. 811 і зв., акт 717	–"–	Ян Колпитовський, дідич	Трохим Марченя	с. Колпитів (частина)		10	Інші дими спалено
арк. 811 зв. – 812, акт 718	–"–	Самуель і Анна Чернівські, подружжя	Іван	с. Гуляники (частина)		5	"иж в сєлє Гуляникахъ на части панов моих нє машъ болшєй дымов, тилко пят"
арк. 812 зв. – 813, акт 719	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Миколай Боровицький, державець	Опанас	с. Зозулинці Дубнівської волості		5	"а ωстатокъ дымов в томъ сєлє нєпрыятєл Крыжа Свєтого татаровє роковъ прошлых, выбравъшы людєй в нєволю, ωгнємъ фунъдитус знєсли, жє тилко знаки, гдє халупы были"
арк. 814 і зв., акт 721	–"–	спадкоємці Захаріяша [Святополка] Четвертенського, дідичі Богумила [Мокосій]-Дениско, державець	Петро Минько	с. Передмістя (половина)	18	18	"водлугъ давъных квитов, которыє в завєруху тую под Зборовомъ, пры кнєжати єго мл. пану подсудъку будучы, погинули"
арк. 815 і зв., акт 722	–"–	Филип Бокій [Печихвостський], дідич Андрій Корицький, державець [частини с. Бодачів]	Юсько Лісновський з с. Бодачів Мартин Волошин з с. Печихвости	[Частини сіл]: Бодачів } Смиків } Навколиски } Милятин } Печихвости	 32	 Разом 24 Разом 18 20	Кількість димів подано за маніфестацією, бо у власне присязі відомості про дими у с. Печмхвости наведено до с. Бодачів
арк. 816 і зв., акт 723	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Курбановський, державець	Прокіп Бережникович	с. Оса	31	20	"а ωдынадцєт частю нєпрыятєл, частъю уставичный жолнир, прєходячи, спустошылъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 816 зв. – 817, акт 724	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Олександрова Голковська, державець	Федір Жук	с. Мізоч	73	44	"а двадцет и девет частъю козаки спустошили, частъю татаровє попалили"
арк. 817 зв. – 818, акт 725	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Шашевський, державець	Гарасим Павленя	с. Збитин с. [Збитинська] Волиця		35 32	"а з болшей халупъ водлугъ давъных квитовъ для спустошеня ихъ жадною жывою мєрою нє моглем добрати того подымъного"
арк. 818 – 819, акт 726	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Злоцький, державець	Симон	с. Монастирська Волька (Комарівка) с. Білі Береги		Разом 21	"з села Волки Монастирскоє алиас Комаровки, державы на тот часъ его мл. ксєнъдза Злоцъкого в ключу Стєпанъском будучоє"; "за спустошенъемъ през непрыятел в роках прошлых водлугъ давных квитовъ выбрати нє моглъ"
Ф. 28, оп. 1, спр. 86							
арк. 997 і зв., акт 747	18. 03	Андрій Заленський, дідич Даніель Пузовський, державець	Матвій Коваленя	с. Овадне (всі частини села)		26	"ижъ за злєценем собє нє моглъ болшей подымного выбрати зъ частей вьсых Ѡвадна, так дєдичных, яко и заставою набытыхъ ѡд небожки пнєє Свирскоє и сынов єє панов Свирскихъ и инъшыхъ заставных єго мл. пна Анъдрея Заленского, хоружого новокгродского, а єго мл. пна Пузовского державы арендовноє ѡвадєнскоє"
Ф. 25, оп. 1, спр. 265							
арк. 834 зв. – 835 зв., акт 736	21. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич Анна Ґніздицька, державець	Ігнат Скупчик	с. Пузирки		–	"в которой маєтности нє моглъ ничого выбрати, кгдыжъ жадноє халупы, а ни кола нє зостало през знєсєнъє и спалєнъє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							нєпрыятєля Крыжа Свєт*ого* татаровъ и козаковъ и въ выбранъю люд*єй* в нєволю поганъскую"
арк. 835 зв. – 836 зв., акт 737	–"–	Марцин Домбровський, [державець]	Томаш Научення	с. Буремець с. Підгайці с. Лаврів (частина) с. Любещина		Разом 109	"а ѡстатокъ дымовъ в мєнованы*х* маєтност*ях* пана моє*го* нєпрыятєль по*д* часъ инъку*рсий* частъю попустошылъ, частъю попали*л*"
арк. 836 зв. – 837 зв., акт 738	–"–	Адам Вільґа, дідич	Федір Олешв'янський, боярин	с. Тріски с. Гриценки		– –	"в сєлє Трыскахъ и Грыцєнъках жадноє халупы и дыму нє машъ, которыє сутъ знєсєныє и спалєныє ѡ*д* нєприятєля"
арк. 837 зв. – 838 зв., акт 739	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян-Ярош Рихловський, державець	Іван Британ Луцик Панасеня	с. Христівка с. Криворудка	20 10	6 6	
арк. 838 зв. – 839, акт 740	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Юрій Чернишевський, державець	Ігнат Капуста	с. Грозів (частина)		18	Інші дими спалено
арк. 839 зв. – 840, акт 741	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Щасний-Збожний Лайщевський, державець	Сидір Іллічич Сидір Моровинець	с. Цепцевичі с. Кидри		Разом 98	"с помєнєны*х* сєлъ водълу*г* давъныхъ квитовъ за спустошєнъємъ и спалє*н*ємъ маєтностє*й* прє*з* нєприятєлъ коро*н*ныхъ выбрати нє могълъ"
арк. 840 – 841, акт 742	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Добеслав Цеклінський, державець	Кіндрат Павленя Овхим Полошко	м. Корчик с. Пашутинці с. Деражня с. Комарівка с. Корчик с. Кречківці с. Городище		6 10 10 3 4 3 3	"ѡстатокъ нєпрыятє*л*, кочовиска свои ѡ*д*правуючи, фунъдиту*с* знєслъ"
арк. 841 і зв., акт 743	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] [А]дверт, державець	Іван Орда	с. Грем'яче		16	"а ѡстато*к* дымо*в* спустошало и погорєло прє*з* инъку*р*сию нєприятє*л*скую"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні techniques	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 842 і зв., акт 744	–"–	Миколай Лисаковський, державець	Матфій Мацечко	с. Устилуг	78	38	"нє наличылъ большє*й* дымовъ для спустошєня нєпрыятє*л*ского, то*л*ко в сєлє Устилугу трыдъцєтъ ѡсмъ, а спу*с*тошалы*х* чоти*р*дєсятъ"
арк. 842 зв. – 843, акт 745	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич [Криштоф] Пстроконський, державець	Андрій Жук	с. Цурків Дубнівської волості		33	"а ѡстатокъ нєпрыятє*л* Крыжа Свєтого татаровє ѡ*д*ни ѡгнємъ знє*с*ли, а другиє пу*с*тъками стоя*т*, за выбра*н*ємъ людє*й* в нєволю в рока*х* про*ш*лы*х*"
арк. 843 – 844, акт 746	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Самуель Дримальський, [державець]	Мартин Новак	с. Пузирки	10	5	Решту димів спустошили татари
арк. 844 і зв., акт 747	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Прилуцький, державець	Іван Дьогтяр і Левко Наумович	м. Ташки		120	"в мєстєчъку Ташъкахъ нє маєшъ бо*л*шє*й* дымовъ, то*л*ко сто двадцє*т*, ѡстатокъ нєприятє*л* спустошилъ"
арк. 845 і зв., акт 748	–"–	Василь Черкас, державець	Йовхим Біляк	с. Янушівка	32	12	"нє наличы*л* большє*й* для спу*с*тошє*н*я нєпрыятє*л*ского в сєлє Янушовъцє, то*л*ко дымовъ двана*д*цєтъ, а спу*с*тошалы*х* двадъцє*т*"
арк. 845 зв. – 846 зв., акт 749	–"–	Павло Ґуций	Васько Скрипченя	с. Перемишель	22	9	"нє маєшъ бо*л*шє*й* дымовъ цє*л*ы*х*, то*л*ко дєвєтъ, а трына*д*цєтъ спу*с*тошало"
арк. 846 зв. – 847, акт 750	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Самуель Ґлоґовський, державець	Хведір Даровиченя	с. Вачів	22	10	"ижъ въ маєтъносты пана моєго сєлє Вачовє по съпусътошєню нєпрыятєлъскомъ нє маєшъ болъшє*й* дымовъ цєлыхъ, толъко дєсєтъ, а дванадъцєтъ нєпрыятєлъ спусътошылъ и вънивъєчъ ѡбєрънулъ"
арк. 847 зв. – 848 зв., акт 751	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Каспер Копистинський, державець	Андрій Коцький Данило	с. Поляхова с. Соснівка		Разом 4	"а инъшыє прє*з* нєпрыятєля Крыжа Свєто*го* спу*с*тошалы и попалєны и вънивєчъ ѡбє*р*нєны су*т*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 848 зв. – 849 зв., акт 752	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Ледуховський, державець	Василій	с. Кучманівка		4	"а прєз инькурсию нєпрыятєлскую козаковъ и татаровъ иньшыє знєсєныє и попалєныє прошълыхъ лєтъ, року [1648] и року [1649]"
арк. 849 зв. – 850 зв., акт 753	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Станіслав Гоголь, державець	Мисько Черевко	с. Припутні		3	"а прєзъ инькурьсию нєпрыятєльскую козаковъ и татаровъ иньшыє знєсєныє и побраныє прошълыхъ лєтъ"
арк. 850 зв. – 851 зв., акт 754	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Роман Топоровський, державець	Свирид Кильченя	с. Зубарі		3	Інші дими спалили і знищили татари
арк. 851 зв. – 852 зв., акт 755	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Длотовський, державець	Антон Ступич	м. Славутин		90	"мєнованоє мєстєчько прєзъ татаровъ мало нє всє ѡгънємъ зънєсєноє єсть, жє толко на попєлишьчах буды пороблєныє стоять, в которых людє мєшъкаютъ, и с тых то (двоє подымьноє) дєвєтидєсять дымовъ выбравшы, ѡноє готовъ ѡддати"
арк. 853 – 854, акт 756	–"–	Ян і Олександр Ґротовські, дідичі	Лазар Сухарчук, підданий Яна Ґротовського Роман Парасочка, підданий Олександра Ґротовського	с. Борисковичі: частина Яна Ґротовського частина Олександра Ґротовського		7 5	"а ѡстатокъ дымовъ роковъ прошълыхъ татаровє и козаки попалили"
арк. 854 – 855, акт 757	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Длотовський, державець	Іван Война Тишко Васько	с. Бачманівка с. Миньківці с. Рудня	56 75 16	26 24 12	"нє наличылъ болшєй прєзъ спустошєньє козацкоє и татаръскоє"
арк. 873 і зв., акт 772	22. 03	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Ленцький, державець	Клим Кощич	с. Головин (частина)		30	Інші дими спустошили і спалили татари

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 873 зв. – 874, акт 773	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Адріян Вещицький, державець	Борис Терещеня	с. Вольбарів		40	
арк. 874 – 875, акт 774	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Ян Головинський, державець	Петро Квасеня	с. Головин (частина)		6	Інші дими спустошили і спалили татари
арк. 875 і зв., акт 775	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Стефан Хоментовський, державець	Гаврило Ревука	с. Михнів Заславського ключа с. Лисогірці с. Закружці	40 15 12	12 4 4	"в которых нє наличилємъ бол*шей*, толко в Михъновє двана*д*цєть, а згорило дванадъцє*т*, спустошало за*с* шє*ст*надъцать, в Лысогорє чотыры, а пу*с*тошало ѡдина*д*цєть, в Закрусца*х* чотыры, а спу*с*тошалы*х* ѡсмъ
арк. 876 і зв., акт 776	–"–	Бернат Вилежинський, державець	Макар Ярмолик (з якого села – не вказано)	*Половини сіл:* Туричани Дулібська Волька	Разом 30	Разом 25	
арк. 876 зв. – 877 зв., акт 777	–"–	Липська, державець	Максим Левченя	с. Дуліби	33	30	Решту димів спустошили татари
арк. 877 зв. – 878, акт 778	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Юрій Чаплич Шпановський, державець	Васько Мороз	с. Липні	66	30	Решту димів 1649 р. знесли татари
арк. 878 – 879, акт 779	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Парфен Жученя	с. Семидуби	59	29	А 30 димів спалено або стояли пустками
арк. 879 і зв., акт 780	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Адам Раковський, державець	Зінько Мищеня	с. Холневичі		8	
арк. 880 – 881, акт 781	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Ігнат Сурмач	с. Здолбиця с. Здолбунів		Разом 116	"а бол*шей* дымо*в* во*длуг* да*в*ны*х* квито*в*, которие часу завєрухи

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Ян і Петронелла Шашевські, подружжя, державці					и нєбєзпєчєнствъ прошлых нє вєдати гдє суть заподєлыє, для спустошєлых и погорєлых халуп, тудєж и хлопов в нєволю забраных, прєз инъкурсиє татарськиє и своєволю козацкую роков свєжо прошълых, нє моглємъ жадною живою мєрою добрати"
арк. 881 і зв., акт 782	–"–	Ґабріель Гулевич, дідич	Грицько Палюх	с. Цевів (частина)	7	7	
Ф. 28, оп. 1, спр. 86							
арк. 1020 зв. – 1021, акт 761	22. 03	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Станіслав Корчминський, державець	Мисько	с. Лішня с. Осмиловичі		21 19	"по спустошєю прєз рєбєллизантовъ козаков и нєприятєлєй Крыжа Свєтого татаровъ и побранъє людєй до ωръды в роках прошлых"
арк. 1021 і зв., акт 762	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Станіслав Корчминський, державець	Яцько	м. Литовеж		89	Містечко зазнало значних руйнувань у 1648 – 1649 рр.
арк. 1022 і зв., акт 763	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Станіслав Корчминський, державець	Марко	с. Грибовиця		50	
Ф. 25, оп. 1, спр. 265							
арк. 914 і зв., акт 801	23. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич [Марцин] Кобилецький, державець	Процько Кулай	с. Новосілки с. Країв		60 30	"а ωсътатокъ прєз инъкуръсыю козацъкую и татаръскую фунъдитусъ суть зънєсєныє"
арк. 914 зв. – 915 зв., акт 802	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Геліяш Малюшицький, державець	Дасько і Якуб	с. Омеляна (частина)	42	22	"ижъ мы дымы и халупы зъ части сєла Омєляноє пана нашого справєдливє поличыли єсьмо и пораховали, въ которой нє наличыли большєй, только

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							двадцать два, а двадцать прєзъ нєпрыятєля и инкуръсию єго частю спусътошало, часътю згорило”
арк. 922 – 923, акт 806	24. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Андрій Котик з м. Базалія Костюк з м. Красилів	м. Базалія *Присілки:* с. Волиця с. Махаринці } с. Жеребли } с. Жеребли Нові села Чухелі [Нові й Старі] м. Красилів *Присілки:* с. Западинці с. Голинки	.	20 10 Разом 4 4 4 30 6 4	“которое подымнєє яко справєдливє з мєсьта Базалии и присєлковъ до нєго належачых, из мєстъка Красилова, такъжє с присєлков до нєго належачыхъ, выбрали…, в которых всих, такъ мєстєчках мєнованыхъ яко и присєлках, до них належачых, ѡстаток домовъ нєприятєль сплюнъдровалъ”
арк. 923 і зв., акт 807	–”–	Григорій Чечель Судимонтович, дідич	Миколай Зарудний	с. Яворівці Красилівського ключа		9	
арк. 923 зв. – 924 зв., акт 808	–”–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Адам Триміський, державець	Семен Кладченя	с. Берестовець Степанського ключа	53	27	“кгдиж нєкоторыхъ подданых ѡрда постинала, а нєкоторыхъ в вєчъную нєволю в року тєпєр нєдавно прошломъ забрали”
арк. 924 зв. – 925, акт 809	–”–	Владислав-Домінік Заславський, дідич [Ян] Уляницький, державець	Павло Скребець	с. Чижівка		5	
арк. 925 зв. – 926, акт 810	–”–	Марцинова Ґоріховська, державець	Олікар Видеревич	с. Смідин (частина)		5	“ижъ на части єє мл. панєє Кгорєховъскоє в сєлє Смидинє дымовъ албо халупъ болшєй нє машъ, толко пять, а ѡстатъ спалєныє и спустошоныє ѡд нєприятєл зостаютъ”
арк. 926 – 927, акт 811	–”–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Даньківський, державець частини с. Даньківці Павло Даньківський, державець частини с. Даньківці	Мартин Котелко, підданий Яна Даньківського з частини с. Даньківці	с. Даньківці (частина) с. Даньківці (частина) с. Даньківці (частина) с. Кропивна с. Кобилля		1 1 1 5 6	“а ѡстатокъ дымовъ роковъ прошлых татаровє и козацы попалили”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Улашин, державець частини с. Даньківці Манецька, державець с. Кропивна Слупська, державець с. Кобилля					
арк. 927 – 928, акт 812	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич [Адам] Сліповронський, державець	Фесько Приступка	с. Свинарин с. [Мочулки] с. Пінський Міст		97 16 5	"а остатокъ прє*з* инъку*р*сию коза*ц*кую и тата*р*скую знєсєно"
арк. 928 – 929, акт 813	–"–	Адам, Федір і Вацлав Злотолинські та [Катерина] Юрієва Злотолинська, державці на ординатському праві	Семен Ярмаченя	с. Злотолин		68	
арк. 929 – 930, акт 814	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Зґлобицький, державець	Ігнат Дзиндзик	с. [Зульня]	10	10	"такъ яко перє*д* ты*м* зо*с*тавало в старыхъ квитахъ"
арк. 930 і зв., акт 815	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Андрій Магнушовський, державець	Борис Гарбузенко	с. Пузирки с. Залуччя		4 1	"а ѡстатокъ прє*з* нєприятєля, такъ татаровъ, яко и козаковъ, внивєчъ спу*с*тошоноє *єст*"
арк. 931 і зв., акт 816	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Вацлав і Федір Головинські, державці	Мисько Ракиченя	с. Головин (частина) Степанського ключа		7	"вєдлугъ старыхъ квитовъ за *с*пустошєнємъ нєприятєля Крыжа Святого вибрати нє могучи, кгдыж нєкоторых подданых ѡрда постинали, а нєкоторых в вєчную нєволю в року тєпє*р* нєдавно проминуломъ забрали"
арк. 932 і зв., акт 817	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Семен Яцюта, державець	Яцько, Жидків син	с. Медведівка		2	"в томъ сєлє Мєдвєдовьцє нє машъ бол*шєй*, толко халупъ двє, въ которых панъ єго панъ Яцюта

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							мєшкаєт. А ѡстатокъ прєз нєприятєля, такъ татаровъ яко и козаков, фунъдитус знєсєно. С чого юж нє могучи ничого выбрати, што и присєгою хотєчи того потвєрдити" [тобто, через те, що панський двір не оподатковувався, з тих двох димів податку не сплачено]
арк. 933 зв. – 934 зв., акт 819	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Миколай Хол[о]єв-ський, державець	Радко Клобук Юсько Сировченя	с. Шельвів с. Ледянка с. Завадинці с. Гнойниця [Мала] (Гнойничка)		3 – 15 4	"а ѡстаток нєпрыятєл яко то Лєдянку знєслъ, и инъшыє халупы, в тыхъ другыхъ сєлахъ будучыє, попустошылъ"
арк. 934 зв. – 935 зв., акт 820	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Бернат Вилежин-ський, державець	Денис	с. Конюхи		30	"а ѡстатокъ дымовъ татаровє и козацы роковъ прошлых попалили"
арк. 946 – 947, акт 827	26. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич Петриковський, державець	Кирило Яцюченя	с. Медськ Великий с. Медськ Малий		61 19	
арк. 947 і зв., акт 828	–"–	Семенова Кміта, державець на ординатському праві	Саливон Ярмолович	с. Дубівка с. Завалич с. Лопушки с. Вербче (частина)		10 4 1 2	"становъшы ѡчєвисто роботный Сєливон Ярмоловичъ, подданый дєржавы урожоноє єє мл. панєи Сємєновоє Кмитиноє з сєла Дубовъки, юрє ѡрдинацыонис ѡд зошлого кнєжати єго мл. пана краковского [Януша Острозького] ѡной налєжачого, ѡповєдалъ"
арк. 947 зв. – 948 зв., акт 829	–"–	Семен Сковородка, державець на ординатському праві	Феєько Тарасович	с. Жалин с. Жалинська Волька		Разом 45	"юрє ѡрдынационис ѡд зошълого свєтой памъяти кнєжати єго мл. пана краковъского" [Януша Острозького]. "а ѡстатокъ в тых маєтностях нєпрыятєль прєз инъкурсию в роках [1648] и [1649] сплондровал"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 948 зв. – 949 зв., акт 830	–"–	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Прокіп Гуреня	с. Перемінка і с. Янкевичі Степанського фільварку		Разом 80	
арк. 949 зв. – 950, акт 831	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Стефан Лешневський, державець	Семен Біличеня	с. Постойна с. Стидень Перший } с. Стидень Другий }		90 Разом 33	"*иж* я дымы и халупы в ма*є*т*ностях* державъных пана мо*є*го с*є*лах Постойн*є* и Стыдын*є*въ двох справ*є*дливє поличылємъ и пораховалъ, в которых нє наличылє*м* больш*є*й, толко в Постойн*є* д*є*в*є*тдесять, в Стидынях двох дымо*в* трыдц*є*т тры, а ѡстато*к* дымо*в* в тых ма*є*тностях н*є*прыят*є*л сплюндровал"
арк. 952 і зв., акт 833	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Микита, Миськів пасинок з с. Рокитна	с. Рокитна і с. Рокитнянська Воля Степанського фільварку		Разом 75	
арк. 952 зв. – 953 зв., акт 834	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич [Тібурцій] Бартлінський, державець	Тиміш Примак	с. Бичаль с. Копіїв [Скопіїв] с. Звіздж		Разом 80	
арк. 953 зв. – 954, акт 835		Владислав-Домінік Заславський, дідич Марцин Багинський, державець	Роман Новака, отаман обох сіл	с. Підлужне с. Трубиці		Разом 10	"*иж* тыє с*є*ла По*д*лужъна и Трубич*є* ѡмалъ н*є* вси ѡгн*є*м, пр*є*з н*є*прыят*є*л Крыжа Св*є*то*го* татаровъ суть знєсєныє, же то*л*ко халупъ н*є*допал*є*ных ѡстало д*є*с*є*тъ"
арк. 954 – 955, акт 836	–"–	Федір Севрук, дідич	Сидір Шев'як	с. Перекали (частина)		–	"*иж* онъ двой*г*а подымного на С*є*ймє ва*л*номъ Варшавъско*м* постановълєно*го* вє*д*лугъ старых квитовъ н*є* могучы выбрати, а то за *спустошенє*мъ и фу*н*дитус ѡгн*є*м знєсєнъємъ пр*є*з н*є*прыятєля, та*к* козаковъ яко и татаро*в*, кгды *ж* то*т* н*є*прыят*є*л, впєр*є*д и възадъ идучи,

66*

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							кочовисча своє в той маєтности ωдправовал, гдє жадного по собє нє зоставил дыму, толко пнє и пєчиска, гдє халупы пєрєд тым стояли"
арк. 955 і зв., акт 837	–"–	Стефан і Павло Зарудські	Савка Сахно, слуга	с. Зличівка с. Соколівка		– –	"ижъ в маєтносьтяхъ пановъ моихъ сєлах Зличовъки, Сакалувъцє, по сьпустошєню и сплюндрованю ωд козаков и татар сталым, жадного дому, с которого бы подимноє до Скарбу єго кор. мл. ωддатис могло, нє зосьтало, алє только пєчысъка и мєстцє, на которых будинъки бывали, зостаютъ"
арк. 955 зв. – 956 зв., акт 838	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Петро Опоцький, державець	Павло Нечимир-ський Семен Пупко	с. Трискині с. Ремчиці		25 33	"ижъ мы въ тых сєлах нє наличыли большєй дымовъ албо халупъ цєлых, толко в сєлє Трыскиних двадцєтъ пят, а в сєлє зас Рємчыцы трыдцєт тры, а ωстаток прєз нєпрыятєля знєсєно"
арк. 956 зв. – 957 зв., акт 839	–"–	Федір і Матіяш Севруки, державці на ординатському праві	Олешко Качан	с. Головин (частина)		13	"подданый дєръжавы ихъ милосьтєй пановъ Фєдора и Матиаша Сєвъруковъ правомъ ωръдинации ωдъ зошълого ясьнє ωсьвєцоного кнєжати єго мл. Януша Острозъкого, кашътєляна краковъского, их мл. служачоє"; "справєдливє з дымовъ альбо халупъ всих позосталых в части выжєй мєнованой панов моих сєлє Головинє тринадъцєтъ, по золотому с каждого дыму выбравъшы и до пана поборъцы прывєзл"
арк. 957 зв. – 958, акт 840	–"–	Роман Кошатовський, [державець]	Сахно	с. Кошатів [частина] Рівненської волості	3	3	

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 958 – 959, акт 841	–"–	Стефан Хрінницький, дідич	Іван Бураченя	с. Лопавші	46	19	"иж в маєтности пана моєго нє маєш дымовъ целых большей, толко девєтнадъцєт, а двадцєть сємь през инъкурсию козацкую и татарскую суть фунъдитусъ попалєныє, с которых цело позосталых двоє подымъноє справедливє выбравъшы, с кождого дыму по золотому ѡдному, до єго мл. пана поборъцы прывєзлємъ"
Ф. 28, оп. 1, спр. 86							
арк. 1040 і зв., акт 777	26. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич Андрій Линевський, державець	Левко Каплунець	с. Холопичі		64	"нє могъ болшей двойга подымного … з того сєла Холопич з дымов болшей выбрати"
арк. 1041, акт 778	–"–	Станіслав Корчминський, дідич	Кіндрат	с. Мольників		19	"по спустошеню козацъким и татаръским"
арк. 1041 зв., акт 779	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Станіслав Корчминський, державець	Савка	с. Ревушки		9	
Ф. 25, оп. 1, спр. 265							
арк. 969 зв. – 970, акт 846	28. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Хома Скочко	с. Кричильськ Степанського ключа		80	Інші дими було вщент знищено
арк. 970 – 971, акт 847	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич [Ян і Петронелла] Шашевські, подружжя, державці	Гапон Гомоненя	с. Розваж		30	"из них справедливє тоє подымноє выбравшы, до єго мл. пана поборцы принєслєм, а болшей ведлуг старых квитов для спустошалых и спалєных халупъ, и в нєволю подданых забраных през инкурсиє татарскиє нє моглєм добрат"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 971 – 972, акт 848	–"–	Самуель Мончинський, державець на ординатському праві	Григір	с. Мончинці с. Черленівка с. Дубище с. Сорокодуби		Разом 16	"*иж* в ма*єт*ностяхъ пана мо*єго* сєлє Мо*н*чинъцахъ, Чаръл*є*нов*ц*є, Дуби*ш*чах и Сорокодубах нє маєш болшєй дымовъ цєлых, толко шє*ст*над*цат*, а ѡстато*к* през нєприятєля коро*н*ного *єст* знєсєно и *с*пу*ст*ошено"
арк. 972 – 973, акт 849	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ґодзимирський, державець	Антон, Попиків зять з с. Клітенка Мала Пилип Пекельник з с. Зозулинці Малі	*Належні до м. Базалія:* с. Клітенка Мала с. Зозулинці [Малі] с. Клітна Велика с. Попівці с. Глібки с. Манівці		 4 3 5 3 1 2	"ижъ мы халупы … справ*є*дливє поличили*с*мо и пораховали, в которы*х* нє наличили*с*мо болшєй, толко так: *иж* в сєлє Клит*є*нках Малых чотыры, в Зозули*н*цах тры, в Кли*т*ной Малой [Великій?] пя*т*, в Попо*в*цах тры, в Глибках ѡдєнъ, в Мановъцах два, а ѡстатокъ домовъ в тых всих маєтностяхъ през инъкуръсию нєпрыятєлскую сплондрованыє зостаю*т*"
арк. 973 і зв., акт 850	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Хома Сергієня, присягав за всі села	с. Ставок с. Узлазне с. Углище		Разом 115	"а ѡстатокъ нєпрыятєл Крыжа Свєтого дымов и халупъ спалил и спустошылъ"
арк. 973 зв. – 974 зв., акт 851	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич [Ян і Петронелла] Шашевські, подружжя, державці	Панько Марченя	с. Хорів		50	"а болшєй дымовъ, для спустошєня и сплондрованя татаръского, водлугъ давъных квитов добрати нє моглєм"
арк. 974 зв. – 975 зв., акт 852	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Грицько Озимок	с. Любаша Степанського ключа		45	
арк. 978 зв. – 979, акт 855	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Степан Яловиченя	с. Старики		3	"а ѡстатокъ дымовъ роковъ прошълых татаровє и козаки попустошыли и внивєчъ ѡбєрнули"
арк. 979 – 980 зв., акт 856	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Криштоф Корицький, державець	Андрій	с. Сморшки		14	

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 980 зв. – 981 зв., акт 857	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Юрій Завальський, державець	Іван Бойко	с. Завалля		8	"а ѡстаток презъ непрыятеля, такъ татаровъ яко и козаковъ, спустошоно"
арк. 981 зв. – 983, акт 858	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Стефан Рущиць, державець	Адам Беняк	с. Севрюки с. Салиха с. Миці		3 2 2	
арк. 983 і зв., акт 859	–"–	Ян Головинський, державець на ординатському праві	Йовлаш, Левків син	с. Люхче		26	"дєръжавы єго мл. пана Яна Головинъского, юре ѡръдынационис ѡд зошлого яснє освєцоного кнєжати єго мл. кнєжати єго мл. Януша Ѡстрозкого, каштєляна краковъского, ѡному налєжачоє"
арк. 993 – 994, акт 865	29. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич [Петро] Хоревський, державець	Семен Шульга	с. Ромейки		15	"а ѡстаток дымов през инкурсию козацькую сут спусътошєныє и вънивєч ѡбєрнєныє роков прошълых"
арк. 994 – 995, акт 866	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Каленик Супрунович	м. Бережниця Степанського ключа		200	"а ѡстаток дымовъ презъ инкурсыю козацькую суть знєсєныє и вънивєчъ ѡбєрнєныє роковъ прошълых"
арк. 995 – 996, акт 867	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Грицько Кошелевич, від обох сіл	с. Городець с. Сваринь обидва Степанського ключа		Разом 70	"въ сєли Городцу и Сварыню нє машъ болшей дымовъ албо халупъ цєлых, толко сємдесят, а ѡстаток презъ инъкуръсыю козацькую суть спустошєныє и вънивєчъ ѡбєрнєныє"
арк. 996 – 997, акт 868	–"–	Григорій Святополк Четвертенський	Левко	с. Расники		10	
арк. 1018 і зв., акт 879	30. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич Єврейська громада	Мошко Сапсаєвич, еврей	м. Бережниця Степанського ключа		5	Йдеться тільки про єврейські дими: "ижъ въ мистєчъку Бєрєжъницы нє машъ болшей дымовъ, толко пят, ѡстатокъ нєпрыятєл спусътошыл и вънивєчъ ѡбєрнулъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 1018 зв. – 1019 зв., акт 880	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Міхал Хоментовський, державець	Троць	с. Єреміївка		3	"въ котором селе не наличыл болшей дымувъ целых, только тры, а остатокъ презъ непрыятеля, такъ козаковъ яко и татаров, спусътошоно"
арк. 1019 зв. – 1020 зв., акт 881	–"–	Юзеф Козерадський, Миколай Урвенський, Ян Красовський та Лада, державці на ординатському праві	Грицько Михненя	с. Урвенна (всі частини)		Разом 7	"ижъ я справедливе дымы албо халупы поличылем и пораховал въ частях селе Урвеной пана своего, яко их мл. пана Миколая Урървенъского, пана Яна Красовъского и пана Лады, которых не наличылем большей только сем, и с тых дымовъ всих цило позосталых двое подымное выбравъшы и до его мл. пана поборцы прывезълем, а остаток дымов презъ инъкуръсию козацъкую и татарскую суть знищъченые и въниве чъ обернеые роковъ прошълых"
арк. 1020 зв. – 1021, акт 882	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Геліяш Малюшицький, державець	Юсько	с. Омеляна (частина)		21	"а остатокъ спалено и спусътошено"
арк. 1024 зв. – 1025, акт 887	31. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Андрій Улізко	с. Корост с. Вербче Велике с. Вербче Мале Всі села – Степанського ключа		50 25 25	
арк. 1025 – 1026, акт 888	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Яцько Ленський, державець	Дорош Ярошеня-Бабич	с. Лідава [частина]	21	4	"дымы албо халупы въ помененым селе Лидаве, такъ пусътые яко и целые, справедливе поличывъ, которых не найдуется больщей, только целых чотыры, а през инъкуръсые непрыятелъские семънадцетъ дымовъ фунъдытусъ прошълых лит спустошало"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 1026 – 1027, акт 889	–"–	Олександр Линевський, дідич	Карпо	с. Линів (частина)		2	Інші дими спустошено татарами
арк. 1027 – 1028, акт 890	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Лесько Пекареня Грицько Сатиєвець	с. Варковичі с. Молодава		43 11	"а ωсътатокъ нєпрыятєлъ зънєслъ"
Ф. 25, оп. 1, спр. 267							
арк. 5 – 6	01. 04	Криштоф Сапега, дідич Суловський, державець частини с. Селища	Яцько Долгий Ігнат Середа	с. Селище [частина] с. Жалинка		69 42	"ижъ в сєлє Сєлисча*х* нє машъ бо*л*шє*й* дымовъ сємъдєсятъ бєзъ ωдного, из тими, што и дєръжава по*д*аны*х* чоты*р*надъцатъ урожоного пана Суловъского, а в сєлє Жалинъка*х* нє машъ болъшє*й* дымовъ толъко чотыръдєсятъ два, … а ωстатокъ подымъя нєприятєлє Крыжа Свєтого татаровє ωгнємъ в рока*х* прошлы*х* фунъдитусъ знєсли, жє толъко знаки стоятъ, гдє халупы были"
арк. 9 і зв.	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Костантий Писаровський, державець	Ілько Андрій Кусій	с. Писарівка с. Марківці	Разом 18	Разом 5	13 димів стояло пустками, а інші знищено в 1648 – 1649 рр. козаками і татарами
арк. 9 зв. – 10 зв.	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Уляницький, державець	Грицько Шеденя	м. Шепетівка		3	
арк. 10 зв. – 11	–"–	Марко Гулевич, [дідич]	Дмитро Зогленя Яцько Терещеня	с. Симонів (частина) с. Дуліби	 56	35 40	"з сєла Дулибъ дымовъ чоты*р*дєся*т*, а нє достаєтъ для спустошєнъя прєзъ нєприятєля коронъного и спалє*ня* дымовъ шєсна*д*цати"
Ф. 28, оп. 1, спр. 86							
арк. 1052 і зв., акт 785	01. 04	Станіслав Лиховський, державець	Максим Перепонко	Залужжя, передмістя м. Володимир		6	Село зазнало значних спустошень

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 1052 зв. – 1053, акт 786	–"–	Андрій Заленський, дідич с. Хмілівка та частини сіл Хмілів і Підгайці, державець сіл Микуличі, Фалемичі, Фалемицька Волька і Седмярки Луцько-Острозька єпископія, власник сіл Микуличі, Фалемичі, Фалемицька Волька і Седмярки	Павло Савчик, війт усіх сіл	с. Хмелівка [Болоховичі] с. Хмелів [Великий] (частина) с. Підгайці (частина) с. Микуличі с. Фалемичі с. Седмярки с. Фалемицька Волька		20 Разом 10 32 4 17 9	
Ф. 25, оп. 1, спр. 267							
арк. 16 зв. – 17	02. 04	Григорій Святополк Четвертенський	Микита Вовк	с. Черчичі		20	Інші дими спустошено
арк. 17 – 18	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Петро Кульша, державець	Іван Андрієвич	с. Бутейки Степанського ключа		8	"ижъ в селє Бутєйкахъ нє машъ дымовъ большєй, только ѡсмъ … ѡстатокъ нєприятєль Крыжа Свєтого татаровє спустошили и попалили"
арк. 24 і зв.	04. 04	Владислав-Домінік Заславський, дідич Петро Омецинський і Ленцький, державці частин села	Каленик Архипеня	с. Узносичі [Зносичі]		Разом 19	"а ѡстатокъ нєприятєль, такъ козаки яко и татаровє, попустошыли и внивєчъ ѡбєрънули"
арк. 24 зв. – 25	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Марцин Радзицький, державець	Гаврило Микитеня	с. Немовичі с. Чудель		Разом 103	
арк. 33 і зв.	06. 04	Владислав-Домінік Заславський, дідич [Олександр] Юковський, державець	Гришко Мороз	с. Велихів		5	Решту димів спустошено і знищено через козацький напад

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 51 – 52 зв.	07. 04	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Дем'ян Туровець і Якуб Долмат з м. Дубно	м. Дубно *Передмістя і села*[16]		188	З них 141 християнський і 47 єврейських. "по сплон*д*рованъю презъ ребелизанътовъ козаковъ и непрыятелъ Крыжа Светого татаровъ тыхъ маетъностей, в попаленъю халупъ, в выбранъю людей в неволю поганъскую до орърды в рокахъ прошлых [1648] и [1649]"
арк. 63 зв. – 64 зв.	–"–	Ярош Ростопча, Андрій Ростопча, Войцех Колачинський, Вацлав Севрук, [Катерина] Зимницька та Ярош Корницький, державці на ординатському праві	Радко Ковтуненя	с. Радів (в частинах усіх 6 державців)		21	"а осътатокъ дымовъ презъ инъкуръсию непрыятеля суть знишъчение и вънивечъ оберънение"
арк. 64 зв. – 65	–"–	Петро Корицький, державець	Іван Кирдиковський	с. Дядьковичі (частина)	6	1	
арк. 65 – 66	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Марко Кучевський, державець с. Лавринівці Станіслав Кучевський, державець частини с. Бейзими	Петро Покропивний	с. Лавринівці с. Бейзими (частина)		5 1	"а остатокъ … дымовъ неприятелъ презъ мечъ и огонъ сплонъдровалъ"
арк. 66 – 67	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Вікторій, державець	Роман Дуброееня	с. Тростянець		12	
арк. 69 і зв.	08. 04	Владислав-Домінік Заславський, дідич Геліяш Малюшицький, державець	Грицько Оверченя	с. Цвітоха		3	Решту димів спустошено під час козацького нападу

[16] Передмістя: с. Сурмичі – 56, с. Вигнанка – 24; інші села: Підбірці – 19, Косарів і Божкевичі – 38 (разом), Листвин – 60, Суйми – 11, Стубель – 8, Іваниничі – 9, Дитиничі – 18, Руда – 7, Буща – 12, Кораблищі – 38, Знесення – 13, Залужжя – 15, Кубраківка – 3

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 79 і зв.	09. 04	Владислав-Домінік Заславський, дідич Андрій Жолкевський, державець	Юсько Харченя	с. Гульче [Гольче]		100	"а ѡстатокъ домовъ в то*м* сєлє прєзъ нєприятєля згорєло и спустошало"
арк. 160 зв. – 161	16. 04	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Каспер Базилицький, державець на ординатському праві	Ясько	с. Волиця	.	–	"ижъ мєнованоє сєло прєзъ нєпрыятєль Крыжа Свєтого татаровъ ѡгънємъ фунъдитусъ знєсєноє зосътало и люды зъ н*его* въси в нєволю до ѡрьды забъраныє сутъ … кгдыжъ и възадъ и впєрєдъ тотъ то нєпрыяєлъ кочовисъча своє тамъ ѡдъправовалъ"
арк. 161 – 162	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Криштоф Бистриєвський, державець	Васько Малюта	с. Ріпки		7	"а ѡсътато*к* дымовъ татаровє и козаки вниве́чь ѡбєрънули"
арк. 168 і зв.	20. 04	Костантий і Анна Гулевичі, подружжя, [дідичі]	Опанас Придрушеня Лесько Марченя	м. Острожець с. Острожець Старий с. Заболоття		Разом 48	Йдеться про християнські та єврейські дими: "ижъ мєсътєчько и сєло Стары*й* Острожєцъ татаровє спалили, жє только в мєсътєчьку халупъ тры зостало … В мєсътєчьку такъ хрєсътиянъскихъ яко и жидовъских и Старомъ сєлє Острозьцу, такъжє Забълоцъю ни машъ болше*й* дымовъ только чотырьдєсять ѡсмъ"
арк. 186 – 187	21. 04	[Станіслав] Трецеський, державець на ординатському праві	Левко Душа	с. Ко[л]ки с. Строки		– –	"двоп*г*а подымъного нє моглъ выбъраты ничого а ничого для вєликого знишъч*ен*я и допалєнъя дымовъ ѡдъ козаковъ и татаръ, кгдыжъ впєрєдъ и възадъ идучы, кочовисъка свои и ночълєги в вышъмєно-ваныхъ сєлахъ ѡдъправуючы, жадъного дыму по собє нє зосъта-вили, алє только пєчы а попєлъ, гдє халупы стояли, зосъ*т*авили"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 188 зв. – 189 зв.	–"–	Належало до Острозької ординації Міхал Стрільницький, державець	Мартин Ожеговський	с. Пашутинці		1	
арк. 242 і зв.	02. 05	Адам-Олександр Сангушко, дідич Андрій Кашовський, державець	Іван Грущик	с. Воєгоща с. Кримне с. Бронниця		Разом 42	"для спустошєнья ѡстатька презъ нєприятєлє и лита злыє, так же сє людє зъ хат своих, живи ти души, по свєти розлизти мусєли, пустъками хаты покинувъши"
арк. 242 зв. – 243 зв.	–"–	Андрій Фірлей, [державець королівщини] Андрій Кашовський, субдержавець	Яцько Нищетич	с. Смідин		90	Частина димів стояла пустками через війну і голод
арк. 286 зв. – 287 зв.	07. 05	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Ян Стралковський, державець	Мисько Тимченя	с. Маща		48	Решту димів спалили і спустошили татари
Ф. 28, оп. 1, спр. 86							
арк. 1097 і зв., акт 826	07. 05	Ольбрихт Люшковський, [державець]	Васько Крикальчик, війт	с. Тростянка	15	15	
Ф. 25, оп. 1, спр. 267							
арк. 321 – 322	12. 05	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Петро Хоревський, державець	Логвин і Хома Андрієвич (з яких сіл – не вказано)	с. Пліщин с. Плесна с. Ягідна с. Понорка с. Чепці		Разом 43	"а ѡстаток презъ нєприятєл Крыжа Святого татаровъ и зърєбєллизованого хлопъства козаковъ єсть спустошоно и ѡгънємъ фунъдитусъ зънєсєно"
Ф. 28, оп. 1, спр. 86							
арк. 1115 і зв., акт 843	24. 05	Кременецьке війтівство Єва з Підгородної Андрієва Мисловська, державець	Раско Куцевич, війт	с. Новосілки (частина)		5	"зъ которое державы єє мл. панєє Мысловъскоє том Расько войть нє могль того двойга подымного для великого спустошєня болшей выбрати, толко з дымов пяти"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів за попередніми квитами, зокрема, 1629 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 267							
арк. 454 і зв.	09. 06	Павло Гулевич [Воютинський]	Клим Кузька Гапон Носалик	с. Білий Стік с. Холонів [частина]		33 8	"а ѡстатокъ по*д* ча*с* инъку*рсий* фунъдиту*с* знєсєныє роковъ прошълы*х* [1648] и [1649], спалєныє и спу*с*тошалыє"
арк. 658 – 659	11. 07	Генрик Кашовський, [дідич]	Лесько Котович з м. Мельниця Андрій Москвич від присілків	м. Мельниця *Присілки:* с. Змуч [Жмудче] с. Кривлин с. Мірин с. Рудка		96 23 Разом 14	"*иж* року прошъло*го* тысєча шє*ст*сотъ чєты*р*дєсятъ дєвятого по*д* ча*с* *ин*ку*р*сии козацкоє и нєприятєля Крыжа Святого в ты*х* добра*х* будучыє, ѡ*д*ни з козака*ми* прочъ пошъли, а другии прє*з* татаро*в* побраныє и позабиваныє"
арк. 705 і зв.	18. 07	Гелена Вилежинська	Семен Бунякевич, слуга Остап Забариник (Забарний) з с. [Перемиль] Тиміш Демченя з с. Смолява	*[Частини сіл]:* с. Перемиль с. Смолява с. Гумнище		Разом 34	"в Пєрємилю прєзъ нєпрыятєля Крыжа Святого ѡ*д*было пя*т*, а в Смолявє ѡ*д*на, а зо*с*тало то*л*ко тры*д*ца*т* чотыри вси*х*, такъ в Пєрємылю яко Гумънисчахъ и Смолявє"
Ф. 25, оп. 1, спр. 288	**1659р.**						
арк. 148 зв. – 149, акт 21	13. 06	[Анна-Алоїзія Ходкевич], дідич частини м. Острог [Владислав-Домінік Заславський], дідич частини м. Острог Єврейська громада	Лейба, єврей	м. Острог		5	Йдеться тільки про єврейські дими: "в року [1650] за єкзакъции зошлого єго млсти пана Хриницького". Інші єврейські дими знищено у 1648 – 1649 рр.

Потрійний (подвійний і додатковий однократний) подимний податок, затверджений 7 березня 1650 року об'єднаним реляційним сеймиком Київського і Чернігівського воєводств у м. Житомир і зібраний у правобережній частині Київського воєводства

Податок ухвалено на сеймі 1649 р. згідно з його конституцією від 22 листопада 1649 р. (детальніше див. у попередній довідці про цей самий податок у Волинському воєводстві). Затверджено на об'єднаному реляційному сеймикові Київського і Чернігівського воєводств, що відбувся 7 березня 1650 р. в м. Житомир (під цим числом й записано в актову книгу). Податок збирали тільки за юраментами підданих; при цьому фактично не враховувалися попередні квити. Поборцею подвійного подимного податку в Київському воєводстві на сеймику обрано київського скарбника Даніеля-Юрія Воронича, в Чернігівському – новгород-сіверського земського підсудка Петра Харевського. Зібрані гроші потрібно було доставити в коронний скарб 21 червня 1650 р.

Крім того, об'єднаний сеймик додатково ухвалив збір однократного подимного податку з Київського воєводства й подвійного – з Чернігівського, для оплати існуючих та формування й оплати нових повітових корогов: п'яти – Київського і трьох – Чернігівського воєводств. Поборцею цього додаткового подимного в Київському воєводстві обрано того самого Даніеля-Юрія Воронича (мав зібрати цей податок і з Києва, хоч загалом місто було звільнено від сплати податків), у Чернігівському – чернігівського земського підсудка Якуба Война Оранського.

Документи, що збереглися, насамперед судові присяги про сплату ухвалених податків, стосуються трьох правобережних повітів Київського воєводства – Житомирського (найбільше), а також Овруцького і Київського. Стосовно інших (лівобережних) повітів цього воєводства і всього Чернігівського можна припустити, що там і не приступали до збору податку через надзвичайні обставини, викликані подіями Війни (про це йдеться також у відповідній довідці про встановлення подимного податку реляційним сеймиком Київського воєводства від 15 березня 1649 р. – див. її у розділі: "Довідки про подимні податки, відомостей про сплату яких у документах немає (без таблиць)".

У зв'язку з тим, що на сеймику, крім основного, ухвалено ще й додатковий подимний податок, інколи в документах, насамперед у маніфестаціях про неможливість сплатити податок, його називають потрійним (див., наприклад, анотації від 23 липня, 1 і 6 вересня та ін. у першій частині збірника).

При порівнянні юраментів, що складалися у Київському воєводстві, з аналогічними – у Волинському воєводстві, впадає у вічі кілька суттєвих відмінностей між ними (див. для порівняння обидві таблиці). З судових присяг, складених у Київському воєводстві, видно, що зазвичай тут на уряд з'являвся слуга (війт, отаман), який приносив гроші, і піддані – по одному від кожного села, які власне й складали присягу. У Волинському ж воєводстві цю процедуру здійснював один представник від населеного пункту, переважно підданий, хоч траплялися й слуги, війти, отамани, бурмістри тощо. У складених на Київщині юраментах вказано тільки наявні на час сплати податку дими, на відміну від Волині, де в переважній більшості присяг названо ще й кількість димів, що існувала напередодні.

Юраменти про сплату подимного податку у Київському воєводстві 1650 р. зберігаються у ф. 11, оп. 1, спр. 1, 13 і 14. Їх складено польською мовою за невеликим винятком: те, що документ складено староукраїнською мовою, відзначено зірочкою в першій колонці таблиці.

Відомості з цих юраментів, зведені в таблицю, опублікували М. Ф. Владимирський-Буданов та І. М. Каманін в АЮЗР – Ч. VII. – Т. 2. – С. 423 – 426. Ймовірно, під впливом того факту, що записи про судові присяги внесено до книг Житомирського ґродського суду, вони вважали, що включені до таблиць відомості про збір подимного податку обмежуються тільки Житомирським повітом Київського воєводства. Докладніше про публікацію див. у передмові "Від упорядників". Про інші особливості цієї таблиці див. у передмові до другої частини видання.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Слуги й піддані, які складали присягу	Населені пункти	Наявні дими
Ф. 11, оп. 1, спр. 13	**1650 рік**				
арк. 115 і зв., акт 93	23. 03	Анна-Алоїзія Ходкевич, дідич	Стефан Долмацький, слуга[1]	м. Черниця м. Несолонь (передмістя) с. Романівка с. Бронники с. Кропивня с. Тупальці с. Любчичі с. Жадківка с. Глинники с. Ужачин с. Могильня с. Гульськ с. Черниця Стара сл. Боляновського с. Гали	70 2 5 30 5 15 10 21 15 15 6 Разом 40 2 10
арк. 134 зв. – 135, акт 110	05.04	Миколай Малинський, дідич	Міхал Прежовський, слуга Карпо Станченя Савка Кривопуст	с. Куліші с. Рукавичі	35 10
арк. 141 зв. – 142 зв., акт 116	07. 04	Миколай [Святополк] Четвертенський	Криштоф Матусевич, слуга Лук'ян Прийма Масько Кончевич Грицько Корінченя	с. Цвіля с. Ходорки с. Осова с. Полочанинів с. Кощичів с. Тайки с. Жаворів с. Корпилів	13 20 6 6 8 7 3 6
арк. 146 і зв., акт 121	13. 04	Ян Заборовський	Олександр Шидзінський, слуга Гаврило Шумбара і Остап Колісниченко	с. Карпівці	30
арк. 242 зв. – 243, акт 200а	30. 05	Владислав-Домінік Заславський, дідич Олександр Цеклінський, державець	Миколай Скаржинський, війт з м. Кам'янка Іван Чепіга і Васько Дзюренко Матяш Кібаленко Васько Соколенко і Самійло Лавриченя	м. Кам'янка с. Зороків с. Нове Поле	24 8 18
арк. 243 і зв., акт 201	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Олександр Цеклінський, державець	Ян Ґалецький, шляхтич Фесько Гацевич, бурмістр Левонтій Муревич, міщанин	м. Вільськ	120
арк. 266 і зв., акт 221	03. 06	Андрій Чечель Новоселицький, державець	Марцин Линевський, слуга Марцин Бабій	с. Пором'янка	9

[1] Присягу складав слуга у присутності представника від кожного села (15 чол.). Їх названо тільки по імені, без прізвищ, тому в цьому разі ці імена не включено у таблицю.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Слуги й піддані, які складали присягу	Населені пункти	Наявні дими
арк. 271 і зв., акт 226*	04. 06	Ґабріель Свирський, державець	Кирик Мацкович, отаман	с. Колодіївка	5
арк. 271 зв. – 272, акт 227*	– ”–	Катерина Григорова Ставецька, вдова, державець	Матвій Федорович, отаман	с. Собичин	50
арк. 278 зв. – 279, акт 234	08. 06	Владислав-Домінік Заславський, дідич Олександр Цеклінський, державець	Миколай Скаржинський, війт з м. Кам'янка Гестер, Колядин брат і Данило Гуринович	с. Івановичі	12
арк. 279 і зв., акт 235	–”–	Стефан Закревський	Андрій Янковський, слуга Мацько Джулик	с. Грабовець	2
арк. 279 зв. – 280, акт 236	–”–	Василь Поплавський, державець	Василь Поплавський, з'явився особисто	с. Поплавка	4
арк. 295 і зв., акт 253*	14. 06	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Томаш Прилуцький, шляхтич Іван Грабар, міщанин	м. Стрибіж	35
арк. 295 зв. – 296, акт 254*	–”–	Миколай Прежовський, дідич, на час присяги покійний Григор Ліплянський, опікун і державець	Остафій Таргоцький, слуга Павло Мартинчик і Сахно Костирченко	с. Городище	21
арк. 297 і зв., акт 256*	15. 06	Катерина Домагацька, державець	Іван Томашеня	с. Ришавка	20
арк. 298, акт 257	–”–	Вацлав Юревич, державець	Лахно Гурбач Гришко Дейкаренко	с. Кропивня с. Зарубинці	10 7

арк. 299 і зв., акт 259	–”–	Міхал і Ґабріель Тиші Биковські, дідичі	Григорій Клименко, отаман
			Трохим Чеканенко, отаман
			Васько Зарченко, отаман {
			Іван Шилейко, отаман {
			Нестор Сасенко, отаман {
				с. Горбулів
				с. Молодилів
				с. Осеча (Заньки)
				с. Вірівка
				с. Видибор
				с. Свидя
				с. Нянівка
				с. Горинь
					25
					22
					6
					3
					12
					5
					5
					6

арк. 299 зв. – 300, акт 260	17. 06	Григір Ліплянський, державець	Павло Круковський, слуга Ничипір Гуд і Симон Гончар	с. Рудня	10
арк. 301 зв. – 302, акт 263	–”–	Іван Филиповський, дідич	Іван Филиповський, з'явився особисто Ларіон Бараненко	с. Филиповичі [Пилиповичі] Нові	8
арк. 304 і зв., акт 265*	18. 06	Андрій Сендзицький, державець	Васько М'якота і Кіндрат Мазан	с. Козарі	4
арк. 307 і зв., акт 268	20. 06	Ян Стецький, державець	Іван Кевмирський, слуга Гришко Козел, отаман усієї маєтності	м. Янівка с. Іллінці Старі с. Радинка	12 25 4

* Тут і далі: зірочка означає, що судову присягу складено староукраїнською мовою; в інших випадках – мова польська

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Слуги й піддані, які складали присягу	Населені пункти	Наявні дими
арк. 315 і зв., акт 281	23. 06	Казимир-Леон (Лев) Сапега, дідич	Базилій Січевський, слуга Овсій Тарадина, війт Ілля Литвинович, війт Терешко Євдокимович, отаман Федір Єрмаченко, отаман Семен Звір, отаман Мисько Лозенко, отаман	 м. Чорнобиль Чорнобильська міська слобода с. Корогод Старий с. Товстий Ліс с. Копачів с. Бобровичі (Бобрівка) с. Жовнірівка с. Роз'їжджє с. Соколовичі с. Рудня	 207 35 79 45 59 Разом 120
арк. 316 і зв., акт 282	–"–	Казимир-Леон (Лев) Сапега, державець	Базилій Січевський, слуга Сидір Кузьменко, отаман	с. Опачичі	19
арк. 318 зв. – 319, акт 287	25. 06	Федір Трипольський, державець	Василь Зеленський, слуга Опанас, війт	м. Повч з руднею	24
арк. 319 і зв., акт 288	–"–	Станіслав і Ян Славецькі, державці	Омелян Щербань	с. Половецьке	24
арк. 319 зв. – 320, акт 289	27. 06	Немиричі, дідичі м. Шершні й сіл Старики, Соболівка, Рихта і Трощениця Галшка Адамова Чаплич Шпановська, державець належних Немиричам населених пунктів і дідич с. Багриновичі й сл. Войнарівка	Адам Багриновський, слуга Міхал, війт м. Шершні Андрій, війт с. Багриновичі	м. Шершні с. Старики с. Соболівка с. Рихта с. Трощениця с. Багриновичі (Стримгрод) сл. Войнарівка	50 6 8 8 2 15 –
арк. 321 і зв., акт 291	–"–	Самуель Чудовський, державець	Ілля Дорошенко, отаман	с. Сехівщина	5
арк. 322 і зв., акт 293	–"–	Андрій Суходольський, дідич	Семен Білець, бурмістр слободи	слобода від м. Владиславів	50
арк. 322 зв. – 323 зв., акт 294	28. 06	Даніель Силич, державець	Василь Ярмолич, слуга Лук'ян Русаненко і Прокіп Гурський з м. Брагин	м. Брагин *Брагинська волость:* с. Микуличі с. Величини с. Листв'яни с. Селець (частина) с. Корпилів (Корпилівка) с. Кононівщина с. Мільківщина с. Укли с. Команів	70 Разом 130 Не залишилося жодного диму і підданого
арк. 324 і зв., акт 296	–"–	Каспер Базилицький, державець	Харко[2]	с. Андріяшівка	1

[2] В тексті присяги Харка, що загалом складається з загальних формул, є, зокрема, таке свідчення: "а інших підданих забрано татарською ордою і подим'я всі знесено" (переклад з польської)

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Слуги й піддані, які складали присягу	Населені пункти	Наявні дими
арк. 343 зв. – 344, акт 314	06. 07	*Пани Трипольські:* Петро і Олександр Германовичі Іван і Геліяш Андрієвичі Павло Василевич Степан і Василій Федоровичі, дідичі одних частин села, державці – інших	Григорій Невмирицький, слуга Іван Гавриленко, отаман	с. Скородне	Разом у всіх частинах – 35
арк. 346 зв. – 347 зв., акт 317	07. 07	Владислав-Домінік Заславський, дідич Марцин Кобилецький, державець	Стефан Синицький, слуга Остафій Савченко, бурмістр Петро Федькович, міщанин	м. П'ятка	170
арк. 348, акт 318	–"–	Стефан Климович Мошковський, овруцький боярин	Стефан Климович Мошковський, особисто присягав від себе та інших бояр села	с. Мошківці (Мошки)	6
арк. 348 і зв., акт 319	–"–	Ісак Шваб, овруцький боярин	Ісак Шваб, присягав від себе та від імені овруцьких бояр – братів Стефана та Івана Якимовичів	с. Застав'я	3
арк. 349 і зв., акт 320	–"–	Катерина Богуцька, державець	Павло Пивоваренко і Стецько Логвиненко	с. Татаринівка	6
арк. 350 і зв., акт 322	–"–	Станіслав Скаржинський, державець	Станіслав Липинський, слуга Стецько Федоренко	с. Глибочок	5
арк. 350 зв., акт 323	–"–	Марцин Кобилецький, державець	Ілляш Величко	с. Рачки	5
арк. 358 і зв., акт 333	11. 07	Анна-Алоїзія Ходкевич, дідич	Мисько Смаль, отаман	с. Пщів	Дими були, але кількість їх не вказано
арк. 361 і зв., акт 335	12. 07	Анна-Алоїзія Ходкевич, дідич	Стефан Долмацький, слуга Сахно Калащеня Омелько Іван Тищеня	м. Немильня с. Глумча Велика і Мала[3] } с. Кочичин } с. Цвіля	37 Разом 40 18
арк. 366 і зв., акт 342	15. 07	Зузанна Вроновська, державець	Марек Машовський, шляхтич Яким Кушнір, отаман	с. Галіївка	8
арк. 367 і зв., акт 343	16. 07	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Іван і Герасим Юрченки, міщани	м. Янушпіль Старий і Новий[3]	133
арк. 369 і зв., акт 345	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Мисько Лашко	с. Дідківці	6

[3] В юраменті ці та ін. населені пункти згадуються саме так – як об'єднані ("з села Глумчі Великої і Малої", "з міста Янушполя Старого і Нового", "з міста Чуднова Старого і Нового" – див. наст. стор.). В Покажчику географічних назв їх подано окремо (напр., Глумча Велика, Глумча Мала)

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Слуги й піддані, які складали присягу	Населені пункти	Наявні дими
арк. 371 і зв., акт 347	–"–	Владислав-Домінік Заславський	Федір Давиденко і Іван Лісовець, міщани	м. Чуднів Новий і Старий[3]	200
арк. 371 зв. – 372, акт 348	–"–	Адам Радлінський, державець	Куц Новак	с. Волосівка	3
арк. 372 і зв., акт 349	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Павло Прийма	с. Сербинів (Сербинівка)	9
арк. 373, акт 350	–"–	Войцех Ржевуський, державець	Тимко Чолганенко	с. Волиця	4
арк. 375 зв., акт 355	18. 07	Владислав-Домінік Заславський	Гришко Керлич	с. Дриглів	7
арк. 394 і зв., акт 371	21. 07	Владислав-Домінік Заславський, дідич Самуель Калусовський, державець	Ґабріель Вишневський, слуга Максим Іванович	с. Красносілка	20
арк. 393 зв. – 394, акт 370а	22. 07	Владислав-Домінік Заславський, дідич Самуель Калусовський, державець	Ґабріель Вишневський, слуга Гнат Пуценко	с. Гордіївка	3
арк. 395, акт 372	23. 07	Чорнобильський домініканський монастир, власник	Федір Урієнко, отаман	с. Кошівка	6
арк. 396 і зв., акт 374	–"–	Миколай і Щасний Мілевські, брати, державці	Пархом Майбурденко	с. Козарка	2
арк. 396 зв. – 397, акт 375	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Криштоф Скотницький, державець	Андрій Колодяженський, бурмістр Яцько Бруша, міщанин	м. Миропіль	42
арк. 397 і зв., акт 376	–"–	Чорнобильський домініканський монастир, власник	Сава Петушенко, отаман	с. Лелів	27
арк. 401 зв. – 402, акт 384	26. 07	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Яхник Скоропад	с. Панівці	3
арк. 402 і зв., акт 385	–"–	Владислав-Домінік Заславський	Яцько, стражник, міщанин	м. Чортория	6
арк. 407 зв. – 408, акт 391	27. 07	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Лесько Перщенко, отаман	с. Дреники	3
арк. 408 і зв., акт 392	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Войцех Ржевуський, державець на ординатському праві	Куц Расаченко, отаман	с. Яськівці	2
арк. 408 зв. – 409, акт 393	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Миколай Кривицький	с. Шуляйки	3
арк. 409 зв. – 410, акт 395	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Томаш Харченко	с. Романівка	6
арк. 424 – 425, акт 413	09. 08	Криштоф Корицький, дідич	Андрій Прийма	с. Камінь	4

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Слуги й піддані, які складали присягу	Населені пункти	Наявні дими
арк. 425 і зв., акт 414	–"–	Криштоф Корицький	Іван Рудий	с. Хижинці	5
арк. 427 зв. – 428, акт 417	–"–	Криштоф Корицький	Андрій Луценко	с. Троща	7
арк. 428 – 429, акт 418	–"–	Щасний Броховський, державець	Іван Хильченко і Стефан, Рибаків зять	с. Вороблівка	34
арк. 442 зв. – 443 зв., акт 432	17. 08	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Гришко Станкевич та Іван Скороход, міщани	с. Краснопіль	30
арк. 443 зв. – 444, акт 433	–"–	Геліяш Бабинський, дідич	Опанас Миринович, отаман обох сіл	с. Кисоричі сл. Новоосівська Волька[4]	30 27
арк. 457 і зв., акт 448	19. 08	Вінницький єзуїтський колегіум, власник	Пархом Уласенко	с. Замисловичі	43
арк. 465 і зв., акт 458	20. 08	Олександр Юковський	Грицько Ониськович	с. Липня	12
арк. 465 зв. – 466, акт 458а	–"–	Андрій Русиновський	Гнат Миськович Мисько Сенченя	с. Кутище с. Воропаї [Горопаї]	15 9
Ф. 11, оп. 1, спр. 3					
арк. 105 і зв., акт 78 (чорновий запис попереднього юраменту)	–"–	Андрій Русиновський	Гнат Миськович	с. Кутище с. Воропаї [Горопаї]	15 9
Ф. 11, оп. 1, спр. 13					
арк. 468 зв. – 469, акт 462	25. 08	Міхал і Ґабріель Тиші Биковські, дідичі	Сергій Поховелко, війт половини м. Ходорків Старий і передмістя	м. Ходорків Старий[5] (половина) і передмістя	31
арк. 506 і зв., акт 499а	13. 09	Катерина з Домбровських Янова Лагевницька	Семен Андрусенко, отаман	с. Старосільці (частина)	11
арк. 514 і зв., акт 505	–"–	Софія-Серафина Ярмолинська, ігуменя Корецького і Клинецького монастирів	Ярош Відон, війт м. Клинець і належних до нього сіл	м. Клинець і села[6]	Разом 80
арк. 514 зв. – 515, акт 506	–"–	Міхал Гішовський[7], дідич	Ждан Лавренко Іван Крашко	с. Старосільці (дві частини)	23
арк. 515 зв. – 516, акт 507	–"–	Ягнішка з Модревських Войцехова Соколовська	Андрій Ножка, війт	м. Лісовщина	40
арк. 516 і зв., акт 508	–"–	Кристина Русанівна Валентова Маковська	Павлюк, отаман	с. Вовчинчик Малий	2
арк. 522 зв. – 523, акт 517	–"–	Олександр і Абрам Корчевські	Кузьма Тимошенко	с. Корчів (частина) с. Селець (частина)	Разом 16

[4] Належала до с. Осів Новий.
[5] У місті було понад 50 реєстрових козаків. Частина підданих розійшлася; у передмісті не залишилося жодного диму.
[6] Жолонь, Болавщина, Воробйовичі, Пашути, Адамів, Павловичі, Оришки, Куряни, Мочульня (частина), Паршів, Дівошин.
[7] В акті вказано, що Міхал Гішовський купив дві частини с. Старосільці у братів Геліяша та Юрія Лагевницьких

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Слуги й піддані, які складали присягу	Населені пункти	Наявні доми
арк. 526 зв. – 527, акт 521	14. 09	Катерина Флоріянова Потоцька	Кіндрат Малоушко, білилівський війт Іван Коваль, білилівський міщанин	м. Білилівка с. Дорогинівка м. Сокольче с. Прушинці	76 10 2 2
арк. 527 зв. – 528, акт 523	–"–	Марцин Вардинський	Микита, мельник, отаман обох сіл	с. Махаринці с. Сестринівка	2 3
Ф. 11, оп. 1, спр. 3					
арк. 26 і зв., акт 16 (чорновий запис попереднього юраменту)	14. 09	Марцин Вардинський	Микита, мельник, отаман обох сіл	с. Махаринці с. Сестринівка	Разом 3 (саме так в юраменті)
арк. 49 і зв., акт 32 (чорновий запис юраменту)	–"–	Катерина Флоріянова Потоцька	Кіндрат Малоушко, білилівський війт Іван Коваль, білилівський міщанин	м. Білилівка с. Дорогинівка м. Сокольче с. Прушинці	Разом 90
Ф. 11, оп. 1, спр. 13					
арк. 578 зв. – 579, акт 574	22. 10	Маґдалена з Пісочинських Теодорова Тиша Биковська, Міхал і Ґабріель Тиші Биковські, спадкоємці Теодора Тиші Биковського, дідичі	Васько, Бураків зять	с. Криве[8]	–
арк. 593 і зв., акт 589	05. 11	Ян Замойський, дідич	Іван Москаль	с. Бистрик	14
арк. 614 зв. – 615, акт 604а	10. 11	Станіслав Яницький	Степан Данченко і Сава Біда	с. Шпичинці	30
арк. 646 і зв., акт 631	21. 11	Андрій Служевський	Ясько Швець	с. Мошківці Старі	12
Ф. 11, оп. 1, спр. 3					
арк. 27 і зв., акт 17 (це чорновий запис попереднього юраменту)	21. 11	Андрій Служевський	Ясько Швець	с. Мошківці Старі	12
	1651 рік				
арк. 184 і зв., акт 141	24. 01	Ян Увилинський	Федір Дердюк, війт Іван Боднар, міщанин м. Червона	м. Червона с. Мошківці Малі	50 12
Ф. 11, оп. 1, спр. 14					
арк. 33 і зв. (це чистовий запис попереднього юраменту)	24. 01	Ян Увилинський	Федір Дердюк, війт Іван Боднар, міщанин м. Червона	м. Червона с. Мошківці Малі	50 12

[8] Село знищили татари. Дехто з підданих повернувся з неволі, але подим'їв не було

Подвійний подимний податок, затверджений 12 січня 1651 року реляційним сеймиком Волинського воєводства

"презъ спустошєнє *ωд* жол*н*єра и для голоду, тє*ж* по умираню и прочъ сє по*д*даныхъ розостьє"

ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 622 – 623

"а всє пустыє, *ωд*ни выме*р*ли, другиє *ωд* жол*н*иро*в* и для голоду вышъли"

ф. 25, оп. 1, спр. 268, арк. 562 зв.

Цей податок було ухвалено на двотижневому сеймі 1650 р. – його конституцію від 5 грудня того року див. у першій частині видання за датою запису – 23 січня 1651 р. Суму податку з Волинського воєводства, призначеного на оплату війська, визначено в 30 тис. польських золотих. У зв'язку з накладенням на євреїв Корони 70 тис. польських золотих поголовного податку їх було звільнено від сплати цього подимного. На реляційному сеймикові Волинського воєводства від 12 січня 1651 р. в м. Луцьк (його ухвалу до актових книг записано 13 січня) було вирішено визначену сеймом суму в 30 тис. польських золотих зібрати шляхом стягнення подвійного подимного податку. Його поборцею на сеймику обрано Филипа Бокія Печихвостського. Він зобов'язався зібрати подвійний подимний податок згідно з оголошеним на сеймі курсом польської валюти.

Своїм універсалом від 14 січня 1651 р. (запис від 25 січня) волинський поборця оголосив про початок вибирання подвійного подимного податку. 16 лютого 1651 р. він записав у луцькі ґродські книги маніфестацію про несплату частиною шляхти Волинського воєводства до визначеного строку подвійного подимного податку і про свій намір притягти неплатників до судової відповідальності. Маніфестацією від 21 лютого 1651 р. Филип Бокій заявив про несплату волинською шляхтою 16 тис. польських золотих з визначеної сеймом суми в 30 тис. і підтвердив свій намір притягти неплатників податку до судової відповідальності. 3 березня 1651 р. волинський поборця заявив про відправлення зібраного ним у воєводстві подимного податку до королівського скарбу на Радомський трибунал, оскільки ротмістри з відповідними скарбовими асигнаціями до нього так і не з'явилися. Однак 29 березня до луцьких ґродських книг було внесено протестацію від імені Яна Ярмолинського про несплату поборцею Филипом Бокієм належної платні його корогві. 27 квітня Филип Бокій склав згідно з декретом Радомського трибуналу від 1651 р. присягу про справедливий збір і передання ним у коронний скарб 30 тис. польських золотих, накладених на воєводство сеймовою конституцією, лише монетою, передбаченою королівським універсалом.

Законність ухвали реляційного сеймику Волинського воєводства від 12 січня 1651 р. щодо цього подимного податку опротестовувалася. Зокрема, про це йшлося в протестації канцлера Великого князівства Литовського Альбрихта-Станіслава Радзивілла від 12 січня 1651 р., який заперечував правомірність збору з воєводства саме подвійного подимного, оскільки сейм призначив зібрати з воєводства лише 30 тис. польських золотих (запис від 17 січня 1651 р.).

Таблицю складено на основі судових присяг (юраментів), вміщених в актових книгах, що зберігаються у ф. 25, оп. 1, спр. 268 і 270 та у ф. 28, оп. 1, спр. 87.

Про інші подимні податки, ухвалені 1651 р., див. у розділі: "Довідки про подимні податки, відомостей про сплату яких у документах немає (без таблиць)".

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 28, оп. 1, спр. 87	**1651 рік**						
арк. 454 зв. – 456, акт 338	19. 01	Олександр Чаплич Шпановський, дідич	*З м. Кисилин:* Войтех Цибулинський, бурмістр Василь Бортник, райця Ірш Корсунець, міщанин, еврей Радко, журавецький війт	м. Кисилин *Його присілки:* Дмитрівка Журавець Старосілля		55 Разом 15	35 християнських димів 20 єврейських димів. Залишилося пустками димів: 43 християнські (м. Кисилин з присілками), 16 єврейських (тільки в м. Кисилин; у ньому ще 1 єврейський дим згорів)
Ф. 25, оп. 1, спр. 268							
арк. 105 зв. – 106 зв., акт 85	23. 01	Андрій, Юрій і Ґабріель Болбаси Ростоцькі й вдова Вацлава Болбаса Ростоцького, дідичі половини сіл Ростоки, Горинь Велика і Мала та Порич; державці сіл Бобровець і Крутнів [Міхал-Юрій Чорторийський], дідич сіл Бобровець і Крутнів	Матфій Якименя з с. Ростоки	*Частини сіл:* Ростоки Горинь Велика Горинь Мала Порич [Поріччя] *Села, належні до м. Андріїв:* Бобровець Крутнів		34 – – – Разом 8	У половинах сіл Горинь Велика і Мала та Порич спустошено "такъ пєрєд тым, яко и тєпєр" всі 84 дими. В селах Бобровець і Крутнів "нєдостаєть водлє компуту и квитов старых" 54 дими
арк. 106 зв. – 107 зв., акт 86	–"–	Кристина Адамова Жоравницька, дідич	Яцько	с. Теслугів с. Бор[а]тин с. Добриводи		Разом 53	"а спустошало прєз голод ... нєдостаєт водлуг квитов старых дымовъ двадцєти чотырох"
арк. 109 – 110, акт 88	–"–	Ярош [Болбас] Ростоцький, дідич	Петро з с. Ростоки	*Частини сіл:* Ростоки Горинка [Велика] Горинка [Мала] Порич [Поріччя]		Разом 11	"а прєз инкурсыє нєпрыятєлскиє и прєз голод лєть прошлых и тєпєрєшнєго димов трыдцєть два спустошало"
арк. 117 і зв., акт 95	25. 01	Павло Петьковський, державець	Миколай Захаріяшевич, слуга	с. Туровичі (частина)		–	"иж на части пана моєго села Турович, которую по смєрти пана Пєтра Пєнского ѡд кор. єго мл. ѡтрымал, жадного дыму и халупы нє маєшъ ... толко волокъ дванадцєт"

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 124 і зв., акт 101	26. 01	Олександр Жабокрицький	Левко Покотильчик	с. Жабокрики (частина)	5	4	"*иж* я справє*д*ливє подымноє з ча*с*ти сєла Жабокрыкъ пана моєго з дымо*в* чотыро*х* выбра*в*шы, готовє*м* ѡноє ѡ*д*дати, а пятая халупа спустошала"
арк. 125 зв. – 126, акт 103	–"–	Станіслав Мровинський, дідич	Саливон Пархомчик	с. Сернички (половина)	13	10	"тєды два по*д* то*т* часъ про*ч* пошли, а трєты*й* вымєрлъ"
арк. 130 і зв., акт 107	27. 01	Полонія Винська з Клюських, дідич	Пилип Кипнюк, від обох сіл	*Частини сіл:* Клюськ Клюська Воля		Разом 14	"нє машъ бо*л*шє*й* дымо*в*, то*л*ко чоты*р*на*д*цєть, такъ яко пєрє*д* ты*м* было"
арк. 130 зв. – 131 зв., акт 108	–"–	Стефан Жеромський, дідич	Павлюк Харчиченя, від обох сіл	*Частини сіл:* Клюськ Клюська Воля		Разом 8	
арк. 131 зв. – 132, акт 109	–"–	Миколай Зимницький	Васько Бондар (звідки – не вказано)	*Частини сіл:* Хоболтова Лоботинська Волиця		 2 3	"*иж* я поды*м*ноє з ча*с*ти пна моєго такъ сєла Хобо*л*товоє з дымо*в* дво*х*, а два спу*с*тошало, яко и с ча*с*ти Волици Лоботи*н*скоє з дымо*в* тро*х*, а спустошало по ѡтрыма*н*ю квиту ѡ*д* пана Хрини*ц*кого шє*ст*, справє*д*ливє выбра*в*шы, пану побо*р*цы ѡ*д*даю"
арк. 132 і зв., акт 110	–"–	Андрій Радзимінський, [державець]	Іван Онучко (звідки – не вказано)	*Частини сіл:* Хоболтова Лоботинська Волиця		 4 1	"*иж* я поды*м*ноє з ча*с*тє*й* пана моєго такъ сєла Волицы Л[о]боти*н*скоє з дыму ѡ*д*ного, а други*й* спустоша*л*, яко и*з* части сєла Хобо*л*товоє з дымо*в* чотыро*х*, а пя*т* по ѡтрыма*н*ю квиту ѡ*д* єго м*л*. пана Хрини*ц*кого спу*с*тошало, справє*д*ливє выбра*в*шы ѡноє готовє*м* ѡ*д*дати"
арк. 132 зв., акт 111	–"–	Вацлав Козика, [дідич]	Томаш Савицький, боярин	с. Замличі с. Бермешів		20 10	"*иж* я з має*т*ности пана моє*го* такъ сєла Замли*ч* з дымо*в* два*д*цєти, а двацє*т* пя*т* спустошало, яко и сєла Бє*р*мєшова з дымо*в* дєсяти, а дєсє*т* спу*с*тошало, подымноє справє*д*ливє выбралє*м* и ѡноє ѡ*д*да*т* готовє*м*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 149 зв. – 150 зв., акт 124	30. 01	[Ледуховські, дідичі] Ян Коц, [державець]	Марцин	с. Полоничне (частина)		2	"*иж* на час*ти* пана моєго *єго мл.* пна Яна Коца в селє Полонич*ной* будучоє, нє машъ болш*єй* дымо*в* цєлых и нє зостало по *ω*ста*тним* *ω*даваню в року [1650] подымного толко два, ... а *ω*статок, тоє*ст* пєрє*д* коза*т*чызною и по*д* ча*с* коза*т*чызны *ω*съмъ дымо*в*, а по коза*т*чызнє в року [1650] халупъ чотыри, спустошало, ... за розєстє*м* сє и вымар*тє*м подданых"
арк. 159 зв. – 160, акт 131	–"–	Ян Головинський, [дідич]	Стефан Купка, отаман	с. Ясениничі (частина)	6	3	"*иж* на час*ти* пана моє*го* нє маєш болш*єй* дымо*в* толко три, а *ω*статокъ, тоє*ст* тры, прє*з* *ω*гонь прыпадъковы*й* згорєло"
арк. 160 і зв., акт 132	–"–	Іван Жабокрицький	Іван Гаврилович, від обох сіл	*Частини сіл:* Жабокрики Ситанка		Разом 3	"*иж* я нє могучы во*длуг* старых квито*в* с части села Жабокры*к* и Ситa*н*ки двоє подым*н*оє выбрати, толко с ты*х* тєпє*р* позосталых тро*х*, которых пєрє*д* ты*м* было дванад*цєт*"
арк. 164 і зв., акт 136	31. 01	Миколай Сенюта-[Ляховецький], дідич	Левко Лукашевич	с. Серхів (частина)		6	"*иж* в сєлє Сєрховє на части урожоно*го* єго *мл.* пана Миколая Сєнюты, пана моєго, нє на*й*дуєтсє болш*єй* по *ω*трыма*ню* квиту *ωд* єго *мл.* пана Хрини*цкого* дымо*в* цєлых, толко шєсть, а прє*з* *и*нкурсыє нєпрыятєлскиє и прє*з* голо*д* дымо*в* пя*т* спустошало"
арк. 164 зв. – 165, акт 137	–"–	[Єремія-Міхал Корибут Вишневецький], дідич Адам [К]люнський, державець	Юсько Войчук з с. Стрільче Іван Приступка з с. Матів	*Половини сіл:* Підбереззя Печихвости Стрільче Навколиски Матів Смиків (частина)		27 25 12 5 12 6	"*ω*статокъ, любо халупы стоя*т*, подданыє з них для нєдоста*т*ку хлєба и жы*в*ности проч сє поросходыли, тоє*ст* дымо*в* три*дцєт* сєм пос*т* а*нн*у*м* [1649-м] пустыми стоя*т*"
арк. 171 і зв., акт 1	01. 02	[Андрій Лещинський], дідич	Ігнат Ювхимович з с. Любахів	с. Острівок с. Любахів	Разом 23	Разом 21	"ижъ в маєтъностя*х* пана моє*го* села*х* Островъку и Любаховє

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Ян Буркацький, державець					нє машъ болшєй подымя, тылько двадцать ωдин, а перєд тым было двадцат три, а то для спустошєнья, ижє з голоду хлопи прочь пойты мусєли"
арк. 171 зв. – 172, акт 2	–"–	спадкоємці Яна Раковського, дідичі Станіслав Корчминський, державець	Савка Биличеня і Вакула Татиянич	с. Божів		37	"зъ сєла мєнованого Божова з димов трыдцати сєми золотых трыдцать сємъ ωддать готовы, а спустошало по ωтрыманъю ωстатнєго квиту ωд єго мл. пна Хриницкого дымовъ трыдцать и шєсть"
арк. 172 – 173, акт 3	–"–	Стефан Букоємський	Прод Мельник	с. Грушівне (частина)	7	3	"ижъ нє найдуєтъсє тєпер большєй, тылко три, а перєд тым водлуг старых квитовъ на той части Грушовъна было сємъ"
арк. 173 і зв., акт 4	–"–	Єремія-Міхал Корибут Вишневецький, дідич Адам [К]люнський, державець	Іван Шимчик і Микита Бугатик, милятинські міщани	м. Милятин *Частини сіл:* Печихвости Підбереззя Стрільче Навколиски Матів Смиків		37 Разом 20	"ижъ в мєстє Милятынє дымовъ большєй нє маш, тылко трыдцать сємъ, а дєсять пустъками стоятъ, такъжє в сєлах ωколичныхъ кнєжаты єго мл. в Пєчыхвосътєх, Подбєрєзю, Стрылчу, Навъколысках, Матовє, Смыковє на частяхъ тылко кнєжаты єго мл., ωд пєршоє дозоляции козацькоє и татарскоє в тых всих сєлах дымовъ двадъцать"
арк. 181 зв. – 182 зв., акт 11	–"–	Олександр Тулевич [Дрозденський], дідич с. Дроздні, Гудчий Брід, Семеренки і Довге, державець с. Черемошне і Воєгоща	Онисько Гарасимович з с. Дроздні і його присілків Мисько Гудка з с. Черемошне Яким Єловик з с. Воєгоща	*Частини сіл:* Дрозні Гудчий Брід Семеренки Довге с. Черемошне с. Воєгоща		Разом 15 20 17	Подимне повною мірою не було зібрано, "ижъ в тых маєтъностях пана нашого, мєновитє в Дроздняx, Гудчымъ Бродє, Сємєренках и Долгимъ, в частях, которыє пан мой трымаєтъ, нє наличилом и нє машъ болшєй дымов и домов, в которых людє мєшъкаютъ, тылко пєтнадцать, а шєсть по прошълым квитє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							спустошало и проч подданыє розышълисє, а другыє для голоду вымєрли; в Чєрємошънє двадцать, а дєсять спустошало и прочь подданыє розъишлисє; въ Воєгосчы сємнадцать, а двадцать, полъпета [4,5] и третяя част дыму, кгдыжъ єго мл. пан нашъ в тых маєтъностях пєвъныє тылько части свои маєть, спустошалы, проч подданыє розышлисє"
арк. 188 і зв., акт 17	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Щасний-Збожний Лайщевський, державець	Іван Панченя	с. Коршів	24	20	"ижъ ... в сєлє Коршовє нє маш болшєй дымов, тылко двадъцать, а пєрєд тымъ, водлуг квиту єго мл. пна Хрыницкого, поборцы воєводства Волынъского, было двадцать чотыри; которыє тєпєр, для розостя сє прочь подданых, спустошалы"
арк. 193 і зв., акт 21	03. 02	Ярош Нецевич	Іван Таралик, коваль, підданий з с. Поридуби	с. Острів } с. Хотивль } с. Поридуби (частина)		Разом 1 3	"ижъ ... в сєлах Островє, Хотивлю тылко дым ωдинъ, а в часты Порыдубъской дымов три, ωстатокъ, што было по квитє єго мл. пна Хриницкого дымов чотыри, спустошало"
арк. 196 – 197, акт 24	–"–	Євфрузина Секлицька	Войтко Полулях	*Частини сіл:* Туличів Клюськ		4 2	"ижъ в сєлє Туличовє и Клюску, части пнєє моєє, нє найдуєтъсє дымовъ болшєй, тылко в Туличовє чотыри, а в Клюску два, а ωдин, по ωданю подимного єго мл. пну Стєфанови Хриницкому в року прошълом [1650], спустошалъ в Туличовє"
арк. 197 і зв., акт 25	–"–	Міхал Завадський, дідич	Яцько Лавришук	с. Ставки (частина) с. Волька	26 5	21 3	"нє наличылъ водлуг квитовъ єго мл. пна Хрыницького, поборцы воєводства Волынъского, дымовъ,

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							тылко в части села Ставъков двадцать юдинъ, а перед тымъ было двадъцать шестъ; въ Волце зас три, а перед тымъ было пят"
арк. 198 зв. – 199, акт 27	–"–	Вацлавова Овлочинська, дідич	Іван Кролик з с. Ставки	с. Овлочин с. Ставки (частина)	Разом 26	Разом 17	"не наличылъ болшей дымовъ водлуг першыхъ квитовъ его мл. пана Хриницъкого, тылько в селе Овлочыме и в селе Ставъках семнадцать, а перед тымъ было двадцать шестъ"
арк. 199 – 200, акт 28	–"–	Юрій Свентицький, дідич	Гаврило Савеня	с. Гать		12	"дымы албо халупы в поменомъ селе Гати справедливе, будучы юд всее громады юбранымъ и депутованымъ, личылъ и пораховалъ, которыхъ не найдуетъсе болшей, тылько дымовъ цалых дванадцать, а през голод, южъ по квите пна Хрыницкого, поборцы прошълого воеводства Волынского, два дымы спустошало"
арк. 200 і зв., акт 29	–"–	Рафал Будзишевський [державець]	Андрій Камінський, слуга	с. Золочівка		30	"в которомъ селе не налычылъ большей дымовъ тылько трыдцать, а юдинадцать дымов в року прошъломъ [1650], по юданю южъ подымъного, спустошало, а то презъ розосте се подданыхъ прочъ для голоду"
Ф. 28, оп. 1, спр. 87		·					
арк. 491 зв. – 492 зв., акт 360	–"–	Свирські, дідичі частини с. Овадне Луцько-Острозька єпископія, власник с. Фалемичі та його присілків Андрій Заленський, дідич однієї частини с. Овадне,	Ян Вербицький, слуга Лесько Тетеручок, війт с. Овадне Гаврило Гайдучок, війт с. Фалемичі	с. Овадне с. Фалемичі *Його присілки:* Седмярки Фалемицька Волька		20 3 9 10	У с. Овадне стояли пустками 6 димів, як це й було 3 квітня 1650 р. при сплаті подимного Стефану Хрінницькому. У с. Фалемичі та його присілках, порівняно з 3 квітня 1650 р., втрачено 8 димів, піддані з яких або вимерли, або розбіглися через утиски жовнірів

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		державець другої; державець с. Фалемичі та його присілків					
Ф. 25, оп. 1, спр. 268							
арк. 213 і зв., акт 40	04. 02	Олександр Конецпольський, [дідич]	Яцько Ігнатів	с. Корсів с. Коззя		15 5	"подымноє двоє, на жолнєра уфалєноє, с помєнєного села Корсова и сєла Козоє выбрал, тоєсть, зъ сєла Корсова з дымов пєтнадъцати, а зъ сєла Козоє з дымовъ пєти, а водълуг квиту єго мл. пана Стєфана Хриницького нєдостаєт дымов дєсєтъ"
арк. 213 зв. – 214 зв., акт 41	–"–	Андрій Фірлей, державець [королівщини]	Филип Авошевич	с. Смідин		75	"ижъ я подымноє двоє з сєла Смидина з дымовъ сємидєсять и пяти (кгдыжъ для сродзє стислых часовъ пєтнадцать пустокъ по юрамєнтє прошломъ в року прошълом учынєным показало сє) выбраломъ"
арк. 214 зв. – 215, акт 42	–"–	Станіслав і Ярош [Болбаси] Ростоцькі	Павло Пірус	с. Коростова		25	"ижъ в сєлє Коростовой ... по выданю подымного єго мл. пану Хриницкому в року прошломъ [1650] дымов тылько двадъцать пять, а спустошало през жолнєра и нєдостатокъ хлєба дымов пєтнадъцать"
арк. 215 і зв., акт 43	–"–	Ян Марцишевський Явгель, дідич	Петро Каспер	с. Блудів		60	"ижъ я в сєлє Блудовє ... нє наличылъ болшей дымовъ, тылко шєстдєсятъ, а спустошало по ѡтрыманю квиту ѡд єго мл. пана Стєфана Хриницкого дєсєтъ"
арк. 215 зв. – 216, акт 44	–"–	Станіслав Корчминський, дідич	Федір Корнієня і Гарасим Тищеня	с. Двірець		23	"з дымов двадцати трох зъ сєла Дворца ѡддатъ, а спустошало дымовъ и халупъ три, по ѡтрыманю ѡстатнєго квиту ѡд єго мл. пана Стєфана Хриницкого"

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 216 – 217, акт 45	–"–	Адам-Олександр Сангушко, дідич Ян Сестревитовський, державець	Кіндрат Кіт, від обох сіл	с. Залісці с. Краснодуб'я (частина)		18 12	"поличы*л* дымы и халупы, в которы*х* бо*л*ше*й* нє наличыломъ, тылько в Залєсца*х* ѡсмна*д*цатъ, а в Кра*с*нодубю части двана*д*цатъ, в ѡ*д*но мєстцє злу[ч]ы*в*шы дымо*в* тры*д*цатъ, ажє по ѡтрыманю квиту ѡ*д* єго *мл.* пана Хрини*ц*кого два дымы спустошалы и нє ма*ш*"
Ф. 28, оп. 1, спр. 87							
арк. 494 зв. – 495, акт 362	–"–	Даніель і Катерина Пузовські, подружжя, дідичі	Ян Яворський, слуга Яцько Винник	с. Пузів (частина)		22	
Ф. 25, оп. 1, спр. 268							
арк. 228 і зв., акт 56	06. 02	[Зофія] Геліяшова Малащинська, дідич	Ігнат Ярмошевич (звідки – не вказано)	*Частини:* с. Бутятичі м. Володимир		Разом 14	"ижъ в сєлє Бутятича*х* и въ Володимєру, част*є*х панєє моєє, нє наличилє*м* болше*й* дымо*в* и до*мов*, толко чоты*р*надъца*т*, а чотиры по ѡ*т*рыманю квиту ѡ*д* єго *мл.* пана Хрыницъко*го* убыли и нє машъ"
арк. 229 і зв., акт 57	–"–	Андрій Фірлей, дідич Стефан Яневський, державець	Семен Смеркитик з с. Осьмиговичі	с. Осьмиговичі *Присілки:* Ловища Синявка		Разом 60	"ижъ я двоє поды*м*ноє зъ села Осмиговичь и присє*лков* до нєго належачы*х* скутєчнє пораховавшы, в ты*х* мєнованы*х* селє и присє*лка*х, з дымовъ шє*стидєсят* (кгды*ж* по про*шлом* ѡ*д*даню подымъного и присєги на то выконанъємъ, для сродзє сти*слых* и голо*д*ны*х* часовъ за розє*й*стє*м* сє убоги*х* люде*й*, которыє нє то*л*ко пови*н*ности панъскихъ ѡдъдавати, алє и выжывълєня собє мєти нє могли), показало*с* и налєзло

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							пустокъ, мєновитє въ Осмиговичах ωдинадцатъ, в Сєнявъцє ωсмъ, на Ловисчах ωдъна, выбралєм, што учынить золотих шєстдєсятъ"
арк. 230 і зв., акт 58	–"–	Андрій Єловицький, [дідич]	Стець з с. Кам'яниця	с. Кам'яниця с. Туриковичі с. Підлужжя с. Заболоття		5 1 1 1	"в Камєници дымовъ пятъ, въ Турыковичах ωдєнъ, в Подлужю ωдєнъ, а в Заблоцю такжє ωдєнъ, а нєдостаєтъ водълугъ квиту єго мл. пна Хрыницкого дымовъ сєми, кгдыж тыє сємъ пустками стоят, ... а то для того, ижъ пєрєд тым нєприятєл тыє добра спустошыл, а тєпєр хлопи ωдъни зъ голоду помєрли, а другиє прєчъ жывячыс пошли"
арк. 231 – 232, акт 59	–"–	Станіслав Корчминський, дідич	Павло Величко Хвесько Жданик Гаврило Кіприк	с. Красне с. Кальнятичі с. Ставрів	Разом 55	21 6 14	"в сєлє Красном дымовъ двадцат ωдєнъ, в Калнятичах дымов шєст, в Ставровє дымов чотырнадъцат, а в року прошлом ωд єго мл. пна Хриницького квит ωтрыманый был на дымовъ пєтдєсят пят, ажє тєпєр убыло дымов чотырнадъцат и нє машъ ... в Красном дымовъ дєсєт, в Калнятичах два, в Ставъровє два"
арк. 232 і зв., акт 60	–"–	Федір Святополк Четвертенський, дідич	Грицько Максименя (з якого села – не вказано)	с. Сіянці с. Садки [частина]		Разом 27	"ижъ я в сєлє Сєянъцах и в сєлє Садъках ... нє наличилєм болшєй дымовъ, толко двадцать сємъ, а спустошало по ωтрыманю квиту ωд єго мл. пна Стєфана Хрыницького дєсєт"
арк. 232 зв. – 233 зв., акт 61	–"–	спадкоємці Олександра Верховського	Курило Савеня	с. Верхівськ (частина)	8	3	"а пят прєз нєприятєля тєпєрєшнєго Рєчы Посполитоє сутъ з кгрунъту знєсєныє и спалєныє"

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 233 зв. – 234, акт 62	–"–	Анна Ґлембоцька	Клим Каленичок	с. Смордва [частина]		10	"а оста*ток* спустошало, тоє*ст* пять"
арк. 234 і зв., акт 63	–"–	Королівщина Прокіп Посник, [державець]	Василь Федорович, челядник	с. Вижва	4	1	"для розе*й*стя сє по*д*даных, и ωд голоду стислыми тыми часы повымєраных, такъжє ωдь жолнира знисчоныхъ"
арк. 249 зв. – 250, акт 78	–"–	Андрій Фірлей, дідич	Вашко Вацькович	м. Мосор с. Голоби *Голобська волость:* Пугині Вовчицьк Димития-нівка Мосор Старий [Угли] Вигнанка		Разом 218	А пустками стоять "в мє*с*тєчку Мосорє пє*тд*єся*т* двє, в Пугинях ωсмъ, в Во*л*чы*й*ку шє*ст*, в Димитыяновьцє пя*т*, в Старо*м* селє Мосорє шє*ст*на*д*цать, в Гугля*х* дєсє*т*, на Выкгна*н*цє ωсмъ"
арк. 294 зв. – 295, акт 108	07. 02	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Федір Семененя Федір Боровик	с. Пелча с. Будераж	51 8	17 5	"ωпрочь бояръ, которыє звыкли ωсобьно даваты. А то для спустошєня и по*й*стя прєч з убо*з*тва вєликого подъданыхъ"
арк. 295 і зв., акт 109	–"–	Міхал Корибут [Воронецький]	Андрух Літовчик з с. Тристень	*Частини сіл:* Тристинь Раймісто с. Ясенівка		Разом 24	"а шє*ст*, по выконаномъ юрамєньтє въ року прошъломъ [1650] и ω*д*даню єго м*л*. пану Хриницъкому подымъного, дымовъ шєсть спустошало"
арк. 296 і зв., акт 110	–"–	Павло Гулевич Дрозденський, дідич	Ярмола Лапик з с. Клюськ Юсько Матіяшевич з с. Дроздні	*Частини сіл:* Клюськ } Клюська } Волиця } Дроздні } Гудчий Брід }	Разом 22 Разом 33	Разом 13 Разом 28	"остатокъ прєзъ голодь и розо*й*стє прєчь подъданыхъ спустошало"
арк. 296 зв. – 297, акт 111	–"–	Києво-Печерський монастир, власник; архімандрит – Юзеф Тризна	Левон Пурщеня	с. Городок с. Обарів		Разом 150	"а спустошало по ω*т*риманю квиту ωд єго м*л*. пана Стефана Хриницъко*го* пє*тд*[єс]*ят*"
арк. 297 зв., акт 112	–"–	Миколай Кисіль, дідич	Трохим Пугачик	с. Вощатин (частина)	7	4	"ижъ в має*т*носты пана моє*го* часты сєла Восчатына нє машъ болшє дымовъ, толко чтыры, а пєрє*д* ты*м* было сє*м*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 298 і зв., акт 113	–"–	Ян на Гулевичові Гулевич, [дідич]	Хведина, возний Ґресько (з якого села – не вказано)	м. Гулевичів с. Радошин с. Уховецьк (частина) с. Поворськ с. Озерне с. Рудка [Руда] с. Зайцівка с. Радошинська Волька		35 Разом 15 10 6 4 3 2	"а иньшиє попустошали"
арк. 298 зв. – 299, акт 114	–"–	Казимир Нарушевич, дідич	Сидір Булгаченя Крисько Олещеня (з якого села – не вказано)	с. Сенів с. Бокшин с. Тудорів		60 10 55	"ажє по квитє єго *мл.* пана Стефана Хриницького убыло с тых всихъ маєтъностє*й*, презъ голодъ и розойстє сє подъданыхъ пречъ, сто пє*т*дєся*т* чтыры, а зостаєть сто двадъца*т* пє*т*"
арк. 301 – 302, акт 117	08. 02	Вацлав Калусовський, дідич частини с. Любитів і с. Любитівська Волька Олександр Солтан Шпраський – частина с. Любитів (дідич чи державець – не вказано)	Гриць Гупалик	с. Любитів (частина) с. Любитівська Волька с. Любитів (частина)		Разом 59	"ижъ нє на*й*дує*т*сє болшє*й* дымовъ ... въ сєлє Любитовє и Во*л*цє Любитовъско*й*, то*л*ко пє*т*дєся*т* дєвє*т*..., а ижъ дымовъ двана*д*ца*т* ... по *ѡд*даню такърочъного поды*м*ного, спустошало..., такжє и с часты пана Алєкъса*н*дра Сольтана Спраско*го* въ то*м* жє сєлє Любитовє єдєнъ ды*м* спустоша*л*, а з друго*го* *ѡ*дає*т*"
арк. 302 і зв., акт 118	–"–	Олександр Конецпольський, дідич	Василій Богданець з с. Радивилів Авдій з с. Немирів	м. Радивилів с. Немирів с. Парипси [Опарипси] с. Глив'ятин [Лев'ятин]		80 Разом 39	"ижъ въ мєстє Радивиловє зостаєть только дымовъ *ѡ*смъдєся*т*, а прєзъ вымєръте и розо*й*стє сє *ѡд* голоду людє*й* спустошало сє*м*дєся*т* *ѡ*смъ; въ сєлє Нємировє, Парыпсовє и Гливъятынє на*й*дуєтсє то*л*ко тридъца*т* дєвя*т*, а по квитє єго *мл.* пана Стефана Хриницько*го*, поборъцы прошълого, спустошало дєвєть"
арк. 302 зв. – 303, акт 119	–"–	подружжя Турів [Казимир і Катерина з Шибинських, дідичі]	Никін Дмитрик	с. Смиків (частина)	11	5	Решта "прєз розо*й*стє сє прєч по*д*даны*х*, спустошало"

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 303 – 304, акт 120	–"–	Зофія Янова Раковська, державець	Семен Леськович	с. Холонів (частина)		8	"з ч*а*сты єє м*л.* панєє Раковъскоє засъставъноє въ сєлє Холонєвє, дымы алъбо халупы поличывъшы и пораховавъшы, нє наличылємъ болъшє*й* надъ дымовъ алъбо халупъ ѡсмъ..., ѡстатокъ вє*д*лугъ старыхъ квитовъ и прошълого поборъцы єго м*л.* пана Стєфана Хриницького, которыє погорєли, для вєликого прє*з* нєпрыятєля коронъного спустошєня добраты нє могълє*м*"
арк. 304 і зв., акт 121	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] [Андрій Линевський, державець]	Сенько Кузьма	с. Холопичі	80	55	"Остатокъ прєзъ нєпрыятєля Крижа Свєто*го* спустошало"
арк. 304 зв. – 305, акт 122	–"–	Корецький францисканський монастир, державець	Зінько Дмитреня	с. Дуплинки	34	22	В юраменті за 1650 р. вказано, що це володіння – дідичне (див. через географічний покажчик) "ѡстатокъ прєзъ голодъ и розо*й*стє прєчъ подъданыхъ спустошало"
арк. 305 – 306, акт 123	–"–	Владислав Лещинський, [дідич]	Бартош Поліковський і Стефан Садинський, берестецькі міщани	м. Берестечко і два його передмістя (які саме – не вказано)		Разом 75	"ѡдъ пєръшоє дєзоляци*й* козацъкоє и тата*р*ськоє въ томъ мєстє Бєрєстєчъку и пєрєдъмєстя*х* [двохъ] дымовъ чотиръдєся*т* и пятъ, а спустошалыхъ двадца*т* шєс*т*; а жыдовъскихъ, въ которыхъ жыды мєшъкаютъ, шинъки и розъныє гєнъдли вєдутъ, домовъ тридъца*т*, а спустошало дымовъ жыдовъскихъ чотиръдєсятъ два"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 306 і зв., акт 124	–"–	Владислав Лещинський, [дідич]	Мартин Скрипченя Семен Ґеґос (з якого села – не вказано)	*[Присілки м. Берестечко]:* с. Острів с. Пляшівка с. Пляшева с. Рідків (половина) с. Волиця с. Солонів с. Кутрів с. Волька с. Мірва		Разом 54	"з сєлъ Острова, Пляшовъки, Пляшовоє, половицы Ридькова, Волыцы, Солонова, Вольки, Кутърова, Мирвы на спустошєнъє водълугъ юрамєнъту въ року прошълымъ [1649], на который юрамєнътъ большєй за спустошєнъє*м*, розойстємъ и повымиранъє*м* з голоду подъданыхъ ... по ѡтърыманю квиту прошълого поборъцы єго м*л*. пана Стєфана Хриницького спустошалыє, только золотыхъ пєтъдєся*т* и чтыры, а нє большєй выбрали. А спустошалыхъ дымовъ сє*м*дєсятъ и шєстъ"
арк. 307–308, акт 125	–"–	Килиян Вільгорський, [дідич]	Максим Ємчик і Влас Кибальчик, горохівські міщани	м. Горохів *Горохівська волость:* с. Горохів Старий с. Марковичі с. Рачин с. Озерці	Разом 250	Разом 162	"нє наличылисмо большєй на*д* дымовъ ми*й*ских, хрєстянъских и жыдовъских, такъжє и зо въсих сєлъ помєнєных, подымного двой*г*а сто шє*ст*дєсятъ и два золотыхъ польскихъ. ... А ѡстатокъ во*д*лугъ прошълых квитовъ, во*д*лугъ квиту єго м*л*. пана Хрыницъко*го*, поборъцы прошъло*го*, которых было пультрє-тя*ст*а для вєликого прєзъ нєпрыятєля корон*н*ого спусътошєня и розєйстя для того жъ спустошєня по*д*даных"
арк. 348 – 349, акт 168	09. 02	Ян Ярмолинський, дідич	Андрій Кробановський Грицько Горлачик (з якого села – не вказано)	с. Шумбар та інші села Кременецького повіту[1]			"ѡво згола убыло прєзъ дєзоляцию нєприятє*л*-скую с тыхъ всихъ сє*л* выжє*й* помєнєныхъ во*д*лугъ прошълыхъ квито*в* єго м*л*. пана Хриницъкого димо*в* сто ѡсмъдєся*т* и чтыры"

[1] с. Шумбар – залишилося 5 димів, с. Горбівці – 6, с. Темногайці – 7, с. Загайці – 8, с. Мізюринці – 4, с. Матвіївці – 5, с. Піщатинці – 6, с. Гридківці – 1, с. Волиця – 4, с. Кошелівка – 1, с. Преморівка – 4, с. Новогородчиці – 2, с. Ілляшівка [частина] – 2, с. Новий Став – 1, с. Семенів, с. Данилівка і с. Турівка – "диму жадного не ма*ш*"

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 349 і зв., акт 169	–”–	Казимир Чаплич [Шпановський, дідич]	Федір Пилипович з с. Милостів	*Частини сіл:* Милостів Плоска		9 3	“шє*ст* по ѡданю подыមного єго м*л.* пну Хрыницькому в року прошъло*м* спусътошало”
арк. 350 і зв., акт 170	–”–	[Милецький монастир, власник; архімандрит] Юзеф Чаплич Шпановський	Улас Миценя (з якого села – не вказано)	с. Пісочне с. Синів с. Підсинівка с. Ниці с. Солов’їв с. Комарів		Разом 156	“ижъ в має*т*ностяхъ пана моєго выжє*й* мєнованы*х* нє *найдуєт*сє болшє*й* дымовъ, толко сто пя*тдєсят* шє*ст*, с ты*х*, справє*д*ливє выбравъшы, ѡ*д*даю, а болшє*й* во*д*лугъ старыхъ квитовъ прєзъ спустошєнъє выбраты нє могле*м* и нє выбрале*м*; а дымовъ шє*ст*дєся*т* и чтыры убыло”
арк. 350 зв. – 351, акт 171	–”–	Станіслав Олешко, державець	Василій Судятинський з с. Волохи	с. Перковичі с. Дубно с. Волохи с. Борки с. Мостища с. Бояри	Разом 70	Разом 66	“нє машъ большє*й* дымовъ только шєстъдєсять шєстъ; а водълу*г* квиту єго м*л.* пана Хрыницького было сємъдєся*т*, а то для згорєлы*х* в сєлє Пи*р*ковичахъ и Волоха*х* чотыро*х* халупъ”
арк. 351 і зв., акт 172	–”–	[Криштоф Опалинський, доживотний] державець	Онопр Васько	с. Бахів с. Хоташів Ковельського староства		15 15	“ижъ в сєлє Баховє дымо*в* только пє*т*надъцять, а дєсє*т* спустошало; в Хоташовє дымовъ только пятънадъцять, а пє*т*надъцє*т* по ѡдъданъю подымъного в року прошъломъ [1650] спусътошало и водълугъ квиту єго м*л.* пана Хрыницького дымовъ дв*а*дца*т* пять в тыхъ ѡбохъ сєлахъ нєдостаєтъ”
арк. 351 зв. – 353 зв., акт 173	–”–	Андрій Лещинський	Ярома Борикович Грицько Валевич Прокіп Сакович Микита Зинилович Іван Савченя Павло Калиникович	м. Чорторий-ськ с. Новосілки с. Лисів с. Полиці с. Биричівка с. Більська Воля	200 40 51 100 36 44	160 30 21 70 15 30	“такъ для знисчєня прєзъ нєприятєля, яко тєжъ и прєзъ розныє припадъки суть спустошоныє и знисчоныє”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 353 зв. – 354 зв., акт 174	–"–	діти і спадкоємці Юрія Річицького – Андрій, Петро, Ян, Катерина і Оршула, [дідичі]	Шимко Пломенський та Ігнат Гайкович – "з мєста и волосты Стобуховъскоє"	м. Стобихва с. Козлиничі с. Кре[ч]евичі		98 80 30	"по ѡтрыманю ѡсътатънєго квиту ѡдъ урожоного єго м*л*. пана Стєфана Хрыницъкого, поборъцы воєводъства Волы*н*ского, з волосты тоє Стобуховъскоє, в мєстє Стобухъвє спустошало домовъ и халупъ двадъцять и єдъна, а нє ма*ш* толко на то*т* час дымовъ и халупъ дєвєтъдєся*т* и ѡ*с*мъ; в сєлє Козълиничахъ дымъ єде*н* и халупа спустошала и нє машъ бо*л*шей, только домо*в* ѡсмъдєся*т*; в сєлє Крєлєвичахъ спусътошало дымовъ и халупъ дєсєть и нє маєшъ большє*й*, то*л*ко дымовъ трыдъцєть; што мы ... на то прысягає*м*"
арк. 354 зв., акт 175	–"–	Миколай-Олександр Рамулт	Ярош Зозуленя	с. Юськівці (Юшківці)	21	3	"ижъ я ... нє моглємъ большє*й* выбраты подымъного з сєла Юшъковєць для спустошєня и прє*ч* по*й*стя, тудежъ по умираню з голоду подъданы*х*, то*л*ко дымо*в* трох, а было двадъцять єдєнъ"
арк. 355 і зв., акт 176	–"–	Андрій Линевський – села Шупків, Річиця, Риштвинець і Толмахів; дідич чи державець – не вказано Ядвіга Линевська, його дружина, державець частини с. Бабин	Клим Прийма	с. Шубків с. Річиця с. Риштвинець с. Толмахів с. Бабин (частина)		15 10 24 13 12	"ижъ в сєлєхъ Шубъковє дымовъ пя*т*надъцать, а спустошало чотиръдєся*т* шє*ст*; в сєлє Рєчицы дымовъ дєсє*т*, а спустошало тридъца*т* ѡсмъ; в сєлє Ришътвинъцу дв*а*дцать чтыры, а спустошало двадъцать два; в сєлє Толъмаховє дымовъ тринадъцать, а спустошало дымовъ тринадъцать; въ Бабинє дымовъ дванадъцать, спустошало дв*а*дца*т* чтыры ... которыє спустошоныє суть [1649 року], такъ прєзъ нєпрыятєля коронъного,

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							яко тєжъ и прєзъ жолъњира уставичъного Рєчы Посполитоє"
арк. 355 зв. – 356 зв., акт 177	–"–	Петро Муканський, державець	Олексій Панькович, бурмістр	м. Вижва Стара	[Разом] 45	[Разом] 35	"ижъ я по ѡтрыманомъ квитє ѡдъ его *мл.* пана Хриницъкого подымя въ мєстєчку Выжъвє Старой, для спустошєня и ѡдъныхъ по*й*стя, а другихъ поумєраня подъданыхъ, нє наличылє*м* болшей, толко трыдъцатъ пятъ, а было чотыръдесятъ пятъ"
арк. 359 і зв., акт 180	10. 02	Станіслав Корчминський	Дацько Гриценя	с. Цевеличі		16	"а спустошало по ѡтрыманъю ѡстатънєго квиту ѡдъ урожоного его *мл.* пана Стєфана Хрыни*ц*ко*го*, поборъцы воєводъства Волынъского, дымо*в* и халупъ пятъ"
арк. 359 зв. – 360 зв., акт 181	–"–	Анна-Алоїзія Ходкевич, дідич сіл Гориця, Берездівка, Стовби і Монятин Ястрембська, державець с. Монятин	Лесько Новачок	с. Гориця } с. Берездівка } с. Стовпи с. Монятин	Разом 40 15 6	Разом 23 – 1	"а то для спусътошєнъя вєликого и розє*й*стя сє прє*ч* подъданыхъ ѡдъ голоду"
арк. 361 і зв., акт 182	–"–	Марціян-Базилій Мілевський, державець	Семен Ничипореня	с. Довжок с. Пашуки (Капустин) с. Котів (Котівка)	34 9 1	24 8 1	"нє наличылъ в*е*длє квиту его *мл.* пана Хрыни*ц*кого, побо*р*цы воєво*д*ства Волы*н*ско*го*, дымовъ, то*л*ко в сєлє До*л*жъку два*д*цє*т* чотыры, а пєре*д* ты*м* было тры*д*цє*т* чотыры; в сєлє Пашука*х* а*л*бо Капустынє ѡсмъ, а пєрєдъ тымъ было дєвєтъ; в сєлє Кото*в*цє з дыму ѡдъного, яко и пєрєдъ тымъ было"
арк. 361 зв. – 362 зв., акт 183	–"–	Лукаш Окол, [державець]	Левон Пилипович	с. Полиці		28	"а дванадъцєтъ по квитє его *мл.* пана Хрыницъкого спустошало"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 362 зв. – 363 зв., акт 184	–"–	[Костантий] Павлович, дідич частини сіл Тесів і Хрінів нащадки Даніеля Павловича, дідичі другої частини цих сіл	Петро Чученя і Степан Воєводеня – від різних частин с. Тесів	с. Тесів і с. Хрінів *Частина 1-а* *Частина 2-а*		 34 33	"ижъ въ часъты дєдычъной єго м*л.* отъца Конъстанътого и тєпєръ комєнътарого Па*в*ловича подымъя въ Тєсовє и Хрєновє на*й*дуєтъсє трыдъцєть чотыры, а шєсты, за спусътошєнъє*м* нєпрыятєлъски*м* и нєдостатъкомъ подъданыхъ, нєдостаєтъ..; в часъты засъ потомъковъ зошълого пана Даниєля Павъловича на*й*дуєтъсє поды*м*я тры*д*цєть тры, и трохъ халупъ пустыхъ, зъ которыхъ вєдълугъ старыхъ квитовъ подымъного ѡдъдаты нє можємо"
арк. 363 зв. – 364 зв., акт 185	–"–	Прендота і Марина [Пчолки] Вільчопольські, подружжя, дідичі	Васько Пащеня	с. Більче (дві частини)		3	"ижъ я справєдъливє дымы алъбо халупы на часты такъ дєдичъно*й* панєє Вилъчополъскоє, яко на часты пана Вилъчополъского, тєпєр ново ѡдъ пана Волъского купълєноє, в сєлє Былъчу будучыхъ, поличылъ и пораховалъ, которыхъ нє наличылъ болъшє*й* по ѡста*т*ных квитахъ для спустошєнъя нєпрыятєлъского и вымартъємъ хлоповъ, тылъко дымовъ тры"
арк. 364 зв. – 365, акт 186	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Добеслав Цеклінський, державець	Міхал Ткач з м. Корчик Трохим Крутійченя з с. Пашутинці	м. Корчик с. Пашутинці с. Деражня с. Корчик Малий с. Кречковичі		3 5 10 2 3	"ижъ мы подымъноє такъ з мєстєчка яко и зъ сєлъ справєдъливє выбрали*с*мы, которого нє наличыли болъшє*й* по ѡтрыманымъ квитє ѡдъ єго м*л.* пана Хрыницъкого, только в мєстєчъку Ко*р*чыку тры хрє*с*тиянъскихъ, а въ тыхъ трохъ, з котрыхъ єго м*л.* панъ Хрыницъки*й* взялъ, жыди повєръну*в*шы мєшъкаютъ и

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							ѡсобьно ѡдъдадуть, бо мєшъчанє за повєрънєнъємъ ихъ уступити мусєли и нє на*й*дуєтъсє больше*й* хрєстыянъскихъ, то*л*ко тры; в сєлє Пашутынъцахъ пять, а пять спу*с*тошало; в Дєра*жней* дєсєть, яко и было; в Ко*р*чыку Малымъ два, а два спустошало; в Крєчъковичахъ тры, яко и было"
арк. 365 і зв., акт 187	–"–	Олександр Цетнер	Хома Саковець з с. Княже	с. [Фусів] с. Шпиколоси с. Кня[же] [частина]		Разом 71	"в маєтъностяхъ сєла Тусова, Шпи*к*лосовъ и Князю дымовъ больше*й* нє наличыле*м*, только сємъдєсять ѡдєнъ, а пять спустошало"
арк. 365 зв. – 366 зв., акт 188	–"–	Криштоф Опалинський, [доживотний] державець	Андрій Чернячок, ковельський міщанин	м. Ковель та його передмістя	Разом 148	Разом 100	"а то для спустошє*ня* и розє*й*стя прє*ч* людє*й* и поумєра*ня* *ѡд* голоду"
арк. 366 зв. – 367, акт 189	–"–	Самуель Гурко Омелянський, опікун нащадків Федора Гурка Омелянського	Микита Мирученя	с. Омеляна		1	"ижъ я подымъноє двоє з халупы ѡдъноє в сєлє Омєляно*й* по квитє єго *мл.* пана Стєфана Хрыницького, бывъшого поборъцы, ѡдобралємъ, на чомъ справєдъливє прысєгаю"
Ф. 28, оп. 1, спр. 87							
арк. 508 зв. – 509 зв., акт 369	10. 02	Томаш і Ґабріель Підгородинські, [дідичі]	Олександр Савицький, слуга Антон Подолко, від усіх сіл	с. Верба Велика *Присілки:* с. Руда с. Блаженик		Разом 71	Маєтність поділялася на дві частини між Ґабріелем Підгородинським і Томашем, сином покійного Владислава Підгородинського. Ґабріель Підгородинський був опікуном Томаша.
арк. 509 зв. – 510, акт 370	–"–	Стефан Іваницький, [дідичі]	Ян Кукольський, слуга Іван Лісничий з с. Іваничі	с. Іваничі (частина)		30	

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні доми	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 268							
арк. 414 – 415, акт 231	11. 02	Анна-Алоїзія Ходкевич, дідич	Василій Тимошевич, міщанин	м. Острог Новий	16	16	"в которымъ мєстє Новымъ Острогу, такъ яко и перє*д* тымъ, мєновитє за поборъства єго м*л.* пана Стєфана Хрыницького, з дымовъ шєстънадъцєты подымъноє было ωдъданоє, тєды и тєпєръ"
арк. 415 і зв., акт 232	–"–	Анна-Алоїзія Ходкевич, дідич	Василій Павлович, острозький міщанин	м. Острог Старий (частина) м. Кароліна	2	2 70	"ижъ в мєстє Старымъ Острогу на часты вышъ вспомънєноє панєє моєє нє машъ большє*й* дымовъ только два, такъ яко и пєрєдъ тымъ, тоєсть за поб[о]*р*ства єго м*л.* пана Хрыницького было; в мєстє засъ Королинє з дымовъ сємыдєсятъ цєлыхъ, а спустошало южъ по квитє єго м*л.* пана Хрыницького двадъцєтъ шєстъ"
арк. 416 – 417, акт 233	–"–	Анна-Алоїзія Ходкевич, [дідич]	Мисько Тузик з с. Плужне Васько Мищеня з с. Борисів	*[Острозька волость]*[2]			"а то для спустошєнъя вєликого и розойстя сє прєчъ подъданыхъ з тыхъ мєнованыхъ сєлъ"
арк. 417 – 418, акт 234	–"–	Анна-Алоїзія Ходкевич, дідич Казимир Браницький, державець	Андрій Воробей від сіл Нараївка і Лашинівка Грицько Жученя з с. Клепачі	с. Нараївка с. Улашинівка с. Клепачі		6 4 20	"ижъ в маєтностяхъ дєржавныхъ пана нашо*го* пана Браницького нє машъ большє*й* дымовъ, только в Нараєвъцє шє*ст*, а убылъ по къвитє пана Хриницько*го* ωдєнъ; в Лашыновъцє такъ, яко и такърокъ з дымовъ чотырохъ золотыхъ чотыри за поборъства єго м*л.* пана Хриницького; в сєлє Клєпачовє дымовъ цєлыхъ двадцєтъ, а пять убыло"

[2] с. Плужне – 90 – 28, с. Борисів і с. Білотин – 123 – 63 (разом), с. Війтівці і с. Більчин – 25 – 25 (разом), с. Гнойниця і с. Калитин[ці] – 59 – 22 (разом), с. Добрин і с. М'якоти – 47 – 30 (разом), с. Сокиринці і с. Коритна – 37 – 15 (разом), с. Боровиця (обидва села) – 35 – 17, с. Загірці, с. Плоска і с. Корпилівка – 39 – 16 (разом), с. Вельбойна і с. Нетішин – 105 – 72 (разом), с. Кривин, с. Коломль і с. Комарівка – 121 – 105 (разом), с. Баранне і с. Крупець – 37 – 32 (разом), с. Головлі, с. Коростова і с. Понора – 26 – 26 (разом), с. Скниця, с. Ровки і с. Лідавка – 37 – 37 (разом), с. Глинники, с. Губельці і с. Шатерники – 68 – 68 (разом), с. Вілія – 30 – 11

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 418 – 419 зв., акт 235	–"–	Ян Замойський, дідич Стефан Богдашевський; названі населені пункти були в його "завядываню"	Андрій Лісовий з м. Дорогобуж Федір Науменя з м. Козлин	м. Козлин м. Дорогобуж *Їхні волості*[3]	160 74	79 50	"ижъ в звышъменованых селах и местечках не наличылисмо большей дымов целых, тилко яко сє вышпоменило, тоест чотырста одинадъцать, а ѡдошъло триста тридъцеть по къвитє его *мл.* пана Хриницкого"
арк. 419 зв. – 420, акт 236	–"–	Ґабріель Підгородинський, дідич	Васько	с. Верба [Велика] с. Руда с. Блаженик	Разом 76	Разом 71	"ижъ я в мєнованыхъ сєлахъ, такъ в Вєръбы яко Рудє и Блажєнику, нє наличылъ большей дымовъ альбо халупъ целыхъ, толъко сємъдєсятъ ѡдєнъ, а первей было пєрєдъ квитомъ его *мл.* пана Хрыницъкого сємъдєсятъ шєстъ целыхъ, тєды тыє пять спустошели"
арк. 420 – 421, акт 237	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Войцех Козловський, державець	Ярош Нехведович	с. Верхів		25	"а за вымарътъємъ и прочъ [с]є розойстьємъ подъданыхъ спустошало ѡсмъдєсят ѡсмъ"
арк. 421 і зв., акт 238	–"–	Ян-Кароль Чолганський, державець	Семко, міщанин	м. Тайкури		30	"ижъ я подымъноє двоє з мєстєчька Тайкуръ, з которого такърокъ нє ѡдъдано для спустошєнъя и фунъдытус ѡного знєсєнъя ѡд нєпрыятеля, аже тєпєръ южъ домовъ в томъ мєстєчъку знайдуєтъсє трыдъцєть, тєды справєдъливє з нєго выбравъшы, для ѡддання ѡного прынєслємъ"
арк. 421 зв. – 422, акт 239	–"–	[Ян]-Олександр Хребтович	Грицько Олецькевич	с. Богурин [частина]		26	"а спустошало чотыры"

[3] *Козлинська волость:* с. Старики – 20 – 16, с. Ремель – 13 – 13; *Дорогобузька волость:* с. Хотянка – 21 – 15, с. Подоляни – 30 – 12, с. Дроздів – 20 – 20, с. Іллін – 26 – 20, с. Скар[ів] – 12 – 6, с. Горбаків – 34 – 20, с. Горбів – 17 – 10, с. Невірків – 67 – 50, с. Вовкошів – 47 – 40, с. Липки – 90 – 60. Разом наявних димів 411, а "ѡдошъло" – 330

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 422 – 423, акт 240	–"–	Томаш Сапега і його дружина Зофія Монвидовна, дідичі	Філон Бердниченя Грицько Бартникович Яким Язученя	м. Муравиця с. Дорогостаї с. Зобрин		36 62 35	"ижъ року прошълого [1650] по *ωд*данъю подымъныхъ дво*й*га єго *мл.* пану Стєфанови Хрынъницъкому, прошъломy пану поборъцы, в тыхъ выж*єй* мєнованы*х* добрахъ под*д*аны*х* повымєрало и прочъ сє для вєликого знисчєнъя и убозътва розошъло, мєновитє з мєстєчъка Моровицы под*д*аны*х* прєчъ пошло чотыры, з сєла Дорогоста*й* чотыръдєся*т* и два, а з сєла Зобрына дєсєтъ подъданы*х*"
арк. 423 – 424 зв., акт 241	–"–	Катерина Святополк Четвертенська, [дідич]	Яцько Селешин Хома	*[Частини сіл]:* Скорч Біскупичі Десятина	 100 9	 54 50 9	"*ωд*ни поумирали, а другиє прєчъ пошли"
арк. 424 зв. – 425, акт 242	–"–	Луцько-Брестське біскупство, власник; біскуп – Андрій Ґембицький	Карпо і Павло, торчинські міщани	м. Торчин		180	Йдеться про християнські дими; "ижъ мы по ωтрыманымъ квитє ωдъ єго м*л.* пана Хрыницъкого подымъноє з мєстєчъка То*р*чына, которого нє наличыли єсмо большє*й*, только сто ωсмъдєсятъ, а двадцєтъ спустошало, справєдъливє выбравъшы, ωдъдаємо"
арк. 425 і зв., акт 243	–"–	[Анна-Алоїзія Ходкевич], дідич Олександр Старицький, державець	Лукаш Давидик Роман Гайдученя Стецик Радченя	с. Лисиче с. Хом'яків с. Переволока	46 27 17	27 16 13	
арк. 427 зв. – 428, акт 246	–"–	[Анна-Алоїзія Ходкевич], дідич Криштоф Космовський, державець	Степан Гриценя	с. Долотче	27	6	"ижъ по ω*д*данъю такърочъного подымъного єго м*л.* пану Хрыницъкому, побо*р*цы, в томъ сєлє Долотъчу спустошало прєзъ выма*р*тъє и розо*й*стъє сє подъданы*х* халупъ двадъцєтъ ωдъна"

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 428 – 429, акт 247	13. 02	[Спадкоємці] Юрія Річицького	Гапон Кравець з с. Верхів Ігнат Фертонович з сіл Грива і Боровне	с. Верхів с. Грива с. Боровне	47 35 80	35 27 68	
арк. 429 – 430 зв., акт 248	–”–	Ян Замойський, дідич	Васько Шульга та Андрій Ілляшевич (з якого села – не вказано)	м. Рівне *Належні населені пункти*[4]		20	Християнських і єврейських, як і 1650 р. Кількість наявних і спустошених димів подано порівняно з 1650 р., за поборства Стефана Хрінницького
арк. 430 зв. – 431, акт 249	–”–	Ян Замойський, дідич Криштоф Шпот, державець	Трохим Швець	с. Житин Великий	68	40	“ижъ я в сєлє Вєликимъ Жытинє нє наличылъ дымовъ альбо халупъ большє*й* цєлыхъ, которыхъ пєрєдъ ты*м* было шєстьдєсять ѡсмъ, только чотыръдєсять, а убыло двадъцєть ѡсмъ”
арк. 431 – 432, акт 250	–”–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Длотовський, державець	Андрій Міхалевський, славутинський міщанин	м. Славутин с. Бачманівка с. Миньківці с. Рудня	90 26 24 12	19 15 18 8	У м. Славутин димів “ѡпрочъ жыдовъськихъ, которыє ѡсобъливє подымъноє ѡ*д* сєбє ѡ*д*даты маютъ”
арк. 432 – 433, акт 251	–”–	Ян Пісочинський, [дідич] Пісочинська, [державець] – м. Кунів та належні до нього села (крім с. Окнине) Крушевська – частина с. Окнине Бирковський – частина с. Окнине	Филимон (з якого села – не вказано)	м. Кунів *Його присілки:* с. Закриничі с. Старики с. Полоничне с. Радогоща [Друга] (частина) с. Козин (частина) с. Переросле с. Окнини *частина* *частина*	–	2 1 2 1 1 1 – 1 1	У м. Кунів “убыло” 3 дими, “а з жыдовъскихъ особън[є] дают*ъ*”; в с. Закриничі спустіло 2 дими; с. Старики “убыло” 3; с. Полоничне “убыло” 3; в частині с. Родогоща “убыло” 2; в частині с. Козин “убыл” 1; с. Переросла “яко єс*т* фунъдытусъ прєзъ нєпрыятєля знєсеная, “такъ и теперъ зостаєтъ”; в частині с. Окнине “так панєє Крушєвъскоє дымъ ѡдєнъ, а убыло пулътрєтя [2,5], яко и п[ан]а Би*р*ковъского ѡдєнъ, а убыло такъжє вєдългъ квитовъ пулътрєтя”

[4] м. Олександрія – 70 (християнських і єврейських, спустошено 216), с. Свять – 4 (спустошено теж 4), с. Житинок – 18 (спустошено 15), с. Колоденка – 24 (спустошено 10), с. Бармаки – 28 (залишилося без змін), с. Арештів – 20 (спустошено 11), с. Квасилів – 10 (спустошено 9), с. Корнин – 20 (спустошено 22), с. Новий Двір – 28 (спустошено 10), с. Басів Кут – 50 (спустошено 30), с. Тинне – 50 (спустошено 10), с. Двірець – 10 (спустошено 6), с. З[о]лотіїв – 30 (спустошено 18), с. Глинки – 12 (спустошено 3)

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 433 і зв., акт 252	–"–	Луцько-Острозька єпископія, власник Володимир Гулевич, [державець]	Васько Щучка	с. Губин		30	"ижъ в мєнованомъ сєлє Губинє нє наличылємъ дымовъ большєй, толъко трыдъцєть, а двадцети дєвєть прєзъ розойстъє хлоповъ и поумираня ѡныхъ з голоду по ѡтрыманымъ квитє ѡд єго мл. пана Хрыницъкого ѡдошъло"
арк. 433 зв. – 434, акт 253	–"–	Миколай Окорський, дідич	Логвин	с. Окорськ (частина)		2	"ижъ в маєтъносты пана єго вышъписаного єго мл. пана Окоръского и части сєла Окоръска будучоє прєзъ спустошєнъє нєпрыятєлъскоє по квитє єго мл. пана Хрыницъкого толъко зостало двохъ хлоповъ в домахъ своихъ мєшкаючыхъ, а халупъ, што пустъками стоятъ, пятъ"
арк. 434 – 435, акт 254	–"–	Ян Погрошовський, дідич	Грицько Колтуник Омелян Андрій Гришний Марко	с. Серединці с. Городище с. Пашуки с. Решнівка	Разом 69	Разом 9	"того подымъного, для вєликого спустошєнъя а найбарзєй юж по прошълымъ свижо в року [1650] выбєранъю такового жъ двойга подымъного для своволъного и для стысънєня голоду в тамтыхъ краяхъ розойстъя сє подданыхъ, вєдълугъ квитовъ и юрамєнъту прошълого выбраты нє могъли, кгдыжъ толъко дымовъ дєвєтъ з дымовъ шєстыдєсятъ и дєвєты, по прошълымъ ѡд козаковъ и татаровъ тыхъ маєтъностєй знєсєныхъ спустошєнъю, зостало"
арк. 435 і зв., акт 255	–"–	[Ян-Миколай і Криштоф] Модревські, дідичі Ян Масальський, державець	Іван Ґелета	с. Русивль с. Капустин		Разом 40	"сєла Русивъля и Капустына, до нєго налєжачого" "ижъ в маєтъностях пановъ моихъ выжєй мєнованыхъ нє найдуєтъсє болшєй

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							дымовъ, тылько чотыръдєсятъ, а трыдъцєтъ и пятъ по ѡтрыманъю квиту *ѡд* єго *мл.* пана Хрыницъкого прєзъ розо*й*стъє ѡдъ голоду и поумиранъє холоповъ ѡдошъло"
арк. 435 зв. – 436 зв., акт 256	–"–	[Августин]-Домінік Єло Малинський, дідич Гельжбета Рачинська, державець	Андрій Киданка	с. Уїздці		20	"а убыло по квитє єго *мл.* пана Хрыницъкого двадъцєтъ; тєды тыє двадъцєтъ подъ тотъ тєпєрєшъны*й* часъ ѡдъни сє розошъли, другиє зубожыли нинасчо, жє ажъ з голоду умираютъ, с которыхъ ничого нє выбрал"
арк. 444 зв. – 446 зв., акт 266	–"–	Ян Замойський, дідич	Опанас Супрунович і Мартин Клищик з с. Сатиїв	м. Жорнів *Жорнівська волость*[5]	110	100	У містечку Жорнів йдеться про християнські й єврейські дими разом, у селах волості – тільки про християнські
Ф. 28, оп. 1, спр. 87							
арк. 510 і зв., акт 371	–"–	Тобіяш Іваницький, дідич	Шимон Кубельський, слуга Куць Юркович	с. Іваничі (частина)		45	Порівняно з 1650 р. у маєткові спустіло 10 подим'їв
арк. 510 зв. – 511 зв., акт 372	–"–	Федір і Катерина Линевські, подружжя, опікуни Андрія, Зофії, Марини і Петронелли – малолітніх дітей і спадкоємців Станіслава і Кристини Суходольських	Андрій Зиневич, слуга Лазар Ляхович	с. Верба Мала (частина)		2	Інших придатних до оподаткування димів у маєткові не було

[5] с. Сатиїв – 74 – 60, с. Дядьковичі – 20 – 20, с. Олибів – 36 – 26, с. П'яне – 80 – 70, с. Залав'я – 44 – 44, с. Городниця – 42 – 42, с. Крупа – 80 – 70, с. Ставок – 20 – 20, с. Котів – 70 – 30, с. Котова Волька – 24 – 15, с. Мошків – 9 – 9, с. Перемилівка – 17 – 17

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 268							
арк. 458 зв. – 459 зв., акт 274	14. 02	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Ян Прилуцький, державець	Андрій Козачко Пасько	м. Ташки с. Цвітоха		50 2	"ижъ мы по ѡтрыманомъ квитє ѡд его милости пана Хрыницького, такъ в мєстєчъку Ташъкахъ, яко и в сєлє Цвитошє, дєржавы пана нашого, нє наличылисмы болшєй халупъ, тилко в Ташках пятдєсять, а убыло сємъдєсят; а в Цвитошє два, а убылъ трєтий"
арк. 459 зв. – 460 зв., акт 275	–"–	Олександр Вільгорський, державець	Денис Андрієня	с. Сінне с. Данчин с. Межиріччя (Кудрянка)	111 38 12	18 8 5	"а то для спустошєня вєликого и розойстя сє проч ѡд голоду подданыхъ ... вєдлуг квиту его милости пана Хрыницкого, поборцы воєводства Волынъского". В позиції за 1652 р. (див. через покажчики) Вільгорського названо дідичем
арк. 460 зв. – 461 зв., акт 276	–"–	Катерина Буяновська, дідич	Мисько, Грицьків син з с. Мокре	с. Мокре с. Хоровець		3 5	"иж в мєнованом сєлє Мокрымъ нє наличилєм болшєй халупъ альбо дымовъ цєлых, тилко тры, а пят по квитє его милости пана Хрыницкого прєз розєйстє сє и поумєранє з голоду спустошало; зас в сєлє Хоровцу нє наличилъ большєй цєлыхъ, тилко пять, а пят по квитє его мл. пана Хрыницького поумєрали, а ѡдєнъ з нихъ прочъ пошол"
арк. 461 зв. – 462 зв., акт 277	–"–	Даніель Єло Малинський	Хилько	с. Букойма (частина)		8	"иж на часты пана моєго в сєлє Букоймєй, которая прєзъ нєприятєля фундитусъ знєсєна была, нє побудовало сє болшєй и нє зостаєтъ хлоповъ, тилько ѡсмъ"

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 462 зв. – 463 зв., акт 278	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Геліяш Лукаровський, [державець]	Лесько Костюченя	с. Судобичі Дубнівської волості	20	7	"а спу*с*тошало трына*д*ца*т*"
арк. 463 зв. – 464 зв., акт 279	–"–	Адам Жабокрицький	Стефан Бобик	с. Жабокрики [частина]		9	"ижъ в маєтьности менованой селе Жабокрыкахъ его милости пана Адама Жабокры*ц*кого, пана моего, халупъ пу*с*ты*х* за вым*ер*темъ и розе*й*сте*м* се подъданыхъ для голоду и убозъства великого е*ст* пя*т*, а теп*е*р хлопы мешкаю*т*, деве*т*"
арк. 464 зв. – 465 зв., акт 280	–"–	Андрій Жджарський, [дідич]	Мартин	с. Пруски		4	"ижъ в маєтънос[ты] пана моего селе Пруска*х* не наличилемъ больше*й* дымовъ, ты*л*ко чотыры, а по ѡтрыманымъ квите ѡ*д* его милости пна Хрыни*ц*ко*го* спу*с*тошало чоты*р*на*д*цатъ"
арк. 465 зв. – 466 зв., акт 281	–"–	Ян, Антоній, Дем'ян і два Миколаї Баковецьких, [дідичі]	Федір Шидло	с. Баківці (половина)	19	10	"не могучы ве*д*лу*г* квиту *его мл.* п. Стефана Хриницького, побо*р*цы про*шлого*, выбраты, ти*л*ко с ты*х* теп*е*р позо*с*талы*х* десеты, въ которы*х* пере*д* ты*м* было деве*т*на*д*цатъ"
арк. 466 зв. – 467 зв., акт 282	–"–	Юзеф Чаплич [Шпановський], дідич	Грицько Ковшик і Прокіп Шиленя	с. Космачів		43	"то*го* подыи*м*но*го* ве*д*лу*г* квиту его милости пана Хрыни*ц*кого, побо*р*цы прошло*го*, выбраты для нового та*м* спу*с*тошеня не могли, а*л*бове*м* по про*ш*лымъ юраменъте халупъ пя*т* спу*с*тошало, с которы*х* подымъно*го* того выбраты не могли, то*л*ко з дымо*в* чоты*р*деся*т* тро*х*"
арк. 469 зв. – 471, акт 285	–"–	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Марко Борсук	с. Мощаниця Мала Дубнівського ключа		27	"ижъ я в менованомъ селе Малой Мосъча-ницы не моглемъ для спу*с*тошеня ведълугъ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							давънихъ квитовъ того подымъного выбрати, кгды за вымарътємъ и розєйстєм сє подданых спустошало дымовъ трынадцатъ, с которых жадєнъ податок ωддаваный быти нє можєт, и тилько цєлыхъ дымовъ, в которых людє мєшкають, двадцать сємъ"
арк. 471 – 474 зв., акт 286	15. 02	Самуель-Кароль Корецький, дідич	Кунаш Клижка і Матіяш Муравський, міщани з Корців Старого і Нового Семен Бичкевич і Трохим (звідки – не вказано)	м. Корець Новий м. Корець Старий та їхні передмістя *А також*[6]	Разом 882	Разом 746	"а сєло Мхаровъ яко фунъдитусъ прєзъ нєприятєля знєсєноє єстъ, такъ и тєпєр зостаєтъ" "водлугъ квиту єго мл. пана Хриницкого ... ωстатокъ халупъ; такъ в мєстахъ яко и сєлахъ всихъ выжєй мєнованыхъ, с которых ωдъни проч пошли, другыє подданыє ωд голоду поумєрали; пусткам стоятъ"
арк. 474 зв. – 475, акт 287	–"–	[Ян]-Олександр Хребтович	Васько Вигура	с. Жолудськ		30	"ижъ я по квитє єго мл. пна Хрыницкого подымноє з сєла Жолудзъка справєдливє выбралємъ, в которомъ нє наличилємъ дымов болшєй, тилко трыдцатъ, а двадцать спустошало"

[6] м. Ярунь – 130 – 81, м. Красилів[ка] – 31 – 24, м. Межиріч – 288 – 229, м. Киликіїв – 81 – 50, м. Маринин – 70 – 42, с. Клецька Велика і Мала – 66 – 38 (разом), с. Топча – 22 – 22, с. Річки – 60 – 60, с. Колпит[е] – 17 – 6, с. Волиця [Голичівка] – 12 – 7, с. Ко[з]аки – 74 – 31, с. Головниця – 98 – 90, с. Гвоздів – 55 – 45, с. Морозівка – 27 – 16, с. Бабин – 49 – 49, с. Піддубці Великі – 28 – 25, с. Піддубці Малі – 5 – 1, с. Крилів – 81 – 68, с. Бриків – 45 – 45, с. Богданівщина – 34 – 27, с. Печиводи – 42 – 20, с. Бесідки – 51 – 45, с. Чорноколів – 36 – 20, с. Суха Воля – 23 – 10, с. Кутки – 33 – 20, с. Хвощів – 23 – 10, с. Селичів – 19 – 14, с. Правотин – 38 – 36, с. Мхарів – 0, с. Шитня – 66 – 38, с. Пельчин – 38 – 29, с. Мужиловичі – 21 – 12, с. Косинів – 85 – 61, с. Деражня – 56 – 33, с. Кобилля – 48 – 30, с. Сенча – 25 – 14, с. Кам'янка і с. Горбаша – 55 – 10 (разом), с. Даничів – 60 – 20, с. Желізниця – 34 – 21, с. Сосники – 12 – 2, с. Коловер[ти] – 71 – 40, с. Харуча Велика – 42 – 36, с. Дивень – 55 – 55, с. Застав'я – 43 – 40, с. Янівка – 38 – 38, с. Столпин – 90 – 88, с. Городище – 65 – 61, с. Сапожин, с. Погорілиця і с. Осташівка – 32 – 32 (разом), с. Устє – 80 – 55, с. Сторожів – 113 – 60, с. Со[в]ча – 8 – 6, с. Солпа – 41 – 28, с. Х[м]елів[ка] – 40 – 19, с. Вириця – 1 – 1, с. Пилиповичі – 54 – 18, с. Молодьків – 28 – 23, с. Лучиці – 45 – 26, с. Кам'янка – 7 – 2, с. Михіївка – 14 – 12, с. Кудиновичі, с. Молодьків, с. Княже – 47 – 15 (разом), с. Деражня Велика – 40 – 12, с. Черниця – 53 – 50, с. Користь – 86 – 45, с. Тростянець – 9 – 9, с. Пищів – 24 – 16, с. Дідовичі – 53 – 34, с. Богате – 41 – 17, с. Кошелів – 16 – 7, с. Щикичин – 47 – 25, с. Молодьків – 11 – 4, с. Коритища – 50 – 14, с. Дераженка Мала – 5 – 5, с. Невірків – 17 – 14, с. Харучка Мала, с. Солпа Мала – 9 – 9, с. Харалуг – 26 – 15, с. Жеребилівка, с. Хилівка – 20 – 4, с. Тожир – 40 – 28, с. Горбаша Мала – 13 – 4, с. Самостріли – 54 – 54, с. Глубочок – 20 – 16, Жолобне – 91 – 18

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні лими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 475 – 477, акт 288	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Геліяш Богомаз і Карпо Омелянович, острозькі міщани	м. Острог [Старий] (частина) *Передмістя:* Суха Воля Зарванська Вулиця	Разом 120	Разом 80	"для великоє дєзоляцыи прє*з* неприятєля Крыжа Святого ѡно*го* подымно*го* вєдълугъ прошлыхъ квито*в* выбраты нє моглы; а то ча*с*тю для вышъпомєнєного фунъдиту*с* ѡгнємъ знєсєня нєприятєля, ча*с*тю тєжъ и для того жє, сє жыды тєпє*р* ѡдъ нихъ [міщан] ѡдърывают и вєспо*л* з ними давати нє хочуть, боронячисє яковы*м* сци поголовъны*м*; тєды тєпєръ ѡпро*ч* жыдовски*х* домовъ нє наличилисми дымо*в* болъшє*й* хрєстыянъскихъ на часты кнєжати єго м*л.* пна воєводы краковского будучыхъ, ти*л*ко та*к*: на пєрє*д*мєстю, которыє*с* называєть алиасъ Сухою Волєю, на За*р*ванъско*й* Улицы, яко тєжъ и в мє*с*тє самы*м*, ти*л*ко ѡ*с*[м]дєся*т*, которы*х* пєрє*д* ты*м* з жыдо*в*ски*м* было сто двадца*т*"
арк. 477 і зв., акт 289	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич [Криштоф] Бистриєвський, державець	Лук'ян	с. Білашів		10	"ижъ я по та*к*рочни*м* квитє в сєлє Бєлєшовє халупъ нє наличилємъ бо*л*шє*й*, ти*л*ко дєсєть, а сємъ спустошало"
арк. 477 зв. – 478 зв., акт 290	–"–	Єремія Корибут Вишневецький, дідич Ян Парульський, державець	Лук'ян Гацькович	с. Биківці Рохманівського ключа		15	"ижъ в маєтъности пана моєго єго милости пна Парулъско*го* заставъной сєлє Быковцахъ нимашъ болъшє*й* дымовъ, ти*л*ко пя*т*нa*д*ца*т*, а пя*т* по квитє єго м*л.* пна Хрыни*ц*кого спу*с*тошало"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 478 зв. – 479 зв., акт 291	–"–	Станіслав Ґурський, дідич всіх сіл Валеріян Ґурський, державець с. Черняхів	Василь Іван Собко Хилько [Онищеня] Федір	с. Милятин с. Жаврів с. Михалківці с. Черняхів	128 68 33 29	110 60 33 27	"водлугъ квиту єго *мл.* пана Стєфана Хриницкого, поборцы воєводства Волынъского прошлого, для спустошєня тых маєтъностєй року прошлого [1650], по прошломъ подымним выдаты нє могучы"
арк. 480 і зв., акт 292	–"–	Даніель Єло Малинський, [дідич]	Петро (з якого села – не вказано)	м. Малин Новий м. Шумськ *Належні населені пункти*[7]	– –	– –	"ижъ в маєтностяхъ пна єго нижєй мєнованых, котороє яко ωд инъкуръсыи нєприятєлскоє в роках [1648] и [1649] сталоє фунъдитусъ знєсєниє зосъстали, такъ и тєпєр въ нихъ жадъного подъданого (ωпрочъ Бєрєга) мєшъкаючого нимашъ"
арк. 480 зв. – 481 зв., акт 293	–"–	Казимир Єло Малинський, [дідич]	Мартин (з якого села – не вказано)	с. Верба с. Білогородка *Частини сіл:* Стовпець Турія	Разом 18	– – – –	"ижъ в маєтъностях пна моєго сєлє Вєрбой и Бєлогородцє и въ часты Столъпъца, Турыєй жадноє халупы нємаєшъ, въ которой бы подданиє мєшъкали, а то прєз пойстє ωдних проч, а другых поумєранє подданых (с которых ωднак сєлъ мєнованыхъ, такрок сє подымного зъ дымов ωсмънасту ωддало)"
арк. 481 зв. – 482 зв., акт 294	–"–	Дмитро Рогозинський	Овсій Ярмоленя	с. Рогозне (частина)		11	"а убыло вєдлє квиту єго *мл.* пана Хрыницъкого чотыры"
арк. 482 зв. – 483, акт 295	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Ян Заєць, державець	Іван Валигора	с. Півче с. Дерев'янче	Разом 63	Разом 24	

[7] с. Глухи, с. Болотківці, с. Івачків; с. Боложівка, с. Ва[сь]ківці, с. Кути, с. Літовище, с. Яловиця, с. Круголець, с. Носовиця – димів не було, с. Берег [частина] – 8

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 483 і зв., акт 296	–"–	Генрик Кашовський, дідич Ян [Шимкович] Шклинський, державець	Васько, війт	с. Жму[д]че (Змуч)		22	"ижъ в помєнєномъ сєлє Жмучу по квитє єго м*л.* пна Хрыни*ц*кого прє*з* спустошєнє нєпрыятє*л*скоє нє зо*с*тало то*л*ко хлоповъ, што в дома*х* свои*х* мєшкаютъ, халупъ два*д*цать двє, а ѡдошъло прє*з* нєприятєля, жє погинули хлопи, халупъ два*д*цєть дви"
арк. 484 – 485, акт 298	–"–	Адам-Олександр Сангушко, дідич	Стефан Василевич з с. Видерта Григорій Грибовський з с. Ворокомле	с. Глушець с. Видерта с. Данники с. Ворокомле		Разом 120	"ижъ въ сєлахъ Глу*ш*цє, Выдє*р*тє, Данъника*х* и Ворокомлю, маєтъностяхъ кнєжати єго м*л.* пна воєводы волынъско*го* пана нашо*го*, нє на*й*дується бо*л*шє*й* дымовъ цєлы*х*, ты*л*ко сто два*д*цать, а прє*з* голо*д* южъ по квитє єго м*л.* пна Хрыни*ц*кого дымо*в* шє*ст*дє*сят* и ѡсмъ вымєръло и спу*с*тошало"
арк. 485 – 486, акт 299	–"–	Павло і Юрій Брудзевські	Васько Якубик	с. Залужжя (частина)	11,5	1	"нє могучы вєдълугъ квиту єго м*л.* пна Стєфана Хрыни*ц*кого, поборъцы прошълого, двой*г*а подымного с части сєла ихъ м*л.* выбраты, а то для розєстя*с* по*д*даныхъ и поумєраня ѡдъ голоду, тилько с того тєпєръ позосталого ѡ*дного*, которых пєрє*д* ты*м* было пулъдванаста"
арк. 486 – 487, акт 300	–"–	Ян Одинець Соколовський	Костюк Цвіченя	с. Стовпець [частина] с. Комарівка		10 2	"ижъ в сєлє Столъпъцу нимаєшъ большє*й* дымовъ тыло дєсєтъ, а нєдостаєтъ ѡ*с*ми; и в Комаровъцє нимашъ болъшє*й* дымо*в* тыло два, а нєдостаєтъ водълугъ квиту єго м*л.* пна Хрини*ц*кого пяти"
арк. 487 – 489 зв., акт 301	–"–	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Кожен з названих в підрядковій примітці	м. Дубно: *Його передмістя:* с. Сурмичі	Разом 202	Разом 120	"иж мы по отрымаль*м* квитє ѡдъ єго м*л.* пна Хрини*ц*кого такъ в мєстє Дубнє яко

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		[Войтех] Островський, державець с. Залужжя	підданих присягав окремо[8]	*Належні села*[9]			и сєлє Сурмичах нє наличилисмы болшєй халупъ хрєстиянских, толко сто двадцат, а спустошало ѡсмдєсят двє"
арк. 501 – 502 зв., акт 310	16. 02	Ян Шимкович Шклинський та його дружина [Анна]	Ян Шистовський, слуга Іван Скочко, затурцівський війт Тиміш Павленя, шельвівський війт	с. Затурці [частина] с. Шельвів с. Шельвівська Волька		62 42 3	А спустіло порівняно з 1650 р. (поборство С. Хрінницького): в с. Затурці – 33 дими, с. Шельвів – 29, с. Шельвівська Волька – 2
арк. 508 зв. – 509 зв., акт 315	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Ян Шашевський і його дружина Петронелла, державці	Парфен, хорівський отаман	с. Хорів		21	"ижъ я в помєнєной маєтъности Хоровє справєдъливє домы и халупы поличилємъ, которыхъ болшєй нє нараховалємъ, тилько двадцатъ и ѡдєнъ, а по свижо по прошлым ѡддаваню подымного двадцатъ и дєвєтъ убыло дымовъ"
арк. 509 зв. – 510, акт 316	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Ян Заєць, державець	Трохим	с. Мізоч Малий		5	"ижъ я по такрочнємъ квитє въ сєлє Мизочу нє наличилем болшєй халупъ, тилко пять, а чотыры спустошало"
арк. 510 – 511 зв., акт 317	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Пісочинська, державець	Фесько Кунинець з с. Меречівка Денис Волик з с. Лотавка	с. Жуків с. Дзенцелівка [Дятелівка] с. Нагачівка с. Лотавка с. Меречівка	30 15 7 10 25	22 11 3 6 15	"а убыло по пєръшымъ квитє єго мл. пана Хрыницъкого"

[8] Фесько з м. Дубно та Стефан з сіл Сурмичі, М'ятин, Підбірці, Кубраків[ка] і Знесення; Процько Усович з сіл Божкевичі й Косарів; Іван Чарначевич з с. Погорільці, с. Іванне (частина) і Студянка (частина); Іван Охріменя з сіл Іванне [частина], Ратчин, Обгів і Тороканів; Фесько з с. Семидуби; Іван з с. Ступне; Лесько з сіл Варковичі й Молодава; Данило з с. Листвин; Іван з с. Дитиничі; Васько Панащич з сіл Залюбівка і Нагоряни; Микита з сіл Плоска і Переросля; Роман Дубровеня з с. Тростянець; Яким з с. Залужжя

[9] с. Підбірці – залишилося 8 димів, а спустіло 11; с. Кубраків[ка] – 3 – 3; Знесення – 5 – 8; м. Дубно (тільки піддані монастиря св. Спаса) і с. М'ятин (разом) – 40 – 14; с. Божкевичі і с. Косарів (разом) – 33 – 5; с. Погорільці і частини сіл Іванне і Студянка (разом) – 106 – 82; села Іванне, Ратчин, Обгів і Торокані[в] (разом) залишилося 107 димів, а було – 205; с. Семидуби – 8 – 29; с. Ступне – 15 – 22; села Варковичі і Молодава (разом) – 32– 54; с. Листвин – залишилося 35, а спустіло 25; с. Дитиничі – 6 – 12; села Залюбівка і Нагоряни (разом) – 12 – 7; села Плоска і Переросля (разом) – залишилося 27 димів; с. Тростянець – залишилося 5 халуп, а спустіло 7; с. Залужжя – 10 – 10

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 511 зв. – 512 зв., акт 318	–"–	Вацлав Гулевич Воютинський	Яцько Мельничок, паробок	с. Юшківці	6	–	"ижъ в маєтъности єго м*л*. пна Ва*ц*лава Гулєвича Воютынъског*о*, пна єго в сєлє Юшъковъца*х* жа*д*ноє а жа*д*ноє халупы нимаєшъ, кгды*ж* пєрє*д* ты*м* дымовъ алъбо халупъ шє*ст* было, алє роковъ прошлыхъ [1648] и [1649] прє*з* *ωр*ду вниве*ч* су*т* знєсєныє, и жа*д*ног*о* пода*т*ку выбрати нє мо*г*лъ"
арк. 514 зв. – 516, акт 320	17. 02	Костантий Любомирський, дідич	Кіндрат Холод і Дорош Савченя з м. Полонне Пилип Гунька з м. Любартів Старий Хома Телюк від приміських сіл названих міст	м. Полонне (обидва міста) м. Баранівці *Належні до них села*[10] м. Любартів Старий *Присілки*[11] м. Остропіль *Присілки*[12]		Разом 504	"ижъ мы въ маєтъно*с*тяхъ в*с*ихъ єго м*л*. пна нашого ... нє наличили*с*мы дымо*в* по квитє єго м*л*. пна Хрыницъкого бо*л*шє*й*, ти*л*ько пя*т* со*т* чотыры, а убыло дымовъ, по ты*м* жє квитє єго м*л*. пна Хрыни*ц*кого, прє*з* уставичного жо*л*нєра и розє*й*стє сє по*д*аныхъ з голоду, чотырыста пя*т*дєсятъ чотыры"
арк. 516 – 518, акт 321	–"–	Юрій Любомирський	Гришко [Грицько] з с. Ходаки Іван з с. Калиничі Федір з с. Сушки Лаврін з с. Білокриниче	м. Лабунь Старий м. Лабунь Новий *Належні до їхніх волостей села*[13] м. Судилків [Старий] з передмістям *Судилківська волость*[14]	Разом 698	Разом 469	"за злєцєнємъ такъ мє*с*чанъ, яко и всихъ грома*д* в воло*стях* ты*х* будучыхъ, дымы а*л*бо халупы справє*д*ливє въ ко*ждой* маєтъно*с*ти зличивъшы и порахо-вавъшы выбрали, кото-рыхъ нє застало и нє наличили бо*л*шє*й* по юрамє*н*тє и квитє єго м*л*. пана Хрыни*ц*кого прошлы*м* на [698] выко-наного, ты*л*ко во *всих* [в]ышъ мєнованыхъ волостя*х* дымовъ чоты-рыста шє*ст*дєся*т* дєвє*т*"

[10] Тиранівка, Дертка, Бартюки [Бортники], Нагорошки [Горошки], Новоселиця, Яцьківці, Онацьківці, Котельня [Котелянка], Борушківці, Хлозна [Глизна], Бражинці, Купчинці, Деревичі, Завистів, Житинці, Лонківці, Вишнопіль, Привалівці, Хробусна, Кустівці, Білецьке, Голубче

[11] Демківці, Івківці [Іванківці], Карпівці

[12] Губин, Райки, Решнівка, Яремичі, Хриники [Хижники], Вершики, Чорна, Москалів, Вороб'ївка

[13] Ходаки, Титьків, Микулин, Киселі, Корпилівка, Крачанівка, Сасинівка, Новоселиця, Боковичі [Роговичі], Свинна, Коханівка, Калиничі (обидва), Клубачі, Сушки, Рожична, Решнівка, Траволин, Хролини, Новичі, Медведівка, Мужилівка, Жолудки, Сягрів, Ночпали, Березна

[14] Білокриниче, Березна, Лозична, Красносілка

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 518 – 519, акт 322	–"–	Адам Кисіль, [дідич]	Пилип з м. Гоща Тиміш з с. Воскодави	м. Гоща с. Воскодави с. Красносілка с. Терентіїв с. Чудниця с. Мнишин с. Ігнатків	Разом 272	Разом 109	"в*е*длугъ квиту єго м*л.* пна Стєфана Хрыницького, поборъцы воєво*д*ства Волынъског*о*, зъ маєтъностє*й* єго м*л.* пна воєводы києвского вы*ш*мєнованыхъ мєста Го*с*чы, сєла Воскодавъ, Красносє*л*ки, Тєрєнътиωва, Чудъницы, Мънишина и Игна*т*кова хотєчы для ω*д*даня до Скаръбу єго ко*р.* м*л.* выбраты, дымы альбо халупы справє*д*ливє поличили, которы*х* было за выбєраня єго м*л.* пна Хрыни*ц*кого двєстє сємъдєся*т* два, а тєпє*р* нєдостаєть по квитє єго м*л.* пна Хрыни*ц*кого дымовъ сто шє*ст*дєся*т* тры, с которыхъ южъ ти*л*ко тєпєръ золотыхъ сто дєвєть выбрали"
арк. 519 зв. – 520, акт 323	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Олександр Цеклінський, державець	Андрій Левченя	с. Бродів		11	"*иж* в маєтъности пана моєго д*е*ржавъног*о* єго м*л.* пна Алєкъсанъдра Цєклинъског*о*, а дєдичъноє кнєжати єго м*л.* пна воєводы краковского, в сєлє Бродовє нимашъ болъшє*й* дымовъ, тылъко ωдына*д*цать, а по квитє єго м*л.* пана Хрыни*ц*ког*о*, про*ш*лого побо*р*цы, убыло ωдына*д*цать"
арк. 520 – 521, акт 324	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Олександрова Голковська у першому шлюбі, у другому – Самуелева Тимінська, державець	Васько	с. Мізоч Великий		37	"ижъ я по та*к*рочны*м* квитє в маєтъности панєє моєє сєлє Мизочу Вєлики*м* нє наличилємъ бо*л*шє*й* халупъ, [т]ы*л*ко тры*д*цать сємъ, а сємъ спу*с*тошало"

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 521 і зв., акт 325	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Адверт, державець	Федір Бугай	с. Грем'яче		5	"*иж* я в выж*ей* помєнєн*ой* маєтьности пана моєго нє наличилъ бол*шей* дымовъ, тилько пя*т*, а убыло ωдина*д*цать, ю*ж* по квитє єго м*л*. пна Хрыницького"
арк. 521 зв. – 522 зв., акт 326	–"–	Адам Кобилинський, [опікун дітей Катерини Рогуської]	Фесько Хоцюнський, мельник з половини с. Богурин	с. Богурин (половина) с. Підліська Волиця (половина) с. Кунятківці (частина)		Разом 22	"ижъ я въ мєнован*ой* половицы сєлє Богурынє, ча*с*ти сєла Куня*т*ко[в]ъца*х*, яко и половицы По*д*лиск*ой* нє наличилє*м* большъ дымовъ альбо халупъ цєлы*х* по квитє єго м*л*. пна Хрыницького, тилько двадца*т* два, а ωстатокъ, яко то два*д*цать двє халупы, ω*д*ны прє*з*ъ выма*р*тє, другиє прє*з* по*й*стємъ прочъ хлоповъ пус*т*ъками зостают"
арк. 522 зв. – 523зв., акт 327	–"–	Міхал Миньковський	Корній	с. Перекладовичі (частина)	4	2	"ижъ в має*т*ности єго м*л*. пна Михала Минъковского на части пана ωного сєла Пєрєкладови*ч* халупъ двє, а нє бол*шей* нє машъ, гдє пєрє*д* ты*м* дымовъ чотыры бывало альбо халупъ, алє роковъ прошлыхъ [1648] и [1649] прє*з* ωрьду внивє*ц* суть зънєсєныє"
арк. 523 зв. – 524, акт 328	–"–	Павло Ґуций	Оліфер Касяненя	с. Перемишель		1	"ижъ я с тоє маєтьности Пєрємы*ш*ля подымъного большє*й* выбрати нє моглємъ, тилько зъ дыму ω*д*ного, а нєдостаєть вєдлугъ квит[у] єго м*л*. пна Хрыныцького дымовъ ω*с*мю"
арк. 524 зв. – 525, акт 329	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Міхал Хоментовський, державець	Остап Савченя	с. Лебеді Острозької волості	13	5	"ижъ тоє сєло року прошлого [1650] єсть спу*с*тошоноє, жє тєпєръ цєлыхъ дымо*в* на*й*дуєтьсє тилько пять, а пєрє*д* тымъ было трына*д*цать"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 525 – 526, акт 330	–"–	Василь Черкас, державець	Кіндрат Миценя	с. Янушівка		4	"иж я справедливє дымы албо халупы въ томъ сєлє Янушовъцє поличилъ и пораховал, которых нє наличил болшєй, тылко дымов чотыры, а нєдостаєть вєдлуг квиту такърочъного єго мл. пна Стєфана Хрыницъкого, поборъцы воєводства Волынъского, дымовъ ѡсми, а то для того, ижъ подданыє для голоду прочь розойтыс мусєли"
арк. 526 і зв., акт 331	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Марцин Кобилецький, державець	Яцько Гомонча	с. Новосілки		44	"иж я по такрочнєм квитє в сєлє Новосєлках нє наличилєм болшєй халупъ, тилко чотырдєсят чотыры, а шєстнадцат, частю през пойстє ѡдных проч, частю през поумєранє других подданых, спустошало"
арк. 527 і зв., акт 332	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Юрій Чернишевський, державець	Андрій Савченя	с. Грозів (частина)	18	5	"иж в маєтъности вышърєчоного пна моєго часты сєлє Грозовє нє маєшъ болшєй дымовъ, толко пять, а пєрєд тым было ѡсмнадцєть, бо по квитє пна Хриницкого спустошало с тых ѡсмнадцєти тринадцєть"
арк. 528 зв. – 529 зв., акт 334	–"–	Дерманський монастир, власник	Марко Грицевич з с. Кунин	с. Дермань *[Дерманська волость]:* с. Кунин с. Коршів с. Мізочок [половина]		60 30 10 6	"иж я, будучи обраный и назначєный ѡд пна моєго и ѡд громадъ всих на выбранє двойга подимъного водлугъ ухвалы сєймовоє и сєймику рєляцийного Луцкого в маєтъностях всих, до архиманъдрии Дєрманъскоє належачыхъ, тоєст: в сєлє столєчной Дєрманю нє наличилєм болшєй халупъ а дымовъ, толко шєстдєсять сполна,

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							где по ѡстатним южъ ѡддаваню подимного убыло халупъ двадцєть и ѡсмъ; в сєлє Кунинє толко тридцєть, а убыло халупъ такъже по ѡстатним юж ѡддаваню подымного двадцет и три; в сєлє Коршовє толко десєть, а убыло ѡдинадцєть; в сєлє зас Мизочику водлугъ прошлого ѡстатънего квиту дымовъ шест наличивъшы"
арк. 529 зв. – 531, акт 335	18. 02	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ґрохольські, Кольчинські, та інші державці – слуги-ординати (більше їх в акті не названо) Костянтинівський домініканський монастир, державець	Павло Хоменя і Ян Минькевич з м. Костянтинів Карпо Березний з м. Кузьмин	м. Костянтинів м. Кузьмин *Села їх волостей*[15] *Села, надані в держання ординатам*[16]		10 – – –	"иж што в роках [1648] и [1649] ... з межы иньшых мєсть и маєтъности, мєсто прєрєчоноє Конъстанътиновъ а мєстєчъко Козминъ з их присєлками и маєтъностями, такъ до замку и столу кнєжати єго мл. належачими, яко и у слугъ ѡрдинатовъ, тогож кнєжати єго мл. в державє будучыми, такъ пєрвимъ козаки з ѡрдою злучоныє татарскою, и потом войска єго кор. мл. идучи, выпустошыли". "такъ фунъдитусъ знєсли, же толко гдє домъ пустый бєзъ пєчы и ѡконъ, гдє пляцъ, с которого будинокъ фортификуючи валы збєрали, гдє тыєж домы, с которых людей постинали козаки, а других зъ собою побрали, пляцъ зостаєть и пустъки

[15] Григорівка, Воронківці, Михайлівці Великі, Михайлівці Малі, [Мовчани], Росолівці, Пашківці, Гребенинка, Волиця, Бутівці, Мальківці, Старики, Красносілка, Сахнівці, Остриківці, Свинна, Семеринки (Немиринці)

[16] [Лаж]ова, Баглаї, Ємці, Гнат[ки], Вербородинці, [Ш]ашківщина, Бере[г]елинці [Берегелі], Самчинці (Деркачі), Самчинці Дальші, Семеринки, Підлісна [Підлісся], Ліски, Сковородк[и], Новоселиці, Баглайки, Кобилля, Верхняки, Погоріла, Погоріла Друга, Каламаринка, Черленівка, Волиця, Чепелівка, Воличка, Мончинці Великі, Мончинці Малі (Монки), Дубище, Лагодинці, Кольчин Великий, Кольчин Малий, Манівці, Грицьківці, Мазепинці, Іршики, Мотрунки, Растівка, Чернятин Великий, Чернятин Малий, Булаївка, Мацевичі Великі, Мацевичі Малі, Попівці, Капустин, Жабче, Демківці, Огіївці, Стецьки, Писарівка, Киселі, Грозинці, Костенець, Яремівці, Шкарівка Вища, Шкарівка Нижча, Суски [Сошки]

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							стоять, в которых нихто нє мешкаєть и жадєнъ з них податокъ ѡдаваный быти нє можєть, толко в мєстє Коньстанътиновє дымовъ, в которых люде мешкають, цєлых дєсєт"
арк. 531 і зв., акт 336	–"–	Вацлав Сенюта	Мисько Кухтеня	с. Переросле (частина) с. Ольшаниця с. Скроботівка с. Волоське	 3 – –	2 1 – –	"*иж* в сєлах нижєй мєнованыхъ, тоє*ст* на части села Пєрєрослого по такърочно*м* квитє зосталых цело халупъ двє, а за розє*йстє*м сє прє*ч* подданых и прє*з* голо*д* поумєранє*м* спустошало шє*ст*; в сєле Олшаницы цалы*й* ды*м* толко ѡденъ, а спу[с]тошало два; а в сєлах за*с* Скроботувъцє и Воло*ским*, такъ яко и такърокъ, ж*а*дного нє маєшъ"
арк. 532 і зв., акт 337	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Ян Уляницький, державець	Луцик	м. Шепетівка с. Скалин с. Косецька Воля с. Судилків		Разом 5	"*иж* я в мєновано*м* мєстєчъку Шепєтовъцє нє наличилє*м* болшє*й* дымовъ а*л*бо халупъ, такъжє и в сєлах Скалинє, Косє*цкой* Воли и в Суди*л*ковє цєлых то*л*ко пять, а по квитє єго *мл.* пна Хрини*цкого* такъ в помєнєно*м* мєстєчъку, яко и сєлах мєнованых прє*з* поумєранє и поĭстє прєчъ хлоповъ спустошало халупъ три*д*цєть дви"
арк. 532 зв. – 533, акт 338	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Андрій Новицький, державець	Савка	с. Закриниччя с. Топори с. Голодьки		Разом 4	"*иж* я в мєнованых сєлах такъ в сєлє Закриничу, Топорах и Голо*д*кахъ нє наличилє*м* болшє*й* дымовъ а*л*бо халупъ цєлых, то*л*ко чотыры, а по квитє єго *мл.* пна Хрини*ц*кого убыло в тыхъ всихъ сєлахъ дымовъ чоты*р*на*д*цєть"

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 533 і зв., акт 339	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Чурилова, державець	Іван Прийма	с. Будераж	18	8	"*иж я* в мєнованом сєлє Будєражу нє наличыл дымовъ албо халупъ цєлых тилко осмъ, а по квитє єго мл. пна Хр[ы]-ницкого убыло дєсєть, бо их было пєрєд тым осмнадцєт"
арк. 534 і зв., акт 340	–"–	[Анна-Алоїзія Ходкевич], дідич Войцех Соколовський, державець	Павло Новаченя	с. Плоска [Друга] *присілок:* с. Красносілка	18 15	7 1	"*иж я* в сєлє Плоской нє наличыл дымовъ толко сєм, а пєрєд тым было осмнадцєть; в сєлє Красносюлцє, которых пєрєд тым было пєтнадцєть, тєпєр толко одєнъ; убыло тєды в тых обох сєлахъ по прошлом квитє єго мл. пна Хриницкого дымовъ двадцєть пять"
арк. 534 зв. – 535 зв., акт 341	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Тиміш Свиридович з м. Турійськ Тиміш Тимошкович з сіл Ставок, Кольчин, Мировичі, Селець, Гаруша Грицько Домнич з сіл Задиби, Залісці і Тагачин Гаврило Баль з сіл Обеніж, Соловичі, Кустичі, Бобли	м. Турійськ [з присілками] *Належні села*[17]		119	Спустошення сталося "для розєйстя подданых од голоду вєликого"
арк. 535 зв. – 536 зв., акт 342	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Маруша Кицька, державець	Яцько Ілляшевич	м. Птича с. Білогородка с. Старики	104 15 20	44 5 2	"в мєнованом мєстєчьку Птичи нє наличылєм болшєй дымовъ албо халупъ цєлых толко чотырдєсятъ чотыры, кром жыдивъских, а по квитє єго мл. пна Хриницкого убыло шєстдєсять, бо их было всих пєрєд тым сто чотыри; в сєлє Билогородьцє дымовъ ал[бо] халупъ цєлых

[17] Ставок – залишилося 17, а "убыло" 9; Кольчин – 11 – 3; Мировичі – 9 (без змін); Селець – 18, а „убыло" 1; Гаруша – 18 – 2; Обеніж – 22 – 31; Соловичі – 24 – 11; Кустичі – 19 – 5; Бобли – 32 – 51; Задиби – 39 – 11; Залісці – 27 (без змін); Тагачин – 21, а "убыло" 1

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							пять, а по квитє єго м*л.* пна Хриниц*кого убыло, частю прєзъ вымар*тє, частю те*ж* през пой*стем* прєчъ хлоповъ, дєсєть; в сєлє за*с* Старыкахъ цєлы*х* дымовъ а*л*бо халупъ двє, а по квитє єго м*л.* пна Хрини*ц*кого убыло прєзъ по*й*стє и поумєранъє дымовъ ѡсмна*д*цєтъ"
арк. 536 зв. – 537, акт 343	–"–	Єремій Андрієвський, дідич	Левко Мельниченя	с. Забороль	80	35	"и*ж* я в помєнєно*м* сєлє Заборолю нє наличылє*м* дымовъ а*л*бо халупъ цєлы*х*, ты*л*ко три*д*цєтъ пятъ, а убыло по квитє єго м*л.* пна Хрини*ц*кого чоты*р*дєсятъ пятъ, бо было *их* пере*д* ты*м* ѡсмдєсятъ"
арк. 537 і зв., акт 344	–"–	Марціян Єловицький, дідич	Процик Шарко з с. Мільче Войтко з с. Пиратин Васько Віктор з сіл с. Богданівка і Родки	с. Мільче с. Пиратин с. Богданівка с. Родки [Рудка]	18 18 – 2	6 4 – 2	"в сєлє Ми*л*чу зостаєтъ дымовъ цєлых ше*ст*, а по квитє прошлого єго м*л.* пна поборцы, за розо*й*сте*м* сє и прєзъ голо*д* поумєранє*м* подданы*х*, спустошало двана*д*цєтъ"; "в сєлє Пиратинє зостало цєлы*х* халупъ чотыри, а по квитє такърочъно*м* спустошало чоты*р*на*д*цєтъ"; "в помєнєно*м* сєлє Богдановъцє по квитє такърочъно*м* жа*д*ного дыму цєлого нє маєшъ, и сєло фунъдитусъ знєсєноє є*ст*"; "а [в Ро]*д*ка*х*, такъ яко и пере*д* ты*м*, зостаєтъ халупъ цєлы*х* двє"
арк. 538, акт 345	–"–	Францішек Цешковський, дідич	Веремій Омелянович	с. Кличковичі (частина)		1	"на части то*й* новокупъно*й* ѡ*д* пна Врисча дымовъ нє маєшъ бо*л*шє*й*, толко ды*м* ѡдєнъ, а други*й* спустоша*л* ... прєзъ нєприятєля Крижа Свєтого и жо*л*нера уставичъного"

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні доми	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 551 і зв., акт 357	20. 02	Луцький кафедральний собор св. Іоанна Богослова, власник	Андрій Мойсеєвич	с. Полонне Мале		7	"в маєтьности сєлє Полоной Мал*ой*, за спустошєнє*м* велики*м* и розо*й*стє*м* сє по*д*даны*х*, з дымовъ то*л*ко сєми золоты*х* сє*м* выбрал, а спустошало дымовъ шє*ст*на*д*цєть, по квитє єго м*л*. пна Хрини*ц*кого"
арк. 551 зв. – 552 зв., акт 358	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Станіслав Ґлембоцький, державець	Микита Совеня	с. Піщанка с. Минитин [Мирутин] с. Дяків с. Сьомаки с. Зубівщина		3 7 7 7 6	"а убыло по квитє єго м*л*. пна Хрини*ц*кого": в селах Піщанка – 14, Минитин – 13, Дяків – 16, Сьомаки – 13, Зубівщина – 16
арк. 552 зв. – 553, акт 359	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Захаріяш Антонович, державець	Остап, від обох сіл	с. Бельмяж с. Завидів	Разом 38	Разом 19	"а по квитє єго м*л*. пна Хрини*ц*кого убыло дымов дєвє*т*на*д*цєть"
арк. 553 зв. – 554, акт 360	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Адам Вільґа, державець	Филдаценя з с. Волиця	*Належні до м. Базалія:* с. Волиця с. Чухелі	 10 4	 3 –	"а в сєлє за*с* Чухиля*х* было такърокъ цєлы*х* чотыры, а тєпє*р* прєзъ пойстє и поумєранє хлоповъ жа*д*ноє халупы нє машъ"
арк. 554 – 555, акт 361	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Захаріяш Антонович, державець	Ярема Козак з с. Буща Макар Гриценя з с. Борщівка	*Належні до Межиріцького ключа:* с. Буща с. Борщівка		 23 6	"в сєлє Бусчи нє маєшъ бо*л*шє*й* димо*в*, то*л*ко два*д*цєть три, а сорокъ сємъ по квитє єго м*л*. пна Хрини*ц*кого убыло; в сєлє Бо*р*счовъцє нє маєшъ бо*л*шє*й* дымовъ, то*л*ко шє*ст*, а ѡдинадцєть убыло по квитє єго м*л*. пана Хрини*ц*кого"
арк. 555 – 556, акт 362	–"–	Богумила Лясотянка, вдова Олександра Мокосія Дениска, та їхні діти	Миколай Пасіченко	с. Берег (частина)		15	"*иж* я в помєнєно*й* маєтъности сєлє Бєрєгу на части пановъ моихъ ихъ милостє*й* пановъ Дєнисковъ справєдливє дымы а*л*бо халупы поличылємъ, которыхъ бо*л*шє*й* нє на*й*дуєтъсє, только пєтьна*д*цєть ..., гдє дымовъ по ѡстатъни*м* ю*ж* квитє єго м*л*. пна Хрини*ц*кого ѡсъмна*д*цєть убыло"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 28, оп. 1, спр. 87							
арк. 530 і зв., акт 383	–”–	Якуб Война Оранський, дідич	Процик Юркевич	с. Вербичне (частина)		6	А 6 подим'їв стояли пустками
Ф. 25, оп. 1, спр. 268							
арк. 557 і зв., акт 364	21. 02	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Шашевський, державець	Іван Солодовник Матвій Грушка	с. Збитин с. [Збитинська] Волиця	35 32	26 16	“нє могучы *во*длугъ квиту прошълого пана побо*р*цы для пома*р*тя и спустошєня выбраты тоє двоє подымноє”
арк. 562, акт 369	–”–	Вацлав Святополк Четвертенський, [дідич]	Васько Бурмістр і Стефан Оношкович з м. Четвертня	м. Четвертня [Стара, половина] *Належне до неї:* с. Залюбич	50	– 5	“жє тєпєръ, по выданю пє*р*шого подымного до рукъ єго *мл.* пана Стєфана Хрыни*ц*кого, в мє*с*тє Чє*т*вє*р*тьни нє машъ *є*дно домовъ пя*т*дєсятъ ѡсєлых, а въсє пустыє домы. А в Залюбєчу, в вє*с*цє по*д* мєсътом и до мє*с*та налєжачо*й*, ты*л*ко пять домо*в*. А всє пу*ст*ки вымє*р*ли, и для голоду и жо*л*ниро*в* розо*ш*ли”
арк. 562 зв., акт 370	–”–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич [Григорій Святополк Четвертенський], державець	Кунашко Мартин Кокоша	с. Серники с. Тростянка		20 17	“въ Сє*р*никахъ, по пє*р*шомъ выданю подымного до єго *мл.* пана Стєфана Хрыницъкого, в Сє*р*никахъ цєлых домо*в* зоста*єт* два*д*цатъ ты*л*ко, а всє пустыє, ѡ*д*ни вымє*р*ли, другиє ѡ*д* жо*л*ниро*в* и для голоду вышъли; ... а въ Тро*с*тя*н*цє ты*л*ко сє*м*на*д*цатъ домо*в*, што в нихъ мєшъкаю*т*; людє вымє*р*ли, ѡдъ жо*л*нира зънис*ч*оныє прочъ пошъли; ...жє в тых ѡбохъ сєла*х* нє машъ ѡсєлы*х* домо*в*, ѡ*д*но тры*д*цатъ сє*м*, а всє пу*ст*ки, и душы нє машъ и халупъ”
арк. 564 зв. – 566зв., акт 373	22. 02	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Собко Гура з м. Заслав Старий Савка Батиєня (Ботиєня) з	м. Заслав Старий с. Васьківці с. Мокрець Великий		23 3 8	Не вистачало димів порівняно з 1650 р. у: м. Заслав Старий – 17 с. Васьківці – 15 с. Мокрець Великий –10

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
			с. Мокрець Великий Павло Русеня (Грусеня) з с. Голики Мартин Рудий з с. Клембовець	с. Голики с. Клембовець с. Митковець (Митківці) с. Криволука с. Вачів	 1	1 3 1 1 4	с. Голики – 9 с. Клембовець – 8 с. Митковець – відомостей немає с. Вачів – 6
арк. 566 зв. – 567 зв., акт 374	–”–	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Гаврило Максименя з с. Нове Село Іван Микитинець (Микитеня) з с. Тарнів Микита Дуплястий з с. Підлісці Филип Мацьовка з с. Радосілка	с. Нове Село с. Тарнів с. Підлісці с. Радосілка		7 4 7 16	Не вистачало димів у: с. Нове Село – 22 с. Тарнів – 26 с. Підлісці – 1 с. Радосілка – 64 “кгдыж люде некоторые *од* голоду поумерали, а другие для жы*в*ности розошъли”
арк. 567 зв. – 568 зв., акт 375	–”–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Миколай Холоєвський, державець	Радко Клобук	с. Шельвів с. Завадинці с. Гнойничка с. Ледянка		4 8 3 –	“*иж* я спра*ве*дливе поды*м*ное двое в селе Ше*л*вове з дымо*в* чотыро*х*, в селе Завадынъца*х* з дымо*в* *о*сми, а не*д*оста*ет* дымо*в* семи *во*длугъ квиту его м*л*. пана Стефана Хрыницького, побо*р*цы волы*н*ского; з села Гно*й*ничьки з дымо*в* тро*х*, а недоста*ет* дыму *од*ного; а в селе Ледянъце *жа*дного дыму не машъ; ... кгды*ж* роковъ прошълы*х*, яко и теперешънего, люде, *од*ни з голоду поумерали, другие для жы*в*ности про*ч* розошъли се”
арк. 569 і зв., акт 376	–”–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Манецька, державець	Федір Малосиченя, швець	с. Кропивна	5	2	
арк. 569 зв. – 570 зв., акт 377	–”–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Самуель Ґлоґовський, державець	Петро Тур	с. Вербовець [Вербівці] с. Мокіївці с. Нічогівка с. Вовківці с. Ільщане с. Чотирбоки		7 2 2 7 7 6	Зменшилося димів: с. Вербовець – 2 с. Мокіївці – 6 с. Нічогівка – 2 с. Вовківці – 11 с. Ільщане – 10 с. Чотирбоки – 2

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 570 зв. – 571 зв., акт 378	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Червінський, державець	Кіндрат Вискок	с. Пиляї		3	"ижєм справєдливє дымы албо халупы в помєнєным сєлє Пилаях поличыл и пораховал, которых нє машъ большєй тылко дымов тры, а ωдного дыму водлугъ квиту єго мл. пана Хрыницъкого, поборцы прошълого, нє машъ"
арк. 571 зв. – 572 зв., акт 379	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Пашицький, попередній державець Хоментовський, державець	Грицько Дворецький	с. Сахнівці	8	3	
арк. 572 зв. – 573 зв., акт 380	–"–	Станіслав Варшицький	Грицько Лапій, грицівський міщанин	м. Гриців *Присілки:* с. Губча с. Курганівка с. Ониськівці Великі с. Ониськівці Малі с. Москвитинівка с. Лутівка с. Саварка (Шаварка) с. Гайворонка		Разом 10	"въ которых то добрах ... нє могучы водлугъ давъних квитовъ и такърочънєго ωд єго мл. пана Хрыницъкого, поборъцы волынского, даного, того двойга подымъного выбрати, кгдыжъ по томъ такърочъным ωдъдаваню єго мл. пану Хрыницъкому зъ прєрєчоных добръ подымного убыло и съпусътошало за розєйстєм сє и вымарътєм подданых дымовъ пятъ, зосътало целых въ тыхъ всихъ вышърєчоных добрахъ по мєнованым спусътошєню толко дымовъ дєсєтъ"
арк. 573 зв. – 574 зв., акт 381	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Стефан Хоментовський, державець	Ярмол Ярема	с. Михнів с. Лісогірці с. Закружці	 4 4	4 – –	"ижєм справєдливє дымы албо халупы в маєтносъти сєлє Михновє поличыл и пораховал, которых нє машъ болшєй, тылко чотыры, а нєдостаєтъ, спустошало по квитє єго мл. пана Хрыницъкого, дымов ωсмъ; ... а в сєлє

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							Лисогорцах было чотыры и селє Закружцах было чотыры, а тепер жодных дымов не машъ, пустки тылко стоят"
арк. 574 зв. – 575, акт 382	–"–	Заславська плебанія, власник; плебан Ян-Баптист Замойський	Грицько Логошний	с. Вирова (Лютарівка) м. Заслав (частина)		2 1	"ижемъ справедливе дымы албо халупы в селє Вировой алиас Люторовки справедливе поличыл, которых не машъ болшей, тылко дымов два, а третий дым в Заславю пры плебании..., а водлугъ квиту его мл. пана Стефана Хрыницъкого, поборцы прошълого, недостаєть дымов шести"
арк. 583 – 584, акт 387	23. 02	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Шашевський, державець	Яцько Кулак	с. Здолбиця с. Здолбунів		32 18	"иж я ѡд пановъ моих [и] ѡд всеє громады назъначеный будучи до выбєраня подымного двойга помененого, в менованых селах ѡбох Здолбици и Здолбунове вси дымы албо халупы поличилем справедливе, которых всих по ѡстатним квите его мл. пана Хриницкого шестдесят и шест убыло, где болшей не наличилем, толко в Здолбици дымов тридцет два, а въ Здолбунове ѡсмнадцет..., а болшей жадною живою мерою для спустошеня тых маєтностей не моглемъ добрат"
арк. 584 і зв., акт 388	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Івоня, державець	Василій Паньків	с. Улашинівці	6	2	
арк. 585 і зв., акт 389	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Андрій Мончинський, державець	Семен Остапеня	с. Мислятин с. Сухівець [Сухожинці] с. Путринці с. Двірець		4 2 – 2	"ижем справедливе дымы албо халупы в нижей менованых маєтъностях поличыл и пораховал, которых не машъ болшей, тылко

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							в селє Мислятынє дымов чотыры, а нєдостаєть водлуг квиту єго мл. пана Стєфана Хрыницького, поборцы прошлого, дымов двадцаты шести; в селє Суховцу дымов два, а нєдостаєт дымов дєсяты; в селє Пєтрынъцах жадного дыму нє машъ, кгдыж пустъки зостают; в селє Дворцу дымов два"
арк. 585 зв. – 586, акт 390	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Петро Хоревський, державець	Кирик Мельничок	с. Плесна с. Пліщин с. Ягідна с. Понорка с. Чепці	Разом 43	Разом 3	
арк. 586 зв. – 587, акт 391	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич [Ян] Уляницький, державець	Яцько Волошин	с. Білогородка с. Чижівка		4 2	"иж я справедливє дымы албо халупы поличыл и пораховал, которых в селє Бєлогородцє нє машъ болшей, тылко чотыры, а нєдостаєт водлугъ квиту єго мл. пана Стєфана Хрыницъкого, поборцы прошълого, дымов ѡсмъ; в селє Чыжовцє дымов два, а нєдостаєт дымов трох"
арк. 587 і зв., акт 392	–"–	[Маріанна] Павлова [Ушак] Куликовська, дідич	Грицько Пастушок з с. Тростянець	*Частини сіл:* Тростянець Лички		Разом 47	"в селє Трєстєнъцу и селє Лычъках, на частях єє мл. панєє Павловоє Куликовскоє, панєє моєє, нє найдуєтсє болшей, тылко дымов целых сорокъ сємъ, а лет прошълыхъ, такъ прєз инкурсию нєпрыятєлскую яко и прєз голодъ, дымовъ трыдцатъ ѡдєнъ спустошало"
арк. 587 зв. – 588, акт 393	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Ян-Ярош Рихловський, [державець]	Федір (від обох сіл)	с. Христівка с. Криворудка		4 1	"иж я по такрочъным квитє в маєтностях пана моєго селах з Хрыстовъки и з Криворудки нє наличилєм болшей дымов, толко в

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							Хрыстовци чотыры, а спустошало два, а в Крыворудци ѡденъ, а пять спустошало”
арк. 588 і зв., акт 394	–”–	[Галшка Петрова Станішевська], вдова, і діти Петра Станішевського, [дідичі]	Васько Ксьондз	с. Гнідава (частина)	6	7	
арк. 588 зв. – 589, акт 395	–”–	Ґабріель Стемпковський, [дідич]	Іван Шепетуха	с. Гнідава (частина)	43	30	“ижъ дымов болшей на части его мл. пана браславского нє найдуєтсє болшей ... толко тридцат, а было пєрвей чотырдєсят три, и юж по квитє єго мл. пана Хриницкого спустошало прєз голод и прєз бранє стацый частых прєз жолнєровъ дымов тринадцат”
арк. 589 – 590, акт 396	–”–	Ян-Олександр Данилович, [дідич]	Семен Пананичик і Мартин Луччик	м. Андріїв	200	25	“в помєнєном мєстє Анъдрєовє тепєр нє машъ болъшъ дымовъ и халупъ ѡсєлыхъ хрєстянских, толко двадцєт пят, а пєрєд тым, яко урожоному єго мл. пану Хриницкому, бывшому поборъци воєводства Волынского, в року [1650] ѡдавано з тогож мєста подымъноє, тєды было домовъ ѡсєлыхъ хрєстянскихъ, кром жидовъских, двєстє, которыє прєз розныє припадки знисчєли и спустошєли”
арк. 590 – 591, акт 397	–”–	Ян-Олександр Данилович, дідич Войцех Жолтанський, державець	Павло Степанович	с. Моквин	30	10	“в помєнєном сєлє Моквинє тєпєръ нє маш болшей дымов и халупъ ѡсєлых, толко дєсєт, а пєрєд тым, яко урожоному єго мл. пану Хриницкому, бывшому поборъци воєводства Волынского, ѡддавано з тогож сєла подымноє, тєды было дымов ѡсєлых тридцєт, которыє прєз розныє припадки знисчєли и спустошєли”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 591 і зв., акт 398	–"–	Жидичинський монастир, власник Галшка Петрова Станішевська, державець	Демид Млинар	с. Омеляник Малий		2	"*иж* я справе*д*ливє з дво*х* дымовъ в поменєно*й* вєсцє Малы*м* Омєляничку выбравши двоє подымноє, золоты*х* два до єго *мл.* пана побо*р*цы принєслє*м*, а болше*й* жа*д*ною живою мєрою нє моглємъ на*д* то выбрати для спустошє*ня* тоє вє*с*ки, в которо*й* по квитє єго *мл.* пана Хриницького дымо*в* три убыло"
арк. 591 зв. – 592 зв., акт 399	–"–	Бальтазар Раєцький, дідич сіл Вовковиї та Казинівська Волиця, державець с. Радошівка	Кузьма Дудченя	с. Вовковиї с. Казинівська Волиця } с. Радошівка		Разом 10 1	"*иж* я в ма*єт*ности пана моєго *д*єдично*й* сєлє Во*л*ковыяхъ и Волици Казини*в*ско*й* справєдливє дымы и халупы поличилємъ, гдє нє на*й*ду*є*тсє болшє*й* дымо*в*, толко дєсє*т*, а в ма*єт*ности за*с* єго *мл.* заставъно*й* тылко *ѡ*дна халупа..., а болшє*й* жадною живою мєрою выбрати нє моглє*м* для спустошє*ня* ты*х* ма*єт*ностє*й* и по*д*даных убылыхъ, которы*х*, южъ по ѡста*т*ни*м* квитє и *ѡ*даван*ю* поды*м*ного, шє*ст* по*д*даны*х* убыло"
арк. 592 зв. – 593, акт 400	25. 02	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Петро Опоцький, державець	Тиміш Дилевич Кіндрат Білоусович	с. Ремчиці с. Трискині		22 18	"в сєлє Рємъчицы нє машъ большєй дымовъ, только два*д*ца*т* два, а убыло ѡдинадъца*т*; в сєлє Три*с*киняхъ дымовъ цилы*х* ѡсмна*д*ца*т*, а убыло си*м* по такърочънымъ квитє єго *м*л*с*ти пана Хрини*ц*кого"
арк. 593 зв. – 594, акт 401	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Криштоф Рисинський, державець	Іван Пінчученя, від обох сіл	с. Суш[не] с. Кузьминці		5 2	"в сєлє Сушънє дымо*в* тылко пя*т*, а убыло по такърочънымъ квитє пє*т*на*д*цатъ; в сєлє Ку*з*ми*н*ца*х* дымо*в* два, а убылъ ѡдєнъ по такърочъны*м* квитє єго *мл.* пана Хрыни*ц*кого"

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 618 і зв., акт 413	27. 02	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Самуель Хом'як, державець	Грицько Шевченя	с. Глинськ		40	"ижъ подымноє двоє ... зъ помененого села Глинъска справєдливє выбралєм з халупъ фсєлыхъ чотырдєсяти по золотому фдному, ...фпрочь козаковъ и гайдуковъ, в полку кнєж. єго мл. [Владислава-Домініка Заславського] на услузє Рєчи Посполитоє будучих, под которыми подымя дванадцат, зъ которыхъ нє фддали сполнє зъ громадою... А по выконаном в близко прошълом року на подымноє [ю]рамєнъте, за розостъєм подданых халупъ фсмнадцат пустых найдуєтсє"
арк. 619 – 620, акт 414	–"–	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Яцько Масевич і Стефан Шикота	м. Степань	410	304	"иж року прошлого [1650]... помєнєноє мєсто Стєпан для дорогости тых часовъ и частого в ним ставаня жолнєра єсть спустошоноє, и вєдлугъ квиту мєнованого єго мл. пана Хриницкого подымного двойга ... выбраты с того мєста нє могли, кгдыж в томъ мєстє Стєпаню пєрєд тым было дымов чотыриста и дєсєт, а на тот час єсть цєлых домовъ, въ которых людє фсєлыє мєшъкают, триста и чотыры, а спустошало домов сто и шєст"
арк. 620 і зв., акт 415	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Ян Курдвановський, державець	Юсько Б[о]родавка	с. Щурівці Новозаславської волості		3	"нє наличыль болшєй дымовъ въ сєлє Шчуровцах тылко три, а убыло по квитє єго мл. пана Хриницкого, поборцы воєводства Волынского (для розостяс прочь подданых и поумєраня фд голоду, такжє для уставичного жолнєра), чотыры"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 620 зв. – 621 зв., акт 416	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Лукаш Полянський, державець	Іван Волинець	с. Васьковичі [Васьківці]	15	4	"в селє Васковичахъ нє машъ болшеи дымов, толко чотыри, а убыло по квитє его мл. пана Хриницкого, поборъцы воєводства Волын[ского], ωдынадцат, а то для розостяс прочь и поумираня ωд голоду подданых, такъжє уставич[н]ого жолнєра"
арк. 621 зв. – 622, акт 417	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Анна Тишковська, державець	Василь Сиченя	с. Жилинці		1	"в селє Жилинцахъ ... подымного ... выбрати нє могълємъ по квитє его мл. пана Хриницкого, тылко з дыму ωдного золотый ωдєнъ, а убыло дымовъ пят, а то для розостяс подданых, з голоду поумираня и прєз жолнєровъ того села знисчєня"
арк. 622 – 623, акт 418	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Ян Шашевський, державець	Іван Клига	с. Розваж		7	"въ вышърєченом сєлє Розважу нє найдуєтсє тєпєр дымовъ цєлыхъ болшєй, толко симъ; козацъкихъ албо стрєлєцъкихъ халупъ, которыє жє зостают в полку кнєж его мл. [Владислава-Домініка Заславського] на услузє Рєчи Посполитоє, золотих дванадцат в то нє инєлюдуючи [в то не враховуючи]; а по квитє урожоного его мл. пана Стєфана Хриницкого, поборцы прошълого, прєзъ спустошєнє ωд жолнєра и для голоду, тєж по умираню и прочь сє подданыхъ розостъє, ωдбыло халупъ ωдинадцєть, тєды зъ тыхъ тылко цєло зосталыхъ сєми халупъ двоє подымноє выбравъши, до его мл. пана поборцы принєслємъ"

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 623 – 624, акт 419	–"–	[Григорій Святополк Четвертенський], дідич Єва Хом'яківна Вишотравка, державець	Федір Руденький	с. Майків (частина)	30	20	"а десети недостае*т*, бо по*д*даные *о*дни поумерали з голоду, другие для поживе*ня* се прочъ розо*й*шли"
арк. 624 і зв., акт 420	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич спадкоємці Станіслава Трецеського, державці	Матвій Бонченя (від обох сіл)	с. Колки с. [Ст]роки Базалійської волості			"ижъ села Кольки и Троки въ повете Кременецъко*м* а въ волости Базали*й*ской лежачые ... пре*з* неприятеля коро*н*ного роковъ прошлы*х* фунъдитусъ су*т*ь знесеные до*с*ченъту, а по*д*даны*х* *о*статокъ для голоду вымеръло и розошло*с*"
арк. 625 – 627, акт 421	–"–	Анна-Алоїзія Ходкевич, [дідич] Адам Лазовський, державець с. Онисимовичі Заблоцький, державець сіл Вилуски, Юрківщина і Вайки Залуський, державець с. Закринич[чя] Берездівської волості Ястрембська, державець с. Монятин	Грицько Краскевич з м. Звягель Грицько з м. Домбровка Яцько Трущеня з с. Киянка	м. Звягель м. Острожок Новий м. Домбровка м. Смолдирів *Належні до них села*[18]	1 – 2 –	1 30 2 20	В м. Звягель "бо*л*ше*й* не машъ, в которы*х* бы люде [м]ешъкали. В м. Острожок Новий "убыло по такърочъномъ [98]". В м. Дубровка порівняно з 1650 р. – без змін. В м. Смолдирів "по такърочъно*м* *о*дданю спустошало димо*в* деве*т*де*с*я*т*". "ижъ *о*ни [піддані, які складали присягу] *о*д вси*х* громадъ волости Звягелское, Нового Остро*ж*ка, До*м*бровъки и Смо*л*дырова, и селъ до ни*х* належачихъ, будучи *о*браными на выбранъе двойга подыo*м*ного ..., в которы*х* то выже*й* и ниже*й* менованы*х* маетъностя*х* для спустошеня

[18] с. Івашківщина – залишилося 4 дими, а спустіло порівняно з 1650 р. 13, с. Кикова – 10 – 23, с. Рогачів – 9 – 21, с. Суємці – 18 – 43, с. Кожушки – 2 – 17, с. Канони – "такърокъ было дымовъ чотыры, а тепе*р* жа*д*ного не машъ, вси спустошалы", с. С[тр]иєва – залишилося 2 дими, а спустіло 6, с. Сусли – 4 – 32, с. Княже – 3 – 3, с. Двірець – 2 – 4, с. Жданівці – "такърокъ было халупъ чотыри, а теперъ жа*д*ное целое не машъ, вси спустошалые", с. Войківщина (Вишківка) – залишилося 4 дими, а "убыло" 4, с. Орепа – 8 – 13, с. Заві[з] – 2 – 8, с. Кормань і с. Горки – 12 – 48 (разом), с. Онисимовичі – "такърокъ было дымовъ чотыри, а теперъ не машъ жа*д*ного, вси спустошалы", с. Киянка – залишилося 10 димів, а спустіло 40, с. Вилуски – "такърокъ было дымовъ целых ше*с*т, а теперъ не машъ жа*д*ного целого, вси спустошали", с. Юрківщина – залишилося 5 димів, а спустіло 17, с. Вайки – 4 – 11, с. Филип[овичі] – 2 – 48, с. Закриничча – 2 – 10, с. Монятин – "та*к*рокъ было дымовъ ше*с*т, а тепе*р* не машъ жа*д*ного, все спустошало"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							великого, вымертя и розостяс подданых, ведлугъ старыхъ квитовъ, и ведлугъ квиту его мл. пана Стефана Хриницкого в року [1650] даного, нє могучи выбрати, кгдыж по такърочъном ωддаваню убыло баръзо велє, и пустками зостало"
арк. 633 зв. – 634 зв., акт 427	28. 02	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Юрій і Григорій Завальські, брати, державці	Іван Торговський	с. Завалля	8	5	
арк. 634 зв. – 635, акт 428	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Ювхим Коваль	с. Рокитна с. Рокитнянська Волька	Разом 75	Разом 50	"ижъ я в помєнєном селє Рокитъной и Волъцє Рокитєнъской нє наличылємъ большєй дымовъ алъбо халупъ цєлых, толъко пєтъдєсятъ, а по квитє єго мл. пана Хрыницъкого убыло двадъцат пят, бо ихъ такърокъ было сємъдєсятъ пятъ"
арк. 635 і зв., акт 429	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Олекса Пархоменя, від обох сіл	с. Перемінка с. Янк[евичі]	Разом 80	Разом 30	"в помєнєномъ селє Пєрємєнъках и Янъковъцахъ нє наличылємъ большєй халупъ алъбо дымовъ цєлыхъ, только трыдцєтъ, а убыло по квитє єго мл. пана Хрыницъкого пєтъдєсятъ, бо ихъ было такърокъ ωсмъдєсятъ"
арк. 635 зв. – 636 зв., акт 430	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич [Барбара з Ґрохова Криштофова] Яйковська, державець	Іван Торговський	с. Мощаниця Велика		25	"з села Вєликоє Мосчаницы ... дымов большєй по квитє єго мл. пана Хриницъкого нє наличылємъ, только двадъцатъ и пятъ..., а дымов трыдъцатъ чотыри знисчало для розойстя сє и повымєраня подданыхъ, такъже частого пєрєходу жолънира"

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 636 зв. – 637, акт 431	–”–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Голдаковська, державець	Василь Сиченя	с. Соснівка		–	“в поменєной маєтьности Сосновьце до выданя подымъного жа*д*ного нимашъ дыму, и нимашъ єго чого дати за розо*й*сте*м* сє подъданыхъ всих, *ωд* голоду вым*ар*темъ, знисче*н*ємъ фуньдитус, впро*д* нєпрыятє*л*скимъ, а потомъ жолънєръскимъ”
арк. 637 – 638, акт 432	–”–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Стефан, зять коваля Пилипа Стефан Хожинський	с. Зузлазна с. Ставок	60 30	20 10	“ижъ мы ... выбрати нє моглисмо бо*лш* по квитє єго *мл.* пана Хрини*цк*о*го*, только в сєлє Зузлазно*й* з дымовъ двадъцети, а убыло дымовъ чотыръдєсятъ, кгдыжъ такърокъ было дымовъ шє*ст*дєсятъ; в сєлє Ставъку [ды]-мо*в* дєсєти, а убыло дымо*в* два*д*цатъ, а такърокъ з дымовъ три*д*цати дано; котороє то спустошєнъє тыхъ сєлъ для розо*й*стя сє, *ωд* голоду повымєраня подъданыхъ, яко тєжъ знисченъємъ жолънєра частого, стали сє”
арк. 638 і зв., акт 433	–”–	[Владислав-Доміік Заславський, дідич] Вацлав Головинський та Анастасія, в першому шлюбі Федорова Головинська, у другому – Петрова Прушинська, [державці]	Мисько Ралюченя	с. Головин (частина)	7	5	“*иж* ωнъ [Мисько Ралюченя], будучи *ωд* громады своє части Голови*н*скоє на выбра*н*є тєпєр*єш*нєго двойга подымного ... дєпутованы*й*, того поды*м*ного спо*л*на во*д*лугъ присєги такърочноє для нового спустош*єня* спо*л*на выбрати нє моглъ, кгдыжъ та*к*рокъ з дымо*в* або домовъ сєми выбралъ, а тєп*єр* то*л*ко с пяти, а двє халупы для розо*й*стяс господаро*в* пустъками, и то впо*л* розобраными, зостаю*т*”
арк. 638 зв. – 639, акт 434	–”–	Теодор Дедеркал-Нестякович	Теодор Дедеркал-Нестякович	с. Дедеркали Нижчі (частина)	1	–	“я, Тєωдо*р* Нє*стя*кович Дє*дє*ркалъ, присєгаю пану Богу в Тройцы

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							Святой єдыному на томъ, ижъ в помєненой моєй части сєлє Нижъшихъ Дєдєркалахъ былъ такърокъ ѡдєнъ хлопъ, а тєперъ, по квитє єго мл. пана Хриницъкого, и тотъ прочъ пошолъ, сколъ жадъного подымъного выбратєм нє моглъ"
арк. 652 зв. – 653 зв., акт 5	01. 03	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Стралковський і Заклика, державці	Іван Городник	с. Суйми с. Буща с. Мокре с. Руда	11	6 4 18 2	А "убыло" димів у: с. Суйми – 5 с. Буща – 8 с. Мокре – 20 с. Руда – 5 "тыє засъ выжєй положоныє спустошалыє (для розєйстя сє и повымираня ѡд голоду подданых, и прєзъ частого жолнєра знисчєнъя) зостали дымы"
арк. 653 зв. – 654 зв., акт 6	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Стефан Лешневський, державець	Семен Милеченя з с. Постойна Трохим Новакович, від обох Стиденів	с. Постойна с. Стидень Перший } с. Стидень Другий }	90 Разом 33	 Разом 13	"в тых сєлах, тоєст в Постойным такрокъ было дымовъ дєвятдєсят, а в сєлах Стыдынях ѡбохъ трыдцєт и тры; в которых сєлах по сєс дєн пустых халупъ найдуєтъсє: в Постойном пятдєсят и пят. А в Стыдынях ѡбох трынадцат цєлых, зас в тых жє сєлах всих халупъ, з которых тєпєр подымноє єст выбраноє; кромє людєй кнєжати єго мл. служалых, в тых сєлах найдуючыхсє, в Постойном трыдцєт пят, в Стыдынях ѡбох двадцат" [тобто, в с. Постойна після 1650 р. було 55 пусток, а в 35 жили служилі люди, звільнені від сплати подимного податку; в обох Стиднях взято податок з 13 димів, а в 20 халупах жили служилі люди, які не платили податок]

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 657 і зв., акт 9	02. 03	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Юрко Тарасович й Іван Клименя	м. Бережниця Степанського ключа		105	"ижъ мы справедливе дымы албо халупы, в которых люде мешкают, поличыли и пораховали въ местечку Бережници, которых не наличыли есмо болшей тепер цело позосталых, толко сто и пят, а убыло презъ розейстъе месчанъ и поумиранъе ωд голоду и спустошало за сходенъными переходы жолнерскими по квите прешлом его мл. пана Хрынницького, поборци прошлого, деветдесят и пят"
арк. 657 зв. – 658 зв., акт 10	–"–	Ян Сенюта Радогоський	Лук'ян Шельпотин з. с. Радогоща [Друга]	*Частини сіл:* Радогоща [Друга] Козин	10,5	–	Лук'ян Шельпотин, "будучы ωголоченый и знисчоный презъ неприятеля коронъного татаровъ а служачы пану своему за паробка во дворе"; "в селе Радогосчы и Козине на части пана моего передъ тым было дымовъ полωдинадцата, а тепер не машъ жадного дыму"
арк. 658 зв. – 659, акт 11	–"–	Климентова Сковородчина	Кузьма Берлінський з. с. Радогоща [Друга]	*Частини сіл:* Радогоща [Друга] Козин		Разом 1	"иж я, ωбраным будучы на выбранъе двойга подымного, ... не наличылем в частях панее моее болшей дымовъ, толко в Радогосчы и Козине ωден, а убыло по квите его мл. пана Хрынницкого, поборци прешлого воеводства Волынъского, семъ для розейстъя се и вымартя подданых"
арк. 666 зв. – 667, акт 19	03. 03	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Юрій Чаплич Шпановський, державець	Хома Чалий	с. Липні		15	"а спустошало пятнадцат"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні димі	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 667 – 668, акт 20	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Семен Сковородка, державець на правах ординації	Степан Мукувля	с. Жалин с. Жалинська Волька		Разом 40	"а убыло по прошлом юраменте дымов пят"
арк. 668 і зв., акт 21	–"–	Адам, Федір і Вацлав Злотолинські, [державці на правах ординації]	Андрій Ревченя, Мисько Шокуленя і Мартин Батурич – відповідно від кожної частини с. Злотолин	с. Злотолин		45	"иж мы болшей подымного в маетности пановъ наших Злотолине не выбрали, толко золотых чотырдесят пят зо всих трох частий, а пустокъ на всих трох частях зостает по квите его мл. пана Хрынницького в року прошлом, за розейстьем се подданых для недостатку хлеба, двадцат тры"
арк. 668 зв. – 669, акт 22	–"–	Ян-Миколай і Криштоф Модревські	Ігнат Ющеня	с. Хрінів (частина)		3	"а семъ по остатнем квите од голоду розошло"
арк. 669 – 670 зв., акт 23	–"–	Анна-Алоїзія Ходкевич, [дідич]	Петро Черняченя з с. Плужне Роман Лук'яненя з с. Коритне	с. Улашинівка с. Соснівка с. Радогоща с. Плоска с. Ґорщизна с. Плоска Друга с. Красносілка *[Частини сіл]:* Радогоща Друга Козин	4 6 5 7 3 18 5 Разом 5	– – – – – – – –	"в маетностях панее нашое, въ волости Острозкой будучых ныжей менованых, по такърочномъ оддаванъю подымного спустошало барзо и жадного целого дыму, в котором бы люде мешкали, не зостало … албовем за розейстем се и вымертъемъ подданых по такрочном квите его мл. пана Хрынницького вси дымы в пречоных маетностях пустками зостали"
арк. 671 – 672, акт 25	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Семенова Кміта, державець [на правах ординації]	Саливон Ярмолович	с. Дубівка с. Завалич с. Вербче (частина)	 2	5 1 2	"иж я по такърочным квите в селах Дыбовце не наличылем болшей халупъ, толко пят, а пят спустошало, в Заваличу одну, а спустошало тры, ... на части села Верьбча, также яко и такърокъ было, дви"

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 672 зв. – 673, акт 27	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич [Петро] Опоцький, державець	Хома Ярмак	с. Точивки		3	"ижъ я по такърочномъ квитє в селє Точывках нє наличылєм болшєй халупъ, толко тры, а спустошало пятнадцат"
арк. 673 – 674, акт 28	04. 03	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Щасний-Збожний Лайщевський, державець	Сидір Іллічич, війт с. Цепцевичі	с. Кидри с. Цепцевичі	Разом 98	Разом 57	"ижъ в маєтностях пановъ моих сєлах Кидрах и Цєпцєвичах такърок было халупъ, с которых подымноє ѡддавано, дєвятдєсят ѡсмъ, а тєпєръ, по квитє єго мл. пана Хрынницъкого, спустошало в тых маєтностях халупъ чотырдєсят ѡдна за вымартъємъ и розєйстъємъ сє подданых, и нє зостало в тых сєлах по такрочном ѡддаваню болшєй дымовъ цєлых толко пятдєсят сємъ"
арк. 675 – 676, акт 30	06. 03	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Гієронім Росно, державець	Лаврін Хоменя (від усіх сіл)	с. Пісків с. Остальці Великі с. Остальці Малі		Разом 30	"ижъ в помєнєных маєтностях пана моєго єго мл. пана Росна, то єст сєлє Пєсковє, Осталцах Вєликих и Малых, нє машъ болшєй дымовъ цєлых, толко трыдцат, а по квитє єго мл. пана Хрынницъкого спустошало шєстдєсят"
арк. 676 і зв., акт 31	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Петро Омецинський, державець	Мишко Вакулич	с. Узносичі (Зносичі; частина)	12	5	"ижъ въ помєнєной части Узносич, сєла державы єго мл. пана Омєцинского, пана моєго, нє найдуєтсє по такрочном квитє урожоного єго мл. пана Хрынъницкого, поборци прошлого, болшєй над дымовъ цєлых пятъ, а спустошало для розєйстя сє подданых и прєзъ голод поумиранє сємъ"
арк. 676 зв. – 677 зв., акт 32	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Міхал Кашпреня	с. Берестовець		10	"ижъ в маєтности пана моєго сєлє Бєрєстовцу нє машъ болшєй дымовъ цєлых толко

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Адам Триміський, державець					дєся*т*, а по квитє *єго* *мл.* пана Хры*н*ницького спустошало сємна*д*ца*т*"
арк. 677 зв. – 678 зв., акт 33	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Марцин Радзицький, державець	Малуш Головчич	с. Немовичі с. Чуд[ель]		Разом 23	"нє наличылє*м* болшє*й* дымовъ в сєла*х* Нємовича*х* и Чудωвє, толко двад*цат* тры, а убыло по квитє *єго* *мл.* пана Хры*н*ни*ц*кого ωсмъдєся*т*, а то для розє*й*стя проч подданых, ω*д* голоду повымиранъє, част*ого* жо*л*нєра спустошєнъє"
арк. 678 зв. – 679, акт 34	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Криштоф Корицький, державець	Степан Кошик	с. Сморшки		5	"иж в ма*є*тности пана мо*є*го *єго* *мл.* пана Коры*ц*к*ого* сєлє Шмо*р*жка*х* нє машъ болшє*й* дымовъ цєлых, толко пя*т*, а по квитє єго *мл.* пана Хры*н*ни*ц*кого спустошало дєвят"
арк. 679 – 680, акт 35	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Петро Хоревський, державець	Остап Головаченя	с. Ромейки		11	"ижъ нє ма*ш* болшє*й* дымовъ в сєлє Румє*й*ка*х*, толко ωдина*д*ца*т*, а чотыры по та*к*рочно*м* квитє *єго* *Мл.* пана Хры*н*ницьк*ого* убыло"
арк. 763 і зв., акт 71	08. 03	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Гельжбета Єловицька, державець	Улас Шия	*[Передмістя м. Володимир]:* с. Михайловець воля Рилавиця	 5	10 5	"ижъ на Михаловцу болшє*й* на то*м* ча*с* халупъ нє машъ, толко дєся*т*, а двад*цат* по ωста*т*но*м* квитє для спустошє*ня* жо*л*нє*р*ского, жє и халупы до мєста позабирано, прєчъ розошълосє; а на воли Рылавици дымо*в* пя*т* ωстає*т*, яко за *єго* мл. пана Хри*н*ни*ц*кого, побо*р*ци прошл*ого* воєво*д*ства Волы*н*ск*ого* ωставало, та*к* и тєпєръ ωстає*т*"
арк. 763 зв. – 764 зв., акт 72	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Хома Скочко	с. Кричильськ		40	"ижъ я в сєлє Крычє*л*ску дымо*в* албо халупъ нє наличы*л* болшє*й*, толко чоты*р*дєся*т*, а убыло по прошъло*м* юрамє*н*тє дымовъ та*к*жє чоты*р*дєся*т*"

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 764 – 765, акт 73	–"–	Марціян Єловицький, дідич Милецький монастир, державець	Мацько Мазурок	с. Загірці	20	3	"ижъ в селє Заго*р*ца*х* подымного ... выбра*т* болшєй для вєликого спустошє*ня* и знисчє*ня* прєзъ жолнєра, розє*йстя* сє по*д*даны*х* и поумира*ня* *ωд* голоду, нє моглъ, толко з дымовъ тро*х*, а по квитє *єго мл.* пана Хри*нниц*кого, побо*р*цы прєшълого, убыло дымовъ сємна*д*ца*т*, кгды*ж* их пєрє*д* ты*м* было два*д*ца*т*"
арк. 765 і зв., акт 74	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Грицько Кошелевич, від обох сіл	с. Городець с. Сварин обидва – Степанського ключа		Разом 39	"ижъ в маєтности кнєжати *єго мл.* пана воєводы краковско*го*, пана моє*го*, сєла*х* Горо*д*цу и Сварынє нє машъ бо*л*шєй дымовъ цалы*х*, толко тры*д*ца*т* дєвє*т*, а по квитє *єго мл.* пана Хрынни*ц*ъко*го* убыло дымовъ тры*д*ца*т* и *ω*дє*н*"
арк. 782 і зв., акт 84	10. 03	Криштоф Сапега, [дідич] Суловський, державець частини с. Селище	Войтко Стрілець Янко Кушнір	с. Селище [частина] с. Жалинка		40 30	"ижъ мы по такърочно*м* квитє в маєтностя*х* пана нашє*го* в сєлє Сєли*с*чу во въсє*м* сєлє, што и панъ Суловъский трымаєт, нє наличыли бо*л*шєй халупъ, толко чоты*р*дєся*т*; а в сєлє Жалинъцє тры*д*ца*т*; а *ω*статокъ южъ по квитє *єго мл.* пана Хрыницъко*го* в обо*х* сєла*х* в Сєли*с*чу два*д*цать дєвя*т*, а въ Жалинцє двана*д*цє*т* спу*с*тошало"
арк. 795 зв. – 796 зв., акт 93	11. 03	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Кузьма Микуленя	с. Любаша Степанського фільварку	45	29	"ижъ в сєлє Любашы нє машъ бо*л*шєй дымовъ толко два*д*ца*т* дєвя*т*, а такърокъ было сорокъ пя*т*, с ты*х* вси*х* убыло шє*ст*на*д*ца*т*"
арк. 796 зв. – 797, акт 94	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Федір Коваль (з якого села – не вказано)	с. Звіздж с. Скопіїв с. Бучаль [Бичаль]		18 11 25	"ижъ в сєла*х*, мєновитє въ сєлє Зви*ж*джу нє машъ бо*л*шєй дымовъ, толко *ω*смна*д*ца*т*, а убыло шє*ст*; в сєлє Скопи*ω*вє *ω*дина*д*ца*т*, а убыло шє*ст*; в сєлє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Тіборець [Тібурцій] Бартлінський, державець					Бучалю два*дц*а*т* п*ят*, а убыло чоты*р*на*дц*а*т* по квитє *єго* м*л*. пана Хри*нн*ицького такърочно*м*"
арк. 797 – 798, акт 95	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Макар Олещеня	с. Углища Степанського ключа	18	9	"в сєлє Угли*с*ча*х* нє ма*ш* болше*й* дымовъ, толко дєвя*т*, а убыло по квитє *єго* мл. пана Хринъницького такърочно*м* дєвя*т*, бо было такърокъ ѡсмна*дц*а*т*"
арк. 804 зв. – 805, акт 104	13. 03	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Яким Кубай (від усіх сіл), а сам він "до Стєпаня налєжачый"	с. Вербче Велике с. Вербче Мале с. Коростів [Корост] [всі села – Степанського ключа]	25 25 50	5 10 10	"по квитє *єго* м*л*. пана Хри*нн*ицького то всє убыло"
арк. 805 – 806, акт 105	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Гриць Ігнатченя (від обох сіл), а сам він "до замку Стєпанского налєжачый"	с. Медськ Великий с. Медськ Малий	Разом 80	Разом 18	"ижъ в сєла*х* ѡбо*х*, в Мєдзъка*х* Мало*м* и Вєлико*м*, нє машъ болше*й* дымовъ, толко ѡсмна*дц*а*т*, а убыло по квитє такърочномъ *єго* м*л*. пана Хри*нн*и*ц*кого шєс*т*дєся*т* и два"
арк. 836 і зв., акт 131	17. 03	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Юрій Божкевич, державець	Войцех	с. Залужжя (частина) Дубнівської волості	15	4	"ижъ в томъ сєлє Залужу, на части дєръжавы его м*л*. пана Божъкєвича, дымовъ або халупъ пєрєдъ тымъ было пєтнадъцатъ, а тєпєръ спустошало ѡдинадъцатъ, цєлы*х* засъ зостало толъко чотыры"
арк. 853 зв. – 854, акт 139	18. 03	Даніель Стемпковський, дідич	Павло Лісовець Яким Ліщеня	с. Чаруків с. Вигуричі	48 32	35 30	"ижъ мы въ помєнєныхъ сєлахъ нє наличыли дымовъ альбо халупъ цєлыхъ, только в сєлє Чарукове тры*д*цатъ пятъ, а по квитє єго м*л*. пана Хрыницького убыло трынадъцєтъ, бо ихъ такърокъ было чотыръдєся*т* ѡсмъ; в сєлє засъ Викгурычахъ трыдъцатъ, а убыло по квитє єго м*л*. пана

Легенда	Дата запису	+Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1650 р.	Наявні *дими*	Примітки. Причини змін у кількості димів
							Хрыницького два, бо ихъ было п*е*р*вей* тры*д*цать два"
арк. 867 зв. – 868, акт 149	21. 03	[Августин]-Домінік Єло Малинський, дідич	Максим Пастух Іван Зайченя Левко Ігнат Миньченя з сіл Малин і Ставище	с. Пелза с. Заболоття с. Борбин с. Малин с. Ставища		27 15 34 38 15	"в сєлє Пєльзахъ дымо*в* цєлыхъ єсть двадъцать сємъ, а пусты*х* трына*д*ца*т*, ... в сєлє Заблоцю дымовъ цєлы*х* пєтнадъцать, а пустых трынадъцать … в сєлє Боръбинє дымовъ цєлы*х* тры*д*ца*т* чотыры, а пусты*х* ѡсмънадъцать, ... в сєлє Малинє димовъ цалы*х* трыдъцать ѡсмъ, а пусты*х* двадъцать ѡсмъ, ... а в сєлє Стависча*х* дымовъ цалы*х* пєтна*д*ца*т*, а пусты*х* пять"
арк. 878 – 880 зв., акт 157	22. 03	Ян-Олександр Данилович, [дідич]	Козьма Приходько Семен Гриценя Савка Панасеня Гордій Пащеня з сіл Орлівка і Поляни Дмитро Лащеня Кіндрат Клименя Гаврило Серченя Дмитро Дятлич	с. Білка с. Бережне [Березне] с. Городище с. Орлівка с. Поляни с. Лізяне с. Богуші с. Князь-Село с. Вітковичі	18 20 26 5 12 18 10 15 15	6 4 4 2 4 2 3 3 2	"которыє прєзъ розьныє прыпадъки суть знисчєныє и спустошоныє"
арк. 880 зв. – 881зв., акт 158	–"–	Даніель Стемпковський, дідич	Гаврило Трушик (від обох сіл)	с. Товпижин с. Хрінники	Разом 40	Разом 27	"ижъ в помєнєныхъ сєлахъ Толъпыжынє и Хрынъникахъ пана мого дымовъ альбо халупъ нє машъ больш*ей*, только двадъцєть сємъ, в которыхъ пєрєдъ тымъ было дымовъ чотыръдєся*т*, убыло тєды трынадъцєть"
Ф. 25, оп. 1, спр. 270							
арк. 587 – 588, акт 1	02. 11	Андрій Гораїн, [дідич]	Фесько Гарман	с. Човниця [частина]	40	25	"*иж* в маєтъности *его мл.* пна моєго сєлє Чо*л*ницы нє зостало бо*л*ш*ей* по*д*даны*х*, только два*д*цєть пять, а ѡстатокъ, тоєсть пєтъна*д*цє*т*, прошлы*х* лєтъ по*д* часъ тоє козачызны выстинано и в нєволю побрано"

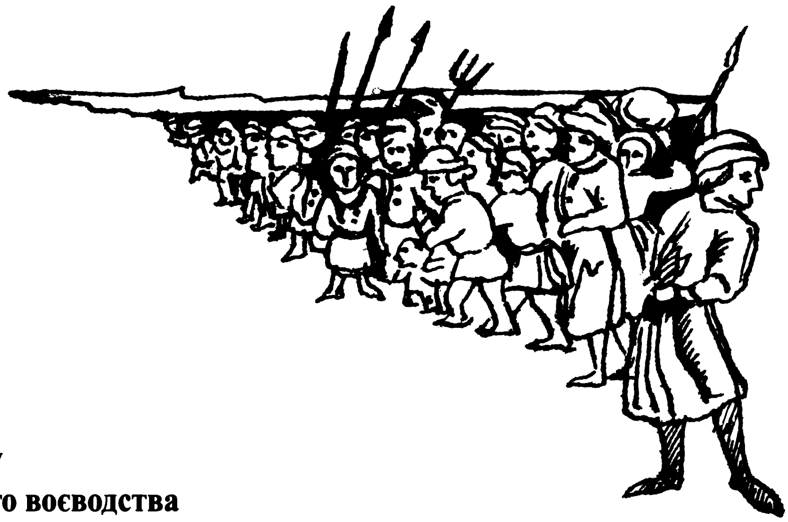

Однократний подимний податок, затверджений 23 жовтня 1652 року реляційним сеймиком Волинського воєводства

"а то для спустошєня, попалєня, в неволю забраня прєзъ нєприятєля коронъного ѡ*р*динъцовъ, злучоны*х* с козаками; такъжє и для срокгог*о* вым*а*р*т*я прєзъ повитрє убиви*с* кгр*а*ссанътє*м* з воли Божоє допусчоноє"

ф. 25, оп. 1, спр. 215, арк. 118 зв. – 120

Згідно з сеймовою конституцією від 23 липня 1652 р., майбутньому реляційному сеймикові спустошеного війною і пошестю Волинського воєводства передавалося на розгляд питання про величину збору подимного податку, оскільки встановлені за згодою з менш постраждалими воєводствами Речі Посполитої десятикратне подимне – для оплати нового війська, і восьмикратне – для виплати заборгованості вже існуючому, були для воєводства непосильними.

Конституцією визначалося, що через пошесть волинський реляційний сеймик мав відбутися поблизу с. Зимне 3 вересня. Однак, як засвідчують опосередковані згадки про сеймик у документах, він відбувся 23 жовтня 1652 р. в м. Турійськ (ухвали цього сеймику в актових книгах не виявлено). Поборцею затвердженого на сеймикові однократного подимного податку обрано Петра Жиковича Князького. Сплату цього однократного податку ухвалено здійснювати за квитами поборці подимного від 12 січня 1651 р. Филипа Бокія Печихвостського. Однак фактично податок сплачувався, починаючи з січня 1653 р. з наявної на цей час кількості димів, про що складалися судові присяги (юраменти).

Збереглася значна кількість юраментів, а також інших документів стосовно цього подимного. У маніфестації поборці Петра Жиковича від 14 лютого 1653 р. йшлося про несплату частиною шляхти та всіма євреями воєводства подимного податку, ухваленого 23 жовтня 1652 р. Це викликало значну кількість протестів єврейських громад; див. про це у 1-й частині видання. У маніфестації Петра Жиковича від 22 лютого 1653 р. розкрито суть конфлікту: євреї відмовлялися сплачувати подимне за "старими" квитами, тобто за квитами поборці Міхала Линевського, який збирав перше подимне, ухвалене 1629 р. Конфлікт уладнали на елекційному сеймику Волинського воєводства від 8 березня 1653 р.: євреїв зобов'язали сплатити однократний, а також запроваджений цим сеймиком подвійний податок, але не за "старими" квитами, а з наявної кількості димів, що мала бути засвідченою їхньою присягою. Після ухвали на елекційному сеймикові Волинського воєводства від 8 березня 1653 р. вже згадуваного подвійного подимного податку, поборцею якого теж було обрано Петра Жиковича (див. наступну довідку про це подимне), він продовжив добиватися сплати уже обох податків. 10 червня 1653 р. поборця заявив про неможливість притягти до судової відповідальності неплатників обох податків – шляхту і євреїв, насамперед через бездіяльність трибунальських судів.

12 серпня 1653 р. король звернувся, зокрема, до шляхти Волинського воєводства з універсалом (записи від 15 і 18 серпня) про повсюдну податкову заборгованість у Речі Посполитій (через що військо не одержало й половини визначеної платні) і зловживання поборців. Згідно з цим універсалом було скликано 29 серпня 1653 р. (запис – 30 серпня) екстраординарний сеймик Волинського воєводства для вжиття заходів щодо стягнення ретенти з однократного подимного податку, ухваленого 23 жовтня 1652 р. в м. Турійськ. Як відмічено в ухвалі сеймику, поборця зумів зібрати тільки 5940 польських золотих з загальної суми податку в 17 тис. золотих. Для стягнення ретенти сеймик обрав поборцею того ж таки Петра Жиковича. Під час роботи сеймику, 29 серпня 1653 р. він видав універсал (запис від 1 вересня) про термінову, згідно з ухвалою сеймику, сплату ретенти з однократного подимного податку.

Таблицю складено на основі юраментів з актових книг, що зберігаються у ф. 25, оп. 1, спр. 186 і 215; ф. 28, оп. 1, спр. 89, ф. 21, оп. 1, спр. 151 і 152.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 215	**1653 рік**						
арк. 19 і зв., акт 1	2. 01	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Ігнат, Мелешків син	с. Зульня		7	"а остатокъ, тоє*ст* дымовъ тры, спусътошало по квитє єго *мл.* пана Бокия"
арк. 22 і зв., акт 9	7. 01	Владислав-Домінік Заславський, дідич Войцех Колачинський, державець [на ординатському праві]	Іван Свистунець	с. Радів (частина)	6	4	2 дими "за вымa*р*тємъ и спустошєнємъ прє*з* нєприятєля Крижа Свято*го*" згинули
арк. 28 – 29, акт 17	8. 01	Анна Янушова Брам, дідич	Іван Сезененя і Ярмол Ковтухов	с. Бочаниця	35	19	Загинуло 16 димів "за вымa*р*тъємъ, такъжє розо*й*стємъ по*д*даныхъ и спусътошєнємъ тоє маєт*н*осъти ω*д* нєприятєля Крыжа Свято*го*"
арк. 29 і зв., акт 18	–"–	Ян-Олександр Данилович, дідич Ян Парис, державець	Павло Курилов з с. Бистричі Фесько Крошка з с. Поташня Рудня	с. Бистричі с. Бистрицька Волька с. Поташня Рудня	30 9 10	15 1 4	Кінець акта не зберігся
арк. 32 зв. – 33, акт 21	9. 01	Вишневецькі, дідичі Мальхер Песельський, державець	Петро Дьогтик, війт усієї маєтності	*Передмістя м. Володимир:* Завалля Іллінщина		Разом 21	В "дє*р*жави помєнєно*й* єго *мл.* пана Пєсє*л*ского дымовъ дєвє*т*нади*ат* прє*з* жо*л*нєра коронъного уставичъного и прє*з* моровоє повє*т*рє спусътошало, а то*л*ко зостало дымовъ два*д*цєть ωдєнъ, ничого бо*л*шє*й*"
арк. 35 і зв., акт 24	10. 01	Федір [Святополк] Четвертенський, дідич [с. Сіянці й частини с. Садки, державець с. Княгинин] [Владислав-Домінік Заславський, дідич с. Княгинин]	Степан Ловченя з с. Княгинин Васько Хорошко від ін. двох сіл	с. Княгинин с. Сіянці } с. Садки (частина) }		25 Разом 10	"а ωстатокъ вєдлугъ квиту єго *мл.* п. Бокиєвого для повє*т*ра срокгого тамъ в Кнєгининє спусътошало, такъжє в сєлє Сиянца*х* и часъти Са*д*кахъ нє машъ бо*л*шє*й* дымовъ, то*л*ко дєся*т*"
арк. 36 зв. – 37, акт 27	–"–	Стефан Путошинський, дідич	Стефан Шамрилко	с. Ватинець (частина)		11	"на части пана моєго села Ватынъца нє зосътало халупъ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							большєй по усмирєню повє*тр*а, то*л*ко ѡдына*д*цє*т*, а убыло вє*д*лугъ квиту єго м*л*. п. Бокиєвого, побо*р*цы прошлог*о*, чотыри”
арк. 39 зв. – 40 зв., акт 32	–”–	Ярош Ростопча, державець на ординатському праві	Радко Ко[вт]уненя	с. Радів (частина)		5	В акті Яроша Ростопчу названо дідичем. “а домов три прє*з* нєприятєля короного суть спустошониє”
арк. 40 зв. – 41 зв., акт 33	–”–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Самуель Хом'як, державець	Ігнат Грамазда	с. Глинськ		17	“а з халупъ пу*ст*ками зосталых шєсна*д*цати, ско*л* по*д*даныє ѡ*д*ни повымєрали, другиє про*ч* для голоду розошлисє, яко и зъ кгрунътовъ ю*ж* голыхъ за знєсєнємъ прє*з* тата*р* и козаковъ халупъ ѡгнємъ, выбрати нє можно”
арк. 42 – 43, акт 35	11. 01	Миколай Вилежинський, державець	Хведько Коваль, війт	с. Брани	30	23	Не вистачає 7 подим'їв “за выма*р*тємъ по*д*даны*х* … а до того жє попъ тамошни*й* бранськи*й*, у которого квиты подымныє зоставали, прочь з сєла нєѡповє*д*нє уєха*л*, зачимъ и квиту єго м*л*. пана Бокиєвого єго м*л*. пану побо*р*цы продуковати нє можє*т*”
арк. 43 і зв., акт 36	–”–	Павло-Станіслав Скарбошевський, дідич	Войтко Бернацький	с. Смиків (частина)		2	4 подим'я стояли пустками
арк. 43 зв. – 44 зв., акт 37	–”–	Альбрихт-Станіслав Радзивілл, дідич	Себастіян Калинович, лавник Григорій Фалилей, міщанин	м. Олика		124	“в мєстє Ольщє хрєстианъски*х* дымовъ (ѡпрочъ жыдовъски*х*, з которы*х* сами пови*н*ни жиды давати) нє наличилисмы бо*л*шє*й*, ты*л*ко сто два*д*цє*т* чотыры, а убыло вє*д*лугъ квиту єго м*л*. пана Бокиєвого, которы*й* згинулъ, халупъ триста чоты*р*дєся*т* шє*ст*, а то частю, яко сє мєновало, для выма*р*тя ѡ*д*ныхъ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							мєшчанъ, а други*х* выпалєня фунъдитусъ з домами, мєновитє на дво*х* пєр*ед*мєстя*х* ωлыцъкихъ пєрє*д* тымъ зна*й*дуючимисє, в року про*ш*ломъ по*д* часъ Бєрєсътєцъкоє сталого”
арк. 44 зв. – 45 зв., акт 38	–”–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] [Адам] Сліповронський, державець	Мисько Кудлашевич	с. Білі Береги с. Комарівка [Монастирська Волька]		1 1	Порівняно з 1651 р. залишився “в помєнєно*й* маєтности Бєлы*х* Бєрєга*х* то*л*ко домъ ωдєнъ хлопски*й*, а домовъ чотыри прє*з* нєприятєля и повєтрє спустошалы, зас в друго*й* маєтности посєсии того жъ пана Слєповронъского Комаровци такъжє ты*л*ко ωдєнъ до*м* хлопъски*й*, а шє*ст* домовъ прє*з* нєприятєля и повє*т*рє спусътошалыє су*т*”
арк. 45 зв. – 46 зв., акт 39	–”–	Адам, Вацлав і Геліяш Злотолинські, [державці на ординатському праві]	Матвій Моснал	с. Злотолин		16	“в сєлє Злотолинє … на вси*х* тро*х* пановъ частя*х* по квитє урожоного єго м*л*. пана Филипа БокЂя, бывшого побо*р*цы волынъско*го*, нє зна*й*ду[є]*т*сє бо*л*шєй домовъ хлопски*х*, тылъко шє*ст*на*д*цє*т*, а ωстатокъ домовъ чоты*р*на*д*цє*т* прє*з* нєприятєля, ча*ст*ю прє*з* повєтрє су*т* спустошоныє”
арк. 47 зв. – 48 зв., акт 41	–”–	Альбрихт-Станіслав Радзивілл, дідич	Семен Коляда і Сас Тишиненя з Олицької волості Іван Музичка з Крупської волості	Олицька волость (без м. Олика) м. Крупа і Крупська волость		1284 Разом 109	“нє поличили халупъ з позосталыми … и мєшкаючими в нє*х* лю*д*ми бо*л*шєй, то*л*ко на волости Олыцъко*й* (єк сцєпта цивитатє июдика, зъ которыє ωсобна ω*д*даду*т*) тысєча двєсти ωсмъдєся*т* чотыры, а убыло по квитє єго м*л*. пана Бок[и]ωвымъ сто два*д*цє*т*, а на волости Крупъско*й*, такъ в самомъ мєстєчку

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні techni димі	Примітки. Причини змін у кількості димів
							Крупой, яко и селах до него належачихъ, сто девят, а убыло по квите его мл. пана Бокиевымъ триста без трох"
арк. 48 зв. – 49, акт 42	13. 01	Станіслав Ґурський, дідич усіх сіл Валеріян Ґурський, державець с. Черняхів	Лазько Голюнка з сіл Милятин, Жаврів і Михалківці, підданий Станіслава Ґурського Грицько Усеня з с. Черняхів, підданий Валеріана Ґурського	с. Милятин с. [Ж]аврів с. Михалківці с. Черняхів		58 16 18 18	"в маетностях помененыхъ пановъ наших, яко то в селе Милятыне не машъ болшей дымовъ, толко пятдесят осмъ, а убыло по квите его мл. п. Бокиевымъ шестдесят два; в селе Заврове дымовъ целых шестнадцет, а убыло чотырдесят чотыры; в Михалковьцу дымовъ целыхъ осмнадцет, а убыло пятнадцет; в Чернехове дымовъ целых осмнадцет, а убыло по квите его мл. п. Бокиевымъ девет"
арк. 49 – 50, акт 42а	–"–	Подружжя Марина і Прендота Вільчопольські, дідичі	Яцько Климович	с. Більче		1	"я, Яцко Климовичъ, подданый их мл. пановъ Вилчополских, малжонковъ, зъ села Былча, части дедичъное ее мл. панее Вилчополскоє, присягаю…, иж на части ее мл. панее Вилчополскоє не машъ болшей дымовъ, тылко я самъ оденъ; а на части его мл. пана Вилчополского, од пана Волского набытой, дыму жадного не маш, кгдыж тепер под часъ поветра вымерли, зачимъ халупы ихъ пустъками стоят; которых недостает ведлугъ квиту его мл. пана Бокия з тых обох частей дымовъ двохъ"
арк. 50 і зв., акт 43	–"–	Острозький єзуїтський колегіум, власник	Матвій Глинка з м. Сураж	м. Сураж *Присілки:* с. Сураж [Старий]	5	7 1	"в маетностях вышъречоных пановъ наших по квите его мл. пана Бокиевымъ халупъ не наличилих мы

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
			Левко Лапоченя – від присілків	с. Ісерна с. Зіньки Дальші с. Зіньки Ближчі с. Ходаки с. Он[и]шківці с. Тетерівка с. Андрушівка	2 Разом 9 – – – –	– – – – –	бол*шей*, толко в местечьку Суражу симъ, въ которомъ пере*д* квитомъ пана Бокиєвымъ было пя*т*; а в селе Суражу толко ωденъ, а убыло три; в инши*х* за*с* присе*л*кахъ, тое*ст* в селе Зенька*х* Да*л*ши*х* и Бли*ж*шихъ, в которы*х* пере*д* тымъ было дымовъ девя*т*, в Ходака*х*, Оношъковъцахъ, Тетеровъци и Андрушовъце, въ которыхъ и пере*д* квитомъ пана Бокиєвымъ жа*д*ного не было дыму, такъже въ Исе*р*ны*й*, въ которо*й* было подымя двоє, не машъ жа*д*ного дыму"
арк. 50 зв. – 51 зв., акт 44	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Стефан Лешневський, державець	Улас, Гуринів син з. с. Постойна	с. Постойна с. Ст[и]діні (обидва села)	Разом 150	Разом 44	Зменшилося "по квите его м*л*. пана Бокия за выма*р*темъ и пойсте*м* по*д*аны*х* прочь, такъже за спустошенемъ ω*д* неприятеля Крыжа Стого"
арк. 51 зв. – 52, акт 45	–"–	Марина Стефанова Кобецька з Ісайковських, [дідич]	Лукаш Білецький	с. Кобче	16	8	Після 1651 р. "за выма*р*темъ и розо*й*стемъ по*д*аны*х* тамошних убыло дымовъ ωсмъ"
арк. 52 і зв., акт 46	–"–	[Гельжбета] Криштофова Бронницька, дідич	Іван Пащеня	с. Бронники (частина)		2	"а три по квите его м*л*. пана Бокиєвымъ спусътошало"
арк. 52 зв. – 53 зв., акт 47	–"–	Казимир і Марета Нарушевичі, дідичі	Федір Іваненя Сидір Будченя	с. Бокшин с. Тудорів с. Сенів		Разом 30	"а то для знищеня и спус[то]шеня ты*х* мае*т*носте*й* ω*д* неприятеля посторо*н*ного и ω*д* жолнера домового, где во вси*х* ты*х* тро*х* мае*т*ностя*х* юж по квите его м*л*. пана Бокиєвымъ убыло дымо*в* деве*т*деся*т* и пя*т*"
арк. 53 зв. – 54, акт 48	–"–	[Собеські, дідичі] Стефан Чарнецький, державець	Трохим Денисик, бурмістр з м. Свинюхи Дмитро Щока з сіл Коритниця і Войнин	м. Свинюхи с. Коритниця с. Войнин		Разом 100	"а по квите его м*л*. пана Бокия частю ω*д* жо*л*нера, частю те*ж* з навеженя Бозкого през повєтре, спусътошало сто"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 54 і зв., акт 49	14. 01	Ян-Олександр Данилович, дідич Щасний Вонсовський, державець	Лукаш Орловський	с. Аршичин	9	5	А "за вымар*т*ємъ прєзъ повє*т*рє под*даных* убыло дымовъ чотыры"
арк. 54 зв. – 55, акт 50	–"–	Юрій Остророг Яблонська з Сераковських	Дмитро Якубеня	с. Жуків *Присілки:* с. Дзентилівка [Дятелівка] с. Нагачівка с. Лотавка с. [Меречівка]		Разом 14	"нє наличилємъ болшє*й* халупъ по квитє єго м*л*. п. Бокиєвы*м*, который згинулъ, ты*л*ко чоты*р*на*д*цє*т*, а ѡстато*к* спустошало, ѡ*дных* прє*з* по*й*стє, други*х* выма*р*тє по*д*даныхъ, по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ халупъ два*д*цє*т* шє*ст*"
арк. 55 і зв., акт 51	–"–	Луцько-Брестське біскупство, власник; біскуп – Андрій Ґембицький	Юсько Огур з с. Кути Павло з с. Боратин	*Села, належні до Торчинської волості:* Боратин [Городині] Литва Кути Буяни Старе Село	Разом 144	Разом 123	У 1651 р. "по квитє єго м*л*. пана Бокия за выма*р*тємъ прє*з* повєтрє по*д*дany*х* убыло дымовъ два*д*цє*т* и ѡдєнъ"
арк. 55 зв. – 56 зв., акт 52	–"–	Анна Лисаковська, дідич Станіслав Сарбієвський, опікун Лисаковської	Ян Ґемба	с. Устилуг с. Залужжя	Разом 34	Разом 20	"потомъ, по квитє єго м*л*. пана Бокия, такъ за выма*р*тємъ по*д*даны*х*, яко и спустошєнємъ прє*з* нєприятєля коронъного тыхъ доб*р*, убыло подымя чоты*р*на*д*цє*т*"
арк. 56 зв. – 57, акт 53	–"–	Ян-Олександр Данилович, [дідич]	Левко Нощеня	с. Коблин	9	5	"потомъ по квитє єго м*л*. пана Бокия за вымар[тємъ] [прє*з*] повєтрє по*д*даны*х* убыло дымовъ чоты[р]ы"
арк. 57 зв. – 58, акт 54	–"–	Луцько-Брестське біскупство, власник; біскуп – Андрій Ґембицький	Федір і Васько Садловські, міщани	м. Торчин	180	120	Кількість християнських димів поменшала на 60 "за вымартємъ прє*з* повєтрє по*д*даны*х*"
арк. 61 зв. – 62, акт 58	15. 01	Ян Кашовський, державець	Веремій Козинський, війт	с. Вельничі		10	"а халупа ѡ*д*на з допущєня Бозкого прє*з* повє*т*рє вымє*р*ла"
арк. 62 і зв., акт 59	–"–	Костантий Калусовський, державець	Охрім Скалченя	с. Копилля (частина)	9	6	Поменшало на 3 подим'я "за выма*р*тємъ прє*з* повє*т*рє по*д*даны*х*

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							тамошъных, … а до того же квит его мл. пана Бокия, ведлугъ кото[ро]го теперешъний податокъ его мл. пану поборци ωданый быти мел, под тые трвоги и замешаня козацъкие и ωрды заходячие, под часъ Бересътецъкое, згинулъ"
арк. 62 зв. – 63, акт 60	–"–	Ян Гноїнський, державець	Савка Пархоменя	м. Маринин		10	"а ωстатокъ, водлугъ давного квиту тридцеть два, спустошало и вымерло"
арк. 64 і зв., акт 62	–"–	[Луцький єзуїтський колегіум], власник	Опанас Войцехович з с. Ботин Грицько Гупало з с. Черчиці Базилій Качковський з Луцького передмістя Миколай Тесля з пляцу при млині	с. Ботин с. Черчичі с. Лище с. Кучкоровець, передмістя м. Луцьк Пляц при млині на р. Стир (в межах м. Луцьк)		Разом 34	"убыло подымя всего двадцет чотыры, а тепер зостает тылко дымовъ тридцет чотыры, а не болшей, а то за вымартемъ подданых през повєтре". Документ пошкоджено, тому в таблиці названо не всіх підданих
арк. 64 зв., акт 63	–"–	Олександр Мокосій Шибинський, дідич	Васько Галушка	с. Шибене			Середина і кінець акта не збереглися, тому встановити кількість димів неможливо
арк. 65 і зв., акт 64	–"–	Міхал, Костантий, Ян і Самуель Калусовські – спадкоємці Вацлава Калусовського, дідичі	Дмитро Сичик	с. Любитів [частина] с. Любитівська Волька	Разом 77,5	Разом 66	"вышменованом селе Любитове и Волце Любитовской дымов шестыдесят и шесты справедливе выбралемъ, в которых селах перед тым было подымя семъдесят пул ωсма [77,5], потом по квите его мл. п. Бокия за розойстем и вымертем подданых убыло дымов пол дванадцата [11,5]"
арк. 65 зв., акт 65	–"–	Міхал, Костантий, Ян і Самуель Калусовські – сини і спадкоємці Вацлава Калусовського, дідичі	Данило Лишун	*Частини сіл:* Вербичне Глуботинська Волька		12 4	"с помененого села Вербична по зошлом пну Вацлаву Калусовским…, зъ дымов дванадцаты, а з Волъки Глуботынъское з чотырох дымовъ;

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							з того жъ сєла В*ер*бич*на* юрє су*к*ц*ессиωнис* по зошломъ пну Ярошу Калусовски*м*, братє стрыєчъномъ [….]" – кінець акта не зберігся
арк. 72 і зв., акт 66	16. 01	[Ян-Олександр Данилович], дідич Зофія Криштофова Станіславська, державець	Стефан Комар й Іван Кобзеня	с. Коростятин		14	"а то та*к* для спу*с*тошєня *ωд* неприятєля посторо*нн*ог*о*, *ωд* козако*в* и *ωд* жо*л*нєра домово*го* зни*с*чєня, гдє в то*й* маєтности Коростятинє по квитє єго м*л*. пна Бокиєвомъ и по *ωстатн*им под*им*ны*м* убыло дымо*в* ше*ст*дєся*т* и ωдєнъ, тєды с ты*х*, которы*х* ти*л*ко позостало, чоты*р*над*ц*ать справ*є*дливє выбра*в*ши, до єго м*л*. п. побо*р*цы *ωдн*оси*м*"
арк. 67 зв. – 68, акт 69	17. 01	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Олександр Цеклінський, державець	Авдій Гайдученя	с. Бродів	20	6	"по квитє єго м*л*. пана Бокия, который згинуль, такъ за выма*р*тємъ пре*з* повєтрє по*д*даны*х*, яко и спустошєнємъ пре*з* нєприятєля Крыжа Святого тоє мает*н*ости, убыло дымовъ чоты*р*над*ц*е*т*"
арк. 68 і зв., акт 70	–"–	Станіслав Корчминський	Іван Гуляницький, від усіх сіл	с. Красне с. Кальнятичі с. Ставрів		12 7 10	"в сєлє Краснымъ нє ма*ш* болше*й* дымовъ цєлы*х*, ты*л*ко дванад*ц*е*т*, а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокиєвы*м* десє*т*; в сєлє Ка*л*нятича*х* дымо*в* цєлы*х* си*м*, а убыло три; в сєлє Ставровє цєлыхъ дєсє*т*, а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокиєво*м* ше*ст*"
арк. 68 зв. – 69, акт 71	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Миколай Боровицький, [державець]	Стефан Кереш	с. Зозулинці	3	1	"я подымноє *ωд*но вышъмєнованоє з дыму а*л*бо дому *ωд*ного, в которомъ самъ мєшкаю, справ*є*дливє з маєтности пана моєго вышъмєнованого Зозулинъца для *ωд*даня єго м*л*. п. побо*р*цы

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							принєслємъ, в которо*м* сєлє Зозулинъцах пєрє*д* ты*м* вє*д*лугъ квиту єго м*л*. п. Бокия, которы*й* з инъшими квитами по*д* часъ повєтра згинулъ, было дымовъ три, по квитє єго м*л*. за вымарътємъ прє*з* повєтрє по*д*аных убыло дымо*в* два"
арк. 69 і зв., акт 72	–"–	Катерина Остророг	Васько Супрунець	с. Шклинь		38	"в сєлє Шклиню по*д*аных в халупахъ будучихъ дымовъ два*д*цє*т* два вымєрло, а ѡстало дымовъ три*д*цє*т* ѡсмъ"
арк. 69 зв. – 70, акт 73	–"–	Гойський [Гощанський] монастир, власник	Дем'ян Матяшеня	с. Курозвони	40	15	
арк. 70 і зв., акт 74	–"–	Луцька кафедральна церква Іоанна Богослова, власник Андрій Чаплич [Шпановський], державець	Васько Бучний Павло Турецький	*[Частини сіл]:* Тернки Седмярки		 3 19	"в сєлє Тєрнъках дымо*в* ты*л*ко три, а поѡ*д*умєрало по*д*аных пя*т*; в Сє*д*мярках дымо*в* ты*л*ко цєлых дєвє*т*на*д*ца*т*, а ѡ*д*умєрлых и спу*с*тошалых си*м*; по квитє єго м*л*. пна Бокия, и квити на*м* погинули"
арк. 70 зв. – 71, акт 75	–"–	Андрій Фірлей, [дідич]	Грицько Куриленя, від усіх сіл	с. Романів с. Воротнів с. Звірів с. Клечани	87 61 31 17	63 20 20 17	
арк. 71 зв., акт 76	–"–	Ян Вітковський, дідич Ян-Августин Щепковський, державець	Іван Пащеня	с. Гуляники (частина)	6	6	"и*ж* по прошлыхъ пода*т*ках подымного, и по прошлых квитах пановъ побо*р*цовъ, нє знай*д*уєтсє, и пєрє*д* тымъ нє знайдовало, на той части пана своєго въ сєлє Гуляниках ты*л*ко дымовъ шє*ст*"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 483 зв. – 485, акт 370	17. 01	Петро Лямбарда Мировицький	Валентий Зродзіцький, слуга Остап Князик і Веремко Тищеня	 с. Верба Мала (Вохновичі), [частина]		 20	"по квитє єго м*л*. пана Бокия, прошлого поборъцы воєводъства Волынъского, в маєтности помєнєно*го* єго м*л*. пана

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні доми	Примітки. Причини змін у кількості димів
							Мировицького въ селє Малой Вєрбє, алиасъ Вѡхновичахъ, въ повєтє Володимєръскомъ будучєм, для навєдєня Божого моровымъ повєтрєм болшей сє халупъ и домовъ нє знайдуєтъ, в которых людє мєшъкают, толко двадъцєть, а пустых зостаєтъ пятнадъцєтъ"
Ф. 25, оп. 1, спр. 215							
арк. 77 і зв., акт 82	18. 01	Спадкоємці Андрія Рогалевського, [державці] Томаш Сосницький, [державець]	Симон Полішеня	с. Мстишин: частина спадкоємців Рогалевського частина Сосницького		14 5	"которых дымовъ болшей нє маєшъ и нє найдуєтсє, в которых людє мєшъкают, на части потомковъ пана Рокгалєвъского чотырнадцєт, а на части зас в том жє сєлє Мстишинє урожоного пана Томаша Сосницкого пят; ѡстатокъ прєз плякгу Панъскую – моровоє повєтрє, спустошалыє, и юж по квитє прошлого поборци єго мл. пана Бокия убыло дымовъ ѡсмнадцєт"
арк. 77 зв. – 78, акт 83	–"–	[Томаш Сапега, дідич] Станіслав Єловицький, державець	Тиміш Давиденя, від обох сіл	с. Дюксин с. Круги		Разом 54	"а убыло по квитє єго мл. пана Бокиєвомъ дымов тридцєт два"
арк. 78 і зв., акт 84	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Юрій Чаплич [Шпановський], державець	Прокіп Хромиченя з с. Липні Самійло Харитоненя з с. Берестовець	с. Липні с. Берестовець с. Кораблищі (частина)	44 48 12	8 8 12	"в Липнях дымовъ тылко ѡсмъ, ѡдумєрло дымовъ тридцєт шєсть; въ Бєрєсътовъцу дымовъ тылко такъ жє ѡсмъ, ѡдумєрло чотырдєсят по квитє єго мл. пана Бокиєвомъ; въ сєлє зас Кораблишчах на трєтєй части тылко дымов дванадцєт, яко давно бывало; и квиты при тых жє подданыхъ поумєралых гдєсъ погинули"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 79 і зв., акт 86	–"–	Анна-Алоїзія Ходкевич, дідич Олександр Старицький, державець	Стецько Бощик	с. Лисиче с. Хом'яків с. Переволока	27 16 12	19 2 3	
арк. 80 зв. – 81, акт 89	–"–	Олександр Конецпольський, [дідич]	Іван Мацієвич, радивилівський бурмістр Юсько Хом'як з с. Парипси	м. Радивилів с. Парипси [Опарипси] с. Немирів с. Глив'ятин [Лев'ятин]	.	52 Разом 26	"в местє Радивиловє нє машъ болшей, тылко дымовъ пя*т*дєся*т* два, а нєдостає*т* вє*д*лугъ квиту єго м*л*. пана Бокиєвого дымовъ двадцє*т* ѡсмъ; а засє в сєлах Парипсах, Нємировє и Нlуwіатынє [так у тексті] нє машъ болшє*й*, тылко дымовъ два*д*цє*т* шє*ст*, а нєдостає*т* вє*д*лугъ квиту тогож єго м*л*. пана Бокия дымовъ чотыри"
арк. 82 і зв., акт 91	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Адріян Вещицький, державець	Семен Коптиленя	с. Вольбарів	40	15	"пото*м* по квитє єго м*л*. такъ за спустошєнємъ того сєла Во*л*барова прє*з* нєприятєля Крыжа С[вятого], тоє*ст* татаро*в*, которыє в то*й* маєтности кошъшомъ своимъ стали, яко и за вымартємъ по*д*дани*х* тамошни*х*, убыло подымя два*д*цє*т* пя*т*"
арк. 82 зв. – 83, акт 92	–"–	Миколай-Олександр Рамулт	Грицько	с. Людчин		6	"а убыло по квитє пана Бокиєвомъ дєвє*т*на*д*цє*т*"
арк. 84 зв. – 85, акт 95	–"–	Миколай Чорторийський, дідич Спадкоємиці Станіслава Соколовського, державці	Фесь Капиця з с. Мости	*Частини сіл:* Шепель Войсич Мости Селець Волька		Разом 70	"а убыло три*д*цє*т* по квитє єго м*л*. пана Бокия". В акті йдеться тільки про частини сіл, що були в держанні спадкоємиць Соколовського
арк. 85 і зв., акт 96	–"–	Киліян Вільгорський, [дідич]	Іван Тихоні та Лукаш Клешка, від усіх населених пунктів	м. Горохів *Горохівська волость:* с. Горохів Старий с. Марковичі с. Рачин с. Озерці Підлісні		Разом 120	"з помєнєного мєста Горухова, такъ з домовъ хрє*стя*нъских яко и жидовъских, и з волости*й* до нєго налєжачоє, тоє*ст* сєлъ Старого Горухова, Ма*р*ковичъ, Рачина и Єзєрєцъ Подлисєцъ, з дымовъ ста два*д*цєти выбравъши и для

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							ѡ*д*даня ѡного єго м*л*. пану побо*р*ци принєсъши, на убылыє в помєнєных добра*х* дыми хотєчи присєгънути…" – кінець акта не зберігся
арк. 105 і зв., акт 113	20. 01	Владислав Лещинський, дідич Марко Любенецький, державець	Ян Ґрабовський, міщанин Лаврін Оліхвіреня, кутрівський війт	м. Берестечко *Присілки:* с. Кутрів с. Рідків (половина) с. Мерва с. Солонів с. Острів с. Пляшова с. Волиця с. Пляшівка	45 33	22 6 – – – – – – –	У Берестечку – окрім єврейських димів; "в сєлє Кутровє нє наличылє*м* болшє*й* дымо*в*, только шєсть, а убыло во*длуг* квиту єго м*л*. пана Бокия двад*цєт* сє*м*, кгъды*ж* пєр*єд* квито*м* єго м*л*. было дымо*в* тры*дцєт* тры, на што и квить *ѡд* єго м*л*. пана Бокия *ѡт*рымали были, алє по*д* ча*с* повє*т*ра, року прошъло*го* [1652] кгра*с*суючого, гдє*с* подє*л*; въ сєлє засъ половицы Ры*д*кова нє наличылє*м* *жадного* дыму, въ Мє*р*звє такъжє, въ Солонєвє, в Островє, въ Пляшовє, Волицє, Пляшо*в*цє та*к*жє, а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокия въ ты*х* сєла*х* дымо*в* чоты*р*дєсять"
арк. 110 зв. – 111 зв., акт 117	–"–	[Барбара з Чолганів] Даніелева Єловицька, вдова	Петро Сухленя від сіл Плоска, Новогородчиці й Оженин Іван Кондратеня з с. Стадники Яким Жученя від сіл Михлин і Городище	с. Плоска } с. Новогородчиці } с. Оженин с. Стадники с. Михлин с. Городище	Разом 76 10 7 30 10	Разом 45 10 6 23 4	
арк. 111 зв. – 112, акт 118	–"–	Ян Вітковський	Васько	с. Терешів (частина)		4	"в сєлє Тєрєшовє на части пна моєго нє маєшъ бо*л*шє*й* дымовъ, толко чотыры, а убыло пять по квитє єго м*л*. пна Бокиа"
арк. 112 і зв., акт 119	–"–	Криштоф Ярмолинський, дідич	Мисько Сорока	с. Семенів (частина) с. Кошелів[ка] с. Данилівка с. Турів[ка]		6 3 – –	"нє наличи*л* болшє*й* в маєтъностя*х* пна своєго, толко в части сєла Сємєнова дымовъ зостал*ых* шє*ст*, в

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							селє Даниловъцє и селє Туровє жадного за спустошенєм нєприятєлским и вымартємъ прєзъ повєтрє, в селє Кошєловє цєлых три". Друга половина акта не збереглася
арк. 113 і зв., акт 120	–"–	Олександр Шпот, державець	Гордій Струченя	с. Плоск[а]	30	8	
арк. 114, акт 121	–"–	[Ян Замойський, дідич] Ян Добрицький, [державець]	Хома Коритеня	с. Ільпінь		2	"а сєм в року прошлом вимерло, и квити погинули при подданых змєрлых"
арк. 114 і зв., акт 122	–"–	[Юзеф Чаплич Шпановський], державець	Мойсей Білоусеня	с. Космачів		14	"в посєссии єго мл. ѡтца владыки Луцкого заставной"; "а дымовъ двадцєть шєст вымєрло по квитє єго мл. пна Бокиа и квиты погинули"
арк. 114 зв. – 115, акт 123	–"–	Андрій Чаплич [Шпановський, дідич]	Гамос Павленя	*Дві частини сіл:* Милостів Плоска		6 8	"а ѡдумєрло и спустошало [22] по квитє єго мл. п. Бокиа, и квиты погинули"
арк. 115 і зв., акт 124	–"–	Костантова Чаплич [Шпановська, дідич]	Семен Каленик	*Частини сіл:* Милостів Плоска		4 4	"присєгу хотєчи выконати на попалєныє дымы в року [1651] прєзъ татар и козаковъ, а в року прошлом на повымєралыє хлопы, на части панєє єго"; "на части панєє моєє в селє Милосътовє дымовъ толко чотыры, а в Плоской такъжє дымовъ толко чотыры, а ѡсмъ спустошало, вымєрло, и квити при згорєню дворку погорили"
арк. 115 зв., акт 124а	–"–	[Олицьке пробоство, власник; пробощ] – Миколай-Олександр Рамулт	Мартин	с. Чемерин с. Хром'яків		Разом 35	"а убыло по квитє єго мл. пна Бокия ѡсмъ"
арк. 116, акт 125	–"–	[Самуель і Анна] Чернівські, подружжя	Іван	с. Гуляники (частина)		3	"а убыло по квитє єго мл. пна Бокиа сєм"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 116 – 117 зв., акт 126	–"–	Ян-Олександр Данилович, [дідич]	Левко з м. Тучин Савка, Панасів син (Панасович) з с. Городище	м. Хупків м. Тучин Старий, м. Тучин Новий } *Їхні волості*[1]	30 Разом 60	10 Разом 52	"которыє маєтьности и сєла прєз розныє припадки, повєтра и нєприятєля, такъжє и инъшє, спустошили"
арк. 117 зв. – 118, акт 127	–"–	Миколай [Святополк] Четвертенський, [дідич]	Сенько	м. Курчиці (Сокіл) с. Цвіля та інші (їх в акті не вказано)		Разом 20	"я будучи з росказаня кнєжати єго *мл.* пна моєго и ѡ*д* сусєдовъ мои*х*, з мєстєчька Ку*р*чичъ алиа*с* Соколя, сєла Цвили и инъши*х* сєлъ, назначєны*й* до выбєраня ѡ*д*ного подымного, в которы*х* добра*х* нє знайдуєтъсє болшєй на*д* дымовъ два*д*цатъ, а по квитє пана Бокиєвы*м* ѡдошло дымовъ ѡсмъдєсятъ"
арк. 118 і зв., акт 128	–"–	Стефан [Святополк] Четвертенський	Мисько Денисович	с. Волька, "за мєсто*м* Луцко*м* будучоє"		16	"ѡнъ з росказаня кнє*ж*. єго *мл.* пна своє*го*, и ѡ*д* сусєдовъ свои*х*, ѡ*д* повєтра позосталы*х*, будучи назъначоны*й* до выбєраня ѡ*д*ного подымного … з Волки, на которо*й* толко дымовъ най*д*уєтъсє шє*ст*на*д*цатъ, а убыло дымовъ чоты*р*на*д*цатъ"
арк. 118 зв. – 120, акт 129	–"–	Стефан Святополк Четвертенський, дідич м. Четвертня Нова і належних до нього сіл та м. Володимирець і належних до нього сіл; державець [так в акті] сіл Омельне, Волиця, Бужани, половини м. Четвертня Стара і с. Залюбич	Савка Клишеня і Харко з м. Четвертня Нова і належних до нього сіл Лаврін Сторчик і Роман Пилипеня з м. Володимирець і належних до нього сіл Іван Кошевик з сіл Омельне і Волиця	м. Четвертня Нова і належні села[2] } м. Володимирець і належні села[3] } с. Омельне, с. Волиця } с. Бужани м. Четвертня Стара і с. Залюбич:		Разом 88 Разом 90 Разом 15 29	"вє*д*лє квитовъ єго *мл.* пна Филипа Бокия новисъсими єкъзакто*рис* того подымного спо*л*на выбрати нє могли, а то для спустошєня, попалєня, в нєволю забраня прєзъ нєприятєля коронъного ѡ*р*динъцовъ, злучоны*х* с козаками; такъжє и для срокго*го* выма*р*тя прєзъ повитрє убиви*с*

[1] Седлище: було за поборства Бокія – 18, залишилося – 6, Утинки 20 – 9, Озерця 6 – 2, Добра Вода 20 – 16, Голиші 18 – 14, Біл[а]шівка 10 – 9, [Х]отинь 30 – 20, Бронне 10 – 6, Грушівка 15 – 10, Тишиця 10 – 6, Городище 15 – 12, Березне 5 – 2, [Погорі]лівка 18 – 10, Медведівка 10 – 8, у селах Городище (належало до Грушівки) і Вілія не залишилося жодного диму; Пустомити 15 – 3, Мощана 8 – 2

[2] Села Новочетвертянської волості: Боровичі, Грузятин, Копилля, Градецьке (Березна Волька), Голузії (частина), Гаражджа, Піддубці (частина), Луцьке передмістя [Нової Четвертні]

[3] Села Володимирецької волості: Липне, Старики, Андруга, Воронки, Хиночі, Дуба, Тригрань, Радежів, Озеро, Новаки, Трипутні

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Стрибилі, подружжя, дідичі сіл Омельне і Волиця Спадкоємці [Єроніма] Харлеського, дідичі с. Бужани Вацлав [Святополк] Четвертенський, дідич половини м. Четвертня Стара й с. Залюбич	Овхим Логвин з с. Бужани Павло Стащевич з м. Четвертня Стара й с. Залюбич	Половина Стефана Четвертенського Половина Вацлава Четвертенського		10 20	кграссанътєм з воли Божоє допусчоноє"; "знайдуєтьсє дымов во всихъ маєтьностях кнєжати єго мл. пна подкоморого воєводства Браславского двєстє тридцєть два, а по квитє пна Бокиєвом ѡдошло дымовъ двєстє шєстдєсять три"
арк. 121 і зв., акт 131	21.01	Шимон Костюшкович [Хоболтовський], дідич	Ігнат Федорчик	с. Хоболтова (частина)		12	"а убыло ѡсмъ прєзъ розъныє прыпадъки, нєпрыятєля и моровоє повєтрыє". Акт зберігся частково
арк. 121 зв. – 122 зв., акт 132	–"–	Краківський єзуїтський колегіум, власник	Грицько Головка	м. Бездів [частина] с. Гориця м. Хлапотин [частина] с. Правотин [частина] с. Березлівка	20 15 Разом 90	4 6 –	"в мєсътєчьку Хлапотынє, в сєлє Правотынє и Бєрєзъдовици нє машъ жадъного дыму а ни дому, до выданъя подымъного повинъного, а пєрєдъ квитомъ єго мл. пана Бокиѡвымъ было въ той маєтъносъты дымов дєвєтдєсят, зъ которых подданы прєч на Украину повыходыли и квитъ єго мл. пана Бокия затратыли". Акт зберігся частково
арк. 122 зв. – 123, акт 133	–"–	Флавіян Дубницький	Павло Процевич	с. Сичівка	17	6	"для спусътошєнъня нєпрыятєлъского и повєтъра морового". Акт зберігся частково
арк. 123 – 124, акт 134	–"–	Томаш Сапега, [дідич]	Марко Скробаненя, муравицький міщанин Григорій Лавринчик, дорогостайський міщанин	м. Муравиця м. Дорогостаї с. Дорогостаї с. Зобрин	 9 62	30 28 62 26	"гъдє в Муравицы нє наличылисьми большєй господаровъ только трыдъцєть, а убыло вєдълугъ квиту єго мл. пана Бокия шєсть; въ Дорогосътаяхъ засъ мєсътєчьку нє наличылисьми большєй только двадъцєть ѡсмъ, гъдє прыбыло

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							девєтьнадьцєть, кгьдыжь пєрєдь квитомь єго *мл.* пана Бокия было ѡдно девєть; а вь сєлє засъ Дорогостаяхъ нє наличылисьми большєй только шєстьдесять два, где и пєрєдь квитомь єго *мл.* пана Бокия тылько жь было, а нє большєй; вь Зобрынє, такьжє сєлє, нє наличылисьми большєй только двадьцєть шєсть, а убыло по квитє єго *мл.* пана Бокия девєть". Акт зберігся частково
арк. 125, акт 135а	–"–	Андрій Фірлей	Антон Лавринович	с. Гол[о]би і села Гол[о]бської волості	Разом 218	Разом 120	Початок акта не зберігся
арк. 125 і зв., акт 136	–"–	Казимир Тур і його дружина Катерина з Шибинських, дідичі	Стецько Іванків	с. Смиків (частина)		2	"а убыло по квитє є[го] *мл.* пана Бокиѡвымь тры"
арк. 126 і зв., акт 137	–"–	Лукаш і Ян Визґерди Заблоцькі	Іван Ґедзик	с. Заболотці: Частина Лукаша Визґерда Частина Яна Визґерда	 1 1	 1 –	
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 493 і зв.	22. 01	Стефан Іваницький, дідич	Тиміш Стадникович	Іваничі (частина)	37	28	Піддані з решти димів вимерли під час епідемії (після поборства Бокія)
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 28 і зв., акт 182	–"–	Ян і Григорій Костюшковичі Хоболтовські, дідичі	Мисько Мичала	с. Хоболтова (частина)	14	9	"а убыло шєсть, прєзь спустошєньє нєпрыятєльскоє и моровоє повитрыє"
арк. 66 – 67 зв., акт 208	–"–	Анна-Алоїзія Ходкевич, [дідич]	Мацько Куцяк з м. Острожок	Звягельська волость[4]		37	"мы будучы ѡдь громадь нашыхь

[4] Залишилося димів у: м. Звягель – 1, м. Острожок [Новий] – 10, м. Смолдирів – 10, Івашківщина – 1, Кикова – 2, Рогачів – 2, Суємці – 3, Кожушки – 1, Княже – 1, Вишківщина – 1, Орепи – 1, Киянка – 2, Филиповичі – 2. А у м. Домбровка [Дубровка; перед тим був 1 дим], селах Кануни, Стриєва, Сусли, Двірець, Жданівка, Завіж, Кормань, Горки, Онисимовичі, Вилуски, Юрківщина, Вайки, Закриниччя, Монятин, Домбровка, Колодянка "жадьного диму нє машь"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
			Хома Богданович з с. Кикова Іван Васеня з с. Суємці				волости Зъвягєлъскоє сътпусътошалоє ѡбраниє на выбєранъє подымного, зо въсєє волосты нє нараховалисъмы толко дымовъ трыдъцєть и сємъ позосъталыхъ во въсєй волосъти"
арк. 68 – 69, акт 210	–"–	Анна-Алоїзія Ходкевич, [дідич]	Мацько Куцяк з м. Острожок Хома Богданович з с. Кикова Іван Васеня з с. Суємці	Звягельська волость		37	У цьому акті села волості не названо – див. попередній запис; "во въсєй волосъты Зъвягєлскоє … нє налєзълисъмо большєй, южъ по квитє єго мл. пана Филипа Бокия, поборъцы воєводства Волынъского прошълого, дымовъ алъбо халупъ толъко трыдъцєть и сємъ, а убыло сто дєвєтънадъцєть вєдълугъ квиту єго мл. пана Бокиѡвого"
арк. 67 зв. – 68, акт 209	–"–	[Луцька плебанія, власник]; плебан – Мацей Поплавський	Федір Гурин, возний і підданий	с. Німецьке (частина)		9	
арк. 69 – 70, акт 211	–"–	Ян Кашовський, [державець]	Демко Сидореня	с. Кольчин (частина)		10	"а ѡсътатокъ дымовъ, тоєсть дєсєть, зъ допусъчєня Бозъкого прєзъ повитрыє вымєръло"
арк. 70 – 71, акт 212	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Зофія Коморовська, державець	Андрій Полторак	с. Новостав[ці]		8	"а убыло по квитє єго мл. пана Бокиѡвымъ дымовъ двадъцєть"
арк. 71 і зв., акт 213	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Юрій Чернишевський, державець [Станіславова] Ставська, державець	Процько Павлів з частини Чернишевського Семен Козка з частини Ставської	с. Грозів: Частина Чернишевського Частина Ставської		4 2	"по выданъю єго мл. пана Бокиѡви въ року прошълымъ подымъного, подъданыє ѡдны повымєрали, другии для голоду прєчъ розошълисє, тєпєр только въ часъти єє мл. панєє Ставъскоє халупъ двє, а въ єго мл. пана

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							Ч*ер*нишевъского халупъ чотыры, въ которыхъ госъподари мешъкаютъ, а пу*ст*ками в обо*х* час*тех* семъ"
арк. 71 зв. – 72, акт 214	–"–	Костантий Бронницький	Васько Рибачок	с. Вичолків		5	"а убыло по квитє єго *мл.* пана Бокиωвымъ семъ"
арк. 72 – 73, акт 215	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Войцех Радзимінський, державець	Тинко Пархоменя Роман Баранчук	с. Тупали с. Краснодуб'я (частина)	11 7	5 5	В юраменті дідичем цих маєтностей названо краківського воєводу [Владислава-Домініка Заславського]. Однак в інших актах дідичем сіл Тупали і Краснодуб'я названо волинського воєводу [Адама-Олександра Санґушка] – див. через іменний і географічний покажчики
арк. 73 і зв., акт 216	–"–	Міхал Коморовський, державець	Омелян Мащеня	с. Печибоди присілок Печибоди Малі с. Жолобне с. Чорноколів с. Бесідки		Разом 5	"а убыло по квитє єго *мл.* пана Бокиωвымъ девєтьдєсятъ и ωсмъ"
арк. 73 зв. – 74, акт 217	–"–	Андрій Гулевич, дідич частини с. Піддубці, державець частини с. Копилля	Грицько Мойсеєвич Хома Мотруненя	*Частини сіл:* Піддубці Копилля	 16 18	 16 11	"а убыло для спусътошєнья нєпрыятєлъского и повитра морово*го* сємъ"
арк. 74 зв. – 75, акт 218	–"–	Дерманський монастир, власник; архімандрит Ян Дубович	Курило Нестерович	с. Дермань *[Дерманська волость]:* с. Кунин с. Коршів с. Мізочок [половина]		30 10 3 4	"а убыло во *всих* тыхъ сєла*х* дымовъ пятъдєсятъ и девєтъ, южъ по квитє єго *мл.* пана Бокиωвы*м*, а то часътью для *инкур*сы*й* коза*цких*, утяж*еня* жолъни*р*ского и для заразы ω*д* морового повєтра"
арк. 75 – 76, акт 219	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Ян Крогулецький, державець	Федір Семененя, від обох сіл	с. Пелча с. Будераж		4 3	"в селє Пєлчы только зъ дымовъ чотырохъ, а убыло дымо*в* пєтъnадъцєтъ; а зъ сєла Будеража зъ дымовъ трохъ, а убыло дымовъ два; южъ по квитє єго *мл.* пана Бокиωвымъ;

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							а то часътъю для инъкуръсый козацъкихъ, утяжєня жолънирьского, и для заразы ѡдъ морового повєтра"
арк. 76 – 77, акт 220	–"–	Стефан Коритинський	Панас Лук'яненя	с. Вишнів і його присілок Верпета		Разом 18	"а ѡсътатокъ подымя по квитє пана Бокиѡвымъ прєзъ розойстъє сє и вымартъє подъданыхъ, тоєстъ дванадцєть халупъ, спусътошало"
арк. 77 і зв., акт 221	–"–	Станіслав Заєць, [державець?]	Клим Логвиненя	с. Півче с. Дерев'янче с. Білашів		Разом 13	"въ сєлахъ Пивъчу, Дєрєвянъчу, Биляшовє и Рєцє съправєдъливє поличылъ"; "въ м[а]єтъносътяхъ пана мого вышмєнованыхъ дымовъ ѡдынадъцєть прєзъ повитрыє съпусътошало, а цєлыхъ трынадъцєть зосътало"
арк. 109 зв. – 111, акт 248	23. 01	Ян Ярмолинський, дідич	Мартин Долгобок, від усіх сіл	с. Шумбар та інші села Кременецького повіту[5]	Разом 56	Разом 21	"инъ сумъма въсихъ дымовъ и домовъ до выданя подымъного въ маєтъносты пана мого въ тыхъ сєлахъ двадъцєть ѡдєнъ, которыхъ пєрєдъ квитомъ єго мл. пана Бокия было пятъдєсятъ шєсть, а по квитє тогожъ єго мл. пана Бокия убыло трыдъцєть пять"
арк. 111 і зв., акт 249	–"–	[Олександр Конецпольський, дідич]	Яцько Ігнатеня	с. Корсів		12	"а убыло по квитє єго мл. пана Бокия ѡсмънадъцєть, на што и квитъ ѡтрымалъ былъ, алє зъгинулъ въ повєтрє"
арк. 111 зв. – 112 зв., акт 250	–"–	Володимир Гулевич, дідич частини с. Ощів, державець іншої його частини,	Ярмол Кашуба з с. Ощів Яцько з с. Печихвости	с. Ощів: дідична частина заставна частина		 8 2	"въ сєлє Осъчовє нє наличылємъ большєй дымовъ на часъты пана мого дєдычъной только ѡсмъ, а убыло два, на часъты засъ

[5] Залишилося у селах: Шумбар – 3, Горбівці – 3, Загайці – 3, Мелехи – 3, Новий Став – 1, Піщатинці – 2, Преморівка – 1, Кошелівка – 1, Ілляшівка (частина) – 3, Новогородчиці (частина) – 1. Не було жодного диму у селах Мізю[р]инці, Темногайці, Матвіївці, Ридківці, Волиця, а також у належних Ярмолинському частинах сіл С[е]м[е]нів, Турівка, Данилівка

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		дідичем якої був [Владислав-Домінік Заславський] Форму власності Гулевича на с. Печихвости, Стрільче і Матів в акті не не вказано		*Частини сіл:* Печихвости Стрільче Матів		Разом 26	засътавъной, а кнєжаты єго м*л.* пана воєводы краковъского дєдычъной, только дымовъ два, а убыло чотырънадъцєтъ; … въ сєлахъ часъты Пєчыхвосътах, часъты Стрылъчу, часъты Матовє нє наличылємъ болъшєй дымовъ ωдъно двад*цєт* и шєсть, а убыло прєзъ повитрыє дымов дєвєтъ"
арк. 112 зв. – 113 зв., акт 251	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Андрій Жолкевський, [державець]	Андрій Сергієня і Оникій Медведеня	с. Гольче		8	"а убыло по квитє єго м*л.* пана Бокия ωсмъдєсятъ сємъ, на што и квитъ ωтрымалисъмо, и на то ωсобливє прысєгаємо: ижъ подъ часъ вой*ны* року прошълого зъгинулъ квитъ"
арк. 113 зв. – 114, акт 252	–"–	Костантий Гулевич, [дідич]	Гриць Петрушка Хома Пипченя	м. Острожець с. Острожець [Старий] с. Заболоття (Заблоч)		2 10 5	"въ мєсътєчъку Осътрозъцу нє наличыли*с*мо болъшє*й* госъподаровъ только два, а убыло по квитє єго м*л.* пана Бокия чотыры; въ сєлє Осътрозъцу нє наличыли*с*мо болъшє*й* госъподаровъ только дєсєтъ, а убыло по квитє єго м*л.* пана Бокия чотыры, въ сєлє Заблочу нє наличыли*с*мо болъшє*й* только пятъ, а убыло по квитє пятъ"
арк. 114 – 115, акт 253	–"–	Затурцівський августинський монастир, власник	Мисько Мотко	с. Затурці (частина)		5	"въ сєлє Зату*р*цахъ на часъты пановъ моихъ *их* м*л.* ωтъцовъ авъкгусътиниановъ затурєцъкихъ нє машъ болъшєй дымовъ цєлыхъ, только пятъ, а по квитє єго м*л.* пана Бокия спусътошало другая пятъ"
арк. 115 – 116, акт 254	–"–	Стефан Янишевський, [державець]	Омелько Свиридович, від обох сіл	с. Острівок с. Любахів		Разом 17	"в тыхъ ωбохъ сєлахъ Осътровъку и Любаховє нє наличылємъ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							большей южъ по квитє єго м*л*. пана Филипа Бокия, поборъцы воєводства Волынъского прошълого, дымовъ алъбо халупъ только сємънадъцєтъ, а убыло вєдлугъ квиту тогожъ єго м*л*. пана Филипа Бокия чотыры”
арк. 116 і зв., акт 255	–”–	Ян-Юрій Древинський, [дідич]	Грицько	с. Пашова		6	“я зъ маєтъносты єго м*л*. ксєнъдза дєкана ѡлыцъкого зъ сєла Пашовоє подымъноє ѡ*д*но справєдъливє выбралємъ, въ которымъ халупъ нє наличылємъ большей зъ госъподарами мєшъкаючыми только шєсть, а по квитє єго м*л*. пана Бокиѡвымъ убыло пять дымовъ”
арк. 116 зв. – 117 зв., акт 256	–”–	Дмитро Урсул Рудецький, [дідич]	Радко Тесля, від обох сіл	с. Рудка с. Вороничі	Разом 34	Разом 8	“до то*го*, квиты въси зъ податъковъ скаръбовыхъ, пры спалєню прєзъ нєпрыятєля Крыжа Святого дому ал*бо* замочъку въ Рудъцы будучого, вєсъполь зъ будынъками погорєли”
арк. 117 зв. – 118, акт 257	–”–	Юзеф Козерадський, [державець]	Ювхим Тискеня	с. Урвенна [частина]		4	“а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокия чотыръдєсятъ шєсть. А ѡсобъливє и на то прысєгаю: ижъ квитъ ѡдъ єго м*л*. пана Бокия ѡтрымали были, алє подъ часъ повє*тр*а нє вєдаты гъдє сє задилъ”
арк. 155 і зв., акт 281	24. 01	Василь Масальський	Павло Вотчич Хома Васющеня	с. Тростянець с. Лички	Разом 50	Разом 43	“в которыхъ сєлахъ помєнєныхъ пєрєдъ ты*м* было дымовъ пятъдєсять, потомъ по квитє єго м*л*. пана Бокия, прошълого єкъзакътора, такъ за вымарътъємъ прєзъ повєтърыє, яко и пойстъємъ прєчъ подъданыхъ тамошъныхъ, убыло дымовъ сємъ, а тєпєръ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							зосъта*ет* только дымовъ чотыръдесять тры, а не большеи"
арк. 156 і зв., акт 282	–"–	Марцин і Кристина Хруслинські, подружжя Олександр Гулевич Воютинський	Хвесько Волочиленя	с. Юшківці	4	–	"въ селе Юшъковъцахъ не машъ дыму целого жадъного, бо убыло по квите его *мл.* пана Бокиωвымъ за съпусътошенъемъ непрыятелскимъ чотыры"
арк. 156 зв. – 157 зв., акт 283	–"–	Ян-Казимир Ґонсецький, державець сіл Дивень, Невірків Малий і Солпа Мала; його дружина Зофія Ґонсецька, державець с. Сторожів	Іван Маленя, від усіх сіл	с. Дивень с. Невірків Малий с. Солпа Мала с. Сторожів		15 1 1 8	"не на*й*дуетъсе большеи дымовъ целых только въ селе Дывъню петьнадъцеть, а [у]было по квите его *мл.* пана Бокиωвымъ чотыръдесять; въ Невиръкове целы*й* ωдень, а убыло трынадъцеть; въ Солъпе Мало*й* ωдень целы*й* дымъ, а убыло ωсмъ; въ Сторожове целыхъ дымовъ ωсмъ, а убыло по квите его *мл.* пана Бокиωвымъ пятьдесять два"
арк. 157 зв. – 158, акт 284	–"–	[Ян Замойський], дідич Ян Стома, державець	Ювхим Носко	с. Солонськ		1	"а ωсмъ досченъту поветриемъ вымеръло"
арк. 158 і зв., акт 285	–"–	Мацей Підгородинський	Іван Макутра	с. Твердині	23	8	"въ селе Тверъдиню не машъ большеи дымовъ, только ω*см*, которыхъ передъ квитомъ его *мл.* пана Бокия было двадъцеть тры, а по квите убыло дымовъ пятьнадъцеть, который то и квитъ его *мл.* пана Бокия зъгинулъ"
арк. 181 і зв., акт 308	25. 01	Ян [Мокосій] Дениско, дідич	Грицько Прядка	с. Берег [частина]		19	А 3 дими загинуло "за съпусътошенъе*м* непрытелъськи*м*"
арк. 181 зв. – 182, акт 309	–"–	Королівське місто Міщанська громада	Ігнат Булига, лавник Олександр Бачевський, міщанин	м. Луцьк		50	"мы, будучы депутованые ωдъ маистрату места нашого на выбранъе подымъного ωдъного выжеймεнованого, ωнае

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							зъ мєсъта того жъ Лу*ц*ка зъ дымовъ пятидєсять справєдъливє выбрали*с*мо, въ которымъ то мєсътє Луцъку по квитє єго м*л*. пана Бокия за выма*р*тъємъ прє*з* повитрыє госъподаровъ убыло дымовъ сто трыдъца*т* тры"
арк. 182 зв., акт 310	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Олександр Юковський, державець	Павло Чиж, слуга	с. Велихів (Юца)	3	–	Не залишилося жодного подим'я "для спу*с*тош*ен*я нєпрыятєлъського и морового повєтра"
арк. 183 і зв., акт 311	–"–	[Катерина Стефанова Святополк Четвертенська] і спадкоємці [Єроніма Харлеського], [дідичі]	Ярош з сіл Біскупичі й Десятина Оксентій з с. Скорч Станіслав з с. Борухів	*Частини сіл:* Біскупичі } Десятина } Скорч Борухів		Разом 25 30 29	"нє могъли выбраты спольна того подымъного вєдълє квитовъ єго м*л*. пана Бокия, алє толъко зъна*й*дуєтъсє въ сєлє Бисъкупичахъ и Дєсєтынє дымовъ толъко два*д*цєть пятъ, а ѡдошъло дымовъ трыдъцєть чотыры; въ Ску*р*чу дымовъ толъко трыдъцєть, а ѡдошъло дымо*в* двадъцєть чотыры; въ Борухове тылъко дымовъ двадъцєть дєвєть, а ѡдошъло дымовъ трыдъцєть. Инъ сума єсть дымовъ сємъдєсять ѡсмъ"
арк. 183 зв. – 184, акт 312	–"–	Катерина Нарбуртова, [дідич]	Іван	с. Княгинин (частина)	4	1	
арк. 184 зв. – 185, акт 313	–"–	[Самуель Лещинський, дідич] Миколай і Катерина з Сулковських Малинські, подружжя, державці	Павло Макареня, війт	с. Устя		3	"прысягу хотєчи выконати на спустошалыє дымы, розо*й*стъє подъданыхъ и повымєралыє, въ сєлє помєнєномъ Устъю и*х* м*л*. пановъ Малынъскихъ засътавъномъ въ року прошъломъ"; "въ сєлє Устъю нє машъ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							болъше*й* дымовъ и нє ѡсътало, только тры, а спусътошало и повымирало дымовъ сто пятънадъцєтъ"
арк. 185 і зв., акт 314	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Станіслав Фалибовський, державець	Юсько Гаврилчич	с. Звиняча [Дзвиняча] с. Вольгівка	Разом 65	Разом 45	"въ сєлє Зъвинячо*й* и въ сєлє Волъгувъцє … убыло дымовъ двадъцєтъ для розныхъ прыпадъковъ, нєпрыятєля и морового повитрыя"
арк. 186 – 187 зв., акт 315	–"–	Ґабріель Стемпковський, [дідич]	Лесько і Никон з с. Лаврів	с. Лаврів с. Митищі с. Рикани с. Лучиці с. Гнідава [частина] с. Дубляни } с. Лішня } с. Свищів } с. Ільпибоки } с. Несвіч		17 13 17 12 16 Разом 17 8	Поменшало димів "водълугъ квитовъ прошълыхъ" *на:* с. Лаврів – 20 с. Митищі – 14 с. Рикани – 5 с. Лучиці – 6 с. Гнідава – 14 с. Дубляни, с. Лішня, с. Свищів, с. Ільпибоки } Разом 42 с. Несвіч – не вказано; "которого то подымъного вєдълугъ квитовъ єго *мл.* пана Бокиѡвыхъ для вєликоє дєзоляции прєзъ повитрыє тєпєрєшънєє и инъкуръсии нєприятєлъскиє выбрати нє могъли"
арк. 192 і зв., акт 322	27. 01	Рафал Будзишевський, державець	Роман Гуляницький	с. Золочівка		19	"в має*т*ности пана моєго в сєлє Злочовъцє нє машъ бол*шей* дымо*в* цєлых то*л*ко дєвєтъна*д*цєтъ, а убыло по квитє єго *мл.* пана Бокиєвы*м* дымо*в* трина*д*цатъ"
арк. 196 – 197, акт 327	–"–	Луцький домініканський монастир, власник	Улас Опришко з с. Пулганів Улас Жеречик з с. Коршовець	с. Новий Став с. Верб'яїв с. Пулганів [частина] с. Коршовець Ґрунт у м. Луцьк		Разом 41	"а дымо*в* тридца*т* дєвєть по квитє єго *мл.* пана Бокия прєз пови*т*риє убыло"
арк. 197 і зв., акт 328	–"–	Ян-Олександр Данилович, дідич	Сергій Жданко з с. Млинів	с. Пекалів с. Підгайці	14	6 2	*Поменшало димів на:* с. Підгайці – 10

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Стефан Коритинський, державець	Савка Спачок з с. Пекалів Павло Шишка з с. Ужинець Андрій Клименя з с. Озліїв	с. Млинів } с. Бенівщина } с. Ужинець с. Озліїв		Разом 6 11 7	с. Млинів } Разом с. Бенівщина } 3 с. Ужинець – 3 с. Озліїв – 9
арк. 204 і зв., акт 335	–"–	[Ян Замойський], дідич Криштоф Шпот, державець	Макар Козел	с. Житин Великий	40	30	"за вымартъєм подданых тамошъных, у которих и квиты зоставали и погинули"
арк. 204 зв. – 205, акт 336	–"–	Гієронім Гуляницький	Пилип Піцевич, двірний паробок	с. Гуляники (частина)	1	–	"на части пана моєго в селє Гуляниках нє машъ тепєр жадного дыму"
арк. 206 і зв., акт 338	–"–	Петрова Шатравина, у першому шлюбі Базилева Мілевська, державець	Ярмол Козел, від усіх сіл	с. До[вжок] с. Пашук[и] (Капустин) с. Котів с. Синиця		Разом 12	"а убыло по квитє єго мл. пана Бокиєвым сорокъ и два"
арк. 206 зв. – 207 зв., акт 339	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич [Ян] Шашевський, державець	Бакура, отаман з с. Збитин	с. Збитин с. Збитинська Волиця		Разом 10	"нє могълъ зуполна выбрати, яко пєрєд тым выдавано прошълым поборцом, мєновитє єго мл. пану Бокиєви, а то для спустошєня тых добръ: иж ωдных подданых татаровє побрали, другиє прєз утяжєнъє жолнєрскоє знишчали, а трєтиє повымєрали"; "гдє сє нє найдуєть болшєй, толко дєсєть халупъ, с которих сє могъло взяти…, а то для вышъмєнованых причинъ знишъчєня тоє маєтности … по квитє єго мл. пана Бокия убыло дымовъ всих двадцєть шєст"
арк. 207 зв. – 209, акт 340	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Ян Шашевський, державець	Степан Митченя Захарко Кулик	с. Хорів с. Здолбиця с. Здолбунів с. Розваж		10 9 4 1	"а то для вышмєнованых причынъ знишъчєня тых маєтностий, розойстя подданых, ижє ωдни повымєрали, а других татаровє в нєволю побрали; в которых добрах юж по квитє єго мл. пана Бокиєвым убыло дымовъ во въсих тых сєлах и маєтъностях пятьдєсять чотыри"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 209 і зв., акт 341	–"–	[Ян Замойський, дідич] Миколай Богдашевський, [державець]	Іван Кухальський Процик Дуброменя	с. Зарзицьк [Заріцьк?] с. Арештів		9 8	"в сєлє Зарзицъку нє машъ дымовъ бо*лшей*, то*лко* дєвєть, а по квитє єго м*л*. пана Бокиєвы*м* прє*з* моровоє повитриє сорокъ и шє*ст* ωдошло; а в сєлє Арєшътовє нє машъ бо*лшей* дымовъ, то*лко* ωсмъ, а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокиєвы*м* дымовъ двана*д*цатъ"
арк. 209 зв. – 210 зв., акт 342	–"–	Вацлав [Святополк] Четвертенський, дідич Спадкоємці (дружина [Катерина] і діти) Юрія Злотолинського, державці	Гарасим Цариченя	с. Тростянець [частина]		22	"а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокия дымо*в* шє*ст*"
арк. 210 зв. – 211, акт 343	–"–	Ян [Мокосій]-Дениско, державець	Грицько Рева	с. Передмістя, поблизу м. Луцьк (частина)		7	"робочы*й* Грицько Рєва, по*д*даны*й* заставъны*й* урожоного єго м*л*. пана Яна Дєниска с ча*сти* сєла Пєрє*д*мостя, маєтъности єго м*л*. ту*т* по*д* Луцъко*м* буду*чоє*, ωповєда*л* … ижъ на ча*сти* пана моєго в сєлє Пєрє*д*мостю нє машъ бо*лшей* дымовъ цєлы*х*, то*лко* сє*м*, а по квитє єго м*л*. пана Бокиєво*м* за выма*ртъєм* прє*з* моровоє повитриє убыло дєсєтъ"
арк. 211 і зв., акт 344	–"–	[Луцько-Острозька єпископія, власник]; єпископ – Юзеф Чаплич Шпановський	Яким Матвійчик	с. Пожарки		11	У двох різних місцях акта кількість димів вказано так: "робо*т*ный Якимъ Матъви*й*чикъ … з сєла Пожарокъ, гдє было дымо*в* соро*к*, а тєпє*р* нє машъ, то*лко* ωдынадъцєтъ"; "присягаю пану Богу в Тро*й*цы Свято*й* єдыному на то*м*, *иж* в сєлє Пожа*р*ка*х* дымо*в* нє маєшъ бо*лшей*, то*лко* ωдына*д*ца*т*, а спустошало двадъцєть чотыры"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 214 і зв., акт 347	28. 01	Станіслав Корчминський	Ян Дворецький, возний	с. Двірець		18	"а по квитє пана Бокиєвы*м* за розо*й*ст*єм* сє и выма*р*тъ*єм* по*д*аны*х* спустошало халупъ пять"
арк. 214 зв. – 215 зв., акт 348	–"–	Капітул Луцького біскупства, власник	Андрій Дуженький	с. Смолигів	22	10	"а тєпє*р* то*л*ко дєсять цєлы*х* халупъ зостало, в котори*х* по*д*аниє мєшъкаю*т*"
арк. 220 зв. – 221, акт 354	–"–	Вацлав Святополк Четвертенський, [дідич]	Карпо	с. Лище		44	"а убыло дымовъ шє*ст*на*д*цатъ, а другиє ѡ*д*ны помє*р*ли, а другиє для убозъства и жо*л*нєро*в* проч ѡдошли"
арк. 222 і зв., акт 356	–"–	Олександр Ґротовський, [дідич]	Ян Галашевський, гайдук	с. Борисковичі (частина)	6	–	"на части прєрєчоного пана моєго в сєлє Бори*с*ковича*х* будучо*й*, за розє*й*ст*єм* сє и выма*р*тъ*єм* по*д*аны*х* жа*д*ного дыму нє маєшъ, а за выбєраня поды*м*ного прє*з* єго *мл.* пана Бокия в року [1651] было дымо*в* шє*ст*"
арк. 222 зв. – 223 зв., акт 357	–"–	Якуб Єловицький, [дідич]	Малахвій Ємчик	с. Мирогоща (половина) с. Липа		5 3	"зъ сєла Мирогошъчи, с половицы єго *мл.* дымовъ пяти золоты*х* пу*л*трєтя [2,5], а зъ сєла Липоє, до того*ж* сєланалєжачого, з дымовъ тро*х* золоты*х* пу*л*тора правъдивє выбравъши, до ѡ*д*аня єго *мл.* пану побо*р*цє при[в]*єзлєм*, а во*д*лугъ квиту єго *мл.* пана Бокиєвого в ты*х* ѡбо*х* сєла*х* прє*з* повитриє ѡдошло дымовъ два*д*цать и ѡдєнъ"
арк. 223 зв. – 224, акт 358	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Остафій Пенґовський, державець	Улас Ростунович	с. Черніїв	30	10	"а по квитє єго *мл.* пана Бокия, такъ за спустошєнъ*єм* ѡ*д* пєрєходячо*го* жо*л*нєра тоє маєтъности и попалєнє*м* халупъ, яко тє*ж* за побранъ*єм* прє*з* нєприятєля Крижа Святого в нєволю по*д*аны*х* тамошъны*х*, убыло дымовъ два*д*цатъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 225 зв. – 226, акт 360	29. 01	[Самуель Лещинський], дідич Костантий Сошинський, державець	"Грицько Атаманъ Ляшєня"	с. Янівка		8	"нє наличилє*м* болш*ей* халупъ с господарами в сєлє Яниωвъцє, то*л*ко ωсъмъ, а по квитє єго м*л*. пана Бокиєвы*м* (котори*й* зъгино*л*) убыло чотыри"
арк. 226 – 227, акт 361	–"–	Генрик Кашовський, [дідич]	Малахвій Шимонович	м. Мельниця *Присілки:* с. Кривлин с. Мірин с. Рудка		35 Разом 14	"присєгу хотєчы выконати на спустошєнъє прє*з* жо*л*нєра и нєприятєля Крижа Святого в року [1651], а в року прошло*м* [1652] на повымєралыє по*д*даныє в мє*с*тє Мє*л*ницы и присє*л*ка*х* до нєго належачи*х*"; "а ωстатокъ … спустошало … и прє*з* навыжєнъє Бо*з*коє дымовъ пя*т*дєсять вымє*р*ло, и квиты ω*д* єго м*л*. пана Бокия … року прошлого погинули"
арк. 227 і зв., акт 362	–"–	Спадкоємці Яна Чаплинського, дідичі	Йонашко Ювхименя	с. Миловші [частина]		28	"а сє*м* за*с* дымовъ по квитє єго м*л*. пана Бокиєвы*м* прє*з* моровоє повитриє, а ωсмъ до єго м*л*. пана Кгабриєля Кгротовъского способо*м* прода*ж*ны*м* ωдошло"
арк. 229 і зв., акт 365	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Леон Душа Подорецький, [державець]	Грицько Вінщеня	с. Головин (частина)		18	"а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокия два*д*цать два"
арк. 229 зв. – 230, акт 366	–"–	Самуель і Ян Чеконські	Харко Скрипчук	с. Новосілки (частина)	4	3	"а по квитє єго м*л*. пана Бокия убы*л* ωдєнъ"
арк. 230 – 231, акт 367	–"–	Ян Мицовський	Андрій Поліщук	с. Мирогоща (частина)		15	"а во*д*лугъ квиту єго м*л*. пана Бокиєвого прє*з* розо*й*стє по*д*даны*х* и прє*з* моровоє повитъриє помє*р*лы*х*, дымовъ пу*л*дєвєта [8,5] ωдошъло"
арк. 231 і зв., акт 368	–"–	Ян Курд[в]ановський	Данило Хоменя	с. Омеляна		10	"а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокия два*д*цєть"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 231 зв. – 232, акт 369	–"–	Спадкоємці Валеріяна Підгородинського, дідичі частини с. Затурці Ян і Анна Шимковичі Шклинські, подружжя, дідичі частини й державці іншої частини с. Затурці	Іван Скочко, війт	с. Затурці	62	58	"*иж* ѡнъ з росказаня єго *мл.* пана ловчого, волынъского пана своєго, рєвидова*л* дымы в помєнєно*м* сєлє Зату*р*ца*х*, по повєтърию тєп*єр* нєдавно усталы*м* позо*с*талыє"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 500 зв. – 501 зв.	30. 01	Даніель Пузовський, [дідич]	Гриць Дем'янчик	с. Пузів (частина)		12	А після поборства Бокія було спустошено 10 димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 236 і зв., акт 374	–"–	Міхал Завадський, державець	Савка Мозик	с. Свидники		18	"а убыло по квитє пана Бокиєво*м* за спустошєнъє*м* пр*є*з уставичъного жо*л*нєра и инъшиє припа*д*ки д*є*сєть"
арк. 238 і зв., акт 377	–"–	Никифір Ободинський, державець	Савка Нужка	с. Солпа с. Хмелівка	Разом 30	4 1	"пр*є*з нєприятєля коронъного, яко и морового повєтрия"
арк. 238 зв. – 239 зв., акт 378	–"–	Адам Кисіль, [дідич усіх населених пунктів, крім сіл Войковичі, Яковичі (частина) і Хворостів, які були в його держанні (дідич – Дмитро Корибут Вишневецький)]	Прокіп, низкиницький війт, від сіл Низкиничі, Тишковичі й Полупанщина Гаврило, від сіл Суходоли й Дьогтів Іван, від сіл Войковичі, Яковичі й Хворостів Іван, війт, від сіл Коїльна,	с. Низкиничі *Інші села*[6]		Разом 465	"мы поды*м*ноє ѡдно вышъмєнованоє с помєнєны*х* маєт*ностєй* пана нашого вс*их* инъсумъма з дымовъ то*л*ко чотиро*х*сотъ шє*с*тидєс*ят* пяти, а нє бо*лшєй*, справє*д*ливє выбралиє*с*мо, иже в ты*х* жє маєтъностя*х* по квитє єго *мл.* пана Бокия, такъ за выма*р*тъє*м* пр*є*з повитриє по*д*даны*х* тамошны*х*, яко погорєнъє*м* пр*є*з ѡгонъ халупъ ки*л*ка въ ѡ*дной* маєтъности,

[6] Залишилося димів у селах: Низкиничі – 43, Тишковичі й Полупанщина – 30, Д[ьог]тів – 30, Суходоли – 85, Войковичі, Яковичі [частина] і Хворостів – 106, Гнойне – 27, Могильне – 18, Турія та Смолянка – 23, Коїльна – 22, [Свойчівська] Волька – 8, Свойчів – 14, Тумин і Губин – 46, Оздютичі – 10, Ко[їле]нщина – 2, Попів млин – 1

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
			Свойчів, Свойчівська Волька, Оздютичі й Ко[їле]нщина Трохим, гноїнський війт, від сіл Гнойне, Могильне, Турія, Смолянка Федір Пухтай, від сіл Тумин і Губин				убыло всєго дымовъ пятьдєсять пять, гдє и квиты погинули"
арк. 239 зв. – 240, акт 379	–"–	Владислав Немирич	Матіяш Горзялко	м. Немиричів с. Колмів с. Вигнанка с. [Вигнанська] Волиця с. Зборошів (частина)		10 Разом 20	"в помєнєных маєтъностях пана моєго нє машъ болшєй дымовъ цєлых, толко в мєстє Нємиричовє дєсять, а убыло по квитє єго мл. пана Бокиєвым двадцєт сєм; в сєлах зас Колмовє, Выгънанцє, Волици и части Зборошєвє цєлых двадцєть, а убыло по квитє єго мл. пана Бокиєвым дымовъ тридцєть пять"
арк. 240 і зв., акт 380	–"–	Олександр Цетнер	Іван Андрійків з с. Княже	с. Фусів с. Шпиколоси с. Княже (частина)		Разом 53	"в которих то сєлах по квитє єго мл. пана Бокия за вымартъєм прєз повитриє подданых тамошъных убыло дымовъ ѡсмънадцєть"
арк. 243 і зв., акт 385	–"–	[Ян Замойський], дідич Станіслав Серебриський, державець	Андрій	с. Караєвичі		4	"а убыло по квитє єго мл. пана Бокия одынадцать"
арк. 243 зв. – 244, акт 386	–"–	Гелена Киселівна, дідич Адам Кисіль, опікун	Гриць Оранський з с. Орані	*[Частини сіл]:* Орані Ласків Вощатин		Разом 32	"иже в тых жє сєлах вышъпомєнєных по квитє єго мл. пана Бокия за вымартъєм прєз повитъриє подданых тамошъных убыло дымовъ дєсять, а до того и квиты погинули"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 244 і зв., акт 387	–”–	Києво-Печерський монастир, власник; архімандрит – Юзеф Тризна	Грицько Бойко Грицько Гапонович	с. Городок с. Обарів		Разом 36	“зъ сєла Кгро*д*ка и Обарова з дымовъ три*дцєти* шє*с*ти золоты*х* ѡсъмъна*д*цєтъ справє*д*ливє выбравъшы, до ѡ*д*даня єго м*л.* пану побо*р*цы до Тури*с*ка ѡ*д*вєзли єсмо, а во*д*лугъ квиту єго м*л.* пана Бокиєвого прєзъ розє*й*стъє сє ѡ*д* уставичъного жо*л*нєра по*д*даны*х*, та*к*жє тєжъ прє*з* вы*с*тинанъє и покаличєнъє и*х* прє*з* єго м*л.* пана Каспра Ростопъчу, по*д*столєного новогро*д*ского, и прє*з* повитърие помє*р*лы*х*, дымовъ сто чоты*р*на*д*цатъ ѡдошло и нєдостаєтъ и*х*”
арк. 244 зв. – 245, акт 388	–”–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Якуб, Станіслав, Юрій і Каспер Ґлембоцькі, [державці]	Ігнат Радченя	с. Дяків с. Піщанка	6 5	2 1	“я халупъ зъ господарами мєшъкаючими в має*т*ностя*х* пановъ мои*х* нє наличилє*м* бо*л*шє*й*, то*л*ко в Дяковє двє, а во*д*лугъ давнєшънєго квиту, котори*й* згину*л*, убыло чотыри; в Пєшъчанъцє ѡдєнъ, а во*д*лугъ пна Бокиєвого квиту, котори*й* зъгину*л*, убыло чотыри”
арк. 245 і зв., акт 389	–”–	Луцько-Острозька єпископія, власник	Федько Зінченя	с. Дубища		5	“а остато*к*, тоє*ст* дымовъ дєсєтъ, спустошало и квиты вси погинули”
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 501 зв. – 502, акт 383	31. 01	Ян Ґраєвський	Семен Цвічка	Залужжя, передмістя м. Володимир	3	–	“што было халупъ три на ты*м* то кгрунътє єго м*л.* пана єго, тєды, пє*р*вє*й* прє*з* наступєнє коза*ц*коє, а пото*м* прєзъ нава*л*ного жолънєра, спустошєнє сє стало, а тєпє*р* прє*з* повитрыє досчєнъту вси тыє поданыє вымє*р*ли”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 502 – 503 зв., акт 384	–"–	Томаш Козика, дідич	Гриць Калита Стефан Хурса Василь Герасимчик	с. Руснів с. Біскупичі с. Черчичі [частина]		36 47 14	Після поборства Бокія вимерли від пошесті піддані в с. Руснів – з 14 подим'їв, с. Біскупичі – з 20 і в с. Черчичі – з 1. Подим'я стояли пустками
арк. 503 зв. – 505, акт 385	–"–	Спадкоємці Самуеля Курцевича – його діти, дідичі Томаш Козика, опікун і державець	Мисько Ґець	с. Новосілки с. Обзир		18 3	Після поборства Бокія вимерли від пошесті піддані в с. Новосілки – з 18 подим'їв, в с. Обзир – з 5. Подим'я стояли пустками
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 249 і зв., акт 393	–"–	[Миколай] Чорторийський, дідич Матіяш Грушвицький, державець	Харко Ґузеня	с. Селець с. Мости	4 5	3 –	В с. Мости не залишилося жодного диму
арк. 249 зв. – 250 зв., акт 394	–"–	[Луцьке староство, власник] Казимир Прусиновський, [державець]	Терешко Юрченя	с. Радомишль		12	"нє могълъ зупо*л*на выбрати, яко пєр*е*д тым ѡ*д*давано, а то для спустошєня тоє маєтъности прє*з* инъку*р*сиє тата*р*скиє, жє ѡ*д*ны*х* в нєволю побрано, други*х* по*д*даны*х* повы*с*тинано; такъжє для утяжєня жо*л*нє*р*ского, жє ся прочь поро*с*ходили"; "гдє по квитє *юж* єго *мл.* пана Бокиєвы*м* убыло и в пустъки сє ѡбє*р*нуло дымовъ трыдъцєть и ѡсъмъ, тєды тєпе*р* зъ дымовъ только двана*д*цє*ти* позо*с*талы*х*, и то ба*р*зо зубожалы*х*, зал*е*дво выбравъши мєнованоє поды*м*ноє, до єго *мл.* пна побръцы принє*слє*м, и болшє*й* жа*д*ною мє*р*ою нє могълє*м* добрати"
арк. 250 зв. – 251, акт 395	–"–	Генрик Кашовський, дідич с. Володківщина й частини с. Холпнів	Тарас Поплавський	с. Холпнів: частина Кашовського		7	"по такро*ч*номъ квитє єго *мл.* пана Бокиєвы*м* в має*т*ности пана моєго дедичъно*й* сєлє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Казимир Єзерський, державець частини с. Холпнів		частина Єзерського с. Володьківщина		4 1	Холпънєвє на части єго м*л*. нє наличи*л* бол[шє]*й* халупъ, толко сє*м*, а на части за*с*тавно*й* пана Єзєрского толко чотыри, а за навижєнъє*м* Панъски*м* прє*з* повитърие вымє*р*ло и спу*с*тошало дєвять, прочь инъши*х* заставъниковъ; в сєлє за*с* Воло*д*ковъшъчизънє, маєтъности того жъ єго м*л*. пана моєго, толко *ѡд*ну, а вымє*р*ло и прє*з* нєприятєля Крижа Святого спустошало чотыри, гдє и квитъ єго м*л*. пана Бокиєвъ в тоє повитърие при уря*д*нику пана моєго зъгину*л*"
арк. 251 і зв., акт 396	–"–	Луцько-Острозька єпископія, власник; єпископ – Юзеф Чаплич [Шпановський]	Мисько Ярмоленя	с. Липляни		10	"в которо*м* то сєлє по квитє єго м*л*. пана Бокия за выма*р*тъємъ прє*з* повитърие по*д*даны*х* тамо*ш*ных убыло дымовъ чотыри"
арк. 251 зв. – 252, акт 397	–"–	Ґабріель Стемпковський	Максим Ярмаковчик, від усіх сіл	с. Кукли с. Кам'янка с. Оконна	30 20 10	15 10 4	"в ты*х* сєла*х* для вєликоє дєзоляцыи нєприятєля коронъного и морового повитърия, во*д*лугъ стары*х* квитовъ выбрати спє*л*на нє могъль"
арк. 252 і зв., акт 398	–"–	Андрій Чарнацький	Ігнат	с. Бодачів		4	"*ѡд* нєприятєля, яко тє*ж* и *ѡд* повитрия … нє могълє*м* бо*л*шєй дымовъ зна*й*ти, толко дымовъ чотыри, а по квитє пна Бокиєво*м* ѡдошло дымовъ шєсть"
арк. 252 зв. – 253, акт 399	–"–	Теодор Бернатович, державець	Карпо Бичиченя	с. Цепорів	17	13	
арк. 253 і зв., акт 400	–"–	Олександрова Козинська	Павло Краскевич	с. Толмахів (частина)		6	"я подымноє *ѡд*но вышъмєнованоє зъ має*т*ности панєє моєє части сєла Толмахова зъ дымо*в* шєсти справє*д*ливє выбралє*м*,

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							в которо*м* то сєлє убыло дымовъ чотири, такъ за вымa*р*тъє*м*, яко и пой*с*тъє*м* през по*д*даны*х* тамошъны*х* по квитє єго м*л*. пана Бокия"
арк. 253 зв. – 254, акт 401	–"–	[Самуель Лещинський], дідич Самуель Козинський, державець	Дмитро	с. Кутки с. Хвощів		6 1	"а в сєлє Ку*т*ка*х* нє наличилє*м* бол*ш*є*й* халупъ с позосъталыми господарами, то*л*ко шє*ст*, а в Хвос*ч*овє ѡ*д*на; а по квитє єго м*л*. пана Бокиєво*м*, которы*й* зъгину*л*, для вымa*р*тья ѡ*д*ны*х*, други*х* про*ч* пой*с*тя по*д*даны*х*, убыло тринa*д*цєть, а в Хвошъчовє пять убыло"
арк. 254, акт 402	–"–	[Самуель Лещинський], дідич Олександрова Козинська, державець	Гаврило	с. Погорільці с. Сапожин		2 5	"а во*д*лугъ квиту пана Бокиєвого, которы*й* згину*л*, в Погори*л*ца*х* убыло чотири, а в Сапожинє шє*ст*"
арк. 254 і зв., акт 403	–"–	[Самуель Лещинський], дідич Іван Козинський, державець	Ілляш	с. Колпит[е]		1	"в сєлє Ко*л*пытовє нє зостало бол*ш*є*й* халупъ для спустошєня и вымa*р*тя по*д*даны*х*, то*л*ко ѡ*д*на, а во*д*лугъ єго м*л*. пана Бокиєво*го* квиту (которы*й* згину*л*) убыло двє"
арк. 254 зв., акт 404	–"–	[Самуель Лещинський], дідич Олександр Пируський, державець	Стефан	с. Харуча		10	"в сєлє Харучо*й* нє наличилє*м* бол*ш*є*й* халупъ с позосталыми господарами, то*л*ко дєсєть, а во*д*лу*г* пана Бокиєвого квиту (которы*й* зъгину*л*) убыло ѡсмъ для вымa*р*тья ѡ*д*ны*х*, други*х* про*ч* пой*с*тя по*д*даны*х*"
арк. 254 зв. – 255, акт 405	–"–	[Самуель Лещинський], дідич Криштоф Пельчинський, державець	Курило	с. Коловерть [частина]		1	"в сєлє Колов*е*рти то*л*ко ѡ*д*на халупа зъ господаромъ зостала, а ѡстатокъ вым*е*рло и спустошало, а*л*бовє*м* во*д*лугъ квиту єго м*л*. пана Бокиєвого (которы*й* зъгину*л*) убыло три"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 258 і зв., акт 1	1. 02	Владислав-Домінік Заславський, дідич Ян Чирний, державець	Петро Завіша	с. Павловичі	27	27	"яко и перєд тымъ было"
арк. 259 зв. – 260, акт 3	–"–	Верещинський, державець	Семен Ващеня	с. Невільне	10	5	
арк. 261 зв. – 262, акт 6	–"–	Самуель Лещинський, [дідич]	Фесько Проненя, межиріцький міщанин Савон з с. Самостріли	м. Межиріч с. Самостріли с. Городище с. Столпин с. Застав'я		100 14 46 28 22	Поменшало димів з часу поборства Бокія "для спустошєня нєприятє[л]я коронъного и повєтра морового" на: в м. Межиріч – 129, с. Самостріли – 40, с. Городище – 15, с. Столпин – 60, с. Застав'я – 18 "с которыхъ дымовъ алъбо домовъ, такъ в самымъ мєстє Мєжырєчу яко и в помєнєных сєлах, кожъдого дому по пулъзолотого справєдливє выбравъшы, до рукъ єго м*л*. пана Пєтра Князкого, городничо*го* луцького, судъи кгродъского володымєръского, поборъцы тєпєрєшнєго воєводъства Волынъского, прынєсъшы, ѡ*д*дали"; "сумою только двєстє и дєсєтъ, а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокия двєстє шєстъдєся*т* два"
арк. 263 зв. – 264, акт 8	–"–	Ян Гулевич, [дідич]	Семен Шельма Іван Скоропуженя	м. Гулевичів с. Озерне		6 3	"єсмо справєдливє дымы алъбо халупы поличыли, которых нє машъ большє*й* толко в мєстє Гулєвичовє дымовъ шєстъ, а по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ прєзъ повєтрє убыло дымовъ два*д*ца*т* дєвє*т*; в сєлє Єзєрънымъ дымовъ тры, а по квитє єго м*л*. пана Бокиєвы*м* убыло дымовъ тры"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 266 зв. – 267, акт 11	–”–	Юрій і Вацлав Чечелі Новоселицькі, [дідичі]	Панас	с. Витків с. Підліски		11 2	“а другиє подданыє ωдни померъли, а другиє для убозътва и жолънировъ прочъ пошли”. В с. Витків поменшало на 8 димів, в с. Підліски – на 12
арк. 267 і зв., акт 12	–”–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Хоментовська, державець	Процько Яцькович	с. Мізочок Малий		3	“по квитє его м*л.* пана Бокиєвымъ дымовъ алъбо халупъ двє досчєнъту вымєръло, а тры халупы зостало”
арк. 267 зв. – 268, акт 13	–”–	Самуель-Кароль Корецький (на час складання юраменту покійний), дідич Ян Масальський, державець	Дмитро Савченя	с. Дідовичі } с. Багате } с. Пищів } с. Молодьків Малий } с. Тозир }	Разом 4	Разом 4 –	“тотъ то ωповєдаючы*й* за спустошєнє*м* пре*з* нєприятєлъ коронъны*х*, яко тєжъ за розо*й*стємъ по*д*даны*х* и вымарътємъ прєзъ повєтрє люде*й* в ты*х* добра*х* его м*л.* пана Яна Масалъского, ωдъ того жъ кнєжати его м*л.* Кор[є]*ц*кого арєнъдовны*х*, такъ в сєлє Дидовичахъ, яко тєжъ Богатомъ, Писчовє подымного болъшє*й* выбрати нє моглъ, толъко с ты*х* тро*х* сєлъ з дымовъ чотыро*х*, а убыло по квитє его м*л.* пана Бокия в ты*х* добра*х* дымовъ шєстъдєся*т* три… А в добра*х*, заставою служачы*х*, сєлє Маломъ Моло*т*ковє и Тозирє, за поборъства его м*л.* пана Бокия было дымовъ чотыры, а тєпєръ дыму жадно*го* за спустошєнъємъ нє машъ, и нє зостало”
арк. 269 зв. – 270, акт 15	–”–	Королівщина Раїна Косинська, державець	Іван Дощик	с. Осовець		1	“в сєлє Осовцу панєє моєє ви*ш*рєчєноє по *є*зак*ц*иєє урожоного его м*л.* пана Филипа Бокия и по єго квитє, которы*й* по*д* ча*с* ти*х* и*н*курсии нєприятєлъски*х* згинувъ, нє ма*ш* болшє*й* дымо*в*, тилъко ωдєнъ, а по о*д*даваню его м*л.* пану Бокиєви двой*г*а поди*м*-[н]ого прє*з* розос*т*є по*д*-дани*х* убыло дымовъ три”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 505 і зв., акт 386	–"–	Володимирський замок, власник	Яцько Трохимович	Підзамче в м. Володимир		7	Три подим'я стояло пустками. А з диму Ольшамовського, зайнятого канцеляристами, подимного не сплатили
арк. 506 і зв., акт 387	–"–	Андрій Абрамович-Бурчак	Павло Поліщук	с. Вохновичі (Верба Мала; частина)		3	А одне подим'я стояло пусткою
Ф. 21, оп. 1, спр. 151							
арк. 31 зв. – 32	3. 02	Королівське місто Єврейська громада	Гірш Давидович, міщанин, еврей, школьник	м. Кременець	51 (на 1650 рік)	5	"я Ги*рш* Д[авидо]вичъ, школникъ жыдовъ тутошъныхъ крємєнєцькихъ, на то*т* ча*с* ту*т* зостаючыхъ, прысєгаю … на томъ, жє за побо*р*ства єго м*л*. пана Хры*н*ницького в року [1650] нє было бо*л*шъ дымовъ жыдовъскихъ туть, в Крємєньцу, толко пя*т*дєся*т* и ωдєнъ, пустокъ сє*м*дєся*т*, а пляцовъ голыхъ чоты*р*дєся*т* и ωсмъ; за побо*р*ства за*с* єго м*л*. пана Бокиωвого в року [1651] подымного жа*д*ного нє выдавалисмо, и нє пови*н*нисмо были выдава*т*, кгды*ж* на*с* ω*д* того конъституция того мєнованого року, я[ко] и и*н*шыхъ жыдовъ, либє*р*товала; а тєпє*р* по спалє*н*[ъю] школы и домовъ нашыхъ прє*з* нєпрыятєлы коро*н*[ныє], по*д* ча*с* expedіции [так у тексті] Бєрєстєцькоє сталымъ, такъж[є] по вымє*р*тю жыдовъ сусєдъ нашыхъ, нє зостаε*т* бо*л*шъ д[ы]мовъ жыдовъскихъ туть, в Крємє*н*цу, в которыхъ мє*ш*[каютъ], толко

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							пя*т*, пу*ст*иє су*т* чотыри домы: двє каменицы [и два] дерєвяныє домы, в которыхъ дл[я] вє[ли]кого ихъ спус[тошеня] нихто нє мєшъкає*т*; убыло тєды дымовъ а*л*бо домо[въ] [жы]довъскихъ в Крємє*н*цу по квитє єго м*л*. пана Хри*нн*и*ц*кого [чоты*р*]дєся*т* и шє*ст*, до выданя подымъного пови*нн*ыхъ; на ч[омъ], яко и на томъ, жє квитъ єго м*л*. пана Хри*нн*и*ц*кого [жыдомъ] тутошънымъ служачы*й* в прошлыє розрухи згинулъ, и*ж* с[пра]вєдъливє прысєгаю". Акт значно пошкоджено
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 270 зв. – 271 зв., акт 16	–"–	Самуель Лещинський, спадкоємець Самуеля-Кароля Корецького, дідич Войцех Ґощицький, державець	Олексій, міщанин з м. Корець Старий Клим Жук з с. Бабин Клим з м. Киликіїв	м. Корець Старий м. Корець Новий *Їхні передмістя:* Задковець Острівок Зарів'я *Корецька волость*[7]		Разом 300	"А зменшилося в містах Корець Новий і Старий з передмістями порівняно з квитами поборці Бокія (1651 р.) "прєзъ повєтрє моровоє ѡ*д* пана Бога допусчоноє и инъшиє прыпа*д*ки" на 440 димів. Загалом на час складання присяги "такъ в мєстє Коръцу Старомъ и Новомъ и с пєрєдъмєстями, яко и в сєлах выжє*й* мєнованых, всєго сумою нє находи*т*сє большє*й* домовъ ѡсєлыхъ, только пятъсотъ двадца*т* шєстъ"

[7] У населених пунктах волості: с. Шитня залишилося 25 подим'їв, с. Пельчини – 9, а поменшало у тих двох селах на 33 дими; с. Гноздів залишилося 17, а зменшилося на 23, с. Річки (12 – на 47), с. Козак (5 – на 26), с. Головниця (43 – на 47), с. Бабин (43 – на 6), с. Піддубці Великі (13 – на 12), містечко Красилів[ка] (4 – на 46), с. Крилів (15 – на 53), містечко Киликіїв (22 – на 28), с. Бриків (10 – на 35), Богданівщина (8 – на 19), Черниця (15 – на 35)

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 271 зв. – 272 зв., акт 17	–"–	Ян Марцишевський Явґель, дідич	Іван Купріяненя	с. Блудів		30	"а за спустошєньємъ и вымартємъ прєзъ повєтрє людє*й* убыло по квитє єго *мл.* пана Филипа Бокия в ты*х* добра*х* Блудовє дымов трыдъцать"
арк. 272 зв. – 273, акт18	–"–	[Самуель Лещинський, дідич] Юрій Ґрот і його дружина, державці	Грицько Малошеня	с. Мужиловичі Корецького ключа		9	"а убыло по квитє єго *мл.* пана Бокиєвымъ дымовъ тры"
арк. 274 і зв., акт 20	–"–	Павло-Казимир Конопка, державець	Карпо Ворonченя	с. Харалуг		2	"в которомъ то сєлє по квитє єго *мл.* пана Бокия, за спустошєньємъ прєзъ рєбєлълизанътовъ козаковъ ѡгнємъ тоє маєтъности, убыло дымовъ двa*д*ца*т*"
арк. 274 зв. – 275, акт 21	–"–	Полонія [Святополк] Четвертеиська	Улас Миценя	с. Острів (половина)		18	"а ѡстатокъ, што было пєрєдъ тымъ, прєзъ нєпрыятєля и жолънира зубожєныє, прочъ ѡдошли"
арк. 275 і зв., акт 22	–"–	Катерина [Святополк Четвертенська], у першому шлюбі Єронімова Харлеська	Андрій, міщанин	м. Новий Острів (Вишеньки)		23	"а по квитє єго *мл.* пана Бокия ѡдошло дымовъ два*д*ца*т* два"
арк. 275 зв. – 276 зв., акт 23	–"–	Самуель Лещинський, дідич Войцех Ґощицький, державець	Йолтух	с. Користь с. Тростянець		18 3	"А разом … убыло по квитє єго *мл.* пана Бокия трыдъцять тры"
арк. 276 зв. – 277, акт 24	–"–	[Самуель Лещинський, дідич] Самуель Качановський, державець	Микита Клотченя	с. Коловерть (частина)		1	"а дымо*в* два по квитє єго *мл.* пана Бокия убыло"
арк. 277 і зв., акт 25	–"–	[Самуель Лещинський, дідич] Самуель Вишотравка, державець	Василь Попович	с. Коловерть (частина)	5	5	"яко и пєрєдъ тимъ ѡдъ лєтъ тро*х* было"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 277 зв. – 278, акт 26	–”–	Ґабріель Ґротовський, [дідич]	Ман Лесов	с. Милоші (частина)		4	“в сєлє Милошах на части урожоного єго *мл.* пана Кгабриєля Кгротовъского, пана моrо, ни ма*ш* большє*й* дымовъ цалых только чотыры, а убыло прєзъ моровоє повєтрє халупъ по квитє єго *мл.* пана Бокия, который в тоє жъ повєтрє згинулъ, чотыры”
арк. 280 і зв., акт 29	–”–	[Самуель Лещинський, дідич] Стефан Чиж, державець, “ужывъшы мєнованого Жука Клима яко близъкого сусєда своrо”	Клим Жук з с. Бабин, підданий [Самуеля Лещинського]	с. Клецька Мала (частина)	1	1	“толъко одна халупа, ѡдєнъ дымъ”
арк. 280 зв. – 281, акт 30	–”–	[Самуель Лещинський, дідич] Юрій Сологуб, державець	Ігнат Луб	с. Даничів с. Желізниця с. Сосники	 21 2	4 – –	В с. Даничів “дымовъ шєсна*дцат* по квитє єго *мл.* пана Бокия убыло. В сєла*х* засъ Жєлєзныцы и Сосника*х* жадного дыму нє машъ”
арк. 281 і зв., акт 31	–”–	[Самуель Лещинський, дідич] Петро Малиновський, державець	Тиміш Пилипеня, від обох сіл	с. Кам’янка с. Дераженка Мала	3	3 3	“в помєнєныхъ маєтностяхъ пана моrо нє машъ большє*й* дымовъ цєлыхъ только в сєлє Камєнъцє дымовъ тры, такъ яко и такърокъ водлу*г* квиту пана Бокиωвого ωдъдавано; в сєлє засъ Дєражєнъцє Мало*й* цєлыхъ зостало тры, а убыло по квитє єго *мл.* пана Бокиєвымъ два”
арк. 282 і зв., акт 32	–”–	[Самуель Лещинський, дідич] Самуелева Модлишевська, державець с. Ярунь Зофія Брозовська, державець с. Горбаша	Прокіп Махонченя	м. Ярунь с. Горбаша, обидва Корецької волості		10 1	“в которы*х* то добра*х*, такъ за спустошєнъємъ ωны*х* прєзъ нєприятєля Крыжа Свєтого, яко и вымаръ*т*[є]*м* подъданы*х* тамошны*х*, по квитє єго *мл.* пана Бокия в мєстєчъку Яруню дымовъ сємъдєсятъ ωдєнъ, а в сєлє Горъбашы дымовъ дєсєтъ убыло”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 282 зв. – 283, акт 33	–"–	Самуель Лещинський, дідич Павло Козинський, державець	Іван	с. Топча с. Клецька Велика с. Клецька Мала [частина]		Разом 9 –	"*он* з росказанья пана свого в державе его дво*х* селах менован*ой* Топьчы и Велик*ой* Клецьк*ой* (а весь Малая Клецькая пенитусь есть спустошоная, жадное халупы не остало) … халупы албо дымы справедливе зличыль, которы*х* больше*й* ни машь в обо*х* села*х* на*д* деветь, а убыло по квите его *мл.* пана Бокиевимь пе*т*десять"
арк. 285 і зв., акт 35	4. 02	Самуель Лещинський, [дідич]	Андрій з с. Річки Корецької волості	*Корецька волость:* с. Косинів с. Піддубці Малі с. Совча с. Коритища с. Правотин с. Мухарів	 61 1 6 14 36 –	 3 1 1 – – –	"онь за росказаньемь его *мл.* пана Алекса*н*дра Пируского, економа корецького и волости до того жь Корьца належачое, в села*х* ниже*й* менованы*х* справедливе дымы, халупы альбо домы поличыль". В с. Косинів зменшилося на 58 димів, в с. Совча – на 5, в с. Коритища "пре*з* неприятеля короньного фуньдитусь знесеное, не машь дыму и одного", в с. Правотин не залишилося жодного з 36 димів, що були 1651 р.; с. Мухарів "такьже фуньдитусь знесены*й*, нимашь и одного дыму есче пере*д* квитомь его *мл.* пана Бокия"
арк. 285 зв. – 286 зв., акт 36	–"–	Анастазія Лозчанка Міхалова Мишка Холоневська	Андрій Кухарчик і Тиміш Синчилик з с. Мирків	с. Холонів [частина] с. Мирків с. Верхостав'я с. Козятин с. Лемешів	4	4 Разом 18	"в маетностя*х* панее нашое ее *мл.* панее Холоневьское нимашь больше*й* дымовь, только в Холоневе, яко передь тымь было, такь и теперь есть чотыры; в Мирькове зась Верьхоставю, Козятыне и Лемешове дымовь целы*х* только осмьнадьцать…, а остатокь в пречоны*х* села*х* по квите его *мл.* пана Бокия за вымарьтемь подьданы*х* спустошало халупь одынадьцать"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 289 і зв., акт 39	–"–	Рівненська плебанія, власник; плебан – Шимон Бриський	Іван Гурський	с. Тютківці		20	"а убыло по квитє єго *мл.* пана Бокиєвымъ дєвєтъ"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 526 – 527, акт 397	–"–	Ґабріель Підгородинський, [дідич]	Мацько Криштопик і Кирик Ярошеня, від усіх сіл	с. Верба [Велика] с. Руда с. Блаженик		Разом 41	А 30 подим'їв усіх трьох сіл стояло пустками
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 289 зв. – 291 зв., акт 40	5. 02	Жидичинський Миколаївський монастир, власник; архімандрит – Бенедикт Мокосій Баковецький	Мисько Маслюк з с. Жидичин Ведемко Лажченя з с. Клепачів Степан Муха з с. Буремець	с. Жидичин присілок Жабка с. Клепачів с. Буремець с. Підгайці с. Желізці		10 – 12 10 2 –	"а зо всихъ дымовъ ты*л*ко три*д*цети и чотыро*х* мєнованы*й* податокъ выбрали*с*мо, болшє*й* жа*дн*[ою] мєрою нє могли*с*мо добрати во*д*лугъ прошлы*х* квитовъ, яко пєрє*д* тымъ ѡ*д*давано; а то для спусътошєня и знищчєня сєлъ и має*т*ностє*й*, такъ прє*з* инъку*р*сии тата*р*скиє, коза*ц*киє, нєпокои и утяжєня уст[ави]чъныє *жо*л*н*и*р*скиє, яко тє*ж* прє*з* поморокъ въ року свижопро*ш*ломъ, гдє въ Жидичинє, Борємъцу, Подъга*й*цахъ зъначънє подъданыє вымєръли, такъжє в Жабъцы прысєлъку, што было двє халупы, досчєнъту вымєръло, навє*т* и халупы з околичны*х* сєлъ сусєдъски*х* порозбєрано, а на Жєлизъца*х* єсчє пєрєдъ тымъ давно нимашъ ничого, толъко кгрунъты голыє, на которы*х* колисъ вєска засажєная была, зостаютъ; в которы*х* то добра*х* южъ по квитє єго *мл.* пана Бокиєвымъ убыло дымо*в* до два*д*цати"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 291 зв. – 292, акт 41	–"–	Андрій Чаплич [Шпановський]	Мисько Курченя Гриць Поліщук	с. Зденіж с. Березолупи		16 4	В с. Зденіж спустіло і вимерло 9 димів, а в с. Березолупи – 11 димів; "по квита*х* осъта*т*ны*х* ихъ пановъ поборъцовъ и квиты пры по*д*даны*х* зъмєрълыхъ погинули"
арк. 292 – 293, акт 42	–"–	Домінік Єло Малинський, дідич сіл Малин і Заболоття Криштоф Ольшанський, дідич частини с. Рогачів Лукаш Ольшанський, державець сіл Малин і Заболоття	Карпо Лесько Корній	с. Малин с. Заболоття с. Рогачів (частина)		23 3 2	Порівняно з 1651 р. в с. Малин кількість димів зменшилася на 15, а в с. Заболоття – на 12, в частині с. Рогачів – на 6 димів, а "ѡсътаток прєзъ повєтрє и розъныє прыпадъки спусътошало"
арк. 293 і зв., акт 43	–"–	Катерина Крецевичівна Стефанова Городиська, державець	Лесько Гриневич	с. Лучиці с. Жеребилівка с. Хилівка	 Разом 4 (с. Жеребилівка, с. Хилівка)	4 – –	В с. Лучиці "по квитє єго м*л*. пана Бокия прєзъ вымаръте и розє*й*стє сє подъданы*х* убыло дымовъ два*д*ца*т* два; в сєла*х* засъ Жєрєбиловъцє и Хиловъцє жадного дыму тєпєръ нимашъ, гдє за поборъства єго м*л*. пана Бокиєвого пєрєдъ тымъ было в ты*х* вєска*х* ѡбудву дымовъ чотыры"
арк. 295 і зв., акт 45	–"–	Андрій Єловицький	Семен Яськовець	с. Бабин (частина)	12	5	"убыло за*с* за ро[зо]*й*-стъємъ сє проч сє*м*, ѡ*д* которы*х* и квиты нє вєдати гдє суть затрачєныє"
арк. 295 зв. – 296, акт 46	–"–	[Самуель Лещинський, дідич] Раїна Голубівна Домбровська, [державець]	Іван	с. Селичів		4	"в сєлє Сєли*с*човє, маєтъносъти помєнєноє єє м*л*. панєє Домъбровъскоє, домовъ алъбо димовъ тєпєръ нє машъ болъшє*й*, толъко чотыры, а по квитє єго м*л*. пана Бокия, прошълого поборъцы, убыло дєсєтъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 296 – 297, акт 47	–"–	Самуель Лещинський, [дідич]	Олексій	с. Рудники с. Городок		30 36	"в маєтности пана мого селє Рудниках нимашъ дымовъ большей над трыдцат[ъ], а прєзъ повєтрє моровоє по квитє єго мл. пана Бокия убыло трыдцат чотыры; в сєлє Городъку такъжє прєзъ повєтрє моровоє убыло дымовъ двадъцат, а зостаєтъ цєлых дымовъ трыдцат шєсть"
арк. 297 і зв., акт 48	–"–	Бенедикт Мокосій Баковецький, дідич	Іван Занченя	с. Біличі		16	"я справєдливє дымы алъбо халупы въ маєтъности пана моєго сєлє Биличу пораховавши, нє моглєм жадною мєрою для спусътошєня тоє маєтности болшєй выбрати подымного, толко з дымовъ шєстнадцєти ..., гдє убыло дымовъ чотырнадцєть по квитє єго мл. пана Бокиєвымъ"
арк. 297 зв. – 298 зв., акт 49	–"–	[Ян Замойський, дідич] Стефан Богдашевський, [управитель маєтками Яна Замойського, державець]	Никін Ворощеня	с. Корито с. Дядьковичі		4 3	"в маєтностях пана мого єго мл. пана Стєфана Богдашєвъского в сєлє Корытах на тотъ часъ нимашъ дымовъ большєй только чотыры, а пяти водлугъ квиту єго мл. пана Бокиєвого нє достаєтъ, бо вси пять хлоповъ прєзъ повєтрє повымєрали; а в сєлє засъ Дядъковичах нимашъ дымовъ большєй, только тры, а другиє тры для голоду и пєрєдъ повєтрєм прочъ розошлисє, и такъ водлугъ квиту того жъ єго мл. пана Бокия нє достаєтъ тых трохъ дымовъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 298 зв. – 299, акт 50	–"–	[Ян]-Олександр Хребтович [Богуринський]	Федір Ложочка	с. Жолудськ		5	"ижъ *ѡн* … подымноє ѡдно на заплату во*й*ску … хотєчы выбрати, дымы альбо халупы поличылъ, которы*х* нимашъ бо*л*шє*й* то*л*ко дымовъ пятъ, а ѡстатокъ дымовъ два*д*ца*т* пятъ по квитє єго м*л*. п. Бокия прє*з* вымєрътъє и розє*й*стє по*д*аны*х* убыло"
арк. 299 і зв., акт 51	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Петро Фалибовський, [державець]	Мисько	с. Угринів	30	14	"в сєлє Угрыновє нє наличылємъ бо*л*шє*й* халу*п* з позосталыми по*д*аными то*л*ко чоты*р*на*д*цать, а по квитє єго м*л*. п. Бокиєвымъ (которы*й* згину*л*, водлугъ которого было халупъ трыдъцатъ) убыло подымя шєсна*д*цать"
арк. 301 і зв., акт 53	6. 02	Геліяш Бабинський	Грицько Скуйбіденя	с. Бабин (частина)		7	"а по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ ѡдошло дымовъ дєсятъ"
арк. 301 зв. – 302, акт 54	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] [Криштоф] Скотницький, [державець]	Юсько Ломщеня Павло	с. Пісків с. Остальці Великі } с. Остальці Малі }		15 Разом 5	А після поборства Бокія кількість димів зменшилася в с. Пісків на 35, в селах Остальцях (Зостальцях) Великих і Малих – на 20
арк. 302 – 303, акт 55	–"–	Марко Гулевич, дідич	Марко Жогленя Андрій Куценя	с. Симонів (частина) с. Дуліби		12 12	"а ѡстатокъ нєприятєль, идучы подъ Бєрєстєчъко, ѡгнємъ и мєчємъ знєслъ, и прє*з* то в Сымоновє убыло по квитє прошлого побо*р*цы єго м*л*. пана Бокия дымовъ два*д*ца*т* тры, а в Дулиба*х* убыло дымовъ два*д*цать ѡсмъ"
арк. 303 і зв., акт 56	–"–	Анна з Єловицьких, у першому шлюбі Хребтович, у другому – Миколаєва Бабинська	Юсько Лубченя	с. Богурин (частина)		8	"а трына*д*ца*т* по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ одошло"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 303 зв. – 304, акт 57	–"–	[Самуель Лещинський, дідич] Ян Росток, [державець]	Артюх Лапченя	с. Кудиновичі с. Молодьків с. Княже		2 – –	"по ωданымъ подымнымъ єго *мл.* пану Филипови Бокиєви, поборъцы воєводъства Волынъского, нє зостало тєпєръ большє*й* дымовъ в сєлє Кудыновича*х* [толъко] два, а в Молодъковє и Княжу жадного нимашъ дыму; а убыло в ты*х* сєла*х* дымо[въ] трына*дцат*, а другиє подъданыє ωдны помєръли, а другиє для убозтва и жолънировъ прочъ пошли"
арк. 304 і зв., акт 58	–"–	Ян-[Миколай] і Криштоф Модревські, дідичі Войцех Янишевський, державець	Степан Бартошко з с. Русивль	с. Русивль присілок Капустин		Разом 5	"в маєтности пана мого єго *мл.* пана Янишєвъского в сєлє Русивлю и Капустинє нимашъ бо*л*шє*й* дымовъ толъко пятъ, а водлугъ квиту єго *мл.* пана Бокиєвого нєдостаєтъ дымовъ трыдъцатъ пятъ, бо ωдны хлопи прєзъ повєтрє повымєрали, а другиє пєрєдъ тымъ жє повєтрємъ и для голоду прочъ порозходилисє"
арк. 305 зв. – 306 зв., акт 60	7. 02	Миколай-Юрій Чорторийський, дідич Клеванське пробоство, власник сіл Новий Став і Пересопниця; пробощ – Міхал Зборомирський	Яким Цяцько з м. Клевань Фесько М'явкало з с. Колдирів	м. Клевань *Села Клеванської волості*[8] *Села Клеванського пробоства*[9]		50 489	"в мєстє Клєваню по згорєню єго, на што єстъ юрамєнътъ выконаны*й* по пєвєтру"; "в ты*х* жє тєжъ всих сєла*х* волости Клєванъскоє по квитє єго *мл.* пана Бокия новисъсими єксакторисъ убыло дымовъ прєзъ

[8] с. Колдирів: залишилося 22 дими, а поменшало порівняно з 1651 р. на 32, с. Дерев'яне – 14 – на 32, с. [Г]олишів – 20 – на 15, містечко і с. Жуків – було і залишилося 29 димів, с. Диків – залишилося 10 димів, а зменшилося теж на 10, містечко Білів – 120 – на 22, с. Сухівці [частина] – 12 – на 27, с. Радохівка [частина] – 12 – на 36, с. Руда – 9 – на 12, с. Гуменники – було і залишилося 6 димів, с. Рубче – залишилося 16 димів, поменшало на 19, в селах Новий Став і Новосілки – було і залишилося 7 димів, у с. Яневичі – залишилося 19 димів, зменшилося на 1, в с. Новосілки – залишилося 8 димів, а поменшало на 33, в с. Ме[т]ків – 14 – на 28, с. См[о]ржів – 8 – на 22, с. Грабунь – 14 – на 70, с. Оржів – 8 – на 41, с. Олишва – 5 – на 13, с. Жильжа – 2 – на 6, в с. Суськ – 7 – на 37, с. Холопи – 45 – на 65, с. Тушебин – 6 – на 8, с. Красне – 3 – на 5, с. Мшакви – 4 – на 12, с. Мочуляни – було і залишилося 16 димів, с. Корчин – залишилося 3, а поменшало на 7 димів

[9] В маєтності Клеванського пробоства: с. Новий Став – залишилося 14 димів, а поменшало на 30, с. Пересопниця – відповідно 10 і 21 дими

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							нєприятєлъ коронъных, моровоє повєтрє и инъшыє прыпадъки в личъбє пятъсотъ пєтъдєсят *пят*". "Тєжъ за упрошєнъємъ єго м*л*. ксєнъдза Михала Збороміръского, пробосча Клєванъского, з маєтностий єго тужъ по*д* Клєванємъ будучы*х*, до пробоства Клєванъского налєжачы*х*"
арк. 307 і зв., акт 61	–"–	Ян Замойський, дідич	Гаврило Коваленя з м. Дорогобуж	м. Дорогобуж *Присілки:* с. Горбаків с. Подоляни с. Іллін с. Дроздів с. Вовкошів с. Невірків с. Липки с. Горбів м. Козлин *Присілки:* с. Старики с. Хоєнець с. Ремель		Разом 291	"в ты*х* вси*х* помєнєны*х* маєтностя*х* нє на*й*дуєтъсє цало зосталы*х* дымовъ бол*шєй* по спустошєню нєприятєлъскимъ, розо*й*стю сє и вымєрътю по*д*даны*х*, толъко двєстє дєвєтъдєсятъ ωдєнъ, а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ сто двадца*т*"
арк. 307 зв. – 308, акт 62	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Андрій Линевський, державець	Гриць Горбаченя, від усіх сіл	с. Збуж с. Яполоть с. Тростянець	Разом 170	Разом 32	"убыло засъ по квитє [пана Бокия] сто тры*д*ца*т* ωсмъ"
арк. 308 і зв., акт 63	–"–	Криштоф Сапега, дідич	Григорій Шадурський з м. Несухоїжі Юсько Волосик, від усіх сіл	м. Несухоїжі с. Заріччя } с. Лапневичі } с. Доротиші		139 Разом 22 28	"в мєстє Нєсухоєжа*х* … по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ нє наличылємъ болъшє*й* домовъ хрєстиянъски*х*, толъко сто тры*д*ца*т* и тры, ωпрочъ шєсти жыдовъски*х*, а убыло и спустошало дымовъ сємна*д*ца*т*". Поменшало після 1651 р. "прєзъ навєжєнъє Боскоє и повєтрє": в селах Заріччя і Лапневичі – на 14 димів, в с. Доротиші – на 13 димів

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 308 зв. – 309, акт 64	–"–	Ян Колпитовський, [дідич]	Мисько Леміщук	с. Колпитів [частина]		5	"а убыло за навєжєнъємъ Боскимъ моровымъ повєтрємъ пя*т*"
арк. 310 і зв., акт 67	–"–	Криштоф Сапега, дідич Суловський, державець частини с. Селище	Стецько Ярошевич	с. Селище [частина] с. Жалинка		13 3	"я в сєлє Сєлисча*х* южъ по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ нє наличылємъ бол*ш*є*й* домовъ, только трына*д*ца*т*, с тымъ што и панъ Сулов*ский*, заставникъ пана мого, трымає*т*, а вымєръло и спустошало домовъ два*д*ца*т* сємъ; а в сєлє Жалинъцє нє личылємъ болъшє*й*, тєло тры, а вымєръло и прєзъ нєприятєля Крыжа Святого спустошало два*д*ца*т* сємъ"
арк. 311 – 312, акт 69	–"–	Самуель Долмат Ісайковський, дідич сіл Ворсин і Яловичі, державець с. Остріїв [його дідич – Костантий Пузина]	Каленик Мищеня з сіл Ворсин і Яловичі Ілляш Мартиненя з с. Остріїв	с. Ворсин } с. Яловичі [частина] } с. Остріїв	Разом 23 15	Разом 21 5	
арк. 312 і зв., акт 70	–"–	Костантий Павлович, дідич частин названих сіл Юрій Яблоновський, державець інших частин цих сіл	Павло Яцутик, підданий Костантого Павловича Корній Романеня, підданий Яблоновського	с. Тесів с. Тесівська Волька с. Хрінів Частини цих сіл, належні Костантому Павловичу Частини сіл, що були у держанні Яблоновського		8 12	А "прєзъ моровоє повєтрє" поменшало в цих частинах після 1651 р. відповідно на 28 і 4 дими
арк. 312 зв. – 313 зв., акт 71	–"–	Адам Кисіль, дідич	Ян Подлозький, міщанин з Гощі	м. Гоща *Присілки:* с. Воскодави с. Красносілка с. Терентіїв с. Чудниця с. Мнишин с. Ігнатків		Разом 100	Йдеться тільки про християнські дими, "ѡпрочь жыдовъских"; "а по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ убыло дєвя*т*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні доми	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 313 зв. – 314, акт 72	–"–	[Андрій Чаплич Шпановський, дідич]	Григорій Дедюх, береський міщанин Хома Наливайко з с. Береськ Старий	м. Береськ с. Береськ Старий с. Студинь с. Котова Воля с. Ворончин с. Межиліссся		Разом 141	"прысєгу хотєчы выконати на спустошалыє дымы, такъ прєзъ жольнира уставичного, яко прєзъ голодъ и повєтрє, которое *ωд* року [1649] ажъ до того часу тръвало, подданыє ωдны прєзъ дєсоляцию жольниръскую прочь сє поросходили, другиє *ωд* голоду в року [1650], в року [1651] и в року тєпєръ свижо прошломъ [1652] повымєрали"; "а спустошало дымовъ пєтъдєся*т* чотыры, и квиты пана Бокиєвыє, и инъшыє, погинули"
арк. 314 – 315, акт 73	–"–	Вацлав Гулевич [Воютинський], державець с. Туропин, дідич решти сіл	Іван Костюшко з с. Конюхи Мисько Шолушка з с. Ізов Грицько Корінчук з с. Лаврів	с. Конюхи[10]			"а то для спустошєня ты*х* маєтностє*й* прєзъ розныє дєсоляции, утяжєнъє жольниръскоє, яко тєжъ и прєзъ плякгу морового повєтра"; "южъ по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ убыло дымовъ и в пустъки сє ωбєрънули халупы шєстъдєсятъ и ωдна"
арк. 315 – 316, акт 74	–"–	[Ян Замойський], дідич	Семен Гриценя, від усіх населених пунктів	м. Рівне м. Олександрія *Їхні присілки:* Басів Кінець [Кут] Двірець Новий Двір Тинне Квасилів Корнин Колоденка Злотіїв Житинок Свять Глинки		Разом 322	"а убыло … за спустошєнъємъ нєприятєлъскимъ и вымєрътємъ подъданы*х* по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ дымовъ сємъдєся*т* и два"

[10] В маєткові Вацлава Гулевича залишилося 148 димів, зокрема: у селах Конюхи – 40 димів, Защитів – 11, Білопілля – 21, Кути – 15, Ізов – 21, Чорників – 20, Рокитниця – 8; частини сіл: Лаврів – 4, Баківці – 1, Серхів – 4. У с. Туропин залишилося 3 дими

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 316 – 317, акт 75	–"–	[Ян]-Олександр Хребтович [Богуринський]	Охрім Олецькевич Іван Бот	*Частини сіл:* Богурин Садки		 4 3	"я, Охрымъ Олєцькєвичъ, справєдливє дымы алъбо халупы на части пана мого в Богурынє поличылъ, которых нимашъ большей, только чотыры, по квитє засъ єго м*л*. пана Бокия убыло дымовъ два*д*цатъ два; а я, Иванъ Бо*т*, справєдливє дымы поличылъ в сєлє Садъках, которыхъ нимашъ большей, только тры, а по квитє єго м*л*. пана Бокия убыло дымовъ двадъцатъ сємъ прєзъ вымєрътє и розойстє сє по*д*даныхъ"
арк. 317 і зв., акт 76	–"–	Ян Замойський, дідич	Панас Супрунчик, від усіх населених пунктів	м. Жорнів *Присілки:* Сатиїв Дядьковичі Олибів П'яне Залав'я Городниця Крупа Ставок Котів Котова Волька Черчичі		364	"а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокиєвы*м*, частю за спустошєнъємъ прєзъ нєприятєля коронъного, частю тєжъ за вымєрътъємъ по*д*даны*х* прєзъ моровоє повєтрєє, дымо*в* в ты*х* помєнєныхъ маєтностя*х* сто чоты*р*дєся*т* ѡсмъ"
арк. 317 зв. – 318, акт 77	–"–	[Друцькі] Любецькі, [дідичі]	Лучка Бураченя	с. Залісці с. Любче [частина] с. Тихотин с. Рудка	 2	11 5 2 2	"в маєтностя*х* пановъ мои*х* кнєжа*т* их м*л*. Любєцьки*х* в сєлє Залєсца*х* дымовъ цєлы*х* ѡдынадъца*т*, а спустошало прєзъ моровоє повєтрє дымовъ чотыры; в сєлє Любъчу дымовъ цєлы*х* пя*т*, а спустошало дымовъ пєтна*д*ца*т*; в сєлє Тыхотинє дымовъ цєлы*х* два, а спустошало дымовъ чотыры. А то по квитє єго м*л*. пана Филипа Бокия, которы*й* в тоєжъ повєтрє згинулъ, в сєлє засъ Рудъцє всєго, яко и пєрє*д* тымъ было, дымовъ цалы*х* два"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 527 зв. – 528 зв., акт 399	–"–	Анна з Овлочина, у першому шлюбі Стефанова Писаровська, у другому – Станіславова Козика, державець	Василь Зіневич, від частин обох сіл	*Частини сіл:* Мокрець Колона		 11 13	Після поборства Филипа Бокія в частині с. Мокрець спустіло 6 подим'їв, а в с. Колона – 3
арк. 528 зв. – 529 зв., акт 400	–"–	Шимон Козика, державець	Іван Савчик Семен Лавришеня	*Частини сіл:* Мокрець Колона		 6 15	А спустіло відповідно 3 і 1 подим'я
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 322 і зв., акт 81	8. 02	Стефан Савич, державець	Ювхим Стецюкович	с. Воютин (частина)		10	"а убыло по квитє єго м*л.* пана Бокиєвымъ шєсть"
арк. 322 зв. – 323, акт 82	–"–	Владислав Линевський, державець	Фесько Вергунович	с. Лаврів (частина)		5	"а вымєрьло дымо*в* тры, и квити погинули єго м*л.* пана Бокиєвыє"
арк. 323 і зв., акт 83	–"–	Казимир Єло Малинський, [дідич]	Мартин Приступа, від усіх сіл	с. Верба с. Стовпець [частина] с. Білогородка с. Туріївка		Разом 16	"в сєла*х* пана мого тоєсть в Вєрьбо*й*, Стольпцу, Билогородьцє и Турицовьцє, в которыхъ за поборьства єго м*л.* пана Бокия жадного дыму нє было, прыбудовалосє дымовъ шєсна*дцат*, с которы*х* подымноє выбравъшы, до єго м*л.* пана поборьцы прывєзлємъ"
арк. 323 зв. – 324 зв., акт 84	–"–	Міхал [Корибут] Вишневецький, дідич Адам Клюнський, державець	Яцько Лежацький з. с. Печихвости	*Частини сіл:* Печихвости Підберезззя Стрільче Матів Смиків Навколиски		Разом 79	"а по квитє новиссими єксакъторы*с* урожоного *єго* м*л.* пана [Фи]липа Бокия в ты*х* жє сєла*х* убыло дымо*в* прєзъ пов*єт*рєє осмъ"
арк. 324 зв. – 325, акт 85	–"–	Андрій Линевський, дідич	Савка Бернатов	с. Шпанів	97	51	"убыло за*с* по квитє того жъ єго милости пана Бокия чотыръдєся*т* шє*ст*"
арк. 325 і зв., акт 86	–"–	Стефан і Олександр Батковські	Василій Демкович	с. Батьків (Батків) с. Шабарів [Башарівка] с. Волиця	 10	4 6 –	"ижємъ справєдливє дымы в помєнєны*х* маєтностя*х* пановъ мои*х* поличылъ и пораховалъ,

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							которых нимашъ большє*й*, только в сєлє Ба*т*ковє дымовъ чотыры, а по квитє єго м*л*. пана Бокия убыло дымовъ двадъца*т*, в сєлє Шабаровє дымовъ шєстъ, а по квитє єго м*л*. пана Бокия убыло дымовъ пєтна*д*цатъ, а в сєлє Волици жадного нимашъ дыму, кгды пєрєдъ тымъ было дымовъ дєсєтъ”
арк. 328 зв. – 329, акт 89	–”–	Феліціянова Рудавська, державець	Прокіп Куклович, двірний паробок	с. Кошелів	7	–	“в помєнєномъ сєлє Кошєловє жа*д*ного нє наличылъ дыму, а то за спустошєнъємъ нєприятєлъскимъ и вымєрътъємъ прєзъ моровоє повєтрє подъданы*х*”; “убыло по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ сємъ”
арк. 329 – 330, акт 90	–”–	Даніель Єло Малинський, [дідич]	Андрій Черняк і Грицько Турчин, від усіх сіл	с. Симонів (частина) с. Завизів с. Бухарів с. Яськівці с. Угольці [частина]	Разом 73	Разом 10	“в маєтности пана нашого, мєновитє: в мєстє Новомалинє, в мєстє Шумъску, в сєлє Глуха*х*, Болотъковъца*х*, Иванъковє [Івачків], Болозо*в*цє, Вашъковъца*х* [Васьківці], Кута*х*, Литовисча*х*, Яловисча*х* [Яловиця], Круголъцу, Носовици жадного дыму нимашъ, яко и пєрєдъ тымъ за побо*р*ства єго м*л*. пана Бокия, и нє прибудова*л*сє жадєнъ по*д*даны*й* по квитє єго м*л*. пана Бокия; в сєлє Симоновє на части пана нашого, Завизовє, Бухаровє, Ясковъца*х* и Уголъца*х* тольно дымовъ дєсєтъ, в которы*х* за поборъства єго м*л*. пана Бокия было сємъдєся*т* тры, убыло засъ шєстъдєся*т* тры за вымєрътємъ прєзъ повєтрє”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні доми	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 330 – 332, акт 91	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич м. Литовеж, передмість м. Володимир – Рилавиця і Михайловець, сіл Лішня, Осмиловичі, Цеveличі, Ревушки і Грибовиця Раковські, дідичі с. Божів Станіслав Корчминський, дідич с. Молнигів, опікун і державець с. Божів, державець м. Литовеж, володимирських передмість Рилавиця і Михайловець, сіл Лішня, Осмиловичі, Цевеличі, Ревушки і Грибовиця	Данило, війт с. Грибовиця Василь Жидко з м. Литовеж Матвій, війт с. Цевеличі Павло Войтеня з с. Ревушки Стефан Парубоцький, від передмість м. Володимир Іван Савинець з с. Молнигів Іван Мартиненя з с. Божів	с. Грибовиця с. Лішня с. Осмиловичі м. Литовеж с. Цевеличі с. Ревушки *Передмістя м. Володимир:* Рилавиця } Михайловець } с. Молнигів с. Божів	50 21 19 89 16 10 Разом 15 19 37	50 17 19 71 15 9 Разом 15 19 31	
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 531 зв. – 532 зв., акт 402	–"–	Пахомій Война Оранський	Матеуш Залеський, слуга і ласківський урядник Ярмол Савченя, підданий з с. Ласків	*[Частини сіл]:* Ласків Орані		 9 1	Після поборства Филипа Бокія вимерло від пошесті у с. Ласків 7 подим'їв; у с. Орані – 7
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 338 і зв., акт 96	10. 02	Ян-Кароль Чолганський, [дідич]	Матвій Будник	с. Колесники		12	"в сєлє пана мого Колєсника*х* нимашъ болъшє*й* дымовъ алъбо халупъ цєлы*х* тєпєръ, то*л*ко дванад*цат*, … а по квитє пана Бокиєвы*м* убыло за розо*й*стємъ и вымє*р*тємъ под*ан*ых халупъ дванад*цат*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 339 і зв., акт 97	–"–	[Ян Замойський, дідич] Миколай Ґембицький, державець	Феська Перетятків, від обох сіл	с. Хотин с. Решицьк		Разом 27	"в тых ѡбох селах Хоциню и Решицьку, дєръжавы на то*т* часъ пана мого, нє наличылємъ ани на*й*дуєтъсє бо*л*жє*й* дымовъ, толъко два*д*ца*т* сємъ, а по квитє єго *мл.* пана Филипа Бокия єксакторисъ новисъсими прєзъ навєжєнъє Бозъкоє моровымъ повєтрємъ убыло два*д*ца*т* дєвє*т*"
арк. 339 зв. – 340, акт 98	–"–	Андрій Роґуський, дідич	Улас Дащеня	с. Богурин (половина)		14	"а по квитє єго *мл.* пана Бокия убыло ѡсмъ"
арк. 340 – 341, акт 99	–"–	Станіслав Ґноїнський, дідич	Федір Кривицкевич	с. Симонів (частина)	–	–	"в тых добрах, части єго *мл.* пана Кгноинъского пана єго, яко и пєрєдъ ти*м*, за спустошєнъємъ и знєсєнъ[є]мъ нєприятєлъ Короны Полъскоє, дыму жадного нє было, такъ и тєпєръ нимашъ"
арк. 341 і зв., акт 100	–"–	Олександр і Катерина Хрінницькі, подружжя, дідичі Олександр і Тереза Жабокрицькі, подружжя, державці	Яцько Озарчук	с. Боремль (частина)		11	"в прєрєчономъ сєлє Бурємлю на части дєръжавы заставноє и*х* *мл.* пановъ Жабокрицъки*х* нимашъ тєпєръ болъшє*й* дымовъ цєлы*х*, толъко ѡдина*д*ца*т*, … а ѡстатокъ на то*й* жє части по квитє пана Бокиєвымъ спустошало халуп дєсєтъ"
арк. 341 зв. – 342 зв., акт 101	–"–	[Марціян Єловицький], дідич Мільчанський монастир, державець	Павло Лавринович	с. Загірці		1	"в маєтности пановъ мои*х* в сєлє Загоръцахъ нимашъ дымовъ болъшє*й*, толъко ѡдєнъ, гдє я самъ мєшъкаю и *о*д сєбє самого грошє*й* пєтна*д*цатъ для ѡданя єго *мл.* пану поборъцы прынєслємъ, а два дымы по квитє єго *мл.* пана Бокиєвымъ ѡдошло прєзъ розо*й*стє сє ѡны*х* для наступєня голоду и повєтра в края*х* тамошны*х*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 342 зв. – 343, акт 102	–"–	Андрій Гораїн, [дідич]	Васько Гарачка Іван Кацевич	*Частини сіл:* Човниця Сокирицька Воля	 9 6	 6 3	"я, Васко Горачька, в сєлє Чолъници на части пана мого нє наличылємъ большє*й* дымовъ и халу*п* южъ по квитє єго м*л.* пана Бокиєвымъ то*л*ко шєсть, а убыло прєзъ спустошєнъє нєприятєлъскоє и навєжєнъє Бозъкоє дымовъ три; а я, Иванъ Кацєвичъ в сєлє Воли Сокирицъко*й*, части тєжъ пана мого нє наличилємъ толъко три, а за навєжєнъємъ Бозъкимъ вымєръло и спустошало дымов три; южъ по квитє пана Бокиєвимъ и квити тыє в тотъ приморокъ погинули"
арк. 343 і зв., акт 103	–"–	Линевські, державці	"робочыє Анъдри*й* Гумєнъни*к* с части Любча и Стєпа*н* Гулъ, по*д*даныє"	с. Любче (частина) с. Немир с. Тихотин с. Переспа с. Рудка с. Соловин		13 2 – 3 1 1	"На части в сєлє Любъчу дымовъ трына*д*цатъ; в Нємирє два; в Тыхоцинє пустъки, фунъдитусъ вымєръло и прочъ сє розошли; в Пєрєспє дымовъ три; в Рудє дымъ ωдєнъ; в Соловинє дымъ ωдєнъ; инъсумъма димовъ всі*х* два*д*ца*т* пятъ, а спустошало, што прочъ сє порозъходили и повымєрали, дымовъ три*д*цатъ по квитє єго м*л.* пана Бокиєвымъ; и квити погинули"
арк. 344 і зв., акт 104	–"–	Луцько-Острозька єпископія, власник Збігнев Любенецький, державець	Опанас Шан	с. Теремне		20	"а яко пєрєдъ тымъ прошлымъ поборъцомъ ωдъдавано, для спустошєня тоє маєтности прєзъ розныє дєсоляции и зни*с*чєня по*д*даны*х* прєзъ моровоє повєтрє, жадною мєрою нє моглємъ добрати, гдє южъ по квитє єго м*л.* пана Бокиєвымъ убыло дымовъ два*д*ца*т*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 347 і зв., акт 108	–"–	Ґабріель Цетнер, державець	Макар Ґелющеня	с. Бранів		8	"в маєтности пана мого селє Бранєвє нє на*й*дуєтъсє большє*й* дымовъ цалы*х*, только ѡсмъ, а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ, за вымєрътємъ прєзъ повєтрє по*д*даны*х*, дымовъ два*д*ца*т* два"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 532 зв. – 533 зв., акт 403	–"–	Юрій Костюшкович, [дідич]	Юрко Пригодич	*Частини сіл:* Ружин Городелець		Разом 3	А одне подим'я спустіло
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 347 зв. – 348, акт 109	11. 02	Зуб[ц]евські, дідичі	Іван Тихно	с. Підгайці Великі с. Підгайці Малі (частина)	Разом 15	Разом 15	"в сєлє По*д*гаицахъ Болши*х*, такъ жє на части пановъ моихъ в По*д*гаицахъ Мєнъшихъ димовъ цєлы*х*, по спустошєню прєз нєприятєля коронъного учинєно*м* єшчє ѡ*д* воини Зборовъскоє, нє зостало болшє*й*, толко пє*т*на*д*ця*т*"
арк. 349 – 350, акт 111	–"–	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Ян Жардецький, межиріцький міщанин	м. Межиріч с. Завидів	– 12	14 12	"ѡнъ ѡбранымъ будучы ѡ*д* мєсчанъ ново тєпєръ зостаючы*х* на выбранъє подымного ѡдного…, нє наличылъ в помєнєномъ мєстє Мєжырєчу большє*й*, только чотыръна*д*ца*т*, и то ново побудованы*х*, а по*д* часъ єксакъции єго м*л*. пана Бокиѡвоє нє было жадного; в сєлє засъ Завидовє дымо*в* двана*д*ца*т*, такъ яко и пєрє*д* тымъ было"
арк. 350 і зв., акт 112	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Карпо Омелянович	м. Острог [Старий] (половина) *Передмістя:* Суха Воля Зарванська Вулиця		Разом 30	"а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ дымовъ пєтъдєся*т*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 350 зв. – 351 зв., акт 113	–"–	Олександр Хрінницький, державець	Лаврін Василеня	с. Букойма (частина)		19	"а убыло по квитє єго *мл.* пана Бокиєвымъ (который по*д* ча*с* ты*х* завєрухъ згино*л*) убыло ѡ*смъ*"
арк. 351 зв. – 352, акт 114	–"–	Ян-Олександр Данилович, дідич Костантий Зубцевський, державець	Іван Хихлющик	с. Березолуки с. Матіївка		1 2	"а другиє прєзъ нєприятєля коронъного спустошоныє зостали, мєновитє по єксакъции пана Бокиєво*й*, такъ прє*з* нєприятєля идучого и повєрътаючого спо*д* Бєрєстєчька, яко и прєзъ выма*р*тъє повєтрємъ, ѡдошло дымовъ двана*д*цатъ"
арк. 352 і зв., акт 115	–"–	Вацлавова Овлочинська, [дідич]	Іван Гайдук, від обох частин сіл	*Частини сіл:* Овлочин Став[ки]		Разом 9	"а убыло водлугъ квиту єго м*л*. пана Бокия ѡсмъ"
арк. 352 зв. – 353, акт 116	–"–	Андрій Братковський, дідич	Чемерис	с. Свищів (частина)		5	"на части пана мого в сєлє Свисчовє будучо*й*, такъ дєдично*й*, яко и ѡ*д* пана Анъдрєя Свисчєвъского вєчностю набито*й*, нимашъ болшє*й* дымовъ цалы*х*, только пя*т*, … а по квитє пана Бокиєвымъ, для вымєрътя повєтрємъ по*д*даны*х*, убыло халупъ сємъ"
арк. 353 і зв., акт 117	–"–	Геліяш Гораїн, дідич	Данило Хведечко	с. Човниця (частина)		10	"по о*д*данымъ подымнымъ єго м*л*. пану Бокиєви, въ помєнєно*й* маєтности пана мого нє зостало большє*й* халупъ только дєсє*т*, а убыло пя*т*"
арк. 353 зв. – 354, акт 118	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Васько Мордишко, від обох сіл	с. Уймиця с. Крухиничі		Разом 40	"а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокиѡвомъ сємъдєся*т*"
арк. 354 і зв., акт 119	–"–	Спадкоємці Юрія Братковського Андрій Братковський, опікун	Макар Дедачка	с. Надчиці (частина)		3	"а по квитє пана Бокиєвымъ на то*й* жє части за вымєрътємъ по*д*даны*х* убыло халупъ чотыры"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 354 зв. – 355, акт 120	–”–	Войцех і Олександра Коморовські, подружжя, державці	Яцько Ющеня	с. Яловичі (частина)		8	“а убыло по квитє єго *мл.* пана Бокиєвымъ (который *под* часъ заверухъ тєпєрєшных згинул) сємъ”
арк. 357 зв. – 358 зв., акт 122	–”–	Вацлав Гулевич [Воютинський]	Хведько Юрченя з. с. Суха Воля	*Частини сіл:* Суха Воля Воютин		 1 3	“ижє*м* справєдливє дымы на части пана мого в сєлє Сухо*й* Воли поличы*л*, которы*х* нимашъ большє*й*, толъко дымъ ѡдєнъ, а по квитє єго м*л*. пана Бокия убыло дымовъ пятъ; на части засъ в сєлє Воютинє, єго м*л*. дєломъ свижо зостало*й*, нимашъ бо*л*шє*й* дымовъ, толъко тры”
арк. 358 зв. – 359 зв., акт 123	–”–	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Федір Сахнович, міщанин, від усіх населених пунктів	м. Локачі *Присілки:* с. Уйма с. Застав’я		Разом 130	“а убыло за розными дєсоляциями по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ дымовъ тры*д*ца*т*”
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 533 зв. – 534, акт 404	–”–	Юрій Козика, дідич	Захар Гапонович	*Частини сіл:* Мокрець Колона	 15	 4 15	А 8 подим’їв у частині с. Мокрець стояли пустками
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 361 зв. – 362, акт 125	12. 02	Ян Дахнович Гатиський, дідич	Оксентій Даценя, від обох частин сіл	*Частини сіл:* Ватин Ватинець		Разом 5	“а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ дымовъ два”
арк. 362 і зв., акт 126	–”–	Олександр і Тереза Жабокрицькі, подружжя, дідичі	Мисько Нагорний, “по*д*даны*й* дєръжавы мєнованы*х* и*х* м*л*. пано*в* Жабокрицъки*х*, малъжонъковъ, з сєла Радоховъки”	с. Жабокрики (частина)	5	–	“было пєрє*д* тымъ цалы*х* дымовъ пятъ, и єго м*л*. пану Бокиєви за поборъства єго з пяти дымовъ с тоє ча*с*ти подымноє ѡ*д*давано, а тєпєръ по квитє пана Бокиєвымъ тыє вси пя*т* халупъ за розойстємъ сє и вымєрътъємъ по*д*даны*х* спустошали”
арк. 363, акт 127	–”–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Міхалова Хоментовська, [державець]	Омелько Савченя	с. Лебед[і]	4	1	“в сєлє Лєбєдю нымашъ бо*л*шє*й* дымовъ, толъко я самъ, было чотыры за поборъства єго м*л*. пана Бокия, убыло тєды тры”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 363 і зв., акт 128	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Костантова Ленська, [державець]	Хома Дем'яненя	с. Лідава (частина)	4	2	
арк. 363 зв. – 364, акт 129	–"–	Міхал-Юрій Чорторийський], дідич Андрій Єловицький, державець	Гарасим Гучкович з с. Ляшки	с. Жуківці [Жуків Старий]	3	–	"в сєлє Жуковъцахъ, в маєтъносъти єго *мл.* пана войского луцъкого, *ωт* кнєжати єго *мл.* пана старосъты крємєнєцъкого єго *мл.* правомъ пєвънымъ служачо*й*, за поборъства єго *мл.* пана Филипа Бокия было дымовъ тры … тєды и тая тры для насътупєнъя голоду и повєтъра прочь розошълисє"
арк. 364 і зв., акт 130	–"–	[Генрик Кашовський, дідич] Ян [Шимкович] Шклинський, [державець]	Олешко	с. Змуч [Жмудче]		21	"я зъ сєла Змуча подымъноє справєдъливє з дымовъ двадъцати ωдъного выбраломъ, алъбовємъ по квитє єго *мл.* пана Бокия прыбыло два"
арк. 364 зв. – 365, акт 131	–"–	Ян [Шимкович] Шклинський	Дорош, від усіх сіл	с. Личини с. Качин с. Качинська Волька	 5	20 18 5	"в сєлє Личина*х* димовъ цалы*х* два*д*ца*т*, а по квитє єго *мл.* пана Бокиєвы*м* убыло ωсмъ; в сєлє Качынє дымовъ цалыхъ ωсмъна*д*ца*т*, а по квитє єго *мл.* пана Бокия убыло шєстъ; а въ Волъцє Качынъско*й* халупъ цалых пять, яко и пєрєдъ тимъ за поборъцы єго *мл.* пана Бокия было пять"
арк. 367 зв. – 368, акт 134	–"–	[Андрій Линевський]	Яцько Наумик з с. Річиця	с. Бужковичі с. Холопичі с. Толмахів *Шупківська маєтність:* с. Шупків [Шубків] с. Річиця с. Риштвинець с. Опанасівка с. Лавринів[ка]		70 34 9 Разом 38	А спустіло подим'їв: с. Бужковичі – 71, с. Холопичі – 46, с. Толмахів – 17, Шупківська маєтність – разом 133, у селах Ворчин і Бузів – разом 19. "а то по квитє єго *мл.* пана Бокия. И квиты прошлы*х* и*х* *мл.* пановъ поборъцовъ погинули"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
				У Володимирському повіті: с. Ворчин } с. Бузів }		Разом 25	
арк. 368 і зв., акт 135	–"–	Костантий Пузина, [дідич]	Федір Демешко	с. Ярославичі с. Княгинин с. Підлісці	70 14 21	60 14 11	"прєзъ повєтрє в року нєдавно прошло*м* [1652] вымє*р*ло"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 534 і зв., акт 405	–"–	Андрій Заленський, дідич с. Хмелівка і частин сіл Хмелів, Підгайці та Овадне, державець ще однієї частини с. Овадне, дідичами якої були Свирські	Миколай Ольшовецький, слуга Іван Мірний, підданий з с. Хмелівка	с. Хмелівка [Болоховичі] *Частини сіл:* Хмелів [Великий] } Підгайці } Овадне		13 Разом 6 8	А спустіло подим'їв: с. Хмелівка – 7, частини сіл Хмелів і Підгайці – 4, с. Овадне – 12
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 370 і зв., акт 137	13. 02	[Собеські, дідичі] Єврейська громада	Юзеф [Якубович], міщанин, єврей	м. Свинюхи		3	"я подымноє з мєста Свиню*х* справєдливє выбралємъ, в которомъ нє наличылємъ большє*й* домовъ с позосталыми господарами жыдовъскими, толъко тры, а ѡстатокъ прєзъ козаковъ выгинули, другиє прєзъ частиє и густия пєрє*й*стя жо*л*ни*р*скиє прочъ сє розошли"
арк. 370 зв. – 371, акт 138	– "–	[Самуель Лещинський, дідич] Єврейська громада	Ірш Юдкович, міщанин, єврей	м. Рафалівка		3	"в мєсътєчъку Рафаловъцє нє машъ цалы*х* домовъ жыдовъскихъ, в которыхъ госъподары мєшъкаютъ, толъко тры, а нє большє*й*; ѡсътатокъ в тыє во*й*ны и повєтъра знишъчєныє"
арк. 372 і зв., акт 141	–"–	Миколай Чорторийський, дідич Олександр і Тереза Жабокрицькі, подружжя, державці	Мисько Нагорний з. с. Радохівка	*Частини сіл:* Радохівка Сухівці		11 13	А "по квитє пана Бокиєвымъ" у с. Радохівка поменшало на 14 халуп, у с. Сухівці – на 26

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 372 зв. – 373, акт 142	–"–	Королівське місто Єврейська громада	Марко, міщанин, еврей	м. Кременець		5	"я справєдливє подымноє з жыдовъских домовъ з мєста Крємєнъца выбралємъ, в которомъ нє наличылємъ болъшєй, толъко пятъ дымовъ з кгосподарами позосталыми"
арк. 375 зв. – 376, акт 145	–"–	Ян-Олександр Данилович, дідич Ян-Миколай Шемет, державець	Кузьма, Крухлеїв зять	с. Білка		3	"а убыло по квитє єго *мл.* пана Бокия тры"
арк. 376, акт 146	–"–	Даніель і Олександр [Гавсовичі] Шостаковські, [дідичі]	Петро Вергун	с. Шостаків с. Бронники (частина)		Разом 24	"того подымного спо*л*на для вєликоє в тых часє*х* прєзъ повєтрє моровоє и нєприятєля коронного дєсоляции выбрати нє моглъ"; "а убыло дымовъ пєтна*дцат*"
арк. 377 і зв., акт 148	–"–	Ярослав Потій, дідич	Федір Осійчик	*Частини сіл:* Хмелів [Великий] Підгайці Хоболтова		Разом 40	"водлугъ квитовъ засъ прошлы*х* поборъцовъ нє моглємъ добрати, для спустошєня и знисчєня подъданыхъ прєзъ поморокъ, гдє по квитє южъ єго милости пана Бокиєвымъ во всихъ тыхъ сєлахъ убыло дымовъ двадъца*т* и чотыры"
арк. 378 зв. – 379 зв., акт 150	–"–	Самуель Лещинський	Федір Кос з с. Щикичин	*Корецька волость:* с. Дивень с. Харуча Мала с. Солпа Мала с. Сторожів с. Щикичин с. Глубочок с. Невірків с. Кобилля с. Осташівка	 30	 15 1 – 8 6 1 – – –	"а убыло по квитє єго *мл.* пана Бокия, поборъцы прошлого": в с. Дивень – 30 димів, в Харучі Малій і Солпі Малій – разом 8, у с. Сторожів – 52, у с. Щикичин – 19, у с. Глубочок – 15, у с. Невірків – 14, у с. Кобилля – 30, у с. Осташівка – 5 димів. "которы[є] то сєла пєнитусъ прєзъ нєприятєля коронъно*го* сп[у]стошоныє сутъ, другиє вымєръли дымы"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 379 зв. – 380, акт 151	–"–	Томаш Сапега, дідич Єврейська громада	Іцко, міщанин, єврей	м. Муравиця		10	"я, Ицько, жыдъ збору рабанъского, мєсчанинъ муравицьк*ий*, прысєгаю пану Богу жывому, которы*й* створилъ нєбо и зємлю и вси жывєлы и нашъ законъ постановилъ, на томъ, ижъ я з мєста Муравици з дымовъ жыдовъских*ъ* подымноє справєдливє выбралємъ, в [ко]торомъ нє наличылємъ большє*й* халупъ з мєшъкаючими господарами, только дєсєтъ, а ωстатокъ спустошало, на чомъ ижъ справєдливє прысєгаю, такъ ми Божє помозы, а єсли бимъ нєсправєдливє присєгалъ, нєха*й* мєнє Адуна*й* на душы, тєлє, жонє, д*ет*ках и добра*х* вси*х* моцю Бозътва сво*го* затратитъ, и нєха*й* на лоно Абрамовоє нє при*й*ду" [це зразок єврейської присяги]
арк. 383 зв., акт 154	–"–	Самуель Лещинський, [дідич] Єврейська громада	Мордухай Берович, єврей	м. Колки		6	"а ωстатокъ домовъ спустошало прєзъ во*й*н[у] и повєтрє"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 536 і зв., акт 407	–"–	Андрій Лагодовський	Кут Пархута	Зап'ятнич, [частина], передмістя м. Володимир		7	А 5 подим'їв спустіло
арк. 536 зв. – 537, акт 408	–"–	Королівське місто Єврейська громада	Давид Нахимович і Вольф Йонович, міщани, євреї	м. Володимир		33	Решта володимирських євреїв вимерла від пошесті, а їхні будинки (кількість не вказано) розібрали перехожі жовніри
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 384 зв. – 385, акт 156	14. 02	[Ян Замойський, дідич] Єврейські громади названих міст	Борух Іршович, єврей, від єврейських громад усіх міст	м. Рівне м. Олександрія м. Жорнів м. Дорогобуж м. Козлин		6 4 2 – –	Йдеться тільки про кількість єврейських димів

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 389 зв. – 390, акт 161	–”–	Петро Опоцький	Савка Даниленя	с. Уїздці с. Точивки		7 6	“в которых то сєлах, мєновитє в Уєздъцах дымовъ трынадцать, а в Точывъках дымовъ чотыры за вымартємъ прєз повєтрє подданых тамошъных и спустошєнємъ прєз нєпрыятєля коронного тых добръ по квитє новисъсими єкъсъакъторисъ єго мл. пана Бокия, который квитъ пры томъ жє спустошєню з инъными квитами згинулъ, убыло”
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 537 і зв., акт 409	–”–	[Володимирське війтівство; війт] –Даніель Стемпковський	Кіндрат Юркович, підданий Володимирського війтівства	м. Володимир, ґрунт, наданий на дідичне війтівство		6	А 12 подим’їв спустіло, бо люди вимерли від пошесті
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 396 і зв., акт 166	15. 02	Дорота з Романовських Петрова Козика	Левко Ґилик, від усіх сіл	с. Жашковичі с. Волиця с. Мокрець [частина]		Разом 70	“а убыло прєз повєтрє в тых всях по квитє єго мл. пана Бокиєвымъ трыдцать ѡдєнъ”
арк. 396 зв. – 397, акт 167	–”–	[Діонізій Балабан] Адам Білостоцький і його дружина Анастазія Балабан Марина Ґрабовецька	Давид Третяк[ович] і Ойсій [Качанович]	с. Хорохорин (в усіх чотирьох частинах)		30	“а спустошало по квитє єго мл. пана Филипа Бокия прєз моровоє повєтрє дымов трыдцат и два”
арк. 402 і зв., акт 172	17. 02	Костантий Пузина, дідич	Данило Сущеня	с. Добрятин *Присілки:* с. Привередів с. Брухів		20 10 4	А “по квитє єго мл. пана Бокиєвым” поменшало подим’їв: у с. Добрятин – на 23, у с. Привередів – на 6, у с. Брухів – на 6.
арк. 404, акт 174	18. 02	Домінік Єло Малинський	Івашко Герасименя	с. Пелза (Пелжа)	27	15	“а другии подданыи с тых дванадцати халупъ прєз навєдзєнє Панъскоє плягою, моровым повєтрєм вымєрли”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 404 і зв., акт 175	–"–	Роман Загоровський, [дідич]	Андрій Худа	с. Малів с. Охматків		9 5	"ѡнъ с тоє маєтьносьти Малєва и другоє сєла Охъматькова пана своєго подымъного лявъдо публико на сеймику рєляцыйнымъ въ мєсътє Турысъку постановєным, водлугъ квиту єго мл. пана Филипа Бокия, поборцы прошълого воєводства Волынского, выбрати нє могълъ, только з Малєва з дымовъ дєвєти, а з Охматькова з дымовъ пєти"; "а убыло за спустошєнєм в тых то сєлах дымовъ по квитє єго мл. пана Бокия дєвєтьнадцєть, с которых цело зосъталых дымовъ двоє подымъноє выбравъшы, до ѡддання єго мл. пану поборцы тєпєрєшънєму прывєзлємъ"
арк. 405, акт 176	–"–	Ян Гулевич, [дідич] Єврейська громада	Пейсах [Смаркович], еврей	м. Гулівка [Гулевичів]		3	"ижъ ѡнъ за ро[з]казанємъ єго мл. пана своего зъ рєчоного мєстєчъка Гулювъки з домовъ жидовъских подымноє справєдливє выбрал, … в которомъ нє наличилєм болшєй зъ позосталыми господарями, толко три, а остатокъ прєз повєтрє и пєрєйстя густыє и частыє жолнєрскиє спустошалы"
арк. 412, акт 182	19. 02	Юрій і Олександр, сини покійного Міхала Пузини	Павло Тежик	с. Страклів с. Страклівська Волиця		Разом 19	"по спустошеню прєз неприятеля коронного и повєтрию, в року нєдавно прошлом [1652] будучим, в сєлє Стракъловє и Волици Страковской нє маш вєнцей димовъ у подданих толко дєвєтнадцєт, … а убыло двадцать чотири по квитє єго мл. пана Хриницкого"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 415 зв. – 416 зв., акт 185	–"–	Роман Загоровський, [дідич]	Клим Онищеня	с. Загорів с. Кремеш		38 7	"я подымного с тых добъръ Загорова водлугъ квитовъ єго мл. пана Бокия тєраз за спустошєнєм выбрати нє могълъ, только з дымовъ трыдцати и ѡсъми, а убыло по тыхъ же квитах дымовъ сємъ; з сєла Крымєша з дымовъ сєми, а убило дымовъ ѡсмъ"
арк. 423 і зв., акт 192	20. 02	Андрій Воронецький	Панас, Минчин зять	м. Раймісто [частина] с. Баб'є		Разом 14	"в которих добърах пана моєго по квитє єго мл. пана Бокия за вимартєм прєз повєтрє подданих тамошънних убыло дымовъ шєст"
арк. 423 зв. – 424, акт 193	–"–	Миколай-Олександр Рамулт	Гаврило	с. Колодежне с. Будища		Разом 17	"а убыло по квитє урожоного єго мл. пана Филипа Бокия, поборцы на ѡн час воєводства Волынского, в Колодєжънє двадцат, а в Будисчах дєсєт"
арк. 424 – 425, акт 194	21. 02	[Миколай-Юрій Чорторийський, дідич] Єврейська громада	Носан Ізраїлевич, міщанин, еврей	м. Клевань		7	"зо всих домовъ жидовъских, въ мєстє Клєваню знайдуючихсє, которие яко справєдливє вибралъ зо въсих домовъ тєпєр; так по знєсєню мєста Клєваня прєз ѡгон, яко и ѡд нєприятєл Крижа Святого татаровъ и рєбєлизантовъ козаковъ, такжє и тєпєр свижо прєз повєтрє повимєралих, зостаючих"; "в … которих господары мєшкають, толко сємъ"
арк. 428 і зв., акт 197	–"–	Луцько-Брестське біскупство, власник; біскуп – Андрій Гембицький Єврейська громада	Якуб Фалькович, єврей	м. Торчин		8	"я, Якубъ Фальковичъ, жыд збору рабанъского, прысєгаю … на том, ижъ въ мєсътє Торчынє нє машъ вєнцєй цєлозосъталых жыдовъских домовъ, въ которых господари мєшъкають, толко ѡсъмъ, а убыло и спусътошало прєз

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							розные дезолацие *ѡд* давъных часовъ трына*дцат*"
арк. 429 зв. – 430 зв., акт 199	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Єврейська рабинська і караїмська громади	Юсько Якубович, міщанин, єврей	м. Деражня		12	"я, Юсько Якубовичь, жы*д* збору рабанъского, месчанинъ дераженъски*й*, прысегаю … на томъ, ижъ з ме*с*течька Дера*ж*на з домовъ жыдовъских и караимъских подымъное *ѡд*но справе*д*ливе выбрале*м*, въ которомъ не наличылемъ венъце*й* халупъ з мешъкаючыми госъподарами, толъко жыдовъских пятъ, а караимъских семъ; ѡсътатокъ домовъ, по*д* часъ во*й*ны коза*ц*кое и инъку*р*сы*й* тата*р*ских, такъже перехоженя хоругъви*й* жолънирьских, яко и морового повєтра, жыдовъских вымеръло и знесено, на чымъ, ижъ справе*д*ливе, прысегаю"
арк. 430 зв. – 431, акт 200	–"–	[Альбрихт-Станіслав Радзивілл, дідич] Єврейська громада	Мошко [Маєрович], міщанин, єврей	м. Олика		18	"я, Мошъко, жы*д* збору рабанъского, месчанинъ ѡли*ц*ки*й*, присегаю … на томъ, ижъ я з ме*с*та Олыки з домовъ жыдовскихъ поды*м*ное *ѡд*но справедливе выбрабрилемъ [так у тексті], в которомъ не наличилемъ венъце*й* халупъ з мешкаючими господарами, то*л*ко ѡсмнадъцатъ, а ѡстатокъ презъ инъкуръсие коза*ц*кие и моровое повєтре спу*с*тошало"
арк. 431 і зв., акт 201	–"–	[Самуель Лещинський], дідич Єврейська громада	Ірш, міщанин, єврей, школьник	м. Торговиця		7	"а ѡстатокъ презъ неприятеля коронъно*го* и морово повєтре спусътошало"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 431 зв. – 432 зв., акт 202	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Єврейська громада	Шлома [Рафалович], міщанин, еврей	м. Степань		20	"иньшыє домы зас розьнихъ летъ в тыє войны и повєтрє спустошалыє"
арк. 432 зв. – 433, акт 203	–"–	Криштоф Чаплич [Шпановський]	Гордій Сатченя і Данило Лук'яненя з с. Понебель	*Третини сіл:* с. Понебель с. Корпилівка с. Рогачів		Разом 17	"мы … з помєнєного сєла Понєбыля, такъжє зъ сєлъ Корьпиловьки и Рогачова, з трєх частєй нєдєлєных маєтъносъти пана нашого, з дымовъ сємънадцати справєдливє выбравъшы, для ωданя ωного до єго мл. пана поборцы прынєсълисъмы. В которых то сєлах помєнєных по квитє новисьсими єкъсъакъторисъ єго мл. пана Филипа Бокия за вымартємъ прєз повєтрє подданых тамошных убыло дымовъ двадцать три"
арк. 434 зв. – 435, акт 205	–"–	Самуель Лещинський, дідич Єврейська громада	Юсько Шломович, міщанин, еврей	м. Корець		10	Вказано тільки кількість єврейських димів. Кількість знищених і спустілих в акті не зазначено. "а ωсътатокъ прєз нєпрыятєля и повєтрє спусътошало"
арк. 453 і зв., акт 206	–"–	Самуель Лещинський, [дідич] Єврейська громада	Юсько Мордухаєвич, міщанин, еврей	м. Межиріч		8	"а ωсътатокъ прєз нєпрыятєля и повєтрє спусътошало"
арк. 442 зв. – 443, акт 213	22. 02	Стефан і Костантий Сасиновські	Тиміш Рибак	с. Більче [Луцького повіту] с. Залужжя Кременецького повіту (частина)	 4	5 –	"я подымъноє ωдно водлугъ ухвалы сєймику Турыского з помєнєного сєла Былча, маєтности пановъ моихъ, з дымовъ пяти справєдливє выбравъши, для ωданя ωного до єго мл. пана поборцы принєслєм, въ которомъ сєлє Билчу по квитє єго мл. пана Бокия за вымартємъ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні techniques	Примітки. Причини змін у кількості димів
							по*д*даны*х* убыло дымовъ два, а на ча*с*ти панєє Лєпєсовицькоє, ты*м* же паномъ моимъ налєжачо*й*, в то*м* жє сєлє Бы*л*[ч]у, тамжє въ сєлє Залужу на части и*х* м*л.* въ повєтє Крємєнєцькомъ будучо*й* убыло дымовъ по*л.* ѡсма, а тєпє*р* жа*д*ного дыму нимашъ"
арк. 443 і зв., акт 214	–"–	Ян Головинський, дідич с. Кривичі, державець с. Люхче (а підлегле "юрє ѡрдинациѡнис")	Стефан Іван	с. Кривичі с. Люхче		6 12	"мы поды*м*ноє ѡ*д*но з сєлъ Кривичъ и Люхча справє*д*ливє выбрали*с*мы, въ которы*х* нє наличили*с*мы вєнъцє*й* халупъ с позосталыми господарами, только я, Стєфа*н*; в Кривича*х* домовъ шє*ст* цєлы*х*, а спу*с*тошало по квитє єго м*л.* пана Бокиєвы*м* сємъ. А я, Иванъ, въ сєлє Люхчу домовъ двана*д*цєтъ, а по квитє єго м*л.* п. Бокиєвы*м* убыло халупъ чоты*р*на*д*цє*т*"
арк. 443 зв. – 444, акт 215	–"–	Андрій та Гієронім Святополки Четвертенські, державці	Мисько Чурило	с. Майків (половина)	15	4	"прєз розє*с*тє для голоду и повєтра"
арк. 445 і зв., акт 218	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Адверт, державець	Курило Згуж	с. Грем'яче		2	"а ѡстатокъ за розє*й*стє*м* и выма*р*тє*м* по*д*даны*х*, тоє*ст* халупъ тры, по квитє пана Бокиєвы*м* спу*с*тоша*ло*"
арк. 455 і зв., акт 6	3. 03	Олександр Чаплич, [дідич]	Іван Башараб	с. Скриголови		8	5 димів вимерло "прєзъ повєтрє в року [1652]"
арк. 455 зв., акт 7	–"–	Марцин Лобос, [дідич]	Лаврін	с. Загорівщина		4	"по ѡ*д*даны*м* поди*м*ны*м* єго м*л.* пану Бокиєвы*м* нєма*ш* болшє*й* димо*в* в помєнєно*й* маєтности, тило чотири, а убыло ѡ*с*мъ"
арк. 477 – 478, акт 21	5. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич Вацлав Севрук, державець [на ординатському праві]	Мисько Заєць	с. Радів (частина)		1	"а ѡстато*к*, тоє*ст* ды*м* та*к*жє ѡдє*н*, по квитє пана Бокиєвы*м* спу*с*тоша*л*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні techno димів	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 479 зв. – 480, акт 24	–"–	Павло Гулевич Дрозденський, [дідич]	Дмитро Пороскало і Микита Чайчич з с. Дроздні	с. Дроздні с. Гунчий Брід	.	Разом 20	"в которих то добрахъ селє Дроздъняхъ и Гу*н*чомъ Бродє по квитє нови*сс*ими єкзакъторис єго мл. пана Филипа Бокия за выма*рт*ъємъ пре*з* повєтрыє по*дд*ан*их* тамо*шних* убыло димо*в* сє*м*"
арк. 483 і зв., акт 27	6. 03	[Стефан Святополк Четвертенський], дідич м. Четвертня Нова, державець половини м. Четвертня Стара і м. Володимирець Вацлав Святополк Четвертенський, дідич половини м. Четвертня Стара [Миколай Святополк Четвертенський], м. Курчиці (форму володіння не вказано) Єврейські громади названих міст	Ансел, єврей з м. Четвертня Нова Шлома, єврей з м. Четвертня Стара	м. Четвертня Нова (Боровичі) м. Володимирець м. Курчиці м. Четвертня Стара		1 – – 3	Йдеться тільки про кількість єврейських димів. "я, Ан*се*лъ, присєгаю пану Богу, *иж* в мє*ст*єчъку Новоє Чє*т*вє*рт*ъни, алиасъ Боровичахъ, нємашъ домовъ жидо*в*ских тєпє*р*, то*л*ко *ω*дє*н*, а в мє*ст*єчку єго м*л*. пана по*д*коморо*го* браслав*ского* Володимє*р*цу нємашъ *жад*ного дыму. Та*к*жє в мє*ст*єчку кнє*ж*. єго м*л*. пана ми*н*ско*го* в Кручичах [!] нима*ш* *жад*ного дыму. И я, Шлома, присєгаю, … *иж* в мє*ст*є Старо*й* Чє*т*вє*рт*ъни на *ω*бохъ половицахъ, такъ заставъно*й* кнє*ж*. єго м*л*. пана по*д*коморо*го* браслав*ъ*ского, яко и дєдично*й* кнє*ж*. єго мл. Ва*ц*лава Чє*т*вє*р*тєнъского, нимашъ бо*л*шє*й* дымовъ жидовъских, то*л*ко тры. А *ω*статокъ в ты*х* всихъ мєстєчъка*х* розными часы, такъ пре*з* инъку*р*сиє нєприятє*л*скиє, яко тєжъ повєтрє моровоє и пєрєхо*д* жо*л*нє*р*ский, спу*с*тошало"
арк. 486 зв. – 487, акт 30	8. 03	Ян Мелешко, [державець]	Супрун	с. Калусів		18	"в сєлє Калусовє пана моє*го* маєтности нє ма*ш* болшє*й* халупъ, с которы*х* бы по*д*даниє роботизну *ω*дправова*ли*,

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							толко ѡсмънадцеть, абовєм по квитє єго мл. пана Бокиєвым убыло сєм"
арк. 487 і зв., акт 31	–"–	Андрій Гулевич Воютинський, дідич	Сенько Брилевич	с. Воютин (частина)		4	"а по квитє єго мл. пана Бокия спустошало в той части дымов дєвєть"
арк. 497 зв. – 498, акт 40	10. 03	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Ян Головинський, [державець]	Давид, двірний паробок	с. Головин (частина)	6	–	"на части єго мл. пана Яна Головинского, пана моєго, в сєлє Головинє будучой, жадная халупа з мєшкаючим подданим, котрий бы роботизну єго мл. ѡддавал и ѡд которого бы податокъ до Скарбу дойти моглъ, нє найдуєтсє, албовєм тая част єго мл. пана Головинского, пана моєго, єст здєзолѡваная, в которой было подданых шєсть, а тепер по квитє єго мл. пана Бокия жадного нимашъ"
арк. 498 – 499, акт 41	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Марцин Кобилецький, державець	Костюк Гомонча	с. Новосілки	45	15	
арк. 499 і зв., акт 42	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Марцин Кобилецький, державець	Юрко Сиракович	с. Країв	33	12	
арк. 499 зв. – 500, акт 43	11. 03	Адам і Олександр Білостоцькі, дідичі	Яцько Янчик	с. Білий Стік (частина)		12	"а убыло по квитє єго мл. пана Бокиєвим за вымартємъ прєз моровоє повєтръє пят"
арк. 507 зв. – 508, акт 50	–"–	Генрик Кашовський, [дідич] Єврейська громада	Абрам Якубович, міщанин, єврей	м. Мельниця	3	2	"я, Абрам Яку[б]ович, присєгаю, … иж в мєсътє Мєлници домовъ жидовских такъ з давныхъ часовъ, яко прєз всю инкурсию, такъ рєбєлизантовъ Речи Посполитоє, яко и нєпрыятеля Крыжа Светого, и прєзъ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							моровоє повєтрє болшєй нє было, тылє тры, а тепєр толко всєго ѡстало домов два, в которых господарє зостают"
арк. 508 зв. – 509, акт 51	–"–	[Самуель Лещинський, дідич] Єврейська громада	Іцко Абрамович, міщанин, єврей	м. Чорторийськ		3	"я, Ицко Абрамович, жид збору рабаньского, мєсчанинъ чартоыский, присєгаю, ... иж я з мєста Чарторыска з дымов жидовских подымноє ѡдно справєдливє выбралємъ, в котором тєпєръ нємаєшъ болшєй халупъ з мєшкаючыми господарами, только три..., ѡстатокъ, прєзъ инкурсиє нєприятєля коронного и повєтръє моровоє и иншыє плякги и прыпадки розныє з допусчєня Божого будучыє, роковъ прошлыхъ вымєрло, згинуло и спустошало"
арк. 509 і зв., акт 52	–"–	[Криштоф Сапега, дідич] Єврейська громада	Мошко Абрамович, міщанин, єврей	м. Несухоїжі		4	"я, Мошко Абрамович, жид, присєгаю..., иж в мєстє Нєсухоижахъ домовъ жидовъскихъ прєз вси инъкурсиє, такъ рєбєлизанътовъ Рєчи Посъполитоє и нєпрыятєля Крыжа Свєтого, и прєз моровоє повєтрє, нє ѡстало домовъ, в которих господарє сут, тилє чотыры"
арк. 509 зв. – 510, акт 53	–"–	Королівське місто Єврейська громада	Арон Зелькович, міщанин, єврей	м. Ковель	20	20	"я, Арон Зєлкович, жид збору рабанского, ѡбыватєл и мєсчанин ковєлский, прысєгаю..., иж я з мєста Ковъля з дымов жыдовских подымноє ѡдно справєдливє выбралєм, в котором тєпєр нє машъ большєй халупъ з господарами мєшъкаючыми, только, яко и пєрєд тым было

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							в*едлуг* квиту давън*ого* его м*л.* пана Крышътофа Линєвъского, побо*р*цы на ωнъ ча*с* [1649 р.] воєво*д*ства Волынъск*ого* бывъш*ого*, и инъны*х*, два*д*ця*т*, а нє болъшє*й*"
арк. 510 і зв., акт 54	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Францішек Вільчек, державець	Максим, Ілин син	с. Тотовичі		16	"в которо*м* сєлє помєнєно*м* за [в]ыма*р*т*ем* прє*з* пов*ет*рє и розє*й*стє по*д*даны*х* тамошъны*х* по квитє нови*с*сими єкъзакто*р*и*с* его м*л.* пана Филипа Бокєя убыло дымовъ с*емнадця*т"
арк. 511 і зв., акт 56	–"–	Семен Городиський, [дідич]	Петро Дацюк	с. Городище (половина) с. Лаврів (частина)		2 2	"в сєлє Городисчу на половици пана моєго дымо*в* то*л*ко два, а спу*с*тошало дымо*в* ωдина*д*цє*т*; в Лаврове на ча*с*ти того*ж* пана мо*его* дымовъ то*л*ко два, а спу*с*тошало дымо*в* два по квитє его м*л.* пана Бокиєвы*м*"
арк. 511 зв. – 512, акт 57	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Єврейська громада	Шмойло Лейбович, міщанин, єврей	м. Бережниця		5	Йдеться тільки про кількість наявних єврейських димів; "я, Шмо*й*ло Лє*й*бовичь, жи*д* збору рабанского, мєсчани*н* бє*р*є*ж*ни*ц*ки*й*, прысєгаю…, и*ж* в мєстє Бє*р*є*ж*ници, має*т*ности кнє*ж.* его м*л.* пана воєводы крако*в*ского, нє машъ бо*л*шє*й* дымо*в* жидо*в*ски*х* с позо*с*талыми господа-рами, то*л*ко пя*т*"
арк. 515 зв. – 516, акт 60	12. 03	Самуель Лещинський, дідич Янова Янчевська Новоселицька, державець	Степан Неділка	с. Деражня Велика	12	1	"в помєнєно*м* сєлє Дера*ж*ной Вє*л*икой за єкзакъции *его* м*л.* пана Филипа Бокия, побо*р*ци бы*в*шого воєво*д*ства Волы*н*ского, было дымовъ двана*д*цать, а по квитє его м*л.* такъ за спу*с*тошє*нем* тоє маєтности *ωд* нєприятєля коро*н*н*ого*, яко и розωйстємъ сє своволнє подданы*х*

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							тамошьных до козаков, убыло дымов ѡдинадцєть, а тєпєр нимашъ болшєй дымов толко ѡдєн, што я сам мєшкаю"
арк. 516 і зв., акт 61	–"–	Стефан Лада, [дідич]	Іван Охріменя, війт	с. Ружин (частина)		25	"я подымноє ѡдно водлуг ухвалы сєймику Турыского з маєтности помєнєного пана моєго вышрєчоного села Ружина с части єго мл. з дымов двадцєти пяти справєдливє выбравши, для ѡдданя ѡного до єго мл. пана поборци принєслєм, в котором то сєлє по квитє єго мл. пана Филипа Бокия новиссими єкзакъторис жолнєр компании єго мл. пана воєводы руского [Єреми Вишневецького] усарскоє в тягнєню будучи, и прєз чотыри дни стоячи, в помєнєном сєлє Ружинє спалили халупъ сємъ"
арк. 516 зв. – 517, акт 62	–"–	Королівське місто Єврейська рабинська і караїмська громади	Вольф Маєрович, міщанин, єврей	м. Луцьк		29	"я, Волфъ Маєрович, жид збору рабанского, мєсчанин мєста єго кор. мл. Луцка, присєгаю…, иж я подымноє з домовъ жыдовских рабанских и караимских в мєстє Луцку будучих справєдливє выбралємъ, в котором нє наличылєм болшєй халупъ с позосталыми господарами, толко двадцєт дєвєтъ, а ѡстатокъ такъ прєз уставичного жолнєра яко и прєз повєтрє спустошало"
арк. 517 і зв., акт 63	–"–	Корецький монастир малих францисканців	Гіацінінтус Кринський, ксьондз, чернець	с. Дуплинки	22	–	"частю за спустошєнєм прєз нєприятєля коронного тоє маєтности, частю тєж за розєстєм сє своволнє подданых тамошьных з жонами, дєтми и

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							всєю субъстанциєю до рєбєлизантовъ козаков, нє зостало жадного дыму"
арк. 517 зв. – 518, акт 64	–"–	Адам Жабокрицький	Грицько	*Частини сіл:* Жабокрики Ситанка		Разом 4	"бовємъ по квитє *его мл.* пана Филипа Бокия убыло дымов сємь"
арк. 527 і зв., акт 71	13. 03	[Ян Замойський], дідич Валентий Ґослиновський, державець Самуель Стралка, [державець]	Гришко Хомлянчик	с. Кошатів Великий: частина Ґослиновського частина Стралки	5 1	2 1	"на часъти помєнєного *его мл.* пана Валєнтого Кгослиновъского, пана моєго, державы на тот час *его мл.*, а пєред тим – пана Пєтровского"; "под часъ єкзакъции *его мл.* пана Филипа Бокия, поборци бывшого воєводства Волынского, было дымов пят, а по квитє *его мл.*, так за выбранъємъ од татаров в нєволю, яко и вымартъємъ прєз повєтрє подданых, убыло дымовъ тры, а тєпєр толко зостаєт дымов два, а нє болшей. А на части зас пана Самуєля Стралки, там жє в Кошатовє будучой, яко пєрєд тим был дымъ ѡдєнъ, такъ и тєпєр толко ѡдєнъ дым зостаєт"
арк. 527 зв. – 528, акт 72	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Катерина Касперова Боґуцька, державець	Гаврило Кашпорович	с. Кораблищі (третина)		5	"а ѡстатокъ, тоєст дымов шєст, в року прошлом прєз повєтрє вымєрли по квитє *его мл.* пана Бокиєвым"
арк. 531 і зв., акт 76	14. 03	Самуель Лещинський, [дідич] Єврейська громада	Лейба Абрамович, єврей	м. Троянівка		3	"я, Лєйба Абрамович, жид збору рабанского з мєста Трояновки, подданый *его мл.* пана воєводича дєрбъского, присєгаю…, иж в мєстє Трояновцє нє машъ болшей дымов халупъ, в которых людє мєшкают, толко тры, а ѡстатокъ прєз розныє дєвастации спустошало"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 531 зв. – 532, акт 77	–"–	Геліяш Єловицький, [дідич] Єврейська громада	Мисан Ізраїлевич, міщанин, еврей	м. Сокіл		4	"я, Мысан Израєлєвич, жид збору рабанского, мєсъчанинъ соколский, подданый урожоного єго мл. пана Гелиаша Єловицкого, присєгаю…, иж я подымноє в мєстє Соколю справєдливє з дымов жидовских выбралємъ, гдє нє наличылєм болшєй халупъ, толко чотыри, а остатокъ прєз жолнєра уставичного и моровоє повєтрє згинуло"
арк. 534 і зв., акт 80	15. 03	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Даніель Осовський, державець	Левко Ярмачко з м. Красилів Назар Орлоченя, від обох сіл	м. Красилів *Належні села:* Западинці } Голинки }	 Разом 10	15 Разом 10	"в поменєномъ мєстє Красиловє нє маш тєпєр большєй дымов, толко пятнадцат, а по квитє єго мл. пана Филипа Бокия, єксакъторыс новиссими, убыло дымовъ пятнадъцат. А в селє Западинцах и Голинках яко было за поборства тогожъ єго мл. пна Бокия дымовъ десєт, такъ и тєпєр десєт зостаєт"
арк. 538 – 539, акт 83	17. 03	Спадкоємці [Юрія] Оссолінського, дідичі Криштоф Линевський, державець	Іван Пасічник	с. Копитків	24	6	"за розными припадками и вымартьєм подданых убыло осмънадцєть"
арк. 539 і зв., акт 84	–"–	[Анна-Алоїзія Ходкевич, дідич однієї частини міста] [Владислав-Домінік Заславський, дідич другої частини] Єврейська громада	Зишман Лахманович, еврей	м. Острог (разом)		5	"становши очєвисто нєвєрный Зишманъ Лахъманович, жид збору рабанского з мєста Острога, оповєдал урядови нинєшнєму и до вєдомости доносилъ, иж онъ подымъноє одно, в Турыску року свєжо прошлого [1652] уфалєноє, в поменєнымъ мєстє Острогу, такъ на части кнєж. єго мл. пана

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							воєводы краковъского [Владислава-Домініка Заславського], яко и на *час*ти кнє*ж*ны єє *мл.* панєє воєводиноє вилє*н*скоє [Анни-Алоїзії Ходкевич], с позо*с*талы*х* дымо*в* жидо*в*ски*х* выбра*л*, гдє нє наличы*л* бо*л*шє*й* дымо*в* цє*л*ы*х*, то*л*ко пя*т*”
арк. 558 зв. – 559, акт 102	24. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич Янова Прилуцька, державець	Олекса Ситаленя	м. Ташки с. Цвітоха	 2	6 –	“я подымноє *ѡд*но з мє*с*тєчка Ташокъ справє*д*ливє выбралємъ, гдє нє наличылємъ бо*л*шє*й* халупъ з позо*с*талыми господарами, то*л*ко чотыри, а*л*бовємъ в то*м* мє*с*тєчку Ташка*х* по квитє *єго мл.* пана Бокиєвымъ спустошало дымо*в* пє*т*дє*ся**т* шесть; в сєлє за*с* Цвитоши пєрє*д* ты*м* было дымовъ два, а тєпє*р* нє машъ жа*д*ного дыму; жидо*в*ски*х* за*с* домо*в* ки*л*ка было, а тєпє*р* ани дому, ани жида жа*д*но*го* нє маєшъ”
арк. 559 і зв., акт 103	–”–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Длотовський, державець	Данило Деркацький, славутинський міщанин	м. Славутин *Присілки:* с. Миньківці с. Бачманівка с. Богушівка с. Рудня	Разом 52	6 3 3 – –	“з мє*с*тєчка Славутина з дымо*в* шєсти, з сєла Мє*н*ковє*ц* з дымо*в* тро*х*, з сєла Бачмано*в*ки з дымо*в* тро*х* справє*д*ливє выбралє*м*, в которы*х* то добра*х* за єкъзакъции *єго мл.* пана Бокия было дымо*в* пє*т*дє*ся**т* два, а по квитє *єго мл.* прє*з* ро*з*ныє припа*д*ки спу*с*тошало и убыло дымо*в* чоты*р*дє*ся**т*; а в сєла*х* Богушо*в*цє и Ру*д*но*й* жа*д*ного дыму нє машъ, кгды*ж* фу*н*дитус *ѡд* нєприятєля коро*н*ного су*т* знєсєныє”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 563 – 564 зв., акт 106	–"–	Петро, Андрій і Ян Річицькі, [дідичі]	Войцех Шимановський, слуга Мисько Зубчич Радко Деркачик Гаврило Трач	м. Стобухва с. Обзир с. Верхи		78 50 5	"в которых то маєтностяхъ помєнєныхъ по квитє єго мл. пана Бокия, поборци прошлого воєводства Волынского, такъ за ωдєйстємъ проч, яко и вымартьємъ през повєтрьє подданыхъ тамошъныхъ убыло дымовъ пятдєсять пятъ"
арк. 571 зв. – 572, акт 114	27. 03	Владислав-Домінік Заславський, дідич Миколай Холоєвський, державець	Лесько Гайдученя	с. Шельвів с. Завадинці с. Гнойничка с. Ледянка		4 4 3 –	"нє наличылєм болшєй дымов з мєшкаючыми господарами, толко в сєлє Шєлвовє дымов чотыри; в сєлє Завадинцахъ дымов чотыри, а убыло по квитє єго мл. пана Бокия в том сєлє Завадинцах за розєстєм сє проч подданых тамошъных дымов чотыри; в сєлє Гнойничцє димов толко три; ин сумма всєго дымов ωдинадцєт, а нє болшєй; а в сєлє Лєданцє, яко пєрєд тим водлуг квиту єго мл. пана Бокия нє было жадного диму, так и тепєр не найдуєтсє дым жадєн"
арк. 631 і зв., акт 125	28. 03	Адам-Олександр Сангушко, [дідич] Єврейська громада	Якуб Йонович, єврей	м. Камінь		8	"я, Якубъ Иωновичъ, жид збору рабанского з мєста Камєня, маєтности кнєж. єго мл. пана воєводы зємъ Волынъскихъ, прысєгаю … на том, иж в мєстє Камєню нє найдуєтъсє болшєй цєло зосталых домов жидовских, в которых господарє мєшкають, толко ωсмъ, а ωстатокъ спу[с]тошало, такъ моровым повєтрєм, яко и прєз частий пєрєход жолнєра; а пєрєд тим прєз козаков воєн прошлых выгинули"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 645 зв. – 646, акт 9	1. 04	Адам-Олександр Сангушко, дідич Маріанна з Четвертенських Андрієва Кашовська, державець	Гапон Штинець	с. Воєгоща с. Кри[мне] с. Бронниця		Разом 31	"я подымноє ѡдно въ Войгосчы, Кри[м]єм и Броньницы з дымовъ тридцети и ѡдного справєдливє выбрал и єго мл. пну поборцы ѡддал, а по квитє пна Бокиєвом в тых сєлахъ спустошало халупъ ѡдинадцєть"
арк. 648, акт 13	2. 04	Киліян Вільгорський, [дідич] Єврейська громада	Яків Вольфович, єврей	м. Горохів		5	"я, Яковъ Вулфовичъ, жыд з мєста Горухова, присєгаю … на томъ, иж я подымноє ѡдно выжєймєнованоє з мєста Горухова з домовъ жыдовъских справєдливє выбралємъ, гдє нє найдуєтъсє болшєй домовъ жыдовъских з мєшкаючыми господарами, толко пятъ, а ѡстатокъ прєз нєприятєля коронного и повєтрє моровоє спустошало"
арк. 648 і зв., акт 14	–"–	Филип Бокій [Печихвостський, дідич]	Семен Порицький з с. Печихвости	*[Частини сіл]:* Бодачів } Смиків } Печихвости Навколиски } Милятин }		Разом 14 12 Разом 6	"а по квитє тогож вышърєчоного єго мл. пна Бокия, пна моєго, который был поборцою прошлым, такъ прєзъ нєприятєля коронъного, яко повєтрє моровоє, и пройстя частыє жолнирскиє, убыло в тых маєтъностях дымовъ сорокъ чотыры"
арк. 649 зв. – 650, акт 16	3. 04	Катерина [Святополк Четвертенська], у першому шлюбі [Єронімова] Харлеська, [дідич] Єврейська громада	Міхель, єврей	м. Новий Острів (Вишеньки)		2	"я, Михєл, жыд збору рабанъского з мєстєчка Нового Острова алиас Вишєнєкъ, присєгаю…, иж в мєстє Новом Островє нє знайдуєтъсє болшєй домовъ жыдовъских, толко два, а нє болшєй, с которых бы податки могли быти даныє до Скарбу Рєчи Посполитоє, а инъшыє домы прєзъ розныє инъкурсиє нєприятєлскиє и пєрєходы жолнирскыє спустошали"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 653 зв. – 654, акт 22	4. 04	Людвік Пузина, державець	Федір Лошакевич	с. Бруховичі		22	"я подымноє ωдно выжеймєнованоє с помєнєного сєла Бруховичъ справєдливє выбралєм, гдє нє наличылєм болшєй дымовъ з господарами мєшъкаючими, толко двадцатъ два, абовємъ по квитє єго мл. пна Бокия в помєнєномъ сєлє, такъ за розойстєм сє прєчъ, яко и вымарътємъ прєзъ повєтрыє моровоє подданых тамочних, убыло дымовъ дєвєтнадцатъ"
арк. 654 і зв., акт 23	–"–	[Сенюти, дідичі] Єврейська громада	Зелік Ізраїлевич, міщанин, еврей	м. Ляхівці		4	"невєрный Зеликъ Израєловичъ, жыд збору рабанъского, мєсчанинъ ляховєцкий, ωповєдал то мни, урядови и до вєдомости доносил, иж ωнъ подымноє ωдно … [з] дымовъ жыдовъских справєдливє в помєнєном мєстє Ляховцах выбрал"; "иж в мєстє Ляховцах нє машъ болшєй дымовъ жыдовских, и дымовъ, в которых госъподари мєшкаютъ, толъко чотыры, а нє болшєй, а ωстатокъ в тыє войны и повєтра знисчало и спустошало"
арк. 654 зв., акт 24	5. 04	Ян Замойський, дідич Криштоф Дунін Шпот, державець	Гаймос	с. Коптовичі		2	"а убыло по квитє єго мл. пана Бокиєвым ωсмъ дымовъ"
арк. 657 і зв., акт 28	–"–	Олександр Гулевич Дрозденський	Яцько Федькович	с. Черемошне с. Семеренки [частина]		Разом 22	"абовєм в тых ωбох сєлах по квитє єго мл. пна Бокиа прєзъ вымартє повєтрєм и розойстєм прєчъ подданых тамошных убыло дымовъ сєм"
арк. 665 і зв., акт 33	7. 04	Корнеліуш Тарновський	Марцин Кравець, двірник	с. Мощона	2	–	"в помєнєномъ сєлє Мосчоноє, маєтъности пана моєго, за

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							єкъзакъции его м*л*. пана Бокиа, поборъци прошлого, было дымовъ два, с которых подымноє ѡддавано, лєчъ по квитє єго м*л*. и тыє два дымы убыли, а то для тя*ж*кого повєтра, тамъ на то*т* ча*с* панyючого, гдє ѡ*д*ныє вымє*р*ли, а другиє для частых пєрєходовъ жо*л*нє*р*ских прєчъ пошли"
арк. 665 зв. – 666, акт 34	–"–	Королівщина Петро-[Ян] Муканський, державець	Семен Лапчич	м. Вижва с. Вижва Стара		Разом 15	"абовємъ по квитє єго м*л*. пна Бокиа, поборъци бывшого воєводъства Волынъского, за вымарътємъ по*д*аных тамошных прєзъ повєтрє моровоє в помєнєных добра*х* убыло дымовъ два*д*цать"
арк. 667 зв. – 668, акт 37	–"–	[Андрій Єловицький, дідич] Криштоф Пстроконський, державець	Іван Чижик	с. Микитичі с. Підлужжя	6 6	2 –	"а то для вєликого спустошєня нєприятєлъского"
арк. 668 зв. – 669, акт 39	–"–	Ярош Корницький, державець [на ординатському праві]	Кміта, Голишків зять	с. Радів [частина]		3	"а*л*бовємъ по квитє єго м*л*. пна Филипа Бокиа, єкзакътори*с* новисъсими, прєзъ моровоє повитриє тамъ на тотъ ча*с* кгра*с*санътє панyючоє, такъжє и прєзъ частый пєрєхо*д* жо*л*нє*р*ский убыло ѡсмна*д*цєтъ, а тєпє*р* то*л*ко три зостаєтъ"
арк. 669 і зв., акт 40	–"–	[Анна-Алоїзія Ходкевич], дідич Казимир Браницький, державець	Сидір Ющеня	с. Клепачі		3	"абовємъ по квитє єго м*л*. пна Бокиа за пойстємъ своєво*л*нє до козаковъ по*д*аных тамошъных убыло в томъ сє*л*є Клєпача*х* дымовъ сємъна*д*цатъ"
арк. 673 зв. – 674, акт 46	8. 04	Ян-Олександр Данилович, [дідич] Єврейська громада	Пінхас Ілляшевич, еврей	м. Андріїв (Березне)		5	"я, Пинъха*с* И*л*ляшєвичъ, жы*д* з мєста Анъдрєєва

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							алиас Березного, прысєгаю … на томъ, иж я подымъноє ѡдно выжєймєнованоє с помєнєного мєста Анъдрєѡва алиасъ Березъного, маєтъности пна моєго, з домовъ жыдовъских справєдливє выбралємъ, гдє нє наличылємъ болшєй домовъ, толко пять, а ѡстатокъ, такъ прєз войну козацкую, яко и моровоє повєтрє, спустошало"
арк. 674 і зв., акт 47	–"–	Андрій Фірлей, [дідич] Єврейська громада	Тобіяш Жунделевич, еврей	м. Мосор		1	"нєвєрный Тобиашъ Жунъдєлєвичъ, жид з мєстєчъка Мосора, маєтъности вєлможного єго мл. пна Анъдрєа з Дубровицы Фирлєя, державъцы смидинъского, присєгу в справє нижєймєнованой за выданємъ собє роти выконалъ"; "ижъ в помєнєномъ мєстєчку Мосорє нє машъ болшєй домовъ жыдовъских, толко мой ѡдєнъ, в которомъ на тотъ часъ, яко з инъшого мєста зашлый, мєшкаю; абовємъ в том мєстєчъку Мосорє илє было жыдовъ, вси – ѡдни под час воєнъ козацких выгинули, другиє в тоє срокгоє повєтрє вымєрли, инъшыє зас ѡгнємъ припадковымъ выгорєли, такъ жє тепер жадного дому жыдовъского, ани жыда, ѡпрочъ мєнє, нє маєшъ"
арк. 677 зв. – 678, акт 50	9. 04	Ян-Олександр Данилович, [дідич] Єврейська громада	Шлома Абрамович, еврей	м. Тучин		5	"Шлома Абрамовичъ, жыд з мєста Тучына, присєгаю … на томъ, иж я подымъноє ѡдно выжєймєнованоє с помєнєного мєста Тучына з домовъ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							жыдовъских справедливе выбралємъ, где нє наличылємъ болшей домовъ з мєскаючыми госъподарами, толко пятъ, а остаток, такъ презъ войну козацкую, яко и моровое повєтрє, спустошало"
арк. 678 і зв., акт 51	–"–	[Олександр Конецпольський], дідич Єврейська громада	Давид Мойзешович, еврей	м. Радивилів		1	"я, Давид Мойзешовичъ, жыд з места Радивилова, прысєгаю … на томъ, иж я подымное одно выжеймєнованоє с помєнєноє маєтъности пна моєго места Радивилова справедливе для оданя єго мл. пну поборцы принєслом, где нє найдуєтъсє болшей домовъ жыдовъских, толко одєнъ, в котором я мешъкаю, а остатокъ, такъ презъ тыє срогиє войны козацкиє, яко и моровое повєтрє, спустошало"
арк. 679 і зв., акт 52	–"–	Андрій, Петро і Ян Річицькі, [дідичі] Єврейська громада	Іцко Єленевич, еврей	м. Стобихва		3	"я, Ицко Єлєнєвичъ, жыд з местєчъка Стобухвы, присєгаю … на томъ, иж я подымъноє одно выжеймєнованоє с помєнєного местєчъка Стобухвы з домовъ жыдовъских справедливе выбралємъ, где не наличилем болшей домовъ з мешъкаючими в них госъподарами, толко три, а остатокъ, такъ презъ тыє срогиє войны козацкиє, яко и повитрє моровоє, спустошало"
арк. 687 зв. – 688, акт 63	10. 04	[Галшка] Станіславова Смитковська, державець	Васько Пилипеня	с. Окорськ (частина)		6	"в селе Окорску на части панєє моєє єє мл. панєє Смитъковъскоє нє найдуєтъсє болшей цєлозосталых дымовъ, толко шесть, а по квитє єго мл. пна Бокиа убыл одєнъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 688 і зв., акт 64	–"–	[Олександр Конецпольський, дідич] Єврейська громада	Марко Абрамович, еврей	м. Лешнів	.	5	"я, Ма*р*ко Абрамовичъ, жы*д* з мєста Лєсънєва, присєгаю … на томъ, *иж* я подымноє ѡдно выжє*й*мєнованоє с помєнєно*й* маєтъности пна моєго мєста Лє*ш*нєва справє*д*ливє єго м*л*. пану побо*р*ци принєслє*м*, гдє нє на*й*дуєтъсє бо*л*шє*й* домовъ жыдовъских, то*л*ко пять, в которы*х* жыди мєшъкають, а ѡстатокъ прє*з* ѡгонъ припа*д*ковы*й* домы нашыє спустошєли, и самыє жыди прєзъ срогоє повитрыє вымє*р*ли"
арк. 698 і зв., акт 76	11. 04	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Миколай Вилежинський, державець	Яким Вовк	с. Конюшки		13	"а сє*м*на*д*цєть по квитє єго м*л*. пна Филипа Бокия убыло"
арк. 706 – 707, акт 85	12. 04	Дмитро Рогозинський	Павло	с. Рогозне (частина) с. Вовков[иї] с. Семенівка		Разом 8	"алъбовємъ по квитє єго мылости пана Бокиєвы*м* убыло тры"
арк. 707 – 708, акт 86	–"–	Спадкоємці Яна Одинця Соколовського, дідичі Вацлавова Севрук, державець	Павло	с. Бегень		3	"а шєсть по квитє єго м*л*. пана Бокиєвымъ убыло: ѡдъни вымєръли, другиє погорєли"
арк. 708 і зв., акт 87	–"–	[Теодора] Андрієва Загоровська	Іван Щуцький	с. Колпитів [частина]		5	"в сєлє Колъпытовє в року прошъломъ [1652] дымовъ шєсть вымєръло по квитє єго милосъти пана Бокиєвы*м* и єго милосъти пана Борє*й*ка Кнєруцкого, а дымовъ пять ѡстало"
арк. 713 і зв., акт 89	16. 04	[Владислав Лещинський, дідич] Єврейська громада	Ізраїль Гіршкович, еврей	м. Берестечко		12	"нєвєръны*й* Израєлъ Гиръшъкєвичъ, жыдъ збору рабанъского з мєста Бєрєстєчъка ѡповєдалъ";

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							"ижъ в мєстє Бєрєстєчъку нимашъ [б]ольшей цалых жыдовских дымовъ, в которых господары мєшъкають, только дванадъцат, а ωстатокъ прєзъ розныє дєсоляции, такъ моровоє повєтрє, яко и частий пєрєходъ жолънирьский, спустошало"
арк. 713 зв. – 714, акт 90	–"–	[Маріанна Богуцька], дідич Францішек Чапський, державець	Ілляш Клопотик	с. Житані с. Навратин		20 5	"абовємъ по квитє єго мл. пана Бокия за вымєрътъємъ прєзъ повєтрєє подданых тамошных убыло дымов трынадъцат"
арк. 725 і зв., акт 98	–"–	Генрик Кашовський	Олекса Сачкович	с. Славожичі		10	"а убыло и спустошало дымовъ чотырънадцат, такъ прєзъ нєприятєля Крижа Свєтого и рєбєлълию хлопъскую, яко и прєзъ навєжєнъє Панъскоє прєзъ повєтрє вымєръло"
арк. 725 зв. – 726, акт 99	–"–	Генрик Кашовський, [дідич]	Іван Тимошеня	с. Андрусіїв		4	"по квитє єго мл. пана Бокия нє наличилъ дымовъ справєдливє болъшей над чотыры, єксъцєпто посъсєсии заставы части панєє Бобровичовоє, и с того подымноє справєдливє выбравшы, такъ водлє лявъдумъ року прошлого [1652] в Туриску уфалоного, яко тєжъ и водлє лявъдумъ року тєпєрєшнєго [1653] в Луцъку уфалєного"; "и ωноє до Скаръбу ωддалємъ, а убыло и спустошало дымовъ двадъцат, такъ прєзъ нєприятєля Крыжа Святого и рєбєлълию хлопъскую, яко и прєзъ навєжєнъє Панъскоє прєзъ повєтрє вымєръло"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 726 зв., акт 100	–"–	Ян Кашовський, [дідич] Єврейська громада	Лейба Давидович, еврей	м. Кашівка [Кашовґрод]		5	"я, Леи́ба Давидовичъ, жыд з местечъка Кашовъки, присєгаю … на томъ, ижъ я з местечъка Кашовъки подымноє ѡдно выжеймєнованоє з домов жыдовъских справєдливє выбралємъ, гдє нє наличылємъ большеи́ домовъ жыдовъских з мєшъкаючыми господарами, толъко пятъ, а ѡстатокъ, такъ прєзъ инъкуръсии нєприятєля коронного, яко и моровоє повєтрє, и пєрєхоженъє частоє жолъниръскоє, спустошало"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 674 і зв., акт 483	17. 04	Олександр Чаплич [Шпановський, дідич] Єврейська громада	Арон Якубович, еврей	м. Кисилин	20	8	Йдеться тільки про єврейські дими. Під час пошесті 1652 р. вимерло 12 єврейських подим'їв, будинки згоріли
арк. 675 і зв., акт 484	–"–	Олександр Чаплич [Шпановський, дідич]	Миколай Яцькович, бурмістр	м. Кисилин *Належні села:* Дмитрівка Журавець Старосілля		17 Разом 7	Йдеться про християнські дими. Після поборства Филипа Бокія кількість димів у всіх населених пунктах зменшилася на 26; причини – не вказано
Ф. 21, оп. 1, спр. 151							
арк. 119 зв. – 120 зв.	17. 04	Дмитро-Юрій Корибут Вишневецький, [дідич] Єврейська громада	Шлома Хаїмович, еврей	м. Ямпіль Кременецького повіту		–	Збереглася лише частина акта. Йдеться тільки про єврейські дими. "[я], [Ш]лѡма Хаимович, жыд и мєшъканєцъ ямполский, пры[сєгаю] … на том, жє в мєстєчку Ямполю нє машъ жад[ного] дому власного жыдовъского, а я сам в пус[…], другий жыд господар Янъкєл Познанский

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							[в] дому шлях[єцькомъ] мєшкаєт, кгдыж домы жыдовъскиє лет прошлых прєз нє[при]ятєли, яко и прєз жовънирєй, сут зънєсєныє и вєнцєй жыдовъ в том мєстєчку нє найдуєтсє"
арк. 120 зв.	–"–	Міхал-Юрій Чорторийський, [дідич] Єврейська громада	Лейба Давидович, єврей	м. Андріїв		–	Зберігся лише початок акта. Йдеться тільки про єврейські дими; "ж[є] жадного дому жыдовъского нє машъ в помєнє[номъ мє]стєчку, алє толко [ѡн]ъ, а другий Мошко Хаимович коморами в домах хрєстиянских посполу зъ хрєстианы мєшъкают, а южъ за тыє домы албо дымы подымноє и пєрєд тымъ и тєпєр єго мл. пану Князкому, поборцы воєводства Волынского ѡдданo"
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 735 зв. – 736, акт 109	18. 04	Адам-Олександр Сангушко, [дідич]	Зінько Ярахвостович Демид Веремко	м. Кошар Новий с. Кошар Старий с. Суха Воля		36 48 8	"мы в маєтностях пана нашого помєнєных, мєновитє в мєстєчку Новомъ Кошару з дымовъ цалых трыдцати шєсти нараховали, а убыло по квитє єго мл. пана Бокиєвомъ дымовъ чотырънадцат; в Старомъ Кошару з дымов цалых чотыръдєсятъ ѡсми, а убыло дымовъ чотыр-надцат; в Сухой Воли з дымовъ цалых ѡсмъ, а убыло дымовъ два"
арк. 738 і зв., акт 112	19. 04	Міхал Загоровський, дідич Станіславова Станкар, державець	Остап Глизка	с. Копилля (частина)		4	"в помєнєномъ сєлє Копылах на части панєє моєє нє найдуєтъсє большєй дымовъ цалых, в которых людє мєшъкают, толъко чотыры, а пят дымовъ по квитах єго мл. пана

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							Хриницького и єго м*л*. пана Бокиєвымъ прєзъ инъкуръсиє нєприятєлъскиє и прєзъ моровоє повєтрє спустошало"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 680 зв. – 681 зв., акт 489	–"–	Зузанна Пузовська, вдова Костантого Пузовського	Андрушко Пархомик, челядник	с. Пузів (частина)	7	–	"ѡповєдала то мнє урядови, ижъ на части Пузовъско*й* помєнєного нєбожъчика малъжонъка єє в сєлє Пузовє в повєтє Володимє*р*ско*м* лєжачоє, што пєре*д* ты*м* было [за поборства Филипа Бокія] домовъ мєшка*л*ны*х* хлопъскихъ сємъ, тєпе*р*, прє*з* спустошєнъє жольнє*р*скоє, прє*з* повєтрє и инъшыє припа*д*ки, в пустки сє ѡбє*р*нуло и людє в ны*х* нє мєшъкаю*т*, и нє маєшъ ско*л* поди*м*ного выбрати"
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 739 зв. – 740, акт 114	21. 04	[Миколай-Юрій Чорторийський], дідич Андрій Внучко Переділький, державець	Грицько Останко	с. Новосілки		6	"в мєнованомъ сєлє Новосєлъках бо*л*шє*й* дымовъ цалы*х* нє машъ, только шєстъ …, а по квитє пана Бокиєвымъ убыло халупъ дєвєтъ"
арк. 740, акт 115	–"–	[Андрій Фірлей, дідич] Стефан Яневський, [державець]	Семен Шмеркитик з с. Осьмиговичі	с. Осьмиговичі с. Синявка с. Ловища		Разом 40	"абовємъ по квитє єго м*л*. пана Бокия, такъ прєзъ ѡгонъ прыпа*д*ковы*й*, яко моровоє повєтрє и розо*й*стє по*д*даны*х*, убыло в ты*х* сєла*х* дымовъ два*д*ца*т*"
арк. 740 і зв., акт 116	–"–	Самуель Лещинський, дідич	Іван	с. Михіївка Корецького ключа		3	"сє тєпєръ нє на*й*дуєтъ в сєлє Михиѡвъцє болъшє*й* на*д* дымовъ тры …, а по квитє новисъсими єкзакторисъ єго м*л*. пана Филипа Бокия убыло дымовъ дєвєтъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 741, акт 118	–"–	Адам Лясоцький, державець	Фесько Будниченя	с. Волиця (Оличівка)		1	"в селе Волицы алиясь Оличовъце большей дымовъ нимашъ, ωдно ωденъ, а по квите его мл. пана Бокия, поборъцы прошлого, убыло шест, с которых подданые ωдни вымеръли, а другие прочъ пошли"
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 761 і зв., акт 133	24. 04	Юрій Гулевич Дрозденський, дідич	Хвесько Скугрий	с. Порськ (частина)	4	4	"на части пана моего в селе Поръску, яко за ексакъции его мл. пана Филипа Бокия, такъ теперешнего его мл. пана Князъкого, не найдуеться большей дымовъ альбо халупъ, только чотыры"
арк. 766 і зв., акт 139	–"–	Станіслав Фалибовський, дідич	Мисько Кошелик	с. Новосілки	9	3	"в селе Новосельках, маетности его мл. пана Станислава Фалибовъского, пана моего, нимашъ теперъ большей дымовъ цалых з господарами, только тры, а водлуг квиту его мл. пана Филипа Бокия, поборъцы прошлого, который згинолъ, было деветъ"
арк. 768 – 769, акт 143	–"–	Михайло Загоровський, дідич	Харко Гудченя з с. Луків Петро Брайкович з с Навіз	с. Луків с. Суськ [частина] с. Навіз [частина] с. Загорівка	Разом 52	Разом 45	"подымное ωдно в маетностях его мл. пана Загоровского селе Лукове, Суску, Навозе и Загоровце справедливе поличыли, в которых селах не наличыли большей дымовъ цалых з господарами, только чотыръдесятъ пять, а водлугъ квиту его мл. пана Бокия было дымовъ петъдесят два"
арк. 769, акт 144	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Адам Раковський, державець	Федір	с. Холневичі	6	–	"в селе Холъневичах не найдуеться жадная халупа з господаромъ, з которое бы подымное ωданое быти могло, альбовемъ по квите его

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							мл. пана Бокиєвымъ, за которого ексакъции шестъ было, ѡдны хлопы прочъ пошли, другиє вымєръли, такъ же жаденъ нє зосталъ"
арк. 770, акт 146	25.04	Самуель Лещинський дідич	Іван Коваль, міщанин	м. Красилівка		–	В акті йдеться про єврейські дими. "ѡповєдалъ то урядови нынєшнєму и до вєдомости доносилъ, иж ѡнъ за злєцєнъємъ пана Алєксанъдра Пируского, єконома тамошных добръ, хотєчы прысєгънути на спустошалые дымы и халупы жыдовъскиє, в мєстє Красиловъцє будучиє, гдє и тєпєръ в томъ мєстє жадного жыда господаря, с которого бы сє податокъ, такъ ѡдного в Турыску, яко и в Луцъку двойга подымного ухвалєного, до Скаръбу Рєчи Посполитоє *ѡданый* быти моглъ, нє машъ"; "а то за наступєнъємъ козаковъ и нєприятєля Крыжа Святого татаровъ всє спустошало, на чомъ справєдливє прысєгаю"
арк. 770 зв. – 771, акт 147	–"–	Самуель-[Юрій] Калиновський	Іван Млинар з с. Посягва Федір Козел з с. М'ятин Лазар Тираник з с. Мильськ Новий	*Належні до м. Тайкури:* с. Посягва с. М'ятин } с. Мильськ Старий } с. Мильськ Новий } с. Глупонин *Належне до Тайкурської плебанії:* с. Старики		12 Разом 33 4 1	"в мєнованых маєтностях пана нашого нє машъ большєй дымовъ цалых з господарами, толь[ко] в сєлє Посягвє дымовъ дванадъцатъ, а по квитє пана Бокиєвомъ убыло дымовъ трыд*цат пят*; в сєла*х* засъ Мятинє, Старомъ Мылъску и Новомъ Мылску всєго дымовъ цалыхъ трыдъцатъ тры, а по квитє пана Бокиєвымъ в тых сєла*х* убыло дымовъ сто тры; [в] сєлє Глупонинє дымовъ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні techno димі	Примітки. Причини змін у кількості димів
							з господарами цалых то[л]ько чотыры, а по квитє пана Бокиєвымъ убыло дымовъ трыдъцатъ шєстъ; а в сєлє Старыках, до плєбании Тайкуръскоє налєжачомъ, дымъ цалый только ѡдєнъ, а по квитє пана Бокиєвымъ убыло дымовъ шєстъ; с которыхъ тєды всихъ в прєрєчоныхъ маєтностях цалозосталых дымовъ, то єстъ инъ сумъма з дымовъ пятидєсятъ, справєдливє тоє ѡдно подымноє выбралисмы и єго *мл.* пану поборъцы ѡ*д*далы; а квиты подымныє, такъ ѡдъ єго *мл.* пана Бокия, яко нєкоторыє ѡдъ єго *мл.* пана Князъкого и инъшыхъ пановъ поборъцовъ, подъ часъ повєтра и тыхъ тєпєръ нєпокоєвъ погинули"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 686 зв. – 687 зв., акт 497	–"–	Ян Кашовський, державець	Веремко Ковальчук, туричанський війт	с. Туричани (половина) с. Ягідна		Разом 20	"панъ Янъ з Високого Кашєвъский, поссєссоръ добр половицы сєла Туричанъ и цєлого сєла Ягодна в повєтє Володимєрскомъ будучихъ, ѡповєдалъ то на урядє, ижъ тыє маєтности єго ѡбыдъва, такъ Туричаны яко и Ягидно, прєз розныє припадки, повєтрє и жолънєра уставичъного, по квитє прошлого поборцы воєводства Волынъского єго *мл.* пана Филипа Бокия спустошоныє и внивєчъ ѡбєрнєныє сутъ и дымовъ хлопъских убыло двадцєт пят"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 775 зв. – 776, акт 152	26. 04	[Миколай-Юрій Чорторийський], дідич Самуель Вкринський, державець	Кіндрат Ісаня	с. Переділи		30	"а по квитє єго *мл.* пана Бокия убыло дымовъ пєтнадъцатъ"
арк. 776 і зв., акт 153	–"–	[Самуель Лещинський, дідич] Янова Олександрова Хребтович, державець	Кузьма Сніжка, від обох сіл	с. Морозівка с. Сінч[а]		Разом 3	"становъшы ѡчєвисто, Кузма Снижъка, по*д*даны*й* урожоноє єє *мл.* панєє Яновоє Алєксанъдровоє Хрєбътовичовоє, стольниковоє києвъскоє, з сєла Мрозовъки и Синъча, праву дожывотному єє *мл.* по*д*лєглы*й*, оповєдалъ то урядови нынєшнєму и до вєдомости доносилъ, ижъ ѡнъ подымноє ѡдно з мєнованых вєсокъ справєдливє выбралъ прысяглъ [!], в которы*х* нє наличылъ большє*й* халупъ, только тры, ѡпрочъ дво*х* рыбаковъ, которыє на єго *мл.* пана воєводича дєрьбъского налєжатъ, а трына*д*ца*т* водлугъ квиту єго *мл.* пана Бокиєвого убыло"
арк. 776 зв. – 777, акт 154	–"–	Григорій Лепесовицький, дідич	Іван Решітка	с. Осова (частина)	15	3	"а убыло по квитє єго *мл.* пана Бокиєвымъ дванадъцатъ, для розны*х* прыпадъковъ и частого пєрєходу жолънирьского"
арк. 799, акт 173	29. 04	Олександр Вільгорський, дідич	Олешко Опришко з с. Олексин	с. Сінне с. Данчин с. Зозів с. Шпанів Новий с. Олексин		Разом 29	"в сєлахъ Сєнъномъ, Данъчынє, Зодовє, Новомъ Шпановє и Олєксинє ним[аш]ъ тєпєрь большє*й* дымовъ цалы*х* з мєшъкаючыми господарами, только два*д*ца*т* дєвятъ, а по квитє єго *мл.* п. Филипа Бокия убыло дымовъ пєтъдєсятъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 799 зв., акт 174	–"–	Миколаєва Олешина	Васько Левченя	с. Собівка с. Нараївка	10	3 –	"в маєтности єє м*л.* в сєлє Собовъцы до выданя подымного ωдного, в Турыску ухвалєного, большє*й* дымовъ нымашъ, ωдно тры, а убыло по квитє єго м*л.* пана Бокиєвомъ сємъна*д*цатъ; а в сєлє Нараєвъцє жадного дыму нымашъ, а за єксакции єго м*л.* пана Бокия было дєсєтъ"
арк. 801 і зв., акт 177	30. 04	Матіяш Іваницький (на час складання присяги покійний), дідич Євстахій Піневський, державець	Іван Хвесевич	с. Древин (частина)		13	"абовємъ по квитє єго м*л.* пана Бокиєвымъ прєзъ розныє прыпадъки убыло пя*т*"
арк. 804, акт 181	–"–	Ян Ольшамовський, [державець]	Каленик Копійничок	с. Передмістя (частина)		7	"на ча*с*ти пана моєго нє ма*ш* бол*шей* дымо*в*, ты*л*ко сє*м*, а убыло по квитє п. Бокиєво*м* два"
арк. 840 і зв., акт 8	05. 05	Спадкоємці Яна Вилежинського	Іван Шатковський	с. Перемиль (половина) с. Гумнище (половина) с. Вербень		Разом 24	"албовє*м* по квитє єго м*л.* пана Бокиєвымъ убыло двана*д*цє*т*"
Ф. 21, оп. 1, спр. 152							
арк. 13 і зв.	05. 05	[Андрій Ф]ірлей, [дідич] Єврейська громада	Маєр Ізраїлевич, еврей	м. Козин		–	Акт зберігся частково. Йдеться тільки про єврейські дими. "в мєстєчъку Козинє жа*д*ного ды*м*[у] а*л*бо дому жыдовъского нє машъ, алє я са*м* в броварє, гдє пиво па*н*скоє робя*т*, мєшъкаю; и *по*дымъноє двоє ухвалєноє мєшъкаючы в Луцъку, тоє*ст*, ω*д*но пєршоє, а другоє двоє, єго м*л.* [па]ну Князкому, побо*р*ци того подымного, з сусєдами [...] [л]уцъкими ω*д*алє*м*; а *лет* прошлыхъ козин[ск]иє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
					·		жыди, ѡдъни прєзъ нєприятєля корон*ного* погинули, другиє повєтрєємъ вымєр*ли*; на чо*м*, яко справєдливє, прысєгаю"
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 851 зв. – 852, акт 16	06. 05	Гелена Вилежинська	Панас Скарга	*Частини сіл:* Перемиль } Гумнище } Смолява		Разом 14 –	"я справєдъливє поличылъ и пораховалъ дымы албо халупы въ помєнєныхъ сєлахъ, на часъти панєє моєє будучыхъ, въ которыхъ нє наличылємъ болшъ, толко въ Пєрємылю и въ Гумънишъчахъ дымовъ чотырънадъцєтъ, а въ Смолявє жадъного нє машъ дыму, А убыло по квитє єго м*л.* пана Бокия въ тыхъ въсихъ маєтъносътяхъ дымовъ двадъцєтъ. Съ которыхъ то чотыръна*д*цєты ѡдъно подымъноє справєдъливє выбравъшы, пану поборъцы ѡдъдалємъ"
арк. 858 зв. – 860, акт 21	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Добеслав Цеклінський, державець Міхал Лагановський, субдержавець	Іван Ханько, отаман фільварку в с. Обеніж Клим Лавришевич, отаман фільварку в с. Бобли	*З Турійської волості:* с. Обеніж с. Соловичі с. Кустичі с. Бобли		 12 20 15 34	"а по єкъзакъции єго м*л.* пана Бокия убыло дымовъ ѡсмъдєсятъ; штъто*с* мы справєдъливє выбравъшы, єго м*л.* пану побо*р*ци ѡдъдали въ замъку Турисъкимъ"
арк. 862 зв. – 863, акт 26	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Міхал Лагановський, державець	Олешко Кулик, від обох сіл, "атаманъ зъ ключа волости Стєпанъскоє"	*З Степанської волості:* с. Трубиці с. Підлужне		 1 10	"по єкъзакъции єго м*л.* пана Бокия нє выбъралъ и нєналєзълъ болшъ дымовъ и халупъ, толко въ Трубичахъ ѡдєнъ, а въ Подълужъным*ъ* дєсєтъ, кгды*ж* тыє ѡбоє сєла, прєзъ ѡ*р*ду и козаки, котории нєдєл[ъ] чотиры на тыхъ кгрунътахъ стояли и стам*тол* подъ Олыку подъ часъ Бєрє*с*тє*ц*коє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							по*шли*, спустошалы и вънивєчь сутъ знишъчєныє, въ которыхъ домовъ чотыръдєсять зъ корєнє*м* зъпалєныє и зъ людьми выбраныє"
арк. 872 зв. – 873, акт 38	07. 05	Ян Замойський, [дідич] Єврейська громада	Бенько Маєрович, єврей	м. Олександрія		4	Йдеться тільки про єврейські дими. "становъшы ѡчєвисъто, нєвєрън*ый* Бєнько Маєровичъ, жыдъ збору рабанъского з мєсъта Алєксанъдрии, маєт*ности* вєлможъного єго м*л*. пана Яна на Замо*й*стю Замо*й*ско*го*, старосъты калусъкого, ѡповєдалъ урядови нинєшънєму и до вєдомосъти доносилъ, ижъ ѡнъ, ѡбранымъ будучы ѡдъ позосъталыхъ жыдовъ на выбранє подымъного ѡдъного, … нє наличылъ въ помєнєномъ мєсътє Алєкъсанъдрии болшъ дымовъ жыдовъскихъ, толко чотири"; "а ѡстатокъ прєзъ розъныє дєзоляции, часът*ый* пєрєходъ жолънє*р*ски*й* спусътошало"
арк. 873 і зв., акт 39	–"–	[Луцько-Острозька єпископія, власник] Володимир Гулевич, [державець]	Яким Камасик	с. Губин		20	"болшъ нє наличылємъ дымовъ въ Губинє, толко два*д*цєть, а по квитє єго м*л*. пана Бокиѡвымъ убыло дымовъ тридъцє*т* и дєвє*т*"
арк. 873 зв. – 874, акт 40	–"–	Ян Замойський, [дідич] Єврейська громада	Маєр Шмойлович, єврей	м. Рівне		6	Йдеться тільки про єврейські дими. "становъшы ѡчєвисъто, нєвєрън*ый* Маєръ Шмо*й*ловичъ, жыдъ збору рабанско*го* зъ мєста Ровъного, маєтъно*сти* вєлможъно*го* єго м*л*. пана Яна на Замосътю

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							Замой*ского*, старосъты калу*ского*, ѡповєдалъ урядови нинєшънєму и до вєдомости доносилъ, ижъ ѡнъ подымъноє ѡдъно … зъ позосъталыхъ домовъ албо дымовъ въ мє*с*тє Ровъномъ жыдовъскихъ выбралъ … толко шє*ст*, а ѡсътатокъ прєзъ розъныє дєзоляции и часътый пєрєходъ жолъниръский спустошало"
арк. 882 і зв., акт 47	–"–	Криштоф, Юрій і Каспер Лепесовицькі, [дідичі]	Сидір	с. Осова (половина)		1	"на полъовици [!] сєлъа [!] О*с*сови пановъ моихъ нє машъ болшъ халупъ зъ госъподарами, котории бы повынъно*ст* ѡдъдавали, толко са*м*, а по квитє єго м*л*. пана Бокиѡвы*м* убыло дымовъ ѡсмъ"
арк. 908 і зв., акт 70	09. 05	Ян Замойський, дідич	Степан Михненя	с. Бармаки		12	"въ сєлє Ба*р*макахъ, має*т*ности пана мого вєлможъного єго м*л*. пана старосты калусъкого, нє на*й*дуєтъсє болъшъ дымовъ, толко двана*д*цєтъ, а убыло по квитє єго м*л*. пана Бокия дымовъ шє*ст*на*д*цєтъ"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 718 і зв., акт 516	13. 05	Адам Будзишевський, дідич	Васько Бортничок	с. Гайки		14	"становши ѡчєвисто, урожоны*й* єго м*л*. панъ Адамъ Будзишєвъски*й* ѡповєдалъ то пєрєдо *м*ною, ижъ в маєтности єго дєдично*й*, в повєтє Володимє*р*ско*м* лєжачо*й*, в сєлє Га*й*кахъ вєликая дєсоляция прє*з* розныє припадъки – такъ повєтрыє, яко и спустошєнъє жолънє*р*скиє, стала сє и дымо*в* мєшъка*л*ных сила убыло". Загалом було спустошено 12 подим'їв

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 730 зв. – 731 зв., акт 525	19. 05	Катерина з Сестровитовських, у першому шлюбі Стефанова Линевська, у другому – Станіславова Дуніна Вольська, дідич	Хведько Антоник	с. Дубники		5	“манифєстацию свою занєсла нєпєрод ѡ то, ижъ въ року близко прошълом [1652] под час повитра, котороє на вєлю мєсцахъ, такъ и въ маєтъности єє сєлє Дубникахъ пановало, при инъшыхъ справахъ и [к]вити поборовоє и подимныє, которыхъ, для повитра въ дому своим, ѡдбигти мусила, погинули; а при том ѡ то манифєстовалас: иж тая маєтъность єє Дубники прєзъ рожныє припадки – прєзъ жолнєра уставичного и повитриє знишчоная и вниве*ц* ѡбєрнєна єсть, жє лєдво и ѡдєн хлопъ мєшкалный тамошный дубницкий позостал, поданый дєдичный на имя Хвєдко Аньтоникъ, а прибившо нєдавныхъ чотири пришло до халупъ пустыхъ, которыє почали мєшъкати нєдавно. За чым подимного вєдлуг давъныхъ квитовъ з тоє маєтности Дубникъ выбрати нє могла, тилко з димовъ пяти, а ѡсмъ димовъ убыло и въ пустки ѡбєрнуло”
арк. 731 зв. – 732, акт 526	–”–	Володимирсько-Брестська єпископія, власник Єврейська громада	Ян Скоморовський Васько Зінькевич	м. Озеряни		2	Йдеться тільки про єврейські дими. “въ мєстєчку въ Єзєранахъ прєзъ рожныє прип[а]дъки, прєзъ жольнєра уставичного и прєз повитрєє вєликоє спустошєнє єсть, и димы жыдовскиє Єзєранскиє фуньдитусъ правє знєсєныє сут, и зостало толко дымов два мєшъкалныхъ жыдовских, з которых подымноє выбраноє єсть”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 987 і зв., акт 126	20. 05	Костантий Любомирський, [дідич] Єврейські громади	Ізраїль Рубинович, еврей, від усіх міст	м. Полонне м. Баранівка (Баранів) м. Острополь м. Любартів [Старий]		Разом 3 – –	Йдеться тільки про єврейські дими. "становъшы ѡчєвисто, нєвєрный Израєлъ Рубиновичъ, жыдъ збору рабанского з мєсът Полонного, Барановъичъ, Острополъю и Любартова, маєтности вєлможъного єго мл. пана Констанътого Лубомирского, граби з Вишъница, старосты сондецъкого, ѡповєдалъ урядови нинєшънєму и до вєдомости доносилъ, иж … в помєнєных мє[с]тах, тоєсть Полонънымъ и Барановє, нє машъ болъшъ жыдовъскихъ домов, только тры, в мєстє зас Острополлю и Любартовє жадъного дыму нє машъ, ѡстатокъ дымовъ, тоєст в Полонънымъ и Барановє, такъжє в Острополлю и Любартовє, прєз частыє и густыє пєрєходы жолнирскии, яко инъкурсыи нєпрыятєлскии, спустошало"
арк. 991 зв. – 992, акт 129	21. 05	[Кристина з Вишневецьких Петрова Данилович, дідич] Петро Пашинський, [державець]	Сергій Хведькович	с. Угли		14	"а по квитє єго мл. пана Филипа Бокия, поборцу прошълого, убыло дымовъ дєсєт"
арк. 1015 і зв, акт 137	23. 05	[Владислав-Домінік Заславський, дідич]	Грицько Яцютич	с. Буща ("до Ѡстрога, мєсъта, налєжачого")	30	–	"с помєнєного сєла Бушъчы жадною мєрою выбрати нє могълъ, албовєм жадъного дыму нє было, кгдыжъ людє прєзъ повитрєє внивєчъ вымєрли, а за єкзакцыи єго мл. пана Филипа Бокия в том сєлє было

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							дымовъ тры*дцєт*"; "которую прысєгу готов*є*м былъ и давънєй выконати, толко за часътым пєрєходомъ жольниръскимъ и для розбои ωдъ люду цудзоземъского до того пры*й*ти нє могълємъ"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 774 зв. – 775 зв., акт 547	01. 06	Зофія Геліяшева Малащинська	Андрій Малащинський Трохим Максимчич з с. Бутятичі	м. Володимир (частина) с. Бутятичі (частина)		– 1	Після поборства Филипа Бокія через епідемію та дії жовнірів вибуло 3 дими
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 1211 і зв., акт 8	05. 06	Криштоф Козика, [дідич]	Семен Пивоварчик	с. Мовчанів (частина)		4	"на спусътошалыє, такъ прєзъ жольнира, яко и прєзъ повитрыє, дымы вєдълугъ лявъдумъ Турысъкого хотєчы выконаты"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 782 і зв., акт 553	–"–	[Криштоф Конецпольський, дідич] Єврейська громада	Шлома Герцикович, єврей	м. Порицьк		2	Йдеться тільки про єврейські дими. "становши ωчєвисто, нєв*є*рный Шлωма Гєръцыковичъ, жыдъ з мєста Порицъка, маєтности [я]снєвє*л*можъного єго м*л*. пана воєводы бєлъзкого, ωповєдалъ то урядови нинє*шнєму*, ижъ ωнъ поди*м*ноє ω*д*но водлу*г* ухвалы сє*й*мику Турисъкого з помєнєного мєста Порицъка, має*т*ности пана своєго, справєдливє выбралъ, в которо*м* нє наличылъ домо*в* жыдовъских, в которыхъ мє*шкают*, толко два". Решту подим'їв спустошено

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 784 і зв., акт 555	06. 06	Ян Яковицький, дідич	Станіслав Гніздовський, слуга Гриць Романчич	с. Бобичі	13	3	"великоє спустошенє сє стало, такъ прєз розныє припадъки, яко и прєз пєрєходячих жольниров уставичных, в которой маєтности пєрєд тым было дымов мєшкалных тринадцєт, тєпєр толко зостаєт дымовъ мєшъкалных три, а в пустки сє ωбєрнуло дымов дєсєт; з которых ды[мо]в для вышъписаных причинъ, такъ прошлого подымного ωдного в Туриску в року прошлом [1652], яко и в тєпєрєшном [1653] в Луцъку ωдправуючимсє двойга, на заплату войску ухвалєных, нє моглъ выбра[т]и и до Скарбу Рєчи Посполитоє ωддати"
арк. 787 і зв., акт 557	–"–	Якуб і Зофія Лисаковські, подружжя	Яким Левченя	с. Менчичі (частина)		9	1 дим стояв пусткою, а залишилося 9 димів, з яких і було вибрано подимний податок
арк. 787 зв. – 788 зв., акт 557а	–"–	Володимирсько-Брестська єпископія, [власник] Єврейська громада	Арон Якубович, еврей	м. Озеряни		2	Інші єврейські дими знищено жовнірами, козаками, татарами і спустошено через пошесть
арк. 788 зв. – 789, акт 559	07. 06	Ярош Більський, [державець]	Федір, рукодайний паробок	с. Перевісся	5	–	Жодного диму не залишилося через епідемію й насильства жовнірів
арк. 791 і зв., акт 563	–"–	Даніель і Гелена Стемпковські, подружжя	Матвій Краткевич, міщанин	Киселівська Гора, ґрунт у передмісті м. Володимир	4	–	Залишилися лише пустки
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 1271 зв. – 1272 зв., акт 58	11. 06	Кременецьке війтівство Єва Мисловська, державець	Юзеф Любеський, слуга Оксентій Дудчик	с. Новосілки	5	1	"по квити прошълого поборъцы волынъского єго мл. пана Филипа Бокия въ маєтносъты панєє моєє Новосєлъкахъ вєликоє спусътошєнъє, такъ прєзъ розъныє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							переєзъды неприятельскиє, яко и презъ преходячого зольнира, стало сє, же жадьною мерою вышъпоменєных тройга подымъныхъ выбраты не могълемъ, тылько зъ дыму ѡдъного, а убыло дымовъ чотыры". В акті, як і в багатьох інших, подано відомості про одночасний збір двох подимних податків: однократного, ухваленого волинським реляційним сеймиком у м. Турійськ 23. 10. 1652 р., та двократного, ухваленого волинським посольським сеймиком у м. Луцьк 8. 03. 1653 р. Саме тому йдеться про "тройга подымъныхъ". Відомості вміщено також в таблиці за 1653 р.
арк. 1310 зв. – 1311, акт 90	18. 06	Владислав-Домінік Заславський, дідич Добеслав Цеклінський, державець	Федір Рибчик, корчицький міщанин, від усіх населених пунктів	м. Корчик *Його присілки:* с. Кречків[ці] с. Пашутинці с. Дережня *Належні до нього села:* Комарівка Корчик Городище		Разом 8 – – –	"в маєтьностяхъ пана мого єго *мл.* пана чеховъского [Добеслава Цеклінського], меновитє въ мєсътєчьку Кор*ч*ыку и прысельках єго, то єсть селє Кречьковє, Пасютынъцахъ, Деражьной, не най*д*уетьсє большей целыхъ дымовъ только ѡсмъ, а убыло по квите єго *мл.* пана Бокиѡвымъ дымовъ сто двадьцеть шесть; въ селе*х* засъ Коморовъцє, Кор*ч*ыку, Городысъчу жадьного дыму не машъ, бо єсъчє передь єкъзакъциєю пана Бокия не было жадьного дыму"
арк. 1364 зв. – 1365, акт 132	23. 06	Юрій Гораїн	Микита, війт з с. Озеро	с. Озеро с. Яровиця с. Ольшани с. Бабин		13 7 6 12	"в селе Єзере не наличылемъ больше*й* дымовъ, только трына*д*цеть, въ Яровицы дымовъ семъ, в Олъшанах дымо*в* шесть, въ Бабинє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							дымовъ дванадъцєть, инъ сумъма дымовъ трыдъцєть ωсмъ, в которых въсихъ маєтностяхъ по квитє єго мл. пана Бокия убыло дымов двадцєть пять"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 906 зв. – 907, акт 629	14. 08	Бальтазар Раєцький, державець	Семен Домак	с. Передмістя (частина)		1	Семен Домак присягнув, що після вимирання підданих від епідемії минулого [1652] року та порозбирання халуп попереднім державцею [Яном] Ольшамовським вибуло 5 димів, а залишився тільки один, в якому він сам мешкав
Ф. 25, оп. 1, спр. 215							
арк. 144, 146, акт 156	30. 08	Ян Івоня	Максим	с. Ледухів (частина)	12	3	"на часъти пана моєго в сєлє Лєдуховє халупъ альбо дымовъ тєраз ново ωсєлых нє вашъ [!] вєнъцєй, толъко три, з которых справєдливє ωдно подымъноє, в Турыску ухвалєноє, выбралємъ для ωдданя єго мл. пану поборци прынєслъ; а пєрєд тым, пєрєд козачизною, было на той часты пана моєго дымовъ дванадцать, которыи вси под час тои козачызъны спустошали, толъко тыє тры тепер ново по тым спустошєню ωсили"
арк. 146 і зв., акт 157	–"–	Міхал Несвястовський	Сидір Шаєнець	с. Шайна	6	1	"в помєнєном сєлє Шайнє, маєтности пана моєго єго мл. пана Михала Нєсвястовъского, по спустошєню нєпрыятєлъским и по моровым повєтру жадєн дымъ альбо халупа

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							нє зосътала ажъ до тых час; [в] сєлє създа єкъзакъции єго мл. пана Линєвъского было дымовъ шєст; и я тєды тєпєр ново ѡсажоный"
арк. 146 зв., акт 158	–"–	Адам Гулевич [Воютинський], дідич	Іван Бібліченя	с. Воютин (частина)		5	"а убыло по квитє єго мл. п[а]на Б[о]кия чотыры"
арк. 255 зв. – 256, акт 250	11. 09	[Луцько-Острозька єпископія, власник] Станіслав-Казимир Беневський, [державець]	Іван Злотарчик	с. Жабче с. Колодяж		Разом 30	"я в сєлах Жабъчу и Колодєжы подымноє ѡдно справєдливє выбралєм, гдє нє наличылєм большєй халупъ с позосталымы господарами, только трыдцят, альбовєм по квитє єго мл. пана Бокиєвом убыло халупъ дванадцят"
арк. 276 зв. – 277, акт 273	20. 09	Юрій Гораін, дідич Ґієронім Шолайський, державець	Лесько Матвієвич	с. Сапановчик		1	"ижєм справєдливє дымы альбо халупы в том сєлє поличылъ, которыхъ нє машъ большєй, только дым ѡдєнъ, альбо халупа ѡдна, в которой я мєшъкаю, а по квитє єго мл. пана Филипа Бокия, поборцы воєводства Волынъского, убылъ дым ѡдєнъ"
арк. 277 і зв., акт 274	–"–	Петронела [Святополк] Четвертенська, черниця "рєкгулы святого Базилєго"	Улас Миценя	с. Острів (половина)		16	"я справєдливє дымы алъбо халупы в сєлє половицы Ѡстрова панєє моєє княжны єє мл. Чєтвєртєнскоє поличыл и пораховалъ, которых нє машъ большєй, толъко шєстнадцєт, а по квитє єго мл. пана Бокия убыло дымов два, и с тых дымов позосталых подымноє ѡдно в Турыску ухвалєноє выбравшы, до рукъ єго мл. пана поборцы ѡддаю"
арк. 277 зв. – 278, акт 275	–"–	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Кузьма Дрозд	с. Радосілка		5	"в сєлє Радосюлках нє машъ большєй [дымовъ] з господарами,

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів у 1651 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							которыє бы пови*н*нос*т* ѡ*д*давали, толъко пятъ, а ѡ*с*татокъ по квитє єго м*л*. пана Бокиєво*м* спустошало прє*з* ро*з*ныє прыпа*д*ки, тоє*ст* халупъ ѡдина*д*ця*т*"
арк. 278 зв., акт 277	22. 09	Владислав-Домінік Заславський, дідич Петро Мончинський, державець	Тиміш	с. Двірець с. Мислятин с. Путринці с. Перегонівка с. Сухожинці		3 1 2 – –	Кінець акта не зберігся

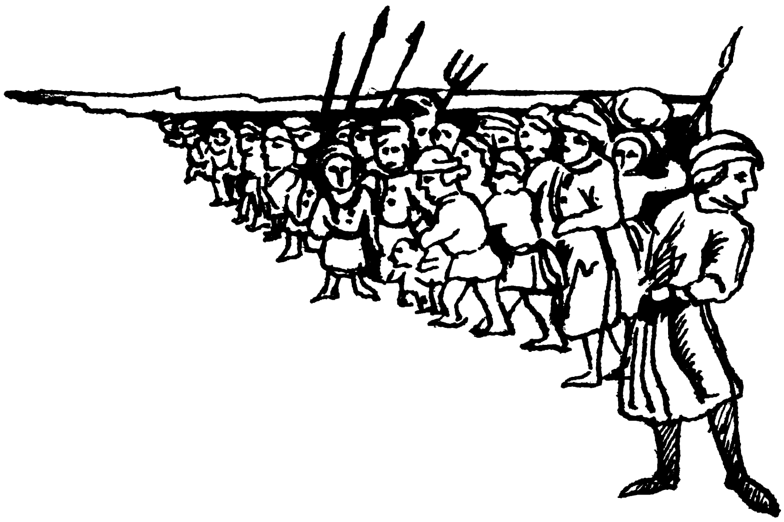

Подвійний подимний податок, затверджений 8 березня 1653 року елекційним сеймиком Волинського воєводства

"за наступенєм и за пройстєм уставичъном, такъ коронъного, яко и чудзоземного войска немалая дезоляция сє стала"
ф. 25, оп. 1, спр. 89, арк. 710 і зв.

"для частого перєходу и барзо великого утяжєня жолнєрского, также и поданых вымартє"
ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 696 зв. – 697 зв.

В інструкції елекційного сеймику Волинського воєводства від 8 березня 1653 р. в м. Луцьк, наданій послам від воєводства на сейм (мав зібратися у м. Брест-Литовський – див. конституцію сейму від 24 березня 1653 р.), зокрема, йшлося про клопотання щодо звільнення зубожілого воєводства від сплати в повному обсязі ухваленого попереднім сеймом десятикратного подимного податку, оскільки воєводство, крім ухваленого 23 жовтня 1652 р. на сеймику в м. Турійськ однократного подимного, було здатне на сплату хіба що подвійного податку. Поборцею цього податку, затвердженого 8 березня 1653 р., знову обрано Петра Жиковича Князького, який продовжував збирати ще й ухвалене в м. Турійськ однократне подимне. Сплату подвійного податку призначено в м. Луцьк до 12 квітня згідно з квитами за попереднє однократне подимне, ухвалене в м. Турійськ.

На сеймику було визначено, що євреї воєводства повинні сплачувати обидва подимні – однократне і подвійне, але не за "старими" (тобто, 1629 р.) квитами, а з наявної кількості димів, яку вони повинні засвідчити судовою присягою. Там, де єврейські дими не збереглися, присягу про це повинні скласти християни.

10 березня 1653 р. поборця Петро Жикович видав універсал про порядок збору податку, ухваленого 8 березня (запис універсалу в актову книгу – 18 березня).

В ухвалі реляційного сеймику Волинського воєводства від 5 травня 1653 р. декларовано згоду на сплату упродовж першої половини року восьмикратного подимного, поборцею якого залишався Петро Жикович, а за другу половину – загалом сімнадцятикратного податку. Однак відомостей про сплату подимних у такій кратності не виявлено. Як уже йшлося в попередній довідці – про однократне подимне, 10 червня 1653 р. Петро Жикович заявив про неможливість притягти до судової відповідальності неплатників обох податків, однократного і подвійного, – шляхту і євреїв, насамперед через бездіяльність трибунальських судів. Питання про сплату цих обох податків обговорювалося і на екстраординарному сеймику Волинського воєводства від 29 серпня 1653 р. (див. анотацію на його ухвалу від 30 серпня, а також попередню довідку – про однократне подимне).

В судових присягах, що стосуються наступного подимного податку – затвердженого 11 серпня 1654 р., який сплачували за квитами Петра Жиковича Князького (див. наступну таблицю), цього поборцю, починаючи з вересня 1654 р., називають "зо*ш*лимъ" (ф. 25, оп.1, спр. 276, арк. 564 зв. – 566 та ін.).

Таблицю складено на основі юраментів, вміщених в актових книгах – ф. 25, оп. 1, спр. 186; ф. 28, оп. 1, спр. 89; ф. 21, оп.1, спр. 151 і 152. У зв'язку з тим, що частину судових присяг складали одночасно – за одночасну сплату попереднього подимного податку, ухваленого 23 жовтня 1652 р., і подвійного – від 8 березня 1653 р. одному і тому самому поборці, ці юраменти використано двічі, в частинах, що стосуються кожної з таблиць (цієї і попередньої) про вказані подимні.

Про ще один подимний податок у Волинському воєводстві, затверджений 11 серпня 1653 р., див. у розділі: "Довідки про подимні податки, відомостей про сплату яких у документах немає (без таблиць)".

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 186	**1653 рік**						
арк. 532 і зв., акт 78	14. 03	[Самуель Лещинський], [дідич] Міщанська громада	Остап Кобринець, міщанин	м. Троянівка		43	"я подымноє двоє в мєстє Трояновцє з дымов хрєстянских справєдливє выбралєм, гдє нє наличылєм болшей халупъ, толко чотырдесят три, а убыло прєз згорєнє чотыри, а пустокъ зас двадцет три прєз спустошєнє часто пєрєходячого жолнєра, по квитє єго мл. пана Князкого турыским"
арк. 554 і зв., акт 98	21. 03	Войцех Скниловський, [дідич]	Іван Степанчик	с. Мирогоща (частина)		13	"я подымноє двоє ... с помєнєноє маєтности пана моєго части села Мирогосчы з дымов тринадцєти справєдливє выбралємъ, в которой то маєтности пана моєго по квитє урожоного єго мл. пана Петра Жиковича Князкого..., прошълоє єкзакъции єго мл., убыло дымов шєст"
арк. 555 зв. – 556, акт 100	22. 03	Станіслав Корчминський	Іван [Г]уляницький	с. Ставрів с. Красне с. Кальнятичі		9 11 6	"в сєлах вышърєчоных, маєтности вышмєнованого єго мл. пана моєго, нє найдуєтсє болшей дымов албо халупъ, с которых би подданыє роботизну ωддавали, толко в Красном дымов ωдинадцєть, в Калнятичах дымов шєст, а в Ставровє дымов дєвєть, а по квитє єго мл. пана Князкого, прошлоє єкзакъции єго мл., убыло халупъ тры"
арк. 563 – 564 зв., акт 106	24. 03	Петро, Андрій і Ян Річицькі, [дідичі]	Войцех Шимановський, слуга Мисько Зубчич Радко Деркачик Гаврило Трач	 м. Стобихва с. Обзир с. Верхи		 65 14 –	"а потомъ и двоє подымъноє на сеймику недавно прошъломъ Луцкимъ посєлъскимъ дня ωсъмого марца анъно презєнти [1653] ухвалєноє, з маєтности тых жє выжеймєнованыхъ их мл. пановъ нашихъ,

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							тоє*ст* з мєсътєчька Стобу*х*ви з дымо*в* шєстъдєся*т* пяти, а зъ сєла Обзыра з дымовъ чоты*р*дєсяти справє*д*ливє выбравшы, для *ѡд*данъя … до *єго мл.* пана побо*р*ци принєсъли єсмо; а по манифєсътации … в Турыску занєсєноє пєрє*д* выбєра*н*ємъ то*го* поды*м*но*го* в ты*х* добрахъ за выма*р*тъємъ такъ жє прє*з* повєтрє по*д*даныхъ убыло дымовъ два*д*цатъ тры”
арк. 572 зв. – 573, акт 115	27. 03	Стефан Святополк Четвертенський, дідич м. Нова Четвертня (Боровичі) і належних до неї сіл та м. Володимирець і належних до нього сіл Миколай [Святополк] Четвертенський, державець сіл Омельне, Волиця, Бужани й Волька	Савка [Клишеня] з м. Четвертня Нова і належних до неї сіл Роман [Пилипеня] з м. Володимирець і належних сіл Андрій Климетиня з сіл Омельне, Волиця й Бужани	м. Четвертня Нова (Боровичі) та її Луцьке передмістя *Належні села:* Грузятин Боровичі Градецьке (Березна Волька) *Частини сіл:* Копилля Голузії [частина] Піддубці Гаразд[жа] м. Володимирець *Належні села:* Липне Старики Андруга Воронки [Хиночі] Дуба Триграні Рад[ежів] Озеро Новаки [Т]рипутні с. Омельне с. Волиця	Разом [15] (с. Омельне, с. Волиця)	Разом 24 (м. Четвертня Нова і належні села) Разом 40 (м. Володимирець і належні села) Разом 8 (с. Омельне, с. Волиця)	В Новочетвертнянській волості “убыло по квитє єго м*л*. пана Князкого шє*стд*єся*т* чотыра”. В м. Володимирець і належних до нього селах “убыло дымо*в* пя*т*дєсятъ”; “в то*м* жє мєстєчьку Володимє*р*цу дому жа*д*ного жыдо*в*ско*го*, ско*л* бы дано пода*т*ки, нє машъ; такжє в мєстєчьку Ку*р*чича*х* алиа*с* Соколю жа*д*ного дому жыдо*в*ско*го* нє машъ”; “в тыхъ маєт*н*остяхъ кнєжати *єго мл.* пана ихъ, за *ѡд*правє*н*ємъ прє*з* зиму становискъ в воєво*д*ствє тутошнє*м* в добра*х* шляхє*цк*ихъ, вытягънєнъємъ на*д* звычa*й* стации, и для ча*с*ты*х* пєрєходовъ вєлю хоругвє*й* по волостя*х*, вєликая дєсоляция стала, жє люди ба*р*зо сила, нє маючи што дати жо*л*нєрови и сами што єсти, на розныє мєсца, повєты и воєво*д*ства для пожывє*ня* сє про*ч* розошли; прєто пода*т*ки тєпє*р* на сєймику в Лу*ц*ку дня ѡсъмого

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
				с. Бужани с. Волька поблизу м. Луцьк	[29] [16]	10 6	марца ухвалєныє двоє подымъноє водлє квитовъ новиссими єкзакъторисъ єго мл. пана Князкого инєωнумєро жадною мєрою выбраныє и до Скарбу єго кор. мл. ωданыє быти нє могут"
арк. 645 і зв., акт 8	01. 04	Олександр Блендовський, державець	Юсько Чепіга	с. Завидів с. Деречин		Разом 43	"абовєм по квитє єго мл. пна Князкого за розойстєм сє пручь презъ знисчєнє ωд уставичного жолнєра подданых тамошних убыло дымовъ дванадцєть"
арк. 650, акт 17	03. 04	Андрій Чаплич [Шпановський]	Фесько Рудий	с. Зденіж с. Березолупи	16	14 4	"в сєлє Здєнижу было дымовъ шєстнадъцать, а тєпєр дымовъ два спустошало свижо, презъ прєходы жолнирскиє по квитє пєршым єго мл. пна Князкого; в Бєрєзолупах дымовъ чотыры"
арк. 654 зв. – 656, акт 25	05. 04	Ковельське староство Криштоф Опалинський, староста, [доживотний державець]	Яків Кирилович з с. Поридуби Яцько Званчич з с. Нойно Мисько Занкович з м. Миляновичі	*Волость Ковельського староства*[1]		Разом 241	"и с тых всих позосталых дымовъ двохсотъ чотырдєсят ωдного з кождого подымноє двоє выбрали єсмо и до єго мл. пна поборцы ωддати готови, а ωстатокъ дымовъ, инъ сумма двєстє шєстдєсятъ, по пєршомъ квитє єго мл. пна Князкого убыло". Кількість димів зменшилася "по квитє єго мл. п[а]на Пєтра Князъкого, поборцы єкъзакции пєршоє подымного ωдного в Турыску уфалєного"

[1] с. Поридуби 18 – 12, с. Клевецьк 9 – 5, с. Колодниця 5 – 3, с. Мощана 17 – 11, с. Шайна 15 – 23, с. Ритковичі 5 – 8, с. Красна Воля 4 – 4, с. Дубова 15 – 17, с. Облапи 20 – 25, с. Гойшин 9 – 3, с. Верб[ець] 1 – 2, с. Скулин 20 – 29, с. Білин 20 – 26, с. Стеб[лі] 8 – 4, с. Нойно 20 – 30, м. Миляновичі 20 – 30, с. Ольшаниця 5 – 4, с. Годовичі 9 – 4, с. Жилів 3 – 3, с. Туровичі 2 – 3, с. Хоташів 8 – 7, с. Бахів 8 – 7. Перша цифра означає кількість димів, що залишилася на час сплати подимного, друга – кількість знищених і спустілих димів

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 656 і зв., акт 26	–”–	Дерманський монастир, власник	Курило Нестерович з. с. Дермань	*[Дерманська волость]:* с. Дермань с. Кунин с. Коршів с. Мізочок [половина]		Разом 35	“я в поменєныхъ сєла*х* Дєрманю, Кунинє, Ко*р*шовє и Мизочы*ку* справє*д*лывє дымы а*л*бо халупы поличывшы и пораховавъшы, нє могло*м* в ты*х* вси*х* сєла*х* бо*л*шє*й* наличиты, с которы*х* сє могло взяти, ти*л*ко три*д*цатъ и пятъ дымовъ, а нєдостаєтъ дымовъ по ѡстатни*м* ю*ж* квитє єго м*л*. пна Князкого двана*д*цєти, гдє ѡ*д*ни госъподари вымє*р*ли, а другиє для тяжару жо*л*ни*р*ского тєпє*р* свєжо прочъ пошли”
арк. 656 зв. – 657, акт 27	–”–	Горохівське пробоство, власник	Федько Коцюбка	с. Підліски с. Горохів Старий (частина)		Разом 9	“нє моглє*м* зупо*л*на выбрати двої*й*га поды*м*ного, котороє тєпє*р* ухвалєноє єстъ, а то для спустошєня прєзъ нєприятєля и инъныє дєзоляциє, такъжє прєзъ моровоє повитрыє знисчєня ты*х* доб*р*, гдє по квита*х* прошлы*х* и ѡстатни*м* єго м*л*. пана Бокиєво*м* убыло дымовъ два*д*цатъ, тєпє*р* тєды з дымовъ а*л*бо халупъ то*л*ко дєвєты, с которы*х* сє могло залє*д*вє взяти, тоє поды*м*ноє двоє в обо*х* ты*х* маєтъностя*х* справє*д*ливє выбравъшы, до єго м*л*. пна побо*р*цы принєслє*м*”. В акті згадано квити Бокія, бо через несвоєчасну сплату однократного подимного податку, ухваленого 23 жовтня 1625 р. в м. Турійськ, пробоство не мало наступного після Бокія квиту – поборці Петра Князького (першої екзакції)

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 657 зв., акт 29	–"–	Ян Борейко Кнерутський	Миколай	с. Кнерут (дві частини)		4	"а убыло по квитє пє*р*шоє єкъза*к*ции єго м*л*. пна Кня*з*кого дымовъ ѡдина*д*ца*т*"
арк. 666 і зв., акт 35	07. 04	[Миколай Чорторийський, дідич с. Богушівка] [Ян Замойський, дідич с. Солонськ] Ян Стома, державець	Хвалько Опаритчик	с. Богушівка с. Солонськ	 1	9 –	"в селє Богушовъцє дымовъ цєлыхъ девєть, а убыло по квитє єго м*л*. пна Князъкого дымовъ три; в селє Солонъску бы*л* дымъ ѡдєнъ, а тотъ спустоша*л*"
арк. 666 зв. – 667 зв., акт 36	–"–	Григорій Городиський, дідич	Марцин Кравець	*Частини сіл:* Городище Мурали	 6 4	 2 1	"а то для тя*ж*кого утяжєня жолъни*р*ского и пєрєходовъ ѡныхъ, прєчъ сє розошли"
арк. 668 і зв., акт 38	–"–	[Адам-Олександр Сангушко], дідич Ян Сестритовський, державець	Кіндрат Кіт	с. Залісці с. Краснодуб'я (частина)		18 8	"а чотиры ю*ж* по квитє єго м*л*. пна Князъкого, а то для частого пєрєходу и тя*ж*кого утяжєня жо*л*ни*р*ского, прєчъ сє розошлы"
арк. 672 зв. – 673, акт 44	08. 04	спадкоємці Дмитра Балабана, [дідичі]	Назар Гарасименя	с. Битень		38	"а то для знисчєня тоє маєтъности тєпє*р* свижо прєзъ утяжєнъє жо*л*ни*р*скоє, прєзъ ѡгонъ и прєзъ вымаръте по*д*даны*х* … бо*л*шє*й* нє моглємъ выбраты, и*ж* по ѡстатнимъ квитє двана*д*цєть по*д*даны*х* госъподаровъ убыло"
арк. 673 і зв., акт 45	–"–	Альбрихт-Станіслав Радзивілл	Бартош Петраш Салабичка	с. Лудин с. Амбуків Піддані з Надбужжя, які жили при фільварку		Разом 100	"мы двоє подымъноє справє*д*ливє выбрали єсмо в мєнованы*х* сєла*х* и у по*д*даны*х* з На*д*бужа, при фо*л*ва*р*ку мєскаючы*х*, гдє нє наличили єсмо бо*л*шє*й* халупъ с позосталыми госъподарамы, то*л*ко сто, а ѡстатокъ по пє*р*шє*й* єкъзакъции єго м*л*. пна Князъкого вымє*р*ло трыдцєть"
арк. 677 і зв., акт 49	09. 04	Самуель Лещинський, [дідич]	Михно Омеляник	с. Ситниця с. Ра[з]ни[чі] с. Колки Старі		15 7 20	"абовє*м* по квитє єго м*л*. пна Князъкого пє*р*шымъ в ты*х* сєла*х*, такъ за пойстє*м* пручъ для спустошєня

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							жолнирского, яко и вымартємъ прєзъ повытрыє подданых тамошныхъ, убыло дымовъ тридцеть ѡсмъ"
арк. 679 зв. – 680, акт 53	–"–	Самуель Лещинський, [дідич]	Іван Сергійович, війт с. Пуцеревичі	с. Пуцеревичі с. Вараш с. Новосілки		10 11 10	"абовємъ в тых сєлах по квитє єго мл. пна Князького п[є]ршым такъ за пойстєм прєчъ, яко и вымартємъ прєзъ повєтрє подданых тамошных, убыло дымовъ двадцет чотыры"
арк. 680 і зв., акт 54	–"–	Ян-Олександр Данилович, [дідич]	Степан Ярмоленя, міщанин	м. Тучин		25	Йдеться тільки про християнські дими. "абовєм по квитє єго мл. пна Князкого пєршым в томъ мєстє Тучинє за спустошєнємъ ѡд частого и гусътого жолнира мєсчанъ тамошных убыло дымовъ двадцатъ два"
арк. 680 зв., акт 55	–"–	[Барбара з Чолганів] Даніелева Єловицька	Яким Жукович	с. Михлин		12	"абовємъ по квитє єго мл. пна Князького пєршымъ в томъ сєлє Михлинє за спустошєнємъ прєзъ жолнєровъ убыло дымовъ ѡдинадцатъ"
арк. 687 і зв., акт 62	10. 04	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Карпо, міщанин	м. Острог [Старий] (половина) *Передмістя:* Суха Воля Зарванська Вулиця		Разом 15	"абовємъ по квитє єго мл. пєршимъ ѡдного подымъного данымъ убыло дымовъ пєтънадцатъ прєзъ вымартє ѡдных, а других прєчъ пойстє мєсчанъ"
арк. 695 зв. – 696, акт 72	11. 04	Володимирсько-Брестська єпископія, власник	Федір Богданович, боярин з с. Городок	*Волость, належна єпископії*[2]		Разом 67	"а убыло по квитє єго мл. пна Князкого дымовъ чотырдєсять пять"
арк. 696 зв., акт 73	–"–	Ян Головинський, дідич с. Кривичі, державець с. Люхче (а підлегле "юрє ѡрдинациѡнис")	Стефан Іван	с. Кривичі с. Люхче		6 12	"мы подимъноє двоє зъ сєл Кривичъ и Лухъча справєдливє выбрали єсмо, в которых нє

[2] м. Володимир (частина) і Владича гора, с. Спащина, с. Огороди, с. Шистів [частина], с. Білі Береги [частина], с. Федоровець, с. П'ятидні, с. Микуличі, с. Хрипаличі, с. Вересівка, с. Ольшанка, с. Дорогиничі, с. Божанка, с. Біскупичі Малі, с. Русовичі, с. Янів, с. Біскупичі Великі, с. Грушевичі, с. П'ятикорови, с. Яневичі, с. Щенютин, с. Купичів, м-ко Озеряни, с. Білашів, с. Ворона, с. Рокитниця, с. Грушівка, с. Солотвин, с. Сушична, с. Карасин, м-ко і с. Городок

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							наличили єсмо бол*шей* халупъ с позосталыми госъподарами то*л*ко: я, Стєфанъ, в Кривича*х* домовъ шє*ст* цєлы*х*, а спустошало по квитє єго м*л*. пна Князкого сємъ; а я, Иванъ, в сєлє Лу*х*чу домовъ двана*д*цєть, а по квитє єго м*л*. пна Кня[зъ]-кого убыло халупъ чоты*р*на*д*цать"
арк. 696 зв. – 697 зв., акт 74	–"–	[Теофіла] Якубова Собеська, дідич	Яцько Хильченя з с. Бубнів	с. Блудів с. Десятина [частина] с. Бубнів с. Пустомити	Разом 300	Разом 212	"в мєнованы*х* сєла*х* Блудовє, Дєсєтинє, Бубновє и Пустомыта*х* пєр*є*д тымъ, яко ѡ*д*давано подымъноє ѡ*д*но в Туриску уфалєноє тому жъ єго м*л*. пану Князкому, было дымовъ всі*х* трєста, а тєпє*р* нє зостаєть бо*л*шей, то*л*ко двєстє двана*д*цє*т*, а ѡсмъдєсять ѡсмъ ю*ж* по квитє єго м*л*. пна Князкого, для частого пєрєходу и ба*р*зо вєликого утяжєня жо*л*нє*р*ского, такъжє и по*д*даны*х* выма*р*тє, спустошало"
арк. 697 зв. – 698, акт 75	–"–	Анна-Алоїзія Ходкевич	Тишко Босеня з м. Острог Новий Мартин з с. Плужне Гордій з с. Вельбойне Васько з с. Губельці	*Частини міст:* Острог Старий Острог Новий Кароліна Належні до них села[3]		Разом 207	"гдє нє наличили єсмо бол*шей* дымовъ з мєшъкаючими госъподарами, то*л*ко двєстє си*м*, абовє*м* в ты*х* маєтъностях всі*х* по квитє пє*р*шомъ єго м*л*. пна Князкого за спустошєнємъ часто ставаючого и пєрєходячого жо*л*нєра убыло дымовъ трє*д*цать дєвє*т*"

[3] Плужне, Борисів, Вийтівці, Більчин, Гнойниця, Калитинці, Ювківці, Добрин, М'якоти, Сокиринці, Коритне, Боровиця Велика, Боровиця Мала, Білотин, Вельбойна, Нетішин, Кривин, Коломль, Крупець, Баранне, Убельці (Губельці), Глинники, Головлі, Комарівка, Улашинівка, Нараївка, Соснівка, Плоска, Красносілка, Радогоща [Друга] (частина), Козин (частина), Ґурщина, Плоска Друга, Корпилівці, Загірці, Корост[ова], Понора, Шатерники, Рівки, Скниця, Лідавка, Радогоща

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 705 зв. – 706, акт 84	12. 04	Самуель Лещинський, [дідич] Міщанська громада	Каліш Наглуб, міщанин	м. Колки (Романів)		42	Йдеться тільки про християнські дими. “абовємъ по квитє єго милости пана Князького пєръшимъ, такъ прєзъ ѡгонъ прыпадъковы*й*, яко и частого жолънєра, спустошало и убыло дымовъ сто ѡдинадъцєть”
арк. 724 зв., акт 97	16. 04	Войцех Пясковський	Прокіп Кириленя	с. Шпаків		22	“абовємъ по квитє пєръшомъ єго м*л.* пана Князького турискимъ за спустошєнъємъ тоє маєтности пр[є]зъ жолънира частого, яко понєколь и вымєрътємъ подъданых тамошных, убыло дымо*в* двадъцатъ”
арк. 725 і зв., акт 98	16.04	Генрик Кашовський	Олекса Сачкович	с. Славожичі		10	“а убыло и спустошало дымовъ чотырън*а*д*ца*т такъ прєзъ нєприятєля Крижа Светого и рєбєлълию хлопъскую, яко и прєзъ навєжєнъє Панъскоє прєзъ повєтрє вымєръло”
арк. 725 зв. – 726, акт 99	–”–	Генрик Кашовський, [дідич]	Іван Тимошеня	с. Андрусіїв		4	“по квитє єго м*л.* пана Бокия нє наличилъ дымовъ справєдливє болъшє*й* на*д* чотыры, єксъцєпто посъсєсии заставы части панєє Бобровичовоє, и с того подымноє справєдливє выбра*в*шы, такъ водлє лявъдумъ року прошлого [1652] в Туриску уфалоного, яко тєжъ и водлє лявъдумъ року тєпєрєшнєго [1653] в Луцъку уфалєного…, и ѡноє до Скаръбу ѡ*д*далємъ. А убыло и спустошало дымовъ двадъца*т*, такъ прєзъ нєприятєля Крыжа Святого и рєбєлълию хлопъскую, яко и прєзъ навєжєнъє Панъскоє прєзъ повєтрє вымєръло”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 21, оп. 1, спр. 151							
арк. 120 зв.	17. 04	Міхал-Юрій Чорторийський, [дідич] Єврейська громада	Лейб Давидович, еврей	м. Андріїв	–	–	"ж[є] жа*д*ного дому жыдовъско*го* нє машъ в помєнє[номъ мє]стєчку, алє то*л*ко ω*н*, а другы*й* Мошко Хаимови*ч*, коморами въ дома*х* хрєстия*н*скы*х* посполу зъ хрєстианы мєшъкаю*т;* и южъ за тыє домы а*л*бо дымы подымноє и пєрє*д* тымъ и тєпє*р* єго м*л.* пану Князкому, побо*р*цы воєво*д*ства Волы*н*ско*го*, ω*д*дано"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 678 зв. – 679 зв., акт 487	19.04	[Миколай Чорторийський, дідич] Ян Ґраєвський, [державець]	Самійло Гриценя, війт с. Горичів Грицько Іващеня з с. Зимне	с. Горичів с. Зимне		–	"по квитє єго м*л.* пана Князкого, побо*р*цы тєпєрєшнєго воєводьства Волынъского, в Туриску данымъ, в сєлє Горичовє з допусчєня Божого халупъ дєвєть заповєтрило сє было, з которы*х* пя*т* вымє*р*ло и пусткє зостали; а в сєлє засъ Зимнє, по то*м* жє квитє єго м*л.* пана Князкого, халупъ сє*м* спустошало: пя*т* прє*з* помє*р*тьє и розє*й*стє сє хлопо*в*, двє прє*з* спалєнє, жольни*р*скоє хоругвє єго м*л.* пана Аксаковоє ω*д*ноє, а другоє прєзъ допусчєнє Бо*з*скоє. З ты*х* тєды спустошалы*х*, вымє*р*лыхъ, спалєныхъ и згорилы*х* халупъ в ты*х* ωбохъ сєлахъ Зимнє и Горичовє для того спустошєня поди*м*ны*х* двой*г*а дати юже нє можє*т*"
арк. 679 зв. – 680 зв., акт 488	–"–	Ян Ґраєвський, [дідич]	Іван Сайко	с. Радовичі		–	"року нєдавно прошлого [1652] з допусчєня Божого халупъ ки*л*ка в то*м* сєлє Радовича*х* заповєтрило сє было,

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							з которыхъ уряд*н*икъ тамошны*й* в полє и до лєсо*в* ѡныхъ людє*й* повыганяти казалъ, и такъ за ласкою Божою то*л*ко з тро*х* халупъ тыє хлопи вымє*р*ли и ѡноє повитриє устало. А пото*м* року тєпєрєшнє*го* [1653] на тоє*ж* сєло хоруговъ єго м*л*. пана старосты вєлюнъского [Гендрика Денофа] ра*йт*а*р*ская наєхавъшы, становиско*м* станули, и юже то нєдє*л* чотыри стоєчи, вєликиє а нє*з*носныє кри*в*ды и шкоды чинять; якожъ и дня чоти*р*надцатого квєтня року тогожъ тєпєрєшън[є]го по*д* часъ свя*т* попивъши сє, ѡноє сєло з нєѡсторо*з*ности своєє с конъца ѡ*д* Счєнютина рано запалили, и халупъ пя*т* ажъ до счє*н*ту зо всими будинъка*ми* згорєло, а шостоє, вє*р*хъ и зрубу за*й*муючи, с[па]лили, и бы то*т* зрубъ нє розкинєно, пєвнє бы ма*л* нє всєму сєлу достало сє было. З которы*х* то халупъ вымє*р*лыхъ, яко и спалєны*х* ты*х*, дво*й*га поди*м*ныхъ дати нє можє*т*, бо сє то всє стало юже по квитє єго м*л*. пана Князкого, побо*р*цы тєпєрєшнєго"
арк. 680 зв. – 681 зв.	–"–	Зузанна з Ольшамовських Пузовська, вдова Костантого Пузовського	Андрушко Пархомик, челядник	с. Пузів (частина)	7	–	Через те, що в цьому юраменті йдеться про одночасну сплату двох подимних податків – однократного, ухваленого 23 жовтня 1652 р ., і подвійного, ухваленого 8 березня 1653 р., в таблицях його використано двічі (див. ще й відповідну позицію за 1652 р.)

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 681 зв. – 682, акт 490	–"–	Володимирський замок, власник	Михалко Швець, підзамчанин	Підзамче в м. Володимир		4	Після першого поборства Петра Жиковича Князького через часті переходи жовнірів спустошено 3 дими
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 740 зв. – 741, акт 117	21. 04	[Анна з Порванецьких Миколаєва Гавсович] Шостаковська, [дідич]	Семен Лахненя	с. Підгірці		14	"абовємъ по п*е*ршо*й* єксакции его м*л.* пана Князького спустошало сє*м*"
арк. 741, акт 118	–"–	Адам Лясоцький, державець	Феська Будниченя	с. Волиця (Оличівка)		1	"на одно подымноє прысєгу выконалъ в тыє слова, ижъ в сєлє Волицы алиясь Ѡличовъцє большей дымовъ нимашъ, ѡдно ѡдєнъ, а по квитє его м*л.* пана Бокия, поборъцы прошлого, убыло шес*т*, с которы*х* по*д*аныє ѡдни вымєръли, а другиє прочь пошли"
арк. 756 зв., акт 127	22. 04	спадкоємці Андрія Жджарського – Людвік і Ремігіян, [дідичі]	Юсько Кузьменя	с. Кустин с. Пруски		Разом 20	"а по квитє п*е*ршоє єкзакции его м*л.* пана Пєтра Жыковича Князького, су*ди* кгро*д*ско*го* володим*е*рско*го,* побо*р*цы тєпєрєшнє*го*, в ты*х* ѡбо*х* сєл[а]*х* убыло дымо*в* чоты*р*дєся*т* чотыры"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 682 – 683, акт 491	22. 04	Королівське місто Міщанська громада	Веремій Перепелиця, міщанин	м. Володимир з передмістями		33	"ѡнъ [Веремій Перепелиця], чинєчи доситъ повинъности на сєбє вложоноє, вси дымы, впро*д* в само*м* рынъку, потомъ по улицахъ, па*р*канахъ и пєрє*д*мєстяхъ по*д* юри*с*дикциєю мєсцкою будучиє и знай*д*уючиєсє, поря*д*нє и справє*д*ливє зрєвизовалъ и ѡныє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							зличилъ". Порівняно з першим поборством Петра Жиковича Князького кількість димів зменшилася на 22 через спустошення жовнірами, розбирання і спалення халуп
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 757 і зв., акт 128	–"–	Альбрихт-Станіслав Радзивілл, дідич	Тиміш Бокач з с. Дідичі Зінько Лавришеня з с. Сильне	*Села Олицької волості*[4]	Разом 1187	Разом 952	"а убыло уже по квитє мєнованого єго м*л*. пана Князького дымовъ двєстє трыд*цат* пя*т*, а то для частого пєрєходу жолъниръского и вєликого утяжєня прєзъ пулъкъ єго м*л*. пана х[ор]ужого коронъного [Олександр Конецпольський], которы*й* в мєновано*й* волости становиско своє прєзъ нєдєлъ килъка тєпєръ свижо ѡдъправова*л*"
арк. 760 і зв., акт 131	24. 04	Луцько-Брестське біскупство, власник; біскуп – Андрій Ґембицький	Андрій Шпольський, міщанин	м. Торчин		95	Йдеться про християнські дими. "а по квитє єго м*л*. пана Князъкого, поборъцы прошлоє єксакъции, убыло дымовъ два*д*ца*т* пятъ, и с тых позосталых дымовъ подымноє двоє справєдливє выбравъшы, до єго м*л*. пана поборъцы ѡ*д*дати готовъ"
арк. 760 зв. – 761, акт 132	–"–	[Адам-Олександр Санґушко, дідич] Войцех Радзимінський, державець	Роман Бранчук з с. Краснодуб'я	с. Тупали с. Краснодуб'я [частина]		Разом 6	А чотыры дымы, южъ по квитє єго м*л*. пана Князького пєръшоє єксакъции, прєзъ частыє пєрє*й*стя жолънировъ спустошало"
арк. 768, акт 142	–"–	Петро Довґирд, [дідич]	Ян Максимович, возний	с. Кононичі		6	"а по квитє єго м*л*. пана Князъкого пєръшоє єксакции убыло

[4] Мительне, Ледчани, Пітушків, Довгошиї, Посників, Носовичі, Жорнищі, Бакорин, Новосілки, Хорлупа, Пальче, Покащів, Водиради, Селибери, Турчин, Мощаниця, Дубища Великі, Дубища Малі, Цумань, Корпилівка, Гремяче, Дерно, Ставок, [Воля] Якубчиці, Кобла Воля, Клобучин, Городище, Сильне, Берестяни, Дідичі

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							дымовъ в томъ сєлє дєвєтн*ад*цатъ, а то за вымаръгъємъ в повєтрє, и для пєрєхожєня и станя частого жолънира"
арк. 770, акт 146	25. 04	Самуель Лещинський, дідич	Іван Коваль, міщанин, присягав про відсутність єврейських димів	м. Красилівка	–	–	"ижъ ѡнъ [Іван Коваль] за злєцєнъємъ пана Алєксанъдра Пируского, єконома тамошних добръ, хотєчы прысєгънути на спустошалыє дымы и халупы жыдовъскиє, в мєстє Красиловъцє будучыє, гдє и тєпєръ в томъ мєстє жадного жыда господаря, с которого бы сє податокъ, такъ одного в Турыску, яко и в Луцъку дво*й*га подымного ухвалєного, до Скаръбу Рєчи Посполитоє ѡ*д*даны*й* быти моглъ, нє машъ …, а то за наступєнъємъ козаковъ и нєприятєля Крыжа Святого татаров всє спустошало, на чомъ справєдливє прысєгаю"
арк. 771 і зв., акт 148	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Адамова Сліповронська, державець	Радко Гайченя	с. Свинарин с. Мочулки с. Пінський Міст	Разом 118	Разом 93	"гдє тєпєръ, прєзъ частиѝ пєрєходъ жолъниръски*й* и утяжєнъя прєзъ ных вєликиє, убыло дымовъ дв*ад*ца*т* п*ят*"
ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 686 зв. – 687 зв., акт. 496	25.04	Ян Кашовський, державець	Веремко Ковальчук, туричанський війт	с. Туричани (половина) с. Ягідна		Разом 20	Через те, що в цьому юраменті йдеться про одночасну сплату двох подимних податків – однократного, ухваленого 23 жовтня 1652 р., і подвійного, ухваленого 8 березня 1653 р., в таблицях його використно двічі (див. ще й відповідну позицію за 1652 р.)

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 789, акт 164	28. 04	Криштоф Лепесовицький, дідич	Сидір	с. Осова (половина)		3	"бовємъ по пєръшо*й* єксакъции єго м*л.* пана Князъко[го] убыло чотыры"
арк. 791 зв. – 792, акт 167	–"–	Андрій Вітонізький, дідич	Васько Баранчук	с. Вітоніж		14	"а по квитє того жъ єго м*л.* пана Князъкого, побо*р*цы прошлоє єксакъции, убыло дымовъ шєсть"
арк. 798, акт 171	29. 04	Владислав-Домінік Заславський, дідич Станіслав Корчминський, державець	Яцько Баландюк	м. Литовеж		67	"бовє*м* по є[к]ъзакъции *єго* м*л.* пана Князъкого пєръшоє убыло чотыры"
арк. 798 – 799, акт 172	–"–	[Ян Замойський], дідич Самуель Колодинський, державець	Мартин	с. Глузів		4	"а убыло пять"
арк. 799 зв. – 800 зв., акт 175	–"–	Барбара з Чолганів Даніелева Єловицька, [вдова]	Петро Сухленя з с. Плоска Іван Кондратеня з с. Оженин	с. Плоска } с. Новогородчиці } с. Оженин } с. Стадники } с. Городище	Разом 45 Разом 16 4	Разом 20 Разом 8 4	"а ѡстатокъ, то єсть дымовъ тры*д*цать тры, по квитє єго м*л.* пана Князъкого, судьи кгродъского володымєръского, пєръшоє єксакъции єго м*л.*, убыло прєзъ жолънира, суть спустошоныє и по*д*даны*х* роспужєно"
арк. 800 зв. – 801, акт 176	30. 04	Стефан і Катерина Богдашевські, подружжя	Федір Біленький з с. Корито	с. Ходоси с. Дядьковичі [частина] с. Корито с. Омеляна [частина]	11 3 4 2	5 2 4 2	"Прєзъ уставичного жолънира по пєръшо*й* єксакъции суть спустошоныє" 7 димів
арк. 801 зв. – 802, акт 178	–"–	[Ян Замойський, дідич] Криштоф Шпот, [державець]	Ждан Хвесько	с. Житин Великий		18	"абовємъ по єксакъции пєръшого подымного єго м*л.* пана Князъкого убыло дванадъцать"
арк. 802 і зв., акт 179	–"–	[Ян Чеконський, дідич] Ян Ольшамовський, державець	Семен	*Частини сіл:* с. Новосілки с. Демидів с. Лішня		– – –	"робочы*й* Сємєнъ з сєла Новосєлокъ..., во дворє тамошнємъ зостаючы*й*, ... нє наличылъ *ж*а*д*ного дыму для срокг*ого* спустошєня и з*д*єзолованя прє*з* нєприятеля коронъного, такъ козаковъ, яко и татаровъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 832 і зв., акт 3	02. 05	Миколай Богдашевський	Самоель Микитеня з с. Сарни	с. Сарни с. Доротичі	Разом 42	3 10	"за чым прєзъ уставичъного жольнєра и прєзъ повымєранє хлоповъ зъ голоду въ тых ѡбохъ маєтностях по пєршомъ квитє єго мл. [Петра Жиковича Князького] убыло дымовъ двадцєт дєвєт"
Ф. 21, оп. 1, спр. 152							
арк. 13 і зв.	05. 05	[Андрій] Фірлей, [дідич] Єврейська громада	Маєр Ізраїлевич, єврей	м. Козин		–	"жє в мєстєчъку Козинє жадного дым[у] албо дому жыдовъского нє машъ, алє я сам в броварє, гдє пиво панскоє робят, мєшъкаю, … а лєт прошлыхъ козин[скыє] жыди ѡдъни прєзъ нєпрыятєля коронного погинули, другиє повєтрєємъ вымєрли, на чом, яко справєдливє, прысєгаю"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 710 і зв., акт 510	–"–	[Анна з Овлочина] Станіславова Козика	Улас Зиневич, урядник Іван Близькун	с. Марків Став		8	"по єксъакъции близко прошлого подымного на сєймику рєляцийном Туриском на заплату войску ухва[л]єного, за наступєнєм и за пройстєм уставичъном, такъ коронъного, яко и чудзоземного войска нємалая дєзоляция сє стала и дымов сємъ убыло". Залишилось лише 8 димів, з яких і було взято подвійне подимне
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 845 зв. – 846 зв., акт 12	–"–	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Тиміш Тимошкович з м. Турійськ	м. Турійськ *Належні села*[5]		44	В м. Турійськ "убыло сємдєсят пят по квитє єго мл. пана Князького".

[5] Селець 5 – "а убыло" 13, Гаруша 6 – 12, Ставок 10 – 7, Кольчин 5 – 6, Мировичі 8 – 1, Задиби 20 – 19, Залісці 15 – 12, Т[а]гачин 14 – 7, Оса [8] – 12, Дольськ 5 – 7, Торговище 6 – 19, Растів 5 – 7

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
			Кіндрат Скрипка з с. Растів Семен Кривенчук з с. Задиби				В селах “инъ су*м*ма зъ дымовъ сто пе*т*[д]єся*т* ѡдъного, а убыло по квитє того жъ єго *мл.* пана Князъкого прошълоє свєжо єкъзакъции дымовъ сто дєвє*т*дєсять сє*м*, а то для часътог*о* прєйстя жольнє*р*ского”
арк. 848 зв. – 849 зв., акт 14	–”–	брати Міхал, Костантий, Ян і Самуель Калусовські, сини покійного Вацлава Калусовського, дідичі	Архим з с. Вербичне	*Частини сіл:* Вербичне Глуботинська Волька		Разом 13	“я подымъноє двоє въ має*т*ности вышъмєнованой, сєлє Вєръбичънє и Волцє Глуботынъско*й*, зъ часъти ѡ*й*чысътоє пановъ моихъ зъ ѡдинадъцєти дымовъ, а зъ спадъковоє по братє сътрыєчъному рожонымъ тыхъ жє пановъ моихъ, зъ дво*х* дымовъ спъравєдъливє выбъралємъ, въ которы*х* сєлахъ пєрєдъ тымъ было на ѡ*й*чы*стой* часъты дымовъ шє*ст*надъцєтъ, а на спадъково*й* часъти сємъ дымовъ, потомъ по квитє єго *мл.* пана Пєтъра Жыковича Князъкого, суди кгродъского володим*є*р*ского, поборъци тєпєрєшънєго, за розєсътє*м* подъданыхъ убыло дєсєтъ дымовъ, а тєпєръ зосътаєтъ на часътєхъ ѡбудъву*х*, тоє*ст* ѡ*й*чисъто*й* и спадъково*й*, толко трынадъцє*т* дымовъ, а нє болшъ”
арк. 852 – 853, акт 17	06. 05	Мойзешова Сенюта, [державець]	Василь, Климів син, від обох сіл	*П’ята частина сіл:* Милостів Плоска	Разом 26	Разом 20	“прєзъ ча*ст*ы*й* пєрєходъ жольнєръски*й* и утяжєня прєзъ ныхъ вєликиє убыло дымовъ шє*ст*”
арк. 853 і зв., акт 18	–”–	Станіслав Болбас Ростоцький	Олександр Довжкевич	с. Коростова	3	2	“а ѡдєнъ убылъ южъ по квитє єго *мл.* пана Князъкого, зъ которымъ то къвитомъ хлопъ тотъ прочъ ѡ*д*шолъ для вєлкого утяжєня жолънєръского”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 860 і зв., акт 22	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Добеслав Цеклінський, державець Міхал Лаґановський, субдержавець	Клим Лавришевич, отаман фільварку	с. Бобли Турійської волості		14	"бовємъ по пєрвьшой єкъзакъции єго мл. пана Князького убыло дымовъ двадьцєть; а то рєсъпєкътом зъ дєзолованя, зпалєня и хлоповъ розогнаня прєзъ становиско людєй чудзоземъскихъ пулъку ясънє ѡсвєцоного єго мл. пана воєводы малборского [Якуба Ваєра] и иньшыхъ ... пєрєходячыхъ хоругъвєй"
арк. 860 зв. – 861, акт 23	–"–	[Вацлав Четвертенський, дідич] Катерина Злотолинська, [державець]	Онисько Борисеня	с. Тростянець [частина]		15	"а убыло сєм"
арк. 861 зв. – 862, акт 24	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Міхал Лагановський, державець	Міхал Лагановський, державець	с. Рублянка с. Зелена обидва села Новозаславського ключа		– –	"лєчь жє маєтносъти такъ сут пєнитус знишъчєныє и зъдєзолованыє, въпродъ прєзъ ѡбозъ Пилявєцъкий, потом прєзъ самого нєпрыятєля и прєзъ усътавичьного жольнєра, жє лєдьво подобєнъство, гдє сєла были, и жадьного хлопа, который бы повинъност и роботизъну єго мл. манифєстуючомусє ѡдъдавалъ, въ тыхъ сєлахъ нє машъ"
арк. 863 – 864, акт 27	–"–	Злотолинські, [державці на ординацькому праві]	Гаврило Рабченя	с. Злотолин	16	8	"тєпєръ, ужє по квитє того жъ єго мл. пана Князького, дымовъ ѡсмъ прєз[ъ] ѡгон прыпадъковый зъгорило"
арк. 867 і зв., акт 31	07. 05	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Марко Юнкович і Васько Аврамович, від усіх сіл	с. Медськ Великий с. Медськ Малий с. Кричильськ с. Городець с. Вербче Велике		Разом 72	"а по квитє новиссими єкъзакъторис єго мл. пана Князького убыло въ тыхъ всихъ маєтностяхъ дымовъ двадьцєт шєст, а то прєзъ розьныє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
				с. Вербче Мале Всі села належні до Степанського замку			часовъ теперешънихъ дезоляцие"
арк. 868 зв. – 869 зв., акт 33	–"–	Альбрихт-Станіслав Радзивілл	Іван Музичка з м. Крупа Степан Кононеня з с. Яблонь	м. Крупа з присілками с. Яблонь з присілками	Разом 109 Разом 97	Разом 74 Разом 76	"а то для розъныхъ прыпадъковъ и часътого переходу жолънеръского"
арк. 869 зв. – 870, акт 34	–"–	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Мисько Яценя	м. Бережниця		42	"а ѡдъбыло по квите его м*л*. пана Князъкого, поборъцы теперешънего, дымовъ ше*ст*десят и тры"
арк. 870 – 871, акт 35	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Іван Семенович	м. Степань		151	"а убыло по квите новиссыми екъзакъторис его м*л*. пана Князъко*го*, ча*ст*ю за гу*ст*ыми переходами жолънер*с*кими, ча*ст*ю презъ вымарте мешъчанъ, домовъ а*л*бо дымовъ чотыръдеся*т* ѡденъ"
арк. 871 і зв., акт 36	–"–	Ян Замойський, [дідич]	Мисько Даниленя з м. Дорогобуж	м. Дорогобуж *Належні села:* Горбаків Подоляни Іллін Дроздів Вовкошів Невірків Липки Горбів		Разом 97	"а по*ст*екъзакъцыѡнемъ новисъними екъзакъторис его м*л*. пана Князъкого убыло презъ розъные ты*х* часовъ дезоляцие, меновите часътые переходы жолънеръские, дымовъ сто пя*т*"
арк. 871 зв. – 872 зв., акт 37	–"–	[Владислав Домінік Заславський], дідич Омецинський, державець	Іван Папуга	с. Любаша [Степанського ключа]	–	4	"въ томъ селе Любашы теперъ ново, по спустошеню и знесеню презъ непры[я]теля Крижа Светого татаровъ, въ року нинешънымъ [1653] ѡсаженомъ и побудованомъ, не машъ болшъ целыхъ халупъ з госъподарами, толко чотыри, а за екъзакъции его м*л*. пана Бокия жадъного дыму не было"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні dими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 874 – 875, акт 41	–"–	Стефан Коритинський	Стефан Оліхвиреня	с. Вишнів присілок Верпета		Разом 14	"а убыло юже по квитє пєръшои єкъзакъции єго м*л*. пана Князького дымовъ чотыры"
арк. 880 і зв., акт 44	–"–	Ян Замойський, дідич Станіслав Журковський, державець	Мойсей Поліщук	с. Богдашів		6	"а по квитє того жъ пана побо*р*цы (которы*й*, за розє*с*тє*м* сє подъданыхъ прочь, згинулъ) убыло дымовъ чоты*р*надъцє*т*"
арк. 882 зв. – 883 зв., акт 48	–"–	Марко Гулевич	Андрій Тарасеня	с. Дуліби с. Симонів (частина)	Разом 24	Разом 20	"а убыло по квитє того жъ єго м*л*. пана Князького презъ розьнии прыпа*д*ки и ча*с*тыє пєрєходы жольни*р*скии чотыры"
арк. 884 – 885, акт 50	–"–	Ян Замойський, дідич	Тиміш Самойленя, від усіх населених пунктів	м. Рівне м. Олександрія *Їхні присілки*[6]		Разом 239	"а по*ст*єкъзакъцию́нємъ новисъсими єкъзакъторисъ єго м*л*. пана Князького убыло дымовъ за ча*с*токротъными и гусътыми подъ часы тєпєрєшъньи дєзоляциами, такъ жольни*р*скими, яко и розє*с*тємъ сє прєчь подъданыхъ, ѡсмъдєся*т* два"
арк. 885 – 886, акт 51	–"–	Ян Замойський, [дідич]	Мисько Радзеня Васько Сахненя	м. Жорнів (Жорновне) с. П'яне *Їхні присілки*[7]		Разом 122	"а убыло по*ст*єкъзакъцию́нємъ новиссими єкъзакъторисъ єго м*л*. пана Князького прєзъ розьныи тыхъ часовъ дєзоляции, тоє*ст* часътыи пєрєходы жольниръскии и вытягане нєслушьнои стации, дымовъ дви*с*ти трыдъцєтъ ѡсмъ"
арк. 891 зв. – 892, акт 55	–"–	Луцько-Острозька єпископія, власник [Андрій Чаплич Шпановський], державець	Дацько Якименя Васько	*Частини сіл:* с. Седмярки с. Тернки		12 6	"а по квитє пєръшомъ єго м*л*. пана Князького" в обох селах "убыло" по 2 дими

[6] с. Басів Кут, с. Двірець, с. Новий Двір, с. Тинне, с. Колоденка, с. Золотіїв, с. К[в]асилів, с. Корнин, с. Житинок Малий, с. Глинки, с. Бармаки

[7] с. Сатиїв, с. Дядьковичі, с. Олибів, с. Залав'я, с. Городниця, с. Крупа, с. Ставок, с. Котів, с. Кот[ова] Волька, с. Черчиці

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 892 – 893, акт 56	–”–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Хвесько з с. Корост Савка, від сіл Немовичі і Чудель	с. Корост с. Немовичі } с. Чудель } Всі села – Степанського ключа		7 Разом 10	“въ сєлє Коросътой зостаєть тєпєръ дымовъ цєлыхъ сємъ, а убыло по квитє єго мл. пана Князъкого дымовъ десєть, а въ Нємовичахъ и Чудълахъ зосътаєть дымовъ цєлыхъ дєсєть, а убыло по квитє тогожъ єго мл. пана Князъкого дымовъ трынадъцєть”
арк. 893 і зв., акт 57	–”–	Марцин Більський	Савка Друховець	с. Друхів	37	26	“а убыло юже по квитє того жъ єго мл. пана Князъкого дымовъ дєвєт”
арк. 902 – 903, акт 64	09. 05	Миколай Чорторийський, дідич Каспер Ростопча, державець	Данило Балаченко	с. Рубче	16	6	
арк. 906 і зв., акт 67	–”–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Лукіян Пархоменя, від обох сіл	с. Янкевичі с. Перемінка Належні до Степанського замку		Разом 12	“а убыло по квитє єго мл. пана Князъкого дымовъ пєтнадцєть, а то прєзъ розъниии дезоляции и частый пєрєхудъ жольнирский
арк. 907 зв. – 908, акт 69	–”–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Павло Олійник, від обох сіл	с. Рокитна с. Рокитнянська Волька		Разом 5	“а по квитє єго мл. пана Князъкого єкъзакторис модєрни за частымъ пєрєходомъ жольниръскимъ убыло дєвєтъ”
арк. 922 і зв., акт 81	10. 05	[Жидичинський монастир, власник] Адам-Олександр Санґушко, державець	Кіндрат Музеня та Йовхим Мищеня	с. Боголюбе		28	“а по квитє пана Бокииѡвымъ и по перъшой єкъзакъции єго мл. пана Князъкого прєзъ жолънировъ дымовъ ѡсмънадцєтъ спалєно и спустошало”
арк. 922 зв. – 923, акт 82	–”–	Абрам Ґрабовецький Адам Білостоцький	Іван Васюкович і Стецько Білячок	с. Хорохорин		20	“а спустошало прєзъ жольнировъ по пєршои єкъзакъции єго мл. пана Князъкого, поборъцы воєводъства Волынъского, дымовъ дєсєт”
арк. 923 і зв., акт 83	–”–	Дикач[к]евич, [державець]	Яцько Медведеня, від обох сіл	с. Жалин с. Жалинська Воля		Разом 11	“а убыло по квитє перъшои єкъзакъции єго мл. пана Князъкого такъжє ѡдинадъцєтъ”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 923 зв. – 924, акт 84	–"–	Ян Замойський, дідич Чернігівський каштелян, державець	Іван Іовеня	м. Козлин		36	"а убыло по квитє пєръшои єкъзакъции єго м*л*. пана Князького дымовъ [24]." До 3. 06 1652 р. каштеляном був Ян Одривольський, з 10. 09 1653 р. (згадка?) – Здислав Замойський
арк. 925 і зв., акт 86	–"–	Антоній Мокоса Баковецький [Юзеф Мокоса Баковецький]	Павло Остророжок	с. Порванче (дві частини)		24	"такъ на часъти пана мого, яко и на ча*с*ти єго м*л*. ѡтъца владики володымє*р*ского, въ сєлє По*р*ванъчу нє машъ болшъ дымовъ цєлыхъ толко двадъцєтъ чотыри, а по квитє єго м*л*. пана Князъкого, поборъци прошълои єкъзакъции, убыло дымовъ тры"
арк. 934 зв. – 935, акт 91	12. 05	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Федір Галійчик	с. Зузлав'я [Зузлазна] с. Ставок с. Углища		Разом 25	"въ сєлє Зузлавю, сєлє Ста*в*ку и сєлє Углишъча*х* нє на*й*ду*є*т*с*є большъ дымовъ цєлы*х*, толко два*д*цє*т* пя*т*, а по квитє єго м*л*. пана Князъкого, побо*р*цы прошълои єкъзакъции, убыло дымовъ дєвє*т*надъцє*т*"
арк. 936 і зв., акт 93	13. 05	Томаш Сосницький, державець	Стецько Германеня	с. Мстишин (частина)		4	"а по квитє пєршои єкъзакъции єго м*л*. пана Князъкого убылъ на то*й* ча*с*ти дымъ одєнъ"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 718 і зв., акт 516	–"–	Адам Будзишевський, дідич	Васько Бортничок	с. Гайки		14	"в маєтности єго [Будзишевського] дедичной, в повєтє Володимє*р*ско*м* лєжачой, в сєлє Га*й*кахъ вєликая дєсоляция прє*з* розныє припадъки – такъ повєтрыє, яко и спустошєнъє жолъне*р*скиє, стала сє и дымо*в* мєшъка*л*ны*х* сила убыло"
арк. 730 зв. – 731 зв., акт 525	19. 05	Катерина з Сестровитовських, у першому шлюбі	Хведько Антоник	с. Дубники		5	Через те, що в цьому юраменті йдеться про одночасну сплату двох

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Стефанова Линевська, у другому – Дуніна Вольська, дідич					подимних податків – однократного, ухваленого 23 жовтня 1652 р., і подвійного, ухваленого 8 березня 1653 р., в таблицях його використано двічі (див. ще й відповідно позицію за 1652 р.)
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 977 зв. – 978 зв., акт 119	–"–	Кристина з Вишневецьких Петрова Данилович	Федір Боніш, міщанин	м. Янів *Належні села:* Велицьк Селець Кухарі Літогоща Підлісці Арс[е]но-вичі		Разом 158	"а по квитє новиссими єкъзакъторисъ єго м*л*. пана Князького убыло, ча*с*тю за розє*й*стємъ прєчъ подъданыхъ, ча*с*тю тєжъ за ча*с*тыми пєрєходами и утяжєнємъ ихъ нєзносны*ми* стациа*ми* жолъни*р*ски*ми*, дымовъ сто трына*д*цєтъ"
арк. 1044 зв. – 1045, акт 152	24. 05	Костантий Пузина, дідич	Олешко Лозковський, від усіх сіл	с. Ярославичі с. Княгинин с. Підлісці		Разом 70	"а убыло по квитє єго м*л*. пана Князко*го*, новиссими єкъсакъторисъ, частю за вымм*є*рт*є*м по*д*аных, частю т*є*ж за розо*й*ст*є*м прєч по*д*аныхъ *ѡд* нєзносных стацы*й* жо*л*ниръских, дымовъ п*ят*на*д*ца*т*"
Ф. 28, оп. 1, спр. 89							
арк. 774 зв. – 775 зв., акт 547	01. 06	Зофія Геліяшева Малащинська	Андрій Малащинський, син Зофії Малащинської Трохим Максимчич з с. Бутятичі	м. Володимир (частина) с. Бутятичі [частина]		– 1	"а добръ помєнєноє єє м*л*. панєє Маласчинъскоє сєла Бутятич въ повєтє Володимєръскомъ и зъ части пєвъноє в мєстє Володимєри лєжачихъ". А після поборства Филипа Бокія вибуло 3 дими через епідемію та розорення жовнірами
арк. 784 і зв., акт 555	06. 06	Ян Яковицький, дідич	Станіслав Гніздовський, слуга Гриць Романчич	с. Бобичі	13	3	"вєликоє спустошєнє сє стало, такъ прє*з* розныє припадъки, яко и прє*з* пєрєходячи*х* жолъниро*в* уставичных, в которо*й* має*т*ности пєрє*д* ты*м* было дымо*в* мєшка*л*ных тринадц*є*т, тєпє*р* то*л*ко зостає*т* дымовъ

92*

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні dими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							мєшкалных три, а в пустки сє ѡбєрнуло дымов дєсєт. З которых ды[мо]в для вышъписаных причинъ, такъ прошлого подымного ѡдного в Туриску в року прошлом [1652], яко и в тєпєрєшном [1653] в Луцъку ѡдправуючимсє двойга, на заплату войску ухвалєных, нє моглъ выбра[т]и и до Скарбу Речи Посполитоє ѡддати"
Ф. 25, оп. 1, спр. 186							
арк. 1251 – 1252, акт 45	10. 06	спадкоємці Яна Чаплинського, дідичі	Тимко Мазурок	с. Миловші [частина]	28	22	Тимко Мазурок – "подъданый ихъ мл. пановъ Чаплинъскихъ, потомъковъ и сукъцєсъсоровъ добръ въшєлякихъ зошълого нєкгъды урожоного єго мл. пана Яна Чапълинъс[ког]о, буръкграбъєго луцького"; "а по квитє єго мл. пана судъи кгродъского володымєръского, поборъцы воєводъства Волынъского, прєзъ усътавичъного жолънира и прєзъ повымєранъє подъданыхъ ѡдошъло и нєдосътаєтъ дымовъ шєсъты, а было за поборъства єго мл. пана судъи кгродъского володымєрского пєршого въсєго єксъцєпъто єго мл. пана Кгротовъского дымовъ двадъцєтъ ѡсмъ"
арк. 1271 зв. – 1272 зв., акт 58	11. 06	Кременецьке війтівство Єва з Підгородної Андрієва Мисловська, державець	Юзеф Любеський, слуга Оксентій Дудчик	 с. Новосілки		 1	"по квити прошълого поборъцы волынъского єго мл. пана Филипа Бокия въ маєтносъты панєє моєє Новосєлъкахъ вєликоє спусътошєнъє,

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів станом на 23 жовтня 1652 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							такъ презъ розъные переезъды непрыятелъские, яко и презъ преходячого золънира, стало се, же жадъною мерою вышъпомененых тройга подымъныхъ [однократне і подвійне] выбраты не могълемъ, тылъко зъ дыму ѡдъного, а убыло дымовъ чотыры"
арк. 1283 – 1284, акт 72	14. 06	Галшка Петрова Станішевська	Сасько Ярмул Шикура	с. Вишків с. Огавчиці		16 5	"дымовъ по квите его м*л*. [па]на Князкого, поборъцы свижо прошълого, за спаленъемъ и спусътошенъемъ презъ жолънировъ, не зосътало толъко въ селе Вышъкове шестънадъцеть, а зъгорело и спу*с*тошало деветь, въ селе Огавъчыцахъ зосътало халупъ пя*т*, а зъгорело и спусътошало ѡдынадъцеть"
арк. 1320 зв. – 1321 зв., акт 101	20. 06	Владислав-Домінік Заславський, [дідич]	Семен Корнієль з м. Дубно Іван Дудукал, від усіх сіл	м. Дубно *Належні села*[8]	Разом 395	Разом 255	"а убыло по квите его м*л*. пана Князъ*кого* пе*р*шое екъзакъции дымовъ сто чотыръдесять"
арк. 1364 і зв., акт 131	23. 06	Юрій Гораїн	Микита, війт с. Озеро	с. Озеро с. Яровиця с. Ольшани с. Бабин		13 7 4 11	"въ селе Ѥзере не на*й*дуетъсе тепе*р* болъше*й* дымовъ толъко трынадъцеть, въ Яровицы семъ, в Ѡлъшана*х* чотыры, а въ Бабыне ѡдына*д*це*т*, инъ су*м*ма въсихъ трыдъцеть пять, а убыло по квите пе*р*шое екъзакъции его м*л*. пана Князъкого в О*л*шана*х* дымовъ два, а въ Бабыне ѡденъ"

[8] Вигнанка, М'ятин, Тростянець, Підбірці, Погорільці, Студянка, Іванне, Ратчин, Обгів, Тороканів, Божкевичі, Косарів, Варковичі, Молодава, Листвин, Ступне, Семидуби, Дитиничі, Знесення, Залужжя, Зал[юбівка], Нагор[яни], Плоска, Переросля, Цурків, Сухобичі [Судобичі], Завалля, Мощаниця Мала, Мізо[ч Великий], Білашів, Іваниничі, Буща, Руда, Кубраківка; піддані монастиря св. Спаса в м. Дубно

Чотирикратний (п'ятикратний) подимний податок, затверджений 11 серпня 1654 року реляційним сеймиком Волинського воєводства

"за вътa*р*гънєнємъ року бли*с*ко прєшълo*г*о [1653] в мисяцю дєкабрє ω*р*ды тата*р*скоє
в крає тутє*й*шыє тая жъ ω*р*да нє ту*л*ко по*д*даныхъ... выбрала, алє навє*т* и халупы ωгънємъ позносыла,
прєзъ которoє спу*с*тошєнє пода*т*ковъ, ω*д* Рєчы По*с*политоє назначєныхъ..., выдаты нєподобъная"

ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1148 – 1149

"а убило такъ прєзъ татаръсчи*з*ну такърочънюю, яко прєзъ повє*т*рєє"

ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 618 і зв.

"тиє вси дими убилиє нє прєзъ жа*д*них нєприятєлъ Короны По*л*скоє,
алє прєз сами*х* жолнєровъ сутъ спу*с*тошениє, и прєчъ з має*т*ности по*д*даниє повиходили"

ф. 25, оп. 1, спр. 276, арк. 643 і зв.

У сеймовій конституції від 9 червня 1654 р. записано про згоду шляхти Волинського воєводства, з метою виплати боргу діючому війську, сплатити в Радомський трибунал визначений сеймом чотирикратний подимний податок, а для оплати новонабраного війська – внести у Львівську фінансову комісію п'ятикратне подимне упродовж п'яти чвертей 1654 – 1655 рр. Реляційний сеймик Волинського воєводства, що відбувся 11 серпня 1654 р. у м. Луцьк, дав згоду на збір з воєводства ухваленого сеймовою конституцією чотирикратного подимного, а також однократного – за жовтневу чверть 1654 р. в рахунок п'ятикратного податку. Поборцею цього загалом п'ятикратного податку обрано Костантого Зубцевського. Сеймик зобов'язав його прибути 3 вересня до м. Луцьк і приймати це подимне упродовж двох тижнів за квитами попереднього поборці Петра Жиковича Князького. Винагорода за його працю – один гріш від кожного прийнятого в рахунок податку золотого і по півзолотого за кожен виданий поборовий квит.

Своєю маніфестацією від 3 вересня 1654 р. Костантий Зубцевський оголосив про початок прийому п'ятикратного подимного податку й ігнорування урядовцями і шляхтою рішень сейму і сеймику – ніхто з них не з'явився для прийому і складання судових присяг. 15 вересня поборця повідомив про продовження прийому п'ятикратного податку, а 19 вересня – про завершення терміну його сплати і про притягнення до судової відповідальності тих, хто не сплатив це подимне.

Упродовж вересня в актові книги було записано чималу кількість маніфестацій про неможливість сплатити п'ятикратний подимний податок через розорення і цілковите знищення маєтків (див., наприклад, у першій частині збірника анотації від 16, 22, 24, 25 і 26 вересня 1654 р.).

Податок Зубцевському продовжували сплачувати до кінця 1654 р. і упродовж перших місяців 1655 р. Діяльність поборці щодо скасування баніцій у зв'язку зі сплатою п'ятикратного подимного зафіксовано в документі, датованому 1 квітня 1655 р.

Таблицю складено на основі юраментів з актових книг, що зберігаються у ф. 25, оп. 1, спр. 276 і ф. 28, оп. 1, спр. 90.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 276	**1654 рік**						
арк. 466 і зв., акт 363	14.08	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Юрій Чаплич [Шпановський], державець	Данило Миколаєня	с. Кораблищі (третина)	12	1	"А єдынад*цеть*, юже по квитє єго м*л*. пна Князкого зошлого, для великого спустошеня, халупъ попаленя и въ вечъную неволю часовъ недавъно прошълыхъ през татаровъ подданыхъ забраня, убыло"
арк. 539 зв. – 540, акт 424	03.09	Роман Загоровський, дідич	Лучка Гербут Юсько Жид	с. Загорів с. Кремеш	Разом 45	6 3	"аже та*к* вєлє, яко пєре*д* ты*м* вєдлугъ ωста*т*нєго квиту єго м*л*. пна Князкого зоставало, нє машъ для попалєня и спустошєня през татаро*в*"
арк. 542 зв. – 543 зв., акт 427	05.09	Андрій Фірлей, дідич Станіслав Фірлей, опікун	Фесько Лопатецький Ілиця Феськович Яцько	с. Романів с. Воротнів с. Клечани	63 20 17	9 11 6	"за повыстинанє*м* подданых, в тых маєтностях будучых и въ неволю побраных през татаро*в*, в року про*шлым* [1653] тутъ на Волынъ вторъгнєныхъ"
арк. 543 зв. – 544 зв., акт 428	–"–	Петро Річицький, дідич	Андрій Мощинець Онисько Церкун	м. Стобихва с. Обзир	78 50	48 40	"ю*ж* по квитє ωста*т*ни*м* пна Князко*го* … през розєйстє проч подданыхъ ω*д* великого утяженя и часто*го* прєходу жолнєръского"
арк. 544 зв. – 545, акт 429	07.09	Ян Дахнович Гатиський, [дідич]	Оксентій Дацькович з с. Ватин	*Частини сіл:* Ватин Ватинець	Разом 5	2 –	"а на то*т* ча*с* нє зостало по тата*р*счизнє, в року прошломъ будучоє, дымо*в* … бол*шєй*, ти*л*ко в селє Ватинє два…, а в селє Вати*н*цу *жадного* нє маєш"
арк. 545 – 546, акт 430	–"–	Самуель Лещинський, дідич Анна Міховська, державець	Іван Степанчук	с. Чаплин с. Острів с. Космаків	Разом 16	Разом 5	"а убыло ю*ж* по квитє ωста*т*ни*м* того*ж* пна Князкого ωдина*д*цать, а то през спустошєнє и внивє*ч* ωбєръненє тых селъ … ω*д* нєприятєля Крыжа Свєто*го* татаровъ, в року про*шло*мъ тутъ до Короны вто*р*гнєчих сє"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 546 і зв., акт 431	–"–	Самуель Лещинський, дідич Олександр Пируський, державець	Іван Маличеня	с. Яблунька	24	10	14 подим'їв знищено під час татарського вторгнення 1653 р.
арк. 547 – 549, акт 432	–"–	Самуель Лещинський, дідич	Ян Петровський, бурмістр з м. Чорторийськ Андріяш Михалевич, бурмістр з м. Андріїв Юсько Патийович, бурмістр з м. Рафалівка Андрій Юшкович та Іван Дешко від волостей	м. Чорторийськ *Села його волості*[1] м. Андріїв (Любахів) м. Рафалівка (Борове) *Належні до неї села*[2]	160 64 45	73 12 8	"а то прєз вєликоє спустошєнє тых маєтностєй … прєзъ нєприятєля Крыжа Свєтого татаровъ, в року прошлымъ ту до панъства єго кор. мл. вторгнучих"
арк. 549 – 550 зв., акт 433	–"–	Самуель Лещинський, дідич	Яким Безручко, бурмістр з м. Корець Самуель Лобеня з м. Межиріч Андрій Щітка і Гаврило Рудович від волостей	м. Корець *Села Корецької волості*[3] м. Межиріч *Села Межиріцької волості*[4]	300 100	40 50	"а то за спустошєнєм и внивєч ѡбєрнєнєм тых маєтностєй, так прєз нєприятєля Крыжа Святого татаров, тутъ до Короны року прошлого вторгнучих сє, яко и тєпєръ свєжо прєзъ рєбєлизанътовъ козаковъ и москву"
арк. 551 – 552, акт 434	–"–	Федір Святополк Четвертенський, дідич с. Сіянці й частини с. Садки, державець решти сіл	Сидір Дворник від с. Сіянці й частини с. Садки Зінько Павлючок з с. Боратин	с. Сіянці с. Садки (частина) } с. Боратин Великий с. Боратин Малий }	Разом 10 Разом 23	– – Разом 4	В с. Сіянці й частині с. Садки "дымы прєз нєприятєля Крыжа Свєтого татаровъ в року прошлом [1653] суть знєсєниє, подданыє з нихъ в нєволю

[1] Новосілки – було 18 – залишилося 8, Полиці – 70 – 35, Биричів[ка] – 15 – 7, Більська Воля – 30 – 7, Козлиничі – 18 – 12, Можуничі – 15 – 12, Заболоття – 11 – 4, Суха Воля – 8 – 2, Жолудськ – 11 – 6, Собіщиці –18 – 3, Мольчиці – 50 – 8, Колодії – 12 – 7, Сопачів – 16 – 6, Бабка – 11 – 3, Вараш – 17 – 4, Пуцеревичі – 20 – 3

[2] Хряськ, Підгаття і Л[оз]ки – 55 – 40 (разом)

[3] Шитень – 25 – 6, Пельчин – 9 – 2, [Гв]оздів – 17 – 6, Річки – 12 – 3, Козаки – 5 – 0, Головниця – 43 – 16, Бабин – 43 – 20, Піддубці Великі– 13 – 5, м. Красилівка – 4 – 0, Крилів – 15 – 4, м. Киликиїв – 22 – 10, Бриків – 10 – 6, Богданівщина – 8 – 3, Черниця – 15 – 8

[4] Самостріли – 14 – 6, Городище – 46 – 20, Столпин – 28 – 16, Застав'я – 22 – 10, Косинів – 3 – 0, Совча – 1 – 0, села: Дивень, Харуча Мала, Совпа Мала, Сторожів, Щи[к]ичин, Глубочок, Невірків, Кобил[ля] і Осташівка – 31 – 10 (разом), Михіївка – 3 – 0, села: Дідовичі, Богат[е] і Пищів – 4 – 3 (разом), села Сапожин і Погорільці – 7 – 2 (разом)

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Костантий Бронницький, дідич сіл Боратин Великий і Малий [Владислав-Домінік Заславський], дідич с. Княгинин	Мисько Бурдуг (Бурдунчик) з с. Княгинин	с. Княгинин	25	4	выбраные, и жадного таковогo подданого в тых маєтносьтях нє маєшъ, абы тоє подымноє вєдлуг квитовъ єго мл. пна Князъкого было выданыє"
арк. 552 і зв., акт 435	–"–	Міхал Вишневецький, дідич Адам Клюнський, державець	Євтухович Клюський Федір Приступа Ян Блезноцький (хто з якого села – не вказано)	м. Милятин *[Частини сіл]:* Печихвости Стрільче Навколиски Смиків Підбереззя Матів	36 24 12 5 5 26 12	10 12 10 5 5 26 12	Кількість димів зменшилася "по инъкуръсиєй нєпр[и]ятєлской татаръской, в року [1653] сталоє, вєдлуг ѡсътатного квиту єго мл. пна Князкого"
арк. 553, акт 436	–"–	Казимир Нарушевич, [дідич]	Стецько Зінько (хто з якого села – не вказано)	с. Тудорів с. Сеніїв с. Бокшин	Разом 30*	Разом 10 –	* Було у всіх 3-х селах. 10 димів залишилося в селах Тудорів і Сеніїв "по инъкуръсиєй татарской в року [1653] сталоє..., а сєло Бокшынъ тот жє нєприятєл так фунъдитусъ мєчєм и ѡгнємъ знєслъ, иж тылко попєлиско на тим зостало мєсцу"
арк. 553 зв., акт 437	–"–	[Луцько-Острозька єпископія, власник; єпископ] – Діонісій Балабан	Парфен Ленченя	с. Жолобів	14	11	"а ѡстаток, дымовъ тры, нєприятєль татарын ѡгнємъ и мєчомъ знєслъ"
арк. 553 зв. – 554, акт 438	–"–	Олександр Могильницький	Гарасим	с. Довга Воля с. Половлі	40 19	16 19	"а ѡстаток, тоєсть двадцат чотыры, нєприятєл татарын ѡгнємъ знєслъ и ввєсъ добытокъ побралъ"
арк. 554 і зв., акт 439	–"–	[Луцько-Острозька єпископія, власник]; єпископ – Діонісій Балабан	Мирон	с. Пожарки	11	9	"прєзъ инъкуръсию татарскую, за спалєнємъ фунъдитусъ и забранєм господаровъ з жонами из добытками ихъ, убыло два"
арк. 554 зв. – 555, акт 440	–"–	Роман Загоровський, [дідич]	Васько	с. Малів с. Охматків	Разом 14	6 –	"а сєло Охъматьковъ фунъдитусъ ѡгнєм и мєчємъ нєприятєлъскимъ татарскимъ такъ знєсєние єсть, жє тилько попєлиско зостало,

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							за чымъ нєдостаєть вє*д*лугъ квиту ѡста*т*ного єго м*л*. пна Князького домовъ ѡ*с*мю”
арк. 555 і зв., акт 441	–”–	[Луцьке староство, власник] Роман Загоровський, [державець]	Васько	с. Радомишль	12	8	“а чотыры убыло прє*з* инъкуръсию тата*р*скую за спалєнє*м* и побранємъ по*д*даны*х* самы*х* и и*х* добы*т*ковъ”
Ф. 28, оп. 1, спр. 90							
арк. 1015 і зв., акт 769	–”–	Барбара Загоровська	Ян Пількевич, слуга Андрій Худина, війт (з якого села – не вказано)	с. Хорів с. Валовичі с. Кремеш с. Загайці с. Вощатин [частина] с. Волиця с. Колмівщина с. Василівщина с. Острівець	Разом 144	Разом 110	Після квитів поборців Князького і Чернівського спустіло 34 дими, переважно через татар
арк. 1023 зв. – 1025, акт 773	–”–	Марцин Люшковський, [дідич]	*Отамани:* Гриць – с. Мизів Павло Макареня – с. Седлище Хвесь Вакулич – с. Сереховичі Стефан Грицевич – с. Березів Петро Марчук – с. Грабів Стефан Юськів – с. Кругель Онисько – с. Тростянка й частина с. Устилуг	с. Мизів с. Седлище с. Пасічне с. Сереховичі с. Березів с. Кругель с. Грабів с. Тростянка с. Устилуг (заставна частина)	141 67 24 93 27 49 27 15 ?	104 41 22 64 19 36 19 5 1	“и на пра*в*дивоє пораховањє дымо*в* спустошалыхъ въ тыхъ маєтностя*х* по квитахъ прошлыхъ побо*р*цовъ пана Князкого и пана Чє*р*нєвъского”
Ф. 25, оп. 1, спр. 276							
арк. 555 зв. – 556, акт 442	09.09	Самуель Лещинський, дідич Костантий Со[ш]инський, державець	Максим Трусеня	с. Янівка	8	2	“а убыло шє*ст*, котороє такъ прє*з* нєприятєля Крыжа Святого татаровъ, ту*т* до Короны року про*шлого* вторъгнєни*х*, яко и тєпєръ нєдавъно прє*з* рєбєлизанътовъ козаковъ и москву”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 556 – 557, акт 443	–"–	Олександр Зулковський, дідич Миколай Вилежинський, державець	Андрій Лагодик	с. Брани	23	16	"а убыло юж по кв[и]тє того жъ Князько*го* сємъ, а то прє*з* вєликоє спу*с*тошєнє по*д*даны*х*, *о*дн*их* вы*с*тинанє, други*х* в нєволю забранє, халупъ попалєнє, прє*з* нєприятєля Крыжа Свєто*го* татаро*в*, в ро[ку] прошълы*м* ту*т* до Короны вто*р*гнучи*х* сє, гдє и квиты при инъшых справа*х* прє*з* того*ж* нєприятєля вси су*т* забраныє, и тєпє*р* ихъ нє маєшъ"
Ф. 28, оп. 1, спр. 90							
арк. 1028 – 1029, акт 777	–"–	Даніель Стемпковський та його дружина Гелена-Галярія Киселівна	Мисько Камінський з с. Ласків	*[Частини сіл]:* Ласків Орані Вощатин		 14 8 2	Порівняно з квитами поборців Князького і Чернівського у с. Ласків спустіло 7 димів, у с. Орані – 2 дими, у частині с. Вощатин – 2 дими
арк. 1029 зв. – 1030, акт 778	–"–	Бенедикт Мокосій Баковецький, дідич	Іван Харченя	с. Біличі	16	8	Решту димів порівняно з квитом поборці Чернівського знесено татарами й жовнірами
Ф. 25, оп. 1, спр. 276							
арк. 560 – 561, акт 448	10.09	Міхал Завадський, дідич	Тиміш Батющик	с. Овлочин с. Ставки (частина) с. Волька	16 21 3	10 14 –	"в Во*л*цє было дымовъ тры, а тєпє*р* нимаєшъ ничого, фунъдитусъ знєсєно ю*ж* по квитє того жъ пна Кня*з*ко*го*, а то прє*з* вєликоє спустошєнє и вънивєчъ тых ма*єт*ностє*й* ωбєрънєнє прє*з* нєприятєля Крыжа Святого татаровъ, тутъ до Короны та*к*рокъ вторъгнучихъсє"
арк. 561 і зв., акт 449	–"–	Миколай Прушинський, [дідич]	Іван Сидореня	с. Туличів (частина)	9	7	"пєрє*д* тым, за побо*р*ства пна Пєтра Кня*з*ко*го* пє*р*шоє и ωста*т*ноє єкъзакъциє*й*, в сєлє Туличовє на ча*с*ти пна моєго было

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							дымо*в* дєвє*т*, а тєпє*р* бол*ш*є*й* нимашъ, ти*л*ко сємъ, а убыло … два, для спу*с*тошєня и внивєчъ ѡбєрънєня тоє маєтности прє*з* татаровъ в року прошломъ"
арк. 561 зв. – 562 зв., акт 450	–"–	Олександр Гулевич [Дрозденський], дідич сіл Семеренки, Довге, Гудчий Брід, Дрозді і [державець] с. Черемошне і с. Воєгоща [Адам-Олександр Сангушко], дідич с. Воєгоща	Демко Богдан з с. Дрозді Іван Яцюкевич з с. Воєгоща	*[Частини сіл]:* Семеренки Довге Гудчий Брід Дрозді Черемошне Воєгоща	Разом 12 (Семеренки, Довге, Гудчий Брід, Дрозді) 28 17	– (Семеренки) – (Довге) Разом 5 (Гудчий Брід, Дрозді) 10 10	У селах Семеренки, Довге, Гудчий Брід і Дрозді разом було 12 димів, а після поборств Князького і Чернівського у селах Семеренки і Довге не залишилося жодного диму, в селах Гудчий Брід і Дрозді разом залишилося 5 подим'їв
арк. 562 зв. – 563, акт 451	–"–	Петро Довгирд, дідич	Грицько Павлюченя	с. Кононичі	25	10	"та*к*ро*к*ъ за єкъзакъциє*й* ѡста*т*ноє єго *мл.* пна Князъкого было дымо*в* два*д*ца*т* пя*т*, а тєпє*р* тилько дымовъ дєсєтъ зостало, а ѡдошло пя*т*на*д*цатъ прєзъ инъкуръсию коза*ц*кую"
арк. 563 і зв., акт 452	–"–	Анна Янушова Брам, дідич	Микита	с. Бочаниця	19	6	"а убыло южъ по квитє того жъ пана Князко*го* трына*д*цатъ, а то прє*з* вєликоє спу*с*тошєнє и вънивєчъ ѡбєрънєнє ѡ*д* нєприятєля Крыжа Свято*го* татаровъ, тутъ до Короны та*к*ро*к*ъ вторъгнучихъсє"
арк. 563 зв. – 564 зв., акт 453	–"–	[Генрик Кашовський], дідич Афтаназія Ярмолинська, державець	Терешко Огареня	с. Острів (частина)	11	6	"за побо*р*ства прошло*го* єго *мл.* пана Филипа Бокия было д[ы]мовъ ѡдина*д*цатъ, а за повы*с*тинанє*м* по*д*даны*х* и в нєволю забраны*х* прє*з* татаро*в* и за спалєнємъ халупъ, в то*й* маєтности будучыхъ, в року прошлы*м* [1653] тутъ на Волынъ вто*р*гнєны*х*, на то*й* ча*с*ти О*с*тровско*й* нє зостало болъшє*й* дымовъ и господаровъ в ни*х* мєшкаючи*х* ти*л*ко шє*ст*, а ѡдєшло пя*т*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 564 зв. – 566, акт 454	–”–	Стефан Святополк Четвертенський, дідич м. Четвертня Нова й належних до неї сіл, м. Володимирець і належних до нього сіл, а також дідич [так в акті] сіл Омельне, Волиця, Годимичі, Бужани; державець сіл Любещина, Любче, Переспа, Немир, Мильськ, Рудка, Борухів [дідича цих заставних сіл в акті не вказано]	Семен Селецький та Іван Сенченя з м. Четвертня Нова і належних до неї сіл Іван Матійчик та Андрій Павлиненя з м. Володимирець і належних до нього сіл Карпо Тиндиченя з сіл Омельне, Волиця, Годомичі Антон Герцик з с. Бужани Мисько Костюченя з с. Любещина Іван Лисий з с. Борухів	м. Четвертня Нова й належні до неї села[5] м. Володимирець і належні до нього села[6] с. Омельне с. Годомичі с. Волиця с. Бужани с. Любещина с. Любче с. Переспа с. Немир с. Мильськ с. Рудка с. Борухів	Разом 88 Разом 90 Разом 23 – 29 Разом 48 29	Разом 50 Разом 52 Разом 18 – 6 Разом 13 6	Села Любче, Переспа і Немир в іншому акті названо дідичними (див. через географічний покажчик). Схоже, що села поділилися на частини – дідичну і заставну. “а в Волцє, яко пере*д* тымъ з давнихъ часовъ ничого нє было, та*к* и тєпєръ ничого нє маєшъ”; “вє*д*лугъ квитовъ пєръшоє и ѡста*т*ноє єкъзакъцие*й* зо*ш*лого пна Пєтра Князк*ого*, поборцы воєво*д*ства Волынъского, ты*х* пяты подым*н*ы*х* спє*л*на выбр*ат* для спу*с*тошєнє, попалєнє, и в нєволю людє*й* прє*з* нєприятєля коронъ*н*ого забраня, нє могли”
арк. 566 і зв., акт 455	–”–	Криштоф Конецпольський та його дружина	Дорош і Жольначок (з яких населених пунктів – не вказано)	м. Порицьк *Передмістя:* Козинець Михайлівці *Належні до Порицька села*[7]	Разом 306	Разом 260	“за є*к*за*к*цие*й* ѡстатноє урожоного єго *мл.* пана Князкого … по инъкуръси*й* такъроч*н*є*й* тата*р*ско*й*”
арк. 566 зв. – 567, акт 456	–”–	[Миколай-Юрій Чорторийський, дідич] *Державці частин сіл:* спадкоємиці Станіслава Соколовського Заблоцькі [Матіяш] Грушвицький	Фесько Капиця	*Частини сіл:* Шепель Войсич Мости Селець Волька	Разом 70	Разом 32	“а ѡстаток, тоє*ст* халупъ тры*д*ц*ат* ѡсмъ, прє*з* инъкуръсию та*к*рочную тата*р*скую … убыло”

[5] Боровичі, Грузятин, Копилля, Градецьке (Березна Воля), Голузії [частина], Гаразджа, Піддубці (частина), а також Луцьке передмістя м. [Четвертні Нової]

[6] Липне, Старики, Андру[га], Воронки, Хиночі, Дуба, Тригрaні, Рад[ежів], Озеро, Новаки, Трипутні

[7] Клопочин, Порицьк Старий, Гриковичі, Переславичі, Топилище, Грушова, Самоволя, Воробинець, Трубки і Кучків

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 567 і зв., акт 457	–”–	Олександр Мровинський, [дідич]	Васько Рудий	с. Сернички (половина)	13	8	“за єкъзакъцыи ѡстатноє его мл. пана Князкого, халупъ … по инъкуръсиєй такрочнєй татаръской … пят убыло”
Ф. 28, оп. 1, спр. 90							
арк. 1030 – 1031 зв., акт 779	–”–	[Луцько-Брестське біскупство, власник]	Дацько Юркевич	с. Хотачів с. Русів с. [З]елинів с. Рогожани с. Верхнів		9 5 7 10 13	Після поборства Князького і Чернівського у с. Хотачів спустіло 18 димів, у с. Русів – 7, с. Зелинів – 6, с. Рогожани – 6, у с. Верхнів – 9 димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 276							
арк. 567 зв. – 568 зв., акт 458	11.09	Ян Скипор, дідич частини с. Твориничі, державець частини Миколая Грибовського у с. Роговичі Янова Скипорова, дідич частини с. Роговичі і частини с. Твориничі Миколай Грибовський, пасерб Яна Скипора, дідич частини с. Роговичі	Матвій Скибка і Яків Мазуреня з с. Роговичі Матіяш Скибка з с. Твориничі	*Частини сіл:* Роговичі Твориничі (Скипорової) } Роговичі (Грибовського) Твориничі (Скипора)	Разом 12 2 6	Разом 5 1 5	“по квитє ѡстатноє єкъзакъциєй зошлого нєкгды урожоного пана Пєтра Князъкого, поборъцы воєводства Волынъского, прєз моровоє повєтрыє и прєзъ нєприятєл Короны Полскоє фуньдитус спустошало”
арк. 568 зв. – 569 зв., акт 459	–”–	Станіслав Корчминський, дідич	Семен Стетченя Хвесько Жданик Гаврило Кирик	с. Красне с. Кальнятичі с. Ставрів	11 6 9	5 6 6	“в тыхъ трох маєтностях жє было за єкъзакъциєй вышъмєнованого его мл. пна Князъкого дымовъ двадцатъ шєсъть, а тєпєръ тилько зосъстало сємънадцатъ, а дєвєтъ прєз нєприятєля Крыжа Святого, на Волынъ вторгнєных, сут знєсєниє в року прошломъ”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 569 зв. – 570, акт 460	–"–	[Стефан Святополк Четвертенський], дідич	Лукаш	с. Волька	16	6	с. Волька – "ту*т* по*д* Лу*ц*комъ будучоє"; "а убыло юж по квитє тогож пана Князкого дєсє*т* прє*з* розныє инъкуръсыє нєприятє*л*скиє и ча*с*тыє пєрєходы и становиска жо*л*нє*р*скиє"
арк. 570 – 571 зв., акт 461	–"–	Вацлав Святополк Четвертенський, дідич с. Лище, державець сіл Серники і Тростянка [Владислав-Домінік Заславський], дідич сіл Серники і Тростянка	Тиміш Калитеня Роман Пивовар Іван Липка	с. Лище с. Серники с. Тростянка	44 20 17	30 10 12	"в сєлє Лыс*ч*у за поборъства єго м*л*. пна Филипа Бокия было дымовъ чотыръдєся*т* чотыры…, в сєлє Сєръникахъ за поборъства єго м*л*. пна Стєфана Хрыни*ц*кого было дымовъ два*д*цатъ…, в сєлє Тро*с*тя*н*цє за поборъства тогож єго м*л*. пна Хрыни*ц*кого было дымовъ сємна*д*цатъ". Зміна у кількості димів сталася "за выбранє*м* и вы*с*тинанємъ по*д*аны*х*, в то*й* має*т*ности будучы*х*, и за спалєнємъ халупъ прє*з* татаро*в* в року прошлы*м* [1653] ту*т* на Волы*н* вто*р*гнєны*х*"
арк. 571 зв. – 572, акт 462	–"–	Данієлева Гулевич [Воютинська], дідич Абрам Ґрабовецький, державець	Савка Цокторович	с. Воютин (частина)	7	4	"а тры дымы а*л*бо халупы по квитє ѡста*т*ноє єкъза*к*циє*й* зошлого пна Пєтра [Кн]язко*го* нєприятє*л* Короны По*л*скоє, тоє*ст* татаровє, спу*с*тошили"
арк. 572 – 573, акт 463	–"–	Станіслав Уханський, дідич	Ігнат Салко	с. Хорупань	18	13	"за спустошєнємъ и внивєчъ обєръвєнємъ тых має*т*ностє*й*, такъ прє*з* нєприятєля Крыжа Свєтого татаровъ, тутъ до Короны року прошлого вторъгнучихъсє, яко и тєпєръ свижо прє*з* рєбєлизанътовъ козаковъ и розє*й*стє*м* по*д*аныхъ…, убыло по квитє єго м*л*. пна Князкого пя*т*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 573 і зв., акт 464	–"–	Пісочинські, подружжя	Іван Друбницький з с. Боремль	с. Смиків (частина)	2	–	"по квитє тогож пана Князкого … жадного нє маєшъ, фунъдитус знєсли нєприятєли Крыжа Святого татаровє, в року прошлым туть до Короны вторгнучисє"
арк. 573 зв. – 574, акт 465	–"–	Олександр Хрінницький, дідич Пісочинські, подружжя державці	Ігнат	с. Боремль [частина]	11	7	"за поборъства пєръшоє и ѡстатноє єкъзакциєй пана Пєтра Князкого … чотыры убыло прєз татарсчызну, такрок пєрєд Божим Нарожєнєм тут до Короны вторъгнучихсє"
арк. 574 і зв., акт 466	–"–	Даніелева Гулевич Воютинська	Юхим Приступа	с. Зубильне	10	–	"по ѡстатной єкъзакциєй зошлого пана Князкого нєприятєл Короны Полскоє всє спустошил, жє и жадноє халупы нє маєшъ"
Ф. 28, оп. 1, спр. 90							
арк. 1032 зв. – 1033 зв., акт 781	–"–	Вишневецькі, дідичі [Даніель Стемпковський] та його дружина [Гелена-Галярія з Брусилова Киселівна], державці	Гриць Банник	с. Суходоли		40	Після поборства Князького і Чернівського в селі спустіло 22 дими
арк. 1039 зв. – 1041, акт 784	–"–	Шимон Костюшкович [Хоболтовський]	Ігнат Федорчик з с. Хоболтова	*Частини сіл:* Хоболтова Глоботин	Разом 12	Разом 8	Після поборства Князького і Чернівського татари або жовніри спустошили в цих частинах сіл 4 дими
арк. 1041 – 1042 зв., акт 785	–"–	Володимирські фарний костел і плебанія, власник	Яцько Ошурко	Йдеться про частину належної костелу м. Володимир і плебанії маєтності, якої саме – не вказано	23	11	12 димів спалили або спустошили татари

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 276							
арк. 574 зв. – 575 зв., акт 467	12.09	Милецький монастир, власник; архімандрит Діонізій Балабан	Лазар Михайлович з с. Комарів	с. Пісочне с. Комарів с. Солов'їв с. Ниці с. Синів с. Підсинівка		Разом 94	"а прєз становиско частого жолнєра по квитє *ωстатн*оє єкъзакъции пана Князкого дымовъ шє*стнад*цать спустошало"
арк. 575 зв. – 576 зв., акт 468	–"–	[Самуель Лещинський, дідич]	Тиміш Ліщик від містечок Колки і Троянівка Дмитер Климович з с. Городок – від Колківської волості	м-ко Колки (Романів) м-ко Троянівка *Села Колківської волості*[8]		20 40	"нє наличи*ли* бол*шєй*, ти*л*ко: в мє*с*тє*ч*ку Кол*ка*хъ, алиа*с* Романовє, дымовъ цєлы*х* два*д*цать, а убыло дымовъ двадцать два, в мєстєчку Трояновъцє дымовъ цєлыхъ чоты*рд*єся*т*, а убыло дымовъ тры". Спустошення вчинили татари
арк. 578, акт 470	–"–	Стефан Коритинський, [державець]	Корній з с. Озліїв Яцько Голячок з с. Млинів	с. Пекалів } с. Млинів } с. Ужинець } с. Озліїв } с. Підгайці с. Бенівщина	Разом в усіх селах 32	Разом 14 – –	"по та*к*рочн*ой* тата*р*ской инъкуръсии … ωстат*о*к убыло, а сєла По*д*га*й*цы и Бєнєвсчизна та*к* фунъдиту*с* прєз того*ж* нєприятеля [з]нєсєния *є*с*т*, жє ж*а*дн*ого* дому нє зо*с*тало"
арк. 578 зв., акт 471	–"–	Капітул Луцького кафедрального костелу св. Трійці, власник	Іван з с. Садів Тиміш (з якого села – не вказано)	*[Садівська волость]:* с. Садів с. Висоцьк [с. Воля] [с. Кошів] с. Кошівська Воля с. Гор[зв]ин с. Жуковець с. Городок	Разом 183	Разом 50	"в сєлахъ Садовє, Высоцъку, Воли Кошовой, Воли Кошовской, Горининє, Жуковъцу и Горо*д*ку". Кількість димів зменшилася "по инъкурсияхъ татаръскихъ та*к*рочън*ей*"
арк. 578 зв. – 579, акт 472	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Ян Мисловський, державець	Петро Фесько	с. Мочулки с. Свинарин с. Пінський Міст	Разом 93	Разом 50	Дими спустіли "по та*к*рочн*ей* тата*р*ской инъкуръсие*й*"

[8] Городок – 20, а "убыло" 16, Маневичі – 20, а "убыло" 10, [Карасин] 20–10, Колки Старі 4–36, Разни[чі] 6–9, Ситниця 4–21, Рудники 18–12

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 579 і зв., акт 473	–”–	Настазія [з Богушевичів Адамова] Кисіль	Стефан Сирота, міщанин з м. Гоща Василій з с. Воскодави Дорош з с. Красносільці	м. Гоща с. Воскодави с. Красносільці с. Терентіїв с. Чудниця с. Мнишин с. Ігнатівці	Разом 100	Разом 44	Дими спустіли “по та*к*рочне*й* тата*р*ско*й* инъкуръсие*й*”; “то*т* же неприятєль … халупъ з господара*ми* пєтьдєся*т* шє*ст* фунъдиту*с* мєчє*м* и ѡгнємъ знєслъ”
арк. 579 зв. – 580, акт 474	–”–	Андрій Фірлей, дідич	Іван Мандрика	Козинщина, передмістя м. Володимир (частина)	8	3	“по та*к*рочнє*й* татаръской инъкуръсие*й* … ѡстатокъ то*т* же неприятєль, тоєсть халупъ пя*т* з господарами, мєчо*м* и ѡгнємъ фунъдиту*с* знєслъ”
арк. 580 і зв., акт 475	–”–	Олександр Конецпольський, [дідич]	Томаш Мишковський, дозорця і слуга	м. Радивилів с. Немирів с. Глив’ятин [Лев’ятин] с. Парипси [Опарипси]	Разом 78	Разом 58	“по та*к*рочно*й* инъкуръсие*й* коза*ц*ко*й* ... два*д*ца*т* халупъ з господара*ми* то*т* же нєприятє*л* мєчємъ и ѡгнє*м* фунъдитусъ знєслъ”
арк. 580 зв. – 581, акт 476	–”–	Міхал Лисинський	Микита Лящ з с. Дроздні	*Частини сіл:* Дроздні Гунчий Брід	Разом 9	Разом 3	“по та*к*рочно*й* тата*р*ско*й* инъкуръсие*й* ... шє*ст* то*т* же нєприятє*л* фунъдиту*с* мєчє*м* и ѡгнє*м* знєслъ”
арк. 581 зв. – 582, акт 478	–”–	[Теодора] Марцинова Ронжевська	Грицько Шенделюк	с. Сернички (частина)	16	11	“а спу*с*тошало дымовъ пя*т* прє*з* нєприятє*л* Короны По*л*скоє татаро*в*, в року про*ш*лымъ на Волынъ вторъгнєны*х*”
арк. 582 – 583, акт 479	–”–	Самуель Лещинський, дідич	Іван Нелюб, бурмістр з м. Торговиця Макар Биченя, від сіл Торговицької волості	м. Торговиця с. Підлісці [Підлозці] с. Підгайці с. Рудлів	18 33 20 7	11 10 3 1	“а то за спустошєнє*м* прє*з* нєприятєля Крыжа Свято*го* татаро*в*, ту*т* до Короны року прошло*го* вто*р*гнучыхсє, яко и тєпє*р* свижо прє*з* рєбєлизанъто*въ* козако*в*”
арк. 583 і зв., акт 480	–”–	Августин-Домінік Єло Малинський, дідич	Яхим Кузьмич, війт, і Петро, лавник – янівські міщани	м. Янів с. Велицьк с. Селець с. Кухарі с. Літогоща с. Підлісці с. Арс[е]новичі	Разом 158	Разом 101	“убыло и внивє*ч* спу*с*тошало, та*к* прє*з* татаръсчызнє такърочнюю, яко и прє*з* пано*в* жо*л*нировъ, пєтьдєся*т* сємъ”
арк. 583 зв. – 584, акт 481	–”–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Вакула	с. Бродів	6	2	“а убыло ю*ж* по квитє того*ж* пана Князкого дымовъ чотыры

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Олександр Цеклінський, державець					през татаръсчызну такрочнюю"
арк. 584 і зв., акт 482	–"–	Стефан Янишевський, [державець]	Опанас Левченя, від обох сіл	с. Острівок с. Любахів	Разом 17	Разом 7	"убыло през татаръсчызну такърочнюю десет"
арк. 584 зв. – 585, акт 483	–"–	[Самуель Лещинський], дідич Войцех Янишевський, державець	Карпо Хомич, війт від обох сіл	с. Куликовичі с. Комарів	Разом 34	Разом 16	"одешло осмнадцат през инъкурсию татаръскую, за спаленем халупъ, забранем подданых в неволю, и их добытков"
арк. 585, акт 484	–"–	Дерманський монастир, власник	Марко Хрицевич (з якого села – не вказано	с. Дермань *[Дерманська волость]:* с. Кунин с. Коршів с. Мізочок [половина]	Разом 35	Разом 27	"убыло през татаръсчызну такрочнюю осмъ"
арк. 585 зв., акт 485	–"–	[Войцех] Ґощицький, дідич	Мелешко Потишеня з с. Користь	с. Користь с. Тростянець	18 3	4 1	"так в селе Корысти, яко и селе Трестеньцу, маетностяхъ его мл. пана Кгосчыцкого, пана моего дедичного". В інших юраментах (див. через покажчики) вказано, що ці села були в державні Гощинського; дідич – Самуель Лещинський. Кількість димів зменшилася "през неприятеля Крыжа Светого татаров, тут до Короны року прошлого вторгнених"
арк. 586 і зв., акт 486	–"–	Павло Гулевич Дрозденський, дідич	Андрій Данилович	с. Туличів (частина)	16	12	"спустошало дымов чотыры през неприятел Короны Полское татаров, в року прошлом вторгненых на Волын"
арк. 586 зв. – 587, акт 487	–"–	Олександр Довгирд, [державець]	Троць Гуль	с. Медвеже		15	"а дымовъ пят по квите остатное екзакции пана Князкого неприятел Короны Полское огънемъ фундитус знеслы"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 587 і зв., акт 488	–"–	Адріян Вещицький	Семен	с. Тараж с. Попівці с. Сторожинці с. Комарин		3 – – –	В с. Тараж "убыло по квитє єго м*л.* пана Пєтра Князкого дво*х*, а в други*х* сєла*х*, тоє*ст* в сєлє Попо*в*ца*х*, и в Старожинъцахъ, и в сєлє Комарынє, нє машъ ничо*го*, а то за спу*с*тошєнємъ нєприятєля Крыжа Свято*го* татаровъ, тутъ до Короны року про*ш*лого [1653], выпалєнє*м* и вы*с*тинанємъ, и в нєволю забраныхъ прє*з* ты*х* же татаровъ"
арк. 587 зв. – 588, акт 489	–"–	Миколай [Святополк] Четвертенський, дідич	Омелько Смалах, від м. Курчиці та всіх присілків	м. Курчиці (Соколь) *Присілки:* Цвіля Мала Цвіля Велика "и инъших до нихъ належачых"	Разом 20	Разом 2	"убыло ѡсмна*д*цать, которыє прє*з* нєприятєля Крыжа Святого внивєчъ су*т* ѡгнє*м* знєсєниє, по*с*тинаниє и в нєволю забраныє"
арк. 588 і зв., акт 490	–"–	Петро Підгородинський, дідич	Ян Цешковський, слуга	с. Твердині	8	6	"в то*м* сєлє Твєръдина*х* за єкза*к*ции єго м*л.* ѡ*ст*а*т*ноє пана Князкого … убыло дымо*в* два прє*з* нєприятєля Крыжа Святого татаровъ, ту*т* до Короны вторъгнучыхсє"
арк. 588 зв. – 589 зв., акт 491	–"–	[Марина з Ісайковських] Стефанова Кобецька, дідич	Мартин Пастух	с. Кобче	8	4	"за поборъства єго м*л.* пна Пєтра Князко*го*, су*д*и кгро*д*ско*го* володымєръского, … за пови*с*тинанє*м* по*д*даны*х*, в то*й* маєтно*с*ти будучы*х*, и в нєволю побран[ы]*х* прє*з* татаровъ, в року про*ш*лымъ [1653] на Волы*н* вторъгнєны*х*, ѡдєшло чотыры"
арк. 589 зв. – 590, акт 492	–"–	Зофія Адамова Ласко, дідич	Іван Костюченя	с. Перекали (частина)	6	2	"убыло чотыры, которыє прє*з* нєприятю*л* Крыжа Святого внивєчъ сутъ ѡгнємъ знєсєниє, повы*с*тинаниє, и в нєволю забраныє"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 590 і зв., акт 493	–"–	Станіслав Корчминський, дідич	Петро Копилець	с. Двірець	18	12	"а убыло шє*ст* … пре*з* нєприятєля Крыжа Свєтого татаровъ, туть до Короны року про*ш*лого вторъгнєнихъ"
арк. 590 зв. – 591, акт 494	–"–	Петро Підгородинський, дідич	Васько Лісничий	с. Мовчанів (частина)	4	3	"за єкъза*к*ции ѡста*т*ноє єго м*л*. пна Князко*го* … пре*з* повєтрыє въ то*м* сєлє … в року прошлымъ ижъ хлопъ зо *в*симъ умєрлъ, дымъ ѡдєнъ убы*л*"
арк. 591, акт 495	–"–	[Ян-Миколай і Криштоф] Модревські, дідичі Войцех Станішевський, державець	Прокіп Свирид, від обох сіл	с. Русивль с. Капустин	Разом 5	– –	"тєпе*р* *жад*ного дыму и господара нє машъ пре*з* инъкуръсию тата*р*скую, за спалєнємъ халупъ, забранє*м* в нєволю по*д*аны*х* вси*х* и и*х* доста*т*ковъ; ти*л*ко халупъ ки*л*ка пу*с*тихъ, нєдопалєныхъ, зостало"
арк. 591 і зв., акт 496	–"–	Дмитро Урсул Рудецький, дідич	Павло Кищеня	с. Рудка с. Вороничі	Разом 8	– –	"нє машъ ничого, вси фунъдиту*с* пре*з* тата*р*счызну та*к*рочнюю су*т* знєсєниє"
арк. 591 зв. – 592, акт 497	–"–	Луцька кафедральна церква св. Іоанна Богослова, власник	Данило Парфеня	*[Частини сіл]:* Седмярки Тернки		1 6	"в сєлє Сє*д*мяръка*х* по квитє ѡста*т*ноє єкъза*к*ции пана Князкого … спу*с*тошало пре*з* нєприятю*л* Короны По*л*скоє дымовъ трына*д*цать, в сєлє Тєрънькахъ … дымовъ два спу*с*тошало"
арк. 592 – 593, акт 498	–"–	Олександрова Козинська, дідич однієї частини села, державець другої	Петро Миколаєня	с. Толмахів (дві частини)	7	3	"нє [зо]*с*тало по тата*р*счызнє в року про*ш*лымъ будучоє"
арк. 593 і зв., акт 499	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Федір Севрук, державець	Парфен Савонович	с. Головин (частина)	7	2	"а убыло по квитє єго м*л*. пана Пєтра Князкого пя*т*, а то за *с*пустошєнє*м* нєпри[я]-тєля Крыжа Свєтого татаро*в* … року про*ш*лого [1653]"
арк. 593 зв. – 594, акт 500	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич]	Семен Коптілий	с. Вольбарів	15	8	"а убыло по квитє єго м*л*. пна Пєтра Князко*го* сє*м* с ты*х* пе*т*на*д*цаты, а то за спу*с*тошєнє*м* нєприятєля Крыжа Свєто*го* татаро*в* ту*т* до Короны року про*ш*лого

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні techniques	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Адріян Вещицький, [державець]					[1653] выпаленєм и выстинанємъ и в нєволю забраных прєз тых жє татаров"
арк. 594 і зв., акт 501	–"–	[Самуель Лещинський, дідич] Самуель Козинський, [державець]	Свирид Дзикаленя	с. Кутки с. Хвощівка	6 1	1 –	"тыє шєст дымовъ прєз нєприятєля Крыжа Свєтого татаров, в року прошлом на Волын вторгнєных, сут знєсєниє и подданых з них выбрано"
арк. 598 і зв., акт 503	–"–	[Владислав Лещинський], дідич Марко Любенецький, державець	Ян Грабовський, слуга	м. Берестечко *Присілки:* с. Кутрів с. Мерва с. Острів с. Пляшева с. Пляшівська Волиця с. Ридків с. Солонів	28 – – – – – – –	22 – – – – – – –	"в маєтности єго мл. мєстє Бєрєстєчьку пєрєд тим за поборъства єго мл. пна Пєтра Князкого было дымовъ двадцат ѡсмъ, а тєпєр зостаєт двадцат два, а [у]было шєст, которыє прєз нєприятєля Крыжа Свєтого в року прошлым ѡгнємъ [с]ут знєсєниє, а господари тых попалєных халупъ любо сами зостаютъ, лєчъ за нєдостатком их пану моєму жадєнъ з них пожиток быти нє можєтъ. В присєлкахъ зас, до того ж мєстєчка налєжачых, тоєсть Кутровє, Миръвє, Островє, Пляшовой, Волици Пляшовской, Рыдковє и Солонєвє, яко пєрєд тым за єкзакции пна Князкого жадного дыму нє было и господара, такъ и тєпєръ нє знайдуєтсє жадєнъ"
арк. 599 і зв., акт 505	–"–	Стефан Літинський, дідич	Омелян Удуд	с. Літин (частина)	13	7	"по знєсєню прєз нєприятєля Крыжа Свєтого татаров, в року прошлым [1653] на Волын вторгнєних". Інші дві частини села належали Юрію та Міхалу Літинським. В акті вказано, що в цих двох частинах разом за квитами попереднього поборці Князького було 27 димів. Див. також наступну позицію

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 600 зв. – 601, акт 507	15.09	Юрій Літинський, дідич	Пилип Парскутеня	с. Літин (частина)	14	10	"ведлугъ квитовъ его мл. пана Князького и его мл. пана Черънєвского во всєм сєлє Литинє было дымов чотырдесят, а на части пана моєго южъ по роздєлъку было дымовъ чотырнадцат, тєпєръ на той жє части зостаєт тилко дєсєт, убыло прєз татаръсчызну такърочнюю чотыры"
арк. 601 і зв., акт 508	–"–	Стефан Путошинський, дідич	Тиміш Поліщеня	с. Ватин[ець] (частина)	11	5	"а шєст убыло прєз нєприятєля Крыжа Святого татаровъ, туть до Короны такрокъ вторъгнєнихъ"
арк. 601 зв. – 602, акт 509	–"–	Габріель Стемпковський, дідич	Кіндрат Куць з с. Лаврів Євхим Торулька з с. Рикани Васько Зінський з с. Гнідава	с. Несвіч с. Лаврів с. Митищ[і] с. Рикани с. Лучиці с. Гнідава [частина] *Інші села*[9]	8 17 13 12 12 16	8 7 1 4 6 5	"а то для выбраня з нихъ подданыхъ, ωдных в нєволю вєчную, другихъ постинаня, халупъ попалєня, прєз нєприятєля Крыжа Свєтого татаровъ, такрокъ тут на Волынъ вторъгнучыхсє"
арк. 603 зв., акт 512	–"–	[Самуель Лещинський, дідич] Самуель Вишотравка	Федір Купринович	с. Коловерть (частина)	5	1	"а чтири том жє нєприятєл мєчом и ωгнєм фунъдитус знєслъ, жє ничого нє зостало"
арк. 603 зв. – 604, акт 513	–"–	Самуель Бонецький	Матфій Васьковець	с. Кличковець (Добринськ; частина)	3	1	"а двє убыло прєз инъкурсию татарскую за спалєнєм их и побранєм подданыхъ в нєволю"
арк. 604 і зв., акт 514	–"–	Ян Головинський, [дідич частини с. Ясениничі, державець с. Люхче]	Кирило	с. Люхче с. Ясениничі (частина)	12 3	1 –	"такрокъ за ωстатноє єкзакции урожоного єго мл. пана Пєтра Князкого в добрах пана моєго, мєновитє в сєлє Люхчу,… убыло ωдинадцат, а в сєлє Ясєниничах, на части п. моєго, … по такрочнєй татарской инъкурсиєй нє зостало жадного"

[9] Дубляни, Лішня, Свищів, [Ільп]ибоки (разом) – було 17 – залишилося 17, Кукли – 15 – 11, Кам'янка – 10 – 6, конна – 4 – 4

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 604 зв. – 605, акт 515	–"–	Станіслав-Казимир Беневський, дідич	Улас з с. Полонне Велике Іван Суморока з с. Коршів	с. Полонне Велике с. Оздів с. Баїв с. Горка с. Городище с. Ратнів с. Коршів	Разом 150	Разом 100	"убыло през татаръсчызну такърочнюю петъдесять"
Ф. 28, оп. 1, спр. 90							
арк. 1050 і зв., акт 790	–"–	Вишневецькі, дідичі [Мальхер] Песельський і його дружина, державці	Петро Дьогтик, війт Завалля	*Передмістя м. Володимир:* Завалля Іллінщина		Разом 7	Порівняно з квитом попереднього поборці Чернівського через татар і постійні жовнірські переходи спустошено 14 димів
арк. 1051 – 1052, акт 792	–"–	[Станіслав Лиховський], дідич	Клим	*Передмістя м. Володимир:* Залужжя		1	Порівняно з квитом поборці Чернівського через татар і жовнірські переходи спустошено 2 дими
арк. 1052 і зв., акт 793	–"–	Тобіяш Іваницький, [дідич]	Самуель Милянович, возний	с. Іваничі	45	27	18 димів спустошено татарами
арк. 1052 зв. – 1053 зв., акт 794	–"–	Церква св. П'ятниці у м. Володимир, власник	Ісакій Кацерович, пресвітер Яцько Сіркович, церковний підданий	м. Володимир, церковний ґрунт	5	1	"в року прошлом [1653], мця декабра двадцат четвертого дня, неприятел коронъный татарове вторгнувшисе до Короны Полское…, где и до места Володимера нападшы … домы палили, церкви и костелы в месте Володимеру будучие, замки поодбиявъши, рабовали, и што въ нихъ застали брали; под который часъ и до церкви Святое Пятъници в Володимери будучое нападшы, и онную одъбивъши, розные речи церковъные побрали, порабовали, справы засъ некоторые, манифестуючому се потребъные, межы которыми и квиты, такъ поборовые яко и подымные, зоставалы, скриню розбивъши

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							побрали, *о*дныє попалили, а другиє нє вєдати гдє позадєвали". Порівняно з квитами Князького і Чернівського внаслідок татарського погрому кількість димів зменшилася на 4 (їх вщент зруйновано), залишився 1 дим
арк. 1053 зв. – 1054 зв., акт 795	–"–	[Володимирсько-Брестська єпископія], власник Андрій і Миколай Малищинські, державці	Петро Тосючок з с. Русовичі	с. Русовичі с. Янів	4 3	2 1	Через напад татар в обох селах спустошено 4 дими, загинули й самі квити
арк. 1054 зв. – 1055, акт 796	–"–	Володимирський замок, власник; староста – Даніель Стемпковський	Ігнат Хахай, боярин	м. Володимир *Передмістя:* Підзамче Поїзники	 7 4	 3 1	Після спустошень, заподіяних татарами й жовнірами, залишилося тільки 4 мешкальні дими
арк. 1055 – 1056, акт 797	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Гельжбета Станіславова Корчминська, державець	Пилип Канюка, рилавицький міщанин	*Передмістя м. Володимир:* м. Рилавиця с. Михайловець	Разом 15	Разом 9	Решту спалили татари і жовніри
Ф. 25, оп. 1, спр. 276							
арк. 606 і зв., акт 516	16.09	Ковельське староство; староста Криштоф Опалинський Войтех Свентицький, державець	Стефан Жукович з с. Мощана Петро Пархоненя з м. Миляновичі	*[Волость Ковельського староства]*[10] *Інші села*[11]			"котрии то по*д*дании єдни суть постинании, а другии в нєволю прє*з* татаровъ въ року прошъли*м* *т*у*т*, до Корони въта*р*гнєни*х*сє, забраниє, и [ха]лупи попалєниє". В юраменті Опалинського названо дідичем
арк. 607, акт 517	–"–	Павло і Станіслав Єничі	Процько	с. Макотерти	31	15	"по такърочно*й* татаръско*й* *ин*курсии"

[10] с. Поридуби – 30 – 18, с. Клевецьк – 14 – 9, с. Колодниця – 8 – 4, с. Мощана – 28 – 10

[11] Дубова – 32 – 15, Гойшин – 12 – 5, Верб[ець] – 3 – 1, Скулин – 49 – 20, Білин – 46 – 20, Стеблі – 12 – 8, Нойно – 50 – 20, м. Миляновичі – 50 – 15, Ольшаниця – 9 – 3, Годовичі – 13 – 7, Зелів – 6 – 3, Туровичі – 5 – 2, Хоташів – 15 – 7, Бахів – 15 – 7

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 607 і зв., акт 518	–"–	Станіслав і Томаш Скаржевські, державці	Яцько Кирилик	с. Роговичі (частина)	12	8	"чтири прєз инъкурсию татарскую убило"
арк. 607 зв. – 608 зв., акт 519	–"–	Ян Замойський, дідич	Хвесько Коржак з м. Рівне Стефан Кутиш з с. Житин Великий Кіндрат Шимченя з с. Житин Малий	м. Рівне *Рівненський ключ*[12]	14	14	"прєз инкурсию прошлую нєприятєля Крижа Святого, за вторгнєнєм сє ѡного въ року прошлимъ туть на Волин, за спалєнєм халупъ, за вистинанєм подданихъ, и за побранємъ в нєволю инъшихъ и ихъ достатковъ"
арк. 609, акт 520	–"–	Флоріян Дубницький	Васько Рибакович	с. Сичівка	6	2	"убило прєзъ татарсчизну такрочнюю чотири"
арк. 609 і зв., акт 521	–"–	[Барбара] Янова-Олександрова Данилович], дідич	Іван Кушнір-Лутчиня, міщанин	м. Тучин	25	8	"за поборства єго мл. пана Пєтра Князкого ... убило димовъ сємнадцять прєзъ инъкурсию нєприятєлскую, за спустошєнєм и випалєнєм халупъ, подданихъ въ нєволю забранємъ и их добитковъ, другихъ за вистинанємъ прєзъ тогожъ нєприятєля въ року прошлим туть на Волинъ вътаргнєного"
арк. 609 зв., акт 522	–"–	[Ян Замойський], дідич Ремігіян Андрієвський, державець	Никифір Копійка	с. Заборов'я Рівненської волості	16	5	"убило димовъ ѡдинадцать прєзъ инъкурсию [нєп]риятєлскую"
арк. 610, акт 523	–"–	Адам Жабокрицький, дідич	Федір Сахник, від обох сіл	*Частини сіл:* Жабокрики Ситанка	Разом 4	– –	"за поборства єго мл. пана Пєтра Князкого било димовъ чтири, тєпєръ жадного диму нє машъ за спустошєнємъ фунъдитусъ прєзъ нєприятєля коронного туть на Волинъ в року прошълимъ втаръгнєного"

[12] с. Басів Кут – 50 – 39, с. Двірець – 10 – 10, с. Новий Двір – 28 – 12, с. Тинне – 50 – 20, с. Корнин – 32 – 8, с. Колоден[ка] – 24 – 5, с. Злотіїв – 30 – 10, с. Житинок Малий – 18 – 9, с. Свять – 2 – 2, с. Житин Великий – 30 – 4, с. Коптовичі – 2 – 2, м. Дорогобуж – 36 – 10, с. Монастир Дорогобузький [так в акті] – 7 – 2, с. Горбаків – 18 – 6, с. Подоляни – 5 – 3, с. [Іллін] – 10 – 1, с. Дроздів – 16 – 3, с. Горбів – 8 – 4, с. Невірків – 27 – 4, с. Липки – 40 – 8, с. Вовкошів – 42 – 10

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 610 зв. – 611, акт 526	–"–	Андрій Ґостинський, [державець]	Ясько Демидів Грицько Васькович	с. Водиради с. Тернки (частина)		6 1	"въ селє Водирадахъ по квитє ѡстатнєє єкзакции пана Князкого тилко димовъ цєлих шесть, а спустошало прєзъ нєприятєля Короны Полскоє димов три; въ селє Тєрнъкахъ на части єго мл. димъ тилко ѡдєн цєлий, а димовъ три спустошало"
арк. 611 і зв., акт 527	–"–	Гойський [Гощанський] монастир, власник	Федір Богдашевич	с. Курозвони		6	"по квитє ѡст*ат*ноє єкзакции пана Кня*з*кого тилко димовъ цєли*х* шє*ст*, а спустошало прєзъ нєприятєль Корони Полскоє димовъ девять"
арк. 611 зв. – 612, акт 528	–"–	Стефан, Андрій і Олександр Балабани, дідичі	Данило Каліжний	с. Битень		30	"нє на*й*дується болшє*й* димовъ цалих, тилко три*д*цять, а димовъ ѡсмъ по першо*й* и ѡстатнє*й* єкзакции зошлого пана Князко*го*, поборцє вдства Воли*н*ского, прєзъ моровоє повє*т*рєє и прє*з* становис*ко* ча*с*того жолнєра спустошало"
арк. 612 і зв., акт 529	–"–	Луцька кафедральна церква св. Іоанна Богослова, власник Андрій Ґостинський, державець	Гаврило Титькович з с. Седмярки Хвесько Потичик від с. Волька і Фалемицького фільварку	с. Седмярки с. [Фалемицька] Волька Фалемицький фільварок		5 4 2	"в селє С*є*дмяркахъ по квитє ѡст*ат*ноє єкзакции пана Кня*з*кого … спустошало прєзъ нєприятєля Короны По*л*скоє димовъ чтири, въ селє Волцє … димовъ шєсть спустошало, въ фолва*р*ку Фалємицкомъ … спустошалъ ѡдєнъ"
арк. 613 і зв., акт 531	–"–	Стефан Ясениницький, дідич	Грицько, Демидів зять	с. Ясениничі (частина)	5	2	"три убило прєзъ татар*с*чизну такърочнюю"
арк. 613 зв., акт 532	–"–	[Реїна з Ясениницьких] Семенова Сенюта Радогоська, [дідич]	Ясько [Ян] Яненя, від обох сіл	*Частини сіл:* Ясениничі Омеляна	Разом 5	Разом 1	"за поборства пана Пє*т*ра Князкого ѡст*ат*ноє єкзакции въ мєнованой ча*с*ти панєє моєє … убило прєзъ такърочнюю татар*с*чизну чтири"
арк. 614, акт 533	–"–	Самуель Метельський	Данило Потійченя	с. Верхівськ	6	1	"пять прєзъ татар*с*чизну такърочънюю убило"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 614 і зв., акт 534	–"–	Самуель Ґедройць	Іван, Зінчишин зять	с. Ясениничі (частина)	7	3	"чтири убило прєзъ татарсчизну такърочънюю"
арк. 614 зв., акт 535	–"–	Ян Замойський, дідич сіл Ставки й Студянка Ґабріель Цетнер, дідич с. Бранів, державець сіл Ставки й Студянка	Роман Швець (з якого села – не вказано)	с. Ставки } с. Студянка } с. Бранів	Разом 46 8	Разом 24 3	"прєзъ тата*р*счизну такърочнюю"
арк. 615, акт 536	–"–	Скорчська плебанія, власник Адам Щуцький, плебан	Грицько Ськович, з сіл Скорч і Кровата	*[Частини сіл]:* Скорч Кровата Десятина	 2 10 5	 2 3 3	"по такърочъно*й* и*н*курсии тата*р*ско*й*"
арк. 615 і зв., акт 537	–"–	Олександрова Окорська Гладуновичі Дубиські	Харко	с. Окорськ (частина)	11	4	"убило прєзъ и*н*курсию тата*р*скую сємъ"
арк. 615 зв. – 616, акт 538	–"–	[Августин]-Домінік [Єло] Малинський, дідич с. Малин [Миколай-Юрій Чорторийський], дідич сіл Новий Став і Новосілки Лукаш Ольшанський, державець усіх сіл	Гарасим (з якого села – не вказано)	с. Малин с. Новий Став } с. Новосілки }	23 Разом 7	7 Разом 4	"по забраню людє*й* ѡ*т* тата*р* и дєзоляции прєзъ жолнєра"
арк. 616 і зв., акт 539	–"–	[Миколай-Юрій Чорторийський], дідич Самуель Вкринський і його дружина, державці	Васько	с. Переділи		12	"по ѡстатънимъ квитє и єкзакции прєзъ зошлого пана Князкого вибъраноє року прошълого [1653] прєзъ нєприятєля Крижа Святого сплюнъдрованого тилко димовъ з господарами двана*д*цать зосъстало, а спалєно и съплю*н*дровано халупъ ѡсмна*д*цять"
арк. 616 зв. – 617, акт 540	–"–	Альбрихт-Станіслав Радзивілл, [дідич]	Ярмол Кувічка, міщанин	м. Олика	124	110	"убило прєзъ рознию и*н*куръсиє нєприятєльскиє и прєзъ татаровъ такърочънихъ мєсъчанъ, ѡ*д*нихъ постинанє, а другихъ в нєволю забъранє, чтиръна*д*цять"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 617, акт 541	–"–	Казимир Тарнавський, державець	Лаврін Балаєня	с. Ясениничі (частина)	10	5	"я, Лавринъ Бальлаєня, подданий єго м*л*. пана Казимєра Тарьнавъского заставъний зъ части єго м*л*. вси Ясєниничь Матфєєвъской и Романовъской [йдеться про колишніх дідичів Матвія і Романа Ясениницьких], присягаю … на томъ, ижъ такърокъ за поборства ѡстатнєє єкзакции пана Пєтра Князкого въ м[є]нованой части пана мого било димовъ дєсятъ, а тєпєръ болшъ нє машъ, тилко пятъ, а пятъ убило прєз татарсчизну такърочнюю"
арк. 617 і зв., акт 542	–"–	[Ян Замойський], дідич Осецький, державець	Данило Юрченя	с. Квасилів Рівненської волості	7	3	"убило димовъ чтири прєзъ инкурсию нєприятеля Крижа Святого въ року прошълом, за вистинанємъ подданихъ и въ нєволю инъшихъ забранємъ зъ их достатками, за попалєнємъ халупъ в той в[є]си будучихъ"
арк. 617 зв. – 618, акт 543	–"–	Луцько-Брестське біскупство, власник	Іван Тишкович з с. Буяни Сенько Микитеня з с. Боратин	*[Села, належні до Торчинської волості]:* с. Боратин с. [Городині] с. Кути с. Буяни с. Литва с. Стара Весь (Старе Село)	Разом 123	Разом 55	"убило прєзъ татарсчизну такърочънюю"
арк. 618 і зв., акт 544	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич [Станіслав-Казимир Беневський], державець	Андрій Шмидрик з. м. Локачі	м. Локачі *Присілки:* Уйма Застав'я	Разом 130	Разом 86	"а убило такъ прєзъ татаръсчизну такърочънюю, яко прєзъ повєтрєє"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні techn димі	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 618 зв., акт 545	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич]	Антон Єдункович	м. Степань	192	104	"за поборства пана Пєтра Князкого ѡстатнєє єкзакции … убило прєзъ попалєнє домовъ и мєсъчанъ ѡдних постинанє, другихъ в нєволю забранє, ѡд татаровъ такърокъ до Корони вътаргнєних, ѡсмдєсят ѡсмъ"
арк. 619, акт 546	–"–	[Теофіла] Чаплич [Шпановська, дідич]	Онисько	*Частини сіл:* Милостів Плоска	Разом 12	Разом 1	"убило прєзъ татарсчизну такърочнюю"
арк. 619 і зв., акт 547	–"–	[Собеські, дідичі] Стефан Чарнецький, державець	Остап Понурчик Данило Сольник Семен Сак	м. Свинюхи с. Коритниця с. Войнин	100	59	убило димовъ сорокъ ѡдєнъ за вибранємъ з нихъ подданих, єднихъ в нєволю вєчъную, других постинанєм и халупъ попалєнємъ прєз татаровъ, такърокъ тутъ до Короны втаргнєнихъ"
арк. 619 зв. – 620, акт 548	–"–	Анна [з Порванецьких] Миколаєва Гавсович Шостаковська, дідич	Тарас Ювдашеня	с. Підгірці	21	1	"а убило двадцять димовъ прєзъ инкурсию нєприятєлъскую за спалєнємъ халупъ, забранємъ в нєволю подданихъ и ихъ добитковъ, такъжє за вистинанємъ инъшихъ подданихъ"
арк. 620 і зв., акт 549	–"–	Костантова Чаплич [Шпановська], дідич	Роман Жоравський (з якого села – не вказано)	*Частини сіл:* Милостів Плоска	4 4	– –	"жадного диму нє машъ прєзъ инкурсию нєприятєля Крижа Святого в року прошълимъ, за спалєнємъ халупъ, забранємъ в нєволю подданихъ и их всихъ достатковъ"
арк. 620 зв. – 621, акт 550	–"–	Маріанна Чаплич Шпановська, дідич	Авдій Васютеня, від обох частин	*Частини сіл:* Милостів Плоска	6 8	5 3	"прєзъ инкурсию прошълую нєприятєлъскую"
арк. 621, акт 551	–"–	Стефан і Олександр Батковські, дідичі	Лесько Марчук від сіл Батків і Башарівка	с. Батків } с. Башарівка } с. Волиця	Разом 10	Разом 5 –	"в сєлах Батковє и Башаровцє за поборства єго мл. пана Князкого било димовъ дєсят, тєпєръ [з]остаєтъ димовъ пять, а ѡдошло димовъ пять; а въ сєлє Волици жадного диму нє машъ прєзъ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							инъкуръсию прошълую неприятєля Крижа Святого, тутъ на Волинъ в року прошълимъ втаргнєного"
арк. 621 зв., акт 552	–"–	[Зофія з Соколів] Янова Раковська, державець	Онисько Калишин	с. Холонів (частина)	8	4	"прєзъ и*н*курсию прошълую татаръскую"
арк. 621 зв. – 622, акт 553	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич [Станіслав-Казимир] Беневський, державець	Васько Мордушко, від обох сіл	с. Уймиця с. Крухиничі	Разом 40	Разом 20	"убило прєзъ татаръсчизну такърочнюю и моровоє повє*т*рєє димовъ два*д*цятъ"
арк. 622 і зв., акт 554	–"–	Рівненська плебанія, власник; плебан – Шимон Бриський	Павло Скоруп	с. Тютківці	20	8	"прє*з* и*н*курсию нєприятє*л*скую"
Ф. 28, оп. 1, спр. 90							
арк. 1059 зв. – 1060, акт 802	–"–	Стефан Іваницький, [дідич]	Хвень Лесевич	с. Іваничі (частина)	28	9	Через напад татар і часті жовнірські переходи спустошено 19 димів
арк. 1060 і зв., акт 803	–"–	Володимирське війтівство; війт – [Даніель Стемпковський]	Кіндрат Юркович	[Володимирський грунт, наданий на дідичне війтівство]	6	2	Порівняно з квитом попереднього поборці Чернівського у війтівстві спалено татарами 4 дими
арк. 1060 зв. – 1061, акт 804	–"–	Королівське місто Міщанська громада	Якуб Круліковський, міщанин	м. Володимир з передмістями	55	15	Решту спустошено або спалено жовнірами і татарами
Ф. 25, оп. 1, спр. 276							
арк. 624 і зв., акт 556	17.09	Ярош Нецевич	Іван Таралик	с. Поридуби (частина) с. Острів } с. Хотивль }	3 Разом 1	1 – –	"по такърочно*й* тата*р*ско*й* инъкурсии"
арк. 624 зв., акт 557	–"–	[Марціян] Чаплич [Шпановський]	Омелько	с. Зденіж с. Березолупи	14 4	8 4	"в сєлє Здєнижу … за ѡста*т*нєє єкзакции урожоного пана Пє*т*ра Князкого … убило шєстъ прєзъ и*н*курсию нєприятєлъскую, а въ сєлє Бєрєзолупахъ яко било такърокъ за тоє жъ єкзакции халупъ чтири, так и тєпєръ чтири зоста*є*т"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 624 зв. – 625, акт 558	–"–	Дем'ян Гулевич Дрозденський	Антон Пашкович	*Частини сіл:* Дроздні Гунчий Брід Довге	Разом 18,5	Разом 7	"ижъ такърокъ за *ω*ста*т*нєє єкзакции урожоного пана Пє*т*ра Князкого в добърахъ пана мого, мєновитє на ча*с*ти сєла Дроздєнъ, Гунъчого Броду и Долгого, зна*й*довалосє халупъ пулъдєвє*т*на*д*цета з господарами, котории могли поди*м*нєє *ω*тдаватъ, а тєпєръ тилко в тихъ добрахъ по такърочно*й* татарско*й* *и*нкурсии зостало халупъ сємъ, а убило полъдвона*с*ти халупи"
арк. 625 і зв., акт 559	–"–	Ян Сестритовський, [державець]	Кіндрат	с. Залісці с. Краснодуб'я (частина)	Разом 30	Разом 20	"дєсє*т* прєзъ татаръскую инъкурсию, за спалєнємъ *ωдних*, а *д*ругихъ в нєволю забранємъ, убило"
арк. 625 зв., акт 559а	–"–	Теодор Бернатович, [державець]	Сасько	с. Цепорів	13	6	"по такърочно*й* татарско*й* *ин*куръсии"
арк. 625 зв. – 626, акт 559б	–"–	Юрій Кисіль	Хвесько Курка	с. Древин (половина)	13	7	"шєстъ убило прєзъ инъкурсию нєприятєлъскую за побъранємъ по*д*анихъ"
арк. 626 і зв., акт 559в	–"–	Августин-Домінік Єло Малинський, дідич [Самуель] Ґедройць, державець	Тиміш Федорченя	с. Уїздці	10	6	"убило прєзъ татаръчизну такърочнюю, южъ по квитє пана Князкого, которие квити и *и*нихъ пановъ поборцовъ *ωд* тижъ жє татаровъ погинули, чтири"
арк. 626 зв. – 627, акт 560	–"–	спадкоємці подружжя [Андрія і Єви] Роґалевських, дідичі частини с. Лагодівка і однієї частини с. Лаврів	Симон Клушеня з с. Мстишин	*Частини сіл:* Мстишин Пулганів } Лагодівка } Лаврів (дві частини)	14 Разом 4 4	3 Разом 3 –	"в сєлє Мстишинє на ча*с*ти пановъ мои*х* єкцепто ча*с*ти панєє Сосъницкоєє било димовъ чти*р*на*д*ця*т*, а тєпєръ болшъ нє машъ, тилко три, а убило южъ по квитє пана Кня*з*кого *ω*дина*д*цятъ; въ сєла*х* Пулгановє такъжє Лагодовцє на ча*с*тяхъ пановъ мои*х* било димовъ чтири, тєпєръ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							болшъ нє машъ, тилко три, а єдєнъ убилъ; такъжє в части въ сєлє Лаврове дєдичъной тих жє пановъ моих било димовъ три, заставний ѡдєнъ, з которих и квитъ бувалъ ѡсобний, тєпєръ нє машъ, фунъдитусъ сутъ знєсєниє прєзъ нєприятєля Крижа Святого татаровъ, тутъ до Корони такърокъ втаргнєнихъсє"
арк. 627, акт 561	–"–	Королівське місто [Криштоф Опалинський, доживотний] державець Міщанська громада	Шимон Якубович, ковельський лавник	м. Ковель	100	80	"в мєстє Ковлю, в державє вєлможъного єго мл. пана воєводи познанъского на тот часъ будучимъ, за єкзакции ѡстатнєє єго мл. пана Князкого било димов сто, тєпєръ зостаєт димовъ ѡсмъдєсятъ, а убило димовъ двадцятъ прєзъ частиє пєрєходи и становиска жолнєръскиє. За випа[лє]нємъ домовъ, за знисчєнємъ убогихъ мєсчанъ частими податками ѡдни сє прєчъ поросходили з мєста, другиє повимєрали"
арк. 627 і зв., акт 562	–"–	[Самуель Лещинський, дідич] Єврейська громада	Мендель Шмойленя, міщанин, єврей	м. Торговиця	7	3	"прєд тим, за поборства єго мл. пана Пєтра Князкого ѡстатнєє єкзакции, въ мєнованомъ мєстєчъку било димовъ жидовъских, ѡпрочъ хрєстиянъскихъ, сємъ а тєпєръ болшъ нє машъ, тилко три, а чтири прєзъ розниє инкурсиє нєприятєлъскиє и такърочную татарсчизну убило"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 627 зв. – 628, акт 563	–”–	Олександр Чаплич [Шпановський, дідич]	Гаврило Новицьк[ий] з м. Кисилин Клим Гирка, війт, від присілків	м. Кисилин *Його присілки:* с. Дмитрівка с. [Жу]равець с. Старосілля	 Разом 7	8 Разом 6	“по квитах *ωс*та*т*нєє єкза*к*ции пана Князкого тилко въ мєс*т*єчку Кисєлинє димовъ цєлих ωсмъ, а убило прє*з* спустошєнє нєприятєльскоє дєвєтъ; въ сєлахъ Дми*т*ровцє, Зоравцу и Старосєлю било димовъ за тои жъ єкзакции пана Князкого сємъ, а на то*т* ча*с* зо*с*тало шє*ст*, а ди*м* ωдєнъ спу*с*тошалъ прєзъ ти*х* жє нєприятєлъ Корони Полскоє в року прошъли*м* будучихъ”
арк. 628 і зв., акт 564	–”–	[Катерина] Лукашева Овлочинська	Омелько Рудько з с. Овлочин	*Частини сіл:* Овлочин Став[ки]	Разом 27	Разом 25	“а *д*ва прєзъ татарсъчизну такрочную убило”
арк. 628 зв., акт 565	–”–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Францішек Вільчек, державець	Федір Рудкевич	с. Тотовичі	16	4	“убило прєзъ тата*р*счи*з*ну такърочнюю”
арк. 628 зв. – 629, акт 566	–”–	Дорота з Романовських Петрова Козика, дідич	Левко Ґиль (Ґилик)	с. Жашковичі с. Волиця с. Мокрець (половина) с. Ляхів с. Щенютин	Разом 70 Разом 67	Разом 50 Разом 57	“въ сєлахъ Зашковичахъ, Волици, половици сєла Мокрца … убило южъ по квитє того жъ пана Князкого два*д*цятъ, а въ сєлє Ляховє и Счєнютинє … убило прєзъ татарсчизну такърочнюю дєся*т*”
арк. 629 і зв., акт 568	–”–	Флоріян Мілевський, дідич	Флоріян Мілевський	с. Вербичне (частина)	2	–	“я, Флорианъ Милєвски*й*, присягаю пану Богу всємогусъчому в Тро*й*ци Свято*й* єдиному на то*м*, ижъ на моє*й* ча*с*ти сєла Вєрбичъна дєдичноє за поборства єго м*л*. пана Кня*з*кого било димовъ два, а тєпєръ жа*д*ного диму и господара нє машъ, ижъ прєзъ и*н*курсию нєприятєля Крижа Святого въ року прошълимъ є*ст* спустошоная”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 629 зв., акт 569	–"–	Міхал Завадський, [державець]	Стефан Тивончук	с. Поповичі с. Свидник[и]	16 18	12 10	"въ сєлє Поповичахъ … убило южъ по квитє того жъ пан[а] Князкого чтири, въ сєлє Свиднику … убило ѡсмъ прєзъ татаръсчизну такърочънюю и спустошєнє вєликоє тихъ подданихъ, такъ и халупъ попалєнє прєзъ них жє"
арк. 630, акт 570	–"–	Францішек Чапський, дідич	Зінько Вовк	с. Бортнів	22	10	"убыло димовъ дванадцят прєзъ инъкурсию прошълую нєприятєлъскую за повистинанєм подданих и выбранєм ѡных въ нєволю"
арк. 630 і зв., акт 571	–"–	Олександра Єничівна Серебриська, [державець]	Пилип	с. Дядьковичі	18	8	Було знищено "дєсять прєзъ инъкуръсию нєприятєлъскую, за спалєнєм ѡднихъ, а других в нєволю побранєм"
арк. 630 зв. – 631, акт 572	–"–	Миколай Чорторийський, дідич с. Богушівка [Ян] Замойський, дідич с. Солонськ Ян Штома, державець обох сіл	Стефан Семенович	с. Богушівка с. Солтиськ [Солонськ]	12 –	1 –	"въ сєлє Богушовъцє … за знисчєнємъ нєприятєля Крижа Святого и спалєнємъ халупъ по ѡстатним южъ квитє єго мл. пана Князкого, поборци волинского, … убило ѡдинадцят, … а в сєлє Солтуску … яко прєд тимъ жадного диму до виданя подимного нє било, и тєпєръ нє машъ"
арк. 631 і зв., акт 573	–"–	Павло Гулевич [Воютинський]	Федір	с. Бородчичі с. Охлопів [частина] с. Холонів (частина) с. Білий Стік (частина)	Разом 81	Разом 53	"убило прєзъ инъкурсию нєприятєлъскую, за спалєнємъ ѡдних, а других в нєволю побранємъ подданих"
арк. 631 зв., акт 574	–"–	Луцька плебанія, власник; плебан – Олександр Могильницький	Макар	с. Німецьке [частина]	9	3	"по такърочной татарской инъкурсии"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 28, оп. 1, спр. 90							
арк. 1062 зв. – 1063 зв., акт 806	–"–	Томаш Козика, дідич сіл Руснів, Біскупичі і Черчичі, опікун сіл Новосілки й Обзир Спадкоємці Самуеля Курцевича, дідичі сіл Новосілки й Обзир	Сидір Сац з с. Руснів Мисько Ґець з с. Новосілки	с. Руснів с. Біскупичі с. Черчичі [частина] с. Новосілки с. Обзир	 3	29 42 8 12 3	"в тых сєлах спустошєнє вєликоє сталосє прє*з* нєприятєля Крижа Свєтого, прє*з* котороє спустошєнъє и пода*т*ки Рєчи Посполито*й*, которыє тєпєръ ухвалєныє вєдлугъ старыхъ квито*в*, ѡдъдаваныє быти нє могутъ", оскільки вже після поборств Князького і Чернівського татарами спустошено у с. Руснів 7 димів, у с. Біскупичі 7 димів, у с. Черчичі 6 димів, у с. Новосілки 6 димів, і тільки у с. Обзир, як було за їх поборств 3 дими, так і залишилося
арк. 1063 зв. – 1064, акт 807	–"–	Петро Радзимінський	Іван Гладук, війт	с. Хрінів		16	Після поборства Чернівського татари і жовніри спустошили 6 димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 276							
арк. 631 зв. – 632, акт 575	18.09	[Зофія з Вольських] Криштофова Линевська та її сини Теодор, Юрій і Владислав Линевські	Павло Гайдук	с. Чесний Хрест [частина]	25	22	"а ѡстатокъ, тоєсть три халупи, прє*з* инъкурсию нєприятєльскую тата*р*скую убило"
арк. 632 і зв., акт 576	–"–	Королівське місто Єврейська ґромада	Хонон Соломонович, міщанин, єврей	м. Володимир	33	25	"такърокъ за єкзакъции ѡста*т*нєє урожоного пана Пє*т*ра Князкого димовъ жидовъски*х* въ мєстє Володимєру зна*й*довалосє три*д*цятъ три з го*с*подарами, коториє могли ѡ*т*давать поди*м*нєє, а тєпєръ нє зо*с*тало болшъ халупъ жидовъски*х*, тилко два*д*цятъ пятъ, а ѡ*с*мъ убило прєзъ и*н*курсию такърочънюю татарскую, за *с*палєнє*м* домовъ и побранємъ в нєволю пога*н*скую господаровъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 632 зв. – 633, акт 577	–"–	[Ян Замойський, дідич] Стефан Богдашевський і його дружина [Катерина], державці	Пилип з с. Корито	с. Дядьковичі [частина] с. Корито с. Ходоси с. Омеляна [частина]	2 4 5 2	1 3 – –	"прєзъ инъкурсию татарскую"
арк. 633 і зв., акт 578	–"–	Ян Замойський, дідич	Федір Малійко, від усієї Крупської волості	с. Крупа *Належні села:* с. П'яне с. Залав'я с. Городниця с. Ставок с. Котів с. Котова Воля с. Черчичі	44 36 40 42 18 20 10 15	24 18 9 24 9 12 5 12	"прєзъ инъкурсию нєприятєля Крижа Святого въ року про*шлим*, за спустошєн*є*м и випалєнємъ халупъ, за ви*с*тинан*є*м по*дданих* и забран*є*м в нєволю инъш*их* з *их* всими доби*т*ками, и прєзъ ча*с*тиє пєрєходи и станови*с*ка жолнєрскиє, за утяжєнємъ ихъ пода*т*ками *ѡ*дни прєчь по*д*дании пошли, другиє павимєрали"
арк. 633 зв. – 634, акт 579	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Ян Курдвановський, [державець]	Хвесько	с. Оса Турійського ключа	10	3	"а сємъ убило в*є*длугъ квиту такърочънєго *ѡ*ста*т*нєго, котории за *с*палєнємъ халупъ прєзъ нєприятєля згорилъ"
арк. 634 і зв., акт 580	–"–	Луцько-Брестське біскупство, власник	Фесько і Мисько, міщани	м. Торчин	120	39	Йдеться про християнські дими. "*ѡ*смъдєся*т* *ѡ*дє*н* убило прє*з* розниє припа*д*ки и розє*с*тя сє и*х*". В акті відмічено, що на час складання присяги біскуп Андрій Гембицький уже помер
арк. 634 зв. – 635, акт 581	–"–	Ян Замойський, дідич	Петро Недійчин, від усієї Сатиївської волості	с. Сатиїв *Сатиївська волость:* с. Дядьковичі [частина] с. Олибів м. Жорнів	50 20 10 55	10 4 4 21	"прєзъ утяжєнє ча*с*тоє податъковъ жолнєрских"
арк. 635, акт 582	–"–	[Криштоф Опалинський, доживотний державець як ковельський староста]	Кіндрат Пасторка	с. Облапи	40	30	"убило димовъ дєсять прє*з* и*н*курсию прошълую нєприятєлъскую". В акті Опалинського названо дідичем

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 635 зв., акт 583	–”–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Станіслав Корчминський, державець	Сак Дубровеня, від обох сіл	с. Ревушки с. Цеведичі	9 16	7 11	“прєз нєприятєли Кри[жа] Свят*ого*, въ року прошъли*м* тутъ на Волинъ втаргнєного, за випалєнє*м* халупъ, за ви*с*тинанємъ и в нєволю по*д*даниxъ забранємъ, и *их* доста*т*ковъ”
арк. 635 зв. – 636, акт 584	–”–	Абрам Сестровитовський	Прокіп Воличин, слуга	с. Мишів (половина)	27,5	20	“за ѡста*т*нєє єкзакции урожоного пана Пє*т*ра Князкого … ѡстатокъ, тоє*ст* полъ ѡсми халупи, прєз инъкурсию нєприятєлъскую татарскую убило”
арк. 636 і зв., акт 585	–”–	Даніель Сестровитовський	Павло Гуляницький, челядник	с. Мишів (половина)	27,5	20	“за ѡста*т*нєє єкзакции урожоного єго мл. пана Пє*т*ра Князкого … ѡстатокъ, тоєсть по[лъ] ѡсми халупи, прє*з ин*курсию нєприятєлъскую татарскую убило”
арк. 636 зв. – 637, акт 586	–”–	Войцех Скниловський, дідич	Яким Суховія	с. Мирогоща (частина)	19	3	“прєзъ татарсъчизну такърочъную”
арк. 637, акт 587	–”–	Самуель Пузовський	Грицько Дем’яник	с. Пузів (частина)	12	8	“убыло димовъ чтири прє*з* нєприятєля Крижа Святого татаровъ, ту*т* на Волы*н* такърокъ въторгнєных ся”
арк. 637 і зв., акт 588	–”–	Марина Гулевич Дрозденська, дідич	Онисько Кулаковський з с. Дроздні	*Частини сіл:* Дроздні Гунчий Брід	Разом 24	Разом 9	“прєзъ такърочъною тата*р*счизну”
арк. 638 і зв., акт 590	19.09	Раковські, дідичі Станіслав Корчминський, державець	Роман Багайчук	с. Божів	31	10	“прєзъ такърочную татарсчизну”
арк. 638 зв. – 639, акт 591	–”–	Юрій Підгородинський, дідич	Гриць Петринчин	с. Вічині	30	10	“а убыло дымовъ два*дця*т прє*з* инъкурсию нєпрыятєля Крижа Святого, въ року про*ш*лымъ тутъ на Волынъ въто*р*гнєного, за *с*палєнє*м* халупъ и квытовъ выжє*й*написаного пана Князкого, такъ тєжъ за вы*с*тынанємъ и въ нєволю вєчъную забранємъ по*д*анык з *ых* всымы доста*т*камы”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 639, акт 592	–"–	[Костантова] Пузина	Лесько Короленя	с. Добрятин	20	8	"прєз татарсчизну такърочъною"
арк. 639 і зв., акт 593	–"–	Миколай Вилежинський, дідич	Денис Ілляшок (з якого села – не вказано)	*Частини сіл:* Туричани Дуліби Дулібська Волька	Разом 30	Разом 20	"прєзъ инъкуръсыю прошлую нєприятєлскую"
арк. 639 зв. – 640, акт 594	–"–	Стефан Коритинський	Яцько Михник (з якого села – не вказано)	с. Свищів с. Надчиці (частина)	Разом 27	Разом 16	"за єкзакци[и] пана Князкого, яко тєжъ и п. Чєрнєвско[го]... ωдинадцят прєз нєпрыятєль Короны Полскоє, въ року прошълым будучих, татаро[въ], суть попалєниє и господаровъ з нихъ в нєволю забрано"
арк. 640, акт 595	–"–	Станіслав Корчминський, дідич	Андрій Кикиль	с. Мольників	19	14	"прєзъ такърочнюю татарсчизну"
арк. 640 і зв., акт 596	–"–	Ян Сапега	Парфенчик і Матфій Приступа (з яких сіл – не вказано)	м. Дорогостаї м. Муравиця с. Дорогостаї	Разом 124	Разом 50	"убило прєз нєприятєль Корони Полскоє сємдєсять чтири, которие дими суть в року прошълимъ прєз мєнованих татаровъ попалєниє и попустошєниє, гдє и господаровъ з них в нєволю забрано"
арк. 640 зв. – 641, акт 597	–"–	[Ян Замойський, дідич] Миколай-Казимир Жестелинський, [державець]	Фесько Перетятьків з. с. Хотинь	с. Хотинь } с. Решицьк } с. Бармаки	27 18	2 – 3	"тєди в тих ωбохъ всях убило двадцять пят, въ Бармаках ... убило пєтнадцять прєзъ такърочную татарсъчизну"
арк. 641, акт 598	–"–	[Костантова] Пузина, "за приви пєвними"	Федір Демешко	с. Ярославичі	40	30	"убило димовъ дєсят прєз инъкурсию прошлую нєпри[ят]єлскую, за повистинанєм подданих и вибранєм ωних в нєволю з их дос[тат]ками, за спалєнєм халупъ"
арк. 641 зв., акт 599	–"–	Андрій Суходольський, дідич	Семен Кузьмишин	с. Дорогиничі	49	44	"за єкзакции такъ пєршєє пана Пєтра Князкого, яко и ωстатнєє пана Чєрнєвского ... убило димовъ пят за пойстєм з них хлоповъ зо всим прєчъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 641 зв. – 642, акт 600	–"–	[Галшка Петрова] Станішевська	Іван Кожан Васько	с. Омеляник [Великий] с. Гнідава (частина) с. Вишків с. Огавчиці	41 7 21 5	21 3 11 2	"котороє спустошенє в тых маєтностях менованых по квитє ωстатнеє екзакции пана Князкого презъ инькуръсыю неприятелъскую, яко и жолнєра, сталосє"
арк. 642 і зв., акт 601	–"–	Миколай Гулевич Воютинський	Хвесько Сергунець	с. Воютин (частина)	5	3	"убыло два, з которых ωденъ през моровоє повєтреє досченьту вымер, другий зас през татаровъ въ року прошълым будучых єст спалєный"
арк. 643 і зв., акт 603	–"–	Красицькі, [дідичі]	Сидір Дашевич Лаврін Різничок Гарасим Климович	с. Городелець с. Кошар Старий с. Кошар Новий	14 50 30	9 30 18	"тиє вси дими убилиє нє презъ жадних неприятєль Корони Полскоє, алє през самих жолнєровъ суть спустошениє, и пречъ з маєтности подданиє повиходили, которие зъ собою и квити, нам належачиє ωд его мл. пана Князкого, позаносили"
арк. 643 зв. – 644, акт 604	–"–	[Даніель] Стемпковський, дідич Ян Зелінський, державець	Васько Гладун, від обох сіл	с. Шпрахи с. Городище	Разом 26	Разом 8	"убило димовъ ωсмънадцят, а то для вибраня з них подданих, ωдних в неволю вєчъную, а других постинанє, и халупъ попалєня презъ неприятєля Крижа Святого татаровъ, такърокъ тут до Корони вътаргнєних сє"
арк. 645 – 646, акт 606	22.09	Албрихт-Станіслав Радзивілл, [дідич]	Лаврін Безушко і Васько Герасименя від сіл Олицької волості	*Олицька волость*[13] *Олицьке пробоство*[14]			"за поборства єго мл. пана Петра Князко[го] первшостурискоє[!], яко и пана Самоєля Чернєвског[о]

[13] с. Мительне – 80 – 20, с. Ледчани – 70 – 10, с. Пітушків – 60 – 10, с. Довгошиї – 100 – 24, с. Посників – 27 – 8, с. Носовичі – 27 – 20, с. Жорнищі – 60 – 30, с. Бакорин – 31 – 9, с. Новосілки – 35 – 10, с. Хорлупа – 98 – 16, с. Пальче – 30 – 3, с. Покащів – 70 – 18, с. Одиради – 50 – 24, с. Селибери – 12 – 8, с. Турчин – 30 – 14, с. Мощаниця – 10 – 4, села Дубища Великі і Дубища Малі – 25 – 0 (разом), с. Цумань – 40 – 8, с. Корпилівка – 26 – 10, с. Грем'яче – 10 – 4, с. Дерно – 23 – 12, с. Ставок – 10 – 6, с. Воля Якубчиці – 28 – 2, с. Кобла Воля – 31 – 3, с. Клобучин – 28 – 10, с. Городище – 13 – 7, с. Сильне – 22 – 12, с. Берестяни – 44 – 20, с. Дідичі – 90 – 60, с. Романів – 7 – 1

[14] с. Чемерин і с. Хром'яків (разом) – 35 – 21

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							последнейшоє єкзакции … которыє то дым[ы] и подданыє ωд татаровъ въ року прошълом, тутъ до Короны въторгнєных ся, ωдны сутъ постынаныє, другыє въ нєволю забраныє и халупи вънывєчь попалєныє"
арк. 646 зв., акт 607	–"–	[Миколай-Юрій Чорторийський], дідич Зофія [з Кобильських] Станіславська, державець	Ярема	с. Грушвиця	24	11	"прєз такърочънюю татарсчизну"
арк. 646 зв. – 647, акт 608	–"–	Ян-Кароль Чолганський, дідич	Васько Черевко	с. Колесники	12	4	"прєзъ такърочнюю татарсчизну"
арк. 647, акт 609	–"–	Олександр Солтан [Сульницький], дідич	Грицько	с. Мощаниця Мала	4	1	"три прєзъ нєприятєл[ъ] Корони Полскоє татаровъ, въ року прошлим будучих, спустошєниє"
арк. 647 зв., акт 610	–"–	Петро Макарський, державець частини усіх трьох сіл Галшка з Чеконських Яковова Олдаковська, державець частин сіл Демидів і Лішня Марина з Непокойчицьких Олександрова Мисловська, державець частин сіл Демидів і Лішня	Григорій	с. Ватин с. Демидів с. Лішня	6 – –	3 – –	"я, Грєгорий, подданий урожоного єго мл. пана Пєтра Макарского з части вси Ватина, присягаю пану Богу всємогусчому въ Тройци Святой єдиному на томъ, ижъ такърокъ за ωстатнєє єкзакции урожоного пана Пєтра Князкого на части мєнованой знайдовалося димовъ шєст…, а тєпєръ по такърочъной татарской инъкурсии нє зостало болшъ, тилко три, … а на частях Дємидова и Лишной дєржавъ такъ єго мл. пана Макарского, яко єє мл. панєє Галшки Чєконского Яковоє Олдаковскоє, такъжє Марини Нєпокойчицкого Алєксандровоє Мисловскоє, яко за єкзакции ωстатнєє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							того жъ его мл. пана Князкого не било жадное халупи, такъ и теперъ не зостает жадная, з которое би могло се подимнее ѡдда[тъ] до Скарбу"
арк. 647 зв. – 648, акт 611	–"–	Костантий Гулевич, [дідич] Єврейська громада	Юзеф Ізакович, єврей	м. Острожець	3	–	"я, Юзефъ Изаковичъ, жид збору рабанъского, подданий урожоного его мл. пана Конъстантого Гулевича з местечка Острозца, присягаю … на томъ, ижъ такърокъ за ѡстатнее екзакции урожоного пана Петра Князкого, поборци бившого, въ местечку Острозцу знайдовалосе димовъ жидовских три з господарами, котории подимное до Скарбу могли ѡтдать, а теперъ по такърочъной инъкурсии не зостало жадное, але вси три доми фунъдитусъ презъ татаровъ ѡгнем знесение суть"
арк. 648 і зв., акт 612	–"–	Стефан Коритинський	Федір Науменя	с. Вишнів присілок Верпета	Разом 18	Разом 10	"убило през татарсчизну такрочнюю ѡсмъ"
арк. 648 зв., акт 613	–"–	Ян-Кароль Чолганський	Тиміш Шаритка з с. Мильськ	*Села, належні до містечка Тайкур:* Посягва М'ятин Мильськ Старий Мильськ Новий	12 Разом 33	6 Разом 14	"такърокъ за поборства ѡстатнее екзакции пана Петра Князкого въ в[с]яхъ, до местечка Тайкура належачи[хъ], меновите въ селе Посягве било димовъ дванадцятъ, а теперъ болшъ не машъ тилко шест, а убило уже по квите того жъ пана Князкого шест; въ селе Мятине, Старомъ Милску и Новимъ Милску било димовъ тридцят три, теперъ болшъ не машъ, тилко чтирнадцят, а убило презъ такърочную татарсчизну деветнадцят"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 649, акт 614	–"–	Станіслав Заєць, дідич [державець?]	Дем'ян Биченя	с. Півче с. Білашів с. Дерев'янче	Разом 13	8 – –	"за єкзакции такърокъ єго м*л*. пана Князкого ωст*ат*нєє било димовъ трина*д*цятъ, а тєпєръ тилко въ *єдной* вси Пивчу зо*стаєт* димовъ ωсмъ, а в *тих* трохъ всяхъ Билашовє, Дєрєвя*н*чу и Рыпцу жа*д*ного господара и диму, в которомъ би моглъ хлопъ мєшка*т*, нє машъ, фунъдитусъ ωгънємъ и мєчємъ знєсєниє сутъ прє*з* нєприятєля Крижа Святого татаровъ, такърокъ тутъ на Волинъ в[ъта]*р*гнєнихся"
арк. 649 зв., акт 615	–"–	Клеванське пробоство, власник; пробощ – Себастіян Грицевич	Лук'ян Собот	с. Новий Став с. Пересопниця	14 10	14 –	"в сєлє Пєрєсопъници било за ωст*ат*нєє єкзакции єго м*л*. пана Князкого димовъ дєсятъ, а на то*т* ча*с* жа*д*ного нє зостало, которыя є*ст* фунъдитусъ прєзъ татаровъ, въ року прошъли*м* будучихъ, знєсєная. Въ сєлє за*с* Ново*м* Ставє яко било димовъ чтєрна*д*цятъ, а тєпєръ такъ вєлє"
арк. 649 зв. – 650, акт 616	–"–	Ян Замойський, [дідич] обох населених пунктів Захаріяш і Ян Колодинські, державці двох частин с. Глинки	Іван Любитовський і Оксен Марковець (звідки – не вказано)	м. Олександрія с. Глинки	38 6	20 2	"въ мє*ст*єчку Алєксанъдрии било за ωст*ат*нєє єкзакции пана Князкого димо*в* три*д*цє*т* ωс*м*, а на то*т* ча*с* нє зостало, тилко два*д*цятъ, а убило прє*з* нєприятєлъ Корони Полскоє татаровъ, в року прошълимъ будучихъ, ωс*м*на*д*цятъ; въ частяхъ за*с* дво*х* въ сєлє Глинъка*х*, такъ ча*с*ти пана Захариаша, яко и пана Яна Колодєнъских, ω*д* вишъмєнованого єго м*л*. пана старо*с*ти калуского [Яна Замойського] на то*т* час въ заслугахъ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							собє маючихъ, било за тоє жъ вишъписаноє єкзакции димовъ ш*єст*, а тєпєръ два, а убило чтири прєзъ спу*с*тошєнє нєприятєлскоє, гдє и квити погинули”
арк. 650 і зв., акт 617	–”–	Якуб Єловицький, дідич	Лук’ян Залко	с. Мирогоща (частина) с. Лип[а]	5 3	3 1	“в сєлє … Мирого*с*чи на ч*а*сти пана мого … за єкзакции *ѡ*ст*а*т*нєє єго м*л*. пана Княз*кого … убило димовъ два прєзъ такърочънюю татарсчизну, такъжє и въ сєлє Липкахъ … убило димовъ два прєзъ того жъ нєприятєля Крижа Святого татаровъ, туть до Корони такърокъ вторгнєни*х*ся”
арк. 651 і зв., акт 619	23.09	[Владислав-Домінік Заславський, дідич]	Яків Савич	м. Бережниця	42	20	“два*д*ця*т* два убыло прє*з* инъкурсию тата*р*скую, за спалєнє*м* домовъ яко побранє*м* въ нєволю людє*й*, по*д* ча*с* которо*й* инъкуръсии квытъ згорилъ”
арк. 651 зв. – 652, акт 620	–”–	Юрій Річицький	Іван Бонячок	с. Гать	12	3	“убыло прєзъ такърочънюю тата*р*счизну”
Ф. 28, оп. 1, спр. 90							
арк. 1071 і зв., акт 814	–”–	[Юрій Кисіль]	Іван Яцерик	с. Свойчів		7	Після поборства Чернівського 7 димів було спалено татарами, а також жовнірами під час переходів
Ф. 25, оп. 1, спр. 276							
арк. 655 зв. – 656, акт 623	24.09	Даніель і Олександр Гавсовичі Шостаковські, дідичі	Стефан Федорович (з якого села – не вказано)	с. Шостаків с. Бронники (частина)	Разом 24	Разом 9	“убило прєзъ татаръсчизну такърочънюю”
арк. 656 і зв., акт 624	–”–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Ян Лешневський, державець	Петро Шобуненя (з якого села – не вказано)	с. Постойна с. Стидинь	Разом 15	Разом 5	“убило прєзъ татаръсчизну такърочънюю”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 656 зв. – 657, акт 625	–"–	Юрій Остророг	Сидір Ломійко	с. Шклинь	38	16	"убило прєзъ инъкурсию неприятєлскую, за спалєнємъ ѡдных, других побранємъ въ нєволю подданыхъ"
арк. 657 і зв., акт 626	–"–	Мурза Богданович, державець	Матвій Супрунович	с. Рокині	21	12	"дєвєт прєзъ неприятєлъ Корони Полскоє татаровъ, въ року прошълимъ будучих, спалєныє, з которых господаров выбран[о], такжє и квити, намъ належачиє з подимного, погинули"
арк. 658 і зв., акт 628	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Барбара Криштофова Яйковська, державець	Андрій Кухар	с. Мощаниця Велика		8	"а димовъ сємънадцять по квитє ѡстатнєє єкзакции зошлого пана Князкого прєзъ инъкурсию неприятєлъскую, в которихъ господаровъ нє машъ, спустошало"
арк. 658 зв. – 659, акт 629	–"–	Самуель Мушатич Охлоповський [Станіслав Мушатич Охлоповський]	Фесько Чопик	с. Охлопів (дві частини)	18	16	"два … спустошали прєзъ неприятєля коронъного, такъжє на ѡдномъ дворисчу и халупи нє машъ, а въ другой, ѡболєной нє малъ до кгрунъту, нихто нє мєшъкаєт"
арк. 659, акт 630	–"–	Ян [Мокосій] Дениско, [дідич]	Грицько Прядка	с. Берег [частина]	19	10	"по такърочъной татарской инъкуръсии"
арк. 659 і зв., акт 631	–"–	Ян Погрошовський і Марина Якубова Ясинська, державці	Мисько Іван	с. Мислині с. Красів	58	32	"ѡстатокъ, тоєст халупъ двадцят шєст, убило прєз инъкурсию нєпъриятєлъскую, за спалєнємъ и побранємъ в нєволю подданихъ"
арк. 659 зв. – 660, акт 632	–"–	[Ян] Погрошовський, [дідич]	Якуб, Бартків син, з с. Серединці	с. Середин[ці] с. Городище с. Решнівка с. Пашук[и]	Разом 9	– – – –	"по такърочъной татарской инъкурсии в тих добрах жадноє халупи, в которой би котрий подданий мєшкалъ и подимноє мил ѡддатъ, нє маш"
арк. 661, акт 634а	25.09	Владислав Немирич	Початок акта не зберігся, тому графу не заповнено	м. Немиричів с. Колмів с. Вигнанка с. [Вигнанська] Волиця с. Зборошів (частина)	10 Разом 20	7 Разом 16	"тиє вси дими убилиє прєзъ неприятєлъ Корони Полскоє татаровъ, в року прошълимъ будучимъ, суть попустошениє, с которихъ и господаровъ в нєволю забрано"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 661 і зв., акт 635	–"–	Андрій Суходольський	Кузьма Демченя	с. Губин	28	16	"за єкзакции єго м*л*. пана Князкого ѡста*т*нєє … убыло прєзъ нєприятєлъ Корони Полскоє татаровъ, въ року прошълимъ втаргнєнихъ, двана*д*ця*т*, з которихъ, кгди господаровъ вибрано, тамъ жє и квити, намъ налєжачиє з ѡ*д*даня поди*м*ного, погинули"
арк. 661 зв., акт 636	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич]	Карпо, міщанин	м. Деражня	64	14	"ѡстатокъ, тоєсть домов пє*т*дєся*т*, убило прєзъ инъкуръсию татаръскую"
арк. 662 зв. – 663, акт 638	–"–	[Ян Замойський], дідич Валентова Ґослиновська, державець частини села Самуель Стралка, державець частини села	Васько Сороченя	с. Кошатів Великий: частина Ґослиновської частина Стралки	 2 1	 1 1	"на часъти сєла Кошатова Вєликого за поборства єго м*л*. пана Князкого было димовъ два, тєпєръ зостаєт дим ѡдєнъ тилко, а убылъ димъ ѡдєнъ; а на ча*с*ти въ сєлє тимъ Кошатовє Вєликомъ єго м*л*. пана Самоєля Стралки за поборства того жъ былъ ди*м* ѡдєнъ, такъ и тєпєръ зоста*є*т димъ ѡдєнъ; а трєти*й* то*т* то димъ, вижє*й* мєновани*й*, убылъ за спалєнє*м* халупи прєзъ нєприятєля коронъного и за вимаръте*м* хлопа"
арк. 663 і зв., акт 639	–"–	[Ян Замойський], дідич усього села Даніель Вільчопольський, державець частини села	Іван Цибуля	с. Кошатів Малий (частина)	2	1	"убилъ димъ ѡдєнъ прєзъ инъкурсию нєприятєля Крижа Святого въ року прошълимъ, за спалєнємъ халупи и квиту вижє*й* писаного пана Князкого, котори*й* в то*й* жє халупє былъ, и взятє хлопа в нєволю"
арк. 663 зв. – 664, акт 640	26.09	[Августин]-Домінік [Єло] Малинський, державець обох сіл у 1653 р. Стефан Ярмольський, державець с. Вельбичі у 1654 р.	Марко з с. Борбин	с. Вельбичі с. Борбин	7 33	7 23	"такърокъ за ѡста*т*нєє єкзакции урожоного пана Пє*т*ра Князкого такъ въ сєлє Борбинє, яко и Вєлъбичу зна*й*довалосє халупъ сорокъ [з] господарами, котории поди*м*нєє ѡ*д*давали, такъжє въ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							Борбинє тридцят три, а въ Вєлбичахъ сємъ было, которие вюски ѡбєдвє самъ єго мл. панъ Малинский трималъ, а тєпєръ по такърочъной татаръской инъкуръсии в тихъ вюскахъ нє зостало болшъ, тилко въ Боръбинє двадцятъ три, а въ сєлє Вєлбичу, державы тєпєрєшъноє єго мл. пана Стєфана Ярмолского, яко было такърокъ за ѡстатнєє єкзакции сємъ, такъ и тєпєръ сємъ зостає, а в сєлє Борбинє прєзъ инъкурсию татарскую, за спалєнємъ ѡднихъ, а другихъ в нєволю забранємъ подданихъ, убыло дєсятъ"
арк. 664 і зв., акт 641	–"–	[Августин]-Домінік [Єло] Малинський	Іван	с. Пелжа (Пелза)	15	13	"а ѡстатокъ прєзъ инъкуръсию татарскую убыло"
арк. 664 зв. – 665, акт 642	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич]	Улас	с. Городець с. Сварин	24	8	"шєстнадцятъ прєзъ инъкуръсию татарскую убыло"
арк. 665 і зв., акт 643	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Пясецькі, державці	Тимко	с. Іванківці с. Лукарівка	8	4	В цьому акті, на відміну від ін. згадок, йдеться про одне село з подвійною назвою, а не про два різні населені пункти з Острозької ординації: "такърокъ за ѡстатънєє єкзакъции урожоного па[на] Пєтра Князкого, поборцє бившого, в том сєлє Иванъковъцахъ алиасъ Лукаровцє знайдовалосє халупъ ѡсмъ"; "чтири прєзъ инъкурсию татаръскую убыло за спалєнємъ ѡднихъ, а другихъ вистинанємъ подданихъ, гдє и квитъ под тотъ часъ згинулъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 665 зв. – 666, акт 644	–"–	Семен Городиський, [дідич]	Ян Кузьминський, слуга	с. Городище (половина) с. Лаврів (частина)	2 2	2 –	"по такърочьно*й* татарско*й* инькурсии на части Лавъровъско*й* *жад*ноє нє зо*с*тало за спустошєнє*м* таковимъ…, а на половици сєла Городи*с*ча, яко такърокъ било два, такъ и тєпєръ зо*с*тают"
арк. 666, акт 645	–"–	Петро Ґродецький	Супрун	с. Григоровичі	11	4	"убило прє*з* тата[р]ъсчи*з*ну такърочьнюю сємъ"
арк. 666 і зв., акт 646	–"–	Андрій Фірлей, [державець королівщини]	Максим Верешкович	с. Смідин	75	70	"убыло димовъ пять за постємъ з нихъ хлоповъ прєчъ для утяжєня ѡнихъ ѡ*д* частого жолнєра". В акті Фірлея названо дідичем
арк. 666 зв., акт 647	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Петро Врищ, державець	Климко Андришевич	с. Бобли	14	10	"убыло чтири прєзъ такърочьнюю татарсчи*з*ну"
арк. 669 і зв., акт 650	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Матфій та Іван Васьченя від м. Дубно і його присілків	м. Дубно та села Дубнівської волості (через пошкодження тексту назви сіл не прочитано)	395	250	"за поборства єго м*л.* пана Пє*т*ра Князкого, судю кгро*д*ского володимєрского, было димовъ въ всихъ тихъ вижє*й* мєнованихъ, тоєстъ въ мєстє Дубнє и въ всяхъ до волости Дубєнъскоє нале́жачихъ, толко трыста дєвє*т*дєсятъ пятъ, тєпєръ зосътає димовъ тилко двєстє пє*т*дєсятъ, єксъцєпто жидовъ и дворовъ шляхєцкихъ, а убило димовъ сто сорокъ пятъ прєзъ инькурсию нєприятєля Крижа Святого въ року прошълимъ за спалєнємъ халупъ, вистинанємъ по*д*данихъ, и инъшихъ в нєволю забранємъ з ихъ достатъками"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 673, акт 656а Початок акта не зберігся	[26 або 28.09]	Ян Данилович Чеконський, дідич	Семен Боденька (з якого села – не вказано)	с. Чекнь с. Новосілки с. Демидів с. Лішня	13 3 – –	6 1 – –	"въ сєлє Чєкъни было за ѡстатьнєє єкзакъции вєдлугъ квиту єго м*л.* пана Пє*т*ра Князкого димовъ трина*д*цять, а на то*т* часъ нє зостало, тилко шє*ст*, а сємъ спустошало; въ сєлє засъ Новосюлъкахъ било за тоє жъ вишъмєнованоє єкзакъции димовъ албо халупъ три, а тєпєръ тилко ѡдєнъ, а два спалєно; по квитє єго м*л.* пана Князкого в ти*х* двохъ маєтъностяхъ убыло дими прєзъ нєприятєлъ Корони Полскоє татаровъ, в року прошълимъ будучихъ, сутъ попустошєниє. При томъ тєди въ сєлахъ Дємидовє и Лишъно*й*, юрє сукцє*сс*ионисъ по пану Самоєлю Чєконъскому прєрєчоному єго м*л.* пану Янови Чєконъскому спа*д*лимъ, в тимъ тєди мєнованомъ сєлє, яко за першоє, такъ и за ѡстатьнєє єкзакъции, ничого нє било южъ до тихъ часъ"
арк. 674 і зв., акт 658	26.09	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Міхал Лагановський, державець	Олешко Куник, від усіх сіл	с. Обенижі с. Соловичі с. Кусти[чі]	12 20 15	8 10 12	"въ сєлє Обонижу … за єкзакъции єго м*л.* пана Князкого … убило димовъ чтири, в сєлє Соловича*х* … дєся*т* убыло, в сєлє Кустичахъ … убило димовъ три … для по*й*стя з нихъ хлоповъ прєчъ за утяжєнємъ ѡнихъ штодєнъною панъшчызною"
арк. 801 і зв., акт 772	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич]	Патрей Стрзалка	*Степанський ключ:* с. Янкевичі с. Любаша с. Перем[інка]		Разом 4	"а два*д*ця*т* димовъ и три прєзъ нєприятєля коронъного по квитахъ пєршоє и ѡста*т*нєє єкзакции зошълого пана Князкого фунъдитусъ спустошало"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 670 і зв., акт 652	28.09	Мойзеш і Костантий Сенюти	Фесько	с. Ольшаниця с. Скроботівка с. Волоське		3 – –	"для забъраня и знєсєня поданихъ прєзъ нєприятєля коронъного"
арк. 670 зв. – 671, акт 653	–"–	Мойзешова Сенюта, державець	Гаврило Годунко з с. Милостів	*П'ята частина сіл:* Плоска Милостів		 3 3	"а то для знисчєня и забраня поданихъ прєзъ нєприятєля коронъного"
арк. 671 – 672, акт 654	–"–	Барбара з Чолганів Даніелева Єловицька, [вдова]	Петро Сухличеня [Сухленя] з с. Плоска Іван Трудовий з с. Оженин	с. Плоска } с. Новогородчиці } с. Оженин с. Стадники с. Городище с. Михлин	Разом 45 10 6 4 23	Разом 8 4 1 2 10	
арк. 672 і зв., акт 655, а також арк. 676, акт 662 – цей документ пошкоджено	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Петро Опоцький, державець	Карпо Андреасович з с. Ремчиці	с. Ремчиці с. Трискині	Разом 40	6 2	"тиє убылиє дими въ ѡбохъ маєтностях прєзъ нєприятєля коронного, въ року прошлим будучого, попалєно и попустошєно, там жє и квити з ѡданя подимного прошлого погорили, гдє и господаровъ въ нєволю забрано"
арк. 674 зв. – 675, акт 659	–"–	Войцех Колачинський Ярош Ростопча Рафал Севрук Всі вони – державці на ординатському праві	Іван Свистунець з частини Колачинського	с. Радів: Частина Колачинського Частина Ростопчі Частина Севрука	 4 5 1	 1 1 1	"на части мєнованой пана мого халупъ чтири, яко и на части урожоного єго мл. пана Яроша Росътопчи, такъжє радовъской, халупъ пятъ знайдовалосє з госъподарами, котории подимънєє ѡдавали такърокъ за ѡстатнєє єкзакции урожоного пана Пєтра Князкого, поборци бившого, а тєпєръ, по такърочъной татаръской инъкурсии, на части пана мого тилко ѡдна, а убило три, а на части пана Ростопчи такъжє ѡдна зосътала, а убило чтири прєзъ инъкурсию татаръскую, за спалєнємъ ѡдних, а другихъ поданихъ в нєволю побранємъ; а на часъти п. Василя Сєвърука, которого

98*

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
						.	в нєволю татаровє възяли, при которомъ и квитъ зоставалъ, а тепер пана Рафала Сєврука рожоного єго, на которого тая часть … спадла, яко за ѡстатнєє єкзакции била халупа ѡдна, такъ и тєпєръ зосътаєтъ"
арк. 675 і зв., акт 660	–"–	Ім'я пана в акті не названо	Антон	с. Бронники (частина)	6	2	"за ѡстатънєє єкзакции урожоного пана Пєтра Князкого, поборци бивъшого, … на той часъти … чтири, прєзъ инъкуръсию татаръскую, за спалєнємъ ѡдних, а других въ нєволю побранємъ подданихъ, убило"
арк. 675 зв., 677, акт 661	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Криштоф Скотницький, державець	Лукаш Мацюкевич (з якого села – не вказано)	с. Пісків с. Остальці Великі с. Остальці Малі	15 Разом 5	6 – –	"за пєршоє, яко и ѡстатнєє єкзакции єго мл. пана Пєтра Князкого мєновитє въ сєлє Пєсъковє било димовъ пєтнадцять, а на тотъ часъ нє зостало тилко шєст, а убило дєвять; въ сєлє засъ Малихъ и Вєликих Осъталцахъ за тихъ жє мєнованих єкзакции было димовъ пять, а на тотъ часъ жадного нє зостало. Тиє вси убылиє дими въ ѡбохъ маєтъностяхъ прєзъ нєприятєль Корони Полскоє татаровъ, въ року прошлимъ будучихъ, сутъ попустошєниє и попалєниє, з которих и господаровъ вибрано в нєволю"
арк. 676 зв., акт 663	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич]	Терешко Девятченя від обох сіл	с. Рокитна с. Рокитнянська Волька		Разом 2	"нє наличилъ болшъ, тилко димовъ цєлихъ два, а дванадцят димовъ прєзъ нєприятєля коронъного спустошало"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 677 і зв., акт 664	–"–	[Теофіла] Якубова Собеська, дідич	Стефан Кротик від усіх сіл	с. Блудів с. Десятина [частина] с. Бубнів с. Пустомити	Разом 212	Разом 78	"а [у]било сто три*д*цятъ и чтири прєзъ инъкурсию [про]шълую нєприятєлъскую"
Ф. 28, оп. 1, спр. 90							
арк. 1073 і зв., акт 816	–"–	Юрій Козика, [дідич]	Шимон Андрійчик	с. Колона (частина)	13	11	Після поборства Чернівського два дими було спустошено татарами і жовнірами
Ф. 25, оп. 1, спр. 276							
арк. 679 і зв., акт 666	01.10	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Тібурцій Бартлінський, державець	Карпо	с. Звіздж с. Бичаль с. Копіївка [Скопіїв]	Разом 36	Разом 2	"три*д*цєтъ чотыри прєзъ инъкуръсию тата*р*скую за съпалєнъємъ ѡдъних, а другихъ въ нєволю побранъємъ по*д*даныхъ, убыло"
арк. 679 зв. – 680 зв., акт 667	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Щасний-Збожний Лайщевський, державець	Ювхим з с. Кидри Сидір [Іллічич], війт с. Цепцевичі	с. Кидри с. Цепцевичі	57	4	"за ѡ*ста*т*нєє єкъзакъции урожоного п. Пє*т*ра Князкого, поборъци бывъшого, … пє*т*дєсятъ три, во*д*луг квиту, котори*й* згорилъ прє*з* инъкуръсию тата*р*скую за спалєнємъ ѡ*д*ных, а други*х* в нєволю побранємъ по*д*даныхъ, убыло"
арк. 680 зв., акт 668	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Мисловський, державець	Юрко	с. Зульня	5	2	"тры, во*д*луг квиту такърочъного, которы*й* згорєлъ прошълоє татаръськоє инъкуръсии, за съпалєнъємъ ѡдъних, а другихъ в нєволю побранъємъ, убыло"
Ф. 28, оп. 1, спр. 90							
арк. 1078 і зв., акт 820	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Ян Ободинський, державець	Грицько Пучковський з м. Литовеж	м. Литовеж с. Грибовиця с. Лішня с. Осмиловичі	57 50 17 19	40 40 17 17	

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 1078 зв. – 1079 зв., акт 821	03.10	Анастазія з Богушевичів Кисіль, державець	Лучка Хомичок від сіл Низкиничі і Дьогтів Каспер Божко, від сіл Гноїнської волості	с. Гнойне с. Могильне с. Смолянка с. Турія с. Коїльна с. Коїленщина, передмістя м. Володимир с. Низкиничі с. Дьогтів	27 18 Разом 23 Разом 24 40 [26]	14 11 Разом 10 Разом 14 34 14	Частину димів знищили татари й жовніри під час переходів
Ф. 25, оп. 1, спр. 276							
арк. 681, акт 669	05.10	[Теодора] Андрієва Загоровська	Гриць Герман Васько	с. Костюхнівка с. Вовчицька Волька [Воля] с. Туличів (частина) с. Колпитів [частина]	35 15 8 5	24 8 7 5	Кількість димів зменшилася "по такрочнеи татарской инкуръсии"
арк. 681 зв., акт 670	–"–	Ян Мицовський	Іван Гладун	с. Мирогоща (частина)	15	3	"на той части … дванадцат през туюж инъкуръсию за спалєнємъ єдныхъ, а другихъ в нєволю побранємъ подъданыхъ убыло"
Ф. 28, оп. 1, спр. 90							
арк. 1081 зв. – 1082, акт 824	12.10	Ян Мелешко, державець	Іван Тимчик Кіндрат Вітер	с. Радовичі с. Калусів	41 18	25 9	"по квитахъ зошлого урожоного пана Князкого и єго мл. пана Чєрнєвъского, поборцовъ…, в Радовичах … убыло дымов шєстнадцат, а зас в Калусовє … убыло дымов дєвєть"
арк. 1083 і зв., акт 826	16.10	Бальтазар Раєцький, державець [с. Княгинин], частин сіл Обзир і Семиринки, [дідич сіл Вовковиї і Казинівська Волиця]	Хвиль з с. Обзир Децько з с. Княгинин	с. Обзир [Малий] (частина) с. Семиринки (частина) с. Княгинин с. Вовковиї с. Казинівська Волиця	17 11 15 1 1	12 – 4 – –	Кількість димів зменшилася через татарські й жовнірські спустошення і спалення, полонення людей. У с. Семиринки спалено й панський двір. В акті вказано, що частина с. Обзир раніше належала подружжю Боговитинів, уже покійним, а частина с. Семиринки – Маріанні Гулевичівні, опікуном якої був Раєцький

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 1082 і зв., акт 825	30.10	Ян, Самуель, Міхал і Костантий Калусовські, дідичі	Микита Михнюк	*Частини сіл:* Любитів Вербичне	 60 10	 40 10	У с. Любитів 20 димів знищили татари і жовніри під час переходів
Ф. 25, оп. 1, спр. 276							
арк. 736 зв. – 737, акт 714	19.11	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Щасний-Збожний Лайщевський, [державець]	Васько Гультяєня з с. Голятин Грицько Лейба з с. Новий Став	м. Голятин с. Голятин [Старий] с. Новий Став с. Колмовичі	Разом 21	Разом 7	"татаровє спалили и спустошыли в прєрєчоныхъ маєтностяхъ халупъ чти*р*надъцатъ"
арк. 783 зв. – 784 зв., акт 755	26.11	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Кузьма Стефанович	м. Птича	44	20	"убыло дымо*в* два*д*цє*т* и чотыры прє*з* спу*с*тошє*н*є нєпрыятєля Крыжа Свято*го*"
арк. 784 зв. – 785, акт 756	–"–	Владислав-Домінік Заславський, дідич Єврейська громада	Мошко Якубович	м. Птича	6	3	Після поборства Князького 3 єврейські дими було спустошено татарами
арк. 826 і зв., акт 786	28.11	Міхал, Костантий і Ян Калусовські	Іван Стринадка і Десько Матвійчик (з яких сіл – не вказано)	с. Любитів [частина] с. Любитівська Волька } с. Вербичне с. Глуботинська Волька } с. Копилля [частина]	Разом 56 Разом 23 6	Разом 30 Разом 10 4	
арк. 829 – 830, акт 788	–"–	Олександр Чаплич [Шпановський], дідич	Гапон з с. Галичани Петро з с. Дажва	с. Галичани с. Скриголови с. Зборошів (половина) с. Новий Двір с. Теребезів с. Дажва с. Нири с. Серкізів	32 8 14 14 9 14 11 15	25 6 9 14 9 2 11 15	Кількість димів зменшилася після "поборъ[с]тва єго м*л*. пана Чєрънєвъского, яко пана Княз[ко]го пєръшоє и ѡсътатъноє єкъзакъции"; "которыє дымы убылыє сутъ прєзъ нєприятєлъ Крыжа Святого татаровъ, такърокъ тутъ до Короны въта*р*гнучы*х*сє, внивєчъ попалєныє и подъданыи ѡдъны посътынаныє, а другиє въ нєволю забратыє"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 907 зв. – 908, акт 859	01.12	Міхал Коморовський, [державець]	Тарас Брик	с. Печибоди с. Печибодки Малі с. Жолобне с. Чорноколівець с. Бесідки	Разом 5	Разом 1	"прєз знисчєнє татарскоє" вибуло 4 дими
арк. 1003 – 1004, акт 864	01.12	Луцький монастир св. Бригіти, власник	Самійло, Верешків син	с. Голузії (частина)		4	"кгдижъ по квитє пана Князкого, прошълого поборци воєводства Волинъского, дымовъ чотирдєсятъ чотири прєз козаковъ и москву, в року тєпєрєшънємъ [1654] за вторгнєнємъ ихъ в Полискиє крає, сутъ фунъдитус знєсєниє и спалєниє"
арк. 1023, акт 881	01.12	Андрій Рогуський, [дідич]	Іван Чирва	с. Богурин (частина)	14	4	"за ѡстатнєє єкзакъции єго мл. пана Князкого … прєз спустошєнє такрок татарскоє" вибуло 10 димів
арк. 851 і зв., акт 812	03.12	Зофія Красинська, [дідич]	Трохим Полішко з с. Топольне	с. Забороль с. Рикани с. Топольне [Тополя]	Разом 31	Разом 8	"убило в тих сєлах по той жє єкзакъции єго мл. пана Князкого ѡстатънєє димовъ двадъцатъ три прєз инкуръсиє татарскии"
Ф. 28, оп. 1, спр. 90							
арк. 1141 зв. – 1142, акт 863	03.12	Вацлав Гулевич [Воютинський, дідич]	Мисько Шолушка і Яцько Рудько з с. Конюхи	с. Конюхи с. Біле Поле с. Защитів с. Кути		20 18 10 12	Після поборства Князького в результаті військових вторгнень і частих переходів жовнірів у с. Конюхи вибуло 20 димів, у с. Біле Поле – 3, у с. Защитів – 1, у с. Кути вибуло 3 дими
Ф. 25, оп. 1, спр. 276							
арк. 857 і зв., акт 819	04.12	Томаш, Євстахій і Лукаш Линевські	Стецько Гулик	с. Линів (частина)	21	16	"за ѡстатънєє єкзакъции урожоного пана Пютра Князкого, поборци бивъшого, … халупъ пятъ прєз инъкурсию татарскую, за спалєнєм ѡдъних, других в нєволю побранєм, убило"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 1013 зв., акт 876	05.12	Богуслав Гораїн, дідич сіл Сокиричі й Воля, державець решти сіл [належних Жидичинському монастиреві]	Андрій Дудченя	с. Сокиричі с. [Сокирицька] Воля [частина] с. Сопотовичі с. Дідовичі с. Василько-вичі с. Шолтуси [Солтиси] с. Сапогів	6 8 4 7 3 1 3	– – – – – – –	"а тєпєр, по такрочнєй татарской инъкурсии, в тих мєнованих добрах, такъ дєдичнихъ, яко и арєндовъних, водълуг квиту ѡстатънєго, который подъ час тих инкурсий згинол, нє зостало жадноє таковоє халупи, в которой би подданий мєшкаючий милъ"
Ф. 28, оп. 1, спр. 90							
арк. 1148 – 1149, акт 869	05.12	Володимирсько-Брестська єпископія, власник Якуб Суша, адміністратор добр єпископії	Адам Кобилинський, управитель фільварку Павло, війт с. Огороди	*П'ятиднів-ський фільварок:* с. П'ятидні с. Вересів[ка] с. Федоровець с. Огороди		– – – –	Адам Кобилинський "ѡповєданє чынил и заносил ѡ тоє, ижъ за вътаргънєнємъ року близко прєшълого [1653] в мисяцю дєкабрє ѡрды татарськоє в крає тутєйшыє тая жъ ѡрда нє тулко подданыхъ цєрковъныхъ выбрала, алє навєт и халупы ѡгънємъ позносыла, прєзъ котороє спустошєнє податковъ, ѡд Рєчы Посполитоє назначєныхъ, тєраз до ѡдданя пятєрга подымъного, єго мл. пану Зубъцєвъському налєжачыхъ, яко ся пєрєд тымъ выдавали, выдаты нєподобъная". Огородівський війт Павло присягнув, що у с. П'ятидні татари спалили 4 халупи, у с. Вересів – з підданими 2 халупи, у с. Федоровець – 1 халупу, у с. Огороди спустошено 1 халупу
Ф. 25, оп. 1, спр. 276							
арк. 861 і зв., акт 822	09.12	[Анна] Петрова Суходольська, [дідич]	Явтух, війт с. Маковичі	с. М[а]ковичі с. Лежехів	32 4	18 2	"за ѡстатноє єкзакъцыєй урожоного пана Пєтра Князкого … татаровє ѡдъных подданыхъ въ нєволю забрали, а дъругихъ

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							постинали, у третихъ зас добытки позабирали, же позосталые лежєховъсцы ани собє, ани паней своєй робит нє маiот чымъ"
арк. 861 зв. – 862 зв., акт 823	–"–	Марціянна Домбровська Міхал Завадський, опікун	Тиміш, війт с. Линівка	с. Линівка с. Лаврів (частина)	15 9	10 4	"для спустошєня такърочънєго прєз татаровъ въ сєлє Линювъцє, по обънятю тыхъ добъръ нєдавънымъ прєз єго мл. пана Завадского, опєкуна єє мл., толко халупъ дєсєт, а [п]ятъ убыло, за которыхъ сє залєдво пятєро подымныє ухъвалєныє, и то за поратованємъ панскимъ, одъдати можєт; а въ Лавъровє зъ чотырохъ халупъ ничого възяти нє могъло, а пят фунъдитусъ зънєсєно, кгдыж прєз спустошєнє такърочъныхъ татаровъ у жадного зъ них ани быдєлъ, ани зъбожъ нє маєшъ, и одъдать того пятєрга подымного зъгола жадного нє могутъ, ани роботъ собє и єє мл. паннє своєй одъправоват для зънишъчєня нє мают чым, бо зъгола ничого нє мают"
арк. 879 зв., акт 832	11.12	Вацлав Чечель Новоселицький, дідич	Овдій Рибченя	с. Витків	8	4	"за ѡстатноє єкъзакъции пана Пєтра Князкого димовъ … [ч]отыры прєзъ нєприятєля Короны Полскоє татаровъ, въ року прошълым будучых, сутъ попалєныє, гдє и господаровъ ѡдныхъ выстинано, другихъ тєжъ въ нєволю забрано"
арк. 899 і зв., акт 846б	17.12	Альбрихт-Station Радзивілл, дідич	Олешко Ревик Лазар Шарапеня	с. Яблонь с. Печалівка с. Райнівка с. Кам'янка с. Яблонка с. Казимирка	30 20 12 7 5 4	14 11 – – – –	Кількість наявних димів у с. Райнівка не встановлено через пошкодження у цьому місці документа. З цієї причини не встановлено

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							й назви ще кількох сіл Яблунської волості, що згадувалися в акті, ймовірно, це села Данчий Міст і Голубна. Села Кам'янка, Яблунька і Казимирка внівеч спалені "такъ прєзъ татаровъ, такърокъ туть до Короны въtаръгънучых, яко и тєпєръ свижо прєзъ козаковъ и мосъкъву, ѡдьни подъданыє сут посътынаныє, а другии въ нєволю забраныє и халупы вънивєчъ попалєныє"
арк. 899 зв. – 900, акт 847	–"–	Вільгорський	Не встановлено через пошкодження документа	*[Частини сіл]:* Вільгір Угольці	Разом 13	6 –	"альбовєм татаров[є] ѡдных постинали, другихъ попалили, трєтих подданых въ нєволю забрали". Документ пошкоджено
арк. 900 і зв., акт 848	–"–	Марцин Більський	Ян Сорока	с. Друхів	37	1	"за поборъства пана Пєтра Князького ѡсътатъноє єкъзакъции … трыдцєть шєсть суть прєзъ татаровъ, такрокъ туть [д]о Короны въторъгънучыхъ сє, в[ъ]ни[в]єчъ попалєныє и подъданы ѡдъны по[с]ътинаныє, а другиє въ нєволю забъраныє". Документ пошкоджено
арк. 903, акт 852	30.12	Міхал Загоровський, . [дідич]	Лаврін Шостеня (з якого села – не вказано)	с. Луків с. Суськ [частина] с. Навіз с. Загорів		Разом 27	"по квитє єго мл. пана Князького остатъноє єкъзакъции убыло дымовъ ѡсмънадцєтъ прєз рожьныє татарскиє инъкурсиє"
Ф. 25, оп. 1, спр. 278	**1655 рік**						
арк. 7 і зв., акт 10	05. 01	Ян Замойський, [дідич], колишня дідична маєтність Анни-Алоїзії Ходкевич, на цей час покійної	Кирило Абрамович, міщанин Острога Старого	*Частини міст:* Острог Старий Острог Новий	Разом 41	Разом 12	"прєд тым за квиту єго мл. пана Чєрнєвъского на часты пана а добродєя нашєго такъ въ мєсътє Старомъ, яко и Новомъ Острогу было димовъ сорокъ ѡдєнъ, а тєпєръ по квитє єго

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
			Стефан Опаристий, міщанин Острога Нового				*мл.* нє зостало большъ толко двана*д*цятъ, а убыло дв*а*дця*т* дєвятъ прєзъ спустошєнє нєприятєля коронъного"
арк. 7 зв. – 8, акт 11	–"–	Ян Замойський, [дідич], колишня дідична маєтність Анни-Алоїзії Ходкевич, на цей час покійної	Мартин Микитеня з с. Плужне Іван Кононичeня з с. Кривин	*[Острозька волость]*[15]	Разом 246	Разом 63	"за квыту єго *мл.* пана Ч*є*рнєвъского, побо*р*цє воєво*д*ства Волы*н*ского…, было дымовъ двєстє сорокъ ше*ст*, а по квытє єго *мл.* нє зостало больше*й* толко ше*ст*дєсятъ тры, а убыло пре*з* спустошєнє нєпрыятєля коронъного сто пе*т*дєся*т* тры"
арк. 9 зв. – 10, акт 14	07. 01	Ян Бокій	Юсько	с. Пулгани	12	3	"за ѡста*т*нєє єкзакъции урожоного пана Пе*т*ра Князкого, побо*р*цє бывъшого, … по прошъло*й* тата*р*ско*й* инъку*р*сии … ѡдына*д*ця*т* по квытє єго *мл.*, который по*д* часъ тоє жъ инъкуръсии зъгорылъ, убыло, абовє*м* ѡ*д*ны*х* татаровє въ нєволю побралы, други*х* по*д*даны*х* постыналы"
арк. 27 і зв., акт 32	08. 01	[Ян Замойський, дідич] Станіслав Яницький, державець	Мокій Сусел	с. Арештів		3	"тоє сєло Арєшътовъ за д*є*ржавы на тотъ часъ єго *мл.* пана Яницкого єсть такъ спусътошєноє, ижъ нє машъ въ нє*м* большъ по*д*дани*х*, то*л*ко дымовъ тро*х*, и нє можє вє*д*лугъ квитовъ давъны*х* пода*т*ковъ Рєчы Посполито*й*, такъ єго *мл.* пана Зубцєвъскому, яко и инъшы*м* и*х* *мл*с*т*., выдава*т*, то*л*ко зъ ты*х* тро*х* дымовъ"
арк. 30 зв. – 31, акт 36	09. 01	Петрова Шатравина	Гаврило	с. Пашуки (Капустин) с. Должок с. Котів с. Синиця	Разом 12	Разом 3	"за побо*р*ства єго *мл.* пана Князкого и єго *мл.* пана Ч*є*рнєвъского … убыло дымовъ дєвятъ"

[15] Плужне, Борисів, Вийтівці, Більчин, Гнойниця, Калитинці, Ювківці, Добрин, М'якоти, Боровиця Велика, Боровиця Мала, Білотин, Вельбойна, Нетішин, Кривин, Коломль, Крупець, Баранне, Убельці, Глинники, Головлі, Лідав[к]а, Радогоща, Комарів[ка], Улашонівка, Нараївка, Соснів[ка], Рівки, Скниця, Радогоща [Друга] (частина), Козин (частина), Плоска, Корпилівці, Загірці, Коростова, Понора, Шатерники, Юськівці

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 33 зв. – 34, акт 40	–”–	Миколай Бабинський, дідич частини с. Бабин Миколаєва Бабинська, державець частини с. Богурин	Павло Полуйко	*Частини сіл:* Бабин Богурин	 2 8	 – 2	“въ тых тєды мєнованых маєтъностях дымы албо халупы, прєз нєпрыятєля коронъного суть попалєныє, гдє и квиты погорилы, а господаровъ ѡдных постынано, других въ нєволю забрано”
арк. 49 і зв., акт 53	12. 01	Станіслав і Ярош [Болбаси] Ростоцькі	Левко	с. Коростова	4	2	“я, Лєвъко, подданый их мл. пановъ Станислава, Яроша Ростоцких, въ нєволи татаръской тєпєръ зѡстаючых, зъ сєла Коростови прысягаю пану Богу всємогусчому въ Тройци Святой єдиному на том, ижъ такърокъ за поборства єго мл. пана Князкого въ мєнованом сєлє Коростовє было дымовъ чтыры, а тєпєр нє машъ болшъ, толко два, а два убыло прєз татарсчизну такърочъною и инъшыє дєзоляциє розныє”
арк. 62 зв. – 63, акт 67	13. 01	Стефан Ледуховський, [дідич]	Тимко Книш	с. Коритне [частина] с. Хотин с. Ритків с. Полонична	13 13 6 20	– – – –	“а тєпєръ въ тых маєтностях жадного нє машъ ѡсєлого дыму, з которого бы ся подымноє до Скарбу Рєчы Посполитоє ѡтдатъ могли, албовємъ ѡдных подданых въ тых маєтностях будучыхъ татаровє в нєволю забрали, других постинали, трєтых фунъдитусъ ѡгнємъ знєсли”
арк. 63 і зв., акт 68	14. 01	Лукаш Погорільський	Гресь	с. Буремель (Боремль; частина)	4	2	“двє прєз инъкуръсыю татарскую убыло”
арк. 65 зв. – 66, акт 71	–”–	Анна з Волянок Міхалова Пузина, державець с. Страклів Юрій Пузина, державець с. Волиця	Лук’ян	с. Страклів с. [Страклів-ська] Волиця	10 9	5 5	“по квитє ѡданя подымного послєднєйшого … дєвєтъ въ тых ѡбох сєлах прєз спустошєнє татарскоє убыло”

99 - 8-929

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 67 і зв., акт 74	15. 01	Єфрузина Секлицька	Войтко Полулях	с. Туличів с. Клюськ	4 2	1 2	"тыє справе*д*ливє *ѡ*дає*т*"
арк. 68 і зв., акт 76	–"–	Катерина Юрієва Злотолинська, [державець]	Панас Якименя	с. Тростянець (частина)		9	"а трына*д*ця*т*, южь по квитє єго *мл.* пана Князкого, поборцы вдства Волын., пре*з* нєпрыятєля коронъного спустошало"
арк. 68 зв. – 69, акт 77	–"–	Адам, Казимир і Марцин Красицькі, дідичі	Васько Радкович	с. Данники, належні до Камінського ключа	30	3	"убыло пре*з* спустоѡєнє нєпрыятє*л*скоє и ча*с*тоє становиско жолънєровъ дымовъ два*д*ця*т* сємъ"
арк. 69 і зв., акт 78	–"–	Даниловичівна, дідич Ян Парис, державець	Іван Косько	с. Бистри[чі] с. Пота[ш]ня Рудня с. Бистрицька Волька		Разом 10	"в поменєных маєт*н*остя*х* по ѡсъта*т*нє*м* квитє мєнованого пана Князкого, поборцы прошъло*го*, убыло дымовъ дєсєть, зъ которы*х* для дезоляции *ѡд* нєпрыятєля и домового жолънєра нє могълє*м* болъшъ выбра*т* поды*м*ного, то*л*ко зъ дєсєты халупъ позоста*л*ых"
арк. 69 зв. – 70, акт 79	–"–	Самуель Чернівський	Іван Антоник	с. Гуляники (частина)	3	1	"убыло пре*з* спустошєнє два"
арк. 70 і зв., акт 80	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] [Катерина] Касперова Богуцька, [державець]	Мисько Скидан	с. Кораблищі (третина)	5	2	"пре*з* спустошєнє нєпрыятєля коро*н*ного"
арк. 72, акт 82	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Леон Душа Подорецький, [державець]	Лукаш Бортник	с. Головин (частина)	18	4	"пре*з* спустошєнє"
арк. 73 зв. – 74, акт 85	16. 01	Ярославський єзуїтський колегіум, власник	Юсько Кирко	с. П'ятигорщина (П'ятигори)		3	"а шє*ст* юж по квитє *єго мл.* пана Князкого, побо*р*цы воєво*д*ства Волы*н*ско*го*, през нєприятєля Крыжа Светого и коро*н*ного спу*ст*ошало"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 81–82, акт 92	18. 01	Криштоф Космовський, [державець]	Адам-Самуель Лазовецький, слуга	с. Гурщина	16	–	"было за ѡстатънєє єкзакции пана Пєтъра Князкого дымовъ шєсънадцятъ, а на тотъ часъ жадного нє зосъτало, которыє дымы албо халупи прєз нєприятєля коронного, в року прошълим будучого, суть попалєниє и фундитус знєсєныє"
арк. 82 і зв., акт 93	–"–	Самуель Голуб	Іван Андрієвський, слуга	с. Кам'янка (Будища)	2	–	"гдє, прыєхавъшы, нє засъталємъ жадного хлопа там мєшъкаючого, ани жадного дыму нє машъ, а за єкзакции ѡстатънєє єго мл. пана Князкого было дымовъ два"
арк. 87 і зв., акт 97	19. 01	Андрій Должко, державець	Лукіян	с. Волохи		1	"ижъ сєло Волохи, державы на тот час єго мл. пана Анъдрєя Должъка, єсть такъ спустошоная, ижъ нимашъ в нєй вєнцєй подданых, толко ѡдєнъ дымъ, ѡдна халупа, в которой я мєшъкаю, и нє можєтъ водлугъ давъных квитовъ податъковъ Рєчы Посполитоє, такъ єго мл. пану Зубъцєвъскому, яко и инным поборцомъ, выдавати, только с того ѡдного дыму"
арк. 91 зв. – 92, акт 102	20. 01	Ян, Дем'ян, два Миколаї і Лукаш Баковецькі	Ярмола Івась	с. Баківці	10	7	"за єкъзакъции ѡстатънєє пана Князкого … убыло прєз спустошєнє нєпрыятєля коронного тры"
арк. 92 і зв., акт 103	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Самуель Хом'як, державець	Наум Листовський	с. Глинськ	17	4	"за єкъзакъции пєршоє єго мл. пана Князкого … прєз спустошєнє нєпрыятєлскоє убыло дымовъ трынадцатъ"
арк. 99 зв. – 100, акт 111	22. 01	Геліяш Гораїн, [дідич]	Самійло Кусик	с. Човниця (частина)	10	1	"а убыло ѡбъ инкурсиѡнєм гостикам [ворогів] дєвєт"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 100 зв. – 101, акт 113	–"–	Ян Замойський, дідич Єврейська громада	Маєр Шмойлович, міщанин, еврей	м. Рівне	6	2	"я, Маєр Шмойловичъ, жыд збору рабанъского, мєсчанинъ з мєста Ровъного, маєтъности вєлможъного єго мл. пана Яна на Замостю Замойского, старосты калусъкого, подча[ш]ого коронъного, прысєгаю … на томъ, ижъ пєрєд тым в мєнованомъ мєстє Ровъномъ дымовъ жыдовьских, ѡпроч хрєстианских, было шєстъ, а тєпєр нє машъ вєнцєй, толко два, а чоторы сутъ спалєныє прєз рєбєллизантовъ козаковъ и москву, часу нєдавъно прошълого тамъ будучых, гдє и квити вси погорыли"
арк. 104 зв. – 105, акт 118	–"–	[Галшка] Станіславова Смитковська, [державець]	Микита	с. Окорськ (частина)	6	3	"тры убыло прєз розныє инкурсыє нєпрыятєлъскиє и прєз татарсчызну за розєйстєм сє подданых прочъ и попалєнємъ халупъ"
арк. 119 зв., акт 134	25. 01	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Миколай Урвенський, державець	Остап Улавчик, двірний паробок	с. Урвенна (частина)	1	–	"пєрєд тым был ѡдєн дым за єкъзакъции єго мл. пана Борєйка, а тєпєр жадного дыму нимашъ, … бо татаровє в року [1653] в дєцємъбрє самого подданого до ѡрды в нєволю взяли, и самую халупу єго зо всим спалили"
арк. 121, акт 137	26. 01	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Марцин Радзицький, державець	Савка Климович від обох сіл	с. Немовичі с. Чудель	Разом 24	Разом 4	"а ѡстатокъ прєз спустошєнє вєликоє такъ ѡд татаровъ, яко и козаков рєбєлълизанътовъ, з москвою тєпєр свижо там былых, ѡд которых подданыє ѡдни сутъ постинаныє, а другиє в нєволю побраныє и халупы попалєныє, на што и квит в том жє час згинул вышъписаного пана Князкого"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 121 зв., акт 138	–”–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Петро Омецинський, державець частини села	Стефан Павлович	с. Зносичі: дідична частина частина у държанні	2 3	1 1	“а ѡстатокъ спустошало вниве́чь пре*з* розные инъку*р*сые непрыяте*л*ские такъ пре*з* татаровъ, яко и козаковъ ребелълизанътовъ, тепе*р* свижо та*м* былы*х*, на што тамъже и квитъ згинулъ вышъписано*го* пана Княз*кого*”
арк. 125 і зв., акт 144	28. 01	[Ян Замойський, дідич] Станіслав Яницький, державець	Мокій Сусел	с. Арештів	8	3	“тая весъ Арешътовъ, за де*р*жавы на то*т* часъ его м*л*. пана Яни*цкого* есть такъ спустошоная, же за ѡстатънее екъзакъции пана Петра Княз*кого* дымовъ ѡсмъ было, а на то*т* ча*с* не зостало ве*нцей* только тры, а пя*т* дымовъ пре*з* непрыятеля коро*нного* в року прошъло*м* [1653], за чы*м* не може*т* водлугъ квитовъ давъных пода*т*ковъ Речи Посполитое, такъ его м*л*. пану Зубъчевъскому, яко и и*нным* и*х* м*л*. выдавати, то*л*ко з ты*х* тро*х* дымовъ”
арк. 125 зв. – 126, акт 145	–”–	Тереза Пісочинська, державець	Трохим	с. Радохівка	11	6	“за екъзакъции пере*д* ты*м* его м*л*. пана Княз*кого* и его м*л*. пана Че*р*невъско*го* было дымовъ ѡдына*д*цетъ, и пото*м* такърокъ за спустошене*м* и знесене*м* пре*з* татаровъ убыло дымовъ пя*т*, а зостало то*л*ко дымовъ... всего шестъ, з которых шести пятеро подымное … справе*д*ливе выбравъшы, для ѡ*д*даня до его м*л*. пана побо*р*цы прынеслъ”
арк. 126 зв. – 127, акт 147	–”–	Станіслав Єловицький	Іван	с. Дюксин с. Кругів [Круги]	Разом 54	Разом 30	“за побо*р*ства урожоно*го* пана Петра Княз*кого*, побо*р*цы бывъшо*го* ѡста*т*нее екъза*к*ции, … убыло два*д*цатъ чотыры, альбове*м* татарове ѡ*д*ных постынали, други*х* в неволю побрали, трети*х* по*д*даных попалили”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 129, акт 150	29. 01	Валеріян Ґурський	Лазько Голюнка Сергій Ничипореня	м. Милятин с. Жаврів с. Михалківці		18 3 7	"прєз *и*нку*р*сыє коза*ц*кие"
арк. 129 і зв., акт 151	–"–	Валеріян Ґурський	Оксентій Томащеня	с. Черняхів		6	"прєз *и*нку*р*сыє коза*ц*кие и татарскиє"
арк. 129 зв. – 130, акт 152	–"–	Костантий Краєвський, державець	Вавринець Адамович, двірний паробок	с. Жолобів (частина) с. Токарів	1 1	– –	"на ча*с*ти сєла Жолобова дє*р*жавъно*й* пана моєго за побо*р*ства пана Самуєля Чє*р*нєв*с*кого бы*л* ды*м* ωдєнъ, а тєпє*р* жа*д*но*го* нє ма*ш*; а та*к*жє и в сєлє ново ωсєло*м* Токаровє, маєтъно*с*ти в поссєсии за*с*тавъно*й* того жъ пана моє*го* будучо*й*, за побо*р*ства того жъ пана Чє*р*нєвсъко*го* былъ ды*м* ωдє*н*, а тєпє*р* жа*д*ного нє ма*ш*. Которие суть спу*с*тошєние прє*з* нєприятєля коро*нн*о*го*"
арк. 130, акт 153	–"–	Ян Малиновський, дідич	Денис	с. Омеляна (частина)	5	2	"на ча*с*ти сєла Омєляноє за побо*р*ства єго м*л*. пана Князко*го* было дымовъ пя*т*, а тєпє*р* нє зостаєть вє*н*цє*й*, то*л*ко дымовъ два, а ωстато*к* прє*з* нєприятєля коро*нн*о*го* и и*н*шиє и*н*ку*р*сии суть спустошєныє и вынвє*ц* ωбє*р*нєныє, гдє и квить та*к*жє пана Князко*го* згинулъ"
арк. 130 зв., акт 155	–"–	Станіслав Єловицький, [державець]	Іван	с. Зобрин	22	9	"за ωста*т*ноє єкза*к*ции урожоно*го* пана Пєтра Князко*го*, побо*р*ци бывшє*го*, … трина*д*цє*т* убыло, а*л*бовє*м* ωдны*х* в нєволю забрали, други*х* постинали, а трєти*х* татаровє по*д* часъ и*н*ку*р*сиє про*ш*лоє попалили"
арк. 139 і зв., акт 1	01. 02	Ян Верховський	Ян Верховський	с. Верхівськ (частина)	3	–	"ижъ на части моє*й*, в сєлє Ви*р*ховску будучо*й*, за побо*р*ства пана Самоєля Чє*р*нєвъско*го* было дымовъ тры, а тєпє*р* жадъного нє машъ дыму, которыє су*т* спустошоныє прє*з* нєприятєля Крыжа Святого"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 151 зв. – 152, акт 9	–”–	Андрій Вітонізький, дідич однієї частини села, державець другої	Хведько Лаптош	с. Окорськ: дідична частина заставна частина	8 3	7 2	“за ѡс*та*тнєє єкзакъцыи урожоного пана Пѡ*т*ри Кн[я]з*ко*г*о*, поборцы бывъшого, на частя*х* пана мого на єдно*й* ѡсмъ, а на друго*й* заставъно*й* тры было халупъ з го*с*подарами, которыє подымъноє ѡ*д*давали. А тєпє*р* на ты*х* частя*х* нє зостало большє*й* только на єдно*й* сємъ, где было ѡ*см*, а на друго*й* двє, гдє было тры, за чымъ на ѡбодво*х* частяхъ убыло халупъ двє за спустошєнъємъ ѡ*д* нєпрыятєля сталымъ”
арк. 152 і зв., акт 10	–”–	Андрій Вітонізький	Тиміш	с. Вітоніж	20	10	“дєся*т* убыло, а*л*бовємъ татаровє єдъни*х* попалили, други*х* постинали, трєти*х* по*д*даныхъ татаровє в нєволю забрали”
арк. 152 зв., акт 11	–”–	Ян Курдвановський	Левко	с. Омеляна	10	2	“ѡсмъ убыло, албовє*м* єдъни*х* попалили, други*х* постинали, трєти*х* в нєволю забрали подъданы*х*”
арк. 158 зв. – 159 зв., акт 18	03. 02	Луцько-Острозька єпископія, власник; єпископ – Діонізій Балабан Державці, їхні імена не названо	Федько Канюс	с. Губин	59	1	“робо*т*ны*й* Фє*д*ко Канюс …манифєстацыю имєнємъ того жъ єго м*л.* ѡ*т*ца єпископа и капитулы Луцъко*й* чынилъ в то*т* способъ, *иж* в томъ сєлє Губинє за прєшлых *их* млтє*й* пановъ побо*р*цовъ л*єт* счаслывы*х* было дымовъ пя*т*дєся*т* дєвя*т*, а тєпє*р* за дє*р*жавъцовъ ты*х* добр сєла Губина такъ спустошало, жє только счєгульны*й* ѡдинъ дымъ зостаєтъ”; “а ѡстатокъ, тоє*ст* дымовъ пя*т*дєся*т* ѡсмъ, прє*з* *их* млтє*й* пановъ арєнъдаровъ и дє*р*жавъцовъ ты*х* добръ, а понєку*л* и прє*з* нєпрыятєля

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							спустошало, квиты у тых же их млтєй [державців] зостают, и ѡных его мл. ѡтцу єпископови, пану моєму ѡддати нє хочуть”
арк. 182 зв. – 183 зв., акт 41	05. 02	Анна Бобровницька, дідич третини с. Садки, державець сіл Морозівка, Сенча, Сіянці, Харучка, Солпа, Хмелівка	Прокіп Лавриненя	с. Харучка с. Солпа } с. Хмелівка } с. Садки [частина] } с. Морозівка } с. Сенча } с. Сіянці }	20 Разом 5 Разом 30	1 Разом 1 Разом 5	
арк. 202 зв. – 203, акт 56	12. 02	Катерина з Ржищевських Кирикова Білецька	Катерина Білецька	с. Перекали (частина)	1	–	“становъшы ѡчєвисто, урожоная пани Катарына Ржисчєвъского Кирикова Былєцъка ѡповєдала то урядови нынєшъному и до вєдомости доносила, иж ѡна, маючы перєд тымъ въ добрах сєлє Пєрєкалєх на части своєй, тамжє в том сєлє маючой, дымъ ѡдынъ с подданымъ єдънымъ, с которого за єкзакъцыи єго мл. пана Князъкого, поборъцы воєводства Волынъского, подымъноє до Скарбу єго кор. мл. ѡддавала, а тєпєръ, за знєсєнъємъ и того хлопа и спалєнъємъ халупы презъ нєпрыятюл коронныхъ, подымного пятєръга єго мл. пану Констанътому Зубъцєвъскому, поборцы воєводъства тєжъ нашого Волынского, для внєсєня до Скарбу єго кор. мл. ѡддати нє можєт”
арк. 203 і зв., акт 57	13. 02	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Стефан Крилашевський, державець	Грицько Квисинський, двірний паробок	с. Урвенна (частина)	1	–	“за єкзакъцыи єго мл. пана Князкого былъ дымъ ѡдинъ, а тєпєр презъ татаровъ такърочъных и том спустошал”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 209 зв. – 210, акт 62	15. 02	Адам Сарнавський, державець частини села Рафал Будзишевський, [державець] другої частини села	Іван Мартиник з частини Сарнавського	с. Золочівка: частина Сарнавського частина Будзишевського	4	1 10	"на части его мл. пана Будзишєвского въ сєлє Злочовьцє дымовъ болшєй нє машъ только дєсят, а убыло дєвятнадцат; на части зас его мл. пана Сарнавъского было дымовъ чотыри, тєпєръ только по знєсєнью нєпрыятєлскимъ и по єкзакъцыи его мл. пана Князького зосталъ єдинъ"
арк. 211 і зв., акт 65	16. 02	Ян Замойський, дідич [Станіслав] Журковський, державець	Лук'ян Желестеня	с. Богдашів		2	"в сєлє Богдашовє нє наличылємъ и нє найдуєтсє болшєй дымовъ, с которых бы податки могли быти даваны сє, только два, а по квитє его мл. пана Князького для спалєнья и забранья прєзъ ωрду убыло димов чотыры"
арк. 218 і зв., акт 72	19. 02	Войцех Радошевський, державець	Роман Шакуреня	с. Космачів		2	"кгдыж по єкъзакъции его мл. пана Князкого дымов дванадцят нєприятєль Короны Полъскоє спалилъ"
арк. 218 зв. – 219, акт 73	–"–	Краківський єзуїтський колегіум, власник	Яким Кіпраченя з с. Гориця	м. Березді в [частина] } с. Гориця } м. Хлапотин [частина] с. Правотин [частина] с. Березді вці [Берездівка]	Разом 10 – – –	Разом 3 – – –	У м. Берездів і с. Гориці "убыло дымовъ сємъ прєз розниє татарскиє инкурсыє, под часъ которыхъ пры взятъю его мл. ксєнъдза Франъцишъка Яновъского, законъника социєтатис, єзу [до] ωрды, при которомъ и квит былъ згинулъ; а в мєсътєчъку Хлапотинє, сєлє Правотинє и Бєрєздовъцахъ яко за поборства его мл. пана Князького ωстатънєє єкъзакъции жадного дыму нє было, такъ тєпєръ нє машъ"
арк. 220 зв. – 220а, акт 76	–"–	Юрій Ґрот і його дружина, державці с. Мужиловичі	Ярмош Демидович, двірний челядник	с. Мужиловичі с. Хрінів (частина)	14 3	– –	"в маєтносты их мл. пановъ Кгротовъ, малъжонъковъ, в сєлє Мужыловичах, правом их мл. засътавъным служачой, такъжє и

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Ян[-Миколай] і Криштоф Модревські, швагри Грота, пани частини с. Хрінів (статус не вказано)					на часъти их мл. п. п. Модрєвъских, в сєлє Хрынов€ будучой, жадного дыму нє маєшъ, а пєрєд тым за поборъства єго мл. пана Князкого в сєлє Мужыловичах было дымовъ чотырнадцят, а въ сєлє Хрынов€ на части их мл. пановъ Модрєвъских было дымовъ тры"
арк. 220а і зв., акт 77	–"–	Криштоф і Каспер Лепесовицькі, дідичі окремих частин села Олександр Юковський, державець частини Каспера Лепесовицького	Кирило Баїк з частини Криштофа Лепесовицького	с. Осова: частина Криштофа Лепесовиць-кого частина Юковського	 3 4	 3 1	"с которых то позосталыхъ дымовъ, тоєстъ з часъти пана моєго трохъ, а с помєнєноє часъти рожоного пана моєго, в дєръжавє єго мл. пана Юковъского зостаючоє, з дыму ѡдного якомъ справєдъливє пятєро подымъноє выбрал"
арк. 273 і зв., акт 90	22. 02	Юрій Сковородка	Юрій Сковородка	*Частини сіл:* Радогоща [Друга] Козин		 – –	"урожоный єго мл. панъ Єрый Сковородка … заносилъ манифєстациѡнємъ ѡ тоє, ижъ єго мл. з маєтъностєй своих, тоєстъ части сєла Радогошъчы и части сєла Козина, подымъного до скарбу єго кор. мл. на заплату войску в року прошъломъ [1654] ухъвалоного, выдати нє могучы, альбовємъ прєзъ инъкурсию тєпєрєшънюю остатнюю татарскую фунъдитусъ суть зънєсєныє и зъруинованыє, жє жадного в ныхъ дыму нє зостаєтъ, зъ которого бы тоє подымъноє ѡдданоє быти могъло"
арк. 281 – 282, акт 99	25. 02	Владислав-Домінік Заславський, дідич	Юрко Крощеня з с. Вербівці	с. Вербівці *Інші села*[16]	7	1	"за поборства єго мл. пана Филипа Бокия … ѡстатокъ дымовъ

[16] с. Нічогівка – 2 – 1, с. Вовківці – 7 – 1, с. І[ль]щане – 7 – 1, с. Чотирбоки – 6 – 2, с. Мокі[ї]вці – 2 – 0, с. Мокрець Великий – 8 – 1, с. Голики – 1 – 1, с. Митківці – 1 – 1, с.Клембовець – 3 – 0, с. Криволука – 1 – 0

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Самуелева Ґлоґовська, державець					прєз нєпрыятєля, такъ козаковъ, яко и татаровъ, в роках про*шлых* спусътошало"
арк. 300 зв. – 301, акт 3	02. 03	Василь Масальський	Васько Соломяник з с. Тростянець	с. Тростянець с. Лички	Разом 43	Разом 11	"за ѡста*т*нєє єкъзакъции урожоного пана Князкого … по дєзоляции тата*рской*, въ року [1653] стало*й*, … три*дцат* два прє*з* инъку*р*сию тую жъ за спалєнємъ ѡ*д*нихъ, други*х* въ нєволю забранємъ, трєтихъ постинанємъ по*д*данихъ, убыло по*д*дани*х*"
арк. 302 і зв., акт 5	–"–	[Юрій Любомирський]	Андрій Борисович, міщанин з м. Судилків Павло Антонович, міщанин з м. Лабунь	м. Судилків м. Лабунь Їхні присілки (в акті не названо)	Разом 140	Разом 8	"за побо*р*ства єго м*л*. пана Ч*є*рнєвъского въ маєт*н*остяхъ мєнованихъ, въ мєстє Судылъковє, Лабуню и присєлъкахъ до нихъ належачихъ было дымовъ сто чоты*р*дєсять, а тєпєръ нима*ш* бол*ш*єй, тылько дымовъ ѡсмъ, а ѡстатокъ спустошало такъ прє*з* татаровъ, яко и тєпєръ нєдавно прє*з* рєбєллизанътовъ козаковъ и москву, прє*з* которыхъ ѡ*д*ни по*д*даниє су*т* постинаниє, а другиє в нєволю побраниє и халупы попалєниє"
арк. 321 і зв., акт 15	05. 03	Спадкоємці [Анни-Алоїзії Ходкевич] – їхні імена не вказано	Костюк Рудич з м. Острожок Парфен Коваль з с. Орепи	м. Звягель м. Острожок [Новий] *Села Звягельської волості*[17]	1 10	1 3	"за ѡста*т*нєє єкъзакъции урожоного пана Пє*т*ра Княз*к*ого … нєприятє*л* коронъны*й* прє*з* ча*с*тыє инъку*р*сиє спу*с*тошилъ". У м. Звягель – за винятком єврейських

[17] с. Івашківщина – 1 – 1, с. Кикова – 2 – 2, с. Рогачів – 2 – 2, с. Кожушки – 1 – 1, с. Княже – 1 – 0, с. Вишківщина – 1 – 1, с. Орепа – 1 – 1, с. Киянка – 2 – 0, с. Филиповичі – 2 – 0; в інших селах волості – Домбровиця, [Кануни], Стри[єва], Сусли, Двірець, Жданів[ка], Заві[ж], Кормань, Горки, Онисимовичі, Вилуски, Юрківщина, Вайки, Закриниччя, Монятин, Домбровка, Колодянка: як не було жодного диму, так і тепер немає

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 321 зв. – 322, акт 16	–"–	Олександр Старицький і його син Юрій, державці	Васько Совинський з с. Лисиче	с. Лисиче с. Хом'яків с. Переволока	Разом 24	4 – 2	"за єкъзакъции туриское его м*л*. пана Князького … за спусътошенє*м* пре*з* тата*р* такърочъномъ спусътошало въ тыхъ маєтъностяхъ дымовъ осмна*д*цатъ"
арк. 322 і зв., акт 17	–"–	Спадкоємці [Анни-Алоїзії Ходкевич], дідичі (їхні імена не вказано) Олександр Старицький і його син Юрій, державці	Іван Попович	м. Смолдирів с. Суємці	10 3	3 3	"за єкгъзакъции туриское его м*л*. пана Пе*т*ра Князкого въ ме*с*тєчъку Смольдыровє … по спустошєню такърочъномъ тата*р*скомъ … убыло сємъ, въ сєлє за*с* Суємъцах, до того жъ Смольдырова належачо*м*, яко за тоє жъ пана Князкого єкгъзакъции было дымовъ три, такъ и тєпєръ зосътаєтъ дымовъ три"
арк. 330 зв. – 331, акт 24	06. 03	[Владислав-Домінік Заславський]	Собко [Гура] Мисько	м. Заслав Старий м. Заслав Новий	Разом 45	– –	"я, Собько з Старого, а я, Ми*с*ко з Нового Заславя, по*д*даниє мєнованого кнє*ж*. его м*л*. пана воєводы краковъского, на то*т* ча*с* для здзолоsваня домов въ Дубнє мизєрє промєшъкиваючиє, присєгаємо … на то*м*, и*ж* у мєнованих мє*с*тах Заславю Старо*м* и Новомъ было дымовъ пере*д* ты*м* за его м*л*. пана Князкого, поборцы бывъшого, чоты*р*дєся*т* пя*т*, а тєпєръ жа*д*ного дому, въ которо*м* бы мєшкалъ хто, нє машъ, котории пре*з* розниє инъку*р*сии нєприятє*л*скиє спусътошалы"
арк. 331 і зв., акт 25	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Єврейська громада	Якал, міщанин, єврей	м. Заслав Старий	30	–	"становъши очєви*с*то нєвє*р*ны*й* Яка*л*, жы*д* з мє*с*та Старого Заславя, маєтъности я*с*нє освєцаного кнє*ж*. его м*л*. пана воєводы

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							краковъского, а на то*т* часъ за здєзолωванємъ домовъ въ то*м* местє въ Дубнє промєшъкиваючиє, … присяглъ въ тыє слова: я, Яка*л*, *жид* и мєшчанинъ з мє*с*та Старого Заславя, … присєгаю … на томъ, *иж* в мє*с*тє Старо*м* Заславю было пєрє*д* ты*м* жыдовъски*х* дымовъ три*д*цатъ, а тєпє*р* жа*д*ного нє машъ, жє за частими инъку*р*сиами нєприятєлъскими спу*с*тошалы вси"
арк. 363 і зв., акт 51	12. 03	Спадкоємці Федора Ощовського (їхні імена не названо), [дідичі] половини с. Терешківці Вацлав Ощовський, опікун спадкоємців Федора Ощовського, володів чвертю с. Селець	Луць Люлич з с. Терешківці	с. Терешківці (Терешко-вець; половина) с. Селець (чверть)		4,5 4	"я справє*д*ливє дыми и халупы в помєнєни*х* сєла*х* Тєрє*ш*ковъцу и Сє*л*цу пораховалє*м*, гдє в Сє*л*цу на ча*с*ти *чет*вєрътой єго *мл.* пана Ва*ц*лава Осчовъско*го* нє *найдуєт*сє бо*л*шє*й*, ты*л*ко чотыри дыми, а убыло по ω*ста*тних квита*х* про*ш*лы*х* п. п. побо*р*цовъ – пана Князкого и пана Чє*р*нєвъско*го* два дыми; а въ Тєрє*ш*ковъцу убыло по дєзоляции дымо*в* ωсмъ, а зостало ти*л*ко по*л*пята, по ты*х* жє квитахъ"
арк. 372–373, акт 61	13. 03	Криштоф Сапега і його дружина Гелена, [дідичі]	Іван Карпович	с. Селище с. Жалинка с. Горби		6 – 6	"я в ма*єт*ности пановъ мои*х* сєлє Сєли*с*чахъ нє наличилъ бо*л*шє*й*, *юж* по квита*х* п. Князкого и п. Чє*р*нєвъского на*д* дымовъ ты*л*ко шє*ст*, а в сєлє Жали*н*цє и єдно*го*, бо вси нєприятє*л* Крижа Святого року про*ш*лого выпали*л*, жє и людє*й* нє ма*ш*, и выбра*л* в нєволю, а убыло дымо*в* дєсятъ, въ сєлє за*с* Гу*р*бахъ нє наличилъ дымо*в* ты*л*ко шє*ст*, а убыло дєсє*т*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 379 і зв., акт 69	15. 03	[Луцько-Острозька єпископія, власник] Станіслав-Казимир Беневський, державець	Савка Приходчик, від обох сіл	с. Колодяж с. Жабче	Разом 30	Разом 14	"за єкгзакъции зошл*ого* п. Пє*тр*а Князкого … шє*стнадцат* прєз дєзоляцию нєприятєлє*й* коронъных татаровъ и козаковъ суть знишчєниє и знєсєниє"
Ф. 28, оп. 1, спр. 91							
арк. 748 – 749 зв., акт 98	17. 03	Королівщина Андрій Совинський, державець	Корнило Караїмович з с. Шайно	*Гри[т]ковицький фільварок [ключ у Ковельському старостві]:* с. Гри[т]ковичі с. Шайно с. Красна Воля	 13 38 8	 15 14 3	"выбранє подым*н*ого пєтє*р*га, на сєймє близкопрошълом на заплатє войску ухвалєно[г]о". Решта димів стояла пустками
арк. 755 зв., акт 102	20. 03	Катерина з Сестровитовських, у першому шлюбі Стефанова Линевська, у другому – Станіславова Дуніна Вольська, [дідич]	Федько Антоник	с. Дубники	5	2	Подимне зібрали з двох димів на "ѡ*д*данє пєторъга поди*м*ного до *с*ка*р*бу Рєчи Посполытоє, на близкопрошлы*м* сєймє Ва*р*шавскимъ ухъвалєного"
Ф. 25, оп. 1, спр. 278							
арк. 488 зв. – 489, акт 148	31. 03	Анна Томашева Сосницька, державець	Стецько Германеня	с. Мстишин (частина)	5	3	"за пє*р*шоє єго м*л*. пана Пєтра Князкого турысъкоє єкгъзакъциє*й* … прєз татаръ и инъшыє дєзоляцыє спусътошало дымовъ два"
арк. 603 і зв., акт 81	22. 04	Владислав-Домінік Заславський, дідич Станіслав Фалибовський, державець	Ігнат Жук та Мойсей, Тивонів син (обидва з с. Звиняча)	с. Звиняча с. Ульгівка	Разом 45	16 –	"въ сєлє наши*м* Звинячо*й* за побо*р*ства єго м*л*. пана Самоєля Че*р*нєвъского, кгды и сєло Улговъка в де*р*жавє того жъ єго м*л*. пана нашого была, в ѡбохъ ты*х* сєлахъ было дымовъ чоты*р*дєсятъ пять, а тєпє*р* за *ѡдѡстъєм* того сєла Улговъки з де*р*жавы пана нашого єго м*л*. п. Станис*л*ава Фалибовъского до де*р*жавы єго м*л*. пана

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							Суходольского в селє самы*м* нашы*м* Звинячо*й* нє маєш болъшє*й* дымовъ только шє*стнадцат*"
Ф. 28, оп. 1, спр. 91							
арк. 807 – 808, акт 137	27. 04	Юрій-Ґабріель Ференсбах	Дмитро Селянюк і Мисько Бусол	с. Оздютичі, при новоутвореному м. Брусилів Новий	9	5	Через спустошення, що сталися після поборств Князького і Чернівського, виплату "пятєръга подимъного, на сеймику бли*з*копрошломъ на заплату во*й*ску ухвалєного", здійснено тільки з 5 димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 281							
арк. 23 зв. – 24 зв., акт 15	05. 05	Гнатовські, дідичі частини с. Княгинин Валентий Заремба, державець частини Гнатовських	Гаврило, з іншої частини села, належної Костантому Порванецькому	с. Княгинин (частина)	–	–	"Валєнъты*й* Зарє*м*ба, товаришъ корогвє вє*л*мозъного єго м*л*. пана галицъкого, повє*р*нувъшы на то*т* ча*с* з во*й*ско*м* з краювъ Украинъскихъ, а приєхавъшы до сєла Кнєгинына, … прєзъ нєприятєлъ Крижа Святого татаровъ, яко и Рєчы По*с*политоє козаковъ, такъ фунъдытусъ знєсєноє, жє по тыє вси часы замєшаня Рєчы По*с*политоє ж*а*дныє з д*є*р*ж*авы тоє инъказумъ до *с*каръбу єго ко*р*. млты пода*тки* ω*д* Рєчы По*с*политоє ухвалєныє ω*д*аныє быты нє моглы, за чы*м* и тєпє*р* за тєпєрєшъноє єкзакъции єго м*л*. пана Зубцєвъского ухъвалєноє пятєро подымноє с тыхъ жє добръ [ω*д*]данє быты нє можє … [т]ую свою заносєчы манифє*с*тацию, … ставилъ працовитого Гавърыла, по*д*даного єго м*л*. пана Костанъто*го*

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							По*р*ванецького з того жъ сєла Кнєгиньна сусєдзъкого, который то помєнєный по*д*даный … присягу выконалъ … на ты*м*, ижъ в то*м* сєлє Кнєгинынє на ча*с*ты и де*р*жавє єго м*л*. пана Валєнътого Зарє*м*бы заразъ по пе*р*шой козашъчызънє жадъного хлопа нє *с*тало, и до то*л* нє маєшъ"
арк. 64 зв. – 65, акт 40	10. 05	Самуель [Мишка] Холоневський	Хвесько Сторченя	с. Холонів (частина)	3	1	"за ωста*т*нєй єкъзакции урожоного єго м*л*. пана Пе*т*ра Жыковича Князъкого, поборъцы бывъшого, … прєзъ татаръскую инъкуръсыю, в року [1653] сталую, за *с*палєнъємъ халупъ и побъранъємъ в нєволю подъданыхъ убыло дви"
арк. 186 і зв., акт 110	20. 05	Юрій Сковородка	Юрій Сковородка	*Частини сіл:* Радогоща [Друга] Козин	Разом 1	– –	"я, Єры*й* Сковоро*д*ка, прысєгаю …на то*м*, ижъ на ча*с*ти моєй в сєлє Радогосъчы и сєлє Козынє за єкзакции єго мл*с*ти пана Князкого и єго мл*с*ти пана Че*р*нєвского бы*л* дымъ ωде*н* с по*д*данымъ, а тєпе*р* и того нє маєшъ за спустошєнє*м* прє*з* нєпрыятєль коро*н*ныхъ, за чы*м* и подымного того пятє*р*га с чого дати нє маю"
арк. 215 зв. – 216 зв., акт 133	21. 05	Андрій Линевський, [державець]	Савка Барнатович з с. Шпанів Грицько Яциня від 1-ї групи сіл Федір Опаристеня з с. Толмахів Степан Руденя від останніх 3-х сіл	с. Шпанів с. Шупків [Шубків] с. Річиця с. Риствинець с. Опанасівка с. Лавринівка с. Толмахів с. Яполоть с. Тростянець с. Збуж	51 Разом 38 9 Разом 32	– – – –	"за ωста*т*ноє єкъза*к*ции урожоного єго м*л*. пана Пєтра Князко*го*, побо*р*цы бы*в*шого, … по ча*с*тых инъку*р*сияхъ нєприятєлъскихъ, та*к* анътє в року [1653] ω*д* тата*р*, яко постъ в року про*ш*лымъ [1654] ω*д* москвы и козаковъ сталы*х*, в ты*х* всих мєнованы*х* выжє*й* добра*х* жа*д*ного

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							таковогo господара нє зоста*ли*, которыє бы собє и єго м*л*. пану своєму м*є*л чымъ робиты и пови*н*нос*т* ѡ*д*правова*ти*, ал*б*овємъ ѡ*д*ныхъ по*д*даны*х* татаровє в нєволю забра*ли*, попали*ли*, пости*на*л*и*, други*х* москва и козацы зо *всєго* до конъца ѡбнажили та*к* далєцє, жє мы, позоста*л*ыє, ни при чимъ зоста*ли*, на чы*м* справє*д*ливє присєгаємо"
арк. 517 зв. – 518, акт 37	12. 07	Вацлав Загоровський, дідич	Хвесько Малошик з с. Пулгани	*Частини сіл:* Пулгани Перемиль Вербень	2 – –	– Разом 1	"за побо*р*ства єго м*л*. пана Ч*є*рнєвского и зошлого пана Пє*т*ра Князкого въ маєтностяхъ пана мого, мєновитє въ сєлє Пулганєхъ на ча*с*ти пана мого было дымовъ два, а тєп*є*р жа*д*ного нє машъ, а въ сєла*х* Пєрємилю и В*є*рбню такъжє на ча*с*т*є*х, з которы*х* пєрє*д* ты*м*, пєрє*д* дило*м*, квитъ єнєралны*й* давано, а тєп*є*р, южъ по дєлє мєжы па*н*ство*м* мои*м* сталы*м*, нє машъ большъ, толко ѡдєнъ. Албовє*м* внивєчъ суть прє*з* прошлую тата*р*счы*з*ну спустошєныє, ѡ*д*ни постинаныє, другиє в нєволю забраныє, и халупы попалєныє"
арк. 518 зв. – 519, акт 39	–"–	Ян Марцишевський [Явґель]	Іван Онищеня	с. Дядьковичі (частина)	12	1	"нєпрыятєль Крыжа Святого татаровє, въ року прошлы*м* [1653] инъ дєцє*м*брє въто*р*гнувшыс ту*т* до Короны, такъ тую ча*ст* в Дя*д*кєвича*х* пана мо*єго* спусътошы*л* и фунъдитусъ спалилъ, жє толко ѡдєнъ зосталъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було димів 1653 р.	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 615 зв., акт 19	–"–	Ян Борейко Кнерутський	Яцько Єремієня	с. Ставища	10	8	"за єкъзакъции єго мл. пана Зубцєвъского халупъ з госъподарами было десять, а тепер за розостємъ прєчь для нєзъносныхъ стаций жолнѣръскоє и спустошєнємъ през жолнѣровъ зостало толко до выданъя подимъного осъмъ, а два убыло"
арк. 615 зв. – 616, акт 20	05. 08	Ян Борейко Кнерутський	Яцько Єремієня	с. Ставища	15	10	"за єкгзакъции осътатнєє єго мл. пана Князкого … по инъкурсии татаръськоє под часъ Жванєцкоє … пять убыло"

Чотирикратний подимний податок, затверджений у кінці грудня 1654 року елекційним сеймиком Волинського воєводства

Ухвали сеймику в актових книгах виявити не вдалося. З непрямих згадок про нього, зокрема, в маніфестаціях поборці від 22 січня і 9 лютого 1655 р., відомо, що цей сеймик "обиранъя депутатовъ" Волинського воєводства відбувся в м. Кременець, ймовірно в самому кінці грудня 1654 р. (поборця приступив до своїх обов'язків 4 січня). Йшлося про сплату ухваленого сеймовою конституцією від 9 червня 1654 р. подимного податку: чотирикратного, для виплати боргу діючому війську, і п'ятикратного – для оплати новонабраного війська, зі сплатою цього останнього упродовж п'яти четвертей 1654 – 1655 рр. Реляційний сеймик Волинського воєводства, що відбувся 11 серпня 1654 р. у м. Луцьк, дав згоду на збір з воєводства ухваленого сеймовою конституцією чотирикратного подимного, а також однократного – за жовтневу чверть 1654 р. в рахунок п'ятикратного податку – див. попередню довідку про чотирикратне (п'ятикратне) подимне.

Отже, залишився до сплати з ухваленого сеймовою конституцією дев'ятикратного подимного податку (поділявся на дві частини – чотири- і п'ятикратний; його в документах за 1655 р. більше називають восьмикратним, ймовірно, виключивши з кратності вже в основному сплачене однократне подимне з визначеного на затяг нового війська п'ятикратного податку) – чотирикратний податок.

Поборця Костантий Сенюта

"иж по спустошєню року близко прошлого через москву и козаки, въ ѡсєни ... сталымъ"

ф. 21, оп. 1, спр. 157, арк. 98 і зв.

"убило дымовъ прєз знисчєнє и прєз поутєканє хлоповъ на слободи"

ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 644 і зв.

Саме про сплату цього чотирикратного подимного податку, затвердженого в кінці грудня 1654 р., йшлося на елекційному сеймику в м. Кременець. Як вказано у вже згаданих маніфестаціях, поборцею цього податку обрано Костантого Сенюту. Він приступив до виконання обов'язків 4 січня 1655 р. і збирав податок у м. Луцьк, а також у містах Володимир і Кременець – сам і через своїх суколекторів, за квитами попереднього поборці Костантого Зубцевського. В маніфестації від 9 лютого Сенюта заявив про відмову волинської шляхти сплачувати податок.

Крім цих двох маніфестацій поборці, в актових книгах вдалося виявити ще чотири юраменти про сплату чотирикратного подимного податку (ф. 21, оп. 1, спр. 157 і ф. 25 оп. 1, спр. 278). З усього виходить, що діяльність Костантого Сенюти як поборці не мала позитивних наслідків. Це, зокрема, підтверджено і в сеймовій конституції від 19 травня 1655 р., в якій йдеться про те, що з ухваленого на попередньому сеймі 1654 р. дев'ятикратного подимного податку у Волинському воєводстві зібрано лише п'ятикратне подимне, а для збору решти не вдалося обрати поборці.

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 21, оп. 1, спр. 157	**1655 рік**						
арк. 17 – 18	1. 02	Олександр і Катерина Кушлі, подружжя	Грицько Сидореня з с. Новосілки	*Частини сіл:* Новосілки Куликів		1 –	"жє *ωд* помєнєно*го* па*н*ства своє*го*, Laudo на єлєкъции депута*цкой* ту*т* въ Крємє*н*цу року прошло*го* [1654] зъ стороны поды*м*ны[хъ] [на]мовлєному до[сыть] чынячо*го*, прысланы*й*, ту*т* будучы я*в*нє и добров[олънє] гото*в* *єст* прысєгу на то*м* выконати, жє … въ сєлє Новосєлъка*х* на ча*с*ти па*н*ства моє*го* нє машъ бо*л*шъ дымо*в* а*л*бо домо*в*, то*л*ко ωдєнъ, въ которо*м* я мєшъкаю, а въ сєлє Куликовє, такъжє на ча*с*ти пано*в* мои*х*, нє машъ жа*д*но*го* дыму, и пу*ст*ки жа*д*ноє нє машъ, яко тє*ж* и въ Новосєлька*х* жа*д*ноє пу*ст*ки нє машъ на части пано*в* мои*х*"
арк. 99 і зв.	18. 03	Миколай-Юрій Чорторийський	Зень Старченя	с. Холопи, над р. Случ, Клеванського ключа	32	10	"жє прысланы*й* будучи для того *ωд* звѣрхности своєє, Laudo на єлєкцыи депута*т*ской, ту*т* в Крємє*н*цу року прошлого [1654] з стороны поды*м*ны*х* намовлєному досы*т* чынєчоє, явнє и доброво*л*нє гото*в* єсть прысєгу на то*м* выкона*ти*, *иж* по спустошє*н*ю року близко про*ш*лого чєр*єз* москву и козаки, всєни сєла Холо*п* сталымъ, нє зо*с*тало бо*л*шъ халупъ в то*м* сєлє до выданя поды*м*ного пови*н*ных, то*л*ко дєсє*т*, а убыло дымовъ а*л*бо домовъ по квитє єго *мл.* пана Конс*т*а*н*того Зубцєвского, воєво*д*ства тутошнєго Волы*н*ского поборцы прошлого, два*д*ца*т* и два"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 99 зв. – 100	19.03	Тимофій Ярошкович Андрузький	Павло Ілляшеня-Торутеня	с. Дедеркали Нижчі (третина)	1	1	"же присланы*й* будучи для того *ѡд* пана своєго, Laudo на єлекции дєпута*т*ской, ту*т* в Крємє*н*цу року прошлого [1654] з стороны подыми*х* намовлєному досы*т* чинячого, явнє и доброво*л*нє в ка*н*цєлярии тутошн*ей* гото*в* юрамє*нт* выконать, …же на части зошлого урожоного нєктды пана Клима Дєдє*р*кала третє*й*, а потомъ зошл*ого* [… бу]дучо*й*, яко [за побо*р*ства єго] *мл.* пана Коньстан*т*ого Зу*б*чєвского, побо*р*цы про*ш*лого, толко ѡди*н* ды*м* был, а то*т* мо*й*, а пу*ст*ки жа*д*ноє нє ма*ш*, та*к* и тєпє*р* толко ѡдинъ ды*м* зостає*т*. А квиты и*х* *мл.* пано*в* Фили*п*па Бокия и Пєтра Князкого, побо*р*цовъ воєво*д*ства Во*л*ы*н*ского, прєз забра*н*є татаровъ, нєприятєлє*й* на ѡ*н* ча*с* коро*н*ных, згину*ли*"
Ф. 25, оп. 1, спр. 278							
арк. 644 і зв., акт 109	30. 04	Міхал Вишневецький, дідич Адам Клюнський, державець	Іван Джалюк від м. Милятин і с. Навколиски Петрик Грицько Ґиль Юрко Іван Клюський Мисько Годованик	*Милятинський фільварок:* м. Милятин і його передмістя Навколиски *Частини сіл:* Стрільче Матів Підбереззя Печихвости Смиків	Разом 15 12 12 24 12 5	Разом 10 8 8 19 6 2	"водлугъ квиту єго *мл.* пана Костан*т*ого Зубчєвъск*ого*"; "убило димовъ прє*з* знисчєнє и прє*з* поутєканє хлоповъ на слободи"

Поборця Станіслав Мушатич Охлоповський

"такъ прєзъ козакувъ и москву, такрукъ тамъ на Полисю и за Горыню былых, яко и ωд частого пєрєходу и утяжєня вєлыкого жолънирьского"

ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 660 зв. – 662

"так прєз татаровъ, яко и прєз розєстє хлопськоє"

ф. 25, оп. 1, спр. 281, арк. 562 і зв.

У сеймовій конституції від 19 травня 1655 р. йшлося про збір у Волинському воєводстві ретенти з ухваленого 1654 р. на сеймі частини дев'ятикратного подимного податку, а саме, чотирикратного подимного: її так і не вдалося зібрати. Аби це зробити, коронний скарб саме для збору цього податку (цю частину, повторимося, вже розглядали як ретенту) призначив поборцею волинського скарбника Станіслава Мушатича Охлоповського. У конституції йшлося про те, щоб збір податків, ухвалених 1654 р., здійснювати лише за квитами 1629 р.; заборонялося звільняти від їх сплати будь-кого і на будь-яких підставах.

Повноваження Станіслава Мушатича Охлоповського було підтверджено на сеймику Волинського воєводства 16 липня 1655 р. у м. Луцьк. Сеймик ухвалив збирати це подимне за квитами попереднього поборці Костантого Зубцевського, а не згідно з квитами 1629 р.

Про необхідність терміново сплатити ухвалений 1654 р. чотирикратний подимний податок і ліквідувати заборгованість з інших подимних, аби утримувати наймане з іноземців військо, йшлося в універсалах короля Яна-Казимира від 15 і 27 лютого 1655 р. (анотації див. за датами запису – 13 і 14 березня). В універсалі від 1 березня 1656 р. волинський скарбник і поборця Станіслав Мушатич оголосив про своє прибуття 10 березня у м. Луцьк для збору, згідно з королівським універсалом, ухваленого 1654 р. чотирикратного подимного (універсал записано в актові книги 13 і 14 березня). В королівському універсалі від [5] квітня 1656 р. знову йшлося про сплату податкових ретент за минулі роки (див. запис від 10 квітня).

14 грудня 1656 р. Станіслав Мушатич знову видав універсал до шляхти Волинського воєводства про готовність ще раз почати збір чотирикратного подимного податку, ухваленого 1654 р. і підтвердженого сеймовою конституцією від 19 травня 1655 р. (запис універсалу – 18 січня 1657 р.). У маніфестації від 10 березня 1657 р. суколектор поборці Павло Клячковський, від себе та від імені поборці Станіслава Мушатича, повідомив про їхнє перебування у м. Луцьк з 15 грудня 1656 р. до 10 березня 1657 р. для збору ретенти з чотирикратного подимного податку та про несплату цієї заборгованості.

Декретом Луцького ґродського суду від 17 жовтня 1657 р. опубліковано баніцію, накладену на неплатників чотирикратного подимного податку за поданням волинського скарбника і поборці Станіслава Мушатича.

Таблицю складено на основі юраментів з актових книг, що зберігаються у ф. 21, оп. 1, спр. 157 і 158а, ф. 25, оп. 1, спр. 278, 281 і 283, ф. 28, оп. 1, спр. 91, 93 і 94.

Однократний подимний податок, затверджений 16 липня 1655 року реляційним сеймиком Волинського воєводства

Поборця – Олександр Мровинський

В ухвалі реляційного сеймику Волинського воєводства від 16 липня 1655 р. (див. її за датою запису – 17 липня 1655 р.) йдеться про згоду шляхти, незважаючи на розорення маєтків становиськами жовнірів, виправити 250 ланових піхотинців. В акті детально розписано джерела надходження на це коштів. Одним з таких джерел став запроваджений сеймиком однократний подимний податок. Його поборцею на сеймику обрано Олександра Мровинського, який мав збирати податок за квитами попереднього поборці Костантого Зубцевського. 19 липня у маніфестації Олександр Мровинський заявив про готовність почати збір однократного подимного податку, ухваленого сеймиком на затяг ланової піхоти. Полковник новостворюваної ланової піхоти Волинського воєводства Криштоф Сапега заявив 14 серпня 1655 р. про несплату йому поборцею Олександром Мровинським грошей з однократного подимного податку, зібраного на формування цієї піхоти.

Окремих юраментів про сплату подимного не виявлено. Збереглася невелика кількість судових присяг про одночасну сплату чотирикратного (або однієї його рати – двократного) подимного податку поборці Станіславу Мушатичу і однократного – поборці Олександру Мровинському. Через те, що в юраментах наведено об'єднані підрахунки за обома подимними, виділити однократний податок в окрему таблицю можливості не було. Відомості про нього включено у таблицю про чотирикратний подимний податок, ухвалений 1654 р. Їх легко віднайти через іменний покажчик за прізвищем його поборці – Олександра Мровинського, а також у власне таблиці за обов'язково наведеною цитатою з юраментів у колонці "Примітки".

Відомості про сплату цього податку зберігаються у ф. 25, оп. 1, спр. 281. Про ще один подимний податок у Волинському воєводстві, ухвалений 29 вересня 1656 р., див. у розділі: "Довідки про подимні податки, відомостей про про сплату яких у документах немає (без таблиць)".

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 281	**1655 рік**						
арк. 560 зв. – 561, акт 72	24. 07	[Самуель Лещинський, дідич] Павло Козинський, [державець]	Петро, рукодайний слуга	с. Топча с. Клецька Велика	Разом 9	– –	“за поборства та*к* зо*ш*лого єго м*л*. пана Князкого, яко и єго м*л*. пана Чє*р*нєвского, было дымовъ дєвєтъ, а тєпє*р* жа*д*ного нє машъ, фу*н*дитусъ сутъ знєсєниє чєрє*з* рєбєлиза*н*товъ козаковъ и мо*с*кву, в року про*ш*ломъ та*м* за Гориню былих ско*л* жа*д*ного пода*т*ку до Ска*р*бу, так єго м*л*. пану Зубцєвському, яко и тєпєрє*ш*нєго свижо на сє*й*мє и сє*й*мику рєляции*й*но*м* ухвалєного, нє можєтъ, и нє ма*ш* ско*л* што дати”
арк. 562 і зв., акт 74	–”–	Володимир Гулевич	Іван Безушко (з якого села – не вказано)	*Частини сіл:* Стрільче Матів Печихвости		Разом 17	“в тыхъ сєлах выжє*й* помєнєныхъ нє машъ болшє*й* дымовъ албо халупъ, только сє*м*на*д*цєтъ, а по поборствє па[на] Князкого и пана Зубцєвсько*го*, та*к* прє*з* татаровъ, яко и прє*з* розє*с*тє хлопськоє, убыло дымовъ (нє и*н*клюдуючи в тоє части в мєє*т*ности ѡ*дной* сєлє Матовє, которую па*н* Ма*р*ковськи*й* тримаєтъ) ѡси*м*на*д*цєтъ”
Ф. 28, оп. 1, спр. 91							
арк. 897 і зв., акт 240	28. 07	Зофія з Вольських Криштофова Линевська, державець	Юрій Кошевський, слуга Лаврін Марчук з с. Чесний Хрест	с. Чесний Хрест (частина)		10	Упродовж кількох років маєток зазнав великих спустошень
Ф. 25, оп. 1, спр. 281							
арк. 585 і зв., акт 92	29. 07	[Криштоф Конецпольський], “на тотъ часъ” дідич	Іван Курчинський, війт	с. Радовичі	25	25	“квитъ єго м*л*. па[на] Зубцєвського єсть при пану [Яну] Мєлє*шку*, в которимъ квитє нє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							ма*ш* болше*й* димовъ, яко би[ло] в то*м* сєлє Радовичахъ, толко два*д*цєть и пять, и тєпе*р* та*к* вєлє єсть, а по квитє пана Князкого и пана Ч*ер*нєвсъко*го* убыло димовъ шє*с*на*д*цєть, згола по*д* часъ побо*р*ства єго м*л*. пана Зубцєвсъкого болшє*й* димовъ нє було, *ѡ*дно два*д*цєть пя*т*, яко сє помєнило"
арк. 586, акт 93	30. 07	Андрій Гулевич [Воютинський]	Іван Боднар Хведько Білекач	с. Піддубці с. Довга Воля	10 8	6 7	"поди*м*ноє, в тєпєрє*ш*нимъ року [1655] на сеймє и сє*й*мику реляци*й*нимъ ухвалєноє, *ѡ*даючи и*х* м*л*. пано*м* побо*р*цомъ, на убилиє дими … присєгли … на томъ, ижъ та*к*рокъ за поборства єго м*л*. пана Зубцєвсъкого"; "которие сє поро*с*ходили прєчъ прє*з* вєликоє утєжєнє жолни*р*ськоє"
арк. 587 зв. – 588, акт 95	–"–	Луцько-Острозька єпископія, власник Абрам Ґрабовецький, державець	Лазар Омельчук	с. Підбереззя	4	2	"поди*м*ноє, в року тєпєрє*ш*нємъ [1655] на сеймє и сє*й*мику ухвалєноє, єго м*л*. пану побо*р*ци *ѡ*даючи, на убылиє дими … присєглъ … на ти*м*, ижъ та*к*рокъ за побо*р*ства єго м*л*. пана Зубъцєвсъкого в помєнєно*й* маєтъности По*д*бє*р*єзю было дымовъ чотири, а тєпє*р* болшє*й* нє ма*ш*, то*л*ко два, а два убыло прє*з* вєликоє утяжєнє *жол*ни*р*ськоє"
арк. 600 і зв., акт 1	2. 08	[Августин]-Домінік [Єло] Малинський, дідич Бальтазар Раєцький, державець	Сергій Кондратович	с. Угли с. Арсеновичі	13 9	13 9	"будучи*й* на с*п*ра*в*є*д*ливы*м* выбраню подимъно*го* двойга р*є*с*п*є*к*ту чво*р*га, тєпє*р* на сє*й*мє Ва*р*шавъски*м* *ѡ*дати єго м*л*. пану ска*р*бникови

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							волынскому, поборцы ωд Скарбу приданому, приказаного, и на сеймику реляционис лявъдо публико тепер свежо аппробованого, … присягл … на тоє, ижъ в маєтъностях пана моєго …в селє Углах нє маєш болшей дымовъ толко тринадцать, а въ Аръсєновичах дєвєтъ, такъ яко было и за ωстатънеє єкъзакъции єго мл. пана Князкого. С которих то дымовъ яко двоє тєпєрєшънєє подымноє, єго мл. пану скарбникови волинскому ωддати належачоє, справєдливє выбралъ"
арк. 603, акт 5	3. 08	Луцька протопопія, власник; протопіп – Єлізеуш Котельницький Прокіп Черетович, державець	Ілляш Головня	с. Німецьке (частина)	2	1	"на мєнованой часъти пановъ моих, в селє Нємєцким будучой, нє маш болшей дымовъ, толко тот шчєкгулный, гдє я в нємъ промєшъкиваю, а за поборства єго мл. пана Зубъцєвъского было нас два, и то и тожже в той халупє моєй промєшъкивалъ, а съвоєй власноє нє мєл, а такъ прєзъ утяжєнє жолнєрскоє проч гдєс пошол"
арк. 609, акт 9	–"–	Францішек-[Станіслав] Чапський, дідич	Левко Тимошко з с. Жджарки Малі	с. Жджари с. Жджарки Малі	Разом 49	Разом 40	"на выбранє справєдливымъ подимъного двойга урожоному єго мл. пану скарбникови волинскому, поборцы воєводства Волынского, на сеймє свѣжо прошълымъ Варшавъскимъ для выбраня чворга подимного ωд Скарбу подданого, тєпєр викгорє лявъди на сеймику рєлляцишнис в Луцку дня шєстнадцатого июля анно прєзєнти [1655] ωдправуючимъсє, ωддати належачого …

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							присяг ... на то*м*, *иж* в ма*є**т*ности пна мо*єго* ... въ сєлє Ждзара*х* и Жъдза*р*кахъ за побо*р*ства *єго* *м*л. пна Князкого ѡсъта*т*нєє єкъза*к*ции было димо*в* чоти*р*дєся*т* дєвя*т*, а тєпє*р* толко чоти*р*дєся*т*"
арк. 609 зв., акт 10	–"–	Ґабріель Стемпковський, дідич Анна з Гноїнських Наленська і Теодор Верещака, державці	Лучка Смалько	*Частини сіл:* Перепілки Митищі	Разом 4	3 –	"в то*й* ма*є**т*ности сєлє Пєрєпєлкахъ, ма*є**т*ности пано*в* помєнєны*х*, и ча*с*ти сєла Мытишъчъ, до тоє*ж* за*с*тавы належачо*й*, нє ма*ш* болше*й* дымовъ хло*п*скихъ, толко три, тоєсть в сєлє Пєрєпєлкахъ, а на то*й* ча*с*ти сєлє Мыти*ш*чах жа*д*ного по*д*дано*го* нє ма*ш* на то*т* час". В ін. акті (див. через Покажчик географічних назв), вказано, що Стемпковському належало не все с. Перепілки, а тільки його частина
арк. 609 зв. – 610, акт 11	–"–	Григорій Колябинський, батько Дмитра Колябинського	Дмитро Колябинський	с. Любитів (частина)	1	–	"подимъного на тотъ ча*с* лявдо публико на сє*й*мику рєляцио*н*ис, инъ а*н*но прєзєнъти [1655] дня шє*ст*на*д*цато*го* июля ѡ*д*правуючи*й* сє, ухвалєного, яко и давъно на сє*й*мє Варшавъски*м* постановєного, жа*д*но*го* диму и подимъно*го* нє маючи, ѡ*д*да*ти* нє могучи, ... самъ в тую роту прися*г*, ... ижъ на ча*с*ти родича моє*го* єго *м*л. пана Грєгоро*го* Колябин*с*кого въ сєлє Любитовє диму жа*д*ного нє ма*ш*, а за побо*р*ства єго *м*л. пана Зубцєвъско*го* былъ дымъ єдєнъ толко, котори*й* тєпє*р* прє*з* жолнєровъ спу*с*тошалъ и поди*м*но*го* тєпєрє*ш*нє*го* дати зъ чо*го* нє мамъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 610 і зв., акт 12	–"–	Красицькі, [державці]	Грицько Гацченя	с. Зміїнець	9	8	"подимъное тепе*р*є*ш*нєє в року тепєрєшънимъ, та*к* на сє*й*мє, яко и сє*й*мику рєляци*й*ны*м* ухвалєноє, и*х* м*л*тя*м* паномъ побо*р*цомъ ωддаючи, на убылє дыми … присягъ*л*, … ижъ такърокъ за побо*р*ства его м*л*. пана Зубъцєвъского в мєнованомъ сєлє Змии*н*цу было димовъ дєвять, а тепє*р* нимашъ бо*л*шє*й*, толко ωсмъ, а єдєнъ убы*л* прє*з* вєликоє знишъчєнє жо*л*нѣръское"
арк. 610 зв. – 611, акт 13	–"–	Станіслав-Казимир Беневський, дідич Войтех Станішевський, державець сіл Чорниж і Красна Воля [Гелена] Абрамова Гулевич, державець с. Мотики	Федько Клименя	с. Чорниж с. Красна Воля с. Мотики	Разом 46	24 6 5	"за єкъзакъции его м*л*. пана Князко*го* и его м*л*. пана Чє*р*нєвъского в мєновано*м* сєлє Чо*р*нижу, Кра*с*нои Воли и Мотика*х* было дымовъ чоти*р*дєся*т* шесть, а на то*т* ча*с* нє зостаєть бо*л*шє*й* дымовъ, то*л*ко в сєлє Чо*р*нижу (опрочъ попа, который до жа*д*ни*х* пода*т*ко*в* нє налєжа*л* и нє налєжи*т*) два*д*цать чотири, в сєлє Кра*с*но*й* Воли дымовъ ше*ст*, а в сєлє Мотика*х*, дє*р*жавє на тотъ часъ єи м*л*с*т* панєє Абрамовоє Гулєвичовоє, нимашъ бо*л*шє*й* димовъ, то*л*ко пя*т*, а ωстато*к* по*д*дани*х*, тоєсть димовъ ωдина*д*цатъ, прєзъ нєприятєля Крижа Свєто*го* татаровъ, козаковъ и жо*л*нѣровъ су*т* забраныє и розпужоныє"
арк. 613 і зв., акт 15	–"–	Марина з Четвертенських Андрієва Кашовська, державець	Гапон Штинець з с. Воєгоща Вакула Курчич з с. Боровне	с. Воєгоща *Присілки:* Кримне Бронниця с. Боровне	Разом 31 72	Разом 20 30	"за побо*р*ства єго м*л*с*т* пана Князького, пє*р*шоє єкъзакъции по*д* Тури*с*комъ ухвалоноє, въ сєлє Во*й*гошъчи и присє*л*ка*х* єи Кримънє и Бро*й*ницы было дымо*в*

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							тридцат и ωдєнъ, а на тотъ час нє машъ болшей дымовъ, только двадцатъ, за чимъ прєзъ спустошєнє нєприятєлъскоє и жолнєрскоє убыло димовъ ωдинадцатъ; а зас в сєлє Боровънє за поборства єго мл. пана Зубъцєвъского было димовъ сємдєсят и два, а на тотъ час нє машъ болшей, толко димовъ тридцатъ, за чимъ убыло през таковыє жъ спусътошєня нєприятєлскиє и жолнѣръскиє димов чотирдєсятъ и два"
арк. 614 і зв., акт 17	4. 08	Филип Бокій Печихвостський, дідич	Тарас Шевчик з с. Печихвости	*[Частини]:* м. Милятин } с. Навколиски } с. Печихвости с. Бодачів } с. Смиків }	 Разом 14	 Разом 4 2 Разом 14	"въ тих сєлахъ, яко то Пєчихвостєх, Навъколискахъ и въ мєстєчъку Милятинє по єкъзакъции єго мл. пана Зубъцєвъского през спустошєнє и спалєнє татаръскоє убыло димовъ дванадъцат"
арк. 614 зв. – 615, акт 18	–"–	[Луцько-Острозька єпископія, власник]; єпископ – Діонісій Балабан	Андрій Бачко Максим Гичка Ігнат Шимченя Антон Головенька	с. Жолобів с. Пожарки с. Топольне с. Дубища	11 9 16 5	8 7 11 3	"в маєтносътяхъ пана нашого єго мл. ωтца єпископа луцкого и ωстрозкого, аръхиманъдриты милєцкого, ижъ за поборства єго мл. пана Зубъцєвъского въ сєлє Жолобовє было димовъ ωдинадъцат, а на том час ωсмъ, а убыло три; в Пожарках было димов дєвєт, а на том час сємъ, а убило два; в Тополным было димов шєстнадцат, а на том час ωдинадцат, а убыло пят; в Дубишчах было пят, а на тотъ час три, а убыло два дыми"
арк. 615 зв., акт 19	5. 08	Ян Борейко Кнерутський	Яцько Єремієня	с. Ставища	10	8	"з нижєй мєнованих добръ подимъноє єдъно справєдливє

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							выбравъши, … присяг … на томъ, ижъ в поменено*м* селє Стави*ш*чахъ пана моє*го* за єкъзакъции єго *мл.* пана Зубцєвъского халупъ з госъподарами было дєсятъ, а тепє*р* за розо*й*стємъ прєчъ для нєзъносныхъ стаци*й* жолнѣръскоє и спу*с*тошєнємъ прє*з* жолнѣровъ зо*с*тало толко до выданъя подимъного ѡсъмъ"
арк. 616 і зв., акт 21	–"–	Костантий Довгирд, [дідич]	Омелько Жилчич	с. Кононичі	10	5	"з ниже*й* мєнованых добръ подымъных двойга и єдъного тєпєръналєжачы*х*, для спусътошєня и спалєня прє*з* мосъкву и козаковъ такърочных *єдных*, а *других* прє*з* пойстє по*д*даны*х*, вє*д*лугъ квиту такърочъного єго *мл.* пана Зубцєвъского выбрати нє моглъ"; "я, Омєлько Жы*л*чычъ, по*д*даны*й* нєкгъды урожоного єго *мл.* пана Пє*тр*а Довъкгєръда, горо*д*ничо*го* крємєнє*цкого*, которого такърокъ козаки стяли, бывъшы*й*, а тєпєръ єго *мл.* пана Конъста*н*того Довъкгєръда, з сєла Конони*ч* прысєгаю … на то*м*, *иж* такърокъ за єкгзакъции єго *мл.* пана Конъстанътого Зубъцєвъского в добра*х* ты*х* Кононича*х*, нимъ нєпрыятєлъ насътупилъ, халупъ з го*с*подарами знайдовало*с* дєся*т*, которыє могли подымноє ѡдава*т*, а тєпєръ нє зостає*т* болъшъ, толко пя*т*"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 21, оп. 1, спр. 158а							
арк. 235 зв.	6. 08	Королівське місто Міщанська громада	Іван Блажченя з Туніків	*Передмістя м. Кременець:* Туніки Запоточчя	 9 13	 5 8	"Иванъ Блажченя, на Туниках в Крємянцу мєшкаючый, учинившы пєрвєй манифєстацыю тутъ прєз урядом нинєшнимъ, а то з стороны Laudum на сєймику рєляцыйнимъ в Луцку дня шостогонадцат в року [1655] июля ωдправуючым сє уфалєного, жє нє вєдаючы, што на нєм стануло, ωднакъ з повєсти людєй розных, а почуваючы сє абы на потом в якую [...] нє попали, под час тєпєрєшних тръвогъ и спустошєня того мєста прєз нєприятєлєй и частоє пєрєхожєнє жолнєровъ нє маючы скол подымного вєдлугъ квитов и юрамєнту прошлых выбрати, просилъ мєнє уряду нинєшнєго ω выданє прысєги на том илє моглъ выбрати; якож на тых мєст, пєрєдо мною, урядом и книгами в канцєлляры прысєгу выконалъ"
арк. 236	–"–	Королівське місто Міщанська громада	Ян Щепковський, бурмістр	м. Кременець	32	17	"Янъ Щєпковский, бурмистръ мєста єго королєвскоє мл. Крємєнца, учынившы пєрвєй манифєстацыю пєрєд урядомъ нинєшним ω нєподанє лавдумъ на сєймику в Луцку рєляцыйным дня шостогонадцат июля ωдправуючым сє, нє вєдаючы, што на нєм стануло, ωднакъ з повєсти людєй розныхъ, а почуваючы сє, абы на потом в якую пєну нє попали, под час тєпєрєшнихъ тръвог и

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							спустошеня того места през непрыятелей леть прошлыхъ, яко и тепер свежо през жолнеровъ розогнаных, и не маючы зкол подымного ведлуг прошлого юраменту выбрати, просилъ уряду нинешнего, иле его моглъ веле выбрати, абы былъ до юраменту прыпущоный, якож тут пред книгами и урядом в канцеллярыи прысегу выконал … на том, иж в месте Кремянцу, до jurisdицыи месцкое належачых, по квите его мл. пана Зубчевского, яко и его мл. пана Сенюты, з которых выбралом трое подымное, дымовъ не машъ болшъ, ωдно семнадцат, а перед тым было за поборства его мл. пана Зубчевского трыдцат и два"
Ф. 25, оп. 1, спр. 281							
арк. 627 і зв., акт 31	–"–	[Самуель Лещинський, дідич] Анна М[і]ховська, державець	Іван	с. Чаплин с. Острів с. Космаків	Разом 5	Разом 3	"а убыло два през козаковъ и мосъкву, такърокъ там билыхъ"
арк. 627 зв., акт 32	–"–	Самуель Лещинський	Грицько Широтеня, міщанин	м. Межиріч	50	35	"подимное, в теперешним року такъ на сейме и сеймику реляцийным ухваленое, их мл. паном поборцом ωддаючи, на убылые димы … присегаю … на томъ, иж такърокъ за поборства его мл. п. Зубъцевъского в помененомъ месте Межирычу было дымовъ пятъдесятъ, а тепер большей не машъ, только тридцатъ и пят, и спустошало и внивечъ згорело през неприятелей козаковъ и москву, такърокъ тамъ былых, пятнадцетъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 628, акт 33	–"–	спадкоємці Юрія Братковського, дідичі	Марко Пениченя	с. Надчиці	3	–	"подимъноє, в року тєпєрєшънимъ [1655] на сєйме и сєймику ухвалєноє, *єго* мл. п. побо*р*ци *ѡт*даючи, на убылыє димы … присєгаю … на то*м*, *иж* такро*к*, за побо*р*ства *єго* мл. п. Зубцє*в*ско*го*, в помєнєно*й* має*т*но*с*ти было димовъ три, а тєпє*р* нє машъ жа*д*ного, которє*й* би моглъ видати подимъноє, которыє димы прє*з* розныє вєликиє утєжєня пно*в* жо*л*нєровъ спу*с*тошали, ѡкромъ мєнє, котори*й* нич*о*го нє маючи, при дворє ся ба*в*лю"
арк. 628 і зв., акт 34	–"–	Луцько-Острозька єпископія, власник [Збігнев] Любенецький, державець	Гаврило Щурик	с. Теремне	15	10	"подимноє, в року тєпєрєшни*м* [1655] на сєймє и сєймику ухвалєноє, *єго* мл. п. побо*р*ци ѡ*д*даючи, … присєгаю … на томъ, *иж* такърокъ, за побо*р*ства *єго* мл. п. Зубцє*в*ско*го*, в помєнєно*й* має*т*ности Тєрє*м*нымъ было димо*в* пє*т*на*д*ца*т*, а тєпє*р* большъ нє машъ димовъ, которыє могу*т* видати поди*м*ноє, толко дєсятъ, а пя*т* димовъ убыло прє*з* вєликиє и розныє утяжєня жо*л*ни*р*ские"
арк. 628 зв. – 629, акт 35	–"–	Самуель Мошенський, державець	Матіяш	с. Полонне	6	3	"поди*м*ноє, в тєпєрєшнємъ року на сєйме и сєймику рєляци*й*нымъ ухвалєноє, *их* мл. паномъ побо*р*цомъ ѡ*т*даючи, … присєгаю … на томъ, ижъ такърокъ, за побо*р*ства єго мл. пана Зубцєвъского, у мєнованой має*т*ности Полоно*й* было димовъ шє*ст*, а тєпє*р* нє ма*ш*

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							болшей, толко три, а другая три убило прєз козаковъ и москву, такрокъ тамъ былыхъ, прєз которих суть попалєныє и вививєчъ спусътошоныє халупы и квитъ єго мл. пана Зубцєвъского згорєлъ”
арк. 629 зв. – 630, акт 37	–”–	[Самуель Лещинський, дідич] Стефан Мельновський, державець	Даніель Шастинський, корецький міщанин, слуга і підданий	*Належні до м. Корець села:* Кам'янка Дераженка Мала Суха Воля	– – –	– – –	“в маєтностяхъ пана єго дєржавъних … жадного диму нє машъ, албовємъ прєз нєприятєля Крижа Свєтого суть спусътошалыє, а за поборства єго мл. пана Домбровъского [подвійне подимне 1648 р.], скарбника волинского, было в тих сєлахъ димовъ ѡсъмъдєсят, по которого квитахъ ажъ до того часу жадному поборци нє ѡтдавано, толко на съпусътошалыє тиє сєла ѡтримивано аттєстации, и тиє жъ атєсътации, ровъно з инъшими добрами пана моєго, сут взятыє прєзъ татаровъ в року [1654]”
арк. 630 і зв., акт 38	–”–	Самуель Лещинський, дідич	Кирило Пулторак з с. Биричівка Лук'ян з с. Козлиничі	*Належні до м. Чорторийськ села:* Биричівка Колодії Моюничі Козлиничі	7 7 12 12	3 3 5 5	“сут вививєчъ спустошоныє и халупы попалєниє прєз козаковъ и москву, такрокъ тамъ былых”
арк. 630 зв. – 631, акт 39	–”–	Самуель Лещинський, дідич	Кіпріян Приймак з с. Городок Федько Лущеня з с. Рудники	*Належні до м. Колки села:* Городок Маневичі К[а]расин Рудники Колки [Старі] Разни[чі] [Розничі] Ситниця	20 20 20 18	15 12 17 12	“а в иньших сєлах, тоєст в Колках, Разници, в Сытници, яко было такрокъ и тєпєр толко жъ зостаєт; которыє убыли прєз нєприятєля козаковъ и москву, такрок там былых, прєз которых сут вививєч спустошєниє и халупы попалєниє”

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 631 зв, акт 40	–"–	Катерина з Хрінників Якубова Орховська, в першому шлюбі Янова Ушак Куликовська	Грицько Пасеня з с. Домашів Мацько Лукашеня з с. Яромель	с. Пулгани [Пулганів] с. Миків с. Домашів с. Яромель с. Лички	16 27 24 18 10	5 8 13 7 2	"на справе*д*ливи*м* поличеню димовъ в ма*є*т*ностях* ниж*ей* м*є*нован*их* пан*є*є сво*є*є и вибра*ня* з нихъ двой*га* поди*м*ного *єго* м*л.* п. скар*б*ников*и*, волы*н*скому побор*ц*и, *ѡд* Ска*р*бу Р*є*чи По*с*полито*є* до виб*є*ра*ня* че*т*в*є*р*га* поди*м*ного з с*єй*му св*є*жо в Ва*р*шав*є* *ѡд*правуючо*го* с*є* поданому, стосуючи*с* а*д* м*є*ст*є*м лявди на с*єй*мику р*є*ляци*ѡ*ни*с* року т*є*п*є*р*є*шн*его* [1655] дня ш*є*стна*д*цатого июля *ѡд*правуючи*м* с*є*, конституи в тую роту за вида*н*е*м* *є*є собе прис*є*гли"
арк. 638 зв., акт 46	7. 08	Станіслав Уханський, дідич	Стефан Возняк	с. Хорупань	13	7	"подимън*є*є т*є*п*є*р*є*шън*є*є, такъ на с*єй*ми и с*єй*мику ухъвал*є*но*є*, *и*х м*л.* паномъ поборъцомъ *ѡд*даючы, на убылы*є* дымы … прыс*є*гаю"
арк. 640 зв., – 641, акт 48	–"–	[Самуель Лещинський, дідич]	Мойсей Карпович	с. Полиці, належне до м. Чорторий-ськ с. Жолудськ	70 6	13 3	Кількість димів зменшилася "пр*є*зъ в*є*лико*є* спу*с*тошен*ь**є* и халупъ попал*є*нъ*є* *ѡд* козакувъ и москвы, та*к*рокъ тамъ былы*х*, пр*є*зъ которых и квиты вси су*т* попал*є*ны*є*"
арк. 641 і зв., акт 49	–"–	Ян Замойський, [дідич]	Веремій Шапраненя	м. Козлин *Присілки:* с. Реме[л]ь с. Хотенка	Разом 20	Разом 10	"а убыло д*є*с*є**т* пр*є*зъ в*є*лико*є* спу*с*тошенъ*є*, халупъ попал*є*нъ*є* *ѡд* козакувъ и москвы, такъро*к* тамъ былыхъ, пр*є*зъ которых и квиты *є*го м*л.* пана Зубц*є*въского, и давъны*є* – сутъ попал*є*ны*є*"
арк. 641 зв. – 642, акт 50	–"–	Луцький кафедральний собор св. Іоанна Богослова, власник	Іван	с. Полонне Мале	7	3	"ж*є* *є*дъного и двой*га* подымън*ы*х н*є* моглъ в*є*длугъ квиту *є*го м*л.* пна Зубч*є*въского выбраты";

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							"а чотыры спусътошало частю презъ жолънира, частю презъ пречъ пойстє подданых"
арк. 642 і зв., акт 51	–"–	Королівське місто Міщанська громада	Бенедикт Борисович, цехмістер кравців Миколай Камінський, міщанин	м. Луцьк	50	30	"жє єдъного и двойга подымъных, тєпєръ належачих з мєста єго королєвъскоє млсти Луцъка, для вєлыкого знышъчєня и съпусътошєня през жолънирувъ сталого водълугъ квыту такърочъного новиссими єксакъторыс урожоного єго мл. пна Конъстанътого Зубчєвъского выбрати нє моглы"
арк. 643 і зв., акт 52	9. 08	[Даниловичівна], дідич	Микита Черевко з с. Лозяне	м. Андріїв *Інші населені пункти*[1]	6	4	"которие суть внывєчъ спустошєныє и халупы попалєныє презъ козакув и москву, такърокъ тамъ былых, и квыты през ных жє суть забраныє"
арк. 643 зв. – 644, акт 53	–"–	Андрій і Шимон Гораїни, дідичі	Іван Крохник (з якого села – не вказано)	с. Рогачів с. Корпилівка	6 2	3 1	Щодо кількості димів у колонці № 6: йдеться про поборство Князького. Дими спустіли "презъ козакувъ и татарувъ"
арк. 644 і зв., акт 54	–"–	Жидичинський Миколаївський монастир, власник; архімандрит Бенедикт Мокосій Баковецький	Станіслав Яцькович	с. Жидичин с. Клепачів с. Буремець } с. Підгайці } с. Рокині с. Боголюбе с. Омеляник Малий с. [Нужель]	8 10 Разом 3 12 28 1 10	8 8 – – 6 28 1 7	"зъ сєла столичъноє Жыдычина"; "которыє то спусътошоныє дымы суть през частыє перєходы жолънирьскиє и утяжєнъє ωд ных вєлыкиє. А зас въ сєли Новъзєллю было такърокъ дымовъ десєт, тєпєръ толко симъ зостаєть, а тыє тры спалєныє суть презъ пана войта ковєлского, на которого и протєстация ωд єго мл. пана єст занєсєная"

[1] с. Бережна [Березне] – 3 – 2, с. Городище – 5 – 4, с. Лізяне – 3 – 2, с. Поляни, 3 – 3, с. Бронне – 2– 2, с. Тишиця – 2 – 2, с. Хотинь – 3– 3, с. Моквин – 3 – 3, с. Князь-Село – 2 – 0, с. Орлів[ка] – 2 – 0, с. Вітковичі – 3 – 0, с. Борове (Борова) – 4 – 0, с. Добра Вода – 1 – 0, с. Голиші – 3 – 0, м. Губків [Хупків] – 5 – 4, с. Седлище – 1 – 1, с. Утинка – 1 – 0, с. Медведівка – 3 – 0, с. Озерця – 3 – 0

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 645, акт 55	–"–	[Владислав-Домінік Заславський, дідич]	Улас Петрович	с. Городець	8	6	"на *с*праведълывы*м* полычєню дымовъ и выбраню з ни*х* двой*г*а подым*н*ого єго м*л.* пану скаръбникови волынъскому, а третєго єго м*л.* пану Мровинъскому, єкъзакторо*м* воєво*д*ства Волынъского ωдаты належачого"
арк. 645 і зв., акт 56	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Миколай Вилежинський, [державець]	Омелько Держинець	с. Конюшки	13	5	"на *с*праве*д*лывымъ поличєню дымовъ и выбраню з ни*х* двой*г*а подымъно*го* єго м*л.* пану скаръбникови волынъскому, а третє*го* єго м*л.* пану Мровинъскому, єкъзакторомъ воєво*д*ства Волынъского, ω*д*даты належачого"
арк. 645 зв. – 646, акт 57	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Роман Кручик	с. Ставок с. Узлазня с. Углища	5 20 5	1 3 1	"на *с*правєдъливымъ полычєню дымо*в* и выбраню з ни*х* двой*г*а подымъного єго м*л.* пану ска*р*бникови волынъскому, а третєго єго м*л.* пану Мровинъскому, єкъзакторомъ воєво*д*ства Волынъского, ω*д*даты належачєго"
арк. 646 зв., акт 58	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Мисловський, [державець]	Ігнат [Дз]индзарик	с. Зульня	10	1	"на съправєдъливымъ поличєню нижє*й* дымовъ и выбраня двой*г*а подымъного єго м*л.* пану скаръбникови волынъскому, а третєго єго м*л.* пану Мровинъскому, єкъзакторомъ воєводзъва Волынъского, ω*д*даты належачого"
арк. 646 зв. – 647, акт 59	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Ярмак Савченя	с. Країв с. Новосілки	15 12	5 4	"на съправєдълывымъ полычєню дымовъ и выбраню з нихъ подымъного двой*г*а єго м*л.* пану

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
		Марцин Кобилецький, [державець]					скаръбникови волынъскому, а третего его м*л*. пану Мровинъскому, екъзакторомъ воеводства Волынъского"
арк. 647 і зв., акт 60	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Петро Опоцький, [державець]	Карпо Немирич	с. Ремчиці с. Трискині	20 15	6 2	"на съправедълывымъ полычеęю дымовъ и повыбераню з ныхъ двойга подымъного его м*л*. пану скаръбникови волынъскому, а третего его м*л*. пану Мровинъскому, екъзакторомъ воеводъства Волынъского, одъдаты належачого"
арк. 647 зв. – 648, акт 61	–"–	Станіслав Корчминський, дідич	Іван Скотченя і Стецько Павленя з с. Затурці	с. Затурці [частина] с. Шельвів с. Шельвівська Волька	Разом 161	25 – 4	"на съправедълывымъ полычеęю дымовъ и выбраню въ ных двойга подымъного его м*л*. пану скаръбникови волынъскому, а съ третего его м*л*. пану Мровинъскому, екъзакторомъ воеводъства Волынъского, ωдъдаты належачого"; "а убыло сто трыдъцеть и два презъ непрыятел*ей*, такъ татаровъ, яко и козакувъ, тутъ до Короны По*л*ское въторъгненыхъ"
арк. 648 зв., акт 62	–"–	Стефан Коритинський	Нестор Женчук	с. Надчиці с. Свищів	Разом 16	Разом 11	"зъ ныже*й* менованыхъ добръ же ωдъного и двойга подымъныхъ теперъ належачыхъ не маючы водълугъ такърочъныхъ квытовъ выбраты"
арк. 648 зв. – 649 зв., акт 63	–"–	Марцин зі Збаража Воронецький (частини Раймістa і Ясенівки) Валеріан зі Збаража Воронецький (Тристень)	Андрій Коритинець з м. Раймісто Мисько Бортничок з с. Тристень	м. Раймісто (частина) с. Ясенівка (частина) с. Тристень	15 3 13	8 1 8	"на съправедъливымъ полич*е*ню димовъ и выбраня з нихъ подымъного двойга его м*л*. пану скаръбникови волынъскому, а третего его м*л*. пану Мровинъскому, екъзакторомъ воеводъства Волынъского, ωдъдаты належачого"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 649 зв. – 650, акт 64	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич	Велес Мартинович	м. Степань	104	45	"з ныжеӣ мєнованыхъ добръ нє могучы ѡдъного и дъвоӣга подымъныхъ, тєпєръ належачыхъ, водълугъ такърочъного квиту выбраты"; "а пятъдєсятъ и дєвєтъ прєзъ такърочъною козацькую и мосъковъскую инъкуръсыю убыло"
арк. 651 і зв., акт 66	–"–	Андрій Вітонізький	Андрій Царик	с. Іванчиці	8	5	"подымъноє въ року тєпєрєшънымъ на сєӣми и сєӣмику рєлляцийнымъ ухъвалєноє, ихъ мл. паномъ поборъцємъ ѡдъдаючы …а убыло тры прєзъ вєлыкоє утяжєнъє жолънирьскоє"
арк. 652 і зв., акт 68	11. 08	[Владислав-Домінік Заславський, дідич] Соболь, єврей, державець	Ілля Кульша	с. Медськ	6	3	"подымъноє тєпєрєшънєє, такъ на сєӣми и сєӣмику ухъвалєноє"; "а убыло тры прєзъ козаковъ и мосъкву такърокъ тамъ былыхъ"
арк. 652 зв. – 653, акт 69	12. 08	Красицькі, дідичі Ян Валда, державець	Харитон Онищеня	с. Суха Воля	10	7	"а тры дымы прєзъ часътого прєӣстє жолънира фунъдытусъ спусътошало, а подъданыє прєчъ пошълы"
арк. 657 зв. – 658, акт 73	13. 08	[Самуель Лещинський, дідич] Станіслав Порванецький (с. Деражня Середня) Яковова Куцкевич (с. Горбашка)	Павло, челядник Порванецького	с. Деражня Середня с. Горбаша Мала	– –	– –	"яко такърокъ жадъного подъданого и жадъноє халупы въ добрах пана моєго, мєновытє въ Дєражъноӣ Сєрєдъноӣ, и Горъбасъцє Малоӣ єє мл. панєє Куцъкєвычовоє, с которых бы сє могъло подымъноє ѡддаваты, нє было, албовємъ нєпрыятєл коронъныӣ всє фунъдытусъ знєсълъ, ѡ што и манифєстация ѡд єго мл. такърокъ учынєная, такъ и тєпєръ нє маєшъ"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 658 зв. – 659, акт 75	14.08	Юрій Гулевич Дрозденський	Мисько Федореня	с. Порськ (частина)	4	3	"а четъверътый подъданый умеръ, а потымъ жона его, не могучы переходомъ жолъниръскимъ выдолаты, пречъ пошъла, што же такъ, а не иначей, справедъливе прысегаю"
арк. 659 зв., акт 76	–"–	Адам Сарнавський, [державець]	Лук'ян	с. Золочівка (частина)	5	1	"на части пана моего въ сели Зълочувъце подъ час екъзакции его мл. пана Зубцевъского было дымовъ албо халупъ з господарами пятъ, а теперъ, же татарове року [1654] спусътошыли, не машъ болшей толко дымъ ωденъ"
арк. 660 зв. – 662, акт 78	–"–	Станіслав-Альбрихт Радзивілл, дідич	Гаврило Сусловський і Лаврін Морозик (з яких сіл – не вказано)	*Олицька волость*[2] *Крупська волость*[3] *Яблонська волость*[4]			"некоторые сутъ спусътошеные, южъ по квиты вышъменованого его мл. пана Зубцевъского новиссими екъзакторыс, такъ презъ козакувъ и москву, такрукъ тамъ на Полисю и за Горыню былых, яко и ωд частого переходу и утяжения велыкого жолъниръского"
арк. 663 і зв., акт 80	17. 08	Гойський [Гощанський] монастир, власник	Овсій Лотошкевич	с. Курозвани	6	4	"подымное пятеро их мл. паномъ поборъцомъ ωддаючы, на убылые дымы … прысегаю … на тымъ, ижъ за поборъства его мл. пана Зубцевъского, поборъцы прешълого, въ сели Курозъвонахъ, маетности пановъ моих, было дымов шест, а теперъ не зостае болшей толко чотыры, а убыло два презъ розейсте подъданых"

[2] с. Посників – 8 – 4, с. Носовичі – 20 – 15, с. Жорнищі – 30 – 26, с. Бакорин – 9 – 6, с. Новосілки – 10 – 8, с. Покащів – 18 – 15, с. Водиради – 24 – 18, с. Селибери – 8 – 6, с. Турчин – 14 – 8, с. Грем'яче – 4 – 2, с. Корпилів[ка] – 10 – 8, с. Клобучин – 10 – 6, с. Городище – 7 – 5, с. Сильне – 12 – 8, с. Берестяни – 20 – 15, с. Дідичі – 60 – 45, села Чемерин і Х[р]омяків (разом) – 21 – 16

[3] м. Крупа – 22 – 15, с. Микулин – 4 – 2, с. Котів – 4 – 1, села Любаша, Борщів і Руда (разом)– 0 – 0

[4] с. Яблонь – 14 – 10, с. Печалів[ка] – 11 – 8, с. Райнів[ка] – 9 – 6, с. Данчий Міст – 3 – 1, села Голубна, Кам'янка, Яблонка і Казимирка (разом) – 0 – 0

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 663 зв. – 664, акт 81	–"–	Раїна з Рехова Млодзяновська, дідич	Федько Кузьма	с. Підберezзя (частина)	37	30	"а убыло симъ прєчъ пой*с*тємъ по*д*даны*х* прєзъ жолънирувъ"
арк. 664, акт 82	–"–	Ян Ольшамовський, [державець]	Левко Мойсеєня	с. Передмостя	7	6	"за єкъзакции урожоного єго м*л*. пана Конъстанътого Зубцєвъского, побо*р*цы бывъшого, въ добра*х* мєнованы*х* пана моєго знай*д*овалосє халупъ с подъдаными, которыє подымъноє ωдъдавали симъ, а тєпєръ ши*ст*, за чымъ ωдъна прєзъ прєчъ пой*с*тє подъданого убила"
арк. 664 зв. – 665, акт 83	–"–	[Владислав Домінік Заславський, дідич] Войцех Пражмовський, [державець]	Гаврило Сущеня	с. Угринів	14	7	"подымъноє тєпєрєшъноє, такъ єго м*л*. пну Ѡхлоповъскому, скаръбникови волынскому, яко и єго м*л*. пану Мровинъскому, на сє*й*ми и сє*й*мику рє*л*ляций*н*ымъ ухвалєноє, ω*д*даючы на убылыє дымы … прысєгаю … на тымъ, ижъ пєрє*д*ъ тымъ за побоpъства пана Чєрънєвъского было дымовъ въ помєнєнымъ сєли Угрынови чотырънадъцєтъ, а тєпєръ нє най*д*уєтъся бо*л*шє*й*, то*л*ко симъ, а убыло, єшъшє пєрє*д*ъ квы[т]о*м* ωдъ єго м*л*. пана Зубцєвъского адъ рациωнємъ до показаня юрамєнъту данымъ, прєзъ козаковъ и мо*с*кву, такъpукъ тамъ былы*х*, симъ, прєзъ вє*л*ыкоє спусътошєнъє и халупъ [съ]палєнъє ωдъ ны*х*"
Ф. 21, оп. 1, спр. 158а							
арк. 239	19. 08	Андрієва Єловицька, [дідич]	Васько Сорока	с. Кам'яниця с. Туриковичі с. Заболоття с. Підлужжя	Разом 6	1 1 1 –	

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 281							
арк. 668, акт 85	–"–	Гелена з Романова Людвікова Пузина, [дідич]	Федір Войтович	с. Бруховичі		20	"на справ*е*дливоє пораховане димовъ в той же вси Брухѡвич, которых нє маєшъ бѡлшей, тѡлко двадцят, а по квитє єго мл. пана Кѡнстант[ого] Зубъцєвъского, пѡборъци волынъского, убыло дымовъ два"
арк. 680 і зв., акт 95	23. 08	[Адам, Казимир і Марцин] Красицькі, спадкоємці Адама Сангушка, дідичі Євстахій Шемет, державець	Юхим Назареня	с. Видерта	15	10	"а пят дымовъ през частыє становиска жолнировъ и прейстє спустошало"
арк. 680 зв. – 681, акт 96	–"–	[Владислав-Домінік Заславський], дідич Дика[ч]кевич, державець	Юхим Степановченя	с. Жалин	6	5	"а ѡден дым убыл през частого прєйстє жолнира, фунъдитус спустошало и подданыє проч пошли"
Ф. 21, оп. 1, спр. 158а							
арк. 242 і зв.	25. 08	Костантий-Криштоф Корибут Вишневецький, дідич Станіслав Камінський, державець	Павло Ночовний	с. Кушлин	2	1	"жє для нєподаня до кгроду тутошнєго Laudi ѡ подымных, на сєймику Луцком рєляцыйномъ в року тєпєрєшнємъ ухвалєного, и для тръвогъ ѡд нєпрыятєля заходячых, за поворотом з ухожєня допєро, аж ѡ подымных и личбє ихъ взявшы в дорозє з стороны, нє з кгроду, вєдомост єго мл. пан дєржавца помєнєный ѡного тут до кгроду налєжного для выконаня юрамєнту прыслал"; "жє в сєлє мєнованом Кушлинє нє машъ болшъ дымовъ толко ѡдєн, а другая пустка; а за поборства єго мл. пана Зубчєвского року близко прошлого два толко былы дымы"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
Ф. 25, оп. 1, спр. 281							
арк. 684 зв. – 685, акт 101	–"–	Міхал Калусовський	Шимко	с. Уховецьк [частина]	32	24	"в котором селє перед тым было подимя трыдцят и два, потом по квитє его мл. пана Кωнстанътого Зубчєвъского дωпушъчєнєм Бозким в дєнъ стго Пєтра, ста рускогo, в року тєпєрєшъном убыло ωсмъ димовъ, и тєпєръ тωл[к]о зостаєт димовъ двадцят и чотыри и нє бωлшєй"
арк. 689 зв. – 690 зв., акт 107	31. 08	Адам, Казимир і Марцин Красицькі	Сильвестр Коритинчик, міщанин	м. Камінь	36	30	"а шєсътъ дымовъ прєз частыє становиська жωлънирьскыє и вытягънєнє стацый вєлыкихъ спусътошало"
арк. 690 зв. – 691 зв., акт 108	–"–	Адам, Казимир і Марцин Красицькі, дідичі	Іван Ляховчич	с. Ворокомле	20	25	"а пят дымовъ прєз частыє становиська жωлнирьскыє и вытягънєнє нєзносъных стацый спусътошало"
арк. 695 зв. – 696, акт 5	3. 09	Ґабріель Ґротовський, дідич	Грицько Курилович	с. Милоші (частина)	4	2	"на части вышъмєнованого єго мл. пана Кгротовъского в сєлє Милошах за єкгзакъцыєй єго мл. пана Конъстанътого Зубцєвъского, поборци прошълого пятєрга подымъного, было дымовъ цалыхъ чотыры, а тєпєр нє машъ болшєй, толко два дымы, а два прєз ωднятє прєз пановъ Чаплинскихъ убыло"
Ф. 28, оп. 1, спр. 93	**1656 рік**						
арк. 369 і зв., акт 49	17. 03	Володимирський домініканський монастир, власник	Улас Колодчич (з якого села – не вказано)	с. Шистів [частина] с. Федорівська Волька Грунт поблизу монастиря		9 3 5	Подимне, зібране з димів, уцілілих після руйнувань від козаків, татар і жовнірів, було передане волинському поборці Станіславу Охлоповському, а подимні квити попередніх поборців залишилися у

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні techniques	Примітки. Причини змін у кількості димів
							м. Люблін, куди монастир перебрався, рятуючись від останнього козацького наступу, і звідки їх не можна було доставити через шведську небезпеку
Ф. 28, оп. 1, спр. 94	**1657 рік**						
арк. 262 – 263, акт 15	9. 01	Марцин Богушевський, дідич однієї частини села, державець другої Реміяш Богушевський, дідич частини села, наданої у держання Марцину Богушевському	Петро Балинський, слуга	с. Годовичі: дідична частина заставна частина	[3] 2	1 2	Квити попередніх поборців, які були перед Зубцевським, загинули під час розгрому 1655 р. коронного війська поблизу м. Городок
арк. 264 зв., акт 18	13. 01	Станіслав Відзга і його дружина Олександра з Мишковських, дідичі після смерті Миколая Мишковського	Васько Садівничий	с. Бутятичі (частина)	13	9	На час складання присяги, за поборства волинського скарбника, залишилося тільки 9 димів, а 4 спустошили, переважно жовніри
Ф. 25, оп. 1, спр. 283							
арк. 17 і зв., акт 10	20. 01	Ян Марковський, державець	Тиміш Гаврилик	с. Матів (частина)	7	4	"на части пана мо*го* в сєлє Матовє по*д* ча*с* выбєра*ня* пятє*р*га подымъны*х* прє*з* єго м*л*. пана Зубъчєвъско*го* было дымовъ а*л*бо хлоповъ ѡсє*д*лыхъ сє*д*мъ, а по выбєраню єго м*л*. пана Зу*б*чєвъско*го* убыло прє*з* спустошє*н*є нєприятє*л*скоє и жо*л*нє*р*скоє дымовъ тры, нє машъ тєды тєпє*р* дымовъ, є*д*но чотыры"
арк. 18 і зв., акт 12	22. 01	спадкоємці [Владислава-Домініка Заславського], дідичі Раїна Вільга, державець	Савка Городничий (з якого села – не вказано)	м. Литовеж *Його присілки:* с. Грибовиця с. Лішня с. Осмиловичі	Разом 114	Разом 76	"по*д* ча*с* выбєра*ня* пятє*р*га подимъно*го* прє*з* єго м*л*. пана Зубъчєвъского было дымовъ а*л*бо хлоповъ ѡсє*д*лыхъ сто и чоты*р*надъцє*т*, а по єго выбєраню,

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							за спустошенємъ московъскимъ и козацькимъ, убыло дымовъ трыдцат и ѡсмъ, тепєр зостаєт дымовъ сєдмъдєсят и шєст"
арк. 23, акт 17	23. 01	Андрій [Святополк] Четвертенський	Гаврило Приймак	с. Кухарі (частина)	6	4	"подимъноє чєтвєро справєдливє выбравъшы, … присєгаю … на томъ, иж што было в року прошломъ [1654] за єкъзакъции єго мл. пана Зубъцєвъского на части кнєжати єго мл. пана Анъдрєя Чєтвєртєнского, пана нашєго, в сєлє Кухарах дымовъ шєст, тєды тепєр прєз инкурсиє частыє ѡд Украины убыло два, а зостало чотыры"
арк. 25 зв. – 26, акт 21	27. 01	Стефан Коритинський, дідич	Хвесько Дараган	с. Смордва (дві частини)	5	4	"на частєх пана моєго єго мл. пана Корытынского, ѡд ихъ мл. пановъ Станислава и Єрого Кглємбоцъких набытых, в сєлє Смордвє будучых, за поборства єго мл. пана Констанътого Зубъчєвъского, поборцє воєводства Волынского, в року [1654] было подымъя албо халупъ пят, а потомъ за спусътошєнємъ прєз нєприятєлє коронных убыла халупа ѡдна, и нє зостало халупъ албо дымовъ цалых толко чотыры, с которых справєдливє чєтвєро подимъноє выбравъшы, до єго мл. пана поборци принєслємъ"
арк. 26 і зв., акт 22	–"–	спадкоємці Миколая Ощовського, [дідичі]	Мисько Клішик	с. Терешковець (половина)	12,5	8,5	"на половици сєла Тєрєшковъца пановъ моих, сукъцєссоровъ пана Миколая Осчовъского, за єкъзакъцией єго мл. пана Конъстантого

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							Зубъцєвъск*ого* в року [1654] было дымовъ пу*л*тринад*ц*ата, а потомъ зара*з* в томъ жє року, такъ прє*з* спустошє*нє* прє*з* жо*л*нєровъ и прє*з* нєприятє*лєй* коро*н*ны*х*, спустошало дымовъ чотыры и нє зо*с*тало, то*л*ко дымовъ цє*л*ы*х* на то*й* части пу*л*дєвета, зъ которы*х* справє*д*ливє чє*т*вєро поды*м*ноє выбравъшы до его м*л*. пана побо*р*ци принє*с*лємъ"
арк. 36 зв. – 37, акт 31	30. 01	Криштоф Сапега	Дмитро Филипович, бурмістр м. Несухоїжі Іван Гацкович з с. Доротиші	м. Несухоїжі с. Доротиші с. Заріччя с. Лапневичі		103 16	"в мєстє Нєсухоєжахъ козаки и москва року выжє*й* помєнєного [1655] домовъ ѡсєлы*х* спалили по єкъзакъциє*й* єго м*л*. пана Зубъчєвъского тры*д*ца*т*, а зостало дымовъ сто три; в сєлє за*с* Доротышу по єкъзакъциє*й* того жъ и по*д* тотъ жє часъ, яко в мєстє спалили дымовъ а*л*бо халупъ дванадъцатъ, а зостало шє*ст*на*д*ца*т*, с которы*х* подимъноє; такъ яко и въ сєлє Зарычу и Ла*п*нєвича*х*, справє*д*ъливє выбравъшы, другую рату дєкабровую єго милости пану Охлоповъскому, поборци воєводъства Волы*н*ского, привє*з*ъли*с*мо"
арк. 37 зв. – 38, акт 32	31.01	Станіслав Ґурський, державець	Федір Пасученя	с. Кухарі (частина)	7	5	"на части пана моєго єго м*л*. пана Станислава Кгуръского за єкзакъци*єй* єго милости пана Конъстанътого Зубъцєвъского было дымовъ сє*д*мъ, а потомъ убыло дымовъ два. И нє зостало цєлыхъ халупъ алъбо дымовъ на то*й*

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							части, толко пятъ, з которых справєдъливє четвєро подымъноє выбравъщы, для ѡданя до єго милости пана поборъци принєслємъ
арк. 38 і зв., акт 33	–"–	Марціян Чаплич Шпановський, [дідич]	Федір Кулішевич, міщанин	м. Береськ (половина) с. Студинь	28 6	12 5	"зъ маєтности пана єго места Бєрєска, Старого Сєла, Студєня и Мєжылися (которая тєпєр на двє части дєлятсє). Въ тыхъ маєтъностяхъ илє на част пана єго належыт сталую юрамєнтъ выконалъ"; "в маєтностяхъ єго мл. пана Марциана Чаплича по пєршом квитє єго мл. пана скарбника волынъского подымънымъ, а ултима юлии в року [1655], в мєстєчку Бєрєску нє зостаєт халупъ мєшкалъных большєй на половици єго мл., толъко дымов двадцат и ѡсмъ, в сєлє зас Студєни цєлой толъко дымовъ шєст; а прєзъ нєприятєля коронного, и прєз жолнєра, в тым жє часє фунъдитус выпалєныхъ и знєсєных, на половицє Бєрєска халупъ в личбє дванадцат, а въ сєлє цєлой Студєню пят. С которых позосталых подимноє тєпєрєшъноє справєдливє выбравъшы, до єго мл. пана поборци ѡтдалєм"
арк. 39 і зв., акт 1	1. 02	Катерина з Станішевських Станіславова Козицька, у першому шлюбі Стефанова Богдашевська	Филип Ювкович	с. Корито с. Дядьковичі с. Омеляна (частина) с. Ходоси	4 12 12 11	3 2 – –	"котороє спустъошєнє сталосє прєз нєприятєль Крыжа Святого татаровъ, мосъкву и козаковъ, и на том прысягаю жє квити подымныє под часъ козачсчызны року [1655] погинули"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні car	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 40 зв. – 41, акт 3	5. 02	Андрій Фірлей, [дідич]	Лаврін Панченя з с. Голоби	м. Мосор с. Пугині с. Вовчицьк с. Димитіяківка с. Мосор Старий с. Угли с. Вигнанка	Разом 120	Разом 100	"въ маєтъности єго м*лсти* пана мого, меновитє въ мєсътєчъку Мосорє, сєлє Пугина*х*, сєлє Во*л*чицъку, сєлє Дымитияновъцє, Старомъ Мосорє, Углахъ, въ сєлє Выгъна*н*це пєр*ед* тымъ было дымовъ сто два*д*цєть, а на тотъ часъ бо*л*шъ нє машъ, толко зупо*л*на дымовъ сто, а убыло по єкзакции єго м*лсти* пана Охлопо*в*ского, ска*р*бника волы*н*ского, пє*р*шоє раты два*д*цєть, на чомъ справє*д*ливє прысягаю"
арк. 45, акт 8	8. 02	Казимир Станіславський	Юсько Лащеня	с. Порськ – його частина Ставич, а також Порська Волиця	Разом 10	Разом 4	"по*д* часъ выбєр[а]ня пятє*р*га подымного прє*з* єго млти пана Зубцєвского было дымовъ албо хълопо*в* ѡсєлых десє*т*, а по єго выбєраню за спустошєнє*м* московски*м* и козацки*м* убыло дымовъ шє*ст*, тепє*р* зостає дымовъ чтыры"
арк. 45 зв., акт 9	–"–	Ян Замойський, дідич Куберські, державці	Левко Горбачик	с. Житинок Малий	9	5	"прє*д* ты*м* за єкзакции єго м*лсти* пана Ко*н*ста*н*т*ого* Зубцєвъского было дымовъ девєть, а тепє*р* нє машъ дымовъ большъ, ты*л*ко пять, а убыло, такъ по квитє єкзакции пана Зубцєвъского, яко и по ѡ*д*даню рати пє*р*шоє маювоє єго м*лсти* пану Охлоповскому, дымовъ чотыры прє*з* розє*й*стє сє по*д*даных"
арк. 45 зв. – 46, акт 10	–"–	Адам Красицький	Остап Маслюк	с. Велицьк	70	26	"по*д* часъ єкзакции єго м*лсти* пана Ко*н*стантого Зубцєвского было дымовъ в то*м* сєлє Вєлицъку сємъдєсять, а тєперъ зостає два*д*цєть шєсть"

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 46, акт 11	–"–	Адам Красицький, дідич Казимир Станіславський, державець	Іван Кобреня	с. Селець (половина)	17	6	
арк. 55, акт 21	16. 02	Стефан, Андрій і Олександр Балабани, [дідичі]	Федько Дудка	с. Битень		13	"я, справєдливє поличывшы и пораховавшы дыми албо халупы в сєлє Бытъню, маєтъности их млстєй. пановъ Баллабановъ, пановъ моих, нє моглєм болшъ выбрати двойга подымного толко з трынасту халупъ, в которых єсчє подданыє мєшкаютъ, гдє убыло дымовъ сємънадцятъ, тими часы южъ по квитє и єкзакъции пєршоє раты такжє двойга подымного прєз єго млсти пана скарбника волынского выбєраного, такъ ѡд инкурсии нєпрыятєлскоє, яко тєжъ для утяжєня жолънєрского"
арк. 77 зв. – 78, акт 41	22. 02	Юзеф Ігнатовський, [державець]	Самійло Приходченя	с. Передмостя (частина)	7	3	"подымъноє чворо справєдливє выбравшы, … прысяглъ, … што было за єкзакции урожоного єго млсти пана Конъстантого Зубцєвского подданых на части пана нашєго въ сєлє Пєрєдмостю дымовъ сємъ, тєды тєпєр нє зостало дымовъ толко тры, а убыло прєз инъкурсии розныє ѡд нєпрыятєлъ чотыры"
арк. 82 зв., акт 48	26. 02	Вацлав Гулевич Воютинський [Кристина] Хруслинська Олександр Гулевич [Воютинський], син Вацлава Гулевича	Яцько, двірний челядник Вацлава Гулевича	с. Юшківці (три частини)	Разом 6	–	"на части сєлє Юшъковєцъ пана мого, и на другой части того жъ сєла панєє Хрусълинскоє, такъжє на трєтєй части того жъ сєла Юшъковєцъ єго мл. пана Алєксанъдра Гулєвича, рожоного панского, яко за

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
							поборства его млсти пана Хрынницького, его млсти пана Бокия, его млсти пана Черневъского и инъшых, ажъ до того часу и екзакции его млсти пана Охлоп[ов]ского, скарбника волынского, жадного подданого в том целомъ селе не было, такъ и теперъ жадного не машъ. На што атестацые ѡд прешълых пановъ поборцевъ у пана мого были, аже козацы пры инъшых речах панских въ замъку Белостоцьком взяли, а пред тымъ было там подданых шестъ"
арк. 85, акт 3	2. 03	Андрій Вітонізький	Іван Грабар	с. Окорськ [частина]		6	"по зъгиненю квиту его мл. пана Конъстанътого Зубчевского, поборци под час инкурсией козацькое, убыло дымовъ три, а зостает дымовъ шест, где приходит за четверо подымъное золотых дванадцет"
арк. 262 зв. – 263, акт 11	20. 08	Анна Маркова Звяртовська, державець	Васько Прадка	с. Кня[же] (частина)	17	9	"з порахованя справедливого ѡд мене и ѡд всее громады дымов албо халупъ и подданыхъ на части помененой в селе Князю панее моее не найдуетъсе венцей, тылко девет, з которыхъ есче может буты ѡддаваный податокъ якож колвекъ, а инъшые халупы и подданые, яко перед тым плачено з дымовъ седмнадцеты, прez инъкурсие непрыятелские и през розные дызоляции жолнерские сут спуштошалые и внивечъ ѡброцоные, где убыло ведлугъ прешлых квитов подымных розными часы дымовъ ѡсмъ з подданымы"

105 - 8-929

Легенда	Дата запису	Дідич (власник) і (або) державець маєтку	Піддані, які складали присягу	Населені пункти	Було за квитами Костантого Зубцевського	Наявні дими	Примітки. Причини змін у кількості димів
арк. 403 зв. – 404, акт 107	27. 10	Петро Річицький, [дідич]	Мисько Бужак і Мацько Барбушик, міщани	м. Стовбихва	48	30	"ижъ зараз по ωдданью прєзъ нас єго мл. пану Конъстанътому Зубцєвскому, поборцы воєводьства Волынъского, пятєрга подымного в року [1654], в том жє року, такъ прєзъ ωгонъ, яко прєзъ жолънєра частого и знисчєнъє прєзъ них, в мєстєчъку тым Стобыхвє убыло дымовъ ωсмнадцат, а на тот час, кгдысмы єго мл. пану Зубцєвъскому ωддавали, то было дымов чотирдєсят ωсмъ, и нє зостало тєпєр по том спустошєнъю, толко всєго в Стобыхвє дымовъ трыдцат, з которых подымноє справєдливє выбралисмо"
арк. 412 і зв., акт 3	10. 11	Луцько-Брестське біскупство, власник; біскуп] – Стефан [Відзґа]	Конах з с. Верхнів Бартош з с. Хотачів Савка з с. Зелинів	с. Хотачів с. Русів с. Верхнів с. Зелинів с. Рогожани		Разом 27	"мы в маєтностях пана нашого єго мл. ксєнъдза бискупа луцького в сєлах Хо[т]ачовє, Русовє, Вєрхновє, Зєлиновє и Рогажанах дымы албо халупы, зъ которых подымноє выбиратисє могло, справєдливє поличыли и выраховати нє моглисмы болшєй, толко дымов двадцат и сємъ, а по квитє нєдавнопрошлого поборцы єго мл. пана Зубцєвъского єщє в року [1655] прєз утяжєнъє жолнира и спустошєнъ нєпрыятєлскоє, такъжє прєз роззосъте подданыхъ, убыло дымовъ сємънадцат, а зъ дымовъ двадцати сєми до рукъ єго мл. пана Охлоповъского, скарбника и поборцы волынского, подымноє чєтвєро прынєслисмы"

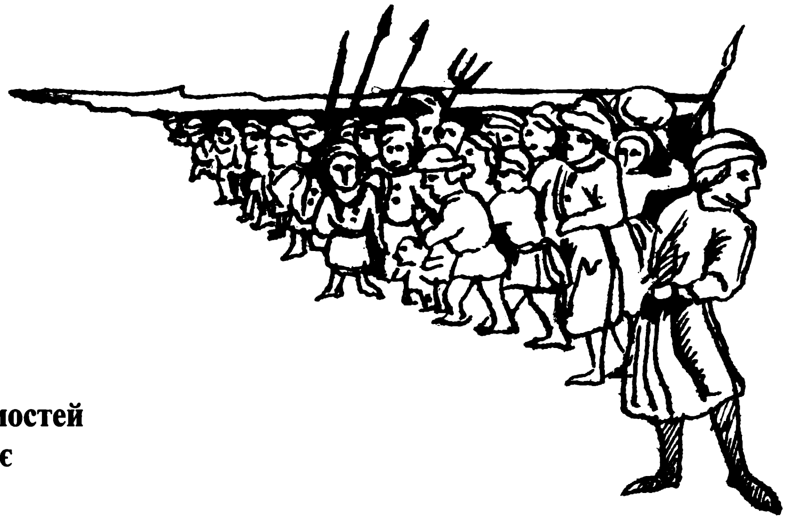

Довідки про подимні податки, відомостей про сплату яких у документах немає (без таблиць)

Подвійний подимний податок, затверджений 25 червня 1648 року сеймиком Волинського воєводства

Ухвали сеймику про збір цього подвійного подимного податку, так само як юраментів (судових присяг) підданих про наявність димів і сплату подимного, в актових книгах не виявлено. Про податок є тільки опосередковані відомості в документах за подальші роки, коли йшлося про збір ретенти (недоїмки) з нього. Через відсутність прямих відомостей (насамперед з юраментів) щодо сплати податку таблицю про це подимне не складено.

Уривчасті дані, виявлені в документах за різні роки, засвідчують таке. Зібрані з цього подимного кошти призначалися на утримання повітового жовніра; про це, зокрема, йшлося в універсалах примаса Польщі Мацея Лубенського від 26 травня і 9 червня 1648 р. (див. їх у першій частині збірника за датами записів в актову книгу – відповідно 10 і 20 червня 1648 р.). Поборцею подвійного подимного податку на сеймику Волинського воєводства 25 червня 1648 р. обрано волинського скарбника Марцина Домбровського. Про це, зокрема, йшлося в реляції возного про вручення позовів до Головного люблінського трибуналу за несплату цього подимного багатьом особам, зокрема кн. Григорію Святополку Четвертенському й Марку Гулевичу, а також євреям міст Кременець і Луцьк – анотацію див. у першій частині збірника за датою запису: 7 квітня 1650 р. Виходячи з загальної схеми збирання подимних податків (міркування з цього приводу вміщено у передмові "Від упорядників"), можна припустити, що це подимне, так само як решта таких податків за 1648–1649 рр., збиралося за "старими квитами і реєстрами", тобто, згідно з кількістю димів, встановленою 1629 р., коли в Речі Посполитій було вперше запроваджено подимний податок.

Поборця Марцин Домбровський двічі вносив до актових книг маніфестації про втрату ним 1648 р. службових фінансових документів. Перший раз – 16 квітня 1649 р., про "розшарпання" козаками при взятті влітку 1648 р. м. Луцьк полками Курила і Вовка документів у двох скринях, переданих Домбровським перед від'їздом до війська на зберігання в Луцький кафедральний костел. Другий раз – 4 вересня 1649 р., про втрату поблизу м. Зборів через татар, козаків, челядь і німецьких драгунів великої кількості свого майна, а також фінансових документів, зокрема, щодо витрат зібраного з Волинського воєводства подвійного подимного податку. Відомості про спустошення і знищення дворів в окремих населених пунктах під час бурхливих подій 1648 р. можна віднайти в обох частинах збірника, напр., у першій частині – в анотаціях на документи від 30 квітня і 26 травня 1649 р. та ін., у другій – в таблицях, в яких зведено дані про збір подимних податків за 1649 і навіть 1650 рр., у колонці "Було димів...".

Як випливає з документів, подвійний подимний податок за 1648 р. у визначений термін зібрано не було (запис від 11 березня 1653 р.). Так, 13 червня 1653 р. в луцькі ґродські книги було записано екстракт з кременецьких ґродських книг від 18 червня 1650 р. про накладення баніції на неплатників цього податку – шляхтичів Володимирського повіту. Своїм листом від 9 березня 1653 р. (запис від 11 березня 1653 р.) волинський воєвода і маршалок Луцького трибуналу у скарбових справах Адам-Олександр Санґушко повідомив шляхту воєводства про збір ретенти з подвійного подимного податку за 1648 р., що залишилася після смерті поборці податку – Марцина Домбровського, і призначення поборцею вказаної ретенти Міхала Завадського, якому, своєю чергою, Марцин Домбровський, «яко дєдови внучки, а помєнєного зошлого пна скарбника волынского позосталоє цорки и ѡпєкунови» (див. цей документ у записі від 14 березня 1653 р.) теж доручив у своєму тестаменті збір цієї ретенти.

Збереглося кілька документів про діяльність Міхала Завадського як поборці ретенти з подвійного подимного податку за 1648 р. Зокрема, у маніфестації від 14 березня 1653 р. Міхал Завадський відзначив небажання волинської шляхти ліквідувати заборгованість з подвійного подимного податку 1648 р. У першій частині збірника анотовано два документи від 8 січня

1655 р.: це реляція возного про вручення Міхалу Завадському позову до Головного люблінського трибуналу у справі про зняття з Марка Гулевича баніції, накладеної на нього за несплату подвійного подимного податку 1648 р. з 84 димів сіл Симонів і Дуліби, а також квит Завадського від 19 грудня 1654 р. про сплату Гулевичем з вказаної кількості димів 84 польських золотих подвійного податку.

Окрім наведених фактів, у збірнику вміщено й ін. відомості про це подимне, які разом становлять основу для цінного й достатньо документованого дослідження про нього.

Чотирикратний подимний податок, накладений на євреїв Волинського воєводства, який було затверджено сеймиком воєводства 1648 року під час безкоролів'я

Не збереглося жодної ухвали сеймиків, а також юраментів про сплату подимних податків за 1648 р. Через те не вдалося встановити, про рішення якого саме сеймику у даному разі йдеться: про той, що відбувся 25 червня (а це найвірогідніше) і про який складено попередню довідку, чи про якийсь інший. В усіх інших актах, які стосуються чотирикратного подимного з євреїв, вказано, що податок затверджено на сеймику 1648 р., який відбувся під час безкоролів'я (тобто, в період між 20.05 і 17.XI 1648 р.) у м. Луцьк, але конкретної дати не наведено жодного разу.

Питання про хід сплати (точніше – несплати) цього податку піднято в документах, датованих 1650 р.; більш ранніх згадок не виявлено. Основний масив документів про цей податок становлять 36 декретів Луцького ґродського суду про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справ щодо несплати євреями окремих міст і містечок Волині накладеного на них чотирикратного подимного податку, ухваленого скликаним 1648 р. під час безкоролів'я сеймиком Волинського воєводства. Всіх їх записано в актову книгу 17 березня 1650 р. В цих декретах, однотипних за змістом, вміщено певну інформацію про згаданий податок. Насамперед повідомлено прізвище поборці – Андрій Єловицький. Відмічалося, що євреї повинні були сплачувати подимне згідно з квитами Міхала Линевського (це був поборця вперше запровадженого 1629 р. подимного податку), за якими визначалася квота єврейських димів, а не з реально існуючої кількості цих димів у тому чи іншому населеному пункті. З декретів постає, що до суду притягнено такі групи євреїв: тих, хто не сплатив податок згідно з квитами Линевського; хто платив за квитами Линевського, але без врахування квоти; хто взагалі не сплатив це подимне. У згаданих декретах також відмічено, що маніфестацію про стан збору цього податку записано 1648 р. до книг каптурового суду. Тут доречно відмітити, що у ф. 17, Головний каптуровий суд Волинського воєводства, який зберігається в ЦДІАК України, документів за час безкоролів'я 1648 р. не збереглося – див. про це також у додатку – Списку актових книг, використаних для підготовки видання. 17 березня 1650 р. до актової книги записано ще й декрет Луцького ґродського суду про публікацію баніції, накладеної Головним люблінським трибуналом на євреїв усіх трьох повітів Волинського воєводства з 43 міст і містечок (в анотації їх названо) та про проведення екзекуції для стягнення з банітованих несплаченого податку.

Принагідно слід відмітити, що ці та всі інші акти стосовно євреїв, найперше щодо сплати ними податків, є цінним джерелом до історії Національно-визвольної війни, бо дозволяють реально розглянути тезу щодо тотального винищення євреїв у цей період, як про це стверджується в єврейських наративних джерелах (детальніше про це – у передмові "Від упорядників").

Реляційним сеймиком Волинського воєводства від 12 січня 1651 р. (запис його лявдуму – 13 січня) ухвалено припинити збір з євреїв воєводства чотирикратного подимного податку, ухваленого 1648 р. і зобов'язати поборцю Андрія Єловицького передати воєводству зібрані 2,5 тис. польських золотих. Припускаємо, що така ухвала сеймику базується на сеймовій конституції від 5 грудня 1650 р. (див. її за датою записів – 23 і 24 січня 1651 р.) про накладення на євреїв Корони 70 тис. польських золотих поголовного податку (на євреїв Великого князівства Литовського – 24 тис.), після сплати якого, а також ретент за минулі роки, євреї звільнялися від усіх податків, окрім державного мита.

Ухвала про встановлення подимного податку 15 березня 1649 року реляційним сеймиком Київського воєводства

Цей реляційний сеймик Київського воєводства своєю ухвалою (запис її в актову книгу теж датується 15 березня 1649 р.) оголосив набір упродовж двох років 3 тис. кінного війська й 1 тис. драгунів, встановивши їм певну плату. Кошти на оплату війська планувалися за рахунок збору 13-кратного подимного податку першого року і 12-кратного – другого. Збір податку ухвалено проводити за чвертями року, причому у першій чверті першого року – зібрати чотирикратне подимне, а в наступні – по трикратному. Поборців на сеймику було обрано тільки на перший рік, але для кожної його чверті іншого: для першої (чотирикратне подимне) – Миколая Прушинського, для другої – Остафіяна Тушевського, третьої – Адама Корчевського, четвертої – Олександра Корчевського. Поборцям надавалося право, у разі загибелі попередніх квитів і реєстрів, приймати подимний податок за присягами підданих. Однак судових присяг (юраментів) чи інших актів на підтвердження збору цього податку в актових книгах ЦДІАК України не виявлено. Можемо з великою вірогідністю припустити, що його й не було зібрано – див. про загальні причини цього у Передмові до другої частини видання. На конкретну ситуацію в Київському, а також Брацлавському й Чернігівському воєводствах деяке світло проливають окремі документи, анотовані в збірнику. Так, король Ян-Казимир своїм універсалом від 25 серпня 1649 р. до шляхти Київського воєводства

(запис 4 вересня), розпорядившись зібратися на сеймик, вказав місцем збору не Житомир, але Володимир, оскільки традиційне місце збору ще було небезпечним через "збунтоване поспільство". До речі, король у своїх інших універсалах, теж записаних в актові книги 4 вересня 1649 р., пропонував шляхті Брацлавського і Чернігівського воєводств з тієї самої причини також зібратися на сеймик у м. Володимир. В інший документ – сеймову конституцію від 22 листопада 1649 р. (запис в актовій книзі 12 лютого 1650 р.), включено заяви шляхти цих трьох воєводств про можливість сплатити податки тільки після повернення у свої маєтки (а шляхта Волинського воєводства заявила про згоду сплатити подимне, незважаючи на спустошення маєтків). Тільки 5 грудня 1649 р. (запис в актову книгу того самого числа) було відновлено роботу Житомирського ґродського суду, який не діяв з липня 1648 р. Невдовзі було зібрано подимний податок, ухвалений 7 березня 1650 р. на об'єднаному сеймикові Київського і Чернігівського воєводств (запис в актову книгу того самого числа). Збереглися юраменти про сплату цього податку – складену на їхній основі таблицю див. за хронологією у другій частині видання. Це єдина таблиця у збірнику, в якій йдеться про збір подимного податку в інших українських воєводствах, крім Волинського. З подальшою дестабілізацією обстановки податки у Київському, Брацлавському і Чернігівському воєводствах не збиралися, в кожному разі відомостей про них у документах не виявлено.

Надзвичайний подвійний подимний податок, ухвалений 14 липня 1651 року екстраординарним сеймиком Волинського воєводства, скликаним воєводським посполитим рушенням у генеральному обозі королівського війська поблизу м. Берестечко

Цей сеймик, скликаний у надзвичайних умовах, ухвалив подвійний подимний податок на утримання війська і для остаточного придушення козацького повстання. Було вирішено, що після перемоги польського війська поблизу м. Берестечко воєводське посполите рушення варто розпустити, а замість нього вирядити в похід на козацьку Україну дві наймані корогви на 200 коней. З метою фінансового забезпечення цих найманців кожен учасник посполитого рушення мав сплатити надзвичайний подвійний подимний податок за квитами Филипа Бокія Печихвостського, поборці попереднього подвійного податку, встановленого 12 січня 1651 р. (див. довідку про нього і зведені в таблицю відомості з юраментів). Ці гроші призначалося здавати в таборі ротмістрам своїх повітових корогов, а ті, своєю чергою, мали передавати їх ротмістрам двох найманих корогов – Домініку Єлу Малинському і Ярославу Потію. Для тих з посполитого рушення, хто не зміг сплатити подимне в таборі, на сеймику було обрано поборцю – луцького граничного коморника Яна Борейка Кнерутського. Він мав збирати податок до 1 серпня 1651 р. у м. Луцьк.

Отже, організація збору ухваленого поблизу Берестечка надзвичайного податку значно відрізнялася від усталеної схеми і мала два варіанти сплати: повітовим ротмістрам і поборці. Тому, хоч і збереглося чимало документів про цю сплату, однак через різнорідність звести їх у розроблену упорядниками таблицю не було змоги.

Анотації на всі ці акти включено у першу частину збірника. Це, зокрема, маніфестації, починаючи з 18 липня 1651 р., про відсутність у м. Луцьк депутованої сеймиком особи, якій можна було б сплатити податок; реєстри сплати його шляхтою з повітових корогов (записи від 16, 17 серпня та ін.); квити ротмістрів про передання зібраних грошей на утримання найманих корогов (див., напр., запис від 24 липня).

Збереглися й деякі судові присяги (юраменти) про наявність димів в окремих населених пунктах для сплати цього подвійного подимного податку Яну Борейку. Це, зокрема, юрамент підданого Богдана Братковського з с. Свищів (запис від 9 серпня 1651 р.) і підданих Криштофа Сапеги з м. Несухоїжі (запис від 10 лютого 1652 р.). Анотації на обидва документи вміщено у першій частині видання.

У своїй маніфестації від 30 квітня 1655 р. поборця Ян Борейко заявив про готовність подати, згідно з декретом суду скарбових справ Волинського воєводства від 12 лютого 1653 р., до цього суду список неплатників подвійного подимного податку та про неможливість своєчасно вчинити так через вимушену перерву у роботі суду.

Ухвала сеймику поблизу Берестечка про цей податок викликала численні протестації. 12 серпня 1651 р. кн. Альбрихт-Станіслав Радзивілл заявив про незгоду з ухвалою як такою, що суперечить посполитому праву. Таку саму заяву зробили 20 серпня кн. Вишневецькі. 4 вересня 1651 р. до луцької ґродської книги записано протестацію від імені Анни-Алоїзії Ходкевич про неможливість сплатити поборці Яну Борейку подвійне подимне за квитами попереднього поборці Филипа Бокія, оскільки за період між сплатою цих двох подимних сталися нові спустошення в її маєтках.

В інструкції елекційного сеймику Волинського воєводства від 16 грудня 1651 р. послам від воєводства на черговий сейм, зокрема, доручалося запропонувати на сеймі визнати надзвичайний подвійний подимний податок, ухвалений 14 липня 1651 р. воєводським сеймиком в обозі поблизу Берестечка, не окремим воєводським, а державним податком.

У конституції сейму від 23 липня 1652 р. йшлося про стягнення ухваленого 1651 р. сеймиками воєводських посполитих рушень в обозі поблизу Берестечка подимного податку для оплати найманих корогов. Звільнялися від його сплати Київське, Брацлавське і Чернігівське воєводства і Галицька земля.

З документів стосовно цього податку постає ще один цікавий аспект: про сплату його євреями Волинського воєводства. Збереглося 28 декретів Луцького ґродського суду від 17 жовтня 1657 р. про передання на апеляцію до Головного люблінського трибуналу справ щодо несплати єврейськими громадами окремих міст і містечок воєводства "подымного двойга под Берестечъкомъ ля[в]до публико ухваленого и конъституциєю сеймовою апъробованого" поборці цього податку Яну Борейку. У

цитованому уривку, ймовірно, йдеться про пункт конституції сейму від 23 липня 1652 р. про накладення на єврейські громади Корони 70 тис. польських золотих поголовного податку та зобов'язання євреїв сплатити за квитами всі попередні податки. Цей пункт у своїй другій частині заперечував відповідне положення попередньої сеймової конституції від 5 грудня 1650 р. про сплату податків євреями.

У згаданих 28 декретах йшлося про сплату євреями подвійного подимного, ухваленого поблизу Берестечка, за квитами попереднього поборці Филипа Бокія, хоч тоді євреїв, через запровадження для них поголовного податку, було звільнено від подимного, а також усіх ін. податків, окрім мит. Це означало, що у Филипа Бокія квитів на сплату євреями подимного бути не могло.

Питання про цей, так само як про інші подимні податки, потребують поглибленого вивчення.

Однократний подимний податок, запропонований 15 грудня 1651 року елекційним сеймиком Київського воєводства

Пропозицію про ухвалення додаткового однократного подимного податку записано в інструкції елекційного сеймику Київського воєводства, що відбувся 15 грудня 1651 р. в м. Житомир, послам від воєводства на черговий сейм, який планувався на 26 січня 1652 р. в м. Варшава. Призначення податку – сплата боргів воєводства перед корогвами Адама Киселя, Юрія Немирича і Войцеха Кашинського. Поборцею податку визначено Андрія Бонковського з правом позивати неплатників до Головного люблінського трибуналу. Місцем збору податку призначено м. Житомир. Інших документів про цей податок, його запровадження і сплату не виявлено.

Подвійний подимний податок, затверджений 11 серпня 1653 року екстраординарним сеймиком Волинського воєводства

Екстраординарний сеймик Волинського воєводства скликано 11 серпня 1653 р. в м. Луцьк згідно з королівським універсалом (ухвалу сеймику записано в актові книги 12 і 15 серпня) для вжиття термінових заходів проти небезпеки від козаків. Цей універсал виявити не вдалося, однак зберігся універсал волинського воєводи кн. Адама-Олександра Сангушка від 2 серпня 1653 р. до шляхти Волинського воєводства про скликання 11 серпня воєводського сеймику для вирішення питання щодо способу організації війська у воєводстві у зв'язку з тим, що в інших воєводствах Речі Посполитої замість посполитих рушень виставляли ланових або найманих жовнірів.

На сеймику було ухвалено збір подвійного подимного податку для формування і утримання воєводської корогви. Поборцею податку обрано Самуеля Чернівського, який повинен був збирати його згідно з квитами Петра Жиковича Князького, виданих за сплату однократного подимного, ухваленого 23 жовтня 1652 р. в м. Турійськ.

Уже наступного після сеймику дня, 12 серпня, Ян Мелешко, призначений на сеймику ротмістром воєводської корогви, надав Даніелеві Іваницькому пленіпотенцію (доручення) на право одержання від поборці Самуеля Чернівського грошей, належних на утримання його корогви в 200 коней. У своїй маніфестації від 28 серпня 1653 р. Ян Мелешко заявив про неможливість представити сформовану ним корогву в 200 коней, оскільки вона саморозпустилася через невиплату утримання поборцею Чернівським.

11 вересня 1653 р. в актову книгу було записано протестацію від імені кн. Альбрихта-Станіслава Радзивілла про незаконність і неслушність ухвали сеймику Волинського воєводства від 11 серпня 1653 р. щодо збору ще одного подвійного подимного податку, оскільки Волинь спустошено – козаками, а також через постої й переходи королівського війська і пошесть.

12 травня 1654 р. в актову книгу було записано 5 декретів Володимирського ґродського суду про хід розгляду судових справ поборці Самуеля Чернівського з Яном Замойським, Альбрихтом-Станіславом Радзивіллом, Юрієм Любомирським, Андрієм Суходольським і Миколаєм Вилежинським щодо несплати подвійного подимного податку, затвердженого 11 серпня 1653 р.

Юраментів щодо сплати цього подвійного подимного податку в актових книгах, що збереглися дотепер, не виявлено, тому й таблицю про нього не складено. Посилання на квити Самуеля Чернівського часто зустрічаються в юраментах про сплату чотирикратного подимного податку від 11 серпня 1654 р. – див. таблицю про сплату цього подимного, колонку "Примітки".

Шестикратний подимний податок, ухвалений 29 вересня 1656 року екстраординарним сеймиком Володимирського повіту Волинського воєводства

Сеймиком оголосила себе та частина шляхти Володимирського повіту, яка зібралася на посполите рушення (див. його ухвалу, записану в актову книгу 4 жовтня 1656 р.). Через те, що шляхта Луцького і Кременецького повітів не змогла зібратися для походу (див. про це в окремих анотаціях за 1656 р., а іншим було неможливо виступити до королівського війська через небезпеку від козаків і татар, а також хворобу, що поширилася на села наче пошесть, було вирішено сформувати замість повітового посполитого рушення найману корогву в 100 коней. На її утримання ухвалено зібрати з Володимирського повіту шестикратний подимний податок, поборцею якого обрано Яна з Високого Кашовського. Він повинен був зібрати податок за "старими квитами і юраментами" і завершити цей збір за два тижні. Тих, хто не зміг би платити цей податок, зобов'язували служити в корогві без утримання. Юраментів або інших документів про сплату цього подимного не виявлено.

Науково-довідковий апарат

Центральний державний історичний архів України, м. Київ.
Фото 2002 року

Словник термінів і застарілих слів

У словнику наведено тільки ті значення термінів, які вони мають у включених до збірника документах. Терміни (напр., ті, що означають стани населення, церковні сани, одиниці адміністративно-територіального поділу і т. п.), які вживаються дотепер і є достатньо відомими, у переважній більшості в словнику не пояснено.

Автентик – оригінальний документ, засвідчений підписом і печаткою службової особи

Акти – різноманітні угоди між приватними особами, постанови судових установ тощо, записані в особливі, актові книги, після чого вони набували законності

Актор – позивач, *повод*

Алиасъ – або

Апеляція – перенесення розгляду судової справи з нижчої судової інстанції у вищу. Апеляційною інстанцією для українських воєводств у складі Речі Посполитої був Головний люблінський трибунал

Арешт, припоручення, приручення – акт передання секвестрованого майна, грошей чи затриманої людини під відповідальність певної особи

Аріанство, социніанство, антитринітаризм – виникло в 16 ст. з загального реформаційного руху в Західній Європі. Засновники в Польщі (Речі Посполитій) – італійці Лелій і (найбільше) Фавст Социни. Значного поширення (1-а чв. 17 ст.) набуло у Волинському і Київському (Житомирський повіт) воєводствах. Напередодні Національно-визвольної війни найвідомішими прихильниками аріанства на Волині були Чапличі Шпановські [м. Кисилин, де було вище социніанське училище (академія), Ґереськ, Галичани], Гойські (м. Гоща), Сенюти (м. Ляхівці, села Тихомль і Хорошів), а також Гулевичі Воютинські, Линевські, Беневські, Іваницькі та ін.; на Київщині – Немиричі (м. Черняхів та ін.). До аріанства належала й значна кількість міщан (м. Рафалівка та ін.). Під час визвольних змагань аріанству було завдано відчутного удару. Юрій Немирич, Олександр Чаплич та ін. аріани, прийнявши православ'я, перейшли на бік козаків. Занепало у 2-й пол. 17 ст.

Асекурація – гарантія; забезпечення грошового боргу нерухомим або рухомим майном

Асигнація – доручення (уповноваження), напр., на отримання грошей, виділених для утримання війська. Королівський лист-асигнація надавав право вербувати жовнірів

Атестація – засвідчення, підтвердження

Балвір, барбер – цирульник; надавав також певну хірургічну допомогу

Бандолет – легка вогнепальна зброя, що була на озброєнні кінноти, переважно важкої; носили на спеціальному поясі – бандолеті

Баніція, виволання – вид покарання: вигнання шляхтича за межі вітчизни з позбавленням захисту законів. Була тимчасовою або довічною. Покарані так особи називалися банітами, банітованими, виволанцями. Див. також *Інфамія*

Біла голова – наречена, жінка. Назва – від народного звичаю пов'язування жінками голови білою наміткою. У "Статуті Великого князівства Литовського. 1588" (розд. 5, арт. 11) – особа жіночої статі

Біскуп – католицький єпископ

Бурґрабій – доглядач замку; представник ґродського *уряду*

Вєзєнє – тюрма, полон, позбавлення волі

Вєдлє – згідно з

Вєска, вєсь – село

Вибиття [з держання] – позбавлення користування маєтком, підданими або будь-яким майном ("Статут", розд. 4, арт. 92). Див. *Держава*

Вибранецька піхота – див. *Ланова піхота*

Видеркаф – 1) відкуп; викупний запис; 2) виплата процентів з боргу

Викочення – організація втечі чужих підданих; викотець – організатор цієї втечі

Вина правні – судові штрафи

Війт – службова особа; голова місцевого управління або самоуправління

Віці – оповіщення, які надсилав король шляхті з метою виклику її до загального ополчення (*посполитого рушення*) для захисту вітчизни. Були трикратними: перші два – аби

шляхта приготувалася, а після третього призначався день скликання *сеймиків* у повітах, на яких вирішувалося, коли й куди слід було з'явитися. У надзвичайних ситуаціях, як це не раз бувало упродовж 1648 – 1657 рр., вказівку про час і місце збору вміщувало безпосередньо третє віці

Водъза – віжки

Водлугъ, вєдлуг, вєдлє – згідно з

Воєвода – перший урядник у воєводстві – основній адміністративно-територіальній одиниці Речі Посполитої. Його заступник – підвоєвода

Возний – виконавча судова особа; офіційний свідок. Його обирав *земський суд* і шляхта відповідного повіту, від розмірів якого залежала кількість возних. 2 – 3 їх мали постійно перебувати при *ґродському суді*; на допомогу кожному з них виділяли по 2 шляхтича (свідка). Передавав позови до суду, оглядав на місці дій побої, рани, насильства і збитки, вводив (ув'язував) у маєтки нових власників тощо. Див. "Статут", розд. IV, арт. 8 – 11

Волока – земельна і фіскальна одиниця у Великому князівстві Литовському, запроваджена згідно з Уставою на волоки 1557 р.; частково поширювалася й на Волинь. Розмір її коливався залежно від якості землі. Див. також *Лан*

Волость – домініальна адміністративно-територіальна одиниця; включала кілька розміщених неподалік населених пунктів, що належали одному власникові. Див. також *Ключ*

Воля – дозвіл або право, надане землевласником вільній людині на користування певною частиною орної землі упродовж визначеного терміну – див. "Статут", розд. IX, арт. 29. Волею називали й надану земельну ділянку, а ще – стовп, на якому вивішувалися умови угоди. Зрештою так називали й поселення, що виникали на такій землі. Дотепер про "волю" нагадують назви українських населених пунктів: Воля, Волька, Волиця

Гетьман – начальник над військом, головнокомандувач. Гетьмани (великий, також польний – заступник, командувач на театрі воєнних дій) існували в Короні, ВКЛ, а також у Козацькій Україні

Гіберна – 1) зимові квартири для війська, що їх були зобов'язані надавати в королівських і духовних маєтках; 2) на час Війни – переважно податок з цих маєтків на утримання війська взимку

Госпóда – заїжджий дім, постоялий двір. У включених до збірника документах часто – квартира в чужому будинку

Гостинець – упорядкований шлях (широка проїжджа частина, водовідвідні канави, обсаджений деревами), на якому розміщувалися митниці, заїжджі й постоялі двори тощо. Такі шляхи упорядковувалися на кошт скарбниці й земських урядів. Ухиляння купців від користування гостинцями вважалося злочином

Грабі (польс. hrabi) – граф

Гультяйство – 1) наймані сільські робітники – броварники, винники, будники, пастухи, наймити тощо; 2) презирливо – незайнятість справами, неробство

Гуменник – доглядач току (гумна)

Ґлейт – королівський охоронний (залізний) лист; зокрема, надавався особам, позбавленим громадянських прав – банітам, виволанцям й інфамісам. Див. також *Баніція*, *Інфамія*

Ґродський суд – повітовий королівський суд, де розглядалися кримінальні справи. Складався з старости й призначених ним судді й писаря. Засвідчував також угоди, копії документів, забезпечував докази за умови перенесення таких записів в акти *земського суду*. Виконував вироки й рішення ін. судів. Сесії ґродського суду називалися рочками. Між сесіями поточну роботу виконував ґродський *уряд*

Двір, двірець, дворок – панський або державний маєток. Міг означати й окрему господарську одиницю в маєтку, а також комплекс господарських і житлових споруд у ньому

Дезуніти – без унії, тобто, православні

Декан – ксьондз, очолював деканат – адміністративну одиницю в католицький церкві

Декрет – вирок, рішення, визначення суду у кримінальних і цивільних справах [вживався також термін сказнь (сказанє) судова]. Згідно зі "Статутом" (розд. IV, арт. 3), декрети обов'язково записувалися в декретові актові книги

Держава, держання – тимчасове землеволодіння, набуте різними видами оренд або надань. У держанні могли перебувати приватні маєтки, а також *королівщини* (староства). Тимчасовий володілець таких маєтностей називався державцею

Дим, подим'я – податкова одиниця. Ототожнювався з господарством, двором, вогнищем (димом)

Диспозиція – розпорядження

Дідівство, дідизна – спадкова або куплена (набута), на відміну від *держави*, земельна власність. Мала особливий правовий режим у "Статуті" (розд. III, арт. 17 та ін.). Її власник називався дідичем

Діоцезія – адміністративна одиниця в католицькій церкві, якою управляє біскуп (єпископ)

Добош, довбиш – литаврист; той, хто грає на литаврах – ударному музичному інструменті

Добро – термін, яким у "Статуті" визначалося рухоме і нерухоме майно; *маєтність*

Дозорця – слуга при панському дворі. Виконував обов'язки з нагляду, використання і зберігання майна

Донатива – податок на потреби війська (на амуніцію, виплати людям, які обслуговували зброю тощо). Стягувалася з духівництва, купців; була й від міст

Екзакція – збір, стягнення, насамперед податків. У включених до збірника документах – строк повноважень екзактора (збирача податків, *колектора*, *поборці*). Жовнірські екзакції – стягнення під час військових переходів і постоїв

Екзекуція – виконання судового рішення, зокрема страта злочинця; примусове стягнення податків

Експедиція – загальне ополчення або загальний похід. Так називали війни й окремі кампанії, які Річ Посполита вела з сусідніми державами, а також з Військом Запорозьким

Екстракт – витяг, випис з ґродських або земських актових книг. У ґродських судах їх засвідчували *реґенти*, в земських – писарі

Ексъценто – окрім

Єдваб – сорт коштовної шовкової тканини

Жовнір – найманий солдат

Жолд – платня жовнірові. Див. також *трактамент*

Затяг – вербування війська; власне завербований загін

Збір – єврейська громада

Звлашча, звласча – зокрема

Згола – цілком, повністю

Зъдрайца, зъдрадца – зрадник

Земський суд – повітовий становий суд, який розглядав тільки цивільні справи. Складався з судді, підсудка, писаря, яких обирав король з-поміж 12 кандидатів (по 4 на кожну посаду), представлених від кожного повіту відповідним сеймиком. Сесії (роки) відбувалися тричі на рік по 6 тижнів

Зиск – судовий вирок, який виносився при нез'явленні (нестанні) в суд однієї з сторін на користь присутньої

Злый – нещасливий, жорстокий, кровопролитний, сильний за ступенем виявлення (див. Гістарычны слоўнік беларускай мовы. – Т. 13. – Мінск, 1993. – С. 15–18). Вираз "Лита злые", який зустрічається в судових присягах (юраментах) підданих про сплату подимних податків, використано для назви другої частини пропонованого збірника

Індиґенат – урівняння в правах іноземців з шляхетством Речі Посполитої

Інквізиція – слідство, розшук

Інстиґатор – службова особа, яка стежила за правосуддям; оскаржувач. Були різних рангів; виступали у державних і приватних справах

Інтерциза – угода, контракт

Інтромісія – те саме, що й *ув'язання*, а також запис в актову книгу про введення у володіння нерухомим майном

Інфамія – судове покарання: позбавлення шляхетської честі. Зазвичай застосовувалася разом з *баніцією*. Покарані так особи називалися інфамісами

Кадук – виморочна маєтність

Казнь – арешт, тюрма

Канонік – католицький соборний священик

Канцлер – керівник коронної канцелярії, наглядач за державною печаткою, дотриманням законів і судочинством. Був також у ВКЛ

Каптуро́вий суд – тимчасова надзвичайна установа, що здійснювала правосуддя під час безкоролів'я, до коронації нового монарха. Діяльність звичайних судів, які діяли від імені короля, припинялася. Склад: воєвода або повітовий староста (чи їх намісники), суддя і писар ґродського суду, підкоморій, суддя, підсудок і писар земського суду. У засіданні мали брати участь не менше 5 чол.

Карваш – вид тканини, сукна

Каштелян – начальник замку; друга посадова особа після *воєводи*

Кварта – четвертий гріш; податок на утримання війська, що становив четверту частину чистого річного прибутку з орендованих державних маєтків (*королівщин, старость*), а також мит і соляних жуп у Короні

Кварцяне військо – постійне наймане військо, створене для охорони державних кордонів; утримувалося з *кварти* (звідси й назва)

Квит – розписка, квитанція про остаточний розрахунок при позиці грошей, сплаті боргу, податку

Кградалъ друкованый – можливо, йдеться про ґрадуал: католицьку богослужбову книгу, що включала піснеспіви для меси (лат. мовою). У 17 ст. зазвичай були рукописними, з них найціннішим є Луцький ґрадуал 1642 р., ймовірно, видатного польського переписувача книжок і мініатюриста Блажея Дерея

Ключ – велике приватне володіння, що складалося з розміщених поблизу населених пунктів з центром у великому селі, містечку або місті. Див. також *Волость*.
На ключі поділялися й королівські столові маєтки

Кляштор – католицький монастир

Колектор – збирач податків, *поборця*, екзактор

Комісар – представник адміністрації; член комісії, призначений королем або сеймом для розгляду певного питання, судової справи або для виконання якогось доручення

Комора – митниця, державна установа, що збирала встановлене державою мито з купців, ремісників та ін. за провіз товарів. Комори розміщувалися на головних торговельних шляхах (див. *Гостинець*), переважно в містах; їхні філії називалися прикоморками

Компланація – мирова угода між сторонами, що позиваються

Конвент – зібрання, зокрема католицьких ченців у монастирі; власне сам монастир

Конвокація – скликання, зібрання, з'їзд

Консистенція – стоянка; постій війська, квартирування

Конституція – ухвала, постанова *сейму* Речі Посполитої. Дія конституції (або її окремих пунктів) поширювалася (довічно або на певний час) на все населення або на його окремі стани. Оголошувалася на повітових *сеймиках* і вносилася в актові книги (зазвичай у друкованому вигляді)

Конфедерація – тимчасовий військово-політичний союз шляхти, міщан і духівництва у Речі Посполитій 2-ї пол. 16–18 ст. Відомі генеральні, локальні, каптурові (під час безкоролів'я) і рокошові (виступи шляхти проти королівської влади)

Копець – межовий знак у вигляді насипаного горба

Корогва, хоругва, хоругва – 1) бойовий прапор військових підрозділів; 2) основний підрозділ польської частини війська Речі Посполитої (крім іноземних формувань). Були кінні й піхотні у *кварцяному війську*, *посполитому рушенні* чи у надвірних приватних формуваннях. Очолював *ротмістр*

Корогва козацька – надвірна корогва, озброєна й споряджена по-козацьки. У 17 ст. такі корогви формувалися з шляхтичів

Корогва рукодайна – складалася з шляхтичів, які добровільно поступали на службу до багатої і знатної особи, при цьому, за звичаєм, подавали їй руку (означало початок служби)

Корогва суплементова – нового набору, новостворена, додаткова

Королівщина – королівські (державні) маєтки

Корона, Корона Польська – польська частина Речі Посполитої. Другою частиною було Велике князівство Литовське

Криж (польс. Krzyż) – хрест

Лан – одна з найдавніших поземельних мір. Зазвичай вважалося, що в лані 3 *волоки*

Ланова піхота, ланові жовніри, вибранецька піхота, вибранці – створена в Короні 1578 р. з військово-служилої групи селян. Вибирали їх у королівських маєтках, спочатку згідно з кількістю наявних ланів, згодом – по одному від кожного двадцятого двору королівских маєтків, а господарі решти 19 дворів зобов'язані були забезпечити вибранця необхідною зброєю і спорядженням. Були випадки повернення до вибрання за ланами, а також заміни вибрання внесенням у скарбницю певної грошової суми

Лєг[у]міна (legumina)– солодощі, ласощі

Лежа – квартирування війська, постій. Лежа зимова – зимові квартири війська

Лист – загальна назва нормативних актів. Видавалися королями, великими князями, воєводами тощо. Були кількох видів: заповідні (заборонні), отвороні (відкриті), охоронні (заручні, залізні – *глейти*), приповідні (рознарядчі, напр., на проведення військового набору), ув'язчі (вводні у володіння) та ін. Видавалися також землевласниками (дарчі, уставні, судні), церковними установами (духовні), ін. приватними особами (купчі, мінові). Про листи див. у "Статуті" розд. I

Лібертація – звільнення від податків і повинностей

Лімітація – відстрочка, наприклад, сейму, судового засідання тощо

Люстрація – ревізія державних маєтків (*королівщин*), що включала детальний опис їхнього стану, прибутків і повинностей підданих. Здійснювалася з метою підвищення доходів держави, а також при переданні маєтків іншому державці. Проводилися ще й люстрації деяких великих церковних і приватновласницьких маєтків, а також різних станів (напр., шляхти); у використаних в збірникові документах згадується люстрація ланової піхоти

Лявдум – ухвала сеймику

Лямусъ – сховище; приміщення, де зберігалося найцінніше майно, а також документи (архів)

Маєтність, добро – сукупність матеріальних цінностей, що були об'єктом права власності. Правочинність залежала від станової належності власника маєтності, способу її набуття, від поділу на рухому ("речі") та нерухому ("лежачу", земельну власність, маєток)

Малжонка – дружина, жінка; малжонок – чоловік (у шлюбі)

Мандат – позов до суду з королівської канцелярії. Видавався у разі ображення честі, зради Речі Посполитої, вбивства у війську, дезертирства, ображення суддів і незаконного стягнення митних зборів. Див. "Статут", розд. I, арт. 14

Маніфестація – публічна заява особи перед судом

Маршалок – 1) великий коронний – урядник: наглядач за порядком і етикетом при дворі; 2) старший у громадському зібранні, обраний цим зібранням (напр., маршалок *сеймику*)

Маца – міра об'єму збіжжя; відрізнялася розмірами в різних регіонах Речі Посполитої. Зокрема, в актах згадується маца міри острозької

Мєновите – зокрема, тобто, саме

Мито – встановлена державою плата за ввіз і вивіз товарів; з іноземців – за торгівлю на місцевих ринках чи провіз товарів територією країни. Його збирали митники в *коморах* і *прикоморках*. Шляхта звільнялася від мита за вивіз продуктів зі своїх маєтків і ввіз товарів для власних потреб

Місюрка – неглибокий шолом з прикріпленою кольчужною сіткою, що закривала чоло, вуха, потилицю й плечі

Монетна і лічильно-грошова системи. Основними одиницями монетної системи у Речі Посполитій були: гріш, пенязь, динарій, таляр, червоний золотий. Одиниці лічильно-грошової системи (для визначення реальних сум у менших номіналах): копа, польський золотий, гривня

Моръды – катування, мордування

Москва – росіяни

Мунімент – юридичний доказ (зазвичай з інших актів) для підтвердження справи в суді. Надавалися сторонами ще до вирішення справи

Мухояр – тканина з Азії, бавовняна з шовковою або вовняною ниткою

Намісник – помічник, заступник посадової особи

Непохожі, люди непохожі – селяни, які не мали права переходу від одного власника до іншого, основна категорія сільського населення. Поділялися на тяглих, чиншових тощо. Менший ступінь залежності був у людей похожих, які мали право переходу і вважалися особисто вільними. Поступово злилися в одну групу – *підданих*

"неприяте*л* Крыжа [Хреста] Свято*го*" – так у документах означено татар

Обволання – публічне оголошення офіційної інформації, зокрема, про вбивство, виконання *судової присяги*, накладання *баніції* тощо

Обивателі – 1) шляхтичі; 2) все населення країни (див. "Статут", розд. I, арт. 1). Див. також *Піддані*

Облiґ – вексель, позиковий документ

Облята – дослівний запис в актову книгу наданого юридичною стороною документа

Обозний – посадова особа, що відповідала за облаштування війська на визначеному для цього місці. Головних (великих) обозних було два – коронний і литовський

Олово – свинець

Опублікування – розміщення на церковних дверях, міських брамах і загалом у людних місцях офіційних документів для загального відома, а також усне їх оголошення у церквах або на базарах

Ординанс – упорядкування; постанова, розпорядження

Ординація – 1) регламентація, упорядкування; 2) правові норми, якими регулювалося передання у спадщину нерухомої власності певного магнатського роду; 3) неподільна і невідчужувана власність певного магнатського роду (напр., Острозька ординація); 4) спеціальний статут, що визначав право на таку спадщину

Ординат – 1) власник ординації; 2) слуга-ординат – розпорядник маєтностями на ординатському праві

Осадження – заснування (заселення) населеного пункту

Осілість – у "Статуті" означає земельне володіння, маєток, садибу. Звідси – осілий шляхтич: той, хто мав маєток (землю), і неосілий, той хто його не мав. Осілість була головною умовою здобуття державних, адміністративних, судових або політичних посад. Згідно з "Статутом" (розд. III,

арт. 12), заборонялося надавати землю, а, відповідно, й місцеві уряди, вихідцям з інших країн, у т. ч. з Польщі. Це правило тривалий час поширювалося на українські воєводства у складі Речі Посполитої. Чи не єдиним шляхом отримання тут осілості був шлюб

ѡтъчизна – маєток, успадкований по батькові

ѡхєндозьство – вбрання, коштовності

Охотники – добровольці; військові найманці в піхотних і кінних формуваннях

Очєвисто – особисто

Панва – сковорода, зокрема, солеварна

Патент – документ про надання чину, звання або повноважень

Пацєръ – хребець

Пєсътис – пошесть

Піддані – 1) все населення країни, підпорядковане монарху як керівникові держави; 2) селяни або міщани, особисто залежні від землевласників. Підданство означало виконання певних повинностей. Див. у "Статуті" розд. I, арт. 25, розд. IV, арт. 67 та ін.

Підкоморський суд – повітовий становий суд, що займався розмежуванням земель. Складався з підкоморія і коморника граничного (межового)

Підскарбій – один з головних сановників держави: відав державною скарбницею, наглядав за королівською короною і державною монетою. Опікувався *королівщиною*. Підскарбії були в Короні і в Литві

Плебан – парафіяльний католицький священик; див. також *Пробоство*

Пленіпотенція – уповноваження у судових справах. Пленіпотент, умоцований – уповноважений, повірений у справі

Пляга (плякга; польс. – plaga) – лихо, біда, нещастя, бідування, біч

Побережник – лісник

Поборця – службова особа, збирач податків (поборів) з населення; *екзактор*, *колектор*. Обирався на *сеймиках* з числа осілих шляхтичів. Брав податок на основі тарифу з урахуванням судових присяг (юраментів) посадових осіб – війтів та отаманів; під час Національно-визвольної війни – й просто *підданих*. Зібравши податкові гроші, видавав *квит*. У 1648 – 1657 рр. основний податок – подимний, збирали на основі вперше ухваленого подимного 1629 р., судових присяг підданих або за квитами попередніх поборців. Після завершення терміну збирання податку поборця укладав перелік заборгованостей і передавав його на уряд для *екзекуції*. Зібрані гроші передавав *шафарям* або ж виплачував згідно з сеймиковою постановою

Повіт – судова й адміністративно-територіальна одиниця в Речі Посполитій на чолі зі старостою; входила до складу воєводств. Межі повітів на території України, визначені згідно з реформами 1564 – 1566 рр. у Великому князівстві Литовському, було закріплено в "Статуті"; такий поділ існував практично до кінця 18 ст.

"Повітовий жовнір" – кінні і піші військові підрозділи, що формувалися у воєводствах за рахунок поборових грошей як альтернатива вербуванню *суплементових* військових підрозділів та іноземних найманців. Ротмістри цих підрозділів повинні бути осілими і затверджувалися королем за поданням коронного великого гетьмана. Загальна кількість "повітового жовніра" визначалася *сеймиком*

Повод – позивач; див. також *Актор*

Поволовщина – натуральна повинність: стягнення десятого вола з підданих

Поголовщина, поголовний податок – податок з особи; запроваджено 1520 р., згодом шляхту і духівництво було звільнено від нього. З 1624 р. його платило доросле єврейське населення чоловічої статі, з кожної голови – по 1 польському золотому

Подимне, подимний податок – податок від одиниці оподаткування – *диму* (подим'я). Один з найдавніших прямих податків на українських землях, відомий з часів Київської держави. Основний розмір – півзолотого (15 грошів) з диму (детальніше про це див. у додатку: «Витяг з сеймової конституції від 20 лютого 1629 року про запровадження подимного податку). Упродовж 1648 – 1657 рр., зокрема, кратність цього податку значно зросла – були дво- – дев'ятикратні і більші подимні. Див. також *Поборця*

Подим'я – податкова одиниця; двір, подвір'я. Див. *Дим*

Позов – письмовий виклик до суду (від імені короля або старости), судова повістка; з нього починався судовий процес. У позові зазвичай проставлялася дата складання, вказувалися прізвища сторін, викладалася суть справи. Позов вручав *возний* особисто (подання) або заочно (покладення). Після вручення возний подавав у суд *реляцію*

Поїзник замковий – службовець господарського замку, який виконував доручення на виїзді

по – після

Попис – іменний список (реєстр) шляхтичів, зобов'язаних відбувати службу в посполитому рушенні, з позначенням роду їхньої зброї, кількості й масті коней. Складався під час спеціального огляду кількості, озброєння і спорядження шляхти

Поручник – другий за посадою після *ротмістра* офіцер у корогві; його заступник

Посполите рушення – загальне ополчення шляхти повіту, воєводства, кількох воєводств, Корони, Великого князівства Литовського або всієї Речі Посполитої; оголошувалося у час найбільшої небезпеки для країни

Працовитый – див. *роботъный*

Презентація – офіційне представлення на *уряд* або в суд доказів, напр., тіла загиблого

Привілей – офіційний документ, що засвідчував певні права його власника

Прикоморок – філія *комори* (головної митниці). Розміщувалися на відгалуженнях головних торговельних шляхів

Примас – перший єпископ. У Речі Посполитій цією найвищою духовною особою в католицькій церкві був за традицією (з 14 ст.) архієпископ гнєзненський. У політичному житті відігравав другу після короля роль. Виконував обов'язки керівника держави під час міжкоролів'я, проводив коронацію; діяв також у разі порушення королем законів держави

Припозов – повторний *позов* у суд

Припоручення, приручення – див. *Арешт*

Приятель – свідок

Пріор – настоятель монастиря у домініканському, францисканському та деяких інших католицьких чернечих орденах (у бернардинів – гвардіан)

Пробоство – парафія, що включала кілька сіл, належних до однієї церкви або костелу; зазвичай більш значима, ніж *плебанія*. Поступово цими двома термінами почали позначати тільки католицькі парафії, а уніатські називали парохіями. Відповідно парафіяльних католицьких священиків називали пробощами або плебанами, а уніатських – парохами

Провент – прибуток, зиск

Провізія – 1) виплата процентів з боргу, те, що й *видеркаф*; 2) диплом на певну посаду

Провізор – особа, призначена сеймом для збирання певних цільових сум (напр., на війну)

Продукт – 1) судовий процес; 2) виклад справи в суді

Прокламація – офіційне оголошення, зокрема, про вбивць

Протестація – скарга або заява, з якою скривджена сторона зверталася в суд. Всі протестації записувалися в актові книги. Не обов'язково була підставою для судового розгляду, але викликала певні правові дії – огляд місця події, засвідчення побоїв або збитків, інколи й затримання підозрюваного. Справа могла закінчуватися мировою угодою

Протокол – актовий документ, в який вносили всі явки й особисті свідчення перед записом їх в актові книги (див. "Статут", розд. IV, арт. 103)

Публікація – внесення до гродських книг на території окремих воєводств, а також публічне оголошення, наприклад, баніції, універсалу тощо. Якщо це була *конституція* сейму, її спочатку переписували або друкували і розсилали на місця, де її підшивали в актові книги

П'ятá – пункт, в якому сходилися межі трьох або й більше земельних володінь

Радомський скарбовий трибунал – найвища судова установа для розгляду справ, стосовних великих заборгованостей у податках. На цей трибунал притягалися *поборці* (в справах, пов'язаних зі збором податків) і *старости* (за невиконання *екзекуцій* згідно з судовими вироками стосовно боржників). Права притягати шляхту трибунал не мав

Райця, радця, ратман – член ради магістрату, органу міського самоуправління

Рата – 1) сплата частинами; 2) строки такої сплати

Рєбеллия – бунт, повстання

Реґент, реєнт – управитель канцелярії ґродського суду (у земському суді цій посаді відповідав писар)

Реґімент – 1) військова частина; 2) полк (найчастіше чужоземний найманий). Відповідно реґіментар – це командувач певної частини війська, зокрема, той, хто заступав вакантне місце гетьмана, а також полковник

Рейтар – найманий іноземний солдат важкої кінноти

Реквірувати – домагатися чогось у суді

Рекоґніція – підтвердження, зокрема, автентичності документа

Релаксація – звільнення від покарання, визначеного вироком суду, наприклад, *інфамії*

Реляція – офіційна заява *возного* (про надання позову до суду) або приватної особи

Респект – повага

Ретента – заборгованість при сплаті податку, недоїмка. Ретентор – особа, за якою числиться заборгованість з податку

Роборація – підтверджувальний запис; складався в разі, якщо приватні особи, уклавши якусь угоду, підтверджували свою домовленість у суді

Роботъный, робочый, працьовитый – терміни, вжиті в актових книгах для означення *підданих* – селян

Рота – 1) текст присяги; 2) підрозділ в іноземному найманому війську Речі Посполитої; очолював його капітан

Ротмістр – організатор і командир *корогви*. Посада виникла у 15 ст., спочатку в найманих частинах (ротах) війська Речі Посполитої

Рукодайний – за домовленістю, на підставі зобов'язання

Румація – виконання судового або іншого офіційного рішення

Сейм – станово-представницький орган Речі Посполитої, що мав законодавчі повноваження (крім шляхти, у ньому було представлено й духівництво; міщани й селяни права участі не мали). Всі справи вирішувалися одноголосно, кожен депутат мав право вето. Постанови сейму називалися *конституціями*. Сейми поділялися на конвокаційні (підготовчі) – скликалися *примасом* після смерті короля; елекційні (для виборів короля, виборні); коронаційні; ординарні (звичайні, чергові, що відбувалися кожні два роки по 6 тижнів); екстраординарні (надзвичайні, з приводу якоїсь важливої події; продовжувалися 2 – 4 тижні); вальні (загальні); конфедераційні (скликані конфедераціями)

Сеймик, рицарське коло – зібрання шляхти воєводства або повіту. Основними були сеймики елекційні (передсеймові) – для виборів послів на сейм, депутатські – для виборів депутатів у трибунал, реляційні, на яких заслуховувалися і затверджувалися сеймові постанови; були й сеймики екстраординарні. Збори шляхти кількох воєводств називалися генеральним сеймиком

Секвестр – 1) заборона або обмеження права користуватися майном, зокрема, маєтком; 2) обмеження прав людини, у т. ч. позбавлення волі; 3) передання спільного майна на зберігання до остаточного вирішення спору за нього, місце зберігання цього майна – зазвичай при судах, у замку; 4) приміщення для ув'язнення, тюрма

Секстерна – фрагмент, зошит, з якого формувалася актова книга; зазвичай, за рік – 12 зошитів

Синдик – представник і захисник у суді інтересів певної установи (магістрату, монастиря тощо) або приватної особи; зазвичай перебував у них на службі

Скарб – державна казна; у Речі Посполитій вона поділялася на скарб Коронний і скарб Великого князівства Литовського. Існували й воєводські скарби

Скрипт – запис

Славетный – належний до верхівки міщанства, найвпливовішої й найзаможнішої його частини

Слобода – вид поселення, жителі якого після заснування тимчасово звільнялися від податків та ін. повинностей

Совитість – 1) подвійна оплата; 2) штрафне подвоєння суми боргу за несвоєчасну сплату, йшло на користь кредитора

Сознанє, свідчення, зізнання – особисте повідомлення в суді; у такій формі (а також у формі *реляцій*) до актових книг записували заяви *возних* або приватних осіб

Староство – державний маєток, що надавався королем у користування. Були двох видів: ґродові староства приписувалися до судово-адміністративних центрів (замків, ґродів) і були в користуванні державних службових осіб (королівських намісників) – старост, як винагорода за службу. Неґродові надавалися у держання як винагорода за окремі заслуги або здавалися в аренду чи в заставу за грошову позику. Їхні державці теж називалися старостами. З 1562 р. державці староств вносили в скарбницю *кварту*

"Статьни" – з контексту документа випливає, що йдеться про стапелі для будівництва *шкутів*

Становисько – військова стоянка, нічліг

Стація – повинність (натуральна або грошова) для утримання війська, послів, гінців тощо

Стражник – службова особа, яка відповідала за оборону держави від ворогів, найперше татар. Були в Короні й Литві, поділялися на великих і польних

Субстанція – статки, майно, засоби існування

Судова присяга, юрамент – офіційне засвідчення правдивості слів або дій. Була двох видів: для підданих – присяга з колінопреклоненням, для шляхти – з прикладенням руки до грудей

Суколектор – помічник *колектора*

Сукцесія – спадщина

Сукцесор – спадкоємець

Суплементовий – додатковий, резервний, поповнений. Зазвичай термін вживався щодо навербованого додаткового (суплементового) війська

Супліка – прохання, скарга

Суфраган – єпископ, який очолює кілька *діоцезій*

Такърокъ – минулого року; такърочный – минулорічний

Тєраз – тепер

Терміна – документ, у якому записано судовий вирок

Тестамент – духівниця, заповіт

Товариш корогви – жовнір польської кінноти, шляхтич, який служив за жалування. Був зобов'язаний мати власний почет (челядь), який утримував на власний кошт. Почет, який на час Війни визначався в три коня, теж брав участь у бойових діях

Тракт – у використаних для видання документах: адміністративна одиниця у магнатських латифундіях, зазвичай екстериторіального характеру: не входила до волостей, на території яких була. Найбільш характерний для Литви й Білорусі, наприклад, декілька трактів було в маєтностях Радзивіллів; відомі також у Чернігово-Сіверщині

Трактамент – платня *ротмістрові*. Див. також *жолд*

Трибунальський суд – апеляційний суд. Для українських воєводств у складі Корони Польської таким судом був Головний люблінський трибунал

Ув'язания – офіційний вступ (введення) певної особи у володіння чи власність маєтком, землею, будинком, підданими. Зазвичай здійснювалося *возним* після рішення суду ("Статут", розд. IV, арт. 98)

Україна – традиційний козацький регіон – південь Київського воєводства. Поступово назва закріплювалася за теренами створеної в ході Національно-визвольної війни держави, а відтак набувала політичного змісту

Ультима – в кінці

Універсал – акт державно-адміністративної влади, призначений для широкого повідомлення про якусь справу, або розпорядчого характеру. Мав вищу юридичну силу щодо ін. правових документів

Урожоный – шляхетний, шляхтич

Уряд – служба, виконавчий апарат. Складався з певного штату службовців (урядників), які безпосередньо виконували функції державного і господарського керування у воєводствах, повітах, магнатських маєтках. У виданні найбільше йдеться про уряд ґродського суду (ґродський уряд), який провадив поточну адміністративно-нотаріальну роботу між судовими сесіями (рочками)

Устъавичънє – постійно, весь час

Уцътивый, утъсцивый – термін, вжитий в актових книгах для означення частини міщанства, за спостереженнями – переважно верхівки з приватновласницьких міст

Фактор – уповноважений або посередник у господарських справах

Ферезія – чоловічий, а також жіночий довгий неперепоясаний легко підшитий верхній одяг без коміра

Фільварок – 1) панський двір з комплексом споруд; 2) маєток, господарювання в якому велося на основі волочної поміри і панщини підданих; орієнтований на ринок

Фундитус – цілком, повністю

Фундуш – земельні угіддя (у т.ч. з селянами), гроші, коштовності тощо, пожертвувані на конфесійні або благодійні потреби

Хорогва, хоругва – див. *Корогва*

Хорунжий, хоруговий пан – 1) охоронець прапора, прапороносець – були коронні, дворні, земські й повітові; 2) третій за посадою (після *ротмістра* і *поручника*) офіцер корогви

Цероґраф – розписка, письмове позикове зобов'язання. Див. також *Квит*

Цина – олово

Цло – див. *Мито*

Чата – сторожовий загін, військовий дозор; частина військового підрозділу

Чинш – податок, плата (грошова або натуральна), насамперед за користування землею

Чопове – податок на пиво, горілку, мед тощо

Шафар – 1) розпорядник податкових грошей; 2) митник; 3) службовець у *фільварку*, економ

Шкута – вид річкового судна; зазвичай на ньому сплавляли збіжжя до м. Гданськ (Польща)

Шпихлір, шпіхлер – господарське приміщення для зберігання зерна; комора

Штука – одиниця виміру тканин

Юрамент – див. *Судова присяга*

Юридика – адміністративно відокремлена частина королівського міста або передмістя, що була під владою окремого землевласника, церкви або монастиря і на яку не поширювалося міське самоуправління. З 1611 р. всі приватновласницькі міщани з юридик платили в скарб податки й побори, встановлені міською радою

Сейми в Речі Посполитій, що відбулися упродовж 1648–1657 років

Вольність – зривати сейми в злій годині,
Більшу неволю собі, Польщо, чиниш!
....
Війни – змагальні, і ворог – суворий,
Згоди ж немає, – впаде клейнот скоро

Данило Братковський.
З польської мови переклав
Валерій Шевчук

Конституції та інші ухвалені на сеймах документи є надзвичайно інформативними щодо загальної обстановки у Речі Посполитій періоду Національно-визвольної війни і, зокрема, щодо Волинського, Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств. Саме тому упорядники поставили за мету детальне анотування сеймових актів (так само як і документів сеймиків). Однак з'ясувалося, що з 11 сеймів, які відбулися упродовж 1648 – 1657 рр. (фактично – 1648 – 1655 рр.), у ЦДІАК України збереглися конституції лише трьох з них. Через те довелося дещо порушити принцип формування збірника (його основа – документи з актових книг ЦДІАК України) й конституції або інші акти решти сеймів (за винятком двох зірваних, документи яких не публікувалися – див. про це у таблиці) анотувати за виданням "Volumina Legum", т. 4 (повний бібліографічний опис видань, використаних при складанні цього додатку, додається). Ці анотації включено в першу частину збірника за датами ухвали документів.

Першу і другу колонки таблиці сформовано за "Volumina Legum", т. 4 з посиланням на сторінки цього видання у колонці № 2; дати проведення сеймів наведено за розвідкою Jarosława Stolicki "Prolongowanie sejmow w drugiej połowie XVII wieku".

Для деяких коментарів у колонці № 4 використано працю М. І. Павлищева "Польская анархия при Яне-Казимире и война за Украину", т. 2.

У колонці № 3, крім архівних посилань на анотовані документи сеймів, зроблено посилання на деякі справи з ф. 1230, Документи з історії Національно-визвольної війни українського народу середини 17 ст. Колекція фотокопій з польських архівів; більшість з них в основну частину збірника не включено.

У колонці № 4, зокрема, вказано, за якою саме датою слід шукати у першій частині видання анотації на конституції сеймів, що збереглися у фондах ЦДІАК України.

Нагадаємо, що дати наведено згідно з прийнятим у Речі Посполитій новим стилем літочислення. Слід відмітити, що звичайні сейми тривали 6 тижнів, а надзвичайні – два тижні, однак у період, якому присвячено збірник, таке установлення, як видно з таблиці, порушувалося.

Звертаємо увагу дослідників на те, що останній включений у таблицю сейм датовано 1655 р. Упродовж 1656 – 1657 рр. сейми у Речі Посполитій не відбувалися.

Назва сейму, дата і місце його проведення	Основні документи сеймів, дати їх ухвалення і посилання на сторінки "Volumina Legum", т. 4.	Документи стосовно роботи сеймів, що зберігаються в ЦДІАК України	Примітки
Сконфедерований конвокаційний сейм Корони і Великого князівства Литовського, 16.07–1.08 1648 р., м. Варшава	Ухвала від 16 липня, с. 74–87	Діаріуш цього сейму див. ф.1230, оп.1, спр.90. Фотокопія з AGAD	Діаріуш в основній частині збірника не анотовано, бо збірник, за невеликим винятком, базується тільки на документах з актових книг, що зберігаються в ЦДІАК України

Назва сейму, дата і місце його проведення	Основні документи сеймів, дати їх ухвалення і посилання на сторінки "Volumina Legum", т. 4.	Документи стосовно роботи сеймів, що зберігаються в ЦДІАК України	Примітки
Елекційний, 6.10–16.11(23).11 1648 р., між Варшавою і Волею [передмістям Варшави]	Акти: 1) Порядок на сеймі вальному елекційному..., від 6 жовтня, с. 87–98 2) Голосування воєводств і земель коронних та Великого князівства Литовського... від 17 листопада	Діаріуш цього сейму див. ф.1230, оп.1, спр.92. Фотокопія з AGAD	Див. попередню примітку. У Volumina Legum. – Т.4. – С.166, після акта про вибори короля 17 листопада 1648 р. вказано: Finis Interregni (Кінець міжцарів'я). Церемоніальні акти відбувалися до 23.11
Коронаційний, 19.01–14.02 1649 р., м. Краків	Конституція [дату не вказано], с. 120–127	–	Датою коронації Яна-Казимира М. І. Павлищев у згаданій праці назвав 17 січня 1649 р. (с. 28)
Звичайний, 22.11 1649 р. – 12.01. 1650 р., м. Варшава	Конституція від 22 листопада, с. 127–145	В архіві збереглося два примірники конституції цього сейму: запис в актовій книзі від 12 лютого 1650 р. – ф. 25, оп.1, спр. 264, арк. 129–156 зв., акт 18 і запис після 30 квітня 1650 р. – ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 170–195 зв., акт 149. Див. також у ф. 1230, оп. 1 фотокопії документів з польських архівів: 1) Інструкція послам Війська Запорозького на сейм 1649 р. за підписом гетьмана Богдана Хмельницького. Листопад 1649 р. (спр. 299); 2) Документи про ратифікацію на сеймі Зборівського договору (спр.101)	На сеймі йшлося про Зборівський договір 1649 р. Анотацію на цю конституцію див. у першій частині видання за датою запису в актові книги – 12 лютого і після 30 квітня 1650 р. Документи з ф.1230 у збірнику не анотовано: див. примітку до першої позиції цього додатку
Надзвичайний, 5.12. – 24.12 1650 р., м. Варшава	Конституція і ухвала від 5 грудня, с. 152–158	В архіві є два примірники конституції цього сейму: запис в актовій книзі від 23 січня 1651 р. – ф.25, оп.1, спр.269, арк.72–90 зв., акт 56 і запис від 24 січня 1651 р. – ф.28, оп.1, спр.87, арк.460 зв.–477 зв., акт 342	Анотацію на цю конституцію див. у першій частині видання за датами запису в актові книги – 23 і 24 січня 1651 р.
Звичайний, 26.01–11.03 1652 р., м. Варшава	Документи не опубліковано, бо роботу сейму було зірвано	У ф.1230, оп.1 є дві асигнації – короля і сенаторів, про затвердження умов Білоцерківського договору 1651 р. – спр.39, арк.1–2, фотокопії з документів, що зберігаються у воєводському архіві м. Гданськ. Див. також у ф.1230, оп.1 фотокопії документів: 1) Пункти Білоцерківської угоди 1651 р. (спр.36, 42, 224 і 331); 2) Універсал Яна Казимира від 10 березня 1652 р. про затвердження цієї угоди (спр.188)	На сеймі йшлося про Білоцерківський договір 1651 р. Як виняток, у збірнику анотовано обидві асигнації (безпосередньо стосуються сейму) – див. їх у першій частині видання; записи від 13 і 14 березня 1652 р.
Надзвичайний, 23.07–17.08 1652 р., м. Варшава	Конституція від 23 липня, с. 165–183	–	Роботу сейму було скорочено з шести до двох тижнів, про це записано в його конституції

Назва сейму, дата і місце його проведення	Основні документи сеймів, дати їх ухвалення і посилання на сторінки "Volumina Legum", т. 4.	Документи стосовно роботи сеймів, що зберігаються в ЦДІАК України	Примітки
Надзвичайний, 24.03–18.04 1653 р., м. Брест-Литовський	Конституція і ухвала від 24 березня, с. 183–204	Див. ф.1230, оп.1, спр.116: Меморіал К. Тшебиського про скликання екстраординарного двотижневого сейму в Бресті. 1653 р. Уривок. Фотокопія документа з польського архіву	У збірнику документ з ф. 1230 не анотовано
Звичайний, 11.02–28.03 1654 р., м. Варшава	Документи не опубліковано, бо роботу сейму було зірвано	–	М.І.Павлищев у згаданій праці (с.116) вказує, що сейм зірвано в квітні 1654 р.
Надзвичайний, 9.06–21.07 1654 р., м. Варшава	Конституція і ухвала від 9 червня, с. 204–206	–	Роботу сейму було скорочено з шести до трьох тижнів, про це записано в його конституції
Надзвичайний, 19.05–20.06 1655 р., м. Варшава	Конституція і ухвала від 19 травня, с. 221–238	В архіві є примірник конституції цього сейму – див. ф.25, оп.1, спр.280, арк.632-653 зв., акт 480	Анотацію на цю конституцію див. у першій частині видання за датою запису в актову книгу – 10 липня 1655 р.

Список видань, використаних при складанні додатка

1. Volumina Legum: Prawa, Konstytucye y Przywileie Krolestwa Polskiego, Wielkiego Xięstwa Litewskiego y wszystkich prowincyi należących na walnych seymiech koronnych od seymu Wislickiego roku pańskiego 1347 aż do ostatniego seymu. – Volumen Qvartum ad anno 1641 ag annum 1668. Petersbúrg, 1859.

2. Павлищев Н. И. Польская анархия при Яне-Казимире и война за Украину. – Т. 2. – СПб., 1887.

3. Chronologia polska. Warszawa, 1957.

4. Stolicki Jarosław. Prolongowanie sejmów w drugiej połowie XVII wieku // Czasopismo Prawno-Historyczne. – T. XLIX – zeszyty 1–2 za rok 1997. – Poznań, 1998. – C. 247–264.

Сеймики Волинського, Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств Речі Посполитої, що відбулися упродовж 1648 – 1657 років

Тим-то по тижню ми сеймики тягнем,
Бо якнайдовше в ораціях бавим.
....
Крик: "Не дозволю!" – одне має слово.
Що не дозволиш, о дурноголово?

Данило Братковський.
З польської переклав Валерій Шевчук

Ухвали (лявдуми), інструкції та інші документи сеймиків є одним з найбільших інформативних джерел до історії Національно-визвольної війни, включених у збірник. Саме тому упорядники детально анотували їх у першій частині видання, а основні відомості про сеймики звели ще й у цей окремий додаток-таблицю. Він включає 61 позицію. Наведений перелік не є повним через втрату частини актових книг; це стає очевидним з аналізу поданих у таблиці відомостей. Найкраще збереглися документи сеймиків Волинського воєводства (їх переважно записано в актові книги ф. 25, Луцький гродський суд). Набагато меншою за обсягом є інформація про сеймики інших трьох воєводств, шляхта з яких у переважній більшості змушена була перебратися на Волинь і групувалася навколо м. Володимир, яке стало для них своєрідним центром (ці відомості переважно зафіксовано у ф. 28, Володимирський гродський суд).

Нагадаємо, що пошук потрібної анотації слід здійснювати в першій частині видання за датами записів документів в актові книги: ці дати наведено в останній колонці таблиці під назвою "Примітки".

Дата проведення сеймику	Місце проведення сеймику	Назва воєводства, шляхта якого збиралася на сеймик	Назва сеймику	Вид акта	Легенда	Опубліковано	Маршалок сеймику. Примітки
1648 рік							
Червня 25	м. Луцьк	Волинське		маніфестація поборці несплаченого подвійного подимного податку, ухваленого 25 червня 1648 р. сеймиком Волинського воєводства	ф. 25, оп. 1, спр. 186, арк. 529 зв. – 530, акт 74	–	Документів, що безпосередньо стосуються цього сеймику, в актових книгах не виявлено. З кількох згадок про нього найбільш інформативною є згадана маніфестація поборці, записана в актову книгу 14 березня 1653 р.
1649 рік							
Березня 15	м. Луцьк	Київське	реляційний	ухвала (лявдум) сеймику	ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 83–89, акт 44	АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 349 – 361; Ч. III. – Т. 4. – С. 74–82	Владислав Хребтович. Обидва документи записано в актову книгу 17 березня

Дата проведення сеймику	Місце проведення сеймику	Назва воєводства, шляхта якого збиралася на сеймик	Назва сеймику	Вид акта	Легенда	Опубліковано	Маршалок сеймику. Примітки
				запис про обрання депутатів від воєводства до Головного люблінського трибуналу	ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 89 і зв., акт 46	–	
Березня 15–17	м. Луцьк	Волинське	реляційний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 89 зв.– 91 зв., акт 47	АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 362 – 366; Ч. III. – Т. 4. – С. 83–86	Криштоф Линевський. Обидва документи записано в актову книгу 17 березня
				інструкція послам від сеймику до короля	ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 91 зв. – 92 зв., акт 48	АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 367 – 369; Ч. III. – Т.4. – С. 86–87	
Травня 14	м. Луцьк	Волинське	реляційний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 275– 277, акт 145	АЮЗР. – Ч.III. – Т. 4. – С. 198–208	Ян Кашовський. Початок акта не зберігся, тому дату проведення сеймику встановлено за ін. документами. В актову книгу його записано 15 травня
Вересня 13	м. Луцьк	Волинське	депутатський	запис про обрання депутатів від воєводства до трибунальських судів	ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 538 зв. – 539 зв., акт 7	–	Владислав Немирич. Сеймики Київського, Брацлавського і Чернігівського воєводств, згідно з королівськими універсалами від 25 серпня 1649 р. (записані в актову книгу 4 вересня), мали відбутися 13 вересня у м. Володимир (див. відповідні анотації). Однак документів цих сеймиків не виявлено
Жовтня 11	м. Луцьк	Волинське	елекційний	інструкція послам від воєводства на сейм	ф. 25, оп. 1, спр. 262, арк. 603– 604 зв., акт 18	АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 347–348	Богуслав Гораїн. Інструкцію в актову книгу записано 15 жовтня

Дата проведення сеймику	Місце проведення сеймику	Назва воєводства, шляхта якого збиралася на сеймик	Назва сеймику	Вид акта	Легенда	Опубліковано	Маршалок сеймику. Примітки
Жовтня 11	м. Володимир	Брацлавське	елекційний	інструкція послам від воєводства на сейм	ф. 28, оп. 1, спр. 85, арк. 476–480 зв., акт 343	АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 334–342	Стефан Святополк Четвертенський. Інструкцію в актову книгу записано 12 жовтня
1650 рік							
Лютого 7	м. Луцьк	Волинське	реляційний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 99 і зв., акт 59	АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 398–399	Андрій Заленський. В актову книгу ухвалу записано 8 лютого
Березня 7	м. Житомир	Київське і Чернігівське	реляційний, об'єднаний	ухвала	ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 28 і зв., 29 зв., акт 57	АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 410–416	Криштоф Тишкевич. (Київське воєводство), Прокіп Верещака (Чернігівське). В актову книгу ухвалу записано 7 березня. Проведення цього сеймику спочатку було намічено на 7 лютого (так само як Волинського воєводства), упродовж лютого його ще двічі переносили, аж поки він не відбувся 7 березня – див. відповідні анотації у 1-й частині збірника
Квітня 4	м. Житомир	Київське	елекційний	універсал київського воєводи універсал київського воєводи	ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 114 зв. – 115, акт 492 ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 133–134, акт 108	–	Першим універсалом від 19 березня 1650 р. Адам Кисіль (запис в актовій книзі від 22 березня) призначив сеймик для елекції земських урядовців замість двох померлих, другим, від 4 квітня (запис того самого числа), сеймик було скасовано
Вересня 12	м. Житомир	Київське	депутатський	ухвала	ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 499 і зв., акт 492	АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 503–504; Памятники... – Т. 2. – Отд. III. – С. 40–48	Криштоф Тишкевич. Обидва документи записано в актову книгу 12 вересня

Дата проведення сеймику	Місце проведення сеймику	Назва воєводства, шляхта якого збиралася на сеймик	Назва сеймику	Вид акта	Легенда	Опубліковано	Маршалок сеймику. Примітки
				запис про обрання сеймиком депутатів до трибунальських судів	ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 498 і зв., акт 490	–	
Вересня 12	м. Житомир	Чернігівське	депутатський	ухвала запис про обрання сеймиком депутатів до трибунальських судів	ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 499 зв. – 500 зв., акт 493 ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 498 зв., акт 491	АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 505–506; Памятники... – Т. 2. – Отд. III. – С. 49–56 –	Миколай Кисіль. Обидва документи записано в актову книгу 12 вересня
Жовтня 1	м. Житомир	Київське, Житомирський повіт		універсал житомирського старости	ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 544 зв., акт 538	–	Крім цього універсалу Криштофа Тишкевича (запис в актову книгу від 27 вересня) про призначення сеймику, ін. згадок про нього не виявлено
Жовтня 7		Київське і Волинське	партикулярні	універсал короля	ф. 11, оп. 1, спр. 13, арк. 589 зв., акт 585 ф. 25, оп. 1, спр. 264, арк. 1400–1401 зв., акт 73	– –	В актові книги універсал записано 29 жовтня (ф. 11) і 31 жовтня (ф. 25). Ін. згадок не виявлено. Див. наступну позицію
Листопада 7	м. Житомир	Київське	елекційний	інструкція послам від воєводства на сейм	ф. 11, оп. 1, спр. 3, арк. 142 і зв., акт111 (без закінчення); спр. 13, арк. 596 зв. – 599 зв., акт 593	АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 523–530	Владислав Немирич. Інструкцію в актові книги записано 7 листопада
1651 рік							
Січня 12	м. Луцьк	Волинське	реляційний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 28–30 зв., акт 26	АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 543–546	Юрій-Олександр Остророг. В актову книгу ухвалу сеймику записано 13 січня

Дата проведення сеймику	Місце проведення сеймику	Назва воєводства, шляхта якого збиралася на сеймик	Назва сеймику	Вид акта	Легенда	Опубліковано	Маршалок сеймику. Примітки
Січня 24	м. Житомир	Київське	реляційний	скрипт	ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 35 зв. – 36	–	Ян Проскура Сущанський. В актову книгу скрипт записано 25 січня
Травня 9	м. Луцьк	Волинське		ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 570 – 571 зв., акт 18	–	Вацлав Гулевич. В актову книгу ухвалу сеймику записано 9 травня
Липня 14	поблизу м. Берестечко, в обозі коронного війська	Волинське	екстраординарний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 682 зв. – 685, акт 3	АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 595. Анотація II	Станіслав-Казимир Беневський. В актову книгу ухвалу сеймику записано 21 липня
Вересня 11	м. Житомир	Чернігівське	депутатський	запис про обрання сеймиком депутатів до трибунальських судів	ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 76 зв. – 77	–	Петро Харевський. Запис в актову книгу зроблено 11 вересня
Вересня 11	м. Житомир	Київське	депутатський	запис про обрання сеймиком депутатів до трибунальських судів	ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 77 зв. – 78	–	Олександр Цеклінський. Запис в актову книгу зроблено 11 вересня
Грудня 15		Житомирський і Овруцький повіти Київського воєводства	Йдеться про два окремі повітові сеймики	універсал житомирського старости Криштофа Тишкевича	ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 172 зв. – 173	–	Ухвал або ін. документів цих двох повітових сеймиків в актових книгах не виявлено. Запис універсалу в актову книгу зроблено 12 грудня
Грудня 15	м. Житомир	Київське	елекційний	інструкція послам від воєводства на сейм запис про гарантію виплат послам на сейм	ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 173–177 ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 181 і зв.	АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 414–425 –	Криштоф Тишкевич. В актову книгу інструкцію записано 15 грудня. Запис в актову книгу зроблено 15 грудня
Грудня 15	м. Житомир	Чернігівське	елекційний	інструкція послам від воєводства на сейм	ф. 11, оп. 1, спр. 14, арк. 179 – 180 зв.	АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 426–433	Прокіп Татомир. В актову книгу інструкцію записано 15 грудня

Дата проведення сеймику	Місце проведення сеймику	Назва воєводства, шляхта якого збиралася на сеймик	Назва сеймику	Вид акта	Легенда	Опубліковано	Маршалок сеймику. Примітки
Грудня 16	м. Луцьк	Волинське	елекційний	інструкція послам від воєводства на сейм	ф. 25, оп. 1, спр. 269, арк. 1088 – 1097 зв., акт 25	АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 391–414	Роман Загоровський. В актову книгу інструкцію записано 16 грудня
1652 рік							
Червня 11	м. Володимир	Волинське	елекційний	інструкція послам від воєводства на сейм	ф. 28, оп. 1, спр. 88, арк. 643 зв. – 646, акт 471	АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 434–439	Станіслав-Казимир Беневський. В актову книгу інструкцію записано 11 червня
Липня 8		Волинське		універсал короля	–	АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. – С. 743–747	Універсал від 23 червня 1653 р. подано за публікацією в АЮЗР: її зроблено з актових книг Кременецького гродського суду, однак цей акт, так само як ін. згадки про сеймик, виявити не вдалося
Жовтня 22	м. Турійськ	Волинське	реляційний			–	Документів, що безпосередньо стосуються цього сеймику, в актових книгах не виявлено. Однак опосередкованих згадок про його рішення, насамперед про збір подимного податку, збереглася велика кількість (див. в обох частинах видання за 1653 р.)
1653 рік							
Березня 8	м. Луцьк	Волинське	елекційний	інструкція послам від воєводства на сейм	ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 216 – 223 зв., акт 14	АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 440–455	Ян Кашовський. Інструкцію в актову книгу записано 8 березня
Березня 8	м. Володимир	Київське, Брацлавське і Чернігівське	елекційний, об'єднаний	інструкція послам від воєводств на сейм	ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 582–585 зв., акт 430	АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 456–463	Ян Крентовський (Київське воєводство), Петро Домбровський (Брацлавське), Стефан Іваницький (Чернігівське). Інструкцію в актову книгу записано 8 березня

Дата проведення сеймику	Місце проведення сеймику	Назва воєводства, шляхта якого збиралася на сеймик	Назва сеймику	Вид акта	Легенда	Опубліковано	Маршалок сеймику. Примітки
Травня 5	м. Луцьк	Волинське	реляційний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 416–417 зв., акт 6	–	Ян Шимкович Шклинський. В актову книгу ухвалу сеймику записано 5 травня
Червня 20	м. Луцьк	Волинське	екстраординарний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 699 і зв., акт 74	–	Міхал Загоровський. В актову книгу ухвалу сеймику записано 20 червня
Серпня 11	м. Луцьк	Волинське	екстраординарний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 849–850 зв., акт 14; ф. 28, оп. 1, спр. 89, арк. 907–909 зв., акт 630	–	Томаш Линевський. В актові книги ухвалу сеймику записано 12 серпня (ф. 25) і 15 серпня (ф. 28)
Серпня 29	м. Луцьк	Волинське	екстраординарний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 273, арк. 892 і зв., акт 54	–	Адам Гулевич. В актову книгу ухвалу сеймику записано 30 серпня
Грудня 31	м. Володимир	Київське, Брацлавське і Чернігівське	елекційний, об'єднаний	інструкція послам від воєводств на сейм	ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 641–645, акт 525	АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 789–797	Теодор Гуменецький (Київське воєводство), Ян Пісочинський (Брацлавське), Стефан Іваницький (Чернігівське). Інструкцію в актову книгу записано 2 січня 1654 р.
1654 рік Травня 19	м. Володимир	Київське, Брацлавське і Чернігівське	елекційний, об'єднаний	інструкція послам від воєводства на сейм	ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 871 – 875 зв., акт 663	–	Томаш Казимирський (Київське воєводство), Ян Кудевич Купчинський (Брацлавське), Адам Буркацький (Чернігівське). Інструкцію в актову книгу записано 20 травня
Серпня 11	м. Луцьк	Волинське	реляційний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 275, арк. 391–392, акт 433;	–	Дмитро Урсул Рудецький.

Дата проведення сеймику	Місце проведення сеймику	Назва воєводства, шляхта якого збиралася на сеймик	Назва сеймику	Вид акта	Легенда	Опубліковано	Маршалок сеймику. Примітки
					ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1004 – 1006 зв., акт 763		В актові книги ухвалу сеймику записано 11 серпня (ф. 25) і 21 серпня (ф. 28)
Вересня 14	м. Володимир	Чернігівське	реляційний	ухвала	ф. 28, оп. 1, спр. 90, арк. 1061 зв. – 1062 зв., акт 805	АЮЗР. – Ч. II. – Т. 1. – С. 475–478	Якуб Война Оранський. В актову книгу ухвалу сеймику записано 16 вересня
[Кінець грудня]	м. Кременець	Волинське	елекційний	маніфестація поборці маніфестація поборці	ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 624 зв. – 625 зв., акт 21 ф. 25, оп. 1, спр. 278, арк. 194 і зв. акт 49	– –	Поборця Костантий Сенюта записав свою маніфестацію в актову книгу 22 січня 1655 р. Цю маніфестацію внесено в актові книги 9 лютого 1655 р. Ухвали або ін. документи власне сеймику не збереглися. Непрямі згадки про нього – у названих маніфестаціях, а також юраментах – див. відповідну таблицю у 2-й частині збірника
1655 рік Квітня 28	м. Луцьк	Волинське	елекційний	інструкція	ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 375–382, акт 292	–	Юрій Вільгорський. Інструкцію послам від воєводства на сейм в актову книгу записано 28 квітня
Квітня 28	м. Володимир	Брацлавське і Чернігівське	елекційний, об'єднаний	інструкція послам від воєводства на сейм	ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 811–813, акт 141	АЮЗР. – Ч. II. – Т. 2. – С. 4–7	Криштоф Кордиш (Брацлавське воєводство), Криштоф Кольчицький (Чернігівське). Інструкцію в актову книгу записано 28 квітня
Квітня 28	м. Володимир	Київське	елекційний	ухвала інструкція послам від воєводства на сейм	ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 817 зв. – 819, акт 143 ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 813 – 817 зв., акт 142	АЮЗР. – Ч. II. – Т. 2. – С. 1–3 АЮЗР. – Ч. II. – Т. 2. – С. 7–13	Андрій Мощеницький. Обидва документи записано в актову книгу 28 квітня

Дата проведення сеймику	Місце проведення сеймику	Назва воєводства, шляхта якого збиралася на сеймик	Назва сеймику	Вид акта	Легенда	Опубліковано	Маршалок сеймику. Примітки
Липня 16	м. Луцьк	Волинське	реляційний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 669–673 зв., акт 491	–	Адам Харлинський. В актову книгу ухвалу сеймику записано 17 липня
Серпня 9	м. Володимир	Київське	екстраординарний	ухвала	ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 901 зв. – 903, акт 245	АЮЗР. – Ч. II. – Т. 2. – С. 13–16	Томаш Казимирський. В актову книгу ухвалу сеймику записано 9 серпня
Серпня 19	м. Луцьк	Волинське	екстраординарний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 745 зв. – 746 зв., акт 545	–	Богуслав Гораїн. В актову книгу ухвалу сеймику записано 21 серпня
Вересня 13	м. Володимир	Київське	депутатський	ухвала запис про обрання сеймиком депутатів до трибунальських судів	ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 951 – 952, акт 282 ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 952 і зв., акт 283	АЮЗР. – Ч.II. – Т. 2. – С. 16–18 –	Теодор Гуменецький. Обидва документи записано в актову книгу 13 вересня
Вересня 13	м. Володимир	Брацлавське	депутатський	запис про обрання сеймиком депутатів до трибунальських судів	ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 953 і зв., акт 284	–	Миколай Дзик. Запис в актову книгу зроблено 13 вересня
Вересня 13	м. Володимир	Чернігівське	депутатський	запис про обрання сеймиком депутатів до трибунальських судів	ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 953 зв., акт 285	–	Адам Буркацький. Запис в актову книгу зроблено 13 вересня
Грудня 28	м. Володимир	Волинське, Володимирський повіт	екстраординарний	ухвала	ф. 28, оп. 1, спр. 91, арк. 977–978 зв., акт 302	АЮЗР. – Ч. II. – Т. 2. – С. 18–20	Стефан Іваницький. В актову книгу ухвалу сеймику записано 28 грудня
Грудня 28	м. Луцьк	Волинське	екстраординарний	ухвала	ф. 21, оп. 1, спр. 158а, арк. 823а і зв.; ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 776 і зв., акт 566; ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 312 і зв., акт 1	–	Марцин Ледуховський. В актові книги ухвалу сеймику записано: ф. 21 – 31 грудня; ф. 25 – 29 грудня; ф. 28 – 1 січня 1656 р.

Дата проведення сеймику	Місце проведення сеймику	Назва воєводства, шляхта якого збиралася на сеймик	Назва сеймику	Вид акта	Легенда	Опубліковано	Маршалок сеймику. Примітки
1656 рік							
Січня 8	м. Володимир	Волинське, Володимирський повіт	екстраординарний	ухвала	ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 316 і зв., акт 3	–	Стефан Іваницький. В актову книгу ухвалу сеймику записано 8 січня
Березня 7	м. Володимир	Волинське	екстраординарний	ухвала	ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 361 зв. – 362 зв., акт 41		Олександр Чаплич Шпановський. В актову книгу ухвалу сеймику записано 7 березня
Березня 28	м. Луцьк	Волинське	екстраординарний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 280, арк. 946 – 947, акт 30	–	Самуель Долмат Ісайковський. В актову книгу ухвалу сеймику записано 28 березня
Вересня 11	м. Володимир	Волинське	[екстраординарний]	маніфестація маршалка сеймику	ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 501 зв. – 504, акт 168	–	Францішек-Станіслав Чапський. Частина волинської шляхти, що зібралася у вересні на посполите рушення, оголосивши своє зібрання сеймиком, закликала решту шляхти приєднатися до рушення. В актову книгу маніфестацію записано 12 вересня
Вересня 29	м. Володимир	Волинське, Володимирський повіт	екстраординарний	ухвала	ф. 28, оп. 1, спр. 93, арк. 559 – 560 зв., акт 214	–	Якуб Война Оранський. В актову книгу ухвалу сеймику записано 4 жовтня
1657 рік							
Лютого 6	м. Луцьк	Волинське	екстраординарний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 72–73, акт 3	–	Стефан Ледуховський. В актову книгу ухвалу сеймику записано 6 лютого
Березня 16	м. Горохів	Волинське	екстраординарний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 170 і зв., акт 26	–	Юрій Вільгорський. В актову книгу ухвалу сеймику записано 17 березня

Дата проведення сеймику	Місце проведення сеймику	Назва воєводства, шляхта якого збиралася на сеймик	Назва сеймику	Вид акта	Легенда	Опубліковано	Маршалок сеймику. Примітки
Квітня 17	м. Луцьк	Волинське	екстраординарний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 194 зв. – 195 зв., акт 8	–	Володимир Гулевич. В актову книгу ухвалу сеймику записано 17 квітня
Липня 15	поблизу с. Горбків, в обозі війська	Волинське	екстраординарний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 337 зв. – 339, акт 23	–	Олександр Чаплич Шпановський. В актову книгу ухвалу сеймику записано 17 липня
Серпня 1	поблизу м. Берестечко, в обозі війська	Волинське	екстраординарний	ухвала	ф. 25, оп. 1, спр. 282, арк. 370 – 371 зв., акт 1 ф. 28, оп.1, спр. 94, арк. 447 – 448 зв., акт 144	– АЮЗР. – Ч. II. – Т. 2. – С. 20–22	Ярослав Потій. В актові книги ухвалу сеймику записано 1 серпня (ф. 25) і 6 серпня (ф. 28)
Вересня 10	м. Володимир	Київське, Брацлавське і Чернігівське	елекційний, об'єднаний	запис про обрання сеймиком депутатів до трибунальських судів	ф. 28, оп. 1, спр. 94, арк. 462 і зв., акт 156	–	Якуб Война Оранський. Запис в актову книгу зроблено 10 вересня

Покажчик імен

Згадував якось, де Марса робота,
Де мудра думка, де вимова злота?
Мудроголовий гетьман з Любомиру,
З канцлера примас Пражмовський допіру?
Де Геркулес той (змагалець той) другий,
Стефан Чарнецький, його всі заслуги?
Де посол знаний Радзивил литовський,
Де красномовний Казимир Беньовський?

Де квіт рожовий той князь із Острогу?
Квітнучи зв'янув. Подай його Богу!
Де Ледуховські, промовці шляхетні,
З розсудом добрим Гулевичі де ті?
Літ так за сорок були усі в ділі,
Бачились часто, мов не жили цілі.
О світе, світе, значну бачу зраду,
Все цілковито іде до упаду.

Данило Братковський.
1697 р.

З польської мови переклав Валерій Шевчук

Покажчик включає 6210 позицій, і тільки ті іменування, що згадуються в анотаціях і таблицях обох частин видання. Кожна позиція, своєю чергою, складається з трьох частин: основного терміна (іменування), короткого пояснення (дефініції; її наведено у разі, якщо відповідна інформація є в документах) і посилання на сторінки видання. Під час підготовки збірника упорядники мали на меті якомога більше "залюднити" цей важливий період української історії – Національно-визвольної війни, дійовими особами – представниками різних верств населення. Саме тому в збірник (що найбільше відображено в Покажчику імен) окрім магнатів і шляхти, представників духівництва, включено значну кількість прізвищ підданих – селян, а також міщан. Умовно їх можна поділити на дві основні групи: це ті, хто покозачився й активно включився у визвольні змагання (найбільше про них йдеться у першій частині видання), а також представники сільських і міських громад, які складали судові присяги про зміну в кількості димів в окремих маєтках для відповідної сплати подимних податків (про них йдеться у другій частині видання). Крім того, у збірнику (що знайшло відображення в Покажчикові імен) значну увагу приділено єврейській частині населення українських воєводств у складі Речі Посполитої – детальніше про це див. у передмові до видання "Від упорядників".

Перейдемо до характеристики окремих складових частин позицій Покажчика імен і почнемо її з особливостей подання у ньому іменувань представників окремих станів і груп.

Князі. Роль і місце князівської верстви на Волині і в Центральній Україні яскраво й достатньо повно дослідила український історик Н. М. Яковенко[1]. Вона, так само як деякі польські автори, підкреслювала багаточисельність волинських князів ("cala mleczna droga kniaziów")[2]. Упорядники пропонованого видання здійснили певну роботу в плані вивчення титулування представників князівських родів у період 1648–1657 рр. у документах. Це знайшло відображення у відповідних позиціях Покажчика імен: якщо певна особа в актах титулувалася як князь, у відповідну позицію покажчика включено цитату з документа про це. Ось кілька прикладів: *Заславський Владислав-Домінік* ("яснє ѡсвєцоный кнєж. єго мл. на Ѡстрогу и Жаславю, граби на Тарновє"); *Корибут Вишневецький Єремія-Михайло* ("яснє ѡсвєцоный кн. єго мл. Єрємий-Михал Корыбут на Вишънєвъцу и Лубняхъ кнєжа Вышънєвєцъкий"); *Друцький Любецький Ян* ("урожоный кнєз єго мл.); *Острозькі* ("ясънє ѡсъвєцоныє кнєжата их мл."); *Святополк Четвертенська Стефанова Катерина з Лешнева* ("ясънє ѡсвєцоная кнєжна єє мл."); *Масальський Ян* ("урожоный єго мл. панъ кнєз"). У разі, якщо у позиції про представника князівського роду (що може бути відомим з інших джерел) такої цитати немає, це означає, що й у відповідних актах інформації про його князівство не наведено. Так, кожен з трьох Воронецьких зі Збаража – Андрій, Валеріян і Марцин, титулувався в юраментах як "урожоный єго мл. панъ", але Міхала і Юрія Воронецьких названо князями, і це відображено в Покажчику імен. В актах досліджуваного періоду немає згадок про князівські титули представників родів Ґедройців, Козик, Курцевичів, Острожецьких та ін.

Щодо Радзивіллів і Любомирських, родів некнязівського походження, які єдині в історії Великого князівства Литовського і Речі Посполитої отримали князівські титули від імператорів Священної Римської імперії (1515 р. –

[1] Яковенко Н. М. Українська шляхта з кінця XIV – до середини XVIII ст. (Волинь і Центральна Україна). – К., 1993. – С. 74–120

[2] Цитату взято зі статті Юліана Бартошевича "Волинь" у вид.: Encyklopedia powszechna. – Т. 27.– Warszawa, 1867. – S. 801.

Радзивілли і 1647 р. – Любомирські)[3]. Якщо для Радзивіллів станом на досліджуваний період князівський титул уже устаплився – напр., *Радзивілл Богуслав* ("яснє ѡсвєцоный кнєж. єго мл. пан ... на Слуцку и Копылю"); *Радзивілл Ольбрихт-Станіслав* ("ясьнє ѡсьвєцоный кнєжа єго мл. ... на Ѡлыцє и Нєсьвижу"), то Любомирських титулували лише графами: *Любомирський Костантий-Гіацинт* ("вєлможьный єго мл. панъ ... граби з [на] Вишьница"); *Любомирський Юрій* ("вєлможьный єго мл. панъ ... граби з [на] Вишъница") тощо. За західноєвропейським зразком графами титулувалися також *Ян Замойський* ("вєлможный єго мл. пан... граби на Тарновє и Ярославю»), *Лещинські* – грабі з (на) Лешна, а також кн. *Владислав-Домінік Заславський* (цитату вже наведено раніше). В усьому іншому принципи подання в покажчику князівських іменувань такі самі, як решти шляхетського стану.

Шляхта. Статус представників цього стану світських землевласників у документах переважно визначено як "урожоный єго мл. панъ", "єго мл. панъ". Розглянено принципи подання шляхетських іменувань в основній частині видання і в Покажчику імен. Подані в документах антропоніми різняться між собою кількістю складових елементів, умовно поділяючись на три категорії: а) одночленні – представлені у джерелах тільки родовим або власницьким іменуванням (топоантропонімом); б) двочленні – складаються з імені й прізвища (це останнє зустрічається у трьох формах: по батькові, родове або власницьке); в) тричленні – у складі імені, по батькові та родового чи власницького прізвища). Для вміщення в Покажчик імен обирався найповніший варіант іменування однієї й тієї самої особи, що зустрічався у документах.

При переданні жіночих іменувань застосовано усталений в українській археографічній практиці багаточленний тип описання (наскільки його подано в актах), згідно з яким повне жіноче іменування починається з прізвища й імені чоловіка, далі подається ім'я жінки й вказівка на родину, з якої вона походила. За наявності, як частина йменування жінки, наводиться вказівка на перший (інколи й на другий) шлюб. Усі ці відомості мають особливу цінність для нашого видання, бо допомагають розібратися в питанні розподілу й перерозподілу землеволодіння. Ось приклади повного описання іменувань жінок: *Абрамович Миколаєва Гельжбета з Горностаїв* (у документах використано форму "Абрамовичова", однак ми відмовилися від неї у покажчику з метою чіткішого подання прізвищ за принципом "родових гнізд"); *Клодницька Миколаєва Барбара з Сестровитовських, у першому шлюбі Хижевська Янова-Владиславова.*

Слід відмітити, що особливості відтворення топоантропонімів у Покажчикові імен узгоджено з топонімами, внесеними в Покажчик географічних назв, але водночас бралося до уваги й їхнє тогочасне написання.

Особливості подання іменувань представників інших станів. Для всіх представників духівництва за основу реєстрової позиції взято родове прізвище. Не зроблено винятку для ієрархів Православної Церкви, для яких у інших виданнях основним при формуванні позиції вважається чернече ім'я: аби вичленити всю цю групу й подати її уніфіковано, у нас не вистачило інформації. Однак чернече ім'я, – там, де воно було відоме, в Покажчику імен подано; напр.: *Баранович Лука, у чернецтві Лазар; Косів Степан-Адам, у чернецтві Сильвестр; Пузина Олександр, у чернецтві Атаназій.*

[3] Див. про це: Яковенко Н. М. Українська шляхта... – С. 74.

В іменуваннях міщан і підданих-селян патроніми фіксуються як прізвища з відповідним оформленням у реєстровій статті покажчика; напр., *Гаврилович Іван,* підданий з с. Жабокрики*; Гаврилович Матіяш,* торчинський міщанин. Але: *Василь, Климів син,* підданий. Назви ремісничих професій або певних посад трактувалися як прізвища і відповідно розміщувалися в покажчику; напр., *Боднар Іван,* міщанин з м. Червона; *Війт Радко,* підданий з с. Іванівка. Звертаємо увагу на значне поширення на Волині у досліджуваний період форми прізвищ підданих патронімічного походження на *–ня*: Войтеня, Дмитреня, Левченя, Лук'яненя, Пилипеня, Степаненя, Яценя тощо (родовий відмінок – Войтеняти, Дмитреняти, Левченяти і т. д.). Для євреїв реєстрова позиція в Покажчику імен починається з імені (*Агрон Шоломович,* володимирський єврей; *Юда Мошкович*, черняхівський єврей).

Дефініція. У цьому поясненні, що додається до реєстрового терміна, соціальний стан зафіксовано для духівництва, міщан, купців, козаків, селян-підданих – за наявності в документах відомостей про нього. Для шляхти, на яку доводиться більшість іменувань у покажчику, цей статус не вказано. У дефініціях якнайповніше подано інформацію про титули й уряди представників шляхетського стану (нагадаємо, що всі вони стосуються тільки періоду 1648–1657 рр.), узагальнену зі всіх згадок щодо них у документах (інколи її взято й з довідкової літератури). Тут доречно відмітити, що в анотаціях на документи, вміщених у першій частині збірника, наведено тільки ті титули й посади, що мають безпосереднє відношення до описаної в документах події, а в другій його частині (таблицях) їх взагалі не згадано, – аби полегшити сприйняття поданої там й без того насиченої інформації й уникнути зайвих повторів. У відповідній колонці таблиць відмічено тільки форму землеволодіння (дідич – власник), за винятком окремих випадків, коли такої інформації немає в актах. Водночас у Покажчикові імен саме цю інформацію – про форму землеволодіння, подано частково, у разі якщо шляхтич згадується у включених до видання документах лише 1–2 рази і тільки як землеволоділець.

Іменування в покажчику подано сучасною українською мовою, однак модернізацію здійснено достатньо обережно, з частковим збереженням автентичної орфографії. Так, ім'я *Катарина* передано у його сучасному написанні – *Катерина, Єрий (Єжи)* – як *Юрій.* Однак популярне на той час ім'я *Костантий (Константий)* передано саме в такій, автентичній формі, бо її, без всяких різночитань, застосовано в усіх актах, написаних староукраїнською, а також польською мовами. За документами подано імена *Ювхим, Овдотя (Овдотія)* та ін. Першу літеру в іменах *Фесько, Федір* (і в похідних від них іменуваннях) подано, слідом за актами, двояко: і через *Ф*, і через буквосполуку *Хв*. Буквосполуку *сч* передано літерою *щ*. Ще одну буквосполуку – *кг*, в іменах і прізвищах скрізь замінено на літеру *ґ:* більше про це див. у передмові "Від упорядників"; так само у цій передмові див. про прочитання літери *є* (епсилон), зокрема, в іменуваннях.

Посилання в позиціях зроблено на сторінки видання.

Епіграфом до цієї частини видання взято уривок з вірша Д. Братковського «Світ», вперше опублікований 1697р. у його єдиній віршованій збірці «Світ, по частинах розглянутий». Детальніше див. у загальній передмові «Від упорядників».

У зв'язку з великим обсягом покажчиків – імен і географічних назв, для них додатково запроваджено певну кількість скорочень. Див. їх окремою групою у загальному Списку скорочень, доданому до видання.

Список довідкової літератури, використаної при складанні Покажчика імен

Кулаковський П. Чернігово-Сіверщина у складі Речі Посполитої (1618–1648). – К., 2006.

Лисенко С., Чернецький Є. Легітимована правобережна шляхта (кін. XVIII – перша половина XIX століття):

Том II. – Список легітимованої шляхти Київської губернії. – Біла Церква, 2006;

Том III. – Список легітимованої шляхти Волинської губернії. – Біла Церква, 2006;

Том IV. – Те саме;

Том V. – Те саме.

Лисенко С., Чернецький Є. Правобережна шляхта (кінець XVIII – перша половина XIX ст.). Список шляхти Волинської, Київської та Подільської губерній, дворянські права якої перевірила Центральна ревізійна комісія. – 1-е вид. – Біла Церква, 2002; 2-е вид. – Біла Церква, 2007.

Руська (Волинська) метрика. Регести документів Коронної канцелярії для українських земель (Волинське, Київське, Брацлавське, Чернігівське воєводства). 1569–1673. – К., 2002.

Скрипник Л. Г., Дзятківська Н. П. Власні імена людей. Словник-довідник. – К., 1996.

Трійняк І. І. Словник українських імен. – К., 2005.

Яковенко Н. М. Українська шляхта з кінця XIV до середини XVII ст. (Волинь і Центральна Україна).– К., 1993.

Яковенко Н. Н., Боряк Г. В. Родовая антропонимия Правобережной Украины как отражение социальной структуры общества (по актам конца XIV – XVI в.) // Вспомогательные исторические дисциплины. – Вып. 19. – Ленинград, 1987. – С. 22–38.

Polski Słownik Biograficzny. – T. I. – XLIV/2, zeszyt 181. – Warszawa–Kraków–Wrocław, 1935–2006.

Urzędnicy dawnej Rzeczypospolitej XII–XVIII wieku. Spisy:

Tom I. – Wielkopolska (Województwa Poznańskie i Kaliskie):

Zeszyt 2. – Urzędnicy Wielkopolscy XVI–XVIII wieku. – Wrocław– Warszawa– Kraków–Gdańsk–Łódź, 1987;

Tom II. – Ziemie Łęczycka, Sieradzka i Wieluńska:

Zeszyt 2. – Urzędnicy województw Łęczyckitgo i Sieradzkiego XVI–XVIII wieku. – Kórnik, 1993;

Tom III. – Ziemie Ruskie:

Zeszyt 1. – Urzędnicy województwa Ruskiego XIV–XVIII wieku (Ziemie Halicka, Lwowska, Przemyska, Sanocka). – Wrocław– Warszawa– Kraków–Gdańsk–Łódź, 1987;

Zeszyt 2. – Urzędnicy województwa Bełskiego i Ziemi Chełmskiej XIV–XVIII wieku. – Kórnik, 1992;

Zeszyt 3. – Urzędnicy podolscy XIV–XVIII wieku. – Kórnik, 1998;

Zeszyt 4. – Urzędnicy województw Kijowskiego i Czernihowskiego XV–XVIII wieku. – Kórnik, 2002;

Zeszyt 5. – Urzędnicy Wołyńscy XIV–XVIII wieku. – Kórnik, 2007;

Tom IV. – Małopolska (Województwa Krakowskie, Sandomierskie i Łubelskie):

Zeszyt 2. – Urzędnicy województwa Krakowskiego XVI–XVIII wieku. – Kórnik, 1990;

Zeszyt 3. – Urzędnicy województwa Sandomierskiego XVI–XVIII wieku. – Kórnik, 1993;

Zeszyt 4. – Urzędnicy województwa Łubelskiego XVI–XVIII wieku. – Kórnik, 1991;

Tom V. – Pomorze–Prusy Królewskie:

Zeszyt 2. – Urzędnicy Prus Królewskich XV–XVIII wieku. – Wrocław– Warszawa– Kraków, 1990;

Tom VI. – Kujawy i Ziemia Dobrzyńska:

Zeszyt 2. Urzędnicy Kujawscy i Dobrzyńscy XVI–XVIII wieku. – Kórnik, 1990;

Tom VIII. – Urzędnicy Podlascy XIV–XVIII wieku. – Kórnik, 1994;

Tom IX. – Inflanty. Urzędnicy Inflaccy XVI–XVIII wieku. – Kórnik, 1994;

Tom X. – Urędnicy centralni i nadworni polski XIV–XVIII wieku. – Kórnik, 1992.

А

Б

В

Г

Ґ

Д

Е

Є

Ж

З

І

Й

К

Л

М

Н

О

П

Р

С

Т

У

Ф

Х

Ц

Ч

Ш

Щ

Ю

Я

Покажчик географічних назв

Покажчик включає 3244 позицій. До нього внесено тільки ті назви географічних об'єктів, які згадуються в обох частинах видання – анотаціях і таблицях: країн, воєводств, повітів, міст, містечок, замків, сіл, староств, волостей, ключів, слобід (воль), річок, озер, островів, доріг тощо. Принагідно ще раз відмітимо, що в основному тексті збірника, а також у Покажчикові географічних назв усі ці назви подано тільки в називному відмінку.

Так само, як у Покажчикові імен, кожна позиція цього покажчика складається з трьох частин: основної назви (терміна; тут – найменування географічного об'єкта), пояснення (дефініції) й посилання на сторінки видання.

Досить копіткою виявилася робота щодо уточнення написання основного терміна через велику кількість різночитань у географічних назвах, що є в документах. Тому при складанні покажчика довелося ще раз звернутися до актів, аби через порівняння виробити оптимальну форму написання кожного такого найменування, багато працювати з довідковою літературою, порівнювати з сучасними географічними назвами (добре те, що в регіоні – об'єкті нашого дослідження, «епідемія» перейменувань населених пунктів у радянський період історії України, що значно поширилася на інші території, мала набагато менші обсяги). Тільки після цього визначалася основна версія; інші, за наявності, подано в круглих дужках одразу за основною.

Пояснення (дефініція), вміщене після найменування, насамперед включає категорію географічного об'єкта – місто, містечко, село, слобода (воля), річка, острів і т. д. Слід звернути увагу на те, що в документах досить часто один і той самий населений пункт названо то містом, то містечком, або то містечком (навіть містом), то селом. Деякі дослідники теми з цього факту зробили висновок, що чіткого визначення категорійності населених пунктів на середину 17 ст. ще не існувало. Однак, на наш погляд, така оцінка питання є поверховою, випливає з його сучасного бачення й потребує поглибленого вивчення. Достатньо інформативним у цьому сенсі є розділ сеймової конституції від 20 лютого 1629 р. про запровадження подимного податку. В ньому міста й містечка поділено на три основні категорії й роз'яснено, як саме піддані з населеного пункту відповідної категорії повинні були сплачувати щойно запроваджений податок. Крім того, у кінці згаданого розділу відмічено: «А розподіл і розрізнення міст і містечок має тлумачитися згідно з давніми статутами». Цей розділ сеймової конституції 1629 р. включено до пропонованого видання як додаток (саме за визначеними в ньому критеріями продовжувалася сплата подимного податку й упродовж 1648–1657 рр.) і вміщено в частині другій перед таблицями. А в Покажчикові географічних назв адміністративний статус відповідної частини населених пунктів, згідно з документами, визначався як подвійний; напр.: *Білогородка; м., с. Крем. п. В.в., належне Заславському.*

Наведено також адміністративну належність географічного об'єкта згідно з адміністративно-територіальною реформою 1566 р. (повіт, воєводство). Про те, які саме українські воєводства і якою мірою представлено у пропонованому виданні, див. у загальній передмові "Від упорядників". Сучасний статус географічного об'єкта зазвичай не подано.

У поясненні до основного терміна (дефініції) в багатьох випадках вказано також власника населеного пункту. Цю додаткову інформацію застосовано в разі, якщо виникали ускладнення з ідентифікацією назви. Вони виникали для групи населених пунктів з однаковою назвою, що належали до одного воєводства і навіть повіту (Городище, Кам'янка, Княгинин, Омеляни, Пулгани [Пулганів] та ін.). До того ж ці та багато інших населених пунктів мали не одного, а двох або й більше власників, про що далеко не завжди є чітка інформація в документах. Упорядники здійснили значну роботу в цьому напрямі, встановлюючи через порівняння актів, коли саме йдеться про весь населений пункт, а коли – про його частину. Результати цієї роботи найкраще видно в таблицях другої частини видання: у багатьох випадках визначення *частина* (*половина, третина* і т. п.) подано в квадратних дужках, тобто, від упорядників. Однак траплялося й так, що в документі вказувалося тільки прізвище державці того чи іншого населеного пункту, тому ідентифікувати назву цього населеного пункту (або його частини) не було змоги. В цьому разі в покажчику інформацію про такий населений пункт подано окремою позицією. Саме тому в ньому позицій, наприклад, щодо групи населених пунктів під назвою "Городище" більше, ніж таких сіл існувало фактично у досліджуваний період.

Якщо якийсь географічний об'єкт локалізувати не вдалося, то посилання на сторінки видання подано відразу за назвою населеного пункту.

Географічні назви, що складаються з двох слів, одним з яких є означення *Старий, Новий, Великий, Малий, Верхній,*

Нижній тощо, в обох частинах збірника і в покажчику подано інверсійно: Береськ Старий, Верба Велика, Клецька Мала і т. п. Але – Біле Поле, Білі Береги тощо. Якщо до складу географічного найменування входять слова *Воля, Волька, Волиця* як частина власної назви, це слово залишено на другому місці: Березна Воля, Вовчицька Воля, Казинівська Волиця тощо, аби не відривати позицію про цей населений пункт від позиції, що стосується основного села, поблизу якого було створено волю (слободу) й за йменуванням якого названо новозаснований населений пункт.

На наш погляд, добре послугується дослідникам вміщений одразу після Покажчика географічних назв, як своєрідне доповнення до нього, фрагмент розвідки О. І. Барановича "Залюднення Волинського воєводства в першій половині 17 ст." (К., 1930) під назвою "Реєстр поселень (за абеткою) з зазначенням числа димів кожного". Високу оцінку доробкові цього історика дано в передмові "Від упорядників". А згаданий фрагмент ми помістили в пропонованому виданні, вважаючи себе продовжувачами дослідження, що його виконав О. І. Баранович, а також враховуючи порівняну недоступність цієї розвідки, наприклад, для краєзнавців. Список скорочень, додатково запроваджений для обох покажчиків – імен і географічних назв, див. окремою групою у загальному "Списку скорочень", доданому до видання.

Список довідкової літератури, використаної при складанні Покажчика географічних назв

Горпинич В. О. Словник географічних назв України (топоніми та відтопонімні прикметники). – К., 2001.

Історія міст і сіл Української РСР:

Вінницька область. – К., 1972.

Волинська область. – К., 1970.

Житомирська область. – К., 1973.

Київська область. – К., 1971.

Ровенська область. – К., 1973.

Тернопільська область. – К., 1973.

Хмельницька область. – К., 1973.

Словник гідронімів України. – К., 1979.

СССР. Административно-территориальное деление союзных республик на 1 января 1983 года. – М., 1983.

Українська РСР. Адміністративно-територіальний поділ на 1 вересня 1946 року. – К., 1947.

Історія Теофіпольщини. Історичний нарис та збірник документів Центрального державного історичного архіву України, м. Київ. – Т. 1. Давні акти. – Хмельницький, 2003.

Руська (Волинська) метрика. Регести документів Коронної канцелярії для українських земель (Волинське, Київське, Брацлавське, Чернігівське воєводства). 1569–1673. – К., 2002.

Баранович О. Залюднення Волинського воєводства в першій половині XVII ст. – К., 1930.

Заяць А. Урбанізаційний процес на Волині в XVI – першій половині XVII століття. – Львів, 2003.

Крикун Н. Административно-территориальное устройство Правобережной Украины в XV–XVIII вв. Границы воеводств в свете источников. – К., 1992.

Кулаковський П. Чернігово-Сіверщина у складі Речі Посполитої (1618–1648). – К., 2006.

Budzyński Zdzisław. Kresy południowo-wschodnie w drugiej połowie XVIII wieku. – Tom 1. Statystyka wyznaniowa i etniczna. – Przemyśl–Pzeszów, 2005.

Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich. – T. I–XV (cz. I–II). – Warczawa, 1880–1902.

А

Б

В

Г

Ґ

Д

Є

Ж

З

І

К

Л

М

Н

О

Р

С

Т

Ц

Ч

Ш

Щ

Ю

Я

Реєстр поселень (за абеткою) з зазначенням числа димів кожного.

Фрагмент праці О. І. Барановича «Залюднення Волинського воєводства в першій половині 17 ст.» (К., 1930)

Таблицю, складену О. І. Барановичем, додано до збірника, зважаючи на її (так само як усієї розвідки) важливість для поглибленого вивчення питання про подимне оподаткування в його розвитку, а з іншого боку – малодоступність цієї праці для широкого загалу дослідників. О. І. Баранович написав її на основі юраментів (судових присяг) підданих про кількість димів і сплату подимного податку, вперше запровадженого в Речі Посполитій 1629 р. (див. за змістом «Витяг з сеймової конституції від 20 лютого 1629 року про запровадження подимного податку»). Крім юраментів за 1629 р., що є основою видання, автор використав ці документи й за інші роки, аж до 1650 р. Всі відомості з них автор узагальнив у трьох таблицях: 1) Екстракти з виказів[1] про подимне (список за володільцями), окремо за кожним з трьох повітів Волинського воєводства – Луцького, Володимирського і Кременецького; 2) Реєстр поселень (за абеткою) з зазначенням числа димів кожного; 3) Реєстр дідичів (за абеткою фамілій) з зазначенням числа димів кожного. На основі цих відомостей О. І. Баранович склав картосхему «Волинське воєводство у 1629 р. Поселення і володіння», поділивши її на квадрати і позначивши їх цифрами й літерами. Всі три таблиці й картосхема змістовно тісно пов'язані між собою, зокрема й перехресними посиланнями; в них під різними ракурсами розглянуто питання землеволодіння й сплати подимного податку. Праця О. І. Барановича зберігає цінність і при вивченні соціально-економічної історії періоду Національно-визвольної війни, насамперед через те, що наступні після 1629 р. подимні податки збирали за одним і тим самим принципом, орієнтуючись на кількість димів, зафіксованих саме 1629 р. Так було й на початку Війни, зокрема у 1648 і 1649 рр. І навіть у наступні роки, незважаючи на ухвали збирати той чи інший подимний податок тільки за квитами попередніх поборців, а не з кількості зафіксованих 1629 р. димів, спроби повернутися до 1629 р. як орієнтира були неодноразовими.

Одну з цих таблиць упорядники включили до видання з тих міркувань, що вона якнайкраще слугуватиме дослідникам при вивченні соціально-економічної історії України напередодні й під час Національно-визвольної війни, насамперед змін у кількості населення і, відповідно, у заселенні території; появу нових населених пунктів і зникнення чи зміні статусу існуючих; виходячи з цього – змін у кількості димів тощо. Таблиця у комплексі зі складеним упорядниками Покажчиком географічних назв, на наш погляд, добре послугується краєзнавцям, а також тим, хто цікавиться історичною географією.

Таблицю «Реєстр поселень (за абеткою) з зазначенням числа димів кожного» виготовлено для видання способом сканування, тобто, її подано цілком в авторському варіанті. Тому колонки «Місце на мапі» та « №№ списку за володільцями» в ній залишилося, однак користуватися ними можна, маючи під рукою названу працю О. І. Барановича.

---

[1] Так автор називає юраменти (судові присяги) підданих про сплату подимного податку.

Реєстр поселень (за абеткою) з зазначенням числа димів кожного

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1	Александрія місто	6. L.	л.	518	357
2	Амбуків . . .	5. A.	в.	372, 427	54
3	Андруга . . .	2. K.	л.	958	33
4	Андруга задня [1]	8. H.	к.	847	14
5	Андруга передня [1]	8. H.	к.	839, 882	22
6	Андрусіїв . . .	6. M.	л.	775	55
7	Андрушівка .	8. K.	к.	294	21
8	Антонівці . . .	8. J.	к.	472	53
9	Антоніни [2] . .	9. N.	к.	187	6
10	Арестів . . .	6. K.	л.	511	34
11	Арсоновичі . .	4. G.	л.	824	24
12	Аршичин . . .	7. H.	л.	764	36
13	Баб'є	5. E.	л.	{1115, 1120, 1417}	22
14	Бабин	6. L.	л.	1219	56
15	Бабин	6. O.	л.	423, 424	79
16	Бабка	3. J.	л.	695	30
17	Баволоки . . .	6. G.	л.	504	6
18	Баглаї	10-11. L. M.	к.	544	2
19	Баглаї [3]	10. P.	к.	73	
20	Баглайки [4] . .	10. N.	к.	56	
21	Базалія місто .	10. L.	к.	108	433
22	Базаринці . .	10. H.	к.	390	26
23	Баїв	6. F.	л.	304	64
24	Баймаки . . .	8. K.	к.	837	13
25	Баківці	6. F.	л.	862, 1235	27
26	Бакорин . . .	6. H.	л.	628, 629	52
27	Бакоти [5] . . .	9. H.	к.	516	
28	Баньківці . . .	10. K.	к.	537	42
29	Баранівка місто	7. Q.	к.	337	282
30	Бараннє . . .	7. M. N.	л.	331	43
31	Бараннє [6] . . .	8. F.	к.	751	
32	Бармаки . . .	6. K.	л.	514	28
33	Басів Кут . . .	6. K.	л.	506	85
34	Батуні		л.	161	13
35	Батьків [7] . . .	8. F.	к.	817	
36	Бахів	3. Д.	в.	10	37
37	Бачманівка .	7. N.	к.	199	57

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Чиело димів
38	Башарівка [8] . .	8. G.	к.	818	
39	Башківці . . .	8. J.	к.	467	97
40	Башлики . . .	5. J.	л.	655	8
41	Башуки [9] . . .	9. G.	к.	564	
42	Бєгнє	6. K.	л.	527	9
43	Бейзими . . .	9. N.	к.	105	16
44	Белмаж . . .	7. L.	л.	249	54
45	Бенівщина . .		л.	767	12
46	Берег	8. H.	к.	606	64
47	Берегелинці .	10. O.	к.	145	11
48	Берегелі [10] . .	10. O. P.	к.	58	
49	Бережанка . .	9. J.	к.	590	19
50	Бережинці . .	9. L.	к.	689	23
51	Бережниця місто	3. L.	л.	114	423
52	Бережці . . .	8. H.	к.	832, 833, 877, 878,	38
53	Берездів місто	7. O.	л.	369	289
54	Берездівка [11] .		л.	373	
55	Березів		в.	156	27
56	Березівка . . .	9. R.	к.	339	20
57	Березк місто .	5. E.	л.	918	126
58	Березна місто [12]	4—5. M.	л.	734	328
59	Березна [13] . .	4. M.	л.	735	28
60	Березна . . .	8. P.	к.	318	73
61	Березна . . .	8. O.	к.	745	18
62	Березовичі . .	5. C. Д.	в.	290	46
63	Березолупи . .	5. E.	л.	1166	30
64	Березолупи . .	5. E.	л.	287	17
65	Березолупи . .		л.	752	11
66	Берестечко місто	7. F.	л.	978	389
67	Берестерко Русинове . . .	7. F.	л.	1080, 1300, 1301, 1302, 1389	34
68	Берестовець .	5. L.	л.	154	52
69	Берестяни . .	5. J.	л.	634	89
70	Бернешів . . .	6. C.	в.	235	26
71	Бесідки . . .	6. O.	л.	431	51
72	Бибчинці . . .		к.	280	17

[1] Маємо дими ще Андруги, невідомо которої саме з цих двох: к. 873,874—6 димів; к. 840—Андруга з Лішнею—3 дими.
[2] Тоді називалися Голодьки.
[3] 60 димів з Ємцями.
[4] 37 димів з Самчинцями.
[5] 68 з Раковцем.
[6] 62 дими з Стариками коло Крупця.
[7] 49 димів з Башарівкою.
[8] 49 димів з Батьковим,
[9] Волости Андріївської, маємо дими огулом у всій волості.
[10] 8 димів з Шашківщиною.
[11] 66 димів з Горицею.
[12] Тоді називалось Андріїв.
[13] Зазначена, як „старе село"—чи не Селець тепер.
[14] Л—Луцький, В—Володимирський, К—Кремінецький.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
73	Биківці	8. K.	к.	534	68
74	Биричівка . .	3. J.	л.	705	44
75	Бистричі . . .	5. N.	л.	725	98
76	Бистрицька Волиця		л.	729	12
77	Битень	4. E.	л.	1121а	67
78	Бичаль	5. K.	л.	134	52
79	Біла Криниця .	8. H.	к.	561	31
80	Біла Кринипя .	8. O.	к.	744	68
81	Біла Криниця [1]	8. F.	к.	830	14
82	Білашів . . .	7. L.	л.	265	26
83	Білашів . . .	7. K.	л.	244	95
84	Білашів . . .	4. Д.	в.	55	77
85	Білашівка . .	5. N.	л.	746	50
86	Білежинці . .	8. M.	к.	270	16
87	Біле Поле [2] . .	6. Д.	в.	286	26
88	Білецьке . . .	9. P.	к.	336	13
89	Білий сток [3] .	6. E.	л.	889, 1375	49
90	Білин	3. Д.	в.	26	87
91	Біличі	6. B.	в.	292	30
92	Білі Береги . .	5. B.	в.	51	7
93	Білі Береги [4] .		л.	172	
94	Білів місто . .	6. J.	л.	575	154
95	Білів	8. N.	к.	173	22
96	Білка [5]	9. J.	к.	684	
97	Білка	9. J.	к.	528	16
98	Білка [6]	5. M.	л.	749	
99	Білобережже .	7. J.	л.	37	41
100	Білогородка місто	8. M.	к.	281	119
101	Білогородка . .	7. G.	л.к	208, 610	48
102	Білозірка Верхня	9. K.	к.	419	67
103	Білозірка Нижня		к.	418	64
104	Білотин	8. M.	л.	325	42
105	Більська Воля.	3. H.	л.	693	44
106	Більче	6. F.	л.	1280, 1329	15
107	Більчин	8. M.	л.	316	52
108	Бісівка	9. L.	к.	688	20
109	Бісівка Мала .	9. M.	к.	268	10
110	Біскупичі [7] . .	6. E.	л.	944	
111	Біскупичі . . .	6. B. C.	в.	239	54
112	Біскупичі . . .	6. C.	в.	70, 71	51
113	Блаженик . . .	5. C.	в.	255	5
114	Блудів	6. M. N.	л.	785	81
115	Блудів	6. E.	л.	1023	171
116	Бобичі	5. Д.	в.	353	15
117	Бобли	4. C.	в.	90	151
118	Бобрівці [8] . . .	9. G.	к.	573	
119	Бовкуни . . .	9. N.	к.	100	12
120	Богате	6. P.	л.	481	51
121	Богданівка . .	8. H.	к.	806	26
122	Богданівщина .	6. N.	л.	429	34
123	Богдашів . . .	6. K.	л.	532	24
124	Боголюбе . . .	5. F.	л.	90	36
125	Богуші	4. M.	л.	738	13
126	Богушівка . .	4. E.	л.	949	24
127	Бодаки	7. J.	л.	41	25
128	Бодаки	9. H.	к.	496	71
129	Бодачів	5. G.	л.	1412	10
130	Бодачів	7. C. Д.	л.	1124, 1125	22
131	Божанка . . .	5-6 B.	в.	61	29
132	Божів	6. Д. E.	л.	1062	40
133	Божковичі . .	6. H.	л.	232	42
134	Боків	5. F.	л.	56	37
135	Бокшин	6. N.	л.	786	10
136	Болізуби [9] . .	9. H.	к.	488	
137	Боложівка [10] .	8. K.	к.	808	
138	Болотьківці . .	7. L.	л.	816	39
139	Боратин . . .	7. G.	к.	811	19
140	Боратин . . .	5. E.	л.	12	26
141	Борблин [11] . .	6. H.	л.	806	
142	Борзова . . .	3. C.	в.	231	9
143	Борисів . . .	8. M.	л.	314	187
144	Борисковичі [12].	7. Д.	л.	1287	
145	Борки [13] . . .		к.	24	
146	Борки	8. J.	к.	836, 854	29
147	Борки [14] . . .	2. Д.	в.	268	
148	Борове	4. O.	л.	733	67
149	Боровиця Велика	8. K.	л.	324	56
150	Боровиця Мала.	8. K.	л.	359	20
151	Боровичі . . .	4. G	л.	929	70
152	Боровно . . .	2. F.	в.	178	80
153	Бородчиці . .	7. Д. E.	л.	888, 1393	73
154	Боротин . . .		л.	1246	28
155	Борсуки . . .	9. J.	к.	587	21
156	Бортники . . .	8. P.	к.	299	41
157	Бортнів	5. B.	в.	369	22

[1] Передмісте Крупця.
[2] Білопілля.
[3] Білосток.
[4] 27 димів з Волькою.
[5] 66 димів з Мартишківцями і Пліскою.
[6] 54 дими з Руденкою.
[7] 62 дими з Десятинною.
[8] В волості Андріївській, де всі дими подані разом за всю волость.
[9] 39 димів з Решнівкою.
[10] 66 димів з Степанівкою.
[11] 290 димів з Малином, Уєздцями, Пелжою, Заболотцями і Ставищем.
[12] 30 димів з Довгим.
[13] 26 димів з Мовчанівкою.
[14] 49 димів з Мостищем.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів	№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
158	Борухів	5. G.	л.	941	65	199	Ванжулів	9. J. K.	к.	595, 596	23
159	Борушківці	9. Q.	к.	322	42	200	Вараш	3. J.	л.	696	69
160	Борщівка[1]	9. G.	к.	577		201	Вариводки	9. K.	к.	613	21
161	Борщівка	7. K.	л.	256	24	202	Варковичі[9]	7. J.	л.	233	
162	Борщівка[2]	7. M.	л.	362		203	Василівка[10]	9. L.	к.	132	
163	Борщівка	9-10. L.	к.	125	4	204	Васильковичі		л.	98	8
164	Борщівка	9. J.	к.	815	40	205	Васьківці	8. M.	к.	252	56
165	Ботин	5. H.	л.	29	25	206	Васьківці	8. K.	к.	295, 601	42
166	Бочаниця	6. M.	л.	1266	42	207	Васьковчики	9. M.	к.	180	4
167	Бражинці	9. P.	к.	324	35	208	Ватин[11]	6. E.	л.	1175, 1179	27
168	Брани[3]	7. Д.	л.	1151						1348	
169	Бранів	6. N.	л.	792	34	209	Ватинець[12]	6. E,	л.	1311, 1180	15
170	Бриків	6. N.	л.	428	56	210	Вачова	7. N.	к.	200	32
171	Бриків	8. K.	к.	739	30	211	Велбичі[13]	6. H.	л.	810	28
172	Бродів	7. L.	л.	270	53	212	Велихів	3. K.	л.	145, 146	41
173	Бродки		л.	1411	4	213	Велицьк	4. F.	л.	818	97
174	Бронне	4. M.	л,	744	32	214	Велничі	6. G.	л.	1362, 1378	27
175	Бронники	6. K.	л.	1201, 1247,	59	215	Вельбовно	7. L.	л.	326	204
				1248		216	Верба	7. H.	к.	604	106
176	Брухів[4]	6. G.	л.	1095		217	Верба	5. C.	в.	253	76
177	Бруховичі	4. E.	л.	1406	51	218	Верба Мала[14]	5. B.	в.	377, 378,	53
178	Бубнів	6. Д. E.	л.	1024	74					379, 380,	
179	Бубнів	6. C.	в.	139	15					383, 389	
180	Буглів	9. J.	к.	677	18	219	Вербень	7. F.	л.	1150	26
181	Бугрин[5]	6. L.	л.	1232, 1238	43	220	Верб'є		к.	861	9
182	Будераж	7. K.	л.	223	44	221	Вербичне	5. Д.	в.	296, 298,	19
183	Будераж	7. G.	л.	209	40					299, 301,	
184	Бужани	7. Д.	л.	942	118					304, 305	
185	Бужковичі	6. C.	в.	125	68	222	Вербівці	9. N,	к.	175	66
186	Букойма	7. g.	л.	1275, 1396	79	223	Вербка	4. Д.	в.	7	5
187	Булаївка[6]	9. N.	к.	184		224	Вербовець мі-				
188	Буремель	7. F.	л.	1072	62		сто[15]	9. J.	к.	520, 521	94
189	Буремець[7]	6. G.	л.	94		225	Вербородинці	10. O. P.	к.	66	10
190	Бутин	9. N.	к.	499	31	226	Вербче більше	4. K.	л.	143	45
191	Бутятичі	6. B.	в.	382	13	227	Вербче друге	4. K.	л.	144	44
192	Бухарів[8]	6. L.	л.	1009, 1137	10	228	Верб'яїв	6. G·	л.	52	24
193	Буцин	3. Д.	в.	158	36	229	Вереміївка	10. N.	к.	147	21
194	Буща	7. K.	л.	254	146	230	Верещаки[16]	10. J.	к.	681	
195	Буща	8. J.	л.	221	12	231	Верпень	5. G.	л.	901	4
196	Буяни	5. E.	л.	16	30	232	Верхи	3. F.	в.	164	47
197	Валів		к.	838	14	233	Верхів	7. K.	л.	264	202
198	Валовичі	6. Д.	в.	201	14	234	Верхнів	5. B.	в.	47	22

[1] Волості Таразької.
[2] 45 димів з Нараївкою.
[3] 50 димів з Волицею.
[4] 80 димів з Добратином.
[5] Та ще 60 димів разом з Кунятковим.
[6] 17 димів з Волицею,
[7] 46 димів з Підгайцями.
[8] Та ще 18 димів разом з Завізовим.
[9] 110 димів з Молодавкою.
[10] 20 димів з Лютерівкою.
[11] До того ще 7 димів з Ватинцем.
[12] До того ще 7 димів разом з Ватином.
[13] Частина.
[14] Друга тогочасна назва—Вохновичі.
[15] В місті димів 58, на стариках (селі) 36.
[16] 95 димів разом з Кустівцями і Паньківцями.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володіль-цями	Число димів
235	Верхняки . . .	10. O.	к.	65	19
236	Верховськ . .	6. J.	л.	1283, 1284, 1285, 1346	36
237	Верхостав'є . .	6. Д.	л.	1161	22
238	Вигнанка . . .		л.	1230, 836	38
239	Вигуричі . . .	6. F.	л.	997	34
240	Видерть . . .	2. E.	в.	171	64
241	Вижва місто .	3. C.	в.	22	166
242	Вижва село . .	3. C.	в.	23, 24	93
243	Вилуски [1] . . .		л.	402	
244	Вириця	5. O.	л.	469	10
245	Височьк . . .		л.	19	44
246	Вичолків . . .	7. F.	л.	1079	27
247	Вишгородок місто	9. J.	к.	671	111
248	Вишенки [2] . .	5. G,	л.	936	154
249	Вишків	5. F.	л.	1105	21
250	Вишнє поле [3] .	9. Q.	к.	330	26
251	Вишнів	5. G.	л.	900	26
252	Вишнівець місто	9. K.	к.	494, 505, 584	372
253	Відють	4. C.	в.	294	28
254	Війтівці . . .	10. L.	к.	542	28
255	Війтівці . . .	8. M.	л.	315	33
256	Вікторани . .	6. F.	л.	57	10
257	Вілія	8. K.	л.	360	35
258	Вілія	5. N.	л.	724	11
259	Вілія	8. J.	к.	8	80
260	Вільгор. [4] . . .	6. L.	л.	1138, 1139, 1259	11
261	Вітків [5]	6. M.	л.	1236	
262	Вітковичі . . .	4. M.	л.	741	35
263	Вітовищі . . .		к·	807	12
264	Вітоніж	5. E.	л.	1241, 1243	75
265	Вічини	5. E.	л.	1118	31
266	Вовківці . . .	8. N.	к.	169	45
267	Вовківці [6] . . .	8. K.	к.	814, 845, 888	11
268	Вовковиї [7] . .	7. G.	л.	1185, 1187	24
269	Вовчецька Воля	3. H.	л.	1021	22
270	Вовчківці . . .	10. K.	к.	549	31

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володіль-цями	Число димів
271	Вовчківці [8] . .	9. L.	к.	645	
272	Воєгоща . . .	2. F.	в.	177	125
273	Войковичі . .	6. C.	в.	130	67
274	Войнин	6. Д.	в.	213	43
275	Войниця . . .	6-7. G.	л·	1288	27
276	Волгошів . . .	6. M.	л.	546	48
277	Волиця	7. K.	л.	44	16
278	Волиця [9] . . .	7. H.	л.	185	
279	Волиця	7. J.	л.	204	28
280	Волиця	7. F.	л.	981	13
281	Волиця [10] . . .	7. Д.	л.	1154	
282	Волиця [11] . . .		л.	668	
283	Волиця [12] . . .	7. Д.	л.	1152	
284	Волиця		л.	1231	29
285	Волиця	6. C.	в.	204	35
286	Волиця		к.	39	18
287	Волиця [13] . . .	9. O.	к.	76	
288	Волиця	9. M.	к.	109	38
289	Волиця	10. N.	к.	146	16
290	Волиця [14] . . .	10. M.	к.	153	
291	Волиця [15] . . .	9. N.	к.	185	
292	Волиця	10. M.	к.	719	31
293	Волиця [16] . . .		к.	728	
294	Волиця	9. L.	к.	691	4
295	Володимир місто	5. B. C.	в.	1, 3, 4, 50, 53, 54, 134, 320, 406, 387, 206, 225, 264	544
296	Володимирець місто	3. K.	л.	955	220
297	Володимирка [17].		л.	1372	
298	Володківщина .	5. G.	л.	1174	3
299	Волосова Воля.	5. E.	л.	923	8
300	Волоське [18] . .	8-9. K.	к.	647, 650, 863, 865	53
301	Волохи	6. K.	л.	531	14
302	Волохи [19] . . .	4. L.	л.	175	7
303	Волохи	4. E.	в.	272	20
304	Волочиське місто	10. K.	к.	424	198

[1] 70 димів з Юрківщиною.
[2] Тоді місто, і називалось Новий Острів.
[3] Вишнопіль.
[4] До того ще 21 дим разом з Колесниками, Черняховим, Угольцями.
[5] 59 димів з Підлісцями.
[6] Та ще 40 димів з Потуторовим разом.
[7] Ще до того 46 димів разом з Рогізним і Семенівкою.
[8] 50 димів з Кривовулькою, Коров'їм, Михнівкою.
[9] 56 димів разом з Плоскою і Дитиничами.
[10] 58 димів з Жоравниками.
[11] 40 димів з Шпіколосами.
[12] 50 димів з Бранами.
[13] 25 димів з Мальківцями.
[14] 71 дим з Чепелівкою.
[15] 17 димів з Булаївкою.
[16] 77 димів з Перенятином.
[17] 38 димів з Чудницею і Красносілкою.
[18] Та ще 24 дими разом з Ольшаницею і Скроботівкою.
[19] Друга назва Волька Степанська.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володіль-цями	Число лимів
305	Волошківці . .	7. М.	л.	50	11
306	Волчицьке . .	4. Е.	л.	833	20
307	Волька [1] . . .		л.	171	
308	Волька		л.	604	20
309	Волька		л.	1424	4
310	Волька	5. С.	в.	215	18
311	Волька	5. В.	в.	333	1
312	Воля		л.	987	40
313	Коля		к.	785	8
314	Воняча [2] . . .	5. О.	л.	737	29
315	Воробинець . .		в.	198	5
316	Воробіївка . .	9. Р.	к.	354	30
317	Воробіївка . .	9. К.	к.	641	23
318	Ворокомль . .	2. Е.	в.	172	132
319	Ворона	4. Д.	в.	65	28
320	Вороничі . . .		л.	1196	20
321	Воронів . . .	6. М.	л.	757	12
322	Воронівці . . .	9. К.	к.	15	26
323	Воронки . . .	2. К.	л.	959	25
324	Воронківці . .	10. О.	к.	79	19
325	Ворончин . . .	5. Е.	л.	920	38
326	Воротнів . . .	6. G.	л.	841	65
327	Ворсин [3] . . .	6. G.	л.	1318, 1320	17
328	Ворчин	5. В.	в.	360	23
329	Воскодави . .	6. М.	л.	1367	80
330	Вощатин . . .	5. В.	в.	205, 393, 396, 425	35
331	Воютин	6. Е.	л.	877, 878, 879, 880, 885	80
332	Вязовець . . .	9. К.	к.	444	49
333	Гаврилівка . .	9. L.	к.	422	8
334	Гавчиці	5. G.	л.	1106	16
335	Гайворонці . .	8. О.	к.	457	25
336	Гайки	4. В.	в.	332	21
337	Галичани . . .	7. Е.	л.	1189	34
338	Гараймівка . .	4. J.	л.	656	5
339	Гараймово дворище		л.	97	2
340	Гаруша	4. Д.	в.	96	40
341	Гать	6. Е.	л.	884	14
342	Глазів	5. К.	л.	542	8
343	Глєзна	9. Q.	к.	323	28
344	Глинки	6. L.	л.	537, 538, 539, 540	45
345	Глинки	7. N.	л.	333	61
346	Глинське . . .	6. К.	л.	255	84
347	Глібки	10. М.	к.	149	3
348	Глуботин . . .	5. С.	в.	328, 324, 330, 297	20

№№	Назва ппселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володіль-цями	Число димів
349	Глубочок . . .	6-7. М.	л.	774	
350	Глубочок . . .		л.	1426	28
351	Глубочок . . .	10. Н.	к.	404	5
352	Глухопін . . .	7. G.	л.	908, 909	52
353	Глухи місто . .	7. L.	л.	812	100
354	Глухи село . .	7. L.	л.	812	103
355	Глуховиця [4] . .		в.	183	
356	Глушець . . .	1. Е.	в.	175	89
357	Глядки	10. G.	к.	480	30
358	Гнатки	10. Р.	к.	84	6
359	Гнидава . . .	6. F.	л.	2, 1077, 1111	84
360	Гнилиця Верхня	10. К.	к.	415	64
361	Гнилиця мала .	10. К.	к.	414	42
362	Гнилорудка . .	9. J.	к.	589	21
363	Гнідава [5] . . .	9. В.	к.	514	
364	Гніздичне . . .	9. Н.	к.	487	50
365	Гнойниця . . .	8. М.	л.	317	69
366	Гнойниця мала.	8. М.	к.	274	14
367	Гнойне	5. С.	в.	243	54
368	Годовичі . . .	4. С.	в.	17, 18, 19	46
369	Годомичі . . .	4. G.	л.	934	47
370	Гоздів	6. О.	л.	421	56
371	Голешів . . .	6. G.	л.	3	17
372	Голибіси . . .	8. J.	к.	531	17
373	Голики	8. N.	к.	283	10
374	Голичівка . . .	6. О.	л.	418	24
375	Голиші	4. Р.	л.	732	51
376	Голишів . . .	6. J.	л.	571	72
377	Голоби	4. Е.	л.	831	98
378	Головинці [6] . .		к.	17	
379	Головін	5. К.	л.	155, 156, 160	114
380	Головлі	7. М.	л.	334	54
381	Головниця . .	6. О.	л.	420	112
382	Головчиці . . .	7. Н.	л.	187	42
383	Головчиці . .	11. К.	к.	426	18
384	Голодьки . . .	10. К.	к.	411	17
385	Голубе [7] . . .		к.	526	
386	Голубне . . .	5. М.	л.	661	94
387	Голубче . . .	8. Q.	к.	332	31
388	Голузії	3. Н.	л.	931, 1022	121
389	Голюнки [8] . . .	10. N.	к.	138	
390	Голятин . . .	7. Е.	л.	308	101
391	Голятин Старий	7. Е.	л.	309	
392	Горажджа . .	5-6. G.	л.	1418	5
393	Горбаків . . .	6. М.	л.	549	46
394	Горбаша мала.	7. Р.	л.	482	39
395	Горбаші [9] . . .	7. Р.	л.	450	

[1] 27 димів разом з Білими Берегами.
[2] Друга назва—Добра вода.
[3] Та ще 16 димів разом з Яловичами.
[4] 7 димів з Ловищем.
[5] 40 димів разом з Коханівкою.
[6] 21 дим разом з Осниками.
[7] 43 дими з Корначівкою і Шилами.
[8] 88 димів разом з Западинцями.
[9] 56 димів разом з Каменкою.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
396	Горбів	6. M.	л.	554	20
397	Горбівці . . .	8. I.	к.	712	29
398	Горздвин . . .	6. E.	л.	20	32
399	Горинка . . .	9. H.	к.	560	100
400	Горинка Велика [1]	9. G.	к.	761, 764, 768, 772	30
401	Горинка мала [2].	9. G.	к.	567, 771, 760, 765	27
402	Гориньград місто [3]	6. L.	л.	772, 796	263
403	Гориці [4] . . .	7. O.	л.	372	
404	Горичів	5. B.	в.	138	32
405	Горка [5] . . .	6. F.	л.	301	
406	Горки	6. P.	л.	404	21
407	Городелець . .	4. Д.	в.	150, 322, 392	22
408	Городець . . .	3. K.	л.	118	142
409	Городецька Воля		л.	23	7
410	Городині . . .	5. E.	л.	11	48
411	Городище . .	6. F.	л.	305	54
412	Городище . .	6. E.	л.	1268, 1269, 1270, 1344, 51345	53
413	Городище . .	6. N.	л.	460	82
414	Городище . .	4. M.	л.	736	22
415	Городище . .	5. M.	л.	761	22
416	Городище [6] .		л.	1397	24
417	Городище . .		к.	344	12
418	Городище . .	8. N.	к.	217, 755	77
419	Городниця . .	6. G.	л.	563	42
420	Городниця [7] .	6. G.	л.	1092	
421	Городок . . .	6. F.	л.	112	24
422	Городок . . .	6. K.	л.	104	123
423	Городок [8] . .	3. G.	л.	716	
424	Горохів місто .	6—7. Д.	л.	611	152
425	Горохів старий село	6. Д.	л.	25, 613	109
426	Горошки . . .	8. P.	к.	300	41
427	Горшилівська Воля	10. J.	к.	875	5
428	Гоща місто . .	6. M.	л.	771, 790	309
429	Грабів	6. K.	л.	581	108
430	Грабів	3. Д.	в.	154	27

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
431	Градецька Березна [9] . . .	4. G.	л.	933	10
432	Грань [10]	2. K. L.	л.	962	
433	Гребенинка . .	9. O.	к,	75	12
434	Грем'яче . . .	5. J.	л.	644	39
435	Грем'яче . . .	7. L.	л.	251	30
436	Грибова . . .	9. K.	к.	443	41
437	Грибовиця . .	6. B.	в.	107	50
438	Грива	2. G.	в.	170	35
439	Гривятки . . .	3. E.	л.	851	26
440	Григорівка . .	10. O.	к.	78	32
441	Григоровичі .	6. E. F.	л.	1281	11
442	Гридки	3. Д.	в.	36	16
443	Гридківці [11] . .	9. J.	к.	723	
444	Грималів . . .	7. E.	к.	775	13
445	Гринівці . . .		к.	195	20
446	Гриців місто .	9. O.	к.	454	300
447	Грицківці [12] . .	10. J.	к.	382, 784	11
448	Грицківці [13] . .	10. M. N.	к.	32, 33	18
449	Гробузна . . .	9. P.	к.	334	11
450	Грозів	7. L.	л.	260, 261	36
451	Грошова Воля.	4. Д.	в.	69	6
452	Грузятин . . .	4. g.	л.	930	90
453	Грушвиця . .	6. J.	л.	593, 592	203
454	Грушівка . . .	5. M.	л.	760	42
455	Грушівка [14] . .		в.	401	
456	Грушівна . . .	3. F.	л.	844	6
457	Грушова . . .	6. C.	в.	195	42
458	Губин	6. E.	л.	79	59
459	Губин	5. Д.	в.	317	44
460	Губин	9. P.	к.	347	38
461	Губків місто .	5. N.	л.	720	180
462	Губча	9. O.	к.	458	81
463	Гудчий Брод .	4. E.	л.	864, 868, 872, 874	29
464	Гулєвичі місто.	3—4. F.	л.	843	190
465	Гулівці	8. L.	к.	687	63
466	Гульча	7. K.	л.	253	114
467	Гуляники . . .	5. F.	л.	1334, 1337, 1338, 1339, 1340, 1341, 1359, 1365, 1387, 1388,	25
468	Гуляники . . .	6. J.	к.	360	7
469	Гуменники . .		л.	216	34

1 То ще з Ростоками, Горинєм Малим, Поріччям в Горині Великім 57.
2 З тиімиж 57.
3 Тод називалось Крупа.
4 66 димів разом з Бересдівкою.
5 70 димів разом з Полонним.
6 Не знаю де.
7 103 дими разом з Ярославичами, Княгиніним і Підлісцями.
8 217 димів разом з Маневичами і Карасином.
9 Чине Граддє.
10 37 димів з Рубчицями.
11 160 димів разом з Піщатинцями і Матіївцями.
12 Та ще щось в частині Менкіського.
13 Грицики чи Гриценки тепер?
14 $4^1/_2$ дими разом з Яковичами.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
470	Гумнище . . .	7. F.	л.	1149	28
471	Гурщина . . .	8. L	л.	342	5
472	Гуска		к.	243	3
473	Гущин	3. Д.	в.	8	34
474	Гущана	10. J.	к.	376, 377	11
475	Дажва	5. Д.	в.	276	16
476	Дамещин . . .	4. C.	в.	149	10
477	Данилівка . .	9. L.	к.	667, 717	42
478	Даничів . . .	6. N.	л.	451	62
479	Данники . . .		в.	176	34
480	Данчиміст . .	5. L.	л.	662	45
481	Даньківці . . .	9. N.	к.	246	3
482	Двірець . . .		к.	501	17
483	Двірець . . .	8. H.	к.	14	46
484	Двірець . . .	8. L.	к.	271	52
485	Двірець . . .		л.	,392	6
486	Двірець . . .	6. K.	л.	509	19
487	Дедеркали Вищі [2]	8. K.	к.	823, 827	16
488	Дедеркали Нижчі [2]	8. K.	к.	824, 825, 826	25
489	Демидів [3] . . .	7. G.	л.	1325, 1398	
490	Демківці . . .	9. O.	к.	53	14
491	Демківці . . .	9. Q.	к.	329	21
492	Денисівка . . .	9. L.	к.	625	34
493	Дераженка . .	6. O.	л.	493	5
494	Деражня . . .	6. O.	л.	445	58
495	Деражня місто.	5. J.	л.	115	351
496	Деревинь [4] . .	6. C.	в.	259, 262	28
497	Деревичі . . .	9. Q.	к.	326	33
498	Дерев'яне . . .	6. J.	л.	572	86
499	Дерев'янче . .	7. L.	л.	263	23
500	Деречин [5] . . .	6. Д.	в.	48	
501	Деречівка . . .	8. J.	к.	466	5
502	Дерн	5—6. B.	л.	627	51
503	Дермань . . .	7. K.	л.	241	201
504	Дертка	8. Q.	к.	297	24
505	Десятинна [6] .	6. E.	л.	945	
506	Дзвінки . . .	8. L.	к.	627	25
507	Дзвіняча [7] . .	9. E.	к.	504, 579	13
508	Дзвіняча . . .	6. H.	л.	295	134
509	Дзенинець [8] .	9. O.	к.	94	3
510	Дивень	6. N.	л.	456	60
511	Диків	6. J.	л.	574	56

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
512	Дитиничі [9] . .	7. H.	л.	186	
513	Діличі	6. H.	л.	619	135
514	Дідківці . . .	9. K.	к.	446	20
515	Дідовичі . . .	5. G.	л.	99	15
516	Дідовичі . . .	6. P.	л.	480	60
517	Дмитранівка .	4. E.	л.	832	10
518	Дмитрівка [10] .		к.	565	
519	Дмитрівка [11] .	5. Д.	в.	187	
520	Добрин	8. L.	л.	320	35
521	Добрі-Води . .	7. G.	к.	812	10
522	Добромірка . .	10. J.	к.	378	44
523	Добрятин [12] . .	6. G.	л.	1094	
524	Довга Воля . .	3. J.	л.	956	40
525	Довга Воля . .		л.	1039	15
526	Довгалівка . .	9. к.	к.	441	54
527	Довге [13]	7. Д.	л.	1286, 870	9
528	Довгоноси . .	4. Д.	в.	37	13
529	Довгошиї . . .	6. H.	л.	622	144
530	Довжок	6—7. N.	л.	364	34
531	Долоче	8. K.	л.	337	35
532	Дольськ . . .	4. C.	в.	95	41
533	Доманінка . .	9. J.	к.	593, 594	16
534	Доманінка . .	9—10. J.	к.	674	35
535	Домашів . . .	5. H.	л.	1088	12
536	Дорогиничі . .	6. C. Д.	в.	313, 314, 315	56 1/2
537	Доброгиничі [14].	6. B.	в.	431	30
538	Дорогобуж місто	6. L.	л.	544	122
539	Дорогостаї місто	6. H.	л.	973	140
540	Дорогостаї село	6. H.	л.	974	215
541	Доротище . .	3. D.	в.	153	4'
542	Дорофіївка . .	10. K.	к.	548	55
543	Драчі	9. N.	к.	101	12
544	Драчі		к.	492	11
545	Дроздів	6. L.	л.	552	46
546	Дрозні	4. E.	л.	863, 867, 871, 873	74
547	Друхів	5. M.	л.	755	64
548	Дуба		л.	961	48
549	Дубиці	5. F.	л.	68	17
550	Дубищі Великі	5. H.	л.	639	34
551	Дубищі малі	5. H.	л.	641	6

[1] Під рівним.
[2] То ще димів 15 (№№ 740, 859), невідомо в яких Дедеркалах з цих двох.
[3] 21 дим разом з Лишнею.
[4] Та ще 31 дим разом з Іваничами.
[5] 55 димів разом з Завидовим.
[6] 12 димів разом з Біскупичами.
[7] Та ще щось в частині волості Таразької.
[8] Чи не зеленці?
[9] 56 димів разом з Плоскою Волицею.
[10] В волості Андріївській, всі дими разом подані.
[11] 41 дим разом з Старим Селом і Журавцем.
[12] 80 димів разом з Бруховим.
[13] Та ще 30 димів разом з Борисковичами.
[14] Чи це не другі Дорошничі коло Хотячова і тоді церковні.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
552	Дубівка . . .	3. K.	л.	164	24
553	Дубляни . . .	7. G.	л.	988	27
554	Дубники . . .	5. B.	в.	412, 433	13
555	Дубне місто .	7. N.	л.	178	488
556	Дубне		в.	270	21
557	Лубенська Воля		в.	271	
558	Дубова	3. D.	в.	6	45
559	Дубрівка місто	7. P.	л.	382	112
560	Дубровиця . .	7. M.	л.	354	10
561	Дуліби	6. M.	л.	1240	54
562	Дуліби	4. C.	в.	416	36
563	Дулібська Воля	4. C.	в.	417	11
564	Дунаїв	8. N.	к.	10	43
565	Дуплінки . . .	6. O.	л.	483	44
566	Духче	4. F.	л.	1040	24
567	Дьогтів	5. B.	в.	129	33
568	Дюксин	5. K.	л.	976	105
569	Дядковичі . .	6. J.	л.	559	54
570	Дядковичі . .	6. J.	л.	1307, 1343, 1390	42
571	Дяків	7. N.	к.	209	18
572	Дятелівка . . .	7. N.	к.	207	20
573	Ємці [1]	10. P.	к.	72	
574	Жабка [2]	5. G.	л.	87	
575	Жабокрики [3] .	7. G.	к.	657, 792, 795, 797	52
576	Жабче	7. F.	л.	71	21
577	Жабче [4] . . .	9. O.	к.	51	
578	Жаврів	6. M.	л.	779	60
579	Жалин	5. K.	л.	173	51
580	Жалинська Воля	5. K.	л.	174	
581	Жалинка . . .	6. M.	л.	780	37
582	Жашкевичі . .	6. C.	в.	236	66
583	Жданчин . . .		л.	781	38
584	Жджари . . .	6. B.	в.	251	45
585	Жджарки . . .	6. B.	в.	252	15
586	Желинів . . .	5. B.	в.	46, 421	13
587	Желізниця . .	6. N.	л.	452	34
588	Желізці [5] . . .	5. G.	л.	88	
589	Желудки . . .	8. O.	к.	314	11
590	Жемелинці . .	9. L.	к.	633	59
591	Жеребилівка [6] .	6. O	к.	442	
592	Жеребки Нові.	10. L.	к.	112	19
593	Жеребки Старі.	10. L.	к.	111	29
594	Жидичин . . .	5. F.	л.	84	61
595	Жижниківці .	8. L.	к.	623	19
596	Жилинці . . .	8. N.	к.	223	10
597	Житани . . .	5. C.	в.	250	37
598	Житин Великий	6. L.	л.	533	93
599	Житин Малий .	6. L.	л.	515	39
600	Житинці . . .	9. P. Q.	к.	328	22
601	Жмудче . . .	4. F.	л.	1036	42
602	Жолкині [7] . . .	3. K.	л.	706	6
603	Жолоби . . .	8. N.	к.	4	73
604	Жолобів . . .	5. F.	л.	65	30
605	Жолобки . . .	8. J.	к.	530	50
606	Жолобне . . .	7. P.	л.	446	91
607	Жолудське . .	3. K.	л.	700	59
608	Жолудське . .	3. K.	л.	679	11
609	Жоравичі . . .	5. N.	л.	719	27
610	Жоравники [8] .	7. D.	л.	1153	
611	Жорнищі . . .	6. N.	л.	652	78
612	Жорнів місто .	6. J.	л.	555	150
613	Жуків місто .	6. J.	л.	595	33
614	Жуків старий .	6. J.	л.	599	38
615	Жуків	7. N.	к.	203	75
616	Жуківці . . .	9. J.	к.	592	20
617	Жуковець . .	6. E.	л.	22	31
618	Журавець [9] . .	5. D.	в.	188	
619	Заболоттє . .	3. J.	л.	685	55
620	Заболоттє . . .	7. H.	к.	704	6
621	Заболотці . . .	5. F.	л.	606	8
622	Заболотці [10] . .	6. H.	л.	808	
623	Заболотці . . .	6. B.	в.	232	22
624	Забороль . . .	6. L.	л.	1335, 1416	12
625	Забороль . . .	6. F.	л.	1225, 1226, 1227	43
626	Забужани . . .		к.	697, 707	23
627	Завадинці . .	8. M.	к.	273	21
628	Заваличі [11] . .		л.	162	
629	Завалійки [12] . .	11. K. L.	к.	435	
630	Заваллє	7. J.	л.	213	12
631	Завидів	7. L.	л.	250	15
632	Завидів [13] . . .	6. C.	в.	49	
633	Завизів [14] . . .	6. L.	л.	1133, 1136	6
634	Завистівка . .		к.	327	8
635	Загайці	6. D.	в.	203	13
636	Загайці	8. J.	к.	710	59
637	Загір'є	9. G.	к.	452	37

[1] 60 димів разом з Баглаями.
[2] 7 димів разом з Желізцями.
[3] Не видно чи це Жабокрики Великі, Малі. До того є ще 95 димів разом з Ситним і Лосятином.
[4] 36 димів з Капустином.
[5] Сім димів разом з Жабкою.
[6] 46 димів разом з Еилівкою.
[7] Частина.
[8] 58 димів разом з Волицею.
[9] 41 дим разом з Старим Селом і Дмитрівкою.
[10] 290 димів разом з Мабином, Уєздцями, Борллином, Пелжою, Ставищем.
[11] 13 димів разом з Лопушками.
[12] 70 димів разом з Курниками, Кривачинцями, Промною.
[13] 55 димів разом з Деречином.
[14] Та ще 18 димів разом з Бухаровим.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
638	Загірці	9. K.	к.	881, 882. 883, 884, 885	15
639	Загірці	7. H.	л.	237	12
640	Загірці	8. K.	л.	349	26
641	Загірці	7. H.	л.	1058	13
642	Загорів	6. D.	в.	209	69
643	Загоровська Воля	4. G.	л.	1016	11
644	Загоровщина .	6. K.	л.	1312	13
645	Задиби	4. D.	в.	92	88
646	Заєчиці	6. D.	в.	118	40
647	Зайчівка . . .	3. F.	л.	902	3
648	Закриничче . .	7. O.	л.	375	30
649	Закриничче . .	8. L.	л.	1103	10
650	Закриничче . .	9. N.	к.	182	49
651	Закружці . . .	8. M.	к.	284	12
652	Залав'є	6. G.	л.	566	49
653	Залісці	5. F.	л.	284	7
654	Залісці	4. D.	в.	97	36
655	Залісці	4. C.	в.	146	13
656	Залісці	9. H.	к.	497	174
657	Залісці	8. J.	к.	474	43
658	Залужже . . .	7. J.	л.	224, 225	15
659	Залужже . . .	8. J.	к.	603	33
660	Залужже . . .	8. L.	к.	652, 653	52
661	Залучче . . .		к.	219	10
662	Залюбеч . . .	4. G.	л.	926	43
663	Залюбівка . .	7. J.	л.	197	14
664	Замлиннє . . .	7. J.	л.	43	7
665	Замличі	6. C.	в.	234	39
666	Западинці [1] . .	10. N.	к.	137	
667	Зарічче	4. J.	л.	690	5
668	Зарічче	6. J.	л,	557	76
669	Зарічче [2] . . .	3. D.	в.	162	
970	Зарубинці . .	10. H.	к.	406	32
671	Заруддє . . .	7. J.	л.	39	25
672	Заруддє . . .	10. H.	к.	400	14
673	Заруддє . . .	10. G.	к.	479	4
674	Заруддє . . .	9. H.	к.	491	39
675	Заслав місто .	8. M.	к.	155, 251	875
676	Застав'є . . .	6. N.	л.	457	48
677	Затурці	5. E.	в.	219, 220	107
678	Защитів . . .	6. D.	в.	1406, 432	15
679	Збараж місто [3].	10. H.	к.	372, 779	518
680	Збитин	7. J.	л.	203	31
681	Зборишів . . .	7. E.	л.	1191	16
682	Зборишів другий		л.	1192	17
683	Збуж	5. K.	л.	125	34
684	Звиждж . . .	5. K.	л,	132	22
685	Звірів	5. G.	л.	839	56
686	Звягель місто .	6. Q.	л.	380	451
687	Зданівка . . .		л.	393	4
688	Здолбиця . . .	7. K.	л.	258	150
689	Здолбуново . .	6. K.	л.	259	23
690	Зелена	9. M.	к.	233	9
691	Зелена	10. L.	к.	540	17
692	Зелжа	5. K.	л.	580	6
693	Зелове	1. C.	в.	15	10
694	Зенькі Ближчі.	8. K.	к.	287	16
695	Зеньки Дальші.		к.	286	18
696	Зимно	5. C.	в.	136	41
697	Злотолин . . .	4. K.	л.	148	78
698	Зміїнець . . .	5. F.	л.	607	15
699	Зміїнець . . .	5. F.	л.	1112	17
700	Знесеннє . . .	7. H.	л.	191	15
701	Зносичі	4. M.	л.	168	29
702	Зобрин	5. J.	л.	977	45
703	Зожів [4]	6. K.	л,	906	
704	Зозулинці . .	6. L.	л.	271	10
705	Зозулинці Великі [5]	10. M.	к.	121	
706	Зозулинці Малі	10. M.	к.	134	6
707	Золотіїв . . .	6. K.	л.	513	48
708	Золочівка . . .	6. F.	л.	9	67
709	Зубарі	8. N.	к.	242	18
710	Зубівці	9. м.	к.	181	18
711	Зубільне . . .	5. E.	л·	869, 1420	44
712	Зубове Село .		к.	244	33
713	Зубовщина . .	7. O.	к.	211	36
714	Зульна	3. L.	л.	166	5
715	Іваниничі . . .	7. J.	л.	236	9
716	Іваницька Воля		в.	261	
717	Іваничі [7], [8] . . .	6. C.	в.	258, 265, 260	37
718	Іванковичі . .	6. H.	л.	214	23
719	Іванівці		к.	398	23
720	Іванківці . . .	9. Q.	к.	361	33
721	Іваннє	7. H.	л.	182	77
722	Іваннє [9]	9. G.	к.	586	
723	Іваннє [10] . . .	8. G.	к.	656	41
724	Іванчиці . . .	5. F.	л.	1265	43
725	Івачів	10. G.	к.	476	45
726	Івачків	10. K. L.	л,	814, 815	44
727	Івашківці . . .	10. H.	к.	397	38
728	Івашківщина .	6. Q.	л.	383	17
729	Ігнатків		л.	1369	10

[1] 88 димів разом з Глюнками.
[2] 36 димів разом з Лапневичами.
[3] Та ще де що в частині Менкіського.
[4] 53 дими разом з обома Олексинами.
[5] 116 димів разом з Шмирками.
[6] 29 димів разом з Старими Іваничами.
[7] Та ще 31 дим разом з Деревинєм.
[8] 29 димів разом з Волею Іванівською.
[9] Волость Андріївська.
[10] Тепер Пусте Іваннє.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
730	Ізів	5. B.	в.	310	37
731	Іллін	6. L.	л.	551	33
732	Ілляшівка	7. K.	к.	699	23
733	Ілпень	6. K.	л.	541	12
734	Ілпибоки	7. G.	л.	990	12
735	Ільківці	9. K.	к.	860	13
736	Інча		л.	448	35
737	Іршики	9. P.	к.	22, 349	29
738	Ісерна	8. K.	к.	290	21
739	Кадлубищі		л.	758	13
740	Казимірів місто	4. L.	л.	664	50
741	Каламаринка	10. N.	к.	57	20
742	Каленичі	8. O.	к.	304	37
743	Калетинці близчі	8. L.	к.	620	22
744	Калетинці дальші	8. K.	к.	618	21
745	Калинівка		в.	394	8
746	Калинівка		к.	237	8
747	Калинівка	9, P.	к.	345	9
748	Калитинці	8. M.	л.	318	18
749	Калусів	6. B,	в.	257, 300, 302, 303	33
750	Кальнятичі	6. G.	л.	501	13
751	Каменка [1]	6. O.	л.	449	
752	Каменка	6. P.	л.	473	18
753	Каменка	5, M.	л.	659	35
754	Каменка	8. N.	к.	159	14
755	Каміниця [2]	7. H,	к.	702	
756	Камінна гора	4. H.	л.	994	54
757	Камінь-Кошарський	2. E.	в.	169	322
758	Канівка	11. K.	к.	427	14
759	Каноничі	3. K.	л.	966	45
760	Кануни	6. Q.	л.	388	24
761	Капустин		л.	367, 1209	31
762	Капустин [3]	9. O.	к.	50	
763	Капустинці	10. H.	к.	401	24
764	Карабіївка [4]	9. L.	к.	630	
765	Караєвичі	6. K.	л.	525	28
766	Карасин [5]	3. G.	л.	718	
767	Карасин	3. E.	в.	168	30
768	Карпилівка	5. J.	л.	645	28
769	Карпилівка [6]	6, K.	л.	1070	
770	Карпилівка	9. O.	к.	366	27
771	Карпилівка	8, K.	л.	351	25

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
772	Карпилівка [7]	8. G.	к.	658	
773	Карпівці		к.	359	12
774	Качин [8]	3. D.	в.	256, 344, 346, 408, 411, 404	93
775	Кащинці	8. K.	к.	616	26
776	Квасилів	6. K.	л.	510	28
777	Квасів	7. D.	л.	83	49
778	Киверці	5. G.	л.	1194	75
779	Кидри	3. L.	л.	165	29
780	Кикова	7. Q.	л.	384	43
781	Килікіїв місто	6. N.	л.	411	109
782	Киселин місто	5. D.	в.	135	72
783	Киселі		к.	367	33
784	Киселі [9]	9. P.	к.	62	
785	Киянка	7. Q.	к.	400	115
786	Кімнатка	8. G,	к.	664	16
787	Клєвань місто	6. J.	л.	569	306
788	Клевецьк	4. C.	в.	14	41
789	Клембівка	8. M.	к.	253	28
790	Клепачі	7, N.	л.	356	52
791	Клепачів	5. G.	л.	86	23
792	Клечани	6. G.	л.	842	17
793	Клечковичі	4. C.	в.	41	3
794	Клецька Велика	6. O.	л.	413	118 (794–795 together)
795	Клецька Мала	5. N.	л.	414	(see 794)
796	Клинини	10. L,	к.	554	19
797	Клітна [10]	10. M.	к.	129	
798	Клітенка	10. M.	к.	128	9
799	Клодниця	4. D.	в.	25	9
800	Клопотівка		к.	194	9
801	Клопочин	6. C.	в.	192	10
802	Клубочин	5. H.	л.	636	28
803	Клюбачі		к.	305	5
804	Клюск	4. D.	в.	348, 350	45 (804–805 together)
805	Клюска Воля	4. C. D.	в.	349, 351	(see 804)
806	Кнереут	6. H.	л.	1297, 1298, 1299	20
807	Княгинін	7, J.	л.	34	124
808	Княгинін	5. F.	л.	288	41
809	Княгинін [11]	7. G.	л.	1091, 1331, 1379, 1364, 1425	20
810	Княгинін	6. G.	л.		
811	Княже [12]	7. C.	л.	666	
812	Княже [13]	6, P.	л.	477	

[1] 56 димів разом з Горбашами.
[2] 41 дим разом з Микитичами і Підлужним.
[3] 36 димів разом з Жабчем.
[4] 120 димів разом з Теофіполем, Новоставцями, Кунчою.
[5] 217 димів разом з Маневичами і Городком.
[6] 65 димів разом з Понебилєм и Рогачовим.
[7] 28 димів з Ситним.
[8] Та ще 3 дими разом з Личинами.
[9] 11 димів разом з Писарівкою.
[10] 34 дими разом з Сорокодубами.
[11] Та ще 103 дими разом з Ярославичами, Підлісцями, Городницею
[12] 51 дим разом з Фусовим.
[13] 47 димів з Кудиновичами і Молодьковим.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
813	Княже	6. P.	л.	391	32
814	Княже		л.	1321, 1322	16
815	Князь село . .	4. M.	л.	740	28
816	Кобиллє . . .	6. O.	л.	447	106
817	Кобиллє . . .	10. O.	к.	143	46
818	Кобильне . . .	9. H.	к.	485	36
819	Коблє		л.	642	32
820	Коблин	7. H.	л.	762	19
821	Кобче	5. F,	л.	1047	10
822	Кобче . . .	5. G.	л.	1193	16
823	Ковель місто .	4. D.	в.	5	416
824	Когильне . . .	5. C.	в.	216	44
825	Кожушки . . .	7. P.	л.	387	19
826	Козак	6. O.	л.	419	74
827	Козачки . . .	9. K.	к.	449	9
828	Коззя	8. F.	к.	778	24
829	Козин [1]	8. L.	л.	827, 825, 829	11
830	Козин	5. F.	л.	1204	25
831	Козин місто .	7. G.	к.	654	155
832	Козин Став . .		л.	102	3
833	Козлин місто [2].	6. L.	л.	519, 520	250
834	Козлиничі . .	3. J.	л.	672	25
835	Козлиничі . .	4. E.	в.	165	81
836	Козлів	6. D.	в.	117	15
837	Козятин . . .	6. D.	л.	1163	5
838	Кокорів . . .	8. H.	к.	798	34
839	Колдирів [3] . .	6. J.	л.	573	70
840	Колесець . . .	9. L.	к.	421	23
841	Колесники [4] . .	6—7. L.	л.	1258, 1262	24
842	Колки місто .	4, H.	л.	710	468
843	Колки старі . .	4. H.	л.	711	61
844	Колки [5]	9. M.	к.	126	
845	Колмів	7. E.	л.	1190	22
846	Колмовичі . .	7. E.	л.	311	7
847	Коловерть . .	6. N.	л.	454	90
848	Колодеж . . .	7. F.	л.	72	84
849	Колодеженська Воля		л.	654	16
850	Колодежне . .		л.	653	25
851	Колоденка . .	7. P.	л.	396	17
852	Колоденка . .	6. K.	л.	517	74
853	Колодії	3. H.	л.	707	33
854	Колодне місто.	9—10. H.	к.	482	146
855	Коломля . . .	7. M.	л.	329	32

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
856	Колосова . . .	8. н.	к.	11	18
857	Колпите . . .	6. N. O	л.	417	17
858	Колпитів . . .	6. D.	в.	368, 371	42
859	Комарин [6] . . .	9. H.	к.	578	
860	Комарів [7] . . .	3. D.	в.	77	
861	Комарів . . .	4. H.	л.	701	22
862	Комарівка . .	7. M.	л.	335	16
863	Комарівка . .	8. M.	к.	663	48
864	Комарівка . .	8. H.	к.	805	7
865	Комарівка . .		к.	208	19
866	Конахівці . . .		к.	498	30
867	Конюхи . . .	7. J.	л.	210	38
868	Конюхи . . .	6. D.	в.	287	80
869	Копиль	4. H.	л.	932, 1015, 1030, 1046	56
870	Копитків . . .	7. L.	л.	1245	46
871	Коптевичі . .	6. K.	л.	526	22
872	Кораблищі . .	6. J.	л.	211, 212	44
873	Кордишів . . .	8. J.	к.	532	35
874	Корець місто .	6. O.	л.	407	1124
875	Корист	6. N.	л.	488	101
876	Коритищі . . .	7. P.	л.	478	51
877	Коритне . . .	8. L.	л.	323	29
878	Коритне . . .	7. F.	к.	799, 829	39
879	Коритниця . .	6. D.	в.	212	89
880	Корито	6. H.	л.	566	25
881	Корначівка [8] . .	9. J.	к.	525	
882	Корниця місто [9]	8. L.	к.	626, 886	100
883	Корнін	6. к,	л.	508	62
884	Коров'є [10] . . .	6. L.	к.	643	
885	Корост	4. L.	л.	116	81
886	Коростова . .	7. L.	л.	274	62
887	Коростова . .	7. N.	л.	352	13
888	Коростова . .	10. K.	к.	547	34
889	Коростова . .		к.	676	9
890	Коростятин . .	6. M.	л.	751	66
891	Корсин [11] . . .	4. F.	л.	1042	
892	Корсів	8. F.	к.	776	41
893	Корчик [12] . . .	7. O.	к.	215	14
894	Корчин	5. K.	л.	579	14
895	Корчівка . . .	9. M.	к.	110	31
896	Коршилівка [13] .	9. H.	к.	568	
897	Коршів	7. K.	л.	243	35
898	Коршів	6. F.	л.	307	52
899	Коршовець . .	6. F.	л.	53	19

[1] Та ще 39 димів разом з Радогощею.
[2] В місті димів 219, на стариках 31.
[3] Дерев'яне і Колдирів—одно село тепер.
[4] Та ще 21 дим разом з Вільгором, Черняховим та Угольцями.
[5] 41 дим разом з Строками.
[6] Волость Таразька, всі дими волості подані разом.
[7] 80 димів разом з Соловйовим, Нецями.
[8] 43 дими разом з Голубим і Шилами.
[9] Та ще 7 димів разом з Окнінами.
[10] Абр. Сенюти подано димів за ряд сіл разом.
[11] 24 дими разом з Літогощею.
[12] Чи не Красний Корець?
[13] Волость Андріївська, всі дими волості подані разом.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів	№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число тимів
900	Косарі	10. K.	к.	380	16	943	Краснолука [5]	9. J.	к.	789	
901	Косарів	6, H.	л.	231	36	944	Краснопіль мі-				
902	Косинів . . .	6. O.	л.	444	85		сто	8. G.	к.	724	140
903	Космачів . . .	4. L.	л.	907	48	945	Красносілка . .	7. N.	л.	340	12
904	Костенець . .	9. O.	к.	47	2	946	Красносілка . .	8, O.	к.	747	9
905	Костенець . .	7. J.	л.	226	10	947	Красносілка [6] .	9. O.	к.	82	
906	Костюхова Воля	3. H.	л.	1020	65	948	Красносілка [7] .	6. M.	л.	1370	
907	Коськів	9. O.	к.	92	99	949	Красносілка . .	10. J.	к.	402	53
908	Котелянка . .	8. Q.	к.	321	65	950	Красностав мі-				
909	Котечин . . .		к.	225	36	951	сто	7. O	л.	370	383
910	Котів	5. H.	л.	561	79		Кратівці . . .	10. J.	к.	385	31
911	Котів	6. L.	л.	773, 800	82	952	Крачанівка . .	9. O.	к.	368	19
912	Котівка	7. N.	л.	365	1	953	Кремеш . . .	6. Д.	в.	202, 210	40
913	Котова Воля .	5. H.	л.	562	24	954	Кремінець місто	8. H.	к.	1, 23, 27,	1224
914	Котова Воля .		л.	921	7					729, 791,	
915	Котюржинці . .	9. L.	к.	135	24					816, 843,	
916	Котюржинці . .	10. N.	к.	150	51					846	
917	Котюржинці . .	9. J.	к.	511	43	955	Кремінчуки . .	9. N.	к.	98	4
918	Кохaнівка . . .	8. P.	к.	303	30	956	Кречевичі . . .	3. E.	в.	157	68
919	Коханівка [1] . .	9. H.	к.	515		957	Кречківці . . .		к.	216	8
920	Кошар—новий.	4. C.	в.	142	62	958	Кривачинці [9] .	11. L.	к.	541, 437	15
921	Кошар старий.	4. C.	в.	141	81	959	Кривичі Великі	6, J.	л.	1295	25
922	Кошатів . . .	6. K.	л.	529, 530	13	960	Кривичі Малі .	6. J.	л.	1296	
923	Кошелів . . .		к.	634	24	961	Кривін	7. M.	л.	328	142
924	Кошелів . . .		л.	1303	19	962	Кривлін [11] . . .	4. F.	л.	1033	
925	Кошелівка . .	10. M.	к.	668, 720	12	963	Кривовулька [11]	9. L.	к.	642	
926	Кошів	6. E.	л.	21	54	964	Криволука . .	8, M.	к.	255	14
927	Кошлаки . . .	10. K.	к.	412	86	865	Криворудка . .	9. M.	к.	264	4
928	Кошлачки . .		к.	413	27	966	Кривчики . . .	9. H.	к.	513	17
929	Кошмаківська					967	Крилов	6. N.	л.	427	81
	Воля		л.	681	7	968	Кричельське .	3—4. L.	л.	117	127
930	Країв	7. L.	л.	239	33	969	Кропивна . . .	9. M.	к.	228	23
931	Красилів місто.	10. N.	к.	136	280	970	Кропивщина .	6. B.	в.	135	9
932	Красилів місто [2]	6. P.	л.	409	231	971	Кругель . . .	3, C.	в.	145	49
933	Крясилівка [3] .		л.	1048		972	Круголець . .	8. D.	к.	599	15
934	Красів	7. E.	л.	297	31	973	Крупа	6. G.	л.	560	89
935	Красна Воля .	4. J.	л.	1109	24	974	Крупець місто.	8. F.	к.	748	80
936	Красна Воля .	3. D.	в.	35	13	975	Крупець . . .	7. M.	л.	330	34
937	Красне	5. G.	л.	4	32	976	Крутнів [12] . . .	9. G.	к.	571	
938	Красне	6. G.	л.	500	64	977	Крухиничі . .	5—6. Д.	в.	113	63
939	Красний Брод.		л.	802	12	978	Кудиновичі [13] .	6. P.	л.	475, 398	11
940	Красний Корець					979	Кудлаївка [14] . .	9. J.	к.	557	
	місто [4] . . .		к.	156	331	980	Кудринка . . .	5. M.	л.	782	10
941	Красний став	5. J.	л.	577	9	981	Кузьмин місто .	10. O.	к.	30	125
942	Краснодуб'о .	3. C.	в.	144	16	982	Кузьминці . .	9. M.	к.	263	5

[1] 40 димів разом з Гнідавою.
[2] Чи не теперешня Красилівка?
[3] 16 димів з Передзамчем.
[4] Чи не Корчик?
[5] 70 димів разом з Татаринівцями, Якимівцями.
[6] 33 дими разом з Сахнівцями і Остриківцями.
[7] 38 димів разом з Чудницею і Володимиркою.
[8] Тоді називався Хлапотин.
[9] Та ще 70 димів разом з Завалійками, Курниками, Промною.
[10] 40 димів разом з Мірином і Рудкою.
[11] Подане число димів разом за ряд сіл.
[12] Волость Андріївська, всі дими волости подані разом.
[13] Та ще 47 димів разом з Молодьковим і Княжим.
[14] 92 дими разом з Янківцями і Підгайцями,

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
983	Кукли	4. H.	л.	991, 993	49
984	Кукольська Воля		л.	992	37
985	Куликів . . .	8. H.	к.	738, 741, 742	32
986	Куликовичі . .	4. H.	л.	702	30
987	Кульчин . . .	5. F.	л.	70,6	67
988	Кульчин . . .	4. C.	в.	101	27
989	Кульчини . . .	9. N.	к.	43	12
990	Кульчинки . .	9—10. N	к.	42	6
991	Кунів місто . .	8. L.	л.	1100	176
992	Кунін	7. K.	л.	242	106
993	Кунча[1]	9. L.	к.	631	
994	Кунятків[2] . .		л.	1239, 1233	15
995	Купичів . . .	5. Д.	в.	63	47
996	Купчинці . . .	9. P.	к.	325	71
997	Кураш	3, L.	л.	610	24
998	Курганівка . .	9. O.	к.	459	5
999	Курганки . . .	7. L.	л.	48	14
1000	Курилівка . .	10. K.	к.	555	49
1001	Курмань . . .	7. P.	л.	403	59
1002	Курники . . .	10. H.	к.	388	5
1003	Курники[3] . .	11. L.	к.	436	
1004	Курозвони . .	6. M.	л.	795	52
1005	Курчиці місто[4]	5—6 P,	л.	799	224
1006	Кур'янки . . .	8. L,	к.	622	16
1007	Кустин . . .	6. K.	л.	1217	59
1008	Кустичі . . .	4. C.	в.	103	37
1009	Кустівці . . .	9. P.	к.	335	53
1010	Кустівці[5] . . .	10. J.	к.	682	
1011	Куськівці . . .	9. J.	к.	503	21
1012	Кути	5. E.	л.	15	20
1013	Кути	6. Д.	в.	208	30
1014	Кути	8. J.	к.	602	40
1015	Кутищі[6] . . .	10. J.	к.	678	
1016	Кутки	6—7 O.	л.	434	56
1017	Кутрів	7. F.	л.	986	31
1018	Кухарі	4. F.	л.	820	21
1019	Кучівці	9. O.	к.	38	1
1020	Кучків	6. C.	в.	197	13
1021	Кучкоровець[7].	6. F.	л.	30	
1022	Кучманівка . .	9. M.	к.	230	4
1023	Кушлін	9. H.	к.	559	103
1024	Кушнірівка . .	10. L.	к.	553	14
1025	Лабунь місто .	8. P.	к.	362	303
1026	Лавринівка . .		л.	910	4
1027	Лавринівці . .	9. N.	к,	106	15

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1028	Лаврів	6. F.	л.	861, 998, 1177, 1347, 1271	124
1029	Лагодинці . .	10. N.	к.	44	11
1030	Лагодівка . . .	6. G.	л.	293	2
1031	Ладиги	9—10 P.	к.	346	16
1032	Лажева	10. P.	к.	68	15
1033	Лазучин Великій	9. L.	к.	115	55 13
1034	Лазучин Малий	9. L.	к.	114	
1035	Ланівці місто .	9. K.	к.	695, 705	33
1036	Лапневичі[8] .	3. Д.	в.	161	
1037	Ласків	5. B.	в.	318, 386	33
1038	Лашки	9. N.	к.	95	8
1039	Лашки	10. O.	к.	60	21
1040	Лебеди	7. K.	л.	240	28
1041	Левковичі . .	9. G.	к.	880	12
1042	Левятин[9] . .	8. F.	к.	734	
1043	Ледухів	8. G.	к.	725	163
1044	Ледянка . . .	9. M.	к.	295	2
1045	Лежехів . . .	5. Д.	в.	280	4
1046	Лемешів . . .	6. Д.	л.	1162	13
1047	Ленківці . . .	8. N.	к.	93	44
1048	Лепесівка . .	9. K.	к.	440	81
1049	Летчана . . .	6. H.	л.	621	70
1050	Лешнів місто .	8. F.	к.	774	33
1051	Лещана	9. N.	к.	177	29
1052	Липа	7. F.	л.	951	45
1053	Липа	7. J.	л.	1055	26
1054	Липки	6. M.	л.	547	90
1055	Липляни . . .	5. F.	л.	92, 1409	16
1056	Липна	4. J.	л.	137	46
1057	Липне	3. J.	л.	957	38
1058	Лиса гора . .		к.	259	14
1059	Лисин	7. F.	л.	1075	43
1060	Лисинці . . .	6. O.	к.	107	12
1061	Лисичин . . .	10. J.	к.	396	64
1062	Лисиця	7. M.	л.	347	54
1063	Лисів	3. H.	л.	671	51
1064	Лисогірка . . .	9. K.	к.	448	15
1065	Листвін	7. J.	л.	199	52
1066	Литва	6. E.	л.	14	27
1067	Лихачівка . .	6. G.	л.	294	6
1068	Личини[10] . . .	3. Д.	в.	345, 405	3
1069	Лички	5. G.	л.	1084	35
1070	Лишів[11] . . .	6. C.	в.	128	
1071	Лище	6. G.	л.	28	40
1072	Лище	4. G.	л.	927	45

[1] Димів разом з Теофіполем, Новоставцями, Карабіївкою.
[2] Та ще 60 димів разом з Бугрином і Підліською Волицею.
[3] Разом з Завалійками, Кривачинцями, Промною.
[4] Тоді називалися „Сокол".
[5] 95 димів разом з Верещаками і Паньківцями.
[6] 62 дими разом з Люлинцями і Хижниками.
[7] 17 димів разом з Черчицями.
[8] 36 димів разом з Заріччем.
[9] Подані дими разом за ряд сіл.
[10] Та ще 3 дими разом з Качином.
[11] 54 дими разом з Орищем.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1073	Лідава	7. K.	л.	275, 276	31
1074	Лідавка		л.	368	6
1075	Лізяна	4. M.	л.	742	20
1076	Лінєв	6· E.	л.	1142, 1143, 1144, 1145	63
1077	Ліски [1]	8. K.	к.	822, 857, 869, 871	13
1078	Літин	4. Д.	в.	227, 388, 419, 362	59
1079	Літовіж місто .	6. B.	в.	106	107
1080	Літовіще . . .	8. I.	к.	600	21
1081	Літогоща [2] . .	4. F.	л.	822, 1043	17
1082	Лішня [3]	7. G.	л.	989, 1326, 1399	31
1083	Лішня [4]	8. H.	к.	844, 841, 879	9
1084	Лішня	6. B.	в.	109	21
1085	Ловище [5] . . .	5. E.	в.	182	
1086	Лози	9. H.	к.	495	41
1087	Лозична . . .	8. O.	к.	746	16
1088	Лозки	3. J.	л.	698	28
1089	Лозова	10. H.	к.	387	41
1090	Лозова	10. K.	к.	429	14
1091	Локачі місто [6] .	6. Д.	в.	110	187
1092	Ломачинська Воля	3. E.	в.	159	17
1093	Лонівка . . .		л.	1423	10
1094	Лопавши . . .	7. F.	л.	1074	46
1095	Лопушки [7] . .		л.	163	
1096	Лопушна . . .	8. M.	к.	257	7
1097	Лопушна [8] . .	9. J.	к.	523	
1098	Лопушне [9] . .	9. G.	к.	572	
1099	Лосятин [10] . .	9. G.	к.	583, 855, 736, 737, 726, 794,	66
1100	Лотівка	8. O.	к.	205, 456	102
1101	Луб'янки гірні.	10. J.	к.	392	30
1102	Луб'янки нижні	10. J.	к.	391	53
1103	Лудин	5. A.	в.	426	103
1104	Лукарівка . .	6. H.	л.	215	3
1105	Луків	4. G.	л.	1013	24
1106	Луковичі . . .	6. C.	в.	126	29
1107	Лучиці	6. G.	л.	1002	22
1108	Лучиці	5. O.	л.	472	68

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1109	Лучники . . .	8. N.	к.	226	14
1110	Луцьке місто .	6. F.g.	л.	1, 27, 54, 58, 59, 103, 107, 109, 110, 111, 1199, 1064, 1208, 1373	546
1111	Любар місто .	9. Q.	к.	358	445
1112	Любахи . . .	3. J.	л.	687	24
1113	Любаша . . .	5. L.	л.	126	92
1114	Любаша . . .	5. L.	л.	789, 798	128
1115	Любещина . .		л.	948	8
1116	Любитів . . .	4. E.	л.	1169, 1401, 1403, 1404, 866, 875, 1357, 1358, 1360, 1402	103
1117	Любитівська Воля	4. E.	л.	1170	
1118	Любче	5. F.	л.	952, 1203, 1214, 1421	46
1119	Людвищі . . .	8. J.	к.	465, 862, 831, 849, 850, 851	68
1120	Людчин . . .	7. L.	л.	60	53
1121	Люлинці [11] . . .	9. J.	к.	679	
1122	Лютерівка . .	8. M.	к.	26	22
1123	Лютерівка [12] . .	10. M.	к.	131	
1124	Люхче	3. M.	л.	167	33
1125	Ляхів	6. C.	в.	339	33
1126	Ляхів	8. K.	л.к	813, 835	57
1127	Ляхівці місто [13].	8—9. L.	к.	611, 612	355
1128	Ляшки місто .	7. C.	л.	1278	40
1129	Майків	6. M.	л.	784	82
1130	Маковичі . . .	5. Д.	в.	279	32
1131	Макотерти . .	6. J	л.	601	41
1132	Малин [14]	6. H.	л.	804	
1133	Малинки . . .	9. M.	к.	118	10
1134	Малишівка . .	10. G.	к.	477	38
1135	Малишівка . .	9. P.	к.	350	6
1136	Малів	6. F.	л.	1018	23
1137	Мальки [15] . . .	9. O.	к.	77	
1138	Малятин . . .	6. M.	л.	748	18
1139	Манастирське .		л.	548	26
1140	Маначин місто.	10. L.	к.	535	301

1 Та ще 4 дими разом з Садками; 47 димів разом з Перерослим Садками, Окнінами.
2 Та ще 24 дими разом з Корсинєм.
3 Та ще 21 дим разом з Демидовим.
4 Та ще 3 дими разом з Андругою.
5 7 димів разом з Глуховицею.
6 Вважаю за місто на підставі Zr. dz. XIX.
7 13 димів разом з Заваличами.
8 128 дим разом з Пахинками.
9 Волость Андріївська, за волость всі дими подані разом.
10 Та ще 58 димів разом з Жабокриками і Ситним; та ще частина Мик. Лосятинського.
11 62 дими разом з Кутищами і Хижками.
12 29 димів разом з Василівкою.
13 318 димів в місті, 37 на стариках.
14 Всієї волості 290 димів.
15 25 димів разом з Волицею.

125 - 8-929

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1141	Манів	9. J.	к.	508	43
1142	Манівці	9. N.	к.	29	4
1143	Маневичі [1] . .	3. G.	л.	717	
1144	Мантин	7. H.	л.	975	12
1145	Манятин . .	5. O.	л.	379	15
1146	Маренін місто .	6. O.	л.	412	85
1147	Марків Став .	6. C.	в.	137	28
1148	Марківці . . .	10. M.	к.	148	9
1149	Марківці . . .	9. N.	к.	103	9
1150	Марковичі . .	6. Д.	л.	612	50
1151	Марковичі . .	6. Д.	в.	289, 413	36
1152	Мартинів . . .		л.	36	9
1153	Мартишківці [2] .	9. J.	к.	685	
1154	Матвіївка . . .	5—6. M.	л.	753	29
1155	Матвіївці [3] . .	9. J.	к.	721	
1156	Матвійки . . .	4. J.	л.	1110	6
1157	Матів [4]	7. C.	л.	857, 1127	12
1158	Мацевичі . . .	9. O.	к.	41	9
1159	Мачулищі . . .	5. J.	л.	588	16
1160	Маща	5. L.	л.	147	63
1161	Медведівка . .	9. N.	к.	102	5
1162	Медведівка . .	5. N.	л.	730	29
1163	Медведівка . .	8. O.	к.	312	34
1164	Медвежже [5] .	3. H.	л.	703	86
1165	Медзьк I . . .	4. K.	л.	141	55
1166	Медзьк II . . .	4. K.	л.	142	25
1167	Медин	10. K.	к.	379	12
1168	Медисівка . .	9—10. L.	к.	423	18
1169	Медків	6. K.	л.	589	44
1170	Межиліська Воля		л.	924	2
1171	Межирич місто.	7. L.	л.	252	313
1172	Межирич місто.	6. N.	л.	410	326
1173	Мельниця місто	4. F.	л.	1032	153
1174	Менчиці . . .	6. C.	в.	140	10
1175	Мерва	7. E.	л.	985	37
1176	Меречівка . .	7. N.	к.	204	46
1177	Метельно . . .	6. H.	л.	620	78
1178	Меці	9. N.	к.	97	3
1179	Мизово	3. C.	в.	228	141
1180	Мизюринці . .	9. J. K.	к.	715	22
1181	Микитичі [6] . .	7. H.	к.	700	
1182	Миків	5. H.	л.	1086	22
1183	Миклаші . . .	9. L.	к.	640	42
1184	Микулин . . .	6. L.	л.	783	61
1185	Микулин . . .	9. O.	к.	365	51
1186	Микуличі . . .	5. C.	в.	291	56
1187	Микуличі . . .	5. B.	в.	57	16

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1188	Миловші	5. F.	л.	55	45
1189	Милостів . . .	6. J.	л.	917	60
1190	Мильське. . .	4. F.	л.	946	40
1191	Мильське місто [7]	6. K.	л.	1007	
1192	Мильське старе	6. K.	л.	1427, 1008, 1011	112
1193	Миляновичі місто	4. C.	в.	12	98
1194	Милятин місто.	6. C.	л.	1123, 1131, 856	48
1195	Милятин . . .	7. M.	л.	776	162
1196	Мирків	6. Д.	л.	1160	28
1197	Мирківці . . .		л.	49	16
1198	Мировичі . . .	4. C.	в.	102	21
1199	Мирогоща . .	7. J.	л.	1054	65
1200	Мислін	7. E.	л.	296	39
1201	Мислова . . .	10. K.	к.	432	8
1202	Мислятин . . .	8. M.	к.	256	42
1203	Митинці . . .	10. N.	к.	139	20
1204	Митищі		л.	999	29
1205	Митківці . . .	8. M.	к.	254	20
1206	Михайлівка . .	8. G.	к.	753	41
1207	Михайлівці . .	9. K.	к.	447	21
1208	Михайлівці Робочі	10. O.	к.	88	
1209	Міхайлівці Чемериси [8]) . .	10. O.	к.	87	
1210	Михалківська Воля		л.	1050	2
1211	Михалківці . .	7. L.	л.	778	30
1212	Михиївка . . .	6. P.	л.	474	48
1213	Михиринці . .	10. L.	к.	113	8
1214	Михлін	6. E.	л.	1183	48
1215	Михля	8. M.	к.	276	35
1216	Михнів	8. M.	к.	258	55
1217	Михнівка [9] . .	9. L.	к.	644	
1218	Мишів	6. C.	в.	179	55
1219	Мищківці . . .	9. H.	к.	518	11
1220	Мізоч Великий	7. K.	л.	272	100
1221	Мізочик . . .	7. K.	л.	245, 246	41
1222	Мільча	7. G.	л.	1061	23
1223	Міньківці . . .	7. N.	к.	198	74
1224	Мірин [10] . . .	4. F.	л.	1034	
1225	Мірутин . . .	7. N.	к.	212	41
1226	Млинів	6. H.	л.	766	5
1227	Млинівці . . .	8. H.	к.	6	22
1228	Млинівці . . .		к.	696, 706	48

[1] 217 димів з Карасином, Городком.
[2] 66 димів разом з Білкою і Плискою.
[3] 160 димів разом з Піщатинцями і Гридківцями.
[4] Та ще 25 димів разом з Стрільчем.
[5] Старе і Нове разом.
[6] 41 дим разом з Підлужним і Камяницею.
[7] Тепер Новомильське.
[8] Михайлівці Робочі, Михайлівці Чемериси разом з Мовчанами мали 57 димів.
[9] Подано число димів за ряд сіл разом.
[10] 40 димів разом з Кривліном і рудкою.

	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів	№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
229	Млинівці . . .	9. H.	к.	519	53	1271	Мстишин . . .	6. G.	л.	291	40
230	Мнішин	6. M.	л.	1368	24	1272	Мужиловичи .	6. O.	л.	441	42
231	Мовчани [1] . . .	10. N.	к.	89		1273	Мульчиці . . .	2. J.	л.	692	50
232	Мовчанів . . .	5. Д.	в.	414	12	1274	Муравиця місто	6. G. H.	л.	972	140
233	Мовчанівка [2] .	10. J.	к.	25		1275	Мураличі . . .		в.	435	4
234	Могильне . . .	5. C.	в.	244	85	1276	Мхарів	6. O.	л.	438	70
235	Могиляни . . .	7. L.	л.	33	36	1277	Мшакви . . .		л.	591	21
236	Можків [3] . . .	6. H.	л.	567		1278	Мякоти ' . . .	8. L.	л.	321	69
237	Моквін	5. M.	л.	759	79	1279	М'ятин	6. L.	л.	1012	19
238	Мокіівці . . .	8. N.	к.	171	57	1280	Навколиски . .		л.	854, 1122	19
239	Мокре	7. O. P.	л.	377	24	1281	Навоз	4. G.	л.	1014, 1041	54
240	Мокре	7. J.	л.	230	28	1282	Навратин . . .	5. C.	в.	249	16
241	Мокрець . . .	4. C.	в.	237, 238	77½	1283	Нагорки . . .	7. J.	л.	198	15
242	Мокрець Великий	8. M.	к.	277	58	1284	Надчиці . . .	6. G.	л.	1250, 1252, 1254, 1306, 1384, 1385, 1386	50
1243	Мокрець Малий		к.	278	16	1285	Нападівка . . .	9. N.	к.	96	8
1244	Молодавка [4] . .	7. J.	л.	234		1286	Нападівка . . .	9. J.	к.	588	14
1245	Молодьків . .	6. P.	л.	471, 484	51	1287	Нараїв	7. J.	л.	45	34
1246	Молодьків [5] . .	6. P.	л.	476		1288	Нараївка [9] . .	7. M.	л.	357, 361	24
1247	Молодьків [6] . .	9. K.	к.	19		1289	Невірків . . .	6. M. N.	л.	485, 545	88
1248	Мольників . .	6. B.	в.	375	19	1290	Невольне . . .	5. E.	л.	1400	10
1249	Мончинці . . .	10. M.	к.	36	10	1291	Негрибів . . .		л.	222	6
1250	Мончинці Великі		к.	37	14	1292	Немирів [10] . .	8. F.	к.	735	
1251	Морозів . . .	6. O.	л.	422	30	1293	Немиринці . .	11. K.	к.	433	14
1252	Морозівка . .		к.	428	14	1294	Немиринці [12] .	9. K.	к.	18	
1253	Москалівка . .	9. P.	к.	355	13	1295	Немір	5. E.	л.	953, 1212, 1215	23
1254	Москалівка . .	9. K.	к.	416	45	1296	Немовичі . . .	3. M.	л.	122	59
1255	Москалівка . .	9. K.	к.	638	31	1297	Нери	5. Д.	в.	277	20
1256	Москвитянівка.	9. O.	к.	461	12	1298	Несвіч	6. F.	л.	995	68
1257	Мосор місто [7].	4. E.	л.	837	120	1299	Несухоїжі місто	3. E.	в.	151	193
1258	Мосор	4. E.	л.	835	24	1300	Нетишин . . .	1. M.	л.	327	50
1259	Мосорівці . . .	10. H.	к.	399	67	1301	Нец [12]	3. Д.	в.	79	
1260	Мости	5. G.	л.	603	27	1302	Нечаївка . . .	8. N.	к.	172	15
1261	Мостище [8] . .	2. Д.	в.	269		1303	Нижківці . . .		к.	450	19
1262	Мотилівка . .		к.	313	27	1304	Ниринці [13] . .		к.	783	
1263	Мотрунки . .	10. O.	к.	141	20	1305	Ничпали . . .	8. P.	к.	315	49
1264	Мочульки . . .	5. Д.	в.	120	21	1306	Німецьке . . .	5. F.	л.	61, 80	14
1265	Мощаниця . .	7. J.	л.	227	55	1307	Ніскиничі . . .	6. B.	в.	312	37
1266	Мощаниця . .	7. M.	л.	47	85	1308	Новаки	3. K.	л.	965	21
1267	Мощаниця . .	5. H.	л.	632, 633	65	1309	Нове село . .	9. N.	к.	178	42
1268	Мощаниця більша	7. J.	л.	190	82	1310	Нове село . .	10. J. K.	к.	393	4
1269	Мощана . . .	3. Д.	в.	11, 436	61	1311	Новий Двір . .	6. K.	л.	507	52
1270	Моюничі . . .	3. J.	л.	673	15						

[1] 57 димів разом з Михайлівцями Робочими і Михайлівцями Чемерисами.
[2] 26 димів разом з Борками.
[3] 41 дим разом з Перемилівкою.
[4] 110 димів разом зВарковичами.
[5] 47 димів разом з Кудиновичами і Княжим.
[6] 29 димів разом з Немиринцями.
[7] Мосор Новий.
[8] 49 димів разом з Борками.
[9] Та ще 45 димів разом з Борщівкою.
[10] Подано число димів разом за ряд сіл.
[11] 29 димів разом з Молодьковим.
[12] 80 димів разом з Комаровим і Соловйовим.
[13] Подано число димів разом за ряд поселень.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1312	Новий Двір . .	5. Д.	в.	275	17
1313	Новий Став . .	6. G.	л.	51	17
1314	Новий Став . .	6. J.	л.	62, 597	81
1315	Новий Став . .	7. F.	л.	310	25
1316	Новий Став . .	8. J.	к.	714	9
1317	Новики	10. H.	к.	490	17
1318	Новики	9. O.	к.	90	5
1319	Новичі	8. O.	к.	311	24
1320	Новожитинська Воля		к.	804	4
1321	Новородчиці .	8. K.	л.	46, 1057, 699, 709, 692	55
1322	Новоселиця . .	8. P.	к.	317	72
1323	Новосілки . .	6—7. L.	л.	277	83
1324	Новосілки . .	6. J.	л.	584	41
1325	Новосілки . .	6. J.	л.	596	19
1326	Новосілки . .	6. H.	л.	648	30
1327	Новосілки . .	4. H.	л.	670	40
1328	Новосілки . .	7. F.	л.	1073, 1291, 1292, 1294, 1003, 1328, 1353, 1354	41
1329	Новосілки . .	5. B.	в.	283, 366	52
1330	Новосілки [1] . .	10. O.	к.	70	
1331	Новосілки . .	8. O.	к.	370	59
1332	Новосілки . .		к.	828	31
1333	Новоставці . .	6. L.	л.	282	40
1334	Новоставці [2] .	9. L.	к.	632	
1335	Ногачівка . . .	7. N.	к.	206	35
1336	Носачевичі . .		л.	938	7
1337	Носовиця . . .	7. H.	к.	607	30
1338	Носовичі . . .	6. H.	л.	637	66
1339	Нужель	4. E.	л.	91	27
1340	Нуйно	2. E.	в.	29	99
1341	Обарів	6. K.	л.	105	77
1342	Обгів	7. J.	л.	200	73
1343	Обеніжі . . .	4. C.	в.	105	56
1344	Обзир Великий	3. F.	в.	163, 84	92
1345	Обзир Малий .	3. F.	л.	847	7
1346	Обич	8. J.	к.	533, 867	42
1347	Облапи	3. Д.	в.	9, 409	94
1348	Оборонці . . .	10. G.	к.	481	18
1349	Овадно	5. C.	в.	288, 354, 420, 309	60
1350	Овлочим . . .	4. B.	в.	331, 335, 337, 376	44
1351	Огіївці	9. O.	к.	48	24
1352	Одиради . . .	6. H.	л.	626	64
1353	Одиради . . .	6. F.	л.	1141	14
1354	Одирадівка . .	8. J.	к.	469	14
1355	Оженін	7. L.	л.	1052	51
1356	Ожигівці місто.	10. K.	к.	408	503
1357	Ожирищі . . .		л.	495	1
1358	Озденіж . . .	5. F.	л.	286	36
1359	Оздів	6. F.	л.	302, 303	38
1360	Оздютичі . . .	5. Д.	в.	221	40
1361	Озерне	4. F.	л.	845	12
1362	Озеро	5. G.	л.	1065	37
1363	Озеро	2. K.	л.	968	46
1364	Озерці	6. Д.	л.	614	23
1365	Озерці	5. N.	л.	731	26
1366	Озеряни місто.	4. Д.	в.	62	135
1367	Озеряни . . .		к.	545	129
1368	Озлпв	7. H.	л.	768	23
1369	Окніни [3] . . .	8. L.	к.	821, 887	
1370	Окніни Великі .	9. J.	к.	509	78
1371	Окніни Малі .	9. J.	к.	510	26
1372	Окорське . . .	5. E.	л.	1242, 1244, 1256, 1257	67
1373	Олексин Великий [4]	6. K.	л.	905	
1374	Олексин Малий [4]	6. K.	л.	904	
1375	Олексинець Новий [5]	9. G.	к.	562	
1376	Олексинець Старий [5]	9. G.	к.	563	
1377	Олешківці . .	9. H.	к.	483, 484	30
1378	Олешковичі . .	5. G.	л.	950	9
1379	Олєшва . . .	5. J.	л.	587	22
1380	Олибів	6. J.	л.	556	40
1381	Олика місто .	6. H.	л.	617	675
1382	Олицька Воля .	5. J.	л.	646	41
1383	Олізарів . . .	7. E.	л.	1323, 1355	18
1384	Ольблє руське.	2. E.	в.	174	58
1385	Ольшани . . .	5. F.	л.	1220	15
1386	Ольшаниця [6] .	9. K.	к.	646, 649	29
1387	Ольшаниця . .	4. C.	в.	13	12
1388	Омельне . . .	4—5 H.	л.	1229	64
1389	Омельник Великий . . .	6. F.	л.	1104	41
1390	Омельник Малий		л.	96	3
1391	Омеляна Велика	6. K.	л.	279, 280, 1181, 1308, 1309, 1310, 1377	79½
1392	Омеляна Мала.	6. K.	л.		
1393	Онацківці . . .	9. P.	к.	320	30
1394	Онисимовичі .		л.	394, 395	20
1395	Онишківці . .	9. O.	к.	371, 462, 463	50

[1] 92 дими разом з Сковородками.
[2] 120 димів разом в Теофіполем, Карабіївкою, Кунчею.
[3] 47 димів разом з Перерослим, садками, лісками, 7 димів разом з Корницею.
[4] 53 дими разом з Зожовим.
[5] Олексинець новий тоді мав назву „Андріїв". Всі дими Андріївської волості подані разом.
[6] Та ще 24 дими разом з Волоським і Скроботівкою.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1396	Онишківці . .	8. K.	к.	289	27
1397	Онишківці . .	8. H.	к.	790, 852, 853, 876	18
1398	Опанасівка . .		л.	911	4
1399	Опарипси [1] . .	8. F.	к.	733	
1400	Орани	5. B.	в.	319, 385	17
1401	Ординці . . .	10. M.	к.	124	10
1402	Орепи	7. P.	л.	399	21
1403	Оржів	5—6.	л.	582	80
1404	Оришківці . .	9. J.	к.	597	14
1405	Оришківці . .	9. K.	к.	698, 708	28
1406	Орищі [2] . . .	6. C.	в.	127	
1407	Орлинці . . .	9. N.	к.	183	22
1408	Орля	4. M.	л.	745	15
1409	Орля	8. g. H.	к.	662	77
1410	Оса	5. C.	в.	100	29
1411	Осегрів . . .	5. Д.	в.	430	11
1412	Осів		л.	1279	30
1413	Осники [3] . . .	9. K.	к.	16	
1414	Осниця	4. J.	л.	674, 675	35
1415	Осовець . . .		в.	40	2
1416	Остальці Великі	5. L.	л.	151	38
1417	Остальці Малі.		л.	152	
1418	Осташівка [4] . .	6. N.	л.	463	
1419	Остриїв . . .	6. G.	л.	1119.1255, 1366	49
1420	Остриківці [5] .	9. P.	к.	83	
1421	Острів	5. G.	л.	1173, 1085	36
1422	Острів	7. J.	л.	35	31
1423	Острів [6] . . .	7. F.	л.	983	
1424	Острів [7] . . .	5. C.	в.	207	8
1425	Острів [8] . . .	3. J.	л.	680	10
1426	Острівець [9] . .		к.	570	
1427	Острівки . . .	3. J.	л.	688	41
1428	Остріг місто .	7. L.	л.	238, 312	1655
1429	Острожець місто	1. G.	л.	1031	82
1430	Острожок місто	7. Q.	л.	381	545
1431	Острополь . .	9. P.	к.	338	1012
1432	Осьмиговичі .	5. Д.	в.	180	55
1433	Осьмиловичі .	6. B.	в.	108	19
1434	Охлопів . . .	7. Д.	л.	881, 1290	63

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1435	Охматків . . .	6—7 G.	л.	1019	18
1436	Охримівці [10] .	10. H.	к.	384, 781	15
1437	Ощів	6. E.	л.	896, 1264	29
1438	Павловичі . .	5. Д.	в.	114	39
1439	Падалівка . . .	4. F.	л.	954	12
1440	Пальча	5. H.	л.	638	35
1441	Панасівка . . .	9. G.	к.	451	39
1442	Паньківці . . .	9. K.	к.	445	47
1443	Паньківці [11] . .	10. J.	к.	683	
1444	Паридуби . .	3. C.	в.	20, 21	94
1445	Партинці . . .	9. O.	к.	460	28
1446	Парфенівщина.		л.	1197	4
1447	Пашківці . . .	9. O.	к.	74	29
1448	Пашова . . .	6. F.	л.	1167	33
1449	Пашуки . . .	6. N.	л.	343	9
1450	Пашуки . . .	8. N.	к.	756	18
1451	Пашутинці . .	7. O.	к.	214	25
1452	Пашутинці . .	10. O.	к.	142	13
1453	Пахинки [12] . .	9. J.	к.	524	
1454	Пекалів	7. H.	л.	765	18
1455	Пелжа [13] . . .	6. H.	л.	807	
1456	Пелча	7. G.	л.	201	69
1457	Пелчин	6. O.	л.	440	38
1458	Пеньківці . . .	10. K.	к.	550	26
1459	Перевісся . . .	3—4 C.	в.	147	11
1460	Переволока . .		л.	348	23
1461	Перегонівка [14] .		к.	163	
1462	Перегонівка . .		к.	49	1
1463	Переділи . . .	6. J.	л.	594	46
1464	Передмірка . .	9. J.	к.	586	34
1465	Передмосте [15] .		л.	1081	17
1466	Перекали . . .	7. G	л.	1228, 1289, 1320, 1374, 1082, 891	31
1467	Перекладовичі.	6. G.	л.	1313,1314, 1315,1316	13
1468	Перемилівка [16].	6. H.	л.	568	
1469	Перемиль . . .	7. F.	л.	1147	48
1470	Перемишль .	7. N.	к.	201	44
1471	Перемінка . .	5. L	л.	128	27
1472	Переморівка .	8. K.	к.	691	67
1473	Перенятин [17] .	8. G.	к.	727	

1 Дими подані разом за ряд сіл.
2 54 дими разом з Лишевим.
3 21 дим разом з Головинцями.
4 32 дими разом з Погорілицею і Сапожином.
5 33 дими подані разом з Красносілкою і Сахнівцями.
6 45 димів разом з Пляшівкою.
7 Під Володимиром.
8 Друга назва—Кошмаки.
9 Волость Андріївська, всі дими волості подані разом.
10 Та ще частина Менкського.
11 95 димів з Верещаками і Кустівцями.
12 121 дим разом з Лопушною.
13 290 димів разом з Малином, Уездцями, Борблином, Заболотцями і Ставищем.
14 30 димів разом з Путринцями.
15 Чи не частина Луцька?
16 41 дим разом з Можковим.
17 78 димів разом з Волицею.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1474	Перепілки . .		л.	1000	13
1475	Переросле . .	7. H.	л.	188, 189	23
1476	Переросле [1] .	8. L.	к.	819, 842	11
1477	Переславичі .	6. C.	в.	193	13
1478	Пересопниця .	6. J.	л.	576	32
1479	Переспа . . .	5. F.	л.	1205, 1422	21
1480	Перковичі . .	4. Д.	в.	273	41
1481	Перстин місто [2]		л.	708	239
1482	Петрашевичі .		л.	939	2
1483	Пехтії [3]	9. N.	к.	99	3
1484	Печалівка . .	5. L.	л.	663	55
1485	Печерна . . .	9—10. J.	к.	675	22
1486	Печибоди . . .	6. O.	л.	430	50
1487	Печиски . . .	9. N.	к.	34	5
1488	Печихвости . .	6. Д.	л.	{852, 1127, 1128}	78
1489	Пилипівці . .	6. P.	л.	397	94
1490	Пилиповичі . .	6. P.	л.	470	100
1491	Пилки	9. M.	к.	232	18
1492	Пиляї	8. N.	к.	170	29
1493	Пирятин . . .	7. H.	л.	1060	23
1494	Писарівка . .	8. J.	к.	2	26
1495	Писарівка [4] . .	9. O. P.	к.	61	
1496	Писарівка . .	10. M.	к.	151	4
1497	Писарівка . .	10. L.	к.	538	12
1498	Пищів	6. O.	л.	479	56
1499	Півче	7. K.	л.	262	36
1500	Підбереззє . .	6. Д.	л.	{81, 859, 1267, 1414, 1419}	88
1501	Підборці . . .	7. H.	л.	235	19
1502	Підгайці . . .	5. C.	в.	342, 359	22
1503	Підгайці [5] . . .	9. J.	к.	556	
1504	Підгайці . . .	7. H.	л.	763	16
1505	Підгайці [6] . . .	6. G.	л.	499, 95	20
1506	Підгайці Більші	6. G.	л.	1272	34
1507	Підгайці менші [7]	6. G.	л.	82, 1273	8
1508	Підгаттє . . .		л.	699	25
1509	Підгірці . . .	6. J.	л.	1202	18
1510	Піддубці . . .	5. Д.	л.	897, 898	24
1511	Піддубці Великі	6. O.	л.	425	34

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1512	Піддубці Малі .		л.	426	10
1513	Підзамче [8] . . .		л.	1049	
1514	Підліси	4. F.	л.	823, 1044	41
1515	Підліски . . .		л.	26	15
1516	Підліски [9] . . .	6. M.	л.	1237	
1517	Підлісці [10] . . .	6. G.	л.	1093	
1518	Підлісці . . .	8. H.	к.	5	67
1519	Підлісці . . .	9. M.	к.	191	36
1520	Підлісці . . .		к.	247	4
1521	Підліська-Волиця [11]	6. L.	л.	1234	
1522	Підліщики . .	9. N.	к.	260	8
1523	Підложці . . .	6. G.	л.	498	50
1524	Підлужне [12] . .	5. K. L.	л.	150	
1525	Підлужжя [13] . .	7. H.	к.	701	
1526	Підлужжя . .		к.	298	56
1527	Підсинівка [14] .	3. Д.	в.	81	
1528	Пінський міст .	5. C.	в.	122	7
1529	Піски	5. L.	л.	153	54
1530	Піски		к.	213	23
1531	Пісочне . . .	4. E. F.	в.	155	24
1532	Пісочне	3. C.	в.	82	82
1533	Пітушків . . .	6. H.	л.	649	68
1534	Піщатинці [15] .	9. J.	к.	722	
1535	Плебанівка . .	10. J.	к.	374	42
1536	Плесківка . . .	10. G.	к.	478	9
1537	Плесна	8. N.	к.	220	18
1538	Пліска [16] . . .	10. K.	к.	686	
1539	Пліщин	8. N.	к.	192	32
1540	Плоска	7. N.	л.	339, 350	53
1041	Плоска [17] . . .	7. H.	л.	184	
1542	Плоска	6. J.	л.	916	68
1543	Плужне . . .	8. L.	л.	313	146
1544	Плоска	7. L.	л.	1056	132
1545	Пляшева . . .	7. F.	л.	980	21
1546	Пляшева . . .	8. G.	к.	13	68
1547	Пляшівка [18] . .	7. F.	л.	984	
1548	Повурськ . . .	3. E.	л.	848	36
1549	Повурська Воля		л.	850	9
1550	Погоріла I . .	10. O.	к.	85	11
1551	Погоріла II . .	10. O.	к.	86	20

[1] Та ще 47 димів разом з Садками, Лісками і Окнінами.
[2] Де не знаю. Гадаю чи не Рафалівка?
[3] Опехтії.
[4] 11 димів разом з Киселями.
[5] 92 дими разом з Кудлаївкою і Янківцями.
[6] Та ще 46 димів разом з Буремцем.
[7] Друга назва „Вовкови“.
[8] 16 димів разом з Красилівкою.
[9] 59 димів разом з Вітковиї.
[10] 103 дими разом з Ярославичами, Княгининим, Городницею.
[11] 60 димів разом з Бугрином і Кунятковим.
[12] 48 димів разом з Трубицями.
[13] 41 дим разом з Микитичами і Камінницею.
[14] 59 димів разом з Синовим.
[15] 160 димів разом з Матвіївцями, Гридківцями.
[16] 66 димів разом з Білкою і Мартишківцями.
[17] 56 димів разом з Волицею і Дитиничами.
[18] 45 димів разом з Островом.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1552	Погорілиця [1]		л.	462	
1553	Погорілівка	5. M.	л.	728	97
1554	Погорільці	9. K.	к.	637	22
1555	Погорільці	7. H.	л.	179, 180, 181	127
1556	Подоляни	6. L. M.	л.	553	35
1557	Подрижі Великі	4. F.	л.	1026	94
1558	Подрижі Малі	4. F.	л.	1027	31
1559	Пожарки	5. F.	л.	69	34
1560	Покощів	6. H.	л.	625	67
1561	Полиці	2. F.	в.	173	65
1562	Полиці	3. J.	л.	676	135
1563	Половлі	3. J.	л.	964, 689	50
1564	Полонка	6. F.	л.	77, 78	21
1565	Полоничне	8. F.	к.	802	8
1566	Полоничне		л.	1102, 1078	22
1567	Полонне місто.	8. P.	л.	296	970
1568	Полонне	3. J.	л.	684	17
1569	Полонне [2]	6. F.	л.	300	47
1570	Полупанщина		в.	76	27
1571	Поляни	4. M.	л.	743	
1572	Поляни	11. K.	к.	425	
1573	Поляни	9. H.	к.	500	16
1574	Поляхова	9. L. M.	к.	267	23
1575	Понебиль [3]	6. K.	л.	1069	22
1576	Понора	7. M. N.	л.	353	9
1577	Понорка		к.	221	7
1578	Попівці	7. L.	л.	283	12
1579	Попівці	9. O.	к.	71	51
1580	Попівці	10. L.	к.	122	8
1581	Попівці		к.	343	15
1582	Попівці [4]	8. H.	к.	575	16
1583	Поповичі	4. E. F.	л.	1028	
1584	Порванче	6. Д.	л.	1221, 1222, 1376	68
1585	Порицьк місто.	6. C.	в.	189	43
1586	Порицьк старий	6. C.	в.	190	12
1587	Порічче [5]	9. G.	к.	773, 769, 766, 762	18
1588	Порохня	10-11. L.	к.	543	5
1589	Порск	4. F.	л.	1211	62
1590	Порск	4. F.	л.	865, 876	28
1591	Посників	6. H.	л.	623	46
1592	Постойна	5. K.	л.	136	124
1593	Посягва	6. L.	л.	1006, 1407	47

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1594	Поташня		л.	754	7
1595	Потуторів [6]	8. K.	к.	813	
1596	Почаїв місто	8. G.	к.	661	113
1597	Почапинці	10. K.	к.	410	3
1598	Почапки	8. K.	к.	693	1
1599	Правутин	7. O.	л.	437	76
1600	Правутин	7. O.	л.	371	31
1601	Привалівка	9. Q.	к.	331	49
1602	Привередів	7. G.	л.	1096	28
1603	Прилука		к.	167	43
1604	Припутні	8. N.	к.	222	12
1605	Прозівці	10. K.	к.	551	16
1606	Промна [7]		к.	438	
1607	Прохорівка	9. O.	к.	46	1
1608	Пруси	6. L.	л.	1218	16
1609	Птича	7. H.	л.	206	220
1610	Пузини	4. E.	л.	834	10
1611	Пузирки	9. N.	к.	218	27
1612	Пузирки	7. N.	к.	227	9
1613	Пузів	5. B.	в.	242, 361, 373, 374, 442	44
1614	Пулганів	6. F.	л.	292	22
1615	Пулганів	6. F.	л.	860	32
1616	Пулганів [8]		л.	1089	15
1617	Пулганів [9]	7. E.	л.	1168	32
1618	Пустомити	6. M.	л.	756	29
1619	Пустомити	6. E.	л.	1025	57
1620	Путринці [10]	8. M.	к.	162	
1621	Пуцеревичі	3. H. J.	л.	704	49
1622	П'яне	6. G.	л.	565	80
1623	П'ятигори	6. Д.	в.	72	9
1624	П'ятигори	6. K.	л.	32	46
1625	П'ятидні	5. B.	в.	56	14
1626	Рабіївка	10. L.	к.	539	36
1627	Радежів	2. K.	л.	969	19
1628	Радзивілів [11]	8. F.	к.	731	
1629	Радишок		л.	709	17
1630	Радів	6. J.	л.	217, 218, 219, 220	22
1631	Радовичі	4. Д.	в.	226, 306, 403, 407, 423, 424	106
1632	Радовичі	6. C.	в.		
1633	Радогощ	8. L.	л.	341	18
1634	Радогощ [12]	8. L.	л.	826, 828, 830	10

[1] 32 дими разом з Сапожиним та Осташівкою.
[2] 70 димів разом з Горкою.
[3] 65 димів разом з Карпилівкою і Рогачовим.
[4] В волості Таразькій, всі дими волості подані разом.
[5] Та ще 57 димів разом з Ростоками, Горинєм Великим і Горинєм Малим.
[6] 40 димів разом з Вовківцями.
[7] 70 димів разом з Завалійками, Кривачинцями, Курниками.
[8] Которе село, або де не виявив.
[9] Чи не Пулгани?
[10] 30 димів разом з Перегонівкою.
[11] Тоді називався Лосятин Новий, число димів подано разом за ряд сіл.
[12] Та ще 39 димів разом з Козином.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1635	Радомишль [1] .	6. F.	л.	7	
1636	Радохівка . . .	6. J.	л.	600	35
1637	Радошин . . .	4. E.	л.	892	} 30
1638	Радошинська Воля	4. E.	л.	893	}
1639	Радошівка . .	8. H.	к.	157	94
1640	Радошівка [2] . .	9. K.	к.	834	24
1641	Радошівка Мала		к.	279	24
1642	Радчин	7. H.	л.	183	92
1643	Разничі	4. H.	л.	714	35
1644	Райки	9. P.	к.	357	12
1645	Раймісто [3] . .	4. E.	л.	1113	64
1646	Раковець . . .	9. H.	к.	502	70
1647	Раковець [4] . .	9. H.	к.	517	
1648	Раковець Талалаїв	9. H.	к.	512	38
1649	Ракулин . . .	6. B.	в.	233	24
1950	Расники . . .	6. L.	л.	797	56
1651	Растів	4. C.	в.	93	53
1652	Ратнів	6. F.	л.	306	24
1653	Рахманів місто.	8. K.	к.	529	300
1654	Рачин	6. Д.	л.	615	40
1655	Рашківська Воля		в.	241	33
1656	Раштівка . . .	9. O.	к.	54	5
1657	Ревушки . . .	5. C.	в.	121	24
1658	Рекнівка . . .		л.	660	39
1659	Ремель	6. L.	к.	516	19
1660	Ремчиці . . .	3. L.	л.	121	72
1661	Решнівка . . .	8. O.	к.	308	11
1662	Решнівка . . .	9. P.	к.	348	18
1663	Решнівка . . .	8. O.	к.	758	13
1664	Решнівка [5] . .	9. H.	к.	489	
1665	Решнівка Велика [6]		к.	356	12
1666	Ржищів	7. Д.	к.	1332, 1333	10
1667	Ридків	7. F.	л.	801, 982	38
1668	Ридомель . . .	9. H.	к.	580	205
1669	Рикани	6. F.	л.	1001	22
1670	Рикани	6. F.	л.	1223	16
1671	Риковичі . . .	6. C.	в.	191	71
1672	Риствін	5. L. M.	л.	914	42
1673	Ритавиці . . .		в.	124	5
1674	Ричи		л.	1067	17

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1675	Рівки	7. N.	л.	345	17
1676	Рівне місто . .	6. K.	л.	505	505
1677	Ріпки	8. N.	к.	164	36
1678	Річиця	6. L.	л.	915	58
1679	Річиця		л.	682	6
1680	Річки	6. O.	л.	416	60
1681	Рішоцьке . . .	6. K.	л.	536	41
1682	Рованець [7] . .	6. G.	л.	108	3
1683	Рогачів	7. Q.	л.	385	59
1684	Рогачів [8] . . .	6. K.	л.	{1336,1381, 1071}	14
1685	Рогізне [9] . . .	7. G.	л.	{1184, 1188	21
1686	Роговичі [10] . .	6. Д.	в.	218, 384} 429	14
1687	Роговичі . . .	8. P.	к.	301	25
1688	Рогожани . . .	5. A.	в.	45	23
1689	Рожична . . .	8. O.	к.	307	15
1690	Рожищі місто .	5. F.	л.	64	149
1691	Розваж	7. L.	л.	247	89
1692	Розношинці . .	10. J.	к.	403	24
1693	Рокині	5. F.	л.	89	21
1694	Рокитна . . .	5. L.	л.	139	118
1695	Рокитниця . .	4. Д.	в.	64	20
1696	Рокитниця . .	5. A.	в.	311	6
1697	Романів . . .	6. H.	л.	840	91
1698	Ромашків . . .	5. H.	л.	647	11
1699	Ромейки . . .	3. K.	л.	176	15
1700	Росолівці . . .	9. N.	к.	40	10
1701	Ростоки [11] . .	9. G.	к.	767, 770 763, 759	90
1702	Рублянка . . .	9. M. N.	к.	240	8
1703	Рубче	6. K.	л.	590	54
1704	Рубчиці [12] . . .	2. L.	л.	963	
1705	Руда	5. J.	к.	578	25
1706	Руда	5. L.	л.	788	25
1707	Руда	3. F.	л.	846	8
1708	Руда	5. B.	в.	254	20
1709	Руденка [13] . . .		л.	750	
1710	Рудка	5. F.	л.	947, 1207	31
1711	Рудка		л.	1059	2
1712	Рудка	7. G.	л.	1195	54
1713	Рудка [14]	4. F.	л.	1035	
1714	Рудка	9. L.	к.	690	15
1715	Рудка	8. H.	к.	20	44
1716	Рудлів	6. G.	л.	503	15

[1] 126 димів разом з Сухою Волею.
[2] Частина.
[3] Частина.
[4] 68 димів разом з Бакотами.
[5] 39 димів разом з Болізубами.
[6] Де саме не знаю.
[7] Частина.
[8] Та ще 65 димів разом з Понебилєм і Карпілівкою.
[9] Та ще 46 димів разом з Вовківцями та Семенівкою.
[10] Та ще 12 димів разом з Творпничами.
[11] Та ще 57 димів разом з Горинєм Великим, Горинєм Малим, Поріччем.
[12] 37 димів разом з Гранню.
[13] 34 дими разом з Білкою.
[14] 40 димів разом з Мірином і Кривліним.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володіль-цями	Число димів
1717	Рудники . . .	4. H.	л.	712	84
1718	Рудничі хати .		л.	1108	2
1719	Рудня	8. O.	к.	249, 184, 321, 356, 391, 410	76
1720	Ружин	4. C.	в.		73
1721	Русивль . . .	6. M.	л.	1210	53
1722	Русів	5. B.	в.	44	12
1723	Руснів	6. B.	в.	240	66
1724	Русовичі . . .	6. B.	в.	85, 86, 87	21
1725	Саверці	8. O.	к.	455	47
1726	Савчиці	8. H.	к.	665	31
1727	Садів	6. E.	л.	17	53
1728	Садівська Воля.	5. E.	л.	18	36
1729	Садки	7. M.	л.	1391	46
1730	Садки [1]	8. K.	к.	820, 856, 868, 870	18
1731	Салиха	9. N.	к.	234	3
1732	Салиха друга .	9. N.	к.	235	8
1733	Самоволя . . .	6. C.	в.	196	25
1734	Самоостріли . .	6. N.	л.	487	60
1735	Самчинці . . .	10. P.	к.	35	24
1736	Самчинці [2] . .		к.	55	
1737	Сапанів	8. H.	к.	9	48
1738	Сапановчик . .	8. H.	к.	848, 730, 875	19
1739	Сапогів	5. G.	л.	85	16
1740	Сапожин [3] . .	6. N.	л.	461	
1741	Сарни	3. M.	л.	609	93
1742	Сасанівка . . .	9. O.	к.	369	10
1743	Сатиїв	6. J.	л.	558	82
1744	Сахнівці [4] . .	9. O. P.	к.	81	
1745	Сахнівці . . .	9. N.	к.	165	26
1746	Сварин	3. K.	л.	177	70
1747	Свидники . . .	4. F.	л.	1029	28
1748	Свинарин . . .	5. Д.	в.	119	125
1749	Свинна	10. O.	к.	80	57
1750	Свинна	8. P.	к.	302	45
1751	Свинюхи . . .	6. Д.	в.	211	143
1752	Свинюхи [5] . .	9. H.	к.	569	
1753	Свиридівка . .	9. N.	к.	241	6
1754	Свищів	6. G.	л.	1249, 1251, 1251, 1253, 1305, 1383	29
1755	Свищів	7. g.	л.	1076	33

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володіль-цями	Число димів
1756	Своз	5. G.	л.	5	24
1757	Свойчів	5. C.	в.	214	42
1758	Святець . . .	9. K.	к.	442	30
1759	Севруки . . .	9. M.	к.	123	11
1760	Седмярки [6] . .	6. E.	л.	76, 74	26
1761	Секунь	3. Д.	в.	38	35
1762	Селець		л.	1304	3
1763	Селець		л.	605	4
1764	Селець	4. F.	л.	819	43
1765	Селець [7] . . .		л.	1342, 1324	22
1766	Селець	5. C.	в.	248	54
1767	Селець	4. Д.	в.	98	35
1768	Селибери . . .		л.	640	26
1769	Селичів	7. O.	л.	436	44
1770	Селище [8] . . .	5. N.	л.	721	
1771	Селище	5. M.	л.	803	83
1772	Селище	3. C.	в.	230	67
1773	Семаки	7. N.	к.	210	19
1774	Семенів . . .	9. L.	к.	716, 670	59
1775	Семенівка [9] . .		л.	1186	
1776	Семеренки . .	10. O.	к.	67	20
1777	Семеренки лісові		к.	52	6
1778	Семидуби . .	7. H.	л.	195	81
1779	Сенигів . . .	7. O.	л.	374	32
1780	Сенів [10]	6. M.	л.	793	
1781	Сенютки . . .	8. L.	к.	269	20
1782	Сердятичі . .		в.	367	23
1783	Серединці . .	8. O.	к.	757	50
1784	Серетець . . .	9. G.	к.	453	34
1785	Сереховичі . .	3. Д.	в.	152	98
1786	Серкизів місто.	5. Д.	в.	274	22
1787	Серники . . .	5. F.	л.	239, 1408	74
1788	Серничка . . .	5. E.	л.	1274, 1413, 1890, 895, 356, 1363, 1382	16
1789	Серхів [11] . . .	3. H.	л.		60
1790	Сестратин . .	8. F.	к.	777	41
1791	Сенне	6. M.	л.	787	111
1792	Сивки	8. N.	к.	231	4
1793	Сивки	8. K.	к.	614	45
1794	Сильно	5. H.	л.	635	73
1795	Симонів . . .	6. M.	л.	1132, 1135	59
1796	Симонівка . .		к.	158	24
1797	Синів [12]	3. Д.	в.	80	

[1] Та ще 47 димів разом з Перерослим, Окнінами, Лісками та 4 дими разом з Лісками.
[2] 37 димів разом з Баглайками.
[3] 32 дими разом з Погорілицею і Осташівкою.
[4] 33 дими разом з Красносілкою, Остриківцями.
[5] Волость Андріївська, всі дими волості подані разом.
[6] Та ще 46 димів разом з Тернками.
[7] Гіпотерично це цей саме селець.
[8] 55 димів разом з Щикичанкою.
[9] 46 димів разом з Рогізним і Вовковиями.
[10] 124 дими разом з Терентієвим.
[11] Чи це одно село, чи кілька, для мене неясно.
[12] 59 димів разом з Підсинівкою.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1798	Синівці	9. J.	к.	591	33
1799	Синявка . . .	5. Д.	в.	181	15
1800	Ситне [1] . . .	8. G.	к.	659, 754, 793, 796	27
1801	Ситниця . . .	4. H.	л.	713	44
1802	Ситовичі . . .	4. F.	л.	1036	36
1803	Сіянці . . .	7. M.	л.	1392	32
1804	Скалин		к.	196	10
1805	Скніт	7. M. N.	л.	344	21
1806	Скніт	7. N.	л.	366	24
1807	Сковородки [2] .	10. O.	к.	69	
1808	Скопіїв	5. K.	л.	133	17
1809	Скорч	6. E.	л.	943	130
1810	Скриголів . . .	7. E.	л.	1405	13
1811	Скроботівка [3] .	8—9 K.	к.	648, 864, 866, 651	25
1812	Скулин	3. E.	в.	27	100
1813	Славута [4] . . .	7. N.	к.	202	33
1814	Славчиці . . .	5. G.	л.	1171	26
1815	Смердин . . .	4. G.	л.	940, 1045	27
1816	Смиків	7. C.	л.	1126, 858, 1349, 1350, 1352, 1380	42
1817	Смідин	3. C.	в.	33, 34	218
1818	Смолдирів місто	7. Q.	л.	405	226
1819	Смолигів . . .	5. E.		24	25
1820	Смолява . . .	7. F.	л.	1148	10
1821	Смолянка . . .		в.	245	16
1822	Смордва . . .	7. G.	л.	1098, 1099	105
1823	Сморжів . . .	6. J.	л.	570	44
1824	Сморшки . . .	9. M.	к.	262	17
1825	Снігірівка . . .	9. J.	к.	585	12
1826	Собещиці . . .	3. J.	л.	691	29
1827	Собівка	5. M.	л.	801	20
1828	Соболівка . . .	10. K.	к.	409	12
1829	Совча	6. O.	л.	466	11
1830	Сокол місто [5] .	4. G.	л.	1037	242
1831	Соколівка . . .	9. J.	к.	672	35
1832	Соловичі . . .	4. C.	в.	104	49
1833	Солов'їв [6] . .	3. Д.	в.	78	
1834	Соловін	4. F.	л.	1206, 1216	9
1835	Солонів	7. F.	л.	979	23
1836	Соломка [7] . . .	5. K.	л.	528	17
1837	Солотвін . . .	4. E.	в.	66	9
1838	Солпа	5. N.	л.	467	66

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1839	Солпа Мала . .	6. N.	л.	490	6
1840	Солтиси . . .	5. G.	л.	101	4
1841	Сомін	4. C.	в.	295	42
1842	Сопачів	3. J.	л.	694	23
1843	Сопотовичі . .		л.	100	12
1844	Сорокодуби [8] .	10. M.	к.	130	
1845	Сосники . . .		л.	453	17
1846	Сосніівка . . .	7. N.	л.	338	9
1847	Соснівка . . .	7. N.	к.	174	11
1848	Соснівка . . .	9. L.	к.	282	38
1849	Сошище . . .	8. J.	к.	858	77
1850	Сошки	10. O.	к.	140	10
1851	Сошки	8. O.	к.	306	33
1852	Сошне	8. M.	к.	275	58
1853	Спасів	7. K.	л.	40	61
1854	Срібна	8. G.	л.	752	48
1855	Ставище [9] . . .	6. H.	л.	809	
1856	Ставки	6. K.	л.	522	76
1857	Ставки	4. B.	в.	263, 336, 338, 334	44
1858	Ставок	5. K.	л.	130	45
1859	Ставок	6. G.	л.	564	24
1860	Ставок	5. H.	л.	630, 631	48
1861	Ставок	4. C.	в.	94	49
1862	Ставрів	6. G.	л.	502	21
1863	Стадники . . .	7. L.	л.	1053	17
1864	Станіславівка .		к.	340	4
1865	Старе село . .		л.	13	27
1866	Старе село . .	5. E.	л.	919	17
1867	Старе село [10] .		в.	186	
1868	Старий Костянтинів [11] . . .	9—10. O.	к.	21, 28, 889	588
1869	Старий став . .	6. Д.	л.	616	17
1870	Старики . . .	7. G.	к.	655	26
1871	Старики . . .		л.	207	19
1872	Старики [12]. . .	8. F.	к.	750	
1873	Стеблі	3. E.	в.	28	38
1874	Стегниківці . .	10. H.	к.	407	34
1875	Степанівка [13] .	8. K.	к.	809	
1876	Степань місто .	4. K.	л.	113	636
1877	Стецьки . . .	9. O.	к.	45	10
1878	Стидень I . . .	4. K.	л.	138	55
1879	Стидень II . .	4. K.	л.	139	
1880	Стобихва [14] . .	3. F.	в.	166	136
1881	Стовби	7. P.	л.	378	5

[1] Та ще 37 димів разом з Жабокриками, 58 димів разом з Жабокриками, Лосятином, 28 димів разом з Корпилівкою.
[2] 92 дими разом з Новосілками.
[3] Та ще 24 дими разом з Ольшаницею і Волоськім.
[4] Тоді називалась Деражна.
[5] Сокуль—друга назва.
[6] 80 димів разом з Комаровим і Нецями.
[7] Друга назва Солонськ.
[8] 34 дими ра ом з Клітною.
[9] 290 димів разом з Малином, Уєздцями, Борблином, Пелжою, Заболотцями.
[10] 40 димів разом з Дмитрівкою і Журавцем.
[11] 62 дими разом з Бараннім.
[12] З них 116 димів на Стариках.
[13] 66 димів разом з Боложівкою.
[14] Тоді називалась Стобиховська слобода.

У Луцькому пов. [illegible] Старики четвер[illegible]

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів	№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1882	Стовпець . . .	8. H.	к.	605, 803	73	1925	Тараж [6]	9. G. H.	к.	574	
1883	Стожок	8. J.	к.	471	24	1926	Тараканів . . .	7. H.	л.	196	44
1884	Столпин . . .	6. N.	л.	459	90	1927	Тарасівка . . .	10. H.	к.	405	25
1885	Сторожів . . .	6. O.	л.	465	120	1928	Татаринівка . .		к.	341	30
1886	Сторожинці [1]. .		к.	576		1929	Татаринівці [7] .	9. J.	к.	787	
1887	Страколів . . .	7. H.	л.	1097	42	1930	Ташки	7—8 N.	к.	250	120
1888	Стриєва . . .	6. Q.	л.	389	19	1931	Твердині . . .	5. Д.	в.	415	27
1889	Стриївка . . .	10. H. J.	к.	383	12	1932	Твориничі [8] . .	6. Д.	в.	217, 347	6
1890	Стрипівці [2] . .		к.	782		1933	Теліжинці . . .	8. M.	к.	188	32
1891	Стрільче [3] . .	6. Д.	л.	853, 1130	14	1934	Тельче	4. J.	л.	677	11
1892	Строки [4] . . .	9. L.	к.	127		1935	Телецька Воля.		л.	678	
1893	Студинь . . .	5. E.	л.	922	15	1936	Темногайці . .	8—9 J.	к.	711	21
1894	Студянка . . .	6. K.	л.	523	18	1937	Теофіполь [9] . .	9. L.	к.	629	
1895	Студянка . . .	8. H.	л.	193	52	1938	Теремне . . .	8. K.	к.	635	27
1896	Ступне	7. J.	л.	194	33	1939	Теремне . . .		л.	75	56
1897	Судилків місто.	8. O.	к.	193, 743	178	1940	Терентіїв [10] . .	6. M.	л.	794	
1898	Судобичі . . .	7. H.	л.	205	24	1941	Терешів . . .	6. H.	л.	811	18
1899	Суємці	7. P. Q.	л.	386	61	1942	Терешки . . .	9. M.	к.	133	27
1900	Суйми	7. K.	л.	228, 229	18	1943	Терешки . . .	10. Q.	к.	342	12
1901	Сульжин місто.	9. N.	к.	91	168	1944	Терешківці . .	6. E.	л.	1263	26
1902	Супрунівка . .	10. K.	к.	431	19	1945	Тернавка . . .	9. M.	к.	179	41
1903	Супрунівська					1946	Тернки [11] . . .	6. E.	л.	73	
	Воля		л.	1068	30	1947	Тесів [12]	6. M.	л.	1157, 1155	28
1904	Сураж місто .	8. K.	к.	285	288	1948	Теслугів . . .	7. F.	к.	810	48
1905	Сураж село . .	8. K	к.	293	28	1949	Тетерів		к.	291	16
1906	Суск	5. K.	л.	583	44	1950	Тетильківці . .	8. J.	к.	3	77
1907	Суск	5. G.	л.	937, 1017, 1051, 1415	61	1951	Тилявка . . .	8. J.	к.	464	70
						1952	Тинне	6. K.	л.	512	64
1908	Сусли	6. Q.	л.	390	66	1953	Тиранівка . . .	8. Q.	к.	333	111
1909	Суха Воля . .	6. O.	л.	433	68	1954	Титьків	8. P.	к.	364	101
1910	Суха Воля . .	3. J.	л.	686	46	1955	Тихомель . . .	8. K.	к.	636	39
1911	Суха Воля [5] . .	6. F.	л.	8		1956	Тихотин . . .	5. E.	л.	285, 1213	2
1912	Суха Воля . .		в.	148	24	1957	Тишевичі . . .	8. N.	к.	245	14
1913	Сухівці	6. H. J.	л.	598	79	1958	Тишиця . . .	4. M.	л.	739	21
1914	Сухівці	10. J.	к.	394	37	1959	Тишковичі . .	6. B.	в.	75	23
1915	Суходоли . . .	5. B.	в.	133	92	1960	Тожир	6. P.	л.	489	40
1916	Сухожинці . .	9. M.	к.	190	13	1961	Толмахів . . .	5. G.	л.	899	2
1917	Сушибаба . .	4. Д.	в.	67	3	1962	Толмахів . . .	6. M.	л.	1146, 1182	33
1918	Сушичне . . .	3. E.	в.	68	56	1963	Толпижин . .	7. F.	л.	970	44
1919	Сушівці . . .	9. K. L.	к.	639	35	1964	Топилище . .	6. Д.	в.	194	40
1920	Сушки	3. Д.	в.	39	8	1965	Топірці	8. N.	к.	236	12
1921	Сягрів	8. P.	к.	316	36	1966	Топольне . . .	5. F.	л.	66	28
1922	Тагачин . . .	4. Д.	в.	99	30	1967	Тополя	6. G.	л.	1224	8
1923	Тайкури місто .	6. L.	л.	1004	147	1968	Топори	8. N.	к.	168	22
1924	Тайкури . . .	6. L.	л.	1005	19	1969	Топча	6. N.	л.	415	23

[1] Волость Таразька, всі дими волості подані разом.
[2] Числі димів подано разом за ряд сіл.
[3] Та ще 25 димів разом з Матовим.
[4] 41 дим разом з Колками.
[5] 126 димів разом з Радомишлем.
[6] Всі дими волості Таразької подані разом.
[7] 70 димів разом з Якимівцями та Краснолукою.
[8] Та ще 12 димів разом з Роговичами.
[9] Тоді називалося Камінь. 120 димів разом з Карабіївкою, Новоставцями; Кунчею.
[10] 124 дими разом з Сеневим.
[11] 46 димів разом з Седмярками.
[12] Та ще 36 димів разом з Хріновим.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
1970	Торговиця місто	6. G.	л.	497	142
1971	Торговище . .	4. C.	в.	91	87
1972	Торчин місто .	5—6 E.	л.	10	264
1973	Тотовичі . . .	3. L.	л.	169	33
1974	Точивки . . .	7. L.	л.	257	27
1975	Травулин . . .	8. O.	к.	309	41
1976	Требетеж . . .		в.	278	9
1977	Трескинь . . .	3. L.	л.	120	18
1978	Третинники . .	11. L.	к.	546	10
1979	Трипутні . . .	2. K.	л.	967	6
1980	Тристень . . .	5. E.	л.	1114	19
1981	Тріски	9. M.	к.	119	32
1982	Тростянець . .	5. G.	л.	1083	93
1983	Тростянець . .	4. K.	л.	140	78
1984	Тростянець . .	7. J.	л.	192	11
1985	Тростянець . .	6. O.	л.	494	9
1986	Тростянка . .	5. F.	л.	290	56
1987	Трубиці [1] . . .		л.	149	
1988	Трубки	6. C.	в.	199	31
1989	Тудорів	6. M.	л.	791	103
1990	Туличів	4—5 Д.	в.	266, 390, 381, 434	59
1991	Тумин	5. Д.	в.	316	37
1992	Тупали	4. C.	в.	143	25
1993	Турийськ місто	4. C.	в.	89	251
1994	Туриковичі . .	7. H.	к.	703	3
1995	Туричани . . .	5. B—C.	в.	281, 418	65
1996	Турівка	9. L.	к.	718, 669	6
1997	Турія	5. C.	в.	246	16
1998	Турія [2]	8. H.	к.	608	
1999	Турова		к.	292	21
2000	Туровичі . . .	4. C.	в.	16	12
2001	Туропин . . .	5. C.	в.	355, 308	40
2002	Турчин	6. H.	л.	618	38
2003	Тур'янка [3] . . .		к.	609	
2004	Тучин місто . .	6. L.	л.	747	451
2005	Тушебін . . .	6. J.	л.	586, 1361, 1410	22
2006	Тютковичі . . .	6. K.	л.	524	29
2007	Убельці	7. N.	л.	332	28
2008	Угли	4. G.	л.	821	32
2009	Угли	4. E.	л.	838	14
2010	Угов	7. Д.	л.	882	11
2011	Угольці [4] . . .	6. L.	л.	1134, 1140, 1261	13
2012	Угорське . . .	8. J.	к.	468	91
2013	Угринів	6. E.	л.	299	64
2014	Уєздці	7. K.	л.	38, 281	61

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
2015	Уєздці [5]	6. H.	л.	805	
2016	Ужинець . . .	6. H.	л.	769	20
2017	Узлазня	5. K.	л.	131	93
2018	Узліщі	5. J.	л.	135	19
2019	Уйма		в.	111	34
2020	Уймиця	5. Д.	в.	115	28
2021	Улашанівка . .	7. M.	л.	336	7
2022	Улашанівка . .	7. N.	л.	358	16
2023	Улашанівка . .	9. N.	к.	104	10
2024	Улашинівці . .	9. J.	к.	673	27
2025	Ульбарів . . .	9—7 J.K.	л.	278	89
2026	Ульгівка . . .	6. E.	л.	298	15
2027	Уніїв [6]	8. K.	к.	615	53
2028	Урвена	7. K.	л.	266, 267, 268, 269	50
2029	Усичі [7]	5. F.	л.	608	79
2030	Устє	5. O.	л.	464	104
2031	Устечко	9. H.	к.	582	24
2032	Устилуг . . .	5. B.	в.	247	78
2033	Утинки		л.	723	38
2034	Уховецьк . . .	4. E.	л.в	894, 167	33
2035	Фащів	7. O.	л.	435	57
2036	Федірки . . .	11. K.	к.	434	14
2037	Федьківці . . .	9. H.	к.	506	47
2038	Фусів [8]	7. C.	л.	665	
2039	Хáралуга . . .	6. N.	л.	492	28
2040	Харуча	6. N.	л.	455	42
2041	Харучка Мала.	6. N.	л.	491	3
2042	Хвалимицька Воля	5. C.	в.	84	12
2043	Хвалимичі . .	5. C.	в.	83	16
2044	Хведорів . . .	5. B.	л.	59	9
2045	Хижівка . . .	7. P.	к.	406	14
2046	Хижки [9]		к.	680	
2047	Хижники . . .	9. P.	л.	352	9
2048	Хилівка [10] . . .		л.	443	
2049	Хиноч	2. K.	в.	960	44
2050	Хмілів	5. C.	в.	341, 357	71
2051	Хм лів Болоховичі	5. C.	л.	358	
2052	Хмілівка . . .	5. N.	л.	468	51
2053	Хоболтова . .	5. C.	в.	343, 323, 325, 326, 327, 329	45
2054	Ходаки	8. K.	к.	288	16
2055	Ходаки			363	65
2056	Ходоси	6. K.	л.	534	11
2057	Холневичі . . .	4. J.	л.	170	26

[1] 48 димів разом з Підлужним.
[2] 25 димів з Тур'янкою.
[3] 25 димів разом з Турією.
[4] Та ще 21 дим разом з Вільгором, Колесниками, Черняховим.
[5] 290 димів разом з Малином, Борблином, Пелжою, Ззболотцями, Ставищем.
[6] Войнигів в джерелі.
[7] В джерелі Войсеч.
[8] 51 дим разом з Княжим.
[9] 62 дими разом з Люлинцями і Кутищами.
[10] 46 димів разом з Жеребилівкою.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
2058	Холонів	7. E.	л.	887, 1164, 1165, 1159	71
2059	Холопечі	5. Д.	в.	116	80
2060	Холопи	5. N.	л.	726	75
2061	Холпнів	5. G.	л.	1172	52
2062	Хом'яків	7. M.	л.	346	28
2063	Хорів	7. L.	л.	248	98
2064	Хорів	6. Д.	в.	200	34
2065	Хорлупа	6. H.	л.	624	115
2066	Хоровець	7. O.	л.	376	48
2067	Хоростів	5. C.	в.	131	49
2068	Хорохорин	5. E.	л.	1121	92
2069	Хорошів	8. K.	к.	617	29
2070	Хорупань	7. H.	л.	770	45
2071	Хотешів	2. Д.	в.	30	90
2072	Хотивль	3. C.	в.	42	4
2073	Хотин	7. F.	к.	666, 800	51
2074	Хотинь	5. N.	л.	727	49
2075	Хотовиця	9. H.	к.	581	22
2076	Хотянка	5. L.	л.	521	26
2077	Хотячів	5. B.	в.	43	37
2078	Хоцин	6. K.	л.	543	37
2079	Храськ	3. J.	л.	697	24
2080	Хрипаличі	5. B.	в.	58	15
2081	Христівка	9. M.	к.	261	12
2082	Хрінів [1]	6. M.	л.	1158, 1156, 1351	20
2083	Хрінів	5—6. B.	в.	370	22
2084	Хрінники	7. F.	л.	935, 971	71
2085	Хролин	8. O.	к.	310	35
2086	Хром'яків	5. H.	л.	651	20
2087	Цвітоха	7—8. N.	к.	160	21
2088	Цевеличі	6. Д.	в.	112	48
2089	Цегов	7. Д.	л.	883, 1394, 1395	36
2090	Цепорів	6. F.	л.	63	23
2091	Цепцевичі	3. L.	л.	119	94
2092	Цеценівка	10. N.	к.	31	22
2093	Цеценівці	8. J.	к.	12	42
2094	Цумань	5. J.	л.	643	90
2095	Цурків	7. K.	л.	273	48
2096	Чайчинці	9. J.	к.	507	83
2097	Чаплин	3. J.	л.	683	5
2098	Чаруків	6. F.	л.	996	61
2099	Чекнь	6. G.	л.	1327	13
2100	Чемерин	6. H.	л.	650	23
2101	Чепелівка [2]	10. N.	к.	152	
2102	Чепці		к.	224	18

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
2103	Черемошно	3. E.	л.в	849, 160	42
2104	Черемшанка	3. C.	в.	229	8
2105	Черниківці [3]	10. H.	к.	386, 780	47
2106	Чернихів місто	10. G.	к.	475	90
2107	Черниця	6. N.	л.	496	52
2108	Чернів	5. Д.	в.	123	31
2109	Чернків	5. A.	в.	428	24
2110	Чернятин Великий	9. N.	к.	63	62
2111	Чернятин Малий	9. N.	к.	64	
2112	Черняхів [4]	7. L.	л.	1260, 777	32
2113	Черчиці [5]		л.	106, 31	20
2114	Черчиці	5. C.	в.	363, 364, 365, 395, 397,399,402	39
2115	Чесний хрест	6. C.	в.	285	25
2116	Четвертня місто [6]	4. G.	л.	925, 928	354
2117	Чибині	5. F.	л.	67	2
2118	Чижівка	8—9. M.	к.	189	36
2119	Човгузів	9. L.	к.	628	42
2120	Човниця	5. G.	л.	1066	43
2121	Чорна		л.	1198	6
2122	Чорна	9. P.	к.	353	31
2123	Чорниж	4. J.	л.	1107	67
2124	Чорноколів	6. O.	л.	432	36
2125	Чортівка [7]		к.	660	9
2126	Чорторийське місто	4. J.	л.	669	265
2127	Чортория	8. Q.	к.	154	90
2128	Чотирбоки	8. N.	к.	176	19
2129	Чудель	4. M.	л.	123	45
2130	Чудниця [8]	6. M.	л.	1371	
2131	Чумалі	10. H.	к.	486	12
2132	Чухелі нові		к.	117	20
2133	Чухелі старі	10. L.	к.	116	22
2134	Шайно	3. C.	в.	31, 32	113
2135	Шарварки		л.	42	8
2136	Шатерники	7. N.	л.	363	10
2137	Шашківщина [9]		к.	59	
2138	Шекеринці [10]	8. L.	л.	322	50
2139	Шельвів	6. Д.	в.	222, 223, 224	73
2140	Шельвів	8. L. M.	к.	272	44
2141	Шепелівка	9. J.	к.	522	56
2142	Шепель	5. F.	л.	602	24
2143	Шепетин місто	8. H.	л.	202	247

[1] Та ще 36 димів разом з Тесовим.
[2] 71 дим разом з Волицею.
[3] Та ще в частині Менківського.
[4] 21 дим разом з Колесниками, Вільгором, Угольцями.
[5] Та ще 17 димів разом з Кучкоровцем.
[6] З них в Четвертні Новій (Боровичі) димів 140.
[7] Частина.
[8] 38 димів разом з Красносілкою і Володимиркою.
[9] 8 димів разом з Берегелями.
[10] Секиринці друга назва.

№№	Назва поселення	Місце на мапі	Повіт	№№ списку за володільцями	Число димів
2144	Шепетівка місто	8. N.	к.	197	128
2145	Шибенна . . .	7. F.	л.	1293	15
2146	Шибенна . . .	10. K.	к.	420	44
2147	Шили[1]	9. J.	к.	527	
2148	Шимківці . . .	9. H.	к.	493	77
2149	Шимківці . . .	8. L.	к.	624	15
2150	Шираївка . . .	9. L. M.	к.	266	17
2151	Шитня	6. O.	л.	439	96
2152	Шишлів . . .	5. B.	в.	52, 60	11
2153	Шкарів	6. M.	л.	550	13
2154	Шклінь	6. E.	л.	1428	97
2155	Шмирки[2] . . .	10. M.	к.	120	
2156	Шостаків . . .	6. J.	л.	1200	25
2157	Шпаки	10. J.	к.	395	31
2158	Шпаків	6. J.	л.	1176, 1178	42
2159	Шпанів	6. K.	л.	903	97
2160	Шпиколоси . .	8. H.	к.	7	89
2161	Шпиколоси[3] .	7. C.	л.	667	
2162	Шпрахи . . .	6. E.	л.	1282	21
2163	Шумбар . . .	8. J.	к.	713	16
2164	Шумськ місто .	8. K.	к.	598	146
2165	Шуньки . . .	8. L.	к.	619	24
2166	Шупків . . .	6. L.	л.	912, 913	53
2167	Щекичанка[4] .		л.	722	
2168	Щекичин . . .	6. N.	л.	486	47
2169	Щенютин . . .	6. C.	в.	340	31
2170	Щенютинок . .	6. C.	в.	88, 74	3
2171	Щурівці . . .	8. M.	к.	238	10
2172	Щурівці . . .	7. M.	к.	166	23
2173	Щурин[5] . . .	5. E.	л.	1116	
2174	Ювківці . . .	8. L.	л.	319	33
2175	Юначки . . .	9. N.	к.	186	10
2176	Юрівка	8. L.	к.	621	40
2177	Юрківщина[6] .	6. P.	л.	401	
2178	Юськівці . . .	7. K.	л.	355	52
2179	Юськівці . . .		л.	886	6
2180	Юськівці . . .	9. K.	к.	786	30
2181	Яблонка . . .	4. G.	л.	715	44
2182	Яблонне . . .	5. M.	л.	657	52
2183	Яблонська Воля	4. L.	л.	658	39
2184	Яворівці . . .	10. N.	к.	144	54
2185	Ягідна	4. B.	в.	282	17
2186	Ягідне	8. N.	к.	161	41
2187	Якимівці . . .	9. M.	к.	229	6
2188	Якимівці[7] . .	9. J.	к.	788	
2189	Яківці	10. J.	к.	373	18
2190	Яковичі	5. C.	в.	132, 307, 352, 398	49½
2191	Яловиця . . .	8. J.	к.	473	30
2192	Яловичі[8] . . .	6. G.	л.	1317, 1319	10
2193	Ямпіль місто .	9. K.	к.	439	259
2194	Яневичі[9] . . .	6. C.	в.	73, 400	8
2195	Яневичі	6. J.	л.	585	19
2196	Янів місто . .	4. F.	л.	817	131
2197	Янівка	6. N.	л.	458	38
2198	Янкевичі . .	5. L.	л.	127	82
2199	Янківці	9. K.	к.	417	52
2200	Янківці[10] . . .	9. J.	к.	558	
2201	Янківці	10. G.	к.	481	53
2202	Янушівка . . .	7. N.	к.	248	32
2203	Янушівці . . .	10. K.	к.	536	20
2204	Яполоть . . .	5. K.	л.	124	58
2205	Яремичі . . .	9. P.	к.	351	18
2206	Яровець . . .	10. G.	к.	477	20
2207	Яровиця[11] . .	6. F.	л.	1063	72
2208	Яромель . . .	5. H.	л.	1087	15
2209	Ярославичі[12] .	6. G.	л.	1090	
2210	Ярунь місто .	6. P.	л.	408	218
2211	Ясениничі . .	6. K.	л.	1276, 1277	39½
2212	Ясенівка[13] . .	5. E.	л.	1117	
2213	Яцківці		к.	319	46
5214	Яшківці . . .		л.	1010	10
2215	St. Rzia[14] . . .		к.	430	10
2216	Wpoiowka . .		к.	552	29
2217	Ознаринці . .		к.	381	7
2218	Озлавинці . .		к.	389	26
2219	Кор.		к.	470	11

[1] 43 дими разом з Карначівкою і Голубим.
[2] 116 димів разом з Зозулинцями Великими.
[3] 40 димів разом з Волицею.
[4] 55 димів разом з Селищем.
[5] 28 димів разом з Ясенівкою.
[6] 70 димів разом з Вилусками.
[7] 70 димів разом з Татаринівцями і Краснолукою.
[8] Та ще 16 димів разом з Ворсином.
[9] Та ще 4½ дими з Грушовою.
[10] 92 дими разом з Підгайцями і Кудлаївкою.
[11] Передмістє Луцька.
[12] 103 дими разом з Княгинином, Городницею і Підліс̂цями.
[13] 28 димів разом з Шурином.
[14] Поселення, точної назви яких, я опреділити не міг.

Список актових книг, використаних для підготовки видання

№ фонду[1]	Назва фонду	№ справи	Старий № книги[2]	Роки	Примітки
2	Ґродський суд Київського воєводства	5	4	1689	З цієї справи взято один документ – випис з книг Володимирського ґродського суду від 18 грудня 1649 р., який виявлено через публікацію в АЮЗР. – Ч. IV. – Т. 1. – С. 96–99. У ф. 2 є тільки одна справа – № 1 (старий № 315, за 1581–1737 рр.), що хронологічно стосується теми збірника, але в ній не виявлено документів для публікації
3	Земський суд Київського воєводства	1	135	1715	З цієї справи взято один документ – запис привілею короля Яна-Казимира від 10 січня 1650 р., який виявлено через публікацію в АЮЗР. – Ч. IV. – Т. 1. – С. 99–101. Загалом документи ф. 3 хронологічно не стосуються теми збірника
11	Житомирський гродський суд	3 13 14 15	317 19 20 21	1650, 1651 1649, 1650, 1651 1651, 1652 1664–1666	Складену на основі вміщених у справах 3, 13 і 14 юраментів таблицю про сплату подимного податку підданими Київського воєводства, затвердженого 7 березня 1650 р., див. у 2-й частині збірника. Акти з цих книг, а також кілька записів документів періоду Війни, виявлених у спр. 15, включено до 1-ї частини видання. Не виявлено документів з теми у спр. 12 (старий № 18; 1647–1648 рр.); до неї є внутрішній опис (спр. 192 цього фонду). За відомостями Ю. А. Мицика[3], документи про Національно-визвольну війну є в трьох актових книгах цього фонду
15	Овруцький гродський суд	3	3211	1683	З цієї справи взято один документ – запис декрету копного суду в с. Мошки Овруцького повіту від 1 лютого 1657 р., який виявлено через публікацію в АЮЗР. – Ч. IV. – Т. 1. – С. 109–111. Хронологічно документи ф. 15 не стосуються теми збірника
21	Кременецький гродський суд[4]	140а 141 143а		1649 1650 1650	А документи з актових книг №№ 142 і 143 (обидві 1650 р.), 149 (1651 р.), 153, 154 і 156 (всі – 1654 р.), 159 (1656 р.) і 252 (1657 р.) у збірнику не використано. Причина – їхній

№ фонду	Назва фонду	№ справи	Старий № книги	Роки	Примітки
		144		1650	незадовільний фізичний стан, через що на їхнє опрацювання, точніше, розшифрування, не вистачило відведеного часу
		145		1650	
		146		1650	
		147		1650	
		148		1651	
		150		1652	
		151		1652	
		152		1652	
		155		1654	
		157		1655	
		157а		1655	
		158		1655	
		158а		1655	
		160		1655	
25	Луцький ґродський суд	247	2951	1648, 1649, 1650	У спр. 285 за 1658 р. є записи документів за 1655 і 1657 роки; їх включено у збірник
		249	3026	1648	
		260	2490	1648	
		261	2169	1648	
		262	2170	1649	
		263	2491	1649, 1650	
		279	2955	1649, 1650, 1655	
		264	2108	1650	
		265	2492	1650	
		266	2981	1650	
		267	2493	1650	
		269	2171	1650, 1651	
		268	2494	1651	
		270	2495	1651	
		69	2943	1652	
		271	2952	1652	
		186	2496	1652, 1653	
		272	2172	1652, 1653	
		215	2953	1652, 1653, 1654	
		273	2173	1653	
		274	3027	1653	

№ фонду	Назва фонду	№ справи	Старий № книги	Роки	Примітки
		275	2174	1654	
		276	2954	1654	
		277	3028	1654	
		278	2497	1654, 1655	
		281	2498	1655	
		280	2175	1655, 1656	
		282	2176	1657	
		283	2499	1657	
		284	2177	1657	
		285	2178	1658	
26	Луцький земський суд	48	2841	1651	Крім того, справа № 47 цього фонду (старий № 2840) включає документи за 9 січня – 6 лютого 1648 р., тобто, до початку війни; до збірника вони не увійшли. Про відбір документів за першу половину 1648 р. див. у передмові "Від упорядників"
		49	2842	1651	
27	Володимирський земський суд	42	1215	1650	А документи справи № 41 (старий № 1214) датовано 1650 р., однак вони не по темі збірника
28	Володимирський гродський суд	84	1016	1648	Документи справи № 95 (старий № 1026), які датуються 4 – 31 грудня 1658 р. (арк. 1211 – 1309 зв.), – 140 юраментів про сплату семикратного подимного податку, затвердженого на сеймі 1658 р.; їх використав у своїй публікації М. Ф. Владимирський-Буданов (див. АЮЗР. – Ч. VII. – Т. 2. – К., 1890). Документи не входять у хронологічні межі нашого видання, тому їх не публіковано
		85	1017	1649	
		86	1018	1650	
		87	1019	1651	
		88	1020	1652	
		89	1021	1652	
		90	1022	1654	
		92	1024	1655	
		91	1023	1655, 1656	
		93	932	1656	
		94	1025	1657	
		97	1028	1660	
33	Дубнівський магістрат	6	1345	1648, 1649, 1650	
		1	1336	1651	
39	Кам'янецький магістрат	40	4426	1648	Крім того у фонді є ще кілька справ, які хронологічно належать до періоду Національно-визвольної війни: № 1 (4562), 38 (4423), 39 (4424), 41 (4428), 42 (4433), 158 (4427). Це переважно протоколи війтівського суду вірменської громади м. Кам'янець. Мови актів – вірмено-кипчацька, польська, латинь. Та частина документів цих справ, яку вдалося опрацювати, тематично до збірника не належить

127*

№ фонду	Назва фонду	№ справи	Старий № книги	Роки	Примітки
44	Вінницький ґродський суд		4598	1652	Дотепер книга не збереглася. Документи з неї включено у збірник за публікаціями в АЮЗР – Ч. VI, Т. 1 і Ч. VII, Т. 1
1230	Документи з історії Національно-визвольної війни українського народу середини 17 століття. Колекція фотокопій з польських архівів	39		1652	До збірника включено два документи стосовно Білоцерківського миру 1651 р. (з фондів Воєводського державного архіву м. Гданськ)[5]. На деякі ін. копії документів з цього фонду зроблено посилання у додатку до видання "Сейми в Речі Посполитій, що відбулися упродовж 1648–1657 років"
1471	Остерський магістрат	1	–	1655	У цій книзі є 42 акти за 1654–1657 рр. (арк. 158 – 174). Тематично до збірника не належать, один акт включено як приклад
1528	Лохвицька ратуша	1	–	1654, 1655, 1657	У цій книзі є 93 акти за 1653–1657 рр. (арк. 18 – 92). Для збірника відібрано 3 акти, решта не належить до нього тематично. Книгу опубліковано (див. Лохвицька ратушна книга другої половини XVII ст. – К., 1986)
1767[6]	Кролевецька ратуша	1	–	1654, 1655	У цій книзі є 53 акти за 1654–1657 рр. (арк. 1 – 16 зв.). Для збірника відібрано 3 акти, решта не належить до нього тематично
2072[7]	Дерманський чоловічий монастир				

[1] У зв'язку з тим, що у всіх використаних у виданні фондах йдеться тільки про описи під № 1, цю частину легенди в таблиці опущено.

[2] Тобто, номер за "Списком актових книг", складеним у КЦАДА й опублікованим упродовж 1862 – 1864 рр. в "Университетских известиях" (Київ). Наводимо ці номери для зручності дослідників, бо в АЮЗР та ін. дорадянських виданнях зроблено послання на актові книги саме під такими номерами. Слово "старий" має сленговий відтінок, однак вживаємо його, бо воно звичне для всіх, хто працює з актовими книгами.

[3] Див. Мицик Ю. А. Джерела з історії Національно-визвольної війни українського народу середини XVII століття. Дніпропетровськ, 1996. – С. 10–12. У виданні здійснено огляд документальних джерел про Війну, що зберігаються в різних архівах, зокрема в ЦДІАК України. Особливо цінним, на наш погляд, є те, що автор приділив багато уваги актовим книгам: свій аналіз він здійснив на рівні фондів, де вони зберігаються, виділивши за описами окремі актові книги, що стосуються періоду визвольних змагань. На жаль, частина цих джерел опинилася поза увагою автора.

[4] Актові книги Кременецького ґродського суду зазнали чи не найбільших пошкоджень з усіх тих, що збереглися в Архіві. В КЦАДА їх облікували переважно як розсип. Зокрема, у вже згаданому в попередній примітці "Списку актових книг" ці документи пронумеровано узагальнено: на кожну з картонок, в яких вони зберігалися, виділено певну кількість номерів (орієнтовно за роками). Зокрема, документи за 1648 – 1657 рр. займали місце в межах №№ 1478 – 1607. Однак у подальшому і ці номери було втрачено і тепер сформовані з розсипу актові книги ф. 21 не мають старих номерів.

[5] Ці документи анотовано в збірнику як виняток, бо фонд включає фотокопії з польських архівів, а пропонований збірник будується на актових документах, що зберігаються в ЦДІАК України. Зважаючи на вагомість підбірки документів ф. 1230 (звертаємо на це увагу дослідників), упорядники послалися ще на кілька актів з фонду в одному з додатків – «Сейми Речі Посполитої, що відбулися упродовж 1648–1657 років»

[6] Крім того, на етапі виявлення документів про Війну було опрацьовано ще деякі фонди, в яких зберігаються актові книги, і встановлено, що або акти за 1648 – 1657 рр. з цих книг тематично не належать до збірника, або їх там взагалі немає:

- ф. 17, Головний каптуровий суд Волинського воєводства; документів за 1648 р. (коли було безкоролів'я) у фонді не збереглося.
- ф. 20, Кременецький магістрат, – так само.
- ф. 23, Луцький магістрат, – так само.
- ф. 24, Луцький підкоморський суд, спр. 6 (старий № 2974); є документи за 1648 рік.
- ф. 30, Олицька ратуша, спр. 1 (старий № 3346); хронологічні межі справи 1596 – 1704 рр. Однак це не документи ратуші, а копіарій з архіву Радзивіллів.
- ф. 32, Вижвівська ратуша, спр. 1 (старий № 1297); хронологічні межі справи 1601 – 1689 рр.
- ф. 35, Ковельський магістрат, спр. 1 (старий № 1477); хронологічні межі справи 1646 – 1770 рр. Це копіарій документів 16 – 18 століть.

◈ ф. 36, Комісарський суд Подільського воєводства, спр. 2 (старий № 3637), латинь. В опису її крайні дати визначено 1629 – 1679 рр.; фактично це документи за 1678 рік.

◈ ф. 37, Кам'янецький земський суд, спр. 44 (старий № 3635) за 1657 – 1658 рр. Документи складено латинською мовою, через відсутність належного фахівця вони залишилися поза увагою упорядників.

◈ ф. 38, Кам'янецький гродський суд. Хронології збірника відповідають 4 справи: № 24 (старий № 3754, 1648 і 1649 рр.), № 25 (старий № 3755, 1650, 1651 і 1652 рр.), № 26 (старий № 3756, 1653 р.) і № 27 (старий № 3757, 1654 – 1657 рр.). Всі документи латинською мовою: див. зауваження до попередньої позиції.

◈ ф. 43, Брацлавський земський суд, документів за 1648 – 1657 рр. у фонді не збереглося.

◈ ф. 64, Київський магістрат, спр. 2 (старий № 3508, 1556 – 1780 рр.) і спр. 3 (старий № 3509, 1587 – 1780 рр.), документів з теми збірника не виявлено.

◈ ф. 1401, Миляновичівський магістрат, спр. 1 (старий № 5858, 1586 – 1735 рр.), документів з теми збірника не виявлено.

◈ ф. 1473, Миргородська ратуша, спр. 1 (без старого номера). На початку цієї актової книги є кілька документів періоду Війни побутового характеру.

До видання також включено один документ від 25 червня 1653 р. з публікації "Местечко Бориспoле в XVII в. Акты мейского уряда 1619 – 1699 гг. с предисловием А. В. Стороженка". – К., 1892. У передмові до видання відмічено, що на час публікації оригінал цієї актової книги зберігався в бібліотеці барона Шодуара в м. Івниця Житомирського повіту Волинської губернії. Її подальша доля упорядникам невідома.

[7] Як виняток, до видання включено 9 квитів (оригіналів), що стосуються періоду Національно-визвольної війни, які зберігаються у ф. 2072, Дерманський чоловічий монастир, оп. 1, спр. 72, арк. 3–10, 13. Зазвичай, квит видавався платникові податків, а ще один його примірник зберігався у поборці. В першу частину видання включено групу документів, у яких зафіксовано втрату квитів про сплату подимних податків. Звертаємо увагу дослідників, що подібні акти можуть зберігатися у фондах інших волинських монастирів, а також у родинних і особових фондах Архіву. Крім того, на с. 56 пропонованого збірника вміщено анотацію на універсал польського короля Яна-Казимира (оригінал); він зберігається у ф. 2227, Колекція документів Волинського музею, оп. 1, спр. 81

Перелік видань, в яких опубліковано окремі документи з актових книг ЦДІАК України, анотовані у збірнику[1]

Памятники, изданные Киевскою комиссиею для разбора древних актов. – Т. 1. – К., 1845, "повторен без перемен". – К., 1848; Т. 2. – К., 1846; Т. 3. – К., 1852; Т. 4. – К., 1895. Издание второе с дополнениями: Т. 1–2 и 3. – К., 1898 – саме на це видання зроблено посилання у тексті збірника (т. 4 – не перевидавався).

АЮЗР. – Ч. I. Акты о церковно-религиозных отношениях в Юго-Западной Руси (1322-1648 гг.). – Т. 6. – К., 1883.

АЮЗР. – Ч. II. Постановления дворянских провинциальных сеймов в Юго-Западной России. – Т. 1. – К., 1861.

АЮЗР. – Ч. II. – Т. 2. Акты для истории провинциальных сеймиков Юго-Западного края во второй половине XVII века. – К., 1888.

АЮЗР. – Ч. III. – Т. 4. Акты, относящиеся к эпохе Богдана Хмельницкого. – К., 1914.

АЮЗР. – Ч. IV. Акты о происхождении шляхетских родов в Юго-Западной России. – Т. 1. – К., 1867.

АЮЗР. – Ч. VI. Акты об экономических и юридических отношениях крестьян в XVI – XVIII веке (1498 – 1795). – Т. 1 (с приложением в особой книге). – К., 1876.

АЮЗР. – Ч. VI. Акты об экономических и юридических отношениях крестьян в XVI – XVIII веке (1498 – 1791). – Т. 1. Приложение. – К., 1876.

АЮЗР. – Ч. VII. – Т. 1. Акты о заселении Юго-Западной России. – К., 1886.

АЮЗР. – Ч. VII. – Т. 2. Акты о заселении Юго-Западной России. – К., 1890.

АЮЗР. – Ч. VIII. – Т. 3. Акты о брачном праве и семейном быте в Юго-Западной России в XVI – XVII вв. – К., 1909.

Местечко Борисполе в XVII веке: Акты мейского уряда 1612 – 1699 с предисловием А. В. Стороженко. – К., 1892.

Каманин И. М. Материалы по истории казацкого землевладения (1494 – 1668 гг.) // Чтения в Историческом обществе Нестора-летописца. – 1894. – Кн. 8.

Сборник статей и материалов по истории Юго-Западной России, издаваемый Комиссией для разбора древних актов, сост. при Киевском, Подольском и Волынском ген.-губ. – Вып. 2. – К., 1916.

Україна перед Визвольною війною 1648 – 1654 рр.: Збірка документів (1639 – 1648 рр.). – К., 1946.

Документи Богдана Хмельницького (1648 – 1657). – К., 1961.

Ділова мова Волині і Наддніпрянщини XVII ст. (Збірник актових документів). – К., 1981.

Лохвицька ратушна книга другої половини XVII ст. – К., 1986.

Універсали Богдана Хмельницького. 1648 – 1657. – К., 1998.

Звертаємо увагу дослідників теми також на важливе видання документів, що збереглися в Москві: "Акты, относящиеся к истории Южной и Западной России, собранные и изданные Археографической комиссиею. – Т. 3. 1638–1657. – СПб., 1861. Том видано під редакцією члена-редактора Археографічної комісії професора російської історії в Санкт-Петербурзькому університеті М. І. Костомарова за сприяння П. О. Куліша.

---

[1] До переліку включено тільки ті видання, на публікацію окремих документів з яких зроблено посилання в кінці анотацій з 1-ї частини збірника. Видання подано за хронологією виходу в світ.

Перелік видань, ілюстрації з яких використано при художньому оформленні збірника

Апанович Е. М. Исторические места событий Освободительной войны украинского народа 1648–1654 гг. – К., 1954.

Мацюк Орест. Замки і фортеці Західної України. – Львів, 1997.

Савчук Юрій. Гетьманські клейноди та особисті речі Богдана Хмельницького у колекціях музеїв Європи (пошук, знахідки, атрибуція). – К., 2006.

Свєшніков І. Битва під Берестечком. – Львів, 1993.

Сіцінський Євтим. Нариси з історії Поділля. – Частина І. Вінниця. 1927.

Тис-Крохмалюк Ю. Бої Хмельницького. – Мюнхен, 1954 – Львів, 1994.

Українське козацтво. Мала енциклопедія. – К. – Запоріжжя, 2002.

Sokołowski August. Dzieje Polski Ilustrowane. – T. 5. – Warzawa, [1901].

На обкладинці збірника вміщено: Прапор гетьмана Богдана Хмельницького. Середина 17 ст. Військовий музей. Стокгольм. Швеція.

Список скорочень

Від упорядників:

Для всього видання

арк. – аркуш
арт. – артикул
АЮЗР – Архив Юго-Западной России, издаваемый Комиссией для разбора древних актов, состоящей при Киевском, Подольском и Волынском генерал-губернаторе. Ч. 1–8. К., 1859 – 1914

б. д. – без дати
бл. – близько

вид. – видання
вип. – випуск
вол. – волость

див. – дивись
док. – документ
"Документы" … – Документы Богдана Хмельницкого. 1648 – 1651. – К., 1961

зв. – зворот

ін. – інший
ІР НБУВ – Інститут рукопису Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського

К. – Київ (у бібліографії)
Київська археографічна комісія – офіц. назва: Київська тимчасова комісія для розгляду давніх актів в архівах Присутственних місць і монастирях Київської, Подільської і Волинської губерній
кн. – князь, княгиня (з прізвищем)
КЦАДА – Київський центральний архів давніх актів

лат. – латинь

м. – місто, містечко (з назвою; щодо тих населених пунктів, адміністративний статус яких чітко не визначено в документах)
м-ко – містечко (з назвою)

напр. – наприклад
н. п. – не пізніше
н. р. – не раніше

о. – отець (з іменем)
обл. – область
оп. – опис
опубл. – опубліковано

п. – пан, пані (з прізвищем)
п. – помер (з прізвищем)
"Памятники…" – Памятники, изданные Временною комиссиею для разбора древних актов. 1-е вид. – Т. 1–4. К., 1845 – 1859; 2-е вид. – Т. 1–3. К., 1897 – 1898
поз. – позиція
пол. – половина
польс. – польська мова

р., рр. – рік, року, роки
р. – річка (з назвою)
р-н – район
розд. – розділ

с. – село (з назвою)
с. – сторінка
сл. – слобода (з назвою)
СПб. – Санкт-Петербург
спр. – справа
ст. – століття
"Статут…" – Статут Вялікага княства Літоускага. Тексты. Даведнік. Каментарыі. – Мінськ, 1989

т. – том
т. д. – так далі

ф. – фонд

ЦДІАК України – Центральний державний історичний архів України, м. Київ
ч. – частина
чол. – чоловік (з позначенням кількості)

AGAD – Archiwum Główne Akt Dawnych w Warszawie, Головний архів давніх актів у Варшаві

В покажчиках

Брац. в. – Брацлавське воєводство

в. – воєводство
Волин. в. – Волинське воєводство

ВКЛ – Велике князівство Литовське
вол. – волость
волин. – волинський
волод. – володимирський

житом. – житомирський

Київ. в. – Київське воєводство
київ. – київський
крем. – кременецький

луц. – луцький

Нану – Національна Академія наук України
Новгород-Сівер. п. – Новгород-Сіверський повіт

овр. – овруцький

п. – повіт (з назвою)
п. – помер (з датою)
Поділ. в. – Подільське воєводство
побл. – поблизу

Рус. в. – Руське воєводство
р-н – район

Черніг. в. – Чернігівське воєводство
черніг. – чернігівський

Скорочені слова в цитатах з документів

Бож. – Божєго

вєл. –вєлычъносъть

зол. – золотый

кнєж.– кнєжа, кнєжаты
кор., кр. – королєвъська

мл., мил. – мылосът, милости

п. – панъ, пани
пп. – паны, пановъ; паніи, панєй
пол. – полъский

цар. –царъсъкоє

Слова під титлом у цитатах з документів

Бгъ – Богъ

вотва, вдства, втва – воєводъсъства
вси – вєси (села)

млтєй, млст, млт, млти – милосътєй, милосътями, милосъти
мсца, мца, мцу – мѣсєца, мѣсєцу

пна, пнов – пана, пановъ

рєлии – религіи

сна – сына
ствахъ – старостъвахъ
сто, ста, стомъ – съвєто, съвєта, съвєтомъ (свято)
стого, стго – съвєтого (святого)
стую – съвєтую (святую)

трвогъ – трєвогъ

Зміст

Науково-довідковий апарат

Наукове видання

Національно-визвольна війна в Україні 1648-1657

Збірник
за документами актових книг

Упорядники
Сухих Лідія Андріївна
Страшко Віктор Васильович

Художньо-технічний редактор
Притикіна Майя Аркадіївна

Оформлення художника
Шубіна Андрія Дмитровича

Комп'ютерний дизайн
Прокопенко Ірина Петрівна

Комп'ютерне складання збірника
Загорецька Олена Михайлівна,
Кузик Тетяна Леонідівна,
Муравцева Лариса Миколаївна

Підписано до друку 08.07.2008. Формат паперу 60x84/$_8$.
Офсетний друк. Умовн. друк. арк. 117,64. Умовн. фарбо-відб. 118,87. Обл.-вид. арк. 117,37.
Зам. № 8-929.

Надруковано у ЗАТ «ВІПОЛ».
03151, Київ-151, вул. Волинська, 60.

Богдан Хмельницкий

Карл-Густав

Василь Лупул

Юрій II Ракоці

Ян-Казимир

Олексій Михайлович

Мехмед IV